School
the
No. 7888 Class 220 4
John Bun

220 4

John Binney

HE TRIGLOT BIBLE.

Biblia Triglotta;

CONTINENTIA

SCRIPTURAS SACRAS

VETERIS ET NOVI TESTAMENTI;

SCILICET:

TEXTUS ORIGINALES,

UNA CUM VERSIONIBUS SEPTUAGINTA, SYRIACA (NOVI TESTAMENTI), VULGATA,

PARALLELO ORDINE POSITOS.

(*** Tomo Veteris Testamenti sunt additæ Annotationes Masoreticæ.)

CUM COMPLETIS PROLEGOMENIS.

EDIDERUNT ALUMNI LITERARUM SACRUM.

Opus totum in duos tomos tributum.

TOMUS I.—VETUS TESTAMENTUM.

Londini:
RICHARD D. DICKINSON, 89 FARRING[illegible] STREET.

The Triglot Bible;

COMPRISING THE

HOLY SCRIPTURES

OF THE

OLD AND NEW TESTAMENTS

IN THE

ORIGINAL TONGUES;

ALSO

THE SEPTUAGINT, THE SYRIAC (OF THE NEW TESTAMENT), AND THE VULGATE VERSIONS,

ARRANGED IN PARALLEL COLUMNS.

(*** The Masoretic Notes are appended to the Old Testament.)

WITH A COMPLETE PROLEGOMENON.

EDITED BY SEVERAL EMINENT BIBLICAL SCHOLARS.

IN TWO VOLUMES.

VOL. I.—OLD TESTAMENT.

Property of
CBDP
Please return to
Graduate Theological
Union Library

CHURCH DIVINITY SCHOOL
of the
PACIFIC
LIBRARY

London:
RICHARD D. DICKINSON, 89 FARRINGDON STREET.
MDCCCXC.

7888
v.1

Gen. 1[1-16]

8b. Insert with LXX וירא אלהים כי טוב, as vv. 4, 10, 12, 18, 22, 25.

9. מקום, read מקוה (v. 10) with LXX Ball Gu

11. Ins. לְמִינֵהוּ bis, after זֶרַע and after זַרְעוֹ: ins. וְ of עֵץ (with [illegible]): strike out לְמִינוֹ (the form of suff. betrays it as a late correction): all these with LXX. After וְעֵץ bracket פרי, as wanting in v. 12. The text thus corresponds exactly with that of v. 12.

16b ואת הכוכבים, (interpol. for sake of completeness; so Ho Gu

LIBER PRIMUS MOYSIS,

SIVE

GENESIS.

בראשית א

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם
וְאֵת הָאָרֶץ׃ 2 וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי־אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃
4 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ 5 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים ׀ לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ פ
6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ 7 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ 8 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
שֵׁנִי׃ פ 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה
הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ 10 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀
לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע
עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ
עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ 12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא
עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי
אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־
טוֹב׃ 13 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃
פ 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין
הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וְשָׁנִים׃ 15 וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ 16 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־
הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר
הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃

ΓΕΝΕΣΙΣ, ΚΕΦ. ά.

ἘΝ ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν. 2 Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατα-
σκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ
πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. 3 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς.
4 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώ-
ρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σκότους. 5 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς
Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγέ-
νετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα μία. 6 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδα-
τος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ
ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως. 7 Καὶ ἐποίησεν ὁ
Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ
μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώ-
ματος. 8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐ-
ρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο
ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα δευτέρα. 9 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά·
καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπο-
κάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ
ὤφθη ἡ ξηρά. 10 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν,
Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε Θα-
λάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. 11 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς, Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου
σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα,
καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο
οὕτως. 12 Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου
σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα,
καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν
ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. 13 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ
ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τρίτη. 14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς,
Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐ-
ρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ
μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ
ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας,
καὶ εἰς ἐνιαυτούς. 15 Καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν
τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. 16 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα
τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα
τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας.

GENESIS, CAPUT I.

IN principio creavit Deus cælum et terram.
2 Terra autem erat inanis et vacua, et
tenebræ erant super faciem abyssi: et Spiritus
Dei ferebatur super aquas. 3 Dixitque Deus:
Fiat lux. Et facta est lux. 4 Et vidit Deus
lucem quod esset bona: et divisit lucem a
tenebris. 5 Appellavitque lucem Diem, et
tenebras Noctem: factumque est vespere et
mane, dies unus. 6 Dixit quoque Deus:
Fiat firmamentum in medio aquarum: et di-
vidat aquas ab aquis. 7 Et fecit Deus firma-
mentum, divisitque aquas, quæ erant sub
firmamento, ab his quæ erant super firma-
mentum. Et factum est ita. 8 Vocavitque
Deus firmamentum, Cælum: et factum est
vespere et mane, dies secundus. 9 Dixit vero
Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo
sunt, in locum unum: et appareat arida. Et
factum est ita. 10 Et vocavit Deus aridam,
Terram; congregationesque aquarum appel-
lavit Maria. Et vidit Deus quod esset bo-
num. 11 Et ait: Germinet terra herbam
virentem et facientem semen, et lignum
pomiferum faciens fructum juxta genus suum,
cujus semen in semetipso sit super terram.
Et factum est ita. 12 Et protulit terra her-
bam virentem, et facientem semen juxta
genus suum, lignumque faciens fructum, et
habens unumquodque sementem secundum
speciem suam. Et vidit Deus quod esset
bonum. 13 Et factum est vespere et mane,
dies tertius. 14 Dixit autem Deus: Fiant
luminaria in firmamento cæli, et dividant
diem ac noctem, et sint in signa et tempora,
et dies et annos: 15 Ut luceant in firmamento
cæli, et illuminent terram. Et factum est
ita. 16 Fecitque Deus duo luminaria magna:
luminare majus, ut præesset diei: et lumi-
nare minus, ut præesset nocti: et stellas.

17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ 18 וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה וּֽלֲהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 19 וַֽיְהִי־עֶרֶב וַֽיְהִי־
בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ פ 20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף
יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים
וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה ׀ הָֽרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ 22 וַיְבָרֶךְ אֹתָם
אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם
בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ 23 וַֽיְהִי־עֶרֶב
וַֽיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ פ 24 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַֽיְהִי־כֵן׃
25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ
וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאָרֶץ׃ 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר
וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ 28 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ
אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־
הָאָרֶץ׃ 29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי
לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב ׀ זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ
זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ 30 וּלְכָל־
חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל ׀
רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה
אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַֽיְהִי־כֵן׃
31 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַֽיְהִי־עֶרֶב וַֽיְהִי־בֹקֶר יוֹם
הַשִּׁשִּׁי׃ פ

פרשה ב׃

1 וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃
2 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 3 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת

17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ
οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, 18 Καὶ ἄρχειν
τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ
μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ
εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. 19 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα,
καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τετάρτη. 20 Καὶ εἶπεν ὁ
Θεὸς, Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν,
καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως. 21 Καὶ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων
ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ
πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς,
ὅτι καλά. 22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς, λέγων,
Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα
ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν
ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο
πρωῒ, ἡμέρα πέμπτη. 24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἐξα-
γαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα,
καὶ ἑρπετὰ, καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ
ἐγένετο οὕτως. 25 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία
τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος
αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος·
καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά. 26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς,
Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ'
ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης,
καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν,
καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν
ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. 27 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν·
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. 28 Καὶ εὐλό-
γησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πλη-
θύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε
αὐτῆς, καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ
τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν,
καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν
ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. 29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς,
Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖ-
ρον σπέρμα, ὅ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ
πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος
σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· 30 Καὶ πᾶσι
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἕρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ
ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον
χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως. 31 Καὶ
εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ καλὰ
λίαν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωϊ, ἡμέρα
ἕκτη.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. 2 Καὶ συνετέλεσεν ὁ
Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ
ἐποίησε· καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. 3 Καὶ
εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην,
καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν

17 Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent
super terram, 18 Et præessent diei ac nocti,
et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit
Deus quod esset bonum. 19 Et factum est
vespere et mane, dies quartus. 20 Dixit etiam
Deus: Producant aquæ reptile animæ viven-
tis, et volatile super terram sub firmamento
cæli. 21 Creavitque Deus cete grandia,
et omnem animam viventem atque motabilem,
quam produxerant aquæ in species suas, et
omne volatile secundum genus suum. Et
vidit Deus quod esset bonum. 22 Benedixit-
que eis, dicens: Crescite et multiplicamini,
et replete aquas maris: avesque multipli-
centur super terram. 23 Et factum est
vespere et mane, dies quintus. 24 Dixit
quoque Deus: Producat terra animam vi-
ventem in genere suo, jumenta, et reptilia, et
bestias terræ secundum species suas. Factum-
que est ita. 25 Et fecit Deus bestias terræ
juxta species suas, et jumenta, et omne reptile
terræ in genere suo. Et vidit Deus quod
esset bonum, 26 Et ait: Faciamus hominem
ad imaginem et similitudinem nostram: et
præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et
bestiis, universæque terræ, omnique reptili
quod movetur in terra. 27 Et creavit Deus
hominem ad imaginem suam: ad imaginem
Dei creavit illum: masculum et feminam
creavit eos. 28 Benedixitque illis Deus, et
ait: Crescite et multiplicamini, et replete
terram, et subjicite eam, et dominamini pisci-
bus maris, et volatilibus cæli, et universis
animantibus quæ moventur super terram.
29 Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem
herbam afferentem semen super terram, et
universa ligna quæ habent in semetipsis se-
mentem generis sui, ut sint vobis in escam:
30 Et cunctis animantibus terræ, omnique
volucri cæli, et universis quæ moventur in
terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant
ad vescendum. Et factum est ita. 31 Vidit-
que Deus cuncta quæ fecerat: et erant valde
bona. Et factum est vespere et mane, dies
sextus.

CAPUT II.

1 IGITUR perfecti sunt cæli et terra, et
omnis ornatus eorum. 2 Complevitque Deus
die septimo opus suum quod fecerat, et
requievit die septimo ab universo opere
quod patrarat. 3 Et benedixit diei septimo;
et sanctificavit illum: quia in ipso cessaverat

Gen 1:17–2:3

2[a]; for השביעי read הששי, with Sam LXX Peš (per contra Gu)

Gen 2 3–24

19a After יהוה ins עוד Sam LXX Ball Gu — Bef כָּל־חַיַּת ins אֶת־ Sam Ball Gu

19b נפש חיה om all Edd as syntactically impossible and obvious gloss on לו.

מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
פ 4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ
וְשָׁמָיִם׃ 5 וְכֹל ׀ שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה
בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ 6 וְאֵד
יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ 7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ 8 וַיִּטַּע יְהוָה
אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־
הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ 9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב
לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ
הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ 10 וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה
לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ 11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־
שָׁם הַזָּהָב׃ 12 וּזֲהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב
שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ 13 וְשֵׁם־הַנָּהָר
הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ
כּוּשׁ׃ 14 וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא
הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא
פְרָת׃ 15 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
וַיַּנִּחֵהוּ בְגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ 16 וַיְצַו
יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל
עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ 17 וּמֵעֵץ הַדַּעַת
טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ
מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 19 וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־
הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־
יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ
חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת
לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת
הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃
21 וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים ׀ תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם
וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר
תַּחְתֶּנָּה׃ 22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים ׀ אֶת־הַצֵּלָע
אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־
הָאָדָם׃ 23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם
מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה
כִּי מֵאִישׁ לֻקֳחָה־זֹּאת׃ 24 עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ

ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς
ποιῆσαι. 4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὅτε ἐγένετο· ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, 5 Καὶ πᾶν χλωρὸν
ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα
χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν
ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι
αὐτήν. 6 Πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ
ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. 7 Καὶ ἔπλασεν
ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς,
καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. 8 Καὶ
ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατο-
λὰς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.
9 Καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον
ὡραῖον εἰς ὅρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν· καὶ τὸ
ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ
ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.
10 Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν
παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.
11 Ὄνομα τῷ ἑνὶ, Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν
τὴν γῆν Εὐιλὰτ, ἐκεῖ οὗ ἐστι τὸ χρυσίον. 12 Τὸ δὲ
χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν. καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ
ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. 13 Καὶ ὄνομα τῷ
ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν
τὴν γῆν Αἰθιοπίας. 14 Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος
Τίγρις, οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυ-
ρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. 15 Καὶ
ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ
ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι
αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. 16 Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ
Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων, Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν
τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ. 17 Ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου
τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ'
αὐτοῦ· ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ
ἀποθανεῖσθε. 18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Οὐ κα-
λὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ
βοηθὸν κατ' αὐτόν. 19 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ
τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν
Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκά-
λεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.
20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι
καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς
ὅμοιος αὐτῷ. 21 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν
ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν
πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς.
22 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν
ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν
πρὸς τὸν Ἀδάμ. 23 Καὶ εἶπεν Ἀδάμ, Τοῦτο νῦν
ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός
μου· αὕτη κληθήσεται Γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
ἐλήφθη. 24 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος

ab omni opere suo quod creavit Deus ut
faceret. 4 Istæ sunt generationes cæli et
terræ, quando creata sunt, in die quo fe-
cit Dominus Deus cælum et terram: 5 Et
omne virgultum agri antequam oriretur in
terra, omnemque herbam regionis priusquam
germinaret: non enim pluerat Dominus
Deus super terram, et homo non erat qui
operaretur terram: 6 Sed fons ascendebat e
terra, irrigans universam superficiem terræ.
7 Formavit igitur Dominus Deus hominem de
limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spira-
culum vitæ, et factus est homo in animam
viventem. 8 Plantaverat autem Dominus
Deus paradisum voluptatis a principio: in quo
posuit hominem quem formaverat. 9 Pro-
duxitque Dominus Deus de humo omne lig-
num pulchrum visu, et ad vescendum suave:
lignum etiam vitæ in medio paradisi, lignum-
que scientiæ boni et mali. 10 Et fluvius
egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum
paradisum, qui inde dividitur in quatuor
capita. 11 Nomen uni Phison: ipse est qui
circuit omnem terram Hevilath, ubi nascitur
aurum: 12 Et aurum terræ illius optimum
est: ibi invenitur bdellium, et lapis onychinus.
13 Et nomen fluvii secundi Gehon: ipse est
qui circumit omnem terram Æthiopiæ.
14 Nomen vero fluminis tertii, Tygris: ipse
vadit contra Assyrios. Fluvius autem quar-
tus, ipse est Euphrates. 15 Tulit ergo Do-
minus Deus hominem, et posuit eum in pa-
radiso voluptatis, ut operaretur et custodiret
illum: 16 Præcepitque ei dicens: Ex omni
ligno paradisi comede. 17 De ligno autem
scientiæ boni et mali ne comedas: in quo-
cumque enim die comederis ex eo, morte
morieris. 18 Dixit quoque Dominus Deus:
Non est bonum esse hominem solum: facia-
mus ei adjutorium simile sibi. 19 Formatis
igitur, Dominus Deus, de humo cunctis ani-
mantibus terræ, et universis volatilibus cæli,
adduxit ea ad Adam, ut videret quid vocaret
ea: omne enim quod vocavit Adam animæ
viventis, ipsum est nomen ejus. 20 Appella-
vitque Adam nominibus suis cuncta animantia,
et universa volatilia cæli, et omnes bestias
terræ: Adæ vero non inveniebatur adjutor
similis ejus. 21 Immisit ergo Dominus Deus
soporem in Adam: cumque obdormisset, tulit
unam de costis ejus, et replevit carnem pro
ea. 22 Et ædificavit Dominus Deus costam,
quam tulerat de Adam, in mulierem: et ad-
duxit eam ad Adam. 23 Dixitque Adam:
Hoc nunc, os ex ossibus meis, et caro de carne
mea: hæc vocabitur Virago, quoniam de viro
sumpta est. 24 Quamobrem relinquet homo

אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ
לְבָשָׂר אֶחָד׃ 25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים
הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃

פרשה ג׃

1 וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־
הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ
מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ
מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ 3 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ 4 וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ
אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ 5 כִּי יֹדֵעַ
אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ
עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃
6 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי
תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל
וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ
עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ 7 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ 8 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל
יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם
וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים
בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ 9 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה׃ 10 וַיֹּאמֶר
אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַּגָּן וָאִירָא כִּי־עֵירֹם אָנֹכִי
וָאֵחָבֵא׃ 11 וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם
אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי
אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ 12 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ
וָאֹכֵל׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה
מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ
הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־
הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ
וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 15 וְאֵיבָה
אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין
זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ
עָקֵב׃ ס 16 אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה
אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים
וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃
ס 17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל
אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה
בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכֲלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃

τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολλη-
θήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν. 25 Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί,
ὅ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο.

ΚΕΦ. γʹ.

1 Ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός·
καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός,
Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;
2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει Ἀπὸ καρποῦ τοῦ
ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα· 3 Ἀπὸ δὲ τοῦ
καρποῦ τοῦ ξύλου, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου,
εἶπεν ὁ Θεὸς οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἅψησθε
αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. 4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ
γυναικί, Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· 5 Ἤδει γὰρ ὁ
Θεός, ὅτι ᾗ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχ-
θήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε ὡς Θεοί,
γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. 6 Καὶ εἶδεν ἡ
γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατα-
νοῆσαι, καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε·
καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφα-
γον. 7 Καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ
ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔῤῥαψαν φύλλα συκῆς,
καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. 8 Καὶ ἤκουσαν
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ
παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὅ τε Ἀδὰμ
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου. 9 Καὶ ἐκάλεσε
Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀδάμ,
ποῦ εἶ; 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα
περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι
γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. 11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεός, Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ
ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν,
ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; 12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ, Ἡ γυνὴ
ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ
ξύλου, καὶ ἔφαγον. 13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ
γυναικί, Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Ὁ
ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. 14 Καὶ εἶπε Κύριος
ὁ Θεὸς τῷ ὄφει, Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος
σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ
κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σου. 15 Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον
σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος
αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, καὶ σὺ τηρήσεις
αὐτοῦ πτέρναν. 16 Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε, Πληθύ-
νων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν
σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου
ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. 17 Τῷ
δὲ Ἀδὰμ εἶπεν Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναι-
κός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην
σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες·
ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις
φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

patrem suum, et matrem, et adhærebit uxori
suæ: et erunt duo in carne una. 25 Erat
autem uterque nudus, Adam scilicet et uxor
ejus: et non erubescebant.

CAPUT III.

1 Sed et serpens erat callidior cunctis ani-
mantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus.
Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis
Deus ut non comederetis de omni ligno pa-
radisi? 2 Cui respondit mulier: De fructu
lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur:
3 De fructu vero ligni, quod est in medio
paradisi, præcepit nobis Deus ne comedere-
mus, et ne tangeremus illud, ne forte moria-
mur. 4 Dixit autem serpens ad mulierem:
Nequaquam morte moriemini. 5 Scit enim
Deus quod in quocumque die comederitis ex
eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut dii,
scientes bonum et malum. 6 Vidit igitur
mulier quod bonum esset lignum ad vescen-
dum, et pulchrum oculis, aspectuque delecta-
bile: et tulit de fructu illius, et comedit; de-
ditque viro suo, qui comedit. 7 Et aperti sunt
oculi amborum: cumque cognovissent se esse
nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi
perizomata. 8 Et cum audissent vocem Do-
mini Dei deambulantis in paradiso ad auram
post meridiem, abscondit se Adam et uxor
ejus a facie Domini Dei in medio ligni para-
disi. 9 Vocavitque Dominus Deus Adam, et
dixit ei: Ubi es? 10 Qui ait: Vocem tuam
audivi in paradiso: et timui, eo quod nudus
essem, et abscondi me. 11 Cui dixit: Quis
enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod
ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes,
comedisti? 12 Dixitque Adam: Mulier, quam
dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et
comedi. 13 Et dixit Dominus Deus ad
mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit:
Serpens decepit me, et comedi. 14 Et ait
Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti
hoc, maledictus es inter omnia animantia et
bestias terræ; super pectus tuum gradieris, et
terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ.
15 Inimicitias ponam inter te et mulierem,
et semen tuum et semen illius: ipsa con-
teret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo
ejus. 16 Mulieri quoque dixit: Multipli-
cabo ærumnas tuas, et conceptus tuos: in
dolore paries filios, et sub viri potestate
eris, et ipse dominabitur tui. 17 Adæ ve-
ro dixit: Quia audisti vocem uxoris tuæ, et
comedisti de ligno, ex quo, præceperam tibi, ne
comederes, maledicta terra in opere tuo: in la-
boribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ.

24^b. After וְהָיוּ ins שְׁנֵיהֶם Sam LXX Trg-Jon Peš Vg Ball Gu : cff N.T

3.1^b ויאמר, ins הַנָּחָשׁ LXX Peš Ball

2. מפרי ins כל LXX^A Peš Ball

16 ואל האי.. with Sam LXX Vg Ball Gu
For והרנך ἅπ. λεγ., וְהֵרֹיֹנֵךְ (Hos 9^11, Ru 4^13) Sam Ball Gu

Gen 3^{18} – 4^{15}

21. For לְאָדָם ,לְאדם LXX Ball Gun

24 וַיַּשְׁכֵּן ins. אתו LXX Ball (p.c. Gun)
וַיָּשֶׂם ins לְגַן עֵדֶן LXX Ball (p.c. Gun)

1^{6} את־יהוה : Gun conj. אֶת־אֵיֵהּ, "den ich mir wünschte".

7 vid Gun

18 וְק֥וֹץ וְדַרְדַּ֖ר תַּצְמִ֣יחַֽ לָ֑ךְ וְאָכַלְתָּ֖ אֶת־
עֵ֥שֶׂב הַשָּׂדֶֽה׃ 19 בְּזֵעַ֤ת אַפֶּ֙יךָ֙ תֹּ֣אכַל לֶ֔חֶם
עַ֤ד שֽׁוּבְךָ֙ אֶל־הָ֣אֲדָמָ֔ה כִּ֥י מִמֶּ֖נָּה לֻקָּ֑חְתָּ
כִּֽי־עָפָ֣ר אַ֔תָּה וְאֶל־עָפָ֖ר תָּשֽׁוּב׃ 20 וַיִּקְרָ֧א
הָֽאָדָ֛ם שֵׁ֥ם אִשְׁתּ֖וֹ חַוָּ֑ה כִּ֛י הִ֥וא הָֽיְתָ֖ה
אֵ֥ם כָּל־חָֽי׃ 21 וַיַּ֩עַש֩ יְהוָ֨ה אֱלֹהִ֜ים לְאָדָ֧ם
וּלְאִשְׁתּ֛וֹ כָּתְנ֥וֹת ע֖וֹר וַיַּלְבִּשֵֽׁם׃ פ
22 וַיֹּ֣אמֶר ׀ יְהוָ֣ה אֱלֹהִ֗ים הֵ֤ן הָֽאָדָם֙ הָיָה֙
כְּאַחַ֣ד מִמֶּ֔נּוּ לָדַ֖עַת ט֣וֹב וָרָ֑ע וְעַתָּ֣ה ׀ פֶּן־
יִשְׁלַ֣ח יָד֗וֹ וְלָקַח֙ גַּ֚ם מֵעֵ֣ץ הַֽחַיִּ֔ים וְאָכַ֖ל
וָחַ֥י לְעֹלָֽם׃ 23 וַֽיְשַׁלְּחֵ֛הוּ יְהוָ֥ה אֱלֹהִ֖ים
מִגַּן־עֵ֑דֶן לַֽעֲבֹד֙ אֶת־הָ֣אֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לֻקַּ֖ח
מִשָּֽׁם׃ 24 וַיְגָ֖רֶשׁ אֶת־הָֽאָדָ֑ם וַיַּשְׁכֵּן֩ מִקֶּ֨דֶם
לְגַן־עֵ֜דֶן אֶת־הַכְּרֻבִ֗ים וְאֵ֨ת לַ֤הַט הַחֶ֙רֶב֙
הַמִּתְהַפֶּ֔כֶת לִשְׁמֹ֕ר אֶת־דֶּ֖רֶךְ עֵ֥ץ הַֽחַיִּֽים׃ ס

פרשה ד׃

1 וְהָ֣אָדָ֔ם יָדַ֖ע אֶת־חַוָּ֣ה אִשְׁתּ֑וֹ וַתַּ֙הַר֙
וַתֵּ֣לֶד אֶת־קַ֔יִן וַתֹּ֕אמֶר קָנִ֥יתִי אִ֖ישׁ אֶת־
יְהוָֽה׃ 2 וַתֹּ֣סֶף לָלֶ֔דֶת אֶת־אָחִ֖יו אֶת־הָ֑בֶל
וַֽיְהִי־הֶ֙בֶל֙ רֹ֣עֵה צֹ֔אן וְקַ֕יִן הָיָ֖ה עֹבֵ֥ד
אֲדָמָֽה׃ 3 וַֽיְהִ֖י מִקֵּ֣ץ יָמִ֑ים וַיָּבֵ֨א קַ֜יִן
מִפְּרִ֧י הָֽאֲדָמָ֛ה מִנְחָ֖ה לַֽיהוָֽה׃ 4 וְהֶ֨בֶל
הֵבִ֥יא גַם־ה֛וּא מִבְּכֹר֥וֹת צֹאנ֖וֹ וּמֵֽחֶלְבֵהֶ֑ן
וַיִּ֣שַׁע יְהוָ֔ה אֶל־הֶ֖בֶל וְאֶל־מִנְחָתֽוֹ׃ 5 וְאֶל־
קַ֥יִן וְאֶל־מִנְחָת֖וֹ לֹ֣א שָׁעָ֑ה וַיִּ֤חַר לְקַ֙יִן֙
מְאֹ֔ד וַֽיִּפְּל֖וּ פָּנָֽיו׃ 6 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־קָ֑יִן
לָ֚מָּה חָ֣רָה לָ֔ךְ וְלָ֖מָּה נָפְל֥וּ פָנֶֽיךָ׃
7 הֲל֤וֹא אִם־תֵּיטִיב֙ שְׂאֵ֔ת וְאִם֙ לֹ֣א תֵיטִ֔יב
לַפֶּ֖תַח חַטָּ֣את רֹבֵ֑ץ וְאֵלֶ֙יךָ֙ תְּשׁ֣וּקָת֔וֹ
וְאַתָּ֖ה תִּמְשָׁל־בּֽוֹ׃ 8 וַיֹּ֥אמֶר קַ֖יִן אֶל־הֶ֣בֶל
אָחִ֑יו וַֽיְהִי֙ בִּהְיוֹתָ֣ם בַּשָּׂדֶ֔ה וַיָּ֥קָם קַ֛יִן אֶל־
הֶ֥בֶל אָחִ֖יו וַיַּהַרְגֵֽהוּ׃ 9 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־
קַ֔יִן אֵ֖י הֶ֣בֶל אָחִ֑יךָ וַיֹּ֙אמֶר֙ לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי
הֲשֹׁמֵ֥ר אָחִ֖י אָנֹֽכִי׃ 10 וַיֹּ֖אמֶר מֶ֣ה עָשִׂ֑יתָ
ק֚וֹל דְּמֵ֣י אָחִ֔יךָ צֹעֲקִ֥ים אֵלַ֖י מִן־הָֽאֲדָמָֽה׃
11 וְעַתָּ֖ה אָר֣וּר אָ֑תָּה מִן־הָֽאֲדָמָה֙ אֲשֶׁ֣ר
פָּצְתָ֣ה אֶת־פִּ֔יהָ לָקַ֛חַת אֶת־דְּמֵ֥י אָחִ֖יךָ
מִיָּדֶֽךָ׃ 12 כִּ֤י תַֽעֲבֹד֙ אֶת־הָ֣אֲדָמָ֔ה לֹֽא־
תֹסֵ֥ף תֵּת־כֹּחָ֖הּ לָ֑ךְ נָ֥ע וָנָ֖ד תִּֽהְיֶ֥ה בָאָֽרֶץ׃
13 וַיֹּ֥אמֶר קַ֖יִן אֶל־יְהוָ֑ה גָּד֥וֹל עֲוֺנִ֖י מִנְּשֹֽׂא׃
14 הֵן֩ גֵּרַ֨שְׁתָּ אֹתִ֜י הַיּ֗וֹם מֵעַל֙ פְּנֵ֣י הָֽאֲדָמָ֔ה
וּמִפָּנֶ֖יךָ אֶסָּתֵ֑ר וְהָיִ֜יתִי נָ֤ע וָנָד֙ בָּאָ֔רֶץ
וְהָיָ֥ה כָל־מֹצְאִ֖י יַהַרְגֵֽנִי׃ 15 וַיֹּ֧אמֶר ל֣וֹ יְהוָ֗ה
לָכֵן֙ כָּל־הֹרֵ֣ג קַ֔יִן שִׁבְעָתַ֖יִם יֻקָּ֑ם וַיָּ֨שֶׂם יְהוָ֤ה
לְקַ֙יִן֙ א֔וֹת לְבִלְתִּ֥י הַכּוֹת־אֹת֖וֹ כָּל־מֹצְאֽוֹ׃

18 Ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ
τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ. 19 Ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσ-
ώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι
σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν
ἀπελεύσῃ. 20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ, Ζωή, ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζών-
των. 21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν
αὐτούς. 22 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν
ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν·
καὶ νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ
ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα. 23 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ
Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. 24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδάμ, καὶ
κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυ-
φῆς, καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην
ῥομφαίαν, τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ἈΔΑΜ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
συλλαβοῦσα, ἔτεκε τὸν Κάϊν· καὶ εἶπεν, Ἐκτησάμην
ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ προσέθηκε τεκεῖν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ· καὶ ἐγένετο Ἄβελ
ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν
γῆν. 3 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ
τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ. 4 Καὶ
Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν
προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν· καὶ
ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ·
5 Ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε.
Καὶ ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ. 6 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν Ἵνα τί
περίλυπος ἐγένου; καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν
σου; 7 Οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ
διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ
αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς
Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν
ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάϊν Ποῦ ἐστιν
Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, Οὐ γινώσκω· μὴ
φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μού εἰμι ἐγώ; 10 Καὶ εἶπε
Κύριος Τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ
σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς. 11 Καὶ νῦν ἐπικατά-
ρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς
δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός
σου. 12 Ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν
ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ
ἐπὶ τῆς γῆς. 13 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με.
14 Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ
ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἔσται, πᾶς ὁ εὑρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. 15 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ
ἀποκτείνας Κάϊν, ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει.
Καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεὸς σημεῖον τῷ Κάϊν, τοῦ
μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.

18 Spinas et tribulos germinabit tibi, et co-
medes herbam terræ. 19 In sudore vultus
tui vesceris pane, donec revertaris in terram
de qua sumptus es: quia pulvis es, et in pul-
verem reverteris. 20 Et vocavit Adam no-
men uxoris suæ, Heva: eo quod mater esset
cunctorum viventium. 21 Fecit quoque Do-
minus Deus Adæ et uxori ejus tunicas pel-
liceas, et induit eos: 22 Et ait: Ecce Adam
quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum
et malum: nunc ergo ne forte mittat manum
suam, et sumat etiam de ligno vitæ, et come-
dat, et vivat in æternum. 23 Et emisit eum
Dominus Deus de paradiso voluptatis, ut
operaretur terram, de qua sumptus est.
24 Ejecitque Adam: et collocavit ante pa-
radisum voluptatis Cherubim, et flammeum
gladium atque versatilem, ad custodiendam
viam ligni vitæ.

CAPUT IV.

1 Adam vero cognovit uxorem suam He-
vam: quæ concepit et peperit Cain, dicens:
Possedi hominem per Deum. 2 Rursumque
peperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel
pastor ovium, et Cain agricola. 3 Factum est
autem post multos dies ut offerret Cain de
fructibus terræ munera Domino. 4 Abel
quoque obtulit de primogenitis gregis sui, et
de adipibus eorum: et respexit Dominus ad
Abel, et ad munera ejus. 5 Ad Cain vero, et
ad munera illius, non respexit: iratusque est
Cain vehementer, et concidit vultus ejus.
6 Dixitque Dominus ad eum: Quare iratus
es? et cur concidit facies tua? 7 Nonne, si
bene egeris, recipies: sin autem male, statim
in foribus peccatum aderit? sed sub te erit
appetitus ejus, et tu dominaberis illius.
8 Dixitque Cain ad Abel fratrem suum:
Egrediamur foras. Cumque essent in agro,
consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel,
et interfecit eum. 9 Et ait Dominus ad Cain:
Ubi est Abel frater tuus? Qui respondit:
Nescio: num custos fratris mei sum ego?
10 Dixitque ad eum: Quid fecisti? vox san-
guinis fratris tui clamat ad me de terra.
11 Nunc igitur maledictus eris super terram,
quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem
fratris tui de manu tua. 12 Cum operatus
fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus
et profugus eris super terram. 13 Dixitque
Cain ad Dominum: Major est iniquitas mea,
quam ut veniam merear. 14 Ecce ejicis me
hodie a facie terræ, et a facie tua abscondar,
et ero vagus et profugus in terra: omnis
igitur qui invenerit me, occidet me. 15 Dixit-
que ei Dominus: Nequaquam ita fiet: sed
omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur.
Posuitque Dominus Cain signum, ut non
interficeret eum omnis qui invenisset eum.

בראשית ד ה

16 וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־
נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן׃ 17 וַיֵּדַע קַיִן אֶת־
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה
עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃
18 וַיִּוָּלֵד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד
אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחִיָּיאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל
וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ 19 וַיִּקַּח־לוֹ
לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ 20 וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל
הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ 21 וְשֵׁם
אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר
וְעוּגָב׃ 22 וְצִלָּה גַם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל
קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת
תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה׃ 23 וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו
עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ
הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי
וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ 24 כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן
וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ 25 וַיֵּדַע אָדָם עוֹד
אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת
כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל
כִּי הֲרָגוֹ קָיִן׃ 26 וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא
בְּשֵׁם יְהוָה׃ ס

פרשה ה׃

1 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בְּרֹא
אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃
2 זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ 3 וַיְחִי אָדָם
שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ
כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ 4 וַיִּהְיוּ
יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה
מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 5 וַיִּהְיוּ
כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ס 6 וַיְחִי־
שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־
אֱנוֹשׁ׃ 7 וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 8 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־שֵׁת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת׃ ס 9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ 10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 11 וַיִּהְיוּ
כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה

ΓΕΝΕΣΙΣ, δ΄, ε΄.

16 Ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ
ᾤκησεν ἐν γῇ Ναῒδ κατέναντι Ἐδέμ. 17 Καὶ ἔγνω
Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε
τὸν Ἐνώχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε
τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ.
18 Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνὼχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδὰδ
ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεὴλ ἐγέννησε
τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λά-
μεχ. 19 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας·
ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδά· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλά.
20 Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ
οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. 21 Καὶ ὄνομα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰουβάλ. Οὗτος ἦν ὁ καταδείξας
ψαλτήριον καὶ κιθάραν. 22 Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ
ἔτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλ-
κοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ Νοεμά. 23 Εἶπε
δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξίν, Ἀδὰ καὶ Σελλὰ
Ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτί-
σασθέ μου τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς
τραῦμα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί·
24 Ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάϊν, ἐκ δὲ Λάμεχ
ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. 25 Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὔαν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν·
καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ λέγουσα Ἐξαν-
έστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἄβελ,
ὃν ἀπέκτεινε Κάϊν. 26 Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱός,
ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν
ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΑΥΤΗ ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ᾟ ἡμέρᾳ
ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ· κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν
αὐτόν· 2 Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ
εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἀδάμ, ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς. 3 Ἔζησε δὲ
Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ
τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ. 4 Ἐγένοντο δὲ
αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ ἃς ἔζησε μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Σὴθ ἔτη ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας. 5 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδάμ,
ἃς ἔζησε, τριάκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθα-
νεν. 6 Ἔζησε δὲ Σὴθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ
ἐγέννησε τὸν Ἐνώς. 7 Καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼς ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτα-
κόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 8 Καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σήθ, δώδεκα καὶ ἐν-
νακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε. 9 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς
ἔτη ἑκατὸν ἐνενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
10 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Καϊνᾶν πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια, καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 11 Καὶ ἐγένοντο
πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼς πέντε ἔτη καὶ ἐννακόσια,

GENESIS, IV. V.

16 Egressusque Cain a facie Domini, habi-
tavit profugus in terra ad orientalem plagam
Eden. 17 Cognovit autem Cain uxorem
suam, quæ concepit, et peperit Henoch: et
ædificavit civitatem, vocavitque nomen ejus
ex nomine filii sui, Henoch. 18 Porro He-
noch genuit Irad, et Irad genuit Maviael,
et Maviael genuit Mathusael, et Mathusael
genuit Lamech. 19 Qui accepit duas ux-
ores, nomen uni Ada, et nomen alteri Sella.
20 Genuitque Ada Iabel, qui fuit pater habi-
tantium in tentoriis, atque pastorum. 21 Et
nomen fratris ejus Iubal: ipse fuit pater ca-
nentium cithara et organo. 22 Sella quoque
genuit Tubalcain, qui fuit malleator et faber
in cuncta opera æris et ferri. Soror vero
Tubalcain, Noema. 23 Dixitque Lamech ux-
oribus suis Adæ et Sellæ: Audite vocem
meam, uxores Lamech; auscultate sermonem
meum: quoniam occidi virum in vulnus meum,
et adolescentulum in livorem meum. 24 Sep-
tuplum ultio dabitur de Cain: de Lamech vero
septuagies septies. 25 Cognovit quoque adhuc
Adam uxorem suam: et peperit filium, voca-
vitque nomen ejus Seth, dicens: Posuit mihi
Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain.
26 Sed et Seth natus est filius, quem vocavit
Enos: iste cœpit invocare nomen Domini.

CAPUT V.

1 HIC est liber generationis Adam. In die
qua creavit Deus hominem, ad similitudinem
Dei fecit illum. 2 Masculum et feminam
creavit eos, et benedixit illis: et vocavit no-
men eorum Adam, in die quo creati sunt.
3 Vixit autem Adam centum triginta annis:
et genuit ad imaginem et similitudinem suam,
vocavitque nomen ejus Seth. 4 Et facti sunt
dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti
anni: genuitque filios et filias. 5 Et factum
est omne tempus quod vixit Adam, anni non-
genti triginta, et mortuus est. 6 Vixit quoque
Seth centum quinque annis, et genuit Enos.
7 Vixitque Seth, postquam genuit Enos, octin-
gentis septem annis, genuitque filios et filias.
8 Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum
duodecim annorum, et mortuus est. 9 Vixit
vero Enos nonaginta annis, et genuit Cainan.
10 Post cujus ortum vixit octingentis quindecim
annis, et genuit filios et filias. 11 Factique
sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni,

וַיָּמֹֽת׃ ס 12 וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַֽהֲלַלְאֵֽל׃ 13 וַיְחִי קֵינָן
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַֽהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנֽוֹת׃
14 וַיִּֽהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹֽת׃ ס 15 וַיְחִי
מַֽהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־יָֽרֶד׃ 16 וַיְחִי מַֽהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנֽוֹת׃ 17 וַיִּֽהְיוּ כָּל־
יְמֵי מַֽהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹֽת׃ ס 18 וַֽיְחִי־יֶרֶד
שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־חֲנֽוֹךְ׃ 19 וַֽיְחִי־יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנֽוֹת׃ 20 וַיִּֽהְיוּ כָּל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹֽת׃ ס
21 וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־מְתוּשָֽׁלַח׃ 22 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־
הָֽאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנֽוֹת׃
23 וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ 24 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ
אֶת־הָֽאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּֽי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִֽים׃
ס 25 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָֽמֶךְ׃ 26 וַיְחִי
מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנֽוֹת׃ 27 וַיִּֽהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח
תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹֽת׃ ס 28 וַֽיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּֽן׃
29 וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַֽחֲמֵנוּ
מִֽמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָֽאֲדָמָה אֲשֶׁר
אֵֽרְרָהּ יְהוָֽה׃ 30 וַֽיְחִי־לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַֽחֲמֵשׁ מֵאֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנֽוֹת׃ 31 וַֽיְהִי כָּל־יְמֵי־
לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמֹֽת׃ ס 32 וַֽיְהִי־נֹחַ בֶּן־
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־
חָם וְאֶת־יָֽפֶת׃

פרשה ו׃

1 וַֽיְהִי כִּֽי־הֵחֵל הָֽאָדָם לָרֹב עַל־
פְּנֵי הָֽאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶֽם׃

καὶ ἀπέθανε. 12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· 13 Καὶ
ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλε-
λεὴλ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννη-
σεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 14 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἐννακόσια, καὶ
ἀπέθανε. 15 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ πέντε καὶ ἑξή-
κοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.
16 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Ἰάρεδ ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 17 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Μαλελεὴλ ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα καὶ
ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε. 18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο
καὶ ἑξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν
Ἐνώχ. 19 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ ὀκτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας. 20 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Ἰάρεδ δύο καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ
ἀπέθανε. 21 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.
22 Εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα διακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 23 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.
24 Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὑρίσ-
κετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. 25 Καὶ ἔζησε
Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ
ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. 26 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ δύο καὶ ὀκτα-
κόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
27 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ἃς
ἔζησεν ἐννέα καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ
ἀπέθανε. 28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοή-
κοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 29 Καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων Οὗτος
διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ
τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς
κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός. 30 Καὶ ἔζησε Λάμεχ
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε πεντακόσια καὶ
ἑξήκοντα καὶ πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας. 31 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λά-
μεχ ἑπτακόσια καὶ πεντήκοντα τρία ἔτη, καὶ ἀπέ-
θανε. 32 Καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ
ἐγέννησε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν
Ἰάφεθ.

ΚΕΦ. ς.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γι-
νεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς.

et mortuus est. 12 Vixit quoque Cainan
septuaginta annis, et genuit Malaleel. 13 Et
vixit Cainan, postquam genuit Malaleel, octin-
gentis quadraginta annis, genuitque filios et
filias. 14 Et facti sunt omnes dies Cainan
nongenti decem anni, et mortuus est. 15 Vixit
autem Malaleel sexaginta quinque annis, et
genuit Iared. 16 Et vixit Malaleel, postquam
genuit Iared, octingentis triginta annis: et
genuit filios et filias. 17 Et facti sunt omnes
dies Malaleel octingenti nonaginta quinque
anni, et mortuus est. 18 Vixitque Iared
centum sexaginta duobus annis, et genuit He-
noch. 19 Et vixit Iared, postquam genuit
Henoch, octingentis annis, et genuit filios et
filias. 20 Et facti sunt omnes dies Iared non-
genti sexaginta duo anni, et mortuus est.
21 Porro Henoch vixit sexaginta quinque
annis, et genuit Mathusalam. 22 Et ambu-
lavit Henoch cum Deo: et vixit, postquam
genuit Mathusalam, trecentis annis, et genuit
filios et filias. 23 Et facti sunt omnes dies
Henoch trecenti sexaginta quinque anni.
24 Ambulavitque cum Deo, et non apparuit:
quia tulit eum Deus. 25 Vixit quoque Ma-
thusala centum octoginta septem annis, et
genuit Lamech. 26 Et vixit Mathusala, post-
quam genuit Lamech, septingentis octoginta
duobus annis, et genuit filios et filias. 27 Et
facti sunt omnes dies Mathusala nongenti sex-
aginta novem anni, et mortuus est. 28 Vixit
autem Lamech centum octoginta duobus annis,
et genuit filium: 29 Vocavitque nomen ejus
Noe, dicens: Iste consolabitur nos ab operibus
et laboribus manuum nostrarum, in terra cui
maledixit Dominus. 30 Vixitque Lamech,
postquam genuit Noe, quingentis nonaginta
quinque annis, et genuit filios et filias. 31 Et
facti sunt omnes dies Lamech, septingenti
septuaginta septem anni, et mortuus est.
32 Noe vero, cum quingentorum esset anno-
rum, genuit Sem, Cham, et Japheth.

CAPUT VI.

1 Cumque cœpissent homines multipli-
cari super terram, et filias procreassent,

2 וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי
טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר
בָּחָרוּ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם
לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ 4 הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ
בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ
בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ
לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי
הַשֵּׁם׃ פ 5 וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה
רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת
לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃ 6 וַיִּנָּחֶם יְהוָה
כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־
לִבּוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם
אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם
עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי
נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃ 8 וְנֹחַ מָצָא חֵן
בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פ פ פ ב

9 אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים
הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ׃
10 וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־
חָם וְאֶת־יָפֶת׃ 11 וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ 12 וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־
הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ׃
ס 13 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־
בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס
מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ׃
14 עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה
אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ
בַּכֹּפֶר׃ 15 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ 16 צֹהַר ׀
תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה
וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם
שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ 17 וַאֲנִי הִנְנִי
מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת
כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ 18 וַהֲקִמֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה
וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ 19 וּמִכָּל־
הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל־
הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃
20 מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ

2 Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας
ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. 3 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεός Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀν-
θρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς
σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι
ἔτη. 4 Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπο-
ρεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν αὐτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ
γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.
5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ
κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τὶς
διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ
πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας· 6 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
Θεὸς ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
διενοήθη. 7 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς Ἀπαλείψω τὸν
ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν
ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθην ὅτι
ἐποίησα αὐτούς. 8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ. 9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νῶε.
Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ
αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε. 10 Ἐγέννησε δὲ
Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.
11 Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη
ἡ γῆ ἀδικίας. 12 Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν,
καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεὸς τῷ Νῶε, Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναν-
τίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. 14 Ποί-
ησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων·
νοσσιὰς ποιήσεις τὴν κιβωτόν, καὶ ἀσφαλτώσεις
αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ. 15 Καὶ οὕτω
ποιήσεις τὴν κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος
τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος,
καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. 16 Ἐπι-
συνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν, καὶ εἰς πῆχυν συν-
τελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ
ποιήσεις ἐκ πλαγίων, κατάγαια διώροφα καὶ τριώροφα
ποιήσεις αὐτήν. 17 Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατα-
κλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν
σάρκα ἐν ᾗ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρα-
νοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσει. 18 Καὶ
στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς
τὴν κιβωτόν, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ γυνή σου καὶ
αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. 19 Καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρ-
κός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν
ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.
20 Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ
γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος

2 Videntes filii Dei filias hominum quod essent
pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus,
quas elegerant. 3 Dixitque Deus: Non per-
manebit spiritus meus in homine in æternum,
quia caro est: eruntque dies illius centum
viginti annorum. 4 Gigantes autem erant
super terram in diebus illis. Postquam enim
ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæ-
que genuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri
famosi. 5 Videns autem Deus quod multa
malitia hominum esset in terra, et cuncta
cogitatio cordis intenta esset ad malum omni
tempore, 6 Pœnituit eum quod hominem
fecisset in terra. Et tactus dolore cordis in-
trinsecus, 7 Delebo, inquit, hominem, quem
creavi, a facie terræ, ab homine usque ad
animantia, a reptili usque ad volucres cæli:
pœnitet enim me fecisse eos. 8 Noe vero
invenit gratiam coram Domino. 9 Hæ sunt
generationes Noe: Noe vir justus atque per-
fectus fuit in generationibus suis, cum Deo
ambulavit. 10 Et genuit tres filios, Sem,
Cham, et Japheth. 11 Corrupta est autem
terra coram Deo, et repleta est iniquitate.
12 Cumque vidisset Deus terram esse corrup-
tam (omnis quippe caro corruperat viam suam
super terram), 13 Dixit ad Noe: Finis uni-
versæ carnis venit coram me: repleta est terra
iniquitate a facie eorum, et ego disperdam eos
cum terra. 14 Fac tibi arcam de lignis lævi-
gatis: mansiunculas in arca facies, et bitumine
linies intrinsecus et extrinsecus. 15 Et sic
facies eam: Trecentorum cubitorum erit lon-
gitudo arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo,
et triginta cubitorum altitudo illius. 16 Fe-
nestram in arca facies, et in cubito consum-
mabis summitatem ejus: ostium autem arcæ
pones ex latere: deorsum, cœnacula, et tristega
facies in ea. 17 Ecce ego adducam aquas
diluvii super terram, ut interficiam omnem
carnem, in qua spiritus vitæ est subter cælum:
universa quæ in terra sunt, consumentur.
18 Ponamque fœdus meum tecum: et in-
gredieris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et
uxores filiorum tuorum, tecum. 19 Et ex
cunctis animantibus universæ carnis bina in-
duces in arcam, ut vivant tecum: masculini
sexus et feminini. 20 De volucribus juxta
genus suum, et de jumentis in genere suo,

מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל
יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ 21 וְאַתָּה קַח־לְךָ
מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ
וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃ 22 וַיַּעַשׂ נֹחַ
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃

פרשה ז׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־אַתָּה וְכָל־בֵּיתְךָ
אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי
בַּדּוֹר הַזֶּה׃ 2 מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ
וְאִשְׁתּוֹ׃ 3 גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה
זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ׃ 4 כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי
מַמְטִיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 5 וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּהוּ יְהוָה׃ 6 וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל־הָאָרֶץ׃ 7 וַיָּבֹא נֹחַ
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה
מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל׃ 8 מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן־
הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה׃
9 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה זָכָר
וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ׃
10 וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ
עַל־הָאָרֶץ׃ 11 בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי־נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל־מַעְיְנוֹת
תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃
12 וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ 13 בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
בָּא נֹחַ וְשֵׁם־וְחָם וָיֶפֶת בְּנֵי־נֹחַ וְאֵשֶׁת
נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה׃
14 הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה
לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ
לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל־
כָּנָף׃ 15 וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם
שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃
16 וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר בָּאוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃
17 וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ
הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃

καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ
τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων
εἰσελεύσονται πρὸς σὲ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν
καὶ θῆλυ. 21 Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν
βρωμάτων ἃ ἔδεσθε καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτόν, καὶ
ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν. 22 Καὶ ἐποίησε Νῶε
πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὕτως
ἐποίησε.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε Εἴσελθε σὺ
καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι σὲ εἶδον
δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 2 Ἀπὸ δὲ
τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ
ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ
καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ· 3 Καὶ ἀπὸ τῶν
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ
ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν
μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι
σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 4 Ἔτι γὰρ ἡμερῶν
ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἐξαλείψω πᾶν
τὸ ἀνάστημα ὃ ἐποίησα ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς
γῆς. 5 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. 6 Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
7 Εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ
εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.
8 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ
τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν
τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθα-
ρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς,
9 Δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.
10 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ
τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἐν τῷ
ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ δευτέρου
μηνός, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐῤῥάγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ κα-
ταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν· 12 Καὶ ἐγέ-
νετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας. 13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
εἰσῆλθε Νῶε, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ
γυνὴ Νῶε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν. 14 Καὶ πάντα τὰ
θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος
καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γέ-
νος καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ
15 Εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἐν ᾧ ἐστὶ πνεῦμα
ζωῆς. 16 Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ
Θεὸς τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν
κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατα-
κλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα
νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ
καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.

et ex omni reptili terræ secundum genus
suum: bina de omnibus ingredientur tecum,
ut possint vivere. 21 Tolles igitur tecum ex
omnibus escis, quæ mandi possunt, et com-
portabis apud te: et erunt tam tibi, quam
illis in cibum. 22 Fecit igitur Noe omnia
quæ præceperat illi Deus.

CAPUT VII.

1 Dixitque Dominus ad eum: Ingredere
tu, et omnis domus tua, in arcam: te enim
vidi justum coram me in generatione hac.
2 Ex omnibus animantibus mundis tolle
septena et septena, masculum et feminam: de
animantibus vero immundis duo et duo,
masculum et feminam. 3 Sed et de volatili-
bus cæli septena et septena, masculum et
feminam: ut salvetur semen super faciem
universæ terræ. 4 Adhuc enim, et post dies
septem ego pluam super terram quadraginta
diebus et quadraginta noctibus: et delebo
omnem substantiam, quam feci, de superficie
terræ. 5 Fecit ergo Noe omnia quæ man-
daverat ei Dominus. 6 Eratque sexcentorum
annorum quando diluvii aquæ inundaverunt
super terram. 7 Et ingressus est Noe et filii
ejus, uxor ejus et uxores filiorum ejus cum eo,
in arcam propter aquas diluvii. 8 De ani-
mantibus quoque mundis et immundis, et de
volucribus, et ex omni quod movetur super
terram, 9 Duo et duo ingressa sunt ad Noe in
arcam, masculus et femina, sicut præceperat
Dominus Noe. 10 Cumque transissent septem
dies, aquæ diluvii inundaverunt super terram.
11 Anno sexcentesimo vitæ Noe, mense se-
cundo, septimodecimo die mensis, rupti sunt
omnes fontes abyssi magnæ, et cataractæ cæli
apertæ sunt: 12 Et facta est pluvia super
terram quadraginta diebus et quadraginta
noctibus. 13 In articulo diei illius ingressus
est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, filii
ejus; uxor illius, et tres uxores filiorum ejus
cum eis, in arcam: 14 Ipsi et omne animal
secundum genus suum, universaque jumenta in
genere suo, et omne quod movetur super ter-
ram in genere suo, cunctumque volatile se-
cundum genus suum, universæ aves, omnesque
volucres, 15 Ingressæ sunt ad Noe in arcam,
bina et bina ex omni carne, in qua erat spiri-
tus vitæ. 16 Et quæ ingressa sunt, masculus
et femina ex omni carne introierunt, sicut
præceperat ei Deus: et inclusit eum Dominus
deforis. 17 Factumque est diluvium quadra-
ginta diebus super terram: et multiplicatæ sunt
aquæ, et elevaverunt arcam in sublime a terra.

18 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ
וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ 19 וְהַמַּיִם
גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל־
הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃
20 חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם
וַיְכֻסּוּ הֶהָרִים׃ 21 וַיִּגְוַע כָּל־בָּשָׂר ׀ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־
הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם׃
22 כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל
אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ 23 וַיִּמַח אֶת־כָּל־
הַיְקוּם ׀ אֲשֶׁר ׀ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־
בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ
מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ־נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ
בַּתֵּבָה׃ 24 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים
וּמְאַת יוֹם׃

פרשה ח׃

1 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה
וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃
2 וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם
וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמָיִם׃ 3 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם
מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ 4 וַתָּנַח
הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט׃ 5 וְהַמַּיִם הָיוּ
הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃ 6 וַיְהִי
מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן
הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 7 וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב
וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ׃ 8 וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת
הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 9 וְלֹא־
מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב
אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ
אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה׃ 10 וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת
יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־
הַתֵּבָה׃ 11 וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב
וְהִנֵּה עֲלֵה־זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ
כִּי־קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ 12 וַיִּיָּחֶל
עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת־
הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד׃
13 וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ

18 Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα
ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ
ὕδατος. 19 Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ
ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. 20 Πεντεκαίδεκα πή-
χεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε πάντα
τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. 21 Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ
κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν
καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος· 22 Καὶ πάντα ὅσα
ἔχει πνοὴν ζωῆς καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέ-
θανε. 23 Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ
ἑρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλεί-
φησαν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. 24 Καὶ ὑψώθη τὸ
ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων
τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων
τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόν-
των ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἐπήγαγεν
ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ.
2 Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ
καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, 3 Καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευό-
μενον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. 4 Καὶ ἐκάθισεν ἡ
κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ
μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. 5 Τὸ δὲ ὕδωρ ἠλατ-
τονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ
μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν
ὀρέων. 6 Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας
ἠνέῳξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησε,
καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα· 7 Καὶ ἐξελθὼν οὐκ
ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς
γῆς. 8 Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ
ἰδεῖν εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. 9 Καὶ οὐχ
εὑροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς
ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἦν
ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυ-
τὸν εἰς τὴν κιβωτόν. 10 Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας
ἑπτὰ ἑτέρας πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ
τῆς κιβωτοῦ. 11 Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ
περιστερὰ τὸ πρὸς ἑσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας
κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε ὅτι
κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. 12 Καὶ ἐπισχὼν
ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν πε-
ριστεράν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς
αὐτὸν ἔτι. 13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακο-
σιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνὸς
μιᾷ τοῦ μηνός, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς·

18 Vehementer enim inundaverunt: et omnia
repleverunt in superficie terræ: porro arca
ferebatur super aquas. 19 Et aquæ præva-
luerunt nimis super terram; opertique sunt
omnes montes excelsi sub universo cælo.
20 Quindecim cubitis altior fuit aqua super
montes, quos operuerat. 21 Consumtaque est
omnis caro quæ movebatur super terram,
volucrum, animantium, bestiarum, omniumque
reptilium, quæ reptant super terram, universi
homines, 22 Et cuncta, in quibus spiraculum
vitæ est in terra, mortua sunt. 23 Et delevit
omnem substantiam, quæ erat super terram,
ab homine usque ad pecus, tam reptile quam
volucres cæli: et deleta sunt de terra: re-
mansit autem solus Noe, et qui cum eo erant
in arca. 24 Obtinueruntque aquæ terram
centum quinquaginta diebus.

CAPUT VIII.

1 Recordatus autem Deus Noe, cuncto-
rumque animantium, et omnium jumentorum,
quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum
super terram, et imminutæ sunt aquæ. 2 Et
clausi sunt fontes abyssi, et cataractæ cæli: et
prohibitæ sunt pluviæ de cælo. 3 Reversæ-
que sunt aquæ de terra euntes et redeuntes:
et cœperunt minui post centum quinquaginta
dies. 4 Requievitque arca mense septimo,
vigesimo septimo die mensis, super montes
Armeniæ. 5 At vero aquæ ibant et decres-
cebant usque ad decimum mensem: decimo
enim mense, prima die mensis, apparuerunt
cacumina montium. 6 Cumque transissent
quadraginta dies, aperiens Noe fenestram arcæ,
quam fecerat, dimisit corvum: 7 Qui egredie-
batur, et non revertebatur, donec siccarentur
aquæ super terram. 8 Emisit quoque co-
lumbam post eum, ut videret si jam cessassent
aquæ super faciem terræ. 9 Quæ cum non in-
venisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est
ad eum in arcam; aquæ enim erant super
universam terram: extenditque manum, et
apprehensam intulit in arcam. 10 Expectatis
autem ultra septem diebus aliis, rursum di-
misit columbam ex arca. 11 At illa venit
ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ
virentibus foliis in ore suo. Intellexit ergo
Noe quod cessassent aquæ super terram.
12 Expectavitque nihilominus septem alios
dies: et emisit columbam, quæ non est re-
versa ultra ad eum. 13 Igitur sexcentesimo
primo anno, primo mense, prima die men-
sis, imminutæ sunt aquæ super terram:

וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה
חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 14 וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃
ס 15 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר׃
16 צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ
וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ 17 כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ
מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ הַיְצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ
בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל־הָאָרֶץ׃ 18 וַיֵּצֵא נֹחַ
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ׃ 19 כָּל־הַחַיָּה
כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל־
הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן־הַתֵּבָה׃
20 וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל ׀
הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהֹר
וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ 21 וַיָּרַח יְהוָה אֶת־
רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא
אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר
הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא־אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתִי׃ 22 עֹד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר
וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא
יִשְׁבֹּתוּ׃

פרשה ט׃

1 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו
וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃
2 וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת
הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם בְּכֹל אֲשֶׁר
תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם
נִתָּנוּ׃ 3 כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם יִהְיֶה
לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כֹּל׃
4 אַךְ בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ׃
5 וְאַךְ אֶת־דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד
כָּל־חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ
אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם׃ 6 שֹׁפֵךְ דַּם
הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֶת־הָאָדָם׃ 7 וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ
בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ׃ ס 8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר׃ 9 וַאֲנִי הִנְנִי
מֵקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זַרְעֲכֶם
אַחֲרֵיכֶם׃ 10 וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ
אִתְּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת
הָאָרֶץ׃ 11 וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם
וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל

*καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἣν
ἐποίησε, καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς. 14 Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηράνθη ἡ
γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός. 15 Καὶ εἶπε
Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε λέγων, 16 Ἔξελθε ἐκ τῆς
κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνή σου καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ
γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ, 17 Καὶ πάντα τὰ
θηρία ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετει-
νῶν ἕως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ
τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ. Καὶ αὐξάνεσθε καὶ
πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Καὶ ἐξῆλθε Νῶε καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν
υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· 19 Καὶ πάντα τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ πᾶν ἑρπε-
τὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν ἐξήλ-
θοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. 20 Καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων
τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκάρ-
πωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 21 Καὶ ὠσφράνθη
Κύριος ὁ Θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεὸς διανοηθείς Οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν
γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ
διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ
νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶ-
σαν σάρκα ζῶσαν καθὼς ἐποίησα. 22 Πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμός, ψῦχος καὶ
καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ κατα-
παύσουσι.*

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ *εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε,
καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.
2 Καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ
χεῖρας ὑμῖν δέδωκα. 3 Καὶ πᾶν ἑρπετὸν ὅ ἐστι
ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέ-
δωκα ὑμῖν τὰ πάντα. 4 Πλὴν κρέας ἐν αἵματι
ψυχῆς οὐ φάγεσθε· 5 Καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα
τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων
ἐκζητήσω αὐτό· καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ
ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. 6 Ὁ ἐκχέων
αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσε-
ται, ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον.
7 Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώ-
σατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. 8 Καὶ
εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ λέγων, 9 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν δια-
θήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ'
ὑμᾶς, 10 Καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ
ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν
ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ. 11 Καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται
πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ,*

et aperiens Noe tectum arcæ, aspexit, vidit-
que quod exsiccata esset superficies terræ.
14 Mense secundo, septimo et vigesimo die
mensis, arefacta est terra. 15 Locutus est
autem Deus ad Noe, dicens: 16 Egredere de
arca, tu et uxor tua, filii tui et uxores filiorum
tuorum tecum. 17 Cuncta animantia quæ
sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus
quam in bestiis et universis reptilibus, quæ
reptant super terram, educ tecum, et ingredi-
mini super terram: crescite et multiplicamini
super eam. 18 Egressus est ergo Noe, et filii
ejus: uxor illius, et uxores filiorum ejus, cum
eo. 19 Sed et omnia animantia, jumenta, et
reptilia quæ reptant super terram, secundum
genus suum, egressa sunt de arca. 20 Ædifi-
cavit autem Noe altare Domino: et tollens de
cunctis pecoribus et volucribus mundis, ob-
tulit holocausta super altare. 21 Odoratusque
est Dominus odorem suavitatis, et ait: Ne-
quaquam ultra maledicam terræ propter ho-
mines: sensus enim et cogitatio humani cordis
in malum prona sunt ab adolescentia sua: non
igitur ultra percutiam omnem animam viven-
tem sicut feci. 22 Cunctis diebus terræ, se-
mentis et messis, frigus et æstus, æstas et
hiems, nox et dies, non requiescent.

CAPUT IX.

1 BENEDIXITQUE Deus Noe et filiis ejus.
Et dixit ad eos: Crescite, et multiplicamini,
et replete terram. 2 Et terror vester ac tre-
mor sit super cuncta animalia terræ, et super
omnes volucres cæli, cum universis quæ mo-
ventur super terram: omnes pisces maris
manui vestræ traditi sunt. 3 Et omne, quod
movetur et vivit, erit vobis in cibum: quasi
olera virentia tradidi vobis omnia; 4 Excepto,
quod carnem cum sanguine non comedetis.
5 Sanguinem enim animarum vestrarum re-
quiram de manu cunctarum bestiarum: et de
manu hominis, de manu viri et fratris ejus,
requiram animam hominis. 6 Quicumque ef-
fuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis
illius: ad imaginem quippe Dei factus est homo.
7 Vos autem crescite et multiplicamini, et
ingredimini super terram, et implete eam.
8 Hæc quoque dixit Deus ad Noe, et ad filios
ejus cum eo: 9 Ecce ego statuam pactum
meum vobiscum, et cum semine vestro post vos:
10 Et ad omnem animam viventem, quæ est
vobiscum, tam in volucribus quam in jumentis
et pecudibus terræ cunctis, quæ egressa sunt
de arca, et universis bestiis terræ. 11 Statu-
am pactum meum vobiscum, et nequaquam
ultra interficietur omnis caro aquis diluvii,

P ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ:
12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר־אני
נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה אשר
אתכם לדרת עולם: 13 את־קשתי נתתי
בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ:
14 והיה בענני ענן על־הארץ ונראתה
הקשת בענן: 15 וזכרתי את־בריתי אשר
ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־
בשר ולא־יהיה עוד המים למבול לשחת
כל־בשר: 16 והיתה הקשת בענן וראיתיה
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־
נפש חיה בכל־בשר אשר על־הארץ:
17 ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית
אשר הקמתי ביני ובין כל־בשר אשר
J על־הארץ: | פ 18 ויהיו בני־נח
היצאים מן־התבה שם וחם ויפת [וחם
הוא אבי כנען:] 19 שלשה אלה בני־נח
ומאלה נפצה כל־הארץ: 20 ויחל נח איש
האדמה ויטע כרם: 21 וישת מן־היין
וישכר ויתגל בתוך אהלה: 22 וירא [חם
אבי] כנען את ערות אביו ויגד לשני־אחיו
בחוץ: 23 ויקח שם ויפת את־השמלה
וישימו על־שכם שניהם וילכו אחרנית
ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
וערות אביהם לא ראו: 24 וייקץ נח מיינו
וידע את אשר־עשה לו בנו הקטן:
25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה
לאחיו: 26 [ויאמר] ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד למו: 27 יפת אלהים
ליפת וישכן באהלי־שם ויהי כנען עבד
P למו: | 28 ויחי־נח אחר המבול שלש
מאות שנה וחמשים שנה: 29 ויהי כל־
ימי־נח תשע מאות שנה וחמשים שנה
וימת: פ

פרשה י:

1 ואלה תולדת בני־נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים אחר המבול: 2 בני
יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך
ותירס: 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה:
4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים:
5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש
ללשנו למשפחתם בגויהם: 6 ובני חם
כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש
סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא

καὶ οὐκέτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος καταφθεῖραι
πᾶσαν τὴν γῆν. 12 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς
Νῶε Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
ψυχῆς ζώσης ἥ ἐστι μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους
13 Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς
σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.
14 Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν
γῆν ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ, 15 Καὶ
μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης
ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατα-
κλυσμόν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. 16 Καὶ
ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ
μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ
ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε
Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἧς διεθέμην ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς ἥ ἐστιν ἐπὶ
τῆς γῆς. 18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε οἱ ἐξελθόντες ἐκ
τῆς κιβωτοῦ Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ
Χαναάν. 19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τού-
των διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 20 Καὶ
ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα. 21 Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη,
καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 22 Καὶ εἶδε Χὰμ
ὁ πατὴρ Χαναὰν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ
ἔξω. 23 Καὶ λαβόντες Σὴμ και Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον
ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν
ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ
πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθο-
φανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ
εἶδον. 24 Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ
ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.
25 Καὶ εἶπεν Ἐπικατάρατος Χαναὰν παῖς· οἰκέτης
ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 26 Καὶ εἶπεν Εὐλογη-
τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ, καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς
οἰκέτης αὐτοῦ. 27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ
κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ· καὶ γενηθήτω
Χαναὰν παῖς αὐτοῦ. 28 Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν
κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πεντήκοντα. 29 Καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντή-
κοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. ί.

1 ΑΥΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σήμ,
Χάμ, Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν
κατακλυσμόν. 2 Υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμὲρ καὶ Μαγὼγ
καὶ Μαδοὶ καὶ Ἰωύαν καὶ Ἐλισὰ καὶ Θοβὲλ καὶ
Μοσὸχ καὶ Θείρας. 3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ἀσχανὰζ
καὶ Ῥιφὰθ καὶ Θοργαμά. 4 Καὶ υἱοὶ Ἰωύαν· Ἐλισὰ
καὶ Θάρσεις, Κήτιοι, Ῥόδιοι. 5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσ-
θησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἕκαστος
κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν. 6 Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χοὺς καὶ Μεσραΐν,
Φοὺδ καὶ Χαναάν. 7 Υἱοὶ δὲ Χούς· Σαβὰ καὶ
Εὐιλὰ καὶ Σαβαθὰ καὶ Ῥεγμὰ καὶ Σαβαθακά.

neque erit deinceps diluvium dissipans terram.
12 Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod
do inter me et vos, et ad omnem animam vi-
ventem, quæ est vobiscum in generationes sem-
piternas: 13 Arcum meum ponam in nubibus,
et erit signum fœderis inter me et inter ter-
ram. 14 Cumque obduxero nubibus cœlum,
apparebit arcus meus in nubibus; 15 Et re-
cordabor fœderis mei vobiscum, et cum omni
anima vivente quæ carnem vegetat: et non
erunt ultra aquæ diluvii ad delendum univer-
sam carnem. 16 Eritque arcus in nubibus, et
videbo illum, et recordabor fœderis sempiterni
quod pactum est inter Deum et omnem ani-
mam viventem universæ carnis quæ est super
terram. 17 Dixitque Deus ad Noe: Hoc erit
signum fœderis, quod constitui inter me et
omnem carnem super terram. 18 Erant ergo
filii Noe, qui egressi sunt de arca, Sem, Cham,
et Japheth: porro Cham ipse est pater Cha-
naan. 19 Tres isti filii sunt Noe: et ab his
disseminatum est omne genus hominum su-
per universam terram. 20 Cœpitque Noe vir
agricola exercere terram, et plantavit vineam.
21 Bibensque vinum inebriatus est, et nudatus
in tabernaculo suo. 22 Quod cum vidisset
Cham pater Chanaan, verenda scilicet patris
sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis
foras. 23 At vero Sem et Japheth pallium
imposuerunt humeris suis, et incedentes re-
trorsum, operuerunt verenda patris sui: facies-
que eorum aversæ erant, et patris virilia non
viderunt. 24 Evigilans autem Noe ex vino,
cum didicisset quæ fecerat ei filius suus minor,
25 Ait: Maledictus Chanaan, servus servorum
erit fratribus suis. 26 Dixitque: Benedictus
Dominus Deus Sem, sit Chanaan servus ejus.
27 Dilatet Deus Japheth, et habitet in ta-
bernaculis Sem, sitque Chanaan servus ejus.
28 Vixit autem Noe post diluvium trecentis
quinquaginta annis. 29 Et impleti sunt om-
nes dies ejus nongentorum quinquaginta anno-
rum: et mortuus est.

CAPUT X.

1 HÆ sunt generationes filiorum Noe, Sem,
Cham, et Japheth: natique sunt eis filii post
diluvium. 2 Filii Japheth: Gomer, et Ma-
gog, et Madai, et Javan, et Thubal, et Mosoch,
et Thiras. 3 Porro filii Gomer: Ascenez, et
Riphath, et Thogorma. 4 Filii autem Javan:
Elisa et Tharsis, Cetthim et Dodanim. 5 Ab
his divisæ sunt insulæ gentium in regionibus
suis: unusquisque secundum linguam suam
et familias suas in nationibus suis. 6 Filii
autem Cham: Chus, et Mesraim, et Phuth,
et Chanaan. 7 Filii Chus: Saba, et He
vila, et Sabatha, et Regma, et Sabatacha.

26[a]. Gu. reads, with much probability, after Graetz, בָרֵךְ יהוה אָהֳלֵי שֵׁם

11^{1-9}. Gunkel (q.v., p. 85f) regards this section as a combination of <u>two</u> traditions, one relating to the building of a City, the other to that of a Tower, both probably referring to the origin of Babylon. He divides as follows: to the <u>City</u> story (J^e) belo[ng] vv. 1, 3a, $4a^{\alpha}b^{\alpha}$, $6a^{\alpha}$, 7, 8b, 9a: to the <u>Tower</u> story (J^j) he assigns vv. 2, 3b, $4a^{\beta}b^{\beta}$, 5, $6a^{\beta}b$, 8a, 9b.

וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ 8 וְכוּשׁ יָלַד אֶת־
נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃
9 הוּא־הָיָה גִבֹּר־צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן
יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃
10 וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד
וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ 11 מִן־הָאָרֶץ הַהִוא
יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינְוֵה וְאֶת־רְחֹבֹת עִיר
וְאֶת־כָּלַח׃ 12 וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין
כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ 13 וּמִצְרַיִם יָלַד
אֶת־לוּדִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־
נַפְתֻּחִים׃ 14 וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים
אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים׃
ס 15 וּכְנַעַן יָלַד אֶת־צִידֹן בְּכֹרוֹ
וְאֶת־חֵת׃ 16 וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֵת
הַגִּרְגָּשִׁי׃ 17 וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הַעַרְקִי וְאֶת־
הַסִּינִי׃ 18 וְאֶת־הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־
הַחֲמָתִי וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃
19 וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה
עַד־עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה
וּצְבֹיִם עַד־לָשַׁע׃ 20 אֵלֶּה בְנֵי־חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ ס
21 וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם־הוּא אֲבִי כָּל־בְּנֵי־עֵבֶר
אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ 22 בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר
וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד וַאֲרָם׃ 23 וּבְנֵי אֲרָם עוּץ
וְחוּל וְגֶתֶר וָמַשׁ׃ 24 וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־
שָׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ 25 וּלְעֵבֶר
יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ 26 וְיָקְטָן
יָלַד אֶת־אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת
וְאֶת־יָרַח׃ 27 וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־
דִּקְלָה׃ 28 וְאֶת־עוֹבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
שְׁבָא׃ 29 וְאֶת־אוֹפִר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־
יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ 30 וַיְהִי מוֹשָׁבָם
מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם׃ 31 אֵלֶּה
בְנֵי־שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם
לְגוֹיֵהֶם׃ 32 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם
בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר
הַמַּבּוּל׃ פ

פרשה יא׃

1 וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים
אֲחָדִים׃ 2 וַיְהִי בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ
בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 3 וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים
וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן

υἱοὶ δὲ Ῥεγμά· Σαβὰ καὶ Δαδάν. 8 Χοὺς δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς
γῆς. 9 Οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου
τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν Ὡς Νεβρὼδ γίγας
κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου. 10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλὼν καὶ Ὀρὲχ καὶ Ἀρχὰδ
καὶ Χαλάννη ἐν τῇ γῇ Σεναάρ. 11 Ἐκ τῆς γῆς
ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσούρ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Νινευὶ
καὶ τὴν Ῥοωβὼθ πόλιν καὶ τὴν Χαλὰχ 12 Καὶ τὴν
Δασή, ἀνὰ μέσον Νινευὶ καὶ ἀνὰ μέσον Χαλάχ·
αὕτη ἡ πόλις μεγάλη. 13 Καὶ Μεσραῒν ἐγέννησε
τοὺς Λουδιεὶμ καὶ τοὺς Νεφθαλεὶμ καὶ τοὺς Ἐνεμε-
τιεὶμ καὶ τοὺς Λαβιεὶμ καὶ τοὺς Πατροσωνιεὶμ
14 Καὶ τοὺς Χασμωνιείμ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιείμ,
καὶ τοὺς Γαφθοριείμ. 15 Χαναὰν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ, 16 Καὶ τὸν Χετταῖον
καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ τὸν
Γεργεσαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀρουκαῖον
17 Καὶ τὸν Ἀσενναῖον καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν
Σαμαραῖον καὶ τὸν Ἀμαθί. 18 Καὶ μετὰ τοῦτο
διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων· 19 Καὶ
ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως
ἐλθεῖν εἰς Γεραρὰ καὶ Γαζάν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδό-
μων καὶ Γομόῤῥας, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωὶμ ἕως Δασά.
20 Οὗτοι υἱοὶ Χὰμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ
γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν. 21 Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ
πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἕβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ
μείζονος. 22 Υἱοὶ Σήμ· Ἐλὰμ καὶ Ἀσσοὺρ καὶ
Ἀρφαξὰδ καὶ Λοὺδ καὶ Ἀρὰμ καὶ Καϊνᾶν. 23 Καὶ
υἱοὶ Ἀράμ· Οὒζ καὶ Οὒλ καὶ Γατὲρ καὶ Μοσόχ.
24 Καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν, καὶ Καϊνᾶν
ἐγέννησε τὸν Σαλά, Σαλὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἕβερ.
25 Καὶ τῷ Ἕβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ
ἑνὶ Φαλέγ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ
γῆ, καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰεκτάν. 26 Ἰεκτὰν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδὰδ καὶ Σαλὲθ καὶ τὸν Σαρμὼθ
καὶ Ἰαρὰχ 27 Καὶ Ὀδοῤῥὰ καὶ Αἰβὴλ καὶ Δεκλὰ
28 Καὶ Εὐὰλ καὶ Ἀβιμαὲλ καὶ Σαβὰ 29 Καὶ Οὐφεὶρ
καὶ Εὐειλὰ καὶ Ἰωβάβ. Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν.
30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασσὴ ἕως
ἐλθεῖν εἰς Σαφηρὰ ὄρος ἀνατολῶν. 31 Οὗτοι υἱοὶ
Σὴμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν,
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
32 Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν,
κατὰ ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι
τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

ΚΕΦ. ιά.

1 ΚΑΙ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν, καὶ φωνὴ μία
πᾶσι. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ
ἀνατολῶν εὗρον πεδίον ἐν γῇ Σεναὰρ καὶ κατῴκη-
σαν ἐκεῖ. 3 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ
Δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς
πυρί. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον,

Filii Regma: Saba et Dadan. 8 Porro Chus
genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in
terra, 9 Et erat robustus venator coram
Domino. Ob hoc exivit proverbium: Quasi
Nemrod robustus venator coram Domino.
10 Fuit autem principium regni ejus Babylon,
et Arach, et Achad, et Chalanne, in terra
Sennaar. 11 De terra illa egressus est Assur,
et ædificavit Niniven, et plateas civitatis, et
Chale. 12 Resen quoque inter Niniven et
Chale: hæc est civitas magna. 13 At vero
Mesraim genuit Ludim, et Anamim, et Laabim
Nepthuim, 14 Et Phetrusim, et Chasluim: de
quibus egressi sunt Philistiim et Caphtorim.
15 Chanaan autem genuit Sidonem primo-
genitum suum, Hethæum, 16 Et Jebusæum,
et Amorrhæum, Gergesæum, 17 Hevæum, et
Aracæum: Sinæum, 18 Et Aradium, Sama-
ræum, et Amathæum: et post hæc disseminati
sunt populi Chananæorum. 19 Factique sunt
termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram
usque Gazam, donec ingrediaris Sodomam et
Gomorrham, et Adamam, et Seboim, usque
Lesa. 20 Hi sunt filii Cham in cognationibus,
et linguis, et generationibus, terrisque et gen-
tibus suis. 21 De Sem quoque nati sunt,
patre omnium filiorum Heber, fratre Japheth
majore. 22 Filii Sem: Ælam et Assur, et
Arphaxad, et Lud, et Aram. 23 Filii Aram:
Us, et Hul, et Gether, et Mes. 24 At vero
Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber.
25 Natique sunt Heber filii duo: nomen uni
Phaleg, eo quod in diebus ejus divisa sit terra:
et nomen fratris ejus Jectan. 26 Qui Jectan
genuit Elmodad, et Saleph, et Asarmoth, Jare,
27 Et Adurem, et Uzal, et Decla, 28 Et Ebal,
et Abimael, Saba, 29 Et Ophir, et Hevila, et
Jobab: omnes isti, filii Jectan. 30 Et facta
est habitatio eorum de Messa pergentibus us-
que Sephar montem orientalem. 31 Isti filii
Sem, secundum cognationes, et linguas, et
regiones, in gentibus suis. 32 Hæ familiæ
Noe juxta populos et nationes suas. Ab his
divisæ sunt gentes in terra post diluvium.

CAPUT XI.

1 ERAT autem terra labii unius, et ser-
monum eorumdem. 2 Cumque proficisce-
rentur de oriente, invenerunt campum in
terra Sennaar, et habitaverunt in eo.
3 Dixitque alter ad proximum suum:
Venite, faciamus lateres, et coquamus eos
igni. Habueruntque lateres pro saxis,

וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר: 4 וַיֹּאמְרוּ
הָבָה ׀ נִבְנֶה־לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם
וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נָפוּץ עַל־פְּנֵי כָל־
הָאָרֶץ: 5 וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר
וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם:
6 וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת
לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־
יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת:
7 הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר
לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ: 8 וַיָּפֶץ
יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: 9 עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ
בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל־הָאָרֶץ
וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ:
פ 10 אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן־
מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתַיִם
אַחַר הַמַּבּוּל: 11 וַיְחִי־שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת: ס 12 וְאַרְפַּכְשַׁד חַי
חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שָׁלַח:
13 וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֶׁלַח
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת: ס 14 וְשֶׁלַח חַי
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־עֵבֶר: 15 וַיְחִי־
שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
ס 16 וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־פָּלֶג: 17 וַיְחִי־עֵבֶר אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ס
18 וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־
רְעוּ: 19 וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־רְעוּ
תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת: ס 20 וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שְׂרוּג: 21 וַיְחִי
רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים
וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ס
22 וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־נָחוֹר: 23 וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
ס 24 וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־תָּרַח: 25 וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־תֶּרַח תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ס
26 וַיְחִי־תֶרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַבְרָם

καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. 4 Καὶ εἶπαν
Δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ
ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν
ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσ-
ώπου πάσης τῆς γῆς. 5 Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν
τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων. 6 Καὶ εἶπε Κύριος Ἰδοὺ γένος ἓν
καὶ χεῖλος ἓν πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι,
καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἀπ᾿ αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν
ἐπιθῶνται ποιεῖν. 7 Δεῦτε καὶ καταβάντες συγ-
χέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν
ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον. 8 Καὶ διέσπειρεν
αὐτοὺς Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς, καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ
τὸν πύργον. 9 Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς
Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος τὰ χείλη πάσης
τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 10 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
Σήμ. Καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἐγέννησε
τὸν Ἀρφαξάδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσ-
μόν. 11 Καὶ ἔζησε Σὴμ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Ἀρφαξὰδ ἔτη πεντακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυ-
γατέρας, καὶ ἀπέθανε. 12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ ἑκα-
τὸν τριακονταπέντε ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
13 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Καϊνᾶν ἔτη τετρακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν
καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά. Καὶ
ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλὰ ἔτη
τριακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας, καὶ ἀπέθανε. 14 Καὶ ἔζησε Σαλὰ ἑκατὸν
τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ. 15 Καὶ
ἔζησε Σαλὰ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἔβερ τρια-
κόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας, καὶ ἀπέθανε. 16 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ ἑκατὸν
τριακοντατέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ.
17 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Φαλὲγ ἔτη διακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 18 Καὶ ἔζησε
Φαλὲγ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν
Ῥαγαῦ. 19 Καὶ ἔζησε Φαλὲγ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ ἐννέα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 20 Καὶ
ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη καὶ
ἐγέννησε τὸν Σερούχ. 21 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σεροὺχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε.
22 Καὶ ἔζησε Σεροὺχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ
ἐγέννησε τὸν Ναχώρ. 23 Καὶ ἔζησε Σεροὺχ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχὼρ ἔτη διακόσια, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 24 Καὶ
ἔζησε Ναχὼρ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομηκονταεννέα καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Θάῤῥα. 25 Καὶ ἔζησε Ναχὼρ μετὰ τὸ γεννῆ-
σαι αὐτὸν τὸν Θάῤῥα ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. 26 Καὶ ἔζησε
Θάῤῥα ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ

et bitumen pro cæmento: 4 Et dixerunt:
Venite, faciamus nobis civitatem et turrim,
cujus culmen pertingat ad cælum: et celebre-
mus nomen nostrum antequam dividamur in
universas terras. 5 Descendit autem Domi-
nus, ut videret civitatem et turrim, quam ædi-
ficabant filii Adam, 6 Et dixit: Ecce, unus est
populus, et unum labium omnibus: cœperunt-
que hoc facere, nec desistent a cogitationibus
suis, donec eas opere compleant. 7 Venite
igitur, descendamus, et confundamus ibi lin-
guam eorum, ut non audiat unusquisque vocem
proximi sui. 8 Atque ita divisit eos Dominus
ex illo loco in universas terras, et cessaverunt
ædificare civitatem. 9 Et idcirco vocatum
est nomen ejus Babel, quia ibi confusum est
labium universæ terræ: et inde dispersit eos
Dominus super faciem cunctarum regionum.
10 Hæ sunt generationes Sem: Sem erat
centum annorum quando genuit Arphaxad,
biennio post diluvium. 11 Vixitque Sem,
postquam genuit Arphaxad, quingentis annis:
et genuit filios et filias. 12 Porro Arphaxad
vixit triginta quinque annis, et genuit Sale.
13 Vixitque Arphaxad, postquam genuit Sale,
trecentis tribus annis: et genuit filios et filias.
14 Sale quoque vixit triginta annis, et genuit
Heber. 15 Vixitque Sale, postquam genuit
Heber, quadringentis tribus annis: et genuit
filios et filias. 16 Vixit autem Heber triginta
quatuor annis, et genuit Phaleg. 17 Et vixit
Heber, postquam genuit Phaleg, quadringentis
triginta annis: et genuit filios et filias.
18 Vixit quoque Phaleg triginta annis, et
genuit Reu. 19 Vixitque Phaleg, postquam
genuit Reu, ducentis novem annis: et genuit
filios et filias. 20 Vixit autem Reu triginta
duobus annis, et genuit Sarug. 21 Vixit quo-
que Reu, postquam genuit Sarug, ducentis
septem annis: et genuit filios et filias.
22 Vixit vero Sarug triginta annis, et genuit
Nachor. 23 Vixitque Sarug, postquam genuit
Nachor, ducentis annis: et genuit filios et
filias. 24 Vixit autem Nachor viginti novem
annis, et genuit Thare. 25 Vixitque Nachor,
postquam genuit Thare, centum decem et no-
vem annis: et genuit filios et filias. 26 Vixit-
que Thare septuaginta annis, et genuit Abram,

הַחִלִּם (ֲ instead of ַ before ח, G-K, §67 w): the construction is harsh: all versions render by a verb in 3rd. plur.: hence it is better to read הֵחֵלּוּ with Ball

יִזַּמּוּ (v. 6) & נָבְלָה (v. 7) are aramaising forms, after analogy of ע"ע stems (G-K, §67 dd): but they may be (as Ball suggests) simply blunders in pointing, for יָזֹמּוּ, נָבֹלָּה.

For ויצאו אתם, LXX Sam Vg read ויוציא אתם, & so Edd (not Ball, who reads אתו)

6^b עד אלון מורה, Ball marks this as added by R, while Gu sees the hand of R in והכנעני אז בארץ: prob. both are right.

9 ff. Ball marks 12^9 13^1 as coming fr. another source, inserted by R

אֶת־נָחוֹר וְאֶת־הָרָן׃ 27 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת
תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר
וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃ 28 וַיָּמָת
הָרָן עַל־פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ
בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃ 29 וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם
נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת־אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת־
נָחוֹר מִלְכָּה בַּת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וַאֲבִי
יִסְכָּה׃ 30 וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ
וָלָד׃ 31 וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־
לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֵת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת
אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים
לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ
שָׁם׃ 32 וַיִּהְיוּ יְמֵי־תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים
וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃

פ פ ג

פרשה יב׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ
וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַרְאֶךָּ׃ 2 וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ
וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃ 3 וַאֲבָרְכָה
מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל
מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ 4 וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם
בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ
מֵחָרָן׃ 5 וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר
רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ
לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃
6 וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד
אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ 7 וַיֵּרָא
יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה
אֵלָיו׃ 8 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־
אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם
וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃
9 וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ פ
10 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם
מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃
11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר
אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה
יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ 12 וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ
הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי
וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ 13 אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן
יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃

*καὶ τὸν Ναχὼρ καὶ τὸν Ἀῤῥάν. 27 Αὗται δὲ αἱ
γενέσεις Θάῤῥα· Θάῤῥα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ
τὸν Ναχὼρ καὶ τὸν Ἀῤῥάν, καὶ Ἀῤῥὰν ἐγέννησε τὸν
Λώτ. 28 Καὶ ἀπέθανεν Ἀῤῥὰν ἐνώπιον Θάῤῥα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν
Χαλδαίων. 29 Καὶ ἔλαβον Ἄβραμ καὶ Ναχὼρ ἑαυ-
τοῖς γυναῖκας· ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἄβραμ Σάρα, καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχὼρ Μελχά, θυγάτηρ Ἀῤῥάν,
καὶ πατὴρ Μελχὰ καὶ πατὴρ Ἰεσχά. 30 Καὶ ἦν Σάρα
στεῖρα καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει. 31 Καὶ ἔλαβε Θάῤῥα
τὸν Ἄβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν Ἀῤῥάν, υἱὸν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ,
γυναῖκα Ἄβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς
γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθον ἕως Χαῤῥάν, καὶ κατῴ-
κησεν ἐκεῖ. 32 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Θάῤῥα ἐν γῇ Χαῤῥὰν διακόσια πέντε ἔτη. Καὶ
ἀπέθανε Θάῤῥα ἐν Χαῤῥάν.*

ΚΕΦ. ιβ΄.

*1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ Ἔξελθε ἐκ τῆς
γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι
δείξω. 2 Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλο-
γήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλο-
γημένος· 3 Καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε,
καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλο-
γηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ
ἐπορεύθη Ἄβραμ καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος,
καὶ ᾤχετο μετ᾽ αὐτοῦ Λώτ· Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν
ἑβδομηκονταπέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαῤῥάν. 5 Καὶ
ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν
Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο καὶ πᾶσαν ψυχὴν ἣν
ἐκτήσαντο ἐκ Χαῤῥάν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς
γῆν Χαναάν. 6 Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς
τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρῦν
τὴν ὑψηλήν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν
γῆν. 7 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν
αὐτῷ Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ
ὀφθέντι αὐτῷ. 8 Καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος
κατὰ ἀνατολὰς Βαιθήλ, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν
αὐτοῦ ἐν Βαιθὴλ κατὰ θάλασσαν καὶ Ἀγγαὶ κατὰ
ἀνατολάς· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου.
9 Καὶ ἀπῆρεν Ἄβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευ-
σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 10 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ κατέβη Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι
ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἐγέ-
νετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Ἄβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπ-
τον, εἶπεν Ἄβραμ Σάρᾳ τῇ γυναικί Γινώσκω ἐγὼ
ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ. 12 Ἔσται οὖν ὡς ἂν
ἴδωσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐσ-
τὶν αὐτή, καὶ ἀποκτενοῦσί με, σὲ δὲ περιποιήσονται.
13 Εἰπὸν οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμί, ὅπως ἂν εὖ μοι
γένηται διὰ σὲ καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἕνεκεν σοῦ.*

et Nachor, et Aran. 27 Hæ sunt autem gene-
rationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor,
et Aran. Porro Aran genuit Lot. 28 Mor-
tuusque est Aran ante Thare patrem suum,
in terra nativitatis suæ, in Ur Chaldæorum.
29 Duxerunt autem Abram et Nachor uxores:
nomen uxoris Abram, Sarai: et nomen uxoris
Nachor, Melcha filia Aran, patris Melchæ, et
patris Ieschæ. 30 Erat autem Sarai sterilis,
nec habebat liberos. 31 Tulit itaque Thare
Abram filium suum, et Lot filium Aran, filium
filii sui, et Sarai nurum suam, uxorem Abram
filii sui, et eduxit eos de Ur Chaldæorum, ut
irent in terram Chanaan: veneruntque usque
Haran, et habitaverunt ibi. 32 Et facti sunt
dies Thare ducentorum quinque annorum, et
mortuus est in Haran.

CAPUT XII.

1 Dixit autem Dominus ad Abram: Egre-
dere de terra tua, et de cognatione tua, et de
domo patris tui, et veni in terram quam mon-
strabo tibi. 2 Faciamque te in gentem mag-
nam, et benedicam tibi, et magnificabo nomen
tuum, erisque benedictus. 3 Benedicam bene-
dicentibus tibi, et maledicam maledicentibus
tibi, atque IN TE benedicentur universæ cog-
nationes terræ. 4 Egressus est itaque Abram
sicut præceperat ei Dominus, et ivit cum eo
Lot: septuaginta quinque annorum erat Abram
cum egrederetur de Haran. 5 Tulitque Sarai
uxorem suam, et Lot filium fratris sui, uni-
versamque substantiam quam possederant, et
animas quas fecerant in Haran: et egressi sunt
ut irent in terram Chanaan. Cumque venis-
sent in eam, 6 Pertransivit Abram terram
usque ad locum Sichem, usque ad convallem
illustrem: Chananæus autem tunc erat in
terra. 7 Apparuit autem Dominus Abram,
et dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc.
Qui ædificavit ibi altare Domino, qui appTu-
erat ei. 8 Et inde transgrediens ad montem,
qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi
tabernaculum suum, ab occidente habens Beth-
el, et ab oriente Hai: ædificavit quoque ibi
altare Domino, et invocavit nomen ejus.
9 Perrexitque Abram vadens, et ultra pro-
grediens ad meridiem. 10 Facta est autem
fames in terra: descenditque Abram in
Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: prævalu-
erat enim fames in terra. 11 Cumque prope
esset ut ingrederetur Ægptum, dixit Sarai
uxori suæ: Novi quod pulchra sis mulier:
12 Et quod cum viderint te Ægyptii, dic-
turi sunt: Uxor ipsius est: et interficient
me, et te reservabunt. 13 Dic ergo, obse-
cro te, quod soror mea sis: ut bene sit mihi
propter te, et vivat anima mea ob gratiam tui.

14 וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרָיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים
אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃ 15 וַיִּרְאוּ
אֹתָהּ שָׂרֵי פַרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה
וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃ 16 וּלְאַבְרָם
הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים
וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ 17 וַיְנַגַּע
יְהוָה ׀ אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ
עַל־דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ 18 וַיִּקְרָא פַרְעֹה
לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה
לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ 19 לָמָה
אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה
וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ 20 וַיְצַו עָלָיו
פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃

פרשה יג׃

1 וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ 2 וְאַבְרָם
כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃ 3 וַיֵּלֶךְ
לְמַסָּעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אָהֳלֹה בַּתְּחִלָּה בֵּין
בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי׃ 4 אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בָּרִאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם
בְּשֵׁם יְהוָה׃ 5 וְגַם־לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת־אַבְרָם
הָיָה צֹאן־וּבָקָר וְאֹהָלִים׃ 6 וְלֹא־נָשָׂא
אֹתָם הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם
רָב וְלֹא יָכְלוּ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו׃ 7 וַיְהִי־רִיב
בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לוֹט
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אָז יֹשֵׁב בָּאָרֶץ׃ 8 וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי
וּבֵינֶךָ וּבֵין רֹעַי וּבֵין רֹעֶיךָ כִּי־אֲנָשִׁים
אַחִים אֲנָחְנוּ׃ 9 הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ
הִפָּרֶד נָא מֵעָלָי אִם־הַשְּׂמֹאל וְאֵימִנָה וְאִם־
הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה׃ 10 וַיִּשָּׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת־כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה
לִפְנֵי ׀ שַׁחֵת יְהוָה אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה
כְּגַן־יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּאֲכָה צֹעַר׃
11 וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֵת כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע
לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו׃
12 אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב
בְּעָרֵי הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד־סְדֹם׃ 13 וְאַנְשֵׁי
סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד׃
14 וַיהוָה אָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֶד־לוֹט
מֵעִמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה׃

14 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον,
ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὅτι καλὴ
ἦν σφόδρα· 15 Καὶ ἴδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ
καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὴν πρός Φαραὼ καὶ εἰσήγαγον
αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραώ. 16 Καὶ τῷ Ἄβραμ εὖ
ἐχρήσαντο δι' αὐτήν, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα
καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ
ἡμίονοι και κάμηλοι. 17 Καὶ ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν
Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ περὶ Σάρας τῆς γυναικὸς Ἄβραμ.
18 Καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἄβραμ εἶπεν Τί τοῦτο
ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνή σού
ἐστιν; 19 Ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφή μού ἐστιν; καὶ
ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ γυναῖκα. Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ
γυνή σου ἔναντί σου, λαβὼν ἀπότρεχε. 20 Καὶ
ἐνετείλατο Φαραὼ ἀνδράσι περὶ Ἄβραμ συμπρο-
πέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα
ὅσα ἦν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ἈΝΕΒΗ δὲ Ἄβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λὼτ μετ'
αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. 2 Ἄβραμ δὲ ἦν πλούσιος
σφόδρα κτήνεσι καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ. 3 Καὶ
ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθήλ,
ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον,
ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί, 4 Εἰς τὸν
τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχήν·
καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
5 Καὶ Λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἄβραμ ἦν
πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί. 6 Καὶ οὐκ ἐχώρει
αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα, ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα
αὐτῶν πολλά· καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοι-
κεῖν ἅμα. 7 Καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν
ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἄβραμ καὶ ἀνὰ μέσον
τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λώτ· οἱ δὲ Χανα-
ναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν.
8 Εἶπε δὲ Ἄβραμ τῷ Λὼτ Μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων
μοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σοῦ, ὅτι ἄνθρωποι
ἀδελφοί ἐσμεν ἡμεῖς. 9 Οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναν-
τίον σού ἐστι; διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ. Εἰ σὺ εἰς
ἀριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιά· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιά, ἐγὼ εἰς
ἀριστερά. 10 Καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ἐπεῖδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου,
ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν
Θεὸν Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ
καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα.
11 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λὼτ πᾶσαν τὴν περίχω-
ρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀνατολῶν·
καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
12 Ἄβραμ δὲ κατῴκησεν ἐν γῇ Χαναάν· Λὼτ δὲ
κατῴκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν Σοδόμοις. 13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις
πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.
14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ μετὰ τὸ διαχωρισ-
θῆναι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς σου καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ
πρὸς βοῤῥᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν·

14 Cum itaque ingressus esset Abram Ægyp-
tum, viderunt Ægyptii mulierem quod esset
pulchra nimis. 15 Et nuntiaverunt principes
Pharaoni, et laudaverunt eam apud illum:
et sublata est mulier in domum Pharaonis.
16 Abram vero bene usi sunt propter illam:
fueruntque ei oves et boves, et asini, et servi
et famulæ, et asinæ et cameli. 17 Flagellavit
autem Dominus Pharaonem plagis maximis,
et domum ejus, propter Sarai uxorem Abram.
18 Vocavitque Pharao Abram, et dixit ei:
Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare non
indicasti quod uxor tua esset? 19 Quam ob
causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem
eam mihi in uxorem? Nunc igitur ecce con-
jux tua: accipe eam, et vade. 20 Præcepit-
que Pharao super Abram viris; et deduxerunt
eum, et uxorem illius, et omnia quæ habebat.

CAPUT XIII.

1 Ascendit ergo Abram de Ægypto, ipse
et uxor ejus, et omnia quæ habebat, et Lot
cum eo, ad australem plagam. 2 Erat autem
dives valde in possessione auri et argenti.
3 Reversusque est per iter, quo venerat, a
meridie in Bethel, usque ad locum ubi prius
fixerat tabernaculum inter Bethel et Hai:
4 In loco altaris quod fecerat prius, et invo-
cavit ibi nomen Domini. 5 Sed et Lot qui
erat cum Abram, fuerunt greges ovium, et
armenta, et tabernacula. 6 Nec poterat eos
capere terra, ut habitarent simul: erat quippe
substantia eorum multa, et nequibant habi-
tare communiter. 7 Unde et facta est rixa
inter pastores gregum Abram et Lot. Eo
autem tempore Chananæus et Pherezæus ha-
bitabant in terra illa. 8 Dixit ergo Abram
ad Lot: Ne, quæso, sit jurgium inter me et
te, et inter pastores meos et pastores tuos:
fratres enim sumus. 9 Ecce universa terra
coram te est: recede a me, obsecro: si ad
sinistram ieris, ego dexteram tenebo: si tu
dexteram elegeris, ego ad sinistram pergam.
10 Elevatis itaque Lot oculis, vidit omnem
circa regionem Jordanis, quæ universa irriga-
batur antequam subverteret Dominus Sodo-
mam et Gomorrham, sicut paradisus Domini,
et sicut Ægyptus venientibus in Segor.
11 Elegitque sibi Lot regionem circa Jor-
danem, et recessit ab oriente: divisique sunt
alterutrum a fratre suo. 12 Abram habitavit
in terra Chanaan: Lot vero moratus est in op-
pidis, quæ erant circa Jordanem, et habitavit
in Sodomis. 13 Homines autem Sodomitæ
pessimi erant, et peccatores coram Domino
nimis. 14 Dixitque Dominus ad Abram,
postquam divisus est ab eo Lot: Leva oculos
tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad aqui-
lonem et meridiem, ad orientem et occidentem.

15 כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְךָ
אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ 16 וְשַׂמְתִּי
אֶת־זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר ׀ אִם־יוּכַל
אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ גַּם זַרְעֲךָ
יִמָּנֶה׃ 17 קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ
וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה׃ 18 וַיֶּאֱהַל אַבְרָם
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן
וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ פ

פרשה יד׃

1 וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ־שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ
מֶלֶךְ אֶלָּסָר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל
מֶלֶךְ גּוֹיִם׃ 2 עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בֶּרַע
מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת־בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב ׀
מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבֹיִּים וּמֶלֶךְ
בֶּלַע הִיא־צֹעַר׃ 3 כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק
הַשִּׂדִּים הוּא יָם הַמֶּלַח׃ 4 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מָרָדוּ׃ 5 וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא
כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־
רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם
וְאֵת הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם׃ 6 וְאֶת־הַחֹרִי
בְּהַרְרָם שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־
הַמִּדְבָּר׃ 7 וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט
הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם
אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ 8 וַיֵּצֵא
מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ
צְבֹיִּים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא־צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם
מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים׃ 9 אֵת כְּדָרְלָעֹמֶר
מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל
מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָּסָר אַרְבָּעָה
מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ 10 וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים
בֶּאֱרֹת בֶּאֱרֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ־סְדֹם וַעֲמֹרָה
וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הֶרָה נָּסוּ׃ 11 וַיִּקְחוּ
אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם
וַיֵּלֵכוּ׃ 12 וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בֶּן־
אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בִּסְדֹם׃ 13 וַיָּבֹא
הַפָּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן
בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי
עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית־אַבְרָם׃ 14 וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו
יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן׃ 15 וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם ׀ לַיְלָה
הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם עַד־חוֹבָה אֲשֶׁר
מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ 16 וַיָּשֶׁב אֵת כָּל־הָרְכֻשׁ

15 Ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἣν σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐ-
τὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος. 16 Καὶ
ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ
δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ
σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται. 17 Ἀναστὰς διόδευ-
σον τὴν γῆν εἴς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ
πλάτος· ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου
εἰς τὸν αἰῶνα. 18 Καὶ ἀποσκηνώσας Ἄβραμ ἐλθὼν
κατῴκησε παρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρῆ, ἣ ἦν ἐν
Χεβρώμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφὰλ
βασιλέως Σενναὰρ καὶ Ἀριὼχ βασιλέως Ἐλλασάρ,
Χοδολλογομὸρ βασιλεὺς Ἐλὰμ καὶ Θαργὰλ βασιλεὺς
ἐθνῶν 2 Ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως
Σοδόμων καὶ μετὰ Βαρσὰ βασιλέως Γομόῤῥας καὶ
μετὰ Σενναὰρ βασιλέως Ἀδαμὰ καὶ μετὰ Συμοβὸρ
βασιλέως Σεβωεὶμ καὶ βασιλέως Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ
Σηγώρ. 3 Πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φά-
ραγγα τὴν ἁλυκήν· αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν.
4 Δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομόρ,
τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν. 5 Ἐν δὲ τῷ
τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ
βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας
τοὺς ἐν Ἀσταρὼθ καὶ Καρναΐν, καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ
ἅμα αὐτοῖς, καὶ τοὺς Ὀμμαίους τοὺς ἐν Σαυῇ τῇ
πόλει, 6 Καὶ τοὺς Χοῤῥαίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι
Σηεὶρ ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν, ἥ ἐστιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ. 7 Καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν
τῆς κρίσεως, αὕτη ἐστὶ Κάδης, καὶ κατέκοψαν πάν-
τας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλὴκ καὶ τοὺς Ἀμοῤῥαίους
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ. 8 Ἐξῆλθε δὲ
βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόῤῥας καὶ βα-
σιλεὺς Ἀδαμὰ καὶ βασιλεὺς Σεβωεὶμ καὶ βασιλεὺς
Βαλάκ, αὕτη ἐστὶ Σηγώρ, καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς
εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἁλυκῇ 9 Πρὸς Χοδολ-
λογομὸρ βασιλέα Ἐλὰμ καὶ Θαργὰλ βασιλέα ἐθνῶν
καὶ Ἀμαρφὰλ βασιλέα Σενναὰρ καὶ Ἀριὼχ βασιλέα
Ἐλλασάρ, οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε.
10 Ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἁλυκὴ φρέατα ἀσφάλτου. Ἔφυγε
δὲ βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόῤῥας, καὶ
ἐνέπεσαν ἐκεῖ· οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεινὴν
ἔφυγον. 11 Ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν
Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας καὶ πάντα τὰ βρώματα
αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον. 12 Ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἄβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν
αὐτοῦ, καὶ ἀπῴχοντο· ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδό-
μοις. 13 Παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις
ἀπήγγειλεν Ἄβραμ τῷ περάτῃ· αὐτὸς δὲ κατῴκει
παρὰ τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῆ Ἀμοῤῥαίου τοῦ ἀδελφοῦ
Ἐσχὼλ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Αὐνάν, οἳ ἦσαν συνωμόται
τοῦ Ἄβραμ. 14 Ἀκούσας δὲ Ἄβραμ ὅτι ᾐχμα-
λώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς
ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ,
καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. 15 Καὶ
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν
αὐτοὺς ἕως Χοβά, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ.
16 Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων·

15 Omnem terram, quam conspicis, tibi dabo
et semini tuo usque in sempiternum. 16 Fa-
ciamque semen tuum sicut pulverem terræ: si
quis potest hominum numerare pulverem ter-
ræ, semen quoque tuum numerare poterit.
17 Surge, et perambula terram in longitudine,
et in latitudine sua: quia tibi daturus sum
eam. 18 Movens igitur tabernaculum suum
Abram, venit et habitavit juxta convallem
Mambre, quæ est in Hebron: ædificavitque
ibi altare Domino.

CAPUT XIV.

1 Factum est autem in illo tempore, ut
Amraphel rex Sennaar, et Arioch rex Ponti,
et Chodorlahomor rex Elamitarum, et Thadal
rex Gentium, 2 Inirent bellum contra Bara
regem Sodomorum, et contra Bersa regem
Gomorrhæ, et contra Sennaab regem Adamæ,
et contra Semeber regem Seboim, contraque
regem Balæ, ipsa est Segor. 3 Omnes hi
convenerunt in vallem Silvestrem, quæ nunc
est mare salis. 4 Duodecim enim annis ser-
vierant Chodorlahomor, et tertiodecimo anno
recesserunt ab eo. 5 Igitur quartodecimo
anno venit Chodorlahomor, et reges qui erant
cum eo: percusseruntque Raphaim in Asta-
rothcarnaim, et Zuzim cum eis, et Emim in
Save Cariathaim, 6 Et Chorræos in montibus
Seir, usque ad campestria Pharan, quæ est in
solitudine. 7 Reversique sunt, et venerunt
ad fontem Misphat, ipsa est Cades: et per-
cusserunt omnem regionem Amalecitarum, et
Amorrhæum qui habitabat in Asasonthamar.
8 Et egressi sunt rex Sodomorum, et rex
Gomorrhæ, rexque Adamæ, et rex Seboim,
necnon et rex Balæ, quæ est Segor: et di-
rexerunt aciem contra eos in valle Silvestri:
9 Scilicet adversus Chodorlahomor regem
Elamitarum, et Thadal regem Gentium, et
Amraphel regem Sennaar, et Arioch regem
Ponti: quatuor reges adversus quinque.
10 Vallis autem Silvestris habebat puteos
multos bituminis. Itaque rex Sodomorum,
et Gomorrhæ, terga verterunt, cecideruntque
ibi: et qui remanserant, fugerunt ad montem.
11 Tulerunt autem omnem substantiam Sodo-
morum et Gomorrhæ, et universa quæ ad
cibum pertinent, et abierunt: 12 Necnon et
Lot et substantiam ejus, filium fratris Abram,
qui habitabat in Sodomis. 13 Et ecce unus
qui evaserat, nuntiavit Abram Hebræo, qui
habitabat in convalle Mambre Amorrhæi,
fratris Escol, et fratris Aner: hi enim pe-
pigerant fœdus cum Abram. 14 Quod cum
audisset Abram, captum videlicet Lot fra-
trem suum, numeravit expeditos vernaculos
suos trecentos decem et octo: et persecutus
est usque Dan. 15 Et divisis sociis, irruit
super eos nocte: percussitque eos, et perse-
cutus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam
Damasci. 16 Reduxitque omnem substantiam,

וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם
אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם׃ 17 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־
סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־
כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־
עֵמֶק שָׁוֵה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ׃ 18 וּמַלְכִּי־
צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא
כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן׃ 19 וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר
בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃ 20 וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר־מִגֵּן
צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃
21 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סְדֹם אֶל־אַבְרָם תֶּן־לִי
הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ׃ 22 וַיֹּאמֶר אַבְרָם
אֶל־מֶלֶךְ סְדֹם הֲרִמֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל
עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 23 אִם־מִחוּט
וְעַד שְׂרוֹךְ־נַעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ
וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת־אַבְרָם׃
24 בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר אֶשְׁכֹּל
וּמַמְרֵא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם׃ ס

פרשה טו׃

1 אַחַר ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל־תִּירָא אַבְרָם
אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃ 2 וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ
עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר׃
3 וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע
וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃ 4 וְהִנֵּה דְבַר־
יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם
אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃ 5 וַיּוֹצֵא
אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה
וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃ 6 וְהֶאֱמִן
בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לּוֹ צְדָקָה׃ 7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים
לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃
8 וַיֹּאמַר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי
אִירָשֶׁנָּה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה לִי עֶגְלָה
מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר
וְגוֹזָל׃ 10 וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר
אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ
וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ 11 וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־
הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃ 12 וַיְהִי
הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם
וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃

καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν
λαόν. 17 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συν-
άντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς
κοπῆς τοῦ Χοδολλογομὸρ καὶ τῶν βασιλέων τῶν
μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν τὸ
πεδίον τῶν βασιλέων. 18 Καὶ Μελχισεδὲκ βασι-
λεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκε ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ
ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. 19 Καὶ εὐλόγησε
τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ
τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
20 Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. Καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ Ἄβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. 21 Εἶπε δὲ
βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἄβραμ Δός μοι τοὺς ἄν-
δρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σεαυτῷ. 22 Εἶπε δὲ
Ἄβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Σοδόμων Ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, ὃς
ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, 23 Εἰ ἀπὸ σπαρ-
τίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ
πάντων τῶν σῶν· ἵνα μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα
τὸν Ἄβραμ. 24 Πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ
τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ'
ἐμοῦ, Ἐσχὼλ, Αὐνὰν, Μαμβρῆ· οὗτοι λήψονται
μερίδα.

ΚΕΦ. ιέ.

1 ΜΕΤΑ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα
Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν ὁράματι λέγων Μὴ φοβοῦ,
Ἄβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς
ἔσται σφόδρα. 2 Λέγει δὲ Ἄβραμ Δέσποτα Κύριε,
τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς
Μασὲκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ.
3 Καὶ εἶπεν Ἄβραμ Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα,
ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. 4 Καὶ εὐθὺς
φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα Οὐ κλη-
ρονομήσει σε οὗτος· ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ,
οὗτος κληρονομήσει σε. 5 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι
αὐτούς. Καὶ εἶπεν Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.
6 Καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν Ἐγὼ
ὁ Θεὸς ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε
δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι. 8 Εἶπε
δὲ Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι ὅτι κληρονο-
μήσω αὐτήν; 9 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβε μοι δάμαλιν
τριετίζουσαν καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ κριὸν τριετί-
ζοντα καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν. 10 Ἔλαβε δὲ αὐ-
τῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν
αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε.
11 Κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχο-
τομήματα αὐτῶν· καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ.
12 Περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ
καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ·

et Lot fratrem suum cum substantia illius,
mulieres quoque et populum. 17 Egressus
est autem rex Sodomorum in occursum ejus,
postquam reversus est a cæde Chodorlahomor,
et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ
est vallis regis. 18 At vero Melchisedech rex
Salem, proferens panem et vinum, erat enim
sacerdos Dei altissimi, 19 Benedixit ei, et ait:
Benedictus Abram Deo excelso, qui creavit
cælum et terram: 20 Et benedictus Deus
excelsus, quo protegente, hostes in manibus
tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus.
21 Dixit autem rex Sodomorum ad Abram:
Da mihi animas, cætera tolle tibi. 22 Qui
respondit ei: Levo manum meam ad Domi-
num Deum excelsum, possessorem cæli et
terræ, 23 Quod a filo subtegminis usque ad
corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus
quæ tua sunt, ne dicas: Ego ditavi Abram:
24 Exceptis his, quæ comederunt juvenes, et
partibus virorum, qui venerunt mecum, Aner,
Escol, et Mambre: isti accipient partes suas.

CAPUT XV.

1 His itaque transactis, factus est sermo
Domini ad Abram per visionem, dicens: Noli
timere, Abram; ego protector tuus sum, et
merces tua magna nimis. 2 Dixitque Abram:
Domine Deus, quid dabis mihi? ego vadam
absque liberis: et filius procuratoris domus
meæ iste Damascus Eliezer. 3 Addiditque
Abram: Mihi autem non dedisti semen: et
ecce vernaculus meus, heres meus erit. 4 Sta-
timque sermo Domini factus est ad eum,
dicens: Non erit hic heres tuus; sed qui
egredietur de utero tuo, ipsum habebis here-
dem. 5 Eduxitque eum foras, et ait illi:
Suspice cælum, et numera stellas, si potes.
Et dixit ei: Sic erit semen tuum. 6 Credidit
Abram Deo, et reputatum est illi ad justitiam.
7 Dixitque ad eum: Ego Dominus qui eduxi
te de Ur Chaldæorum, ut darem tibi terram
istam, et possideres eam. 8 At ille ait: Do-
mine Deus, unde scire possum, quod possessurus
sim eam? 9 Et respondens Dominus: Sume,
inquit, mihi vaccam triennem, et capram tri-
mam, et arietem annorum trium, turturem quo-
que et columbam. 10 Qui tollens universa
hæc, divisit ea per medium, et utrasque partes
contra se altrinsecus posuit: aves autem non
divisit. 11 Descenderuntque volucres super
cadavera, et abigebat eas Abram. 12 Cumque
sol occumberet, sopor irruit super Abram, et
horror magnus et tenebrosus invasit eum.

13 וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר ׀ יִהְיֶה
זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם
אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ 14 וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ
גָּדוֹל׃ 15 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ 16 וְדוֹר רְבִיעִי
יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֺן הָאֱמֹרִי עַד־
הֵנָּה׃ 17 וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָה
וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר
בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ 18 בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת
יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר
הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃ 19 אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי
וְאֵת הַקַּדְמֹנִי׃ 20 וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי
וְאֶת־הָרְפָאִים׃ 21 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי׃ ס

פרשה טז׃

1 וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ
שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר׃ 2 וַתֹּאמֶר
שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה
מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה
מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי׃ 3 וַתִּקַּח
שָׂרַי ׀ אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית
שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ
לוֹ לְאִשָּׁה׃ 4 וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא
כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃ 5 וַתֹּאמֶר
שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי
שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֵקַל
בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃ 6 וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי־
לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח
מִפָּנֶיהָ׃ 7 וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין
הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃
8 וַיֹּאמַר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי־מִזֶּה בָאת
וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי
אָנֹכִי בֹּרַחַת׃ 9 וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה
שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ׃
10 וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה
אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 11 וַיֹּאמֶר
לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־
עָנְיֵךְ׃ 12 וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל
וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃

13 Καὶ ἐῤῥέθη πρὸς Ἄβραμ Γινώσκων γνώσῃ ὅτι
πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ
δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ τα-
πεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη. 14 Τὸ δὲ
ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα
ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. 15 Σὺ
δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τρα-
φεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ. 16 Τετάρτῃ δὲ γενεᾷ ἀπο-
στραφήσονται ὧδε· οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ
ἁμαρτίαι τῶν Ἀμοῤῥαίων ἕως τοῦ νῦν. 17 Ἐπεὶ
δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμάς, φλὸξ ἐγένετο· καὶ
ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός,
αἳ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.
18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ Ἄβραμ
διαθήκην λέγων Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν
ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποτα-
μοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου· 19 Τοὺς Κεναίους
καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους 20 Καὶ
τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ῥα-
φαεὶν 21 Καὶ τοὺς Ἀμοῤῥαίους καὶ τοὺς Χαναναίους
καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς
Ἰεβουσαίους.

ΚΕΦ. ις'.

1 ΣΑΡΑ δὲ ἡ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ· ἦν
δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία ᾗ ὄνομα Ἄγαρ. 2 Εἶπε
δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ Ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος
τοῦ μὴ τίκτειν· εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην
μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. Ὑπήκουσε δὲ
Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας. 3 Καὶ λαβοῦσα Σάρα
ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς
παιδίσκην, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Ἄβραμ ἐν
γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς
αὐτῷ γυναῖκα. 4 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ καὶ
συνέλαβε· καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ ἠτι-
μάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς. 5 Εἶπε δὲ Σάρα
πρὸς Ἄβραμ Ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν
παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου· ἰδοῦσα δὲ ὅτι
ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμάσθην ἐναντίον αὐτῆς. Κρίναι
ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. 6 Εἶπε δὲ Ἄβραμ
πρὸς Σάραν Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσί σου·
χρῶ αὐτῇ ὡς ἄν σοι ἀρεστὸν ᾖ. Καὶ ἐκάκωσεν
αὐτὴν Σάρα, καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.
7 Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ
ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σούρ.
8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἄγαρ παιδίσκη
Σάρας, πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν
Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδι-
δράσκω. 9 Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἀπο-
στράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ
τὰς χεῖρας αὐτῆς. 10 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος
Κυρίου Πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, καὶ
οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. 11 Καὶ
εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ
ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰσμαήλ, ὅτι ἐπήκουσε Κύριος τῇ ταπεινώσει σου.
12 Οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπὶ πάντας καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν, καὶ κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει.

13 Dictumque est ad eum: Scito prænoscens
quod peregrinum futurum sit semen tuum in
terra non sua, et subjicient eos servituti, et
affligent quadringentis annis. 14 Verumtamen
gentem, cui servituri sunt, ego judicabo: et
post hæc egredientur cum magna substantia.
15 Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepul-
tus in senectute bona. 16 Generatione autem
quarta revertentur huc: necdum enim com-
pletæ sunt iniquitates Amorrhæorum usque
ad præsens tempus. 17 Cum ergo occubuisset
sol, facta est caligo tenebrosa, et apparuit cli-
banus fumans, et lampas ignis transiens inter
divisiones illas. 18 In illo die pepigit Do-
minus fœdus cum Abram, dicens: Semini tuo
dabo terram hanc a fluvio Ægypti usque ad
fluvium magnum Euphraten, 19 Cinæos, et
Cenezæos, Cedmonæos, 20 Et Hethæos, et
Pheresæos, Raphaim quoque, 21 Et Amorr-
hæos, et Chananæos, et Gergesæos, et Jebusæos.

CAPUT XVI.

1 IGITUR Sarai, uxor Abram, non genuerat
liberos: sed habens ancillam ægyptiam no-
mine Agar, 2 Dixit marito suo: Ecce, con-
clusit me Dominus, ne parerem: ingredere ad
ancillam meam, si forte saltem ex illa susci-
piam filios. Cumque ille acquiesceret depre-
canti, 3 Tulit Agar ægyptiam ancillam suam,
post annos decem quam habitare cœperant in
terra Chanaan: et dedit eam viro suo uxorem.
4 Qui ingressus est ad eam. At illa concepisse
se videns, despexit dominam suam. 5 Dix-
itque Sarai ad Abram: Inique agis contra me:
ego dedi ancillam meam in sinum tuum, quæ
videns quod conceperit, despectui me habet:
judicet Dominus inter me et te. 6 Cui re-
spondens Abram: Ecce, ait, ancilla tua in
manu tua est, utere ea ut libet. Affligente
igitur eam Sarai, fugam iniit. 7 Cumque in-
venisset eam angelus Domini juxta fontem
aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto,
8 Dixit ad illam: Agar ancilla Sarai, unde
venis? et quo vadis? Quæ respondit: A facie
Sarai dominæ meæ ego fugio. 9 Dixitque ei
angelus Domini: Revertere ad dominam tuam,
et humiliare sub manu illius. 10 Et rursum:
Multiplicans, inquit, multiplicabo semen tuum,
et non numerabitur præ multitudine. 11 Ac
deinceps: Ecce, ait, concepisti, et paries fi-
lium: vocabisque nomen ejus Ismaël, eo quod
audierit Dominus afflictionem tuam. 12 Hic
erit ferus homo, manus ejus contra omnes, et
manus omnium contra eum: et e regione
universorum fratrum suorum figet tabernacula.

13 וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה
אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי
אַחֲרֵי רֹאִי׃ 14 עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר
לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵין־קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד׃ 15 וַתֵּלֶד
הָגָר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֶׁם־בְּנוֹ
אֲשֶׁר־יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃ 16 וְאַבְרָם בֶּן־
שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת־הָגָר אֶת־
יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם׃ ס

פרשה יז׃

1 וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע
שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי־אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃
2 וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ
בִּמְאֹד מְאֹד׃ 3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר
אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ 4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי
אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם׃ 5 וְלֹא־יִקָּרֵא
עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ 6 וְהִפְרֵתִי אֹתְךָ
בִּמְאֹד מְאֹד וּנְתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ
יֵצֵאוּ׃ 7 וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם
לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ׃
8 וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֵת ׀ אֶרֶץ
מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה
וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם׃ 10 זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 11 וּנְמַלְתֶּם
אֵת בְּשַׂר עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ 12 וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל
לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־
כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא׃
13 הִמּוֹל ׀ יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ
וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית עוֹלָם׃
14 וְעָרֵל ׀ זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר
עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ
אֶת־בְּרִיתִי הֵפַר׃ ס 15 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא
אֶת־שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ׃ 16 וּבֵרַכְתִּי
אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ
וְהָיְתָה לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃
17 וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר
בְּלִבּוֹ הַלְּבֶן מֵאָה־שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם־שָׂרָה

13 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ λαλοῦντος
πρὸς αὐτήν Σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιδών με· ὅτι εἶπε Καὶ
γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι. 14 Ἕνεκεν τούτου
ἐκάλεσε τὸ φρέαρ φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον· ἰδοὺ ἀνὰ
μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ. 15 Καὶ ἔτεκεν
Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν Ἄβραμ τὸ
ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσ-
μαήλ. 16 Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταὲξ ἡνίκα
ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαήλ.

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ Ἄβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα,
καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐγώ
εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου
ἄμεμπτος· 2 Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε
σφόδρα. 3 Καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς λέγων, 4 Καὶ ἐγὼ
ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλή-
θους ἐθνῶν. 5 Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά
σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι
πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε. 6 Καὶ αὐξανῶ
σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασι-
λεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. 7 Καὶ στήσω τὴν δια-
θήκην μου ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς
διαθήκην αἰώνιον εἶναι σοῦ Θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός
σου μετὰ σέ. 8 Καὶ δώσω σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου
μετὰ σὲ τὴν γῆν ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν
Χαναὰν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς Θεόν. 9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ Σὺ δὲ
τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα
σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 10 Καὶ αὕτη ἡ
διαθήκη ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.
11 Καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας
ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. 12 Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν
περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν· καὶ οἰκογενὴς καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παν-
τὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός
σου, 13 Περιτομῇ περιτμηθήσεται, ὁ οἰκογενὴς τῆς
οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος. Καὶ ἔσται ἡ δια-
θήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.
14 Καὶ ἀπερίτμητος ἄρσην, ὃς οὐ περιτμηθήσεται
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γέ-
νους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.
15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ Σάρα ἡ γυνή σου
οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, Σάῤῥα ἔσται
τὸ ὄνομα αὐτῆς· 16 Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω
σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον. Καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται
εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.
17 Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
ἐγέλασε καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων, εἰ
τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάῤῥα

13 Vocavit autem nomen Domini qui loque-
batur ad eam: Tu Deus qui vidisti me. Dixit
enim: Profecto hic vidi posteriora videntis me.
14 Propterea appellavit puteum illum, Puteum
Viventis et videntis me. Ipse est inter Cades
et Barad. 15 Peperitque Agar Abræ filium,
qui vocavit nomen ejus Ismael. 16 Octoginta
et sex annorum erat Abram quando peperit ei
Agar Ismaelem.

CAPUT XVII.

1 POSTQUAM vero nonaginta et novem an-
norum esse cœperat, apparuit ei Dominus,
dixitque ad eum: Ego Deus omnipotens: am-
bula coram me, et esto perfectus. 2 Ponamque
fœdus meum inter me et te, et multiplicabo te
vehementer nimis. 3 Cecidit Abram pronus
in faciem. 4. Dixitque ei Deus: Ego sum, et
pactum meum tecum, erisque pater multarum
gentium. 5 Nec ultra vocabitur nomen tuum
Abram; sed appellaberis Abraham: quia pa-
trem multarum gentium constitui te. 6 Faci-
amque te crescere vehementissime, et ponam
te in gentibus, regesque ex te egredientur.
7 Et statuam pactum meum inter me et te, et
inter semen tuum post te in generationibus
suis, fœdere sempiterno: ut sim Deus tuus, et
seminis tui post te. 8 Daboque tibi et semini
tuo terram peregrinationis tuæ, omnem terram
Chanaan in possessionem æternam, eroque
Deus eorum. 9 Dixit iterum Deus ad Abra-
ham: Et tu ergo custodies pactum meum, et
semen tuum post te in generationibus suis.
10 Hoc est pactum meum quod observabitis
inter me et vos, et semen tuum post te: Cir-
cumcidetur ex vobis omne masculinum: 11 Et
circumcidetis carnem præputii vestri, ut sit in
signum fœderis inter me et vos. 12 Infans
octo dierum circumcidetur in vobis, omne
masculinum in generationibus vestris: tam
vernaculus, quam emptitius circumcidetur,
et quicumque non fuerit de stirpe vestra.
13 Eritque pactum meum in carne vestra in
fœdus æternum. 14 Masculus, cujus præputii
caro circumcisa non fuerit, delebitur anima
illa de populo suo: quia pactum meum irri-
tum fecit. 15 Dixit quoque Deus ad Abra-
ham: Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai,
sed Saram. 16 Et benedicam ei, et ex
illa dabo tibi filium cui benedicturus sum,
eritque in nationes, et reges populorum
orientur ex eo. 17 Cecidit Abraham in fa-
ciem suam, et risit, dicens in corde suo:
Putasne centenario nascetur filius? et Sara

הֲבַת־תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ 18 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל־הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה לְפָנֶיךָ׃
19 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת
לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וַהֲקִמֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם לְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו׃ 20 וּלְיִשְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה ׀
בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ
בִּמְאֹד מְאֹד שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂיאִם יוֹלִיד
וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל׃ 21 וְאֶת־בְּרִיתִי אָקִים
אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד
הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת׃ 22 וַיְכַל לְדַבֵּר
אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם׃ 23 וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידֵי
בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנַת כַּסְפּוֹ כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי
בֵּית אַבְרָהָם וַיָּמָל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתָם
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אֱלֹהִים׃
24 וְאַבְרָהָם בֶּן־תִּשְׁעִים וָתֵשַׁע שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ
בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ 25 וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ בֶּן־שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ אֵת בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃
26 בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל
בְּנוֹ׃ 27 וְכָל־אַנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־
כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן־נֵכָר נִמֹּלוּ אִתּוֹ׃

פ פ פ ד

פרשה יח׃

1 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא
יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם׃ 2 וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים
עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל
וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה׃ 3 וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל
עַבְדֶּךָ׃ 4 יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם וְרַחֲצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ׃ 5 וְאֶקְחָה
פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי־
עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן
תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ 6 וַיְמַהֵר אַבְרָהָם
הָאֹהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים
קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת׃ 7 וְאֶל־הַבָּקָר
רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וָטוֹב וַיִּתֵּן
אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ׃ 8 וַיִּקַּח
חֶמְאָה וְחָלָב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן
לִפְנֵיהֶם וְהוּא־עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ
וַיֹּאכֵלוּ׃ 9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל׃ 10 וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשׁוּב
אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ

ἐνενήκοντα ἐτῶν τέξεται. 18 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ
πρὸς τὸν Θεόν Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου.
19 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ Ναί· ἰδοὺ Σάῤῥα
ἡ γυνή σου τέξεταί σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς
αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ Θεὸς καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτόν. 20 Περὶ δὲ Ἰσμαὴλ
ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκα αὐτόν, καὶ
αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα
ἔθνη γεννήσει, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς ἔθνος μέγα.
21 Τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν
τέξεταί σοι Σάῤῥα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ. 22 Συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς
αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ Ἀβραάμ. 23 Καὶ
ἔλαβεν Ἀβραὰμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ καὶ πάν-
τας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀργυρω-
νήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ
Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν
τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ
ὁ Θεός. 24 Ἀβραὰμ δὲ ἐνενηκονταεννέα ἦν ἐτῶν
ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐ-
τοῦ· 25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἐτῶν δεκατριῶν
ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.
26 Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 27 Καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ
καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογενῶν ἐθνῶν.

ΚΕΦ. ιή.

1 ὬΦΘΗ δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς πρὸς τῇ δρυῒ τῇ Μαμ-
βρῇ, καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ μεσημβρίας. 2 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἱστήκεισαν
ἐπάνω αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν προσέδραμεν εἰς συνάντη-
σιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν 3 Καὶ εἶπε Κύριε, εἰ ἄρα
εὗρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά
σου. 4 Ληφθήτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς
πόδας ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον.
5 Καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε· καὶ μετὰ τοῦτο
παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν οὗ ἕνεκεν ἐξεκλί-
νατε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. Καὶ εἶπεν Οὕτω ποίη-
σον καθὼς εἴρηκας. 6 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ
τὴν σκηνὴν πρὸς Σάῤῥαν καὶ εἶπεν αὐτῇ Σπεῦσον
καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον
ἐγκρυφίας. 7 Καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβραάμ,
καὶ ἔλαβεν ἁπαλὸν μοσχάριον καὶ καλόν, καὶ ἔδωκε
τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. 8 Ἔλαβε
δὲ βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε,
καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον· αὐτὸς δὲ πα-
ρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. 9 Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτόν Ποῦ Σάῤῥα ἡ γυνή σου; ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν Ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. 10 Εἶπε δὲ
Ἐπαναστρέφων ἥξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἕξει υἱὸν Σάῤῥα ἡ γυνή σου.

nonagenaria pariet? 18 Dixitque ad Deum:
Utinam Ismael vivat coram te. 19 Et ait
Deus ad Abraham: Sara uxor tua pariet tibi
filium, vocabisque nomen ejus Isaac, et consti-
tuam pactum meum illi in fœdus sempiternum,
et semini ejus post eum. 20 Super Ismael
quoque exaudivi te, ecce, benedicam ei, et au-
gebo, et multiplicabo eum valde: duodecim
duces generabit, et faciam illum in gentem
magnam. 21 Pactum vero meum statuam ad
Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in
anno altero. 22 Cumque finitus esset sermo
loquentis cum eo, ascendit Deus ab Abraham.
23 Tulit autem Abraham Ismael filium suum,
et omnes vernaculos domus suæ, universosque
quos emerat, cunctos mares ex omnibus viris
domus suæ: et circumcidit carnem præputii
eorum statim in ipsa die, sicut præceperat ei
Deus. 24 Abraham nonaginta et novem erat
annorum quando circumcidit carnem præputii
sui. 25 Et Ismael filius tredecim annos im-
pleverat tempore circumcisionis suæ. 26 Ea-
dem die circumcisus est Abraham, et Ismael
filius ejus. 27 Et omnes viri domus illius,
tam vernaculi, quam emptitii et alienigenæ,
pariter circumcisi sunt.

CAPUT XVIII.

1 Apparuit autem ei Dominus in convalle
Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in
ipso fervore diei. 2 Cumque elevasset oculos,
apparuerunt ei tres viri stantes prope eum:
quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum
de ostio tabernaculi, et adoravit in terram.
3 Et dixit: Domine, si inveni gratiam in
oculis tuis, ne transeas servum tuum: 4 Sed
afferam pauxillum aquæ, et lavate pedes ves-
tros, et requiescite sub arbore. 5 Ponamque
buccellam panis, et confortate cor vestrum,
postea transibitis: idcirco enim declinastis ad
servum vestrum. Qui dixerunt: Fac ut
locutus es. 6 Festinavit Abraham in taber-
naculum ad Saram, dixitque ei: Accelera,
tria sata similæ commisce, et fac sub-
cinericios panes. 7 Ipse vero ad armentum
cucurrit, et tulit inde vitulum tenerrimum et
optimum, deditque puero: qui festinavit et
coxit illum. 8 Tulit quoque butyrum et
lac, et vitulum quem coxerat, et posuit coram
eis: ipse vero stabat juxta eos sub arbore.
9 Cumque comedissent, dixerunt ad eum:
Ubi est Sara uxor tua? Ille respondit:
Ecce in tabernaculo est. 10 Cui dixit:
Revertens veniam ad te tempore isto, vita
comite, et habebit filium Sara uxor tua.

וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו׃
11 וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים
חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ 12 וַתִּצְחַק
שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה־
לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר
הַאַף אֻמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי׃ 14 הֲיִפָּלֵא
מֵיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת
חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵן׃ 15 וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה ׀ לֵאמֹר
לֹא צָחַקְתִּי כִּי ׀ יָרֵאָה וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי צָחָקְתְּ׃
16 וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ עַל־פְּנֵי
סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם׃
17 וַיהוָה אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה׃ 18 וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה
לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ־בוֹ כֹּל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ׃ 19 כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה
אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ
יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא
יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו׃
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי־רָבָּה
וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד׃ 21 אֵרֲדָה־נָּא
וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ ׀ כָּלָה
וְאִם־לֹא אֵדָעָה׃ 22 וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי
יְהוָה׃ 23 וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הַאַף תִּסְפֶּה
צַדִּיק עִם־רָשָׁע׃ 24 אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם
בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא־תִשָּׂא לַמָּקוֹם
לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃
25 חָלִלָה לְּךָ מֵעֲשֹׂת ׀ כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית
צַדִּיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע חָלִלָה
לָּךְ הֲשֹׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃
26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם־אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים
צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם
בַּעֲבוּרָם׃ 27 וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הִנֵּה־נָא
הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃
28 אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה
הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה׃ 29 וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמַר
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא
אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים׃ 30 וַיֹּאמֶר אַל־
נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן
שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא
שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ 31 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי
לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃

*Σάῤῥα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὖσα
ὄπισθεν αὐτοῦ. 11 Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα πρεσβύ-
τεροι προβεβηκότες ἡμερῶν· ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάῤῥᾳ
γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα. 12 Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν
ἑαυτῇ λέγουσα Οὔπω μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν·
ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. 13 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Ἀβραάμ Τί ὅτι ἐγέλασε Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέ-
γουσα Ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα·
14 Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν
καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας, καὶ
ἔσται τῇ Σάῤῥᾳ υἱός. 15 Ἠρνήσατο δὲ Σάῤῥα λέ-
γουσα Οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. Καὶ εἶπεν αὐτῇ
Οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας. 16 Ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν
οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥας· Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν
συμπροπέμπων αὐτούς. 17 Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν Οὐ
μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ
ποιῶ. 18 Ἀβραὰμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος
μέγα καὶ πολύ, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς. 19 Ἤδειν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ φυ-
λάξουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ
κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ
πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. 20 Εἶπε δέ Κύριος
Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας πεπλήθυνται πρὸς
μέ, καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. 21 Κα-
ταβὰς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν
ἐρχομένην πρὸς μὲ συντελοῦνται· εἰ δὲ μή, ἵνα γνῶ.
22 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς
Σόδομα· Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἑστηκὼς ἐναντίον Κυ-
ρίου. 23 Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε Μὴ συναπο-
λέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς
ὁ ἀσεβής· 24 Ἐὰν ὦσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ
πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τό-
πον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὦσιν ἐν
αὐτῇ; 25 Μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο
τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ
δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ κρίνων πᾶσαν
τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν; 26 Εἶπε δὲ Κύριος
Ἐὰν ὦσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ
πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν καὶ πάντα τὸν τόπον
δι' αὐτούς. 27 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε Νῦν
ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐγὼ δέ εἰμι
γῆ καὶ σποδός· 28 Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεν-
τήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς
ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν Οὐ
μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε.
29 Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ
εἶπεν Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ
εἶπεν Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.
30 Καὶ εἶπε Μή τι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω· ἐὰν δὲ
εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπο-
λέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα. 31 Καὶ εἶπεν Ἐπειδὴ
ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ
εἴκοσι; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ εἴκοσι.*

Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi.
11 Erant autem ambo senes, provectæque æta-
tis, et desierant Saræ fieri muliebria. 12 Quæ
risit occulte, dicens: Postquam consenui, et
dominus meus vetulus est, voluptati operam
dabo? 13 Dixit autem Dominus ad Abraham:
Quare risit Sara, dicens: Num vere paritura
sum anus? 14 Numquid Deo quidquam est
difficile? juxta condictum revertar ad te hoc
eodem tempore, vita comite, et habebit Sara
filium. 15 Negavit Sara, dicens: Non risi,
timore perterrita. Dominus autem: Non est,
inquit, ita: sed risisti. 16 Cum ergo surrex-
issent inde viri, direxerunt oculos contra Sodo-
mam: et Abraham simul gradiebatur, deducens
eos. 17 Dixitque Dominus: Num celare potero
Abraham quæ gesturus sum: 18 Cum futu-
rus sit in gentem magnam, ac robustissimam,
et BENEDICENDÆ sint in illo omnes na-
tiones terræ. 19 Scio enim quod præcepturus
sit filiis suis, et domui suæ post se, ut custo-
diant viam Domini, et faciant judicium et
justitiam: ut adducat Dominus propter Abra-
ham omnia quæ locutus est ad eum. 20 Dixit
itaque Dominus: Clamor Sodomorum et Go-
morrhæ multiplicatus est, et peccatum eorum
aggravatum est nimis. 21 Descendam et
videbo, utrum clamorem qui venit ad me,
opere compleverint: an non est ita, ut sciam.
22 Converteruntque se inde, et abierunt Sodo-
mam: Abraham vero adhuc stabat coram Do-
mino. 23 Et appropinquans ait: Numquid
perdes justum cum impio? 24 Si fuerint
quinquaginta justi in civitate, peribunt simul?
et non parces loco illi propter quinquaginta
justos, si fuerint in eo? 25 Absit a te, ut rem
hanc facias, et occidas justum cum impio,
fiatque justus sicut impius, non est hoc tuum:
qui judicas omnem terram, nequaquam facies
judicium hoc. 26 Dixitque Dominus ad eum:
Si invenero Sodomis quinquaginta justos in
medio civitatis, dimittam omni loco propter
eos. 27 Respondensque Abraham, ait: Quia
semel cœpi, loquar ad Dominum meum, cum
sim pulvis et cinis. 28 Quid si minus quin-
quaginta justis, quinque fuerint? delebis,
propter quadraginta quinque, universam ur-
bem? Et ait: Non delebo, si invenero ibi
quadraginta quinque. 29 Rursumque locu-
tus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi
inventi fuerint, quid facies? Ait: Non
percutiam propter quadraginta. 30 Ne
quæso, inquit, indigneris, Domine, si loquar:
Quid si ibi inventi fuerint triginta? Re-
spondit: Non faciam, si invenero ibi triginta.
31 Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Do-
minum meum: Quid si ibi inventi fuerint
viginti? Ait: Non interficiam propter viginti.

32 וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ־
הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃ 33 וַיֵּלֶךְ
יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ׃

פרשה יט׃

1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעֶרֶב
וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־סְדֹם וַיַּרְא־לוֹט וַיָּקָם
לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה׃ 2 וַיֹּאמֶר
הִנֶּה נָּא־אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם
וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וַהֲלַכְתֶּם
לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹּא כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃
3 וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־
בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת אָפָה
וַיֹּאכֵלוּ׃ 4 טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי
סְדֹם נָסַבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־
הָעָם מִקָּצֶה׃ 5 וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה
הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנֵדְעָה אֹתָם׃ 6 וַיֵּצֵא
אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃
7 וַיֹּאמַר אַל־נָא אַחַי תָּרֵעוּ׃ 8 הִנֵּה־נָא
לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ
אוֹצִיאָה־נָּא אֶתְהֶן אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן
כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל אַל־
תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃
9 וַיֹּאמְרוּ ׀ גֶּשׁ־הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא־
לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם
וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר
הַדָּלֶת׃ 10 וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם
וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת־
הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃ 11 וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פֶּתַח
הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל
וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח׃ 12 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
אֶל־לוֹט עֹד מִי־לְךָ פֹה חָתָן וּבָנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן־
הַמָּקוֹם׃ 13 כִּי־מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם
הַזֶּה כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ׃ 14 וַיֵּצֵא לוֹט
וַיְדַבֵּר ׀ אֶל־חֲתָנָיו ׀ לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ
צְּאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מַשְׁחִית יְהוָה
אֶת־הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו׃
15 וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים
בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי
בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר׃

32 Καὶ εἶπε Μή τι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ·
ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπο-
λέσω ἕνεκεν τῶν δέκα. 33 Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος ὡς
ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἀβραὰμ ἀπέσ-
τρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιθ´.

1 ἮΛΘΟΝ δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἑσπέρας·
Λὼτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδόμων. Ἰδὼν
δὲ Λὼτ ἐξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ προσε-
κύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν, 2 Καὶ εἶπεν Ἰδού,
κύριοι, ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ
καταλύσατε, καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ
ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Καὶ
εἶπαν Οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.
3 Καὶ κατεβιάσατο αὐτούς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς
αὐτόν. Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ
ἐποίησεν αὐτοῖς πότον καὶ ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς,
καὶ ἔφαγον. 4 Πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ οἱ ἄνδρες
τῆς πόλεως οἱ Σοδομῖται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν
ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα.
5 Καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λὼτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν
Ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν
νύκτα; ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώ-
μεθα αὐτοῖς. 6 Ἐξῆλθε δὲ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς
τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέῳξεν ὀπίσω αὐτοῦ.
7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς Μηδαμῶς, ἀδελφοί, μὴ πο-
νηρεύσησθε. 8 Εἰσὶ δέ μοι δύο θυγατέρες, αἳ οὐκ
ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάξω αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρᾶσ-
θε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκοι ὑμῖν· μόνον εἰς τοὺς
ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ἄδικον, οὗ εἵνεκεν
εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου. 9 Εἶπαν
δὲ αὐτῷ Ἀπόστα ἐκεῖ· εἰσῆλθες παροικεῖν, μὴ καὶ
κρίσιν κρίνειν; νῦν οὖν σὲ κακώσωμεν μᾶλλον ἢ
ἐκείνους. Καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λὼτ
σφόδρα, καὶ ἤγγισαν συντρῖψαι τὴν θύραν. 10 Ἐκ-
τείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν
Λὼτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ
οἴκου ἀπέκλεισαν· 11 Τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας
ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ, ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες
τὴν θύραν. 12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λὼτ
Εἰσί σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες, ἢ εἴ τίς
σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου
τούτου· 13 Ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τὸν τόπον τοῦ-
τον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου καὶ
ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν. 14 Ἐξ-
ῆλθε δὲ Λὼτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ
τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι
ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν. Ἔδοξε δὲ γελοιάζειν
ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ. 15 Ἡνίκα δὲ
ὄρθρος ἐγένετο, ἐσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λὼτ
λέγοντες Ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ
τὰς δύο θυγατέρας σου ἃς ἔχεις καὶ ἔξελθε, ἵνα
μὴ καὶ σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως.

32 Obsecro, inquit, ne irascaris, Domine, si
loquar adhuc semel: Quid si inventi fuerint
ibi decem? Et dixit: Non delebo propter
decem. 33 Abiitque Dominus, postquam ces-
savit loqui ad Abraham: et ille reversus est
in locum suum.

CAPUT XIX.

1 VENERUNTQUE duo angeli Sodomam ves-
pere, et sedente Lot in foribus civitatis. Qui
cum vidisset eos, surrexit, et ivit obviam eis:
adoravitque pronus in terram, 2 Et dixit:
Obsecro, domini, declinate in domum pueri
vestri, et manete ibi: lavate pedes vestros, et
mane proficiscemini in viam vestram. Qui
dixerunt: Minime, sed in platea manebimus.
3 Compulit illos oppido ut diverterent ad
eum: ingressisque domum illius fecit convi-
vium, et coxit azyma: et comederunt. 4 Prius
autem quam irent cubitum, viri civitatis valla-
verunt domum a puero usque ad senem, omnis
populus simul. 5 Vocaveruntque Lot, et dix-
erunt ei: Ubi sunt viri qui introierunt ad te
nocte? educ illos huc, ut cognoscamus eos.
6 Egressus ad eos Lot, post tergum occludens
ostium, ait: 7 Nolite, quæso, fratres mei,
nolite malum hoc facere. 8 Habeo duas filias,
quæ necdum cognoverunt virum: educam eas
ad vos, et abutimini eis sicut vobis placuerit,
dummodo viris istis nihil mali faciatis, quia
ingressi sunt sub umbra culminis mei. 9 At
illi dixerunt: Recede illuc. Et rursus: In-
gressus es, inquiunt, ut advena: numquid ut
judices? te ergo ipsum magis quam hos affli-
gemus. Vimque faciebant Lot vehementis-
sime: jamque prope erat ut effringerent
fores. 10 Et ecce miserunt manum viri, et
introduxerunt ad se Lot, clauseruntque os-
tium. 11 Et eos, qui foris erant, percusserunt
cæcitate a minimo usque ad maximum, ita ut
ostium invenire non possent. 12 Dixerunt
autem ad Lot: Habes hic quempiam tuorum?
generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui
sunt, educ de urbe hac: 13 Delebimus enim
locum istum, eo quod increverit clamor eorum
coram Domino, qui misit nos ut perdamus
illos. 14 Egressus itaque Lot, locutus est ad
generos suos, qui accepturi erant filias ejus,
et dixit: Surgite, egredimini de loco isto:
quia delebit Dominus civitatem hanc. Et visus
est eis quasi ludens loqui. 15 Cumque esset
mane, cogebant eum angeli, dicentes: Surge,
tolle uxorem tuam, et duas filias quas habes:
ne et tu pariter pereas in scelere civitatis.

16 וַיִּתְמַהְמָהּ ׀ וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד־
אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחֶמְלַת יְהוָה
עָלָיו וַיֹּצִאֻהוּ וַיַּנִּחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר׃ 17 וַיְהִי
כְהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִמָּלֵט עַל־
נַפְשֶׁךָ אַל־תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־
הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט פֶּן־תִּסָּפֶה׃ 18 וַיֹּאמֶר
לוֹט אֲלֵהֶם אַל־נָא אֲדֹנָי׃ 19 הִנֵּה־נָא
מָצָא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי
וְאָנֹכִי לֹא אוּכַל לְהִמָּלֵט הָהָרָה פֶּן־
תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה וָמַתִּי׃ 20 הִנֵּה־נָא הָעִיר
הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּס שָׁמָּה וְהִוא מִצְעָר
אִמָּלְטָה נָּא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הִוא וּתְחִי
נַפְשִׁי׃ 21 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ
גַּם לַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי הָפְכִּי אֶת־הָעִיר
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ 22 מַהֵר הִמָּלֵט שָׁמָּה כִּי
לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֲךָ שָׁמָּה
עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוֹעַר׃ 23 הַשֶּׁמֶשׁ
יָצָא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעֲרָה׃ 24 וַיהוָה
הִמְטִיר עַל־סְדֹם וְעַל־עֲמֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ
מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמָיִם׃ 25 וַיַּהֲפֹךְ אֶת־
הֶעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל־הַכִּכָּר וְאֵת כָּל־
יֹשְׁבֵי הֶעָרִים וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃ 26 וַתַּבֵּט
אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח׃ 27 וַיַּשְׁכֵּם
אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם
אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ 28 וַיַּשְׁקֵף עַל־פְּנֵי סְדֹם
וַעֲמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכִּכָּר וַיַּרְא
וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן׃
29 וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכִּכָּר
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיְשַׁלַּח אֶת־לוֹט
מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה בַּהֲפֹךְ אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר־
יָשַׁב בָּהֵן לוֹט׃ 30 וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעַר
וַיֵּשֶׁב בָּהָר וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרֵא
לָשֶׁבֶת בְּצוֹעַר וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי
בְנֹתָיו׃ 31 וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה
אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לָבוֹא עָלֵינוּ
כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ׃ 32 לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־
אָבִינוּ יַיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ
זָרַע׃ 33 וַתַּשְׁקֶיןָ אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן בַּלַּיְלָה
הוּא וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ
וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃ 34 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה הֵן־
שָׁכַבְתִּי אֶמֶשׁ אֶת־אָבִי נַשְׁקֶנּוּ יַיִן גַּם־הַלַּיְלָה
וּבֹאִי שִׁכְבִי עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃
35 וַתַּשְׁקֶיןָ גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יָיִן

16 Καὶ ἐταράχθησαν, καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς
χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ
τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασ-
θαι Κύριον αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον
αὐτοὺς ἔξω καὶ εἶπαν Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ
ψυχήν· μὴ περιβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στῇς ἐν
πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὄρος σώζου, μή ποτε
συμπαραληφθῇς. 18 Εἶπε δὲ Λὼτ πρὸς αὐτούς
Δέομαι, Κύριε, 19 Ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἔλεος
ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου,
ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμὲ τοῦ ζῆν τὴν ψυχήν μου· ἐγὼ δὲ οὐ
δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος, μή ποτε κατα-
λάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω. 20 Ἰδοὺ πόλις
αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἥ ἐστι μικρά·
καὶ ἐκεῖ διασωθήσομαι. Οὐ μικρά ἐστι; καὶ ζήσεται
ἡ ψυχή μου ἕνεκεν σοῦ. 21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ
ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τού-
τῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλη-
σας· 22 Σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ
δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ ἐλθεῖν σε ἐκεῖ.
Διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης
Σηγώρ. 23 Ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Λὼτ
εἰσῆλθεν εἰς Σηγώρ, 24 Καὶ Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ
Σόδομα καὶ Γόμορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ
οὐρανοῦ, 25 Καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας καὶ
πᾶσαν τὴν περίχωρον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦν-
τας ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς.
26 Καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
ἐγένετο στήλη ἁλός. 27 Ὤρθρισε δὲ Ἀβραὰμ τῷ
πρωὶ εἰς τὸν τόπον οὗ εἱστήκει ἐναντίον Κυρίου,
28 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γο-
μόρρας καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχώρου, καὶ εἶδε·
καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινε φλὸξ ἐκ τῆς γῆς ὡσεὶ ἀτμὶς κα-
μίνου. 29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι τὸν Θεὸν
πάσας τὰς πόλεις τῆς περιοίκου, ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ
Ἀβραὰμ καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Λὼτ ἐκ μέσου τῆς κα-
ταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι Κύριον τὰς πόλεις,
ἐν αἷς κατῴκει ἐν αὐταῖς Λώτ. 30 Ἀνέβη δὲ Λὼτ
ἐκ Σηγώρ, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτὸς καὶ αἱ δύο
θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοι-
κῆσαι ἐν Σηγώρ· καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ
αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν Ὁ
πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδείς ἐστιν ἐπὶ τῆς
γῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς καθήκει πάσῃ τῇ
γῇ· 32 Δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν
οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσω-
μεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. 33 Ἐπότισαν δὲ
τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ
εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοι-
μηθῆναι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι. 34 Ἐγένετο
δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν
νεωτέραν Ἰδοὺ ἐκοιμήθην χθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστή-
σωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. 35 Ἐπότισαν
δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον,

16 Dissimulante illo, apprehenderunt manum
ejus, et manum uxoris, ac duarum filiarum
ejus, eo quod parceret Dominus illi. 17 Edux-
eruntque eum, et posuerunt extra civitatem:
ibique locuti sunt ad eum, dicentes: Salva
animam tuam: noli respicere post tergum, nec
stes in omni circa regione: sed in monte
salvum te fac: ne et tu simul pereas. 18 Dix-
itque Lot ad eos: Quæso, Domine mi, 19 Quia
invenit servus tuus gratiam coram te, et mag-
nificasti misericordiam tuam quam fecisti me-
cum, ut salvares animam meam, nec possum in
monte salvari, ne forte apprehendat me malum,
et moriar: 20 Est civitas hæc juxta, ad quam
possum fugere, parva, et salvabor in ea: num-
quid non modica est, et vivet anima mea?
21 Dixitque ad eum: Ecce etiam in hoc sus-
cepi preces tuas, un non subvertam urbem pro
qua locutus es. 22 Festina et salvare ibi:
quia non potero facere quidquam donec ingre-
diaris illuc. Idcirco vocatum est nomen urbis
illius Segor. 23 Sol egressus est super terram,
et Lot ingressus est Segor. 24 Igitur Dominus
pluit super Sodomam et Gomorrham sulphur
et ignem a Domino de cælo: 25 Et subvertit
civitates has, et omnem circa regionem, uni-
versos habitatores urbium, et cuncta terræ
virentia. 26 Respiciensque uxor ejus post se,
versa est in statuam salis. 27 Abraham autem
consurgens mane, ubi steterat prius cum
Domino, 28 Intuitus est Sodomam et Go-
morrham, et universam terram regionis illius;
viditque ascendentem favillam de terra quasi
fornacis fumum. 29 Cum enim subverteret
Deus civitates regionis illius, recordatus
Abrahæ, liberavit Lot de subversione urbium
in quibus habitaverat. 30 Ascenditque Lot
de Segor, et mansit in monte, duæ quoque
filiæ ejus cum eo (timuerat enim manere in
Segor), et mansit in spelunca ipse, et duæ filiæ
ejus cum eo. 31 Dixitque major ad minorem:
Pater noster senex est, et nullus virorum re-
mansit in terra qui possit ingredi ad nos juxta
morem universæ terræ. 32 Veni, inebriemus
eum vino, dormiamusque cum eo, ut servare
possimus ex patre nostro semen. 33 Dederunt
itaque patri suo bibere vinum nocte illa: Et
ingressa est major, dormivitque cum patre:
at ille non sensit, nec quando accubuit filia,
nec quando surrexit. 34 Altera quoque die
dixit major ad minorem: Ecce dormivi heri
cum patre meo, demus ei bibere vinum
etiam hac nocte, et dormies cum eo, ut sal-
vemus semen de patre nostro. 35 Dederunt
etiam et illa nocte patri suo bibere vinum,

וַתָּקָם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע
בְּשִׁכְבָהּ וּבְקֻמָהּ׃ 36 וַתַּהֲרֶיןָ שְׁתֵּי בְנוֹת־
לוֹט מֵאֲבִיהֶן׃ 37 וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי־מוֹאָב עַד־
הַיּוֹם׃ 38 וְהַצְּעִירָה גַם־הִוא יָלְדָה בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי־עַמּוֹן
עַד־הַיּוֹם׃ ס

פרשה כ׃

1 וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אַרְצָה הַנֶּגֶב
וַיֵּשֶׁב בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר בִּגְרָר׃
2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי
הִוא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר וַיִּקַּח
אֶת־שָׂרָה׃ 3 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ
בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל־
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃
4 וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי
הֲגוֹי גַּם־צַדִּיק תַּהֲרֹג׃ 5 הֲלֹא הוּא אָמַר־
לִי אֲחֹתִי הִוא וְהִיא־גַם־הִוא אָמְרָה אָחִי
הוּא בְּתָם־לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹאת׃
6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחֲלֹם גַּם אָנֹכִי
יָדַעְתִּי כִּי בְתָם־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ
גַּם־אָנֹכִי אוֹתְךָ מֵחֲטוֹ־לִי עַל־כֵּן לֹא־
נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃ 7 וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת־
הָאִישׁ כִּי־נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ וֶחְיֵה
וְאִם־אֵינְךָ מֵשִׁיב דַּע כִּי־מוֹת תָּמוּת אַתָּה
וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ 8 וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר
וַיִּקְרָא לְכָל־עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃
9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ
מֶה־עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמֶה־חָטָאתִי לָךְ כִּי־
הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלָה
מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃
10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה רָאִיתָ
כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין־יִרְאַת אֱלֹהִים
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וַהֲרָגוּנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי׃
12 וְגַם־אָמְנָה אֲחֹתִי בַת־אָבִי הִוא אַךְ לֹא
בַת־אִמִּי וַתְּהִי־לִי לְאִשָּׁה׃ 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר לָהּ
זֶה חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל־כָּל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי־לִי אָחִי
הוּא׃ 14 וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים
וּשְׁפָחֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב לוֹ אֵת שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ

*καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῆς· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ
ἀναστῆναι. 36 Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες
Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 37 Καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσ-
βυτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωὰβ
λέγουσα Ἐκ τοῦ πατρός μου· οὗτος πατὴρ Μωαβι-
τῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 38 Ἔτεκε δὲ καὶ ἡ
νεωτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμὰν
λέγουσα Υἱὸς γένους μου· οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.*

ΚΕΦ. κʹ.

*1 ΚΑΙ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραὰμ εἰς γῆν πρὸς
λίβα, καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον
Σούρ· καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις. 2 Εἶπε δὲ
Ἀβραὰμ περὶ Σάῤῥας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι ἀδελ-
φή μού ἐστιν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μού
ἐστι, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως δι' αὐτήν. Ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ βασι-
λεὺς Γεράρων καὶ ἔλαβε τὴν Σάῤῥαν. 3 Καὶ εἰσῆλ-
θεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς ἧς
ἔλαβες· αὕτη δέ ἐστι συνῳκηκυῖα ἀνδρί. 4 Ἀβιμέ-
λεχ δὲ οὐχ ἥψατο αὐτῆς, καὶ εἶπε Κύριε, ἔθνος
ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς; 5 Οὐκ αὐτός μοι
εἶπεν Ἀδελφή μού ἐστι; καὶ αὕτη μοι εἶπεν Ἀδελ-
φός μού ἐστιν; ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
χειρῶν ἐποίησα τοῦτο. 6 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς καθ'
ὕπνον Κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας
τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σε εἰς
ἐμέ· ἕνεκα τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἅψασθαι αὐτῆς.
7 Νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι
προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ·
εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνῶσῃ ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα
τὰ σά. 8 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωὶ καὶ
ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν· ἐφοβή-
θησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα. 9 Καὶ ἐκά-
λεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί
τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μή τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὅτι
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρ-
τίαν μεγάλην; ἔργον ὃ οὐδεὶς ποιήσει πεποίηκάς
μοι. 10 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ Τί ἐνιδὼν
ἐποίησας τοῦτο; 11 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ Εἶπα γάρ
Ἆρα οὐκ ἔστι θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐμέ τε
ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικός μου. 12 Καὶ
γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μού ἐστιν ἐκ πατρός, ἀλλ' οὐκ
ἐκ μητρός· ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα. 13 Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
μου καὶ εἶπα αὐτῇ Ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις
εἰς ἐμέ, εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ, εἰπὸν
ἐμὲ ὅτι ἀδελφός μού ἐστιν. 14 Ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ
χίλια δίδραχμα καὶ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας
καὶ παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέδωκεν
αὐτῷ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶπεν
Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ Ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου·*

ingressaque minor filia, dormivit cum eo: et
ne tunc quidem sensit quando concubuerit,
vel quando illa surrexerit. 36 Conceperunt
ergo duæ filiæ Lot de patre suo. 37 Peperit-
que major filium, et vocavit nomen ejus Moab:
ipse est pater Moabitarum usque in præsen-
tem diem. 38 Minor quoque peperit filium,
et vocavit nomen ejus Ammon, id est filius
populi mei: ipse est pater Ammonitarum
usque hodie.

CAPUT XX.

1 Profectus inde Abraham in terram au-
stralem, habitavit inter Cades et Sur: et pere-
grinatus est in Geraris. 2 Dixitque de Sara
uxore sua: Soror mea est. Misit ergo Abi-
melech rex Geraræ, et tulit eam. 3 Venit
autem Deus ad Abimelech per somnium nocte,
et ait illi: En morieris propter mulierem
quam tulisti: habet enim virum. 4 Abime-
lech vero non tetigerat eam, et ait: Domine,
num gentem ignorantem et justam inter-
ficies? 5 Nonne ipse dixit mihi: Soror mea
est: et ipsa ait: Frater meus est? in sim-
plicitate cordis mei, et munditia manuum
mearum, feci hoc. 6 Dixitque ad eum Deus:
Et ego scio quod simplici corde feceris: et
ideo custodivi te ne peccares in me, et non
dimisi ut tangeres eam. 7 Nunc ergo redde
viro suo uxorem, quia propheta est: et orabit
pro te, et vives; si autem nolueris reddere,
scito quod morte morieris tu, et omnia quæ
tua sunt. 8 Statimque de nocte consurgens
Abimelech, vocavit omnes servos suos: et
locutus est universa verba hæc in auribus
eorum, timueruntque omnes viri valde. 9 Vo-
cavit autem Abimelech etiam Abraham, et
dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccavimus
in te, quia induxisti super me et super regnum
meum peccatum grande? quæ non debuisti
facere, fecisti nobis. 10 Rursumque expostu-
lans, ait: Quid vidisti, ut hoc faceres? 11 Re-
spondit Abraham: Cogitavi mecum, dicens:
Forsitan non est timor Dei in loco isto:
et interficient me propter uxorem meam:
12 Alias autem et vere soror mea est, filia
patris mei, et non filia matris meæ, et duxi
eam in uxorem. 13 Postquam autem eduxit
me Deus de domo patris mei, dixi ad eam:
Hanc misericordiam facies mecum: In omni
loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater
tuus sim. 14 Tulit igitur Abimelech oves
et boves, et servos, et ancillas, et dedit
Abraham: reddiditque illi Saram uxorem
suam, 15 Et ait: Terra coram vobis est

בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃ 16 וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה
נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא־לָךְ
כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל
וְנֹכָחַת׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים
וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאַמְהֹתָיו וַיֵּלֵדוּ׃ 18 כִּי־עָצֹר עָצַר יְהוָה
בְּעַד כָּל־רֶחֶם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר
שָׂרָה אֵשֶׁת אַבְרָהָם׃ ס

פרשה כא׃

1 וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר
וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ 2 וַתַּהַר
וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד
אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ 3 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
אֶת־שֶׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה
יִצְחָק׃ 4 וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃
5 וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת
יִצְחָק בְּנוֹ׃ 6 וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה
לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי׃ 7 וַתֹּאמֶר
מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה
כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו׃ 8 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל
וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל
אֶת־יִצְחָק׃ 9 וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגָר
הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק׃
10 וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת
וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת
עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק׃ 11 וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד
בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ׃ 12 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־
הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ
שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ
זָרַע׃ 13 וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ
כִּי זַרְעֲךָ הוּא׃ 14 וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם ׀ בַּבֹּקֶר
וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר שָׂם
עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ
וַתֵּתַע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע׃ 15 וַיִּכְלוּ הַמַּיִם
מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד
הַשִּׂיחִם׃ 16 וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק
כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת
הַיָּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ׃
17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא
מַלְאַךְ אֱלֹהִים ׀ אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע
אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם׃

οὗ ἂν σοι ἀρέσκῃ κατοίκει. 16 Τῇ δὲ Σάῤῥᾳ εἶπεν
Ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα
ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις
ταῖς μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ἀλήθευσον. 17 Προσηύ-
ξατο δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰάσατο ὁ Θεὸς
τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδί-
σκας αὐτοῦ, καὶ ἔτεκον· 18 Ὅτι συγκλείων συνέ-
κλεισε Κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ
Ἀβιμέλεχ ἕνεκεν Σάῤῥας τῆς γυναικὸς Ἀβραάμ.

ΚΕΦ. κά.

1 ΚΑΙ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν καθὰ εἶπε·
καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάῤῥᾳ καθὰ ἐλάλησε. 2 Καὶ
συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς
τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. 3 Καὶ
ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ
γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάῤῥα, Ἰσαάκ·
4 Περιέτεμε δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. 5 Καὶ
Ἀβραὰμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 6 Εἶπε δὲ Σάῤῥα Γέλωτά μοι ἐποίησε
Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ συγχαρεῖταί μοι. 7 Καὶ
εἶπε Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ ὅτι θηλάζει παιδίον
Σάῤῥα, ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου; 8 Καὶ
ηὐξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν
Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη
Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 9 Ἰδοῦσα δὲ Σάῤῥα τὸν υἱὸν
Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παί-
ζοντα μετὰ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, 10 Καὶ εἶπε τῷ
Ἀβραὰμ Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσ-
κης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ. 11 Σκληρὸν
δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραὰμ περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ
Μὴ σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ
περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάῤῥα,
ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς· ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί
σοι σπέρμα. 13 Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης
ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα
σόν ἐστιν. 14 Ἀνέστη δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωΐ, καὶ
ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκεν τῇ
Ἄγαρ· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῆς τὸ παι-
δίον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. Ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλα-
νᾶτο κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.
15 Ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔῤῥιψε τὸ
παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης· 16 Ἀπελθοῦσα δὲ
ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσεὶ τόξου βο-
λήν· εἶπε γάρ Οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου
μου. Καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ· ἀναβοῆσαν δὲ
τὸ παιδίον ἔκλαυσεν. 17 Εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς
φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν
ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῇ Τί ἐστιν, Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γὰρ ὁ
Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστίν.

ubicumque tibi placuerit habita. 16 Saræ
autem dixit: Ecce mille argenteos dedi fratri
tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad
omnes qui tecum sunt, et quocumque perrexe-
ris: mementoque te deprehensam. 17 Orante
autem Abraham, sanavit Deus Abimelech et
uxorem, ancillasque ejus, et pepererunt:
18 Concluserat enim Dominus omnem vulvam
domus Abimelech propter Saram uxorem
Abrahæ.

CAPUT XXI.

1 VISITAVIT autem Dominus Saram sicut
promiserat: et implevit quæ locutus est.
2 Concepitque, et peperit filium in senectute
sua, tempore quo prædixerat ei Deus. 3 Vo-
cavitque Abraham nomen filii sui, quem
genuit ei Sara, Isaac: 4 Et circumcidit eum
octavo die, sicut præceperat ei Deus, 5 Cum
centum esset annorum: hac quippe ætate
patris, natus est Isaac. 6 Dixitque Sara:
Risum fecit mihi Deus: quicumque audierit,
corridebit mihi. 7 Rursumque ait: Quis
auditurum crederet Abraham, quod Sara lac-
taret filium, quem peperit ei jam seni?
8 Crevit igitur puer, et ablactatus est: fecit-
que Abraham grande convivium in die ablac-
tationis ejus. 9 Cumque vidisset Sara filium
Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio suo,
dixit ad Abraham: 10 Ejice ancillam hanc,
et filium ejus: non enim erit heres filius
ancillæ cum filio meo Isaac. 11 Dure accepit
hoc Abraham pro filio suo. 12 Cui dixit
Deus: Non tibi videatur asperum super puero,
et super ancilla tua: omnia quæ dixerit tibi
Sara, audi vocem ejus: quia in Isaac vocabitur
tibi semen. 13 Sed et filium ancillæ faciam
in gentem magnam, quia semen tuum est.
14 Surrexit itaque Abraham mane, et tollens
panem et utrem aquæ, imposuit scapulæ ejus,
tradiditque puerum, et dimisit eam. Quæ
cum abiisset, errabat in solitudine Bersabee.
15 Cumque consumpta esset aqua in utre,
abjecit puerum subter unam arborum, quæ
ibi erant. 16 Et abiit, seditque e regione
procul quantum potest arcus jacere; dixit
enim: Non videbo morientem puerum: et
sedens contra, levavit vocem suam et flevit.
17 Exaudivit autem Deus vocem pueri: vo-
cavitque angelus Dei Agar de cælo, dicens:
Quid agis, Agar? noli timere: exaudivit
enim Deus vocem pueri de loco in quo est.

18 קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדֵךְ
בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ 19 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים
אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא
אֶת־הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר׃ 20 וַיְהִי
אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר
וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת׃ 21 וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן
וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ פ
22 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים
עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה׃ 23 וְעַתָּה
הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי
וּלְנִינִי וּלְנֶכְדִּי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמְּךָ
תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ׃
24 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ׃ 25 וְהוֹכִחַ
אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם
אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ 26 וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא
שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם׃ 27 וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן
וּבָקָר וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
בְּרִית׃ 28 וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׂת
הַצֹּאן לְבַדְּהֶן׃ 29 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה׃ 30 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־
שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי
לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת׃
31 עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע
כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ 32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית
בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ
וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃ 33 וַיִּטַּע אֶשֶׁל
בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל
עוֹלָם׃ 34 וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
יָמִים רַבִּים׃ פ

פרשה כב׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ 2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ
אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ
אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל
אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 3 וַיַּשְׁכֵּם
אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע
עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

18 *Ἀνάστηθι καὶ λάβε τὸ παιδίον, καὶ κράτησον τῇ*
χειρί σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό.
19 *Καὶ ἀνέῳξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ*
εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔπλησε
τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον. 20 *Καὶ*
ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ηὐξήθη καὶ κατῴκη-
σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐγένετο δὲ τοξότης. 21 *Καὶ*
κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν· καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ
μήτηρ γυναῖκα ἐκ τῆς Αἰγύπτου. 22 *Ἐγένετο δὲ*
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ καὶ Ὀχοζὰθ
ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραὰμ λέγων Ὁ Θεὸς μετὰ
σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῇς. 23 *Νῦν οὖν ὄμοσόν*
μοι τὸν Θεόν, μὴ ἀδικήσειν με μηδὲ τὸ σπέρμα μου
μηδὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν
ἐποίησα μετὰ σοῦ ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ᾗ σὺ
παρῴκησας ἐν αὐτῇ. 24 *Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ Ἐγὼ*
ὀμοῦμαι. 25 *Καὶ ἤλεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ*
περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖ-
δες τοῦ Ἀβιμέλεχ. 26 *Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ*
Οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐδὲ σύ
μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ' ἢ σήμερον.
27 *Καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ*
ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθή-
κην. 28 *Καὶ ἔστησεν Ἀβραὰμ ἑπτὰ ἀμνάδας προ-*
βάτων μόνας. 29 *Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ*
Τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων ἃς
ἔστησας μόνας; 30 *Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ ὅτι τὰς*
ἑπτὰ ἀμνάδας λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὦσί μοι εἰς μαρ-
τύριον ὅτι ἐγὼ ὤρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο. 31 *Διὰ*
τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ
ὁρκισμοῦ, ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι. 32 *Καὶ διέ-*
θεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὁρκισμοῦ. Ἀνέστη
δὲ Ἀβιμέλεχ, Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ
Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιείμ. 33 *Καὶ*
ἐφύτευσεν Ἀβραὰμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὅρ-
κου, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς
αἰώνιος. 34 *Παρῴκησε δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν*
Φυλιστιεὶμ ἡμέρας πολλάς.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ Θεὸς*
ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβραὰμ
Ἀβραάμ. Καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. 2 *Καὶ εἶπε Λάβε*
τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν ὃν ἠγάπησας, τὸν
Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλήν, καὶ
ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐφ' ἓν τῶν
ὀρέων ὧν ἄν σοι εἴπω. 3 *Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ*
τὸ πρωῒ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ
μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπο-
ρεύθη. Καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ
ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 4 *Καὶ ἀναβλέψας*

18 Surge, tolle puerum, et tene manum illius:
quia in gentem magnam faciam eum. 19 Ape-
ruitque oculos ejus Deus: quæ videns puteum
aquæ, abiit, et implevit utrem, deditque puero
bibere. 20 Et fuit cum eo: qui crevit, et
moratus est in solitudine, factusque est juvenis
sagittarius. 21 Habitavitque in deserto Pha-
ran, et accepit illi mater sua uxorem de terra
Ægypti. 22 Eodem tempore dixit Abime-
lech, et Phicol princeps exercitus ejus, ad
Abraham: Deus tecum est in universis quæ
agis. 23 Jura ergo per Deum, ne noceas
mihi, et posteris meis, stirpique meæ: sed
juxta misericordiam, quam feci tibi, facies
mihi, et terræ in qua versatus es advena.
24 Dixitque Abraham: Ego jurabo. 25 Et
increpavit Abimelech propter puteum aquæ
quem vi abstulerant servi ejus. 26 Respon-
ditque Abimelech: Nescivi quis fecerit hanc
rem: sed et tu non indicasti mihi, et ego
non audivi præter hodie. 27 Tulit itaque
Abraham oves et boves, et dedit Abimelech:
percusseruntque ambo fœdus. 28 Et sta-
tuit Abraham septem agnas gregis seorsum.
29 Cui dixit Abimelech: Quid sibi volunt
septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum?
30 At ille: Septem, inquit, agnas accipies de
manu mea: ut sint mihi in testimonium, quo-
niam ego fodi puteum istum. 31 Idcirco
vocatus est locus ille Bersabee: quia ibi uter-
que juravit. 32 Et inierunt fœdus pro puteo
juramenti. 33 Surrexit autem Abimelech, et
Phicol princeps exercitus ejus, reversique sunt
in terram Palæstinorum. Abraham vero plan-
tavit nemus in Bersabee, et invocavit ibi
nomen Domini Dei æterni. 34 Et fuit colo-
nus terræ Palæstinorum diebus multis.

CAPUT XXII.

1 Quæ postquam gesta sunt, tentavit Deus
Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abra-
ham. At ille respondit: Adsum. 2 Ait
illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem
diligis, Isaac, et vade in terram visionis:
atque ibi offeres eum in holocaustum super
unum montium, quem monstravero tibi.
3 Igitur Abraham de nocte consurgens, stra-
vit asinum suum: ducens secum duos juvenes,
et Isaac filium suum: cumque concidisset
ligna in holocaustum, abiit ad locum quem
præceperat ei Deus. 4 Die autem tertio

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם
מֵרָחֹק׃ 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־
לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה
עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ 6 וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק
בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה
לְעֹלָה׃ 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ
הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
9 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים
וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ 10 וַיִּשְׁלַח
אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט
אֶת־בְּנוֹ׃ 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי׃ 12 וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר
וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי ׀ עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ
אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ 13 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ
בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ 14 וַיִּקְרָא
אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה ׀ יִרְאֶה
אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃
15 וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית
מִן־הַשָּׁמָיִם׃ 16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־
יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ 17 כִּי־
בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם
וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ 18 וְהִתְבָּרְכוּ
בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקֹלִי׃ 19 וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ
וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
בִּבְאֵר שָׁבַע׃ פ 20 וַיְהִי אַחֲרֵי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר
אָחִיךָ׃ 21 אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו
וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ 22 וְאֶת־כֶּשֶׂד
וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת
בְּתוּאֵל׃ 23 וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה
אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃

'Αβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε τὸν τόπον μα-
κρόθεν· 5 *Καὶ εἶπεν 'Αβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ*
Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ προσκυνήσαν-
τες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. 6 *῎Ελαβε δὲ 'Αβραὰμ*
τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν 'Ισαὰκ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ
τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. 7 *Εἶπε*
δὲ 'Ισαὰκ πρὸς 'Αβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ Πάτερ.
'Ο δὲ εἶπε Τί ἐστι, τέκνον; εἶπε δέ 'Ιδοὺ τὸ πῦρ καὶ
τὰ ξύλα, ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν;
8 *Εἶπε δὲ 'Αβραὰμ 'Ο Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον*
εἰς ὁλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι
ἅμα 9 *῏Ηλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός.*
Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ 'Αβραὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας 'Ισαὰκ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω
τῶν ξύλων. 10 *Καὶ ἐξέτεινεν 'Αβραὰμ τὴν χεῖρα*
αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
11 *Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ*
οὐρανοῦ καὶ εἶπεν 'Αβραὰμ 'Αβραάμ. 'Ο δὲ εἶπεν
'Ιδοὺ ἐγώ. 12 *Καὶ εἶπε Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά*
σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν·
νῦν γὰρ ἔγνων ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω
τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. 13 *Καὶ ἀνα-*
βλέψας 'Αβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ
ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κερά-
των. Καὶ ἐπορεύθη 'Αβραὰμ καὶ ἔλαβε τὸν κριόν,
καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀντὶ 'Ισαὰκ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 14 *Καὶ ἐκάλεσεν 'Αβραὰμ τὸ ὄνο-*
μα τοῦ τόπου ἐκείνου Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι
σήμερον 'Εν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. 15 *Καὶ ἐκά-*
λεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν 'Αβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ λέγων 16 *Κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύ-*
ριος, οὗ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ
ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, 17 *῏Η*
μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ
τὸ σπέρμα σοῦ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης·
καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν
ὑπεναντίων, 18 *Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρ-*
ματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκου-
σας τῆς ἐμῆς φωνῆς. 19 *'Απεστράφη δὲ 'Αβραὰμ*
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύ-
θησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου· καὶ κατῴκησεν
'Αβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. 20 *'Εγένετο δὲ*
μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ 'Αβραὰμ
λέγοντες 'Ιδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτὴ υἱοὺς τῷ
Ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ σου, 21 *Τὸν Οὒζ πρωτότοκον*
καὶ τὸν Βαὺξ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουὴλ πα-
τέρα Σύρων, 22 *Καὶ τὸν Χαζὰδ καὶ 'Αζαῦ καὶ τὸν*
Φαλδὲς καὶ τὸν 'Ιελδὰφ καὶ τὸν Βαθουήλ. 23 *Βα-*
θουὴλ δὲ ἐγέννησε τὴν 'Ρεβέκκαν. 'Οκτὼ οὗτοι υἱοὶ
οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ 'Αβραάμ.

elevatis oculis, vidit locum procul: 5 Dixitque
ad pueros suos: Expectate hic cum asino: ego
et puer illuc usque properantes, postquam
adoraverimus, revertemur ad vos. 6 Tulit
quoque ligna holocausti, et imposuit super
Isaac filium suum: ipse vero portabat in
manibus ignem et gladium. Cumque duo per-
gerent simul, 7 Dixit Isaac patri suo: Pater
mi. At ille respondit: Quid vis, fili? Ecce,
inquit, ignis et ligna: ubi est victima holo-
causti? 8 Dixit autem Abraham: Deus pro-
videbit sibi victimam holocausti, fili mi. Per-
gebant ergo pariter. 9 Et venerunt ad locum
quem ostenderat ei Deus, in quo ædificavit
altare, et desuper ligna composuit: cumque
alligasset Isaac filium suum, posuit eum in
altare super struem lignorum. 10 Exten-
ditque manum, et arripuit gladium, ut immo-
laret filium suum. 11 Et ecce angelus Domini
de cælo clamavit, dicens: Abraham, Abraham.
Qui respondit: Adsum. 12 Dixitque ei: Non
extendas manum tuam super puerum, neque
facias illi quidquam: nunc cognovi quod times
Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo
propter me. 13 Levavit Abraham oculos suos,
viditque post tergum arietem inter vepres
hærentem cornibus, quem assumens obtulit
holocaustum pro filio. 14 Appellavitque no-
men loci illius, Dominus videt. Unde usque
hodie dicitur: In monte Dominus videbit.
15 Vocavit autem angelus Domini Abraham
secundo de cælo dicens: 16 Per memetipsum
juravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem,
et non pepercisti filio tuo unigenito propter
me: 17 Benedicam tibi, et multiplicabo semen
tuum sicut stellas cæli, et velut arenam quæ
est in littore maris: possidebit semen tuum
portas inimicorum suorum, 18 Et BENE-
DICENTUR in semine tuo omnes gentes
terræ, quia obedisti voci meæ. 19 Rever-
susque est Abraham ad pueros suos, abierunt-
que Bersabee simul, et habitavit ibi. 20 His
ita gestis, nuntiatum est Abrahæ quod Melcha
quoque genuisset filios Nachor fratri suo,
21 Hus primogenitum, et Buz fratrem ejus,
et Camuel patrem Syrorum, 22 Et Cased,
et Azau, Pheldas quoque et Jedlaph, 23 Ac
Bathuel, de quo nata est Rebecca: octo
istos genuit Melcha, Nachor fratri Abrahæ.

24 וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־
הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־
מַעֲכָה׃

פ פ פ

פרשה כג׃

1 וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ 2 וַתָּמָת
שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃
3 וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר׃ 4 גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי
עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה
מֵתִי מִלְּפָנָי׃ 5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם
לֵאמֹר לוֹ׃ 6 שְׁמָעֵנוּ ׀ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים
אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת־
מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמְּךָ
מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃ 7 וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ
לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חֵת׃ 8 וַיְדַבֵּר אִתָּם
לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת־מֵתִי
מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃
9 וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ
אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִּי
בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ 10 וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב
בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־
אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־
עִירוֹ לֵאמֹר׃ 11 לֹא־אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה
נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ
לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃
12 וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־הָאָרֶץ׃
13 וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר
אַךְ אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף
הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה׃
14 וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃
15 אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־
כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא וְאֶת־מֵתְךָ
קְבֹר׃ 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל
אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף
עֹבֵר לַסֹּחֵר׃ 17 וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר
בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב׃ 18 לְאַבְרָהָם
לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ׃
19 וְאַחֲרֵי־כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ

24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ᾗ ὄνομα Ῥεύμα, ἔτεκε καὶ
αὐτὴ τὸν Ταβὲκ καὶ τὸν Ταὰμ καὶ τὸν Τοχὸς καὶ
τὸν Μοχά.

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἡ ζωὴ Σάῤῥας ἔτη ἑκατὸν εἰκο-
σιεπτά. 2 Καὶ ἀπέθανε Σάῤῥα ἐν πόλει Ἀρβόκ, ἥ
ἐστιν ἐν τῷ κοιλώματι· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ
Χαναάν. Ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάῤῥαν καὶ
πενθῆσαι. 3 Καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χὲτ λέγων
4 Πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν·
δότε μοι οὖν κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν
νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ. 5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ
Χὲτ πρὸς Ἀβραὰμ λέγοντες 6 Μή, κύριε· ἄκουσον δὲ
ἡμῶν. Βασιλεὺς παρὰ Θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν, ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρόν σου· οὐδεὶς
γὰρ ἡμῶν οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ, τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ. 7 Ἀναστὰς δὲ
Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς
τοῦ Χέτ. 8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ
λέγων Εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν νεκ-
ρόν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου καὶ
λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Ἐφρὼν τῷ τοῦ Σαάρ· 9 Καὶ
δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὅ ἐστιν αὐτῷ, τὸ
ὂν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου
δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου. 10 Ἐφ-
ρὼν δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χέτ· ἀποκριθεὶς
δὲ Ἐφρὼν ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραὰμ εἶπεν, ἀκου-
όντων τῶν υἱῶν Χὲτ καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὴν πόλιν πάντων, λέγων 11 Παρ' ἐμοὶ γενοῦ,
κύριε, καὶ ἄκουσόν μου. Τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπή-
λαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων τῶν
πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θάψον τὸν νεκρόν σου.
12 Καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς, 13 Καὶ εἶπε τῷ Ἐφρὼν εἰς τὰ ὦτα ἐναν-
τίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς Ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἄκουσόν
μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ
θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ. 14 Ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρὼν
τῷ Ἀβραὰμ λέγων 15 Οὐχί, κύριε· ἀκήκοα γάρ, γῆ
τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου· ἀλλὰ τί ἂν εἴη
τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρόν
σου θάψον. 16 Καὶ ἤκουσεν Ἀβραὰμ τοῦ Ἐφρών·
καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρὼν τὸ ἀργύριον
ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χέτ, τετρακόσια
δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις. 17 Καὶ ἔστη
ὁ ἀγρὸς Ἐφρών, ὅς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὅς
ἐστι κατὰ πρόσωπον Μαμβρῇ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπή-
λαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ
ἀγρῷ, καὶ πᾶν ὅ ἐστιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ
18 Τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χὲτ καὶ
πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν. 19 Μετὰ
ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραὰμ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

24 Concubina vero illius, nomine Roma, pepe-
rit Tabee, et Gaham, et Tahas, et Maacha.

CAPUT XXIII.

1 VIXIT autem Sara centum vigintiseptem
annis. 2 Et mortua est in civitate Arbee,
quæ est Hebron, in terra Chanaan: venitque
Abraham ut plangeret et fleret eam. 3 Cum-
que surrexisset ab officio funeris, locutus est ad
filios Heth, dicens: 4 Advena sum et pere-
grinus apud vos: date mihi jus sepulchri
vobiscum, ut sepeliam mortuum meum. 5 Re-
sponderunt filii Heth, dicentes: 6 Audi nos,
domine, princeps Dei es apud nos: in electis
sepulchris nostris sepeli mortuum tuum: nul-
lusque te prohibere poterit quin in monumento
ejus sepelias mortuum tuum. 7 Surrexit
Abraham, et adoravit populum terræ, filios
videlicet Heth: 8 Dixitque ad eos: Si placet
animæ vestræ ut sepeliam mortuum meum,
audite me, et intercedite pro me apud Ephron
filium Seor: 9 Ut det mihi speluncam dupli-
cem, quam habet in extrema parte agri sui:
pecunia digna tradat eam mihi coram vobis
in possessionem sepulchri. 10 Habitabat au-
tem Ephron in medio filiorum Heth. Respon-
ditque Ephron ad Abraham cunctis audienti-
bus qui ingrediebantur portam civitatis illius,
dicens: 11 Nequaquam ita fiat, domine mi,
sed tu magis ausculta quod loquor: Agrum
trado tibi, et speluncam quæ in eo est, præ-
sentibus filiis populi mei, sepeli mortuum
tuum. 12 Adoravit Abraham coram populo
terræ. 13 Et locutus est ad Ephron circum-
stante plebe: Quæso, ut audias me: Dabo
pecuniam pro agro: suscipe eam, et sic sepe-
liam mortuum meum in eo. 14 Responditque
Ephron: 15 Domine mi, audi me: Terra,
quam postulas, quadringentis siclis argenti
valet: istud est pretium inter me et te: sed
quantum est hoc? sepeli mortuum tuum.
16 Quod cum audisset Abraham, appendit
pecuniam, quam Ephron postulaverat, audien-
tibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti
probatæ monetæ publicæ. 17 Confirmatusque
est ager quondam Ephronis, in quo erat spe-
lunca duplex, respiciens Mambre, tam ipse,
quam spelunca, et omnes arbores ejus in cunc-
tis terminis ejus per circuitum, 18 Abrahæ in
possessionem, videntibus filiis Heth, et cunctis
qui intrabant portam civitatis illius. 19 Atque
ita sepelivit Abraham Saram uxorem suam

אֶל־מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מַמְרֵא
הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 20 וַיָּקָם הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר
מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃ ס

פרשה כד׃

1 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ
אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־
עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי׃ 3 וְאַשְׁבִּיעֲךָ
בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר
אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ׃ 4 כִּי אֶל־אַרְצִי וְאֶל־
מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק׃
5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא־תֹאבֶה
הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
הֶהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת־בִּנְךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יָצָאתָ מִשָּׁם׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה׃ 7 יְהוָה ׀
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְקָחַנִי מִבֵּית אָבִי
וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וַאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ
אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃ 8 וְאִם־לֹא תֹאבֶה
הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקִּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי
זֹאת רַק אֶת־בְּנִי לֹא תָשֵׁב שָׁמָּה׃ 9 וַיָּשֶׂם
הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו
וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 10 וַיִּקַּח הָעֶבֶד
עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוּב
אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרַם נַהֲרַיִם
אֶל־עִיר נָחוֹר׃ 11 וַיַּבְרֵךְ הַגְּמַלִּים מִחוּץ
לָעִיר אֶל־בְּאֵר הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת
צֵאת הַשֹּׁאֲבֹת׃ 12 וַיֹּאמַר ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֵה־נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־
חֶסֶד עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃ 13 הִנֵּה אָנֹכִי
נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר
יֹצְאֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ 14 וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר
אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה
שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ
לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד
עִם־אֲדֹנִי׃ 15 וַיְהִי־הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה
רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יֻלְּדָה לִבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה
אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ׃
16 וְהַנַּעֲרָ טֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ
לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃

ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὅ ἐστιν ἀπέ-
ναντι Μαμβρῆ· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ Χα-
ναάν. 20 Καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ
ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν τάφου παρὰ τῶν
υἱῶν Χέτ.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκὼς
ἡμερῶν, καὶ Κύριος ηὐλόγησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ
πάντα. 2 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ παιδὶ αὐτοῦ τῷ
πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων
τῶν αὐτοῦ Θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου,
3 Καὶ ἐξορκιῶ σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ
μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων,
μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς· 4 Ἀλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν
μου οὗ ἐγεννήθην πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλήν μου,
καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν. 5 Εἶπε
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς Μή ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ
πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην,
ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες
ἐκεῖθεν; 6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραάμ Πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ· 7 Κύριος
ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγεν-
νήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι καὶ ὃς ὤμοσέ μοι λέγων Σοὶ
δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου· αὐτὸς
ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου, καὶ
λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. 8 Ἐὰν δὲ μὴ
θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύ-
την, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου· μόνον τὸν
υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ. 9 Καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβραὰμ τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.
10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν κα-
μήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀναστὰς
ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Να-
χώρ. 11 Καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως
παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὀψέ, ἡνίκα
ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι. 12 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ
Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εὐόδωσον ἐναντίον
ἐμοῦ σήμερον καὶ ποίησον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου
Ἀβραάμ. 13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ
ὕδατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν
ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ· 14 Καὶ ἔσται ἡ παρ-
θένος ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω Ἐπίκλινον τὴν ὑδρίαν σου ἵνα
πίω, καὶ εἴπῃ μοι Πίε σύ, καὶ τὰς καμήλους σου
ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοί-
μασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ
γνώσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου
μου Ἀβραάμ. 15 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέ-
σαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ
Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουήλ, υἱῷ
Μελχᾶς τῆς γυναικὸς Ναχώρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ,
ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς. 16 Ἡ
δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος
ἦν, ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν. Καταβᾶσα δὲ ἐπὶ
τὴν πηγὴν ἔπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβη.

in spelunca agri duplici, quæ respiciebat Mam-
bre, hæc est Hebron in terra Chanaan. 20 Et
confirmatus est ager, et antrum quod erat in
eo, Abrahæ in possessionem monumenti a
filiis Heth.

CAPUT XXIV.

1 Erat autem Abraham senex, dierumque
multorum: et Dominus in cunctis benedixerat
ei. 2 Dixitque ad servum seniorem domus
suæ, qui præerat omnibus quæ habebat: Pone
manum tuam subter femur meum, 3 Ut
adjurem te per Dominum, Deum cæli et terræ,
ut non accipias uxorem filio meo de filiabus
Chananæorum, inter quos habito: 4 Sed ad
terram et cognationem meam proficiscaris, et
inde accipias uxorem filio meo Isaac. 5 Re-
spondit servus: Si noluerit mulier venire
mecum in terram hanc, numquid reducere
debeo filium tuum ad locum, de quo tu
egressus es? 6 Dixitque Abraham: Cave
nequando reducas filium meum illuc. 7 Do-
minus Deus cæli, qui tulit me de domo patris
mei, et de terra nativitatis meæ, qui locutus
est mihi et juravit mihi, dicens: Semini tuo
dabo terram hanc: ipse mittet angelum suum
coram te, et accipies inde uxorem filio meo:
8 Sin autem mulier noluerit sequi te, non
teneberis juramento: filium meum tantum ne
reducas illuc. 9 Posuit ergo servus manum
sub femore Abraham domini sui, et juravit illi
super sermone hoc. 10 Tulitque decem ca-
melos de grege domini sui, et abiit, ex omni-
bus bonis ejus portans secum, profectusque
porrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachor.
11 Cumque camelos fecisset accumbere extra
oppidum juxta puteum aquæ vespere, tempore
quo solent mulieres egredi ad hauriendam
aquam, dixit: 12 Domine Deus domini mei
Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, et fac
misericordiam cum domino meo Abraham.
13 Ecce ego sto prope fontem aquæ, et filiæ
habitatorum hujus civititatis egredientur ad
hauriendam aquam. 14 Igitur puella, cui ego
dixero: Inclina hydriam tuam ut bibam: et
illa responderit, Bibe, quin et camelis tuis dabo
potum: ipsa est, quam præparasti servo tuo
Isaac: et per hoc intelligam quod feceris miseri-
cordiam cum domino meo. 15 Necdum intra
se verba compleverat, et ecce Rebecca egredie-
batur, filia Bathuel, filii Melchæ uxoris Nachor
fratris Abraham, habens hydriam in scapula
sua: 16 Puella decora nimis, virgoque pulcher-
rima, et incognita viro: descenderat autem ad
fontem, et impleverat hydriam, ac revertebatur.

17 וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי
נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ 18 וַתֹּאמֶר שְׁתֵה
אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל־יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃
19 וַתְּכַל לְהַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ
אֶשְׁאָב עַד אִם־כִּלּוּ לִשְׁתֹּת׃ 20 וַתְּמַהֵר
וַתְּעַר כַּדָּהּ אֶל־הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־
הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו׃
21 וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת
הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם־לֹא׃ 22 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ
נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל־
יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ 23 וַיֹּאמֶר
בַּת־מִי אַתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית־אָבִיךְ
מָקוֹם לָנוּ לָלִין׃ 24 וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת־
בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְנָחוֹר׃ 25 וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־תֶּבֶן גַּם־
מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם־מָקוֹם לָלוּן׃ 26 וַיִּקֹּד
הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃ 27 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב
חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אָנֹכִי בַּדֶּרֶךְ
נָחַנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃ 28 וַתָּרָץ
הַנַּעֲרָ וַתַּגֵּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
29 וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל־
הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעָיִן׃ 30 וַיְהִי ׀ כִּרְאֹת
אֶת־הַנֶּזֶם וְאֶת־הַצְּמִדִים עַל־יְדֵי אֲחֹתוֹ
וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר
כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה
עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִּים עַל־הָעָיִן׃ 31 וַיֹּאמֶר
בּוֹא בְּרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ
וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃
32 וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים
וַיִּתֵּן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ
רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 33 וַיּוּשַׂם
לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד אִם־
דִּבַּרְתִּי דְּבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר׃ 34 וַיֹּאמַר עֶבֶד
אַבְרָהָם אָנֹכִי׃ 35 וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי
מְאֹד וַיִּגְדָּל וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף
וְזָהָב וַעֲבָדִם וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃
36 וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵן לַאדֹנִי
אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃
37 וַיַּשְׁבִּעֵנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה
לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב
בְּאַרְצוֹ׃ 38 אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵּלֵךְ
וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי׃ 39 וָאֹמַר
אֶל־אֲדֹנִי אֻלַי לֹא־תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃

17 Ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ
εἶπε Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.
18 Ἡ δὲ εἶπε Πίε, κύριε· καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε
τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν
αὐτὸν ἕως ἐπαύσατο πίνων. 19 Καὶ εἶπε Καὶ ταῖς
καμήλοις σου ὑδρεύσομαι ἕως ἂν πᾶσαι πίωσι.
20 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ
ποτιστήριον, καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι
πάλιν, καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις. 21 Ὁ
δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτὴν, καὶ παρεσιώπα
τοῦ γνῶναι εἰ εὐώδωκε Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὔ.
22 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι
πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ
δραχμὴν ὁλκῆς καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτῆς· δέκα χρυσῶν ὁλκὴ αὐτῶν. 23 Καὶ ἐπηρώ-
τησεν αὐτὴν καὶ εἶπε Θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν
μοι· εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν τοῦ
καταλῦσαι; 24 Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ Θυγάτηρ Βαθουὴλ
εἰμι τοῦ Μελχᾶς, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχώρ. 25 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν
καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι. 26 Καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄν-
θρωπος προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν 27 Εὐλο-
γητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς
οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλή-
θειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμέ τ' εὐώδωκε Κύριος
εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου. 28 Καὶ
δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μη-
τρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 29 Τῇ δὲ
Ῥεβέκκᾳ ἀδελφὸς ἦν ᾧ ὄνομα Λάβαν· καὶ ἔδραμε
Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγήν.
30 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια
ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ
ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης
Οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἑστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ
τῆς πηγῆς, 31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο εἴσελθε, εὐλο-
γητὸς Κυρίου· ἵνα τί ἕστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἡτοί-
μασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις. 32 Εἰσ-
ῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἀπέσαξε
τὰς καμήλους· καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα
ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, 33 Καὶ
παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ
φάγω ἕως τοῦ λαλῆσαί με τὰ ῥήματά μου. Καὶ
εἶπε Λάλησον. 34 Καὶ εἶπε Παῖς Ἀβραὰμ ἐγώ
εἰμι. 35 Κύριος δὲ ηὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφό-
δρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ
μόσχους καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, παῖδας καὶ παι-
δίσκας, καμήλους καὶ ὄνους. 36 Καὶ ἔτεκε Σάῤῥα ἡ
γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ
τὸ γηρᾶσαι αὐτόν· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.
37 Καὶ ὥρκισέ με ὁ κύριός μου λέγων Οὐ λήψῃ
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν
Χαναναίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐ-
τῶν· 38 Ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου
πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ λήψῃ γυ-
ναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. 39 Εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ
μου Μή ποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.

17 Occurritque ei servus, et ait: Pauxillum
aquæ mihi ad bibendum præbe de hydria tua.
18 Quæ respondit: Bibe, domine mi: celeriter-
que deposuit hydriam super ulnam suam, et
dedit ei potum. 19 Cumque ille bibisset, ad-
jecit: Quin et camelis tuis hauriam aquam,
donec cuncti bibant. 20 Effundensque hydriam
in canalibus, recurrit ad puteum ut hauriret
aquam: et haustam omnibus camelis dedit.
21 Ipse autem contemplabatur eam tacitus,
scire volens utrum prosperum iter suum fecis-
set Dominus, an non. 22 Postquam autem
biberunt cameli, protulit vir inaures aureas,
appendentes siclos duos, et armillas totidem
pondo siclorum decem. 23 Dixitque ad eam:
Cujus es filia? indica mihi: est in domo patris
tui locus ad manendum? 24 Quæ respondit:
Filia sum Bathuelis, filii Melchæ, quem pepe-
rit ipsi Nachor. 25 Et addidit, dicens: Palea-
rum quoque et fœni plurimum est apud nos,
et locus spatiosus ad manendum. 26 Inclinavit
se homo, et adoravit Dominum, 27 Dicens:
Benedictus Dominus Deus domini mei Abra-
ham, qui non abstulit misericordiam et verita-
tem suam a domino meo, et recto itinere me
perduxit in domum fratris domini mei. 28 Cu-
currit itaque puella, et nuntiavit in domum
matris suæ omnia quæ audierat. 29 Habebat
autem Rebecca fratrem nomine Laban, qui
festinus egressus est ad hominem, ubi erat
fons. 30 Cumque vidisset inaures et armillas
in manibus sororis suæ, et audisset cuncta
verba referentis: Hæc locutus est mihi homo:
venit ad virum, qui stabat juxta camelos, et
prope fontem aquæ: 31 Dixitque ad eum:
Ingredere, benedicte Domini: cur foris stas?
præparavi domum, et locum camelis. 32 Et
introduxit eum in hospitium: ac destravit
camelos, deditque paleas et fœnum, et aquam
ad lavandos pedes ejus, et virorum qui vene-
rant cum eo. 33 Et appositus est in con-
spectu ejus panis. Qui ait: Non comedam,
donec loquar sermones meos. Respondit ei:
Loquere. 34 At ille: Servus, inquit, Abra-
ham sum: 35 Et Dominus benedixit domino
meo valde, magnificatusque est: et dedit ei
oves et boves, argentum et aurum, servos et
ancillas, camelos et asinos. 36 Et peperit
Sara uxor domini mei filium domino meo in
senectute sua, deditque illi omnia quæ habue-
rat. 37 Et adjuravit me dominus meus,
dicens: Non accipies uxorem filio meo de
filiabus Chananæorum, in quorum terra ha-
bito: 38 Sed ad domum patris mei perges,
et de cognatione mea accipies uxorem filio
meo: 39 Ego vero respondi domino meo:
Quid si noluerit venire mecum mulier?

40 וַיֹּ֖אמֶר אֵלָ֑י יְהוָ֞ה אֲשֶׁר־הִתְהַלַּ֣כְתִּי לְפָנָ֗יו
יִשְׁלַ֨ח מַלְאָכ֤וֹ אִתָּךְ֙ וְהִצְלִ֣יחַ דַּרְכֶּ֔ךָ וְלָקַחְתָּ֤
אִשָּׁה֙ לִבְנִ֔י מִמִּשְׁפַּחְתִּ֖י וּמִבֵּ֥ית אָבִֽי׃
41 אָ֣ז תִּנָּקֶה֙ מֵאָ֣לָתִ֔י כִּ֥י תָב֖וֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּ֑י
וְאִם־לֹ֤א יִתְּנוּ֙ לָ֔ךְ וְהָיִ֥יתָ נָקִ֖י מֵאָלָתִֽי׃
42 וָאָבֹ֥א הַיּ֖וֹם אֶל־הָעָ֑יִן וָֽאֹמַ֗ר יְהוָה֙ אֱלֹהֵי֙
אֲדֹנִ֣י אַבְרָהָ֔ם אִם־יֶשְׁךָ־נָּא֙ מַצְלִ֣יחַ דַּרְכִּ֔י
אֲשֶׁ֛ר אָנֹכִ֖י הֹלֵ֥ךְ עָלֶֽיהָ׃ 43 הִנֵּ֛ה אָנֹכִ֥י
נִצָּ֖ב עַל־עֵ֣ין הַמָּ֑יִם וְהָיָ֤ה הָֽעַלְמָה֙ הַיֹּצֵ֣את
לִשְׁאֹ֔ב וְאָמַרְתִּ֣י אֵלֶ֔יהָ הַשְׁקִֽינִי־נָ֥א מְעַט־
מַ֖יִם מִכַּדֵּֽךְ׃ 44 וְאָמְרָ֤ה אֵלַי֙ גַּם־אַתָּ֣ה שְׁתֵ֔ה
וְגַ֥ם לִגְמַלֶּ֖יךָ אֶשְׁאָ֑ב הִ֣וא הָֽאִשָּׁ֔ה אֲשֶׁר־
הֹכִ֥יחַ יְהוָ֖ה לְבֶן־אֲדֹנִֽי׃ 45 אֲנִי֩ טֶ֨רֶם אֲכַלֶּ֜ה
לְדַבֵּ֣ר אֶל־לִבִּ֗י וְהִנֵּ֨ה רִבְקָ֤ה יֹצֵאת֙ וְכַדָּ֣הּ
עַל־שִׁכְמָ֔הּ וַתֵּ֥רֶד הָעַ֖יְנָה וַתִּשְׁאָ֑ב וָאֹמַ֥ר
אֵלֶ֖יהָ הַשְׁקִ֥ינִי נָֽא׃ 46 וַתְּמַהֵ֗ר וַתּ֤וֹרֶד כַּדָּהּ֙
מֵֽעָלֶ֔יהָ וַתֹּ֣אמֶר שְׁתֵ֔ה וְגַם־גְּמַלֶּ֖יךָ אַשְׁקֶ֑ה
וָאֵ֕שְׁתְּ וְגַ֥ם הַגְּמַלִּ֖ים הִשְׁקָֽתָה׃ 47 וָאֶשְׁאַ֣ל
אֹתָ֗הּ וָאֹמַר֮ בַּת־מִ֣י אַתְּ֒ וַתֹּ֗אמֶר בַּת־בְּתוּאֵל֙
בֶּן־נָח֔וֹר אֲשֶׁ֥ר יָֽלְדָה־לּ֖וֹ מִלְכָּ֑ה וָאָשִׂ֤ם הַנֶּ֙זֶם֙
עַל־אַפָּ֔הּ וְהַצְּמִידִ֖ים עַל־יָדֶֽיהָ׃ 48 וָאֶקֹּ֥ד
וָאֶֽשְׁתַּחֲוֶ֖ה לַֽיהוָ֑ה וָאֲבָרֵ֗ךְ אֶת־יְהוָה֙ אֱלֹהֵי֙
אֲדֹנִ֣י אַבְרָהָ֔ם אֲשֶׁ֤ר הִנְחַ֙נִי֙ בְּדֶ֣רֶךְ אֱמֶ֔ת
לָקַ֛חַת אֶת־בַּת־אֲחִ֥י אֲדֹנִ֖י לִבְנֽוֹ׃ 49 וְעַתָּ֡ה
אִם־יֶשְׁכֶם֩ עֹשִׂ֨ים חֶ֧סֶד וֶֽאֱמֶ֛ת אֶת־אֲדֹנִ֖י
הַגִּ֣ידוּ לִ֑י וְאִם־לֹ֕א הַגִּ֣ידוּ לִ֔י וְאֶפְנֶ֥ה עַל־יָמִ֖ין
א֥וֹ עַל־שְׂמֹֽאל׃ 50 וַיַּ֨עַן לָבָ֤ן וּבְתוּאֵל֙ וַיֹּ֣אמְר֔וּ
מֵיְהוָ֖ה יָצָ֣א הַדָּבָ֑ר לֹ֥א נוּכַ֛ל דַּבֵּ֥ר אֵלֶ֖יךָ
רַ֥ע אוֹ־טֽוֹב׃ 51 הִנֵּֽה־רִבְקָ֥ה לְפָנֶ֖יךָ קַ֣ח
וָלֵ֑ךְ וּתְהִ֤י אִשָּׁה֙ לְבֶן־אֲדֹנֶ֔יךָ כַּאֲשֶׁ֖ר דִּבֶּ֥ר
יְהוָֽה׃ 52 וַיְהִ֕י כַּאֲשֶׁ֥ר שָׁמַ֛ע עֶ֥בֶד אַבְרָהָ֖ם
אֶת־דִּבְרֵיהֶ֑ם וַיִּשְׁתַּ֥חוּ אַ֖רְצָה לַֽיהוָֽה׃
53 וַיּוֹצֵ֨א הָעֶ֜בֶד כְּלֵי־כֶ֨סֶף וּכְלֵ֤י זָהָב֙ וּבְגָדִ֔ים
וַיִּתֵּ֖ן לְרִבְקָ֑ה וּמִ֨גְדָּנֹ֔ת נָתַ֥ן לְאָחִ֖יהָ וּלְאִמָּֽהּ׃
54 וַיֹּאכְל֣וּ וַיִּשְׁתּ֗וּ ה֛וּא וְהָאֲנָשִׁ֥ים אֲשֶׁר־עִמּ֖וֹ
וַיָּלִ֑ינוּ וַיָּק֣וּמוּ בַבֹּ֔קֶר וַיֹּ֖אמֶר שַׁלְּחֻ֥נִי לַֽאדֹנִֽי׃
55 וַיֹּ֤אמֶר אָחִ֙יהָ֙ וְאִמָּ֔הּ תֵּשֵׁ֨ב הַנַּעֲרָ֥ אִתָּ֛נוּ
יָמִ֖ים א֣וֹ עָשׂ֑וֹר אַחַ֖ר תֵּלֵֽךְ׃ 56 וַיֹּ֤אמֶר
אֲלֵהֶם֙ אַל־תְּאַחֲר֣וּ אֹתִ֔י וַֽיהוָ֖ה הִצְלִ֣יחַ
דַּרְכִּ֑י שַׁלְּח֕וּנִי וְאֵלְכָ֖ה לַֽאדֹנִֽי׃ 57 וַיֹּאמְר֖וּ
נִקְרָ֣א לַֽנַּעֲרָ֑ וְנִשְׁאֲלָ֖ה אֶת־פִּֽיהָ׃ 58 וַיִּקְרְא֤וּ
לְרִבְקָה֙ וַיֹּאמְר֣וּ אֵלֶ֔יהָ הֲתֵלְכִ֖י עִם־הָאִ֣ישׁ
הַזֶּ֑ה וַתֹּ֖אמֶר אֵלֵֽךְ׃ 59 וַֽיְשַׁלְּח֛וּ אֶת־רִבְקָ֥ה
אֲחֹתָ֖ם וְאֶת־מֵנִקְתָּ֑הּ וְאֶת־עֶ֥בֶד אַבְרָהָ֖ם וְאֶת־
אֲנָשָֽׁיו׃ 60 וַיְבָרְכ֤וּ אֶת־רִבְקָה֙ וַיֹּ֣אמְרוּ לָ֔הּ

40 *Καὶ εἶπέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς, ᾧ εὐηρέστησα ἐναν-*
τίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ
μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου· καὶ λήψῃ
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός μου. 41 *Τότε ἀθῶος ἔσῃ ἀπὸ τῆς*
ἀρᾶς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλήν μου
καὶ μή σοι δῶσι, καὶ ἔσῃ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ
μου. 42 *Καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα*
Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὺ εὐοδοῖς
τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ·
43 *Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος,*
καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπο-
ρεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ, καὶ ἔσται ἡ παρθένος ᾗ
ἂν ἐγὼ εἴπω Πότισόν με ἐκ τῆς ὑδρίας σου μικρὸν
ὕδωρ, 44 *Καὶ εἴπῃ μοι Καὶ σὺ πίε καὶ ταῖς καμή-*
λοις σου ὑδρεύσομαι, αὕτη ἡ γυνὴ ἣν ἡτοίμασε Κύ-
ριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ
γνώσομαι ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.
45 *Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν*
τῇ διανοίᾳ μου εὐθὺς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα
τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πη-
γὴν καὶ ὑδρεύσατο. Εἶπα δὲ αὐτῇ Πότισόν με.
46 *Καὶ σπεύσασα καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βρα-*
χίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπε Πίε σύ, καὶ τὰς
καμήλους σου ποτιῶ· καὶ ἔπιον, καὶ τὰς καμήλους
ἐπότισε. 47 *Καὶ ἠρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπα Θυγάτηρ*
τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι. Ἡ δὲ ἔφη Θυγάτηρ Βα-
θουὴλ εἰμι υἱοῦ τοῦ Ναχώρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχά.
Καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια περὶ
τὰς χεῖρας αὐτῆς· 48 *Καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα*
τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου
μου Ἀβραάμ, ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν
τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ
αὐτοῦ. 49 *Εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύ-*
νην πρὸς τὸν κύριόν μου· εἰ δὲ μή, ἀπαγγείλατέ
μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν. 50 *Ἀπο-*
κριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουὴλ εἶπαν Παρὰ Κυρίου
ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐ δυνησόμεθά σοι ἀντει-
πεῖν κακὸν ἢ καλόν. 51 *Ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν*
σου, λαβὼν ἀπότρεχε· καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ
κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος. 52 *Ἐγένετο δὲ*
ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ τῶν ῥημάτων
αὐτῶν, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ Κυρίῳ. 53 *Καὶ*
ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱμα-
τισμὸν ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκᾳ, καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. 54 *Καὶ ἔφαγον καὶ*
ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες,
καὶ ἐκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ εἶπεν
Ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.
55 *Εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ Μεινά-*
τω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὡσεὶ δέκα, καὶ
μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται. 56 *Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-*
τούς Μὴ κατέχετέ με· καὶ Κύριος εὐώδωσε τὴν ὁδόν
μου ἐν ἐμοί· ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν
κύριόν μου. 57 *Οἱ δὲ εἶπαν Καλέσωμεν τὴν παῖδα*
καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς. 58 *Καὶ ἐκάλεσαν*
τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ Πορεύσῃ μετὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε Πορεύσομαι. 59 *Καὶ*
ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. 60 *Καὶ εὐλόγησαν Ῥε-*
βέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ Ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ·

40 Dominus, ait, in cujus conspectu ambulo,
mittet angelum suum tecum, et diriget viam
tuam: accipiesque uxorem filio meo de cogna-
tione mea, et de domo patris mei. 41 Inno-
cens eris a maledictione mea, cum veneris ad
propinquos meos, et non dederint tibi. 42 Veni
ergo hodie ad fontem aquæ, et dixi: Domine
Deus domini mei Abraham, si direxisti viam
meam, in qua nunc ambulo, 43 Ecce sto
juxta fontem aquæ; et virgo, quæ egredietur
ad hauriendam aquam, audierit a me: Da
mihi pauxillum aquæ ad bibendum ex hydria
tua: 44 Et dixerit mihi: Et tu bibe, et
camelis tuis hauriam: ipsa est mulier quam
præparavit Dominus filio domini mei. 45 Dum-
que hæc tacitus mecum volverem, apparuit
Rebecca veniens cum hydria, quam portabat
in scapula: descenditque ad fontem, et hausit
aquam. Et aio ad eam: Da mihi paululum
bibere. 46 Quæ festinans deposuit hydriam
de humero, et dixit mihi: Et tu bibe, et ca-
melis tuis tribuam potum. Bibi, et adaquavit
camelos. 47 Interrogavique eam, et dixi:
Cujus es filia? Quæ respondit: Filia Ba-
thuelis sum, filii Nachor, quem peperit ei
Melcha. Suspendi itaque inaures ad ornandam
faciem ejus, et armillas posui in manibus ejus.
48 Pronusque adoravi Dominum, benedicens
Domino Deo domini mei Abraham, qui per-
duxit me recto itinere, ut sumerem filiam
fratris domini mei filio ejus. 49 Quamobrem
si facitis misericordiam et veritatem cum do-
mino meo, indicate mihi: sin autem aliud
placet, et hoc dicite mihi, ut vadam ad dex-
teram, sive ad sinistram. 50 Responderunt-
que Laban et Bathuel: A Domino egressus
est sermo: non possumus extra placitum ejus,
quidquam aliud loqui tecum. 51 En Rebecca
coram te est, tolle eam, et proficiscere, et sit
uxor filii domini tui, sicut locutus est Domi-
nus. 52 Quod cum audisset puer Abraham,
procidens adoravit in terram Dominum.
53 Prolatisque vasis argenteis, et aureis, ac
vestibus, dedit ea Rebeccæ pro munere: fratri-
bus quoque ejus et matri dona obtulit. 54 Ini-
to convivio, vescentes pariter et bibentes man-
serunt ibi. Surgens autem mane, locutus est
puer: Dimittite me, ut vadam ad dominum
meum. 55 Responderuntque fratres ejus et
mater: Maneat puella saltem decem dies apud
nos, et postea proficiscetur. 56 Nolite, ait, me
retinere, quia Dominus direxit viam meam:
dimittite me, ut pergam ad dominum meum.
57 Et dixerunt: Vocemus puellam, et quæ-
ramus ipsius voluntatem. 58 Cumque vo-
cata venisset, sciscitati sunt: Vis ire cum ho-
mine isto? Quæ ait: Vadam. 59 Dimise-
runt ergo eam, et nutricem illius, servumque
Abraham, et comites ejus, 60 Imprecan-
tes prospera sorori suæ, atque dicentes:

בראשית כד כה

אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֲיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ
זַרְעֵךְ אֵת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃ 61 וַתָּקָם רִבְקָה
וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגְּמַלִּים וַתֵּלַכְנָה
אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה
וַיֵּלַךְ׃ 62 וְיִצְחָק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי
רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב׃ 63 וַיֵּצֵא
יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה גְמַלִּים בָּאִים׃ 64 וַתִּשָּׂא
רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל
מֵעַל הַגָּמָל׃ 65 וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־
הָאִישׁ הַלָּזֶה הַהֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ
וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וַתִּקַּח הַצָּעִיף
וַתִּתְכָּס׃ 66 וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 67 וַיְבִאֶהָ יִצְחָק
הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה
וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק
אַחֲרֵי אִמּוֹ׃ פ

פרשה כה׃

1 וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ
קְטוּרָה׃ 2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרָן וְאֶת־יָקְשָׁן
וְאֶת־מְדָן וְאֶת־מִדְיָן וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ׃
3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת־שְׁבָא וְאֶת־דְּדָן וּבְנֵי דְדָן
הָיוּ אַשּׁוּרִם וּלְטוּשִׁם וּלְאֻמִּים׃ 4 וּבְנֵי
מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ 5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק׃ 6 וְלִבְנֵי הַפִּילַגְשִׁים
אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנֹת וַיְשַׁלְּחֵם
מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל־
אֶרֶץ קֶדֶם׃ 7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר־חָי מְאַת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ
שָׁנִים׃ 8 וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה
טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃
9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל־
מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שְׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר
הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ 10 הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר־קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שָׁמָּה
קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ 11 וַיְהִי אַחֲרֵי
מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃ פ
12 וְאֵלֶּה תֹּלְדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר
יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃
13 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בִּשְׁמֹתָם
לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיֹת וְקֵדָר
וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ 14 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃

ΓΕΝΕΣΙΣ, κδ΄, κέ.

γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομησάτω
τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.
61 Ἀναστᾶσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς
ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ
τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκ
καν ἀπῆλθεν. 62 Ἰσαὰκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς
ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως· αὐτὸς δὲ κα-
τῴκει ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς λίβα. 63 Καὶ ἐξῆλθεν
Ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς δείλης,
καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καμήλους
ἐρχομένας. 64 Καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοῖς
ὀφθαλμοῖς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς
καμήλου, 65 Καὶ εἶπε τῷ παιδί Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρω-
πος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάν-
τησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κύριός
μου· ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο.
66 Καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ
ῥήματα ἃ ἐποίησεν. 67 Εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν
οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν,
καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ
παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάῤῥας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κέ.

1 ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΣ δὲ Ἀβραὰμ ἔλαβε γυναῖκα ᾗ
ὄνομα Χεττούρα. 2 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ζομβρᾶν καὶ
τὸν Ἰεξὰν καὶ τὸν Μαδὰλ καὶ τὸν Μαδιὰμ καὶ τὸν
Ἰεσβὼκ καὶ τὸν Σωιέ. 3 Ἰεξὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαβὰ
καὶ τὸν Δεδάν· υἱοὶ δὲ Δεδὰν Ἀσσουριεὶμ καὶ Λατου-
σιεὶμ καὶ Λαωμείμ· 4 Υἱοὶ δὲ Μαδιὰμ Γεφὰρ καὶ Ἀφεὶρ
καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβειδὰ καὶ Ἐλδαγά. Πάντες οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας. 5 Ἔδωκε δὲ Ἀβραὰμ πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· 6 Καὶ
τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραὰμ
δόματα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἰσαὰκ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν
ἀνατολῶν. 7 Ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς
Ἀβραὰμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταπέντε ἔτη·
8 Καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραὰμ ἐν γήρᾳ καλῷ
πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ προσετέθη πρὸς
τὸν λαὸν αὐτοῦ. 9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ
Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν,
εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρὼν τοῦ Σαὰρ τοῦ Χετταίου, ὅς
ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρῆ· 10 Τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ
σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ
Χέτ, ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ. 11 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ
εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴ-
κησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως. 12 Αὗ-
ται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν
ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάῤῥας τῷ
Ἀβραάμ. 13 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἰσμαὴλ κατ᾽ ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ· πρωτό-
τοκος Ἰσμαήλ, καὶ Ναβαϊὼθ καὶ Κηδὰρ καὶ Ναβδεὴλ
καὶ Μασσὰμ 14 Καὶ Μασμὰ καὶ Δουμὰ καὶ Μασσῆ

GENESIS, XXIV. XXV.

Soror nostra es, crescas in mille millia, et pos-
sideat semen tuum portas inimicorum suorum.
61 Igitur Rebecca et puellæ illius, ascensis
camelis, secutæ sunt virum: qui festinus re-
vertebatur ad dominum suum 62 Eo autem
tempore deambulabat Isaac per viam quæ
ducit ad Puteum, cujus nomen est Viventis
et Videntis: habitabat enim in terra austra-
li: 63 Et egressus fuerat ad meditandum
in agro, inclinata jam die: cumque elevas-
set oculos, vidit camelos venientes procul.
64 Rebecca quoque, conspecto Isaac, descendit
de camelo, 65 Et ait ad puerum: Quis est
ille homo qui venit per agrum in occursum
nobis? Dixitque ei: Ipse est dominus meus.
At illa tollens cito pallium, operuit se. 66 Ser-
vus autem, cuncta quæ gesserat, narravit
Isaac. 67 Qui introduxit eam in tabernacu-
lum Saræ matris suæ, et accepit eam uxorem:
et in tantum dilexit eam, ut dolorem, qui ex
morte matris ejus acciderat, temperaret.

CAPUT XXV.

1 ABRAHAM vero aliam duxit uxorem no-
mine Ceturam: 2 Quæ peperit ei Zamran et
Jecsan, et Madan, et Madian, et Jesboc, et
Sue. 3 Jecsan quoque genuit Saba, et Dadan.
Filii Dadan fuerunt, Assurim, et Latusim, et
Loomim. 4 At vero ex Madian ortus est
Epha, et Opher, et Henoch, et Abida, et
Eldaa: omnes hi filii Ceturæ. 5 Deditque
Abraham cuncta quæ possederat Isaac: 6 Fi-
liis autem concubinarum largitus est munera,
et separavit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc
ipse viveret, ad plagam orientalem. 7 Fuerunt
autem dies vitæ Abrahæ, centum septuaginta
quinque anni. 8 Et deficiens mortuus est in
senectute bona, provectæque ætatis, et plenus
dierum: congregatusque est ad populum suum.
9 Et sepelierunt eum Isaac et Ismael filii sui
in spelunca duplici, quæ sita est in agro
Ephron filii Seor Hethæi, e regione Mam-
bre, 10 Quem emerat a filiis Heth: ibi
sepultus est ipse, et Sara uxor ejus. 11 Et
post obitum illius benedixit Deus Isaac filio
ejus, qui habitabat juxta Puteum nomine
Viventis et Videntis. 12 Hæ sunt genera-
tiones Ismael filii Abrahæ, quem peperit ei
Agar, Ægyptia, famula Saræ: 13 Et
hæc nomina filiorum ejus in vocabulis et
generationibus suis. Primogenitus Ismaelis
Nabaioth, deinde Cedar, et Adbeel, et Mab-
sam. 14 Masma quoque, et Duma, et Massa,

15 חֲדַר וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וָקֵֽדְמָה׃
16 אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם
בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂיאִם
לְאֻמֹּתָֽם׃ 17 וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל
מְאַת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים
וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ 18 וַיִּשְׁכְּנוּ
מֵחֲוִילָה עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם
בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו נָפָֽל׃

ו פ פ פ

19 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם
הוֹלִיד אֶת־יִצְחָֽק׃ 20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־
אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־
בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן
הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּֽׁה׃ 21 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה
לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ
יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּֽוֹ׃ 22 וַיִּתְרֹצֲצוּ
הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה
אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָֽה׃ 23 וַיֹּאמֶר
יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֹייִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים
מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב
יַעֲבֹד צָעִֽיר׃ 24 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה
תוֹמִם בְּבִטְנָֽהּ׃ 25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי
כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָֽׂו׃
26 וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב
עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים
שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָֽם׃ 27 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה
וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִֽים׃ 28 וַיֶּאֱהַב
יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת
אֶת־יַעֲקֹֽב׃ 29 וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו
מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵֽף׃ 30 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־
יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה
כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדֽוֹם׃
31 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ
לִֽי׃ 32 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ
לָמוּת וְלָמָּה־זֶּה לִי בְּכֹרָֽה׃ 33 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר
אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹֽב׃ 34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם
וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָֽה׃ פ

פרשה כו׃

1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב
הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ
יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָֽרָה׃

15 Καὶ Χοδδὰν καὶ Θαιμὰν καὶ Ἰετοὺρ καὶ Ναφὲς
καὶ Κεδμά. 16 Οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαήλ, καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν
καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ
ἔθνη αὐτῶν. 17 Καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσ-
μαήλ, ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη· καὶ ἐκλείπων
ἀπέθανε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.
18 Κατῴκησε δὲ ἀπὸ Εὐιλὰτ ἕως Σούρ, ἥ ἐστι κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους·
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατῴ-
κησε. 19 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ
Ἀβραάμ· Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. 20 Ἦν
δὲ Ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκ-
καν θυγατέρα Βαθουὴλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοπο-
ταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λαβὰν τοῦ Σύρου, ἑαυτῷ
εἰς γυναῖκα. 21 Ἐδέετο δὲ Ἰσαὰκ Κυρίου περὶ
Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στεῖρα ἦν· ἐπή-
κουσε δὲ αὐτοῦ ὁ Θεός, καὶ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ
Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. 22 Ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία
ἐν αὐτῇ· εἶπε δέ Εἰ οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα
τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ Κυρίου.
23 Καὶ εἶπε Κύριος αὐτῇ Δύο ἔθνη ἐν γαστρί σού
εἰσι, καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσον-
ται· καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει, καὶ ὁ μείζων δουλεύσει
τῷ ἐλάσσονι. 24 Καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ
τεκεῖν αὐτήν· καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐ-
τῆς. 25 Ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυῤῥάκης, ὅλος
ὡσεὶ δορὰ δασύς· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἠσαῦ. 26 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης
Ἠσαῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ. Ἰσαὰκ
δὲ ἦν ἐτῶν ἑξήκοντα ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα.
27 Ηὐξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι· καὶ ἦν Ἠσαῦ ἄν-
θρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἄγροικος· Ἰακὼβ δὲ ἄνθρω-
πος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν. 28 Ἠγάπησε δὲ
Ἰσαὰκ τὸν Ἠσαῦ, ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρῶσις αὐτῷ·
Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ. 29 Ἥψησε δὲ
Ἰακὼβ ἕψημα· ἦλθε δὲ Ἠσαῦ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλεί-
πων. 30 Καὶ εἶπεν Ἠσαῦ τῷ Ἰακὼβ Γεῦσόν με
ἀπὸ τοῦ ἑψήματος πυῤῥοῦ τούτου, ὅτι ἐκλείπω· διὰ
τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐδώμ. 31 Εἶπε δὲ
Ἰακὼβ τῷ Ἠσαῦ Ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτο-
τόκιά σου ἐμοί. 32 Καὶ εἶπεν Ἠσαῦ Ἰδοὺ ἐγὼ
πορεύομαι τελευτᾶν, καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρω-
τοτόκια; 33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακὼβ Ὄμοσόν μοι
σήμερον. Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· ἀπέδοτο δὲ Ἠσαῦ τὰ
πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ. 34 Ἰακὼβ δὲ ἔδωκε τῷ
Ἠσαῦ ἄρτον καὶ ἕψημα φακοῦ· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε,
καὶ ἀναστὰς ᾤχετο· καὶ ἐφαύλισεν Ἠσαῦ τὰ πρω-
τοτόκια.

ΚΕΦ. κς'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς
τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ
καιρῷ τοῦ Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ
πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γέραρα.

15 Hadar, et Thema, et Jethur, et Naphis, et
Cedma. 16 Isti sunt filii Ismaelis: et hæc
nomina per castella et oppida eorum, duo-
decim principes tribuum suarum. 17 Et facti
sunt anni vitæ Ismaelis centum triginta sep-
tem, deficiensque mortuus est, et appositus ad
populum suum. 18 Habitavit autem ab He-
vila usque Sur, quæ respicit Ægyptum intro-
euntibus Assyrios; coram cunctis fratribus
suis obiit. 19 Hæ quoque sunt generationes
Isaac filii Abraham: Abraham genuit Isaac:
20 Qui cum quadraginta esset annorum, duxit
uxorem Rebeccam filiam Bathuelis Syri de
Mesopotamia, sororem Laban. 21 Depreca-
tusque est Isaac Dominum pro uxore sua, eo
quod esset sterilis: qui exaudivit eum, et
dedit conceptum Rebeccæ. 22 Sed collide-
bantur in utero ejus parvuli; quæ ait: Si sic
mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere?
Perrexitque ut consuleret Dominum. 23 Qui
respondens ait: Duæ gentes sunt in utero tuo,
et duo populi ex ventre tuo dividentur, popu-
lusque populum superabit, et major serviet
minori. 24 Jam tempus pariendi advenerat,
et ecce gemini in utero ejus reperti sunt.
25 Qui prior egressus est, rufus erat, et totus
in morem pellis hispidus: vocatumque est
nomen ejus Esau. Protinus alter egrediens,
plantam fratris tenebat manu: et idcirco ap-
pellavit eum Jacob. 26 Sexagenarius erat
Isaac quando nati sunt ei parvuli. 27 Quibus
adultis, factus est Esau vir gnarus venandi, et
homo agricola: Jacob autem vir simplex habi-
tabat in tabernaculis. 28 Isaac amabat Esau,
eo quod de venationibus illius vesceretur: et
Rebecca diligebat Jacob. 29 Coxit autem
Jacob pulmentum: ad quem cum venisset
Esau de agro lassus, 30 Ait: Da mihi de
coctione hac rufa, quia oppido lassus sum.
Quam ob causam vocatum est nomen ejus
Edom. 31 Cui dixit Jacob: Vende mihi pri-
mogenita tua. 32 Ille respondit: En morior,
quid mihi proderunt primogenita? 33 Ait
Jacob: Jura ergo mihi. Juravit ei Esau, et
vendidit primogenita. 34 Et sic accepto pane
et lentis edulio, comedit, et bibit, et abiit;
parvipendens quod primogenita vendidisset.

CAPUT XXVI.

1 Orta autem fame super terram, post
eam sterilitatem quæ acciderat in die-
bus Abraham, abiit Isaac ad Abime-
lech regem Palæstinorum in Gerara.

2 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרָיְמָה
שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 3 גּוּר בָּאָרֶץ
הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי־לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־
הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃
4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 5 עֵקֶב
אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי
מִצְוֺתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
בִּגְרָר׃ 7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ
וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי
פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת
מַרְאֶה הִוא׃ 8 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם
הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים
בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת
רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק
וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ
אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי
פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־
זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם
אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ 11 וַיְצַו
אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ
הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 12 וַיִּזְרַע יִצְחָק
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה
שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 13 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ
וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃
14 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה
רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ 15 וְכָל־הַבְּאֵרֹת
אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו
סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ 16 וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ
מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ 17 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן
בְּנַחַל־גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ 18 וַיָּשָׁב יִצְחָק
וַיַּחְפֹּר ׀ אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ
בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים
אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת
כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ 19 וַיַּחְפְּרוּ
עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם
חַיִּים׃ 20 וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק
לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק
כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ 21 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר
אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
שִׂטְנָה׃ 22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר
אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת

2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπε Μὴ καταβῇς εἰς
Αἴγυπτον· κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἄν σοι εἴπω.
3 Καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ
καὶ εὐλογήσω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου
δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην, καὶ στήσω τὸν ὅρκον
μου ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ τῷ πατρί σου. 4 Καὶ
πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρα-
νοῦ· καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν
ταύτην· καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου
πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· 5 Ἀνθ᾽ ὧν ὑπήκουσεν
Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε
τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ
δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου. 6 Κατῴκησε
δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις. 7 Ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄν-
δρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν Ἀδελφή μού ἐστιν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι
γυνή μού ἐστι, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄν-
δρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὡραία τῇ ὄψει
ἦν. 8 Ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρα-
κύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρί-
δος εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ. 9 Ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἆρά γε γυνή σού ἐστι; τί ὅτι εἶπας
Ἀδελφή μού ἐστιν; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαάκ Εἶπα γάρ
Μή ποτε ἀποθάνω δι᾽ αὐτήν. 10 Εἶπε δὲ αὐτῷ
Ἀβιμέλεχ Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη
τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός σου, καὶ
ἐπήγαγες ἂν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἄγνοιαν. 11 Συνέταξε δὲ
Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων Πᾶς ὁ ἁπτό-
μενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τῆς γυναικός αὐτοῦ
θανάτῳ ἔνοχος ἔσται. 12 Ἔσπειρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ
ἐκείνῃ, καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύου-
σαν κριθήν· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος. 13 Καὶ
ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ προβαίνων μείζων ἐγένετο
ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα· 14 Ἐγένετο δὲ αὐτῷ
κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολ-
λά. Ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιείμ· 15 Καὶ
πάντα τὰ φρέατα ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν
αὐτὰ οἱ Φυλιστιεὶμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς. 16 Εἶπε
δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαάκ Ἄπελθε ἀφ᾽ ἡμῶν, ὅτι
δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα. 17 Καὶ ἀπῆλ-
θεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι
Γεράρων, καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ. 18 Καὶ πάλιν Ἰσαὰκ
ὤρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες
Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ
Φυλιστιεὶμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα
αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ
ὀνόματα ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 19 Καὶ
ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων,
καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. 20 Καὶ ἐμα-
χέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων
Ἰσαάκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ἐκάλε-
σαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἀδικία· ἠδίκησαν γὰρ
αὐτόν. 21 Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὤρυξε φρέαρ ἕτε-
ρον· ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου, καὶ ἐπωνό-
μασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία. 22 Ἀπάρας δὲ
ἐκεῖθεν ὤρυξε φρέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία,

2 Apparuitque ei Dominus, et ait: Ne de-
scendas in Ægyptum, sed quiesce in terra,
quam dixero tibi. 3 Et peregrinare in ea,
eroque tecum, et benedicam tibi: tibi enim
et semini tuo dabo universas regiones has,
complens juramentum quod spopondi Abra-
ham patri tuo. 4 Et multiplicabo semen
tuum sicut stellas cæli: daboque posteris tuis
universas regiones has: et BENEDICENTUR
in semine tuo omnes gentes terræ, 5 Eo quod
obedierit Abraham voci meæ, et custodierit
præcepta et mandata mea, et ceremonias leges-
que servaverit. 6 Mansit itaque Isaac in
Geraris, 7 Qui cum interrogaretur a viris
loci illius super uxore sua, respondit: Soror
mea est. Timuerat enim confiteri quod sibi
esset sociata conjugio, reputans ne forte
interficerent eum propter illius pulchritu-
dinem. 8 Cumque pertransissent dies plu-
rimi, et ibidem moraretur prospiciens Abi-
melech rex Palæstinorum per fenestram,
vidit eum jocantem cum Rebecca uxore
sua. 9 Et accersito eo, ait: Perspicuum
est quod uxor tua sit: cur mentitus es eam
sororem tuam esse? Respondit: Timui ne
morerer propter eam. 10 Dixitque Abime-
lech: Quare imposuisti nobis? Potuit coire
quispiam de populo cum uxore tua, et induxe-
ras super nos grande peccatum, Præcepitque
omni populo, dicens: 11 Qui tetigerit homi-
nis hujus uxorem, morte morietur. 12 Sevit
autem Isaac in terra illa, et invenit in ipso
anno centuplum: benedixitque ei Dominus.
13 Et locupletatus est homo, et ibat pro-
ficiens atque succrescens, donec magnus vehe-
menter effectus est: 14 Habuit quoque pos-
sessiones ovium et armentorum, et familiæ
plurimum. Ob hoc invidentes ei Palæstini,
15 Omnes puteos, quos foderant servi patris
illius, Abraham, illo tempore obstruxerunt,
implentes humo: 16 In tantum, ut ipse Abi-
melech diceret ad Isaac: Recede a nobis, quo-
niam potentior nobis factus es valde. 17 Et ille
discedens, ut veniret ad torrentum Geraræ, ha-
bitaretque ibi: 18 Rursum fodit alios puteos,
quos foderant servi patris sui Abraham, et
quos, illo mortuo, olim obstruxerant Philis-
thiim: appellavitque eos iisdem nominibus qui-
bus ante pater vocaverat. 19 Foderuntque in
Torrente, et repererunt aquam vivam. 20 Sed
et ibi jurgium fuit pastorum Geraræ adversus
pastores Isaac, dicentium: Nostra est aqua,
quam ob rem nomen putei ex eo quod accide-
rat, vocavit Calumniam. 21 Foderunt autem et
alium: et pro illo quoque rixati sunt, appella-
vitque eum, Inimicitias. 22 Profectus inde
fodit alium puteum, pro quo non contende-
runt: itaque vocavit nomen ejus, Latitudo,

וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ
בָאָרֶץ׃ 23 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃ 24 וַיֵּרָא
אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ
אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר
אַבְרָהָם עַבְדִּי׃ 25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה וַיֶּט־שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם
עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר׃ 26 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו
מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃
27 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי
וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃
28 וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה ׀ עִמָּךְ
וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ
וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃ 29 אִם־תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ
רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֲנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ
עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה
בְּרוּךְ יְהוָה׃ 30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ 31 וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ
אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ
בְּשָׁלוֹם׃ 32 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר
אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃
33 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר
שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס 34 וַיְהִי
עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־
יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת
בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃ 35 וַתִּהְיֶיןָ מֹרַת רוּחַ
לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה׃ ס

פרשה כז׃

1 וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו מֵרְאֹת
וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו ׀ בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי׃ 2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא
זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃ 3 וְעַתָּה
שָׂא־נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה
וְצוּדָה לִּי צָיִדה׃ 4 וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים
כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִּי וְאֹכֵלָה בַּעֲבוּר
תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת׃ 5 וְרִבְקָה
שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ
עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא׃ 6 וְרִבְקָה
אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי
אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר׃
7 הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה
וַאֲבָרֶכְכָה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃ 8 וְעַתָּה
בְנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה אֹתָךְ׃

λέγων Διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν καὶ ηὔξησεν
ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ
φρέαρ τοῦ ὅρκου. 24 Καὶ ὤφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ
πατρός σου, μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, καὶ εὐ-
λογήσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραὰμ
τὸν πατέρα σου. 25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιασ-
τήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἔπηξεν
ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὤρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες
Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. 26 Καὶ
Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ
Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχι-
στράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 27 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Ἰσαάκ Ἵνα τί ἤλθετε πρὸς μέ; ὑμεῖς δὲ
ἐμισήσατέ με καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν. 28 Οἱ
δὲ εἶπαν Ἰδόντες ἑωράκαμεν ὅτι ἦν Κύριος μετὰ
σοῦ, καὶ εἴπαμεν Γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ
ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην
29 Μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβ-
δελυξάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι
καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν
εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου. 30 Καὶ ἐποίησεν
αὐτοῖς δοχήν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. 31 Καὶ ἀνα-
στάντες τὸ πρωί, ὤμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον· καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ, καὶ ἀπῴχοντο ἀπ' αὐ-
τοῦ μετὰ σωτηρίας. 32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγει-
λαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυξαν, καὶ εἶπαν
Οὐχ εὕρομεν ὕδωρ. 33 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος·
διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ Φρέαρ
ὅρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 34 Ἦν δὲ Ἡσαῦ
ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδίθ, θυ-
γατέρα Βεὼχ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγα-
τέρα Ἐλὼν Χετταίου· 35 Καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ
Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ῥεβέκκᾳ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαὰκ καὶ
ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾷν· καὶ
ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ
εἶπεν αὐτῷ Υἱέ μου. Καί εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. 2 Καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν
τῆς τελευτῆς μου· 3 Νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου,
τήν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ
πεδίον καὶ θήρευσόν μοι θήραν· 4 Καὶ ποίησόν
μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκέ μοι ἵνα φάγω·
ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου πρὶν ἀποθανεῖν με.
5 Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον
θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 6 Ῥεβέκκα δὲ
εἶπε πρὸς τὸν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω
Ἴδε, ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ
τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος 7 Ἔνεγκόν μοι θήραν,
καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα· ἵνα φαγὼν εὐλογήσω
σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. 8 Νῦν
οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι·

dicens: Nunc dilatavit nos Dominus, et fecit
crescere super terram. 23 Ascendit autem ex
illo loco in Bersabee, 24 Ubi apparuit ei
Dominus in ipsa nocte, dicens: Ego sum Deus
Abraham patris tui; noli timere, quia ego
tecum sum: benedicam tibi, et multiplicabo
semen tuum propter servum meum Abraham.
25 Itaque ædificavit ibi altare: et invocato
nomine Domini, extendit tabernaculum: præ-
cepitque servis suis ut foderent puteum. 26 Ad
quem locum cum venissent de Geraris Abime-
lech, et Ochozath amicus illius, et Phicol dux
militum, 27 Locutus est eis Isaac: Quid
venistis ad me, hominem quem odistis, et
expulistis a vobis? 28 Qui responderunt:
Vidimus tecum esse Dominum, et idcirco nos
diximus: Sit juramentum inter nos, et inea-
mus fœdus, 29 Ut non facias nobis quidquam
mali, sicut et nos nihil tuorum attigimus, nec
fecimus quod te læderit: sed cum pace dimisi-
mus auctum benedictione Domini. 30 Fecit
ergo eis convivium, et post cibum et potum
31 Surgentes mane, juraverunt sibi mutuo:
dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum.
32 Ecce autem venerunt in ipso die servi
Isaac, annuntiantes ei de puteo quem fo-
derant, atque dicentes: invenimus aquam.
33 Unde appellavit eum, Abundantiam: et
nomen urbi impositum est Bersabee, usque
in præsentem diem. 34 Esau vero quadra-
genarius duxit uxores, Judith filiam Beeri
Hethæi, et Basemath filiam Elon ejusdem
loci: 35 Quæ ambæ offenderant animum
Isaac et Rebeccæ.

CAPUT XXVII.

1 Senuit autem Isaac, et caligaverunt
oculi ejus, et videre non poterat: vocavitque
Esau filium suum majorem, et dixit ei: Fili
mi. Qui respondit: Adsum. 2 Cui pater:
Vides, inquit, quod senuerim, et ignorem diem
mortis meæ. 3 Sume arma tua, pharetram,
et arcum, et egredere foras: cumque venatu
aliquid apprehenderis, 4 Fac mihi inde pul-
mentum, sicut velle me nosti, et affer ut come-
dam: et benedicat tibi anima mea antequam
moriar. 5 Quod cum audisset Rebecca, et
ille abiisset in agrum ut jussionem pa-
tris impleret. 6 Dixit filio suo Jacob: Au-
divi patrem tuum loquentem cum Esau
fratre tuo, et dicentem ei. 7 Affer mihi de
venatione tua, et fac cibos ut comedam, et be-
nedicam tibi coram Domino antequam moriar.
8 Nunc ergo, fili mi, acquiesce consiliis meis:

9 לֶךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי
גְּדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים
לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ 10 וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ
וְאָכָל בַּעֲבֻר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃
11 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו
אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק׃
12 אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו
כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא
בְרָכָה׃ 13 וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ
בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי׃ 14 וַיֵּלֶךְ
וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים
כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃ 15 וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־
בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר
אִתָּהּ בַּבָּיִת וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנָהּ
הַקָּטָן׃ 16 וְאֵת עֹרֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה
עַל־יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו׃ 17 וַתִּתֵּן
אֶת־הַמַּטְעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה
בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ׃ 18 וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר
אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי מִי אַתָּה בְּנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוּם־נָא שְׁבָה וְאָכְלָה
מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי נַפְשֶׁךָ׃ 20 וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מַה־זֶּה מִהַרְתָּ לִמְצֹא בְּנִי
וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי׃
21 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גְּשָׁה־נָּא וַאֲמֻשְׁךָ
בְּנִי הַאַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם־לֹא׃ 22 וַיִּגַּשׁ
יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵּׁהוּ וַיֹּאמֶר
הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו׃
23 וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשָׂו
אָחִיו שְׂעִרֹת וַיְבָרְכֵהוּ׃ 24 וַיֹּאמֶר אַתָּה
זֶה בְּנִי עֵשָׂו וַיֹּאמֶר אָנִי׃ 25 וַיֹּאמֶר הַגִּשָׁה
לִּי וְאֹכְלָה מִצֵּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ
נַפְשִׁי וַיַּגֶּשׁ־לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ׃
26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גְּשָׁה־נָּא וּשְׁקָה־
לִּי בְּנִי׃ 27 וַיִּגַּשׁ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיָּרַח אֶת־רֵיחַ
בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי
כְּרֵיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בֵּרֲכוֹ יְהוָה׃ 28 וְיִתֶּן־
לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ׃ 29 יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוֻ
לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ׃
30 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת־יַעֲקֹב
וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק
אָבִיו וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ׃ 31 וַיַּעַשׂ גַּם־
הוּא מַטְעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו

9 Καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λάβε μοι ἐκεῖθεν
δύο ἐρίφους ἁπαλοὺς καὶ καλούς, καὶ ποιήσω αὐτοὺς
ἐδέσματα τῷ πατρί σου ὡς φιλεῖ· 10 Καὶ εἰσοίσεις
τῷ πατρί σου, καὶ φάγεται· ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ
πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. 11 Εἶπε δὲ
Ἰακὼβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἔστιν
Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος·
12 Μή ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναν-
τίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν
κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν. 13 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ
μήτηρ Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου, τέκνον· μόνον ἐπά-
κουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι.
14 Πορευθεὶς δὲ ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρί· καὶ
ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ
πατὴρ αὐτοῦ. 15 Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στο-
λὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν
καλήν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν
Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· 16 Καὶ τὰ
δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ·
17 Καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς
ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.
18 Καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· εἶπε δέ Πάτερ.
Ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σύ, τέκνον; 19 Καὶ
εἶπεν Ἰακὼβ τῷ πατρί Ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός
σου, πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς κάθισον
καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ
ψυχή σου. 20 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Τί
τοῦτο ὃ ταχὺ εὗρες, ὦ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν Ὃ παρέ-
δωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου. 21 Εἶπε δὲ
Ἰσαὰκ τῷ Ἰακὼβ Ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε,
τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ ἢ οὔ. 22 Ἤγγισε
δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψη-
λάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ,
αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ. 23 Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐ-
τόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν
24 Καὶ εἶπε Σὺ εἶ υἱός μου Ἡσαυ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ.
25 Καὶ εἶπε Προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς
θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου.
Καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν
αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε. 26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με, τέκνον.
27 Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν
ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλή-
ρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος. 28 Καὶ δῴη σοι ὁ Θεὸς
ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος
τῆς γῆς, καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου· 29 Καὶ
δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι
ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ
προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου· ὁ κατα-
ρώμενός σε ἐπικατάρατος, ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο-
γημένος. 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι
Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
ἐγένετο ὡς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ προσώπου
Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας. 31 Καὶ ἐποίησε καὶ
αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ·

9 Et pergens ad gregem, affer mihi duos hæ-
dos optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo,
quibus libenter vescitur: 10 Quas cum intu-
leris, et comederit, benedicat tibi priusquam
moriatur. 11 Cui ille respondit: Nosti quod
Esau frater meus homo pilosus sit, et ego
lenis: 12 Si attrectaverit me pater meus, et
senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illu-
dere, et inducam super me maledictionem pro
benedictione. 13 Ad quem mater: In me sit,
ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi
vocem meam, et pergens affer quæ dixi.
14 Abiit, et attulit, deditque matri. Paravit
illa cibos, sicut velle noverat patrem illius.
15 Et vestibus Esau valde bonis, quas apud
se habebat domi, induit eum: 16 Pelliculas-
que hædorum circumdedit manibus, et colli
nuda protexit. 17 Deditque pulmentum, et
panes, quos coxerat, tradidit. 18 Quibus illa-
tis, dixit: Pater mi. At ille respondit: Au-
dio. Quis es tu, fili mi? 19 Dixitque Jacob:
Ego sum primogenitus tuus Esau: feci sicut
præcepisti mihi: surge, sede, et comede de
venatione mea, ut benedicat mihi anima tua.
20 Rursumque Isaac ad filium suum: Quo-
modo, inquit, tam cito invenire potuisti, fili
mi? Qui respondit: Voluntas Dei fuit ut
cito occurreret mihi quod volebam. 21 Dixit-
que Isaac: Accede huc, ut tangam te, fili mi,
et probem utrum tu sis filius meus Esau, an
non. 22 Accessit ille ad patrem, et palpato
eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est:
sed manus, manus sunt Esau. 23 Et non
cognovit eum, quia pilosæ manus similitudi-
nem majoris expresserant. Benedicens ergo
illi, 24 Ait: Tu es filius meus Esau? Re-
sponderit, Ego sum. 25 At ille: Affer mihi,
inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut bene-
dicat tibi anima mea. Quos cum oblatos come-
disset, obtulit ei etiam vinum; quo hausto,
26 Dixit ad eum: Accede ad me, et da mihi
osculum, fili mi. 27 Accessit, et osculatus est
eum. Statimque ut sensit vestimentorum illius
fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce odor
filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit
Dominus. 28 Det tibi Deus de rore cœli, et
de pinguedine terræ, abundantiam frumenti
et vini. 29 Et serviant tibi populi, et ado-
rent te tribus: esto dominus fratrum tuorum,
et incurventur ante te filii matris tuæ: qui
maledixerit tibi, sit ille maledictus; et qui
benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.
30 Vix Isaac sermonem impleverat: et, egres-
so Jacob foras, venit Esau, 31 Coctos-
que de venatione cibos intulit patri, dicens:

יָקֻם אָבִי וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ בַּעֲבֻר תְּבָרְכַנִּי
נַפְשֶׁךָ׃ 32 וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אָתָּה
וַיֹּאמֶר אֲנִי בִּנְךָ בְכֹרְךָ עֵשָׂו׃ 33 וַיֶּחֱרַד
יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אֵפוֹא
הוּא הַצָּד־צַיִד וַיָּבֵא לִי וָאֹכַל מִכֹּל בְּטֶרֶם
תָּבוֹא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם־בָּרוּךְ יִהְיֶה׃ 34 כִּשְׁמֹעַ
עֵשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה
וּמָרָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי
אָבִי׃ 35 וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח
בִּרְכָתֶךָ׃ 36 וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב
וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַעֲמַיִם אֶת־בְּכֹרָתִי לָקָח וְהִנֵּה
עַתָּה לָקַח בִּרְכָתִי וַיֹּאמַר הֲלֹא־אָצַלְתָּ לִּי
בְּרָכָה׃ 37 וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הֵן
גְּבִיר שַׂמְתִּיו לָךְ וְאֶת־כָּל־אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ
לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירֹשׁ סְמַכְתִּיו וּלְכָה אֵפוֹא
מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי׃ 38 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־אָבִיו
הַבְרָכָה אַחַת הִוא־לְךָ אָבִי בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי
אָבִי וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ 39 וַיַּעַן יִצְחָק
אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל׃ 40 וְעַל־חַרְבְּךָ
תִחְיֶה וְאֶת־אָחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִיד
וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ׃ 41 וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו
אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרֲכוֹ אָבִיו
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי
וְאַהַרְגָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי׃ 42 וַיֻּגַּד לְרִבְקָה
אֶת־דִּבְרֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא
לְיַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֵשָׂו
אָחִיךָ מִתְנַחֵם לְךָ לְהָרְגֶךָ׃ 43 וְעַתָּה בְנִי
שְׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח־לְךָ אֶל־לָבָן אָחִי
חָרָנָה׃ 44 וְיָשַׁבְתָּ עִמּוֹ יָמִים אֲחָדִים עַד
אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אָחִיךָ׃ 45 עַד־שׁוּב אַף־
אָחִיךָ מִמְּךָ וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לּוֹ
וְשָׁלַחְתִּי וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָה אֶשְׁכַּל
גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃ 46 וַתֹּאמֶר רִבְקָה
אֶל־יִצְחָק קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חֵת אִם־
לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חֵת כָּאֵלֶּה מִבְּנוֹת
הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים׃

פרשה כח׃

1 וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ
וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת
כְּנָעַן׃ 2 קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם בֵּיתָה בְתוּאֵל
אֲבִי אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת
לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ 3 וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ
וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃

*καὶ εἶπε τῷ πατρὶ Ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φα-
γέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλο-
γήσῃ με ἡ ψυχή σου. 32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ Τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός
σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ. 33 Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκ-
στασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπε Τίς οὖν ὁ θηρεύσας
μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάν-
των πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ
εὐλογημένος ἔσται. 34 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν
Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ, ἀνε-
βόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα, καὶ
εἶπεν Εὐλόγησον δὴ κἀμέ, πάτερ. 35 Εἶπε δὲ αὐτῷ
Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλο-
γίαν σου. 36 Καὶ εἶπε Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύτερον
τοῦτο· τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε, καὶ νῦν ἔλαβε
τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; 37 Ἀπο-
κριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ Εἰ κύριον αὐτὸν
πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα
αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον; 38 Εἶπε δὲ
Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Μὴ εὐλογία μία
σοί ἐστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ κἀμέ, πάτερ. Κα-
τανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ ἀνεβόησε φωνῇ Ἡσαῦ καὶ
ἔκλαυσεν. 39 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐ-
τοῦ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς
ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
οὐρανοῦ ἄνωθεν· 40 Καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου
ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα
ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
τραχήλου σου. 41 Καὶ ἐνεκότει Ἡσαῦ τῷ Ἰακὼβ
περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐ-
τοῦ· εἶπε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ Ἐγγισάτω-
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου, ἵνα
ἀποκτείνω Ἰακὼβ τὸν ἀδελφόν μου. 42 Ἀπηγγέλη
δὲ Ῥεβέκκᾳ τὰ ῥήματα Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ
πρεσβυτέρου· καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ Ἡσαῦ
ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε.
43 Νῦν οὖν, τέκνον, ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ
ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαῤῥάν· 44 Καὶ
οἴκησον μετ᾿ αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, 45 Ἕως τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλάθηται ἃ πεποίηκας αὐ-
τῷ· καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε ἐκεῖθεν, μή
ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαάκ Προσώχθικα τῇ
ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ· εἰ λή-
ψεται Ἰακὼβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς
ταύτης, ἵνα τί μοι τὸ ζῆν;*

ΚΕΦ. κή.

1 ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ *δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ
εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων Οὐ
λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων·
2 Ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς
τὸν οἶκον Βαθουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρός σου,
καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγα-
τέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου. 3 Ὁ
δὲ Θεός μου εὐλογήσαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ
πληθύναι σε, καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν·*

Surge, pater mi, et comede de venatione filii
tui, ut benedicat mihi anima tua. 32 Dixit-
que illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respon-
dit: Ego sum filius tuus primogenitus Esau.
33 Expavit Isaac stupore vehementi: et ultra
quam credi potest, admirans, ait: Quis igitur
ille est qui dudum captam venationem attulit
mihi, et comedi ex omnibus priusquam tu
venires? benedixique ei, et erit benedictus.
34 Auditis Esau sermonibus patris, irrugiit
clamore magno: et consternatus, ait: Benedic
etiam et mihi, pater mi. 35 Qui ait: Venit
germanus tuus fraudulenter, et accepit bene-
dictionem tuam. 36 At ille subjunxit: Juste
vocatum est nomen ejus Jacob: supplantavit
enim me en altera vice: primogenita mea
ante tulit, et nunc secundo surripuit benedic-
tionem meam. Rursumque ad patrem: Num-
quid non reservasti, ait, et mihi benedictio-
nem? 37 Respondit Isaac: Dominum tuum
illum constitui, et omnes fratres ejus servituti
illius subjugavi: frumento et vino stabilivi
eum, et tibi post hæc, fili mi, ultra quid fa-
ciam? 38 Cui Esau: Num unam, inquit,
tantum benedictionem habes, pater? mihi quo-
que obsecro ut benedicas. Cumque ejulatu
magno fleret, 39 Motus Isaac, dixit ad eum:
In pinguedine terræ, et in rore cæli desuper,
40 Erit benedictio tua. Vives in gladio, et
fratri tuo servies: tempusque veniet, cum
excutias et solvas jugum ejus de cervicibus
tuis. 41 Oderat ergo semper Esau Jacob pro
benedictione qua benedixerat ei pater: dixit-
que in corde suo: Venient dies luctus patris
mei, et occidam Jacob fratrem meum. 42 Nun-
tiata sunt hæc Rebeccæ: quæ mittens et
vocans Jacob filium suum, dixit ad eum: Ecce
Esau frater tuus minatur ut occidat te.
43 Nunc ergo, fili mi, audi vocem meam, et
consurgens fuge ad Laban fratrem meum in
Haran: 44 Habitabisque cum eo dies paucos,
donec requiescat furor fratris tui, 45 Et ces-
set indignatio ejus, obliviscaturque eorum quæ
fecisti in eum: postea mittam, et adducam te
inde huc; cur utroque orbabor filio in uno
die? 46 Dixitque Rebecca ad Isaac: Tædet
me vitæ meæ propter filias Heth: si acceperit
Jacob uxorem de stirpe hujus terræ, nolo
vivere.

CAPUT XXVIII.

1 VOCAVIT itaque Isaac Jacob, et benedixit
eum, præcepitque ei, dicens: Noli accipere
conjugem de genere Chanaan: 2 Sed va-
de, et proficiscere in Mesopotamiam Syriæ,
ad domum Bathuel patris matris tuæ, et
accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban
avunculi tui. 3 Deus autem omnipotens be-
nedicat tibi, et crescere te faciat, atque
multiplicet: ut sis in turbas populorum:

4 וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן
אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃ 5 וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־
יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל
הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו׃
6 וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי־בֵרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב
וְשִׁלַּח אֹתוֹ פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת־לוֹ מִשָּׁם
אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא־
תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ 7 וַיִּשְׁמַע
יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃
8 וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי
יִצְחָק אָבִיו׃ 9 וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל
וַיִּקַּח אֶת־מָחֲלַת ׀ בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם
אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל־נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה׃

פ פ פ ז

10 וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃
11 וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו
וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ 12 וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה
סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה
וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃
13 וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה
וּלְזַרְעֶךָ׃ 14 וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ
וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ
בְךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃
15 וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־
תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי
אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ 16 וַיִּיקַץ יַעֲקֹב
מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם
הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי׃ 17 וַיִּירָא
וַיֹּאמַר מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי
אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃
18 וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן
אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה
וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ 19 וַיִּקְרָא אֶת־
שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז
שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ 20 וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר
לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי
בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי
לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ 21 וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם
אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃

*4 Καὶ δῴη σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρός
μου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, κληρονομῆσαι
τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου, ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ
Ἀβραάμ. 5 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ·
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν
τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς
μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἠσαῦ. 6 Ἴδε δὲ Ἠσαῦ ὅτι εὐ-
λόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν
Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν
ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων
Οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χανα-
ναίων· 7 Καὶ ἤκουσεν Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν
Συρίας. 8 Ἰδὼν δὲ καὶ Ἠσαῦ ὅτι πονηραί εἰσιν αἱ
θυγατέρες Χαναὰν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ, 9 Ἐπορεύθη Ἠσαῦ πρὸς Ἰσμαήλ, καὶ ἔλαβε
τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ,
ἀδελφὴν Ναβεώθ, πρὸς ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ γυ-
ναῖκα. 10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος
τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαῤῥάν. 11 Καὶ
ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος·
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθηκε
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκεί-
νῳ. 12 Καὶ ἐνυπνιάσθη· καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστη-
ριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν
οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ
κατέβαινον ἐπ᾽ αὐτῇ· 13 Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο
ἐπ᾽ αὐτῆς. Καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ
τοῦ πατρός σου καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ
ἐφ᾽ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ᾽ αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ
τῷ σπέρματί σου. 14 Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς
ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν
καὶ λίβα καὶ βοῤῥᾶν καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλο-
γηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν
τῷ σπέρματί σου. 15 Καὶ ἰδοὺ ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ,
διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἂν πορευθῇς·
καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε
ἐγκαταλίπω ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά
σοι. 16 Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ εἶπεν ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ
οὐκ ᾔδειν. 17 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν Ὡς φοβερὸς
ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ᾽ ἢ οἶκος Θεοῦ,
καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ. 18 Καὶ ἀνέστη
Ἰακὼβ τὸ πρωί, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν
ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην,
καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. 19 Καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος Θεοῦ·
καὶ Οὐλαμλοὺζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότε-
ρον. 20 Καὶ ηὔξατο Ἰακὼβ εὐχὴν λέγων Ἐὰν
ᾖ Κύριος ὁ Θεὸς μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με
ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δῷ μοι
ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι, 21 Καὶ
ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ
πατρός μου· καὶ ἔσται Κύριός μοι εἰς Θεόν·*

4 Et det tibi benedictiones Abrahæ, et semini
tuo post te: ut possideas terram peregrinatio-
nis tuæ, quam pollicitus est avo tuo. 5 Cum-
que dimisisset eum Isaac, profectus venit in
Mesopotamiam Syriæ ad Laban filium Bathuel
Syri, fratrem Rebeccæ matris suæ. 6 Videns
autem Esau quod benedixisset pater suus
Jacob, et misisset eum in Mesopotamiam
Syriæ, ut inde uxorem duceret; et quod post
benedictionem præcepisset ei, dicens: Non ac-
cipies uxorem de filiabus Chanaan: 7 Quod-
que obediens Jacob parentibus suis isset in
Syriam: 8 Probans quoque quod non libenter
aspiceret filias Chanaan pater suus: 9 Ivit
ad Ismaelem, et duxit uxorem, absque iis quas
prius habebat, Maheleth filiam Ismael filii
Abraham, sororem Nabaioth. 10 Igitur egres-
sus Jacob de Bersabee, pergebat Haran.
11 Cumque venisset ad quemdam locum, et
vellet in eo requiescere post solis occubitum,
tulit de lapidibus qui jacebant, et supponens
capiti suo, dormivit in eodem loco. 12 Vidit-
que in somnis scalam stantem super terram,
et cacumen illius tangens cœlum: angelos
quoque Dei ascendentes et descendentes per
eam, 13 Et Dominum innixum scalæ dicen-
tem sibi: Ego sum Dominus Deus Abraham
patris tui, et Deus Isaac: terram, in qua dor-
mis, tibi dabo et semini tuo. 14 Eritque
semen tuum quasi pulvis terræ: dilataberis ad
occidentem, et orientem, et septentrionem, et
meridiem: et BENEDICENTUR IN TE et
in semine tuo cunctæ tribus terræ. 15 Et ero
custos tuus quocumque perrexeris, et reducam
te in terram hanc: nec dimittam nisi comple-
vero universa quæ dixi. 16 Cumque evigi-
lasset Jacob de somno, ait: Vere Dominus est
in loco isto, et ego nesciebam. 17 Pavensque,
Quam terribilis est, inquit, locus iste! non est
hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli.
18 Surgens ergo Jacob mane, tulit lapidem
quem supposuerat capiti suo, et erexit in titu-
lum, fundens oleum desuper. 19 Appellavitque
nomen urbis Bethel, quæ prius Luza vocaba-
tur. 20 Vovit etiam votum, dicens: Si fuerit
Deus mecum, et custodierit me in via per
quam ego ambulo, et dederit mihi panem
ad vescendum, et vestimentum ad induen-
dum, 21 Reversusque fuero prospere ad do-
mum patris mei: erit mihi Dominus in Deum,

22 וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה
בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר
אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃

פרשה כט׃

1 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְנֵי־
קֶדֶם׃ 2 וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם
שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־
הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה
עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ 3 וְנֶאֶסְפוּ־שָׁמָּה כָל־הָעֲדָרִים
וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ
אֶת־הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר
לִמְקֹמָהּ׃ 4 וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן
אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהֶם
הַיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃
6 וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ 7 וַיֹּאמֶר
הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה
הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃ 8 וַיֹּאמְרוּ לֹא
נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ
אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃
9 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל ׀ בָּאָה עִם־הַצֹּאן
אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃ 10 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי
אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב
וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־
צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ 11 וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל
וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ 12 וַיַּגֵּד יַעֲקֹב לְרָחֵל
כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא
וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאָבִיהָ׃ 13 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לָבָן
אֶת־שֵׁמַע ׀ יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ
וַיְחַבֶּק־לוֹ וַיְנַשֶּׁק־לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ
וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
14 וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה
וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ 15 וַיֹּאמֶר לָבָן
לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה וַעֲבַדְתַּנִי חִנָּם
הַגִּידָה לִּי מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ 16 וּלְלָבָן שְׁתֵּי
בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה
רָחֵל׃ 17 וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה
יְפַת־תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ 18 וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב
אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל
בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃ 19 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי
אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה
עִמָּדִי׃ 20 וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים
וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃

22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι
οἶκος Θεοῦ· καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι δῷς, δεκάτην
ἀποδεκατώσω αὐτά σοι.

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΚΑΙ ἐξάρας Ἰακὼβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς
γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ
Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακὼβ καὶ
Ἡσαῦ. 2 Καὶ ὁρᾷ, καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ.
Ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα
ἐπ' αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ
ποίμνια· λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
φρέατος. 3 Καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια,
καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίστων
τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ. 4 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ Ἀδελφοί, πόθεν
ἐστὲ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν Ἐκ Χαῤῥὰν ἐσμεν. 5 Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ
εἶπαν Γινώσκομεν. 6 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ὑγιαίνει;
οἱ δὲ εἶπαν Ὑγιαίνει. Καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ
αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων. 7 Καὶ εἶπεν
Ἰακὼβ Ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή, οὔπω ὥρα συνα-
χθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελ-
θόντες βόσκετε. 8 Οἱ δὲ εἶπαν Οὐ δυνησόμεθα ἕως
τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυ-
λίσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος,
καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα. 9 Ἔτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν
ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς·
αὐτὴ γὰρ ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
10 Ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν
θυγατέρα Λάβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ
πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ,
καὶ προσελθὼν Ἰακὼβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ
στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα
Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 11 Καὶ
ἐφίλησεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ, καὶ βοήσας τῇ φωνῇ
αὐτοῦ ἔκλαυσε. 12 Καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ ὅτι
ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ ὅτι υἱὸς Ῥε-
βέκκας ἐστί· καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ
αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 13 Ἐγένετο δὲ ὡς
ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελ-
φῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ περι-
λαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν πάντας τοὺς
λόγους τούτους. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν Ἐκ
τῶν ὀστῶν μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός μου εἶ σύ· καὶ
ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν. 15 Εἶπε δὲ Λάβαν
τῷ Ἰακὼβ Ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δουλεύσεις
μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι τίς ὁ μισθός σού ἐστι.
16 Τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ
μείζονι Λεία, καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ῥαχήλ. 17 Οἱ
δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας ἀσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ
εἴδει καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα. 18 Ἠγάπησε
δὲ Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ, καὶ εἶπε Δουλεύσω σοι
ἑπτὰ ἔτη περὶ τῆς Ῥαχὴλ τῆς θυγατρός σου τῆς
νεωτέρας. 19 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν Βέλτιον δοῦ-
ναί με αὐτὴν σοὶ ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ·
οἴκησον μετ' ἐμοῦ. 20 Καὶ ἐδούλευσεν Ἰακὼβ
περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ
ὡς ἡμέραι ὀλίγαι παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν.

22 Et lapis iste, quem erexi in titulum, voca-
bitur Domus Dei: cunctorumque quæ dederis
mihi, decimas offeram tibi.

CAPUT XXIX.

1 Profectus ergo Jacob venit in terram
orientalem. 2 Et vidit puteum in agro, tres
quoque greges ovium accubantes juxta eum:
nam ex illo adaquabantur pecora, et os ejus
grandi lapide claudebatur. 3 Morisque erat
ut cunctis ovibus congregatis devolverent la-
pidem, et refectis gregibus rursum super os
putei ponerent. 4 Dixitque ad pastores:
Fratres, unde estis? Qui responderunt: De
Haran. 5 Quos interrogans, Numquid, ait,
nostis Laban filium Nachor? Dixerunt: No-
vimus. 6 Sanusne est? inquit. Valet, in-
quiunt: et ecce Rachel filia ejus venit cum
grege suo. 7 Dixitque Jacob: Adhuc multum
diei superest, nec est tempus ut reducantur ad
caulas greges: date ante potum ovibus, et sic
eas ad pastum reducite. 8 Qui responderunt:
Non possumus, donec omnia pecora congre-
gentur, et amoveamus lapidem de ore putei,
ut adaquemus greges. 9 Adhuc loquebantur,
et ecce Rachel veniebat cum ovibus patris sui:
nam gregem ipsa pascebat. 10 Quam cum
vidisset Jacob, et sciret consobrinam suam,
ovesque Laban avunculi sui, amovit lapidem
quo puteus claudebatur. 11 Et adaquato
grege, osculatus est eam: et elevata voce
flevit. 12 Et indicavit ei quod frater esset
patris sui, et filius Rebeccæ: at illa festinans
nuntiavit patri suo. 13 Qui cum audisset
venisse Jacob filium sororis suæ, cucurrit ob-
viam ei: complexusque eum, et in oscula
ruens, duxit in domum suam. Auditis autem
causis itineris, 14 Respondit: Os meum es,
et caro mea. Et postquam impleti sunt dies
mensis unius, 15 Dixit ei: Num quia frater
meus es, gratis servies mihi? dic quid merce-
dis accipias. 16 Habebat vero duas filias,
nomen majoris Lia: minor vero appellabatur
Rachel. 17 Sed Lia lippis erat oculis: Rachel
decora facie, et venusto aspectu. 18 Quam
diligens Jacob, ait, Serviam tibi pro Rachel
filia tua minore, septem annis. 19 Respondit
Laban: Melius est ut tibi eam dem quam al-
teri viro, mane apud me. 20 Servivit er-
go Jacob pro Rachel septem annis: et vide-
bantur illi pauci dies præ amoris magnitudine.

DIVINITY SCHOOL
of the
PACIFIC
LIBRARY

21 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי
כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ׃ 22 וַיֶּאֱסֹף
לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה׃
23 וַיְהִי בָעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא
אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 24 וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ
אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה׃
25 וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה־הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל־
לָבָן מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל
עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי׃ 26 וַיֹּאמֶר
לָבָן לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה
לִפְנֵי הַבְּכִירָה׃ 27 מַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה
לְךָ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי
עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃ 28 וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב
כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־רָחֵל
בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 29 וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ
אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה׃ 30 וַיָּבֹא
גַּם אֶל־רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם־אֶת־רָחֵל מִלֵּאָה
וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת׃
31 וַיַּרְא יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־
רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה׃ 32 וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה
יְהוָה בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי׃
33 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע
יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן־לִי גַּם־אֶת־זֶה
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ 34 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד
בֵּן וַתֹּאמֶר עַתָּה הַפַּעַם יִלָּוֶה אִישִׁי אֵלַי
כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא־
שְׁמוֹ לֵוִי׃ 35 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר
הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ
יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת׃

פרשה ל׃

וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב
וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב
הָבָה־לִּי בָנִים וְאִם־אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃
2 וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת
אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי־בָטֶן׃
3 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ
וְתֵלֵד עַל־בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַם־אָנֹכִי מִמֶּנָּה׃
4 וַתִּתֶּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃ 5 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד
לְיַעֲקֹב בֵּן׃ 6 וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִּי אֱלֹהִים
וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן עַל־כֵּן קָרְאָה
שְׁמוֹ דָּן׃ 7 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה
שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ 8 וַתֹּאמֶר רָחֵל

*21 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Λάβαν Δός μοι τὴν γυναῖκά
μου· πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι ὅπως εἰσέλθω
πρὸς αὐτήν. 22 Συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς
ἄνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησε γάμον. 23 Καὶ
ἐγένετο ἑσπέρα· καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ εἰσήγαγεν πρὸς Ἰακώβ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτὴν Ἰακώβ. 24 Ἔδωκε δὲ Λάβαν Λείᾳ τῇ θυ-
γατρὶ αὐτοῦ Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ
παιδίσκην. 25 Ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία·
εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Λάβαν Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι;
οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνα τί
παρελογίσω με; 26 Ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν Οὐκ ἔστιν
οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν
ἢ τὴν πρεσβυτέραν· 27 Συντέλεσον οὖν τὰ ἕβδομα
ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας
ἧς ἐργᾷ παρ' ἐμοὶ ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. 28 Ἐποίησε
δὲ Ἰακὼβ οὕτως, καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἕβδομα ταύ-
της· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα. 29 Ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ
θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ
παιδίσκην. 30 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχήλ· ἠγάπησε
δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ
ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. 31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι
ἐμισεῖτο Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ δὲ
ἦν στεῖρα. 32 Καὶ συνέλαβε Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν
τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν
λέγουσα Διότι εἶδέ μου Κύριος τὴν ταπείνωσιν καὶ
ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνήρ μου.
33 Καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ
Ἰακώβ, καὶ εἶπεν ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι,
καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Συμεών. 34 Καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν
υἱόν, καὶ εἶπεν Ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται
ὁ ἀνήρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευεί. 35 Καὶ συλλαβοῦσα
ἔτι ἔτεκεν υἱόν, καὶ εἶπε Νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογή-
σομαι Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰούδαν. Καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν.*

ΚΕΦ. λ΄.

*1 ἸΔΟΥΣΑ δὲ Ῥαχὴλ ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ,
καὶ ἐζήλωσε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ εἶπε τῷ
Ἰακὼβ Δός μοι τέκνα· εἰ δὲ μή, τελευτήσω ἐγώ.
2 Θυμωθεὶς δὲ Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ εἶπεν αὐτῇ Μὴ
ἀντὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας;
3 Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακὼβ Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου
Βαλλά, εἴσελθε πρὸς αὐτήν· καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν
γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσομαι κἀγὼ ἐξ αὐτῆς.
4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς
αὐτῷ γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ·
5 Καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ καὶ
ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν. 6 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ Ἔκρινέ
μοι ὁ Θεὸς καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέ
μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν.
7 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ καὶ
ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ. 8 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ*

21 Dixitque ad Laban: Da mihi uxorem
meam: quia jam tempus impletum est, ut
ingrediar ad illam. 22 Qui, vocatis multis
amicorum turbis ad convivium, fecit nuptias.
23 Et vespere Liam filiam suam introduxit
ad eum, 24 Dans ancillam filiæ, Zelpham
nomine. Ad quam cum ex more Jacob fuisset
ingressus, facto mane vidit Liam: 25 Et dixit
ad socerum suum: Quid est quod facere vo-
luisti? nonne pro Rachel servivi tibi? quare
imposuisti mihi? 26 Respondit Laban: Non
est in loco nostro consuetudinis, ut minores
ante tradamus ad nuptias. 27 Imple hebdo-
madam dierum hujus copulæ: et hanc quoque
dabo tibi pro opere quo serviturus es mihi
septem annis aliis. 28 Acquievit placito: et
hebdomada transacta, Rachel duxit uxor-
em: 29 Cui pater servam Balam tradiderat.
30 Tandemque potitus optatis nuptiis, amorem
sequentis priori prætulit, serviens apud eum
septem annis aliis. 31 Videns autem Domi-
nus quod despiceret Liam, aperuit vulvam
ejus, sorore sterili permanente. 32 Quæ
conceptum genuit filium, vocavitque nomen
ejus Ruben, dicens: Vidit Dominus humilita-
tem meam, nunc amabit me vir meus. 33 Rur-
sumque concepit et peperit filium, et ait:
Quoniam audivit me Dominus haberi con-
temptui, dedit etiam istum mihi; vocavitque
nomen ejus Simeon. 34 Concepitque tertio,
et genuit alium filium: dixitque: Nunc quo-
que copulabitur mihi maritus meus, eo quod
pepererim ei tres filios: et idcirco appellavit
nomen ejus, Levi. 35 Quarto concepit, et
peperit filium, et ait: Modo confitebor Do-
mino: et ob hoc vocavit eum, Judam: cessa-
vitque parere.

CAPUT XXX.

1 Cernens autem Rachel quod infecunda
esset, invidit sorori suæ, et ait marito suo:
Da mihi liberos, alioquin moriar. 2 Cui
iratus respondit Jacob: Num pro Deo ego
sum, qui privavit te fructu ventris tui? 3 At
illa: Habeo, inquit, famulam Balam: ingre-
dere ad illam, ut pariat super genua mea, et
habeam ex illa filios. 4 Deditque illi Balam in
conjugium: quæ, 5 Ingresso ad se viro, con-
cepit, et peperit filium. 6 Dixitque Rachel:
Judicavit mihi Dominus, et exaudivit vocem
meam, dans mihi filium; et idcirco appellavit
nomen ejus, Dan. 7 Rursumque Bala conci-
piens peperit alterum, 8 Pro quo ait Rachel:

נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים ׀ נִפְתַּלְתִּי עִם־אֲחֹתִי גַּם־יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃ 9 וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה׃ 10 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן׃ 11 וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּגָד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד׃ 12 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ 13 וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאָשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָּנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֵׁר׃ 14 וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנֵךְ׃ 15 וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קַחְתֵּךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת־דּוּדָאֵי בְּנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ׃ 16 וַיָּבֹא יַעֲקֹב ׀ מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְּנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא׃ 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃ 18 וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃ 19 וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן־שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃ 20 וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים ׀ אֹתִי זֶבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוּן׃ 21 וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה׃ 22 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ׃ 23 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־חֶרְפָּתִי׃ 24 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃ 25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וּלְאַרְצִי׃ 26 תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֵן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃ 27 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃ 28 וַיֹּאמַר נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃ 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי׃ 30 כִּי מְעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַם־אָנֹכִי לְבֵיתִי׃ 31 וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן־לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

Συναντελάβετό μου ὁ Θεός, καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου, καὶ ἠδυνάσθην· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νεφθαλεί. 9 Εἶδε δὲ Λεία ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν, καὶ ἔλαβε Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ γυναῖκα. 10 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν. 11 Καὶ εἶπε Λεία Ἐν τύχῃ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ. 12 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱὸν δεύτερον. 13 Καὶ εἶπε Λεία Μακαρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀσήρ. 14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὗρε μῆλα μανδραγορῶν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. 15 Εἶπε δὲ Λεία Οὐχ ἱκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήψῃ; Εἶπε δὲ Ῥαχήλ Οὐχ οὕτως· κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. 16 Εἰσῆλθε δὲ Ἰακὼβ ἐξ ἀγροῦ ἑσπέρας, καὶ ἐξῆλθε Λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπε Πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην. 17 Καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς Λείας, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱὸν πέμπτον. 18 Καὶ εἶπε Λεία Δέδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρί μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσσάχαρ, ὅ ἐστι μισθός. 19 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ. 20 Καὶ εἶπε Λεία Δεδώρηταί ὁ Θεός μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ· αἱρετιεῖ με ὁ ἀνήρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλών. 21 Καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Δείνα. 22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ Θεὸς τῆς Ῥαχήλ· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἀνέῳξεν αὐτῆς τὴν μήτραν· 23 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν. Εἶπε δὲ Ῥαχήλ Ἀφεῖλεν ὁ Θεός μου τὸ ὄνειδος· 24 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσὴφ λέγουσα Προσθέτω ὁ Θεός μοι υἱὸν ἕτερον. 25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Λάβαν Ἀπόστειλόν με ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου. 26 Ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδία μου, περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά σοι. 27 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνισάμην ἄν· εὐλόγησε γάρ με ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ. 28 Διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς μέ, καὶ δώσω. 29 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ Σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι, καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ. 30 Μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ηὐξήθη εἰς πλῆθος· καὶ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί μου. Νῦν οὖν πότε ποιήσω κἀγὼ ἐμαυτῷ οἶκον; 31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν Τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακὼβ

Comparavit me Deus cum sorore mea, et invalui: vocavitque eum, Nephthali. 9 Sentiens Lia quod parere desiisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. 10 Qua post conceptum edente filium, 11 Dixit: Feliciter; et idcirco vocavit nomen ejus, Gad. 12 Peperit quoque Zelpha alterum. 13 Dixitque Lia: Hoc pro beatitudine mea: Beatam quippe me dicent mulieres; propterea appellavit eum, Aser. 14 Egressus autem Ruben tempore messis triticeæ in agrum, reperit mandragoras: quas matri Liæ detulit. Dixitque Rachel: Da mihi partem de mandragoris filii tui. 15 Illa respondit: Parumne tibi videtur, quod præripueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras filii mei tuleris? Ait Rachel: Dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filii tui. 16 Redeuntique ad vesperam Jacob de agro, egressa est in occursum ejus Lia, et, Ad me, inquit, intrabis: quia mercede conduxi te pro mandragoris filii mei. Dormivitque cum ea nocte illa. 17 Et exaudivit Deus preces ejus: concepitque et peperit filium quintum, 18 Et ait: Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi ancillam meam viro meo: appellavitque nomen ejus, Issachar. 19 Rursum Lia concipiens, peperit sextum filium, 20 Et ait: Dotavit me Deus dote bona: etiam hac vice mecum erit maritus meus, eo quod genuerim ei sex filios: et idcirco appellavit nomen ejus, Zabulon. 21 Post quem peperit filiam, nomine Dinam. 22 Recordatus quoque Dominus Rachelis, exaudivit eam, et aperuit vulvam ejus. 23 Quæ concepit et peperit filium, dicens: Abstulit Deus opprobrium meum. 24 Et vocavit nomen ejus, Joseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. 25 Nato autem Joseph, dixit Jacob socero suo: Dimitte me ut revertar in patriam, et ad terram meam. 26 Da mihi uxores, et liberos meos, pro quibus servivi tibi, ut abeam: tu nosti servitutem qua servivi tibi. 27 Ait illi Laban: Inveniam gratiam in conspectu tuo; experimento didici, quia benedixerit mihi Deus propter te: 28 Constitue mercedem tuam quam dem tibi. 29 At ille respondit: Tu nosti quomodo servierim tibi, et quanta in manibus meis fuerit possessio tua. 30 Modicum habuisti antequam venirem ad te, et nunc dives effectus es, benedixitque tibi Dominus ad introitum meum. Justum est igitur ut aliquando provideam etiam domui meæ. 31 Dixitque Laban: Quid tibi dabo? At ille ait:

לֹא־תִתֶּן־לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר
הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃
32 אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם
כָּל־שֶׂה ׀ נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה־חוּם בַּכְּשָׂבִים
וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי׃ 33 וְעָנְתָה־
בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי
לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים
וְחוּם בַּכְּשָׂבִים גָּנוּב הוּא אִתִּי׃ 34 וַיֹּאמֶר
לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ׃ 35 וַיָּסַר בַּיּוֹם
הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְּלֻאִים
וְאֵת כָּל־הָעִזִּים הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְּלֻאֹת כֹּל
אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן
בְּיַד־בָּנָיו׃ 36 וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן
לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃ 37 וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל
לִבְנֶה לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֵן
פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־
הַמַּקְלוֹת׃ 38 וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר
פִּצֵּל בָּרְהָטִים בְּשִׁקֲתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר
תָּבֹאןָ הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה
בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃ 39 וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל־
הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְןָ הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים
וּטְלֻאִים׃ 40 וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן
פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן
וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־
צֹאן לָבָן׃ 41 וְהָיָה בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן
הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי
הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחְמֵנָּה בַּמַּקְלוֹת׃
42 וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה
הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃ 43 וַיִּפְרֹץ
הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת
וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃

פרשה לא׃

1 וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח
יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ
עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה׃ 2 וַיַּרְא יַעֲקֹב
אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב
אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃
4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה
הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה
אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמֹל
שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ 6 וְאַתֵּנָה
יְדַעְתֶּן כִּי בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃

Οὐ δώσεις μοι οὐθέν· ἐὰν ποιήσῃς μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω. 32 Παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσι καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν, ἔσται μοι μισθός. 33 Ἐπακούσεταί μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαύριον, ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου· πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ᾖ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξὶ καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσι, κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοί. 34 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν Ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. 35 Καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους, καὶ πάσας τὰς αἶγας τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους, καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσι καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ. 36 Καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐποίμαινε τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα. 37 Ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ Ἰακὼβ ῥάβδον στυρακίνην χλωρὰν καὶ καρυΐνην καὶ πλατάνου, καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ἰακὼβ λεπίσματα λευκά· καὶ περισύρων τὸ χλωρόν, ἐφαίνετο ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκὸν ὃ ἐλέπισε ποικίλον. 38 Καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους ἃς ἐλέπισεν ἐν τοῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος, ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσι τὰ πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν, ἐγκισσήσωσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους. 39 Καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους, καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά. 40 Τοὺς δὲ ἀμνοὺς διέστειλεν Ἰακώβ, καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἀμνοῖς· καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ' ἑαυτόν, καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν. 41 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα ἔθηκεν Ἰακὼβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς ληνοῖς, τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους· 42 Ἡνίκα δ' ἂν ἔτεκε τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει· ἐγένετο δὲ τὰ μὲν ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ. 43 Καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ κάμηλοι καὶ ὄνοι.

ΚΕΦ. λα'.

1 ἬΚΟΥΣΕ δὲ Ἰακὼβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λάβαν λεγόντων Εἴληφεν Ἰακὼβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην. 2 Καὶ εἶδεν Ἰακὼβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν ὡσεὶ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. 3 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἰακὼβ Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρός σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. 4 Ἀποστείλας δὲ Ἰακὼβ ἐκάλεσε Λείαν καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον οὗ ἦν τὰ ποίμνια, 5 Καὶ εἶπεν αὐταῖς Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν μετ' ἐμοῦ· 6 Καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχΰι μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν.

Nihil volo: sed si feceris quod postulo, iterum pascam, et custodiam pecora tua. 32 Gyra omnes greges tuos, et separa cunctas oves varias, et sparso vellere: et quodcumque furvum, et maculosum, variumque fuerit, tam in ovibus quam in capris, erit merces mea. 33 Respondebitque mihi cras justitia mea, quando placiti tempus advenerit coram te: et omnia quæ non fuerint varia, et maculosa, et furva, tam in ovibus quam in capris, furti me arguent. 34 Dixitque Laban: Gratum habeo quod petis. 35 Et separavit in die illa capras, et oves, et hircos, et arietes, varios atque maculosos: cunctum autem gregem unicolorem, id est albi et nigri velleris, tradidit in manu filiorum suorum. 36 Et posuit spatium itineris trium dierum inter se et generum, qui pascebat reliquos greges ejus. 37 Tollens ergo Jacob virgas populeas virides, et amygdalinas, et ex platanis, ex parte decorticavit eas: detractisque corticibus, in his quæ spoliata fuerant, candor apparuit: illa vero quæ integra fuerant, viridia permanserunt: atque in hunc modum color effectus est varius. 38 Posuitque eas in canalibus, ubi effundebatur aqua: ut cum venissent greges ad bibendum, ante oculos haberent virgas, et in aspectu earum conciperent. 39 Factumque est ut in ipso calore coitus, oves intuerentur virgas, et parerent maculosa, et varia, et diverso colore respersa. 40 Divisitque gregem Jacob, et posuit virgas in canalibus ante oculos arietum: erant autem alba et nigra quæque, Laban: cetera vero, Jacob, separatis inter se gregibus. 41 Igitur quando primo tempore ascendebantur oves, ponebat Jacob virgas in canalibus aquarum ante oculos arietum et ovium, ut in earum contemplatione conciperent: 42 Quando vero serotina admissura erat, et conceptus extremus, non ponebat eas. Factaque sunt ea quæ erant serotina, Laban: et quæ primi temporis, Jacob. 43 Ditatusque est homo ultra modum, et habuit greges multos, ancillas et servos, camelos et asinos.

CAPUT XXXI.

1 Postquam autem audivit verba filiorum Laban dicentium: Tulit Jacob omnia quæ fuerunt patris nostri, et de illius facultate ditatus, factus est inclytus; 2 Animadvertit quoque faciem Laban, quod non esset erga se sicut heri et nudiustertius; 3 Maxime dicente sibi Domino: Revertere in terram patrum tuorum, et ad generationem tuam, eroque tecum. 4 Misit, et vocavit Rachel et Liam in agrum, ubi pascebat greges. 5 Dixitque eis: Video faciem patris vestri, quod non sit erga me sicut heri et nudiustertius: Deus autem patris mei fuit mecum. 6 Et ipsæ nostis quod totis viribus meis servierim patri vestro.

7 וַאֲבִיכֶן הֵתֶל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי
עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע
עִמָּדִי׃ 8 אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה
שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה
יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־
הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃ 9 וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה
אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן־לִי׃ 10 וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן
וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים
הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃
11 וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם
יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ 12 וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ
וּרְאֵה כָּל־הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן
עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־
אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָּךְ׃ 13 אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל
אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי
שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃ 14 וַתַּעַן רָחֵל
וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק
וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃ 15 הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת
נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אָכוֹל
אֶת־כַּסְפֵּנוּ׃ 16 כִּי כָל־הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל
אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה
כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃
17 וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו
עַל־הַגְּמַלִּים׃ 18 וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ
וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק
אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן׃ 19 וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז
אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר
לְאָבִיהָ׃ 20 וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן
הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃
21 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר
אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃
22 וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח
יַעֲקֹב׃ 23 וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף
אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבֵּק אֹתוֹ
בְּהַר הַגִּלְעָד׃ 24 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן
הָאֲרַמִּי בַּחֲלֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃
25 וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־
אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר
הַגִּלְעָד׃ 26 וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מֶה עָשִׂיתָ
וַתִּגְנֹב אֶת־לְבָבִי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנֹתַי כִּשְׁבֻיוֹת
חָרֶב׃ 27 לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי
וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וָאֲשַׁלֵּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁרִים

7 Ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε
τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαί με. 8 Ἐὰν οὕτως εἴπῃ Τὰ
ποικίλα ἔσται σου μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ
πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἴπῃ Τὰ λευκὰ ἔσται σου
μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά·
9 Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς
ὑμῶν καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά. 10 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνε-
κίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, καὶ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ
οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας
διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί.
11 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον
Ἰακώβ. Ἐγὼ δὲ εἶπα Τί ἐστι; 12 Καὶ εἶπεν
Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τρά-
γους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα
καὶ τὰς αἶγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σπο-
δοειδεῖς ῥαντούς· ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ.
13 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὗ
ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν·
νῦν οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ
ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσομαι
μετὰ σοῦ. 14 Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ καὶ Λεία
εἶπαν αὐτῷ Μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; 15 Οὐχ ὡς αἱ ἀλλό-
τριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ
καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν. 16 Πάν-
τα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς
τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν·
νῦν οὖν ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ Θεὸς ποίει. 17 Ἀναστὰς
δὲ Ἰακὼβ ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία
αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους· 18 Καὶ ἀπήγαγε πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐ-
τοῦ, ἣν περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ
πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα
αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν. 19 Λάβαν δὲ ᾤχετο κεῖραι
τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἔκλεψε δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἴδωλα
τοῦ πατρὸς αὐτῆς. 20 Ἔκρυψε δὲ Ἰακὼβ Λάβαν
τὸν Σύρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδρά-
σκει· 21 Καὶ ἀπέδρα αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα,
καὶ διέβη τὸν ποταμόν, καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος
Γαλαάδ. 22 Ἀνηγγέλη δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ· 23 Καὶ παρα-
λαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐδίωξεν
ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτά, καὶ κατέλαβεν
αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ. 24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς
πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν αὐτῷ Φύλαξαι σεαυτὸν μή ποτε λαλήσῃς μετὰ
Ἰακὼβ πονηρά. 25 Καὶ κατέλαβε Λάβαν τὸν
Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ
ὄρει· Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ
ὄρει Γαλαάδ. 26 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακὼβ Τί
ἐποίησας; ἵνα τί κρυφῇ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοποφόρη-
σάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμα-
λώτιδας μαχαίρᾳ; 27 Καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι, ἐξαπέ-
στειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν

7 Sed et pater vester circumvenit me, et
mutavit mercedem meam decem vicibus: et
tamen non dimisit eum Deus ut noceret
mihi. 8 Si quando dixit: Variæ erunt mer-
cedes tuæ: pariebant omnes oves varios
fœtus; quando vero e contrario ait: Alba
quæque accipies pro mercede: omnes greges
alba pepererunt. 9 Tulitque Deus substan-
tiam patris vestri, et dedit mihi. 10 Post-
quam enim conceptus ovium tempus advene-
rat, levavi oculos meos, et vidi in somnis
ascendentes mares super feminas, varios et
maculosos, et diversorum colorum. 11 Dixit-
que angelus Dei ad me in somnis: Jacob. Et
ego respondi: Adsum. 12 Qui ait: Leva
oculos tuos, et vide universos masculos ascen-
dentes super feminas, varios, maculosos, atque
respersos. Vidi enim omnia quæ fecit tibi
Laban. 13 Ego sum Deus Bethel, ubi unxisti
lapidem, et votum vovisti mihi. Nunc ergo
surge, et egredere de terra hac, revertens in
terram nativitatis tuæ. 14 Responderuntque
Rachel et Lia: Numquid habemus residui
quidquam in facultatibus et hæreditate domus
patris nostri? 15 Nonne quasi alienas repu-
tavit nos, et vendidit, comeditque pretium
nostrum? 16 Sed Deus tulit opes patris
nostri, et eas tradidit nobis, ac filiis nostris:
unde omnia quæ præcepit tibi Deus, fac.
17 Surrexit itaque Jacob, et impositis liberis
ac conjugibus suis super camelos, abiit. 18 Tu-
litque omnem substantiam suam, et greges, et
quidquid in Mesopatamia acquisierat, pergens
ad Isaac patrem suum in terram Chanaan.
19 Eo tempore ierat Laban ad tondendas oves,
et Rachel furata est idola patris sui. 20 No-
luitque Jacob confiteri socero suo quod fuge-
ret. 21 Cumque abiisset tam ipse quam om-
nia quæ juris sui erant, et amne transmisso
pergeret contra montem Galaad, 22 Nuntia-
tum est Laban die tertio quod fugeret Jacob.
23 Qui, assumptis fratribus suis, persecutus
est eum diebus septem: et comprehendit eum
in monte Galaad. 24 Viditque in somnis
dicentem sibi Deum: Cave ne quidquam as-
pere loquaris contra Jacob. 25 Jamque Jacob
extenderat in monte tabernaculum: cumque
ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis,
in eodem monte Galaad fixit tentorium. 26 Et
dixit ad Jacob: Quare ita egisti, ut clam me abi-
geres filias meas quasi captivas gladio? 27 Cur
ignorante me fugere voluisti, nec indicare mi-
hi, ut prosequerer te cum gaudio, et canticis,

בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃ 28 וְלֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק
לְבָנַי וְלִבְנֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ׃ 29 יֶשׁ־
לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי
אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ ׀ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ
מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ 30 וְעַתָּה
הָלֹךְ הָלַכְתָּ כִּי־נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה לְבֵית
אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי׃ 31 וַיַּעַן
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי
פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי׃ 32 עִם אֲשֶׁר
תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ
הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע
יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃ 33 וַיָּבֹא לָבָן
בְּאֹהֶל־יַעֲקֹב ׀ וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי
הָאֲמָהֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה
וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל׃ 34 וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־
הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב
עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא
מָצָא׃ 35 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי
אֲדֹנִי כִּי לוֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי־דֶרֶךְ
נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים׃
36 וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי כִּי
דָלַקְתָּ אַחֲרָי׃ 37 כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ אֶת־כָּל־כֵּלַי
מַה־מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי־בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד
אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ׃ 38 זֶה
עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ
לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי׃
39 טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה
מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִי יוֹם וּגְנֻבְתִי לָיְלָה׃
40 הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה
וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי׃ 41 זֶה־לִּי עֶשְׂרִים
שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף
אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים׃ 42 לוּלֵי
אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק
הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת־
עָנְיִי וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח
אָמֶשׁ׃ 43 וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב
הַבָּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל
אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לִי־הוּא וְלִבְנֹתַי מָה־
אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃
44 וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה
וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ 45 וַיִּקַּח יַעֲקֹב
אָבֶן וַיְרִימֶהָ מַצֵּבָה׃ 46 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לְאֶחָיו לִקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גָל

καὶ τυμπάνων καὶ κιθάρας· 28 Καὶ οὐκ ἠξιώθην
καταφιλῆσαι τὰ παιδία μου καὶ τὰς θυγατέρας μου·
νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας. 29 Καὶ νῦν ἰσχύει ἡ
χείρ μου κακοποιῆσαί σε· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός σου
χθὲς εἶπε πρὸς με λέγων Φύλαξαι σεαυτὸν μή ποτε
λαλήσῃς μετὰ Ἰακὼβ πονηρά. 30 Νῦν οὖν πεπό-
ρευσαι· ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας απελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός σου· ἵνα τί ἔκλεψας τοὺς θεούς
μου; 31 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακὼβ εἶπε τῷ Λάβαν ὅτι
ἐφοβήθην· εἶπα γάρ Μή ποτε ἀφέλῃ τὰς θυγατέρας
σου ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά. 32 Καὶ εἶπεν
Ἰακὼβ Παρ᾽ ᾧ ἂν εὕρῃς τοὺς θεούς σου, οὐ ζήσεται
ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ᾽
ἐμοὶ τῶν σῶν καὶ λάβε. Καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ᾽
αὐτῷ οὐθέν· οὐκ ᾔδει δὲ Ἰακωβ ὅτι Ῥαχὴλ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς. 33 Εἰσελθὼν δὲ Λάβαν
ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐχ εὗρεν· καὶ
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας, καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον
Ἰακὼβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ οὐχ
εὗρεν· εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχήλ. 34 Ῥα-
χὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἴδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς
τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς,
35 Καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς Μὴ βαρέως φέρε, κύριε,
οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ᾽
ἐθισμὸν τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν. Ἠρεύνησε Λάβαν
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἴδωλα. 36 Ὠρ-
γίσθη δὲ Ἰακὼβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν· ἀποκρι-
θεὶς δὲ Ἰακὼβ εἶπε τῷ Λάβαν Τί τὸ ἀδίκημά μου;
καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου,
37 Καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου
μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου
σου; θὲς ὧδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν
ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο
ἡμῶν. 38 Ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ·
τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἶγές σου οὐκ ἠτεκνώθησαν·
κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον· 39 Θη-
ριάλωτον οὐκ ἐνήνοχά σοι· ἐγὼ ἀπετίννυον παρ᾽
ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός·
40 Ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι
καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος
μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. 41 Ταῦτά μοι εἴκοσι
ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· ἐδούλευσά σοι δεκατέσ-
σαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἓξ ἔτη ἐν
τοῖς προβάτοις σου, καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου
δέκα ἀμνάσιν. 42 Εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου
Ἀβραὰμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν
με ἐξαπέστειλας· τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον
τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεός, καὶ ἤλεγξέ σε χθές.
43 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰακώβ Αἱ θυγα-
τέρες θυγατέρες μοῦ, καὶ υἱοὶ υἱοὶ μοῦ, καὶ τὰ κτήνη
κτήνη μοῦ, καὶ πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς ἐμά ἐστι καὶ
τῶν θυγατέρων μου· τί ποιήσω ταύταις σήμερον
ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκον; 44 Νῦν οὖν
δεῦρο διαθῶμαι διαθήκην ἐγώ τε καὶ σύ, καὶ ἔσται
εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. Εἶπε
δὲ αὐτῷ Ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ᾽ ἡμῶν ἐστίν· ἴδε ὁ Θεὸς
μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. 45 Λαβὼν δὲ
Ἰακὼβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην. 46 Εἶπε
δὲ Ἰακὼβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ Συλλέγετε λί-
θους. Καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν·

et tympanis, et citharis? 28 Non es passus
ut oscularer filios meos et filias: stulte opera-
tus es: et nunc quidem 29 Valet manus mea
reddere tibi malum: sed Deus patris vestri
heri dixit mihi: Cave ne loquaris contra Jacob
quidquam durius. 30 Esto, ad tuos ire cupie-
bas, et desiderio erat tibi domus patris tui:
cur furatus es deos meos? 31 Respondit
Jacob: Quod inscio te profectus sum, timui
ne violenter auferres filias tuas. 32 Quod
autem furti me arguis: apud quemcumque
inveneris deos tuos, necetur coram fratribus
nostris; scrutare, quidquid tuorum apud me
inveneris, et aufer. Hæc dicens, ignorabat
quod Rachel furata esset idola. 33 Ingressus
itaque Laban tabernaculum Jacob et Liæ, et
utriusque famulæ, non invenit. Cumque in-
trasset tentorium Rachelis, 34 Illa festinans
abscondit idola subter stramenta cameli, et
sedit desuper: scrutantique omne tentorium,
et nihil invenienti, 35 Ait: Ne irascatur
dominus meus, quod coram te assurgere ne-
queo: quia juxta consuetudinem feminarum
nunc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo quæ-
rentis est. 36 Tumensque Jacob, cum jurgio
ait: Quam ob culpam meam, et ob quod pec-
catum meum sic exarsisti post me, 37 Et
scrutatus es omnem supellectilem meam?
Quid invenisti de cuncta substantia domus
tuæ? pone hic coram fratribus meis, et fratri-
bus tuis, et judicent inter me et te. 38 Id-
circo viginti annis fui tecum: oves tuæ et
capræ steriles non fuerunt, arietes gregis tui
non comedi: 39 Nec captum a bestia ostendi
tibi, ego damnum omne reddebam: quidquid
furto peribat, a me exigebas. 40 Die noctu-
que æstu urebar et gelu, fugiebatque somnus
ab oculis meis. 41 Sicque per viginti annos
in domo tua servivi tibi, quatuordecim pro
filiabus, et sex pro gregibus tuis: immutasti
quoque mercedem meam decem vicibus. 42 Ni-
si Deus patris mei Abraham, et timor Isaac,
affuisset mihi, forsitan modò nudum me dimi-
sisses: afflictionem meam et laborem manuum
mearum respexit Deus, et arguit te heri.
43 Respondit ei Laban: Filiæ meæ et filii,
et greges tui, et omnia quæ cernis, mea sunt:
quid possum facere filiis et nepotibus meis?
44 Veni ergo, et ineamus fœdus: ut sit
in testimonium inter me et te. 45 Tulit
itaque Jacob lapidem, et erexit illum in titu-
lum: 46 Dixitque fratribus suis: Afferte
lapides, Qui congregantes fecerunt tumulum,

וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגָּל׃ 47 וַיִּקְרָא־לוֹ לָבָן
יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד׃
48 וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ
הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃ 49 וְהַמִּצְפָּה
אֲשֶׁר אָמַר יִצֶף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי
נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ׃ 50 אִם־תְּעַנֶּה אֶת־
בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אֵין אִישׁ
עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
51 וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה ׀ הַגַּל הַזֶּה
וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃
52 עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם־אָנִי
לֹא־אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה
לֹא־תַעֲבֹר אֵלַי אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאֶת־הַמַּצֵּבָה
הַזֹּאת לְרָעָה׃ 53 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי
נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע
יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃ 54 וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב
זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכָל־לָחֶם
וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃

פרשה לב׃

1 וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו
וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֶתְהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן
לִמְקֹמוֹ׃ 2 וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ
מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ 3 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר
רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא מַחֲנָיִם׃

פ פ פ ח

4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו
אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם׃ 5 וַיְצַו
אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו
כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גַּרְתִּי
וָאֵחַר עַד־עָתָּה׃ 6 וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר
צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד
לַאדֹנִי לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ 7 וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ
אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
אִישׁ עִמּוֹ׃ 8 וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ
וַיַּחַץ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־
הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ 9 וַיֹּאמֶר
אִם־יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ
וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה׃ 10 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק
יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ
וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃ 11 קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים
וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּךָ

*καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Λάβαν Ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ σοῦ σήμερον· 47 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν
Βουνὸς τῆς μαρτυρίας, Ἰακὼβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν
Βουνὸς μάρτυς. 48 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ
Ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη ἣν ἔστησα ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ
μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη· διὰ τοῦτο ἐκλήθη το ὄνομα
Βουνὸς μαρτυρεῖ, 49 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶπεν Ἐπίδοι
ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα
ἕτερος ἀφ᾽ ἑτέρου. 50 Εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέ-
ρας μου, εἰ λάβῃς γυναῖκας πρὸς ταῖς θυγατράσι
μου, ὅρα, οὐθεὶς μεθ᾽ ἡμῶν ἐστὶν ὁρῶν· Θεὸς μάρ-
τυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σοῦ. 51 Καὶ εἶπε
Λάβαν τῷ Ἰακώβ Ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς
ἡ στήλη αὕτη· 52 Ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς
σὲ μήτε σὺ διαβῇς πρὸς μὲ τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ
τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ· 53 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ
καὶ ὁ Θεὸς Ναχὼρ κρίναι ἀνὰ μέσον ἡμῶν. 54 Καὶ
ὤμοσεν Ἰακὼβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἰσαάκ. Καὶ ἔθυσε θυσίαν ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐκάλεσε
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ
ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει. 55 Ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ
πρωὶ κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
τοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν
ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. λβ΄.

1 ΚΑΙ *Ἰακὼβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἑαυτοῦ·
καὶ ἀναβλέψας εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβλη-
κυῖαν, καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.
2 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ ἡνίκα εἶδεν αὐτούς Παρεμβολὴ
Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Παρεμβολαί. 3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ ἀγγέλους
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
εἰς γῆν Σηεὶρ εἰς χώραν Ἐδώμ, 4 Καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ
Οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· μετὰ Λάβαν παρ-
ῴκησα καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν· 5 Καὶ ἐγένοντό
μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παι-
δίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου
Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.
6 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακὼβ λέγοντες
Ἤλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ, καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι
ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ. 7 Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα,
καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μεθ᾽ ἑαυτοῦ
καὶ τοὺς βόας καὶ τὰς καμήλους καὶ τὰ πρόβατα εἰς
δύο παρεμβολάς. 8 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ Ἐὰν ἔλθῃ
Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται
ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. 9 Εἶπε δὲ
Ἰακώβ Ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς
τοῦ πατρός μου Ἰσαάκ, Κύριε σὺ ὁ εἰπών μοι Ἀπό-
τρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ εὖ σε ποιή-
σω· 10 Ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ
ἀπὸ πάσης ἀληθείας ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου·*

comederuntque super eum: 47 Quem vocavit
Laban Tumulum testis: et Jacob, Acervum
testimonii, uterque juxta proprietatem linguæ
suæ. 48 Dixitque Laban: Tumulus iste erit
testis inter me et te hodie: et idcirco appella-
tum est nomen ejus Galaad, id est, Tumulus
testis. 49 Intueatur et judicet Dominus inter
nos quando recesserimus a nobis, 50 Si afflix-
eris filias meas, et si introduxeris alias uxores
super eas: nullus sermonis nostri testis est
absque Deo, qui præsens respicit. 51 Dixit-
que rursus ad Jacob: En tumulus hic, et lapis
quem erexi inter me et te, 52 Testis erit:
tumulus, inquam, iste et lapis sint in testimo-
nium, si aut ego transiero illum pergens ad te,
aut tu præterieris, malum mihi cogitans.
53 Deus Abraham, et Deus Nachor, judicet
inter nos, Deus patris eorum. Juravit ergo
Jacob per timorem patris sui Isaac: 54 Im-
molatisque victimis in monte, vocavit fratres
suos ut ederent panem. Qui cum comedissent,
manserunt ibi. 55 Laban vero de nocte con-
surgens, osculatus est filios et filias suas, et
benedixit illis: reversusque est in locum
suum.

CAPUT XXXII.

1 Jacob quoque abiit itinere quo cœperat:
fueruntque ei obviam angeli Dei. 2 Quos
cum vidisset, ait: Castra Dei sunt hæc: et
appellavit nomen loci illius Mahanaim, id est,
castra. 3 Misit autem et nuntios ante se ad
Esau fratrem suum in terram Seir, in regio-
nem Edom: 4 Præcepitque eis, dicens: Sic
loquimini domino meo Esau: Hæc dicit frater
tuus Jacob: Apud Laban peregrinatus sum,
et fui usque in præsentem diem. 5 Habeo
boves, et asinos, et oves, et servos, et ancillas:
mittoque nunc legationem ad dominum meum,
ut inveniam gratiam in conspectu tuo. 6 Re-
versique sunt nuntii ad Jacob, dicentes: Veni-
mus ad Esau fratrem tuum, et ecce properat
tibi in occursum cum quadringentis viris.
7 Timuit Jacob valde: et perterritus divisit
populum qui secum erat, greges quoque et
oves et boves, et camelos, in duas turmas,
8 Dicens: Si venerit Esau ad unam turmam,
et percusserit eam, alia turma, quæ reliqua
est, salvabitur. 9 Dixitque Jacob: Deus patris
mei Abraham, et Deus patris mei Isaac: Domi-
ne, qui dixisti mihi: Revertere in terram tuam,
et in locum nativitatis tuæ, et benefaciam tibi:
10 Minor sum cunctis miserationibus tuis
et veritate tua quam explevisti servo tuo

כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה
הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ 12 הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד
אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא
וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים׃ 13 וְאַתָּה אָמַרְתָּ
הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ
כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 14 וַיָּלֶן
שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ
מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃ 15 עִזִּים מָאתַיִם
וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים
עֶשְׂרִים׃ 16 גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם
שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה
אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וַעְיָרִם עֲשָׂרָה׃ 17 וַיִּתֵּן
בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־
עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר
וּבֵין עֵדֶר׃ 18 וַיְצַו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי
יִפְגָשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי־
אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃
19 וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא
שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם־הוּא
אַחֲרֵינוּ׃ 20 וַיְצַו גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם אֶת־
הַשְּׁלִישִׁי גַּם אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי
הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־
עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ 21 וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה
עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו
בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי וְאַחֲרֵי־כֵן אֶרְאֶה
פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃ 22 וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה
עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה־הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃
23 וַיָּקָם ׀ בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו
וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו
וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק׃ 24 וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם
אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃ 25 וַיִּוָּתֵר
יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת
הַשָּׁחַר׃ 26 וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע
בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ
עִמּוֹ׃ 27 וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר
וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃
28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃
29 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי
אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־
אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ 30 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל
לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ 31 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב
שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים
אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ 32 וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃

*ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδά-
νην τοῦτον, νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς.
11 Ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς
Ἡσαῦ· ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτόν, μή ποτε ἐλθὼν
πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις. 12 Σὺ δὲ εἶπας
Εὖ σε ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμ-
μον τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ
πλήθους. 13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην.
Καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερε δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαῦ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, 14 Αἶγας διακοσίας, τράγους
εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι, 15 Καμή-
λους θηλαζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα,
βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἴκοσι καὶ
πώλους δέκα· 16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν
αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας. Εἶπε δὲ τοῖς παισὶν
αὐτοῦ Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστημα
ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποίμνης καὶ ποίμνης. 17 Καὶ
ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων Ἐάν σοι συναντήσῃ
Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε λέγων Τίνος εἶ;
καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευό-
μενά σου; 18 Ἐρεῖς Τοῦ παιδός σου Ἰακώβ· δῶρα
ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπί-
σω ἡμῶν. 19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ
δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομέ-
νοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων λέγων Κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαῦ ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς
αὐτόν, 20 Καὶ ἐρεῖτε Ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακωβ πα-
ραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. Εἶπε γάρ Ἐξιλάσομαι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομέ-
νοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου.
21 Καὶ προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐ-
τοῦ· αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ
παρεμβολῇ. 22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην
ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ
τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ, καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ
Ἰαβώχ. 23 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διέβη τὸν χει-
μάῤῥουν, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ. 24 Ὑπε-
λείφθη δὲ Ἰακὼβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος
μετ᾽ αὐτοῦ ἕως πρωί. 25 Εἶδε δὲ ὅτι οὐ δύναται
πρὸς αὐτόν, καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ
αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ
ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ᾽ αὐτοῦ· 26 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἀπόστειλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος. Ὁ δὲ
εἶπεν Οὐ μή σε ἀποστείλω ἐὰν μή με εὐλογήσῃς.
27 Εἶπε δὲ αὐτῷ Τί τὸ ὄνομά σού ἐστιν; ὁ δὲ εἶπεν
Ἰακώβ. 28 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ
ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ᾽ Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά
σου· ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων
δυνατὸς ἔσῃ. 29 Ἠρώτησε δὲ Ἰακὼβ καὶ εἶπεν
Ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου. Καὶ εἶπεν Ἵνα τί
τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; Καὶ εὐλόγησεν
αὐτὸν ἐκεῖ. 30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου Εἶδος Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεὸν πρόσ-
ωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή.
31 Ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρῆλθε τὸ
εἶδος τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ.*

In baculo meo transivi Jordanem istum, et
nunc cum duabus turmis regredior. 11 Erue
me de manu fratris mei Esau, quia valde eum
timeo: ne forte veniens percutiat matrem cum
filiis. 12 Tu locutus es quod benefaceres
mihi, et dilatares semen meum sicut arenam
maris, quæ præ multitudine numerari non
potest. 13 Cumque dormisset ibi nocte illa,
separavit de his quæ habebat, munera Esau
fratri suo, 14 Capras ducentas, hircos viginti,
oves ducentas, et arietes viginti, 15 Camelos
fœtas cum pullis suis triginta, vaccas quadra-
ginta, et tauros viginti, asinas viginti, et
pullos earum decem. 16 Et misit per manus
servorum suorum singulos seorsum greges,
dixitque pueris suis: Antecedite me, et sit
spatium inter gregem et gregem. 17 Et
præcepit priori dicens: Si obvium habueris
fratrem meum Esau, et interrogaverit te,
Cujus es? aut, Quo vadis? aut, Cujus sunt
ista quæ sequeris? 18 Respondebis: Servi
tui Jacob; munera misit domino meo Esau:
ipse quoque post nos venit. 19 Similiter
dedit mandata secundo, et tertio, et cunctis
qui sequebantur greges, dicens: Iisdem ver-
bis loquimini ad Esau, cum inveneritis eum.
20 Et addetis: Ipse quoque servus tuus Ja-
cob iter nostrum insequitur; dixit enim:
Placabo illum muneribus quæ præcedunt, et
postea videbo illum, forsitan propitiabitur
mihi. 21 Præcesserunt itaque munera ante
eum, ipse vero mansit nocte illa in castris.
22 Cumque mature surrexisset, tulit duas
uxores suas et totidem famulas, cum un-
decim filiis, et transivit vadum Jaboc. 23 Tra-
ductisque omnibus quæ ad se pertinebant,
24 Mansit solus: et ecce vir luctabatur cum
eo usque mane. 25 Qui cum videret quod
eum superare non posset, tetigit nervum fe-
moris ejus, et statim emarcuit. 26 Dixitque
ad eum: Dimitte me, jam enim ascendit au-
rora. Respondit: Non dimittam te, nisi bene-
dixeris mihi. 27 Ait ergo: Quod nomen est
tibi? Respondit: Jacob. 28 At ille, Nequa-
quam, inquit, Jacob appellabitur nomen tuum,
sed Israel: quoniam si contra Deum fortis
fuisti, quanto magis contra homines prævale-
bis? 29 Interrogavit eum Jacob: Dic mihi,
quo appellaris nomine? Respondit: Cur
quæris nomen meum? Et benedixit ei in
eodem loco. 30 Vocavitque Jacob nomen
loci illius Phanuel, dicens: Vidi Deum facie ad
faciem, et salva facta est anima mea. 31 Or-
tusque est ei statim sol, postquam transgres-
sus est Phanuel: ipse vero claudicabat pede.

33 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃

פרשה לג׃

1 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת׃ 2 וַיָּשֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וִילָדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ 3 וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃ 4 וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ 5 וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמַר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃ 6 וַתִּגַּשְׁןָ הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ 7 וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וִילָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ 8 וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ 10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ 11 קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הֻבָאת לָךְ כִּי־חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ־לִי־כֹל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃ 12 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי־הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן׃ 14 יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ 15 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 16 וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃ 17 וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ ס 18 וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ 19 וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ 20 וַיַּצֶּב־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס

32 Ἕνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ὅτι ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ τοῦ νεύρου ὃ ἐνάρκησεν.

ΚΕΦ. λγ.

1 ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ Ἰακὼβ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ. Καὶ διεῖλεν Ἰακὼβ τὰ παιδία ἐπὶ Λείαν καὶ ἐπὶ Ῥαχὴλ καὶ τὰς δύο παιδίσκας· 2 Καὶ ἔθετο τὰς δύο παιδίσκας καὶ τους υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσὴφ ἐσχάτους. 3 Αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτάκις ἕως τοῦ ἐγγίσαι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 4 Καὶ προσέδραμεν Ἡσαῦ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, και περιλαβὼν αὐτὸν προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι. 5 Καὶ ἀναβλέψας Ἡσαῦ εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία, καὶ εἶπε Τί ταῦτά σοί ἐστιν; ὁ δὲ εἶπε Τὰ παιδία οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδά σου. 6 Καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προεκύνησαν· 7 Καὶ προσήγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύνησαν· καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσήφ, καὶ προσεκύνησαν. 8 Καὶ εἶπε Τί ταῦτά σοί ἐστιν, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται αἷς ἀπήντηκα; ὁ δὲ εἶπεν Ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου, κύριε. 9 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ Ἔστι μοι πολλά, ἀδελφέ· ἔστω σοι τὰ σά. 10 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν· ἕνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου ὡς ἄν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ, καὶ εὐδοκήσεις με· 11 Λάβε τὰς εὐλογίας μου ἃς ἤνεγκά σοι, ὅτι ἠλέησέ με ὁ Θεὸς καὶ ἔστι μοι πάντα. Καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ ἔλαβε. 12 Καὶ εἶπεν Ἀπάραντες πορευσώμεθα ἐπ᾽ εὐθεῖαν. 13 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ὁ κύριός μου γινώσκει ὅτι τὰ παιδία ἁπαλώτερα, καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ᾽ ἐμέ· ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη. 14 Προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ενισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηείρ. 15 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ Καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ᾽ ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν Ἵνα τί τοῦτο; ἱκανὸν ὅτι εὗρον χάριν ἐναντίον σου, κύριε. 16 Ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηείρ. 17 Καὶ Ἰακὼβ ἀπαίρει εἰς Σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας, και τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηναί. 18 Καὶ ἦλθεν Ἰακὼβ εἰς Σαλὴμ πόλιν Σηκίμων, ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας· καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως. 19 Καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμμὼρ πατρὸς Συχὲμ ἑκατὸν ἀμνῶν· 20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

32 Quam ob causam non comedunt nervum filii Israel, qui emarcuit in femore Jacob, usque in præsentem diem: eo quod tetigerit nervum femoris ejus, et obstupuerit.

CAPUT XXXIII.

1 ELEVANS autem Jacob oculos suos, vidit venientem Esau, et cum eo quadringentos viros: divisitque filios Liæ et Rachel, ambarumque famularum: 2 Et posuit utramque ancillam, et liberos earum, in principio: Liam vero, et filios ejus, in secundo loco: Rachel autem et Joseph novissimos. 3 Et ipse progrediens adoravit pronus in terram septies, donec appropinquaret frater ejus. 4 Currens itaque Esau obviam fratri suo, amplexatus est eum: stringensque collum ejus et osculans flevit. 5 Levatisque oculis, vidit mulieres et parvulos earum, et ait: Quid sibi volunt isti? et si ad te pertinent? Respondit: Parvuli sunt, quos donavit mihi Deus servo tuo. 6 Et appropinquantes ancillæ et filii earum, incurvati sunt. 7 Accessit quoque Lia cum pueris suis: et cum similiter adorassent, extremi Joseph et Rachel adoraverunt. 8 Dixitque Esau: Quænam sunt istæ turmæ quas obviam habui? Respondit: Ut invenirem gratiam coram domino meo. 9 At ille ait: Habeo plurima, frater mi, sint tua tibi. 10 Dixitque Jacob: Noli ita, obsecro: sed si inveni gratiam in oculis tuis, accipe munusculum de manibus meis: sic enim vidi faciem tuam, quasi viderim vultum Dei: esto mihi propitius, 11 Et suscipe benedictionem quam attuli tibi, et quam donavit mihi Deus tribuens omnia. Vix fratre compellente suscipiens, 12 Ait: Gradiamur simul, eroque socius itineris tui. 13 Dixitque Jacob: Nosti, domine mi, quod parvulos habeam teneros, et oves et boves fœtas, mecum: quas si plus in ambulando fecero laborare, morientur una die cuncti greges. 14 Præcedat dominus meus ante servum suum: et ego sequar paulatim vestigia ejus, sicut videro parvulos meos posse, donec veniam ad dominum meum in Seir. 15 Respondit Esau: Oro te, ut de populo qui mecum est, saltem socii remaneant viæ tuæ. Non est, inquit, necesse: hoc uno tantum indigeo, ut inveniam gratiam in conspectu tuo, domine mi. 16 Reversus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir. 17 Et Jacob venit in Socoth, ubi ædificata domo et fixis tentoriis, appellavit nomen loci illius Socoth, id est, tabernacula. 18 Transivitque in Salem urbem Sichimorum, quæ est in terra Chanaan, postquam reversus est de Mesopotamia Syriæ: et habitavit juxta oppidum. 19 Emitque partem agri in qua fixerat tabernacula, a filiis Hemor patris Sichem, centum agnis. 20 Et erecto ibi altari, invocavit super illud fortissimum Deum Israel.

פרשה לד :

1 וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃ 2 וַיַּרְא
אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ
וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ 3 וַתִּדְבַּק
נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ
וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ׃ 4 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם
אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה
הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃ 5 וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא
אֶת־דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ 6 וַיֵּצֵא
חֲמוֹר אֲבִי־שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃
7 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם
וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי
נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־
יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃ 8 וַיְדַבֵּר חֲמוֹר
אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ
בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃
9 וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ
וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ 10 וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ
וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ
וְהֵאָחֲזוּ בָּהּ׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ
וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ 12 הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד
מֹהַר וּמַתָּן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלָי
וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה׃ 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־
יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה
וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֵת דִּינָה אֲחֹתָם׃
14 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת
הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ
אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי־חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃
15 אַךְ־בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ
לְהִמֹּל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 16 וְנָתַנּוּ אֶת־
בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ
אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃ 17 וְאִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־בִּתֵּנוּ
וְהָלָכְנוּ׃ 18 וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר
וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר׃ 19 וְלֹא־אֵחַר
הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־
יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃
20 וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם
וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ 21 הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ
וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת־יָדַיִם
לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים

ΚΕΦ. λδʹ.

1 ʼΕΞΗΛΘΕ δὲ Δείνα ἡ θυγάτηρ Λείας, ἣν ἔτεκε
τῷ Ἰακώβ, καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων.
2 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχὲμ ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Εὐαῖος,
ὁ ἄρχων τῆς γῆς· καὶ λαβὼν αὐτὴν ἐκοιμήθη μετʼ
αὐτῆς, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν. 3 Καὶ προσέσχε
τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ, καὶ ἠγάπησε
τὴν παρθένον, καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς
παρθένου αὐτῇ. 4 Εἶπε Συχὲμ πρὸς Ἐμμὼρ τὸν
πατέρα αὐτοῦ λέγων, Λάβε μοι τὴν παῖδα ταύτην
εἰς γυναῖκα. 5 Ἰακὼβ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ
υἱὸς Ἐμμὼρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ
αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ·
παρεσιώπησε δὲ Ἰακὼβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς.
6 Ἐξῆλθε δὲ Ἐμμὼρ ὁ πατὴρ Συχὲμ πρὸς Ἰακὼβ
λαλῆσαι αὐτῷ. 7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ ἦλθον ἐκ τοῦ
πεδίου· ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ
λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν
ἐν Ἰσραήλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ·
καὶ οὐχ οὕτως ἔσται. 8 Καὶ ἐλάλησεν Ἐμμὼρ
αὐτοῖς λέγων, Συχὲμ ὁ υἱός μου προείλετο τῇ ψυχῇ
τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
9 Καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγατέρας ὑμῶν
δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν. 10 Καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε, καὶ ἡ γῆ
ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε καὶ ἐμπο-
ρεύεσθε ἐπʼ αὐτῆς καὶ ἐγκτᾶσθε ἐν αὐτῇ. 11 Εἶπε
δὲ Συχὲμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῆς, Εὕροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν, καὶ
ὃ ἐὰν εἴπητε δώσομεν. 12 Πληθύνατε τὴν φερνὴν
σφόδρα, καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι, καὶ δώσετέ
μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. 13 Ἀπεκρίθησαν
δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ τῷ Συχὲμ καὶ Ἐμμὼρ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ μετὰ δόλου, καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν
Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. 14 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς
Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας, Οὐ δυνησόμεθα
ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν
ἀνθρώπῳ ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν.
15 Μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοι-
κήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν. 16 Καὶ
δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ
τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας,
καὶ οἰκήσομεν παρʼ ὑμῖν, καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἕν.
17 Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι,
λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα.
18 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμὼρ καὶ
ἐναντίον Συχὲμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμώρ. 19 Καὶ οὐκ
ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ· αὐτὸς δὲ ἦν
ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. 20 Ἦλθε δὲ Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ
ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέ-
γοντες, 21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοί εἰσι, μεθʼ
ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν
αὐτήν, ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν·
τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας,

CAPUT XXXIV.

1 EGRESSA est autem Dina filia Liæ, ut vi-
deret mulieres regionis illius. 2 Quam cum
vidisset Sichem filius Hemor Hevæi, princeps
terræ illius, adamavit eam: et rapuit, et dor-
mivit cum illa, vi opprimens virginem. 3 Et
conglutinata est anima ejus cum ea, tristem-
que delinivit blanditiis. 4 Et pergens ad
Hemor patrem suum: Accipe, inquit, mihi
puellam hanc conjugem. 5 Quod cum au-
disset Jacob, absentibus filiis, et in pastu
pecorum occupatis, siluit donec redirent.
6 Egresso autem Hemor patre Sichem, ut lo-
queretur ad Jacob: 7 Ecce filii ejus veniebant
de agro: auditoque quod acciderat, irati sunt
valde, eo quod fœdam rem operatus esset in
Israel, et, violata filia Jacob, rem illicitam per-
petrasset. 8 Locutus est itaque Hemor ad
eos: Sichem filii mei adhæsit anima filiæ
vestræ: date eam illi uxorem: 9 Et jungamus
vicissim connubia: filias vestras tradite nobis,
et filias nostras accipite. 10 Et habitate no-
biscum: terra in potestate vestra est, exercete,
negotiamini, et possidete eam. 11 Sed et
Sichem ad patrem et ad fratres ejus ait: In-
veniam gratiam coram vobis: et quæcumque
statueritis, dabo. 12 Augete dotem, et munera
postulate, et libenter tribuam quod petieritis:
tantum date mihi puellam hanc uxorem.
13 Responderunt filii Jacob Sichem et patri
ejus in dolo, sævientes ob stuprum sororis:
14 Non possumus facere quod petitis, nec dare
sororem nostram homini incircumciso: quod
illicitum et nefarium est apud nos. 15 Sed
in hoc valebimus fœderari, si volueritis esse
similes nostri, et circumcidatur in vobis omne
masculini sexus; 16 Tunc dabimus et acci
piemus mutuo filias vestras ac nostras, et ha-
bitabimus vobiscum, erimusque unus populus:
17 Si autem circumcidi nolueritis, tollemus
filiam nostram, et recedemus. 18 Placuit
oblatio eorum Hemor, et Sichem filio ejus:
19 Nec distulit adolescens quin statim quod
petebatur, expleret: amabat enim puellam
valde, et ipse erat inclytus in omni domo pa-
tris sui. 20 Ingressique portam urbis, locuti
sunt ad populum: 21 Viri isti pacifici sunt, et
volunt habitare nobiscum: negotientur in terra,
et exerceant eam, quæ spatiosa et lata cul-
toribus indiget: filias eorum accipiemus uxores,

וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם : 22 אַךְ־בְּזֹאת
יֵאֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת
לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר
הֵם נִמֹּלִים : 23 מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־
בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה
לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ : 24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר
וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ
כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ : 25 וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ
שְׁנֵי בְנֵי־יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה
אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ
כָּל־זָכָר : 26 וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ
הָרְגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית
שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ : 27 בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־
הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם :
28 אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם
וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ :
29 וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם
שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת : 30 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי
לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי
וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי
וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי : 31 וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה
יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ : פ

פרשה לה :

1 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה
בֵית־אֵל וְשֶׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל
הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ :
2 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר
עִמּוֹ הָסִרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם
וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם : 3 וְנָקוּמָה
וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל
הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הָלָכְתִּי : 4 וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֵת כָּל־
אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת
הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם : 5 וַיִּסָּעוּ וַיְהִי ׀
חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב : 6 וַיָּבֹא
יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הִוא בֵּית־
אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ : 7 וַיִּבֶן
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל
כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
אָחִיו : 8 וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה

καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς. 22 *'Εν
τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ
κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα, ἐν τῷ
περιτεμέσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ
περιτέτμηνται.* 23 *Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ
τετράποδα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν
ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ
οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν.* 24 *Καὶ εἰσήκουσαν 'Εμμὼρ
καὶ Συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι
τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ περιετέμοντο τὴν
σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην.* 25 *'Εγέ-
νετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ,
ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ 'Ιακὼβ Συμεὼν καὶ Λευί, ἀδελφοὶ
Δείνας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσε-
νικόν.* 26 *Τόν τε 'Εμμὼρ καὶ Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ ἔλαβον τὴν
Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχέμ, καὶ ἐξῆλθον.* 27 *Οἱ
δὲ υἱοὶ 'Ιακὼβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ
διήρπασαν τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἐμίαναν Δείναν τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν.* 28 *Καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ
τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν
ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον.*
29 *Καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν
ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ᾐχμαλώ-
τευσαν· καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ
ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις.* 30 *Εἶπε δὲ 'Ιακὼβ πρὸς
Συμεὼν καὶ Λευί, Μισητόν με πεποιήκατε, ὥστε
πονηρόν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν ἔν
τε τοῖς Χαναναίοις καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ
ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ, καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ
συγκόψουσί με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου.*
31 *Οἱ δὲ εἶπαν, 'Αλλ' ὡσεὶ πόρνῃ χρήσονται τῇ
ἀδελφῇ ἡμῶν;*

ΚΕΦ. λε'.

1 ΕΙΠΕ *δὲ ὁ Θεὸς πρὸς 'Ιακώβ, 'Αναστὰς ἀνάβηθι
εἰς τὸν τόπον Βαιθήλ, καὶ οἴκει ἐκεῖ· καὶ ποίησον
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ ἀποδι-
δράσκειν σε ἀπὸ προσώπου 'Ησαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.*
2 *Εἶπε δὲ 'Ιακὼβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μετ'
αὐτοῦ, Ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς μεθ'
ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε, καὶ ἀλλάξατε
τὰς στολὰς ὑμῶν.* 3 *Καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν
εἰς Βαιθήλ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ
τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ'
ἐμοῦ καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθην.* 4 *Καὶ
ἔδωκαν τῷ 'Ιακὼβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἳ
ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς
ὠσὶν αὐτῶν· καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ 'Ιακὼβ ὑπὸ τὴν
τερέβινθον τὴν ἐν Σηκίμοις, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας.* 5 *Καὶ ἐξῆρεν 'Ισραὴλ ἐκ
Σηκίμων· καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις
τὰς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν
υἱῶν 'Ισραήλ.* 6 *Ἦλθε δὲ 'Ιακὼβ εἰς Λουζὰ ἥ
ἐστιν ἐν γῇ Χαναάν, ἥ ἐστι Βαιθήλ, αὐτὸς καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ.* 7 *Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
Βαιθήλ· ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀπο-
διδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου 'Ησαῦ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ.* 8 *'Απέθανε δὲ Δεβόρρα ἡ τροφὸς 'Ρεβέκκας,*

et nostras illis dabimus. 22 Unum est, quo
differtur tantum bonum: Si circumcidamus
masculos nostros, ritum gentis imitantes.
23 Et substantia eorum, et pecora, et cuncta
quæ possident, nostra erunt: tantum in hoc
acquiescamus, et habitantes simul, unum effi-
ciemus populum. 24 Assensique sunt omnes,
circumcisis cunctis maribus. 25 Et ecce, die
tertio, quando gravissimus vulnerum dolor est:
arreptis, duo filii Jacob, Simeon et Levi fratres
Dinæ, gladiis, ingressi sunt urbem confidenter:
interfectisque omnibus masculis, 26 Hemor
et Sichem pariter necaverunt, tollentes Dinam
de domo Sichem sororem suam. 27 Quibus
egressis, irruerunt super occisos cæteri filii
Jacob; et depopulati sunt urbem in ultionem
stupri. 28 Oves eorum, et armenta, et asinos,
cunctaque vastantes quæ in domibus et in
agris erant; 29 Parvulos quoque eorum et
uxores duxerunt captivas. 30 Quibus patratis
audacter, Jacob dixit ad Simeon et Levi:
Turbastis me, et odiosum fecistis me Chana-
næis et Pherezæis habitatoribus terræ hujus;
nos pauci sumus: illi congregati percutient
me, et delebor ego, et domus mea. 31 Re-
sponderunt: Numquid ut scorto abuti debuere
sorore nostra?

CAPUT XXXV.

1 INTEREA locutus est Deus ad Jacob:
Surge, et ascende Bethel, et habita ibi, facque
altare Deo qui apparuit tibi quando fugiebas
Esau fratrem tuum. 2 Jacob vero convocata
omni domo sua, ait: Abjicite deos alienos qui
in medio vestri sunt, et mundamini, ac mutate
vestimenta vestra. 3 Surgite, et ascendamus
in Bethel, ut faciamus ibi altare Deo: qui
exaudivit me in die tribulationis meæ, et
socius fuit itineris mei. 4 Dederunt ergo ei
omnes deos alienos quos habebant, et inaures
quæ erant in auribus eorum: at ille infodit
ea subter terebinthum, quæ est post urbem
Sichem. 5 Cumque profecti essent, terror Dei
invasit omnes per circuitem civitates, et non
sunt ausi persequi recedentes. 6 Venit igitur
Jacob Luzam, quæ est in terra Chanaan, cogno-
mento Bethel: ipse et omnis populus cum eo.
7 Ædificavitque ibi altare, et appellavit nomen
loci illius, Domus Dei: ibi enim apparuit ei
Deus cum fugeret fratrem suum. 8 Eodem
tempore mortua est Debora nutrix Rebeccæ,

וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ פ 9 וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר־לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ
יַעֲקֹב לֹא־יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל
שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה
מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ 12 וְאֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ
אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃
13 וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר
אִתּוֹ׃ 14 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אָבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ
וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ 15 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־
שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם אֱלֹהִים
בֵּית־אֵל׃ 16 וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד
כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל
וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ 17 וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־
זֶה לָךְ בֵּן׃ 18 וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי
מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ
בִנְיָמִין׃ 19 וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ
אֶפְרָתָה הִוא בֵּית לָחֶם׃ 20 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת־
רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ 21 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט
אָהֳלֹה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל־עֵדֶר׃ 22 וַיְהִי
בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן
וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע
יִשְׂרָאֵל פ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים
עָשָׂר׃ 23 בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן׃
24 בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ 25 וּבְנֵי בִלְהָה
שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ 26 וּבְנֵי זִלְפָּה
שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ 27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־
יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן
אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ 28 וַיִּהְיוּ יְמֵי
יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ 29 וַיִּגְוַע
יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע
יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃ פ

פרשה לו׃

1 וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃
2 עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן
אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה

*καὶ ἐτάφη κατώτερον Βαιθὴλ ὑπὸ τὴν βάλανον·
καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος
πένθους. 9 Ὤφθη δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰακὼβ ἔτι ἐν
Λουζᾶ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας,
καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός. 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεός, Τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακώβ, ἀλλ'
Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰσραήλ. 11 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Ἐγὼ ὁ
Θεός σου· αὐξάνου καὶ πληθύνου· ἔθνη καὶ συνα-
γωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς
ὀσφύος σου ἐξελεύσονται. 12 Καὶ τὴν γῆν ἣν
ἔδωκα Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν· σοὶ
ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν
ταύτην. 13 Ἀνέβη δὲ ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ
τόπου οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ. 14 Καὶ ἔστησεν
Ἰακὼβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ
Θεός, στήλην λιθίνην· καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν
σπονδήν, καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον. 15 Καὶ
ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε
μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεός, Βαιθήλ. 16 Ἀπάρας δὲ
Ἰακὼβ ἐκ Βαιθὴλ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα
τοῦ πύργου Γαδέρ. Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν εἰς
Χαβραθὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθά, ἔτεκε Ῥαχήλ·
καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ. 17 Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, Θάρσει,
καὶ γὰρ οὗτός σοί ἐστιν υἱός. 18 Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχήν, ἀπέθνησκε γάρ, ἐκά-
λεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατὴρ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενιαμίν. 19 Ἀπέθανε δὲ
Ῥαχήλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου
Ἐφραθά· αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ. 20 Καὶ ἔστησεν
Ἰακὼβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕτη ἐστὶν
ἡ στήλη ἐπὶ τοῦ μνημείου Ῥαχὴλ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατῴκησεν Ἰσραὴλ
ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ῥουβὴν καὶ ἐκοιμήθη
μετὰ Βαλλᾶς τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἰακώβ· καὶ ἤκουσεν Ἰσραήλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη
ἐναντίον αὐτοῦ. 22 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ δώ-
δεκα. 23 Υἱοὶ Λείας πρωτότοκος Ἰακώβ, Ῥουβήν,
Συμεών, Λευί, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλών. 24 Υἱοὶ
δὲ Ῥαχὴλ Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν. 25 Υἱοὶ δὲ Βαλ-
λᾶς παιδίσκης Ῥαχὴλ Δὰν καὶ Νεφθαλείμ. 26 Υἱοὶ
δὲ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας Γὰδ καὶ Ἀσήρ. Οὗτοι
υἱοὶ Ἰακώβ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς
Συρίας. 27 Ἦλθε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν
πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου·
αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν γῇ Χαναάν, οὗ παρῴκησεν
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ. 28 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι
Ἰσαὰκ ἃς ἔζησεν ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. 29 Καὶ
ἐκλείπων Ἰσαὰκ ἀπέθανε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸ
γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν Ἠσαῦ καὶ Ἰακὼβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. λϛ΄.

1 ΑΥΤΑΙ *δὲ αἱ γενέσεις Ἠσαῦ· αὐτός ἐστιν
Ἐδώμ.* 2. *Ἠσαῦ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ
τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων· τὴν Ἀδά, θυγα-
τέρα Αἰλὼμ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Ὀλιβεμά,*

et sepulta est ad radices Bethel subter quer-
cum: vocatumque est nomen loci illius, Quer-
cus fletus. 9 Apparuit autem iterum Deus
Jacob postquam reversus est de Mesopotamia
Syriæ, benedixitque ei, 10 Dicens: Non vo-
caberis ultra Jacob, sed Israel erit nomen
tuum. Et appellavit eum Israel. 11 Dixit-
que ei: Ego Deus omnipotens: cresce, et mul-
tiplicare: gentes et populi nationum ex te
erunt, reges de lumbis tuis egredientur.
12 Terramque quam dedi Abraham et Isaac,
dabo tibi et semini tuo post te. 13 Et recessit
ab eo. 14 Ille vero erexit titulum lapideum
in loco quo locutus fuerat ei Deus: libans
super eum libamina, et effundens oleum:
15 Vocansque nomen loci illius, Bethel.
16 Egressus autem inde, venit verno tempore
ad terram quæ ducit Ephratam: in qua cum
parturiret Rachel, 17 Ob difficultatem partus
periclitari cœpit. Dixitque ei obstetrix: Noli
timere, quia et hunc habebis filium. 18 Egre-
diente autem anima præ dolore, et imminente
jam morte, vocavit nomen filii sui Benoni, id
est, filius doloris mei: pater vero appellavit
eum Benjamin, id est, filius dextræ. 19 Mor-
tua est ergo Rachel, et sepulta est in via
quæ ducit Ephratam, hæc est Bethlehem.
20 Erexitque Jacob titulum super sepulchrum
ejus: Hic est titulus monumenti Rachel, usque
in præsentem diem. 21 Egressus inde, fixit
tabernaculum trans Turrem gregis. 22 Cum-
que habitaret in illa regione, abiit Ruben, et
dormivit cum Bala concubina patris sui: quod
illum minime latuit. Erant autem filii Jacob
duodecim. 23 Filii Liæ: primogenitus Ru-
ben, et Simeon, et Levi, et Judas, et Issachar,
et Zabulon. 24 Filii Rachel: Joseph et Ben-
jamin. 25 Filii Balæ ancillæ Rachelis: Dan
et Nephthali. 26 Filii Zelphæ ancillæ Liæ:
Gad et Aser: hi sunt filii Jacob, qui nati sunt
ei in Mesopotamia Syriæ. 27 Venit etiam ad
Isaac patrem suum in Mambre, civitatem
Arbee, hæc est Hebron: in qua peregrinatus
est Abraham et Isaac. 28 Et completi sunt
dies Isaac centum octoginta annorum. 29 Con-
sumptusque ætate mortuus est: et appositus
est populo suo senex et plenus dierum: et
sepelierunt eum Esau et Jacob filii sui.

CAPUT XXXVI.

1 HÆ sunt autem generationes Esau, ipse
est Edom. 2 Esau accepit uxores de filiabus
Chanaan: Ada filiam Elon Hethæi, et Oolibama

בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ 3 וְאֶת־בָּשְׂמַת
בַּת־יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ 4 וַתֵּלֶד עָדָה
לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת־
רְעוּאֵל׃ 5 וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יְעוּשׁ
וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר
יֻלְּדוּ־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 6 וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־
נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֶת־כָּל־נַפְשׁוֹת
בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת
כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ
אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃ 7 כִּי־הָיָה
רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה
אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃
8 וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃
9 וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר
שֵׂעִיר׃ 10 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז
בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת
אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 11 וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז תֵּימָן
אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וּקְנַז׃ 12 וְתִמְנַע׀ הָיְתָה
פִילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז
אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
13 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה
וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
14 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת־עֲנָה
בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־
יְעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃ 15 אֵלֶּה
אַלּוּפֵי בְנֵי־עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו
אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף
קְנַז׃ 16 אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף
עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם
אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃ 17 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף
שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
18 וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף
יְעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי
אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 19 אֵלֶּה
בְנֵי־עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם הוּא אֱדוֹם׃ ס
20 אֵלֶּה בְנֵי־שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה׃ 21 וְדִשׁוֹן
וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 22 וַיִּהְיוּ בְנֵי־לוֹטָן חֹרִי
וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃ 23 וְאֵלֶּה
בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ
וְאוֹנָם׃ 24 וְאֵלֶּה בְנֵי־צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה
הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיֵּמִם בַּמִּדְבָּר

θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν τοῦ Εὐαίου,
3 Καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἰσμαήλ, ἀδελφὴν
Ναβαιώθ. 4 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς, καὶ
Βασεμὰθ ἔτεκε τὸν Ῥαγουήλ, 5 Καὶ Ὀλιβεμὰ
ἔτεκε τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ·
οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν.
6 Ἔλαβε δὲ Ἡσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ
σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο
καὶ πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν· καὶ
ἐπορεύθη Ἡσαῦ ἐκ τῆς γῆς Χαναὰν ἀπὸ προσώπου
Ἰακὼβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 7 Ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ
ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα, καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. 8 Κατῴκησε δὲ
Ἡσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ· Ἡσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.
9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαῦ πατρὸς Ἐδὼμ ἐν τῷ
ὄρει Σηείρ. 10 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἡσαῦ· Ἐλιφάς, υἱὸς Ἀδᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ, καὶ
Ῥαγουήλ, υἱὸς Βασεμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ. 11 Ἐγέ-
νοντο δὲ Ἐλιφὰς υἱοί· Θαιμάν, Ὠμάρ, Σωφάρ,
Γοθὼμ καὶ Κενέζ. 12 Θαμνὰ δὲ ἦν παλλακὴ
Ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλιφὰς τὸν
Ἀμαλήκ. Οὗτοι υἱοὶ Ἀδᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ. 13 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ῥαγουήλ· Ναχόθ, Ζαρέ, Σομὲ καὶ Μοζέ·
οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ. 14 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγών,
γυναικὸς Ἡσαῦ· ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεοὺς καὶ
τὸν Ἰεγλὸμ καὶ τὸν Κορέ. 15 Οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ
Ἡσαῦ. Υἱοὶ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου Ἡσαῦ· ἡγεμὼν
Θαιμάν, ἡγεμὼν Ὠμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν
Κενέζ, 16 Ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν
Ἀμαλήκ· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφὰς ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ,
οὗτοι υἱοὶ Ἀδᾶς. 17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγουὴλ υἱοῦ
Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ναχώθ, ἡγεμὼν Ζαρέ, ἡγεμὼν Σομέ,
ἡγεμὼν Μοζέ· οὗτοι ἡγεμόνες Ῥαγουὴλ ἐν γῇ
Ἐδώμ, οὗτοι υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ. 18 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ἰεούλ,
ἡγεμὼν Ἰεγλόμ, ἡγεμων Κορέ· οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλι-
βεμᾶς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναικὸς Ἡσαῦ. 19 Οὗτοι υἱοὶ
Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν· οὗτοί εἰσιν υἱοὶ
Ἐδώμ. 20 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηεὶρ τοῦ Χορραίου τοῦ
κατοικοῦντος τὴν γῆν· Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών,
Ἀνά, 21 Καὶ Δησὼν καὶ Ἀσὰρ καὶ Ῥισών· οὗτοι
ἡγεμόνες τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηεὶρ ἐν τῇ γῇ
Ἐδώμ. 22 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτὰν Χορρὶ καὶ
Αἱμάν· ἀδελφὴ δὲ Λωτὰν Θαμνά. 23 Οὗτοι δὲ υἱοὶ
Σωβάλ· Γωλὰμ καὶ Μαναχὰθ καὶ Γαιβὴλ καὶ Σωφὰρ
καὶ Ὠμάρ. 24 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών· Αἰὲ καὶ Ἀνά·
οὗτός ἐστιν Ἀνὰ ὃς εὗρε τὸν Ἰαμεὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

filiam Anæ filiæ Sebeon Hevæi: 3 Basemath
quoque filiam Ismael sororem Nabaioth.
4 Peperit autem Ada, Eliphaz: Basemath
genuit Rahuel: 5 Oolibama genuit Jehus et
Ihelon et Core: hi filii Esau qui nati sunt ei
in terra Chanaan. 6 Tulit autem Esau uxores
suas et filios et filias, et omnem animam domus
suæ, et substantiam, et pecora, et cuncta quæ
habere poterat in terra Chanaan: et abiit in
alteram regionem, recessitque a fratre suo
Jacob. 7 Divites enim erant valde, et simul
habitare non poterant: nec sustinebat eos terra
peregrinationis eorum præ multitudine gre-
gum. 8 Habitavitque Esau in monte Seir,
ipse est Edom. 9 Hæ autem sunt generationes
Esau patris Edom in monte Seir. 10 Et hæc
nomina filiorum ejus: Eliphaz filius Ada
uxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath
uxoris ejus. 11 Fueruntque Eliphaz filii:
Theman, Omar, Sepho, et Gatham, et Cenez.
12 Erat autem Thamna, concubina Eliphaz
filii Esau; quæ peperit ei Amalech: hi sunt
filii Ada uxoris Esau. 13 Filii autem Rahuel:
Nahath et Zara, Samma et Meza: hi filii Ba-
semath uxoris Esau. 14 Isti quoque erant
filii Oolibama filiæ Anæ filiæ Sebeon, uxoris
Esau, quos genuit ei Jehus et Ihelon et Core.
15 Hi duces filiorum Esau: Filii Eliphaz
primogeniti Esau: dux Theman, dux Omar,
dux Sepho, dux Cenez, 16 Dux Core, dux
Gatham, dux Amalech: hi filii Eliphaz in
terra Edom, et hi filii Ada. 17 Hi quoque
filii Rahuel filii Esau: dux Nahath, dux Zara,
dux Samma, dux Meza: hi autem duces Ra-
huel in terra Edom: isti filii Basemath uxoris
Esau. 18 Hi autem filii Oolibama uxoris
Esau: dux Jehus, dux Ihelon, dux Core: hi
duces Oolibama filiæ Anæ uxoris Esau.
19 Isti sunt filii Esau, et hi duces eorum: ipse
est Edom. 20 Isti sunt filii Seir Horræi, ha-
bitatores terræ: Lotan, et Sobal, et Sebeon, et
Ana, 21 Et Dison, et Eser, et Disan: hi duces
Horræi, filii Seir in terra Edom. 22 Facti
sunt autem filii Lotan: Hori et Heman: erat
autem soror Lotan, Thamna. 23 Et isti filii
Sobal: Alvan et Manahat et Ebal, et Sepho et
Onam. 24 Et hi filii Sebeon: Aja et Ana. Iste
est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine,

בְּרְעֹתוֹ אֶת־הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו׃
25 וְאֵלֶּה בְנֵי־עֲנָה דִּשֹׁן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־
עֲנָה׃ 26 וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן
וְיִתְרָן וּכְרָן׃ 27 אֵלֶּה בְּנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן
וְזַעֲוָן וַעֲקָן׃ 28 אֵלֶּה בְנֵי־דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃
29 אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף
שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃ 30 אַלּוּף
דִּשֹׁן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃ פ
31 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ
אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
32 וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם
עִירוֹ דִּנְהָבָה׃ 33 וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה׃ 34 וַיָּמָת
יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃
35 וַיָּמָת חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־
בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם
עִירוֹ עֲוִית׃ 36 וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃ 37 וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ 38 וַיָּמָת
שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־
עַכְבּוֹר׃ 39 וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי
זָהָב׃ 40 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף
תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת׃ 41 אַלּוּף
אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃
42 אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃
43 אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה ׀ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם לְמֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו
אֲבִי אֱדוֹם׃

פ פ פ ט

פרשה לז׃

1 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׃ 2 אֵלֶּה ׀ תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־
שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו
בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־
בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־
דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ 3 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב
אֶת־יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא
לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ 4 וַיִּרְאוּ
אֶחָיו כִּי־אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו
וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃

ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
25 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησὼν καὶ Ὀλιβεμὰ θυγά-
τηρ Ἀνά. 26 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησών· Ἀμαδὰ καὶ
Ἀσβὰν καὶ Ἰθρὰν καὶ Χαῤῥάν. 27 Οὗτοι δὲ υἱοὶ
Ἀσάρ· Βαλαὰμ καὶ Ζουκὰμ καὶ Ἰουκάμ. 28 Οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ῥισών· Ὢς καὶ Ἀράν. 29 Οὗτοι δὲ ἡγε-
μόνες Χοῤῥί· ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβάλ,
ἡγεμὼν Ἀνά, 30 Ἡγεμὼν Δησών, ἡγεμὼν Ἀσάρ,
ἡγεμὼν Ῥισών· οὗτοι ἡγεμόνες Χοῤῥὶ ἐν ταῖς ἡγε-
μονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδώμ. 31 Καὶ οὗτοι οἱ
βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ πρὸ τοῦ βασι-
λεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ. 32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἐδὼμ Βαλὰκ υἱὸς Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Δενναβά. 33 Ἀπέθανε δὲ Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόῤῥας. 34 Ἀπέ-
θανε δὲ Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἀσὼμ
ἐκ τῆς γῆς Θαιμανών. 35 Ἀπέθανε δὲ Ἀσώμ, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ ὁ ἐκκόψας
Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ· καὶ ὄνομα τῇ πόλει
αὐτοῦ Γετθαίμ. 36 Ἀπέθανε δὲ Ἀδάδ, καὶ ἐβασί-
λευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Σαμαδὰ ἐκ Μασσεκκᾶς. 37 Ἀπέ-
θανε δὲ Σαμαδά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Σαοὺλ
ἐκ Ῥοωβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν. 38 Ἀπέθανε δὲ
Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Βαλλενὼν υἱὸς
Ἀχοβώρ. 39 Ἀπέθανε δὲ Βαλλενὼν υἱὸς Ἀχοβώρ,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἀρὰδ υἱὸς Βαράδ· καὶ
ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ· ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ
αὐτοῦ Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματραῒθ υἱοῦ Μαιζωόβ.
40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις
αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν· ἡγεμὼν Θαμνά,
ἡγεμὼν Γωλά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, 41 Ἡγεμὼν Ὀλιβεμάς,
ἡγεμὼν Ἠλάς, ἡγεμὼν Φινών, 42 Ἡγεμὼν Κενέζ,
ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μαζάρ, 43 Ἡγεμὼν Μαγε-
διήλ, ἡγεμὼν Ζαφωίν· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδὼμ ἐν ταῖς
κατῳκοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν.
Οὗτος Ἡσαῦ πατὴρ Ἐδώμ.

ΚΕΦ. λζʹ.

1 ΚΑΤΩΙΚΕΙ δὲ Ἰακὼβ ἐν τῇ γῇ οὗ παρῴκησεν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, ἐν γῇ Χαναάν. 2 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις
Ἰακώβ. Ἰωσὴφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων
τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ, ὢν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλᾶς καὶ μετὰ
τῶν υἱῶν Ζελφᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
κατήνεγκαν δὲ Ἰωσὴφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ
τὸν πατέρα αὐτῶν. 3 Ἰακὼβ δὲ ἠγάπα τὸν
Ἰωσὴφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς
γήρως ἦν αὐτῷ· ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον·
4 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ
φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτόν,
καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.

cum pasceret asinos Sebeon patris sui:
25 Habuitque filium Dison, et filiam Ooli-
bama. 26 Et isti filii Dison: Hamdan, et
Eseban, et Jethram, et Charan. 27 Hi quo-
que filii Eser: Balaan, et Zavan, et Acan.
28 Habuit autem filios Disan: Hus et Aram.
29 Hi duces Horræorum: dux Lotan, dux
Sobal, dux Sebeon, dux Ana, 30 Dux Dison,
dux Eser, dux Disan: isti duces Horræorum
qui imperaverunt in terra Seir. 31 Reges
autem qui regnaverunt in terra Edom ante-
quam haberent regem filii Israel, fuerunt hi:
32 Bela filius Beor, nomenque urbis ejus
Denaba. 33 Mortuus est autem Bela, et
regnavit pro eo Jobab filius Zaræ de Bosra.
34 Cumque mortuus esset Jobab, regnavit pro
eo Husam de terra Themanorum. 35 Hoc
quoque mortuo, regnavit pro eo Adad filius
Badad, qui percussit Madian in regione Moab:
et nomen urbis ejus Avith. 36 Cumque
mortuus esset Adad, regnavit pro eo Semla de
Masreca. 37 Hoc quoque mortuo, regnavit
pro eo Saul de fluvio Rohoboth. 38 Cumque
et hic obiisset, successit in regnum Balanan
filius Achobor. 39 Isto quoque mortuo,
regnavit pro eo Adar, nomenque urbis ejus
Phau: et appellabatur uxor ejus Meetabel,
filia Matred filiæ Mezaab. 40 Hæc ergo no-
mina ducum Esau, in cognationibus, et locis,
et vocabulis suis: dux Thamna, dux Alva, dux
Jetheth, 41 Dux Oolibama, dux Ela, dux
Phinon, 42 Dux Cenez, dux Theman, dux
Mabsar, 43 Dux Magdiel, dux Hiram: hi
duces Edom habitantes in terra imperii sui.
ipse est Esau pater Idumæorum.

CAPUT XXXVII.

1 Habitavit autem Jacob in terra Chanaan,
in qua pater suus peregrinatus est. 2 Et hæ
sunt generationes ejus: Joseph cum sedecim
esset annorum, pascebat gregem cum fratribus
suis adhuc puer: et erat cum filiis Balæ et
Zelphæ uxorum patris sui: accusavitque
fratres suos apud patrem crimine pessimo.
3 Israel autem diligebat Joseph super om-
nes filios suos, eo quod in senectute ge-
nuisset eum: fecitque ei tunicam polymitam.
4 Videntes autem fratres ejus quod a patre
plus cunctis filiis amaretur, oderant eum,
nec poterant ei quidquam pacifice loqui.

5 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ
עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־
נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ 7 וְהִנֵּה
אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה
תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃
8 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ
אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא
אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ 9 וַיַּחֲלֹם
עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים
מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 10 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־
אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא
אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃
11 וַיְקַנְאוּ־בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃
12 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם
בִּשְׁכֶם׃ 13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא
אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 14 וַיֹּאמֶר לוֹ
לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם
הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק
חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 15 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ
וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ
לֵאמֹר מַה־תְּבַקֵּשׁ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי
אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם
רֹעִים׃ 17 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי
שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹּתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף
אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן׃ 18 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ
מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ
לַהֲמִיתוֹ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה
בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ 20 וְעַתָּה ׀
לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת
וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־
יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 21 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ
מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 22 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם ׀ רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְׁלִיכוּ
אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד
אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם
לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 23 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־
כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃
24 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר
רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 25 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכָל־לֶחֶם

*5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσὴφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε
τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὗ ἐνυπνιάσθην. 7 Ὤμην
ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ· καὶ
ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη· περιστραφέντα
δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.
8 Εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μὴ βασιλεύων
βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν;
καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων
αὐτοῦ καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. 9 Εἶδε δὲ
ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ
ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον· ὥσπερ ὁ ἥλιος καὶ
ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με. 10 Καὶ
ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί
τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης; ἆρά γε ἐλθόντες
ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί
σου προσκυνῆσαί σοι ἐπὶ τὴν γῆν; 11 Ἐζήλωσαν
δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ
διετήρησε τὸ ῥῆμα. 12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς
Συχέμ. 13 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Οὐχ
οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο
ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς· εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγώ.
14 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραήλ, Πορευθεὶς ἴδε εἰ ὑγιαί-
νουσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα, καὶ ἀνάγ-
γειλόν μοι· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος
τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. 15 Καὶ εὗρεν
αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ· ἠρώτησε
δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων, Τί ζητεῖς; 16 Ὁ δὲ
εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· ἀπάγγειλόν μοι ποῦ
βόσκουσιν. 17 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, Ἀπήρ-
κασιν ἐντεῦθεν· ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων, Πορευ-
θῶμεν εἰς Δωθαείμ. Καὶ ἐπορεύθη Ἰωσὴφ κατόπισθε
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαείμ.
18 Προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι
αὐτὸν πρὸς αὐτούς· καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀπο-
κτεῖναι αὐτόν. 19 Εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται. 20 Νῦν
οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν
εἰς ἕνα τῶν λάκκων, καὶ ἐροῦμεν Θηρίον πονηρὸν
κατέφαγεν αὐτόν, καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια
αὐτοῦ. 21 Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ
τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξομεν αὐτὸν
εἰς ψυχήν. 22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβήν, Μὴ ἐκχέητε
αἷμα· ἐμβάλλετε αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων τούτων
τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ·
ὅπως ἐξέληται αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῷ
αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 23 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν
Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσὴφ
τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν, 24 Καὶ λα-
βόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος
κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν. 25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον·*

5 Accidit quoque ut visum somnium referret
fratribus suis: quæ causa majoris odii se-
minarium fuit. 6 Dixitque ad eos: Audite
somnium meum quod vidi: 7 Putabam nos
ligare manipulos in agro: et quasi consurgere
manipulum meum, et stare, vestrosque mani-
pulos circumstantes adorare manipulum meum.
8 Responderunt fratres ejus: Numquid rex
noster eris? aut subjiciemur ditioni tuæ?
Hæc ergo causa somniorum atque sermonum,
invidiæ et odii fomitem ministravit. 9 Aliud
quoque vidit somnium, quod narrans fratribus,
ait: Vidi per somnium, quasi solem, et lunam,
et stellas undecim, adorare me. 10 Quod
cum patri suo et fratribus retulisset, increpa-
vit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult
hoc somnium quod vidisti? num ego et mater
tua, et fratres tui, adorabimus te super terram?
11 Invidebant ei igitur fratres sui: pater vero
rem tacitus considerabat. 12 Cumque fratres
illius in pascendis gregibus patris morarentur
in Sichem, 13 Dixit ad eum Israel: Fratres
tui pascunt oves in Sichimis: veni, mittam te
ad eos. Quo respondente, 14 Præsto sum, ait
ei: Vade, et vide si cuncta prospera sint erga
fratres tuos, et pecora: et renuntia mihi quid
agatur. Missus de valle Hebron, venit in
Sichem: 15 Invenitque eum vir errantem in
agro, et interrogavit quid quæreret. 16 At
ille respondit: Fratres meos quæro, indica
mihi ubi pascant greges. 17 Dixitque ei vir:
Recesserunt de loco isto: audivi autem eos
dicentes: Eamus in Dothain. Perrexit ergo
Joseph post fratres suos, et invenit eos in
Dothain. 18 Qui cum vidissent eum procul,
antequam accederet ad eos, cogitaverunt illum
occidere: 19 Et mutuo loquebantur: Ecce
somniator venit: 20 Venite, occidamus eum,
et mittamus in cisternam veterem: dicemus-
que: Fera pessima devoravit eum: et tunc
apparebit quid illi prosint somnia sua.
21 Audiens autem hoc Ruben, nitebatur li-
berare eum de manibus eorum, et dicebat:
22 Non interficiatis animam ejus, nec effunda-
tis sanguinem: sed projicite eum in cisternam
hanc, quæ est in solitudine, manusque vestras
servate innoxias. Hoc autem dicebat, volens
eripere eum de manibus eorum, et reddere
patri suo. 23 Confestim igitur ut pervenit
ad fratres suos, nudaverunt eum tunica
talari et polymita: 24 Miseruntque eum
in cisternam veterem, quæ non habebat
aquam. 25 Et sedentes ut comederent panem,

וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרְחַת
יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים
נְכֹאת וּצְרִי וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד
מִצְרָיְמָה׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו
מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־
דָּמוֹ׃ 27 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ
אַל־תְּהִי־בוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ
אֶחָיו׃ 28 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים
וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ
אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף
וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 29 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן
אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו׃ 30 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמַר
הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אֲנִי־בָא׃ 31 וַיִּקְחוּ
אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים
וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 32 וַיְשַׁלְּחוּ
אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת
בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 33 וַיַּכִּירָהּ וַיֹּאמֶר
כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף
טֹרַף יוֹסֵף׃ 34 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו
וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים
רַבִּים׃ 35 וַיָּקֻמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו
לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד
אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיֵּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃
36 וְהַמְּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרָיִם לְפוֹטִיפַר
סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ פ

פרשה לח׃

1 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת
אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃
2 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ
שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד
בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר׃ 4 וַתַּהַר עוֹד
וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃ 5 וַתֹּסֶף
עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה
וְהָיָה בִכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ 6 וַיִּקַּח
יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃
7 וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא
אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע
לְאָחִיךָ׃ 9 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹּא לוֹ יִהְיֶה
הַזָּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת
אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן־זֶרַע לְאָחִיו׃ 10 וַיֵּרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ׃

*καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον, καὶ ἰδοὺ
ὁδοιπόροι Ἰσμαηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γαλαάδ, καὶ αἱ
κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ
στακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.
26 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Τί
χρήσιμον ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ
κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ; 27 Δεῦτε ἀποδώμεθα
αὐτὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις· αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν
μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ
ἡμῶν ἐστίν· ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 28 Καὶ
παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι ἔμποροι,
καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ
λάκκου· καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ τοῖς Ἰσμαηλίταις
εἴκοσι χρυσῶν· καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσὴφ εἰς
Αἴγυπτον. 29 Ἀνέστρεψε δὲ Ῥουβὴν ἐπὶ τὸν λάκ-
κον, καὶ οὐχ ὁρᾷ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 30 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπε, Τὸ παιδάριον οὐκ
ἔστιν· ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι; 31 Λαβόντες δὲ
τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσὴφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν, καὶ
ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι. 32 Καὶ ἀπέστει-
λαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ
πατρὶ αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Τοῦτον εὕρομεν, ἐπίγνωθι
εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σού ἐστιν ἢ οὔ. 33 Καὶ ἐπέγνω
αὐτὸν καὶ εἶπε, Χιτὼν τοῦ υἱοῦ μού ἐστι· θηρίον
πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν, θηρίον ἥρπασε τὸν
Ἰωσήφ. 34 Διέῤῥηξε δὲ Ἰακὼβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθει
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς. 35 Συνήχθησαν
δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ ἦλθον
παρακαλέσαι αὐτόν· καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι,
λέγων, ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν
εἰς ᾅδου· καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
36 Οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ εἰς
Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραὼ ἀρχιμα-
γείρῳ.*

ΚΕΦ. λή.

*1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη
Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως
πρὸς ἄνθρωπόν τινα Ὀδολλαμίτην ᾧ ὄνομα Εἰράς.
2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χα-
ναναίου ᾗ ὄνομα Σαυά· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ
εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. 3 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἤρ. 4 Καὶ συλ-
λαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Αὐνάν. 5 Καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλώμ· αὕτη δὲ ἦν ἐν
Χασβὶ ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς. 6 Καὶ ἔλαβεν Ἰούδας
γυναῖκα Ἢρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ᾗ ὄνομα Θάμαρ.
7 Ἐγένετο δὲ Ἢρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἔναντι
Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ Θεός. 8 Εἶπε δὲ
Ἰούδας τῷ Αὐνάν, Εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου καὶ ἐπιγάμβρευσαι αὐτήν, καὶ ἀνάστησον
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. 9 Γνοὺς δὲ Αὐνὰν ὅτι οὐκ
αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσήρχετο
πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν
ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ. 10 Πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ
ὅτι ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.*

viderunt Ismaelitas viatores venire de Galaad,
et camelos eorum portantes aromata, et resi-
nam, et stacten, in Ægyptum. 26 Dixit ergo
Judas fratribus suis: Quid nobis prodest si
occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus
sanguinem ipsius? 27 Melius est ut venum-
detur Ismaelitis, et manus nostræ non pollun-
tur: frater enim et caro nostra est. Acquie-
verunt fratres sermonibus illius. 28 Et præ-
tereuntibus Madianitis negotiatoribus, extra-
hentes eum de cisterna, vendiderunt eum
Ismaelitis, viginti argenteis: qui duxerunt
eum in Ægyptum. 29 Reversusque Ruben
ad cisternam, non invenit puerum. 30 Et
scissis vestibus pergens ad fratres suos, ait:
Puer non comparet, et ego quo ibo? 31 Tu-
lerunt autem tunicam ejus, et in sanguine
hædi, quem occiderant, tinxerunt: 32 Mit-
tentes qui ferrent ad patrem, et dicerent:
Hanc invenimus: vide utrum tunica filii tui
sit, an non. 33 Quam cum agnovisset pater,
ait: Tunica filii mei est, fera pessima comedit
eum, bestia devoravit Joseph. 34 Scissisque
vestibus, indutus est cilicio, lugens filium suum
multo tempore. 35 Congregatis autem cunctis
liberis ejus ut lenirent dolorem patris, noluit
consolationem accipere, sed ait: Descendam
ad filium meum lugens in infernum. Et illo
perseverante in fletu, 36 Madianitæ vendi-
derunt Joseph in Ægypto Putiphari eunucho
Pharaonis, magistro militum.

CAPUT XXXVIII.

1 Eodem tempore descendens Judas a fra-
tribus suis, divertit ad virum Odollamitem,
nomine Hiram. 2 Viditque ibi filiam hominis
Chananæi, vocabulo Sue: et accepta uxore,
ingressus est ad eam. 3 Quæ concepit, et
peperit filium, et vocavit nomen ejus Her.
4 Rursumque concepto fœtu, natum filium
vocavit Onan. 5 Tertium quoque peperit,
quem appellavit Sela: quo nato, parere ultra
cessavit. 6 Dedit autem Judas uxorem pri-
mogenito suo Her, nomine Thamar. 7 Fuit
quoque Her primogenitus Judæ, nequam in
conspectu Domini: et ab eo occisus est.
8 Dixit ergo Judas ad Onan filium suum:
Ingredere ad uxorem fratris tui, et sociare illi,
ut suscites semen fratri tuo. 9 Ille sciens non
sibi nasci filios, introiens ad uxorem fratris
sui, semen fundebat in terram, ne liberi fratris
nomine nascerentur. 10 Et idcirco percussit
eum Dominus, quod rem detestabilem faceret.

11 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה
בֵית־אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי אָמַר
פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב
בֵּית אָבִיהָ׃ 12 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־
שׁוּעַ אֵשֶׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל
עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי
תִּמְנָתָה׃ 13 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה
חָמִיךְ עֹלֶה תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃ 14 וַתָּסַר
בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף
וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־
דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאֲתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה
וְהִוא לֹא־נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃ 15 וַיִּרְאֶהָ
יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָּנֶיהָ׃
16 וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הָבָה־נָּא
אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא
וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִּי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃
17 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי־עִזִּים מִן־הַצֹּאן
וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד־שָׁלְחֶךָ׃
18 וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן־לָּךְ
וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ
וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃ 19 וַתָּקָם
וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ
בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ 20 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־
גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת
הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ׃ 21 וַיִּשְׁאַל
אֶת־אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה
הִוא בָעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה
בָזֶה קְדֵשָׁה׃ 22 וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ
לֹא־הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ 24 וַיְהִי ׀
כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר
זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ 25 הִוא
מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר
לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לּוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר
הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה
הָאֵלֶּה׃ 26 וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה
מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי
וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ 27 וַיְהִי בְּעֵת
לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ 28 וַיְהִי
בְלִדְתָּהּ וַיִּתֶּן־יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר
עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃
29 וַיְהִי ׀ כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר

11 Εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, Κάθου
χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου ἕως μέγας γένηται
Σηλὼμ ὁ υἱός μου· εἶπε γάρ, Μή ποτε ἀποθάνῃ καὶ
οὗτος ὥσπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ἀπελθοῦσα δὲ
Θάμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.
12 Ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανε Σαυὰ
ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας ἀνέβη ἐπὶ
τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἱρὰς ὁ
ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης, εἰς Θαμνά. 13 Καὶ
ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ
πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ κεῖραι τὰ πρό-
βατα αὐτοῦ. 14 Καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς
χηρεύσεως ἀφ' ἑαυτῆς περιέβαλε τὸ θέριστρον καὶ
ἐκαλλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνάν,
ἥ ἐστιν ἐν παρόδῳ Θαμνά· ἴδε γὰρ ὅτι μέγας γέγονε
Σηλώμ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
15 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην
εἶναι· κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἐπέγνω αὐτήν. 16. Ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν
τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἔασόν με εἰσελθεῖν πρὸς
σέ· οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν· ἡ δὲ εἶπε,
Τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς μέ; 17 Ὁ δὲ εἶπεν,
Ἐγώ σοι ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων
μου. Ἡ δὲ εἶπεν, Ἐὰν δῷς μοι ἀῤῥαβῶνα ἕως τοῦ
ἀποστεῖλαί σε. 18 Ὁ δὲ εἶπε, Τίνα τὸν ἀῤῥαβῶνά
σοι δώσω; ἡ δὲ εἶπε, Τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν
ὁρμίσκον καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἐν γαστρὶ
ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ. 19 Καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθε, καὶ
περιείλετο τὸ θέριστρον αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ
ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς. 20 Ἀπέ-
στειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ
ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, κομίσασθαι παρὰ
τῆς γυναικὸς τὸν ἀῤῥαβῶνα· καὶ οὐχ εὗρεν αὐτην.
21 Ἐπηρώτησε δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου,
Ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν Αἰνὰν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ; καὶ εἶπαν, Οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη. 22 Καὶ
ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν καὶ εἶπεν, Οὐχ εὗρον, καὶ
οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι μὴ εἶναι ὧδε
πόρνην. 23 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐχέτω αὐτά, ἀλλὰ
μή ποτε καταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν
ἔριφον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εὕρηκας. 24 Ἐγένετο δὲ
μετὰ τρίμηνον ἀνηγγέλη τῷ Ἰούδᾳ λέγοντες, Ἐκπε-
πόρνευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου, καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ
ἔχει ἐκ πορνείας. Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐξαγάγετε αὐτὴν
καὶ κατακαυθήτω. 25 Αὐτὴ δὲ ἀγομένη ἀπέστειλε
πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα, Ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
οὗτινος ταῦτά ἐστιν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω· καὶ εἶπεν,
Ἐπίγνωθι τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὁρμίσκος καὶ
ἡ ῥάβδος αὕτη. 26 Ἐπέγνω δὲ Ἰούδας καὶ
εἶπε, Δεδικαίωται Θάμαρ ἢ ἐγώ, οὗ ἕνεκεν οὐκ
ἔδωκα αὐτὴν Σηλὼμ τῷ υἱῷ μου· καὶ οὐ προσέ-
θετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν. 27 Ἐγένετο δὲ
ἡνίκα ἔτικτε, καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ
αὐτῆς. 28 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτὴν ὁ
εἷς προεξήνεγκε τὴν χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα
ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον, λέγουσα, Οὗτος
ἐξελεύσεται πρότερος. 29 Ὡς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν
χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε,

11 Quamobrem dixit Judas Thamar nurui suæ:
Esto vidua in domo patris tui, donec crescat
Sela filius meus: timebat enim ne et ipse
moreretur, sicut fratres ejus. Quæ abiit, et
habitavit in domo patris sui. 12 Evolutis
autem multis diebus, mortua est filia Sue uxor
Judæ: qui post luctum consolatione suscepta,
ascendebat ad tonsores ovium suarum, ipse et
Hiras opilio gregis Odollamites, in Thamnas.
13 Nuntiatumque est Thamar quod socer illius
ascenderet in Thamnas ad tondendas oves.
14 Quæ, depositis viduitatis vestibus, as-
sumpsit theristrum: et mutato habitu, sedit in
bivio itineris, quod ducit Thamnam: eo quod
crevisset Sela, et non eum accepisset maritum.
15 Quam cum vidisset Judas, suspicatus est
esse meretricem: operuerat enim vultum suum,
ne agnosceretur. 16 Ingrediensque ad eam,
ait: Dimitte me ut coeam tecum: nesciebat
enim quod nurus sua esset. Qua respondente:
Quid dabis mihi ut fruaris concubitu meo?
17 Dixit: Mittam tibi hædum de gregibus.
Rursumque illa dicente: Patiar quod vis, si
dederis mihi arrhabonem, donec mittas quod
polliceris. 18 Ait Judas: Quid tibi vis pro
arrhabone dari? Respondit: Annulum tuum,
et armillam, et baculum quem manu tenes.
Ad unum igitur coitum mulier concepit,
19 Et surgens abiit: depositoque habitu,
quem sumpserat, induta est viduitatis vestibus.
20 Misit autem Judas hædum per pastorem
suum Odollamitem, ut reciperet pignus quod
dederat mulieri: qui cum non invenisset eam,
21 Interrogavit homines loci illius: Ubi est
mulier quæ sedebat in bivio? Respondentibus
cunctis: Non fuit in loco isto meretrix.
22 Reversus est ad Judam, et dixit ei: Non
inveni eam: sed et homines loci illius dixerunt
mihi, numquam sedisse ibi scortum. 23 Ait
Judas: Habeat sibi, certe mendacii arguere
nos non potest: ego misi hædum quem pro-
miseram, et tu non invenisti eam. 24 Ecce
autem post tres menses nuntiaverunt Judæ,
dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua,
et videtur uterus illius intumescere. Dixit-
que Judas: Producite eam ut comburatur.
25 Quæ cum duceretur ad pœnam, misit ad
socerum suum, dicens: De viro cujus hæc
sunt, concepi: cognosce cujus sit annulus, et
armilla, et baculus. 26 Qui, agnitis muneri-
bus, ait: Justior me est: quia non tradidi eam
Sela filio meo. Attamen ultra non cognovit
eam. 27 Instante autem partu, apparuerunt
gemini in utero: atque in ipsa effusione in-
fantium, unus protulit manum, in qua ob-
stetrix ligavit coccinum, dicens: 28 Iste
egredietur prior. 29 Illo vero retrahente
manum, egressus est alter: dixitque mulier:

וַתֹּאמֶר מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
פָּרֶץ׃ 30 וְאַחַר יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ
הַשָּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח׃ ס

פרשה לט׃

1 וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פּוֹטִיפַר
סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי
מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה׃
2 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ
וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי׃ 3 וַיַּרְא אֲדֹנָיו
כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה
מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ׃ 4 וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו
וַיְשָׁרֶת אֹתוֹ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יֶשׁ־
לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ׃ 5 וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד אֹתוֹ
בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה
אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף וַיְהִי בִּרְכַּת
יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה׃
6 וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע
אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא
אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה׃
7 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת־
אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה
עִמִּי׃ 8 וַיְמָאֵן ׀ וַיֹּאמֶר אֶל־אֵשֶׁת אֲדֹנָיו
הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אִתִּי מַה־בַּבָּיִת וְכֹל
אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃ 9 אֵינֶנּוּ גָדוֹל
בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה
כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אַתְּ־אִשְׁתּוֹ וְאֵיךְ
אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי
לֵאלֹהִים׃ 10 וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם ׀
יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֶצְלָהּ לִהְיוֹת
עִמָּהּ׃ 11 וַיְהִי כְּהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה
לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת
שָׁם בַּבָּיִת׃ 12 וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר
שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא
הַחוּצָה׃ 13 וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־עָזַב בִּגְדוֹ
בְּיָדָהּ וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 14 וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי
בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא
לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֶק בָּנוּ בָּא אֵלַי
לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃ 15 וַיְהִי
כְשָׁמְעוֹ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב
בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ 16 וַתַּנַּח
בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ׃
17 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר
בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר־הֵבֵאתָ לָּנוּ
לְצַחֶק בִּי׃ 18 וַיְהִי כַּהֲרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא

*Τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Φαρές.* 30 *Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον·
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.*

ΚΕΦ. λθ'.

1 ἸΩΣΗΦ *δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἐκτή-
σατο αὐτὸν Πετεφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραὼ ὁ ἀρχιμά-
γειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμαηλιτῶν,
οἳ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.* 2 *Καὶ ἦν Κύριος μετὰ
Ἰωσήφ, καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ·*
3 *Ἤιδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ'
αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, Κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτοῦ.* 4 *Καὶ εὗρεν Ἰωσὴφ χάριν ἐναντίον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ καὶ εὐηρέστησεν αὐτῷ· καὶ κατέστησεν
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ
ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.* 5 *Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κα-
ταστῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα
ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ηὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ
Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου
ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν
τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.* 6 *Καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν
αὐτῷ εἰς χεῖρας Ἰωσήφ, καὶ οὐκ ᾔδει τῶν καθ' αὐτὸν
οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὗ ἤσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν
Ἰωσὴφ καλὸς τῷ εἴδει καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.*
7 *Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν
ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ
Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.* 8 *Ὁ δὲ
οὐκ ἤθελεν, εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Εἰ
ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δί ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς
χεῖράς μου,* 9 *Καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ
οὐθὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξῄρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδέν, πλὴν
σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιήσω
τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ;* 10 *Ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσὴφ
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῇ καθεύδειν
μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ.* 11 *Ἐγένετο δὲ
τοιαύτη τις ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσὴφ εἰς τὴν
οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν
τῇ οἰκίᾳ ἔσω.* 12 *Καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν
ἱματίων λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. Καὶ καταλι-
πὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε
καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.* 13 *Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι
καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς,
ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω,* 14 *Καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας
ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα, Ἴδετε, εἰσήγα-
γεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε
πρὸς μὲ λέγων, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα
φωνῇ μεγάλῃ.* 15 *Ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι
ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.* 16 *Καὶ
καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ ἕως ἦλθεν ὁ
κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.* 17 *Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ
κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα, Εἰσῆλθε πρὸς μὲ ὁ
παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξαί
μοι, καὶ εἶπέ μοι, Κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ.* 18 *Ὡς
δὲ ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα,*

Quare divisa est propter te maceria? et ob
hanc causam vocavit nomen ejus Phares.
30 Postea egressus est frater ejus, in cujus
manu erat coccinum: quem appellavit Zara.

CAPUT XXXIX.

1 IGITUR Joseph ductus est in Ægyptum,
emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis,
princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu
Ismaelitarum, a quibus perductus erat. 2 Fuit-
que Dominus cum eo, et erat vir in cunctis
prospere agens: habitavitque in domo domini
sui, 3 Qui optime noverat Dominum esse cum
eo, et omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in
manu illius. 4 Invenitque Joseph gratiam
coram domino suo, et ministrabat ei, a quo
præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi
domum, et universa quæ ei tradita fuerant:
5 Benedixitque Dominus domui Ægyptii
propter Joseph, et multiplicavit tam in ædi-
bus quam in agris cunctam ejus substantiam:
6 Nec quidquam aliud noverat, nisi panem
quo vescebatur. Erat autem Joseph pulchra
facie, et decorus aspectu. 7 Post multos ita-
que dies injecit domina sua oculos suos in
Joseph, et ait: Dormi mecum. 8 Qui nequa-
quam acquiescens operi nefario, dixit ad eam:
Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis,
ignorat quid habeat in domo sua: 9 Nec
quidquam est quod non in mea sit potestate,
vel non tradiderit mihi, præter te, quæ uxor
ejus es: quo modo ergo possum hoc malum
facere, et peccare in Deum meum? 10 Hujus-
cemodi verbis per singulos dies, et mulier
molesta erat adolescenti, et ille recusabat
stuprum. 11 Accidit autem quadam die, ut
intraret Joseph domum, et operis quippiam
absque arbitris faceret: 12 Et illa apprehensa
lacinia vestimenti ejus, diceret: Dormi mecum.
Qui relicto in manu ejus pallio fugit, et egres-
sus est foras. 13 Cumque vidisset mulier
vestem in manibus suis, et se esse contemptam,
14 Vocavit ad se homines domus suæ, et ait
ad eos: En introduxit virum Hebræum, ut
illuderet nobis: ingressus est ad me, ut coiret
mecum: cumque ego succlamassem, 15 Et
audisset vocem meam, reliquit pallium quod
tenebam, et fugit foras. 16 In argumentum
ergo fidei retentum pallium ostendit marito
revertenti domum, 17 Et ait: Ingressus est
ad me servus Hebræus, quem adduxisti ut illu-
deret mihi: 18 Cumque audisset me clamare,

וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 19 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה
אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי
עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ 20 וַיִּקַּח אֲדֹנֵי יוֹסֵף
אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־
אֲסוֹרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית
הַסֹּהַר׃ 21 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט
אֵלָיו חָסֶד וַיִּתֵּן חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית־
הַסֹּהַר׃ 22 וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר בְּיַד־
יוֹסֵף אֵת כָּל־הָאֲסִירִם אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃
23 אֵין ׀ שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר רֹאֶה אֶת־כָּל־
מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר־
הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ פ

פרשה מ׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ
מַשְׁקֵה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהָאֹפֶה לַאֲדֹנֵיהֶם
לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ 2 וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי
סָרִיסָיו עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר
הָאוֹפִים׃ 3 וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר
הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר
יוֹסֵף אָסוּר שָׁם׃ 4 וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים
אֶת־יוֹסֵף אִתָּם וַיְשָׁרֶת אֹתָם וַיִּהְיוּ יָמִים
בְּמִשְׁמָר׃ 5 וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ
חֲלֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ
הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר׃ 6 וַיָּבֹא
אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם
זֹעֲפִים׃ 7 וַיִּשְׁאַל אֶת־סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר
אִתּוֹ בְמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ
פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא
לִי׃ 9 וַיְסַפֵּר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלֹמוֹ
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה־גֶפֶן לְפָנָי׃
10 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִם וְהִוא כְפֹרַחַת
עָלְתָה נִצָּהּ הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃
11 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים
וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־
הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 12 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה
פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃
13 בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־
רֹאשֶׁךָ וַהֲשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ כוֹס־פַּרְעֹה
בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃

καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ᾽ ἐμοὶ ἔφυγε καὶ
ἐξῆλθεν ἔξω. 19 *Ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος*
αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν λέγουσα, Οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου,
καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ. 20 *Καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσὴφ*
ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ
οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ
ὀχυρώματι. 21 *Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσὴφ καὶ*
κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναν-
τίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος. 22 *Καὶ ἔδωκεν ὁ*
ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσὴφ,
καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ,
καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ αὐτὸς ἦν ποιῶν.
23 *Οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου*
γινώσκων δι᾽ αὐτὸν οὐθέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς
Ἰωσὴφ, διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ᾽ αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα
αὐτὸς ἐποίει, ὁ Κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ *δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἥμαρτεν*
ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρ-
χισιτοποιὸς, τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.
2 *Καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις*
αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχόῳ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισι-
τοποιῷ. 3 *Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ*
δεσμωτήριον, εἰς τὸν τόπον οὗ Ἰωσὴφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.
4 *Καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσὴφ αὐ-*
τούς, καὶ παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ
φυλακῇ. 5 *Καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ*
νυκτί· ἡ δὲ ὅρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχόου
καὶ ἀρχισιτοποιοῦ, οἳ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου,
οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἦν αὕτη. 6 *Εἰσῆλθε*
πρὸς αὐτοὺς Ἰωσὴφ τὸ πρωί, καὶ εἶδεν αὐτοὺς καὶ
ἦσαν τεταραγμένοι. 7 *Καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους*
Φαραώ, οἳ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ
κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων, Τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν
σκυθρωπὰ σήμερον; 8 *Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐνύπνιον*
εἴδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. Εἶπε δὲ
αὐτοῖς Ἰωσήφ, Οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις
αὐτῶν ἐστί; διηγήσασθε οὖν μοι. 9 *Καὶ διηγήσατο*
ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσὴφ καὶ
εἶπεν, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου·
10 *Ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ*
θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς· πέπειροι οἱ
βότρυες σταφυλῆς. 11 *Καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ*
ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ
ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ πο-
τήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ. 12 *Καὶ εἶπεν αὐτῷ*
Ἰωσήφ, Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Οἱ τρεῖς πυθ-
μένες τρεῖς ἡμέραι εἰσίν. 13 *Ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ*
μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἀποκα-
ταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοΐαν σου, καὶ δώσεις
τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κατὰ
τὴν ἀρχήν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν.

reliquit pallium quod tenebam, et fugit foras.
19 His auditis dominus, et nimium credulus
verbis conjugis, iratus est valde: 20 Tradidit-
que Joseph in carcerem, ubi vincti regis custo-
diebantur, et erat ibi clausus. 21 Fuit autem
Dominus cum Joseph, et misertus illius dedit
ei gratiam in conspectu principis carceris.
22 Qui tradidit in manu illius universos
vinctos qui in custodia tenebantur: et quid-
quid fiebat, sub ipso erat. 23 Nec noverat
aliquid, cunctis ei creditis: Dominus enim
erat cum illo, et omnia opera ejus dirigebat.

CAPUT XL.

1 HIS ita gestis, accidit ut peccarent duo
eunuchi, pincerna regis Ægypti, et pistor,
domino suo. 2 Iratusque contra eos Pharao
(nam alter pincernis præerat, alter pistoribus),
3 Misit eos in carcerem principis militum, in
quo erat vinctus et Joseph. 4 At custos car-
ceris tradidit eos Joseph, qui et ministrabat eis.
Aliquantulum temporis fluxerat, et illi in
custodia tenebantur. 5 Videruntque ambo
somnium nocte una juxta interpretationem
congruam sibi: 6 Ad quos cum introisset
Joseph mane, et vidisset eos tristes, 7 Scisci-
tatus est eos, dicens: Cur tristior est hodie
solito facies vestra? 8 Qui responderunt:
Somnium vidimus, et non est qui interpretetur
nobis. Dixitque ad eos Joseph: Numquid
non Dei est interpretatio? referte mihi quid
videritis. 9 Narravit prior, præpositus pin-
cernarum, somnium suum: Videbam coram me
vitem, 10 In qua erant tres propagines, cres-
cere paulatim in gemmas, et post flores uvas
maturescere: 11 Calicemque Pharaonis in
manu mea: tuli ergo uvas, et expressi in
calicem quem tenebam, et tradidi poculum
Pharaoni. 12 Respondit Joseph: Hæc est
interpretatio somnii: Tres propagines, tres
adhuc dies sunt: 13 Post quos recordabitur
Pharao ministerii tui, et restituet te in gra-
dum pristinum: dabisque ei calicem juxta
officium tuum, sicut ante facere consueveras.

14 כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ
וְעָשִׂיתָ־נָּא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־
פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 15 כִּי־
גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־
עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃
16 וַיַּרְא שַׂר־הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתָר וַיֹּאמֶר
אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
סַלֵּי חֹרִי עַל־רֹאשִׁי׃ 17 וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן
מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף
אֹכֵל אֹתָם מִן־הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ 18 וַיַּעַן
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים
שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 19 בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה
אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ
מֵעָלֶיךָ׃ 20 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם
הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־
עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ ׀ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת־
רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ 21 וַיָּשֶׁב
אֶת־שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל־מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס
עַל־כַּף פַּרְעֹה׃ 22 וְאֵת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה
כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ 23 וְלֹא־זָכַר שַׂר־
הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃

פ פ פ י

פרשה מא׃

1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם
וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר׃ 2 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר
עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת
בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ 3 וְהִנֵּה שֶׁבַע
פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר
רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל
הַפָּרוֹת עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ 4 וַתֹּאכַלְנָה
הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת
שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ
פַּרְעֹה׃ 5 וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע
שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃
6 וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת קָדִים
צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ 7 וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים
הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת
וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃
8 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־
כָּל־חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר
פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתָם
לְפַרְעֹה׃ 9 וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־
פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃

14 Ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εὖ γένη-
ταί σοι, καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος, καὶ μνησθήσῃ
περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραώ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ
ὀχυρώματος τούτου. 15 Ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ
γῆς Ἑβραίων, καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδέν, ἀλλ'
ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον. 16 Καὶ εἶδεν
ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε, καὶ εἶπε τῷ
Ἰωσήφ, Κἀγὼ εἶδον ἐνύπνιον, καὶ ᾤμην τρία κανᾶ
χονδριτῶν αἴρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. 17 Ἐν δὲ
κανῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν ὧν Φαραὼ
ἐσθίει, ἔργον σιτοποιοῦ· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς μου. 18 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ εἶπεν
αὐτῷ, Αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Τὰ τρία κανᾶ
τρεῖς ἡμέραι εἰσίν. 19 Ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ
ἀφελεῖ Φαραὼ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ κρε-
μάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐ-
ρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ. 20 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραώ,
καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καὶ
ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ
σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ. 21 Καὶ
ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ.
22 Τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασεν, καθὰ συνέκρινεν
αὐτοῖς Ἰωσήφ. 23 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχόος
τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

ΚΕΦ. *μά.*

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραὼ
εἶδεν ἐνύπνιον, ᾤετο ἑστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ.
2 Καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ
βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξί, καὶ
ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχει. 3 Ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες
ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχραὶ
τῷ εἴδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξί, καὶ ἐνέμοντο παρὰ
τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. 4 Καὶ κατέ-
φαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραί, καὶ λεπταὶ ταῖς
σαρξὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἴδει, καὶ τὰς
ἐκλεκτὰς ταῖς σαρξίν. Ἠγέρθη δὲ Φαραώ, 5 Καὶ
ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες
ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἑνὶ ἐκλεκτοὶ καὶ καλοί.
6 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι
ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς. 7 Καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ
στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στά-
χυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. Ἠγέρθη δὲ
Φαραώ, καὶ ἦν ἐνύπνιον. 8 Ἐγένετο δὲ πρωὶ καὶ
ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε
πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς
σοφοὺς αὐτῆς, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραὼ τὸ
ἐνύπνιον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ
Φαραῷ. 9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραὼ
λέγων, Τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον.

14 Tantum memento mei, cum bene tibi fuerit,
et facias mecum misericordiam, ut suggeras
Pharaoni ut educat me de isto carcere:
15 Quia furto sublatus sum de terra Hebræo-
rum; et hic innocens in lacum missus sum.
16 Videns pistorum magister quod prudenter
somnium dissolvisset, ait: Et ego vidi som-
nium, quod tria canistra farinæ haberem super
caput meum: 17 Et in uno canistro quod
erat excelsius, portare me omnes cibos qui
fiunt arte pistoria, avesque comedere ex eo.
18 Respondit Joseph: Hæc est interpretatio
somnii: Tria canistra, tres adhuc dies sunt:
19 Post quos auferet Pharao caput tuum, ac
suspendet te in cruce, et lacerabunt volucres
carnes tuas. 20 Exinde dies tertius natalitius
Pharaonis erat: qui faciens grande convivium
pueris suis, recordatus est inter epulas ma-
gistri pincernarum, et pistorum principis.
21 Restituitque alterum in locum suum, ut
porrigeret ei poculum: 22 Alterum suspendit
in patibulo, ut conjectoris veritas probaretur.
23 Et tamen succedentibus prosperis, præpo-
situs pincernarum oblitus est interpretis sui.

CAPUT XLI.

1 POST duos annos vidit Pharao somnium.
Putabat se stare super fluvium, 2 De quo
ascendebant septem boves, pulchræ et crassæ
nimis: et pascebantur in locis palustribus.
3 Aliæ quoque septem emergebant de flumine,
fœdæ confectæque macie: et pascebantur in
ipsa amnis ripa in locis virentibus: 4 De-
voraveruntque eas, quarum mira species et ha-
bitudo corporum erat. Expergefactus Pharao,
5 Rursum dormivit, et vidit alterum somnium:
Septem spicæ pullulabant in culmo uno plenæ
atque formosæ: 6 Aliæ quoque totidem spicæ
tenues et percussæ uredine oriebantur, 7 Devo-
rantes omnem priorum pulchritudinem. Evi-
gilans Pharao post quietem, 8 Et facto mane,
pavore perterritus, misit ad omnes conjectores
Ægypti, cunctosque sapientes: et accersitis
narravit somnium, nec erat qui interpretare-
tur. 9 Tunc demum reminiscens pincernarum
magister, ait: Confiteor peccatum meum:

10 פַּרְעֹה קָצַף עַל־עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר
בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃
11 וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וָהוּא
אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ 12 וְשָׁם
אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים
וַנְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ
כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ
כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃
14 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ
מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא
אֶל־פַּרְעֹה׃ 15 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף
חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי
עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃
16 וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי
אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃ 17 וַיְדַבֵּר
פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי הִנְנִי עֹמֵד עַל־
שְׂפַת הַיְאֹר׃ 18 וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת
שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפֹת תֹּאַר
וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ 19 וְהִנֵּה שֶׁבַע־פָּרוֹת
אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר
מְאֹד וְרַקּוֹת בָּשָׂר לֹא־רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ׃ 20 וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת
הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת
הַבְּרִיאֹת׃ 21 וַתָּבֹאנָה אֶל־קִרְבֶּנָה וְלֹא
נוֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע
כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ׃ 22 וָאֵרֶא בַּחֲלֹמִי
וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלֹת בְּקָנֶה אֶחָד
מְלֵאֹת וְטֹבוֹת׃ 23 וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים
צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׁדֻפוֹת קָדִים צֹמְחוֹת
אַחֲרֵיהֶם׃ 24 וַתִּבְלַעְןָ הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקֹּת
אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־
הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃ 25 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת
אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃
26 שֶׁבַע פָּרֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ 27 וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת
וְהָרָעֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת שְׁדֻפוֹת הַקָּדִים
יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ 28 הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה
הֶרְאָה אֶת־פַּרְעֹה׃ 29 הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים
בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 30 וְקָמוּ
שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשָּׂבָע
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ׃

10 Φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο
ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμέ
τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν. 11 Καὶ εἴδομεν ἐνύπνιον
ἀμφότεροι ἐν νυκτὶ μιᾷ, ἐγὼ καὶ αὐτός· ἕκαστος
κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν. 12 Ἦν δὲ ἐκεῖ
μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμα-
γείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν.
13 Ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ
συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν
μου, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι. 14 Ἀποστείλας δὲ
Φαραὼ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ. Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ὀχυρώματος, καὶ ἐξύρησαν αὐτὸν καὶ ἤλ-
λαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ ἦλθε πρὸς Φαραώ.
15 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ, Ἐνύπνιον ἑώρακα,
καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα
περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγ-
κρῖναι αὐτά. 16 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ τῷ Φαραῷ
εἶπεν, Ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σω-
τήριον Φαραώ. 17 Ἐλάλησε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ
λέγων, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ᾤμην ἑστάναι παρὰ τὸ
χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, 18 Καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πο-
ταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ
ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχει.
19 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω
αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ
εἴδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν, οἵας οὐκ εἶδον τοι-
αύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας. 20 Καὶ
κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς
ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς,
21 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ οὐ
διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐ-
τῶν, καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραὶ καθὰ καὶ τὴν
ἀρχήν. Ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθην. 22 Καὶ εἶδον
πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυές
ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ πλήρεις καὶ καλοί.
23 Ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι
ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν. 24 Καὶ κατέπιον οἱ
ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ
στάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. Εἶπα οὖν
τοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.
25 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τῷ Φαραῷ, Τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ
ἕν ἐστιν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ ἔδειξε τῷ Φαραῷ. 26 Αἱ
ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί, καὶ οἱ ἑπτὰ
στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ
ἕν ἐστι. 27 Καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀνα-
βαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἐστί, καὶ οἱ ἑπτὰ
στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἑπτὰ ἔτη ἐστίν·
ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ. 28 Τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἴρηκα
Φαραῷ, Ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ ἔδειξε τῷ Φαραῷ, 29 Ἰδοὺ
ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ Αἰ-
γύπτου. 30 Ἥξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης ἐν
ὅλῃ Αἰγύπτῳ, καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν.

10 Iratus rex servis suis, me et magistrum
pistorum retrudi jussit in carcerem principis
militum: 11 Ubi una nocte uterque vidimus
somnium præsagum futurorum. 12 Erat ibi
puer Hebræus, ejusdem ducis militum famulus:
cui narrantes somnia, 13 Audivimus quidquid
postea rei probavit eventus; ego enim redditus
sum officio meo: et ille suspensus est in cruce.
14 Protinus ad regis imperium eductum de
carcere Joseph totonderunt: ac veste mutata,
obtulerunt ei. 15 Cui ille ait: Vidi somnia,
nec est qui edisserat: quæ audivi te sapi-
entissime conjicere. 16 Respondit Joseph:
Absque me Deus respondebit prospera Pha-
raoni. 17 Narravit ergo Pharao quod viderat:
Putabam me stare super ripam fluminis,
18 Et septem boves de amne conscendere,
pulchras nimis, et obesis carnibus: quæ in
pastu paludis virecta carpebant. 19 Et ecce,
has sequebantur aliæ septem boves in tantum
deformes et macilentæ, ut numquam tales in
terra Ægypti viderim: 20 Quæ, devoratis et
consumptis prioribus, 21 Nullum saturitatis
dedere vestigium: sed simili macie et squalore
torpebant. Evigilans, rursus sopore depressus,
22 Vidi somnium: Septem spicæ pullulabant
in culmo uno plenæ atque pulcherrimæ.
23 Aliæ quoque septem tenues et percussæ
uredine, oriebantur e stipula: 24 Quæ priorum
pulchritudinem devoraverunt. Narravi con-
jectoribus somnium, et nemo est qui edisserat.
25 Respondit Joseph: Somnium regis unum
est: quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni.
26 Septem boves pulchræ, et septem spicæ
plenæ: septem ubertatis anni sunt: eamdem-
que vim somnii comprehendunt. 27 Septem
quoque boves tenues atque macilentæ, quæ
ascenderunt post eas, et septem spicæ tenues,
et vento urente percussæ: septem anni ven-
turæ sunt famis. 28 Qui hoc ordine comple-
buntur: 29 Ecce septem anni venient fertilita-
tis magnæ in universa terra Ægypti: 30 Quos
sequentur septem anni alii tantæ sterilitatis,
ut oblivioni tradatur cuncta retro abundantia:
consumptura est enim fames omnem terram.

31 וְלֹֽא־יִוָּדַ֤ע הַשָּׂבָע֙ בָּאָ֔רֶץ מִפְּנֵ֛י הָרָעָ֥ב
הַה֖וּא אַחֲרֵי־כֵ֑ן כִּֽי־כָבֵ֥ד ה֖וּא מְאֹֽד׃
32 וְעַ֨ל הִשָּׁנ֧וֹת הַחֲל֛וֹם אֶל־פַּרְעֹ֖ה פַּעֲמָ֑יִם
כִּֽי־נָכ֤וֹן הַדָּבָר֙ מֵעִ֣ם הָֽאֱלֹהִ֔ים וּמְמַהֵ֥ר
הָֽאֱלֹהִ֖ים לַעֲשֹׂתֽוֹ׃ 33 וְעַתָּה֙ יֵרֶ֣א פַרְעֹ֔ה
אִ֖ישׁ נָב֣וֹן וְחָכָ֑ם וִישִׁיתֵ֖הוּ עַל־אֶ֥רֶץ
מִצְרָֽיִם׃ 34 יַעֲשֶׂ֣ה פַרְעֹ֔ה וְיַפְקֵ֥ד פְּקִדִ֖ים
עַל־הָאָ֑רֶץ וְחִמֵּשׁ֙ אֶת־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בְּשֶׁ֖בַע
שְׁנֵ֥י הַשָּׂבָֽע׃ 35 וְיִקְבְּצ֗וּ אֶת־כָּל־אֹ֙כֶל֙
הַשָּׁנִ֣ים הַטֹּב֔וֹת הַבָּאֹ֖ת הָאֵ֑לֶּה וְיִצְבְּרוּ־
בָ֞ר תַּ֧חַת יַד־פַּרְעֹ֛ה אֹ֖כֶל בֶּעָרִ֥ים וְשָׁמָֽרוּ׃
36 וְהָיָ֨ה הָאֹ֤כֶל לְפִקָּדוֹן֙ לָאָ֔רֶץ לְשֶׁ֙בַע֙
שְׁנֵ֣י הָֽרָעָ֔ב אֲשֶׁ֥ר תִּהְיֶ֖יןָ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם
וְלֹֽא־תִכָּרֵ֥ת הָאָ֖רֶץ בָּרָעָֽב׃ 37 וַיִּיטַ֥ב
הַדָּבָ֖ר בְּעֵינֵ֣י פַרְעֹ֑ה וּבְעֵינֵ֖י כָּל־עֲבָדָֽיו׃
38 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־עֲבָדָ֑יו הֲנִמְצָ֣א כָזֶ֔ה
אִ֕ישׁ אֲשֶׁ֛ר ר֥וּחַ אֱלֹהִ֖ים בּֽוֹ׃ 39 וַיֹּ֤אמֶר
פַּרְעֹה֙ אֶל־יוֹסֵ֔ף אַחֲרֵ֨י הוֹדִ֧יעַ אֱלֹהִ֛ים
אוֹתְךָ֖ אֶת־כָּל־זֹ֑את אֵין־נָב֥וֹן וְחָכָ֖ם כָּמֽוֹךָ׃
40 אַתָּה֙ תִּהְיֶ֣ה עַל־בֵּיתִ֔י וְעַל־פִּ֖יךָ יִשַּׁ֣ק
כָּל־עַמִּ֑י רַ֥ק הַכִּסֵּ֖א אֶגְדַּ֥ל מִמֶּֽךָּ׃ 41 וַיֹּ֥אמֶר
פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף רְאֵה֙ נָתַ֣תִּי אֹֽתְךָ֔ עַ֖ל
כָּל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ 42 וַיָּסַר֩ פַּרְעֹ֨ה אֶת־
טַבַּעְתּוֹ֙ מֵעַ֣ל יָד֔וֹ וַיִּתֵּ֥ן אֹתָ֖הּ עַל־יַ֣ד
יוֹסֵ֑ף וַיַּלְבֵּ֤שׁ אֹתוֹ֙ בִּגְדֵי־שֵׁ֔שׁ וַיָּ֛שֶׂם רְבִ֥ד
הַזָּהָ֖ב עַל־צַוָּארֽוֹ׃ 43 וַיַּרְכֵּ֣ב אֹת֗וֹ בְּמִרְכֶּ֤בֶת
הַמִּשְׁנֶה֙ אֲשֶׁר־ל֔וֹ וַיִּקְרְא֥וּ לְפָנָ֖יו אַבְרֵ֑ךְ
וְנָת֣וֹן אֹת֔וֹ עַ֖ל כָּל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ 44 וַיֹּ֧אמֶר
פַּרְעֹ֛ה אֶל־יוֹסֵ֖ף אֲנִ֣י פַרְעֹ֑ה וּבִלְעָדֶ֗יךָ
לֹֽא־יָרִ֨ים אִ֜ישׁ אֶת־יָד֛וֹ וְאֶת־רַגְל֖וֹ בְּכָל־אֶ֥רֶץ
מִצְרָֽיִם׃ 45 וַיִּקְרָ֨א פַרְעֹ֣ה שֵׁם־יוֹסֵף֮ צָֽפְנַ֣ת
פַּעְנֵ֒חַ֒ וַיִּתֶּן־ל֣וֹ אֶת־אָֽסְנַ֗ת בַּת־פּ֥וֹטִי פֶ֛רַע
כֹּהֵ֥ן אֹ֖ן לְאִשָּׁ֑ה וַיֵּצֵ֥א יוֹסֵ֖ף עַל־אֶ֥רֶץ
מִצְרָֽיִם׃ 46 וְיוֹסֵף֙ בֶּן־שְׁלֹשִׁ֣ים שָׁנָ֔ה בְּעָמְד֕וֹ
לִפְנֵ֖י פַּרְעֹ֣ה מֶֽלֶךְ־מִצְרָ֑יִם וַיֵּצֵ֤א יוֹסֵף֙
מִלִּפְנֵ֣י פַרְעֹ֔ה וַֽיַּעֲבֹ֖ר בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃
47 וַתַּ֣עַשׂ הָאָ֔רֶץ בְּשֶׁ֖בַע שְׁנֵ֣י הַשָּׂבָ֑ע
לִקְמָצִֽים׃ 48 וַיִּקְבֹּ֞ץ אֶת־כָּל־אֹ֣כֶל ׀ שֶׁ֣בַע
שָׁנִ֗ים אֲשֶׁ֤ר הָיוּ֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם וַיִּתֶּן־אֹ֖כֶל
בֶּעָרִ֑ים אֹ֧כֶל שְׂדֵה־הָעִ֛יר אֲשֶׁ֥ר סְבִֽיבֹתֶ֖יהָ
נָתַ֥ן בְּתוֹכָֽהּ׃ 49 וַיִּצְבֹּ֨ר יוֹסֵ֥ף בָּ֛ר כְּח֥וֹל
הַיָּ֖ם הַרְבֵּ֣ה מְאֹ֑ד עַ֚ד כִּֽי־חָדַ֣ל לִסְפֹּ֔ר
כִּי־אֵ֖ין מִסְפָּֽר׃ 50 וּלְיוֹסֵ֤ף יֻלַּד֙ שְׁנֵ֣י
בָנִ֔ים בְּטֶ֥רֶם תָּב֖וֹא שְׁנַ֣ת הָרָעָ֑ב אֲשֶׁ֤ר
יָֽלְדָה־לּוֹ֙ אָֽסְנַ֔ת בַּת־פּ֥וֹטִי פֶ֖רַע כֹּהֵ֥ן אֽוֹן׃

31 Καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς
ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα, ἰσχυρὸς
γὰρ ἔσται σφόδρα. 32 Περὶ δὲ τοῦ δευτερῶσαι τὸ
ἐνύπνιον Φαραὼ δὶς, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ
παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι
αὐτό. 33 Νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ
συνετὸν, καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου.
34 Καὶ ποιησάτω Φαραὼ, καὶ καταστησάτω το-
πάρχας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα
τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν
τῆς εὐθηνίας, 35 Καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ
βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν
τούτων· καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα Φαραὼ,
βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω. 36 Καὶ ἔσται
τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἑπτὰ
ἔτη τοῦ λιμοῦ ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ
ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ. 37 Ἤρεσε δὲ τὸ
ῥῆμα ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν
παίδων αὐτοῦ. 38 Καὶ εἶπε Φαραὼ πᾶσι τοῖς
παισὶν αὐτοῦ, Μὴ εὑρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον
ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ; 39 Εἶπε δὲ Φαραὼ
τῷ Ἰωσὴφ, Ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ Θεός σοι πάντα ταῦτα,
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερος
σοῦ. 40 Σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στό-
ματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου· πλὴν τὸν
θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ. 41 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ
Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσῃ γῇ
Αἰγύπτου. 42 Καὶ περιελόμενος Φαραὼ τὸν δακτύ-
λιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
χεῖρα Ἰωσὴφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην,
καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ. 43 Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ
δεύτερον τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ
κήρυξ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου.
44 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Ἐγὼ Φαραὼ, ἄνευ
σοῦ οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης
γῆς Αἰγύπτου. 45 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ τὸ ὄνομα
Ἰωσὴφ Ψονθομφανήχ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσενὲθ
θυγατέρα Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς
γυναῖκα. 46 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα ὅτε
ἔστη ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε
δὲ Ἰωσὴφ ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ διῆλθε πᾶσαν
γῆν Αἰγύπτου. 47 Καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ
ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα. 48 Καὶ συνήγαγε
πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ
εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα
ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως
τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ. 49 Καὶ συνή-
γαγεν Ἰωσὴφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης
πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι· οὐ γὰρ
ἦν ἀριθμός. 50 Τῷ δὲ Ἰωσὴφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ
τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ
Ἀσενὲθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

31 Et ubertatis magnitudinem perditura est
inopiæ magnitudo. 32 Quod autem vidisti
secundo ad eamdem rem pertinens somnium:
firmitatis indicium est, eo quod fiat sermo Dei,
et velocius impleatur. 33 Nunc ergo provideat
rex virum sapientem et industrium, et præ-
ficiat eum terræ Ægypti: 34 Qui constituat
præpositos per cunctas regiones; et quintam
partem fructuum per septem annos fertilitatis,
35 Qui jam nunc futuri sunt, congreget in
horrea: et omne frumentum sub Pharaonis
potestate condatur, serveturque in urbibus.
36 Et præparetur futuræ septem annorum
fami, quæ oppressura est Ægyptum, et non
consumetur terra inopia. 37 Placuit Pharaoni
consilium et cunctis ministris ejus: 38 Locu-
tusque est ad eos: Num invenire poterimus
talem virum, qui spiritu Dei plenus sit?
39 Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi
Deus omnia quæ locutus es, numquid sapien-
tiorem et consimilem tui invenire potero?
40 Tu eris super domum meam, et ad tui oris
imperium cunctus populus obediet: uno tan-
tum regni solio te præcedam. 41 Dixitque
rursus Pharao ad Joseph: Ecce, constitui te
super universam terram Ægypti. 42 Tulitque
annulum de manu sua, et dedit eum in manu
ejus: Vestivitque eum stola byssina, et collo
torquem auream circumposuit. 43 Fecitque
eum ascendere super currum suum secundum,
clamante præcone, ut omnes coram eo genu
flecterent, et præpositum esse scirent universæ
terræ Ægpyti. 44 Dixit quoque rex ad Joseph:
Ego sum Pharao: absque tuo imperio non
movebit quisquam manum aut pedem in omni
terra Ægypti. 45 Vertitque nomen ejus, et
vocavit eum lingua Ægyptiaca, Salvatorem
mundi. Deditque illi uxorem Aseneth, filiam
Putiphare sacerdotis Heliopoleos. Egres-
sus est itaque Joseph ad terram Ægypti
46 (Triginta autem annorum erat quando
stetit in conspectu regis Pharaonis), et circui-
vit omnes regiones Ægypti. 47 Venitque
fertilitas septem annorum: Et in manipulos
redactæ segetes congregatæ sunt in horrea
Ægypti. 48 Omnis etiam frugum abundantia
in singulis urbibus condita est. 49 Tanta-
que fuit abundantia tritici, ut arenæ maris
coæquaretur, et copia mensuram excederet.
50 Nati sunt autem Joseph filii duo ante-
quam veniret fames: quos peperit ei Ase-
neth, filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos.

51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה
כִּי־נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עֲמָלִי וְאֵת כָּל־
בֵּית אָבִי׃ 52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם
כִּי־הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי׃ 53 וַתִּכְלֶינָה
שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 54 וַתְּחִלֶּינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב
לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל־
הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃
55 וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם
אֶל־פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־
מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם
תַּעֲשׂוּ׃ 56 וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי
הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם
וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 57 וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה
לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק הָרָעָב בְּכָל־
הָאָרֶץ׃

פרשה מב.

1 וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ׃
2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר
בְּמִצְרָיִם רְדוּ־שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ־לָנוּ מִשָּׁם
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת׃ 3 וַיֵּרְדוּ אֲחֵי־יוֹסֵף
עֲשָׂרָה לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃ 4 וְאֶת־בִּנְיָמִין
אֲחִי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֶחָיו כִּי
אָמַר פֶּן־יִקְרָאֶנּוּ אָסוֹן׃ 5 וַיָּבֹאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה
הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 6 וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט
עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל־עַם הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אַפַּיִם
אָרְצָה׃ 7 וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיַּכִּרֵם
וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן
לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ 8 וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וְהֵם
לֹא הִכִּרֻהוּ׃ 9 וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֵת הַחֲלֹמוֹת
אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים
אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם׃
10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ
לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ 11 כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד נָחְנוּ
כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃
12 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִּי־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם
לִרְאוֹת׃ 13 וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר עֲבָדֶיךָ
אַחִים ׀ אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וְהִנֵּה הַקָּטֹן אֶת־אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ׃

51 Ἐκάλεσε *δὲ* Ἰωσὴφ *τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου*
Μανασσῆ, *ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ* Θεὸς *πάν-*
των τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός
μου. 52 Τὸ *δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν*
Ἐφραΐμ, *ὅτι ηὔξησέ με ὁ* Θεὸς *ἐν γῇ ταπεινώσεώς*
μου. 53 Παρῆλθον *δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας,*
ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, 54 Καὶ *ἤρξατο τὰ*
ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ.
Καὶ *ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ*
Αἰγύπτου *ἦσαν ἄρτοι.* 55 Καὶ *ἐπείνασε πᾶσα ἡ*
γῆ Αἰγύπτου, *ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς* Φαραὼ *περὶ*
ἄρτων· εἶπε δὲ Φαραὼ *πᾶσι τοῖς* Αἰγυπτίοις, Πο-
ρεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, *καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε.*
56 Καὶ *ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς·*
ἀνέῳξε δὲ Ἰωσὴφ *πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ*
ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. 57 Καὶ *πᾶσαι αἱ*
χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον *ἀγοράζειν πρὸς* Ἰωσήφ·
ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΚΕΦ. *μβ΄.*

1 ἸΔΩΝ *δὲ* Ἰακὼβ *ὅτι ἐστὶ πρᾶσις ἐν* Αἰγύπτῳ,
εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἵνα *τί ῥαθυμεῖτε;* 2 Ἰδοὺ
ἀκήκοα ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· *κατάβητε ἐκεῖ*
καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν καὶ
μὴ ἀποθάνωμεν. 3 Κατέβησαν *δὲ οἱ ἀδελφοὶ* Ἰω-
σὴφ *οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ* Αἰγύπτου. 4 Τὸν
δὲ Βενιαμὶν *τὸν ἀδελφὸν* Ἰωσὴφ *οὐκ ἀπέστειλε*
μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· εἶπε γάρ, Μή *ποτε*
συμβῇ αὐτῷ μαλακία. 5 Ἦλθον *δὲ οἱ υἱοὶ* Ἰσραὴλ
ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς
ἐν γῇ Χαναάν. 6 Ἰωσὴφ *δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς,*
οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ
οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, *προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσω-*
πον ἐπὶ τὴν γῆν. 7 Ἰδὼν *δὲ* Ἰωσὴφ *τοὺς ἀδελφοὺς*
αὐτοῦ ἐπέγνω, καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ
ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πόθεν
ἥκατε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ *γῆς* Χαναάν, *ἀγοράσαι*
βρώματα. 8 Ἐπέγνω *δὲ* Ἰωσὴφ *τοὺς ἀδελφοὺς*
αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. 9 Καὶ
ἐμνήσθη Ἰωσὴφ *τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐ-*
τός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατάσκοποί *ἐστε, κατανοῆσαι*
τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε. 10 Οἱ *δὲ εἶπαν,* Οὐχί,
κύριε· οἱ παῖδές σου ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα.
11 Πάντες *ἐσμὲν υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου, εἰρηνικοί*
ἐσμεν· οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι. 12 Εἶπε
δὲ αὐτοῖς, Οὐχί, *ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν.*
13 Οἱ *δὲ εἶπαν,* Δώδεκά *ἐσμεν οἱ παῖδές σου ἀδελ-*
φοὶ ἐν γῇ Χαναάν· *καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ*
πατρὸς ἡμῶν σήμερον, ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει.

51 Vocavitque nomen primogeniti, Manasses,
dicens: Oblivisci me fecit Deus omnium labo-
rum meorum, et domus patris mei. 52 Nomen
quoque secundi appellavit Ephraïm, dicens:
Crescere me fecit Deus in terra paupertatis
meæ. 53 Igitur transactis septem ubertatis
annis, qui fuerant in Ægypto: 54 Cœperunt
venire septem anni inopiæ, quos prædixerat
Joseph: et in universo orbe fames prævaluit,
in cuncta autem terra Ægypti panis erat.
55 Qua esuriente, clamavit populus ad Phara-
onem, alimenta petens. Quibus ille respondit:
Ite ad Joseph: et quidquid ipse vobis dixe-
rit, facite. 56 Crescebat autem quotidie fames
in omni terra: aperuitque Joseph universa
horrea, et vendebat Ægyptiis: nam et illos
oppresserat fames. 57 Omnesque provinciæ
veniebant in Ægyptum, ut emerent escas, et
malum inopiæ temperarent.

CAPUT XLII.

1 Audiens autem Jacob quod alimenta ven-
derentur in Ægypto, dixit filiis suis: Quare
negligitis? 2 Audivi quod triticum venum-
detur in Ægypto: descendite, et emite nobis
necessaria, ut possimus vivere, et non consu-
mamur inopia. 3 Descendentes igitur fra-
tres Joseph decem, ut emerent frumenta in
Ægypto, 4 Benjamin domi retento a Jacob,
qui dixerat fratribus ejus: Ne forte in itinere
quidquam patiatur mali: 5 Ingressi sunt
terram Ægypti cum aliis qui pergebant ad
emendum. Erat autem fames in terra Cha-
naan. 6 Et Joseph erat princeps in terra
Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta popu-
lis vendebantur. Cumque adorassent eum
fratres sui, 7 Et agnovisset eos, quasi ad
alienos durius loquebatur, interrogans eos:
Unde venistis? Qui responderunt: De terra
Chanaan, ut emamus victui necessaria. 8 Et
tamen fratres ipse cognoscens, non est cog-
nitus ab eis. 9 Recordatusque somniorum,
quæ aliquando viderat, ait ad eos: Explorato-
res estis: Ut videatis infirmiora terræ venistis.
10 Qui dixerunt: Non est ita, domine, sed
servi tui venerunt ut emerent cibos. 11 Omnes
filii unius viri sumus: pacifici venimus, nec
quidquam famuli tui machinantur mali.
12 Quibus ille respondit: Aliter est: immu-
nita terræ hujus considerare venistis. 13 At
illi: Duodecim, inquiunt, servi tui, fratres
sumus, filii viri unius in terra Chanaan: mini-
mus cum patre nostro est, alius non est super.

14 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ 15 בְּזֹאת
תִּבָּחֵנוּ חֵי פַרְעֹה אִם־תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי
אִם־בְּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה׃ 16 שִׁלְחוּ
מִכֶּם אֶחָד וְיִקַּח אֶת־אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הֵאָסְרוּ
וְיִבָּחֲנוּ דִּבְרֵיכֶם הַאֱמֶת אִתְּכֶם וְאִם־לֹא
חֵי פַרְעֹה כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם׃ 17 וַיֶּאֱסֹף
אֹתָם אֶל־מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ 18 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ
וִחְיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא׃ 19 אִם־כֵּנִים
אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶם
וְאַתֶּם לְכוּ הָבִיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם׃
20 וְאֶת־אֲחִיכֶם הַקָּטֹן תָּבִיאוּ אֵלַי וְיֵאָמְנוּ
דִבְרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ 21 וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים ׀ אֲנַחְנוּ עַל־
אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ
אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמָעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ
הַצָּרָה הַזֹּאת׃ 22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר
הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם ׀ לֵאמֹר אַל־תֶּחֶטְאוּ
בַיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ׃
23 וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שֹׁמֵעַ יוֹסֵף כִּי
הַמֵּלִיץ בֵּינֹתָם׃ 24 וַיִּסֹּב מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּבְךְּ
וַיָּשָׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאִתָּם
אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֶּאֱסֹר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ 25 וַיְצַו
יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּר וּלְהָשִׁיב
כַּסְפֵּיהֶם אִישׁ אֶל־שַׂקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֵדָה
לַדָּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן׃ 26 וַיִּשְׂאוּ אֶת־
שִׁבְרָם עַל־חֲמֹרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם׃ 27 וַיִּפְתַּח
הָאֶחָד אֶת־שַׂקּוֹ לָתֵת מִסְפּוֹא לַחֲמֹרוֹ
בַּמָּלוֹן וַיַּרְא אֶת־כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי
אַמְתַּחְתּוֹ׃ 28 וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָיו הוּשַׁב
כַּסְפִּי וְגַם הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לִבָּם
וַיֶּחֶרְדוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה
אֱלֹהִים לָנוּ׃ 29 וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקֹּרֹת אֹתָם
לֵאמֹר׃ 30 דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אִתָּנוּ
קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כִּמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ׃
31 וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים אֲנָחְנוּ לֹא הָיִינוּ
מְרַגְּלִים׃ 32 שְׁנֵים־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי
אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינֶנּוּ וְהַקָּטֹן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 33 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ
אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֵדַע כִּי כֵנִים אַתֶּם
אֲחִיכֶם הָאֶחָד הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת־רַעֲבוֹן
בָּתֵּיכֶם קְחוּ וָלֵכוּ׃ 34 וְהָבִיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם
הַקָּטֹן אֵלַי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם

14 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα ὑμῖν,
λέγων ὅτι κατάσκοποί ἐστε. 15 Ἐν τούτῳ φα-
νεῖσθε· νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, οὐ μὴ ἐξέλθητε
ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ
ὧδε. 16 Ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ
φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ
οὔ· εἰ δὲ μὴ, νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, ἦ μὴν κα-
τάσκοποί ἐστε. 17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ
ἡμέρας τρεῖς. 18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρίτῃ, Τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε· τὸν Θεὸν
γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι. 19 Εἰ εἰρηνικοί ἐστε, ἀδελφὸς
ὑμῶν κατασχεθήτω εἷς ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ
βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτο-
δοσίας ὑμῶν, 20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν
νεώτερον ἀγάγετε πρὸς μέ, καὶ πιστευθήσονται τὰ
ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, ἀποθανεῖσθε. Ἐποίησαν
δὲ οὕτως. 21 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, Ναί, ἐν ἁμαρτίαις γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν
αὐτοῦ· καὶ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλῖψις
αὕτη. 22 Ἀποκριθεὶς δὲ Ῥουβὴν εἶπεν αὐτοῖς,
Οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὸ παι-
δάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐκζητεῖται. 23 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι
ἀκούει Ἰωσήφ, ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν
ἦν. 24 Ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰω-
σήφ. Καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν. 25 Ἐνετείλατο δὲ Ἰωσὴφ
ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ
ἀργύριον αὐτῶν ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ
δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. Καὶ ἐγε-
νήθη αὐτοῖς οὕτως. 26 Καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον
ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. 27 Λύσας
δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα
τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν
τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ
μαρσίππου. 28 Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
Ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ
μαρσίππῳ μου. Καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ
ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Τί τοῦτο
ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν; 29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακὼβ
τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες, 30 Λε-
λάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς
σκληρά, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκο-
πεύοντας τὴν γῆν. 31 Εἴπαμεν δὲ αὐτῷ, Εἰρηνικοί
ἐσμεν, οὐκ ἐσμὲν κατάσκοποι. 32 Δώδεκα ἀδελφοί
ἐσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει,
ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ
Χαναάν. 33 Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος
τῆς γῆς, Ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι εἰρηνικοί ἐστε·
ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ, τὸν δὲ ἀγορασμὸν
τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε,
34 Καὶ ἀγάγετε πρὸς μὲ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν
νεώτερον. Καὶ γνώσομαι ὅτι οὐ κατάσκοποί ἐστε,

14 Hoc est, ait, quod locutus sum: Explora-
tores estis. 15 Jam nunc experimentum vestri
capiam: per salutem Pharaonis non egredie-
mini hinc, donec veniat frater vester minimus.
16 Mittite ex vobis unum, et adducat eum:
vos autem eritis in vinculis, donec probentur
quæ dixistis utrum vera an falsa sint: alioquin
per salutem Pharaonis exploratores estis.
17 Tradidit ergo illos custodiæ tribus diebus.
18 Die autem tertio reductis de carcere, ait:
Facite quæ dixi, et vivetis: Deum enim timeo.
19 Si pacifici estis, frater vester unus ligetur
in carcere: vos autem abite, et ferte frumenta
quæ emistis, in domos vestras, 20 Et fratrem
vestrum minimum ad me adducite, ut possim
vestros probare sermones, et non moriamini.
Fecerunt ut dixerat, 21 Et locuti sunt ad
invicem: Merito hæc patimur, quia peccavi-
mus in fratrem nostrum, videntes angustiam
animæ illius, dum deprecaretur nos, et non
audivimus: idcirco venit super nos ista tribu-
latio. 22 E quibus unus Ruben, ait: Numquid
non dixi vobis: Nolite peccare in puerum:
et non audistis me? en sanguis ejus exquiritur.
23 Nesciebant autem quod intelligeret Joseph:
eo quod per interpretem loqueretur ad eos.
24 Avertitque se parumper, et flevit: et re-
versus locutus est ad eos. 25 Tollensque Si-
meon, et ligans illis præsentibus, jussit minis-
tris ut implerent eorum saccos tritico, et re-
ponerent pecunias singulorum in sacculis suis,
datis supra cibariis in viam: qui fecerunt ita.
26 At illi portantes frumenta in asinis suis,
profecti sunt. 27 Apertoque unus sacco, ut
daret jumento pabulum in diversorio, contem-
platus pecuniam in ore sacculi, 28 Dixit fra-
tribus suis: Reddita est mihi pecunia, en ha-
betur in sacco. Et obstupefacti turbatique,
mutuo dixerunt: Quidnam est hoc quod fecit
nobis Deus? 29 Veneruntque ad Jacob pa-
trem suum in terram Chanaan, et narrave-
runt ei omnia quæ accidissent sibi, dicentes:
30 Locutus est nobis dominus terræ dure
et putavit nos exploratores esse provinciæ.
31 Cui respondimus: Pacifici sumus, nec ullas
molimur insidias. 32 Duodecim fratres uno
patre geniti sumus: unus non est super, mi-
nimus cum patre nostro est in terra Chanaan.
33 Qui ait nobis: Sic probabo quod pacifici sitis:
Fratrem vestrum unum dimittite apud me, et ci-
baria domibus vestris necessaria sumite, et abite,
34 Fratremque vestrum minimum adducite
ad me, ut sciam quod non sitis exploratores:

כִּי כֵנִים אַתֶּם אֶת־אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת־
הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ׃ 35 וַיְהִי הֵם מְרִיקִים
שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ צְרוֹר־כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ
וַיִּרְאוּ אֶת־צְרֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם
וַיִּירָאוּ׃ 36 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינֶנּוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינֶנּוּ
וְאֶת־בִּנְיָמִן תִּקָּחוּ עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה׃
37 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי
בָנַי תָּמִית אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ תְּנָה
אֹתוֹ עַל־יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ 38 וַיֹּאמֶר
לֹא־יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם כִּי־אָחִיו מֵת וְהוּא
לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּיָגוֹן
שְׁאוֹלָה׃

פרשה מג׃

1 וְהָרָעָב כָּבֵד בָּאָרֶץ׃ 2 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
כִּלּוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרָיִם
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ
מְעַט־אֹכֶל׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר
הָעֵד הֵעִד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תִרְאוּ
פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃ 4 אִם־יֶשְׁךָ
מְשַׁלֵּחַ אֶת־אָחִינוּ אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה
לְךָ אֹכֶל׃ 5 וְאִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ לֹא נֵרֵד
כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא־תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי
אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃ 6 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָה
הֲרֵעֹתֶם לִי לְהַגִּיד לָאִישׁ הַעוֹד לָכֶם
אָח׃ 7 וַיֹּאמְרוּ שָׁאוֹל שָׁאַל־הָאִישׁ לָנוּ
וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי הֲיֵשׁ
לָכֶם אָח וַנַּגֶּד־לוֹ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחִיכֶם׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו שִׁלְחָה
הַנַּעַר אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה וְנִחְיֶה וְלֹא
נָמוּת גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אַתָּה גַּם־טַפֵּנוּ׃ 9 אָנֹכִי
אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ אִם־לֹא הֲבִיאֹתִיו
אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לְךָ כָּל־
הַיָּמִים׃ 10 כִּי לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי־עַתָּה
שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם׃ 11 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם אִם־כֵּן ׀ אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ
מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה
מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים
וּשְׁקֵדִים׃ 12 וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קְחוּ בְיֶדְכֶם
וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם
תָּשִׁיבוּ בְיֶדְכֶם אוּלַי מִשְׁגֶּה הוּא׃ 13 וְאֶת־
אֲחִיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ׃

*ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν
ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε.* 35 *Ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν,
καὶ ἦν ἑκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ
αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν
αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.* 36 *Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ἐμὲ ἠτεκνώσατε.
Ἰωσὴφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὶν
λήψεσθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.* 37 *Εἶπε
δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν λέγων, Τοὺς δύο υἱούς
μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ·
δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν
πρὸς σέ.* 38 *Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ καταβήσεται ὁ υἱός
μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ
αὐτὸς μόνος καταλέλειπται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν
μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐὰν πορεύησθε, καὶ κα-
τάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.*

ΚΕΦ. μγ'.

1 *Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς.* 2 *Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν
ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ
αὐτῶν, Πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ
βρώματα.* 3 *Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, Δια-
μαρτυρίᾳ μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος
τῆς γῆς λέγων, Οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν
μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ.* 4 *Εἰ
μὲν οὖν ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν,
καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα.* 5 *Εἰ
δὲ μὴ ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ
πορευσόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν λέγων,
Οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς
ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ.* 6 *Εἶπε δὲ Ἰσραήλ,
Τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ
ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός;* 7 *Οἱ δὲ εἶπαν, Ἐρωτῶν
ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν,
λέγων, Εἰ ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν
ἀδελφός; καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώ-
τησιν ταύτην. Μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, Ἀγάγετε
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;* 8 *Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ
τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ'
ἐμοῦ, καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ
μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ
ἡμῶν.* 9 *Ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν, ἐκ χειρός μου
ζήτησον αὐτόν· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ,
καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὼς
ἔσομαι εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.* 10 *Εἰ μὴ γὰρ
ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς.* 11 *Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Εἰ οὕτως
ἐστί, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν
τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε
τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος,
θυμίαμά τε καὶ στακτὴν καὶ τερέβινθον καὶ κάρυα.*
12 *Καὶ τὸ ἀργύριον δισσὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν
ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρ-
σίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν· μή ποτε
ἀγνόημά ἐστι.* 13 *Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε,
καὶ ἀναστάντες κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.*

et istum, qui tenetur in vinculis, recipere pos-
sitis: ac deinceps quæ vultis, emendi habeatis
licentiam. 35 His dictis, cum frumenta ef-
funderent, singuli repererunt in ore saccorum
ligatas pecunias: exterritisque simul omnibus,
36 Dixit pater Jacob: Absque liberis me esse
fecistis: Joseph non est super, Simeon tenetur
in vinculis, et Benjamin auferetis: in me hæc
omnia mala reciderunt. 37 Cui respondit
Ruben: Duos filios meos interfice, si non re-
duxero illum tibi: trade illum in manu mea,
et ego eum tibi restituam. 38 At ille: Non
descendet, inquit, filius meus vobiscum: frater
ejus mortuus est, et ipse solus remansit: si
quid ei adversi acciderit in terra ad quem
pergitis, deducetis canos meos cum dolore ad
inferos.

CAPUT XLIII.

1 Interim fames omnem terram vehemen-
ter premebat. 2 Consumptisque cibis quos ex
Ægypto detulerant, dixit Jacob ad filios suos:
Revertimini, et emite nobis pauxillum escarum.
3 Respondit Judas: Denuntiavit nobis vir ille
sub attestatione jurisjurandi, dicens: Non vi-
debitis faciem meam, nisi fratrem vestrum
minimum adduxeritis vobiscum. 4 Si ergo
vis eum mittere nobiscum, pergemus pariter,
et ememus tibi necessaria: 5 Sin autem non
vis, non ibimus: vir enim, ut sæpe diximus,
denuntiavit nobis, dicens: Non videbitis faciem
meam absque fratre vestro minimo. 6 Dixit
eis Israel: In meam hoc fecistis miseriam, ut
indicaretis ei et alium habere vos fratrem.
7 At illi responderunt: Interrogavit nos homo
per ordinem nostram progeniem: si pater vi-
veret, si haberemus fratrem: et nos respondi-
mus ei consequenter juxta id quod fuerat
sciscitatus: numquid scire poteramus quod
dicturus esset: Adducite fratrem vestrum vo-
biscum? 8 Judas quoque dixit patri suo:
Mitte puerum mecum, ut proficiscamur, et
possimus vivere; ne moriamur nos et parvuli
nostri. 9 Ego suscipio puerum: de manu mea
require illum; nisi reduxero, et reddidero eum
tibi, ero peccati reus in te omni tempore.
10 Si non intercessisset dilatio, jam vice altera
venissemus. 11 Igitur Israel pater eorum dixit
ad eos: Si sic necesse est, facite quod vultis:
sumite de optimis terræ fructibus in vasis
vestris, et deferte viro munera, modicum resinæ
et mellis, et storacis, stactes, et terebinthi, et
amygdalarum. 12 Pecuniam quoque duplicem
ferte vobiscum: et illam, quam invenistis in
sacculis, reportate, ne forte errore factum sit:
13 Sed et fratrem vestrum tollite, et ite ad virum

בראשית מג

14 וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ
וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־בִּנְיָמִין
וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי׃ 15 וַיִּקְחוּ
הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה־כֶּסֶף
לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת־בִּנְיָמִן וַיָּקֻמוּ וַיֵּרְדוּ
מִצְרַיִם וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ 16 וַיַּרְא יוֹסֵף
אִתָּם אֶת־בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ
הָבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבָּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח
וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם׃
17 וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא
הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף׃ 18 וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ
עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה
אֲנַחְנוּ מוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל
עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ׃
19 וַיִּגְּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיִת׃ 20 וַיֹּאמְרוּ בִּי
אֲדֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃
21 וַיְהִי כִּי־בָאנוּ אֶל־הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת־
אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ
כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְּיָדֵנוּ׃
22 וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבָּר־אֹכֶל
לֹא יָדַעְנוּ מִי־שָׂם כַּסְפֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ׃
23 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם
וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם
כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן׃
24 וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף
וַיִּתֶּן־מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא
לַחֲמֹרֵיהֶם׃ 25 וַיָּכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־
בּוֹא יוֹסֵף בַּצָּהֳרָיִם כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם
יֹאכְלוּ לָחֶם׃ 26 וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה
וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּיְתָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אָרְצָה׃ 27 וַיִּשְׁאַל לָהֶם
לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזָּקֵן אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי׃ 28 וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוֻ׃
29 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן־
אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם אֵלָי וַיֹּאמַר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְּנִי׃
30 וַיְמַהֵר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו
וַיְבַקֵּשׁ לִבְכּוֹת וַיָּבֹא הַחַדְרָה וַיֵּבְךְּ שָׁמָּה׃
31 וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ
לָחֶם׃ 32 וַיָּשִׂימוּ לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם
וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אִתּוֹ לְבַדָּם כִּי לֹא
יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת־הָעִבְרִים לֶחֶם

ΓΕΝΕΣΙΣ, μγ′.

14 Ὁ δὲ Θεός μου δῴη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ ἀποστεῖλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα
καὶ τὸν Βενιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι,
ἠτέκνωμαι. 15 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦ-
τα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἀναστάντες κατέβησαν
εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ. 16 Εἶδε
δὲ Ἰωσὴφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ, Εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν,
καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἑτοίμασον· μετ᾽ ἐμοῦ γὰρ
φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν.
17 Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ, καὶ
εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.
18 Ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Ἰωσὴφ εἶπαν, Διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀπο-
στραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν
ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ
ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ
τοὺς ὄνους ἡμῶν. 19 Προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν
ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσὴφ ἐλάλησαν
αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου, 20 Λέγοντες,
Δεόμεθα, κύριε. Κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι
βρώματα. 21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ
καταλῦσαι καὶ ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν,
καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ
αὐτοῦ. Τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψα-
μεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν, 22 Καὶ ἀργύριον
ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ᾽ ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα·
οὐκ οἴδαμεν τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρ-
σίππους ἡμῶν. 23 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἵλεως ὑμῖν,
μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις
ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω.
Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεών, 24 Καὶ
ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔδωκε
χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. 25 Ἡτοίμασαν δὲ
τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσὴφ μεσημβρίας·
ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾷν. 26 Εἰσῆλθε
δὲ Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ
δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον,
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
27 Ἠρώτησε δὲ αὐτούς, Πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτης ὃν
εἴπατε, ἔτι ζῇ; 28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει ὁ παῖς
σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν, Εὐλογη-
μένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες
προσεκύνησαν αὐτῷ. 29 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν, Οὗτος ὁ ἀδελφὸς
ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρὸς μὲ ἀγαγεῖν; καὶ
εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐλεήσαι σε, τέκνον. 30 Ἐταράχθη
δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ
εἰς τὸ ταμεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ. 31 Καὶ νιψάμενος τὸ
πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο, καὶ εἶπε, Παράθετε
ἄρτους. 32 Καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ, καὶ αὐτοῖς
καθ᾽ ἑαυτούς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι
μετ᾽ αὐτοῦ καθ᾽ ἑαυτούς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ
Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους,

GENESIS, XLIII.

14 Deus autem meus omnipotens faciat vobis
eum placabilem: et remittat vobiscum fratrem
vestrum quem tenet, et hunc Benjamin: ego
autem quasi orbatus absque liberis ero.
15 Tulerunt ergo viri munera, et pecuniam
duplicem, et Benjamin: descenderuntque in
Ægyptum, et steterunt coram Joseph. 16 Quos
cum ille vidisset, et Benjamin simul, præcepit
dispensatori domus suæ, dicens: Introduc viros
domum, et occide victimas, et instrue con-
vivium: quoniam mecum sunt comesturi
meridie. 17 Fecit ille quod sibi fuerat im-
peratum, et introduxit viros domum. 18 Ibi-
que exterriti, dixerunt mutuo: Propter
pecuniam, quam retulimus prius in saccis
nostris, introducti sumus: ut devolvat in nos
calumniam, et violenter subjiciat servituti,
et nos, et asinos nostros. 19 Quamobrem in
ipsis foribus accedentes ad dispensatorem
domus 20 Locuti sunt: Oramus, domine, ut
audias nos. Jam ante descendimus ut emere-
mus escas: 21 Quibus emptis, cum venissemus
ad diversorium, aperuimus saccos nostros, et
invenimus pecuniam in ore saccorum: quam
nunc eodem pondere reportavimus. 22 Sed
et aliud attulimus argentum, ut emamus quæ
nobis necessaria sunt: non est in nostra con-
scientia quis posuerit eam in marsupiis nostris.
23 At ille respondit: Pax vobiscum, nolite
timere: Deus vester, et Deus patris vestri,
dedit vobis thesauros in saccis vestris; nam
pecuniam, quam dedistis mihi, probatam ego
habeo. Eduxitque ad eos Simeon. 24 Et
introductis domum, attulit aquam, et laverunt
pedes suos, deditque pabulum asinis eorum.
25 Illi vero parabant munera, donec ingre-
deretur Joseph meridie: audierant enim quod
ibi comesturi essent panem. 26 Igitur in-
gressus est Joseph domum suam, obtuleruntque
ei munera, tenentes in manibus suis: et adora-
verunt proni in terram. 27 At ille, clementer
resalutatis eis, interrogavit eos, dicens: Sal-
vusne est pater vester senex, de quo dixeratis
mihi? Adhuc vivit? 28 Qui responderunt:
Sospes est servus tuus pater noster, adhuc
vivit. Et incurvati, adoraverunt eum. 29 At-
tolens autem Joseph oculos, vidit Benjamin
fratrem suum uterinum, et ait: Iste est frater
vester parvulus, de quo dixeratis mihi? Et
rursum: Deus, inquit, misereatur tui, fili mi.
30 Festinavitque, quia commota fuerant viscera
ejus super fratre suo, et erumpebant lacrymæ:
et introiens cubiculum flevit. 31 Rursumque
lota facie egressus, continuit se, et ait: Ponite
panes. 32 Quibus appositis, seorsum Joseph,
et seorsum fratribus, Ægyptiis quoque qui
vescebantur simul, seorsum (illicitum est
enim Ægyptiis comedere cum Hebræis,

כי־תועבה הוא למצרים׃ 33 וישבו לפניו
הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו
האנשים איש אל־רעהו׃ 34 וישא משאת
מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן
ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו
עמו׃

פרשה מד׃

1 ויצו את־אשר על־ביתו לאמר מלא
את־אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון
שאת ושים כסף־איש בפי אמתחתו׃
2 ואת־גביעי גביע הכסף תשים בפי
אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש
כדבר יוסף אשר דבר׃ 3 הבקר אור
והאנשים שלחו המה וחמריהם׃ 4 הם
יצאו את־העיר לא הרחיקו ויוסף אמר
לאשר על־ביתו קום רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם
רעה תחת טובה׃ 5 הלוא זה אשר
ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו
הרעתם אשר עשיתם׃ 6 וישגם וידבר
אלהם את־הדברים האלה׃ 7 ויאמרו
אליו למה ידבר אדני כדברים האלה
חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה׃
8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב׃ 9 אשר ימצא
אתו מעבדיך ומת וגם־אנחנו נהיה
לאדני לעבדים׃ 10 ויאמר גם־עתה
כדבריכם כן־הוא אשר ימצא אתו יהיה־
לי עבד ואתם תהיו נקים׃ 11 וימהרו
ויורדו איש את־אמתחתו ארצה ויפתחו
איש אמתחתו׃ 12 ויחפש בגדול החל
ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת
בנימן׃ 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש
על־חמרו וישבו העירה׃ 14 ויבא יהודה
ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו
לפניו ארצה׃ 15 ויאמר להם יוסף מה־
המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם
כי־נחש ינחש איש אשר כמני׃ 16 ויאמר
יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־
נצטדק האלהים מצא את־עון עבדיך
הננו עבדים לאדני גם־אנחנו גם אשר־
נמצא הגביע בידו׃ 17 ויאמר חלילה לי
מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו

*βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις. 33 Ἐκάθισαν
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα
αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ·
ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ. 34 Ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς
ἑαυτούς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμὶν παρὰ τὰς
μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων,
ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. μδ΄.

*1 ΚΑΙ ἐνετείλατο ὁ Ἰωσὴφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ λέγων, Πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν
ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται ἆραι, καὶ
ἐμβάλετε ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος
τοῦ μαρσίππου. 2 Καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν
ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν
τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. Ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἰωσὴφ καθὼς εἶπε. 3 Τὸ πρωῒ διέφαυσε καὶ οἱ
ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
4 Ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν οὐκ ἀπέσχον
μακράν, καὶ Ἰωσὴφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Ἀναστὰς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ κα-
ταλήψῃ αὐτούς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τί ὅτι ἀνταπε-
δώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; 5 Ἵνα τί ἐκλέψατέ μου
τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ
κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ·
πονηρὰ συντετελέκατε ἃ πεποιήκατε. 6 Εὑρὼν δὲ
αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 7 Οἱ
δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισί σου ποιῆσαι
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. 8 Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ
εὕρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν
πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναάν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον; 9 Παρ'
ᾧ ἂν εὕρῃς τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου, ἀποθνησκέτω·
καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 10 Ὁ
δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· παρ' ᾧ ἂν
εὑρεθῇ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε
καθαροί. 11 Καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος
τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤνοιξαν
ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ. 12 Ἠρεύνησε δὲ
ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἕως ἦλθεν ἐπὶ
τὸν νεώτερον, καὶ εὗρε τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ
τοῦ Βενιαμίν. 13 Καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.
14 Εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς
Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ· καὶ ἔπεσον ἐναν-
τίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 15 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰω-
σήφ, Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἴδατε
ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος οἷος ἐγώ;
16 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ
τί λαλήσομεν, ἢ τί δικαιωθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε
τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου· ἰδού ἐσμεν οἰκέται
τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ
κόνδυ. 17 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ, Μή μοι γένοιτο ποιῆσαι
τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ,*

et profanum putant hujuscemodi convivium)
33 Sederunt coram eo, primogenitus juxta
primogenita sua, et minimus juxta ætatem
suam. Et mirabantur nimis, 34 Sumptis
partibus quas ab eo acceperant: majorque
pars venit Benjamin, ita ut quinque partibus
excederet. Biberuntque et inebriati sunt
cum eo.

CAPUT XLIV.

1 Præcepit autem Joseph dispensatori
domus suæ, dicens: Imple saccos eorum fru-
mento, quantum possunt capere: et pone
pecuniam singulorum in summitate sacci.
2 Scyphum autem meum argenteum, et
pretium quod dedit tritici, pone in ore sacci
junioris. Factumque est ita. 3 Et orto
mane, dimissi sunt cum asinis suis. 4 Jamque
urbem exierant, et processerant paululum:
tunc Joseph accersito dispensatore domus,
Surge, inquit, et persequere viros: et ap-
prehensis dicito: Quare reddidistis malum pro
bono? 5 Scyphus, quem furati estis, ipse est in
quo bibit dominus meus, et in quo augurari
solet; pessimam rem fecistis. 6 Fecit ille ut
jusserat. Et apprehensis per ordinem locutus
est. 7 Qui responderunt: Quare sic loquitur
dominus noster, ut servi tui tantum flagitii
commiserint? 8 Pecuniam, quam invenimus
in summitate saccorum, reportavimus ad te de
terra Chanaan: et quo modo consequens est
ut furati simus de domo domini tui aurum
vel argentum? 9 Apud quemcumque fuerit
inventum servorum tuorum quod quæris,
moriatur, et nos erimus servi domini nostri.
10 Qui dixit eis: Fiat juxta vestram sen-
tentiam: apud quemcumque fuerit inventum,
ipse sit servus meus, vos autem eritis innoxii.
11 Itaque festinato deponentes in terram
saccos, aperuerunt singuli. 12 Quos scrutatus,
incipiens a majore usque ad minimum, invenit
scyphum in sacco Benjamin. 13 At illi, scissis
vestibus, oneratisque rursum asinis, reversi
sunt in oppidum. 14 Primusque Judas cum
fratribus ingressus est ad Joseph (necdum
enim de loco abierat) omnesque ante eum
pariter in terram corruerunt. 15 Quibus ille
ait: Cur sic agere voluistis? an ignoratis quod
non sit similis mei in augurandi scientia?
16 Cui Judas: Quid respondebimus, inquit,
domino meo? vel quid loquemur, aut juste
poterimus obtendere? Deus invenit iniqui-
tatem servorum tuorum: en omnes servi sumus
domini mei, et nos, et apud quem inventus
est scyphus. 17 Respondit Joseph: Absit a
me ut sic agam: qui furatus est scyphum,

הוּא יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם
אֶל־אֲבִיכֶם׃

ס ס ס יא

18 וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי
יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־
יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃
19 אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ־לָכֶם
אָב אוֹ־אָח׃ 20 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ
אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת
וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃
21 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלָי
וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃ 22 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי
לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב
אֶת־אָבִיו וָמֵת׃ 23 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ
אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא
תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃ 24 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ
אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃
25 וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־
אֹכֶל׃ 26 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ
אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי־לֹא נוּכַל
לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ
אִתָּנוּ׃ 27 וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם
יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃
28 וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף
טֹרָף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ 29 וּלְקַחְתֶּם
גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃ 30 וְעַתָּה כְּבֹאִי
אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ
קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ׃ 31 וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי־אֵין
הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת
עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃ 32 כִּי עַבְדְּךָ
עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא
אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃
33 וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד
לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃ 34 כִּי־אֵיךְ
אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן
אֶרְאֶה בָרָע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אָבִי׃

פרשה מה׃

1 וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצָּבִים
עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד
אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו׃ 2 וַיִּתֵּן
אֶת־קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה׃ 3 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו

αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτη-
ρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν. 18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ
Ἰούδας εἶπε, Δέομαι, κύριε· λαλησάτω ὁ παῖς σου
ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου,
ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ. 19 Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς
παῖδάς σου λέγων, Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;
20 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, Ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσ-
βύτερος, καὶ παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη
τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν.
21 Εἶπας δὲ τοῖς παισί σου, Καταγάγετε αὐτὸν
πρὸς μέ, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ. 22 Καὶ εἴπαμεν
τῷ κυρίῳ, Οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν
πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀπο-
θανεῖται. 23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, Ἐὰν μὴ
καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ᾽ ὑμῶν, οὐ
προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. 24 Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα
ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου
ἡμῶν. 25 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν, Βαδίσατε πάλιν
καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. 26 Ἡμεῖς δὲ
εἴπομεν, Οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ᾽ εἰ μὲν ὁ
ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ᾽ ἡμῶν,
καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσ-
ωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεω-
τέρου μὴ ὄντος μεθ᾽ ἡμῶν. 27 Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου
πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο
ἔτεκε μοι ἡ γυνή. 28 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ᾽ ἐμοῦ,
καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν, καὶ οὐκ ἴδον
αὐτὸν ἄχρι νῦν· 29 Ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον
ἐκ τοῦ προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς
ᾅδου. 30 Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν
παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ
μεθ᾽ ἡμῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς
τούτου ψυχῆς, 31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ
ὂν τὸ παιδίον μεθ᾽ ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατάξουσιν
οἱ παῖδές σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρὸς δὲ
ἡμῶν μετὰ λύπης εἰς ᾅδου. 32 Ὁ γὰρ παῖς σου
παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ἐκδέδεκται τὸ παιδίον,
Ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν
ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα
πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι
παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ
παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 34 Πῶς
γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ
ὄντος μεθ᾽ ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὑρήσει
τὸν πατέρα μου.

ΚΕΦ. με΄.

1 ΚΑΙ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων
τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ᾽ εἶπεν, Ἐξαποστείλατε
πάντας ἀπ᾽ ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ
Ἰωσὴφ ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
2 Καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάν-
τες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον
Φαραώ. 3 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ

ipse sit servus meus: vos autem abite liberi
ad patrem vestrum. 18 Accedens autem
propius Judas, confidenter ait: Oro, domine
mi, loquatur servus tuus verbum in auribus
tuis, et ne irascaris famulo tuo: tu es enim
post Pharaonem, 19 Dominus meus. Inter-
rogasti prius servos tuos: Habetis patrem, aut
fratrem? 20 Et nos respondimus tibi domino
meo: Est nobis pater senex, et puer
parvulus, qui in senectute illius natus est:
cujus uterinus frater mortuus est: et ipsum
solum habet mater sua, pater vero tenere
diligit eum. 21 Dixistique servis tuis: Ad-
ducite eum ad me, et ponam oculos meos
super illum. 22 Suggessimus domino meo:
Non potest puer relinquere patrem suum: si
enim illum dimiserit, morietur. 23 Et dixisti
servis tuis: Nisi venerit frater vester minimus
vobiscum, non videbitis amplius faciem meam.
24 Cum ergo ascendissemus ad famulum tuum
patrem nostrum, narravimus ei omnia quæ
locutus est dominus meus. 25 Et dixit pater
noster: Revertimini, et emite nobis parum
tritici. 26 Cui diximus: Ire non possumus:
si frater noster minimus descenderit nobiscum,
proficiscemur simul: alioquin illo absente,
non audemus videre faciem viri. 27 Ad quæ
ille respondit: Vos scitis quod duos genuerit
mihi uxor mea. 28 Egressus est unus, et
dixistis: Bestia devoravit eum: et hucusque
non comparet. 29 Si tuleritis et istum, et
aliquid ei in via contigerit, deducetis canos
meos cum mœrore ad inferos. 30 Igitur si
intravero ad servum tuum patrem nostrum, et
puer defuerit (cum anima illius ex hujus anima
pendeat), 31 Videritque eum non esse nobiscum,
morietur, et deducent famuli tui canos ejus cum
dolore ad inferos. 32 Ego proprie servus tuus
sim, qui in meam hunc recepi fidem, et spo-
pondi dicens: Nisi reduxero eum, peccati reus
ero in patrem meum omni tempore. 33 Manebo
itaque servus tuus pro puero in ministerio
domini mei, et puer ascendat cum fratribus
suis. 34 Non enim possum redire ad patrem
meum, absente puero: ne calamitatis, quæ
oppressura est patrem meum, testis assistam.

CAPUT XLV.

1 NON se poterat ultra cohibere Joseph
multis coram astantibus: unde præcepit ut
egrederentur cuncti foras, et nullus interesset
alienus agnitioni mutuæ. 2 Elevavitque vocem
cum fletu: quam audierunt Ægyptii, omnisque
domus Pharaonis. 3 Et dixit fratribus suis:

אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חָי וְלֹא־יָכְלוּ אֶחָיו
לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃ 4 וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גְּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר
אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי
מִצְרָיְמָה׃ 5 וְעַתָּה ׀ אַל־תֵּעָצְבוּ וְאַל־יִחַר
בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה
שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ 6 כִּי־זֶה שְׁנָתַיִם
הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
אֲשֶׁר אֵין־חָרִישׁ וְקָצִיר׃ 7 וַיִּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ
וּלְהַחֲיוֹת לָכֶם לִפְלֵיטָה גְּדֹלָה׃ 8 וְעַתָּה
לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים
וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ
וּמֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 9 מַהֲרוּ וַעֲלוּ
אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ
יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם
רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד׃ 10 וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ־
גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי
בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃
11 וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃
12 וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִין
כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם׃ 13 וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי
אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה׃
14 וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארֵי בִנְיָמִן־אָחִיו וַיֵּבְךְּ
וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־צַוָּארָיו׃ 15 וַיְנַשֵּׁק לְכָל־
אֶחָיו וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו
אִתּוֹ׃ 16 וְהַקֹּל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר
בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
עֲבָדָיו׃ 17 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר
אֶל־אַחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם
וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ 18 וּקְחוּ אֶת־
אֲבִיכֶם וְאֶת־בָּתֵּיכֶם וּבֹאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה
לָכֶם אֶת־טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת־חֵלֶב
הָאָרֶץ׃ 19 וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם
וְלִנְשֵׁיכֶם וּנְשָׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם׃
20 וְעֵינְכֶם אַל־תָּחֹס עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוּב
כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא׃ 21 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת
עַל־פִּי פַרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ׃
22 לְכֻלָּם נָתַן לָאִישׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלֹת
וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ
חֲלִפֹת שְׂמָלֹת׃ 23 וּלְאָבִיו שָׁלַח כְּזֹאת

Ἐγώ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; καὶ οὐκ
ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθη-
σαν γάρ. 4 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, Ἐγγίσατε πρός μέ. Καὶ ἤγγισαν, καὶ εἶπεν
Ἐγώ εἰμι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς
Αἴγυπτον. 5 Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν
ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν
ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. 6 Τοῦτο γὰρ
δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε
ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις οὐδὲ ἀμητός.
7 Ἀπέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν,
ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην. 8 Νῦν οὖν
οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε ἀλλὰ ὁ Θεός, καὶ
ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραὼ καὶ κύριον παντος
τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.
9 Σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου
καὶ εἴπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ·
Ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου·
κατάβηθι οὖν πρὸς μέ, καὶ μὴ μείνῃς. 10 Καὶ κα-
τοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας, καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου
σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ
πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου καὶ ὅσα σοί ἐστι.
11 Καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ, ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός·
ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ πάντα τὰ
ὑπάρχοντά σου. 12 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέ-
πουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου
ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. 13 Ἀπαγ-
γείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε, καὶ ταχύναντες καταγά-
γετε τὸν πατέρα μου ὧδε. 14 Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ
τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν
ἐπ' αὐτῷ, καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ
αὐτοῦ. 15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλη-
σαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. 16 Καὶ διε-
βοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ λέγοντες,
Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ
θεραπεία αὐτοῦ. 17 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ,
Εἰπὸν τοῖς ἀδελφοῖς σου, Τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε
τὰ φορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν,
18 Καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ
ὑπάρχοντα ὑμῶν ἥκετε πρὸς μέ· καὶ δώσω ὑμῖν
πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν
μυελὸν τῆς γῆς. 19 Σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα, λαβεῖν
αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν
καὶ ταῖς γυναιξὶν ὑμῶν, καὶ ἀναλαβόντες τὸν πα-
τέρα ὑμῶν παραγίνεσθε. 20 Καὶ μὴ φείσησθε τοῖς
ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν, τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ
Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται. 21 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ
τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. 22 Καὶ πᾶσιν
ἔδωκε δισσὰς στολάς, τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακο-
σίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἐξαλλασσούσας στολάς.
23 Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά,

Ego sum Joseph: adhuc pater meus vivit?
Non poterant respondere fratres nimio terrore
perterriti. 4 Ad quos ille clementer: Accedite,
inquit, ad me. Et cum accessissent prope:
Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem
vendidistis in Ægyptum. 5 Nolite pavere,
neque vobis durum esse videatur quod vendi-
distis me in his regionibus: pro salute enim
vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.
6 Biennium est enim quod cœpit fames esse in
terra: et adhuc quinque anni restant, quibus
nec arari poterit, nec meti. 7 Præmisitque
me Deus ut reservemini super terram, et escas
ad vivendum habere possitis. 8 Non vestro
consilio, sed Dei voluntate huc missus sum:
qui fecit me quasi patrem Pharaonis, et
dominum universæ domus ejus, ac principem
in omni terra Ægypti. 9 Festinate, et
ascendite ad patrem meum, et dicetis ei:
Hæc mandat filius tuus Joseph: Deus fecit
me dominum universæ terræ Ægypti: de-
scende ad me, ne moreris, 10 Et habitabis in
terra Gessen: erisque juxta me tu, et filii tui,
et filii filiorum tuorum, oves tuæ, et armenta
tua, et universa quæ possides. 11 Ibique te
pascam (adhuc enim quinque anni residui sunt
famis) ne et tu pereas, et domus tua, et omnia
quæ possides. 12 En oculi vestri, et oculi
fratris mei Benjamin, vident quod os meum
loquatur ad vos. 13 Nuntiate patri meo
universam gloriam meam, et cuncta quæ
vidistis in Ægypto: festinate, et adducite eum
ad me. 14 Cumque amplexatus recidisset in
collum Benjamin fratris sui, flevit: illo quoque
similiter flente super collum ejus. 15 Oscula-
tusque est Joseph omnes fratres suos, et
ploravit super singulos: post quæ ausi sunt
loqui ad eum. 16 Auditumque est, et celebri
sermone vulgatum in aula regis: Venerunt
fratres Joseph: et gavisus est Pharao, atque
omnis familia ejus. 17 Dixitque ad Joseph ut
imperaret fratribus suis, dicens: Onerantes
jumenta, ite in terram Chanaan, 18 Et tollite
inde patrem vestrum et cognationem, et venite
ad me: et ego dabo vobis omnia bona Ægypti,
ut comedatis medullam terræ. 19 Præcipe
etiam ut tollant plaustra de terra Ægypti, ad
subvectionem parvulorum suorum ac conjugum:
et dicito: Tollite patrem vestrum, et properate
quantocius venientes. 20 Nec dimittatis
quidquam de supellectili vestra: quia omnes
opes Ægypti, vestræ erunt. 21 Feceruntque
que filii Israel ut eis mandatum fuerat.
Quibus dedit Joseph plaustra, secundum
Pharaonis imperium: et cibaria in itinere.
22 Singulis quoque proferri jussit binas
stolas: Benjamin vero dedit trecentos argen-
teos cum quinque stolis optimis: 23 Tan-
tumdem pecuniæ et vestium mittens patri suo,

עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב מִצְרָיִם
וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן
לְאָבִיו לַדָּרֶךְ׃ 24 וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ׃ 25 וַיַּעֲלוּ
מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם׃ 26 וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף
חַי וְכִי־הוּא מֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּפָג
לִבּוֹ כִּי לֹא־הֶאֱמִין לָהֶם׃ 27 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
אֵת כָּל דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם
וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת
אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ 28 וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חָי אֵלְכָה
וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת׃

פרשה מו׃

1 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא
בְּאֵרָה שָּׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו
יִצְחָק׃ 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ׀ לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת
הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב ׀ יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
3 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־תִּירָא
מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ
שָׁם׃ 4 אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי
אַעַלְךָ גַם־עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃
5 וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם
וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה
לָשֵׂאת אֹתוֹ׃ 6 וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־
רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ
מִצְרָיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ׃ 7 בָּנָיו
וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־
זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה׃ ס 8 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב
וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ 9 וּבְנֵי רְאוּבֵן
חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי׃ 10 וּבְנֵי
שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר
וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃ 11 וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן
קְהָת וּמְרָרִי׃ 12 וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן
וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ חֶצְרֹן וְחָמוּל׃
13 וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרֹן׃
14 וּבְנֵי זְבֻלוּן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃
15 אֵלֶּה ׀ בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו
וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃ 16 וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן
וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃

*καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν
Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ
πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν. 24 Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. 25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ
Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς Ἰακὼβ
τὸν πατέρα αὐτῶν, 26 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ
λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει
πάσης γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ,
οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς. 27 Ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ
πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσὴφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ὥστε
ἀναλαβεῖν αὐτόν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 28 Εἶπε δὲ Ἰσραήλ, Μέγα μοί
ἐστιν εἰ ἔτι Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ζῇ· πορευθεὶς ὄψομαι
αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.*

ΚΕΦ. μϛ'.

*1 ἈΠΑΡΑΣ δὲ Ἰσραήλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ
αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου, καὶ ἔθυσε
θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. 2 Εἶπε
δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς εἰπών,
Ἰακὼβ Ἰακώβ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστιν; 3 Ὁ δὲ λέγει
αὐτῷ Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ
καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω
σε ἐκεῖ. 4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ
Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μούς σου. 5 Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος
τοῦ ὅρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα
αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
ἐπὶ τὰς ἁμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν.
6 Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ
πᾶσαν τὴν κτῆσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναὰν
εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, 7 Υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων
αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν εἰς
Αἴγυπτον. 8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ
τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ·
πρωτότοκος Ἰακὼβ Ῥουβήν. 9 Υἱοὶ δὲ Ῥουβήν·
Ἐνὼχ καὶ Φαλλός, Ἀσρὼν καὶ Χαρμί. 10 Υἱοὶ
δὲ Συμεών· Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀὼδ καὶ
Ἀχεὶν καὶ Σαὰρ καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χαναανίτι-
δος. 11 Υἱοὶ δὲ Λευί· Γηρσών, Καὰθ καὶ Μεραρί.
12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἢρ καὶ Αὐνὰν καὶ Σηλὼμ
καὶ Φαρὲς καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἢρ καὶ Αὐνὰν
ἐν γῇ Χαναάν· ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρὲς Ἐσρὼν καὶ
Ἰεμουήλ. 13 Υἱοὶ δὲ Ἰσσάχαρ· Θωλὰ καὶ Φουὰ
καὶ Ἀσοὺμ καὶ Σαμβράν. 14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλών·
Σερὲδ καὶ Ἀλλὼν καὶ Ἀχοήλ. 15 Οὗτοι υἱοὶ
Λείας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς
Συρίας, καὶ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι
αἱ ψυχαί, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.
16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν καὶ Ἀγγὶς καὶ Σαυνὶς καὶ
Θασοβὰν καὶ Ἀηδεὶς καὶ Ἀροηδεὶς καὶ Ἀρεηλείς.*

addens et asinos decem, qui subveherent ex
omnibus divitiis Ægypti: et totidem asinas,
triticum in itinere, panesque portantes.
24 Dimisit ergo fratres suos, et proficis-
centibus ait: Ne irascamini in via. 25 Qui
ascendentes ex Ægypto, venerunt in terram
Chanaan ad patrem suum Jacob. 26 Et nun-
tiaverunt ei, dicentes: Joseph filius tuus vivit:
et ipse dominatur in omni terra Ægypti.
Quo audito Jacob, quasi de gravi somno
evigilans, tamen non credebat eis. 27 Illi
econtra referebant omnem ordinem rei. Cum-
que vidisset plaustra, et universa quæ miserat,
revixit spiritus ejus, 28 Et ait: Sufficit mihi
si adhuc Joseph filius meus vivit: vadam, et
videbo illum antequam moriar.

CAPUT XLVI.

1 PROFECTUSQUE Israel cum omnibus quæ
habebat, venit ad Puteum juramenti: et mac-
tatis ibi victimis Deo patris sui Isaac,
2 Audivit eum per visionem noctis vocantem
se, et dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui
respondit: Ecce adsum. 3 Ait illi Deus:
Ego sum fortissimus Deus patris tui: noli
timere, descende in Ægyptum, quia in gentem
magnam faciam te ibi. 4 Ego descendam
tecum illuc, et ego inde adducam te rever-
tentem: Joseph quoque ponet manus suas
super oculos tuos. 5 Surrexit autem Jacob
a Puteo juramenti: tuleruntque eum filii cum
parvulis et uxoribus suis in plaustris quæ
miserat Pharao ad portandum senem, 6 Et
omnia quæ possederat in terra Chanaan;
venitque in Ægyptum cum omni semine suo,
7 Filii ejus, et nepotes, filiæ, et cuncta simul
progenies. 8 Hæc sunt autem nomina filiorum
Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum, ipse
cum liberis suis. Primogenitus Ruben. 9 Filii
Ruben: Henoch et Phallu et Hesron et
Charmi. 10 Filii Simeon: Jamuel et Jamin
et Ahod, et Jachin et Sohar, et Saül filius
Chanaanitidis. 11 Filii Levi: Gerson et Caath
et Merari. 12 Filii Juda: Her et Onan et
Sela et Phares et Zara; mortui sunt autem
Her et Onan in terra Chanaan. Natique
sunt filii Phares: Hesron et Hamul. 13 Filii
Issachar: Thola et Phua et Job et Semron.
14 Filii Zabulon: Sared et Elon et Jahelel.
15 Hi filii Liæ quos genuit in Mesopotamia
Syriæ cum Dina filia sua; omnes animæ
filiorum ejus et filiarum, triginta tres.
16 Filii Gad: Sephion et Haggi et Suni
et Esebon et Heri et Arodi et Areli.

17 וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה
וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃
18 אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְלֵאָה
בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
נָפֶשׁ׃ 19 בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן׃ 20 וַיִּוָּלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן
אֹן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ 21 וּבְנֵי בִנְיָמִן
בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ
מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְדְּ׃ 22 אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל
אֲשֶׁר יֻלַּד לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃
23 וּבְנֵי דָן חֻשִׁים׃ 24 וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל
וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם׃ 25 אֵלֶּה בְּנֵי בִלְהָה
אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה
לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה׃ 26 כָּל־הַנֶּפֶשׁ
הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד
נְשֵׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ׃
27 וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֻלַּד־לוֹ בְמִצְרַיִם נֶפֶשׁ
שְׁנָיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה
מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים׃ ס 28 וְאֶת־יְהוּדָה
שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה
וַיָּבֹאוּ אַרְצָה גֹּשֶׁן׃ 29 וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ
וַיַּעַל לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא
אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו
עוֹד׃ 30 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה
הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ
חָי׃ 31 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית
אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו
אַחַי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ
אֵלָי׃ 32 וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי־אַנְשֵׁי
מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם
הֵבִיאוּ׃ 33 וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה
וְאָמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם׃ 34 וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי
מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן׃

פרשה מז׃

1 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֵּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי
וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ 2 וּמִקְצֵה
אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם
לִפְנֵי פַרְעֹה׃ 3 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו
מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רֹעֵה
צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ׃

17 Υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ, Ἰεσσουὰ καὶ Ἰεοὺλ καὶ
Βαριὰ καὶ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ Βαριά·
Χοβὸρ, καὶ Μελχιήλ. 18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν
ἔδωκε Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τού-
τους τῷ Ἰακὼβ, δεκαὲξ ψυχάς. 19 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ
γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν. 20 Ἐγέ-
νοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσὴφ ἐν γῇ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν
αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπό-
λεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἐφραΐμ. Ἐγένοντο
δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ
Σύρα, τὸν Μαχίρ· Μαχὶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ.
Υἱοὶ δὲ Ἐφραῒμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαὰμ καὶ
Ταάμ, υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ· Ἐδώμ. 21 Υἱοὶ δὲ
Βενιαμίν· Βαλὰ καὶ Βοχὸρ καὶ Ἀσβήλ. Ἐγέ-
νοντο δὲ υἱοὶ Βαλὰ Γηρὰ καὶ Νοεμὰν καὶ Ἀγχὶς
καὶ Ῥὼς καὶ Μαμφίμ· Γηρὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.
22 Οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι
αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ. 23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.
24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλί· Ἀσιὴλ καὶ Γωνὶ καὶ Ἰσ-
σάαρ καὶ Σολλήμ. 25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς, ἣν
ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε
τούτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτά.
26 Πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς
Αἴγυπτον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς
τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑξη-
κονταέξ. 27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσὴφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἐννέα. Πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰα-
κὼβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον ψυχαὶ
ἑβδομηκονταπέντε. 28 Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσὴφ συναντῆσαι αὐτῷ
καθ' Ἡρώων πόλιν εἰς γῆν Ῥαμεσσῆ. 29 Ζεύξας
δὲ Ἰωσὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν
Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν· καὶ
ὀφθεὶς αὐτῷ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι. 30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ
πρὸς Ἰωσήφ, Ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ
ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῇς. 31 Εἶπε
δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγ-
γελῶ τῷ Φαραῷ καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Οἱ ἀδελφοί μου καὶ
ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἳ ἦσαν ἐν γῇ Χαναάν
ἥκασι πρός μέ. 32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες·
ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη καὶ
τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγηόχασιν.
33 Ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραὼ καὶ εἴπῃ ὑμῖν,
Τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστίν; 34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτη-
νοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ
νῦν, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· ἵνα κατοική-
σητε ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας. Βδέλυγμα γάρ ἐστιν
Αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων.

ΚΕΦ. μζ'.

1 ἘΛΘΩΝ δὲ Ἰωσὴφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραῷ λέγων,
Ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ κτήνη
καὶ οἱ βόες αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ
γῆς Χαναάν, καὶ ἰδού εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ. 2 Ἀπὸ
δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας
καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραώ. 3 Καὶ
εἶπε Φαραὼ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ, Τί τὸ ἔργον
ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῷ, Ποιμένες προβά-
των οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

17 Filii Aser: Jamne et Jesua et Jessui et
Beria, Sara quoque soror eorum. Filii Beria,
Heber et Melchiel. 18 Hi filii Zelphæ, quam
dedit Laban Liæ filiæ suæ: et hos genuit
Jacob sedecim animas. 19 Filii Rachel uxoris
Jacob: Joseph et Benjamin. 20 Natique sunt
Joseph filii in terra Ægypti, quos genuit ei
Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos:
Manasses et Ephraim. 21 Filii Benjamin:
Bela et Bechor et Asbel et Gera et Naaman et
Echi et Ros et Mophim et Ophim et Ared.
22 Hi filii Rachel quos genuit Jacob: omnes
animæ, quatuordecim. 23 Filii Dan: Husim.
24 Filii Nephthali: Jasiel et Guni et Jeser et
Sallem. 25 Hi filii Balæ, quam dedit Laban
Racheli filiæ suæ: et hos genuit Jacob: omnes
animæ, septem. 26 Cunctæ animæ, quæ in-
gressæ sunt cum Jacob in Ægyptum, et
egressæ sunt de femore illius, absque uxoribus
filiorum ejus, sexaginta sex. 27 Filii autem
Joseph, qui nati sunt ei in terra Ægypti,
animæ duæ. Omnes animæ domus Jacob,
quæ ingressæ sunt in Ægyptum, fuere septua-
ginta. 28 Misit autem Judam ante se ad
Joseph, ut nuntiaret ei, et occurreret in Gessen.
29 Quo cum pervenisset, juncto Joseph curru
suo, ascendit obviam patri suo ad eumdem
locum: vidensque eum, irruit super collum
ejus, et inter amplexus flevit. 30 Dixitque
pater ad Joseph: Jam lætus moriar, quia vidi
faciem tuam, et superstitem te relinquo. 31 At
ille locutus est ad fratres suos, et ad omnem
domum patris sui: Ascendam et nuntiabo
Pharaoni, dicamque ei: Fratres mei, et domus
patris mei, qui erant in terra Chanaan, venerunt
ad me: 32 Et sunt viri pastores ovium, curam-
que habent alendorum gregum: pecora sua, et
armenta, et omnia quæ habere potuerunt,
adduxerunt secum. 33 Cumque vocaverit vos,
et dixerit: Quod est opus vestrum? 34 Re-
spondebitis: Viri pastores sumus servi tui, ab
infantia nostra usque in præsens, et nos et
patres nostri. Hæc autem dicetis, ut habitare
possitis in terra Gessen: quia detestantur
Ægyptii omnes pastores ovium.

CAPUT XLVII.

1 INGRESSUS ergo Joseph nuntiavit Pha-
raoni, dicens: Pater meus et fratres, oves
eorum et armenta, et cuncta quæ possident,
venerunt de terra Chanaan: et ecce consis-
tunt in terra Gessen. 2 Extremos quoque
fratrum suorum quinque viros constituit coram
rege: 3 Quos ille interrogavit: Quid habetis
operis? Responderunt: Pastores ovium
sumus servi tui, et nos, et patres nostri.

4 וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ
כִּי־אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד
הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף
לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ 6 אֶרֶץ
מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי
מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי׃ 7 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב
אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב
אֶת־פַּרְעֹה׃ 8 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה
יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ 9 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה
יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט
וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ
אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃
10 וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי
פַרְעֹה׃ 11 וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו
וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב
הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃
12 וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת
כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ 13 וְלֶחֶם
אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד
וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי
הָרָעָב׃ 14 וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר
אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
בֵּיתָה פַרְעֹה׃ 15 וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם
אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה
נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ 16 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־
אָפֵס כָּסֶף׃ 17 וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף
וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה
הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם
בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא׃
18 וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה
הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי
כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־
אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־
גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃ 19 לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־
אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ
עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא
נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ 20 וַיִּקֶן
יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה

4 Εἶπαν δὲ τῷ Φαραῷ, Παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἥκαμεν·
οὐ γάρ ἐστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου,
ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν κα-
τοικήσομεν ἐν γῇ Γεσέμ. 5 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰω-
σὴφ, Κατοικείτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστῃ ὅτι
εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί, κατάστησον αὐτοὺς
ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. Ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον
πρὸς Ἰωσὴφ Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε
Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπε Φαραὼ πρὸς
Ἰωσὴφ λέγων, Ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἥκασι πρὸς σέ. 6 Ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον
σού ἐστιν, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκισον τὸν πατέρα
σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου. 7 Εἰσήγαγε δὲ Ἰωσὴφ
Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναν-
τίον Φαραώ· καὶ ηὐλόγησεν Ἰακὼβ τὸν Φαραώ.
8 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς
ζωῆς σου; 9 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Φαραῷ, Αἱ
ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἃς παροικῶ ἑκατὸν
τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ
ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, οὐκ ἀφίκοντο εἰς
τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου,
ἃς ἡμέρας παρῴκησαν. 10 Καὶ εὐλογήσας Ἰακὼβ
τὸν Φαραὼ ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ. 11 Καὶ κατῴκισεν
Ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ
βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ῥαμεσσῆ, καθὰ προσέταξε
Φαραώ. 12 Καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα. 13 Σῖτος δὲ οὐκ
ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα·
ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναὰν ἀπὸ
τοῦ λιμοῦ. 14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀρ-
γύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναὰν
τοῦ σίτου οὗ ἠγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς· καὶ
εἰσήνεγκεν Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον
Φαραώ. 15 Καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς
Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσὴφ λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ἄρτους,
καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε
γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν. 16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ,
Φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ
τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.
17 Ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσὴφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ
ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ
τῶν ὄνων· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ
πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.
18 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν
ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μή ποτε
ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε
τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη
πρὸς σὲ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν
ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ᾽ ἢ τὸ ἴδιον σῶμα
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν. 19 Ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν
ἐναντίον σου καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ
τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ
ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῷ· δὸς σπέρμα ἵνα
σπείρωμεν, καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ
ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται. 20 Καὶ ἐκτήσατο Ἰω-
σὴφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῷ·

4 Ad peregrinandum in terra tua venimus:
quoniam non est herba gregibus servorum
tuorum, ingravescente fame in terra Chanaan:
petimusque ut esse nos jubeas servos tuos in
terra Gessen. 5 Dixit itaque rex ad Joseph:
Pater tuus et fratres tui venerunt ad te.
6 Terra Ægypti in conspectu tuo est: in
optimo loco fac eos habitare, et trade eis ter-
ram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros
industrios, constitue illos magistros pecorum
meorum. 7 Post hæc introduxit Joseph patrem
suum ad regem, et statuit eum coram eo: qui
benedicens illi, 8 Et interrogatus ab eo: Quot
sunt dies annorum vitæ tuæ? 9 Respondit:
Dies peregrinationis meæ centum triginta
annorum sunt, parvi et mali, et non per-
venerunt usque ad dies patrum meorum quibus
peregrinati sunt. 10 Et benedicto rege,
egressus est foras. 11 Joseph vero patri et
fratribus suis dedit possessionem in Ægypto in
optimo terræ loco, Ramesses, ut præceperat
Pharao. 12 Et alebat eos, omnemque domum
patris sui, præbens cibaria singulis. 13 In
toto enim orbe panis deerat, et oppresserat
fames terram, maxime Ægypti et Chanaan.
14 E quibus omnem pecuniam congregavit pro
venditione frumenti, et intulit eam in ærarium
regis. 15 Cumque defecisset emptoribus pre-
tium, venit cuncta Ægyptus ad Joseph, dicens:
Da nobis panes: quare morimur coram te,
deficiente pecunia? 16 Quibus ille respondit:
Adducite pecora vestra, et dabo vobis pro eis
cibos, si pretium non habetis. 17 Quæ cum
adduxissent, dedit eis alimenta pro equis, et
ovibus, et bobus, et asinis: sustentavitque eos
illo anno pro commutatione pecorum. 18 Vene-
runt quoque anno secundo, et dixerunt ei:
Non celabimus dominum nostrum quod defi-
ciente pecunia, pecora simul defecerunt: nec
clam te est, quod absque corporibus et terra nihil
habeamus. 19 Cur ergo moriemur te vidente? et
nos et terra nostra tui erimus: eme nos in
servitutem regiam, et præbe semina, ne per-
eunte cultore redigatur terra in solitudinem.
20 Emit igitur Joseph omnem terram Ægypti,

כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם
הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה׃ 21 וְאֶת־הָעָם
הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם
וְעַד־קָצֵהוּ׃ 22 רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא
קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ
אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל־כֵּן
לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃ 23 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־
אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם
אֶת־הָאֲדָמָה׃ 24 וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם
חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה
לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר
בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ 25 וַיֹּאמְרוּ
הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ
עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃ 26 וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
לַחֹמֶשׁ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא
הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ 27 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ
וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃

יב

28 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ 29 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־
יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא׀ לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא
יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת
אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ 30 וְשָׁכַבְתִּי
עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתַּנִי
בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃
31 וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ
יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ פ

פרשה מח׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי
בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ 2 וַיַּגֵּד
לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ
וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ 3 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל
עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ 5 וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ

*ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ
Φαραῷ, ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός, καὶ ἐγένετο
ἡ γῆ τῷ Φαραῷ. 21 Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο
αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως
τῶν ἄκρων, 22 Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον.
Οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε
δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραώ, καὶ ἤσθιον τὴν δόσιν ἣν
ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν
γῆν αὐτῶν. 23 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πᾶσι τοῖς Αἰγυ-
πτίοις, Ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον
τῷ Φαραῷ, λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπείρατε τὴν
γῆν. 24 Καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ δώ-
σετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῷ· τὰ δὲ τέσσαρα
μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ καὶ εἰς
βρῶσιν ὑμῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.
25 Καὶ εἶπαν, Σέσωκας ἡμᾶς, εὕρομεν χάριν ἐναντίον
τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῷ.
26 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσὴφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραῷ ἀπο-
πεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν
τῷ Φαραῷ. 27 Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἐπὶ γῆς Γεσέμ· καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς, καὶ
ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα. 28 Ἐπέζησε
δὲ Ἰακὼβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγέ-
νοντο αἱ ἡμέραι Ἰακὼβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ
ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη. 29 Ἤγγισαν δὲ αἱ
ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ Ἰωσὴφ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὕρηκα χάριν
ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν
μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν
τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ. 30 Ἀλλὰ κοιμη-
θήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου, καὶ ἀρεῖς με ἐξ
Αἰγύπτου καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ
εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. 31 Εἶπε δέ,
Ὄμοσόν μοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· καὶ προσεκύνησεν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. μη΄.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ *δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀπηγ-
γέλη τῷ Ἰωσὴφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται· καὶ
ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Μανασσῆ καὶ
τὸν Ἐφραΐμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ. 2 Ἀπηγγέλη δὲ τῷ
Ἰακὼβ λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ἔρχεται
πρὸς σέ· καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν
κλίνην. 3 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Θεός μου
ὤφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναάν, καὶ εὐλόγησέ με.
4 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶ σε καὶ πληθυνῶ
σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν, καὶ δώσω σοι
τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς
κατάσχεσιν αἰώνιον. 5 Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου*

vendentibus singulis possessiones suas præ
magnitudine famis. Subjecitque eam Pharaoni,
21 Et cunctos populos ejus, a novissimis ter-
minis Ægypti usque ad extremos fines ejus,
22 Præter terram sacerdotum, quæ a rege
tradita fuerat eis: quibus et statuta cibaria ex
horreis publicis præhebantur, et idcirco non
sunt compulsi vendere possessiones suas.
23 Dixit ergo Joseph ad populos: En, ut
cernitis, et vos et terram vestram Pharao pos-
sidet: accipite semina, et serite agros, 24 Ut
fruges habere possitis. Quintam partem regi
dabitis: quatuor reliquas permitto vobis in
sementem, et in cibum familiis et liberis vestris.
25 Qui responderunt: Salus nostra in manu
tua est: respiciat nos tantum dominus noster,
et læti serviemus regi. 26 Ex eo tempore
usque in præsentem diem, in universa terra
Ægypti, regibus quinta pars solvitur, et factum
est quasi in legem, absque terra sacerdotali,
quæ libera ab hac conditione fuit. 27 Habitavit
ergo Israel in Ægypto, id est, in terra Gessen,
et possedit eam: auctusque est, et multiplicatus
nimis. 28 Et vixit in ea decem et septem
annis: factique sunt omnes dies vitæ illius
centum quadraginta septem annorum. 29 Cum-
que appropinquare cerneret diem mortis suæ,
vocavit filium suum Joseph, et dixit ad eum:
Si inveni gratiam in conspectu tuo, pone
manum tuam sub femore meo: et facies mihi
misericordiam et veritatem, ut non sepelias me
in Ægypto: 30 Sed dormiam cum patribus
meis, et auferas me de terra hac, condasque in
sepulchro majorum meorum. Cui respondit
Joseph: Ego faciam quod jussisti. 31 Et ille:
Jura ergo, inquit, mihi. Quo jurante, adoravit
Israel Deum, conversus ad lectuli caput.

CAPUT XLVIII.

1 HIS ita transactis, nuntiatum est Joseph
quod ægrotaret pater suus: qui, assumptis
duobus filiis Manasse et Ephraim, ire per-
rexit. 2 Dictumque est seni: Ecce filius tuus
Joseph venit ad te. Qui confortatus sedit in
lectulo. 3 Et ingresso ad se, ait: Deus omni-
potens apparuit mihi in Luza, quæ est in
terra Chanaan: benedixitque mihi, 4 Et
ait: Ego te augebo et multiplicabo, et faciem
te in turbas populorum: daboque tibi ter-
ram hanc, et semini tuo post te, in posses-
sionem sempiternam. 5 Duo ergo filii tui

הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ
מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ 6 וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ
אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ
בְּנַחֲלָתָם׃ 7 וַאֲנִי ׀ בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי
רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ
לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת
הִוא בֵּית לָחֶם׃ 8 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ 9 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים
בָּזֶה וַיֹּאמַר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃
10 וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל
לִרְאוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם
וַיְחַבֵּק לָהֶם׃ 11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי
אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ 12 וַיּוֹצֵא יוֹסֵף
אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה׃
13 וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ
מִשְּׂמֹאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ
מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֵּשׁ אֵלָיו׃ 14 וַיִּשְׁלַח
יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם
וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה
שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ 15 וַיְבָרֶךְ
אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ
אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים
הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
16 הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־
הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי
אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
17 וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־
רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו
לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ
מְנַשֶּׁה׃ 18 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן
אָבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ׃
19 וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי
גַּם־הוּא יִהְיֶה־לְּעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם
אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה
מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ 20 וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמוֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ
אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם
לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ 21 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם
וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ 22 וַאֲנִי
נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי
מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃ פ

οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σὲ εἰς Αἴγυπτον ἐμοί εἰσιν, Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ, ὡς Ῥουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσονταί μοι.
6 Τὰ δὲ ἔκγονα ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις. 7 Ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναάν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἱππόδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθά· καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου, αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ. 8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς
Ἰωσὴφ εἶπε, Τίνες σοι οὗτοι; 9 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Υἱοί μού εἰσιν οὓς ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς ἐνταῦθα. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Προσάγαγέ μοι αὐτοὺς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. 10 Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ
ἐβαρυώπησαν ἀπὸ γήρως, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν· καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς καὶ περιέλαβεν αὐτούς. 11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσήφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου. 12 Καὶ
ἐξήγαγεν αὐτοὺς Ἰωσὴφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.
13 Λαβὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τόν τε Ἐφραῒμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραήλ, τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραήλ,
ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ. 14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας. 15 Καὶ
εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ᾧ εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, ὁ Θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, 16 Ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογήσαι τὰ παιδία ταῦτα· καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομα μοῦ καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ πληθυνθείησαν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Ἰδὼν δὲ
Ἰωσὴφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραΐμ, βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη· καὶ ἀντελάβετο Ἰωσὴφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραῒμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ. 18 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως, πάτερ· οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος, ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
19 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἶπεν, Οἶδα, τέκνον, οἶδα· καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν. 20 Καὶ
εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ λέγοντες, Ποιῆσαι σε ὁ Θεὸς ὡς Ἐφραῒμ καὶ ὡς Μανασσῆ· καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραῒμ ἔμπροσθεν τοῦ Μαμασσῆ. 21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ
Ἰωσήφ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων
ὑμῶν. 22 Ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

qui nati sunt tibi in terra Ægypti antequam huc venirem ad te, mei erunt: Ephraim et Manasses, sicut Ruben et Simeon reputabuntur
mihi. 6 Reliquos autem quos genueris post eos, tui erunt, et nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis. 7 Mihi enim,
quando veniebam de Mesopotamia, mortua est Rachel in terra Chanaan in ipso itinere, eratque vernum tempus: et ingrediebar Ephratam, et sepelivi eam juxta viam Ephratæ, quæ alio nomine appellatur Bethlehem. 8 Videns autem
filios ejus, dixit ad eum: Qui sunt isti?
9 Respondit: Filii mei sunt, quos donavit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedicam illis. 10 Oculi enim Israel
caligabant præ nimia senectute, et clare videre non poterat. Applicitosque ad se, deosculatus, et circumplexus eos, 11 Dixit ad filium suum:
Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper ostendit mihi Deus semen tuum. 12 Cumque
tulisset eos Joseph de gremio patris, adoravit pronus in terram. 13 Et posuit Ephraim ad
dexteram suam, id est, ad sinistram Israel: Manassen vero in sinistra sua, ad dexteram scilicet patris, applicuitque ambos ad eum.
14 Qui extendens manum dexteram, posuit super caput Ephraim minoris fratris: sinistram autem super caput Manasse, qui major natu
erat, commutans manus. 15 Benedixitque
Jacob filiis Joseph, et ait: Deus, in cujus conspectu ambulaverunt patres mei Abraham et Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia mea usque in præsentem diem: 16 Angelus,
qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris istis: et invocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham et Isaac, et crescant in multitudinem super terram. 17 Videns autem Joseph quod posuisset
pater suus dexteram manum super caput Ephraim, graviter accepit: et apprehensam manum patris levare conatus est de capite Ephraim, et transferre super caput Manasse.
18 Dixitque ad patrem: Non ita convenit, pater: quia hic est primogenitus, pone dexteram tuam super caput ejus. 19 Qui renuens,
ait: Scio, fili mi, scio: et iste quidem erit in populos, et multiplicabitur: sed frater ejus minor, major erit illo: et semen illius crescet
in gentes. 20 Benedixitque eis in tempore
illo, dicens: In te benedicetur Israel, atque dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, et sicut Manasse. Constituitque Ephraim ante
Manassen. 21 Et ait ad Joseph filium suum: En ego morior, et erit Deus vobiscum, reducetque vos ad terram patrum vestrorum. 22 Do
tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio et arcu meo.

פרשה מט׃

1 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ
וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 2 הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי
יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ 3 רְאוּבֵן
בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת
וְיֶתֶר עָז׃ 4 פַּחַז כַּמַּיִם אַל־תּוֹתַר כִּי
עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי
עָלָה׃ פ 5 שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים
כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם׃ 6 בְּסֹדָם אַל־תָּבֹא
נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל־תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם
הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ־שׁוֹר׃ 7 אָרוּר
אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם
בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ פ
8 יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף
אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ׃ 9 גּוּר
אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ
כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ׃ 10 לֹא־יָסוּר
שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד
כִּי־יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים׃ 11 אֹסְרִי
לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיִן
לְבֻשׁוֹ וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֹה׃ 12 חַכְלִילִי
עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן־שִׁנַּיִם מֵחָלָב׃ פ
13 זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא
לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל־צִידֹן׃ פ
14 יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם׃
15 וַיַּרְא מְנֻחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי
נָעֵמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס
עֹבֵד׃ ס 16 דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 17 יְהִי־דָן נָחָשׁ עֲלֵי־דֶרֶךְ
שְׁפִיפֹן עֲלֵי־אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְּבֵי־סוּס וַיִּפֹּל
רֹכְבוֹ אָחוֹר׃ 18 לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהֹוָה׃
ס 19 גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד
עָקֵב׃ ס 20 מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחְמוֹ
וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ׃ ס 21 נַפְתָּלִי
אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר׃ ס
22 בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן
בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי־שׁוּר׃ 23 וַיְמָרְרֻהוּ
וָרֹבּוּ וַיִּשְׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים׃ 24 וַתֵּשֶׁב
בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו מִידֵי
אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל׃
25 מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ
בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם
רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃

ΚΕΦ. μθ'.

1 ἘΚΑΛΕΣΕ δὲ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί
ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. 2 Συν-
άχθητε καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε
Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 3 Ῥουβὴν
πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου,
σκληρὸς φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης. 4 Ἐξύ-
βρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκζέσῃς· ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν
κοίτην τοῦ πατρός σου, τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν
οὗ ἀνέβης. 5 Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν
ἀδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν. 6 Εἰς βουλὴν αὐτῶν
μὴ ἔλθοι ἡ ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν
μὴ ἐρίσαι τὰ ἧπατά μου· ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν
ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν
ἐνευροκόπησαν ταῦρον. 7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς
αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκλη-
ρύνθη· διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακὼβ, καὶ διασπερῶ
αὐτοὺς ἐν Ἰσραήλ. 8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ
ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν
σου, προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου.
9 Σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου,
ἀνέβης· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς
σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; 10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων
ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως
ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία
ἐθνῶν. 11 Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον
αὐτοῦ καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ,
πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι
σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. 12 Χαροποιοὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες
αὐτοῦ ἢ γάλα. 13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει
καὶ αὐτὸς παρ' ὅρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως
Σιδῶνος. 14 Ἰσσάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀνα-
παυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων. 15 Καὶ ἰδὼν
τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλή, καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων,
ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν, καὶ ἐγενήθη
ἀνὴρ γεωργός. 16 Δὰν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραήλ. 17 Καὶ γενηθήτω
Δὰν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων
πτέρναν ἵππου· καὶ πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,
18 Τὴν σωτηρίαν περιμένων Κυρίου. 19 Γάδ,
πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει
αὐτὸν κατὰ πόδας. 20 Ἀσήρ, πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος·
καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσι. 21 Νεφθαλὶ στέ-
λεχος ἀνειμένον, ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γεννήματι κάλλος.
22 Υἱὸς ηὐξημένος Ἰωσήφ, υἱὸς ηὐξημένος μου
ζηλωτός, υἱός μου νεώτατος, πρός με ἀνάστρε-
ψον. 23 Εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν, καὶ
ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων. 24 Καὶ συνετρίβη
μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν, καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα
βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰακώβ·
ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρός
σου. 25 Καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεὸς ὁ ἐμός, καὶ εὐλό-
γησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς
ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας,

CAPUT XLIX.

1 VOCAVIT autem Jacob filios suos, et ait eis:
Congregamini, ut annuntiem quæ ventura sunt
vobis in diebus novissimis. 2 Congregamini,
et audite, filii Jacob, audite Israel patrem
vestrum: 3 Ruben primogenitus meus, tu
fortitudo mea, et principium doloris mei: prior
in donis, major in imperio. 4 Effusus es sicut
aqua, non crescas: quia ascendisti cubile patris
tui, et maculasti stratum ejus. 5 Simeon et
Levi fratres: vasa iniquitatis bellantia. 6 In
consilium eorum non veniat anima mea, et in
cœtu illorum non sit gloria mea: quia in furore
suo occiderunt virum, et in voluntate sua
suffoderunt murum. 7 Maledictus furor eorum,
quia pertinax: et indignatio eorum, quia dura:
dividam eos in Jacob, et dispergam eos in
Israel. 8 Juda, te laudabunt fratres tui:
manus tua in cervicibus inimicorum tuorum,
adorabunt te filii patris tui. 9 Catulus leonis
Juda: ad prædam, fili mi, ascendisti: requi-
escens accubuisti ut leo, et quasi leæna, quis
suscitabit eum? 10 NON AUFERETUR
sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec
veniat qui mittendus est, et ipse erit expectatio
gentium. 11 Ligans ad vineam pullum suum,
et ad vitem, o fili mi, asinam suam. Lavabit in
vino stolam suam, et in sanguine uvæ pallium
suum. 12 Pulchriores sunt oculi ejus vino, et
dentes ejus lacte candidiores. 13 Zabulon in
littore maris habitabit, et in statione navium
pertingens usque ad Sidonem. 14 Issachar
asinus fortis accubans inter terminos. 15 Vidit
requiem quod esset bona: et terram quod
optima: et supposuit humerum suum ad por-
tandum, factusque est tributis serviens. 16 Dan
judicabit populum suum sicut et alia tribus in
Israel. 17 Fiat Dan coluber in via, cerastes in
semita, mordens ungulas equi, ut cadat ascensor
ejus retro. 18 SALUTARE tuum expectabo,
Domine. 19 Gad, accinctus præliabitur ante
eum: et ipse accingetur retrorsum. 20 Aser
pinguis panis ejus, et præbebit delicias regibus.
21 Nephthali, cervus emissus, et dans eloquia pul-
chritudinis. 22 Filius accrescens Joseph, filius
accrescens et decorus aspectu: filiæ discurrerunt
super murum. 23 Sed exasperaverunt eum, et
jurgati sunt, inviderunt que illi habentes jacula.
24 Sedit in forti arcus ejus, et dissoluta
sunt vincula brachiorum et manuum illius per
manus potentis Jacob: inde pastor egressus
est lapis Israel. 25 Deus patris tui erit adjutor
tuus, et omnipotens benedicet tibi benedictioni-
bus cæli desuper, benedictionibus abyssi jacen-
tis deorsum, benedictionibus uberum et vulvæ.

26 בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד
תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ פ 27 בִּנְיָמִין
זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק
שָׁלָל׃ 28 כָּל־אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים
עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ
אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם׃
29 וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף
אֶל־עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתָי אֶל־הַמְּעָרָה
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי׃ 30 בַּמְּעָרָה
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי מַמְרֵא
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־
הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃
31 שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה
אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת־לֵאָה׃ 32 מִקְנֵה
הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃
33 וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת אֶת־בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו
אֶל־הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃

פרשה נ׃

1 וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיֵּבְךְּ עָלָיו
וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ 2 וַיְצַו יוֹסֵף אֶת־עֲבָדָיו אֶת־
הָרֹפְאִים לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי
כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם
שִׁבְעִים יוֹם׃ 4 וַיַּעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר
יוֹסֵף אֶל־בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם־נָא מָצָאתִי
חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר׃
5 אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שָׁמָּה
תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי
וְאָשׁוּבָה׃ 6 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וּקְבֹר אֶת־
אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ׃ 7 וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר
אֶת־אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל־עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי
בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ־מִצְרָיִם׃ 8 וְכֹל בֵּית
יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנָם
וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ 9 וַיַּעַל עִמּוֹ
גַּם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד
מְאֹד׃ 10 וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפֵּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד
וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים׃ 11 וַיַּרְא
יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד
וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל־כָּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא
שְׁמָהּ אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃

26 Εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου· ὑπερ-
ίσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων καὶ ἐπ'
εὐλογίαις θινῶν ἀενάων· ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰω-
σὴφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν. 27 Βεν-
ιαμὶν λύκος ἅρπαξ, τὸ πρωινὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ
ἑσπέρας δίδωσι τροφήν. 28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ἰακὼβ δώδεκα, καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ
αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἕκαστον κατὰ τὴν
εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. 29 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν·
θάψετέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ
ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρῶν τοῦ Χετταίου, 30 Ἐν
τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ τῷ ἀπέναντι Μαμβρῆ ἐν γῇ
Χαναάν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον παρὰ
Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου. 31 Ἐκεῖ
ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
ἐκεῖ ἔθαψαν Λείαν, 32 Ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ
τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν
Χέτ. 33 Καὶ κατέπαυσεν Ἰακὼβ ἐπιτάσσων τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κλίνην ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. νʹ.

1 ΚΑΙ ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἔκλαυσεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.
2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς
ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ
ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. 3 Καὶ
ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ
καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν
αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας. 4 Ἐπεὶ δὲ
παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ
πρὸς τοὺς δυναστὰς Φαραὼ λέγων, Εἰ εὗρον χάριν
ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα
Φαραὼ λέγοντες, 5 Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με λέγων,
Ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν,
ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβὰς θάψω τὸν πατέρα
μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. 6 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ
Ἰωσήφ, Ἀνάβηθι θάψον τὸν πατέρα σου καθάπερ
ὥρκισέ σε. 7 Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα
αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ
παῖδες Φαραὼ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου,
8 Καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ καὶ ἡ συγ-
γένεια αὐτοῦ· καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπε-
λίποντο ἐν γῇ Γεσέμ. 9 Καὶ συνανέβησαν μετ'
αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρ-
εμβολὴ μεγάλη σφόδρα. 10 Καὶ παρεγένοντο εἰς
ἅλωνα Ἀτάδ, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκό-
ψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα·
καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.
11 Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος
ἐπὶ ἅλωνι Ἀτὰδ καὶ εἶπαν, Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι
τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Πένθος Αἰγύπτου, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

26 Benedictiones patris tui confortatæ sunt
benedictionibus patrum ejus: donec veniret
desiderium collium æternorum: fiant in
capite Joseph, et in vertice Nazaræi inter
fratres suos. 27 Benjamin lupus rapax, mane
comedet prædam, et vespere dividet spolia.
28 Omnes hi in tribubus Israel duodecim: hæc
locutus est eis pater suus, benedixitque sin-
gulis, benedictionibus propriis. 29 Et præcepit
eis, dicens: Ego congregor ad populum meum:
sepelite me cum patribus meis in spelunca
duplici, quæ est in agro Ephron Hethæi,
30 Contra Mambre in terra Chanaan, quam
emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo
in possessionem sepulchri. 31 Ibi sepelierunt
eum, et Saram uxorem ejus: ibi sepultus est
Isaac cum Rebecca conjuge sua: ibi et Lia
condita jacet. 32 Finitisque mandatis quibus
filios instruebat, collegit pedes suos super lec-
tulum, et obiit: appositusque est ad populum
suum.

CAPUT L.

1 QUOD cernens Joseph, ruit super faciem
patris flens et deosculans eum. 2 Præcepitque
servis suis medicis ut aromatibus condirent
patrem. 3 Quibus jussa explentibus, tran-
sierunt quadraginta dies: iste quippe mos erat
cadaverum conditorum: flevitque eum Ægyptus
septuaginta diebus. 4 Et expleto planctus
tempore, locutus est Joseph ad familiam
Pharaonis: Si inveni gratiam in conspectu
vestro, loquimini in auribus Pharaonis: 5 Eo
quod pater meus adjuraverit me, dicens: En
morior, in sepulchro meo quod fodi mihi in
terra Chanaan, sepelies me. Ascendam igitur,
et sepeliam patrem meum, ac revertar. 6 Dix-
itque ei Pharao: Ascende et sepeli patrem
tuum sicut adjuratus es. 7 Quo ascendente,
ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis,
cunctique majores natu terræ Ægypti: 8 Do-
mus Joseph cum fratribus suis, absque parvulis
et gregibus, atque armentis, quæ dereliquerant
in terra Gessen. 9 Habuit quoque in comitatu
currus et equites; et facta est turba non modica.
10 Veneruntque ad Aream Atad, quæ sita est
trans Jordanem: ubi celebrantes exequias
planctu magno atque vehementi, impleverunt
septem dies. 11 Quod cum vidissent habita-
tores terræ Chanaan, dixerunt: Planctus
magnus est iste Ægyptiis. Et idcirco vocatum
est nomen loci illius, Planctus Ægypti.

12 וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם׃ 13 וַיִּשְׂאוּ
אֹתוֹ בָנָיו אַרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בִּמְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה
אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה לַאֲחֻזַּת־קֶבֶר מֵאֵת
עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ 14 וַיָּשָׁב
יוֹסֵף מִצְרַיְמָה הוּא וְאֶחָיו וְכָל־הָעֹלִים
אִתּוֹ לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֶת־
אָבִיו׃ 15 וַיִּרְאוּ אֲחֵי־יוֹסֵף כִּי־מֵת אֲבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב יָשִׁיב
לָנוּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ׃
16 וַיְצַוּוּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי
מוֹתוֹ לֵאמֹר׃ 17 כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּא
שָׂא נָא פֶּשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם כִּי־רָעָה
גְמָלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי
אָבִיךָ וַיֵּבְךְּ יוֹסֵף בְּדַבְּרָם אֵלָיו׃ 18 וַיֵּלְכוּ
גַּם־אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֶּנּוּ לְךָ
לַעֲבָדִים׃ 19 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אַל־
תִּירָאוּ כִּי הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי׃ 20 וְאַתֶּם
חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשָׁבָהּ לְטֹבָה
לְמַעַן עֲשֹׂה כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיֹת עַם־רָב׃
21 וְעַתָּה אַל־תִּירָאוּ אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם
וְאֶת־טַפְּכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם׃
22 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו
וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים׃ 23 וַיַּרְא
יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים גַּם בְּנֵי מָכִיר
בֶּן־מְנַשֶּׁה יֻלְּדוּ עַל־בִּרְכֵּי יוֹסֵף׃ 24 וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אָנֹכִי מֵת וֵאלֹהִים פָּקֹד
יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ 25 וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה׃ 26 וַיָּמָת
יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אֹתוֹ
וַיִּישֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם׃

12 Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. 13 Καὶ
ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτή-
σατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ
Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. 14 Καὶ
ὑπέστρεψεν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν
πατέρα αὐτοῦ. 15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ
ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν εἶπαν, Μή ποτε μνησι-
κακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ
ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐνεδειξάμεθα εἰς αὐτόν.
16 Καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσὴφ εἶπαν, Ὁ πατήρ
σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων, 17 Οὕ-
τως εἴπατε Ἰωσήφ, Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν
ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο· καὶ
νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ
πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσὴφ λαλούντων αὐτῶν
πρὸς αὐτόν. 18 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπαν,
Οἵδε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ,
Μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμὶ ἐγώ· 20 Ὑμεῖς
ἐβουλεύσασθε κατ᾿ ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς
ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν γενηθῇ
ὡς σήμερον καὶ τραφῇ λαὸς πολύς. 21 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς
οἰκίας ὑμῶν. Καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἐλάλησεν
αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. 22 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσὴφ
ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα
ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζησεν Ἰωσὴφ ἔτη
ἑκατὸν δέκα. 23 Καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ Ἐφραὶμ παιδία ἕως
τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ
ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. 24 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων, Ἐγὼ ἀποθνήσκω·
ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει
ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν ὁ
Θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακώβ. 25 Καὶ ὥρκισεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
λέγων, Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ᾗ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς
καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ᾿ ὑμῶν.
26 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσὴφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα·
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν
Αἰγύπτῳ.

12 Fecerunt ergo filii Jacob sicut præceperat eis:
13 Et portantes eum in terram Chanaan, sepe-
lierunt eum in spelunca duplici, quam emerat
Abraham cum agro in possessionem sepulchri
ab Ephron Hethæo contra faciem Mambre.
14 Reversusque est Joseph in Ægyptum cum
fratribus suis, et omni comitatu, sepulto patre.
15 Quo mortuo, timentes fratres ejus, et mutuo
colloquentes: Ne forte memor sit injuriæ quam
passus est, et redat nobis omne malum quod
fecimus, 16 Mandaverunt ei, dicentes: Pater
tuus præcepit nobis, antequam moreretur,
17 Ut hæc tibi verbis illius diceremus: Obsecro
ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum, et pec-
cati atque malitiæ quam exercuerunt in te:
nos quoque oramus ut servis Dei patris tui
dimittas iniquitatem hanc. Quibus auditis
flevit Joseph. 18 Veneruntque ad eum fratres
sui: et proni adorantes in terram dixerunt:
Servi tui sumus. 19 Quibus ille respondit:
Nolite timere: num Dei possumus resistere
voluntati? 20 Vos cogitastis de me malum:
sed Deus vertit illud in bonum, ut exaltaret me,
sicut in præsentiarum cernitis, et salvos faceret
multos populos. 21 Nolite timere: ego pascam
vos et parvulos vestros; consolatusque est eos,
et blande ac leniter est locutus. 22 Et habitavit
in Ægypto cum omni domo patris sui: vixitque
centum decem annis. 23 Et vidit Ephraim
filios usque ad tertiam generationem. Filii
quoque Machir filii Manasse nati sunt in geni-
bus Joseph. 24 Quibus transactis, locutus est
fratribus suis: Post mortem meam Deus visi-
tabit vos, et ascendere vos faciet de terra ista
ad terram quam juravit Abraham, Isaac, et
Jacob. 25 Cumque adjurasset eos atque dixis-
set Deus visitabit vos: asportate ossa mea
vobiscum de loco isto: 26 Mortuus est, expletis
centum decem vitæ suæ annis. Et conditus
aromatibus, repositus est in loculo in Ægypto.

LIBER SECUNDUS MOYSIS,

SIVE

EXODUS.

שמות א

יג

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרָיְמָה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ
בָּאוּ׃ 2 רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה׃
3 יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן׃ 4 דָּן וְנַפְתָּלִי
גָּד וְאָשֵׁר׃ 5 וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ־
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃
6 וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא׃
7 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ
בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃ פ
8 וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף׃ 9 וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה
עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ 10 הָבָה
נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה
מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־
בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ׃ 11 וַיָּשִׂימוּ עָלָיו
שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן
עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת־פִּתֹם וְאֶת־
רַעַמְסֵס׃ 12 וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה
וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃
14 וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה
בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת
כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃
15 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת
אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
פּוּעָה׃ 16 וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת
וּרְאִיתֶן עַל־הָאָבְנָיִם אִם־בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן
אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וָחָיָה׃ 17 וַתִּירֶאןָ
הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־
הַיְלָדִים׃ 18 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת
וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה
וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃ 19 וַתֹּאמַרְןָ הַמְיַלְּדֹת
אֶל־פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת

ΕΞΟΔΟΣ, ΚΕΦ. ά.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσ-
πεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ
τῷ πατρὶ αὐτῶν· ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσήλ-
θοσαν· 2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, 3 Ἰσσά-
χαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὶν, 4 Δὰν καὶ Νεφθαλὶ,
Γὰδ καὶ Ἀσήρ. 5 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ·
ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακὼβ πέντε καὶ ἑβδομή-
κοντα. 6 Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ καὶ πάντες οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. 7 Οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι
ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε
δὲ ἡ γῆ αὐτούς. 8 Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ'
Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. 9 Εἶπε δὲ τῷ
ἔθνει αὐτοῦ, Ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα
πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· 10 Δεῦτε οὖν κατα-
σοφισώμεθα αὐτοὺς μή ποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν
συμβῇ ἡμῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύ-
σονται ἐκ τῆς γῆς. 11 Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπι-
στάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραῷ,
τήν τε Πειθὼ καὶ Ῥαμεσσῆ καὶ Ὢν, ἥ ἐστιν Ἡλιού-
πολις. 12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ
πλείους ἐγίγνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ
ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ βίᾳ, 14 Καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν
ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλιν-
θείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ
πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.
15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις
τῶν Ἑβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα καὶ τὸ
ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, 16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν
μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας καὶ ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν
μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περι-
ποιεῖσθε αὐτό. 17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν
θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ
βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα.
18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ
εἶπεν αὐταῖς, Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ
ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα; 19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι
τῷ Φαραῷ, Οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι·

EXODUS, CAPUT I.

HÆC sunt nomina filiorum Israel qui in-
gressi sunt in Ægyptum cum Jacob:
singuli cum domibus suis introierunt: 2 Ruben,
Simeon, Levi, Judas, 3 Issachar, Zabulon et
Benjamin, 4 Dan, et Nephthali, Gad, et Aser.
5 Erant igitur omnes animæ eorum qui
egressi sunt de femore Jacob, septuaginta:
Joseph autem in Ægypto erat. 6 Quo mortuo,
et universis fratribus ejus, omnique cognatione
illa, 7 Filii Israel creverunt, et quasi germi-
nantes multiplicati sunt: ac roborati nimis,
impleverunt terram. 8 Surrexit interea rex
novus super Ægyptum, qui ignorabat Joseph:
9 Et ait ad populum suum: Ecce, populus
filiorum Israel multus, et fortior nobis est.
10 Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte
multiplicetur: et si ingruerit contra nos
bellum, addatur inimicis nostris, expugnatis-
que nobis egrediatur de terra. 11 Præposuit
itaque eis magistros operum, ut affligerent eos
oneribus: ædificaveruntque urbes taberna-
culorum Pharaoni, Phithom et Ramesses.
12 Quantoque opprimebant eos, tanto magis
multiplicabantur, et crescebant: 13 Oderant-
que filios Israel Ægyptii, et affligebant illu-
dentes eis: 14 Atque ad amaritudinem per-
ducebant vitam eorum operibus duris luti, et
lateris, omnique famulatu, quo in terræ
operibus premebantur. 15 Dixit autem rex
Ægypti obstetricibus Hebræorum, quarum
una vocabatur Sephora, altera Phua, 16 Præ-
cipiens eis: Quando obstetricabitis Hebræas,
et partus tempus advenerit: si masculus fuerit,
interficite eum: si femina, reservate. 17 Ti-
muerunt autem obstetrices Deum, et non fece-
runt juxta præceptum regis Ægypti, sed con-
servabant mares. 18 Quibus ad se accersitis,
rex ait: Quidnam est hoc quod facere voluistis,
ut pueros servaretis? 19 Quæ responderunt:
Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres:

כי־חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת
וילדו׃ 20 וייטב אלהים למילדת וירב
העם ויעצמו מאד׃ 21 ויהי כי־יראו
המילדת את־האלהים ויעש להם בתים׃
22 ויצו פרעה לכל־עמו לאמר כל־
הבן הילוד היארה תשליכהו וכל־הבת
תחיון׃ פ

פרשה ב׃

1 וילך איש מבית לוי ויקח את־בת־
לוי׃ 2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו
כי־טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃
3 ולא־יכלה עוד הצפינו ותקח־לו תבת
גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה
את־הילד ותשם בסוף על־שפת היאר׃
4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה־יעשה
לו׃ 5 ותרד בת־פרעה לרחץ על־היאר
ונערתיה הלכת על־יד היאר ותרא את־
התבה בתוך הסוף ותשלח את־אמתה
ותקחה׃ 6 ותפתח ותראהו את־הילד
והנה־נער בכה ותחמל עליו ותאמר
מילדי העברים זה׃ 7 ותאמר אחתו אל־
בת־פרעה האלך וקראתי לך אשה
מינקת מן העברית ותינק לך את־הילד׃
8 ותאמר־לה בת־פרעה לכי ותלך
העלמה ותקרא את־אם הילד׃ 9 ותאמר
לה בת־פרעה היליכי את־הילד הזה
והינקהו לי ואני אתן את־שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו׃ 10 ויגדל הילד
ותבאהו לבת־פרעה ויהי־לה לבן ותקרא
שמו משה ותאמר כי מן־המים משיתהו׃
11 ויהי ׀ בימים ההם ויגדל משה ויצא
אל־אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי
מכה איש־עברי מאחיו׃ 12 ויפן כה וכה
וירא כי־אין איש ויך את־המצרי ויטמנהו
בחול׃ 13 ויצא ביום השני והנה שני־
אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה
תכה רעך׃ 14 ויאמר מי שמך לאיש
שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר
כאשר הרגת את־המצרי ויירא משה
ויאמר אכן נודע הדבר׃ 15 וישמע פרעה
את־הדבר הזה ויבקש להרג את־משה
ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ־
מדין וישב על־הבאר׃ 16 ולכהן מדין
שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה
את־הרהטים להשקות צאן אביהן׃

τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας, καὶ ἔτικτον. 20 Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυε σφόδρα. 21 Ἐπεὶ δὲ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας. 22 Συνέταξε δὲ Φαραὼ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων, Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς Ἑβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε, καὶ πᾶν θῆλυ ζωογονεῖτε αὐτό.

ΚΕΦ. β'.

1 ἮΝ *δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ ὃς ἔλαβε τῶν θυγατέρων Λευί.* 2 *Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν· Ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς.* 3 *Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσσῃ καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτήν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἕλος παρὰ τὸν ποταμόν.* 4 *Καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.* 5 *Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἕλει ἀποστείλασα τὴν ἅβραν ἀνείλατο αὐτήν.* 6 *Ἀνοίξασα δὲ ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἔφη, Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο.* 7 *Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ, Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον;* 8 *Ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραώ, Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.* 9 *Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ, Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό.* 10 *Ἁδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν λέγουσα, Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.* 11 *Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.* 12 *Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε οὐχ ὁρᾷ οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ.* 13 *Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι, Διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον;* 14 *Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο;* 15 *Ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν· ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος.* 16 *Τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰοθόρ· παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ.*

ipsæ enim obstetricandi habent scientiam, et priusquam veniamus ad eas, pariunt. 20 Bene ergo fecit Deus obstetricibus: et crevit populus, confortatusque est nimis. 21 Et quia timuerunt obstetrices Deum, ædificavit eis domos. 22 Præcepit ergo Pharao omni populo suo, dicens: Quidquid masculini sexus natum fuerit, in flumen projicite: quidquid feminini, reservate.

CAPUT II.

1 EGRESSUS est post hæc vir de domo Levi: et accepit uxorem stirpis suæ. 2 Quæ concepit, et peperit filium: et videns eum elegantem, abscondit tribus mensibus. 3 Cumque jam celare non posset, sumpsit fiscellam scirpeam, et linivit eam bitumine ac pice: posuitque intus infantulum, et exposuit eum in carecto ripæ fluminis, 4 Stante procul sorore ejus, et considerante eventum rei. 5 Ecce autem descendebat filia Pharaonis, ut lavaretur in flumine: et puellæ ejus gradiebantur per crepidinem alvei. Quæ cum vidisset fiscellam in papyrione, misit unam e famulabus suis: et allatam 6 Aperiens, cernensque in ea parvulum vagientem, miserta ejus, ait: De infantibus Hebræorum est hic. 7 Cui soror pueri: Vis, inquit, ut vadam, et vocem tibi mulierem Hebræam, quæ nutrire possit infantulum? 8 Respondit: Vade. Perrexit puella, et vocavit matrem suam. 9 Ad quam locuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum istum, et nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suscepit mulier, et nutrivit puerum: adultumque tradidit filiæ Pharaonis. 10 Quem illa adoptavit in locum filii, vocavitque nomen ejus Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum. 11 In diebus illis postquam creverat Moyses, egressus est ad fratres suos: viditque afflictionem eorum, et virum Ægyptium percutientem quemdam de Hebræis fratribus suis. 12 Cumque circumspexisset huc atque illuc, et nullum adesse vidisset, precussum Ægyptium abscondit sabulo. 13 Et egressus die altero conspexit duos Hebræos rixantes: dixitque ei qui faciebat injuriam: Quare percutis proximum tuum? 14 Qui respondit: Quis te constituit principem et judicem super nos? num occidere me tu vis, sicut heri occidisti Ægyptium? Timuit Moyses, et ait: Quomodo palam factum est verbum istud? 15 Audivitque Pharao sermonem hunc, et quærebat occidere Moysen: qui fugiens de conspectu ejus, moratus est in terra Madian, et sedit juxta puteum. 16 Erant autem sacerdoti Madian septem filiæ, quæ venerunt ad hauriendam aquam: et impletis canalibus adaquare cupiebant greges patris sui.

17 וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה
וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאנָם׃ 18 וַתָּבֹאנָה אֶל־
רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מִהַרְתֶּן בֹּא
הַיּוֹם׃ 19 וַתֹּאמַרְןָ אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ
מִיַּד הָרֹעִים וְגַם־דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ
אֶת־הַצֹּאן׃ 20 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה
זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ וְיֹאכַל
לָחֶם׃ 21 וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ
וַיִּתֵּן אֶת־צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה׃ 22 וַתֵּלֶד
בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר
הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ פ 23 וַיְהִי
בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ
וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה׃
24 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־
יַעֲקֹב׃ 25 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃ ס

פרשה ג׃

1 וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ
חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר
הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה׃
2 וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ
מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר
בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃ 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה
מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה׃ 4 וַיַּרְא יְהוָה כִּי
סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ
הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
5 וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל
רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו
אַדְמַת־קֹדֶשׁ הוּא׃ 6 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי
אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט
אֶל־הָאֱלֹהִים׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי
אֶת־עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם
שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־
מַכְאֹבָיו׃ 8 וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ ׀ מִיַּד מִצְרַיִם
וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה
וּרְחָבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל־
מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 9 וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־
הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם׃

17 Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐτάς·
ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐῤῥύσατο αὐτάς, καὶ ἤντλησεν
αὐταῖς καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. 18 Παρεγέ-
νοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν· ὁ δὲ
εἶπεν αὐταῖς, Διὰ τί ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι
σήμερον; 19 Αἱ δὲ εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος
ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν
ἡμῖν καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. 20 Ὁ δὲ εἶπε
ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, Καὶ ποῦ ἐστιν; καὶ ἵνα τί
καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν
ὅπως φάγῃ ἄρτον. 21 Κατῳκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ
τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ Μωυσῇ γυναῖκα. 22 Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα
ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Γηρσάμ, λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ. 23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς
ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ
κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ
ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν
ἀπὸ τῶν ἔργων. 24 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν
στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης
αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ·
25 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ
ἐγνώσθη αὐτοῖς.

ΚΕΦ. γ′.

1 ΚΑΙ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα
Ἰοθὸρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ,
καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον, καὶ ἦλθεν
εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. 2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάτου· καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ
βάτος καίεται πυρί, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο.
3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ
μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος. 4 Ὡς δὲ εἶδε
Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ
τοῦ βάτου λέγων, Μωυσῆ Μωυσῆ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί
ἐστιν; 5 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσαι τὸ
ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ
σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστί. 6 Καὶ εἶπεν, Ἐγώ
εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ
Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ
Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ
κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 7 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ
μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν
ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν
ὀδύνην αὐτῶν, 8 Καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν
ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων
καὶ Ἀμοῤῥαίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων. 9 Καὶ νῦν ἰδοὺ
κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρὸς μέ, κἀγὼ ἑώρακα
τὸν θλιμμὸν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς·

17 Supervenere pastores, et ejecerunt eas:
surrexitque Moyses, et defensis puellis, ada-
quavit oves earum. 18 Quæ cum revertissent
ad Raguel patrem suum, dixit ad eas: Cur
velocius venistis solito? 19 Responderunt:
Vir Ægyptius liberavit nos de manu pastorum:
insuper et hausit aquam nobiscum, potumque
dedit ovibus. 20 At ille: Ubi est? inquit.
Quare dimisistis hominem? vocate eum ut
comedat panem. 21 Juravit ergo Moyses
quod habitaret cum eo. Accepitque Sephoram
filiam ejus uxorem: 22 Quæ peperit ei filium,
quem vocavit Gersam, dicens: Advena fui in
terra aliena. Alterum vero peperit, quem
vocavit Eliezer, dicens: Deus enim patris mei
adjutor meus eripuit me de manu Pharaonis.
23 Post multum vero temporis mortuus est
rex Ægypti: et ingemiscentes filii Israel,
propter opera vociferati sunt: ascenditque
clamor eorum ad Deum ab operibus. 24 Et
audivit gemitum eorum, ac recordatus est
fœderis quod pepigit cum Abraham, Isaac, et
Jacob. 25 Et respexit Dominus filios Israel,
et cognovit eos.

CAPUT III.

1 Moyses autem pascebat oves Jethro so-
ceri sui sacerdotis Madian: cumque minasset
gregem ad interiora deserti, venit ad montem
Dei Horeb. 2 Apparuitque ei Dominus in
flamma ignis de medio rubi: et videbat quod
rubus arderet, et non combureretur. 3 Dixit
ergo Moyses: Vadam, et videbo visionem
hanc magnam, quare non comburatur rubus.
4 Cernens autem Dominus quod pergeret ad
videndum, vocavit eum de medio rubi, et ait:
Moyses, Moyses. Qui respondit: Adsum.
5 At ille: Ne appropies, inquit, huc: solve
calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in
quo stas, terra sancta est. 6 Et ait: Ego
sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus
Isaac, et Deus Jacob. Abscondit Moyses
faciem suam: non enim audebat aspicere
contra Deum. 7 Cui ait Dominus: Vidi
afflictionem populi mei in Ægypto, et clamorem
ejus audivi propter duritiam eorum qui præsunt
operibus: 8 Et sciens dolorem ejus, descendi
ut liberem eum de manibus Ægyptiorum, et
educam de terra illa in terram bonam, et spa-
tiosam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad
loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et
Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. 9 Clamor
ergo filiorum Israel venit ad me: vidique afflic-
tionem eorum, qua ab Ægyptiis opprimuntur.

10 וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא
אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ 11 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ אֶל־
פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃
12 וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת
כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם
מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר
הַזֶּה׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה
אָנֹכִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי
מַה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם׃ 14 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר
כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם׃ 15 וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה
כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי
לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר׃ 16 לֵךְ וְאָסַפְתָּ
אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם
וְאֶת־הֶעָשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרָיִם׃ 17 וָאֹמַר אַעֲלֶה
אֶתְכֶם מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 18 וְשָׁמְעוּ
לְקֹלֶךָ וּבָאתָ אַתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלֲכָה־נָּא
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ 19 וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם
מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד חֲזָקָה׃
20 וְשָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם
בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־
כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם׃ 21 וְנָתַתִּי אֶת־חֵן הָעָם־
הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא
תֵלְכוּ רֵיקָם׃ 22 וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ
וּמִגָּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת
וְשַׂמְתֶּם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם
אֶת־מִצְרָיִם׃

פרשה ד׃

1 וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יַאֲמִינוּ לִי
וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ
יְהוָה׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מַזֶּה בְיָדֶךָ
וַיֹּאמֶר מַטֶּה׃ 3 וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה

10 Καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 11 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι ἐγὼ ὅτι πορεύσομαι
πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου; 12 Εἶπε
δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῇ λέγων, Ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ· καὶ
τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε ἐξαποστελῶ, ἐν
τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
λατρεύσετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. 13 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς
ὑμᾶς· ἐρωτήσουσί με, Τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς
αὐτούς; 14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν
λέγων, Ἐγώ εἰμι ὁ ὤν, καὶ εἶπεν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ, Ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.
15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν, Οὕτως
ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς
Ἰακώβ, ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τοῦτό μού ἐστιν
ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς.
16 Ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν ὦπταί μοι, Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Θεὸς
Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι
ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ· 17 Καὶ
εἶπεν, Ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν
Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετ-
ταίων καὶ Ἀμοῤῥαίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι. 18 Καὶ εἰσακούσονταί σου τῆς φωνῆς·
καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Ὁ Θεὸς τῶν
Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν. 19 Ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται
ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι ἐὰν μὴ
μετὰ χειρὸς κραταιᾶς· 20 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα
πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις
μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαπο-
στελεῖ ὑμᾶς. 21 Καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ
ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ
ἀπελεύσεσθε κενοί. 22 Ἀλλὰ αἰτήσει γυνὴ παρὰ
γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ σκυλεύσατε
τοὺς Αἰγυπτίους.

ΚΕΦ. δ′.

1 ἈΠΕΚΡΙΘΗ δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν, Ἐὰν μὴ
πιστεύσωσί μοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου,
ἐροῦσι γὰρ ὅτι οὐκ ὦπταί σοι ὁ Θεός, τί ἐρῶ
πρὸς αὐτούς; 2 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Τί τοῦτό
ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρί σου; ὁ δὲ εἶπε, Ῥάβδος.
3 Καὶ εἶπεν, Ῥῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Sed veni, et mittam te ad Pharaonem. ut
educas populum meum, filios Israel, de
Ægypto. 11 Dixitque Moyses ad Deum:
Quis sum ego ut vadam ad Pharaonem, et
educam filios Israel de Ægypto? 12 Qui dixit
ei: Ego ero tecum: et hoc habebis signum,
quod miserim te: Cum eduxeris populum
meum de Ægypto, immolabis Deo super
montem istum. 13 Ait Moyses ad Deum:
Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis:
Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si
dixerint mihi, Quod est nomen ejus? quid
dicam eis? 14 Dixit Deus ad Moysen: EGO
SUM QUI SUM. Ait: Sic dices filiis Israel:
QUI EST, misit me ad vos. 15 Dixitque
iterum Deus ad Moysen: Hæc dices filiis
Israel: Dominus Deus patrum vestrorum,
Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob,
misit me ad vos: hoc nomen mihi est in
æternum, et hoc memoriale meum in genera-
tionem et generationem. 16 Vade, et congrega
seniores Israel, et dices ad eos: Dominus Deus
patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abra-
ham, Deus Isaac, et Deus Jacob, dicens:
Visitans visitavi vos, et vidi omnia quæ acci-
derunt vobis in Ægypto. 17 Et dixi ut
educam vos de afflictione Ægypti, in terram
Chananæi, et Hethæi; et Amorrhæi, et
Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi, ad terram
fluentem lacte et melle. 18 Et audient
vocem tuam: ingredierisque tu, et seniores
Israel, ad regem Ægypti, et dices ad eum:
Dominus Deus Hebræorum vocavit nos:
ibimus viam trium dierum in solitudinem,
ut immolemus Domino Deo nostro. 19 Sed
ego scio quod non dimittet vos rex Ægypti
ut eatis, nisi per manum validam. 20 Ex-
tendam enim manum meam, et percutiam
Ægyptum in cunctis mirabilibus meis, quæ
facturus sum in medio eorum: post hæc
dimittet vos. 21 Daboque gratiam populo
huic coram Ægyptiis: et cum egrediemini,
non exibitis vacui: 22 Sed postulabit mulier
a vicina sua et ab hospita sua, vasa argentea
et aurea, ac vestes: ponetisque eas super filios
et filias vestras, et spoliabitis Ægyptum.

CAPUT IV.

1 RESPONDENS Moyses, ait: Non credent
mihi, neque audient vocem meam, sed
dicent: Non apparuit tibi Dominus.
2 Dixit ergo ad eum: Quid est quod tenes
in manu tua? Respondit: Virga. 3 Dixit-
que Dominus: Projice eam in terram.

וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה
מִפָּנָיו׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח
יָדְךָ וֶאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ
וַיְהִי לְמַטֶּה בְּכַפּוֹ׃ 5 לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי־
נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
6 וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הָבֵא־נָא יָדְךָ
בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ וְהִנֵּה
יָדוֹ מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג׃ 7 וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ
אֶל־חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ
מֵחֵיקוֹ וְהִנֵּה־שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ׃ 8 וְהָיָה אִם־
לֹא יַאֲמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֹת
הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִינוּ לְקֹל הָאֹת הָאַחֲרוֹן׃
9 וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת
הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי
הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר
תִּקַּח מִן־הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשֶׁת׃
10 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא
אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם
גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל־עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד־פֶּה
וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי־יָשׂוּם אִלֵּם אוֹ
חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה׃
12 וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ
וְהוֹרֵיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר׃ 13 וַיֹּאמֶר בִּי
אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְּיַד־תִּשְׁלָח׃ 14 וַיִּחַר־אַף
יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ
הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם
הִנֵּה־הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ וְרָאֲךָ וְשָׂמַח
בְּלִבּוֹ׃ 15 וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים
בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ
וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃
16 וְדִבֶּר־הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא
יִהְיֶה־לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לּוֹ לֵאלֹהִים׃
17 וְאֶת־הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֹתֹת׃ פ 18 וַיֵּלֶךְ
מֹשֶׁה וַיָּשָׁב ׀ אֶל־יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה
נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה
הַעוֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ
לְשָׁלוֹם׃ 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן
לֵךְ שֻׁב מִצְרָיִם כִּי־מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים
הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 20 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב
אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

Καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφις·
καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ. 4 *Καὶ εἶπε Κύριος*
πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ
τῆς κέρκου. Ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς
κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
5 *Ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὦπταί σοι ὁ Θεὸς τῶν*
πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ
καὶ Θεὸς Ἰακώβ. 6 *Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν,*
Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ
εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ·
καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ,
καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών. 7 *Καὶ εἶπε*
πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον
σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ·
καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν
ἀπεκατέστη εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτῆς.
8 *Ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς*
φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς
φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου· 9 *Καὶ ἔσται ἐὰν*
μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις μηδὲ
εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ
ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ
ξηροῦ. 10 *Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Δέομαι,*
Κύριε, οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς
τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί
σου· ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι.
11 *Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τίς ἔδωκε στόμα*
ἀνθρώπῳ, καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφόν,
βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ Θεός; 12 *Καὶ νῦν*
πορεύου καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμ-
βιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι. 13 *Καὶ εἶπε*
Μωυσῆς, Δέομαι, Κύριε, προχείρισαι δυνάμενον
ἄλλον ὃν ἀποστελεῖς. 14 *Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ*
Κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελ-
φός σου ὁ Λευίτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει
αὐτός σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάν-
τησίν σοι, καὶ ἰδών σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ. 15 *Καὶ*
ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σοῦ καὶ
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε.
16 *Καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς*
ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν.
17 *Καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς*
ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ
τὰ σημεῖα. 18 *Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψε*
πρὸς Ἰοθὸρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει, Πορεύ-
σομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσι. Καὶ εἶπεν
Ἰοθὸρ Μωυσῇ, Βάδιζε ὑγιαίνων. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύ-
πτου. 19 *Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιάμ,*
Βάδιζε ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες
οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχήν. 20 *Ἀναλαβὼν δὲ*
Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν
αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον·
ἔλαβε δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 21 *Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,*

Projecit, et versa est in colubrum, ita ut
fugeret Moyses. 4 Dixitque Dominus: Ex-
tende manum tuam, et apprehende caudam
ejus. Extendit, et tenuit, versaque est in
virgam. 5 Ut credant, inquit, quod apparuerit
tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus Ab-
raham, Deus Isaac, et Deus Jacob. 6 Dixitque
Dominus rursum: Mitte manum tuam in
sinum tuum. Quam cum misisset in sinum,
protulit leprosam instar nivis. 7 Retrahe, ait,
manum tuam in sinum tuum. Retraxit, et
protulit iterum, et erat similis carni reliquæ.
8 Si non crediderint, inquit, tibi, neque
audierint sermonem signi prioris, credent
verbo signi sequentis. 9 Quod si nec duobus
quidem his signis crediderint, neque audierint
vocem tuam: sume aquam fluminis, et effunde
eam super aridam, et quidquid hauseris de
fluvio, vertetur in sanguinem. 10 Ait Moyses:
Obsecro, Domine, non sum eloquens ab heri et
nudiustertius: et ex quo locutus es ad servum
tuum, impeditioris et tardioris linguæ sum.
11 Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os
hominis? aut quis fabricatus est mutum et
surdum, videntem et cæcum? nonne ego?
12 Perge igitur, et ego ero in ore tuo:
doceboque te quid loquaris. 13 At ille,
Obsecro, inquit, Domine, mitte quem missurus
es. 14 Iratus Dominus in Moysen, ait: Aaron
frater tuus Levites, scio quod eloquens sit: ecce
ipse egreditur in occursum tuum, vidensque te
lætabitur corde. 15 Loquere ad eum, et pone
verba mea in ore ejus: et ego ero in ore tuo,
et in ore illius, et ostendam vobis quid agere
debeatis. 16 Ipse loquetur pro te ad populum,
et erit os tuum: tu autem eris ei in his quæ
ad Deum pertinent. 17 Virgam quoque hanc
sume in manu tua, in qua facturus es signa.
18 Abiit Moyses, et reversus est ad Jethro
socerum suum, dixitque ei: Vadam, et revertar
ad fratres meos in Ægyptum, ut videam si
adhuc vivant. Cui ait Jethro: Vade in pace.
19 Dixit ergo Dominus ad Moysen in Madian:
Vade, et revertere in Ægyptum; mortui sunt
enim omnes qui quærebant animam tuam.
20 Tulit ergo Moyses uxorem suam, et filios
suos, et imposuit eos super asinum, reversus-
que est in Ægyptum, portans virgam
Dei in manu sua. 21 Dixitque ei Dominus

בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים
אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה
וַאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃
22 וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָֹה בְּנִי
בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח
אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה
אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ 24 וַיְהִי
בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָֹה וַיְבַקֵּשׁ
הֲמִיתוֹ׃ 25 וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת
אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי
חֲתַן־דָּמִים אַתָּה לִי׃ 26 וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז
אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת׃ פ
27 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת
מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר
הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק־לוֹ׃ 28 וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָֹה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת
כָּל־הָאֹתֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 29 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
30 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי
הָעָם׃ 31 וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד
יְהוָֹה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם
וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ׃

פרשה ה :

1 וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־
פַּרְעֹה כֹּה־אָמַר יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח
אֶת־עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר׃ 2 וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה מִי יְהוָֹה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָֹה וְגַם
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָֹה
אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בֶחָרֶב׃
4 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ
לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן־רַבִּים
עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃
6 וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנֹּגְשִׂים
בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃ 7 לֹא תֹאסִפוּן
לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן׃ 8 וְאֶת־
מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל
שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ
כִּי־נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר

Πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον,
ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ δέδωκα ἐν ταῖς χερσί σου,
ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ· ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ
τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν.
22 *Σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῷ, Τάδε λέγει Κύριος, Υἱὸς*
πρωτότοκός μου Ἰσραήλ· 23 *Εἶπα δέ σοι, Ἐξα-*
πόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ· εἰ μὲν
οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι αὐτούς, ὅρα οὖν ἐγὼ
ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. 24 *Ἐγένετο*
δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ
ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
25 *Καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον περιέτεμε τὴν*
ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ προσέπεσε πρὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς
περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. 26 *Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ'*
αὐτοῦ διότι εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ
παιδίου μου. 27 *Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἀαρών,*
Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσῇ εἰς τὴν ἔρημον·
καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ
Θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους. 28 *Καὶ ἀνήγ-*
γειλε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν πάντας τοὺς λόγους
Κυρίου οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα τὰ ῥήματα ἃ
ἐνετείλατο αὐτῷ. 29 *Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ*
Ἀαρών, καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. 30 *Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πάντα τὰ ῥήματα*
ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, καὶ ἐποίησε
τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ. 31 *Καὶ ἐπίστευσεν*
ὁ λαός, καὶ ἐχάρη ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεος τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλῖψιν· κύψας δὲ ὁ
λαὸς προσεκύνησε.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ *μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν*
πρὸς Φαραὼ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραήλ, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
ἑορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 2 *Καὶ εἶπε Φαραώ, Τίς*
ἐστιν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὥστε ἐξαπο-
στεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ; οὐκ οἶδα τὸν Κύριον, καὶ
τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω. 3 *Καὶ λέγουσιν αὐτῷ,*
Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσό-
μεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ὅπως
θύσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, μή ποτε συναντήσῃ
ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος. 4 *Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ*
βασιλεὺς Αἰγύπτου, Ἵνα τί, Μωυσῆ καὶ Ἀαρών,
διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε
ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ. 5 *Καὶ εἶπε Φα-*
ραώ, Ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός, μὴ οὖν κατα-
παύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων. 6 *Συνέταξε δὲ*
Φαραὼ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμ-
ματεῦσι λέγων, 7 *Οὐκέτι προστεθήσεσθε διδόναι*
ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ χθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ
συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα· 8 *Καὶ τὴν σύνταξιν*
τῆς πλινθείας ἧς αὐτοὶ ποιοῦσι καθ' ἑκάστην
ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς, οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν·
σχολάζουσι γάρ, διὰ τοῦτο κεκράγασι λέγοντες,

revertenti in Ægyptum: Vide ut omnia ostenta
quæ posui in manu tua, facias coram Pharaone:
ego indurabo cor ejus, et non dimittet populum.
22 Dicesque ad eum: Hæc dicit Dominus:
Filius meus primogenitus Israel. 23 Dixi
tibi: Dimitte filium meum ut serviat mihi; et
noluisti dimittere eum: ecce ego interficiam
filium tuum primogenitum. 24 Cumque esset
in itinere, in diversorio occurrit ei Dominus, et
volebat occidere eum. 25 Tulit illico Sephora
acutissimam petram, et circumcidit præputium
filii sui, tetigitque pedes ejus, et ait: Sponsus
sanguinum tu mihi es. 26 Et dimisit eum
postquam dixerat: Sponsus sanguinum, ob
circumcisionem. 27 Dixit autem Dominus ad
Aaron: Vade in occursum Moysi in desertum.
Qui perrexit obviam ei in montem Dei, et
osculatus est eum. 28 Narravitque Moyses
Aaron omnia verba Domini quibus miserat
eum, et signa quæ mandaverat. 29 Venerunt-
que simul, et congregaverunt cunctos seniores
filiorum Israel. 30 Locutusque est Aaron
omnia verba quæ dixerat Dominus ad Moysen:
et fecit signa coram populo, 31 Et credidit
populus. Audieruntque quod visitasset Do-
minus filios Israel, et quod respexisset afflic-
tionem illorum: et proni adoraverunt.

CAPUT V.

1 POST hæc ingressi sunt Moyses et Aaron,
et dixerunt Pharaoni: Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Dimitte populum meum, ut
sacrificet mihi in deserto. 2 At ille respondit:
Quis est Dominus, ut audiam vocem ejus, et
dimittam Israel? nescio Dominum, et Israel
non dimittam. 3 Dixeruntque: Deus Hebræ-
orum vocavit nos, ut eamus viam trium dierum
in solitudinem, et sacrificemus Domino Deo
nostro: ne forte accidat nobis pestis aut gladius.
4 Ait ad eos rex Ægypti: Quare, Moyses et
Aaron, sollicitatis populum ab operibus suis?
ite ad onera vestra. 5 Dixitque Pharao:
Multus est populus terræ: videtis quod turba
succreverit: quanto magis si dederitis eis
requiem ab operibus? 6 Præcepit ergo in die
illo præfectis operum et exactoribus populi,
dicens: 7 Nequaquam ultra dabitis paleas
populo ad conficiendos lateres, sicut prius:
sed ipsi vadant, et colligant stipulas. 8 Et
mensuram laterum, quam prius faciebant, im-
ponetis super eos, nec minuetis quidquam:
vacant enim, et idcirco vociferantur, dicentes:

נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ 9 תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה
עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ־בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי־
שָׁקֶר׃ 10 וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו
וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ 11 אַתֶּם לְכוּ קְחוּ
לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע
מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃ 12 וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃ 13 וְהַנֹּגְשִׂים
אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן׃ 14 וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה
לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹּן
כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃
15 וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־
פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ׃
16 תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים
לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מֻכִּים וְחָטָאת
עַמֶּךָ׃ 17 וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים
עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃
18 וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם
וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ 19 וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ
מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 20 וַיִּפְגְּעוּ
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם
בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם
אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו
לָתֶת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהָרְגֵנוּ׃ 22 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָה הֲרֵעֹתָה לָעָם
הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃ 23 וּמֵאָז בָּאתִי
אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה
וְהַצֵּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ׃

פרשה ו׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה
יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ׃

ס ס ס יד

2 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי יְהוָה׃ 3 וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק
וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ 4 וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־
בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ׃

Ἐγερθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν. 9 *Βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα, καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς.*
10 *Κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶκται καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες, Τάδε λέγει Φαραώ, Οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα·*
11 *Αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα ὅθεν ἐὰν εὕρητε, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν.* 12 *Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα·* 13 *Οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες, Συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν.* 14 *Καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραώ, λέγοντες, Διὰ τί οὐ συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν καὶ τὸ τῆς σήμερον;* 15 *Εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραὼ λέγοντες, Ἵνα τί σὺ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις;* 16 *Ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μεμαστίγωνται· ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου.* 17 *Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Σχολάζετε, σχολασταί ἐστε· διὰ τοῦτο λέγετε, Πορευθῶμεν θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.* 18 *Νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε· τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἀποδώσετε.* 19 *Ἑώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες, Οὐκ ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ.*
20 *Συνήντησαν δὲ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραώ,* 21 *Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἴδοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὀσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι ἡμᾶς.*
22 *Ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριε, τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ ἵνα τί ἀπέσταλκάς με;* 23 *Καὶ ἀφ' οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐκ ἐῤῥύσω τὸν λαόν σου.*

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ *εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἤδη ὄψει ἃ ποιήσω τῷ Φαραῷ· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτούς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.* 2 *Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ Κύριος,* 3 *Καὶ ὤφθην πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Θεὸς ὢν αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς·*
4 *Καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν ἣν παρῳκήκασιν, ἐν ᾗ καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς.*

Eamus, et sacrificemus Deo nostro. 9 Opprimantur operibus, et expleant ea: ut non acquiescant verbis mendacibus. 10 Igitur egressi præfecti operum et exactores, ad populum dixerunt: Sic dicit Pharao: Non do vobis paleas: 11 Ite, et colligite sicubi invenire poteritis, nec minuetur quidquam de opere vestro. 12 Dispersusque est populus per omnem terram Ægypti ad colligendas paleas. 13 Præfecti quoque operum instabant, dicentes: Complete opus vestrum quotidie, ut prius facere solebatis quando dabantur vobis paleæ. 14 Flagellatique sunt qui præerant operibus filiorum Israel, ab exactoribus Pharaonis, dicentibus: Quare non impletis mensuram laterum sicut prius, nec heri, nec hodie? 15 Veneruntque præpositi filiorum Israel, et vociferati sunt ad Pharaonem, dicentes: Cur ita agis contra servos tuos? 16 Paleæ non dantur nobis, et lateres similiter imperantur: en famuli tui flagellis cædimur, et injuste agitur contra populum tuum. 17 Qui ait: Vacatis otio, et idcirco dicitis: Eamus, et sacrificemus Domino. 18 Ite ergo, et operamini: paleæ non dabuntur vobis, et reddetis consuetum numerum laterum. 19 Videbantque se præpositi filiorum Israel in malo, eo quod diceretur eis: Non minuetur quidquam de lateribus per singulos dies. 20 Occurreruntque Moysi et Aaron, qui stabant ex adverso, egredientibus a Pharaone: 21 Et dixerunt ad eos: Videat Dominus et judicet, quoniam fœtere fecistis odorem nostrum coram Pharaone et servis ejus, et præbuistis ei gladium, ut occideret nos. 22 Reversusque est Moyses ad Dominum et ait: Domine, cur afflixisti populum istum? quare misisti me? 23 Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum, et non liberasti eos.

CAPUT VI.

1 Dixitque Dominus ad Moysen: Nunc videbis quæ facturus sim Pharaoni: per manum enim fortem dimittet eos, et in manu robusta ejiciet illos de terra sua. 2 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Ego Dominus 3 Qui apparui Abraham, Isaac, et Jacob, in Deo omnipotente: et nomen meum ADONAI non indicavi eis. 4 Pepigique fœdus cum eis, ut darem eis terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt advenæ.

5 וְגַם ׀ אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־
בְּרִיתִי׃ 6 לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי
יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת
מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי
אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃
7 וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃
8 וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי
יְהוָה׃ 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ
וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ פ 10 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 11 בֹּא דַבֵּר אֶל־
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וִישַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ 12 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ
יִשְׁמָעֵנִי פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ פ
13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ ס 14 אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית־
אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ
וּפַלּוּא חֶצְרֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃
15 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין
וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
שִׁמְעוֹן׃ 16 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתֹלְדֹתָם
גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע
וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ 17 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי
וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 18 וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם
וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת
שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ 19 וּבְנֵי
מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי
לְתֹלְדֹתָם׃ 20 וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־יוֹכֶבֶד
דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה׃ 21 וּבְנֵי יִצְהָר קֹרַח וָנֶפֶג
וְזִכְרִי׃ 22 וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן
וְסִתְרִי׃ 23 וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע
בַּת־עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־
אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ 24 וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר
וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרְחִי׃

5 Καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς,
καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν. 6 Βάδιζε εἰπὸν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐγὼ Κύριος, καὶ ἐξάξω
ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσο-
μαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλῃ· 7 Καὶ λήψομαι
ἐμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἐμοί, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ
γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων· 8 Καὶ
εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά
μου δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ, ἐγὼ Κύριος. 9 Ἐλά-
λησε δὲ Μωυσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν Μωυσῇ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ
τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν. 10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 11 Εἴσελθε λάλησον Φαραῷ βασιλεῖ
Αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
τῆς γῆς αὐτοῦ. 12 Ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς ἔναντι
Κυρίου, λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν
μου, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ; ἐγὼ δὲ
ἄλογός εἰμι. 13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ἀαρών, καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ βασιλέα
Αἰγύπτου ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου. 14 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν
αὐτῶν. Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· Ἐνὼχ
καὶ Φαλλούς, Ἀσρὼν καὶ Χαρμί· αὕτη ἡ συγγένεια
Ῥουβήν. 15 Καὶ υἱοὶ Συμεών· Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμεὶμ
καὶ Ἀὼδ καὶ Ἰαχεὶν καὶ Σαὰρ καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς
Φοινίσσης· αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεών.
16 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγ-
γενείας αὐτῶν· Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρί· καὶ τὰ
ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ ἑκατὸν τριακονταεπτά. 17 Καὶ
οὗτοι υἱοὶ Γεδσών. Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ, οἶκοι πατριᾶς
αὐτῶν. 18 Καὶ υἱοὶ Καάθ· Ἀμβρὰμ καὶ Ἰσσάαρ,
Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καὰθ
ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη. 19 Καὶ υἱοὶ Μεραρί·
Μοολὶ καὶ Ὁμουσί. Οὗτοι οἱ οἶκοι πατριῶν Λευὶ
κατὰ συγγενείας αὐτῶν. 20 Καὶ ἔλαβεν Ἀμβρὰμ
τὴν Ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τόν
τε Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωυσῆν καὶ Μαριὰμ τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβρὰμ ἑκατὸν
τριακονταδύο ἔτη. 21 Καὶ υἱοὶ Ἰσσάαρ· Κορὲ καὶ
Ναφὲκ καὶ Ζεχρεί. 22 Καὶ υἱοὶ Ὀζιήλ· Μισαὴλ καὶ
Ἐλισαφὰν καὶ Σεγρεί. 23 Ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν
τὴν Ἐλισαβὲθ θυγατέρα Ἀμιναδὰβ ἀδελφὴν
Ναασσὼν αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τόν
τε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ τὸν Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ. 24 Υἱοὶ δὲ Κορέ. Ἀσεὶρ καὶ Ἑλ-
κανὰ καὶ Ἀβιάσαρ· αὗται αἱ γενέσεις Κορέ.

5 Ego audivi gemitum filiorum Israel,
quo Ægyptii oppresserunt eos: et recor-
datus sum pacti mei. 6 Ideo dic filiis
Israel: Ego Dominus qui educam vos de
ergastulo Ægyptiorum, et eruam de servitute:
ac redimam in brachio excelso, et judiciis
magnis. 7 Et assumam vos mihi in populum,
et ero vester Deus: et scietis quod ego sum
Dominus Deus vester qui eduxerim vos de er-
gastulo Ægyptiorum: 8 Et induxerim in
terram, super quam levavi manum meam, ut
darem eam Abraham, Isaac, et Jacob: daboque
illam vobis possidendam, ego Dominus. 9 Nar-
ravit ergo Moyses omnia filiis Israel: qui non
acquieverunt ei, propter angustiam spiritus, et
opus durissimum. 10 Locutusque est Dominus
ad Moysen, dicens: 11 Ingredere, et loquere
ad Pharaonem regem Ægypti, ut dimittat
filios Israel de terra sua. 12 Respondit Moyses
coram Domino: Ecce filii Israel non audiunt
me: et quomodo audiet Pharao, præsertim
cum incircumcisus sim labiis? 13 Locutusque
est Dominus ad Moysen et Aaron, et dedit
mandatum ad filios Israel, et ad Pharaonem
regem Ægypti, ut educerent filios Israel de
terra Ægypti. 14 Isti sunt principes domorum
per familias suas. Filii Ruben primogeniti
Israelis: Henoch et Phallu, Hesron et
Charmi: 15 Hæ cognationes Ruben. Filii
Simeon: Jamuel et Jamin, et Ahod, et
Jachin, et Soar, et Saul filius Chananitidis:
hæ progenies Simeon. 16 Et hæc nomina
filiorum Levi per cognationes suas: Gerson
et Caath et Merari. Anni autem vitæ Levi
fuerunt centum triginta septem. 17 Filii
Gerson: Lobni et Semei, per cognationes
suas. 18 Filii Caath: Amram, et Isaar, et
Hebron, et Oziel, anni quoque vitæ Caath,
centum triginta tres. 19 Filii Merari: Moholi
et Musi: hæ cognationes Levi per familias
suas. 20 Accepit autem Amram uxorem
Jochabed patruelem suam: quæ peperit ei
Aaron et Moysen. Fueruntque anni vitæ
Amram, centum triginta septem. 21 Filii
quoque Isaar: Core, et Nepheg, et Zechri.
22 Filii quoque Oziel: Misaël, et Elisa-
phan, et Sethri. 23 Accepit autem
Aaron uxorem Elisabeth, filiam Aminadab,
sororem Nahason, quæ peperit ei Nadab,
et Abiu, et Eleazar, et Ithamar. 24 Filii
quoque Core: Aser, et Elcana, et Abia-
saph: hæ sunt cognationes Coritarum.

25 וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ מִבְּנוֹת
פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־פִּינְחָס
אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
26 הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃ 27 הֵם הַמְדַבְּרִים
אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
28 וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ ס 29 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹּבֵר
אֵלֶיךָ׃ 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן
אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי
פַּרְעֹה׃ פ

פרשה ז׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נְתַתִּיךָ
אֱלֹהִים לְפַרְעֹה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה
נְבִיאֶךָ׃ 2 אַתָּה תְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר
אֲצַוֶּךָּ וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ 3 וַאֲנִי אַקְשֶׁה
אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת־אֹתֹתַי וְאֶת־
מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 4 וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם
פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי
אֶת־צִבְאֹתַי אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃ 5 וְיָדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּנְטֹתִי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרָיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם׃ 6 וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן
עָשׂוּ׃ 7 וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן
בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פַּרְעֹה׃
פ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 9 כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה
לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח
אֶת־מַטְּךָ וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי־פַרְעֹה יְהִי לְתַנִּין׃
10 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטֵּהוּ
לִפְנֵי פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנִּין׃
11 וַיִּקְרָא גַּם־פַּרְעֹה לַחֲכָמִים וְלַמְכַשְּׁפִים
וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם
כֵּן׃ 12 וַיַּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם
וַיִּבְלַע מַטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־מַטֹּתָם׃ 13 וַיֶּחֱזַק
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ ס 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

25 Καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν
θυγατέρων Φουτιὴλ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Φινεές· αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν. 26 Οὗτος Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, οἷς
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν. 27 Οὗτοί εἰσιν
οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ
ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, αὐτὸς
Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, 28 Ἡ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος
Μωυσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 29 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, Ἐγὼ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ. 30 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου, Ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός
εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ;

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, Ἰδοὺ
δέδωκά σε θεὸν Φαραῷ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου
ἔσται σου προφήτης· 2 Σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα
ὅσα σοι ἐντέλλομαι, ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου
λαλήσει πρὸς Φαραὼ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. 3 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν
καρδίαν Φαραώ, καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ
τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· 4 Καὶ οὐκ εἰσακούσεται
ὑμῶν Φαραώ. Καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ'
Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει
μεγάλῃ· 5 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον,
καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.
6 Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετεί-
λατο αὐτοῖς Κύριος, οὕτως ἐποίησαν. 7 Μωυσῆς δὲ
ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἐτῶν ὀγδοηκοντατριῶν, ἡνίκα ἐλάλησε πρὸς Φαραώ.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων,
9 Καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ λέγων, Δότε
ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ
σου, Λάβε τὴν ῥάβδον καὶ ῥῖψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ
ἔσται δράκων. 10 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
ἐναντίον Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ
ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος·
καὶ ἔῤῥιψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐναντίον Φαραὼ καὶ
ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δρά-
κων. 11 Συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύ-
πτου καὶ τοὺς φαρμακούς· καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοι-
δοὶ τῶν Αἰγυπτιων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν ὡσαύτως,
12 Καὶ ἔῤῥιψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν, καὶ
ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ Ἀαρὼν
τὰς ἐκείνων ῥάβδους. 13 Καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία
Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλα-
το αὐτοῖς Κύριος. 14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,

25 At vero Eleazar filius Aaron accepit
uxorem de filiabus Phutiel: quæ peperit
ei Phinees; hi sunt principes familiarum
Leviticarum per cognationes suas. 26 Iste
est Aaron et Moyses, quibus præcepit Do-
minus ut educerent filios Israel de terra
Ægypti per turmas suas. 27 Hi sunt, qui
loquuntur ad Pharaonem regem Ægypti, ut
educant filios Israel de Ægypto: iste est
Moyses et Aaron, 28 In die qua locutus est
Dominus ad Moysen, in terra Ægypti. 29 Et
locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Ego
Dominus: loquere ad Pharaonem regem
Ægypti, omnia quæ ego loquor tibi. 30 Et
ait Moyses coram Domino: En incircumcisus
labiis sum, quomodo audiet me Pharao?

CAPUT VII.

1 DIXITQUE Dominus ad Moysen: Ecce
constitui te Deum Pharaonis: et Aaron frater
tuus erit propheta tuus. 2 Tu loqueris ei
omnia quæ mando tibi: et ille loquetur ad
Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra
sua. 3 Sed ego indurabo cor ejus, et multipli-
cabo signa et ostenta mea in terra Ægypti,
4 Et non audiet vos: immittamque manum
meam super Ægyptum, et educam exercitum
et populum meum filios Israel de terra Ægypti
per judicia maxima. 5 Et scient Ægyptii
quia ego sum Dominus qui extenderim manum
meam super Ægyptum, et eduxerim filios
Israel de medio eorum. 6 Fecit itaque Moyses
et Aaron sicut præceperat Dominus: ita
egerunt. 7 Erat autem Moyses octoginta an-
norum, et Aaron octoginta trium, quando
locuti sunt ad Pharaonem. 8 Dixitque Do-
minus ad Moysen et Aaron: 9 Cum dixerit
vobis Pharao, Ostendite signa: dices ad
Aaron: Tolle virgam tuam, et projice eam
coram Pharaone, ac vertetur in colubrum.
10 Ingressi itaque Moyses et Aaron ad Pha-
raonem, fecerunt sicut præceperat Dominus:
tulitque Aaron virgam coram Pharaone et
servis ejus, quæ versa est in colubrum. 11 Vo-
cavit autem Pharao sapientes et maleficos: et
fecerunt etiam ipsi per incantationes Ægyp-
tiacas et arcana quædam similiter. 12 Pro-
jeceruntque singuli virgas suas, quæ versæ
sunt in dracones: sed devoravit virga Aaron
virgas eorum. 13 Induratumque est cor Pha-
raonis, et non audivit eos, sicut præceperat Do-
minus. 14 Dixit autem Dominus ad Moysen:

כָּבֵד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃ 15 לֵךְ
אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא הַמַּיְמָה וְנִצַּבְתָּ
לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־
נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ 16 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־
שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה׃ 17 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת
תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מַכֶּה ׀
בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר
וְנֶהֶפְכוּ לְדָם׃ 18 וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר תָּמוּת
וּבָאַשׁ הַיְאֹר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם
מִן־הַיְאֹר׃ ס 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ וּנְטֵה־יָדְךָ
עַל־מֵימֵי מִצְרַיִם עַל־נַהֲרֹתָם ׀ עַל־יְאֹרֵיהֶם
וְעַל־אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה מֵימֵיהֶם
וְיִהְיוּ־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃ 20 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ צִוָּה יְהוָה וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה
וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה
וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־
בַּיְאֹר לְדָם׃ 21 וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר מֵתָה
וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת
מַיִם מִן־הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
22 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם
וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ 23 וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ
וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת׃ 24 וַיַּחְפְּרוּ כָל־
מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי
לֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃ 25 וַיִּמָּלֵא
שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיְאֹר׃
פ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא
אֶל־פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ 27 וְאִם־מָאֵן אַתָּה
לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ
בַּצְפַרְדְּעִים׃ 28 וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים
וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ וְעַל־
מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ
וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃ 29 וּבְכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־
עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַצְפַרְדְּעִים׃

פרשה ח׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן
נְטֵה אֶת־יָדְךָ בְּמַטֶּךָ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־
הַיְאֹרִים וְעַל־הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת־הַצְפַרְדְּעִים
עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 2 וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ

*Βεβάρηται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν
λαόν. 15 Βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρωί· ἰδοὺ αὐτὸς
ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ
τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου, 16 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ
με πρὸς σὲ λέγων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα
μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας
ἕως τούτου. 17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσῃ
ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ
χειρί μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα· 18 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ
τελευτήσουσι, καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμός, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.
19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ
ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρί σου,
καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου
καί ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς
ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν
πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἔν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς
λίθοις. 20 Καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τῇ
ῥάβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ
ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ
εἰς αἷμα. 21 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ
ἐτελεύτησαν, καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ
ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 22 Ἐποίησαν δὲ
ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ
οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος.
23 Ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραὼ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ
τούτῳ. 24 Ὤρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ
τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο
πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ· 25 Καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν
ποταμόν.*

ΚΕΦ. *ή.*

1 ΕΙΠΕ *δὲ Κύριος πρὸς Μουσῆν, Εἴσελθε πρὸς
Φαραὼ καὶ ἐρεῖς πρὸς αυτόν, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν·
2 Εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω
πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις. 3 Καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους· καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα τῶν
κοιτώνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς
οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν
τοῖς φυράμασί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου· 4 Καὶ
ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. 5 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου,
Ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη, καὶ ἀνάγαγε
τοὺς βατράχους. 6 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα*

Ingravatum est cor Pharaonis; non vult
dimittere populum. 15 Vade ad eum mane,
ecce egredietur ad aquas: et stabis in occursum ejus super ripam fluminis: et virgam,
quæ conversa est in draconem, tolles in manu
tua. 16 Dicesque ad eum: Dominus Deus
Hebræorum misit me ad te, dicens: Dimitte
populum meum ut sacrificet mihi in deserto, et
usque ad præsens audire noluisti. 17 Hæc
igitur dicit Dominus: In hoc scies quod sim
Dominus: ecce percutiam virga, quæ in manu
mea est, aquam fluminis, et vertetur in sanguinem. 18 Pisces quoque, qui sunt in fluvio,
morientur, et computrescent aquæ, et affligentur Ægyptii bibentes aquam fluminis.
19 Dixit quoque Dominus ad Moysen: Dic ad
Aaron: Tolle virgam tuam, et extende manum
tuam super aquas Ægypti, et super fluvios
eorum, et rivos ac paludes, et omnes lacus
aquarum, ut vertantur in sanguinem, et sit
cruor in omni terra Ægypti, tam in ligneis
vasis quam in saxeis. 20 Feceruntque Moyses
et Aaron sicut præceperat Dominus: et elevans
virgam, percussit aquam fluminis coram Pharaone et servis ejus: quæ versa est in sanguinem. 21 Et pisces, qui erant in flumine,
mortui sunt: computruitque fluvius, et non
poterant Ægyptii bibere aquam fluminis, et
fuit sanguis in tota terra Ægypti. 22 Feceruntque similiter malefici Ægyptiorum incantationibus suis; et induratum est cor Pharaonis
nec audivit eos, sicut præceperat Dominus.
23 Avertitque se, et ingressus est domum suam.
nec apposuit cor etiam hac vice. 24 Foderunt
autem omnes Ægyptii per circuitum fluminis
aquam, ut biberent: non enim poterant bibere
de aqua fluminis. 25 Impletique sunt septem
dies, postquam percussit Dominus fluvium.

CAPUT VIII.

1 DIXIT quoque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, et dices ad eum: Hæc
dicit Dominus: Dimitte populum meum, ut
sacrificet mihi: 2 Sin autem nolueris dimittere, ecce ego percutiam omnes terminos tuos
ranis. 3 Et ebulliet fluvius ranas: quæ ascendent, et ingredientur domum tuam, et cubiculum lectuli tui, et super stratum tuum, et in
domos servorum tuorum, et in populum tuum,
et in furnos tuos, et in reliquias ciborum
tuorum: 4 Et ad te, et ad populum tuum, et
ad omnes servos tuos, intrabunt ranæ. 5 Dixitque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron:
Extende manum tuam super fluvios ac super
rivos et paludes, et educ ranas super terram
Ægypti. 6 Et extendit Aaron manum

עַל מֵימֵי מִצְרָיִם וַתַּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ וַתְּכַס
אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 3 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים
בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 4 וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר הַעְתִּירוּ אֶל־יְהוָה וְיָסֵר הַצְפַרְדְּעִים
מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחָה אֶת־הָעָם וְיִזְבְּחוּ
לַיהוָה׃ 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הִתְפָּאֵר
עָלַי לְמָתַי ׀ אַעְתִּיר לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וּלְעַמְּךָ
לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ רַק
בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃ 6 וַיֹּאמֶר לְמָחָר וַיֹּאמֶר
כִּדְבָרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
7 וְסָרוּ הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ
וּמֵעַמֶּךָ רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃ 8 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
עַל־דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר־שָׂם לְפַרְעֹה׃
9 וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים
מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֵרֹת וּמִן־הַשָּׂדֹת׃
10 וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִם וַתִּבְאַשׁ
הָאָרֶץ׃ 11 וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הָרְוָחָה
וְהַכְבֵּד אֶת־לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־מַטְּךָ
וְהַךְ אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכִנִּם בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 13 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן
אֶת־יָדוֹ בְמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וַתְּהִי
הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֲפַר הָאָרֶץ
הָיָה כִנִּים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 14 וַיַּעֲשׂוּ־
כֵן הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכִּנִּים
וְלֹא יָכֹלוּ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃
15 וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטֻמִּם אֶל־פַּרְעֹה אֶצְבַּע
אֱלֹהִים הִוא וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע
אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס
16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר
וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה הִנֵּה יוֹצֵא הַמָּיְמָה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁלַּח עַמִּי
וְיַעַבְדֻנִי׃ 17 כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי
הִנְנִי מַשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְבָתֶּיךָ
אֶת־הֶעָרֹב וּמָלְאוּ בָּתֵּי מִצְרַיִם אֶת־הֶעָרֹב
וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ׃ 18 וְהִפְלֵיתִי
בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד
עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הֱיוֹת־שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 19 וְשַׂמְתִּי
פְדֻת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמָחָר יִהְיֶה
הָאֹת הַזֶּה׃ 20 וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא
עָרֹב כָּבֵד בֵּיתָה פַרְעֹה וּבֵית עֲבָדָיו

ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατρά-
χους· καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε τὴν
γῆν Αἰγύπτου. 7 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ
ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν, καὶ
ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. 8 Καὶ
ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν,
Εὔξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς
βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ
ἐξαποστελῶ αὐτοὺς καὶ θύσωσι τῷ Κυρίῳ. 9 Εἶπε
δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραώ, Τάξαι πρός με πότε εὔξομαι
περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ
σου, ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ
λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πλὴν ἐν τῷ πο-
ταμῷ ὑπολειφθήσονται. 10 Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς αὔριον.
Εἶπεν οὖν, Ὡς εἴρηκας· ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος
πλὴν Κυρίου· 11 Καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι
ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ
ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου· πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπο-
λειφθήσονται. 12 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
ἀπὸ Φαραώ· καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον
περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο
Φαραώ. 13 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε
Μωυσῆς, καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν
καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν· 14 Καὶ
συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ὤζεσεν
ἡ γῆ. 15 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις,
ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν,
καθάπερ ἐλάλησε Κύριος. 16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρών, Ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν
ῥάβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ
ἔσονται σκνῖφες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τε-
τράποσι καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 17 Ἐξέτεινεν οὖν
Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα
τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις,
ἔν τε τοῖς τετράποσι καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς γῆς
ἐγένοντο οἱ σκνῖφες. 18 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ
οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν
σκνῖφα, καὶ οὐκ ἠδύναντο· καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῖφες ἔν
τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν. 19 Εἶπαν
οὖν οἱ ἐπαοιδοὶ τῷ Φαραῷ, Δάκτυλος Θεοῦ ἐστι
τοῦτο· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ οὐκ
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος. 20 Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ὄρθρισον τὸ πρωὶ καὶ
στῆθι ἐναντίον Φαραώ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται
ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν
τῇ ἐρήμῳ· 21 Ἐὰν δὲ μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν
λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς
θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς
οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν, καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι
τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς
εἰσὶν ἐπ' αὐτῆς. 22 Καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ'
αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια· ἵνα εἰδῇς
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς. 23 Καὶ
δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ· ἐν δὲ τῇ αὔριον ἔσται τοῦτο
ἐπὶ τῆς γῆς. 24 Ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως, καὶ
παρεγένετο ἡ κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους
Φαραὼ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ

super aquas Ægypti, et ascenderunt ranæ,
operueruntque terram Ægypti. 7 Fecerunt
autem et malefici per incantationes suas
similiter, eduxeruntque ranas super terram
Ægypti. 8 Vocavit autem Pharao Moysen et
Aaron, et dixit eis: Orate Dominum ut auferat
ranas a me et a populo meo: et dimittam po-
pulum, ut sacrificet Domino. 9 Dixitque
Moyses ad Pharaonem: Constitue mihi quando
deprecer pro te, et pro servis tuis, et pro
populo tuo, ut abigantur ranæ a te, et a domo
tua, et a servis tuis, et a populo tuo: et tantum
in flumine remaneant. 10 Qui respondit:
Cras. At ille: Juxta, inquit, verbum tuum
faciam, ut scias quoniam non est sicut Dominus
Deus noster. 11 Et recedent ranæ a te, et a
domo tua, et a servis tuis, et a populo tuo: et
tantum in flumine remanebunt. 12 Egressique
sunt Moyses et Aaron a Pharaone: et clamavit
Moyses ad Dominum pro sponsione ranarum
quam condixerat Pharaoni. 13 Fecitque
Dominus juxta verbum Moysis: et mortuæ
sunt ranæ de domibus, et de villis, et de agris.
14 Congregaveruntque eas in immensos ag-
geres, et computruit terra. 15 Videns autem
Pharao quod data esset requies, ingravavit cor
suum, et non audivit eos, sicut præceperat
Dominus. 16 Dixitque Dominus ad Moysen:
Loquere ad Aaron: extende virgam tuam, et
percute pulverem terræ: et sint sciniphes in
universa terra Ægypti. 17 Feceruntque ita.
Et extendit Aaron manum, virgam tenens:
percussitque pulverem terræ, et facti sunt
sciniphes in hominibus, et in jumentis: omnis
pulvis terræ versus est in sciniphes per totam
terram Ægypti. 18 Feceruntque similiter
malefici incantationibus suis, ut educerent
sciniphes, et non potuerunt: erantque sci-
niphes tam in hominibus quam in jumentis.
19 Et dixerunt malefici ad Pharaonem:
Digitus Dei est hic; induratumque est cor
Pharaonis, et non audivit eos sicut præceperat
Dominus. 20 Dixit quoque Dominus ad
Moysen: Consurge diluculo, et sta coram
Pharaone: egredietur enim ad aquas, et dices
ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte po-
pulum meum, ut sacrificet mihi. 21 Quod si
non dimiseris eum, ecce ego immittam in te, et
in servos tuos, et in populum tuum, et in
domos tuas, omne genus muscarum: et imple-
buntur domus Ægyptiorum muscis diversi
generis, et universa terra in qua fuerint.
22 Faciamque mirabilem in die illa terram
Gessen, in qua populus meus est, ut non sint
ibi muscæ: et scias quoniam ego Dominus
in medio terræ. 23 Ponamque divisionem
inter populum meum et populum tuum:
cras erit signum istud. 24 Fecitque
Dominus ita. Et venit musca gravissima
in domos Pharaonis et servorum ejus,

וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ מִפְּנֵי
הֶעָרֹב׃ 21 וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר לְכוּ זִבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ׃
22 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי
תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן
נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא
יִסְקְלֻנוּ׃ 23 דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר
וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר
אֵלֵינוּ׃ 24 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אָנֹכִי אֲשַׁלַּח
אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר
רַק הַרְחֵק לֹא־תַרְחִיקוּ לָלֶכֶת הַעְתִּירוּ
בַּעֲדִי׃ 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא
מֵעִמָּךְ וְהַעְתַּרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הֶעָרֹב
מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ מָחָר רַק אַל־יֹסֵף
פַּרְעֹה הָתֵל לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם
לִזְבֹּחַ לַיהוָה׃ 26 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה
וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ 27 וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר
מֹשֶׁה וַיָּסַר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו
וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד׃ 28 וַיַּכְבֵּד
פַּרְעֹה אֶת־לִבּוֹ גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא
שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ

פרשה ט׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ 2 כִּי אִם־מָאֵן
אַתָּה לְשַׁלֵּחַ וְעוֹדְךָ מַחֲזִיק בָּם׃ 3 הִנֵּה
יַד־יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמַלִּים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן
דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד׃ 4 וְהִפְלָה יְהוָה בֵּין
מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרָיִם וְלֹא
יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר׃ 5 וַיָּשֶׂם
יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה
הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ׃ 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחֳרָת וַיָּמָת כֹּל מִקְנֵה
מִצְרָיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מֵת אֶחָד׃
7 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא־מֵת מִמִּקְנֵה
יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא
שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֹא
חָפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וּזְרָקוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה
לְעֵינֵי פַרְעֹה׃ 9 וְהָיָה לְאָבָק עַל כָּל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה
לִשְׁחִין פֹּרֵחַ אֲבַעְבֻּעֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
10 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה

*καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἐξωλοθρεύθη
ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης. 25 Ἐκάλεσε δὲ Φαραὼ
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Ἐλθόντες θύσατε
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ. 26 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς, Οὐ δυνατὸν γενέσθαι οὕτως, τὰ γὰρ
βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν· ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν
Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθησόμεθα.
27 Ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον,
καὶ θύσομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπε Κύριος ἡμῖν.
28 Καὶ εἶπε Φαραὼ, Ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, καὶ θύ-
σατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ' οὐ μακρὰν
ἀποτενεῖτε πορευθῆναι· εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς
Κύριον. 29 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Ὁ δὲ ἐγὼ ἐξελεύσομαι
ἀπὸ σοῦ καὶ εὔξομαι πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἀπελεύσεται
ἡ κυνόμυια καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ
τοῦ λαοῦ σου αὔριον· μὴ προσθῇς ἔτι Φαραὼ ἐξαπα-
τῆσαι τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι Κυρίῳ.
30 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ καὶ ηὔξατο πρὸς
τὸν Θεόν· 31 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε
Μωυσῆς, καὶ περιεῖλε τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραὼ καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ
κατελείφθη οὐδεμία. 32 Καὶ ἐβάρυνε Φαραὼ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ
ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.*

ΚΕΦ. θ.

1 ΕΙΠΕ *δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴσελθε πρὸς
Φαραὼ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
Ἑβραίων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
λατρεύσωσιν· 2 Εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι
τὸν λαόν μου ἀλλὰ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ, 3 Ἰδοὺ
χεὶρ Κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς
πεδίοις, ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ
ταῖς καμήλοις καὶ βουσὶ καὶ προβάτοις θάνατος
μέγας σφόδρα. 4 Καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οὐ τελευτήσει
ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν. 5 Καὶ
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὅρον λέγων, Ἐν τῇ αὔριον ποιήσει
Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς· 6 Καὶ ἐποίησε
Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐτελεύτησε
πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων· ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν. 7 Ἰδὼν δὲ
Φαραὼ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδέν, ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ,
καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν. 8 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Λάβετε ὑμεῖς πλήρεις
τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας, καὶ πασάτω Μωυσῆς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ, 9 Καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς
ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἕλκη, φλυκτίδες
ἀναζέουσαι, ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τε-
τράποσιν ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου· 10 Καὶ ἔλαβε
τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραὼ,*

et in omnem terram Ægypti: corruptaque est
terra ab hujuscemodi muscis. 25 Vocavitque
Pharao Moysen et Aaron, et ait eis: Ite, et
sacrificate Deo vestro in terra hac. 26 Et ait
Moyses: Non potest ita fieri: abominationes
enim Ægyptiorum immolabimus Domino Deo
nostro; quod si mactaverimus ea quæ colunt
Ægyptii coram eis, lapidibus nos obruent.
27 Viam trium dierum pergemus in soli-
tudinem: et sacrificabimus Domino Deo nostro,
sicut præcepit nobis. 28 Dixitque Pharao:
Ego dimittam vos ut sacrificetis Domino Deo
vestro in deserto: verumtamen longius ne
abeatis, rogate pro me. 29 Et ait Moyses:
Egressus a te, orabo Dominum: et recedet
musca a Pharaone, et a servis suis, et a populo
ejus cras: verumtamen noli ultra fallere, ut
non dimittas populum sacrificare Domino.
30 Egressusque Moyses a Pharaone, oravit
Dominum. 31 Qui fecit juxta verbum illius:
et abstulit muscas a Pharaone, et a servis
suis, et a populo ejus: non superfuit ne una
quidem. 32 Et ingravatum est cor Pharaonis
ita, ut nec hac quidem vice dimitteret populum.

CAPUT IX.

1 DIXIT autem Dominus ad Moysen: In-
gredere ad Pharaonem, et loquere ad eum:
Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Di-
mitte populum meum, ut sacrificet mihi.
2 Quod si adhuc renuis, et retines eos:
3 Ecce manus mea erit super agros tuos: et
super equos, et asinos, et camelos, et boves, et
oves, pestis valde gravis. 4 Et faciet Do-
minus mirabile, inter possessiones Israel, et
possessiones Ægyptiorum, ut nihil omnino
pereat ex his quæ pertinent ad filios Israel.
5 Constituitque Dominus tempus, dicens: Cras
faciet Dominus verbum istud in terra. 6 Fecit
ergo Dominus verbum hoc altera die: mortua-
que sunt omnia animantia Ægyptiorum: de
animalibus vero filiorum Israel nihil omnino
periit. 7 Et misit Pharao ad videndum: nec erat
quidquam mortuum de his quæ possidebat
Israel. Ingravatumque est cor Pharaonis, et
non dimisit populum. 8 Et dixit Dominus ad
Moysen et Aaron: Tollite plenas manus cineris
de camino, et spargat illum Moyses in cælum
coram Pharaone. 9 Sitque pulvis super
omnem terram Ægypti: erunt enim in homi-
nibus, et jumentis ulcera, et vesicæ turgentes,
in universa terra Ægypti. 10 Tuleruntque ci-
nerem de camino, et steterunt coram Pharaone,

שמות ט

וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמָיְמָה וַיְהִי שְׁחִין
אֲבַעְבֻּעֹת פֹּרֵחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃ 11 וְלֹא־
יָכְלוּ הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי
הַשְּׁחִין כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין בַּחַרְטֻמִּם וּבְכָל־
מִצְרָיִם׃ 12 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה׃ ס 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי
פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ 14 כִּי ׀
בַּפַּעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מַגֵּפֹתַי
אֶל־לִבְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר תֵּדַע
כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ 15 כִּי עַתָּה
שָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ
בַּדָּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־הָאָרֶץ׃ 16 וְאוּלָם
בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ
אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
17 עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃
18 הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר בָּרָד כָּבֵד
מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־
הַיּוֹם הִוָּסְדָה וְעַד־עָתָּה׃ 19 וְעַתָּה שְׁלַח
הָעֵז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה
כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה
וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיְתָה וְיָרַד עֲלֵהֶם הַבָּרָד
וָמֵתוּ׃ 20 הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי
פַּרְעֹה הֵנִיס אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־
הַבָּתִּים׃ 21 וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר
יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה׃ פ 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי
בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־
הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 23 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־
הַשָּׁמַיִם וַיהוָה נָתַן קֹלֹת וּבָרָד וַתִּהֲלַךְ־אֵשׁ
אָרְצָה וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
24 וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד
כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי׃ 25 וַיַּךְ הַבָּרָד
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר׃
26 רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא הָיָה בָּרָד׃ 27 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חָטָאתִי
הַפָּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וַאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים׃

ΕΞΟΔΟΣ, θʹ.

*καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
ἐγένετο ἕλκη, φλυκτίδες ἀναζέουσαι, ἔν τε τοῖς
ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι.* 11 *Καὶ οὐκ
ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στῆναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ
τὰ ἕλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἕλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ
ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.* 12 *Ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν
καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθὰ
συνέταξε Κύριος.* 13 *Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Ὄρθρισον τὸ πρωὶ καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραώ, καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
Ἑβραίων Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύ-
σωσί μοι.* 14 *Ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαπο-
στέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν
σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἵνα
εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.*
15 *Νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε,
καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ
τῆς γῆς·* 16 *Καὶ ἕνεκεν τούτου διετηρήθης ἵνα
ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγ-
γελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.* 17 *Ἔτι οὖν σὺ
ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς;*
18 *Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν
πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν
Αἰγύπτῳ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.* 19 *Νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ
κτήνη σου καὶ ὅσα σοί ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ· πάντες
γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἐὰν εὑρεθῇ ἐν
τοῖς πεδίοις καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ᾽
αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει.* 20 *Ὁ φοβούμενος τὸ
ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραὼ συνήγαγε τὰ
κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους·* 21 *Ὃς δὲ μὴ προσέσχε
τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν
τοῖς πεδίοις.* 22 *Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται
χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπί τε τοὺς
ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην
τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.* 23 *Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν
χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς
καὶ χάλαζαν, καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰ-
γύπτου.* 24 *Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον
ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις
τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
γεγένηται ἐπ᾽ αὐτῆς ἔθνος.* 25 *Ἐπάταξε δὲ ἡ
χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους, καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ
ἐπάταξεν ἡ χάλαζα, καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς
πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα.* 26 *Πλὴν ἐν γῇ
Γεσέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, οὐκ ἐγένετο ἡ
χάλαζα.* 27 *Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ ἐκάλεσε Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἡμάρτηκα τὸ νῦν·
ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.*

EXODUS, IX.

et sparsit illum Moyses in cælum: factaque
sunt ulcera vesicarum turgentium in hominibus,
et jumentis: 11 Nec poterant malefici stare
coram Moyse, propter ulcera quæ in illis erant
et in omni terra Ægypti: 12 Induravitque
Dominus cor Pharaonis, et non audivit eos,
sicut locutus est Dominus ad Moysen. 13 Di-
xitque Dominus ad Moysen: Mane consurge,
et sta coram Pharaone, et dices ad eum: Hæc
dicit Dominus Deus Hebræorum: Dimitte po-
pulum meum, ut sacrificet mihi. 14 Quia in
hac vice mittam omnes plagas meas super cor
tuum, et super servos tuos, et super populum
tuum: ut scias quod non sit similis mei in
omni terra. 15 Nunc enim extendens manum
percutiam te et populum tuum peste, peribis-
que de terra. 16 Idcirco autem posui te, ut
ostendam in te fortitudinem meam, et narretur
nomen meum in omni terra. 17 Adhuc retines
populum meum: et non vis dimittere eum?
18 En pluam cras hac ipsa hora grandinem
multam nimis, qualis non fuit in Ægypto, a
die qua fundata est, usque in præsens tempus.
19 Mitte ergo jam nunc, et congrega jumenta
tua, et omnia quæ habes in agro homines enim
et jumenta, et universa quæ inventa fuerint
foris, nec congregata de agris, cecideritque
super ea grando, morientur. 20 Qui timuit
verbum Domini de servis Pharaonis, fecit con-
fugere servos suos et jumenta in domos:
21 Qui autem neglexit sermonem Domini,
dimisit servos suos et jumenta in agris. 22 Et
dixit Dominus ad Moysen: Extende manum
tuam in cælum, ut fiat grando in universa
terra Ægypti super homines, et super jumenta,
et super omnem herbam agri in terra Ægypti.
23 Extenditque Moyses virgam in cælum, et
Dominus dedit tonitrua, et grandinem, ac dis-
currentia fulgura super terram: pluitque
Dominus grandinem super terram Ægypti.
24 Et grando et ignis mista pariter fere-
bantur: tantæque fuit magnitudinis, quanta
ante nunquam apparuit in universa terra
Ægypti ex quo gens illa condita est. 25 Et
percussit grando in omni terra Ægypti
cuncta quæ fuerunt in agris, ab homine
usque ad jumentum: cunctamque herbam agri
percussit grando, et omne lignum regionis
confregit. 26 Tantum in terra Gessen, ubi
erant filii Israel, grando non cecidit. 27 Misit-
que Pharao, et vocavit Moysen et Aaron,
dicens ad eos: Peccavi etiam nunc: Domi-
nus justus: ego et populus meus, impii

28 הַעְתִּירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב מִהְיֹת קֹלֹת
אֱלֹהִים וּבָרָד וַאֲשַׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא תֹסִפוּן
לַעֲמֹד׃ 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כְּצֵאתִי
אֶת־הָעִיר אֶפְרֹשׂ אֶת־כַּפַּי אֶל־יְהוָה הַקֹּלוֹת
יֶחְדָּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תֵּדַע
כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ׃ 30 וְאַתָּה וַעֲבָדֶיךָ
יָדַעְתִּי כִּי טֶרֶם תִּירְאוּן מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים׃ 31 וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְּׂעֹרָה נֻכָּתָה
כִּי הַשְּׂעֹרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל׃
32 וְהַחִטָּה וְהַכֻּסֶּמֶת לֹא נֻכּוּ כִּי אֲפִילֹת
הֵנָּה׃ 33 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר
וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקֹּלוֹת
וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נִתַּךְ אָרְצָה׃ 34 וַיַּרְא
פַּרְעֹה כִּי־חָדַל הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקֹּלֹת
וַיֹּסֶף לַחֲטֹא וַיַּכְבֵּד לִבּוֹ הוּא וַעֲבָדָיו׃
35 וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

פ פ פ טו

פרשה י׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה
כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו
לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃ 2 וּלְמַעַן
תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר
הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי
בָם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ
לֵעָנֹת מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ 4 כִּי
אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי הִנְנִי מֵבִיא
מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃ 5 וְכִסָּה אֶת־עֵין
הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל
אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד
וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃
6 וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי
כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת
אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃ 7 וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה
לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי
אָבְדָה מִצְרָיִם׃ 8 וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־
אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃
9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ

28 Εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ παυ-
σάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς Θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ
πῦρ· καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προστε-
θήσεσθε μένειν. 29 Εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς, Ὡς ἂν
ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς
τὸν Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα
καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι· ἵνα γνῷς ὅτι τοῦ Κυρίου
ἡ γῆ. 30 Καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι
ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον. 31 Τὸ δὲ λίνον
καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη· ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ
δὲ λίνον σπερματίζον· 32 Ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα
οὐκ ἐπλήγησαν, ὄψιμα γὰρ ἦν. 33 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς
ἀπὸ Φαραὼ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξέτεινε τὰς
χεῖρας πρὸς Κύριον· καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ
χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν.
34 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ ὅτι πέπαυται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ
χάλαζα καὶ αἱ φωναί, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν,
καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόν-
των αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ
οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καθάπερ ἐλάλησε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ι.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, Εἴσελθε
πρὸς Φαραώ· ἐγὼ γὰρ ἐσκλήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν
καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἑξῆς ἐπέλθῃ τὰ
σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς· 2 Ὅπως διηγήσησθε εἰς
τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν
τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ
τὰ σημεῖά μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ Κύριος. 3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
ἐναντίον Φαραὼ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων, Ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντρα-
πῆναί με; ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύ-
σωσί μοι. 4 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν
λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον
ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὅριά σου· 5 Καὶ
καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν
τὴν γῆν· καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ
καταλειφθέν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέ-
δεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς.
6 Καὶ πλησθήσονταί σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν
θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν
Αἰγυπτίων, ἃ οὐδέποτε ἑωράκασιν οἱ πατέρες σου
οὐδ' οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν
ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐκκλίνας
Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραώ. 7 Καὶ λέγουσιν οἱ
θεράποντες Φαραὼ πρὸς αὐτόν, Ἕως τίνος ἔσται
τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους
ὅπως λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἢ εἰδέναι βούλει
ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος; 8 Καὶ ἀπέστρεψαν τόν
τε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραώ, καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ
τῷ Θεῷ ὑμῶν· τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ
πορευόμενοι; 9 Καὶ λέγει Μωυσῆς, Σὺν τοῖς
νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα,

28 Orate Dominum, ut desinant tonitrua Dei,
et grando: ut dimittam vos, et nequaquam hic
ultra maneatis. 29 Ait Moyses: Cum egressus
fuero de urbe, extendam palmas meas ad Do-
minum, et cessabunt tonitrua, et grando non
erit: ut scias quia Domini est terra. 30 Novi
autem, quod et tu, et servi tui, necdum timeatis
Dominum Deum. 31 Linum ergo et hordeum
læsum est, eo quod hordeum esset virens, et
linum jam folliculos germinaret: 32 Triticum
autem et far non sunt læsa, quia serotina
erant. 33 Egressusque Moyses a Pharaone ex
urbe, tetendit manus ad Dominum: et cessa-
verunt tonitrua et grando, nec ultra stillavit
pluvia super terram. 34 Videns autem Pharao
quod cessasset pluvia, et grando, et tonitrua,
auxit peccatum: 35 Et ingravatum est cor
ejus, et servorum illius, et induratum nimis:
nec dimisit filios Israel, sicut præceperat
Dominus per manum Moysi.

CAPUT X.

1 Et dixit Dominus ad Moysen: Ingredere
ad Pharaonem: ego enim induravi cor ejus, et
servorum illius: ut faciam signa mea hæc in
eo, 2 Et narres in auribus filii tui, et nepotum
tuorum, quoties contriverim Ægyptios, et
signa mea fecerim in eis: et sciatis quia ego
Dominus. 3 Introierunt ergo Moyses et
Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei: Hæc
dicit Dominus Deus Hebræorum: Usquequo
non vis subjici mihi? dimitte populum meum,
ut sacrificet mihi. 4 Sin autem resistis, et non
vis dimittere eum: ecce ego inducam cras lo-
custam in fines tuos: 5 Quæ operiat super-
ficiem terræ, ne quidquam ejus appareat, sed
comedatur quod residuum fuerit grandini: cor-
rodet enim omnia ligna quæ germinant in
agris. 6 Et implebunt domos tuas, et servorum
tuorum, et omnium Ægyptiorum: quantam
non viderunt patres tui, et avi, ex quo orti
sunt super terram, usque in præsentem diem.
Avertitque se, et egressus est a Pharaone.
7 Dixerunt autem servi Pharaonis ad eum:
Usquequo patiemur hoc scandalum: dimitte
homines, ut sacrificent Domino Deo suo;
nonne vides quod perierit Ægyptus? 8 Revo-
caveruntque Moysen et Aaron ad Pharaonem:
qui dixit eis: Ite, sacrificate Domino Deo vestro:
quinam sunt qui ituri sunt? 9 Ait Moyses
Cum parvulis nostris et senioribus pergemus,

בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ
כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי
כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃
11 לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה
כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת
פְּנֵי פַרְעֹה׃ ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיֹאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
הַבָּרָד׃ 13 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיהוָה נִהַג רוּחַ־קָדִים בָּאָרֶץ כָּל־
הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ
הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה׃ 14 וַיַּעַל הָאַרְבֶּה
עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכֹל גְּבוּל
מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־הָיָה כֵן
אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃ 15 וַיְכַס
אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ
אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא־נוֹתַר כָּל־יֶרֶק
בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
16 וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃
17 וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ הַפַּעַם
וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָסֵר מֵעָלַי רַק
אֶת־הַמָּוֶת הַזֶּה׃ 18 וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה
וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ 19 וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ־יָם
חָזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵהוּ
יָמָּה סּוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכֹל
גְּבוּל מִצְרָיִם׃ 20 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב
פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ
עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ׃ 22 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־
הַשָּׁמָיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֵלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ 23 לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו
וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם׃
24 וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ
עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג
גַּם־טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׃ 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
גַּם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת
וְעָשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 26 וְגַם־מִקְנֵנוּ
יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי
מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσι καὶ προβάτοις καὶ
βουσὶν ἡμῶν· ἔστι γὰρ ἑορτὴ Κυρίου. 10 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἔστω οὕτω Κύριος μεθ' ὑμῶν·
καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν
ὑμῶν; ἴδετε ὅτι πονηρία πρόσκειται ὑμῖν. 11 Μὴ
οὕτως· πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες καὶ λατρευσάτω-
σαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε. Ἐξέβαλον
δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ. 12 Εἶπε δὲ
Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν
Αἰγύπτου, καὶ ἀναβήτω ἀκρὶς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατ-
έδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρ-
πὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο ἡ χάλαζα. 13 Καὶ
ἐπῆρε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· τὸ πρωῒ
ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα.
14 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου,
καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου πολλὴ
σφόδρα· προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτη ἀκρὶς καὶ
μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως. 15 Καὶ ἐκάλυψε τὴν
ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πᾶσαν
βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων
ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης· οὐχ ὑπελείφθη
χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ
πεδίου ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 16 Κατέσπευδε δὲ
Φαραὼ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Ἡμάρ-
τηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς·
17 Προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν, καὶ
προσεύξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ πε-
ριελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον. 18 Ἐξῆλθε
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν Θεόν.
19 Καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης
σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν
εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκ-
ρὶς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 20 Καὶ ἐσκλήρυνε
Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραήλ. 21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ γενη-
θήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου, ψηλαφητὸν σκότος.
22 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν,
καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν
Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας· 23 Καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἐξανέστη
οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πᾶσι δὲ
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο.
24 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων,
Βαδίζετε λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· πλὴν
τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε, καὶ ἡ
ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν. 25 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς, Ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ θυσίας ἃ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν, 26 Καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ἡμῶν,
καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὁπλήν· ἀπ' αὐτῶν γὰρ
λημψόμεθα λατρεῦσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

cum filiis et filiabus, cum ovibus et armentis;
est enim solemnitas Domini Dei nostri. 10 Et
respondit Pharao: Sic Dominus sit vobiscum,
quomodo ego dimittam vos, et parvulos vestros;
cui dubium est quod pessime cogitetis? 11 Non
fiet ita, sed ite tantum viri, et sacrificate Do-
mino: hoc enim et ipsi petistis. Statimque
ejecti sunt de conspectu Pharaonis. 12 Dixit
autem Dominus ad Moysen: Extende manum
tuam super terram Ægypti ad locustam, ut
ascendat super eam, et devoret omnem herbam
quæ residua fuerit grandini. 13 Et extendit
Moyses virgam super terram Ægypti: et Do-
minus induxit ventum urentem tota die illa et
nocte: et mane facto, ventus urens levavit
locustas. 14 Quæ ascenderunt super universam
terram Ægypti: et sederunt in cunctis finibus
Ægyptiorum innumerabiles, quales ante illud
tempus non fuerant, nec postea futuræ sunt.
15 Operueruntque universam superficiem
terræ, vastantes omnia. Devorata est igitur
herba terræ, et quidquid pomorum in arboribus
fuit, quæ grando dimiserat: nihilque omnino
virens relictum est in lignis et in herbis terræ,
in cuncta Ægypto. 16 Quam ob rem festinus
Pharao vocavit Moysen et Aaron, et dixit eis:
Peccavi in Dominum Deum vestrum, et in vos.
17 Sed nunc dimittite peccatum mihi etiam hac
vice, et rogate Dominum Deum vestrum, ut
auferat a me mortem istam. 18 Egressusque
Moyses de conspectu Pharaonis, oravit Do-
minum. 19 Qui flare fecit ventum ab oc-
cidente vehementissimum, et arreptam
locustam projecit in mare Rubrum: non
remansit ne una quidem in cunctis finibus
Ægypti. 20 Et induravit Dominus cor Pha-
raonis, nec dimisit filios Israel. 21 Dixit
autem Dominus ad Moysen: Extende manum
tuam in cælum: et sint tenebræ super terram
Ægypti tam densæ, ut palpari queant.
22 Extenditque Moyses manum in cælum:
et factæ sunt tenebræ horribiles in universa
terra Ægypti tribus diebus. 23 Nemo vidit
fratrem suum, nec movit se de loco in quo
erat: ubicumque autem habitabant filii Israel,
lux erat. 24 Vocavitque Pharao Moysen et
Aaron, et dixit eis: Ite, sacrificate Domino:
oves tantum vestræ et armenta remaneant, par-
vuli vestri eant vobiscum. 25 Ait Moyses: Hos-
tias quoque et holocausta dabis nobis, quæ offe-
ramus Domino Deo nostro. 26 Cuncti greges per-
gent nobiscum: non remanebit ex eis ungula: quæ
necessaria sunt in cultum Domini Dei nostri·

וַאֲנַחְנוּ לֹא־נֵדַע מַה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־
בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׃ 27 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם׃ 28 וַיֹּאמֶר־לוֹ פַרְעֹה
לֵךְ מֵעָלָי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל־תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי
כִּי בְּיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי תָּמוּת׃ 29 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֹסִף עוֹד רְאוֹת
פָּנֶיךָ׃ פ

פרשה יא׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד
אָבִיא עַל־פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן
יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ
יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃ 2 דַּבֶּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ׀ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת
רְעוּתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׃ 3 וַיִּתֵּן
יְהוָה אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם׀
הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פַרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם׃
ס 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה
כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃
5 וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר
פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה
אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחָיִם וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃
6 וְהָיְתָה צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף׃
7 וּלְכֹל׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ־כֶּלֶב
לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן
אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין
יִשְׂרָאֵל׃ 8 וְיָרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה אֵלַי
וְהִשְׁתַּחֲווּ־לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם־
פַּרְעֹה בָּחֳרִי־אָף׃ ס 9 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה
לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
10 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמֹּפְתִים
הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ ס

פרשה יב׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ 2 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם
לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ 3 דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ
לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃

*ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ.* 27 *Ἐσκλήρυνε δὲ
Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξα-
ποστεῖλαι αὐτούς.* 28 *Καὶ λέγει Φαραώ, Ἄπελθε ἀπ'
ἐμοῦ, πρόσεχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ
πρόσωπον. ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇς μοι, ἀποθανῇ.*
29 *Λέγει δὲ Μωυσῆς, Εἴρηκας· οὐκ ἔτι ὀφθήσομαι
σοι εἰς πρόσωπον.*

ΚΕΦ. *ιά.*

1 ΕΙΠΕ *δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔτι μίαν πλη-
γὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν· ὅταν δὲ
ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντί, ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῇ.*
2 *Λάλησον οὖν κρυφῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτη-
σάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν.* 3 *Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν
τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν
αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη
σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον
Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.* 4 *Καὶ
εἶπε Μωυσῆς, Τάδε λέγει Κύριος, Περὶ μέσας νύ-
κτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου,* 5 *Καὶ
τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ
πρωτοτόκου Φαραώ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ
ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν
μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους·* 6 *Καὶ
ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου,
ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι προστεθή-
σεται.* 7 *Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει
κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
ὅπως εἰδῇς ὅσα παραδοξάσει Κύριος ἀνὰ μέσον τῶν
Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραήλ.* 8 *Καὶ καταβήσονται
πάντες οἱ παῖδές σου οὗτοι πρὸς μὲ καὶ προσκυνή-
σουσί με λέγοντες, Ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ
σὺ ἀφηγῇ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. Ἐξῆλθε δὲ
Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ.* 9 *Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραὼ ἵνα
πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ.* 10 *Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν
πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἐναντίον Φαραώ· ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν
Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.*

ΚΕΦ. *ιβ'.*

1 ΕΙΠΕ *δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
ἐν γῇ Αἰγύπτου λέγων,* 2 *Ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν
ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μησὶ
τοῦ ἐνιαυτοῦ.* 3 *Λάλησον πρὸς πᾶσαν συνα-
γωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ τοῦ
μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ'
οἴκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν.*

præsertim cum ignoremus quid debeat im-
molari, donec ad ipsum locum perveniamus.
27 Induravit autem Dominus cor Pharaonis, et
noluit dimittere eos. 28 Dixitque Pharao ad
Moysen: Recede a me, et cave ne ultra videas
faciem meam: quocumque die apparueris mihi,
morieris. 29 Respondit Moyses: Ita fiet ut
locutus es, non videbo ultra faciem tuam.

CAPUT XI.

1 Et dixit Dominus ad Moysen: Adhuc una
plaga tangam Pharaonem et Ægyptum, et post
hæc dimittet vos, et exire compellet. 2 Dices
ergo omni plebi, ut postulet vir ab amico suo,
et mulier a vicina sua, vasa argentea et aurea.
3 Dabit autem Dominus gratiam populo suo
coram Ægyptiis. Fuitque Moyses vir magnus
valde in terra Ægypti, coram servis Pharaonis
et omni populo. 4 Et ait: Hæc dicit Dominus:
Media nocte egrediar in Ægyptum: 5 Et
morietur omne primogenitum in terra Ægyp-
tiorum, a primogenito Pharaonis qui sedet in
solio ejus, usque ad primogenitum ancillæ quæ
est ad molam, et omnia primogenita jumen-
torum. 6 Eritque clamor magnus in universa
terra Ægypti, qualis nec ante fuit, nec postea
futurus est 7 Apud omnes autem filios Israel
non mutiet canis ab homine usque ad pecus:
ut sciatis quanto miraculo dividat Dominus
Ægyptios et Israel. 8 Descendentque omnes
servi tui isti ad me, et adorabunt me, dicentes:
Egredere tu, et omnis populus qui subjectus
est tibi: post hæc egrediemur. 9 Et exivit a
Pharaone iratus nimis. Dixit autem Dominus
ad Moysen: Non audiet vos Pharao, ut multa
signa fiant in terra Ægypti. 10 Moyses autem
et Aaron fecerunt omnia ostenta quæ scripta
sunt, coram Pharaone. Et induravit Dominus
cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra
sua.

CAPUT XII.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen et Aa-
ron, in terra Ægypti: 2 Mensis iste, vobis prin-
cipium mensium: primus erit in mensibus anni.
3 Loquimini ad universum cœtum filiorum Israel,
et dicite eis: Decima die mensis hujus tollat
unusquisque agnum per familias et domos suas.

4 וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיֹת מִשֶּׂה וְלָקַח
הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת
נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֹסּוּ עַל־הַשֶּׂה׃
5 שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
מִן־הַכְּבָשִׂים וּמִן־הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ 6 וְהָיָה
לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל עֲדַת־
יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ 7 וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם
וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף עַל
הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ 8 וְאָכְלוּ
אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת
עַל־מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ 9 אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ
רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ׃ 10 וְלֹא־
תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ 11 וְכָכָה תֹּאכְלוּ
אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן
פֶּסַח הוּא לַיהוָה׃ 12 וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם
בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה׃ 13 וְהָיָה
הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם
שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 14 וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן
וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת
עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ׃ 15 שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת
תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְּׂאֹר
מִבָּתֵּיכֶם כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשֹׁן
עַד־יוֹם הַשְּׁבִעִי׃ 16 וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא־יֵעָשֶׂה בָהֶם
אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ
יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ 17 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת כִּי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ 18 בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצֹּת
עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃
19 שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם
כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח
הָאָרֶץ׃ 20 כָּל־מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ

4 Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ εἶναι
ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν
γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβα-
τον. 5 Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται
ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε. 6 Καὶ
ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαι-
δεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν
τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν.
7 Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ
τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἴκοις
ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. 8 Καὶ φάγονται
τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὀπτὰ πυρί, καὶ ἄζυμα ἐπὶ
πικρίδων ἔδονται. 9 Οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ
ἡψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ' ἢ ὀπτὰ πυρί, κεφαλὴν σὺν
τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. 10 Οὐκ ἀπολείψετε
ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ, καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ'
αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἐν
πυρὶ κατακαύσετε. 11 Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ
ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν
τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν
ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· πάσχα ἐστὶ
Κυρίῳ. 12 Καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς Θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν, ἐγὼ
Κύριος. 13 Καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ
τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἐστὲ ἐκεῖ· καὶ ὄψομαι τὸ
αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ
τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παίω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 14 Καὶ
ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε
αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν·
νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν. 15 Ἑπτὰ ἡμέρας
ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανι-
εῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ
ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραήλ,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
ἑβδόμης. 16 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία,
καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα
ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται
ὑμῖν. 17 Καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν
γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς
ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. 18 Ἐναρχόμενοι τῇ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ'
ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος
τοῦ μηνὸς ἕως ἑσπέρας. 19 Ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη
οὐχ εὑρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν
φάγῃ ζυμωτόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ
συναγωγῆς Ἰσραήλ, ἔν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτό-
χθοσι τῆς γῆς· 20 Πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε,

4 Sin autem minor est numerus ut sufficere
possit ad vescendum agnum, assumet vicinum
suum qui junctus est domui suæ, juxta
numerum animarum quæ sufficere possunt ad
esum agni. 5 Erit autem agnus absque macula,
masculus, anniculus: juxta quem ritum tolletis
et hœdum. 6 Et servabitis eum usque ad
quartam decimam diem mensis hujus: immola-
bitque eum universa multitudo filiorum Israel
ad vesperam. 7 Et sument de sanguine ejus,
ac ponent super utrumque postem, et in super-
liminaribus domorum, in quibus comedent
illum. 8 Et edent carnes nocte illa assas igni,
et azymos panes cum lactucis agrestibus.
9 Non comedetis ex eo crudum quid, nec
coctum aqua, sed tantum assum igni: caput
cum pedibus ejus et intestinis vorabitis.
10 Nec remanebit quidquam ex eo usque
mane; si quid residuum fuerit, igne combu-
retis. 11 Sic autem comedetis illum: Renes
vestros accingetis, et calceamenta habebitis in
pedibus, tenentes baculos in manibus, et co-
medetis festinanter: est enim Phase (id est
transitus) Domini. 12 Et transibo per terram
Ægypti nocte illa, percutiamque omne primo-
genitum in terra Ægypti ab homine usque ad
pecus: et in cunctis diis Ægypti faciam judicia
ego Dominus. 13 Erit autem sanguis vobis in
signum in ædibus in quibus eritis: et videbo
sanguinem, et transibo vos: nec erit in vobis
plaga disperdens quando percussero terram
Ægypti. 14 Habebitis autem hunc diem in
monumentum: et celebrabitis eam solemnem
Domino in generationibus vestris cultu sem-
piterno. 15 Septem diebus azyma comedetis:
in die primo non erit fermentum in domibus
vestris: quicumque comederit fermentatum,
peribit anima illa de Israel, a primo die usque
ad diem septimum. 16 Dies prima erit sancta
atque solemnis, et dies septima eadem festivi-
tate venerabilis: nihil operis facietis in eis,
exceptis his quæ ad vescendum pertinent.
17 Et observabitis azyma: in eadem enim
ipsa die educam exercitum vestrum de terra
Ægypti, et custodietis diem istum in genera-
tiones vestras ritu perpetuo. 18 Primo mense,
quartadecima die mensis ad vesperam, come-
detis azyma, usque ad diem vigesimam primam
ejusdem mensis ad vesperam. 19 Septem
diebus fermentum non invenietur in
domibus vestris: qui comederit fermen-
tatum, peribit anima ejus de cœtu Israel,
tam de advenis quam de indigenis terræ.
20 Omne fermentatum non comedetis:

בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ פ
21 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן
לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ 22 וּלְקַחְתֶּם
אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּסַּף
וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ
מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר׃ 23 וְעָבַר יְהוָה
לִנְגֹּף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־
הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה
עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא
אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף׃ 24 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה לְחָק־לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם׃ 25 וְהָיָה
כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת׃
26 וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה
הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם׃ 27 וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־
פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בָּתֵּי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם
וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃
28 וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ ס
29 וַיְהִי ׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָה הִכָּה
כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה
הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר
בְּבֵית הַבּוֹר וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ 30 וַיָּקָם
פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־עֲבָדָיו וְכָל־מִצְרַיִם
וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם כִּי־אֵין בַּיִת
אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מֵת׃ 31 וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה
וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְּאוּ מִתּוֹךְ
עַמִּי גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ
אֶת־יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃ 32 גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־
בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם
גַּם־אֹתִי׃ 33 וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם
לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ
מֵתִים׃ 34 וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם
יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל־
שִׁכְמָם׃ 35 וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב
וּשְׂמָלֹת׃ 36 וַיהוָה נָתַן אֶת־חֵן הָעָם
בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת־
מִצְרָיִם׃ פ 37 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי
הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ 38 וְגַם־עֵרֶב רַב
עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד׃

ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.
21 Ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀπελθόντες λάβετε
ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ
θύσατε τὸ πάσχα. 22 Λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου,
καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν
καθίξετε τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν,
ἀπὸ τοῦ αἵματος ὅ ἐστι παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ
οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ
ἕως πρωΐ. 23 Καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι
τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς
καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται
Κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα
εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. 24 Καὶ
φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ καὶ τοῖς
υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. 25 Ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν
γῆν ἣν ἂν δῷ Κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλησε, φυλά-
ξασθε τὴν λατρείαν ταύτην. 26 Καὶ ἔσται ἐὰν
λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ υμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη;
27 Καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ,
ὡς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰ-
γύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ
οἴκους ἡμῶν ἐῤῥύσατο· καὶ κύψας ὁ λαὸς προσε-
κύνησε. 28 Καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ
Ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν. 29 Ἐγενήθη δὲ μεσούσης
τῆς νυκτὸς καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος
τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς
κτήνους. 30 Καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς καὶ οἱ
θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ
ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ· οὐ
γὰρ ἦν οἰκία ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.
31 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ
μου, καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· βαδίζετε καὶ
λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν καθὰ λέγετε·
32 Καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλα-
βόντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὴ κἀμέ. 33 Καὶ
κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβα-
λεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες
ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν. 34 Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ
σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα
αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν
ὤμων. 35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέ-
ταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς, καὶ ᾔτησαν παρὰ τῶν Αἰγυ-
πτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. 36 Καὶ
ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον
τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ἐσκύλευσαν
τοὺς Αἰγυπτίους. 37 Ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ εἰς Σοκχὼθ εἰς ἑξακοσίας
χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς·
38 Καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ
πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.

in cunctis habitaculis vestris edetis azyma.
21 Vocavit autem Moyses omnes seniores
filiorum Israel, et dixit ad eos: Ite tollentes
animal per familias vestras, et immolate Phase.
22 Fasciculumque hyssopi tingite in sanguine
qui est in limine, et aspergite ex eo super-
liminare, et utrumque postem: nullus vestrum
egrediatur ostium domus suæ usque mane.
23 Transibit enim Dominus percutiens Ægyp-
tios: cumque viderit sanguinem in super-
liminari, et in utroque poste, transcendet
ostium domus, et non sinet percussorem in-
gredi domos vestras et lædere. 24 Custodi
verbum istud legitimum tibi et filiis tuis usque
in æternum. 25 Cumque introieritis terram,
quam Dominus daturus est vobis ut pollicitus
est, observabitis ceremonias istas. 26 Et
cum dixerint vobis filii vestri: Quæ est ista
religio? 27 Dicetis eis: Victima transitus
Domini est, quando transivit super domos
filiorum Israel in Ægypto, percutiens Ægyp-
tios, et domos nostras liberans. Incurvatus-
que populus adoravit. 28 Et egressi filii
Israel fecerunt sicut præceperat Dominus
Moysi et Aaron. 29 Factum est autem in
noctis medio, percussit Dominus omne pri-
mogenitum in terra Ægypti, a primogenito
Pharaonis, qui in solio ejus sedebat, usque ad
primogenitum captivæ quæ erat in carcere,
et omne primogenitum jumentorum. 30 Sur-
rexitque Pharao nocte, et omnes servi ejus,
cunctaque Ægyptus: et ortus est clamor
magnus in Ægypto: neque enim erat domus
in qua non jaceret mortuus. 31 Vocatisque
Pharao Moyse et Aaron nocte, ait: Surgite,
et egredimini a populo meo, vos et filii Israel:
ite, immolate Domino sicut dicitis. 32 Oves
vestras et armenta assumite ut petieratis, et
abeuntes benedicite mihi. 33 Urgebantque
Ægyptii populum de terra exire velociter,
dicentes: Omnes moriemur. 34 Tulit igitur
populus conspersam farinam ante quam fer-
mentaretur: et ligans in palliis, posuit super
humeros suos. 35 Feceruntque filii Israel
sicut præceperat Moyses: et petierunt ab
Ægyptiis vas argentea et aurea, vestemque
plurimam. 36 Dominus autem dedit gratiam
populo coram Ægyptiis, ut commodarent eis:
et spoliaverunt Ægyptios. 37 Profectique
sunt filii Israel de Ramesse in Socoth, sexcenta
fere millia peditum virorum, absque parvu-
lis. 38 Sed et vulgus promiscuum innu-
merabile ascendit cum eis, oves et armenta
et animantia diversi generis multa nimis.

39 וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם
עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גֹרְשׁוּ
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם־צֵדָה
לֹא־עָשׂוּ לָהֶם׃ 40 וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ 41 וַיְהִי מִקֵּץ
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 42 לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא
לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא־
הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ פ 43 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ 44 וְכָל־עֶבֶד
אִישׁ מִקְנַת־כָּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל
בּוֹ׃ 45 תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃
46 בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת
מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא־תִשְׁבְּרוּ־בוֹ׃
47 כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ 48 וְכִי־יָגוּר
אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ
כָל־זָכָר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח
הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ 49 תּוֹרָה
אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
50 וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃
ס 51 וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃ פ

פרשה יג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃
3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה
וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ׃ 4 הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב׃ 5 וְהָיָה כִי־יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה
הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ 6 שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה׃ 7 מַצּוֹת
יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ
חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃

39 Καὶ ἔπεψαν τὸ σταῖς ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου
ἐγκρυφίας ἀζύμους, οὐ γὰρ ἐζυμώθη· ἐξέβαλον γὰρ
αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι,
οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν. 40 Ἡ
δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἣν κατῴκησαν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναὰν ἔτη τετρακόσια τριάκον-
τα· 41 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα
ἔτη ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου νυκτός. 42 Προφυλακή ἐστι τῷ Κυρίῳ ὥστε
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νὺξ
αὕτη προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν. 43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρών, Οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα· πᾶς
ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ· 44 Καὶ πάντα
οἰκέτην ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν, καὶ τότε
φάγεται ἀπ' αὐτοῦ· 45 Πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ
ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. 46 Ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται, καὶ
οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω, καὶ ὀστοῦν
οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. 47 Πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό. 48 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς
ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτε-
μεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν· καὶ τότε προσελεύσεται
ποιῆσαι αὐτό, καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς
γῆς· πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.
49 Νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι
προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν. 50 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν
πρὸς αὐτούς, οὕτως ἐποίησαν. 51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Ἁγία-
σόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον
πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώ-
που ἕως κτήνους, ἐμοί ἐστιν. 3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς
πρὸς τὸν λαόν, Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ᾗ
ἐξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ
χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν· καὶ
οὐ βρωθήσεται ζύμη. 4 Ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς
ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων. 5 Καὶ ἔσται ἡνίκα
ἐὰν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν
τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ
Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναί
σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ ποιήσεις τὴν
λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ. 6 Ἓξ ἡμέρας
ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ Κυρίου·
7 Ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, οὐκ ὀφθήσεταί σοι
ζυμωτὸν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

39 Coxeruntque farinam, quam dudum de
Ægypto conspersam tulerant: et fecerunt sub-
cinericios panes azymos: neque enim poterant
fermentari cogentibus exire Ægyptiis, et
nullam facere sinentibus moram: nec pulmenti
quidquam occurrerat præparare. 40 Habitatio
autem filiorum Israel qua manserunt in
Ægypto, fuit quadringentorum triginta an-
norum. 41 Quibus expletis, eadem die
egressus est omnis exercitus Domini de terra
Ægypti. 42 Nox ista est observabilis Domini
quando eduxit eos de terra Ægypti: hanc ob-
servare debent omnes filii Israel in generatio-
nibus suis. 43 Dixitque Dominus ad Moysen
et Aaron: Hæc est religio Phase: Omnis
alienigena non comedet ex eo. 44 Omnis
autem servus emptitius circumcidetur, et
sic comedet. 45 Advena et mercenarius non
edent ex eo. 46 In una domo comedetur,
nec efferetis de carnibus ejus foras, nec os
illius confringetis. 47 Omnis cœtus filiorum
Israel faciet illud. 48 Quod si quis peregri-
norum in vestram voluerit transire coloniam,
et facere Phase Domini, circumcidetur prius
omne masculinum ejus, et tunc rite celebrabit:
eritque sicut indigena terræ: si quis autem
circumcisus non fuerit, non vescetur ex eo.
49 Eadem lex erit indigenæ et colono qui
peregrinatur apud vos. 50 Feceruntque
omnes filii Israel sicut præceperat Dominus
Moysi et Aaron. 51 Et eadem die eduxit
Dominus filios Israel de terra Ægypti per
turmas suas.

CAPUT XIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Sanctifica mihi omne primogenitum
quod aperit vulvam in filiis Israel, tam de
hominibus quam de jumentis: mea sunt enim
omnia. 3 Et ait Moyses ad populum: Me-
mentote diei hujus in qua egressi estis de
Ægypto et de domo servitutis, quoniam in
manu forti eduxit vos Dominus de loco isto:
ut non comedatis fermentatum panem.
4 Hodie egredimini mense novarum frugum.
5 Cumque introduxerit te Dominus in terram
Chananæi et Hethæi et Amorrhæi et Hevæi
et Jebusæi, quam juravit patribus tuis ut daret
tibi, terram fluentem lacte et melle, celebrabis
hunc morem sacrorum mense isto. 6 Septem
diebus vesceris azymis: et in die septimo erit
solemnitas Domini. 7 Azyma comedetis
septem diebus: non apparebit apud te aliquid
fermentatum, nec in cunctis finibus tuis.

8 וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרָיִם׃ 9 וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת
יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם׃ 10 וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה׃ פ
11 וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ׃
12 וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־
פֶּטֶר ׀ שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
הַזְּכָרִים לַיהוָה׃ 13 וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר
תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ
וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה׃ 14 וְהָיָה
כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 15 וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה
פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר
בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר
רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃
16 וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם׃

ס ס ס טז

17 וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם
וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי ׀ אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם
הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃
18 וַיַּסֵּב אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
יַם־סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 19 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף
עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃
20 וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה
הַמִּדְבָּר׃ 21 וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה
בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם
וָלָיְלָה׃ 22 לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם
וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃ פ

פרשה יד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

8 Καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων, Διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μοι, ὡς
ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἔσται σοι σημεῖον
ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν
σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί
σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεὸς
ἐξ Αἰγύπτου. 10 Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον
κατὰ καιροὺς ὡρῶν, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. 11 Καὶ
ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν
γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι
σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν, 12 Καὶ ἀφελεῖς πᾶν δια-
νοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοῖγον
μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου ὅσα ἐὰν
γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις τῷ Κυρίῳ. 13 Πᾶν
διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ· ἐὰν δὲ
μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό· πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώ-
που τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. 14 Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε
ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς
αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· 15 Ἡνίκα δὲ
ἐσκλήρυνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώ-
πων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω
πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ
πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. 16 Καὶ
ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον
πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε
Κύριος ἐξ Αἰγύπτου. 17 Ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ
τὸν λαόν, οὐχ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὁδὸν γῆς
Φυλιστιείμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεός, Μή ποτε
μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ
εἰς Αἴγυπτον. 18 Καὶ ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν
ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν·
πέμπτῃ δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. 19 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰ ὀστᾶ Ἰωσὴφ
μεθ' ἑαυτοῦ· ὅρκῳ γὰρ ὥρκισε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς Κύριος, καὶ
συνανοίσετέ μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.
20 Ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχὼθ ἐστρατο-
πέδευσαν ἐν Ὀθὼμ παρὰ τὴν ἔρημον. 21 Ὁ δὲ
Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης
δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ
πυρός· 22 Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης
ἡμέρας καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς ἐναντίον τοῦ
λαοῦ παντός.

ΚΕΦ. ιδʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,

8 Narrabisque filio tuo in die illo, dicens:
Hoc est quod fecit mihi Dominus quando
egressus sum de Ægypto. 9 Et erit quasi
signum in manu tua, et quasi monumentum
ante oculos tuos: et ut lex Domini semper sit
in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Do-
minus de Ægypto. 10 Custodies hujuscemodi
cultum statuto tempore a diebus in dies.
11 Cumque introduxerit te Dominus in terram
Chananæi, sicut juravit tibi et patribus tuis, et
dederit tibi eam: 12 Separabis omne quod
aperit vulvam Domino, et quod primitivum est
in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini
sexus, consecrabis Domino. 13 Primogenitum
asini mutabis ove: quod si non redemeris, in-
terficies, Omne autem primogenitum hominis
de filiis tuis, pretio redimes. 14 Cumque in-
terrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid
est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit
nos Dominus de terra Ægypti, de domo servi-
tutis. 15 Nam cum induratus esset Pharao, et
nollet nos dimittere, occidit Dominus omne
primogenitum in terra Ægypti, a primogenito
hominis usque ad primogenitum jumentorum:
idcirco immolo Domino omne quod aperit
vulvam masculini sexus, et omnia primogenita
filiorum meorum redimo. 16 Erit igitur quasi
signum in manu tua, et quasi appensum quid,
ob recordationem, inter oculos tuos: eo quod
in manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto.
17 Igitur cum emisisset Pharao populum, non
eos duxit Deus per viam terræ Philisthiim
quæ vicina est: reputans ne forte pœniteret
eum, si vidisset adversum se bella consurgere,
et reverteretur in Ægyptum. 18 Sed circum-
duxit per viam deserti, quæ est juxta mare
Rubrum: et armati ascenderunt filii Israel de
terra Ægypti. 19 Tulit quoque Moyses ossa
Joseph secum: eo quod adjurasset filios Israel,
dicens: Visitabit vos Deus, efferte ossa mea
hinc vobiscum. 20 Profectique de Socoth
castrametati sunt in Etham, in extremis fini-
bus solitudinis. 21 Dominus autem præcedebat
eos ad ostendendam viam, per diem in columna
nubis, et per noctem in columna ignis: ut dux
esset itineris utroque tempore. 22 Numquam
defuit columna nubis per diem, nec columna
ignis per noctem, coram populo.

CAPUT XIV.

Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens:

2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי
פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי
בַּעַל צְפֹן נִכְחוֹ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם׃
3 וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם
בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ 4 וְחִזַּקְתִּי
אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי
יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ 5 וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו
אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ׃ 6 וַיֶּאְסֹר אֶת־רִכְבּוֹ
וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ׃ 7 וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת
רֶכֶב בָּחוּר וְכֹל רֶכֶב מִצְרָיִם וְשָׁלִשִׁם
עַל־כֻּלּוֹ׃ 8 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה׃ 9 וַיִּרְדְּפוּ
מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חֹנִים
עַל־הַיָּם כָּל־סוּס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו
וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן׃
10 וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם ׀ נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם
וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃
11 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין־קְבָרִים
בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת
עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם׃ 12 הֲלֹא־זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְמִצְרַיִם לֵאמֹר
חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת־מִצְרָיִם כִּי
טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃
13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ
הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם
אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם
עוֹד עַד־עוֹלָם׃ 14 יְהוָה יִלָּחֵם לָכֶם
וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ פ 15 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃ 16 וְאַתָּה הָרֵם
אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבְקָעֵהוּ
וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃
17 וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ
אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ
בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ 18 וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי
יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃
19 וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες
στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ
μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξε-
ναντίας Βεελσεπφῶν· ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύ-
σεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. 3 Καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ
αὐτοῦ, Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ·
συγκέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος. 4 Ἐγὼ δὲ σκλη-
ρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω
αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰ-
γύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐποίησαν οὕτως.
5 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι
πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραὼ
καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν,
Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν; 6 Ἔζευξεν οὖν
Φαραὼ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
συναπήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ, 7 Καὶ λαβὼν ἑξακόσια
ἅρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυ-
πτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων. 8 Καὶ ἐσκλήρυνε
Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν
χειρὶ ὑψηλῇ. 9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω
αὐτῶν, καὶ εὕροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ
τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἅρματα
Φαραὼ καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι
τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν. 10 Καὶ
Φαραὼ προσῆγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέ-
δευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
Ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, 11 Καὶ
εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ
ἐρήμῳ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰ-
γύπτου; 12 Οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν
πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες, Πάρες ἡμᾶς ὅπως
δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς
δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ταύτῃ. 13 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, Θαρ-
σεῖτε στῆτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ
Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ
ἑωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε
ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· 14 Κύριος
πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε. 15 Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τί βοᾷς πρὸς μέ; λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν· 16 Καὶ σὺ
ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθάτω-
σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ
ξηρόν. 17 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν
Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύ-
σονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι
καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. 18 Καὶ γνώσονται πάντες
οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου
ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ.
19 Ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος
τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ
τῶν ὄπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.

2 Loquere filiis Israel: Reversi castrametentur
e regione Phihahiroth, quæ est inter Magdalum
et mare contra Beelsephon: in conspectu ejus
castra ponetis super mare. 3 Dicturusque est
Pharao super filiis Israel: Coarctati sunt in
terra, conclusit eos desertum. 4 Et indurabo
cor ejus, ac persequetur vos: et glorificabor in
Pharaone, et in omni exercitu ejus; scientque
Ægyptii quia ego sum Dominus. Feceruntque
ita. 5 Et nuntiatum est regi Ægyptiorum
quod fugisset populus: immutatumque est cor
Pharaonis et servorum ejus super populo, et
dixerunt: Quid voluimus facere ut dimittere-
mus Israel, ne serviret nobis? 6 Junxit ergo
currum, et omnem populum suum assumpsit
secum. 7 Tulitque sexcentos currus electos,
et quidquid in Ægypto curruum fuit: et duces
totius exercitus. 8 Induravitque Dominus cor
Pharaonis regis Ægypti, et persecutus est
filios Israel: at illi egressi erant in manu ex-
celsa. 9 Cumque persequerentur Ægyptii
vestigia præcedentium, repererunt eos in cas-
tris super mare: omnis equitatus et currus
Pharaonis, et universus exercitus, erant in
Phihahiroth contra Beelsephon. 10 Cumque
appropinquasset Pharao, levantes filii Israel
oculos, viderunt Ægyptios post se: et timu-
erunt valde: clamaveruntque ad Dominum,
11 Et dixerunt ad Moysen: Forsitan non
erant sepulchra in Ægypto, ideo tulisti nos ut
moreremur in solitudine: quid hoc facere volu-
isti, ut educeres nos ex Ægypto? 12 Nonne
iste est sermo, quem loquebamur ad te in
Ægypto, dicentes: Recede a nobis, ut servia-
mus Ægyptiis? multo enim melius erat servire
eis, quam mori in solitudine. 13 Et ait Moy-
ses ad populum: Nolite timere: state, et
videte magnalia Domini quæ facturus est
hodie: Ægyptios enim, quos nunc videtis,
nequaquam ultra videbitis usque in sempiter-
num. 14 Dominus pugnabit pro vobis, et vos
tacebitis. 15 Dixitque Dominus ad Moysen:
Quid clamas ad me? Loquere filiis Israel ut
proficiscantur. 16 Tu autem eleva virgam
tuam, et extende manum tuam super mare, et
divide illud: ut gradiantur filii Israel in
medio mari per siccum. 17 Ego autem indu-
rabo cor Ægyptiorum ut persequantur vos: et
glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu
ejus, et in curribus et in equitibus illius. 18 Et
scient Ægyptii quia ego sum Dominus, cum
glorificatus fuero in Pharaone, et in curribus
atque in equitibus ejus. 19 Tollensque se
angelus Dei, qui præcedebat castra Israel,
abiit post eos: et cum eo pariter columna
nubis, priora dimittens, post tergum

20 וַיָּבֹא בֵּין ׀ מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־
הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃
21 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ
יְהוָה ׀ אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־
הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ
הַמָּיִם׃ 22 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם׃ 23 וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ
אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ 24 וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר
וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד
אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֵת מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃
25 וַיָּסַר אֵת אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ
בִּכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרָיִם׃
פ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ הַמַּיִם
עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃ 27 וַיֵּט
מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת
בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ
וַיְנַעֵר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃
28 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־
הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים
אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד׃
29 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃
30 וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת
עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ 31 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה
עַבְדּוֹ׃ פ

פרשה טו׃

1 אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַּיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם׃ 2 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ 3 יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ׃ 4 מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ 5 תְּהֹמֹת
יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃ 6 יְמִינְךָ
יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃

20 Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν
Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραήλ,
καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος, καὶ διῆλθεν
ἡ νύξ, καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα.
21 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν·
καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ
βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν
ξηράν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. 22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν,
καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ
εὐωνύμων· 23 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ
εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν καὶ πᾶς ἵππος Φαραὼ καὶ τὰ
ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.
24 Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ καὶ ἐπέβλεψε
Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ
πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν
τῶν Αἰγυπτίων, 25 Καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν
ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ
εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι, Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ·
ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους
26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ
καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπί τε τὰ ἅρματα
καὶ τοὺς ἀναβάτας. 27 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ
πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ
τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον
τῆς θαλάσσης. 28 Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκά-
λυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν
οὐδὲ εἷς. 29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς
τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. 30 Καὶ
ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰ-
γυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
31 Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε
Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν
Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ καὶ Μωυσῇ τῷ
θεράποντι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΤΟΤΕ ᾖσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν
ᾠδὴν ταύτην τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν λέγοντες, Ἄσωμεν
τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀνα-
βάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν. 2 Βοηθὸς καὶ σκεπα-
στὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ
δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω
αὐτόν. 3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος
ὄνομα αὐτῷ. 4 Ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας
τριστάτας· κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
5 Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν
ὡσεὶ λίθος. 6 Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν
ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χείρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς

20 Stetit, inter castra Ægyptiorum et castra
Israel: et erat nubes tenebrosa, et illuminans
noctem, ita ut ad se invicem toto noctis tem-
pore accedere non valerent. 21 Cumque
extendisset Moyses manum super mare, ab-
stulit illud Dominus flante vento vehementi et
urente tota nocte, et vertit in siccum: divisa-
que est aqua. 22 Et ingressi sunt filii Israel
per medium sicci maris: erat enim aqua quasi
murus a dextra eorum et læva. 23 Persequen-
tesque Ægyptii ingressi sunt post eos, et
omnis equitatus Pharaonis, currus ejus et
equites, per medium maris. 24 Jamque ad-
venerat vigilia matutina, et ecce respiciens
Dominus super castra Ægyptiorum per colum-
nam ignis et nubis, interfecit exercitum eorum:
25 Et subvertit rotas curruum, ferebanturque
in profundum. Dixerunt ergo Ægyptii:
Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnat
pro eis contra nos. 26 Et ait Dominus ad
Moysen: Extende manum tuam super mare,
ut revertantur aquæ ad Ægyptios super currus
et equites eorum. 27 Cumque extendisset
Moyses manum contra mare, reversum est
primo diluculo ad priorem locum: fugienti-
busque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et involvit
eos Dominus in mediis fluctibus. 28 Reversæ-
que sunt aquæ, et operuerunt currus et equites
cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes in-
gressi fuerant mare: nec unus quidem super-
fuit ex eis. 29 Filii autem Israel perrexerunt
per medium sicci maris, et aquæ eis erant
quasi pro muro a dextris et a sinistris: 30 Li-
beravitque Dominus in die illa Israel de manu
Ægyptiorum. 31 Et viderunt Ægyptios
mortuos super littus maris, et manum magnam
quam exercuerat Dominus contra eos: timuit-
que populus Dominum, et crediderunt Domino,
et Moysi servo ejus.

CAPUT XV.

1 TUNC cecinit Moyses et filii Israel carmen
hoc Domino, et dixerunt: Cantemus Domino;
gloriose enim magnificatus est, equum et as-
censorem dejecit in mare. 2 Fortitudo mea, et
laus mea Dominus, et factus est mihi in salu-
tem: iste Deus meus, et glorificabo eum: Deus
patris mei, et exaltabo eum. 3 Dominus quasi
vir pugnator, omnipotens nomen ejus. 4 Cur-
rus Pharaonis et exercitum ejus projecit in
mare: electi principes ejus submersi sunt in
mari Rubro. 5 Abyssi operuerunt eos, des-
cenderunt in profundum quasi lapis. 6 Dex-
tera tua, Domine, magnificata est in fortitudine:
dextera tua, Domine, percussit inimicum.

7 וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח
חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ 8 וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ
נֶעֶרְמוּ־מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ
תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ 9 אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף
אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ 10 נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃
11 מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ 12 נָטִיתָ
יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ 13 נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃ 14 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ 15 אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ 16 תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר
עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃
17 תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ 18 יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃
19 כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו
בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃
פ 20 וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת
אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ 21 וַתַּעַן לָהֶם
מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ס 22 וַיַּסַּע
מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־
מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃ 23 וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא
יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם
עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ 24 וַיִּלֹּנוּ הָעָם
עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ 25 וַיִּצְעַק
אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ
אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ
חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ 26 וַיֹּאמֶר אִם־
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי
בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
רֹפְאֶךָ׃ ס 27 וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה
וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם
וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־
הַמָּיִם׃

7 Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς
ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, κατέφαγεν
αὐτοὺς ὡς καλάμην. 8 Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ
θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ
ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
9 Εἶπεν ὁ ἐχθρός, Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα,
ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύ-
σει ἡ χείρ μου. 10 Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου,
ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν
ὕδατι σφοδρῷ. 11 Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, τίς
ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν
δόξαις, ποιῶν τέρατα. 12 Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου,
κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. 13 Ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ
σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας
τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. 14 Ἤκουσαν
ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας
Φυλιστιείμ. 15 Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ καὶ
ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτά-
κησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. 16 Ἐπι-
πέσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός
σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἕως παρέλθῃ ὁ λαός σου,
Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω.
17 Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρο-
νομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου ὃ κατηρ-
τίσω, Κύριε, ἁγίασμα, Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές
σου. 18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα
καὶ ἔτι. 19 Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι
καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσ-
σης. 20 Λαβοῦσα δὲ Μαριὰμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ
Ἀαρων τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξήλ-
θοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμ-
πάνων καὶ χορῶν. 21 Ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριὰμ
λέγουσα, Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν.
22 Ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσ-
σης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον
Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
οὐχ ηὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. 23 Ἦλθον δὲ εἰς
Μεῤῥᾶ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μεῤῥᾶς, πικρὸν
γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου Πικρία. 24 Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ
Μωυσῇ λέγοντες, Τί πιόμεθα; 25 Ἐβόησε δὲ
Μωυσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος
ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη
τὸ ὕδωρ. Ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις,
καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, 26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκοῇ
ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ
ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις
οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός
σου ὁ ἰώμενός σε. 27 Καὶ ἤλθοσαν εἰς Αἰλείμ,
καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομή-
κοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ
παρὰ τὰ ὕδατα.

7 Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti
adversarios tuos: misisti iram tuam, quæ
devoravit eos sicut stipulam. 8 Et in spiritu
furoris tui congregatæ sunt aquæ: stetit unda
fluens, congregatæ sunt abyssi in medio mari.
9 Dixit inimicus: Persequar et comprehendam,
dividam spolia, implebitur anima mea: evagi-
nabo gladium meum, interficiet eos manus mea.
10 Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare:
submersi sunt quasi plumbum in aquis vehe-
mentibus. 11 Quis similis tui in fortibus,
Domine? quis similis tui, magnificus in sancti-
tate, terribilis atque laudabilis, faciens mira-
bilia? 12 Extendisti manum tuam, et
devoravit eos terra. 13 Dux fuisti in miseri-
cordia tua populo quem redemisti: et portasti
eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum
tuum. 14 Ascenderunt populi, et irati sunt:
dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.
15 Tunc conturbati sunt principes Edom,
robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt
omnes habitatores Chanaan. 16 Irruat super
eos formido et pavor, in magnitudine brachii
tui: fiant immobiles quasi lapis, donec per-
transeat populus tuus, Domine, donec per-
transeat populus tuus iste, quem possedisti.
17 Introduces eos, et plantabis in monte
hereditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo quod
operatus es, Domine: sanctuarium tuum, Do-
mine, quod firmaverunt manus tuæ. 18 Do-
minus regnabit in æternum et ultra. 19 In-
gressus est enim eques Pharao cum curribus et
equitibus ejus in mare: et reduxit super eos
Dominus aquas maris: filii autem Israel
ambulaverunt per siccum in medio ejus.
20 Sumpsit ergo Maria prophetissa, soror
Aaron, tympanum in manu sua: egressæque
sunt omnes mulieres post eam cum tympanis
et choris, 21 Quibus præcinebat, dicens:
Cantemus Domino; gloriose enim magnificatus
est, equum et ascensorem ejus dejecit in mare.
22 Tulit autem Moyses Israel de mari Rubro,
et egressi sunt in desertum Sur: ambula-
veruntque tribus diebus per solitudinem, et
non inveniebant aquam. 23 Et venerunt in
Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo
quod essent amaræ: unde et congruum loco
nomen imposuit, vocans illum Mara, id est,
amaritudinem. 24 Et murmuravit populus
contra Moysen, dicens: Quid bibemus? 25 At
ille clamavit ad Dominum, qui ostendit ei lig-
num: quod cum misisset in aquas, in dulce-
dinem versæ sunt; ibi constituit ei præcepta,
atque judicia, et ibi tentavit eum, 26 Dicens:
Si audieris vocem Domini Dei tui, et quod
rectum est coram eo feceris, et obedieris man-
datis ejus, custodierisque omnia præcepta
illius, cunctum languorem, quem posui in
Ægypto, non inducam super te: ego enim
Dominus sanator tuus. 27 Venerunt autem in
Elim filii Israel, ubi erant duodecim fontes
aquarum, et septuaginta palmæ: et castrame-
tati sunt juxta aquas.

פרשה טז :

1 וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם
וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 2 וַיִּלּוֹנוּ
כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בַּמִּדְבָּר׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִי־יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם
לָשֹׂבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר
הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה
בָּרָעָב׃ ס 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמָיִם
וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן
אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃ 5 וְהָיָה
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ
וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם ׀ יוֹם׃
6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 7 וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־
כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם
עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלּוֹנוּ עָלֵינוּ׃
8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב
בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ
יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מַלִּינִם
עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי
עַל־יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר
אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם׃ 10 וַיְהִי
כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה
נִרְאָה בֶּעָנָן׃ פ 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 12 שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין
הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ־
לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
13 וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־
הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל
סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ 14 וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל
וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק
כַּכְּפֹר עַל־הָאָרֶץ׃ 15 וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה׃

ΚΕΦ. ιϛʹ.

1 ἈΠΗΡΑΝ δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἤλθοσαν πᾶσα
συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὅ
ἐστιν ἀνὰ μέσον Αἰλεὶμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ.
Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ
ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 2 Διεγόγ-
γυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρών· 3 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ, Ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων
τῶν κρεῶν καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν·
ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀπο-
κτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ.
4 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω
ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ὁ
λαὸς καὶ συλλέξουσι τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν,
ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ
μου ἢ οὔ· 5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ
καὶ ἑτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσι, καὶ ἔσται
διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς
ἡμέραν. 6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς
πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ, Ἑσπέρας γνώ-
σεσθε ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
7 Καὶ πρωὶ ὄψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ
εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ·
ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν;
8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν
ἑσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωὶ εἰς
πλησμονήν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογ-
γυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν·
ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ
γογγυσμὸς ὑμῶν ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ Θεοῦ. 9 Εἶπε
δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Εἰπὸν πάσῃ συναγωγῇ
υἱῶν Ἰσραήλ, Προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσ-
ακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν. 10 Ἡνίκα δὲ
ἐλάλει Ἀαρὼν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ
ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου
ὤφθη ἐν νεφέλῃ. 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 12 Εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων,
Τὸ πρὸς ἑσπέραν ἔδεσθε κρέα, καὶ τὸ πρωὶ
πλησθήσεσθε ἄρτων· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν. 13 Ἐγένετο δὲ ἑσπέρα, καὶ ἀνέβη
ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ
πρωὶ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ
τῆς παρεμβολῆς· 14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον
τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκόν, ὡσεὶ
πάγος ἐπὶ τῆς γῆς. 15 Ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, Τί ἐστι τοῦτο;
οὐ γὰρ ᾔδεισαν τί ἦν. Εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς,
Οὗτος ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν·

CAPUT XVI.

1 PROFECTIQUE sunt de Elim, et vénit
omnis multitudo filiorum Israel in desertum
Sin, quod est inter Elim et Sinai: quintode-
cimo die mensis secundi, postquam egressi sunt
de terra Ægypti. 2 Et murmuravit omnis
congregatio filiorum Israel contra Moysen et
Aaron in solitudine. 3 Dixeruntque filii
Israel ad eos: Utinam mortui essemus per
manum Domini in terra Ægypti, quando
sedebamus super ollas carnium, et comede-
bamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in
desertum istud, ut occideretis omnem multitu-
dinem fame? 4 Dixit autem Dominus ad
Moysen: Ecce, ego pluam vobis panes de
cælo: egrediatur populus, et colligat quæ
sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum
utrum ambulet in lege mea, an non. 5 Die
autem sexto parent quod inferant: et sit
duplum quam colligere solebant per singulos
dies. 6 Dixeruntque Moyses et Aaron ad
omnes filios Israel: Vespere scietis quod
Dominus eduxerit vos de terra Ægypti: 7 Et
mane videbitis gloriam Domini: audivit enim
murmur vestrum contra Dominum: nos vero
quid sumus, quia mussitastis contra nos?
8 Et ait Moyses: Dabit vobis Dominus vespere
carnes edere, et mane panes in saturitate: eo
quod audierit murmurationes vestras quibus
murmurati estis contra eum: nos enim quid
sumus? nec contra nos est murmur vestrum,
sed contra Dominum. 9 Dixit quoque Moyses
ad Aaron: Dic universæ congregationi filiorum
Israel: Accedite coram Domino: audivit enim
murmur vestrum. 10 Cumque loqueretur
Aaron ad omnem cœtum filiorum Israel,
respexerunt ad solitudinem: et ecce gloria
Domini apparuit in nube. 11 Locutus est
autem Dominus ad Moysen, dicens: 12 Audivi
murmurationes filiorum Israel, loquere ad eos:
Vespere comedetis carnes, et mane satura-
bimini panibus: scietisque quod ego sum
Dominus Deus vester. 13 Factum est ergo
vespere, et ascendens coturnix, cooperuit
castra: mane quoque ros jacuit per circuitum
castrorum. 14 Cumque operuisset superficiem
terræ, apparuit in solitudine minutum, et
quasi pilo tusum, in similitudinem pruinæ
super terram. 15 Quod cum vidissent filii
Israel, dixerunt ad invicem: Manhu? quod
significat: Quid est hoc? ignorabant enim
quid esset. Quibus ait Moyses: Iste est panis,
quem Dominus dedit vobis ad vescendum.

שמות טז

16 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ
אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר
נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃
17 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה
וְהַמַּמְעִיט׃ 18 וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף
הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ
לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ 19 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲלֵהֶם אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃
20 וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ 21 וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ
וְנָמָס׃ 22 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם
מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־
נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפוּ
אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת
כָּל־הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־
הַבֹּקֶר׃ 24 וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הָיְתָה
בּוֹ׃ 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם
כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ
בַּשָּׂדֶה׃ 26 שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ 27 וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא
מָצָאוּ׃ ס 28 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה עַד־אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי
וְתוֹרֹתָי׃ 29 רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם
הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ ׀ אִישׁ תַּחְתָּיו
אַל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃
30 וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי׃ 31 וַיִּקְרְאוּ
בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד
לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃ 32 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא
הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן ׀
יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם
בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
33 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת
אַחַת וְתֶן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח
אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃
34 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ
אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת׃ 35 וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

ΕΞΟΔΟΣ, ιϛʹ.

16 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος, Συναγάγετε
ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας, γομὸρ κατὰ
κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν· ἕκαστος σὺν
τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε. 17 Ἐποίησαν δὲ
οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ
ὁ τὸ ἔλαττον· 18 Καὶ μετρήσαντες γομὸρ, οὐκ ἐπλε-
όνασεν ὁ τὸ πολὺ, καὶ ὁ τὸ ἔλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν·
ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῷ συνέλεξαν.
19 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς, Μηδεὶς κατα-
λειπέτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί. 20 Καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν Μωυσῇ, ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί· καὶ ἐξέζεσε σκώληκας καὶ
ἐπώζεσε· καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς. 21 Καὶ
συνέλεξαν αὐτὸ πρωὶ πρωὶ ἕκαστος τὸ καθῆκον
αὐτῷ· ἡνίκα δὲ διεθέρμαινεν ὁ ἥλιος, ἐτήκετο.
22 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ συνέλεξαν τὰ δέοντα
διπλᾶ, δύο γομὸρ τῷ ἑνί· εἰσήλθοσαν δὲ πάντες
οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ.
23 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς, Οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμά
ἐστιν ὃ ἐλάλησε Κύριος; Σάββατα ἀνάπαυσις ἁγία
τῷ Κυρίῳ αὔριον· ὅσα ἐὰν πέσσητε πέσσετε, καὶ ὅσα
ἐὰν ἕψητε ἕψετε· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε
αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωί. 24 Καὶ κατελίπο-
σαν ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωί, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς
Μωυσῆς· καὶ οὐκ ἐπώζεσεν, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο
ἐν αὐτῷ. 25 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Φάγετε σήμερον·
ἔστι γὰρ σάββατα σήμερον τῷ Κυρίῳ, οὐχ εὑρεθή-
σεται ἐν τῷ πεδίῳ. 26 Ἓξ ἡμέρας συλλέξετε· τῇ
δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοσάν
τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι, καὶ οὐχ εὗρον. 28 Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἕως τίνος οὐ βούλεσθε
εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου;
29 Ἴδετε, ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν
ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθίσεσθε ἕκαστος
εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. 30 Καὶ ἐσαββάτι-
σεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. 31 Καὶ ἐπωνόμασαν
αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μάν· ἦν δὲ
ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκὸν, τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς
ἐγκρὶς ἐν μέλιτι. 32 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος, Πλήσατε τὸ γομὸρ τοῦ μὰν
εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν
ἄρτον ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν
ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 33 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Λάβε στάμνον χρυσοῦν
ἕνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ γομὸρ τοῦ μάν,
καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἰς διατήρη-
σιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. 34 Ὃν τρόπον συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρὼν ἐναντίον
τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν. 35 Οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μὰν ἔτη τεσσαράκοντα·

EXODUS, XVI.

16 Hic est sermo, quem præcepit Dominus:
Colligat unusquisque ex eo quantum sufficit
ad vescendum: gomor per singula capita,
juxta numerum animarum vestrarum quæ
habitant in tabernaculo sic tolletis. 17 Fece-
runtque ita filii Israel: et collegerunt, alius
plus, alius minus. 18 Et mensi sunt ad
mensuram gomor: nec qui plus collegerat,
habuit amplius: nec qui minus paraverat,
reperit minus: sed singuli juxta id quod edere
poterant, congregaverunt. 19 Dixitque Moy-
ses ad eos: Nullus relinquat ex eo in mane.
20 Qui non audierunt eum, sed dimiserunt
quidam ex eis usque mane, et scatere cœpit
vermibus, atque computruit: et iratus est
contra eos Moyses. 21 Colligebant autem
mane singuli, quantum sufficere poterat ad
vescendum: cumque incaluisset sol, liquefiebat.
22 In die autem sexta collegerunt cibos du-
plices, id est, duo gomor per singulos homines:
venerunt autem omnes principes multitudinis,
et narraverunt Moysi. 23 Qui ait eis: Hoc
est quod locutus est Dominus: Requies sabbati
sanctificata est Domino cras; quodcumque
operandum est facite, et quæ coquenda sunt
coquite: quidquid autem reliquum fuerit,
reponite usque in mane. 24 Feceruntque ita
ut præceperat Moyses, et non computruit,
neque vermis inventus est in eo. 25 Dixitque
Moyses: Comedite illud hodie, quia sabbatum
est Domini: non invenietur hodie in agro.
26 Sex diebus colligite: in die autem septimo
sabbatum est Domini, idcirco non invenietur.
27 Venitque septima dies: et egressi de populo
ut colligerent, non invenerunt. 28 Dixit autem
Dominus ad Moysen: Usquequo non vultis
custodire mandata mea, et legem meam?
29 Videte quod Dominus dederit vobis sab-
batum, et propter hoc die sexta tribuit vobis
cibos duplices: maneat unusquisque apud
semetipsum, nullus egrediatur de loco suo die
septimo. 30 Et sabbatizavit populus die
septimo. 31 Appellavitque domus Israel no-
men ejus Man: quod erat quasi semen cori-
andri album, gustusque ejus quasi similæ cum
melle. 32 Dixit autem Moyses: Iste est
sermo, quem præcepit Dominus: Imple gomor
ex eo, et custodiatur in futuras retro genera-
tiones: ut noverint panem, quo alui vos in
solitudine, quando educti estis de terra Ægypti.
33 Dixitque Moyses ad Aaron: Sume vas
unum, et mitte ibi Man, quantum potest capere
gomor: et repone coram Domino, ad servandum
in generationes vestras, 34 Sicut præcepit
Dominus Moysi. Posuitque illud Aaron in
tabernaculo reservandum. 35 Filii autem
Israel comederunt Man quadraginta annis,

עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת־הַמָּן אָכְלוּ
עַד־בֹּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ 36 וְהָעֹמֶר
עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃ פ

פרשה יז׃

1 וַיִּסְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־
סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ
בִּרְפִידִים וְאֵין מַיִם לִשְׁתֹּת הָעָם׃
2 וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ־לָנוּ
מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה־
תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה־תְּנַסּוּן אֶת־יְהוָה׃
3 וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם
עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת־בָּנַי וְאֶת־מִקְנַי
בַּצָּמָא׃ 4 וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר
מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד מְעַט וּסְקָלֻנִי׃
5 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם
וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר
הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הַיְאֹר קַח בְּיָדְךָ וְהָלָכְתָּ׃
6 הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָּׁם ׀ עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב
וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה
הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה
עַל־רִיב ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם אֶת־יְהוָה
לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ אִם־אָיִן׃
פ 8 וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־
יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם
בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה
וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ 10 וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק
וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃
11 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר
יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק׃
12 וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ
תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ
בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו
אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ 13 וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב׃ פ
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת
זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה
אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃
15 וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה ׀
נִסִּי׃ 16 וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה
לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃

*ἕως ἦλθον εἰς τὴν οἰκουμένην ἐφάγοσαν τὸ μάν,
ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης. 36 Τὸ
δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.*

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ
τῆς ἐρήμου Σὶν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ
ῥήματος Κυρίου, καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ῥαφιδείν·
οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. 2 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ
λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα
πίωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Τί λοιδορεῖσθέ
μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον; 3 Ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ
λαὸς ὕδατι· καὶ διεγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες, Ἵνα τί τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει; 4 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς
πρὸς Κύριον λέγων, Τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ;
ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσί με. 5 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου,
λάβε δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ·
καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμόν, λάβε
ἐν τῇ χειρί σου καὶ πορεύσῃ. 6 Ὅδε ἐγὼ ἕστηκα ἐκεῖ
πρὸ τοῦ σὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατά-
ξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ,
καὶ πίεται ὁ λαός. Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως
ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐπωνόμασε
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμὸς καὶ Λοι-
δόρησις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ
διὰ τὸ πειράζειν Κύριον λέγοντας, Εἰ ἔστι Κύριος ἐν
ἡμῖν ἢ οὔ. 8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ
ἐν Ῥαφιδείν. 9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ, Ἐπίλεξον
σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι
τῷ Ἀμαλὴκ αὔριον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ
χειρί μου. 10 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ
εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ
Ἀμαλήκ· καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. 11 Καὶ ἐγένετο ὅταν
ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραήλ· ὅταν
δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ. 12 Αἱ δὲ
χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι· καὶ λαβόντες λίθον ὑπέ-
θηκαν ὑπ' αὐτόν, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ· καὶ
Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐντεῦθεν
εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς· καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ
ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου. 13 Καὶ ἐτρέψατο
Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
φόνῳ μαχαίρας. 14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Κατάγραψον τοῦτο εἰς μνημόσυνον εἰς βιβλίον,
καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῖ, ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ
μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
15 Καὶ ᾠκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Κύριος καταφυγή μου·
16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ Κύριος ἐπὶ
Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

donec venirent in terram habitabilem: hoc
cibo aliti sunt, usquequo tangerent fines terræ
Chanaan. 36 Gomor autem decima pars est
ephi.

CAPUT XVII.

1 IGITUR profecta omnis multitudo filiorum
Israel de deserto Sin per mansiones suas,
juxta sermonem Domini, castrametati sunt in
Raphidim, ubi non erat aqua ad bibendum
populo. 2 Qui jurgatus contra Moysen, ait:
Da nobis aquam, ut bibamus. Quibus re-
spondit Moyses: Quid jurgamini contra me?
cur tentatis Dominum? 3 Sitivit ergo ibi
populus præ aquæ penuria, et murmuravit
contra Moysen, dicens: Cur fecisti nos exire
de Ægypto, ut occideres nos, et liberos nostros,
ac jumenta, siti? 4 Clamavit autem Moyses
ad Dominum, dicens: Quid faciam populo
huic? adhuc paululum, et lapidabit me. 5 Et
ait Dominus ad Moysen: Antecede populum,
et sume tecum de senioribus Israel: et virgam
qua percussisti fluvium, tolle in manu tua, et
vade. 6 En ego stabo ibi coram te, supra
petram Horeb: percutiesque petram, et exibit
ex ea aqua, ut bibat populus. Fecit Moyses
ita coram senioribus Israel: 7 Et vocavit
nomen loci illius, Tentatio, propter jurgium
filiorum Israel, et quia tentaverunt Dominum,
dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non?
8 Venit autem Amalec, et pugnabat contra
Israel in Raphidim. 9 Dixitque Moyses ad
Josue: Elige viros, et egressus, pugna contra
Amalec: cras ego stabo in vertice collis,
habens virgam Dei in manu mea. 10 Fecit
Josue ut locutus erat Moyses, et pugnavit
contra Amalec: Moyses autem et Aaron et Hur
ascenderunt super verticem collis. 11 Cumque
levaret Moyses manus, vincebat Israel: sin
autem paululum remisisset, superabat Amalec.
12 Manus autem Moysi erant graves: su-
mentes igitur lapidem, posuerunt subter eum,
in quo sedit: Aaron autem et Hur sustentabant
manus ejus ex utraque parte. Et factum est
ut manus illius non lassarentur usque ad
occasum solis. 13 Fugavitque Josue Amalec,
et populum ejus in ore gladii. 14 Dixit autem
Dominus ad Moysen: Scribe hoc ob moni-
mentum in libro, et trade auribus Josue:
delebo enim memoriam Amalec sub cælo.
15 Ædificavitque Moyses altare: et vocavit
nomen ejus, Dominus exaltatio mea, dicens:
16 Quia manus solii Domini, et bellum
Domini, erit contra Amalec, a generatione
in generationem.

פ פ יז

פרשה יח :

1 וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה
אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם׃ 2 וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה
אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ׃
3 וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם
כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ 4 וְשֵׁם
הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי
וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃ 5 וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן
מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר־הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃
6 וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא
אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃ 7 וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק־לוֹ
וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ
הָאֹהֱלָה׃ 8 וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם
עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃ 9 וַיִּחַדְּ
יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃
10 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם׃ 11 עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי
בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃ 12 וַיִּקַּח יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא
אַהֲרֹן וְכֹל ׀ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם
עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃ 13 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם
וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־
הָעָרֶב׃ 14 וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־
אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה־הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה
יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר
עַד־עָרֶב׃ 15 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־יָבֹא
אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים׃ 16 כִּי־יִהְיֶה
לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין
רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־
תּוֹרֹתָיו׃ 17 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־
טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃ 18 נָבֹל תִּבֹּל
גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד
מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדֶּךָ׃

ΚΕΦ. ιή.

1 ῎ΗΚΟΥΣΕ δὲ Ἰοθὸρ ἱερεὺς Μαδιὰμ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῷ
ἑαυτοῦ λαῷ· ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ
Αἰγύπτου. 2 ῎Ελαβε δὲ Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ, μετὰ τὴν ἄφεσιν
αὐτῆς, 3 Καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ
ἑνὶ αὐτῶν Γηρσάμ, λέγων, Πάροικος ἤμην ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ· 4 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέζερ,
λέγων, Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου,
καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ. 5 Καὶ ἐξῆλθεν
Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς
Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον, οὗ παρενέβαλεν ἐπ'
ὄρους τοῦ Θεοῦ. 6 Ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῇ λέγοντες,
Ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου Ἰοθὸρ παραγίνεται πρὸς σέ,
καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοί σου μετ' αὐτοῦ. 7 Ἐξῆλθε
δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσε-
κύνησεν αὐτῷ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἠσπάσαντο
ἀλλήλους· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.
8 Καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραῷ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις
ἕνεκεν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν
γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
Κύριος ἐκ χειρὸς Φαραὼ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυ-
πτίων. 9 Ἐξέστη δὲ Ἰοθὸρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ. 10 Καὶ
εἶπεν Ἰοθόρ, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ· 11 Νῦν
ἔγνων ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεούς,
ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς. 12 Καὶ ἔλαβεν
Ἰοθὸρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας
τῷ Θεῷ· παρεγένετο δὲ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ
πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ
γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. 13 Καὶ
ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισε Μωυσῆς
κρίνειν τὸν λαόν· παρειστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῇ
ἀπὸ πρωίθεν ἕως δείλης. 14 Καὶ ἰδὼν Ἰοθὸρ πάντα
ὅσα ποιεῖ τῷ λαῷ λέγει, Τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ
λαῷ; διὰ τί σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς
παρέστηκέ σοι ἀπὸ πρωίθεν ἕως δείλης; 15 Καὶ
λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ, Ὅτι παραγίνεται πρὸς
μὲ ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ· 16 Ὅταν
γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς μέ,
διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ
προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.
17 Εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν, 18 Οὐκ
ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο· φθορᾷ κατα-
φθαρήσῃ ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
οὗτος ὅς ἐστι μετὰ σοῦ· βαρύ σοι τὸ
ῥῆμα τοῦτο, οὐ δυνήσῃ ποιεῖν σὺ μόνος.

CAPUT XVIII.

1 Cumque audisset Jethro, sacerdos Madian,
cognatus Moysi, omnia quæ fecerat Deus
Moysi, et Israeli populo suo, et quod eduxisset
Dominus Israel de Ægypto: 2 Tulit Sepho-
ram uxorem Moysi quam remiserat: 3 Et
duos filios ejus, quorum unus vocabatur
Gersam, dicente patre: Advena fui in terra
aliena. 4 Alter vero Eliezer: Deus enim, ait,
patris mei adjutor meus, et eruit me de gladio
Pharaonis. 5 Venit ergo Jethro cognatus
Moysi, et filii ejus, et uxor ejus, ad Moysen in
desertum, ubi erat castrametatus juxta montem
Dei. 6 Et mandavit Moysi, dicens: Ego
Jethro cognatus tuus venio ad te, et uxor tua,
et duo filii tui cum ea. 7 Qui egressus in
occursum cognati sui, adoravit, et osculatus
est eum: salutaveruntque se mutuo verbis
pacificis. Cumque intrasset tabernaculum,
8 Narravit Moyses cognato suo cuncta quæ
fecerat Dominus Pharaoni, et Ægyptiis prop-
ter Israel: universumque laborem, qui ac-
cidisset eis in itinere, et quod liberaverat eos
Dominus. 9 Lætatusque est Jethro super
omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Israeli,
eo quod eruisset eum de manu Ægyptiorum,
10 Et ait: Benedictus Dominus, qui liberavit
vos de manu Ægyptiorum, et de manu Pha-
raonis, qui eruit populum suum de manu
Ægypti. 11 Nunc cognovi, quia magnus
Dominus super omnes deos: eo quod su-
perbe egerint contra illos. 12 Obtulit ergo
Jethro cognatus Moysi holocausta et hos-
tias Deo: veneruntque Aaron et omnes
seniores Israel, ut comederent panem cum
eo coram Deo. 13 Altera autem die sedit
Moyses ut judicaret populum, qui assis-
tebat Moysi a mane usque ad vesperam?
14 Quod cum vidisset cognatus ejus, omnia
scilicet quæ agebat in populo, ait: Quid
est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes,
et omnis populus præstolatur de mane usque
ad vesperam. 15 Cui respondit Moyses: Venit
ad me populus quærens sententiam Dei.
16 Cumque acciderit eis aliqua disceptatio,
veniunt ad me ut judicem inter eos,
et ostendam præcepta Dei et leges ejus.
17 At ille: Non bonam, inquit, rem facis:
18 Stulto labore consumeris et tu, et po-
pulus iste qui tecum est: ultra vires tuas
est negotium, solus illud non poteris sustinere.

19 עַתָּה שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ וִיהִי אֱלֹהִים
עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים
וְהֵבֵאתָ אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים:
20 וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ
בָהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן: 21 וְאַתָּה
תֶחֱזֶה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי־חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים
אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם
שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת: 22 וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־
עֵת וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ
וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֵל
מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ: 23 אִם אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ
עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מְקֹמוֹ יָבֹא
בְשָׁלוֹם: 24 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ
וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמָר: 25 וַיִּבְחַר מֹשֶׁה
אַנְשֵׁי־חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם
רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת
שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת: 26 וְשָׁפְטוּ
אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדָּבָר הַקָּשֶׁה
יְבִיאוּן אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפּוּטוּ
הֵם: 27 וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת־חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ
אֶל־אַרְצוֹ: פ

פרשה יט:

1 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר
סִינָי: 2 וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר
סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד
הָהָר: 3 וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר
לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 אַתֶּם
רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא
אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם
אֵלָי: 5 וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה
מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ: 6 וְאַתֶּם
תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
7 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם
לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
צִוָּהוּ יְהוָה: 8 וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו
וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:

19 Νῦν οὖν ἄκουσόν μου, καὶ συμβουλεύσω σοι,
καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ. Γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ
πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν
πρὸς τὸν Θεόν· 20 Καὶ διαμαρτύρῃ αὐτοῖς τὰ
προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ
σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύσονται ἐν
αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσι. 21 Καὶ σὺ σεαυτῷ
σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατούς, θεο-
σεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, μισοῦντας ὑπερηφανίαν,
καὶ καταστήσεις ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατον-
τάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους,
22 Καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα
τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ, τὰ δὲ βραχέα τῶν
κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοί, καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ
καὶ συναντιλήψονταί σοι. 23 Ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο
ποιήσῃς, κατισχύσει σε ὁ Θεὸς καὶ δυνήσῃ παρα-
στῆναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον
μετ' εἰρήνης ἥξει. 24 Ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς
φωνῆς τοῦ γαμβροῦ, καὶ ἐποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.
25 Καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ
παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν
χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους
καὶ δεκαδάρχους, 26 Καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν
πᾶσαν ὥραν· πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν
ἐπὶ Μωυσῆν, πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν
αὐτοί. 27 Ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ
γαμβρόν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιθ′.

1 ΤΟΥ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἤλθοσαν
εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ. 2 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Ῥαφιδεὶν καὶ ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ,
καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.
3 Καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ·
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων,
Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, 4 Αὐτοὶ ἑωράκατε ὅσα πεποίηκα
τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτε-
ρύγων ἀετῶν, καὶ προσηγαγόμην ὑμᾶς πρὸς ἐμαυ-
τόν. 5 Καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς
καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς
περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι
πᾶσα ἡ γῆ, 6 Ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον
ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. Ταῦτα τὰ ῥήματα
ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 7 Ἦλθε δὲ Μωυσῆς καὶ
ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ· καὶ παρ-
έθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς
συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Θεός. 8 Ἀπεκρίθε δὲ πᾶς ὁ
λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα εἶπεν
ὁ Θεὸς ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα· ἀνήνεγκε δὲ
Μωυσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.

19 Sed audi verba mea atque consilia, et erit
Deus tecum. Esto tu populo in his quæ ad
Deum pertinent, ut referas quæ dicuntur ad
eum: 20 Ostendasque populo ceremonias et
ritum colendi, viamque per quam ingredi de-
beant, et opus quod facere debeant. 21 Pro-
vide autem de omni plebe viros potentes, et
timentes Deum, in quibus sit veritas, et qui
oderint avaritiam, et constitue ex eis tri-
bunos, et centuriones, et quinquagenarios, et
decanos, 22 Qui judicent populum omni
tempore: quidquid autem majus fuerit, re-
ferant ad te, et ipsi minora tantummodo
judicent: leviusque sit tibi, partito in alios
onere. 23 Si hoc feceris, implebis imperium
Dei, et præcepta ejus poteris sustentare: et
omnis hic populus revertetur ad loca sua cum
pace. 24 Quibus auditis, Moyses fecit omnia
quæ ille suggesserat. 25 Et electis viris
strenuis de cuncto Israel, constituit eos prin-
cipes populi, tribunos, et centuriones, et quin-
quagenarios, et decanos. 26 Qui judicabant
plebem omni tempore: quidquid autem gra-
vius erat, referebant ad eum, faciliora tantum-
modo judicantes. 27 Dimisitque cognatum
suum: qui reversus abiit in terram suam.

CAPUT XIX.

1 Mense tertio egressionis Israel de terra
Ægypti, in die hac venerunt in solitudinem
Sinai. 2 Nam profecti de Raphidim, et per-
venientes usque in desertum Sinai, castrame-
tati sunt in eodem loco, ibique Israel fixit
tentoria e regione montis. 3 Moyses autem
ascendit ad Deum, vocavitque eum Dominus
de monte, et ait: Hæc dices domui Jacob, et
annuntiabis filiis Israel: 4 Vos ipsi vidistis,
quæ fecerim Ægyptiis, quo modo portaverim
vos super alas aquilarum, et assumpserim
mihi. 5 Si ergo audieritis vocem meam, et
custodieritis pactum meum, eritis mihi in
peculium de cunctis populis: mea est enim
omnis terra. 6 Et vos eritis mihi in regnum
sacerdotale, et gens sancta. Hæc sunt verba
quæ loqueris ad filios Israel. 7 Venit Moyses:
et convocatis majoribus natu populi, exposuit
omnes sermones quos mandaverat Dominus.
8 Responditque omnis populus simul: Cuncta
quæ locutus est Dominus, faciemus. Cumque
retulisset Moyses verba populi ad Dominum,

9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא
אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם
בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד
מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ 10 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם
הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ 11 וְהָיוּ
נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי׃
12 וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ
בָּהָר מוֹת יוּמָת׃ 13 לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד
כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה
אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה
יַעֲלוּ בָהָר׃ 14 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־
הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃
15 וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת
יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃ 16 וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים
וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד
וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ 17 וַיּוֹצֵא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־
הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃ 18 וְהַר
סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה
בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד
כָּל־הָהָר מְאֹד׃ 19 וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃ 20 וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי
אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־
רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־
יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃ 22 וְגַם
הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ
פֶּן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה׃ 23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר
סִינָי כִּי־אַתָּה הַעֵדֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל
אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃ 24 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
לֶךְ־רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים
וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־
יִפְרָץ־בָּם׃ 25 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם׃ ס

פרשה כ :

1 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ ס 2 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ παρα-
γίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ
λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ σοὶ πιστεύσωσιν
εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα
τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον. 10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, καὶ ἅγνισον
αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ
ἱμάτια, 11 Καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν
τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται
Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐναντίον παντὸς τοῦ
λαοῦ. 12 Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων,
Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ
θιγεῖν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ
τελευτήσει. 13 Οὐχ ἅψεται αὐτοῦ χείρ· ἐν γὰρ λίθοις
λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε
κτῆνος ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν αἱ φωναὶ
καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. 14 Κατέβη δὲ
Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν
αὐτούς· καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια. 15 Καὶ εἶπε τῷ
λαῷ, Γίνεσθε ἕτοιμοι τρεῖς ἡμέρας, μὴ προσέλθητε
γυναικί. 16 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενη-
θέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ, φωνὴ τῆς
σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
τῇ παρεμβολῇ. 17 Καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν
εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ
παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. 18 Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ
ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ
τὸν Θεὸν ἐν πυρί, καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡσεὶ
καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.
19 Ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνου-
σαι ἰσχυρότεραι σφόδρα· Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ
Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ. 20 Κατέβη δὲ
Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυ-
φὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη Μωυσῆς. 21 Καὶ εἶπεν
ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων, Καταβὰς διαμάρτυραι
τῷ λαῷ, μή ποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν κατα-
νοῆσαι, καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος. 22 Καὶ οἱ
ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν,
μή ποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος. 23 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς
προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ· σὺ γὰρ
διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων, Ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ
ἁγίασαι αὐτό. 24 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Βάδιζε
κατάβηθι καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ
δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς
τὸν Θεόν, μή ποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος.
25 Κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους
τούτους λέγων, 2 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου,

9 Ait ei Dominus: Jam nunc veniam ad te in
caligine nubis, ut audiat me populus loquentem
ad te, et credat tibi in perpetuum. Nuntiavit
ergo Moyses verba populi ad Dominum.
10 Qui dixit ei: Vade ad populum, et sanc-
tifica illos hodie, et cras, laventque vestimenta
sua. 11 Et sint parati in diem tertium: in
die enim tertia descendet Dominus coram
omni plebe super montem Sinai. 12 Consti-
tuesque terminos populo per circuitum, et
dices ad eos: Cavete ne ascendatis in montem,
nec tangatis fines illius: omnis qui tetigerit
montem, morte morietur. 13 Manus non
tanget eum, sed lapidibus opprimetur, aut
confodietur jaculis: sive jumentum fuerit,
sive homo, non vivet; cum cœperit clangere
buccina, tunc ascendant in montem. 14 De-
scenditque Moyses de monte ad populum, et
sanctificavit eum. Cumque lavissent vesti-
menta sua, 15 Ait ad eos: Estote parati in
diem tertium, et ne appropinquetis uxoribus
vestris. 16 Jamque advenerat tertius dies, et
mane inclaruerat: et ecce cœperunt audiri
tonitrua, ac micare fulgura, et nubes densis-
sima operire montem, clangorque buccinæ
vehementius perstrepebat: et timuit populus
qui erat in castris. 17 Cumque eduxisset eos
Moyses in occursum Dei de loco castrorum,
steterunt ad radices montis. 18 Totus autem
mons Sinai fumabat: eo quod descendisset
Dominus super eum in igne, et ascenderet
fumus ex eo quasi de fornace: eratque omnis
mons terribilis. 19 Et sonitus buccinæ pau-
latim crescebat in majus, et prolixius tende-
batur: Moyses loquebatur, et Deus respon-
debat ei. 20 Descenditque Dominus super
montem Sinai in ipso montis vertice, et vocavit
Moysen in cacumen ejus. Quo cum ascen-
disset, 21 Dixit ad eum: Descende, et con-
testare populum: ne forte velit transcendere
terminos ad videndum Dominum, et pereat
ex eis plurima multitudo. 22 Sacerdotes
quoque qui accedunt ad Dominum, sancti-
ficentur, ne percutiat eos. 23 Dixitque Moyses
ad Dominum: Non poterit vulgus ascendere
in montem Sinai: tu enim testificatus es, et
jussisti, dicens: Pone terminos circa montem,
et sanctifica illum. 24 Cui ait Dominus:
Vade, descende: ascendesque tu, et Aaron
tecum, sacerdotes autem et populus ne tran-
seant terminos, nec ascendant ad Dominum,
ne forte interficiat illos. 25 Descenditque
Moyses ad populum, et omnia narravit eis.

CAPUT XX.

1 LOCUTUSQUE est Dominus cunctos ser-
mones hos: 2 Ego sum Dominus Deus tuus,

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים׃ 3 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי׃ 4 לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל ׀ וְכָל־
תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
5 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֺן
אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי׃ 6 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֺתָי׃ ס 7 לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא
יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ
לַשָּׁוְא׃ פ 8 זָכוֹר אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ 9 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ 10 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת ׀ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־
מְלָאכָה אַתָּה ׀ וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 11 כִּי
שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ ס
12 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ׃ ס 13 לֹא תִּרְצָח׃
ס 14 לֹא תִּנְאָף׃ ס 15 לֹא
תִּגְנֹב׃ ס 16 לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ
עֵד שָׁקֶר׃ ס 17 לֹא תַחְמֹד בֵּית
רֵעֶךָ ס לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר
לְרֵעֶךָ׃ פ 18 וְכָל־הָעָם רֹאִים
אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ
מֵרָחֹק׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה
עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים
פֶּן־נָמוּת׃ 20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־
תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא
הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם
לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ 21 וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק
וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם
הָאֱלֹהִים׃ ס 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם
רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃

ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δου-
λείας. 3 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.
4 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα,
ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ
ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. 5 Οὐ προσ-
κυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ
γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτής,
ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης
καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, 6 Καὶ ποιῶν
ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰ προστάγματά μου. 7 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ
Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ ματαίῳ. 8 Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββά-
των ἁγιάζειν αὐτήν· 9 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιή-
σεις πάντα τὰ ἔργα σου, 10 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις
ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ
σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ
τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσή-
λυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. 11 Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις
ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος
τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
12 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα
εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς
γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
13 Οὐ μοιχεύσεις. 14 Οὐ κλέψεις. 15 Οὐ φονεύ-
σεις. 16 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
σου μαρτυρίαν ψευδῆ. 17 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε
τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε
τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε
παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού
ἐστι. 18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ
τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ
τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς
ἔστησαν μακρόθεν, 19 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν,
Λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ
Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν. 20 Καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυ-
σῆς, Θαρσεῖτε· ἕνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς
παρεγενήθη ὁ Θεὸς πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ
φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε. 21 Εἱστή-
κει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν γνόφον οὗ ἦν ὁ Θεός. 22 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ καὶ
ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Ὑμεῖς ἑωράκατε
ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς·

qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servi-
tutis. 3 Non habebis deos alienos coram me.
4 Non facies tibi sculptile, neque omnem
similitudinem quæ est in cælo desuper, et quæ
in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis
sub terra. 5 Non adorabis ea, neque coles:
ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes,
visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam
et quartam generationem eorum qui oderunt
me: 6 Et faciens misericordiam in millia his
qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.
7 Non assumes nomen Domini Dei tui in
vanum: nec enim habebit insontem Dominus
eum qui assumpserit nomen Domini Dei sui
frustra. 8 Memento ut diem sabbati sanc-
tifices. 9 Sex diebus operaberis, et facies
omnia opera tua. 10 Septimo autem die
sabbatum Domini Dei tui est: non facies
omne opus in eo, tu, et filius tuus et filia tua,
servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et
advena qui est intra portas tuas. 11 Sex
enim diebus fecit Dominus cælum et terram,
et mare, et omnia quæ in eis sunt, et requievit
in die septimo, idcirco benedixit Dominus diei
sabbati, et sanctificavit eum. 12 Honora
patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus
super terram, quam Dominus Deus tuus dabit
tibi. 13 Non occides. 14 Non mœchaberis.
15 Non furtum facies. 16 Non loqueris contra
proximum tuum falsum testimonium. 17 Non
concupisces domum proximi tui: nec desider-
abis uxorem ejus, non servum, non ancillam,
non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius
sunt. 18 Cunctus autem populus videbat
voces et lampades, et sonitum buccinæ, mon-
temque fumantem: et perterriti ac pavore
concussi, steterunt procul, 19 Dicentes Moysi:
Loquere tu nobis, et audiemus: non loquatur
nobis Dominus, ne forte moriamur. 20 Et
ait Moyses ad populum: Nolite timere: ut
enim probaret vos venit Deus, et ut terror illius
esset in vobis, et non peccaretis. 21 Stetitque
populus de longe. Moyses autem accessit ad
caliginem in qua erat Deus. 22 Dixit præterea
Dominus ad Moysen: Hæc dices filiis Israel:
Vos vidistis quod de cælo locutus sim vobis.

23 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי
זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ 24 מִזְבַּח אֲדָמָה
תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־
שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבֵרַכְתִּיךָ׃ 25 וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־
לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ
הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ 26 וְלֹא־תַעֲלֶה
בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה
עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

פ פ פ יח

פרשה כא׃

1 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים
לִפְנֵיהֶם׃ 2 כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ
שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃
3 אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה
הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ 4 אִם־אֲדֹנָיו
יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת
הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא
יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ 5 וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד
אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא
אֵצֵא חָפְשִׁי׃ 6 וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע
אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃
ס 7 וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה
לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ 8 אִם־רָעָה
בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא יְעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם
נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃ 9 וְאִם־
לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃
10 אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ
לֹא יִגְרָע׃ 11 וְאִם־שְׁלָשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה
לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ ס
12 מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ 13 וַאֲשֶׁר
לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ
מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ ס 14 וְכִי־
יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם
מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃ ס 15 וּמַכֵּה
אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס
16 וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת
יוּמָת׃ ס 17 וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ
מוֹת יוּמָת׃ ס 18 וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים
וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף
וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ 19 אִם־יָקוּם
וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה
רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃ ס

23 Οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. 24 Θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἥξω πρὸς σὲ καὶ εὐλογήσω σε. 25 Ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς· τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτοὺς καὶ μεμίανται. 26 Οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κάʹ.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν. 2 Ἐὰν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἓξ ἔτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν. 3 Ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἐὰν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῷ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται. 5 Ἐὰν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, Ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος· 6 Προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμὸν καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Ἐὰν δέ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ ἀπελεύσεται ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι. 8 Ἐὰν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἣ αὐτῷ καθωμολογήσατο, ἀπολυτρώσει αὐτήν· ἔθνει δὲ ἀλλοτρίῳ οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ. 9 Ἐὰν δὲ τῷ υἱῷ καθομολογήσηται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ. 10 Ἐὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει. 11 Ἐὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου. 12 Ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. 13 Ὁ δὲ οὐχ ἑκών, ἀλλὰ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας. 14 Ἐὰν δέ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θανατῶσαι. 15 Ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. 16 Ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσει θανάτῳ. 17 Ὃς ἐὰν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται καὶ εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω. 18 Ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην, 19 Ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδου, ἀθῷος ἔσται ὁ πατάξας πλὴν τῆς ἀργείας αὐτοῦ ἀποτίσει καὶ τὰ ἰατρεῖα.

23 Non facietis deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis. 24 Altare de terra facietis mihi, et offeretis super eo holocausta et pacifica vestra, oves vestras et boves, in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei: veniam ad te, et benedicam tibi. 25 Quod si altare lapideum feceris mihi, non ædificabis illud de sectis lapidibus: si enim levaveris cultrum super eo, polluetur. 26 Non ascendes per gradus ad altare meum, ne reveletur turpitudo tua.

CAPUT XXI.

1 Hæc sunt judicia quæ propones eis. 2 Si emeris servum Hebræum, sex annis serviet tibi: in septimo egredietur liber gratis. 3 Cum quali veste intraverit, cum tali exeat: si habens uxorem, et uxor egredietur simul. 4 Sin autem dominus dederit illi uxorem, et pepererit filios et filias: mulier et liberi ejus erunt domini sui, ipse vero exibit cum vestitu suo. 5 Quod si dixerit servus: Diligo dominum meum et uxorem ac liberos, non egrediar liber: 6 Offeret eum dominus diis, et applicabitur ad ostium et postes, perforabitque aurem ejus subula: et erit ei servus in sæculum. 7 Si quis vendiderit filiam suam in famulam, non egredietur sicut ancillæ exire consueverunt. 8 Si displicuerit oculis domini sui cui tradita fuerat, dimittet eam: populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si spreverit eam. 9 Sin autem filio suo desponderit eam, juxta morem filiarum faciet illi. 10 Quod si alteram ei acceperit, providebit puellæ nuptias, et vestimenta, et pretium pudicitiæ non negabit. 11 Si tria ista non fecerit, egredietur gratis absque pecunia. 12 Qui percusserit hominem volens occidere, morte moriatur. 13 Qui autem non est insidiatus, sed Deus illum tradidit in manus ejus: constituam tibi locum in quem fugere debeat. 14 Si quis per industriam occiderit proximum suum, et per insidias; ab altari meo evelles eum, ut moriatur. 15 Qui percusserit patrem suum aut matrem, morte moriatur. 16 Qui furatus fuerit hominem, et vendiderit eum, convictus noxæ, morte moriatur. 17 Qui maledixerit patri suo vel matri, morte moriatur. 18 Si rixati fuerint viri, et percusserit alter proximum suum lapide vel pugno, et ille mortuus non fuerit, sed jacuerit in lectulo: 19 Si surrexerit, et ambulaverit foris super baculum suum, innocens erit qui percusserit, ita tamen ut operas ejus et impensas in medicos restituat.

20 וְכִֽי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ
בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ 21 אַךְ
אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי
כַסְפּוֹ הוּא׃ ס 22 וְכִֽי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים
וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה
אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל
הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ 23 וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה
וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ 24 עַיִן תַּחַת
עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת
רָגֶל׃ 25 כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת
פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃ ס
26 וְכִֽי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין
אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת
עֵינוֹ׃ 27 וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אֲמָתוֹ
יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ פ
28 וְכִֽי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־
אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל
אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ 29 וְאִם שׁוֹר
נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו
וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר
יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת׃ 30 אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת
עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת
עָלָיו׃ 31 אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט
הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ 32 אִם־עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר
אוֹ אָמָה כֶּסֶף ׀ שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן
לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ ס 33 וְכִֽי־
יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּֽי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר
וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָֽפַל־שָׁמָּה שּׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃
34 בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו
וְהַמֵּת יִֽהְיֶה־לּוֹ׃ ס 35 וְכִֽי־יִגֹּף
שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ
אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־
הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ 36 אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח
הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת
יִֽהְיֶה־לּוֹ׃ ס 37 כִּי יִגְנֹב־אִישׁ
שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה
בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן
תַּחַת הַשֶּׂה׃

פרשה כב׃

1 אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה
וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ 2 אִם־זָרְחָה
הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃

20 Ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς
χεῖρας αὐτοῦ, δίκῃ ἐκδικηθήσεται. 21 Ἐὰν δὲ
διαβιώσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήτω·
τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἐστίν. 22 Ἐὰν δὲ μάχων-
ται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ
ἔχουσαν, καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξει-
κονισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι ἂν
ἐπιβάλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, δώσει μετὰ ἀξιώμα-
τος. 23 Ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ᾖ, δώσει ψυχὴν
ἀντὶ ψυχῆς, 24 Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα
ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,
25 Κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ
τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος. 26 Ἐὰν δέ
τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ἢ τὸν
ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ,
ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ
αὐτῶν. 27 Ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου ἢ
τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευ-
θέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος
αὐτῶν. 28 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ
γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ
ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ·
ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῶος ἔσται. 29 Ἐὰν
δὲ ὁ ταῦρος κερατιστὴς ᾖ πρὸ τῆς χθὲς καὶ
πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ
γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος
αὐτοῦ προσαποθανεῖται. 30 Ἐὰν δὲ λύτρα ἐπι-
βληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα
ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ. 31 Ἐὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγα-
τέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσωσιν
αὐτῷ. 32 Ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ
παιδίσκην, ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ
κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται.
33 Ἐὰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον
καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ
ὄνος, 34 Ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτίσει, ἀργύ-
ριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, τὸ δὲ τετελευτηκὸς
αὐτῷ ἔσται. 35 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος
τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ, ἀπο-
δώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ
ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα
διελοῦνται. 36 Ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι
κερατιστής ἐστι πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης
ἡμέρας, καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὦσι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ
ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκὼς αὐτῷ ἔσται.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ἘΑΝ δέ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον καὶ
σφάξῃ ἢ ἀποδῶται, πέντε μόσχους ἀποτίσει ἀντὶ
τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προ-
βάτου. 2 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ
κλέπτης καὶ πληγεὶς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ
φόνος· 3 Ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ'
αὐτῷ, ἔνοχός ἐστιν, ἀνταποθανεῖται. Ἐὰν δὲ
μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος.

20 Qui percusserit servum suum vel ancillam
virga, et mortui fuerint in manibus ejus,
criminis reus erit. 21 Sin autem uno die vel
duobus supervixerit, non subjacebit pœnæ,
quia pecunia illius est. 22 Si rixati fuerint
viri, et percusserit quis mulierem prægnan-
tem, et abortivum quidem fecerit, sed ipsa
vixerit: subjacebit damno quantum maritus
mulieris expetierit, et arbitri judicaverint.
23 Sin autem mors ejus fuerit subsecuta,
reddet animan pro anima, 24 Oculum pro
oculo, dentem pro dente, manum pro manu,
pedem pro pede, 25 Adustionem pro adus-
tione, vulnus pro vulnere, livorem pro livore.
26 Si percusserit quispiam oculum servi sui
aut ancillæ, et luscos eos fecerit, dimittet eos
liberos pro oculo quem eruit. 27 Dentem
quoque si excusserit servo vel ancillæ suæ,
similiter dimittet eos liberos. 28 Si bos cornu
percusserit virum aut mulierem, et mortui
fuerint, lapidibus obruetur: et non comeden-
tur carnes ejus, dominus quoque bovis in-
nocens erit. 29 Quod si bos cornupeta fuerit
ab heri et nudiustertius, et contestati sunt
dominum ejus, nec recluserit eum, occideritque
virum aut mulierem: et bos lapidibus obruetur,
et dominum ejus occident. 30 Quod si pre-
tium fuerit ei impositum, dabit pro anima sua
quidquid fuerit postulatus. 31 Filium quoque
et filiam si cornu percusserit, simili sententiæ
subjacebit. 32 Si servum ancillamque in-
vaserit, triginta siclos argenti domino dabit,
bos vero lapidibus opprimetur. 33 Si quis
aperuerit cisternam, et foderit, et non operue-
rit eam, ceciderit que bos aut asinus in eam,
34 Reddet dominus cisternæ pretium jumen-
torum: quod autem mortuum est, ipsius erit.
35 Si bos alienus bovem alterius vulneraverit,
et ille mortuus fuerit: vendent bovem vivum,
et divident pretium, cadaver autem mortui
inter se dispertient. 36 Sin autem sciebat
quod bos cornupeta esset ab heri et nudiuster-
tius, et non custodivit eum dominus suus:
reddet bovem pro bove, et cadaver integrum
accipiet.

CAPUT XXII.

1 Si quis furatus fuerit bovem, aut ovem,
et occiderit vel vendiderit: quinque boves pro
uno bove restituet, et quatuor oves pro una
ove. 2 Si effringens fur domum sive suffodiens
fuerit inventus, et accepto vulnere mortuus
fuerit: percussor non erit reus sanguinis.
3 Quod si orto sole hoc fecerit, homicidium
perpetravit, et ipse morietur. Si non habuerit
quod pro furte reddat, ipse venundabitur

3 אִם־הִמָּצֵא תִמָּצֵא בְיָדוֹ הַגְּנֵבָה מִשּׁוֹר
עַד־חֲמוֹר עַד־שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃
ס 4 כִּי יַבְעֶר־אִישׁ שָׂדֶה אוֹ־כֶרֶם
וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירֹה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר
מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ ס
5 כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל
גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
הַמַּבְעִר אֶת־הַבְּעֵרָה׃ ס 6 כִּי־
יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים לִשְׁמֹר
וְגֻנַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם
שְׁנָיִם׃ 7 אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב
בַּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח
יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ 8 עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע
עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־שַׂלְמָה
עַל־כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד
הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן
אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ ס
9 כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר
אוֹ־שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר
אוֹ־נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ 10 שְׁבֻעַת יְהוָה
תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ
בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃
11 וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃
12 אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא
יְשַׁלֵּם׃ פ 13 וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ
מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ־מֵת בְּעָלָיו אֵין־עִמּוֹ
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ 14 אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם
אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ ס
15 וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה
וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
16 אִם־מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף
יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ ס
17 מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ 18 כָּל־שֹׁכֵב
עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ ס 19 זֹבֵחַ
לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ 20 וְגֵר
לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 21 כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא
תְעַנּוּן׃ 22 אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק
יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ 23 וְחָרָה
אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם
אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ פ
24 אִם־כֶּסֶף ׀ תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי
עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן
עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ 25 אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת
רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃

4 Ἐὰν δὲ καταλειφθῇ καὶ εὑρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ
κλέμμα ἀπό τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλᾶ
αὐτὰ ἀποτίσει. 5 Ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ
ἀμπελῶνα, καὶ ἀφῇ τὸ κτῆνος αὐτοῦ καταβοσκῆσαι
ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ
τὸ γέννημα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν
καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ
βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει. 6 Ἐὰν
δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὕρῃ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ
ἅλωνας ἢ στάχυς ἢ πεδίον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ
ἐκκαύσας. 7 Ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον ἀργύριον
ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ
ἀνθρώπου, ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει τὸ
διπλοῦν. 8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ὁ κλέψας, προσ-
ελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
καὶ ὀμεῖται, ἦ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ'
ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον. 9 Κατὰ
πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα, περί τε μόσχου καὶ ὑποζυγίου
καὶ προβάτου καὶ ἱματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς
ἐγκαλουμένης, ὅ τι οὖν ἂν ᾖ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἁλοὺς διὰ
τοῦ Θεοῦ ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον. 10. Ἐὰν
δέ τις δῷ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβα-
τον ἢ πᾶν κτῆνος φυλάξαι, καὶ συντριβῇ ἢ
τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γνῷ,
11 Ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων,
ἦ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθόλου τῆς παρα-
καταθήκης τοῦ πλησίον· καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ
κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποτίσει. 12 Ἐὰν δὲ κλαπῇ
παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ. 13 Ἐὰν δὲ θηριά-
λωτον γένηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν, καὶ οὐκ
ἀποτίσει. 14 Ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλη-
σίον, καὶ συντριβῇ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον
γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ᾖ μετ' αὐτοῦ, ἀποτίσει·
15 Ἐὰν δὲ ὁ κύριος ᾖ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει·
ἐὰν δὲ μισθωτὸς ᾖ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ. 16 Ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνή-
στευτον καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερνῇ φερνιεῖ
αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. 17 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων
ἀνανεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι
αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πατρὶ
καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων. 18 Φαρ-
μακοὺς οὐ περιποιήσετε. 19 Πᾶν κοιμώμενον
μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς. 20 Ὁ
θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται, πλὴν
Κυρίῳ μόνῳ. 21 Καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε
οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν· ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ. 22 Πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ
κακώσετε· 23 Ἐὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτοὺς καὶ
κεκράξαντες καταβοήσωσι πρός μέ, ἀκοῇ εἰσακού-
σομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν, 24 Καὶ ὀργισθήσομαι
θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται
αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι, καὶ τὰ παιδία ὑμῶν
ὀρφανά. 25 Ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσῃς τῷ
ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί, οὐκ ἔσῃ αὐτὸν
κατεπείγων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον. 26 Ἐὰν
δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλη-
σίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ·

4 Si inventum fuerit apud eum quod furatus
est, vivens, sive bos, sive asinus, sive ovis:
duplum restituet. 5 Si læserit quispiam
agrum vel vineam, et dimiserit jumentum
suum ut depascatur aliena: quidquid optimum
habuerit in agro suo, vel in vinea, pro damni
æstimatione restituet. 6 Si egressus ignis
invenerit spinas, et comprehenderit acervos
frugum, sive stantes segetes in agris, reddet
damnum qui ignem succenderit. 7 Si quis
commendaverit amico pecuniam, aut vas in
custodiam, et ab eo qui susceperat, furto
ablata fuerint: si invenitur fur, duplum reddet.
8 Si latet fur, dominus domus applicabitur
ad deos, et jurabit quod non extenderit manum
in rem proximi sui, 9 Ad perpetrandam
fraudem, tam in bove, quam in asino, et ove ac
vestimento, et quidquid damnum inferre potest:
ad deos utriusque causa perveniet; et si illi
judicaverint, duplum restituet proximo suo.
10 Si quis commendaverit proximo suo asinum,
bovem, ovem, et omne jumentum ad custodiam,
et mortuum fuerit, aut debilitatum, vel captum
ab hostibus, nullusque hoc viderit: 11 Jus-
jurandum erit in medio, quod non extenderit
manum ad rem proximi sui: suscipietque
dominus juramentum, et ille reddere non
cogetur. 12 Quod si furto ablatum fuerit,
restituet damnum domino. 13 Si comestum
a bestia, deferat ad eum quod occisum est, et
non restituet. 14 Qui a proximo suo quid-
quam horum mutuo postulaverit, et debili-
tatum aut mortuum fuerit domino non præ-
sente, reddere compelletur. 15 Quod si im-
præsentiarum dominus fuerit, non restituet,
maxime si conductum venerat pro mercede
operis sui. 16 Si seduxerit quis virginem
needum desponsatam, dormieritque cum ea:
dotabit eam, et habebit eam uxorem. 17 Si
pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam
juxta modum dotis, quam virgines accipere
consueverunt. 18 Maleficos non patieris vi-
vere. 19 Qui coierit cum jumento, morte
moriatur. 20 Qui immolat diis, occidetur,
præterquam Domino soli. 21 Advenam non
contristabis, neque affliges eum: advenæ
enim et ipsi fuistis in terra Ægypti. 22 Viduæ
et pupillo non nocebitis. 23 Si læseritis eos,
vociferabuntur ad me, et ego audiam clamorem
eorum: 24 Et indignabitur furor meus, per-
cutiamque vos gladio, et erunt uxores vestræ
viduæ, et filii vestri pupilli. 25 Si pecuniam
mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat
tecum, non urgebis eum quasi exactor, nec usuris
opprimes. 26 Si pignus a proximo tuo accepe-
ris vestimentum, ante solis occasum reddes ei.

26 כִּי הִוא כְסוּתֹה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ
לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי
וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃ ס
27 אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא
תָאֹר׃ 28 מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִּי׃ 29 כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ
לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃ 30 וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן
לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב
תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ ס

פרשה כג׃

1 לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ
עִם־רָשָׁע לִהְיֹת עֵד חָמָס׃ 2 לֹא־תִהְיֶה
אַחֲרֵי־רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב
לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ 3 וְדָל לֹא
תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃ ס 4 כִּי תִפְגַּע
שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ
לוֹ׃ ס 5 כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ
רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב
תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃ ס 6 לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט
אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃ 7 מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי
וְצַדִּיק אַל־תַּהֲרֹג כִּי לֹא־אַצְדִּיק רָשָׁע׃
8 וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים
וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃ 9 וְגֵר לֹא תִלְחָץ
וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 10 וְשֵׁשׁ שָׁנִים
תִּזְרַע אֶת־אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃
11 וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ
אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה
כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃ 12 שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת
לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־
אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃ 13 וּבְכֹל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי
אֲלֵיכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא
תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךָ׃ 14 שָׁלֹשׁ
רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃ 15 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת
תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בוֹ יָצָאתָ
מִמִּצְרָיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ 16 וְחַג
הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה
וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת־
מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ 17 שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדֹן ׀
יְהוָה׃ 18 לֹא־תִזְבַּח עַל־חָמֵץ דַּם־
זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֵלֶב־חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃

27 Ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ, μόνον
τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι
κοιμηθήσεται; Ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρὸς μέ,
εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεήμων γάρ εἰμι. 28 Θεοὺς
οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ
κακῶς ἐρεῖς. 29 Ἀπαρχὰς ἅλωνος καὶ ληνοῦ σου
οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου
δώσεις ἐμοί. 30 Οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου
καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου· ἑπτὰ
ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ
ἀποδώσεις μοι αὐτό. 31 Καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ
μοι· καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε, τῷ κυνὶ
ἀποῤῥίψατε αὐτό.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΟΥ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν· οὐ συγκαταθήσῃ
μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἄδικος. 2 Οὐκ
ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ· οὐ προστεθήσῃ μετὰ
πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ τῶν πλειόνων ὥστε ἐκκλεῖ-
σαι κρίσιν. 3 Καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει.
4 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοῒ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ
ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώ-
σεις αὐτῷ. 5 Ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ
ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ
παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτὸ μετ᾽ αὐτοῦ.
6 Οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ.
7 Ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ. Ἀθῷον
καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς, καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν
ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων. 8 Καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ
γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ
λυμαίνεται ῥήματα δίκαια. 9 Καὶ προσήλυτον οὐ
θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύ-
του· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
10 Ἓξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ
γεννήματα αὐτῆς· 11 Τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἄφεσιν ποιή-
σεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ
ἔθνους σου· τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια
θηρία. Οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν
ἐλαιῶνά σου. 12 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου,
τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνάπαυσις· ἵνα ἀναπαύση-
ται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα
ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος.
13 Πάντα ὅσα εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε· καὶ
ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ
ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. 14 Τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι. 15 Τὴν ἑορτὴν τῶν
ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν· ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε
ἄζυμα, καθάπερ ἐνετειλάμην σοι, κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ
Αἰγύπτου. Οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός. 16 Καὶ
ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν
ἔργων σου ὧν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ
ἑορτὴν συντελείας ἐπ᾽ ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ
συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου.
17 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν
ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
18 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου
σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐ θύσεις
ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιάματός μου, οὐδὲ μὴ
κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωΐ.

27 Ipsum enim est solum quo operitur, in-
dumentum carnis ejus, nec habet aliud in quo
dormiat: si clamaverit ad me, exaudiam eum,
quia misericors sum. 28 Diis non detrahes,
et principi populi tui non maledices. 29 De-
cimas tuas et primitias tuas non tardabis
reddere: primogenitum filiorum tuorum dabis
mihi. 30 De bobus quoque, et ovibus similiter
facies: septem diebus sit cum matre sua, die
octava reddes illum mihi. 31 Viri sancti
eritis mihi: carnem, quæ a bestiis fuerit
prægustata, non comedetis, sed projicietis
canibus.

CAPUT XXIII.

1 Non suscipies vocem mendacii: nec junges
manum tuam ut pro impio dicas falsum testi-
monium. 2 Non sequeris turbam ad faciendum
malum: nec in judicio, plurimorum acquiesces
sententiæ, ut a vero devies. 3 Pauperis quo-
que non misereberis in judicio. 4 Si occur-
reris bovi inimici tui, aut asino erranti, reduc
ad eum. 5 Si videris asinum odientis te
jacere sub onere, non pertransibis, sed sub-
levabis cum eo. 6 Non declinabis in judicium
pauperis. 7 Mendacium fugies; insontem et
justum non occides: quia aversor impium.
8 Nec accipies munera, quæ etiam excæcant
prudentes, et subvertunt verba justorum.
9 Peregrino molestus non eris: scitis enim
advenarum animas: quia et ipsi peregrini
fuistis in terra Ægypti. 10 Sex annis semi-
nabis terram tuam, et congregabis fruges ejus.
11 Anno autem septimo dimittes eam, et
requiescere facies, ut comedant pauperes populi
tui; et quidquid reliquum fuerit, edant bestiæ
agri: ita facies in vinea, et in oliveto tuo.
12 Sex diebus operaberis: septimo die ces-
sabis, ut requiescat bos et asinus tuus: et
refrigeretur filius ancillæ tuæ, et advena.
13 Omnia quæ dixi vobis, custodite. Et per
nomen externorum deorum non jurabitis,
neque audietur ex ore vestro. 14 Tribus
vicibus per singulos annos mihi festa celebra-
bitis. 15 Solemnitatem azymorum custodies.
Septem diebus comedes azyma, sicut præcepi
tibi, tempore mensis novorum, quando egressus
es de Ægypto: non apparebis in conspectu
meo vacuus. 16 Et solemnitatem messis pri-
mitivorum operis tui, quæcumque semi-
naveris in agro; solemnitatem quoque in exitu
anni, quando congregaveris omnes fruges
tuas de agro. 17 Ter in anno apparebit
omne masculinum tuum coram Domino
Deo tuo. 18 Non immolabis super fer-
mento sanguinem victimæ meæ, nec rema-
nebit adeps solemnitatis meæ usque mane.

19 רֵאשִׁ֗ית בִּכּוּרֵי֙ אַדְמָ֣תְךָ֔ תָּבִ֕יא בֵּ֖ית יְהוָ֣ה
אֱלֹהֶ֑יךָ לֹֽא־תְבַשֵּׁ֥ל גְּדִ֖י בַּחֲלֵ֥ב אִמּֽוֹ׃ פ
20 הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י שֹׁלֵ֤חַ מַלְאָךְ֙ לְפָנֶ֔יךָ לִשְׁמָרְךָ֖
בַּדָּ֑רֶךְ וְלַהֲבִ֣יאֲךָ֔ אֶל־הַמָּק֖וֹם אֲשֶׁ֥ר הֲכִנֹֽתִי׃
21 הִשָּׁ֧מֶר מִפָּנָ֛יו וּשְׁמַ֥ע בְּקֹל֖וֹ אַל־תַּמֵּ֣ר
בּ֑וֹ כִּ֣י לֹ֤א יִשָּׂא֙ לְפִשְׁעֲכֶ֔ם כִּ֥י שְׁמִ֖י בְּקִרְבּֽוֹ׃
22 כִּ֣י אִם־שָׁמ֤וֹעַ תִּשְׁמַע֙ בְּקֹל֔וֹ וְעָשִׂ֕יתָ כֹּ֖ל
אֲשֶׁ֣ר אֲדַבֵּ֑ר וְאָֽיַבְתִּי֙ אֶת־אֹ֣יְבֶ֔יךָ וְצַרְתִּ֖י
אֶת־צֹרְרֶֽיךָ׃ 23 כִּֽי־יֵלֵ֣ךְ מַלְאָכִי֮ לְפָנֶ֒יךָ֒
וֶֽהֱבִֽיאֲךָ֗ אֶל־הָֽאֱמֹרִי֙ וְהַ֣חִתִּ֔י וְהַפְּרִזִּי֙
וְהַֽכְּנַעֲנִ֔י הַחִוִּ֖י וְהַיְבוּסִ֑י וְהִכְחַדְתִּֽיו׃
24 לֹֽא־תִשְׁתַּחֲוֶ֤ה לֵֽאלֹהֵיהֶם֙ וְלֹ֣א תָעָבְדֵ֔ם
וְלֹ֥א תַעֲשֶׂ֖ה כְּמַֽעֲשֵׂיהֶ֑ם כִּ֤י הָרֵס֙ תְּהָ֣רְסֵ֔ם
וְשַׁבֵּ֥ר תְּשַׁבֵּ֖ר מַצֵּבֹתֵיהֶֽם׃ 25 וַעֲבַדְתֶּ֗ם
אֵ֚ת יְהוָ֣ה אֱלֹֽהֵיכֶ֔ם וּבֵרַ֥ךְ אֶֽת־לַחְמְךָ֖
וְאֶת־מֵימֶ֑יךָ וַהֲסִרֹתִ֥י מַחֲלָ֖ה מִקִּרְבֶּֽךָ׃
ס 26 לֹ֥א תִהְיֶ֛ה מְשַׁכֵּלָ֥ה וַעֲקָרָ֖ה
בְּאַרְצֶ֑ךָ אֶת־מִסְפַּ֥ר יָמֶ֖יךָ אֲמַלֵּֽא׃ 27 אֶת־
אֵֽימָתִי֙ אֲשַׁלַּ֣ח לְפָנֶ֔יךָ וְהַמֹּתִי֙ אֶת־כָּל־הָעָ֔ם
אֲשֶׁ֥ר תָּבֹ֖א בָּהֶ֑ם וְנָתַתִּ֧י אֶת־כָּל־אֹיְבֶ֛יךָ
אֵלֶ֖יךָ עֹֽרֶף׃ 28 וְשָׁלַחְתִּ֥י אֶת־הַצִּרְעָ֖ה
לְפָנֶ֑יךָ וְגֵ֨רְשָׁ֜ה אֶת־הַחִוִּ֧י אֶת־הַכְּנַעֲנִ֛י
וְאֶת־הַחִתִּ֖י מִלְּפָנֶֽיךָ׃ 29 לֹ֧א אֲגָרְשֶׁ֛נּוּ מִפָּנֶ֖יךָ
בְּשָׁנָ֣ה אֶחָ֑ת פֶּן־תִּהְיֶ֤ה הָאָ֙רֶץ֙ שְׁמָמָ֔ה וְרַבָּ֥ה
עָלֶ֖יךָ חַיַּ֥ת הַשָּׂדֶֽה׃ 30 מְעַ֥ט מְעַ֛ט אֲגָרְשֶׁ֖נּוּ
מִפָּנֶ֑יךָ עַ֚ד אֲשֶׁ֣ר תִּפְרֶ֔ה וְנָחַלְתָּ֖ אֶת־הָאָֽרֶץ׃
31 וְשַׁתִּ֣י אֶת־גְּבֻלְךָ֗ מִיַּם־סוּף֙ וְעַד־יָ֣ם
פְּלִשְׁתִּ֔ים וּמִמִּדְבָּ֖ר עַד־הַנָּהָ֑ר כִּ֣י ׀ אֶתֵּ֣ן
בְּיֶדְכֶ֗ם אֵ֚ת יֹשְׁבֵ֣י הָאָ֔רֶץ וְגֵרַשְׁתָּ֖מוֹ מִפָּנֶֽיךָ׃
32 לֹא־תִכְרֹ֥ת לָהֶ֛ם וְלֵאלֹהֵיהֶ֖ם בְּרִֽית׃ 33 לֹ֤א
יֵשְׁבוּ֙ בְּאַרְצְךָ֔ פֶּן־יַחֲטִ֥יאוּ אֹתְךָ֖ לִ֑י כִּ֤י תַעֲבֹד֙
אֶת־אֱלֹ֣הֵיהֶ֔ם כִּֽי־יִהְיֶ֥ה לְךָ֖ לְמוֹקֵֽשׁ׃ פ

פרשה כד׃

1 וְאֶל־מֹשֶׁ֨ה אָמַ֜ר עֲלֵ֣ה אֶל־יְהוָ֗ה אַתָּה֙
וְאַהֲרֹן֙ נָדָ֣ב וַאֲבִיה֔וּא וְשִׁבְעִ֖ים מִזִּקְנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶ֖ם מֵרָחֹֽק׃ 2 וְנִגַּ֨שׁ מֹשֶׁ֤ה
לְבַדּוֹ֙ אֶל־יְהוָ֔ה וְהֵ֖ם לֹ֣א יִגָּ֑שׁוּ וְהָעָ֕ם לֹ֥א
יַעֲל֖וּ עִמּֽוֹ׃ 3 וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֗ה וַיְסַפֵּ֤ר לָעָם֙ אֵ֚ת
כָּל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֔ה וְאֵ֖ת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִ֑ים וַיַּ֨עַן
כָּל־הָעָ֜ם ק֤וֹל אֶחָד֙ וַיֹּ֣אמְר֔וּ כָּל־הַדְּבָרִ֛ים
אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר יְהוָ֖ה נַעֲשֶֽׂה׃ 4 וַיִּכְתֹּ֣ב מֹשֶׁ֗ה
אֵ֚ת כָּל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֔ה וַיַּשְׁכֵּ֣ם בַּבֹּ֔קֶר וַיִּ֥בֶן
מִזְבֵּ֖חַ תַּ֣חַת הָהָ֑ר וּשְׁתֵּ֤ים עֶשְׂרֵה֙
מַצֵּבָ֔ה לִשְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר שִׁבְטֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

19 Τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. 20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασά σοι. 21 Πρόσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπείθει αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε· τὸ γὰρ ὄνομά μού ἐστιν ἐπ' αὐτῷ 22 Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι πᾶσα ἡ γῆ, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσητε πάντα ὅσα ἂν εἴπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι. 23 Πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου, καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς. 24 Οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν. 25 Καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν. 26 Οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω. 27 Καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου, καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς, καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας. 28 Καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου, καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμοῤῥαίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ. 29 Οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς· 30 Κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν. 31 Καὶ θήσω τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιείμ, καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ. 32 Οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην· 33 Καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρός με· ἐὰν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα.

ΚΕΦ. κδ′.

1 ΚΑΙ Μωυσῇ εἶπεν, Ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ, καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ. 2 Καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιοῦσιν· ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν. 3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες, Πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησε Κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. 4 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου. Ὀρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωῒ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ,

19 Primitias frugum terræ tuæ deferes in domum Domini Dei tui. Non coques hœdum in lacte matris suæ. 20 Ecce ego mittam angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. 21 Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo. 22 Quod si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. 23 Præcedetque te angelus meus, et introducet te ad Amorrhæum, et Hethæum, et Pherezæum, Chananæumque, et Hevæum, et Jebusæum, quos ego conteram. 24 Non adorabis deos eorum, nec coles eos: non facies opera eorum, sed destrues eos, et confringes statuas eorum. 25 Servietisque Domino Deo vestro, ut benedicam panibus tuis et aquis, et auferam infirmitatem de medio tui. 26 Non erit infœcunda, nec sterilis in terra tua: numerum dierum tuorum implebo. 27 Terrorem meum mittam in præcursum tuum, et occidam omnem populum, ad quem ingredieris: cunctorumque inimicorum tuorum coram te terga vertam: 28 Emittens crabrones prius, qui fugabunt Hevæum, et Chananæum, et Hethæum, antequam introeas. 29 Non ejiciam eos a facie tua anno uno: ne terra in solitudinem redigatur, et crescant contra te bestiæ. 30 Paulatim expellam eos de conspectu tuo, donec augearis, et possideas terram. 31 Ponam autem terminos tuos a mari Rubro usque ad mare Palæstinorum, et a deserto usque ad fluvium: tradam in manibus vestris habitatores terræ, et ejiciam eos de conspectu vestro. 32 Non inibis cum eis fœdus, nec cum diis eorum. 33 Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant in me, si servieris diis eorum: quod tibi certe erit in scandalum.

CAPUT XXIV.

1 Moysi quoque dixit: Ascende ad Dominum tu, et Aaron, Nadab, et Abiu, et septuaginta senes ex Israel, et adorabitis procul. 2 Solusque Moyses ascendet ad Dominum, et illi non appropinquabunt: nec populus ascendet cum eo. 3 Venit ergo Moyses, et narravit plebi omnia verba Domini, atque judicia: responditque omnis populus una voce: Omnia verba Domini, quæ locutus est, faciemus. 4 Scripsit autem Moyses universos sermones Domini, et mane consurgens ædificavit altare ad radices montis, et duodecim titulos per duodecim tribus Israel.

5 וַיִּשְׁלַח אֶת־נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים :
6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת
וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ : 7 וַיִּקַּח סֵפֶר
הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע : 8 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם
עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : 9 וַיַּעַל מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל : 10 וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת
רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם
הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר : 11 וְאֶל־אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ : ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה־שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ
אֶת־לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר
כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם : 13 וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ
מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים :
14 וְאֶל־הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בָזֶה עַד
אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר
עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם :
15 וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־
הָהָר : 16 וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הַר סִינַי
וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן : 17 וּמַרְאֵה
כְּבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר
לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 16 וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ
הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה :

פ פ פ יט

פרשה כה :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־לִי תְּרוּמָה מֵאֵת
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת־
תְּרוּמָתִי : 3 וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאִתָּם זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת : 4 וּתְכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים : 5 וְעֹרֹת
אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי
שִׁטִּים : 6 שֶׁמֶן לַמָּאֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים : 7 אַבְנֵי־
שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן : 8 וְעָשׂוּ
לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם : 9 כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי
מַרְאֶה אוֹתְךָ אֵת תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֵת
תַּבְנִית כָּל־כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ : ס

5 Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα, καὶ ἔθυσαν
θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μοσχάρια. 6 Λαβὼν δὲ
Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας·
τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυ-
σιαστήριον. 7 Καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθή-
κης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν, Πάντα
ὅσα ἐλάλησε Κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
8 Λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο
Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τού-
των. 9 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδὰβ
καὶ Ἀβιοὺδ καὶ ἑβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραήλ,
10 Καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἱστήκει ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον
πλίνθου σαπφείρου, καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος
τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι. 11 Καὶ τῶν ἐπιλέκ-
των τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς· καὶ ὤφθη-
σαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀνάβηθι πρὸς
μὲ εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοι τὰ πυξία
τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς ἃς ἔγραψα
νομοθετῆσαι αὐτοῖς. 13 Καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ
Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος
τοῦ Θεοῦ, 14 Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν, Ἡσυχά-
ζετε αὐτοῦ ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ
Ἀαρὼν καὶ Ὢρ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τινι συμβῇ κρίσις,
προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. 15 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς
καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ
ὄρος. 16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας· καὶ
ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ
μέσου τῆς νεφέλης. 17 Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης
Κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους
ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 18 Καὶ εἰσῆλθε Μωυ-
σῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος,
καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας.

ΚΕΦ. κέ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς
παρὰ πάντων οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε
τὰς ἀπαρχάς μου. 3 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ ἣν
λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ
χαλκόν, 4 Καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον
διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας
αἰγείας, 5 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα
καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα, 6 Καὶ
λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν
ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη. 7 Καὶ ποιήσεις μοι
ἁγίασμα, καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν· 8 Καὶ ποιήσεις
μοι κατὰ πάντα ὅσα σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει,
τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα
πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς, οὕτω ποιήσεις.

5 Misitque juvenes de filiis Israel, et ob-
tulerunt holocausta, immolaveruntque victimas
pacificas Domino, vitulos. 6 Tulit itaque
Moyses dimidiam partem sanguinis, et misit
in crateras: partem autem residuam fudit
super altare. 7 Assumensque volumen fœderis,
legit audiente populo: qui dixerunt: Omnia
quæ locutus est Dominus, faciemus, et erimus
obedientes. 8 Ille vero sumptum sanguinem
respersit in populum, et ait: Hic est sanguis
fœderis quod pepigit Dominus vobiscum super
cunctis sermonibus his. 9 Ascenderuntque
Moyses et Aaron, Nadab et Abiu, et septua-
ginta de senioribus Israel: 10 Et viderunt
Deum Israel: et sub pedibus ejus quasi opus
lapidis sapphirini, et quasi cælum, cum sere-
num est. 11 Nec super eos qui procul reces-
serant de filiis Israel, misit manum suam:
videruntque Deum, et comederunt, ac biberunt.
12 Dixit autem Dominus ad Moysen: Ascende
ad me in montem, et esto ibi: daboque tibi
tabulas lapideas, et legem ac mandata quæ
scripsi, ut doceas eos. 13 Surrexerunt Moyses
et Josue minister ejus: ascendensque Moyses
in Montem Dei, 14 Senioribus ait: Expectate
hic donec revertamur ad vos. Habetis Aaron
et Hur vobiscum: si quid natum fuerit quæs-
tionis, referetis ad eos. 15 Cumque ascendisset
Moyses, operuit nubes montem, 16 Et habi-
tavit gloria Domini super Sinai, tegens illum
nube sex diebus: septimo autem die vocavit
eum de medio caliginis. 17 Erat autem
species gloriæ Domini, quasi ignis ardens
super verticem montis, in conspectu filiorum
Israel. 18 Ingressusque Moyses medium ne-
bulæ, ascendit in montem: et fuit ibi quad
raginta diebus, et quadraginta noctibus.

CAPUT XXV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, ut tollant
mihi primitias, ab omni homine qui offeret
ultroneus, accipietis eas. 3 Hæc sunt autem
quæ accipere debetis: aurum, et argentum, et
æs, 4 Hyacinthum et purpuram, coccumque
bis tinctum, et byssum, pilos caprarum, 5 Et
pelles arietum rubricatas, pellesque ianthinas,
et ligna setim: 6 Oleum ad luminaria con-
cinnanda: aromata in unguentum, et thy-
miamata boni odoris: 7 Lapides onychinos,
et gemmas ad ornandum ephod ac rationale.
8 Facientque mihi sanctuarium, et habitabo in
medio eorum: 9 Juxta omnem similitudinem
tabernaculi quod ostendam tibi, et omnium
vasorum in cultum ejus: sicque facietis illud:

10 וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי
אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
קֹמָתוֹ׃ 11 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת
וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב
סָבִיב׃ 12 וְיָצַקְתָּ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת
עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ
הַשֵּׁנִית׃ 13 וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ 14 וְהֵבֵאתָ אֶת־הַבַּדִּים
בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־
הָאָרֹן בָּהֶם׃ 15 בְּטַבְּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ
הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ׃ 16 וְנָתַתָּ אֶל־הָאָרֹן
אֵת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ 17 וְעָשִׂיתָ
כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ 18 וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם
כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי
קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ 19 וַעֲשֵׂה כְּרוּב אֶחָד
מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־
הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי
קְצוֹתָיו׃ 20 וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם
לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ
פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ 21 וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־
הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל־הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת
אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ 22 וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם
וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי
הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת
כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
פ 23 וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
קֹמָתוֹ׃ 24 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ
לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 25 וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ
סָבִיב׃ 26 וְעָשִׂיתָ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וְנָתַתָּ אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר
לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ 27 לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיןָ
הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת אֶת־
הַשֻּׁלְחָן׃ 28 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא־בָם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
29 וְעָשִׂיתָ קְּעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וּקְשׂוֹתָיו
וּמְנַקִּיֹּתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ 30 וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם
פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ פ 31 וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת
זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּיעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃

9 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσή-
πτων, δύο πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ πήχεος
καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος, καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ
ὕψος. 10 Καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ,
ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ ποιήσεις
αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ στρεπτὰ κύκλῳ. 11 Καὶ ἐλά-
σεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθή-
σεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη· δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ
κλίτος τὸ ἕν, καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ
δεύτερον. 12 Ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα,
καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ· 13 Καὶ εἰσάξεις
τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ, αἴρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς·
14 Ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ
ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. 15 Καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν
κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι. 16 Καὶ ποιή-
σεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσίου καθαροῦ, δύο
πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ πήχεος καὶ ἡμί-
σους τὸ πλάτος. 17 Καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ
χρυσοτορευτά, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου· 18 Ποιηθήσονται
Χεροὺβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ Χεροὺβ εἷς ἐκ
τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ
ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη.
19 Ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας
ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς
ἄλληλα· εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα
τῶν Χερουβίμ. 20 Καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον
ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν, καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβα-
λεῖς τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι. 21 Καὶ γνωσθή-
σομαί σοι ἐκεῖθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ
ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ τῶν ὄντων
ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα
ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
22 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσῆν χρυσίου καθαροῦ,
δύο πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πήχεος τὸ εὖρος, καὶ
πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος. 23 Καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσᾶ κύκλῳ· καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ· 24 Καὶ ποιή-
σεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ. 25 Καὶ
ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθή-
σεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην· 26 Καὶ ἔσονται
οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν, ὥστε αἴρειν
ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν. 27 Καὶ ποιήσεις τοὺς
ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις
αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ
τράπεζα. 28 Καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ
τὰς θυΐσκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κυάθους,
ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ἐκ χρυσίου καθαροῦ
ποιήσεις αὐτά. 29 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν
τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διὰ
παντός. 30 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσίου
καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυλὸς
αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ
οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται.

10 Arcam de lignis setim compingite, cujus
longitudo habeat duos et semis cubitos: lati-
tudo, cubitum et dimidium: altitudo, cubitum
similiter ac semissem. 11 Et deaurabis eam
auro mundissimo intus et foris: faciesque
supra, coronam auream per circuitum: 12 Et
quatuor circulos aureos, quos pones per qua-
tuor arcæ angulos: duo circuli sint in latere
uno, et duo in altero. 13 Facies quoque vectes
de lignis setim, et operies eos auro. 14 In-
ducesque per circulos qui sunt in arcæ la-
teribus, ut portetur in eis: 15 Qui semper
erunt in circulis, nec unquam extrahentur ab
eis. 16 Ponesque in arca testificationem quam
dabo tibi. 17 Facies et propitiatorium de auro
mundissimo: duos cubitos et dimidium tenebit
longitudo ejus, et cubitum ac semissem lati-
tudo. 18 Duos quoque cherubim aureos et
productiles facies, ex utraque parte oraculi.
19 Cherub unus sit in latere uno, et alter in
altero. 20 Utrumque latus propitiatorii tegant,
expandentes alas et operientes oraculum, re-
spiciantque se mutuo versis vultibus in pro-
pitiatorium quo operienda est arca, 21 In
qua pones testimonium quod dabo tibi. 22 Inde
præcipiam, et loquar ad te supra propitia-
torium, ac de medio duorum cherubim, qui
erunt super arcam testimonii, cuncta quæ
mandabo per te filiis Israel. 23 Facies et
mensam de lignis setim, habentem duos cubitos
longitudinis, et in latitudine cubitum, et in
altitudine cubitum ac semissem. 24 Et in-
aurabis eam auro purissimo: faciesque illi
labium aureum per circuitum, 25 Et ipsi
labio coronam interrasilem altam quatuor
digitis: et super illam, alteram coronam aure-
olam. 26 Quatuor quoque circulos aureos
præparabis, et pones eos in quatuor angulis
ejusdem mensæ per singulos pedes. 27 Subter
coronam erunt circuli aurei, ut mittantur
vectes per eos, et possit mensa portari.
28 Ipsos quoque vectes facies de lignis setim,
et circumdabis auro ad subvehendam mensam.
29 Parabis et acetabula, ac phialas, thuribula,
et cyathos, in quibus offerenda sunt libamina,
ex auro purissimo. 30 Et pones super mensam
panes propositionis in conspectu meo semper.
31 Facies et candelabrum ductile de auro
mundissimo, hastile ejus, et calamos, scyphos,
et sphærulas, ac lilia ex ipso procedentia.

32 וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀ קְנֵי
מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה
מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ 33 שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃
34 וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ 35 וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה׃
36 כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ
מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ 37 וְעָשִׂיתָ
אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ
וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ׃ 38 וּמַלְקָחֶיהָ
וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ 39 כִּכָּר זָהָב טָהוֹר
יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃
40 וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אַתָּה
מָרְאֶה בָּהָר׃ ס

פרשה כו׃

1 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעֹת
שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתֹלַעַת שָׁנִי
כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
2 אֹרֶךְ ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 3 חֲמֵשׁ
הַיְרִיעֹת תִּהְיֶיןָ חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ
וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃
4 וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת
הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃
5 חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת
וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה
אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת
אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ 6 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים
קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה
אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃
7 וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן
עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
8 אֹרֶךְ ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃
9 וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד
וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַלְתָּ אֶת־
הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃

*31 Ἓξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλα-
γίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλί-
τους τοῦ ἑνὸς αὐτῆς, καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς
λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου. 32 Καὶ
τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους· ἐν
τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτὴρ καὶ κρίνον· οὕτω
τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς
λυχνίας. 33 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους· ἐν τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ
σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς. 34 Ὁ σφαιρωτὴρ
ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς, καὶ σφαιρωτὴρ
ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· οὕτω
τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς
λυχνίας. 35 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους. 36 Οἱ σφαιρωτῆρες καὶ
οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν· ὅλη τορευτὴ ἐξ
ἑνὸς χρυσίου καθαροῦ. 37 Καὶ ποιήσεις τοὺς
λύχνους αὐτῆς ἑπτά· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους,
καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς προσώπου. 38 Καὶ τὸν
ἐπαρυστῆρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ
χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις. 39 Πάντα τὰ σκεύη
ταῦτα τάλαντον χρυσίου καθαροῦ. 40 Ὅρα ποιή-
σεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.*

ΚΕΦ. κϛ'.

*1 ΚΑΙ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβὶμ ἐργασίᾳ ὑφάντου
ποιήσεις αὐτάς. 2 Μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς
ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων, καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων
ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται· μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις
ταῖς αὐλαίαις. 3 Πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ
ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας, καὶ πέντε
αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ. 4 Καὶ
ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους
τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὴν
συμβολήν· καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς
αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ.
5 Πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ,
καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους
τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας·
ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἑκάστην.
6 Καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς, καὶ
συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις·
καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία. 7 Καὶ ποιήσεις δέῤῥεις
τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἕνδεκα δέῤῥεις
ποιήσεις αὐτάς. 8 Τὸ μῆκος τῆς δέῤῥεως τῆς μιᾶς
τριάκοντα πήχεων, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς
δέῤῥεως τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἕνδεκα
δέῤῥεσι. 9 Καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέῤῥεις ἐπὶ τὸ
αὐτό, καὶ τὰς ἓξ δέῤῥεις ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐπιδιπλώσεις
τὴν δέῤῥιν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.*

32 Sex calami egredientur de lateribus, tres
ex uno latere, et tres ex altero. 33 Tres
scyphi quasi in nucis modum per calamos
singulos, sphærulaque simul et lilium : et tres
similiter scyphi instar nucis in calamo altero,
sphærulaque simul et lilium ; hoc erit opus
sex calamorum, qui producendi sunt de hastili.
34 In ipso autem candelabro erunt quatuor
scyphi in nucis modum, sphærulæque per
singulos, et lilia. 35 Sphærulæ sub duobus
calamis per tria loca, qui simul sex fiunt, pro-
cedentes de hastili uno. 36 Et sphærulæ
igitur et calami ex ipso erunt, universa duc-
tilia de auro purissimo. 37 Facies et lucernas
septem, et pones eas super candelabrum, ut
luceant ex adverso. 38 Emunctoria quoque,
et ubi quæ emuncta sunt extinguantur, fiant
de auro purissimo. 39 Omne pondus cande-
labri cum universis vasis suis habebit talentum
auri purissimi. 40 Inspice, et fac secundum
exemplar quod tibi in monte monstratum est.

CAPUT XXVI.

1 Tabernaculum vero ita facies : Decem
cortinas de bysso retorta, et hyacintho, ac
purpura, coccoque bis tincto, variatas opere
plumario facies. 2 Longitudo cortinæ unius
habebit vigintiocto cubitos : latitudo, quatuor
cubitorum erit. Unius mensuræ fient universa
tentoria. 3 Quinque cortinæ sibi jungentur
mutuo, et aliæ quinque nexu simili cohære-
bunt. 4 Ansulas hyacinthinas in lateribus ac
summitatibus facies cortinarum, ut possint
invicem copulari. 5 Quinquagenas ansulas
cortina habebit in utraque parte, ita insertas,
ut ansa contra ansam veniat, et altera alteri
possit aptari. 6 Facies et quinquaginta circulos
aureos quibus cortinarum vela jungenda sunt,
ut unum tabernaculum fiat. 7 Facies et saga
cilicina undecim, ad operiendum tectum taber-
naculi. 8 Longitudo sagi unius habebit tri-
ginta cubitos : et latitudo, quatuor : æqua erit
mensura sagorum omnium. 9 E quibus quinque
junges seorsum, et sex sibi mutuo copulabis,
ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices.

10 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת הַקִּיצֹנָה בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
11 וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל
וְהָיָה אֶחָד׃ 12 וְסֶרַח הָעֹדֵף בִּירִיעֹת
הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל
אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ 13 וְהָאַמָּה מִזֶּה וְהָאַמָּה
מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה
סָרוּחַ עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃
14 וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם
מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃
פ 15 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן
עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ 16 עֶשֶׂר אַמּוֹת
אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 17 שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ 18 וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה
תֵימָנָה׃ 19 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה
תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃
20 וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן
עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃ 21 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 22 וּלְיַרְכְּתֵי
הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃
23 וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן
בַּיַּרְכָתָיִם׃ 24 וְיִהְיוּ תֹאֲמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת
הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת
יִהְיוּ׃ 25 וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם
כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד׃ 26 וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה
לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד׃ 27 וַחֲמִשָּׁה
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃ 28 וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ
הַקְּרָשִׁים מַבְרִחַ מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃
29 וְאֶת־הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם
תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת
הַבְּרִיחִם זָהָב׃ 30 וַהֲקֵמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאֵיתָ בָּהָר׃ ס

10 Καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ
χείλους τῆς δέῤῥεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνὰ μέσον κατα
συμβολήν· καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ
τοῦ χείλους τῆς δέῤῥεως τῆς συναπτούσης τῆς
δευτέρας. 11 Καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντή-
κοντα, καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν,
καὶ συνάψεις τὰς δέῤῥεις καὶ ἔσται ἕν. 12 Καὶ
ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέῤῥεσι τῆς
σκηνῆς· τὸ ἥμισυ τῆς δέῤῥεως τὸ ὑπολελειμμένον
ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέῤῥεων τῆς
σκηνῆς, ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς· 13 Πῆχυν
ἐκ τούτου καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος
τῶν δέῤῥεων, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέῤῥεων τῆς
σκηνῆς· ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς
σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ. 14 Καὶ
ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν
ἠρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίν-
θινα ἐπάνωθεν. 15 Καὶ ποιήσεις στύλους τῆς
σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων· 16 Δέκα πήχεων
ποιήσεις τὸν στῦλον τὸν ἕνα, καὶ πήχεως ἑνὸς καὶ
ἡμίσους τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός· 17 Δύο
ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἑνί, ἀντιπίπτοντας
ἕτερον τῷ ἑτέρῳ· οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις
τῆς σκηνῆς. 18 Καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ,
εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βοῤῥᾶν.
19 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις
τοῖς εἴκοσι στύλοις, δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ
εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ
στύλῳ τῷ ἑνι εἰς ἀμφότερα τα μέρη αὐτοῦ. 20 Καὶ
τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἴκοσι στύλους·
21 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς, δύο
βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη
αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς
ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. 22 Καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω
τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιή-
σεις ἓξ στύλους. 23 Καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ
τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων, 24 Καὶ
ἔσται ἐξ ἴσου κάτωθεν· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι
ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν· οὕτω ποιήσεις
ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶ γωνίαις, ἴσαι ἔστωσαν. 25 Καὶ
ἔσονται ὀκτὼ στῦλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ
δεκαέξ· δύο βάσεις τῷ ἑνὶ στύλῳ εἰς ἀμφότερα τὰ
μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί.
26 Καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε
τῷ ἑνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,
27 Καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ κλίτει τῆς
σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ
τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασ-
σαν· 28 Καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν
στύλων διικνείσθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ
ἕτερον κλίτος. 29 Καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώ-
σεις χρυσίῳ, καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς εἰς
οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλούς, καὶ καταχρυσώσεις τοὺς
μοχλοὺς χρυσίῳ. 30 Καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν
κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

10 Facies et quinquaginta ansas in ora sagi
unius, ut conjungi cum altero queat: et quin-
quaginta ansas in ora sagi alterius, ut cum
altero copuletur. 11 Facies et quinquaginta
fibulas æneas, quibus jungantur ansæ, ut
unum ex omnibus operimentum fiat. 12 Quod
autem superfuerit in sagis quæ parantur
tecto, id est, unum sagum quod amplius est, ex
medietate ejus operies posteriora tabernaculi.
13 Et cubitus ex una parte pendebit, et
alter ex altera, qui plus est in sagorum
longitudine, utrumque latus tabernaculi prote-
gens. 14 Facies et operimentum aliud tecto
de pellibus arietum rubricatis: et super hoc
rursum aliud operimentum de ianthinis pel-
libus. 15 Facies et tabulas stantes taber-
naculi de lignis setim, 16 Quæ singulæ
denos cubitos in longitudine habeant, et in
latitudine singulos ac semissem. 17 In late-
ribus tabulæ, duæ incastraturæ fient, quibus
tabula alteri tabulæ connectatur: atque in
hunc modum cunctæ tabulæ parabuntur.
18 Quarum viginti erunt in latere meridiano
quod vergit ad austrum. 19 Quibus quad-
raginta bases argenteas fundes, ut binæ bases
singulis tabulis per duos angulos subjiciantur.
20 In latere quoque secundo tabernaculi quod
vergit ad aquilonem, viginti tabulæ erunt,
21 Quadraginta habentes bases argenteas;
binæ bases singulis tabulis supponentur.
22 Ad occidentalem vero plagam tabernaculi
facies sex tabulas, 23 Et rursum alias duas
quæ in angulis erigantur post tergum taberna-
culi. 24 Eruntque conjunctæ a deorsum
usque sursum, et una omnes compago retine-
bit. Duabus quoque tabulis quæ in angulis
ponendæ sunt, similis junctura servabitur.
25 Et erunt simul tabulæ octo, bases earum
argenteæ sedecim, duabus basibus per unam
tabulam supputatis. 26 Facies et vectes de
lignis setim quinque ad continendas tabulas
in uno latere tabernaculi, 27 Et quinque
alios in altero, et ejusdem numeri ad occiden-
talem plagam: 28 Qui mittentur per medias
tabulas a summo usque ad summum. 29 Ipsas
quoque tabulas deaurabis, et fundes in eis
annulos aureos, per quos vectes tabulata
contineant: quos operies laminis aureis.
30 Et eriges tabernaculum juxta exem-
plar quod tibi in monte monstratum est.

שמות כו כז

31 וְעָשִׂיתָ פָרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ
כְּרֻבִים׃ 32 וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה
עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל־
אַרְבָּעָה אַדְנֵי־כָסֶף׃ 33 וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת
תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה מִבֵּית
לַפָּרֹכֶת אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת
לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃
34 וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת
בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ 35 וְשַׂמְתָּ אֶת־הַשֻּׁלְחָן
מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן
עַל־צֶלַע צָפוֹן׃ 36 וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח
הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ 37 וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ
חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב
וָוֵיהֶם זָהָב וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה אַדְנֵי
נְחֹשֶׁת׃ ס

פרשה כז׃

1 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ
אַמּוֹת אֹרֶךְ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ
יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃
2 וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ
תִּהְיֶיןָ קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃
3 וְעָשִׂיתָ סִּירֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ וְיָעָיו וּמִזְרְקֹתָיו
וּמִזְלְגֹתָיו וּמַחְתֹּתָיו לְכָל־כֵּלָיו תַּעֲשֶׂה
נְחֹשֶׁת׃ 4 וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה
רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע
טַבְּעֹת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו׃ 5 וְנָתַתָּה
אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמָטָּה
וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ׃
6 וְעָשִׂיתָ בַדִּים לַמִּזְבֵּחַ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ 7 וְהוּבָא אֶת־בַּדָּיו
בַּטַּבָּעֹת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹת
הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׂאֵת אֹתוֹ׃ 8 נְבוּב לֻחֹת תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הֶרְאָה אֹתְךָ בָּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ׃
ס 9 וְעָשִׂיתָ אֵת חֲצַר הַמִּשְׁכָּן
לִפְאַת נֶגֶב־תֵּימָנָה קְלָעִים לֶחָצֵר שֵׁשׁ
מָשְׁזָר מֵאָה בָאַמָּה אֹרֶךְ לַפֵּאָה הָאֶחָת׃
10 וְעַמֻּדָיו עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃
11 וְכֵן לִפְאַת צָפוֹן בָּאֹרֶךְ קְלָעִים מֵאָה
אֹרֶךְ וְעַמֻּדָו עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃

ΕΞΟΔΟΣ, κϛʹ, κζʹ.

*31 Καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου
νενησμένης· ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ Χερουβίμ.
32 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων
ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες
αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
ἀργυραῖ. 33 Καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν
στύλων, καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετά-
σματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ διοριεῖ τὸ
καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. 34 Καὶ κατακαλύψεις
τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν
τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων. 35 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν τρά-
πεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν
λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς
σκηνῆς τὸ πρὸς νότον· καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις
ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βοῤῥᾶν. 36 Καὶ
ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐξ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου
καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ. 37 Καὶ
ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους, καὶ
χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν
χρυσαῖ, καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.*

ΚΕΦ. κζʹ.

*1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων,
πέντε πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πέντε πήχεων τὸ
εὖρος· τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ
τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ. 2 Καὶ ποιήσεις τὰ
κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν· ἐξ αὐτοῦ
ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ.
3 Καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ τὸν
καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς
κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ· καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ. 4 Καὶ ποιήσεις
αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν· καὶ ποιήσεις
τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ὑπὸ τὰ
τέσσαρα κλίτη. 5 Καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν
ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ
ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου. 6 Καὶ
ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων
ἀσήπτων, καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ. 7 Καὶ
εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους· καὶ
ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου
ἐν τῷ αἴρειν αὐτό. 8 Κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις
αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω
ποιήσεις αὐτό. 9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ·
εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης, μῆκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἑνὶ
κλίτει· 10 Καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν
καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ. 11 Οὕτως τῷ κλίτει τῷ
πρὸς ἀπηλιώτην ἱστία ἑκατὸν πήχεων μῆκος· καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι
χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ.*

EXODUS, XXVI. XXVII.

31 Facies et velum de hyacintho, et purpura,
coccoque bis tincto, et bysso retorta, opere
plumario et pulchra varietate contextum:
32 Quod appendes ante quatuor columnas de
lignis setim, quæ ipsæ quidem deauratæ erunt,
et habebunt capita aurea, sed bases argenteas.
33 Inseretur autem velum per circulos, intra
quod pones arcam testimonii, quo et sanc-
tuarium, et sanctuarii sanctuaria dividentur.
34 Pones et propitiatorium super arcam tes-
timonii in Sancto sanctorum: 35 Mensamque
extra velum: et contra mensam candelabrum
in latere tabernaculi meridiano: mensa enim
stabit in parte aquilonis. 36 Facies et ten-
torium in introitu tabernaculi de hyacintho,
et purpura, coccoque bis tincto, et bysso
retorta, opere plumarii. 37 Et quinque colum-
nas deaurabis lignorum setim, ante quas duce-
tur tentorium: quarum erunt capita aurea, et
bases æneæ.

CAPUT XXVII.

1 Facies et altare de lignis setim, quod
habebit quinque cubitos in longitudine, et
totidem in latitudine, id est, quadrum, et tres
cubitos in altitudine. 2 Cornua autem per
quatuor angulos ex ipso erunt: et operies
illud ære. 3 Faciesque in usus ejus lebetes
ad suscipiendos cineres, et forcipes atque
fuscinulas, et ignium receptacula: omnia vasa
ex ære fabricabis. 4 Craticulamque in modum
retis æneam: per cujus quatuor angulos erunt
quatuor annuli ænei, 5 Quos pones subter
arulam altaris: eritque craticula usque ad
altaris medium. 6 Facies et vectes altaris
de lignis setim duos, quos operies laminis
æneis: 7 Et induces per circulos, eruntque
ex utroque latere altaris ad portandum.
8 Non solidum, sed inane et cavum in-
trinsecus facies illud, sicut tibi in monte
monstratum est. 9 Facies et atrium taber-
naculi, in cujus australi plaga contra meridiem
erunt tentoria de bysso retorta: centum
cubitos unum latus tenebit in longitudine.
10 Et columnas viginti cum basibus totidem
æneis, quæ capita cum cælaturis suis habebunt
argentea. 11 Similiter et in latere aquilonis per
longum erunt tentoria centum cubitorum, co-
lumnæ viginti, et bases æneæ ejusdem numeri
et capita earum cum cælaturis suis argentea.

12 וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים
אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה׃
13 וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה
חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ 14 וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה
קְלָעִים לַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה׃ 15 וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
16 וּלְשַׁעַר הֶחָצֵר מָסָךְ ׀ עֶשְׂרִים אַמָּה
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה׃ 17 כָּל־עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב
מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם כָּסֶף וְאַדְנֵיהֶם
נְחֹשֶׁת׃ 18 אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָאַמָּה
וְרֹחַב ׀ חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקֹמָה חָמֵשׁ
אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃
19 לְכֹל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכָל־
יְתֵדֹתָיו וְכָל־יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת׃

כ ס ס ס

20 וְאַתָּה תְּצַוֶּה ׀ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת
נֵר תָּמִיד׃ 21 בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת
אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס

פרשה כח׃

1 וְאַתָּה הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ
וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־
לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן׃ 2 וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן
אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃ 3 וְאַתָּה תְּדַבֵּר
אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ
חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ
לְכַהֲנוֹ־לִי׃ 4 וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ
חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת
וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ
וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ־לִי׃ 5 וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ פ 6 וְעָשׂוּ
אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ 7 שְׁתֵּי
כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
וְחֻבָּר׃ 8 וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו
כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃

12 Τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἱστία
πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ
βάσεις αὐτῶν δέκα. 13 Καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς
πρὸς νότον ἱστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι
αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. 14 Καὶ πεν-
τεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἱστίων τῷ κλίτει
τῷ ἑνί· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
τρεῖς. 15 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον δεκαπέντε
πήχεων τῶν ἱστίων τὸ ὕψος· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς,
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. 16 Καὶ τῇ πύλῃ τῆς
αὐλῆς κάλυμμα, εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος, ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσ-
σου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ· στῦλοι
αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.
17 Πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυ-
ρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ,
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. 18 Τὸ δὲ μῆκος τῆς
αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ᾽ ἑκατόν, καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ
πεντήκοντα, καὶ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου
κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. 19 Καὶ
πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ
οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ. 20 Καὶ σὺ σύν-
ταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον
ἐξ ἐλαίων ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς
καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διὰ παντός. 21 Ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἔξωθεν τοῦ καταπετάσμα-
τος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης· καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ᾽ ἑσπέρας ἕως πρωὶ ἐναντίον
Κυρίου· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κη′.

1 ΚΑΙ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τόν τε
Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἱερατεύειν μοι, Ἀαρὼν καὶ
Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς
Ἀαρών. 2 Καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρὼν
τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. 3 Καὶ σὺ
λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα
πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως, καὶ ποιήσουσι
τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ
ἱερατεύσει μοί. 4 Καὶ αὗται αἱ στολαὶ ἃς ποιή-
σουσι· τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν
ποδήρη καὶ χιτῶνα κοσυμβωτὸν καὶ κίδαριν καὶ
ζώνην· καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι. 5 Καὶ αὐτοὶ
λήψονται τὸ χρυσίον καὶ τὸν ὑάκινθον καὶ τὴν
πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον. 6 Καὶ
ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,
ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ· 7 Δύο ἐπωμίδες συνέ-
χουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυσὶ
μέρεσιν ἐξηρτημέναι· 8 Καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμί-
δων, ὅ ἐστιν ἐπ᾽ αὐτῷ, κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ
ἔσται ἐκ χρυσίου καθαροῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

12 In latitudine vero atrii, quod respicit ad
occidentem, erunt tentoria per quinquaginta
cubitos, et columnæ decem, basesque totidem.
13 In ea quoque atrii latitudine, quæ respicit
ad orientem, quinquaginta cubiti erunt. 14 In
quibus quindecim cubitorum tentoria lateri
uno deputabuntur, columnæque tres et bases
totidem: 15 Et in latere altero erunt ten-
toria cubitos obtinentia quindecim, columnæ
tres, et bases totidem. 16 In introitu vero
atrii fiet tentorium cubitorum viginti ex hya-
cintho et purpura, coccoque bis tincto, et bysso
retorta, opere plumarii: columnas habebit
quatuor, cum basibus totidem. 17 Omnes
columnæ atrii per circuitum vestitæ erunt
argenteis laminis, capitibus argenteis, et basi-
bus æneis. 18 In longitudine occupabit atrium
cubitos centum, in latitudine quinquaginta, alti-
tudo quinque cubitorum erit; fietque de bysso
retorta, et habebit bases æneas. 19 Cuncta
vasa tabernaculi in omnes usus et ceremonias,
tam paxillos ejus quam atrii, ex ære facies.
20 Præcipe filiis Israel ut afferant tibi oleum
de arboribus olivarum purissimum, piloque
contusum: ut ardeat lucerna semper 21 In
tabernaculo testimonii, extra velum quod op-
pansum est testimonio. Et collocabunt eam
Aaron et filii ejus, ut usque mane luceat coram
Domino. Perpetuus erit cultus per succes-
siones eorum a filiis Israel.

CAPUT XXVIII.

1 Applica quoque ad te Aaron fratrem
tuum cum filiis suis de medio filiorum Israel,
ut sacerdotio fungantur mihi: Aaron, Nadab,
et Abiu, Eleazar, et Ithamar. 2 Faciesque
vestem sanctam Aaron fratri tuo in gloriam et
decorem. 3 Et loqueris cunctis sapientibus
corde, quos replevi spiritu prudentiæ, ut
faciant vestes Aaron, in quibus sanctificatus
ministret mihi. 4 Hæc autem erunt vesti-
menta quæ facient: Rationale, et super-
humerale, tunicam et lineam strictam, cidarim
et balteum. Facient vestimenta sancta fratri
tuo Aaron et filiis ejus, ut sacerdotio fungantur
mihi. 5 Accipientque aurum, et hyacinthum,
et purpuram, coccumque bis tinctum, et byssum.
6 Facient autem superhumerale de auro et
hyacintho et purpura, coccoque bis tincto, et
bysso retorta, opere polymito. 7 Duas oras
junctas habebit in utroque latere summitatum,
ut in unum redeant. 8 Ipsa quoque textura et
cuncta operis varietas erit ex auro, et hyacintho,
et purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta.

9 וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ
עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 שִׁשָּׁה
מִשְּׁמֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת
הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית
כְּתוֹלְדֹתָם׃ 11 מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן פִּתּוּחֵי
חֹתָם תְּפַתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה
אֹתָם׃ 12 וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל
כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־
שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן׃ ס 13 וְעָשִׂיתָ
מִשְׁבְּצֹת זָהָב׃ 14 וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרֹת זָהָב
טָהוֹר מִגְבָּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹת
וְנָתַתָּה אֶת־שַׁרְשְׁרֹת הָעֲבֹתֹת עַל־
הַמִּשְׁבְּצֹת׃ ס 15 וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן
מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנּוּ
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ 16 רָבוּעַ יִהְיֶה כָּפוּל
זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ׃ 17 וּמִלֵּאתָ בוֹ
מִלֻּאַת אֶבֶן אַרְבָּעָה טוּרִים אָבֶן טוּר
אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃
18 וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיַהֲלֹם׃
19 וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃
20 וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם וְיָשְׁפֵה
מְשֻׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוּאֹתָם׃ 21 וְהָאֲבָנִים
תִּהְיֶיןָ עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ
תִּהְיֶיןָ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט׃ 22 וְעָשִׂיתָ
עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב
טָהוֹר׃ 23 וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת
זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי
קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ 24 וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת
הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃
25 וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן
עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כִּתְפוֹת
הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ 26 וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי
טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת
הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפוֹד
בָּיְתָה׃ 27 וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה
אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד מִלְּמַטָּה
מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב
הָאֵפוֹד׃ 28 וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו
אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל־
חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד׃

9 Καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ
γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
10 Ἓξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα καὶ τὰ ἓξ
ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ
τὰς γενέσεις αὐτῶν, 11 Ἔργον λιθουργικῆς τέχνης·
γλύμμα σφραγῖδος διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ
τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 12 Καὶ θήσεις
τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος·
λίθοι μνημοσύνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ
ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημό-
συνον περὶ αὐτῶν. 13 Καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ
χρυσίου καθαροῦ· 14 Καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ
ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν,
ἔργον πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ
πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας κατὰ τὰς παρωμί-
δας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων. 15 Καὶ ποιήσεις
λογεῖον τῶν κρίσεων ἔργον ποικιλτοῦ· κατὰ τὸν
ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσίου καὶ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου
καὶ βύσσου κεκλωσμένης. 16 Ποιήσεις αὐτὸ τετρά-
γωνον, ἔσται διπλοῦν· σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ
καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος. 17 Καὶ καθυφανεῖς ἐν
αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων
ἔσται· σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος
ὁ εἷς· 18 Καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ
σάπφειρος καὶ ἴασπις· 19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος
λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος· 20 Καὶ ὁ στίχος ὁ
τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον·
περικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ,
ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν. 21 Καὶ οἱ λίθοι
ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· γλυφαὶ σφραγί-
δων ἕκαστρς κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δεκαδύο
φυλάς. 22 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς
συμπεπλεγμένους, ἔργον ἁλυσιδωτὸν ἐκ χρυσίου
καθαροῦ. 23 Καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ
στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον, μνημόσυνον ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ. 24 Καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον
τῆς κρίσεως τοὺς κρωσσούς· τὰ ἁλυσιδωτὰ ἐπ᾽
ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις,
25 Καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ᾽ ἀμ-
φοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον.

9 Sumesque duos lapides onychinos, et sculpes
in eis nomina filiorum Israel: 10 Sex nomina
in lapide uno, et sex reliqua in altero, juxta
ordinem nativitatis eorum. 11 Opere sculp-
toris et cælatura gemmarii, sculpes eos nomi-
nibus filiorum Israel, inclusos auro atque
circumdatos: 12 Et pones in utroque latere
superhumeralis, memoriale filiis Israel. Por-
tabitque Aaron nomina eorum coram Domino
super utrumque humerum, ob recordationem.
13 Facies et uncinos ex auro, 14 Et duas
catenulas ex auro purissimo sibi invicem
cohærentes, quas inseres uncinis. 15 Rationale
quoque judicii facies opere polymito juxta
texturam superhumeralis, ex auro, hyacintho,
et purpura, coccoque bis tincto, et bysso
retorta. 16 Quadrangulum erit et duplex:
mensuram palmi habebit tam in longitudine
quam in latitudine. 17 Ponesque in eo qua-
tuor ordines lapidum: in primo versu erit
lapis sardius, et topazius, et smaragdus:
18 In secundo carbunculus, sapphirus, et
jaspis: 19 In tertio ligurius, achates, et ame-
thystus: 20 In quarto chrysolithus, ony-
chinus, et beryllus; inclusi auro erunt per
ordines suos. 21 Habebuntque nomina filiorum
Israel: duodecim nominibus cælabuntur, sin-
guli lapides nominibus singulorum per duo-
decim tribus. 22 Facies in rationali catenas
sibi invicem cohærentes ex auro purissimo:
23 Et duos annulos aureos, quos pones in
utraque rationalis summitate: 24 Catenasque
aureas junges annulis, qui sunt in marginibus
ejus: 25 Et ipsarum catenarum extrema
duobus copulabis uncinis in utroque latere
superhumeralis quod rationale respicit. 26 Fa-
cies et duos annulos aureos, quos pones in
summitatibus rationalis, in oris quæ e regione
sunt superhumeralis, et posteriora ejus aspi-
ciunt. 27 Nec non et alios duos annulos
aureos, qui ponendi sunt in utroque latere
superhumeralis deorsum, quod respicit contra
faciem juncturæ inferioris, ut aptari possit
cum superhumerali, 28 Et stringatur ra-
tionale annulis suis cum annulis super-
humeralis vitta hyacinthina, ut maneat
junctura fabrefacta, et a se invicem ra-
tionale et superhumerale nequeant separari.

29 וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן
לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד׃ 30 וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ
עַל־לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא
אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ ס 31 וְעָשִׂיתָ
אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ 32 וְהָיָה
פִי־רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב
מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא
יִקָּרֵעַ׃ 33 וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלָיו סָבִיב
וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃ 34 פַּעֲמֹן זָהָב
וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל
סָבִיב׃ 35 וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע
קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ
וְלֹא יָמוּת׃ ס 36 וְעָשִׂיתָ צִּיץ
זָהָב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּתּוּחֵי חֹתָם
קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ 37 וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל־פְּתִיל
תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמִּצְנָפֶת אֶל־מוּל פְּנֵי־
הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה׃ 38 וְהָיָה עַל־מֵצַח אַהֲרֹן
וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־עֲוֺן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם
וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי
יְהוָה׃ 39 וְשִׁבַּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ
מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃
40 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם
אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד
וּלְתִפְאָרֶת׃ 41 וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן
אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ
אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהֲנוּ־לִי׃ 42 וַעֲשֵׂה
לָהֶם מִכְנְסֵי־בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה
מִמָּתְנַיִם וְעַד־יְרֵכַיִם יִהְיוּ׃ 43 וְהָיוּ עַל־
אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבֹאָם ׀ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ
וְלֹא־יִשְׂאוּ עָוֺן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ
וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃ ס

פרשה כט׃

1 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ
אֹתָם לְכַהֵן לִי לְקַח פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם׃ 2 וְלֶחֶם מַצּוֹת
וְחַלֹּת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן סֹלֶת חִטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
3 וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל־סַל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ
אֹתָם בַּסָּל וְאֶת־הַפָּר וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם׃

30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν
δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στή-
θους Ἀαρὼν ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι
Κυρίου· καὶ οἴσει Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι Κυρίου διὰ παντός.
31 Καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον.
32 Καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὤαν
ἔχον κύκλῳ τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑφάντου, τὴν
συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ.
33 Καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτω-
θεν ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης, ὑπὸ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ· τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοΐσκους χρυσοῦς, καὶ
κώδωνας ἀνὰ μέσον τούτων περικύκλῳ· 34 Παρὰ
ῥοΐσκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ
λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ. 35 Καὶ ἔσται
Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ,
εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐξιόντι, ἵνα
μὴ ἀποθάνῃ. 36 Καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν
καθαρόν, καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγῖ-
δος, Ἁγίασμα Κυρίου. 37 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ
ὑακίνθου κεκλωσμένης, καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας,
κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται· 38 Καὶ ἔσται
ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρών, καὶ ἐξαρεῖ Ἀαρὼν τὰ
ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ
ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διὰ παντὸς δεκτὸν
αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου. 39 Καὶ οἱ κοσυμβωτοὶ τῶν
χιτώνων ἐκ βύσσου· καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην,
καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ. 40 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας, καὶ κιδά-
ρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. 41 Καὶ
ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ χρίσεις αὐτούς, καὶ
ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας· καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς
ἵνα ἱερατεύωσί μοι. 42 Καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περι-
σκελῆ λίνα καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν,
ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται. 43 Καὶ ἕξει Ἀαρὼν
αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται
λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου· καὶ
οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ
ἀποθάνωσι· νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΑΙ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς· ἁγιάσεις
αὐτοὺς ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς· λήψῃ δὲ
μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν καὶ κριοὺς ἀμώμους δύο,
2 Καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ
καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σεμίδαλιν
ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά. 3 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ
ἐπὶ κανοῦν ἕν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ
κανῷ, καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριούς·

29 Portabitque Aaron nomina filiorum Israel
in rationali judicii super pectus suum, quando
ingredietur sanctuarium, memoriale coram
Domino in æternum. 30 Pones autem in
rationali judicii Doctrinam et Veritatem, quæ
erunt in pectore Aaron, quando ingredietur
coram Domino: et gestabit judicium filiorum
Israel in pectore suo, in conspectu Domini
semper. 31 Facies et tunicam superhumeralis
totam hyacinthinam, 32 In cujus medio supra
erit capitium, et ora per gyrum ejus textilis,
sicut fieri solet in extremis vestium partibus,
ne facile rumpatur. 33 Deorsum vero, ad
pedes ejusdem tunicæ, per circuitum, quasi
mala punica facies, ex hyacintho, et purpura,
et cocco bis tincto, mixtis in medio tintin-
nabulis, 34 Ita ut tintinnabulum sit aureum
et malum punicum: rursumque tintinnabulum
aliud aureum et malum punicum. 35 Et ves-
tietur ea Aaron in officio ministerii, ut audia-
tur sonitus quando ingreditur et egreditur
sanctuarium in conspectu Domini, et non
moriatur. 36 Facies et laminam de auro
purissimo in qua sculpes opere cælatoris, Sanc-
tum Domino. 37 Ligabisque eam vitta hya-
cinthina, et erit super tiaram, 38 Imminens
fronti pontificis. Portabitque Aaron iniqui-
tates eorum quæ obtulerunt et sanctificaverunt
filii Israel, in cunctis muneribus et donariis
suis. Erit autem lamina semper in fronte
ejus, ut placatus sit eis Dominus. 39 Strin-
gesque tunicam bysso, et tiaram byssinam
facies, et balteum opere plumarii. 40 Porro
filiis Aaron tunicas lineas parabis, et balteos
ac tiaras, in gloriam et decorem: 41 Vesti-
esque his omnibus Aaron fratrem tuum et
filios ejus cum eo. Et cunctorum consecrabis
manus, sanctificabisque illos, ut sacerdotio
fungantur mihi. 42 Facies et feminalia linea,
ut operiant carnem turpitudinis suæ, a renibus
usque ad femora: 43 Et utentur eis Aaron
et filii ejus quando ingredientur tabernaculum
testimonii, vel quando appropinquant ad altare
ut ministrent in sanctuario, ne iniquitatis
rei moriantur. Legitimum sempiternum erit
Aaron, et semini ejus post eum.

CAPUT XXIX.

1 SED et hoc facies, ut mihi in sacerdotio
consecrentur. Tolle vitulum de armento, et
arietes duos immaculatos, 2 Panesque azymos,
et crustulam absque fermento, quæ conspersa
sit oleo, lagana quoque azyma oleo lita: de
simila triticea cuncta facies. 3 Et posita in
canistro offeres: vitulum autem et duos arietes.

4 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם׃ 5 וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַבְּגָדִים וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־
הַכֻּתֹּנֶת וְאֵת מְעִיל הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד
וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאָפַדְתָּ לוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃
6 וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־נֵזֶר
הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמִּצְנָפֶת׃ 7 וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ׃
8 וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּם כֻּתֳּנֹת׃
9 וְחָגַרְתָּ אֹתָם אַבְנֵט אַהֲרֹן וּבָנָיו וְחָבַשְׁתָּ
לָהֶם מִגְבָּעֹת וְהָיְתָה לָהֶם כְּהֻנָּה לְחֻקַּת
עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יַד־אַהֲרֹן וְיַד־בָּנָיו׃ 10 וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַפָּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַךְ אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר׃ 11 וְשָׁחַטְתָּ
אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
12 וְלָקַחְתָּ מִדַּם הַפָּר וְנָתַתָּה עַל־קַרְנֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ
אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ 13 וְלָקַחְתָּ אֶת־כָּל־
הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת הַיֹּתֶרֶת
עַל־הַכָּבֵד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה׃ 14 וְאֶת־
בְּשַׂר הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף
בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה חַטָּאת הוּא׃ 15 וְאֶת־
הָאַיִל הָאֶחָד תִּקָּח וְסָמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ 16 וְשָׁחַטְתָּ
אֶת־הָאָיִל וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 17 וְאֶת־הָאַיִל תְּנַתֵּחַ לִנְתָחָיו
וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו וְנָתַתָּ עַל־נְתָחָיו
וְעַל־רֹאשׁוֹ׃ 18 וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאַיִל
הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לַיהוָה רֵיחַ נִיחוֹחַ
אִשֶּׁה לַיהוָה הוּא׃ 19 וְלָקַחְתָּ אֵת הָאַיִל
הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
רֹאשׁ הָאָיִל׃ 20 וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הָאַיִל וְלָקַחְתָּ
מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל־
תְּנוּךְ אֹזֶן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדָם
הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ
אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 21 וְלָקַחְתָּ
מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְהִזֵּיתָ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו
וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו
וּבָנָיו וּבִגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ 22 וְלָקַחְתָּ מִן־
הָאַיִל הַחֵלֶב וְהָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב ׀ הַמְכַסֶּה
אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֵת ׀
שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין כִּי אֵיל מִלֻּאִים הוּא׃

4 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις
αὐτοὺς ἐν ὕδατι. 5 Καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις
Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τὸν χιτῶνα τὸν πο-
δήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον· καὶ συνάψεις
αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα. 6 Καὶ ἐπιθή-
σεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπιθή-
σεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν. 7 Καὶ
λήψῃ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ χρίσεις αὐτόν. 8 Καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς
χιτῶνας· 9 Καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις, καὶ
περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις· καὶ ἔσται αὐτοῖς
ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τελειώσεις Ἀαρὼν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
10 Καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 11 Καὶ σφάξεις τὸν μό-
σχον ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου. 12 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου
τῷ δακτύλῳ σου· τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς
παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. 13 Καὶ λήψῃ
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 14 Τὰ
δὲ κρέατα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον
κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· ἁμαρτίας
γάρ ἐστι. 15 Καὶ τὸν κριὸν λήψῃ τὸν ἕνα, καὶ
ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ· 16 Καὶ σφάξεις
αὐτόν, καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσι-
αστήριον κύκλῳ. 17 Καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις
κατὰ μέλη, καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας
ὕδατι, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ
κεφαλῇ. 18 Καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς ὀσμὴν εὐω-
δίας· θυμίαμα Κυρίῳ ἐστί. 19 Καὶ λήψῃ τὸν κριὸν
τὸν δεύτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ,
20 Καὶ σφάξεις αὐτόν· καὶ λήψῃ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ
ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς
λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ
ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ
τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν. 21 Καὶ
λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ
Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ· καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ
αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς
πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 22 Καὶ λήψῃ ἀπὸ
τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακα-
λύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ
τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· ἔστι γὰρ τελείωσις αὕτη·

4 Et Aaron ac filios ejus applicabis ad ostium
tabernaculi testimonii. Cumque laveris patrem
cum filiis suis aqua, 5 Indues Aaron vesti-
mentis suis, id est, linea et tunica, et super-
humerali et rationali, quod constringes balteo.
6 Et pones tiaram in capite ejus, et laminam
sanctam super tiaram, 7 Et oleum unctionis
fundes super caput ejus; atque hoc ritu conse-
crabitur. 8 Filios quoque illius applicabis,
et indues tunicis lineis, cingesque balteo,
9 Aaron scilicet et liberos ejus, et impones
eis mitras: eruntque sacerdotes mihi religione
perpetua. Postquam initiaveris manus eorum,
10 Applicabis et vitulum coram tabernaculo
testimonii. Imponentque Aaron et filii ejus
manus super caput illius, 11 Et mactabis
eum in conspectu Domini, juxta ostium taber-
naculi testimonii. 12 Sumptumque de san-
guine vituli, pones super cornua altaris digito
tuo, reliquum autem sanguinem fundes juxta
basim ejus. 13 Sumes et adipem totum qui
operit intestina, et reticulum jecoris, ac duos
renes, et adipem qui super eos est, et offeres
incensum super altare: 14 Carnes vero vituli
et corium et fimum combures foris extra
castra: eo quod pro peccato sit. 15 Unum
quoque arietem sumes, super cujus caput
ponent Aaron et filii ejus manus. 16 Quem
cum mactaveris, tolles de sanguine ejus, et
fundes circa altare. 17 Ipsum autem arietem
secabis in frusta: lotaque intestina ejus ac
pedes pones super concisas carnes, et super
caput illius. 18 Et offeres totum arietem in
incensum super altare: oblatio est Domino,
odor suavissimus victimæ Domini. 19 Tolles
quoque arietem alterum, super cujus caput
Aaron et filii ejus ponent manus. 20 Quem
cum immolaveris, sumes de sanguine ejus,
et pones super extremum auriculæ dextræ
Aaron et filiorum ejus, et super pollices
manus eorum ac pedis dextri, fundesque san-
guinem super altare per circuitum. 21 Cum-
que tuleris de sanguine qui est super altare,
et de oleo unctionis, asperges Aaron et vestes
ejus, filios et vestimenta eorum. Consecra-
tisque ipsis et vestibus, 22 Tolles adipem
de ariete, et caudam et arvinam, quæ operit
vitalia, ac reticulum jecoris, et duos renes,
atque adipem qui super eos est, armumque
dextrum, eo quod sit aries consecrationis:

23 וְכִכַּר לֶחֶם אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן
אַחַת וְרָקִיק אֶחָד מִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה׃ 24 וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כַּפֵּי
אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה׃ 25 וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם
וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה לְרֵיחַ
נִיחוֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה׃
26 וְלָקַחְתָּ אֶת־הֶחָזֶה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים
אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וְהֵנַפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהָיָה לְךָ לְמָנָה׃ 27 וְקִדַּשְׁתָּ אֵת ׀
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
הוּנַף וַאֲשֶׁר הוּרָם מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים מֵאֲשֶׁר
לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו׃ 28 וְהָיָה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
תְרוּמָה הוּא וּתְרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה׃
29 וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו
אַחֲרָיו לְמָשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלֵּא־בָם אֶת־
יָדָם׃ 30 שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשָׁם הַכֹּהֵן
תַּחְתָּיו מִבָּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ׃ 31 וְאֵת אֵיל הַמִּלֻּאִים
תִּקָּח וּבִשַּׁלְתָּ אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמָקֹם קָדֹשׁ׃
32 וְאָכַל אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־בְּשַׂר הָאַיִל
וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסָּל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
33 וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כֻּפַּר בָּהֶם לְמַלֵּא
אֶת־יָדָם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא־יֹאכַל כִּי־קֹדֶשׁ
הֵם׃ 34 וְאִם־יִוָּתֵר מִבְּשַׂר הַמִּלֻּאִים וּמִן־
הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת־הַנּוֹתָר
בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא׃ 35 וְעָשִׂיתָ
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כָּכָה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי
אֹתָכָה שִׁבְעַת יָמִים תְּמַלֵּא יָדָם׃ 36 וּפַר
חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל־הַכִּפֻּרִים וְחִטֵּאתָ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֶּרְךָ עָלָיו וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ
לְקַדְּשׁוֹ׃ 37 שִׁבְעַת יָמִים תְּכַפֵּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
כָּל־הַנֹּגֵעַ בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ׃ ס
38 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד׃ 39 אֶת־
הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ 40 וְעִשָּׂרֹן
סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כָּתִית רֶבַע הַהִין
וְנֵסֶךְ רְבִיעִת הַהִין יָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃
41 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכָּהּ
תַּעֲשֶׂה־לָּהּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

23 Καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ
τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι
Κυρίου· 24 Καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖ-
ρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ
ἀφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου. 25 Καὶ
λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως εἰς ὀσμὴν εὐω-
δίας ἔναντι Κυρίου· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ. 26 Καὶ
λήψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ὅ
ἐστιν Ἀαρών, καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι
Κύριου, καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι. 27 Καὶ ἁγιάσεις τὸ
στηθύνιον ἀφόρισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαι-
ρέματος, ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς ἀφῄρηται ἀπὸ τοῦ
κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν αὐτοῦ· 28 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
ἔστι γὰρ ἀφόρισμα τοῦτο, καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ. 29 Καὶ ἡ
στολὴ τοῦ ἁγίου ἥ ἐστιν Ἀαρὼν ἔσται τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ
τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν· 30 Ἑπτὰ ἡμέρας
ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις. 31 Καὶ τὸν κριὸν τῆς
τελειώσεως λήψῃ καὶ ἑψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ·
32 Καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα
τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 33 Ἔδονται
αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἁγιάσαι αὐτούς· καὶ ἀλλογενὴς οὐκ
ἔδεται ἀπ' αὐτῶν, ἔστι γὰρ ἅγια. 34 Ἐὰν δὲ κατα-
λειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως
καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωί, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ
πυρί· οὐ βρωθήσεται, ἁγίασμα γάρ ἐστι. 35 Καὶ
ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην σοι· ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις
τὰς χεῖρας αὐτῶν. 36 Καὶ τὸ μοσχάριον τῆς
ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ
καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ'
αὐτῷ, καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἁγιάσαι αὐτό. 37 Ἑπ-
τὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἁγιάσεις
αὐτό, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου·
πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἁγιασθήσεται.
38 Καὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελεχι-
σμοῦ· 39 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωί, καὶ
τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν· 40 Καὶ
δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομ-
μένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἲν καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον
τοῦ εἲν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί· 41 Καὶ τὸν ἀμ-
νὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινὸν κατὰ τὴν
θυσίαν τὴν πρωινὴν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐ-
τοῦ· ποιήσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ,

23 Tortamque panis unius, crustulam con-
spersam oleo, laganum de canistro azymorum,
quod positum est in conspectu Domini:
24 Ponesque omnia super manus Aaron et
filiorum ejus, et sanctificabis eos elevans
coram Domino. 25 Suscipiesque universa de
manibus eorum: et incendes super altare in
holocaustum, odorem suavissimum in conspectu
Domini, quia oblatio ejus est. 26 Sumes
quoque pectusculum de ariete, quo initiatus
est Aaron, sanctificabisque illud elevatum
coram Domino, et cedet in partem tuam.
27 Sanctificabisque et pectusculum conse-
cratum, et armum quem de ariete separasti,
28 Quo initiatus est Aaron et filii ejus, ce-
dentque in partem Aaron, et filiorum ejus
jure perpetuo a filiis Israel: quia primitiva
sunt et initia de victimis eorum pacificis quæ
offerunt Domino. 29 Vestem autem sanctam,
qua utetur Aaron, habebunt filii ejus post
eum, ut ungantur in ea, et consecrentur manus
eorum. 30 Septem diebus utetur illa qui
pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis
ejus, et qui ingredietur tabernaculum testi-
monii ut ministret in sanctuario. 31 Arietem
autem consecrationis tolles, et coques carnes
ejus in loco sancto: 32 Quibus vescetur Aaron
et filii ejus. Panes quoque, qui sunt in
canistro, in vestibulo tabernaculi testimonii
comedent, 33 Ut sit placabile sacrificium, et
sanctificentur offerentium manus. Alienigena
non vescetur ex eis, quia sancti sunt. 34 Quod
si remanserit de carnibus consecratis, sive
de panibus usque mane, combures reliquias
igni: non comedentur, quia sanctificata sunt.
35 Omnia, quæ præcepi tibi, facies super
Aaron et filiis ejus. Septem diebus conse-
crabis manus eorum: 36 Et vitulum pro
peccato offeres per singulos dies ad expian-
dum. Mundabisque altare cum immolaveris
expiationis hostiam, et unges illud in sancti-
ficationem. 37 Septem diebus expiabis altare,
et sanctificabis, et erit Sanctum sanctorum;
omnis qui tetigerit illud, sanctificabitur.
38 Hoc est quod facies in altari: Agnos
anniculos duos per singulos dies jugiter,
39 Unum agnum mane, et alterum vespere,
40 Decimam partem similæ conspersæ oleo
tuso, quod habeat mensuram quartam partem
hin, et vinum ad libandum ejusdem mensuræ
in agno uno. 41 Alterum vero agnum offeres
ad vesperam juxta ritum matutinæ oblationis,
et juxta ea quæ diximus, in odorem suavitatis:

42 עֹלַת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם׃ 43 וְנֹעַדְתִּי שָׁמָּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בִּכְבֹדִי׃ 44 וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֲקַדֵּשׁ לְכַהֵן לִי׃ 45 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 46 וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשָׁכְנִי בְתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ פ

פרשה ל׃

1 וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטַר קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ 2 אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ יִהְיֶה וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו׃ 3 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעָשִׂיתָ לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 4 וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לּוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צִדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֵמָּה׃ 5 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ 6 וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה׃ 7 וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ 8 וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 9 לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ לֹא תִסְּכוּ עָלָיו׃ 10 וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל־קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃

פ פ פ כא

11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 12 כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם׃ 13 זֶה ׀ יִתְּנוּ כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה׃ 14 כֹּל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה׃

42 Θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ὥστε λαλῆσαί σοι. 43 Καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου· 44 Καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἁγιάσω ἱερατεύειν μοι· 45 Καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός· 46 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.

ΚΕΦ. Λ΄.

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων· 2 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ πήχεως τὸ μῆκος καὶ πήχεως τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ. 3 Καὶ καταχρυσώσεις χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ. 4 Καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς· καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἴρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς. 5 Καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ. 6 Καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν. 7 Καὶ θυμιάσει ἐπ᾽ αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρωὶ πρωί· ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ᾽ αὐτοῦ, 8 Καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους, ὀψὲ θυμιάσει ἐπ᾽ αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διὰ παντὸς ἔναντι Κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν. 9 Καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ᾽ αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον, κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ᾽ αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐξιλάσεται ἐπ᾽ αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθαριεῖ αὐτό· εἰς γενεὰς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ. 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 12 Ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν. 13 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν, τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου, ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον, εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον· τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ Κυρίῳ. 14 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ.

42 Sacrificium est Domino, oblatione perpetua in generationes vestras, ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino, ubi constituam ut loquar ad te. 43 Ibique præcipiam filiis Israel, et sanctificabitur altare in gloria mea. 44 Sanctificabo et tabernaculum testimonii cum altari, et Aaron cum filiis suis, ut sacerdotio fungantur mihi. 45 Et habitabo in medio filiorum Israel, eroque eis Deus, 46 Et scient quia ego Dominus Deus eorum, qui eduxi eos de terra Ægypti, ut manerem inter illos, ego Dominus Deus ipsorum.

CAPUT XXX.

1 Facies quoque altare ad adolendum thymiama, de lignis setim, 2 Habens cubitum longitudinis, et alterum latitudinis, id est, quadrangulum, et duos cubitos in altitudine. Cornua ex ipso procedent. 3 Vestiesque illud auro purissimo, tam craticulam ejus, quam parietes per circuitum, et cornua. Faciesque ei coronam aureolam per gyrum, 4 Et duos annulos aureos sub corona per singula latera, ut mittantur in eos vectes, et altare portetur. 5 Ipsos quoque vectes facies de lignis setim, et inaurabis. 6 Ponesque altare contra velum, quod ante arcam pendet testimonii coram propitiatorio quo tegitur testimonium, ubi loquar tibi. 7 Et adolebit incensum super eo Aaron, suave fragrans, mane. Quando componet lucernas, incendet illud: 8 Et quando collocabit eas ad vesperum, uret thymiama sempiternum coram Domino in generationes vestras. 9 Non offeretis super eo thymiama compositionis alterius, nec oblationem et victimam, nec libabitis libamina. 10 Et deprecabitur Aaron super cornua ejus semel per annum, in sanguine quod oblatum est pro peccato, et placabit super eo in generationibus vestris. Sanctum sanctorum erit Domino. 11 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 12 Quando tuleris summam filiorum Israel juxta numerum, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, et non erit plaga in eis, cum fuerint recensiti. 13 Hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen, dimidium sicli juxta mensuram templi. Siclus viginti obolos habet. Media pars sicli offeretur Domino. 14 Qui habetur in numero, a viginti annis et supra, dabit pretium

15 הֶעָשִׁיר לֹא־יַרְבֶּה וְהַדַּל לֹא יַמְעִיט
מִמַּחֲצִית הַשָּׁקֶל לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה
לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם׃ 16 וְלָקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף
הַכִּפֻּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם׃
פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 18 וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת
לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ 19 וְרָחֲצוּ
אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃
20 בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא
יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת
לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ 21 וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם
וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־
עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃ פ
22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 23 וְאַתָּה
קַח־לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מָר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְקִנְּמָן בֶּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים
וּמָאתָיִם וּקְנֵה־בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם׃
24 וְקִדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
וְשֶׁמֶן זַיִת הִין׃ 25 וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן
מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֹקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ
שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃ 26 וּמָשַׁחְתָּ בוֹ
אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת אֲרוֹן הָעֵדֻת׃ 27 וְאֶת־
הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה וְאֶת־
כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ 28 וְאֶת־מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃
29 וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־
הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ 30 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־
בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי׃
31 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן
מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם׃
32 עַל־בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא
תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם׃
33 אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן
מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס
34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים
נָטָף ׀ וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה
בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ 35 וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת
רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃
36 וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה
לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד
לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃

15 Ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ
ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διδράχμου ἐν τῷ
διδόναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ, ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν. 16 Καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσ-
φορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς
τὸ κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔσται
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου, ἐξ-
ιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. 17 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 18 Ποίησον λουτῆρα
χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι·
καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐκχεεῖς
εἰς αὐτὸν ὕδωρ· 19 Καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας
ὕδατι. 20 Ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν·
ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουρ-
γεῖν καὶ ἀναφερειν τὰ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, 21 Νί-
ψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· ὅταν
εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψον-
ται ὕδατι ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· καὶ ἔσται αὐτοῖς
νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ'
αὐτόν. 22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέ-
γων, 23 Καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, τὸ ἄνθος σμύρνης
ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους, καὶ κινναμώμου
εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα,
καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα,
24 Καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου,
καὶ ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν εἶν· 25 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ
ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνῃ μυρε-
ψοῦ· ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον ἔσται. 26 Καὶ χρίσεις
ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κι-
βωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 27 Καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,
28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ
πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν λουτῆρα· 29 Καὶ ἁγιάσεις
αὐτά, καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· πᾶς ὁ ἁπτόμενος
αὐτῶν ἁγιασθήσεται. 30 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις, καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν
μοι. 31 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων,
Ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν· 32 Ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ
χρισθήσεται, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιή-
σετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιόν ἐστι, καὶ ἁγίασμα
ἔσται ὑμιν. 33 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν
δῷ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. 34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτήν, ὄνυχα, χαλβάνην
ἡδυσμοῦ καὶ λίβανον διαφανῆ· ἴσον ἴσῳ ἔσται·
35 Καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον
μυρεψοῦ μεμιγμένον, καθαρὸν ἔργον ἅγιον. 36 Καὶ
συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν
μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνω-
σθήσομαί σοι ἐκεῖθεν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν

15 Dives non addet ad medium sicli, et
pauper nihil minuet. 16 Susceptamque pecu-
niam, quæ collata est a filiis Israel, trades in
usus tabernaculi testimonii, ut sit monimentum
eorum coram Domino, et propitietur animabus
eorum. 17 Locutusque est Dominus ad Moy-
sen, dicens: 18 Facies et labrum æneum cum
basi sua ad lavandum: ponesque illud inter
tabernaculum testimonii et altare. Et missa
aqua, 19 Lavabunt in ea Aaron et filii ejus
manus suas ac pedes, 20 Quando ingressuri
sunt tabernaculum testimonii, et quando ac-
cessuri sunt ad altare, ut offerant in eo thy-
miama Domino, 21 Ne forte moriantur;
legitimum sempiternum erit ipsi, et semini
ejus per successiones. 22 Locutusque est
Dominus ad Moysen, 23 Dicens: Sume tibi
aromata, primæ myrrhæ et electæ quingentos
siclos, et cinnamomi medium, id est, ducentos
quinquaginta siclos, calami similiter ducentos
quinquaginta, 24 Casiæ autem quingentos
siclos, in pondere sanctuarii, olei de olivetis
mensuram hin: 25 Faciesque unctionis oleum
sanctum, unguentum compositus opere un-
guentarii, 26 Et unges ex eo tabernaculum
testimonii, et arcam testamenti, 27 Men-
samque cum vasis suis, candelabrum, et
utensilia ejus, altaria thymiamatis, 28 Et
holocausti, et universam supellectilem quæ ad
cultum eorum pertinet. 29 Sanctificabisque
omnia, et erunt Sancta sanctorum: qui teti-
gerit ea, sanctificabitur. 30 Aaron et filios
ejus unges, sanctificabisque eos, ut sacerdotio
fungantur mihi. 31 Filiis quoque Israel dices:
Hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in
generationes vestras. 32 Caro hominis non
ungetur ex eo, et juxta compositionem ejus
non facietis aliud, quia sanctificatum est, et
sanctum erit vobis. 33 Homo quicumque tale
composuerit, et dederit ex eo, alieno, exter-
minabitur de populo suo. 34 Dixitque Domi-
nus ad Moysen: Sume tibi aromata, stacten et
onycha, galbanum boni odoris, et thus lu-
cidissimum, æqualis ponderis erunt omnia.
35 Faciesque thymiama compositum opere
unguentarii, mixtum diligenter, et purum,
et sanctificatione dignissimum. 36 Cum-
que in tenuissimum pulverem universa
contuderis, pones ex eo coram tabernaculo
testimonii, in quo loco apparebo tibi.
Sanctum sanctorum erit vobis thymiama.

37 וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה׃
38 אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ
וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס

פרשה לא׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 רְאֵה
קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר
לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 3 וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחָכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃
4 לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף
וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 5 וּבַחֲרֹשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת
וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה׃
6 וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ אֵת אָהֳלִיאָב בֶּן־
אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן וּבְלֵב כָּל־חֲכַם־לֵב
נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃
7 אֵת ׀ אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת־
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל׃
8 וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה
הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת׃ 9 וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־
כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 10 וְאֵת בִּגְדֵי
הַשְּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ 11 וְאֵת שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃ פ
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 13 וְאַתָּה
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־
שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
14 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם
מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל־הָעֹשֶׂה בָהּ
מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמֶּיהָ׃ 15 שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה
כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת
יוּמָת׃ 16 וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית
עוֹלָם׃ 17 בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא
לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפַשׁ׃ ס 18 וַיִּתֵּן אֶל־
מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי
לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע
אֱלֹהִים׃

*37 Θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε
ὑμῖν ἑαυτοῖς· ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ· 38 Ὃς
ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ,
ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. λά.

1 ΚΑΙ *ἐλάλησε* Κύριος πρὸς Μωυσῆν *λέγων,
2 Ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν* Βεσελεὴλ *τὸν
τοῦ Οὐρείου τὸν Ὢρ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,* 3 Καὶ
*ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως
καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ,* 4 Διανοεῖσθαι καὶ
*ἀρχιτεκτονῆσαι, ἐργάζεσθαι τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀρ-
γύριον καὶ τὸν χαλκόν, καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν
πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστόν,* 5 Καὶ τὰ
*λιθουργικά, καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων,
ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα.* 6 Καὶ *ἐγὼ ἔδωκα
αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιὰβ τὸν τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς
Δάν, καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν, καὶ
ποιήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά σοι·* 7 Τὴν *σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ
τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὴν διασκευὴν τῆς
σκηνῆς,* 8 Καὶ *τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὴν τράπεζαν
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν
καθαρὰν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,* 9 Καὶ *τὸν
λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ,* 10 Καὶ *τὰς στολὰς
τὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι,* 11 Καὶ *τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ
πάντα ὅσα ἐγὼ ἐνετειλάμην σοι ποιήσουσι.* 12 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος *πρὸς* Μωυσῆν *λέγων,* 13 Καὶ *σὺ σύν-
ταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ὁρᾶτε καὶ τὰ σάβ-
βατά μου φυλάξεσθε· σημεῖόν ἐστι παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν
ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ* Κύριος
ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. 14 Καὶ *φυλάξεσθε τὰ σάββατα,
ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστι* Κυρίῳ *ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτὸ
θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ
ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ.* 15 Ἓξ *ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἁγία τῷ*
Κυρίῳ· *πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
θανατωθήσεται.* 16 Καὶ *φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν·
διαθήκη αἰώνιος* 17 *Ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,
σημεῖόν ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον· ὅτι ἓξ ἡμέραις ἐποίησε*
Κύριος *τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ κατέπαυσε καὶ ἐπαύσατο.* 18 Καὶ *ἔδωκε*
Μωυσῇ, *ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾶ, τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας
λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.*

37 Talem compositionem non facietis in usus
vestros, quia sanctum est Domino. 38 Homo
quicumque fecerit simile, ut odore illius per-
fruatur, peribit de populis suis.

CAPUT XXXI.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Ecce, vocavi ex nomine Beseleel
filium Uri filii Hur de tribu Juda, 3 Et
implevi eum spiritu Dei, sapientia, et intel-
ligentia, et scientia in omni opere, 4 Ad
excogitandum quidquid fabrefieri potest ex
auro, et argento, et ære, 5 Marmore, et
gemmis, et diversitate lignorum. 6 Dedique
ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu
Dan. Et in corde omnis eruditi posui sapi-
entiam: ut faciant cuncta quæ præcepi tibi.
7 Tabernaculum fœderis, et arcam testimonii,
et propitiatorium, quod super eam est, et
cuncta vasa tabernaculi, 8 Mensamque et
vasa ejus, candelabrum purissimum cum vasis
suis, et altaria thymiamatis, 9 Et holocausti,
et omnia vasa eorum, labrum cum basi sua,
10 Vestes sanctas in ministerio Aaron sacer-
doti et filiis ejus, ut fungantur officio suo in
sacris; 11 Oleum unctionis, et thymiama
aromatum in sanctuario, omnia quæ præcepi
tibi, facient. 12 Et locutus est Dominus ad
Moysen, dicens: 13 Loquere filiis Israel, et
dices ad eos: Videte ut sabbatum meum cus-
todiatis: quia signum est inter me et vos in
generationibus vestris: ut sciatis quia ego
Dominus, qui sanctifico vos. 14 Custodite
sabbatum meum; sanctum est enim vobis:
qui polluerit illud, morte morietur: qui fecerit
in eo opus, peribit anima illius de medio populi
sui. 15 Sex diebus facietis opus: in die
septimo sabbatum est, requies sancta Domino;
omnis qui fecerit opus in hac die, morietur.
16 Custodiant filii Israel sabbatum, et cele-
brent illud in generationibus suis. Pactum
est sempiternum 17 Inter me et filios Israel,
signumque perpetuum; sex enim diebus fecit
Dominus cælum et terram, et in septimo ab
opere cessavit. 18 Deditque Dominus Moysi,
completis hujuscemodi sermonibus in monte
Sinai, duas tabulas testimonii lapideas, scriptas
digito Dei.

פרשה לב׃

1 וַיַּרְא הָעָם כִּי־בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת
מִן־הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו קוּם ׀ עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ
לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃
2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
וְהָבִיאוּ אֵלָי׃ 3 וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן׃
4 וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ
עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 5 וַיַּרְא
אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן
וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר׃ 6 וַיַּשְׁכִּימוּ
מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב
הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקֻמוּ לְצַחֵק׃ פ
7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֶךְ־רֵד כִּי
שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
8 סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ
לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף
הוּא׃ 10 וְעַתָּה הַנִּיחָה לִּי וְיִחַר־אַפִּי
בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל׃
11 וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר
לָמָה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד
חֲזָקָה׃ 12 לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה
הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־
הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃ 13 זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ
וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמָיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃ 14 וַיִּנָּחֶם
יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת
לְעַמּוֹ׃ פ 15 וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר
וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים
מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים׃
16 וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב
מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל־הַלֻּחֹת׃
17 וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃

ΚΕΦ. λβ΄.

1 ΚΑΙ *ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικε Μωυσῆς κατα-
βῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ
λέγουσιν αὐτῷ, Ἀνάστηθι καὶ ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ
προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄν-
θρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ
οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.* 2 *Καὶ λέγει αὐτοῖς
Ἀαρών, Περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς
ὠσὶ τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε
πρός μέ.* 3 *Καὶ περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια
τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς
Ἀαρών.* 4 *Καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ
ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ
μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ θεοί σόυ, Ἰσ-
ραήλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.*
5 *Καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον κατέ-
ναντι αὐτοῦ· καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν λέγων, Ἑορτὴ
τοῦ Κυρίου αὔριον.* 6 *Καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον
ἀνεβίβασεν ὁλοκαυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν
σωτηρίου· καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν,
καὶ ἀνέστησαν παίζειν.* 7 *Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, Βάδιζε τὸ τάχος κατάβηθι
ἐντεῦθεν· ἠνόμησε γὰρ ὁ λαός σου ὃν ἐξήγαγες ἐκ
γῆς Αἰγύπτου.* 8 *Παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς
ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσ-
κεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν,*
9 *Οὗτοι οἱ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου.* 10 *Καὶ νῦν ἔασόν με καὶ θυμω-
θεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε
εἰς ἔθνος μέγα.* 11 *Καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν, Ἵνα τί, Κύριε, θυμοῖ ὀργῇ
εἰς τὸν λαόν σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν
ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ;*
12 *Μή ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες, Μετὰ
πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι
καὶ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς. Παῦσαι τῆς
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ
τοῦ λαοῦ σου,* 13 *Μνησθεὶς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ τῶν σῶν οἰκετῶν, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ
καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πολὺ πληθυνῶ
τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἣν εἶπας δοῦναι
αὐτοῖς, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.* 14 *Καὶ
ἱλάσθη Κύριος περιποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.* 15 *Καὶ
ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους· καὶ
αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
πλάκες λίθιναι, καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι·*
16 *Καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ
γραφὴ Θεοῦ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί.* 17 *Καὶ
ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων λέ-
γει πρὸς Μωυσῆν, Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.*

CAPUT XXXII.

1 VIDENS autem populus quod moram
faceret descendendi de monte Moyses, con-
gregatus adversus Aaron, dixit: Surge, fac
nobis deos, qui nos præcedant: Moysi enim
huic viro, qui nos eduxit de terra Ægypti,
ignoramus quid acciderit. 2 Dixitque ad eos
Aaron: Tollite inaures aureas de uxorum
filiorumque et filiarum vestrarum auribus, et
afferte ad me. 3 Fecitque populus quæ jus-
serat, deferens inaures ad Aaron. 4 Quas
cum ille accepisset, formavit opere fusorio, et
fecit ex eis vitulum conflatilem; dixeruntque:
Hi sunt dii tui, Israel, qui te eduxerunt de
terra Ægypti. 5 Quod cum vidisset Aaron,
ædificavit altare coram eo, et præconis voce
clamavit, dicens: Cras solemnitas Domini est.
6 Surgentesque mane, obtulerunt holocausta,
et hostias pacificas, et sedit populus mandu-
care, et bibere, et surrexerunt ludere. 7 Lo-
cutus est autem Dominus ad Moysen, dicens:
Vade, descende: peccavit populus tuus, quem
eduxisti de terra Ægypti. 8 Recesserunt
cito de via quam ostendisti eis: feceruntque
sibi vitulum conflatilem, et adoraverunt, atque
immolantes ei hostias, dixerunt: Isti sunt dii
tui, Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti.
9 Rursumque ait Dominus ad Moysen: Cerno
quod populus iste duræ cervicis sit: 10 Dimitte
me, ut irascatur furor meus contra eos, et
deleam eos, faciamque te in gentem magnam.
11 Moyses autem orabat Dominum Deum
suum dicens: Cur, Domine, irascitur furor
tuus contra populum tuum, quem eduxisti
de terra Ægypti, in fortitudine magna, et
in manu robusta? 12 Ne, quæso, dicant
Ægyptii: Callide eduxit eos, ut interficeret
in montibus, et deleret e terra: quiescat ira
tua, et esto placabilis super nequitia populi
tui. 13 Recordare Abraham, Isaac, et Israel,
servorum tuorum, quibus jurasti per temet-
ipsum, dicens: Multiplicabo semen vestrum
sicut stellas cœli: et universam terram hanc,
de qua locutus sum, dabo semini vestro, et
possidebitis eam semper. 14 Placatusque est
Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat
adversus populum suum. 15 Et reversus est
Moyses de monte, portans duas tabulas testi-
monii in manu sua, scriptas ex utraque parte,
16 Et factas opere Dei: scriptura quoque Dei
erat sculpta in tabulis. 17 Audiens autem
Josue tumultum populi vociferantis, dixit ad
Moysen: Ululatus pugnæ auditur in castris.

18 וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל
עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ 19 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת־הָעֵגֶל
וּמְחֹלֹת וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָו אֶת־
הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר׃ 20 וַיִּקַּח
אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד
אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מֶה־עָשָׂה
לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי־הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה
גְדֹלָה׃ 22 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל־יִחַר אַף אֲדֹנִי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בְרָע הוּא׃
23 וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ
לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ׃
24 וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי
וָאַשְׁלִכֵהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃ 25 וַיַּרְא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרֻעַ הוּא כִּי־פְרָעֹה אַהֲרֹן
לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם׃ 26 וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר
הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ
אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי׃ 27 וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־
יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לָשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה
וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
אֶת־קְרֹבוֹ׃ 28 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי
אִישׁ׃ 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם
לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם
הַיּוֹם בְּרָכָה׃ 30 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה
וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד
חַטַּאתְכֶם׃ 31 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר
אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ
לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃ 32 וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא
חַטָּאתָם וְאִם־אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר
כָּתָבְתָּ׃ 33 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי
אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי׃ 34 וְעַתָּה
לֵךְ ׀ נְחֵה אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ
הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי
וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃ 35 וַיִּגֹּף יְהוָה
אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר
עָשָׂה אַהֲרֹן׃ ס

פרשה לג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה
אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

18 Καὶ λέγει, Οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ᾽ ἰσχὺν
οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρ-
χόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω. 19 Καὶ ἡνίκα ἤγγιζε τῇ
παρεμβολῇ, ὁρᾷ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς· καὶ
ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔῤῥιψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ
τὸ ὄρος· 20 Καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν
κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρί, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν
λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότι-
σεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
τῷ Ἀαρών, Τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες
ἐπ᾽ αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην; 22 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν
πρὸς Μωυσῆν, Μὴ ὀργίζου, κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ
ὅρμημα τοῦ λαοῦ τούτου. 23 Λέγουσι γάρ μοι,
Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ
γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. 24 Καὶ
εἶπα αὐτοῖς, Εἴ τινι ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε.
Καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔῤῥιψα εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξῆλθεν
ὁ μόσχος οὗτος. 25 Καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν
ὅτι διεσκέδασται, διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν
ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν· 26 Ἔστη δὲ
Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπε,
Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς μέ. Συνῆλθον οὖν
πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευί. 27 Καὶ λέγει
αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Θέσθε
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρόν, καὶ
διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ
τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνατε ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Λευῒ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ
ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισ-
χιλίους ἄνδρας. 29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς,
Ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον Κυρίῳ,
ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι
ἐφ᾽ ὑμᾶς εὐλογίαν. 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Ὑμεῖς ἡμαρτήκατε
ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν
Θεὸν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν.
31 Ὑπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε,
Δέομαι, Κύριε· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν
μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς·
32 Καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
αὐτῶν, ἄφες· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου
σου ἧς ἔγραψας. 33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς ἐκ
τῆς βίβλου μου. 34 Νυνὶ δὲ βάδιζε κατάβηθι καὶ
ὁδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπά
σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρὸ προσ-
ώπου σου· ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι, ἐπάξω ἐπ᾽
αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. 35 Καὶ ἐπάταξε
Κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου
οὗ ἐποίησεν Ἀαρών.

ΚΕΦ. λγ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Προπορεύου ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ
λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

18 Qui respondit: Non est clamor adhor-
tantium ad pugnam, neque vociferatio compel-
lentium ad fugam: sed vocem cantantium ego
audio. 19 Cumque appropinquasset ad castra,
vidit vitulum, et choros: iratusque valde, pro-
jecit de manu tabulas, et confregit eas ad
radicem montis: 20 Arripiensque vitulum
quem fecerant, combussit, et contrivit usque
ad pulverem, quem sparsit in aquam, et dedit
ex eo potum filiis Israel. 21 Dixitque ad
Aaron: Quid tibi fecit hic populus, ut in-
duceres super eum peccatum maximum?
22 Cui ille respondit: Ne indignetur dominus
meus: tu enim nosti populum istum, quod
pronus sit ad malum: 23 Dixerunt mihi:
Fac nobis deos, qui nos præcedant: huic enim
Moysi, qui nos eduxit de terra Ægypti,
nescimus quid acciderit. 24 Quibus ego dixi:
Quis vestrum habet aurum? Tulerunt, et
dederunt mihi: et projeci illud in ignem,
egressusque est hic vitulus. 25 Videns ergo
Moyses populum quod esset nudatus (spoli-
averat enim eum Aaron propter ignominiam
sordis, et inter hostes nudum constituerat),
26 Et stans in porta castrorum, ait: Si quis
est Domini, jungatur mihi. Congregatique
sunt ad eum omnes filii Levi: 27 Quibus
ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ponat
vir gladium super femur suum: ite, et redite
de porta usque ad portam per medium ca-
strorum, et occidat unusquisque fratrem, et
amicum, et proximum suum. 28 Feceruntque
filii Levi juxta sermonem Moysi, cecide-
runtque in die illa quasi viginti tria millia
hominum. 29 Et ait Moyses: Consecrastis
manus vestras hodie Domino, unusquisque in
filio, et in fratre suo, ut detur vobis benedictio.
30 Facto autem altero die, locutus est Moyses
ad populum: Peccastis peccatum maximum:
ascendam ad Dominum, si quo modo quivero
eum deprecari pro scelere vestro. 31 Rever-
susque ad Dominum, ait: Obsecro, peccavit
populus iste peccatum maximum, feceruntque
sibi deos aureos: aut dimitte eis hanc noxam,
32 Aut si non facis, dele me de libro tuo quem
scripsisti. 33 Cui respondit Dominus: Qui
peccaverit mihi, delebo eum de libro meo:
34 Tu autem vade, et duc populum istum quo
locutus sum tibi: angelus meus præcedet te.
Ego autem in die ultionis visitabo et hoc pec-
catum eorum. 35 Percussit ergo Dominus
populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

CAPUT XXXIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: Vade, ascende de loco isto tu, et
populus tuus quem eduxisti de terra Ægypti,

אֶל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֣ר נִ֠שְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָ֨ם
לְיִצְחָ֤ק וּֽלְיַעֲקֹב֙ לֵאמֹ֔ר לְזַרְעֲךָ֖ אֶתְּנֶֽנָּה׃
2 וְשָׁלַחְתִּ֥י לְפָנֶ֖יךָ מַלְאָ֑ךְ וְגֵֽרַשְׁתִּ֗י אֶת־
הַֽכְּנַעֲנִי֙ הָֽאֱמֹרִ֔י וְהַֽחִתִּי֙ וְהַפְּרִזִּ֔י הַחִוִּ֖י
וְהַיְבוּסִֽי׃ 3 אֶל־אֶ֛רֶץ זָבַ֥ת חָלָ֖ב וּדְבָ֑שׁ כִּי֩
לֹ֨א אֶֽעֱלֶ֜ה בְּקִרְבְּךָ֗ כִּ֤י עַם־קְשֵׁה־עֹ֙רֶף֙
אַ֔תָּה פֶּן־אֲכֶלְךָ֖ בַּדָּֽרֶךְ׃ 4 וַיִּשְׁמַ֣ע הָעָ֗ם
אֶת־הַדָּבָ֥ר הָרָ֛ע הַזֶּ֖ה וַיִּתְאַבָּ֑לוּ וְלֹא־שָׁ֛תוּ
אִ֥ישׁ עֶדְי֖וֹ עָלָֽיו׃ 5 וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־
מֹשֶׁ֗ה אֱמֹ֤ר אֶל־בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ אַתֶּ֣ם עַם־קְשֵׁה־
עֹ֔רֶף רֶ֧גַע אֶחָ֛ד אֶֽעֱלֶ֥ה בְקִרְבְּךָ֖ וְכִלִּיתִ֑יךָ
וְעַתָּ֗ה הוֹרֵ֤ד עֶדְיְךָ֙ מֵֽעָלֶ֔יךָ וְאֵדְעָ֖ה מָ֥ה
אֶֽעֱשֶׂה־לָּֽךְ׃ 6 וַיִּֽתְנַצְּל֧וּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵ֛ל אֶת־
עֶדְיָ֖ם מֵהַ֥ר חוֹרֵֽב׃ 7 וּמֹשֶׁה֩ יִקַּ֨ח אֶת־
הָאֹ֜הֶל וְנָֽטָה־ל֣וֹ ׀ מִח֣וּץ לַֽמַּחֲנֶ֗ה הַרְחֵק֙
מִן־הַֽמַּחֲנֶ֔ה וְקָ֥רָא ל֖וֹ אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד וְהָיָה֙
כָּל־מְבַקֵּ֣שׁ יְהוָ֔ה יֵצֵא֙ אֶל־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד
אֲשֶׁ֖ר מִח֥וּץ לַֽמַּחֲנֶֽה׃ 8 וְהָיָ֗ה כְּצֵ֤את
מֹשֶׁה֙ אֶל־הָאֹ֔הֶל יָק֙וּמוּ֙ כָּל־הָעָ֔ם וְנִ֨צְּב֔וּ
אִ֖ישׁ פֶּ֣תַח אָהֳל֑וֹ וְהִבִּ֙יטוּ֙ אַחֲרֵ֣י מֹשֶׁ֔ה עַד־
בֹּא֖וֹ הָאֹֽהֱלָה׃ 9 וְהָיָ֗ה כְּבֹ֤א מֹשֶׁה֙
הָאֹ֔הֱלָה יֵרֵד֙ עַמּ֣וּד הֶֽעָנָ֔ן וְעָמַ֖ד פֶּ֣תַח
הָאֹ֑הֶל וְדִבֶּ֖ר עִם־מֹשֶֽׁה׃ 10 וְרָאָ֤ה כָל־
הָעָם֙ אֶת־עַמּ֣וּד הֶֽעָנָ֔ן עֹמֵ֖ד פֶּ֣תַח הָאֹ֑הֶל
וְקָ֤ם כָּל־הָעָם֙ וְהִֽשְׁתַּחֲוּ֔וּ אִ֖ישׁ פֶּ֥תַח אָהֳלֽוֹ׃
11 וְדִבֶּ֨ר יְהוָ֤ה אֶל־מֹשֶׁה֙ פָּנִ֣ים אֶל־פָּנִ֔ים
כַּאֲשֶׁ֛ר יְדַבֵּ֥ר אִ֖ישׁ אֶל־רֵעֵ֑הוּ וְשָׁב֙ אֶל־
הַֽמַּחֲנֶ֔ה וּמְשָׁ֨רְת֜וֹ יְהוֹשֻׁ֤עַ בִּן־נוּן֙ נַ֔עַר לֹ֥א
יָמִ֖ישׁ מִתּ֥וֹךְ הָאֹֽהֶל׃ פ 12 וַיֹּ֨אמֶר
מֹשֶׁ֜ה אֶל־יְהוָ֗ה רְ֠אֵה אַתָּ֞ה אֹמֵ֤ר אֵלַי֙ הַ֚עַל
אֶת־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה וְאַתָּה֙ לֹ֣א הֽוֹדַעְתַּ֔נִי אֵ֥ת
אֲשֶׁר־תִּשְׁלַ֖ח עִמִּ֑י וְאַתָּ֤ה אָמַ֙רְתָּ֙ יְדַעְתִּ֣יךָֽ בְשֵׁ֔ם
וְגַם־מָצָ֥אתָ חֵ֖ן בְּעֵינָֽי׃ 13 וְעַתָּ֡ה אִם־נָא֩
מָצָ֨אתִי חֵ֜ן בְּעֵינֶ֗יךָ הוֹדִעֵ֤נִי נָא֙ אֶת־דְּרָכֶ֔ךָ
וְאֵדָ֣עֲךָ֔ לְמַ֥עַן אֶמְצָא־חֵ֖ן בְּעֵינֶ֑יךָ וּרְאֵ֕ה כִּ֥י
עַמְּךָ֖ הַגּ֥וֹי הַזֶּֽה׃ 14 וַיֹּאמַ֑ר פָּנַ֥י יֵלֵ֖כוּ
וַהֲנִחֹ֥תִי לָֽךְ׃ 15 וַיֹּ֖אמֶר אֵלָ֑יו אִם־אֵ֤ין פָּנֶ֙יךָ֙
הֹלְכִ֔ים אַֽל־תַּעֲלֵ֖נוּ מִזֶּֽה׃ 16 וּבַמֶּ֣ה ׀
יִוָּדַ֣ע אֵפ֗וֹא כִּֽי־מָצָ֨אתִי חֵ֤ן בְּעֵינֶ֙יךָ֙ אֲנִ֣י
וְעַמֶּ֔ךָ הֲל֖וֹא בְּלֶכְתְּךָ֣ עִמָּ֑נוּ וְנִפְלֵ֙ינוּ֙
אֲנִ֣י וְעַמְּךָ֔ מִכָּל־הָעָ֔ם אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י
הָאֲדָמָֽה׃ פ 17 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־
מֹשֶׁ֔ה גַּ֚ם אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּ֛ה אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתָּ
אֶֽעֱשֶׂ֑ה כִּֽי־מָצָ֤אתָ חֵן֙ בְּעֵינַ֔י וָאֵדָעֲךָ֖
בְּשֵֽׁם׃ 18 וַיֹּאמַ֑ר הַרְאֵ֥נִי נָ֖א אֶת־כְּבֹדֶֽךָ׃

*εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν.
2 Καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ-
που σου, καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ Χετταῖον
καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰε-
βουσαῖον 3 Καὶ Χαναναῖον, καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ
σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ
ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ. 4 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς
τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένθησεν ἐν πεν-
θικοῖς. 5 Καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,
Ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁρᾶτε μὴ πληγὴν
ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς·
νῦν οὖν ἀφέλεθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ
τὸν κόσμον, καὶ δείξω σοι ἃ ποιήσω σοι. 6 Καὶ
περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ
τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ. 7 Καὶ
λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω τῆς
παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ
ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζητῶν
Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς
παρεμβολῆς. 8 Ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς
εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἱστήκει πᾶς
ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενοοῦσαν ἀπιόντος Μωυσῆ
ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν. 9 Ὡς δ'
ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαινεν ὁ
στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσῇ· 10 Καὶ ἑώρα πᾶς ὁ
λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς· καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν
ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. 11 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς
εἴ τις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπε-
λύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυὴ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.
12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Ἰδοὺ σύ μοι
λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλω-
σάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας,
Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί.
13 Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν
μοι σεαυτὸν γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὑρη-
κὼς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου
τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. 14 Καὶ λέγει, Αὐτὸς προ-
πορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε. 15 Καὶ λέγει
πρὸς αὐτόν, Εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μή με
ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. 16 Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται
ἀληθῶς ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ
λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν;
καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν. 17 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Καὶ τοῦτόν σοι
τὸν λόγον ὃν εἴρηκας ποιήσω· εὕρηκας γὰρ
χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάν-
τας. 18 Καὶ λέγει, Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν.*

in terram quam juravi Abraham, Isaac, et
Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam: 2 Et
mittam præcursorem tui angelum, ut ejiciam
Chananæum, et Amorrhæum, et Hethæum, et
Pherezæum, et Hevæum, et Jebusæum, 3 Et
intres in terram fluentem lacte et melle. Non
enim ascendam tecum, quia populus duræ
cervicis es: ne forte disperdam te in via.
4 Audiensque populus sermonem hunc pessi-
mum, luxit: et nullus ex more indutus est
cultu suo. 5 Dixitque Dominus ad Moysen:
Loquere filiis Israel: Populus duræ cervicis
es, semel ascendam in medio tui, et delebo te.
Jam nunc depone ornatum tuum, ut sciam
quid faciam tibi. 6 Deposuerunt ergo filii
Israel ornatum suum a monte Horeb. 7 Moyses
quoque tollens tabernaculum, tetendit extra
castra procul, vocavitque nomen ejus, Taber-
naculum fœderis. Et omnis populus, qui ha-
bebat aliquam quæstionem, egrediebatur ad
Tabernaculum fœderis, extra castra. 8 Cum-
que egrederetur Moyses ad tabernaculum,
surgebat universa plebs, et stabat unusquisque
in ostio papilionis sui, aspiciebantque tergum
Moysi, donec ingrederetur tentorium. 9 In-
gresso autem illo Tabernaculum fœderis, de-
scendebat columna nubis, et stabat ad ostium,
loquebaturque cum Moyse, 10 Cernentibus
universis quod columna nubis staret ad ostium
tabernaculi. Stabantque ipsi, et adorabant
per fores tabernaculorum suorum. 11 Loque-
batur autem Dominus ad Moysen facie ad
faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum.
Cumque ille reverteretur in castra, minister
ejus Josue filius Nun, puer, non recedebat de
tabernaculo. 12 Dixit autem Moyses ad Do-
minum: Præcipis ut educam populum istum:
et non indicas mihi quem missurus es mecum,
præsertim cum dixeris: Novi te ex nomine,
et invenisti gratiam coram me. 13 Si ergo
inveni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi
faciem tuam, ut sciam te, et inveniam gratiam
ante oculos tuos: respice populum tuum gen-
tem hanc. 14 Dixitque Dominus: Facies mea
præcedet te, et requiem dabo tibi. 15 Et ait
Moyses: Si non tu ipse præcedas, ne educas
nos de loco isto. 16 In quo enim scire pote-
rimus ego et populus tuus invenisse nos
gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaveris
nobiscum, ut glorificemur ab omnibus populis
qui habitant super terram? 17 Dixit autem
Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod
locutus es, faciam: invenisti enim gratiam
coram me, et teipsum novi ex nomine.
18 Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam.

19 וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ
וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־
אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃
20 וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנָי כִּי
לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה
מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃ 22 וְהָיָה
בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי׃ 23 וַהֲסִרֹתִי
אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא
יֵרָאוּ׃ פ

פרשה לד׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־
לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־
הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־
הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ 2 וֶהְיֵה
נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי
וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר׃ 3 וְאִישׁ
לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־
הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל
הָהָר הַהוּא׃ 4 וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים
כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־
הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ 5 וַיֵּרֶד יְהוָה
בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם
יְהוָה׃ 6 וַיַּעֲבֹר יְהוָה ׀ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ 7 נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה
פֹּקֵד ׀ עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃ 8 וַיְמַהֵר מֹשֶׁה
וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ 9 וַיֹּאמֶר אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי
בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ
לַעֲוֺנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר
הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ
אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־
הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־
אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא
הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ 11 שְׁמָר־לְךָ
אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ
מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 12 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־
תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃

19 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ
δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου Κύριος ἐναν-
τίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω
ὃν ἂν οἰκτειρῶ. 20 Καὶ εἶπεν, Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ
πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσω-
πόν μου καὶ ζήσεται. 21 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ
τόπος παρ' ἐμοί, στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· 22 Ἡνίκα
δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν
τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σὲ ἕως
ἂν παρέλθω· 23 Καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε
ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθή-
σεταί σοι.

ΚΕΦ. λδ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάξευσον
σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται,
καὶ ἀνάβηθι πρὸς μὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ γράψω ἐπὶ
τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς
πρώταις αἷς συνέτριψας. 2 Καὶ γίνου ἕτοιμος εἰς
τὸ πρωΐ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ
στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους. 3 Καὶ μηδεὶς
ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει·
καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον
τοῦ ὄρους ἐκείνου. 4 Καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας
λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὀρθρίσας
Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθότι συνέ-
ταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰς δύο
πλάκας τὰς λιθίνας. 5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νε-
φέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι
Κυρίου. 6 Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκάλεσε, Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, 7 Καὶ δι-
καιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν
ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαριεῖ
τὸν ἔνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα
καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γε-
νεάν. 8 Καὶ σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν
προσεκύνησε, 9 Καὶ εἶπεν, Εἰ εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν
σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ' ἡμῶν· ὁ
λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι, καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα
σοί. 10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ
τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου·
ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν
παντὶ ἔθνει· καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαός, ἐν οἷς εἶ σύ,
τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστιν ἃ ἐγὼ ποιήσω
σοι. 11 Πρόσεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν
Ἀμοῤῥαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χετ-
ταῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον·
12 Πρόσεχε σεαυτῷ μή ποτε θῇς διαθήκην τοῖς
ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς
αὐτήν, μή σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.

19 Respondit: Ego ostendam omne bonum
tibi, et vocabo in nomine Domini coram te:
et miserebor cui voluero, et clemens ero in
quem mihi placuerit. 20 Rursumque ait:
Non poteris videre faciem meam; non enim
videbit me homo, et vivet. 21 Et iterum:
Ecce, inquit, est locus apud me, et stabis
supra petram. 22 Cumque transibit gloria
mea, ponam te in foramine petræ, et protegam
dextera mea, donec transeam: 23 Tollamque
manum meam, et videbis posteriora mea:
faciem autem meam videre non poteris.

CAPUT XXXIV.

1 Ac deinceps: Præcide, ait, tibi duas ta-
bulas lapideas instar priorum, et scribam
super eas verba, quæ habuerunt tabulæ quas
fregisti. 2 Esto paratus mane, ut ascendas
statim in montem Sinai, stabisque mecum
super verticem montis. 3 Nullus ascendat
tecum, nec videatur quispiam per totum mon-
tem: boves quoque et oves non pascantur
econtra. 4 Excidit ergo duas tabulas lapideas,
quales antea fuerant: et de nocte consurgens
ascendit in montem Sinai, sicut præceperat
ei Dominus, portans secum tabulas. 5 Cum-
que descendisset Dominus per nubem, stetit
Moyses cum eo, invocans nomen Domini.
6 Quo transeunte coram eo, ait: Dominator
Domine Deus, misericors et clemens, patiens
et multæ miserationis, ac verax, 7 Qui custo-
dis misericordiam in millia: qui aufers ini-
quitatem, et scelera, atque peccata, nullusque
apud te per se innocens est. Qui reddis ini-
quitatem patrum filiis ac nepotibus, in tertiam
et quartam progeniem. 8 Festinusque Moyses,
curvatus est pronus in terram, et adorans,
9 Ait: Si inveni gratiam in conspectu tuo,
Domine, obsecro ut gradiaris nobiscum (po-
pulus enim duræ cervicis est), et auferas ini-
quitates nostras atque peccata, nosque pos-
sideas. 10 Respondit Dominus: Ego inibo
pactum videntibus cunctis, signa faciam quæ
nunquam visa sunt super terram, nec in ullis
gentibus: ut cernat populus iste, in cujus es
medio, opus Domini terribile quod facturus
sum. 11 Observa cuncta quæ hodie mando
tibi: ego ipse, ejiciam ante faciem tuam Amor-
rhæum, et Chananæum, et Hethæum, Phere-
zæum quoque, et Hevæum, et Jebusæum.
12 Cave ne unquam cum habitatoribus terræ
illius jungas amicitias, quæ sint tibi in ruinam

13 כִּ֤י אֶת־מִזְבְּחֹתָם֙ תִּתֹּצ֔וּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָ֖ם
תְּשַׁבֵּר֑וּן וְאֶת־אֲשֵׁרָ֖יו תִּכְרֹתֽוּן׃ 14 כִּ֛י לֹ֥א
תִשְׁתַּחֲוֶ֖ה לְאֵ֣ל אַחֵ֑ר כִּ֤י יְהוָה֙ קַנָּ֣א שְׁמ֔וֹ
אֵ֥ל קַנָּ֖א הֽוּא׃ 15 פֶּן־תִּכְרֹ֥ת בְּרִ֖ית לְיוֹשֵׁ֣ב
הָאָ֑רֶץ וְזָנ֣וּ ׀ אַחֲרֵ֣י אֱלֹֽהֵיהֶ֗ם וְזָבְחוּ֙
לֵאלֹ֣הֵיהֶ֔ם וְקָרָ֣א לְךָ֔ וְאָכַלְתָּ֖ מִזִּבְחֽוֹ׃
16 וְלָקַחְתָּ֥ מִבְּנֹתָ֖יו לְבָנֶ֑יךָ וְזָנ֣וּ בְנֹתָ֗יו
אַחֲרֵי֙ אֱלֹ֣הֵיהֶ֔ן וְהִזְנוּ֙ אֶת־בָּנֶ֔יךָ אַחֲרֵ֖י
אֱלֹהֵיהֶֽן׃ 17 אֱלֹהֵ֥י מַסֵּכָ֖ה לֹ֥א תַעֲשֶׂה־
לָּֽךְ׃ 18 אֶת־חַ֣ג הַמַּצּוֹת֮ תִּשְׁמֹר֒ שִׁבְעַ֨ת
יָמִ֜ים תֹּאכַ֤ל מַצּוֹת֙ אֲשֶׁ֣ר צִוִּיתִ֔ךָ לְמוֹעֵ֖ד
חֹ֣דֶשׁ הָֽאָבִ֑יב כִּ֚י בְּחֹ֣דֶשׁ הָֽאָבִ֔יב יָצָ֖אתָ
מִמִּצְרָֽיִם׃ 19 כָּל־פֶּ֥טֶר רֶ֖חֶם לִ֑י וְכָל־
מִקְנְךָ֙ תִּזָּכָ֔ר פֶּ֖טֶר שׁ֥וֹר וָשֶֽׂה׃ 20 וּפֶ֣טֶר
חֲמוֹר֮ תִּפְדֶּ֣ה בְשֶׂה֒ וְאִם־לֹ֥א תִפְדֶּ֖ה וַעֲרַפְתּ֑וֹ
כֹּ֣ל בְּכ֤וֹר בָּנֶ֙יךָ֙ תִּפְדֶּ֔ה וְלֹא־יֵרָא֥וּ פָנַ֖י
רֵיקָֽם׃ 21 שֵׁ֤שֶׁת יָמִים֙ תַּעֲבֹ֔ד וּבַיּ֥וֹם
הַשְּׁבִיעִ֖י תִּשְׁבֹּ֑ת בֶּחָרִ֥ישׁ וּבַקָּצִ֖יר תִּשְׁבֹּֽת׃
22 וְחַ֤ג שָׁבֻעֹת֙ תַּעֲשֶׂ֣ה לְךָ֔ בִּכּוּרֵ֖י קְצִ֣יר
חִטִּ֑ים וְחַג֙ הָֽאָסִ֔יף תְּקוּפַ֖ת הַשָּׁנָֽה׃
23 שָׁלֹ֥שׁ פְּעָמִ֖ים בַּשָּׁנָ֑ה יֵרָאֶה֙ כָּל־זְכ֣וּרְךָ֔
אֶת־פְּנֵ֛י הָאָדֹ֥ן ׀ יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
24 כִּֽי־אוֹרִ֤ישׁ גּוֹיִם֙ מִפָּנֶ֔יךָ וְהִרְחַבְתִּ֖י אֶת־
גְּבֻלֶ֑ךָ וְלֹא־יַחְמֹ֥ד אִישׁ֙ אֶת־אַרְצְךָ֔ בַּעֲלֹֽתְךָ֗
לֵרָאוֹת֙ אֶת־פְּנֵי֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ שָׁלֹ֥שׁ פְּעָמִ֖ים
בַּשָּׁנָֽה׃ 25 לֹֽא־תִשְׁחַ֥ט עַל־חָמֵ֖ץ דַּם־
זִבְחִ֑י וְלֹא־יָלִ֣ין לַבֹּ֔קֶר זֶ֖בַח חַ֥ג הַפָּֽסַח׃
26 רֵאשִׁ֗ית בִּכּוּרֵי֙ אַדְמָ֣תְךָ֔ תָּבִ֕יא בֵּ֖ית
יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ לֹֽא־תְבַשֵּׁ֥ל גְּדִ֖י בַּחֲלֵ֥ב
אִמּֽוֹ׃ פ 27 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה
כְּתָב־לְךָ֖ אֶת־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֑לֶּה כִּ֞י עַל־פִּ֣י ׀
הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֗לֶּה כָּרַ֧תִּי אִתְּךָ֛ בְּרִ֖ית וְאֶת־
יִשְׂרָאֵֽל׃ 28 וַֽיְהִי־שָׁ֣ם עִם־יְהוָ֗ה אַרְבָּעִ֥ים
יוֹם֙ וְאַרְבָּעִ֣ים לַ֔יְלָה לֶ֚חֶם לֹ֣א אָכַ֔ל וּמַ֖יִם
לֹ֣א שָׁתָ֑ה וַיִּכְתֹּ֣ב עַל־הַלֻּחֹ֗ת אֵ֚ת דִּבְרֵ֣י
הַבְּרִ֔ית עֲשֶׂ֖רֶת הַדְּבָרִֽים׃ 29 וַיְהִ֗י בְּרֶ֤דֶת
מֹשֶׁה֙ מֵהַ֣ר סִינַ֔י וּשְׁנֵ֨י לֻחֹ֤ת הָֽעֵדֻת֙ בְּיַד־
מֹשֶׁ֔ה בְּרִדְתּ֖וֹ מִן־הָהָ֑ר וּמֹשֶׁ֣ה לֹֽא־יָדַ֗ע כִּ֥י
קָרַ֛ן ע֥וֹר פָּנָ֖יו בְּדַבְּר֥וֹ אִתּֽוֹ׃ 30 וַיַּ֨רְא אַהֲרֹ֜ן
וְכָל־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ אֶת־מֹשֶׁ֔ה וְהִנֵּ֥ה קָרַ֖ן
ע֣וֹר פָּנָ֑יו וַיִּֽירְא֖וּ מִגֶּ֥שֶׁת אֵלָֽיו׃ 31 וַיִּקְרָ֤א
אֲלֵהֶם֙ מֹשֶׁ֔ה וַיָּשֻׁ֣בוּ אֵלָ֔יו אַהֲרֹ֥ן וְכָל־
הַנְּשִׂאִ֖ים בָּעֵדָ֑ה וַיְדַבֵּ֥ר מֹשֶׁ֖ה אֲלֵהֶֽם׃
32 וְאַחֲרֵי־כֵ֥ן נִגְּשׁ֖וּ כָּל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיְצַוֵּ֕ם
אֵ֠ת כָּל־אֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֧ר יְהוָ֛ה אִתּ֖וֹ בְּהַ֥ר סִינָֽי׃

13 Τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας
αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε,
καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν
πυρί. 14 Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἑτέροις·
ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτής
ἐστι. 15 Μή ποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν
αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί
σε καὶ φάγῃς τῶν αὐτῶν, 16 Καὶ λάβῃς τῶν θυ-
γατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ τῶν θυγατέρων
σου δῷς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ
θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκ-
πορνεύσωσιν οἱ υἱοί σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν.
17 Καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.
18 Καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἑπτὰ
ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμαί σοι, εἰς
τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν
νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. 19 Πᾶν διανοῖγον
μήτραν ἐμοὶ τὰ ἀρσενικά, πᾶν πρωτότοκον μόσχου
καὶ πρωτότοκον προβάτου. 20 Καὶ πρωτότοκον
ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ
αὐτό, τιμὴν δώσεις. Πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν
σου λυτρώσῃ· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.
21 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις·
τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμητῷ κατάπαυσις. 22 Καὶ
ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θερισμοῦ
πυροῦ, καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνι-
αυτοῦ. 23 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται
πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσ-
ραήλ. 24 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώ-
που σου καὶ πλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐκ ἐπιθυμήσει
οὐδεὶς τῆς γῆς σου, ἡνίκα ἂν ἀναβαίνῃς ὀφθῆναι
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ. 25 Οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμά-
των μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωὶ θύματα
ἑορτῆς τοῦ πάσχα. 26 Τὰ πρωτογεννήματα τῆς
γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Οὐκ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. 27 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Γράψον σεαυτῷ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαι
σοὶ διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραήλ. 28 Καὶ ἦν ἐκεῖ
Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιε, καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα
ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους. 29 Ὡς δὲ
κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες
ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ· καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ
τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις
τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν
αὐτὸν αὐτῷ· 30 Καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ
πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν, καὶ ἦν δεδοξα-
σμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ·
καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσαι αὐτῷ. 31 Καὶ ἐκάλεσεν
αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν
Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς·
καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς. 32 Καὶ μετὰ
ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐνε-
τείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

13 Sed aras eorum destrue, confringe statuas,
lucosque succide: 14 Noli adorare deum
alienum. Dominus zelotes nomen ejus, Deus
est æmulator. 15 Ne ineas pactum cum
hominibus illarum regionum: ne, cum forni-
cati fuerint cum diis suis, et adoraverint
simulachra eorum, vocet te quispiam ut
comedas de immolatis. 16 Nec uxorem de
filiabus eorum accipies filiis tuis: ne, post-
quam ipsæ fuerint fornicatæ, fornicari faciant
et filios tuos in deos suos. 17 Deos confla-
tiles non facies tibi. 18 Solemnitatem azy-
morum custodies. Septem diebus vesceris
azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis
novorum: mense enim verni temporis egressus
es de Ægypto. 19 Omne quod aperit vul-
vam generis masculini, meum erit. De
cunctis animantibus, tam de bobus, quam de
ovibus, meum erit. 20 Primogenitum asini
redimes ove: sin autem nec pretium pro eo
dederis, occidetur. Primogenitum filiorum
tuorum redimes: nec apparebis in conspectu
meo vacuus. 21 Sex diebus operaberis, die
septimo cessabis arare et metere. 22 Solem-
nitatem hebdomadarum facies tibi in primitiis
frugum messis tuæ triticeæ, et solemnitatem,
quando redeunte anni tempore cuncta con-
duntur. 23 Tribus temporibus anni apparebit
omne masculinum tuum in conspectu omni-
potentis Domini Dei Israel. 24 Cum enim
tulero gentes a facie tua, et dilatavero terminos
tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, ascendente
te, et apparente in conspectu Domini Dei
tui ter in anno. 25 Non immolabis super
fermento sanguinem hostiæ meæ: neque
residebit mane de victima solemnitatis Phase.
26 Primitias frugum terræ tuæ offeres in
domo Domini Dei tui. Non coques hœdum
in lacte matris suæ. 27 Dixitque Dominus
ad Moysen: Scribe tibi verba hæc, quibus et
tecum et cum Israel pepigi fœdus. 28 Fuit
ergo ibi cum Domino quadraginta dies et
quadraginta noctes: panem non comedit, et
aquam non bibit, et scripsit in tabulis verba
fœderis decem. 29 Cumque descenderet
Moyses de monte Sinaï, tenebat duas tabulas
testimonii, et ignorabat quod cornuta esset
facies sua ex consortio sermonis Domini.
30 Videntes autem Aaron et filii Israel cor-
nutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere,
31 Vocatique ab eo, reversi sunt tam Aaron
quam principes synagogæ. Et postquam
locutus est ad eos, 32 Venerunt ad eum
etiam omnes filii Israel: quibus præcepit
cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinaï.

33 וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו
מַסְוֶה׃ 34 וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר
אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ וְיָצָא
וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃
35 וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן
עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה
עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃

ס ס ס כב

פרשה לה׃

1 וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃ 2 שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה
מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בוֹ
מְלָאכָה יוּמָת׃ 3 לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל
מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ פ
4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃
5 קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב
לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף
וּנְחֹשֶׁת׃ 6 וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ 7 וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ 8 וְשֶׁמֶן
לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
הַסַּמִּים׃ 9 וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים
לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 10 וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם
יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
11 אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־
קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחָו אֶת־עַמֻּדָיו
וְאֶת־אֲדָנָיו׃ 12 אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־
הַכַּפֹּרֶת וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ 13 אֶת־הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃
14 וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־
נֵרֹתֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ 15 וְאֶת־מִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח
לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ 16 אֵת ׀ מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 17 אֵת
קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֵת
מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ 18 אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת־יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת־מֵיתְרֵיהֶם׃ 19 אֶת־
בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃

*33 Καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτούς, ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα. 34 Ἡνίκα
δ᾽ ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου λαλεῖν
αὐτῷ, περιῃρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι·
καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα
ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος. 35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως ὅτι δεδόξασται· καὶ
περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυ-
τοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.*

ΚΕΦ. λέ.

*1 ΚΑΙ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἶπε
Κύριος ποιῆσαι αὐτούς. 2 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις
ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατάπαυσις, ἅγια
σάββατα, ἀνάπαυσις Κυρίῳ· πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον
ἐν αὐτῇ τελευτάτω. 3 Οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύ-
ριος. 4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε
Κύριος λέγων, 5 Λάβετε παρ᾽ ὑμῶν αὐτῶν ἀφαί-
ρεμα Κυρίῳ· πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσι
τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίον ἀργύριον χαλκόν,
6 Ὑάκινθον πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενη-
σμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,
7 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα
ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα, 8 Καὶ λίθους σαρ-
δίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ
τὸν ποδήρη. 9 Καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν
ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος·
10 Τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παραρύματα καὶ τὰ κα-
τακαλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς
καὶ τοὺς στύλους, 11 Καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρ-
τυρίου καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλα-
στήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα, 12 Καὶ τὰ
ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, 13 Καὶ
τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου, 14 Καὶ τὸ
θυμίαμα, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, 15 Καὶ
τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, 16 Καὶ
τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,
17 Καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ,
18 Καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς, 19 Καὶ
τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ
ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως*

33 Impletisque sermonibus, posuit velamen
super faciem suam. 34 Quod ingressus ad
Dominum, et loquens cum eo, auferebat donec
exiret, et tunc loquebatur ad filios Israel
omnia quæ sibi fuerant imperata. 35 Qui
videbant faciem egredientis Moysi esse cornu-
tam, sed operiebat ille rursus faciem suam, si
quando loquebatur ad eos.

CAPUT XXXV.

1 IGITUR congregata omni turba filiorum
Israel, dixit ad eos: Hæc sunt quæ jussit
Dominus fieri. 2 Sex diebus facietis opus:
septimus dies erit vobis sanctus, sabbatum, et
requies Domini: qui fecerit opus in eo, occi-
detur. 3 Non succendetis ignem in omnibus
habitaculis vestris per diem sabbati. 4 Et
ait Moyses ad omnem catervam filiorum
Israel: Iste est sermo quem præcepit Domi-
nus, dicens: 5 Separate apud vos primitias
Domino: Omnis voluntarius et prono animo
offerat eas Domino: aurum et argentum, et æs,
6 Hyacinthum et purpuram, coccumque bis
tinctum, et byssum, pilos caprarum, 7 Pel-
lesque arietum rubricatas, et ianthinas, ligna
setim, 8 Et oleum ad luminaria concinnanda,
et ut conficiatur unguentum, et thymiama
suavissimum, 9 Lapides onychinos, et gem-
mas ad ornatum superhumeralis et rationalis.
10 Quisquis vestrum sapiens est, veniat, et
faciat quod Dominus imperavit: 11 Taber-
naculum scilicet, et tectum ejus, atque operi-
mentum, annulos, et tabulata cum vectibus,
paxillos et bases: 12 Arcam et vestes, pro-
pitiatorium, et velum quod ante illud oppan-
ditur: 13 Mensam cum vectibus et vasis, et
propositionis panibus: 14 Candelabrum ad
luminaria sustentanda, vasa illius et lucernas,
et oleum ad nutrimenta ignium: 15 Altare
thymiamatis, et vectes, et oleum unctionis et
thymiama ex aromatibus: tentorium ad
ostium tabernaculi: 16 Altare holocausti,
et craticulam ejus æneam cum vectibus
et vasis suis: labrum et basim ejus:
17 Cortinas atrii cum columnis et basibus,
tentorium in foribus vestibuli, 18 Paxillos
tabernaculi et atrii cum funiculis suis:
19 Vestimenta, quorum usus est in mini-
sterio sanctuarii, vestes Aaron pontificis ac
filiorum ejus, ut sacerdotio fungantur mihi.

20 וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי
מֹשֶׁה׃ 21 וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־נְשָׂאוֹ לִבּוֹ
וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־
תְּרוּמַת יְהוָֹה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ 22 וַיָּבֹאוּ
הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל ׀ נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ
חָח וָנֶזֶם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי
זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב
לַיהוָֹה׃ 23 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אִתּוֹ
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים
הֵבִיאוּ׃ 24 כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת
הֵבִיאוּ אֵת תְּרוּמַת יְהוָֹה וְכֹל אֲשֶׁר
נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת
הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ 25 וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב
בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת
וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־
הַשֵּׁשׁ׃ 26 וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא
לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃
27 וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֵת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת
אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 28 וְאֶת־
הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ 29 כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל־
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־
מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָֹה׃
פ 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָֹה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל
בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 31 וַיְמַלֵּא
אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה
וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ 32 וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשֹׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 33 וּבַחֲרֹשֶׁת
אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־
מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ 34 וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ
הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן׃
35 מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־
מְלֶאכֶת חָרָשׁ ׀ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת
וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי
כָּל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃

פרשה לו׃

1 וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל ׀ אִישׁ
חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָֹה חָכְמָה וּתְבוּנָה
בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשֹׂת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָֹה׃

20 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ
Μωυσῆ. 21 Καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν ἡ
καρδία αὐτῶν, καὶ ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν
ἀφαίρεμα· καὶ ἤνεγκαν ἀφαίρεμα Κυρίῳ εἰς πάντα
τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα
τὰ κάτεργα αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ
ἁγίου. 22 Καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυ-
ναικῶν, πᾶς ᾧ ἔδοξε τῇ διανοίᾳ ἤνεγκαν σφραγῖδας
καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ περιδέ-
ξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν· καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν
ἀφαιρέματα χρυσίου Κυρίῳ, 23 Καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη
βύσσος, καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ δέρματα κριῶν
ἠρυθροδανωμένα ἤνεγκαν. 24 Καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν
ἀφαίρεμα ἤνεγκαν ἀργύριον καὶ χαλκόν, τὰ ἀφαιρέ-
ματα Κυρίῳ· καὶ παρ' οἷς εὑρέθη ξύλα ἄσηπτα, καὶ
εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν. 25 Καὶ
πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν ἤνεγ-
καν νενησμένα, τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ
τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον· 26 Καὶ πᾶσαι αἱ
γυναῖκες αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἔνη-
σαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας. 27 Καὶ οἱ ἄρχοντες
ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους
τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον,
28 Καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος. 29 Καὶ πᾶς
ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόν-
τας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος
ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀφαίρεμα Κυρίῳ. 30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ, Ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν
Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὢρ ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα, 31 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον
σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων, 32 Ἀρ-
χιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας,
ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκόν,
33 Καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον, καὶ κατεργάζεσθαι
τὰ ξύλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας· 34 Καὶ
προβιβάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ τῷ
Ἐλιὰβ τῷ τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς Δάν· 35 Καὶ
ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας συνέσεως διανοίας, πάντα
συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ ὑφαντὰ
καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ, ποι-
εῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας.

ΚΕΦ. λϛʹ.

1 ΚΑΙ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιὰβ καὶ πᾶς
σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν
αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ
ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος.

20 Egressaque omnis multitudo filiorum Is-
rael de conspectu Moysi, 21 Obtulerunt mente
promptissima atque devota primitias Domino,
ad faciendum opus tabernaculi testimonii.
Quidquid ad cultum et ad vestes sanctas ne-
cessarium erat, 22 Viri cum mulieribus præ-
buerunt armillas et inaures, annulos et
dextralia: omne vas aureum in donaria Do-
mini separatum est. 23 Si quis habebat hya-
cinthum, et purpuram, coccumque bis tinctum,
byssum et pilos caprarum, pelles arietum
rubricatas, et ianthinas, 24 Argenti, ærisque
metalla, obtulerunt Domino, lignaque setim
in varios usus. 25 Sed et mulieres doctæ,
quæ neverant, dederunt hyacinthum, purpu-
ram, et vermiculum, ac byssum, 26 Et pilos
caprarum, sponte propria cuncta tribuentes.
27 Principes vero obtulerunt lapides ony-
chinos, et gemmas ad superhumerale et ra-
tionale, 28 Aromataque et oleum ad luminaria
concinnanda, et ad præparandum unguentum,
ac thymiama odoris suavissimi componendum.
29 Omnes viri et mulieres mente devota ob-
tulerunt donaria, ut fierent opera quæ jusserat
Dominus per manum Moysi. Cuncti filii Israel
voluntaria Domino dedicaverunt. 30 Dixit-
que Moyses ad filios Israel: Ecce, vocavit
Dominus ex nomine Beseleel filium Uri filii
Hur de tribu Juda. 31 Implevitque eum
spiritu Dei, sapientia et intelligentia, et
scientia et omni doctrina, 32 Ad excogitan-
dum, et faciendum opus in auro et argento, et
ære, 33 Sculpendisque lapidibus, et opere
carpentario; quidquid fabre adinveniri potest,
34 Dedit in corde ejus: Ooliab quoque filium
Achisamech de tribu Dan: 35 Ambos erudivit
sapientia,ut faciant opera abietarii, polymitarii,
ac plumarii, de hyacintho ac purpura, cocco-
que bis tincto, et bysso, et texant omnia, ac
nova quæque reperiant.

CAPUT XXXVI.

1 Fecit ergo Beseleel, et Ooliab, et
omnis vir sapiens, quibus dedit Dominus
sapientiam et intellectum, ut scirent fabre
operari quæ in usus sanctuarii neces-
saria sunt, et quæ præcepit Dominus.

2 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אָהֳלִיאָב
וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָֹה
חָכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה
אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ 3 וַיִּקְחוּ
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
לַעֲשֹׂת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ 4 וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים
הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ
מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃ 5 וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא
מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָֹה
לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ 6 וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ־עוֹד
מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם
מֵהָבִיא׃ 7 וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־
הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ ס
8 וַיַּעֲשׂוּ כָל־חֲכַם־לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ 9 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה
הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב
אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת
לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 10 וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת
אַחַת אֶל־אֶחָת וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חִבַּר אַחַת
אֶל־אֶחָת׃ 11 וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל
שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּמַּחְבָּרֶת
כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ 12 חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת
הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אַחַת אֶל־אֶחָת׃
13 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־
הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת בַּקְּרָסִים וַיְהִי
הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ פ 14 וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים
לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
עָשָׂה אֹתָם׃ 15 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃
16 וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ
הַיְרִיעֹת לְבָד׃ 17 וַיַּעַשׂ לֻלָאֹת חֲמִשִּׁים
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת
וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה
הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ 18 וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת
חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיֹת אֶחָד׃

2 Καὶ ἐκάλεσε **Μωυσῆς Βεσελεὴλ καὶ** Ἐλιὰβ καὶ
πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἑκουσίως
βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα ὥστε
συντελεῖν αὐτά· 3 Καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ
πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά· καὶ
αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν
φερόντων τὸ πρωΐ. 4 Καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ
σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ
τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ εἰργάζοντο αὐτοί, 5 Καὶ εἶπε
πρὸς Μωυσῆν ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ
ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι. 6 Καὶ προσέ-
ταξε Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων,
Ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρ-
χὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν.
7 Καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν
ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον. 8 Καὶ ἐποίησε πᾶς
σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις (39, 1.) τὰς στολὰς τῶν
ἁγίων, αἵ εἰσιν Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε
(2) Κύριος τῷ Μωυσῇ. 9 Καὶ ἐποίησε τὴν ἐπω-
μίδα ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
(3) 10 Καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου τρίχες,
ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ,
καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ καὶ τῇ βύσσῳ
τῇ κεκλωσμένῃ· ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό·
(4) 11 Ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένα
(5) καθ' ἑαυτό. 12 Ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐτὸ κατὰ
τὴν αὐτοῦ ποίησιν, ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
(6) 13 Καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς
σμαράγδου συμπεπορπημένους καὶ περισεσιαλωμέ-
νους χρυσίῳ, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους
ἐγκόλαμμα σφραγῖδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν
(7) Ἰσραήλ· 14 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
(8) 15 Καὶ ἐποίησαν λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν ποι-
κιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσίου
καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκινου διανενη-
(9) σμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· 16 Τετρά-
γωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον, σπιθαμῆς τὸ
(10) μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν. 17 Καὶ
συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετρά-
στιχον, στίχος λίθων· σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ
(11) σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἷς· 18 Καὶ ὁ στίχος
ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις·

2 Cumque vocasset eos Moyses, et omnem
eruditum virum, cui dederat Dominus sapien-
tiam, et qui sponte sua obtulerant se ad facien-
dum opus, 3 Tradidit eis universa donaria
filiorum Israel. Qui cum instarent operi, quo-
tidie mane vota populus offerebat. 4 Unde
artifices venire compulsi, 5 Dixerunt Moysi:
Plus offert populus quam necessarium est.
6 Jussit ergo Moyses præconis voce cantari:
Nec vir nec mulier quidquam offerat ultra in
opere sanctuarii. Sicque cessatum est a mune-
ribus offerendis, 7 Eo quod oblata sufficerent
et superabundarent. 8 Feceruntque omnes
corde sapientes ad explendum opus taber-
naculi, cortinas decem de bysso retorta, et
hyacintho, et purpura, coccoque bis tincto,
opere vario, et arte polymita: 9 Quarum una
habebat in longitudine viginti octo cubitos, et
in latitudine quatuor: una mensura erat om-
nium cortinarum. 10 Conjunxitque cortinas
quinque, alteram alteri, et alias quinque sibi
invicem copulavit. 11 Fecit et ansas hyacin-
thinas in ora cortinæ unius ex utroque latere,
et in ora cortinæ alterius similiter, 12 Ut
contra se invicem venirent ansæ, et mutuo
jungerentur. 13 Unde et quinquaginta fudit
circulos aureos, qui morderent cortinarum
ansas, et fieret unum tabernaculum. 14 Fecit
et saga undecim de pilis caprarum ad operien-
dum tectum tabernaculi: 15 Unum sagum in
longitudine habebat cubitos triginta, et in
latitudine cubitos quatuor: unius mensuræ
erant omnia saga: 16 Quorum quinque junxit
seorsum, et sex alia separatim. 17 Fecitque
ansas quinquaginta in ora sagi unius, et
quinquaginta in ora sagi alterius, ut sibi
invicem jungerentur. 18 Et fibulas æneas
quinquaginta, quibus necteretur tectum
ut unum pallium ex omnibus sagis fieret.

19 וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ ס
20 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי
שִׁטִּים עֹמְדִים׃ 21 עֶשֶׂר אַמֹּת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ
וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
22 שְׁתֵּי יָדֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אַחַת
אֶל־אֶחָת כֵּן עָשָׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃
23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים
קְרָשִׁים לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה׃ 24 וְאַרְבָּעִים
אַדְנֵי־כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקְּרָשִׁים
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי
יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ 25 וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קְרָשִׁים׃
26 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ 27 וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה
עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ 28 וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה
לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם׃ 29 וְהָיוּ
תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים אֶל־
רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃ 30 וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים
וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
31 וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי
צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ 32 וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃
33 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן לִבְרֹחַ בְּתוֹךְ
הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ 34 וְאֶת־
הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב
בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃
35 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ
כְּרֻבִים׃ 36 וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים
וַיְצַפֵּם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה
אַדְנֵי־כָסֶף׃ 37 וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ 38 וְאֶת־עַמּוּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־
וָוֵיהֶם וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם זָהָב
וְאַדְנֵיהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת׃ פ

פרשה לז׃

1 וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת־הָאָרֹן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ

(12) 19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀχάτης
(13) καὶ ἀμέθυστος· 20 Καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος
χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, περι-
κεκυκλωμένα χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ.
(14) 21 Καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν
ἐγγεγλυμμένα εἰς σφραγῖδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυ-
(15) τοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς. 22 Καὶ
ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγ-
μένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσίου καθαροῦ·
(16) 23 Καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς καὶ
δύο δακτυλίους χρυσοῦς. 24 Καὶ ἐπέθηκαν τοὺς
δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς
(17) ἀρχὰς τοῦ λογείου· 25 Καὶ ἐπέθηκαν τὰ
ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμ-
φοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου, (18) καὶ εἰς τὰς
δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια, 26 Καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον.
(19) 27 Καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λο-
γείου καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος
(20) ἔσωθεν. 28 Καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους
χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους
τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ
τὴν συμβολήν, ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος.
(21) 29 Καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυ-
λίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς
ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπε-
πλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ
χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέ-
(22) ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 30 Καὶ ἐποίησαν
τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφαντὸν
(23) ὅλον ὑακίνθινον· 31 Τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ
ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν, ὤαν
(24) ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον. 32 Καὶ
ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν
ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους, ἐξ ὑακίνθου καὶ πορ-
φύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλω-
(25) σμένης. 33 Καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς,
καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύ-
(26) του κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ῥοΐσκων· 34 Κώδων
χρυσοῦς καὶ ῥοΐσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ, εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
(27) Μωυσῇ. 35 Καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους
ἔργον ὑφαντὸν Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
(28) 36 Καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μίτραν
ἐκ βύσσου, καὶ τὰ περισκέλη ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,
(29) 37 Καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου,

19 Fecit et opertorium tabernaculi de pellibus
arietum rubricatis: aliudque desuper vela-
mentum de pellibus ianthinis. 20 Fecit et
tabulas tabernaculi de lignis setim stantes.
21 Decem cubitorum erat longitudo tabulæ
unius, et unum ac semis cubitum latitudo
retinebat. 22 Binæ incastraturæ erant per
singulas tabulas, ut altera alteri jungeretur.
Sic fecit in omnibus tabernaculi tabulis.
23 E quibus viginti ad plagam meridianam
erant contra austrum, 24 Cum quadraginta
basibus argenteis. Duæ bases sub una tabula
ponebantur ex utraque parte angulorum, ubi
incastraturæ laterum in angulis terminantur.
25 Ad plagam quoque tabernaculi, quæ re-
spicit ad aquilonem, fecit viginti tabulas,
26 Cum quadraginta basibus argenteis, duas
bases per singulas tabulas. 27 Contra oc-
cidentem vero, id est, ad eam partem taber-
naculi, quæ mare respicit, fecit sex tabulas,
28 Et duas alias per singulos angulos taber-
naculi retro: 29 Quæ junctæ erant a deorsum
usque sursum, et in unam compaginem pariter
ferebantur. Ita fecit ex utraque parte per
angulos: 30 Ut octo essent simul tabulæ,
et haberent bases argenteas sedecim, binas
scilicet bases sub singulis tabulis. 31 Fecit
et vectes de lignis setim, quinque ad con-
tinendas tabulas unius lateris tabernaculi,
32 Et quinque alios ad alterius lateris coap-
tandas tabulas: et extra hos, quinque alios
vectes ad occidentalem plagam tabernaculi
contra mare. 33 Fecit quoque vectem alium,
qui per medias tabulas ab angulo usque ad
angulum perveniret. 34 Ipsa autem tabulata
deauravit, fusis basibus earum argenteis. Et
circulos eorum fecit aureos, per quos vectes
induci possent: quos et ipsos laminis aureis
operuit. 35 Fecit et velum de hyacintho, et
purpura, vermiculo, ac bysso retorta, opere
polymitario, varium atque distinctum: 36 Et
quatuor columnas de lignis setim, quas cum
capitibus deauravit, fusis basibus earum ar-
genteis. 37 Fecit et tentorium in introitu
tabernaculi ex hyacintho, purpura, vermiculo,
byssoque retorta, opere plumarii: 38 Et
columnas quinque cum capitibus suis, quas
operuit auro, basesque earum fudit æneas.

CAPUT XXXVII.

1 Fecit autem Beseleel et arcam de lignis setim,
habentem duos semis cubitos in longitudine,

וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ 2 וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
3 וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע
פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת
וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ 4 וַיַּעַשׂ
בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ 5 וַיָּבֵא
אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן
לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן׃ 6 וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב
טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי
רָחְבָּהּ׃ 7 וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה
עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃
8 כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד
מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִים
מִשְּׁנֵי קְצוֹתָו׃ 9 וַיִּהְיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי
כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־
הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־
הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ פ
10 וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם
אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
11 וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר
זָהָב סָבִיב׃ 12 וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח
סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃
13 וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן
אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר
לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ 14 לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ
הַטַּבָּעֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־
הַשֻּׁלְחָן׃ 15 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
16 וַיַּעַשׂ אֶת־הַכֵּלִים ׀ אֲשֶׁר עַל־הַשֻּׁלְחָן
אֶת־קְעָרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֵת מְנַקִּיֹּתָיו
וְאֶת־הַקְּשָׂוֹת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר׃
פ 17 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב
טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃
18 וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀
קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי
מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ 19 שְׁלֹשָׁה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח
וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה אֶחָד
כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִן־הַמְּנֹרָה׃ 20 וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ 21 וְכַפְתֹּר תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה׃

ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
(30) Μωυσῇ. 38 Καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ
χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσίου καθαροῦ·
39 Καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπω-
(31) μένα σφραγῖδος, Ἁγίασμα Κυρίῳ· 40 Καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐπικεῖσθαι
ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. λζ΄.

(36, 8.) 1 ΚΑΙ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐ-
(9) λαίας. 2 Ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς
αὐλαίας τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις· καὶ τεσ-
σάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς.
(35) 3 Καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
(36) κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ· 4 Καὶ
ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κα-
τακεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες
αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
(37) ἀργυραῖ. 5 Καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
(38) κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ, 6 Καὶ
τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε καὶ τοὺς κρίκους· καὶ
τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατε-
χρύσωσαν χρυσίῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε
χαλκαῖ. (38, 9.) 7 Καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ
πρὸς λίβα, ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης
(10) ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· 8 Καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν
(11) εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι. 9 Καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς βοῤῥᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. Καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς νότον ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι.
(12) 10 Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι
πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ
(13) βάσεις αὐτῶν δέκα. 11 Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
(14) ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων, ἱστία 12 Πεν-
τεκαίδεκα πηχεῶν τὸ κατὰ νώτου· καὶ οἱ στῦλοι αὐ-
(15) τῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. 13 Καὶ
ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ
τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πή-
χεων· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
(16) τρεῖς. 14 Πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ
(17) βύσσου κεκλωσμένης· 15 Καὶ αἱ βάσεις τῶν

et cubitum ac semissem in latitudine, altitudo
quoque unius cubiti fuit et dimidii: vestivit-
que eam auro purissimo intus ac foris. 2 Et
fecit illi coronam auream per gyrum, 3 Con-
flans quatuor annulos aureos per quatuor
angulos ejus: duos annulos in latere uno, et
duos in altero. 4 Vectes quoque fecit de
lignis setim, quos vestivit auro, 5 Et quos
misit in annulos, qui erant in lateribus arcæ
ad portandum eam. 6 Fecit et propitia-
torium, id est, oraculum, de auro mundissimo,
duorum cubitorum et dimidii in longitudine,
et cubiti ac semis in latitudine. 7 Duos etiam
cherubim ex auro ductili, quos posuit ex
utraque parte propitiatorii: 8 Cherub unum
in summitate unius partis, et cherub alterum
in summitate partis alterius: duos cherubim
in singulis summitatibus propitiatorii, 9 Ex-
tendentes alas, et tegentes propitiatorium,
seque mutuo et illud respicientes. 10 Fecit
et mensam de lignis setim in longitudine
duorum cubitorum, et in latitudine unius
cubiti, quæ habebat in altitudine cubitum ac
semissem. 11 Circumdeditque eam auro mun-
dissimo, et fecit illi labium aureum per gyrum,
12 Ipsique labio coronam auream interrasilem
quatuor digitorum, et super eamden, alteram
coronam auream. 13 Fudit et quatuor cir-
culos aureos, quos posuit in quatuor angulis
per singulos pedes mensæ 14 Contra coro-
nam: misitque in eos vectes, ut possit mensa
portari. 15 Ipsos quoque vectes fecit de
lignis setim, et circumdedit eos auro. 16 Et
vasa ad diversos usus mensæ, acetabula,
phialas, et cyathos, et thuribula, ex auro
puro, in quibus offerenda sunt libamina.
17 Fecit et candelabrum ductile de auro
mundissimo. De cujus vecte calami, scyphi,
spherulæque ac lilia procedebant: 18 Sex in
utroque latere, tres calami ex parte una, et
tres ex altera: 19 Tres scyphi in nucis
modum per calamos singulos, sphærulæque
simul et lilia: et tres scyphi instar nucis in
calamo altero, sphærulæque simul et lilia.
Æquum erat opus sex calamorum, qui pro-
cedebant de stipite candelabri. 20 In ipso
autem vecte erant quatuor scyphi in nucis
modum, sphærulæque per singulos simul
et lilia: 21 Et sphærulæ sub duobus
calamis per loca tria, qui simul sex
fiunt calami procedentes de vecte uno.

22 כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ
מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ 23 וַיַּעַשׂ אֶת־
נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב
טָהוֹר׃ 24 כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ
וְאֵת כָּל־כֵּלֶיהָ׃ פ 25 וַיַּעַשׂ
אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ
וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ
הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ 26 וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר
אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 27 וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת
זָהָב עָשָׂה־לוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי
צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים
לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ 28 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ 29 וַיַּעַשׂ
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ׃ ס

פרשה לח׃

1 וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים
חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ־אַמּוֹת רָחְבּוֹ
רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ 2 וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו
עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף
אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ 3 וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ
אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת
אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה
נְחֹשֶׁת׃ 4 וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה
רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבּוֹ מִלְמַטָּה
עַד־חֶצְיוֹ׃ 5 וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעֹת בְּאַרְבַּע
הַקְּצָוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים׃
6 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף
אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ 7 וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת
עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם
נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ ס
8 וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת
בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ ס 9 וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר
לִפְאַת ׀ נֶגֶב תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר
שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ 10 עַמּוּדֵיהֶם
עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי
הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ 11 וְלִפְאַת צָפוֹן
מֵאָה בָאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם
כָּסֶף׃ 12 וְלִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים
בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם
עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כָּסֶף׃

στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀρ-
γυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι
ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ,
(18) *πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς.* 16 Καὶ *τὸ*
καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ
ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμέ-
νου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, εἴκοσι πήχεων τὸ
μῆκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων,
(19) *ἐξισούμενον τοῖς ἱστίοις τῆς αὐλῆς·* 17 Καὶ
οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ,
καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ.
(20) 18 Καὶ *πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύ-*
κλῳ χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ.
(21) 19 Καὶ *αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ*
μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωυσῇ, *τὴν λειτουργίαν*
εἶναι τῶν Λευιτῶν *διὰ* Ἰθάμαρ *τοῦ υἱοῦ* Ἀαρὼν
(22) *τοῦ ἱερέως.* 20 Καὶ Βεσελεὴλ *ὁ τοῦ* Οὐρείου
ἐκ φυλῆς Ἰούδα *ἐποίησε καθὰ συνέταξε* Κύριος *τῷ*
(23) Μωυσῇ, 21 Καὶ Ἐλιὰβ *ὁ τοῦ* Ἀχισαμὰχ *ἐκ*
φυλῆς Δάν, *ὃς ἠρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ*
ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλτικά, ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ
τῇ βύσσῳ.

ΚΕΦ. λή.

(37, 1.) 1 ΚΑΙ *ἐποίησε* Βεσελεὴλ *τὴν κιβωτόν,*
(2) 2 Καὶ *κατεχρύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ*
(3) *ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.* 3 Καὶ *ἐχώνευσεν αὐτῇ*
τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, δύο ἐπὶ τὸ κλίτος
(5) *τὸ ἓν καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον,* 4 Εὐ-
ρεῖς τοῖς διωστῆρσιν ὥστε αἴρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς.
(6) 5 Καὶ *ἐποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς*
(7) *κιβωτοῦ ἐκ χρυσίου καθαροῦ,* 6 Καὶ *τοὺς δύο*
(8) Χερουβὶμ *χρυσοῦς·* 7 Χεροὺβ *ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκ-*
ρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἓν καὶ Χεροὺβ *ἕνα ἐπὶ τὸ*
(9) *ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύτερον,* 8 Σκιά-
ζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον.

22 Et sphærulæ igitur, et calami ex ipso
erant, universa ductilia ex auro purissimo.
23 Fecit et lucernas septem cum emunctoriis
suis, et vasa ubi ea quæ emuncta sunt extin-
guantur, de auro mundissimo. 24 Talentum
auri appendebat candelabrum cum omnibus
vasis suis. 25 Fecit et altare thymiamatis de
lignis setim, per quadrum singulos habens
cubitos, et in altitudine duos: e cujus angulis
procedebant cornua. 26 Vestivitque illud auro
purissimo, cum craticula ac parietibus et cor-
nibus. 27 Fecitque ei coronam aureolam per
gyrum, et duos annulos aureos sub corona per
singula latera, ut mittantur in eos vectes, et
possit altare portari. 28 Ipsos autem vectes
fecit de lignis setim, et operuit laminis aureis.
29 Composuit et oleum ad sanctificationis
unguentum, et thymiama de aromatibus mun-
dissimis, opere pigmentarii.

CAPUT XXXVIII.

1 Fecit et altare holocausti de lignis setim,
quinque cubitorum per quadrum, et trium in
altitudine: 2 Cujus cornua de angulis pro-
cedebant, operuitque illud laminis æneis. 3 Et
in usus ejus paravit ex ære vasa diversa,
lebetes, forcipes, fuscinulas, uncinos, et ignium
receptacula. 4 Craticulamque ejus in modum
retis fecit æneam, et subter eam in altaris
medio arulam, 5 Fusis quatuor annulis per
totidem retiaculi summitates, ad immittendos
vectes ad portandum: 6 Quos et ipsos fecit
de lignis setim, et operuit laminis æneis: 7 In-
duxitque in circulos, qui in lateribus altaris
eminebant. Ipsum autem altare non erat
solidum, sed cavum ex tabulis, et intus
vacuum. 8 Fecit et labrum æneum cum basi
sua de speculis mulierum, quæ excubabant in
ostio tabernaculi. 9 Fecit et atrium, in cujus
australi plaga erant tentoria de bysso retorta,
cubitorum centum, 10 Columnæ æneæ viginti
cum basibus suis, capita columnarum, et tota
operis cælatura, argentea. 11 Æque ad sep-
tentrionalem plagam tentoria, columnæ, bases-
que et capita columnarum, ejusdem mensuræ,
et operis ac metalli, erant. 12 In ea vero
plaga, quæ ad Occidentem respicit, fuerunt
tentoria cubitorum quinquaginta, columnæ
decem cum basibus suis æneæ, et capita
columnarum, et tota operis cælatura, argentea.

13 וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃
14 קְלָעִים חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַכָּתֵף
עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃
15 וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר
הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ 16 כָּל־קַלְעֵי
הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ 17 וְהָאֲדָנִים
לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם
כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים
כֶּסֶף כֹּל עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃ 18 וּמָסַךְ שַׁעַר
הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ
וְקוֹמָה בְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי
הֶחָצֵר׃ 19 וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם
וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ 20 וְכָל־הַיְתֵדֹת לַמִּשְׁכָּן
וְלֶחָצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת׃

ס ס ס כג

21 אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם
בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ 22 וּבְצַלְאֵל
בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 23 וְאִתּוֹ
אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן חָרָשׁ
וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ ס 24 כָּל־הַזָּהָב
הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ
וַיְהִי׀ זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר
וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
25 וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ׃ 26 בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים׃ 27 וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת
אֵת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת
אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ 28 וְאֶת־
הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם
וְחִשַּׁק אֹתָם׃ 29 וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה
שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
שָׁקֶל׃ 30 וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃

(10) 9 Καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην
(11 13) ἐκ χρυσίου καθαροῦ, 10 Καὶ ἐχώνευσεν
αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ
ἑνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, (14) εὐ-
ρεῖς ὥστε αἴρειν τοῖς διωστῆρσιν ἐν αὐτοῖς.
(15) 11 Καὶ τοὺς διωστῆρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς
τραπέζης ἐποίησε, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυ-
(16) σίῳ. 12 Καὶ ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης,
τά τε τρυβλία καὶ τὰς θυΐσκας καὶ τοὺς κυάθους
καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς, χρυσᾶ.
(17) 13 Καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει χρυσῆν,
14 Στερεὰν τὸν καυλόν, καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ
(18) ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς· 15 Ἐκ τῶν
καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες, τρεῖς ἐκ
τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισούμενοι ἀλλήλοις·
(19—22) 16 Καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἅ ἐστιν ἐπὶ
τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ
αὐτῶν, ἵνα ὦσιν οἱ λύχνοι ἐπ᾽ αὐτῶν· καὶ τὸ ἐνθέ-
μιον τὸ ἕβδομον τὸ ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ λαμπαδίου ἐπὶ
τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν·
(23) 17 Καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ᾽ αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ
τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας
αὐτῶν χρυσᾶς. (36, 34—36.) 18 Οὗτος περιηργύ-
ρωσε τοὺς στύλους, καὶ ἐχώνευσε τῷ στύλῳ δακτυ-
λίους χρυσοῦς, καὶ ἐχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ,
καὶ κατεχρύσωσε τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος
χρυσίῳ, καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς. 19 Οὗ-
τος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς,
καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκ-
τείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς. 20 Οὗτος
ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς,
καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκη-
νῆς, καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς· καὶ ἀγκύλας
ἐποίησε τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ τῶν στύλων·
οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς. (38, 20.) 21 Οὗτος
ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασ-
(1) σάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς. 22 Οὗτος ἐποίησε
τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν
χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασι
(3) μετὰ τῆς Κορὲ συναγωγῆς. 23 Οὗτος ἐποίησε

13 Porro contra orientem, quinquaginta cubi-
torum paravit tentoria: 14 E quibus, quin-
decim cubitos columnarum trium, cum basibus
suis, unum tenebat latus: 15 Et in parte
altera (quia inter utraque introitum taber-
naculi fecit) quindecim æque cubitorum erant
tentoria, columnæque tres, et bases totidem.
16 Cuncta atrii tentoria byssus retorta tex-
uerat. 17 Bases columnarum fuere æneæ,
capita autem earum cum cunctis cælaturis
suis argentea: sed et ipsas columnas atrii
vestivit argento. 18 Et in introitu ejus opere
p'un ario fecit tentorium ex hyacintho, pur-
pura, vermiculo, ac bysso retorta, quod habebat
viginti cubitos in longitudine, altitudo vero
quinque cubitorum erat, juxta mensuram,
quam cuncta atrii tentoria habebant. 19 Co-
lumnæ autem in ingressu fuere quatuor cum
basibus æneis, capitaque earum et cælaturæ
argenteæ. 20 Paxillos quoque tabernaculi et
atrii per gyrum fecit æneos. 21 Hæc sunt
instrumenta tabernaculi testimonii, quæ enu-
meratı sunt juxta præceptum Moysi in cere-
moniis levitarum per manum Ithamar filii
Aaıon sacerdotis: 22 Quæ Beseleel filius
Uri filii Hur de tribu Juda, Domino per
Moysen jubente, compleverat, 23 Juncto sibi
socio Ooliab filio Achisamech de tribu Dan:
qui et ipse artifex lignorum egregius fuit,
et polymitarius atque plumarius ex hyacintho,
purpura, vermiculo et bysso. 24 Omne aurum
quod expensum est in opere sanctuarii, et
quod oblatum est in donariis, viginti novem
talentorum fuit, et septingentorum triginta
siclorum, ad mensuram sanctuarii. 25 Obla-
tum est autem ab his qui transierunt ad
numerum, a viginti annis et supra, de sex-
centis tribus millibus, et quingentis quin-
quaginta, armatorum. 26 Fuerunt præterea
centum talenta argenti, e quibus conflatæ
sunt bases sanctuarii, et introitus ubi velum
pendet. 27 Centum bases factæ sunt de
talentis centum, singulis talentis per bases
singulas supputatis. 28 De mille autem sep-
tingentis et septuaginta quinque, fecit capita
columnarum, quas et ipsas vestivit argento.
29 Æris quoque oblata sunt talenta septua-
ginta duo millia, et quadringenti supra sicli,
30 Ex quibus fusæ sunt bases in introitu taber-
naculi testimonii, et altare æneum cum craticula
sua, omniaque vasa quæ ad usum ejus pertinent,

31 וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר
הֶחָצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃

פרשה לט׃

1 וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי
עָשׂוּ בִגְדֵי־שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 2 וַיַּעַשׂ אֶת־
הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ 3 וַיְרַקְּעוּ אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב
וְקִצֵּץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת
וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ 4 כְּתֵפֹת
עָשׂוּ־לוֹ חֹבְרֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹוֹתָו חֻבָּר׃
5 וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא
כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ ס 6 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי
הַשֹּׁהַם מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב מְפֻתָּחֹת
פִּתּוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי
זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 8 וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
9 רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זֶרֶת
אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ כָּפוּל׃ 10 וַיְמַלְאוּ־בוֹ
אַרְבָּעָה טוּרֵי אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה
וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ 11 וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי
נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ 12 וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי
לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ 13 וְהַטּוּר הָרְבִיעִי
תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מוּסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת
זָהָב בְּמִלֻּאֹתָם׃ 14 וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־
שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ
לִשְׁנֵים עָשָׂר שָׁבֶט׃ 15 וַיַּעֲשׂוּ עַל־
הַחֹשֶׁן שַׁרְשְׁרֹת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת
זָהָב טָהוֹר׃ 16 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצֹת
זָהָב וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי
הַטַּבָּעֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ 17 וַיִּתְּנוּ
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת
עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ 18 וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצֹת
וַיִּתְּנֻם עַל־כִּתְפֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃

*πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον
αὐτοῦ καὶ τὴν βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς
(4) κρεάγρας τὰς χαλκᾶς.* 24 *Οὗτος ἐποίησε θυ-
σιαστηρίῳ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ
πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ·* (5, 6) *καὶ
ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσά-
ρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου
χαλκοῦς.* (7) *εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς ὥστε αἴρειν ἐν
αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον.* (37, 29.) 25 *Οὗτος ἐποί-
ησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύν-
θεσιν τοῦ θυμιάματος, καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ.*
(38, 8.) 26 *Οὗτος ἐποίησε τὸν λουτῆρα τὸν χαλ-
κοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατό-
πτρων τῶν νηστευσασῶν, αἳ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ
ἔπηξεν αὐτήν·* (40, 30, 31.) 27 *Καὶ ἐποίησε τὸν
λουτῆρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ
τοὺς πόδας,* (32) *εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· ἢ ὅταν προσπορεύωνται
πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ
αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.*

ΚΕΦ. λθ′.

(38, 24.) 1 ΠΑΝ *τὸ χρυσίον ὃ κατειργάσθη εἰς
τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων
ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι
τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι, κατὰ τὸν
(25) σίκλον τὸν ἅγιον.* 2 *Καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα
παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς
ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομηκον-
ταπέντε σίκλοι·* (26) *δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ
ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.*
3 *Πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἑξήκοντα μυριά-
δας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.*
(27) 4 *Καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυ-
ρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς
σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος,*

31 Et bases atrii tam in circuitu quam in
ingressu ejus, et paxilli tabernaculi atque atrii
per gyrum.

CAPUT XXXIX.

1 De hyacintho vero et purpura, vermiculo
ac bysso, fecit vestes, quibus indueretur Aaron
quando ministrabat in sanctis, sicut præcepit
Dominus Moysi. 2 Fecit igitur superhu-
merale de auro, hyacintho, et purpura, coc-
coque bis tincto, et bysso retorta, 3 Opere
polymitario, inciditque bracteas aureas, et
extenuavit in fila, ut possent torqueri cum
priorum colorum subtegmine, 4 Duasque
oras sibi invicem copulatas in utroque latere
summitatum, 5 Et balteum ex eisdem co-
loribus, sicut præceperat Dominus Moysi.
6 Paravit et duos lapides onychinos, astrictos
et inclusos auro, et sculptos arte gemmaria
nominibus filiorum Israel: 7 Posuitque eos
in lateribus superhumeralis, in monimentum
filiorum Israel, sicut præceperat Dominus
Moysi. 8 Fecit et rationale opere polymito
juxta opus superhumeralis, ex auro, hyacintho,
purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta:
9 Quadrangulum, duplex, mensuræ palmi.
10 Et posuit in eo gemmarum ordines qua-
tuor. In primo versu erat sardius, topazius,
smaragdus. 11 In secundo, carbunculus, sap-
phirus, et jaspis. 12 In tertio, ligurius,
achates, et amethystus. 13 In quarto, chry-
solithus, onychinus, et beryllus, circumdati et
inclusi auro per ordines suos. 14 Ipsique
lapides duodecim sculpti erant nominibus
duodecim tribuum Israel, singuli per nomina
singulorum. 15 Fecerunt in rationali et
catenulas sibi invicem cohærentes, de auro
purissimo: 16 Et duos uncinos, totidem-
que annulos aureos. Porro annulos posue-
runt in utroque latere rationalis, 17 E
quibus penderent duæ catenæ aureæ, quas
inseruerunt uncinis, qui in superhume-
ralis angulis eminebant. 18 Hæc et ante
et retro ita conveniebant sibi, ut super-
humerale et rationale mutuo necterentur,

19 וַיַּֽעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיָּשִׂימוּ עַל־
שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר
אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד בָּיְתָה׃ 20 וַיַּֽעֲשׂוּ שְׁתֵּי
טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנֻם עַל־שְׁתֵּי כִתְפֹת הָאֵפֹד
מִלְּמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ
מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃ 21 וַיִּרְכְּסוּ אֶת־
הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפֹד בִּפְתִיל
תְּכֵלֶת לִהְיֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא־יִזַּח
הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 22 וַיַּעַשׂ אֶת־
מְעִיל הָאֵפֹד מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּלִיל תְּכֵלֶת׃
23 וּפִי־הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ כְּפִי תַחְרָא שָׂפָה
לְפִיו סָבִיב לֹא יִקָּרֵעַ׃ 24 וַיַּֽעֲשׂוּ עַל־
שׁוּלֵי הַמְּעִיל רִמּוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי מָשְׁזָר׃ 25 וַיַּֽעֲשׂוּ פַעֲמֹנֵי
זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ
הָרִמֹּנִים עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ
הָרִמֹּנִים׃ 26 פַּעֲמֹן וְרִמֹּן פַּעֲמֹן וְרִמֹּן
עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשָׁרֵת כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
27 וַיַּֽעֲשׂוּ אֶת־הַכָּתְנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֹרֵג
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ 28 וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ
וְאֶת־פַּאֲרֵי הַמִּגְבָּעֹת שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנְסֵי הַבָּד
שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ 29 וְאֶת־הָאַבְנֵט שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה
רֹקֵם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
ס 30 וַיַּֽעֲשׂוּ אֶת־צִיץ נֵזֶר־הַקֹּדֶשׁ
זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתַּב פִּתּוּחֵי
חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ 31 וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל
תְּכֵלֶת לָתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְמָעְלָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס
32 וַתֵּכֶל כָּל־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד
וַיַּֽעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃ פ
33 וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחָו וְעַמֻּדָיו
וַאֲדָנָיו׃ 34 וְאֶת־מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם
הַמְאָדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים
וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ 35 אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת הַכַּפֹּרֶת׃ 36 אֶת־הַשֻּׁלְחָן
אֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃ 37 אֶת־
הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה
וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ 38 וְאֵת
מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת
קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃

5 Ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τά-
(28) λαντον τῇ κεφαλίδι. 6 Καὶ τοὺς χιλίους
ἑπτακοσίους ἑβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησεν
εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις, καὶ κατεχρύσωσε
τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς.
(29) 7 Καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομή-
κοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι.
(30) 8 Καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 9 Καὶ τὰς βά-
σεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ, (31) καὶ τὰς βάσεις τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς,
καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, 10 Καὶ τὸ
παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα
τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (39, 32.) 11 Καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. 12 Τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον
τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν
(1) ἐν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου. 13 Καὶ τὴν κατα-
λειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον
ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρών, ὥστε λει-
(33) τουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ. 14 Καὶ
ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν, καὶ τὴν σκηνὴν
καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς
(35) αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους, 15 Καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστῆρας αὐτῆς, (38) καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, 16 Καὶ
τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέ-
σεως, (37) καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν, 17 Καὶ
τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως καὶ τὸ
(36) ἔλαιον τοῦ φωτός, 18 Καὶ τὴν τράπεζαν
τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ
(41) τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους, 19 Καὶ
τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἵ εἰσιν Ἀαρών, καὶ
τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν,
(40) 20 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους,
καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς, 21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς, (34) καὶ τὰς

19 Stricta ad balteum, et annulis fortius
copulata, quos jungebat vitta hyacinthina,
ne laxa fluerent, et a se invicem moverentur,
sicut præcepit Dominus Moysi. 20 Fecerunt
quoque tunicam superhumeralis totam hya-
cinthinam, 21 Et capitium in superiori parte
contra medium, oramque per gyrum capitii
textilem: 22 Deorsum autem ad pedes mala
punica ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac
bysso retorta: 23 Et tintinnabula de auro
purissimo, quæ posuerunt inter malogra-
nata, in extrema parte tunicæ, per gyrum:
24 Tintinnabulum autem aureum, et malum
punicum, quibus ornatus incedebat pontifex
quando ministerio fungebatur, sicut præce-
perat Dominus Moysi. 25 Fecerunt et
tunicas byssinas opere textili Aaron et filiis
ejus: 26 Et mitras cum coronulis suis ex
bysso: 27 Feminalia quoque linea, byssina:
28 Cingulum vero de bysso retorta, hyacintho,
purpura, ac vermiculo bis tincto, arte plu-
maria, sicut præceperat Dominus Moysi.
29 Fecerunt et laminam sacræ venerationis
de auro purissimo, scripseruntque in ea opere
gemmario, Sanctum Domini: 30 Et strinxe-
runt eam cum mitra vitta hyacinthina, sicut
præceperat Dominus Moysi. 31 Perfectum
est igitur omne opus tabernaculi et tecti
testimonii: feceruntque filii Israel cuncta
quæ præceperat Dominus Moysi. 32 Et
obtulerunt tabernaculum et tectum et univer-
sam supellectilem, annulos, tabulas, vectes,
columnas ac bases, 33 Opertorium de pel-
libus arietum rubricatis, et aliud operi-
mentum de ianthinis pellibus, 34 Velum:
arcam, vectes, propitiatorium, 35 Mensam
cum vasis suis et propositionis panibus:
36 Candelabrum, lucernas, et utensilia
earum cum oleo: 37 Altare aureum, et
unguentum, et thymiama ex aromatibus:
38 Et tentorium in introitu tabernaculi

39 אֵת ׀ מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר
וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 40 אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ
וְאֶת־אֲדָנֶיהָ. וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר
אֶת־מֵיתָרָיו וִיתֵדֹתֶיהָ וְאֵת כָּל־כְּלֵי עֲבֹדַת
הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ 41 אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ 42 כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הָעֲבֹדָה׃ 43 וַיַּרְא מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה כֵּן עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם
מֹשֶׁה׃ פ

פרשה מ׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
תָּקִים אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד׃ 3 וְשַׂמְתָּ
שָׁם אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכֹּתָ עַל־הָאָרֹן
אֶת־הַפָּרֹכֶת׃ 4 וְהֵבֵאתָ אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְעָרַכְתָּ
אֶת־עֶרְכּוֹ וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמְּנֹרָה וְהַעֲלֵיתָ
אֶת־נֵרֹתֶיהָ׃ 5 וְנָתַתָּה אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב
לִקְטֹרֶת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדֻת וְשַׂמְתָּ אֶת־
מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן׃ 6 וְנָתַתָּה אֵת
מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־
מוֹעֵד׃ 7 וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד
וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם מָיִם׃ 8 וְשַׂמְתָּ
אֶת־הֶחָצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־מָסַךְ שַׁעַר
הֶחָצֵר׃ 9 וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ׃
10 וּמָשַׁחְתָּ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־
כֵּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃ 11 וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־
כַּנּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ׃ 12 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ
אֹתָם בַּמָּיִם׃ 13 וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֵת
בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ
וְכִהֵן לִי׃ 14 וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ
אֹתָם כֻּתֳּנֹת׃ 15 וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר
מָשַׁחְתָּ אֶת־אֲבִיהֶם וְכִהֲנוּ לִי וְהָיְתָה
לִהְיֹת לָהֶם מָשְׁחָתָם לִכְהֻנַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם׃ 16 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ ס 17 וַיְהִי
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הוּקַם הַמִּשְׁכָּן׃ 18 וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן

διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ τὰ
καλύμματα ὑακίνθινα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικα-
λύμματα, (40) Καὶ τοὺς πασσάλους καὶ πάντα τὰ
ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
(42) 22 Ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν.
(43) 23 Καὶ εἶδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἦσαν
πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτά· καὶ εὐλόγησεν
αὐτοὺς Μωυσῆς.

ΚΕΦ. μ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ
στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· 3 Καὶ θήσεις
τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις τὴν
κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι· 4 Καὶ εἰσοίσεις τὴν
τράπεζαν, καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς·
καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύ-
χνους αὐτῆς· 5 Καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ
χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ· καὶ
ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ τὸ θυσιαστήριον
τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου· (8) καὶ περιθήσεις τὴν σκηνήν,
(9) καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλῳ. 7 Καὶ
λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν σκη-
νὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ
(10) πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. 8 Καὶ
χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάν-
τα τὰ σκεύη αὐτοῦ, 9 Καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστή-
ριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων.
(12) 10 Καὶ προσάξεις Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λού-
(13) σεις αὐτοὺς ὕδατι· 11 Καὶ ἐνδύσεις Ἀαρὼν
τὰς στολὰς τὰς ἁγίας, καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ
(14) ἁγιάσεις αὐτόν, καὶ ἱερατεύσει μοι· 12 Καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς
(15) χιτῶνας, 13 Καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν τρό-
πον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσουσί
μοι· καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρῖσμα ἱερατείας
(16) εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 14 Καὶ
ἐποίησε Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύ-
(17) ριος, οὕτως ἐποίησε. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομέ-
νων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου νουμηνίᾳ, ἐστάθη ἡ
(18) σκηνή· 16 Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν,

39 Altare æneum, retiaculum, vectes, et vasa ejus omnia: labrum cum basi sua: tentoria atrii, et columnas cum basibus suis: 40 Tentorium in introitu atrii, funiculosque illius et paxillos. Nihil ex vasis defuit, quæ in ministerium tabernaculi, et in tectum fœderis, jussa sunt fieri. 41 Vestes quoque, quibus sacerdotes utuntur in sanctuario, Aaron scilicet et filii ejus, 42 Obtulerunt filii Israel, sicut præceperat Dominus. 43 Quæ postquam Moyses cuncta vidit completa, benedixit eis.

CAPUT XL.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Mense primo, prima die mensis, eriges tabernaculum testimonii, 3 Et pones in eo arcam, dimittesque ante illam velum: 4 Et illata mensa, pones super eam quæ rite præcepta sunt. Candelabrum stabit cum lucernis suis, 5 Et altare aureum in quo adoletur incensum, coram arca testimonii; tentorium in introitu tabernaculi pones, 6 Et ante illud altare holocausti: 7 Labrum inter altare et tabernaculum, quod implebis aqua. 8 Circumdabisque atrium tentoriis, et ingressum ejus. 9 Et assumpto unctionis oleo unges tabernaculum cum vasis suis, ut sanctificentur: 10 Altare holocausti et omnia vasa ejus: 11 Labrum cum basi sua: omnia unctionis oleo consecrabis, ut sint Sancta sanctorum. 12 Applicabisque Aaron et filios ejus ad fores tabernaculi testimonii, et lotos aqua 13 Indues sanctis vestibus, ut ministrent mihi, et unctio eorum in sacerdotium sempiternum proficiat. 14 Fecitque Moyses omnia quæ præceperat Dominus. 15 Igitur mense primo anni secundi, prima die mensis, collocatum est tabernaculum. 16 Erexitque Moyses illud, et posuit tabulas ac bases et vectes, statuitque columnas, 17 Et expandit tectum super tabernaculum, imposito desuper operimento, sicut Dominus imperaverat. 18 Posuit et testimonium in arca,

וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם אֶת־קְרָשָׁיו וַיִּתֵּן
אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקֶם אֶת־עַמּוּדָיו׃ 19 וַיִּפְרֹשׂ
אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֶת־מִכְסֵה
הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ ס 20 וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
אֶת־הָעֵדֻת אֶל־הָאָרֹן וַיָּשֶׂם אֶת־הַבַּדִּים
עַל־הָאָרֹן וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֹן
מִלְמָעְלָה׃ 21 וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֹן אֶל־הַמִּשְׁכָּן
וַיָּשֶׂם אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וַיָּסֶךְ עַל
אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
ס 22 וַיִּתֵּן אֶת־הַשֻּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד
עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן צָפֹנָה מִחוּץ לַפָּרֹכֶת׃
23 וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס 24 וַיָּשֶׂם
אֶת־הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן נֶגְבָּה׃ 25 וַיַּעַל הַנֵּרֹת
לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
ס 26 וַיָּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת׃ 27 וַיַּקְטֵר עָלָיו
קְטֹרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
ס 28 וַיָּשֶׂם אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח
לַמִּשְׁכָּן׃ 29 וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שָׂם
פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו
אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס 30 וַיָּשֶׂם
אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרָחְצָה׃ 31 וְרָחֲצוּ
מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ 32 בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וּבְקָרְבָתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס 33 וַיָּקֶם
אֶת־הֶחָצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן
אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־
הַמְּלָאכָה׃ פ 34 וַיְכַס הֶעָנָן
אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־
הַמִּשְׁכָּן׃ 35 וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן וּכְבוֹד יְהוָה
מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן׃ 36 וּבְהֵעָלוֹת הֶעָנָן
מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל
מַסְעֵיהֶם׃ 37 וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הֶעָנָן וְלֹא
יִסְעוּ עַד־יוֹם הֵעָלֹתוֹ׃ 38 כִּי עֲנַן יְהוָה
עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ
לְעֵינֵי כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם׃

καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλε τοὺς
(19) *μοχλοὺς καὶ ἔστησε τοὺς στύλους·* 17 *Καὶ*
ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε
τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἄνωθεν,
(20) *καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 18 *Καὶ*
λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ ὑπέθηκε τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτόν,
(21) 19 *Καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν*
καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος,
καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρό-
(22) *πον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 20 *Καὶ*
ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυ-
ρίου τὸ πρὸς βοῤῥᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος
(23) *τῆς σκηνῆς,* 21 *Καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς*
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον
(24) *συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 22 *Καὶ ἔθηκε*
τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸ
(25) *κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον,* 23 *Καὶ*
ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν
(26) *τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.* 24 *Καὶ*
ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος,
(27) 25 *Καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς*
συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
(29) 26 *Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων*
(33) *ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς,* 27 *Καὶ*
ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου· καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ
(34) *ἔργα.* 28 *Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν*
τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή·
(35) 29 *Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς*
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν
ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.
(36) 30 *Ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς*
σκηνῆς, ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρ-
(37) *τίᾳ αὐτῶν·* 31 *Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη,*
οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη.
(38) 32 *Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας,*
καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς
Ἰσραήλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

subditis infra vectibus, et oraculum desuper.
19 Cumque intulisset arcam in tabernaculum,
appendit ante eam velum, ut expleret Domini
jussionem. 20 Posuit et mensam in taber-
naculo testimonii ad plagam septentrionalem
extra velum, 21 Ordinatis coram propo-
sitionis panibus, sicut præceperat Dominus
Moysi. 22 Posuit et candelabrum in taber-
naculo testimonii e regione mensæ in parte
australi, 23 Locatis per ordinem lucernis,
juxta præceptum Domini. 24 Posuit et altare
aureum sub tecto testimonii contra velum,
25 Et adolevit super eo incensum aromatum,
sicut jusserat Dominus Moysi. 26 Posuit et
tentorium in introitu tabernaculi testimonii,
27 Et altare holocausti in vestibulo testimonii,
offerens in eo holocaustum, et sacrificia, ut
Dominus imperaverat. 28 Labrum quoque
statuit inter tabernaculum testimonii et altare,
implens illud aqua. 29 Laveruntque Moyses
et Aaron ac filii ejus manus suas et pedes,
30 Cum ingrederentur tectum fœderis, et
accederent ad altare, sicut præceperat Do-
minus Moysi. 31 Erexit et atrium per
gyrum tabernaculi et altaris, ducto in introitu
ejus tentorio. Postquam omnia perfecta sunt,
32 Operuit nubes tabernaculum testimonii,
et gloria Domini implevit illud. 33 Nec
poterat Moyses ingredi tectum fœderis, nube
operiente omnia, et majestate Domini coru-
scante, quia cuncta nubes operuerat. 34 Si
quando nubes tabernaculum deserebat, pro-
ficiscebantur filii Israel per turmas suas:
35 Si pendebat desuper, manebant in eodem
loco. 36 Nubes quippe Domini incubabat
per diem tabernaculo, et ignis in nocte,
videntibus cunctis populis Israel per cunctas
mansiones suas.

LIBER TERTIUS MOYSIS,

SIVE

LEVITICUS.

ויקרא א

כד

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו
מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־
יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה
מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם׃
3 אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים
יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ
לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ 4 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל
רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃
5 וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־
הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 6 וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ
לִנְתָחֶיהָ׃ 7 וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ׃
8 וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת הַנְּתָחִים
אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר
עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 9 וְקִרְבּוֹ
וּכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־
הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ
לַיהוָה׃ ס 10 וְאִם־מִן־הַצֹּאן
קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה
זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ 11 וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל
יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ 12 וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־פִּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
13 וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב
הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה
הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ
14 וְאִם מִן־הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב
מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ׃

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, ΚΕΦ. ά.

ΚΑΙ ἀνεκάλεσε Μωυσῆν καὶ ἐλάλησε Κύριος
αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ,
ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν
προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν. 3 Ἐὰν ὁλο-
καύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν, ἄρσεν
ἄμωμον προσάξει· πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον Κυρίου,
4 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
καρπώματος, δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.
5 Καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου· καὶ
προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ
προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ
ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ
ἐκδείραντες τὸ ὁλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ
μέλη· 7 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς
πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύλα
ἐπὶ τὸ πῦρ· 8 Καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν
οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ
στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ
τοῦ θυσιαστηρίου, 9 Τὰ δὲ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας
πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ
εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 10 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων
τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀπό τε τῶν ἀρνῶν καὶ
τῶν ἐρίφων εἰς ὁλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσ-
άξει αὐτό, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. 11 Καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ
θυσιαστηρίου πρὸς βοῤῥᾶν ἔναντι Κυρίου· καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ· 12 Καὶ διελοῦσιν αὐτὸ
κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ· καὶ
ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ
τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, 13 Καὶ τὰ
ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ προσ-
οίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ
Κυρίῳ. 14 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα
προσφέρει δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ
τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ·

LEVITICUS, CAPUT I.

VOCAVIT autem Moysen, et locutus est
ei Dominus de tabernaculo testimonii,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Homo, qui obtulerit ex vobis hostiam
Domino de pecoribus, id est, de bobus et
ovibus offerens victimas, 3 Si holocaustum
fuerit ejus oblatio, ac de armento, masculum
immaculatum offeret ad ostium tabernaculi
testimonii, ad placandum sibi Dominum:
4 Ponetque manum super caput hostiæ, et
acceptabilis erit, atque in expiationem ejus
proficiens: 5 Immolabitque vitulum coram
Domino, et offerent filii Aaron sacerdotes
sanguinem ejus, fundentes per altaris cir-
cuitum, quod est ante ostium tabernaculi.
6 Detractaque pelle hostiæ, artus in frusta
concident, 7 Et subjicient in altari ignem,
strue lignorum ante composita: 8 Et mem-
bra quæ sunt cæsa, desuper ordinantes, caput
videlicet, et cuncta quæ adhærent jecori,
9 Intestinis et pedibus lotis aqua: adole-
bitque ea sacerdos super altare in holocaustum
et suavem odorem Domino. 10 Quod si de
pecoribus oblatio est, de ovibus sive de capris
holocaustum, masculum absque macula offeret:
11 Immolabitque ad latus altaris, quod respicit
ad aquilonem, coram Domino: sanguinem
vero illius fundent super altare filii Aaron
per circuitum: 12 Dividentque membra,
caput, et omnia quæ adhærent jecori: et po-
nent super ligna, quibus subjiciendus est ignis:
13 Intestina vero et pedes lavabunt aqua. Et
oblata omnia adolebit sacerdos super altare, in
holocaustum et odorem suavissimum Domino.
14 Si autem de avibus, holocausti oblatio fuerit
Domino, de turturibus, aut pullis columbæ,

15 והקריבו הכהן אל־המזבח ומלק את־
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו
על קיר המזבח׃ 16 והסיר את־מראתו
בנצתה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל־מקום הדשן׃ 17 ושסע אתו
בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן
המזבחה על־העצים אשר על־האש עלה
הוא אשה ריח ניחח ליהוה׃ ס

פרשה ב׃

1 ונפש כי־תקריב קרבן מנחה ליהוה
סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן
עליה לבנה׃ 2 והביאה אל־בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל־לבנתה והקטיר הכהן
את־אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח
ליהוה׃ 3 והנותרת מן־המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ ס
4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה
תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן׃ ס
5 ואם־מנחה על־המחבת קרבנך סלת
בלולה בשמן מצה תהיה׃ 6 פתות
אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה
הוא׃ ס 7 ואם־מנחת מרחשת
קרבנך סלת בשמן תעשה׃ 8 והבאת
את־המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
והקריבה אל־הכהן והגישה אל־המזבח׃
9 והרים הכהן מן־המנחה את־אזכרתה
והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח
ליהוה׃ 10 והנותרת מן־המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃
11 כל־המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
תעשה חמץ כי כל־שאר וכל־דבש
לא־תקטירו ממנו אשה ליהוה׃ 12 קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל־המזבח
לא־יעלו לריח ניחח׃ 13 וכל־קרבן
מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח
ברית אלהיך מעל מנחתך על כל־קרבנך
תקריב מלח׃ ס 14 ואם־תקריב
מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃
15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה
מנחה הוא׃ 16 והקטיר הכהן את־אזכרתה
מגרשה ומשמנה על כל־לבנתה אשה
ליהוה׃ פ

15 Καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλήν· καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· 16 Καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ· 17 Καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ· καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. β΄.

1 'ΕΑΝ δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ· καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἐστί. 2 Καὶ οἴσει πρὸς τοὺς υἱοὺς 'Ααρὼν τοὺς ἱερεῖς· καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 3 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας 'Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν Κυρίου. 4 'Εὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ. 5 'Εὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ ἄζυμά ἐστι· 6 Καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον· θυσία ἐστὶ Κυρίῳ. 7 'Εὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται. 8 Καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον 9 'Αφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ. 10 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας 'Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου. 11 Πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφέρητε Κυρίῳ οὐ ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι, οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι Κυρίῳ. 12 Δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ· ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 13 Καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἁλὶ ἁλισθήσεται· οὐ διαπαύσατε ἅλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν· ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἅλας. 14 'Εὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων· 15 Καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον· θυσία ἐστί. 16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

15 Offeret eam sacerdos ad altare: et retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris: 16 Vesiculam vero gutturis, et plumas projiciet prope altare ad orientalem plagam, in loco in quo cineres effundi solent, 17 Confringetque ascellas ejus, et non secabit, neque ferro dividet eam, et adolebit super altare, lignis igne supposito. Holocaustum est et oblatio suavissimi odoris Domino.

CAPUT II.

1 Anima cum obtulerit oblationem sacrificii Domino, simila erit ejus oblatio; fundetque super eam oleum, et ponet thus, 2 Ac deferet ad filios Aaron sacerdotes: quorum unus tollet pugillum plenum similæ et olei, ac totum thus, et ponet memoriale super altare in odorem suavissimum Domino. 3 Quod autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron et filiorum ejus, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. 4 Cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano: de simila, panes scilicet absque fermento, conspersos oleo, et lagana azyma oleo lita. 5 Si oblatio tua fuerit de sartagine, similæ conspersæ oleo et absque fermento, 6 Divides eam minutatim, et fundes super eam oleum. 7 Sin autem de craticula fuerit sacrificium, æque simila oleo conspergetur: 8 Quam offerens Domino, trades manibus sacerdotis, 9 Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, et adolebit super altare, in odorem suavitatis Domino; 10 Quidquid autem reliquum est, erit Aaron, et filiorum ejus, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. 11 Omnis oblatio, quæ offertur Domino, absque fermento fiet, nec quidquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. 12 Primitias tantum eorum offeretis ac munera: super altare vero non imponentur in odorem suavitatis. 13 Quidquid obtuleris sacrificii, sale condies, nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. 14 Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, et confringes in morem farris, et sic offeres primitias tuas Domino, 15 Fundens supra oleum, et thus imponens, quia oblatio Domini est. 16 De qua adolebit sacerdos in memoriam muneris, partem farris fracti, et olei, ac totum thus.

פרשה ג׃

1 וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן־
הַבָּקָר הוּא מַקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה
תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 2 וְסָמַךְ יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 3 וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים
אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־
הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃
4 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־
הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃ 5 וְהִקְטִירוּ
אֹתוֹ בְנֵי־אַהֲרֹן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר
עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשֵּׁה רֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ 6 וְאִם־מִן־הַצֹּאן
קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ
נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ 7 אִם־כֶּשֶׂב הוּא־
מַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ 8 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ
וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
9 וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה
חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְמִימָה לְעֻמַּת הֶעָצֶה
יְסִירֶנָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב
וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ 10 וְאֵת
שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד
עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ 11 וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ
12 וְאִם־עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ 13 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט
אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 14 וְהִקְרִיב
מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ 15 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־
הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־
הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ 16 וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ כָּל־
חֵלֶב לַיהוָה׃ 17 חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־חֵלֶב וְכָל־דָּם לֹא
תֹאכֵלוּ׃ פ

ΚΕΦ. γ´.

1 'ΕΑΝ δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ
Κυρίῳ, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ προσαγάγῃ, ἐάν
τε ἄρσεν ἐάν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντι
Κυρίου· 2 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων κύκλῳ. 3 Καὶ
προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα
Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, 4 Καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν
μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς
νεφροῖς περιελεῖ· 5 Καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ
Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὰ ὁλο-
καυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου· κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ.
6 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ
θυσία σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον
προσοίσει αὐτό. 7 Ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον
αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου· 8 Καὶ ἐπι-
θήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ,
καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς
τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 9 Καὶ προσ-
οίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ
Κυρίῳ, τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς
ψόαις περιελεῖ αὐτό· καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατα-
καλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς
κοιλίας, 10 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ
στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν
λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιε-
λὼν 11 Ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον·
ὀσμὴ εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ. 12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ
τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι
Κυρίου· 13 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ. 14 Καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ
κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν
κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας,
15 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ
τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ. 16 Καὶ ἀνοίσει
ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ὀσμὴ εὐω-
δίας τῷ Κυρίῳ. Πᾶν τὸ στέαρ τῷ Κυρίῳ· 17 Νόμι-
μον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ
ἔδεσθε.

CAPUT III.

1 QUOD si hostia pacificorum fuerit ejus
oblatio, et de bobus voluerit offerre, marem
sive feminam, immaculata offeret coram Do-
mino. 2 Ponetque manum super caput
victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu
tabernaculi testimonii, fundentque filii Aaron
sacerdotes sanguinem per altaris circuitum.
3 Et offerent de hostia pacificorum in obla-
tionem Domino adipem qui operit vitalia, et
quidquid pinguedinis est intrinsecus: 4 Duos
renes cum adipe quo teguntur ilia, et reticu-
lum jecoris cum renunculis. 5 Adolebuntque
ea super altare in holocaustum, lignis igne
supposito, in oblationem suavissimi odoris
Domino. 6 Si vero de ovibus fuerit ejus
oblatio et pacificorum hostia, sive masculum
obtulerit, sive feminam, immaculata erunt.
7 Si agnum obtulerit coram Domino, 8 Ponet
manum suam super caput victimæ suæ: quæ
immolabitur in vestibulo tabernaculi testimo-
nii: fundentque filii Aaron sanguinem ejus
per circuitum altaris. 9 Et offerent de pa-
cificorum hostia sacrificium Domino: adipem
et caudam totam 10 Cum renibus, et pingue-
dinem quæ operit ventrem atque universa
vitalia, et utrumque renunculum cum adipe
qui est juxta ilia, reticulumque jecoris cum
renunculis. 11 Et adolebit ea sacerdos super
altare, in pabulum ignis et oblationis Domini.
12 Si capra fuerit ejus oblatio, et obtulerit
eam Domino, 13 Ponet manum suam super
caput ejus: immolabitque eam in introitu ta-
bernaculi testimonii. Et fundent filii Aaron
sanguinem ejus per altaris circuitum. 14 Tol-
lentque ex ea in pastum ignis Dominici, adi-
pem qui operit ventrem, et qui tegit universa
vitalia: 15 Duos renunculos cum reticulo,
quod est super eos juxta ilia, et arvinam
jecoris cum renunculis: 16 Adolebitque ea
super altare sacerdos, in alimoniam ignis, et
suavissimi odoris. Omnis adeps Domini erit
17 Jure perpetuo in generationibus, et cunctis
habitaculis vestris: nec sanguinem nec adi-
pem omnino comedetis.

פרשה ד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא
בִשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃ 3 אִם־
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת הָעָם
וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פַּר בֶּן־
בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לְחַטָּאת׃ 4 וְהֵבִיא
אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת־
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ 5 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃
6 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה
מִן־הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי
פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃ 7 וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם
עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת׀ כָּל־דַּם
הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 8 וְאֶת־כָּל־חֵלֶב פַּר
הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה
עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־
הַקֶּרֶב׃ 9 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־
הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃
10 כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃
11 וְאֶת־עוֹר הַפָּר וְאֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
וְעַל־כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃ 12 וְהוֹצִיא אֶת־
כָּל־הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם
טָהוֹר אֶל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־
עֵצִים בָּאֵשׁ עַל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃
פ 13 וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ
וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת
מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
וְאָשֵׁמוּ׃ 14 וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ
עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל פַּר בֶּן־בָּקָר
לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃
15 וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר
לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
מִדַּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ 17 וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Ψυχὴ
ἐὰν ἁμάρτῃ ἔναντι Κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων
τῶν προσταγμάτων Κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ
ποιήσῃ ἕν τι ἀπ' αὐτῶν· 3 Ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς
ὁ κεχρισμένος ἁμάρτῃ τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ
προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε μό-
σχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας.
4 Καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι
Κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου.
5 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος
τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ εἰσοίσει
αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ βάψει
ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ
ἀπὸ τοῦ αἵματος ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου κατὰ τὸ
καταπέτασμα τὸ ἅγιον· 7 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ
ἐναντίον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
ρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν
βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων, ὅ ἐστι
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 8 Καὶ
πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιε-
λεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐν-
δόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,
9 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν,
ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ
ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό, 10 Ὃν
τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς
θυσίας τοῦ σωτηρίου· καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως. 11 Καὶ τὸ δέρμα
τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ
κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ
κόπρῳ, 12 Καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω
τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν οὗ ἐκχεοῦσι τὴν
σποδιάν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν
πυρί· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται.
13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκου-
σίως, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς,
καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου
ἣ οὐ ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσωσι, 14 Καὶ
γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ
προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ
τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 15 Καὶ ἐπιθήσουσιν
οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ
σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου. 16 Καὶ
εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· 17 Καὶ
βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου
κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου·

CAPUT IV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen
dicens: 2 Loquere filiis Israel: Anima, quæ
peccaverit per ignorantiam, et de universis
mandatis Domini, quæ præcepit ut non fie-
rent; quidpiam fecerit: 3 Si sacerdos, qui
unctus est, peccaverit, delinquere faciens po-
pulum, offeret pro peccato suo vitulum im-
maculatum Domino: 4 Et adducet illum ad
ostium tabernaculi testimonii coram Domino,
ponetque manum super caput ejus, et immola-
bit eum Domino. 5 Hauriet quoque de san-
guine vituli, inferens illum in tabernaculum
testimonii. 6 Cumque intinxerit digitum in
sanguine, asperget eo septies coram Domino
contra velum sanctuarii. 7 Ponetque de eo-
dem sanguine super cornua altaris thymiama-
tis gratissimi Domino, quod est in tabernaculo
testimonii; omnem autem reliquum sanguinem
fundet in basim altaris holocausti in introitu
tabernaculi. 8 Et adipem vituli auferet pro
peccato, tam eum qui vitalia operit, quam
omnia quæ intrinsecus sunt: 9 Duos renun-
culos, et reticulum quod est super eos juxta
ilia, et adipem jecoris cum renunculis, 10 Sicut
aufertur de vitulo hostiæ pacificorum: et ado-
lebit ea super altare holocausti. 11 Pellem
vero et omnes carnes, cum capite et pedibus
et intestinis et fimo, 12 Et reliquo corpore,
efferet extra castra in locum mundum, ubi
cineres effundi solent: incendetque ea super
lignorum struem, quæ in loco effusorum cine-
rum cremabuntur. 13 Quod si omnis turba
Israel ignoraverit, et per imperitiam fecerit
quod contra mandatum Domini est, 14 Et
postea intellexerit peccatum suum, offeret
pro peccato suo vitulum, adducetque eum ad
ostium tabernaculi. 15 Et ponent seniores
populi manus super caput ejus coram Domi-
no. Immolatoque vitulo in conspectu Domini,
16 Inferet sacerdos, qui unctus est, de sanguine
ejus in tabernaculum testimonii, 17 Tinc-
to digito aspergens septies contra velum

18 וּמִן־הַדָּם יִתֵּן ׀ עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־
הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 19 וְאֵת כָּל־חֶלְבּוֹ
יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ 20 וְעָשָׂה
לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן
יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לָהֶם׃ 21 וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפָּר
הָרִאשׁוֹן חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃ פ
22 אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־
מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה
בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃ 23 אוֹ־הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר
עִזִּים זָכָר תָּמִים׃ 24 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ
הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־יִשְׁחַט
אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ
וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־דָּמוֹ
יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃ 26 וְאֶת־
כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ׃ פ 27 וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת
תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֹׂתָהּ אַחַת
מִמִּצְוֺת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁם׃
28 אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה
עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃ 29 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ
עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת־הַחַטָּאת
בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃ 30 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
31 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב
מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ׃ פ 32 וְאִם־
כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְמִימָה
יְבִיאֶנָּה׃ 33 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ 34 וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ׃ 35 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר
יוּסַר חֵלֶב־הַכֶּשֶׂב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה

18 Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συν-
θέσεως, ὅ ἐστιν ἐνώπιον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν
βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων τοῦ πρὸς
τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 19 Καὶ τὸ
πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· 20 Καὶ ποιήσει τὸν μόσχον ὃν
τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω
ποιηθήσεται· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεύς,
καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία. 21 Καὶ ἐξοί-
σουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ
κατακαύσουσι τὸν μόσχον ὃν τρόπον κατέκαυσαν
τὸν μόσχον τὸν πρότερον· ἁμαρτία συναγωγῆς
ἐστίν. 22 Ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ καὶ ποιήσῃ
μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ
αὐτοῦ ἣ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτῃ καὶ
πλημμελήσῃ, 23 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν
ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον. 24 Καὶ ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου, καὶ σφά-
ξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώ-
ματα ἐνώπιον Κυρίου· ἁμαρτία ἐστί. 25 Καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας
τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν
ὁλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ
παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων. 26 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου·
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ
μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ
ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου ἣ οὐ
ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ, 28 Καὶ γνωσθῇ
αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσει
χίμαιραν ἐξ αἰγῶν· θήλειαν ἄμωμον οἴσει περὶ τῆς
ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε. 29 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ, καὶ σφά-
ξουσι τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ
οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα. 30 Καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλο-
καυτωμάτων, καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ
τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. 31 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ
περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας
σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐ-
τοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 32 Ἐὰν δὲ
πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς
ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό. 33 Καὶ
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρ-
τίας, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ
ὁλοκαυτώματα. 34 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ
τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ
πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσια-
στηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως. 35 Καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ
στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβά-
του ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα Κυρίου·

18 Ponetque de eodem sanguine in cornibus
altaris, quod est coram Domino in tabernaculo
testimonii: reliquum autem sanguinem fundet
juxta basim altaris holocaustorum, quod est in
ostio tabernaculi testimonii. 19 Omnemque
ejus adipem tollet, et adolebit super altare:
20 Sic faciens et de hoc vitulo quo modo fecit
et prius: et rogante pro eis sacerdote, pro-
pitius erit eis Dominus. 21 Ipsum autem
vitulum efferet extra castra, atque comburet
sicut et priorem vitulum, quia est pro peccato
multitudinis. 22 Si peccaverit princeps, et
fecerit unum e pluribus per ignorantiam, quod
Domini lege prohibetur, 23 Et postea in-
tellexerit peccatum suum; offeret hostiam
Domino, hircum de capris immaculatum.
24 Ponetque manum suam super caput ejus:
cumque immolaverit eum in loco ubi solet
mactari holocaustum coram Domino, quia pro
peccato est, 25 Tinget sacerdos digitum in
sanguine hostiæ pro peccato, tangens cornua
altaris holocausti, et reliquum fundens ad
basim ejus. 26 Adipem vero adolebit supra,
sicut in victimis pacificorum fieri solet: roga-
bitque pro eo sacerdos, et pro peccato ejus, et
dimittetur ei. 27 Quod si peccaverit anima
per ignorantiam, de populo terræ, ut faciat
quidquam de his quæ Domini lege prohiben-
tur, atque delinquat, 28 Et cognoverit pec-
catum suum, offeret capram immaculatam.
29 Ponetque manum super caput hostiæ quæ
pro peccato est, et immolabit eam in loco
holocausti. 30 Tolletque sacerdos de san-
guine in digito suo: et tangens cornua altaris
holocausti, reliquum fundet ad basim ejus.
31 Omnem autem adipem auferens, sicut au-
ferri solet de victimis pacificorum, adolebit
super altare in odorem suavitatis Domino:
rogabitque pro eo, et dimittetur ei. 32 Sin
autem de pecoribus obtulerit victimam pro
peccato, ovem scilicet immaculatam; 33 Po-
net manum super caput ejus, et immolabit eam
in loco ubi solent cædi holocaustorum hostiæ.
34 Sumetque sacerdos de sanguine ejus digito
suo, et tangens cornua altaris holocausti, re-
liquum fundet ad basim ejus. 35 Omnem
quoque adipem auferens, sicut auferri solet
adeps arietis qui immolatur pro pacificis:
cremabit super altare in incensum Domini:

וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא
וְנִסְלַח לוֹ׃ פ

פרשה ח׃

1 וְנֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה
וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם־לוֹא יַגִּיד
וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ 2 אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל־
דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ
טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃
3 אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ
אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאָשֵׁם׃ 4 אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא
בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע ׀ אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־
יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃ 5 וְהָיָה כִי־
יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא
עָלֶיהָ׃ 6 וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן־הַצֹּאן כִּשְׂבָּה
אוֹ־שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
מֵחַטָּאתוֹ׃ 7 וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה
וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה׃ 8 וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן
וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק
אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃ 9 וְהִזָּה
מִדַּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר
בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃
10 וְאֶת־הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח
לוֹ׃ ס 11 וְאִם־לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ
לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיא
אֶת־קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵפָה
סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא־יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־
יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הִוא׃
12 וֶהֱבִיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן ׀ מִמֶּנָּה
מְלוֹא קֻמְצוֹ אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הִוא׃ 13 וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאַחַת
מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃
ס 14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 15 נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה
בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
כֶּסֶף־שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם׃

καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ἘΑΝ δὲ ψυχὴ ἁμάρτῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν
ὁρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἑώρακεν ἢ σύνοιδεν,
ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν. 2 Ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἥτις ἐὰν ἅψηται παντὸς πράγματος
ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου
ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ
τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων· 3 Ἢ
ἅψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης
ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἧς ἂν ἁψάμενος μιανθῇ, καὶ
ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῷ, καὶ πλημμελήσῃ·
4 Ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος ἡ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσι
κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν
διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν
πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῷ, καὶ ἁμάρτῃ ἕν τι
τούτων· 5 Καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν
ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς, 6 Καὶ οἴσει περὶ ὧν ἐπλημ-
μέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, θῆλυ
ἀπὸ τῶν προβάτων ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν
περὶ ἁμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ ἡ ἁμαρτία. 7 Ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς πε-
ριστερῶν Κυρίῳ, ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ ἕνα εἰς
ὁλοκαύτωμα, 8 Καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα.
Καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρό-
τερον· καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ, 9 Καὶ ῥανεῖ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν
τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ
αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστη-
ρίου· ἁμαρτία γάρ ἐστι. 10 Καὶ τὸ δεύτερον
ποιήσει ὁλοκάρπωμα ὡς καθήκει· καὶ ἐξιλάσεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε, καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ. 11 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν,
καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρτε τὸ δέκατον
τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ'
αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι
περὶ ἁμαρτίας ἐστί· 12 Καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν
ἱερέα. Καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη
τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων Κυρίῳ· ἁμαρτία
ἐστί. 13 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτεν ἀφ' ἑνὸς τούτων,
καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ· τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ
ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως. 14 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 15 Ψυχὴ ἢ ἂν λάθῃ
αὐτὸν λήθῃ καὶ ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων
Κυρίου, καὶ οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ
κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σί-
κλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε·

rogabitque pro eo, et pro peccato ejus, et dimittetur ei.

CAPUT V.

1 Si peccaverit anima, et audierit vocem
jurantis, testisque fuerit quod aut ipse vidit,
aut conscius est: nisi indicaverit, portabit
iniquitatem suam. 2 Anima, quæ tetigerit
aliquid immundum, sive quod occisum a bestia
est, aut per se mortuum, aut quodlibet aliud
reptile: et oblita fuerit immunditiæ suæ, rea
est, et deliquit: 3 Et si tetigerit quidquam
de immunditia hominis, juxta omnem impuri-
tatem qua pollui solet, oblitaque cognoverit
postea, subjacebit delicto. 4 Anima, quæ
juraverit, et protulerit labiis suis, ut vel male
quid faceret, vel bene, et idipsum juramento
et sermone firmaverit, oblitaque postea in-
tellexerit delictum suum, 5 Agat pœniten-
tiam pro peccato, 6 Et offerat de gregibus
agnam sive capram, orabitque pro ea sacerdos
et pro peccato ejus: 7 Sin autem non po-
tuerit offerre pecus, offerat duos turtures, vel
duos pullos columbarum, Domino, unum pro
peccato, et alterum in holocaustum, 8 Da-
bitque eos sacerdoti: qui primum offerens pro
peccato, retorquebit caput ejus ad pennulas,
ita ut collo hæreat, et non penitus abrumpa-
tur. 9 Et asperget de sanguine ejus parietem
altaris: quidquid autem reliquum fuerit, fa-
ciet distillare ad fundamentum ejus, quia pro
peccato est. 10 Alterum vero adolebit in
holocaustum, ut fieri solet: rogabitque pro eo
sacerdos et pro peccato ejus, et dimittetur ei.
11 Quod si non quiverit manus ejus duos
offerre turtures, aut duos pullos columbarum,
offeret pro peccato suo similæ partem ephi
decimam; non mittet in eam oleum, nec
thuris aliquid imponet, quia pro peccato est:
12 Tradetque eam sacerdoti: qui plenum ex
ea pugillum hauriens, cremabit super altare, in
monimentum ejus qui obtulerit, 13 Rogans pro
illo et expians, reliquam vero partem ipse ha-
bebit in munere. 14 Locutusque est Dominus
ad Moysen, dicens: 15 Anima, si prævaricans
ceremonias, per errorem, in his quæ Domino
sunt sanctificata, peccaverit, offeret pro delicto
suo arietem immaculatum de gregibus, qui emi
potest duobus siclis, juxta pondus sanctuarii:

16 וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת־
חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן
וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח
לוֹ׃ פ 17 וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא
וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה וְלֹא־יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃
18 וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל
שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח
לוֹ׃ 19 אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃
פ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 21 נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה מַעַל
בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ־
בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק אֶת־
עֲמִיתוֹ׃ 22 אוֹ־מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֶשׁ בָּהּ
וְנִשְׁבַּע עַל־שָׁקֶר עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא בָהֵנָּה׃ 23 וְהָיָה
כִּי־יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת־הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר
גָּזָל אוֹ אֶת־הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת־
הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת־הָאֲבֵדָה
אֲשֶׁר מָצָא׃ 24 אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע עָלָיו
לַשֶּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף
עָלָיו לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ׃
25 וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־
הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן׃ 26 וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־
אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה בָהּ׃

פ פ פ כח

פרשה ו׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת
הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃ 3 וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ
בַד וּמִכְנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים
אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ 4 וּפָשַׁט
אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא
אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם
טָהוֹר׃ 5 וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד־בּוֹ לֹא
תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ 6 אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ ס

16 Καὶ ὃ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό,
καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ᾽ αὐτὸ, καὶ δώσει
αὐτὸ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν
τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
17 Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ
πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ
οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν,
18 Καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς
ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα. Καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας
αὐτοῦ ἧς ἠγνόησε καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ· 19 Ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμελείᾳ ἔναντι
Κυρίου.

ΚΕΦ. ς΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς
ἐντολὰς Κυρίου, καὶ ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον
ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἁρπαγῆς,
ἢ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον, 3 Ἢ εὗρεν ἀπώλειαν
καὶ ψεύσηται περὶ αὐτῆς, καὶ ὀμόσῃ ἀδίκως περὶ
ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος
ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις. 4 Καὶ ἔσται ἡνίκα
ἐὰν ἁμάρτῃ καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῷ τὸ ἅρ-
παγμα ὃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν
παραθήκην ἥτις παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν ἣν
εὗρεν, 5 Ἀπὸ παντὸς πράγματος οὗ ὤμοσε περὶ
αὐτοῦ ἀδίκως, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, καὶ
τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ᾽ αὐτό· τίνος ἐστίν,
αὐτῷ ἀποδώσει ᾗ ἡμέρᾳ ἐλεγχθῇ. 6 Καὶ τῆς πλημ-
μελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προ-
βάτων ἄμωμον τιμῆς εἰς ὃ ἐπλημμέλησε· 7 Καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε
καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ. 8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, 9 Ἔντειλαι τῷ Ἀαρὼν καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὁλοκαυ-
τώσεως· αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωί,
καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ᾽ αὐτοῦ,
οὐ σβεσθήσεται. 10 Καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα
λινοῦν, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν ἣν ἂν
καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ
θυσιαστηρίου· 11 Καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ
καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην, καὶ ἐξοίσει τὴν κατα-
κάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν.
12 Καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται
ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται· καὶ καύσει ἐπ᾽
αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τὸ πρωὶ πρωί, καὶ στοιβάσει
ἐπ᾽ αὐτοῦ τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἐπιθήσει ἐπ᾽ αὐτὸ
τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου· 13 Καὶ πῦρ διὰ παντὸς
καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.

16 Ipsumque quod intulit damni restituet, et
quintam partem ponet supra, tradens sacer-
doti, qui rogabit pro eo offerens arietem, et
dimittetur ei. 17 Anima si peccaverit per
ignorantiam, feceritque unum ex his quæ
Domini lege prohibentur, et peccati rea intel-
lexerit iniquitatem suam, 18 Offeret arietem
immaculatum de gregibus sacerdoti, juxta men-
suram æstimationemque peccati: qui orabit
pro eo, quia nesciens fecerit: et dimittetur ei,
19 Quia per errorem deliquit in Dominum.

CAPUT VI.

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Anima quæ peccaverit, et, contempto Domino,
negaverit proximo suo depositum quod fidei
ejus creditum fuerat, vel vi aliquid extorserit,
aut calumniam fecerit, 3 Sive rem perditam
invenerit, et inficians insuper pejeraverit, et
quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus
solent peccare homines, 4 Convicta delicti,
reddet 5 Omnia quæ per fraudem voluit
obtinere, integra, et quintam insuper partem
domino cui damnum intulerat. 6 Pro peccato
autem suo offeret arietem immaculatum de
grege, et dabit eum sacerdoti, juxta æstima-
tionem mensuramque delicti: 7 Qui rogabit
pro eo coram Domino, et dimittetur illi pro
singulis quæ faciendo peccavit. 8 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens: 9 Præcipe
Aaron et filiis ejus: Hæc est lex holocausti:
Cremabitur in altari tota nocte usque mane:
ignis ex eodem altari erit. 10 Vestietur tunica
sacerdos et feminalibus lineis: tolletque cineres,
quos vorans ignis exussit, et ponens juxta
altare, 11 Spoliabitur prioribus vestimentis,
indutusque aliis, efferet eos extra castra, et in
loco mundissimo usque ad favillam consumi
faciet. 12 Ignis autem in altari semper ardebit,
quem nutriet sacerdos subjiciens ligna mane
per singulos dies, et, imposito holocausto, de-
super adolebit adipes pacificorum. 13 Ignis est
iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari.

7 וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ
בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
8 וְהֵרִים מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה
וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל־
הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ
אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃ 9 וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה
יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ 10 לֹא
תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשָּׁי
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃
11 כָּל־זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חָק־עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע
בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ פ 12 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 13 זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן
וּבָנָיו אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח
אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד
מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃ 14 עַל־
מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרְבֶּכֶת תְּבִיאֶנָּה
תֻּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ־נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ 15 וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו
יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חָק־עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל
תָּקְטָר׃ 16 וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה
לֹא תֵאָכֵל׃ פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 18 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת
לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ 19 הַכֹּהֵן
הַמְחַטֵּא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדֹשׁ
תֵּאָכֵל בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד׃ 20 כֹּל אֲשֶׁר־
יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ
עַל־הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ׃ 21 וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל־בּוֹ
יִשָּׁבֵר וְאִם־בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשָּׁלָה וּמֹרַק
וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם׃ 22 כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים
יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ 23 וְכָל־
חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ
תִּשָּׂרֵף׃ פ

פרשה ז׃

1 וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃
2 בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ
אֶת־הָאָשָׁם וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ 3 וְאֵת כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֵת
הָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב׃

14 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἣν προσάξουσιν αὐτὴν
οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἔναντι Κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσια-
στηρίου· 15 Καὶ ἀφελεῖ ἀπʼ αὐτοῦ τῇ δρακὶ ἀπὸ
τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ
σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας,
καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴν
εὐωδίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. 16 Τὸ
δὲ καταλειφθὲν ἀπʼ αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτήν. 17 Οὐ
πεφθήσεται ἐζυμωμένη· μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· ἁγία ἁγίων ἐστίν,
ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημ-
μελείας. 18 Πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται
αὐτήν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ
τῶν καρπωμάτων Κυρίου· πᾶς ὃς ἐὰν ἅψηται αὐτῶν
ἁγιασθήσεται. 19 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων, 20 Τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ὃ προσοίσουσι Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν χρίσῃς
αὐτόν, τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ
παντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς
τὸ δειλινόν. 21 Ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται,
πεφυραμένην οἴσει αὐτὴν ἑλικτά, θυσίαν ἐκ κλασμά-
των, θυσίαν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 22 Ὁ ἱερεὺς
ὁ χριστὸς ὁ ἀντʼ αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει
αὐτήν· νόμος αἰώνιος ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται· 23 Καὶ
πᾶσα θυσία ἱερέως ὁλόκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρω-
θήσεται. 24 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων, 25 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας· ἐν τόπῳ οὗ
σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα σφάξουσι τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας ἔναντι Κυρίου· ἁγία ἁγίων ἐστίν. 26 Ὁ
ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτήν· ἐν τόπῳ
ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
27 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθήσεται·
καὶ ᾧ ἐὰν ἐπιῤῥαντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ
τὸ ἱμάτιον, ὃς ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπʼ αὐτό, πλυθήσεται
ἐν τόπῳ ἁγίῳ. 28 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἐὰν
ἑψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται· ἐὰν δὲ ἐν σκεύει
χαλκῷ ἑψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτὸ καὶ ἐκκλύσει ὕδατι.
29 Πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά, ἅγια
ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ· 30 Καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν
εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ
ἁγίῳ οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
(7, 1.) 31 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ
(2) τῆς πλημμελείας· ἅγια ἁγίων ἐστίν. 32 Ἐν τόπῳ
οὗ σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα σφάξουσι τὸν κριὸν τῆς
πλημμελείας ἔναντι Κυρίου, καὶ τὸ αἷμα προσχεεῖ
(3) ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ· 33 Καὶ
πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπʼ αὐτοῦ, καὶ τὴν
ὀσφὺν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ
ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,

14 Hæc est lex sacrificii et libamentorum,
quæ offerent filii Aaron coram Domino, et
coram altari. 15 Tollet sacerdos pugillum
similæ, quæ conspersa est oleo, et totum thus,
quod super similam positum est: adolebitque
illud in altari, in monimentum odoris suavis-
simi Domino: 16 Reliquam autem partem
similæ comedet Aaron cum filiis suis, absque
fermento: et comedet in loco sancto atrii taber-
naculi. 17 Ideo autem non fermentabitur,
quia pars ejus in Domini offertur incensum.
Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato
atque delicto. 18 Mares tantum stirpis Aaron
comedent illud. Legitimum ac sempiternum
erit in generationibus vestris de sacrificiis
Domini; omnis qui tetigerit illa, sanctificabitur.
19 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
20 Hæc est oblatio Aaron, et filiorum ejus,
quam offerre debent Domino in die unctionis
suæ. Decimam partem ephi offerent similæ
in sacrificio sempiterno, medium ejus mane,
et medium ejus vespere: 21 Quæ in sar-
tagine oleo conspersa frigetur. Offeret autem
eam calidam, in odorem suavissimum Domino,
22 Sacerdos qui jure patri successerit, et tota
cremabitur in altari. 23 Omne enim sacri-
ficium sacerdotum igne consumetur, nec quis-
quam comedet ex eo. 24 Locutus est autem
Dominus ad Moysen, dicens: 25 Loquere
Aaron et filiis ejus: Ista est lex hostiæ pro
peccato: In loco ubi offertur holocaustum, im-
molabitur coram Domino: Sanctum sanctorum
est. 26 Sacerdos qui offert, comedet eam in
loco sancto, in atrio tabernaculi. 27 Quidquid
tetigerit carnes ejus, sanctificabitur. Si de
sanguine illius vestis fuerit aspersa, lavabitur
in loco sancto. 28 Vas autem fictile, in
quo cocta est, confringetur; quod si vas
æneum fuerit, defricabitur, et lavabitur aqua.
29 Omnis masculus de genere sacerdotali
vescetur de carnibus ejus, quia Sanctum sanc-
torum est. 30 Hostia enim quæ cæditur pro
peccato, cujus sanguis infertur in tabernaculum
testimonii ad expiandum in Sanctuario, non
comedetur, sed comburetur igni.

CAPUT VII.

1 HÆC quoque lex hostiæ pro delicto, Sancta
sanctorum est: 2 Idcirco ubi immolabitur
holocaustum, mactabitur et victima pro delicto:
sanguis ejus per gyrum altaris fundetur. 3 Of-
ferent ex ea caudam et adipem qui operit vitalia·

4 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ 5 וְהִקְטִיר
אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה אָשָׁם
הוּא׃ 6 כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם
קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃ 7 כַּחַטָּאת
כָּאָשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
יְכַפֶּר־בּוֹ לוֹ יִהְיֶה׃ 8 וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב
אֶת־עֹלַת אִישׁ עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב
לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ 9 וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה
בַּתַּנּוּר וְכָל־נַעֲשָׂה בַמַּרְחֶשֶׁת וְעַל־מַחֲבַת
לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃ 10 וְכָל־
מִנְחָה בְלוּלָה־בַשֶּׁמֶן וַחֲרֵבָה לְכָל־בְּנֵי
אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃ פ
11 וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב
לַיהוָה׃ 12 אִם עַל־תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב׀
עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת
בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת
מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃ 13 עַל־חַלֹּת
לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל־זֶבַח תּוֹדַת
שְׁלָמָיו׃ 14 וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־קָרְבָּן
תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דַּם
הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃ 15 וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת
שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר׃ 16 וְאִם־נֶדֶר׀ אוֹ נְדָבָה זֶבַח
קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת־זִבְחוֹ יֵאָכֵל
וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃ 17 וְהַנּוֹתָר
מִבְּשַׂר הַזָּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃
18 וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר־זֶבַח שְׁלָמָיו
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ
לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
מִמֶּנּוּ עֲוֺנָהּ תִּשָּׂא׃ 19 וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע
בְּכָל־טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר
כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר׃ 20 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־
תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ׃ 21 וְנֶפֶשׁ כִּי־תִגַּע בְּכָל־טָמֵא
בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ׀ בִּבְהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּכָל־
שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ׃ 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 23 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כָּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וָעֵז לֹא תֹאכֵלוּ׃
24 וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יֵעָשֶׂה
לְכָל־מְלָאכָה וְאָכֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ׃

(4) 34 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ
(5) τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτά. 35 Καὶ
ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα
(6) τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστί. 36 Πᾶς ἄρσην
ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται
(7) αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστίν. 37 Ὥσπερ τὸ περὶ
τῆς ἁμαρτίας οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας, νόμος
εἷς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ
(8) ἔσται. 38 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὁλοκαύτωμα
ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὁλοκαυτώσεως ἧς προσφέρει
(9) αὐτὸς αὐτῷ ἔσται. 39 Καὶ πᾶσα θυσία ἥτις
ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἥτις ποιηθή-
σεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ
(10) προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται. 40 Καὶ πᾶσα
θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιη-
μένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται, ἑκάστῳ τὸ ἴσον.

ΚΕΦ. ζʹ.

(11) 1 ΟΥΤΟΣ ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου ἣν προσ-
(12) οίσουσι Κυρίῳ. 2 Ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως
προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς
αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν
ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ,
(13) καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ. 3 Ἐπ'
ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ
(14) αἰνέσεως σωτηρίου. 4 Καὶ προσάξει ἓν ἀπὸ
πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ· τῷ
ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ
(15) ἔσται. 5 Καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου,
αὐτῷ ἔσται· καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ δωρεῖται βρωθήσεται,
(16) οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί. 6 Καὶ
ἐὰν εὐχὴ ᾖ ἢ ἑκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται
(17) καὶ τῇ αὔριον· 7 Καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν
κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατα-
(18) καυθήσεται. 8 Ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν
κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ
προσφέροντι αὐτό, οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίασμά
ἐστιν· ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν
(19) ἁμαρτίαν λήψεται. 9 Καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἅψηται
παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατα-
(20) καυθήσεται· πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα. 10 Ἡ
δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας
τοῦ σωτηρίου ὅ ἐστι Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ
ἐπ' αὐτῷ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ
(21) αὐτῆς. 11 Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἅψηται παντὸς
πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου
ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ παντὸς βδελύ-
γματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς
θυσίας τοῦ σωτηρίου ὅ ἐστι Κυρίου, ἀπολεῖται ἡ
(22) ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 12 Καὶ
(23) ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 13 Λά-
λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Πᾶν στέαρ βοῶν
(24) καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε· 14 Καὶ
στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται
εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται·

4 Duos renunculos, et pinguedinem quæ juxta
ilia est, reticulumque jecoris cum renunculis.
5 Et adolebit ea sacerdos super altare: incen-
sum est Domini pro delicto. 6 Omnis masculus
de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur
his carnibus, quia Sanctum sanctorum est.
7 Sicut pro peccato offertur hostia, ita et pro
delicto: utriusque hostiæ lex una erit: ad
sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. 8 Sa-
cerdos qui offert holocausti victimam, habebit
pellem ejus. 9 Et omne sacrificium similæ,
quod coquitur in clibano, et quidquid in crati-
cula, vel in sartagine præparatur, ejus erit
sacerdotis a quo offertur: 10 Sive oleo con-
spersa, sive arida fuerint, cunctis filiis Aaron
mensura æqua per singulos dividetur. 11 Hæc
est lex hostiæ pacificorum quæ offertur Domino.
12 Si pro gratiarum actione oblatio fuerit,
offerent panes absque fermento conspersos oleo
et lagana azyma uncta oleo, coctamque si-
milam, et collyridas olei admistione conspersas:
13 Panes quoque fermentatos, cum hostia gra-
tiarum, quæ immolatur pro pacificis: 14 Ex
quibus unus pro primitiis offeretur Domino, et
erit sacerdotis qui fundet hostiæ sanguinem;
15 Cujus carnes eadem comedentur die, nec
remanebit ex eis quidquam usque mane. 16 Si
voto, vel sponte quispiam obtulerit hostiam,
eadem similiter edetur die: sed et si quid
in crastinum remanserit, vesci licitum est:
17 Quidquid autem tertius invenerit dies, ignis
absumet. 18 Si quis de carnibus victimæ pa-
cificorum die tertio comederit, irrita fiet oblatio,
nec proderit offerenti: quin potius quæcumque
anima tali se edulio contaminaverit, prævari-
cationis rea erit. 19 Caro, quæ aliquid teti-
gerit immundum, non comedetur, sed com-
buretur igni: qui fuerit mundus, vescetur ex
ea. 20 Anima polluta quæ ederit de carnibus
hostiæ pacificorum, quæ oblata est Domino,
peribit de populis suis. 21 Et quæ tetigerit
immunditiam hominis, vel jumenti, sive omnis
rei quæ polluere potest, et comederit de hujus-
cemodi carnibus, interibit de populis suis.
22 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
23 Loquere filiis Israel: Adipem ovis, et
bovis, et capræ, non comedetis. 24 Adipem
cadaveris morticini, et ejus animalis quod a
bestia captum est, habebitis in varios usus.

25 כִּי כָּל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת מֵעַמֶּיהָ׃ 26 וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה׃ 27 כָּל־
נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ פ 28 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה
יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו׃
30 יָדָיו תְּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת־
הַחֵלֶב עַל־הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֵת הֶחָזֶה
לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 31 וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה וְהָיָה הֶחָזֶה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ 32 וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ
תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃ 33 הַמַּקְרִיב
אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן
לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמָנָה׃ 34 כִּי אֶת־
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת ׀ שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי
מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתֵּן
אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 35 זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן
וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הִקְרִיב
אֹתָם לְכַהֵן לַיהוָה׃ 36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מָשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ 37 זֹאת
הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם
וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ 38 אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבְּנֵיהֶם
לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי׃ פ

פרשה ח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 קַח
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים
וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת ׀ פַּר הַחַטָּאת
וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סַל הַמַּצּוֹת׃
3 וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 4 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ 6 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־
אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם׃ 7 וַיִּתֵּן
עָלָיו אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ
אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֵפֹד
וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ׃

(25) 15 Πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὧν
προσάξει ἀπ᾽ αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολεῖται ἡ
(26) ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 16 Πᾶν
αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπό τε
(27) τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν. 17 Πᾶσα
ψυχὴ ἣ ἂν φάγῃ αἷμα, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ
(28) τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
(29) Μωυσῆν λέγων, 19 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λαλήσεις λέγων, Ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου
οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ
(30) σωτηρίου· 20 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ
καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου
καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε
(31) ἐπιτιθέναι δόμα ἔναντι Κυρίου. 21 Καὶ ἀνοί-
σει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου,
καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
(32) αὐτοῦ. 22 Καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν
δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ
(33) σωτηρίου ὑμῶν. 23 Ὁ προσφέρων τὸ αἷμα
τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἀαρών, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.
(34) 24 Τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν
βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν,
καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
(35) 25 Αὕτη ἡ χρῖσις Ἀαρὼν καὶ ἡ χρῖσις τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ
προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν τῷ Κυρίῳ,
(36) 26 Καθὰ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ᾗ
ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
(37) νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 27 Οὗτος
ὁ νόμος τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ
ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως
(38) καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, 28 Ὃν τρόπον
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ᾗ
ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ
δῶρα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

ΚΕΦ. ηʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον
τόν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ
κανοῦν τῶν ἀζύμων· 3 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν
ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου. 4 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν
αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 5 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ, Τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα ὃ
ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι. 6 Καὶ προσήνεγκε
Μωυσῆς τὸν Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ
ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι· 7 Καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν
χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν
αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὴν
ἐπωμίδα, καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν
τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ·

25 Si quis adipem, qui offerri debet in in-
censum Domini, comederit, peribit de populo
suo. 26 Sanguinem quoque omnis animalis
non sumetis in cibo, tam de avibus quam de
pecoribus. 27 Omnis anima, quæ ederit san-
guinem, peribit de populis suis. 28 Locutus-
que est Dominus ad Moysen, dicens: 29 Lo-
quere filiis Israel, dicens: Qui offert victimam
pacificorum Domino, offerat simul et sacri-
ficium, id est, libamenta ejus. 30 Tenebit
manibus adipem hostiæ, et pectusculum: cum-
que ambo oblata Domino consecraverit, tradet
sacerdoti, 31 Qui adolebit adipem super altare,
pectusculum autem erit Aaron et filiorum ejus.
32 Armus quoque dexter de pacificorum hostiis
cedet in primitias sacerdotis. 33 Qui obtulerit
sanguinem et adipem, filiorum Aaron, ipse
habebit et armum dextrum in portione sua.
34 Pectusculum enim elevationis, et armum
separationis, tuli a filiis Israel de hostiis eorum
pacificis, et dedi Aaron sacerdoti, et filiis ejus,
lege perpetua, ab omni populo Israel. 35 Hæc
est unctio Aaron et filiorum ejus in ceremoniis
Domini, die qua obtulit eos Moyses, ut sacer-
dotio fungerentur, 36 Et quæ præcepit eis
dari Dominus a filiis Israel religione perpetua
in generationibus suis. 37 Ista est lex holo-
causti, et sacrificii pro peccato atque delicto,
et pro consecratione et pacificorum victimis:
38 Quam constituit Dominus Moysi in monte
Sinai, quando mandavit filiis Israel ut offerrent
oblationes suas Domino in deserto Sinai.

CAPUT VIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Tolle Aaron cum filiis suis, vestes
eorum, et unctionis oleum, vitulum pro peccato,
duos arietes, canistrum cum azymis, 3 Et
congregabis omnem cœtum ad ostium taber-
naculi. 4 Fecit Moyses ut Dominus im-
peraverat. Congregataque omni turba ante
fores tabernaculi, 5 Ait: Iste est sermo,
quem jussit Dominus fieri. 6 Statimque
obtulit Aaron et filios ejus. Cumque lavisset
eos, 7 Vestivit pontificem subucula linea, ac-
cingens eum balteo, et induens eum tunica
hyacinthina, et desuper humerale imposuit.

8 וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן
אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים׃ 9 וַיָּשֶׂם אֶת־
הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת
אֶל־מוּל פָּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 10 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃
11 וַיַּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם׃ 12 וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן
הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
לְקַדְּשׁוֹ׃ 13 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן
וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ
לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
14 וַיַּגֵּשׁ אֵת פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת׃ 15 וַיִּשְׁחָט
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ
לְכַפֵּר עָלָיו׃ 16 וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי
הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃
17 וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־
פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 18 וַיַּקְרֵב אֵת אֵיל
הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ 19 וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה
אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 20 וְאֶת־הָאַיִל
נִתַּח לִנְתָחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ
וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֶר׃ 21 וְאֶת־הַקֶּרֶב
וְאֶת־הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמָּיִם וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לְרֵיחַ־
נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ 22 וַיַּקְרֵב אֶת־הָאַיִל הַשֵּׁנִי אֵיל
הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ 23 וַיִּשְׁחָט ׀ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן־אַהֲרֹן הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ 24 וַיַּקְרֵב אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּךְ אָזְנָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן
יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרֹק
מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 25 וַיִּקַּח
אֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הָאַלְיָה וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי
הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין

8 *Καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον, καὶ ἐπέθηκεν*
ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· 9 *Καὶ*
ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ
πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 10 *Καὶ ἔλαβε*
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, 11 *Καὶ ἔῤῥανεν*
ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἑπτάκις· καὶ ἔχρισε
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτό, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτῷ καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ
ἡγίασεν αὐτά· καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς. καὶ ἡγίασεν αὐτήν. 12 *Καὶ ἐπέχεε*
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Ἀαρών, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἡγίασεν
αὐτόν. 13 *Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς*
Ἀαρών, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν
αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις, κα-
θάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 14 *Καὶ προσ-*
ήγαγε Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας,
καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας·
15 *Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ*
αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου
κύκλῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον·
καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ ἡγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ. 16 *Καὶ*
ἔλαβε Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους
τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε
Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· 17 *Καὶ τὸν μόσχον*
καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν
κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
18 *Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὁλο-*
καύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. 19 *Καὶ*
ἔσφαξε Μωυσῆς τὸν κριόν· καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ
αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ, 20 *Καὶ τὸν κριὸν*
ἐκρεανόμησε κατὰ μέλη· καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς τὴν
κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ, 21 *Καὶ τὴν*
κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι· καὶ ἀνήνεγκε
Μωυσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁλο-
καύτωμά ἐστιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ
Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.
22 *Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριόν, τὸν δεύτερον*
κριὸν τελειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
23 *Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ*
αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς
Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς
τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.
24 *Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών·*
καὶ ἐπέθηκε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς
λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν
χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν
αὐτῶν τῶν δεξιῶν· καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 25 *Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ*
καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ
τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

8 Quod astringens cingulo aptavit rationali, in
quo erat Doctrina et Veritas. 9 Cidari quoque
texit caput: et super eam, contra frontem,
posuit laminam auream consecratam in sancti-
ficatione, sicut præceperat ei Dominus. 10 Tulit
et unctionis oleum, quo linivit tabernaculum
cum omni supellectili sua. 11 Cumque sanc-
tificans aspersisset altare septem vicibus, unxit
illud, et omnia vasa ejus, labrumque cum basi
sua sanctificavit oleo. 12 Quod fundens super
caput Aaron, unxit eum, et consecravit:
13 Filios quoque ejus oblatos vestivit tunicis
lineis, et cinxit balteis, imposuitque mitras, ut
jusserat Dominus. 14 Obtulit et vitulum pro
peccato; cumque super caput ejus posuisset
Aaron et filii ejus manus suas, 15 Immolavit
eum: hauriens sanguinem, et tincto digito,
tetigit cornua altaris per gyrum; quo expiato
et sanctificato, fudit reliquum sanguinem ad
fundamenta ejus. 16 Adipem vero qui erat
super vitalia, et reticulum jecoris, duosque
renunculos cum arvinulis suis, adolevit super
altare: 17 Vitulum cum pelle et carnibus, et
fimo, cremans extra castra, sicut præceperat
Dominus. 18 Obtulit et arietem in holocau-
stum: super cujus caput cum imposuissent Aaron
et filii ejus manus suas, 19 Immolavit eum, et
fudit sanguinem ejus per circuitum altaris.
20 Ipsumque arietem in frusta concidens,
caput ejus, et artus, et adipem adolevit igni,
21 Lotis prius intestinis et pedibus; totumque
simul arietem incendit super altare, eo quod
esset holocaustum suavissimi odoris Domino,
sicut præceperat ei. 22 Obtulit et arietem
secundum, in consecratione sacerdotum: po-
sueruntque super caput ejus Aaron et filii ejus
manus suas. 23 Quem cum immolasset Moyses,
sumens de sanguine ejus, tetigit extremum
auriculæ dextræ Aaron, et pollicem manus ejus
dextræ, similiter et pedis. 24 Obtulit et filios
Aaron; cumque de sanguine arietis immolati
tetigisset extremum auriculæ singulorum dex-
træ, et pollices manus ac pedis dextri, reliquum
fudit super altare per circuitum: 25 Adipem
vero, et caudam, omnemque pinguedinem quæ
operit intestina, reticulum jecoris, et duos renes
cum adipibus suis et armo dextro separavit.

26 וּמִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר ׀ לִפְנֵי יְהוָה לָקַח
חַלַּת מַצָּה אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת
וְרָקִיק אֶחָד וַיָּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק
הַיָּמִין׃ 27 וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן
וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיָּנֶף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה׃ 28 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם
וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה מִלֻּאִים הֵם
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה׃ 29 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־הֶחָזֶה וַיְנִיפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים לְמֹשֶׁה הָיָה לְמָנָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 30 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּז עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־
בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־
בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃
31 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו בַּשְּׁלוּ
אֶת־הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאכְלוּ
אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֻּאִים
כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃
32 וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר וּבַלָּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃
33 וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת
יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי
שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא אֶת־יֶדְכֶם׃ 34 כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ 35 וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם
וָלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צֻוֵּיתִי׃ 36 וַיַּעַשׂ
אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

ס ס ס כו

פרשה ט׃

1 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן
קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה
תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ 3 וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים
לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
לְעֹלָה׃ 4 וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ
לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי
הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃ 5 וַיִּקְחוּ אֵת
אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃

26 Καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος
ἔναντι Κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄζυμον καὶ ἄρτον
ἐξ ἐλαίου ἕνα καὶ λάγανον ἕν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ
στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. 27 Καὶ ἐπέ-
θηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς
χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα
ἔναντι Κυρίου. 28 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν
χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὅ
ἐστιν ὀσμὴ εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ. 29 Καὶ
λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα
ἔναντι Κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως· καὶ
ἐγένετο Μωυσῇ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 30 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου
τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου, καὶ προσέῤῥανεν ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν
υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν καὶ τὰς
στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς
τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 31 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἑψήσατε τὰ κρέα
ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ,
καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ
κανῷ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακταί μοι
λέγων, Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά·
32 Καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν
πυρὶ κατακαύσατε. 33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας,
ἕως ἡμέρα πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἑπτὰ
γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν, 34 Καθάπερ
ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ᾗ ἐνετείλατο Κύριος
τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν. 35 Καὶ
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε
ἑπτὰ ἡμέρας ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλά-
γματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτω γὰρ ἐνε-
τείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός. 36 Καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσε Μωυσῆς
Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν
Ἰσραήλ· 2 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Λάβε
σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν
εἰς ὁλοκαύτωμα ἄμωμα, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι
Κυρίου· 3 Καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον λέγων,
Λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ
μοσχάριον καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάρπωσιν
ἄμωμα, 4 Καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτη-
ρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν
ἐλαίῳ· ὅτι σήμερον Κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν.
5 Καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσῆλθε πᾶσα
συναγωγή, καὶ ἔστησαν ἔναντι Κυρίου. 6 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπε Κύριος, Ποιή-
σατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα Κυρίου.

26 Tollens autem de canistro azymorum, quod
erat coram Domino, panem absque fermento,
et collyridam conspersam oleo, laganumque,
posuit super adipes, et armum dextrum,
27 Tradens simul omnia Aaron et filiis ejus.
Qui postquam levaverunt ea coram Domino,
28 Rursum suscepta de manibus eorum, adolevit
super altare holocausti, eo quod consecrationis
esset oblatio, in odorem suavitatis, sacrificii
Domino. 29 Tulitque pectusculum, elevans
illud coram Domino, de ariete consecrationis
in partem suam, sicut præceperat ei Dominus.
30 Assumensque unguentum, et sanguinem qui
erat in altari, aspersit super Aaron et vestimenta
ejus, et super filios illius ac vestes eorum.
31 Cumque sanctificasset eos in vestitu suo,
præcepit eis, dicens: Coquite carnes ante
fores tabernaculi, et ibi comedite eas; panes
quoque consecrationis edite, qui positi sunt in
canistro, sicut præcepit mihi Dominus, dicens:
Aaron et filii ejus comedent eos: 32 Quidquid
autem reliquum fuerit de carne et panibus,
ignis absumet. 33 De ostio quoque tabernaculi
non exibitis septem diebus, usque ad diem quo
complebitur tempus consecrationis vestræ; se-
ptem enim diebus finitur consecratio: 34 Sicut
et impræsentiarum factum est, ut ritus sacri-
ficii compleretur. 35 Die ac nocte manebitis
in tabernaculo observantes custodias Domini,
ne moriamini: sic enim mihi præceptum est.
36 Feceruntque Aaron et filii ejus cuncta quæ
locutus est Dominus per manum Moysi.

CAPUT IX.

1 Facto autem octavo die, vocavit Moyses
Aaron et filios ejus, ac majores natu Israel,
dixitque ad Aaron: 2 Tolle de armento
vitulum pro peccato, et arietem in holocau-
stum, utrumque immaculatum, et offer illos
coram Domino. 3 Et ad filios Israel loqueris:
Tollite hircum pro peccato, et vitulum atque
agnum anniculos et sine macula, in holocau-
stum, 4 Bovem et arietem pro pacificis: et
immolate eos coram Domino, in sacrificio
singulorum similam conspersam oleo of-
ferentes; hodie enim Dominus apparebit
vobis. 5 Tulerunt ergo cuncta quæ jusserat
Moyses ad ostium tabernaculi: ubi cum
omnis multitudo astaret, 6 Ait Moyses:
Iste est sermo, quem præcepit Dominus:
facite, et apparebit vobis gloria ejus.

7 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר
בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם
וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 8 וַיִּקְרַב
אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ׃ 9 וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם
אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
10 וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 11 וְאֶת־
הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה׃ 12 וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיַּמְצִאוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ 13 וְאֶת־הָעֹלָה הִמְצִיאוּ
אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־
הַמִּזְבֵּחַ׃ 14 וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעָיִם
וַיַּקְטֵר עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחָה׃ 15 וַיַּקְרֵב
אֵת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן׃
16 וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃
17 וַיַּקְרֵב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה
וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר׃
18 וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאַיִל זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
19 וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאַיִל
הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃
20 וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הֶחָזוֹת וַיַּקְטֵר
הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃ 21 וְאֵת הֶחָזוֹת וְאֵת
שׁוֹק הַיָּמִין הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃ 22 וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן
אֶת־יָדָו אֶל־הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשֹׂת
הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃ 23 וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ
אֶת־הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם׃
24 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־
הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַחֲלָבִים וַיַּרְא
כָּל־הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃

פרשה י׃

1 וַיִּקְחוּ בְנֵי־אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֵן אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ
עָלֶיהָ קְטֹרֶת וַיַּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם׃

7 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών, Πρόσελθε πρὸς τὸ
θυσιαστήριον, καὶ ποίησον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου
καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου, καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ
καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποίησον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ,
καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 8 Καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ· 9 Καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν
τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ
αἷμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου,
καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·
10 Καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν
τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ· 11 Καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέ-
καυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς. 12 Καὶ
ἔσφαξε τὸ ὁλοκαύτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ· 13 Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα προσ-
ήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη, αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· 14 Καὶ ἔπλυνε τὴν
κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ
ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 15 Καὶ προσ-
ήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν
καὶ ἐκαθάρισεν αὐτὸν καθὰ καὶ τὸν πρῶτον. 16 Καὶ
προσήνεγκε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς
καθήκει. 17 Καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔπλησε
τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον χωρὶς τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ πρωινοῦ. 18 Καὶ
ἔσφαξε τὸν μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ
σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ· 19 Καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ
μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ, τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στέαρ τὸ
κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφροὺς
καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ
τοῦ ἥπατος· 20 Καὶ ἐπέθηκε τὰ στέατα ἐπὶ τὰ
στηθύνια, καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον. 21 Καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιὸν ἀφεῖλεν Ἀαρὼν ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 22 Καὶ ἐξάρας
Ἀαρὼν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς,
καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ
ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου. 23 Καὶ εἰσῆλθε
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν· καὶ
ὤφθη δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ. 24 Καὶ ἐξῆλθε
πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου, τά τε ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα· καὶ
εἶδε πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.

ΚΕΦ. ι.

1 ΚΑΙ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Να-
δὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ,
ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ'
αὐτὸ θυμίαμα, καὶ προσήνεγκαν ἔναντι Κυρίου
πῦρ ἀλλότριον ὃ οὐ προσέταξε Κύριος αὐτοῖς.

7 Et dixit ad Aaron: Accede ad altare, et
immola pro peccato tuo: offer holocaustum,
et deprecare pro te et pro populo; cumque
mactaveris hostiam populi, ora pro eo, sicut
præcepit Dominus. 8 Statimque Aaron ac-
cedens ad altare, immolavit vitulum pro
peccato suo; 9 Cujus sanguinem obtulerunt
ei filii sui: in quo tingens digitum, tetigit
cornua altaris, et fudit residuum ad basim
ejus. 10 Adipemque et renunculos, ac reticu-
lum jecoris, quæ sunt pro peccato, adolevit
super altare, sicut præceperat Dominus Moysi:
11 Carnes vero et pellem ejus extra castra
combussit igni. 12 Immolavit et holocausti
victimam: obtuleruntque ei filii sui sanguinem
ejus, quem fudit per altaris circuitum. 13 Ip-
sam etiam hostiam in frusta concisam, cum
capite et membris singulis, obtulerunt; quæ
omnia super altare cremavit igni, 14 Lotis
aqua prius intestinis et pedibus. 15 Et pro
peccato populi offerens, mactavit hircum:
expiatoque altari, 16 Fecit holocaustum,
17 Addens in sacrificio libamenta, quæ pariter
offeruntur, et adolens ea super altare, absque
ceremoniis holocausti matutini. 18 Immolavit
et bovem atque arietem, hostias pacificas
populi: obtuleruntque ei filii sui sanguinem,
quem fudit super altare in circuitum. 19 Adi-
pem autem bovis, et caudam arietis, renun-
culosque cum adipibus suis, et reticulum
jecoris, 20 Posuerunt super pectora; cumque
cremati essent adipes super altare, 21 Pectora
eorum, et armos dextros, separavit Aaron,
elevans coram Domino, sicut præceperat
Moyses. 22 Et extendens manus ad populum,
benedixit ei. Sicque completis hostiis pro
peccato, et holocaustis, et pacificis, descendit.
23 Ingressi autem Moyses et Aaron in taber-
naculum testimonii, et deinceps egressi, bene-
dixerunt populo. Apparuitque gloria Domini
omni multitudini: 24 Et ecce egressus ignis
a Domino, devoravit holocaustum, et adipes
qui erant super altare. Quod cum vidissent
turbæ, laudaverunt Dominum, ruentes in
facies suas.

CAPUT X.

1 Arreptisque Nadab et Abiu filii
Aaron thuribulis, posuerunt ignem, et in-
censum desuper, offerentes coram Domino
ignem alienum: quod eis præceptum non erat.

2 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם
וַיָּמֻתוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה ׀ לֵאמֹר בִּקְרֹבַי
אֶקָּדֵשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם אֶכָּבֵד וַיִּדֹּם
אַהֲרֹן׃ 4 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֶל
אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל דֹּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 5 וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֻם
בְּכֻתֳּנֹתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
מֹשֶׁה׃ 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וּלְאֶלְעָזָר
וּלְאִיתָמָר ׀ בָּנָיו רָאשֵׁיכֶם אַל־תִּפְרָעוּ ׀
וּבִגְדֵיכֶם לֹא־תִפְרֹמוּ וְלֹא תָמֻתוּ וְעַל כָּל־
הָעֵדָה יִקְצֹף וַאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִבְכּוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה׃
7 וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶּן־תָּמֻתוּ
כִּי־שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר
מֹשֶׁה׃ פ 8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 9 יַיִן וְשֵׁכָר אַל־תֵּשְׁתְּ ׀
אַתָּה ׀ וּבָנֶיךָ אִתָּךְ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וְלֹא תָמֻתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃
10 וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין
הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר׃ 11 וּלְהוֹרֹת אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ 12 וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתָמָר ׀
בָּנָיו הַנּוֹתָרִים קְחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתֶרֶת
מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מַצּוֹת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ 13 וַאֲכַלְתֶּם אֹתָהּ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חָקְךָ וְחָק־בָּנֶיךָ הִוא
מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי־כֵן צֻוֵּיתִי׃ 14 וְאֵת חֲזֵה
הַתְּנוּפָה וְאֵת ׀ שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹּאכְלוּ
בְּמָקוֹם טָהוֹר אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אִתָּךְ
כִּי־חָקְךָ וְחָק־בָּנֶיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 שׁוֹק הַתְּרוּמָה וַחֲזֵה
הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לְהָנִיף
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ וּלְבָנֶיךָ
אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
16 וְאֵת ׀ שְׂעִיר הַחַטָּאת דָּרֹשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה
וְהִנֵּה שֹׂרָף וַיִּקְצֹף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִם לֵאמֹר׃ 17 מַדּוּעַ לֹא־
אֲכַלְתֶּם אֶת־הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא וְאֹתָהּ ׀ נָתַן לָכֶם לָשֵׂאת
אֶת־עֲוֺן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃
18 הֵן לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָהּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
אָכוֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי׃

2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγεν
αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἔναντι Κυρίου. 3 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπε
Κύριος λέγων, Ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἁγιασθή-
σομαι, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι·
καὶ κατενύχθη Ἀαρών. 4 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς
τὸν Μισαδάη καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀζιήλ,
υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρών, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς
ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
5 Καὶ προσῆλθον καὶ ἦραν αὐτοὺς ἐν τοῖς χιτῶσιν
αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς.
6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους,
Τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε καὶ τὰ ἱμάτια
ὑμῶν οὐ διαῤῥήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός· οἱ δὲ ἀδελφοὶ
ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρι-
σμὸν ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ Κυρίου. 7 Καὶ ἀπὸ τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε,
ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ
παρὰ Κυρίου ἐφ᾽ ὑμῖν. Καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα
Μωυσῆ. 8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρὼν λέγων,
9 Οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ
σοῦ, ἡνίκα ἐὰν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστή-
ριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· νόμιμον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν· 10 Διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν
ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρ-
των καὶ τῶν καθαρῶν, 11 Καὶ συμβιβάζειν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα ἃ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ. 12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς
υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας, Λάβετε τὴν
θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων
Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον,
ἅγια ἁγίων ἐστί. 13 Καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ
ἁγίῳ· νόμιμον γὰρ σοί ἐστι καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς
σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ
ἐντέταλταί μοι. 14 Καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσμα-
τος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν
τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ
σοῦ· νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου
ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. 15 Τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ
στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων
τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι
Κυρίου· καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς
θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 16 Καὶ τὸν χίμαρον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωυσῆς,
καὶ ὅδε ἐνεπεπύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς κατα-
λελειμμένους λέγων, 17 Διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων
ἐστί, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν
ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν
ἔναντι Κυριου. 18 Οὐ γὰρ εἰσήχθη τοῦ αιματος
αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε
αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.

2 Egressusque ignis a Domino, devoravit eos,
et mortui sunt coram Domino. 3 Dixitque
Moyses ad Aaron: Hoc est quod locutus est
Dominus: Sanctificabor in iis qui appropin-
quant mihi, et in conspectu omnis populi
glorificabor. Quod audiens tacuit Aaron.
4 Vocatis autem Moyses Misaele et Elisaphan
filiis Oziel, patrui Aaron, ait ad eos: Ite, et
tollite fratres vestros de conspectu Sanctuarii,
et asportate extra castra. 5 Confestimque
pergentes, tulerunt eos sicut jacebant, vestitos
lineis tunicis, et ejecerunt foras, ut sibi fuerat
imperatum. 6 Locutusque est Moyses ad
Aaron, et ad Eleazar, et Ithamar, filios ejus:
Capita vestra nolite nudare, et vestimenta
nolite scindere, ne forte moriamini, et super
omnem cœtum oriatur indignatio. Fratres
vestri, et omnis domus Israel, plangant incen-
dium quod Dominus suscitavit: 7 Vos autem
non egrediemini fores tabernaculi, alioquin
peribitis: oleum quippe sanctæ unctionis est
super vos. Qui fecerunt omnia juxta præ-
ceptum Moysi. 8 Dixit quoque Dominus ad
Aaron: 9 Vinum, et omne quod inebriare
potest, non bibetis tu et filii tui, quando in-
tratis in tabernaculum testimonii, ne moria-
mini: quia præceptum sempiternum est in
generationes vestras. 10 Et ut habeatis
scientiam discernendi inter sanctum et pro-
fanum, inter pollutum et mundum; 11 Do-
ceatisque filios Israel omnia legitima mea quæ
locutus est Dominus ad eos per manum Moysi.
12 Locutusque est Moyses ad Aaron, et ad
Eleazar, et Ithamar, filios ejus, qui erant
residui: Tollite sacrificium, quod remansit de
oblatione Domini, et comedite illud absque
fermento juxta altare, quia Sanctum sanctorum
est. 13 Comedetis autem in loco sancto: quod
datum est tibi et filiis tuis de oblationibus
Domini, sicut præceptum est mihi. 14 Pec-
tusculum quoque quod oblatum est, et armum
qui separatus est, edetis in loco mundissimo
tu et filii tui, et filiæ tuæ tecum; tibi enim ac
liberis tuis reposita sunt de hostiis salutaribus
filiorum Israel; 15 Eo quod armum et pectus,
et adipes qui cremantur in altari, elevaverunt
coram Domino, et pertineant ad te, et ad filios
tuos, lege perpetua, sicut præcepit Dominus.
16 Inter hæc, hircum, qui oblatus fuerat pro
peccato, cum quæreret Moyses, exustum re-
perit: iratusque contra Eleazar et Ithamar
filios Aaron, qui remanserant, ait: 17 Cur
non comedistis hostiam pro peccato in loco
sancto, quæ Sancta sanctorum est, et data vobis
ut portetis iniquitatem multitudinis, et rogetis
pro ea in conspectu Domini, 18 Præsertim
cum de sanguine illius non sit illatum
intra sancta, et comedere debueritis eam
in sanctuario, sicut præceptum est mihi?

19 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ
אֶת־חַטָּאתָם וְאֶת־עֹלָתָם לִפְנֵי יְהוָה
וַתִּקְרֶאנָה אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חַטָּאת
הַיּוֹם הַיִּיטַב בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 20 וַיִּשְׁמַע
מֹשֶׁה וַיִּיטַב בְּעֵינָיו׃ פ

פרשה יא׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר אֲלֵהֶם׃ 2 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ 3 כֹּל ׀ מַפְרֶסֶת
פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע פְּרָסֹת מַעֲלַת גֵּרָה
בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃ 4 אַךְ אֶת־זֶה
לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִסֵי
הַפַּרְסָה אֶת־הַגָּמָל כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וּפַרְסָה אֵינֶנּוּ מַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם׃
5 וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפַרְסָה
לֹא יַפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם׃ 6 וְאֶת־
הָאַרְנֶבֶת כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה הִוא וּפַרְסָה לֹא
הִפְרִיסָה טְמֵאָה הִוא לָכֶם׃ 7 וְאֶת־הַחֲזִיר
כִּי־מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְשֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה
וְהוּא גֵּרָה לֹא־יִגָּר טָמֵא הוּא לָכֶם׃
8 מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ
טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃ 9 אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל
אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת
בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים אֹתָם תֹּאכֵלוּ׃
10 וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת
בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים מִכֹּל שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמִכֹּל
נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמָּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם׃
11 וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ
וְאֶת־נִבְלָתָם תְּשַׁקֵּצוּ׃ 12 כֹּל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ
סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת בַּמָּיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃
13 וְאֶת־אֵלֶּה תְּשַׁקְּצוּ מִן־הָעוֹף לֹא יֵאָכְלוּ
שֶׁקֶץ הֵם אֶת־הַנֶּשֶׁר וְאֶת־הַפֶּרֶס וְאֵת
הָעָזְנִיָּה׃ 14 וְאֶת־הַדָּאָה וְאֶת־הָאַיָּה לְמִינָהּ׃
15 אֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ׃ 16 וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה
וְאֶת־הַתַּחְמָס וְאֶת־הַשָּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ
לְמִינֵהוּ׃ 17 וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַשָּׁלָךְ וְאֶת־
הַיַּנְשׁוּף׃ 18 וְאֶת־הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת־הַקָּאָת
וְאֶת־הָרָחָם׃ 19 וְאֵת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה
לְמִינָהּ וְאֶת־הַדּוּכִיפַת וְאֶת־הָעֲטַלֵּף׃ 20 כֹּל
שֶׁרֶץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא
לָכֶם׃ 21 אַךְ אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל שֶׁרֶץ
הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־לֹא כְרָעַיִם
מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנַתֵּר בָּהֵן עַל־הָאָרֶץ׃

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν λέγων, Εἰ
σήμερον προσαγηόχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν
καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ
συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἀρεστὸν ἔσται Κυρίῳ; 20 Καὶ
ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες,
Ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτη-
νῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· 3 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν
ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ
ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.
4 Πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόν-
των μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς
ὁπλὰς καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας· τὸν κάμηλον,
ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο ὁπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 5 Καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι
οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 6 Καὶ τὸν χοιρογρύλλιον,
ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὁπλὴν οὐ
διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 7 Καὶ τὸν ὗν,
ὅτι διχηλεῖ ὁπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὁπλῆς,
καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν, ἀκάθαρτον τοῦτο
ὑμῖν. 8 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε· ἀκάθαρτα
ταῦτα ὑμῖν. 9 Καὶ ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων
τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύ-
για καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις
καὶ ἐν τοῖς χειμάῤῥοις, ταῦτα φάγεσθε. 10 Καὶ
πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες
ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χει-
μάῤῥοις, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα καὶ
ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζώσης ἐν τῷ ὕδατι, βδέ-
λυγμά ἐστι, 11 Καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν·
ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαῖα
αὐτῶν βδελύξεσθε. 12 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες τῶν ἐν τοῖς ὕδασι,
βδέλυγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν. 13 Καὶ ταῦτα ἃ
βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται,
βδέλυγμά ἐστι· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρῦπα καὶ τὸν
ἁλιαίετον, 14 Καὶ τὸν γῦπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ
ὅμοια αὐτῷ, 15 Καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ
λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, 16 Καὶ πάντα κόρακα
καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,
17 Καὶ νυκτικόρακα καὶ καταράκτην καὶ ἶβιν
18 Καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον
19 Καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,
καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα. 20 Καὶ πάντα τὰ
ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα
βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν. 21 Ἀλλὰ ταῦτα φά-
γεσθε ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν πετεινῶν ἃ πορεύ-
εται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν
ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς,

19 Respondit Aaron: Oblata est hodie victima
pro peccato, et holocaustum coram Domino:
mihi autem accidit quod vides: quomodo potui
comedere eam, aut placere Domino in cere-
moniis, mente lugubri? 20 Quod cum au-
disset Moyses, recepit satisfactionem.

CAPUT XI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Dicite filiis Israel: Hæc
sunt animalia quæ comedere debetis de cunctis
animantibus terræ: 3 Omne quod habet di-
visam ungulam, et ruminat in pecoribus, com-
edetis. 4 Quidquid autem ruminat quidem,
et habet ungulam, sed non dividit eam, sicut
camelus et cetera, non comedetis illud, et inter
immunda reputabitis. 5 Chœrogryllus qui
ruminat, ungulamque non dividit, immundus
est. 6 Lepus quoque: nam et ipse ruminat,
sed ungulam non dividit. 7 Et sus: qui cum
ungulam dividat, non ruminat: 8 Horum
carnibus non vescemini, nec cadavera contin-
getis, quia immunda sunt vobis. 9 Hæc sunt
quæ gignuntur in aquis, et vesci licitum est.
Omne quod habet pinnulas et squamas, tam
in mari quam in fluminibus et stagnis, come-
detis. 10 Quidquid autem pinnulas et squa-
mas non habet, eorum quæ in aquis moventur
et vivunt, abominabile vobis, 11 Execran-
dumque erit; carnes eorum non comedetis, et
morticina vitabitis. 12 Cuncta quæ non ha-
bent pinnulas et squamas in aquis, polluta
erunt. 13 Hæc sunt quæ de avibus comedere
non debetis, et vitanda sunt vobis: Aquilam,
et gryphem, et haliæetum, 14 Et milvum
ac vulturem juxta genus suum, 15 Et
omne corvini generis in similitudinem suam:
16 Struthionem, et noctuam, et larum, et
accipitrem juxta genus suum: 17 Bubonem,
et mergulum, et ibin, 18 Et cygnum, et
onocrotalum, et porphyrionem, 19 Herodio-
nem et charadrion juxta genus suum, upupam
quoque, et vespertilionem. 20 Omne de volu-
cribus quod graditur super quatuor pedes,
abominabile erit vobis. 21 Quidquid autem
ambulat quidem super quatuor pedes, sed habet
longiora retro crura, per quæ salit super terram,

22 אֶת־אֵ֤לֶּה מֵהֶם֙ תֹּאכֵ֔לוּ אֶת־הָאַרְבֶּ֣ה
לְמִינ֔וֹ וְאֶת־הַסָּלְעָ֖ם לְמִינֵ֑הוּ וְאֶת־הַחַרְגֹּ֣ל
לְמִינֵ֔הוּ וְאֶת־הֶחָגָ֖ב לְמִינֵֽהוּ׃ 23 וְכֹל֙ שֶׁ֣רֶץ
הָע֔וֹף אֲשֶׁר־ל֖וֹ אַרְבַּ֣ע רַגְלָ֑יִם שֶׁ֥קֶץ ה֖וּא
לָכֶֽם׃ 24 וּלְאֵ֖לֶּה תִּטַּמָּ֑אוּ כָּל־הַנֹּגֵ֥עַ
בְּנִבְלָתָ֖ם יִטְמָ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃ 25 וְכָל־הַנֹּשֵׂ֖א
מִנִּבְלָתָ֑ם יְכַבֵּ֥ס בְּגָדָ֖יו וְטָמֵ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃
26 לְֽכָל־הַבְּהֵמָ֗ה אֲשֶׁ֨ר הִ֜וא מַפְרֶ֣סֶת פַּרְסָ֗ה
וְשֶׁ֣סַע ׀ אֵינֶ֣נָּה שֹׁסַ֗עַת וְגֵרָה֙ אֵינֶ֣נָּה מַעֲלָ֔ה
טְמֵאִ֥ים הֵ֖ם לָכֶ֑ם כָּל־הַנֹּגֵ֥עַ בָּהֶ֖ם יִטְמָֽא׃
27 וְכֹ֣ל ׀ הוֹלֵ֣ךְ עַל־כַּפָּ֗יו בְּכָל־הַֽחַיָּה֙
הַהֹלֶ֣כֶת עַל־אַרְבַּ֔ע טְמֵאִ֥ים הֵ֖ם לָכֶ֑ם כָּל־
הַנֹּגֵ֥עַ בְּנִבְלָתָ֖ם יִטְמָ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃ 28 וְהַנֹּשֵׂא֙
אֶת־נִבְלָתָ֔ם יְכַבֵּ֥ס בְּגָדָ֖יו וְטָמֵ֣א עַד־הָעָ֑רֶב
טְמֵאִ֥ים הֵ֖מָּה לָכֶֽם׃ ס 29 וְזֶ֤ה
לָכֶם֙ הַטָּמֵ֔א בַּשֶּׁ֖רֶץ הַשֹּׁרֵ֣ץ עַל־הָאָ֑רֶץ
הַחֹ֥לֶד וְהָעַכְבָּ֖ר וְהַצָּ֥ב לְמִינֵֽהוּ׃ 30 וְהָאֲנָקָ֥ה
וְהַכֹּ֖חַ וְהַלְּטָאָ֑ה וְהַחֹ֖מֶט וְהַתִּנְשָֽׁמֶת׃
31 אֵ֛לֶּה הַטְּמֵאִ֥ים לָכֶ֖ם בְּכָל־הַשָּׁ֑רֶץ כָּל־
הַנֹּגֵ֥עַ בָּהֶ֛ם בְּמֹתָ֖ם יִטְמָ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃
32 וְכֹ֣ל אֲשֶׁר־יִפֹּל־עָ֠לָיו מֵהֶ֨ם ׀ בְּמֹתָ֜ם יִטְמָ֗א
מִכָּל־כְּלִי־עֵץ֙ א֣וֹ בֶ֔גֶד אוֹ־ע֖וֹר א֣וֹ שָׂ֑ק כָּל־
כְּלִ֕י אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂ֥ה מְלָאכָ֖ה בָּהֶ֑ם בַּמַּ֥יִם
יוּבָ֛א וְטָמֵ֥א עַד־הָעֶ֖רֶב וְטָהֵֽר׃ 33 וְכָל־
כְּלִי־חֶ֕רֶשׂ אֲשֶׁר־יִפֹּ֥ל מֵהֶ֖ם אֶל־תּוֹכ֑וֹ כֹּ֣ל
אֲשֶׁ֧ר בְּתוֹכ֛וֹ יִטְמָ֖א וְאֹת֥וֹ תִשְׁבֹּֽרוּ׃ 34 מִכָּל־
הָאֹ֜כֶל אֲשֶׁ֣ר יֵאָכֵ֗ל אֲשֶׁ֨ר יָב֥וֹא עָלָ֛יו מַ֖יִם
יִטְמָ֑א וְכָל־מַשְׁקֶה֙ אֲשֶׁ֣ר יִשָּׁתֶ֔ה בְּכָל־כְּלִ֖י
יִטְמָֽא׃ 35 וְכֹל֩ אֲשֶׁר־יִפֹּ֨ל מִנִּבְלָתָ֤ם ׀ עָלָיו֙
יִטְמָ֔א תַּנּ֥וּר וְכִירַ֛יִם יֻתָּ֖ץ טְמֵאִ֣ים הֵ֑ם
וּטְמֵאִ֖ים יִהְי֥וּ לָכֶֽם׃ 36 אַ֣ךְ מַעְיָ֥ן וּב֛וֹר
מִקְוֵה־מַ֖יִם יִהְיֶ֣ה טָה֑וֹר וְנֹגֵ֥עַ בְּנִבְלָתָ֖ם
יִטְמָֽא׃ 37 וְכִ֤י יִפֹּל֙ מִנִּבְלָתָ֔ם עַל־כָּל־זֶ֥רַע
זֵר֖וּעַ אֲשֶׁ֣ר יִזָּרֵ֑עַ טָה֖וֹר הֽוּא׃ 38 וְכִ֤י יֻתַּן־
מַ֙יִם֙ עַל־זֶ֔רַע וְנָפַ֥ל מִנִּבְלָתָ֖ם עָלָ֑יו טָמֵ֥א
ה֖וּא לָכֶֽם׃ ס 39 וְכִ֤י יָמוּת֙ מִן־
הַבְּהֵמָ֔ה אֲשֶׁר־הִ֥יא לָכֶ֖ם לְאָכְלָ֑ה הַנֹּגֵ֥עַ
בְּנִבְלָתָ֖הּ יִטְמָ֥א עַד־הָעָֽרֶב׃ 40 וְהָֽאֹכֵל֙
מִנִּבְלָתָ֔הּ יְכַבֵּ֥ס בְּגָדָ֖יו וְטָמֵ֣א עַד־הָעָ֑רֶב
וְהַנֹּשֵׂא֙ אֶת־נִבְלָתָ֔הּ יְכַבֵּ֥ס בְּגָדָ֖יו וְטָמֵ֥א
עַד־הָעָֽרֶב׃ 41 וְכָל־הַשֶּׁ֖רֶץ הַשֹּׁרֵ֣ץ עַל־
הָאָ֑רֶץ שֶׁ֥קֶץ ה֖וּא לֹ֥א יֵאָכֵֽל׃ 42 כֹּל֩ הוֹלֵ֨ךְ
עַל־גָּח֜וֹן וְכֹ֣ל ׀ הוֹלֵ֣ךְ עַל־אַרְבַּ֗ע עַ֚ד כָּל־
מַרְבֵּ֣ה רַגְלַ֔יִם לְכָל־הַשֶּׁ֖רֶץ הַשֹּׁרֵ֣ץ עַל־
הָאָ֑רֶץ לֹ֥א תֹאכְל֖וּם כִּי־שֶׁ֥קֶץ הֵֽם׃

22 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ᾽ αὐτῶν· τὸν βροῦχον
καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια
αὐτῷ, καὶ ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ τὴν
ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ. 23 Πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ
τῶν πετεινῶν οἷς εἰσὶ τέσσαρες πόδες βδελύγματά
ἐστιν ὑμῖν, 24 Καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε· πᾶς
ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας, 25 Καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 26 Καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς κτήνεσιν ὅ ἐστι διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆ-
ρας ὀνυχίζει καὶ μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτα
ἔσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 27 Καὶ πᾶς
ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ἃ
πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτά ἐστιν ὑμῖν· πᾶς ὁ
ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας, 28 Καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν ὑμῖν. 29 Καὶ
ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ
τῆς γῆς· ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ
χερσαῖος, 30 Μυγάλη καὶ χαμαιλέων καὶ χαλα-
βώτης καὶ σαῦρα καὶ ἀσπάλαξ. 31 Ταῦτα ἀκά-
θαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων ἀκάθαρ-
τος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 32 Καὶ πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν
ἐπιπέσῃ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτὸ τεθνηκότων αὐτῶν
ἀκάθαρτον ἔσται, ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ
ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος ὃ ἂν
ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ
ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ καθαρὸν ἔσται·
33 Καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ
τούτων ἔνδον, ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾖ ἀκάθαρτα ἔσται, καὶ
αὐτὸ συντριβήσεται. 34 Καὶ πᾶν βρῶμα ὃ ἔσθεται,
εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται·
καὶ πᾶν ποτὸν ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ ἀκάθαρ-
τον ἔσται. 35 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτὸ ἀκάθαρτον ἔσται· κλί-
βανοι καὶ χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα
ταῦτά ἐστι, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται.
36 Πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς
ὕδατος ἔσται καθαρόν· ὁ δὲ ἁπτόμενος τῶν θνησι-
μαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται. 37 Ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ
ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπό-
ριμον ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται· 38 Ἐὰν δὲ
ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτό, ἀκάθαρτόν ἐστιν ὑμῖν.
39 Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὅ ἐστιν ὑμῖν φα-
γεῖν τοῦτο, ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· 40 Καὶ ὁ ἐσθίων
ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ
θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται
ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 41 Καὶ
πᾶν ἑρπετὸν ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα
ἔσται τοῦτο ὑμῖν, οὐ βρωθήσεται. 42 Καὶ πᾶς ὁ
πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος
ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός, ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν
ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς
γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστί.

22 Comedere debetis, ut est bruchus in genere
suo, et attacus, atque ophiomachus, ac locusta,
singula juxta genus suum. 23 Quidquid au-
tem ex volucribus quatuor tantum habet pedes,
execrabile erit vobis: 24 Et quicumque mor-
ticina eorum tetigerit, polluetur, et erit im-
mundus usque ad vesperum: 25 Et si necesse
fuerit ut portet quippiam horum mortuum,
lavabit vestimenta sua, et immundus erit us-
que ad occasum solis. 26 Omne animal quod
habet quidem ungulam, sed non dividit eam,
nec ruminat, immundum erit: et qui tetigerit
illud, contaminabitur. 27 Quod ambulat su-
per manus, ex cunctis animantibus quæ in-
cedunt quadrupedia, immundum erit: qui
tetigerit morticina eorum, polluetur usque ad
vesperum. 28 Et qui portaverit hujuscemodi
cadavera, lavabit vestimenta sua, et immundus
erit usque ad vesperum: quia omnia hæc im-
munda sunt vobis. 29 Hæc quoque inter
polluta reputabuntur de his quæ moventur in
terra, mustela et mus et crocodilus, singula
juxta genus suum, 30 Mygale, et chamæleon,
et stellio, et lacerta, et talpa: 31 Omnia hæc
immunda sunt. Qui tetigerit morticina eorum,
immundus erit usque ad vesperum: 32 Et
super quod ceciderit quidquam de morticinis
eorum, polluetur, tam vas ligneum et vesti-
mentum, quam pelles et cilicia: et in quo-
cumque fit opus, tingentur aqua, et polluta
erunt usque ad vesperum, et sic postea mun-
dabuntur. 33 Vas autem fictile, in quod
horum quidquam intro ceciderit, polluetur, et
idcirco frangendum est. 34 Omnis cibus quem
comedetis, si fusa fuerit super eum aqua, im-
mundus erit: et omne liquens quod bibitur de
universo vase, immundum erit. 35 Et quid-
quid de morticinis hujuscemodi ceciderit super
illud, immundum erit: sive clibani, sive chy-
tropodes, destruentur, et immundi erunt.
36 Fontes vero et cisternæ, et omnis aqua-
rum congregatio munda erit. Qui morticinum
eorum tetigerit, polluetur. 37 Si ceciderit
super sementem, non polluet eam. 38 Si
autem quispiam aqua sementem perfuderit,
et postea morticinis tacta fuerit, illico pollue-
tur. 39 Si mortuum fuerit animal, quod licet
vobis comedere, qui cadaver ejus tetigerit,
immundus erit usque ad vesperum: 40 Et
qui comederit ex eo quippiam, sive portaverit,
lavabit vestimenta sua, et immundus erit usque
ad vesperum. 41 Omne quod reptat super ter-
ram, abominabile erit, nec assumetur in cibum.
42 Quidquid super pectus quadrupes gradi-
tur, et multos habet pedes, sive per humum
trahitur, non comedetis, quia abominabile est.

43 אַל־תְּשַׁקְּצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ
הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם וְנִטְמֵתֶם בָּם׃
44 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תְטַמְּאוּ
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל־
הָאָרֶץ׃ 45 כִּי ׀ אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי׃ 46 זֹאת תּוֹרַת
הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת
בַּמָּיִם וּלְכָל־נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל־הָאָרֶץ׃
47 לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהֹר וּבֵין
הַחַיָּה הַנֶּאֱכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא
תֵאָכֵל׃

פ פ פ כז

פרשה יב׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ
וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי
נִדַּת דְּוֺתָהּ תִּטְמָא׃ 3 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל
בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ 4 וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת
יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־
תִגָּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת
יְמֵי טָהֳרָהּ׃ 5 וְאִם־נְקֵבָה תֵלֵד וְטָמְאָה
שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּשֵׁב עַל־דְּמֵי טָהֳרָה׃ 6 וּבִמְלֹאת ׀ יְמֵי
טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אוֹ־תֹר לְחַטָּאת
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן׃ 7 וְהִקְרִיבוֹ
לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה מִמְּקֹר
דָּמֶיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת לַזָּכָר אוֹ
לַנְּקֵבָה׃ 8 וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שֶׂה
וְלָקְחָה שְׁתֵּי־תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד
לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
וְטָהֵרָה׃ פ

פרשה יג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 אָדָם כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת
אוֹ־סַפַּחַת אוֹ בַהֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ
לְנֶגַע צָרָעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ
אֶל־אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים׃ 3 וְרָאָה הַכֹּהֵן ׀
אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ ׀
לָבָן וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נֶגַע
צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ׃

43 Καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι
τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ
μιανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε
ἐν αὐτοῖς, 44 Ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
καὶ ἁγιασθήσεσθε καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς κινουμένοις
ἐπὶ τῆς γῆς, 45 Ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός· καὶ ἔσεσθε
ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος. 46 Οὗτος ὁ νόμος
περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης
ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς
ἑρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς, 47 Διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον
τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν, καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

ΚΕΦ. ιβ′.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ
χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται·
3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς
ἀκροβυστίας αὐτοῦ· 4 Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς
ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς· παν-
τὸς ἁγίου οὐχ ἅψεται καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ
εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι κα-
θάρσεως αὐτῆς. 5 Ἐὰν δὲ θῆλυ τέκῃ, καὶ ἀκάθαρ-
τος ἔσται δὶς ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς·
καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἓξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι
ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. 6 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ
ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρί,
προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα
καὶ νοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν
ἱερέα· 7 Καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεύς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν
ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς· οὗτος ὁ νόμος
τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ. 8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ
ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνόν, καὶ λήψεται δύο
τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, μίαν εἰς ὁλο-
καύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεύς, καὶ καθαρισθήσεται.

ΚΕΦ. ιγ′.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων
λέγων, 2 Ἀνθρώπῳ ἐάν τινι γένηται ἐν δέρματι
χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγής, καὶ γέ-
νηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἁφὴ λέπρας, ἀχθή-
σεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα ἢ ἕνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ τῶν ἱερέων. 3 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θρὶξ
ἐν τῇ ἁφῇ μεταβάλῃ λευκή, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς
ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός, ἁφὴ λέ-
πρας ἐστί· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

43 Nolite contaminare animas vestras, nec
tangatis quidquam eorum, ne immundi sitis.
44 Ego enim sum Dominus Deus vester:
sancti estote, quia ego sanctus sum. Ne pol-
luatis animas vestras in omni reptili quod
movetur super terram. 45 Ego enim sum
Dominus, qui eduxi vos de terra Ægypti, ut
essem vobis in Deum. Sancti eritis, quia ego
sanctus sum. 46 Ista est lex animantium ac
volucrum, et omnis animæ viventis, quæ mo-
vetur in aqua, et reptat in terra, 47 Ut
differentias noveritis mundi et immundi, et
sciatis quid comedere et quid respuere de-
beatis.

CAPUT XII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Mulier, si suscepto semine pepererit ma-
sculum, immunda erit septem diebus, juxta
dies separationis menstruæ. 3 Et die octavo
circumcidetur infantulus: 4 Ipsa vero tri-
ginta tribus diebus manebit in sanguine puri-
ficationis suæ. Omne sanctum non tanget,
nec ingredietur in sanctuarium, donec im-
pleantur dies purificationis suæ. 5 Sin autem
feminam pepererit, immunda erit duabus heb-
domadibus, juxta ritum fluxus menstrui, et
sexaginta sex diebus manebit in sanguine
purificationis suæ. 6 Cumque expleti fuerint
dies purificationis suæ, pro filio, sive pro filia,
deferet agnum anniculum in holocaustum, et
pullum columbæ sive turturem pro peccato, ad
ostium tabernaculi testimonii, et tradet sacer-
doti, 7 Qui offeret illa coram Domino, et
orabit pro ea, et sic mundabitur a profluvio
sanguinis sui: ista est lex parientis masculum
aut feminam. 8 Quod si non invenerit ma-
nus ejus, nec potuerit offerre agnum, sumet
duos turtures vel duos pullos columbarum,
unum in holocaustum, et alterum pro peccato:
orabitque pro ea sacerdos, et sic mundabitur.

CAPUT XIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Homo, in cujus cute et
carne ortus fuerit diversus color sive pustula,
aut quasi lucens quippiam, id est, plaga le-
præ, adducetur ad Aaron sacerdotem, vel ad
unum quemlibet filiorum ejus. 3 Qui cum
viderit lepram in cute, et pilos in album
mutatos colorem, ipsamque speciem lepræ
humiliorem cute et carne reliqua; plaga
lepræ est, et ad arbitrium ejus separabitur.

4 וְאִם־בַּהֶרֶת לְבָנָה הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
וְעָמֹק אֵין־מַרְאֶהָ מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ לֹא־
הָפַךְ לָבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת
יָמִים׃ 5 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה
הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר
וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃
6 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁנִית
וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע וְלֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הִוא וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְטָהֵר׃ 7 וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה הַמִּסְפַּחַת
בָּעוֹר אַחֲרֵי הֵרָאֹתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְטָהֳרָתוֹ
וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן׃ 8 וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ
הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא׃ פ 9 נֶגַע
צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃
10 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה בָּעוֹר
וְהִיא הָפְכָה שֵׂעָר לָבָן וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי
בַּשְׂאֵת׃ 11 צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הִוא בְּעוֹר
בְּשָׂרוֹ וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן לֹא יַסְגִּרֶנּוּ כִּי טָמֵא
הוּא׃ 12 וְאִם־פָּרוֹחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בָּעוֹר
וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ
וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מַרְאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן׃
13 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְּתָה הַצָּרַעַת
אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת־הַנָּגַע כֻּלּוֹ הָפַךְ
לָבָן טָהוֹר הוּא׃ 14 וּבְיוֹם הֵרָאוֹת בּוֹ
בָּשָׂר חַי יִטְמָא׃ 15 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבָּשָׂר הַחַי טָמֵא
הוּא צָרַעַת הוּא׃ 16 אוֹ כִי יָשׁוּב הַבָּשָׂר
הַחַי וְנֶהְפַּךְ לְלָבָן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃
17 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ הַנֶּגַע לְלָבָן
וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא׃
פ 18 וּבָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בוֹ־בְעֹרוֹ שְׁחִין
וְנִרְפָּא׃ 19 וְהָיָה בִּמְקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה
אוֹ בַהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן׃
20 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶהָ שָׁפָל מִן־הָעוֹר
וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע־צָרַעַת
הִוא בַּשְּׁחִין פָּרָחָה׃ 21 וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה אֵין־בָּהּ שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־
הָעוֹר וְהִיא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת
יָמִים׃ 22 וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא
הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הִוא׃ 23 וְאִם־תַּחְתֶּיהָ
תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשָׂתָה צָרֶבֶת הַשְּׁחִין
הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס 24 אוֹ בָשָׂר
כִּי־יִהְיֶה בְעֹרוֹ מִכְוַת־אֵשׁ וְהָיְתָה מִחְיַת
הַמִּכְוָה בַּהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת אוֹ לְבָנָה׃

4 Ἐὰν δὲ καὶ τηλαυγὴς λευκὴ ᾖ ἐν τῷ δέρματι τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ᾖ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ
τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα
λευκήν, αὐτὴ δέ ἐστιν ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς
τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας· 5 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ ἡ ἁφὴ μένει
ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι,
καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον·
6 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ
δεύτερον, καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἡ ἁφή, οὐ μετέπεσεν ἡ
ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς·
σημασία γάρ ἐστι, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καθαρὸς ἔσται. 7 Ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ
ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν
ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν, καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύ-
τερον τῷ ἱερεῖ· 8 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ
ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ
αὐτὸν ὁ ἱερεύς· λέπρα ἐστί. 9 Καὶ ἁφὴ λέπρας
ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἥξει πρὸς τὸν ἱερέα·
10 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ
δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκήν, καὶ ἀπὸ
τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ,
11 Λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ
χρωτός· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφοριεῖ αὐ-
τόν, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν. 12 Ἐὰν δὲ ἀνθοῦσα
ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλύψῃ ἡ λέπρα
πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἁφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν
καθ᾽ ὅλην τὴν ὅρασιν τοῦ ἱερέως, 13 Καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ
χρωτός, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν· ὅτι
πᾶν μετέβαλε λευκόν, καθαρόν ἐστι. 14 Καὶ ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρὼς ζῶν, μιανθήσεται·
15 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ, καὶ
μιανεῖ αὐτὸν ὁ χρὼς ὁ ὑγιής, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστι·
λέπρα ἐστίν. 16 Ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρὼς ὁ
ὑγιὴς καὶ μεταβάλῃ λευκή, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν
ἱερέα· 17 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν
ἡ ἁφὴ εἰς τὸ λευκόν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφήν, καθαρός ἐστι. 18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν
τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος, καὶ ὑγιασθῇ, 19 Καὶ
γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ ἢ τη-
λαυγὴς λευκαίνουσα ἢ πυῤῥίζουσα, καὶ ὀφθήσεται
τῷ ἱερεῖ· 20 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις
ταπεινοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτῆς μετέ-
βαλεν εἰς λευκήν, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ὅτι
λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν. 21 Ἐὰν δὲ
ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θρὶξ λευκή,
καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός,
καὶ αὐτὴ ᾖ ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ
ἡμέρας. 22 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ
δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἁφὴ λέπρας
ἐστίν, ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν. 23 Ἐὰν δὲ κατὰ
χώραν μείνῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται,
οὐλὴ τοῦ ἕλκους ἐστί, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱε-
ρεύς. 24 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι
αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός, καὶ γένηται ἐν τῷ
δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος
αὐγάζον τηλαυγὲς λευκόν, ὑποπυῤῥίζον ἢ ἔκλευκον,

4 Sin autem lucens candor fuerit in cute, nec
humilior carne reliqua, et pili coloris pristini,
recludet eum sacerdos septem diebus, 5 Et
considerabit die septimo: et siquidem lepra
ultra non creverit, nec transierit in cute prio-
res terminos, rursum recludet eum septem
diebus aliis. 6 Et die septimo contempla-
bitur: si obscurior fuerit lepra, et non cre-
verit in cute, mundabit eum, quia scabies est:
lavabitque homo vestimenta sua, et mundus
erit. 7 Quod si postquam a sacerdote visus
est, et redditus munditiæ, iterum lepra creve-
rit; adducetur ad eum, 8 Et immunditiæ
condemnabitur. 9 Plaga lepræ si fuerit in
homine, adducetur ad sacerdotem, 10 Et
videbit eum. Cumque color albus in cute
fuerit, et capillorum mutaverit aspectum, ipsa
quoque caro viva apparuerit: 11 Lepra ve-
tustissima judicabitur, atque inolita cuti.
Contaminabit itaque eum sacerdos, et non
recludet, quia perspicuæ immunditiæ est.
12 Sin autem effloruerit discurrens lepra in
cute, et operuerit omnem cutem a capite
usque ad pedes, quidquid sub aspectum ocu-
lorum cadit, 13 Considerabit eum sacerdos,
et teneri lepra mundissima judicabit: eo quod
omnis in candorem versa sit, et idcirco homo
mundus erit. 14 Quando vero caro vivens in
eo apparuerit, 15 Tunc sacerdotis judicio
polluetur, et inter immundos reputabitur;
caro enim viva si lepra aspergitur, immunda
est. 16 Quod si rursum versa fuerit in albo-
rem, et totum hominem operuerit, 17 Con-
siderabit eum sacerdos, et mundum esse
decernet. 18 Caro autem et cutis in qua
ulcus natum est et sanatum, 19 Et in loco
ulceris cicatrix alba apparuerit, sive subrufa,
adducetur homo ad sacerdotem: 20 Qui cum
viderit locum lepræ humiliorem carne reliqua,
et pilos versos in candorem, contaminabit
eum: plaga enim lepræ orta est in ulcere.
21 Quod si pilus coloris est pristini, et ci-
catrix subobscura, et vicina carne non est
humilior, recludet eum septem diebus. 22 Et
siquidem creverit, adjudicabit eum lepræ.
23 Sin autem steterit in loco suo, ulceris est
cicatrix, et homo mundus erit. 24 Caro
autem et cutis quam ignis exusserit, et sa-
nata albam sive rufam habuerit cicatricem,

25 וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ שֵׂעָר
לָבָן בַּבַּהֶרֶת וּמַרְאֶהָ עָמֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת
הִוא בַּמִּכְוָה פָּרָחָה וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
נֶגַע צָרַעַת הִוא׃ 26 וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה אֵין־בַּבַּהֶרֶת שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה
אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִוא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ
הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ 27 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר
וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הִוא׃
28 וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא־פָשְׂתָה
בָעוֹר וְהִוא כֵהָה שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צָרֶבֶת הַמִּכְוָה הִוא׃
פ 29 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה
בוֹ נָגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְזָקָן׃ 30 וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר
וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב דָּק וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
נֶתֶק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא׃
31 וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה
אֵין־מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְשֵׂעָר שָׁחֹר
אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק
שִׁבְעַת יָמִים׃ 32 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק
וְלֹא־הָיָה בוֹ שֵׂעָר צָהֹב וּמַרְאֵה הַנֶּתֶק
אֵין עָמֹק מִן־הָעוֹר׃ 33 וְהִתְגַּלָּח וְאֶת־
הַנֶּתֶק לֹא יְגַלֵּחַ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־
הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃ 34 וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה
לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ
עָמֹק מִן־הָעוֹר וְטִהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֶּס
בְּגָדָיו וְטָהֵר׃ 35 וְאִם־פָּשֹׂה יִפְשֶׂה
הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׃ 36 וְרָאָהוּ
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר לֹא־
יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב טָמֵא הוּא׃
37 וְאִם־בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר שָׁחֹר
צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס 38 וְאִישׁ
אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת
בֶּהָרֹת לְבָנֹת׃ 39 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת כֵּהוֹת לְבָנֹת בֹּהַק
הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׃ ס
40 וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא טָהוֹר
הוּא׃ 41 וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ
גִּבֵּחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ 42 וְכִי־יִהְיֶה
בַקָּרַחַת אוֹ בַגַּבַּחַת נֶגַע לָבָן אֲדַמְדָּם
צָרַעַת פֹּרַחַת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃

25 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε
θρὶξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ
ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ κατακαύματι
ἐξήνθησε· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἁφὴ λέπρας
ἐστίν. 26 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ αὐγάζοντι θρὶξ λευκή, καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ
τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας· 27 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέ-
ηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἁφὴ
λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν. 28 Ἐὰν δὲ
κατὰ χώραν μείνῃ τὸ αὐγάζον καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν
τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἀμαυρὰ ᾖ, οὐλὴ τοῦ κατακαύ-
ματός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ὁ γὰρ
χαρακτὴρ τοῦ κατακαύματός ἐστι. 29 Καὶ ἀνδρὶ ἢ
γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἁφὴ λέπρας ἐν τῇ
κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι, 30 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
τὴν ἁφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ
δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θρὶξ ξανθίζουσα λεπτή, καὶ
μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· θραῦσμά ἐστι, λέπρα τῆς
κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστι. 31 Καὶ ἐὰν
ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τοῦ θραύσματος, καὶ ἰδοὺ οὐχ
ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θρὶξ ξανθί-
ζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἁφὴν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας· 32 Καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ
διεχύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν
ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη
ἀπὸ τοῦ δέρματος, 33 Καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα,
τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς
τὸ θραῦσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον· 34 Καὶ
ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ,
καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ
τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ
ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν
ὁ ἱερεύς· καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται.
35 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ
δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν, 36 Καὶ ὄψε-
ται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ διακέχυται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ
δέρματι, οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς
τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν· 37 Ἐὰν δὲ
ἐνώπιον μείνῃ ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα καὶ θρὶξ
μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα,
καθαρός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς. 38 Καὶ
ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα,
39 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα,
ἀλφός ἐστιν, ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐ-
τοῦ, καθαρός ἐστιν. 40 Ἐὰν δὲ τινι μαδήσῃ ἡ κε-
φαλὴ αὐτοῦ, φαλακρός ἐστι, καθαρός ἐστιν· 41 Ἐὰν
δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφά-
λαντός ἐστι, καθαρός ἐστιν. 42 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν
τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι
αὐτοῦ ἁφὴ λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα, λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ
φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ·

25 Considerabit eam sacerdos, et ecce versa
est in alborem, et locus ejus reliqua cute est
humilior: contaminabit eum, quia plaga le-
præ in cicatrice orta est. 26 Quod si pilorum
color non fuerit immutatus, nec humilior plaga
carne reliqua, et ipsa lepræ species fuerit sub-
obscura, recludet eum septem diebus, 27 Et
die septimo contemplabitur: si creverit in cute
lepra, contaminabit eum. 28 Sin autem in
loco suo candor steterit non satis clarus, plaga
combustionis est, et idcirco mundabitur, quia
cicatrix est combusturæ. 29 Vir, sive mulier,
in cujus capite vel barba germinaverit lepra,
videbit eos sacerdos; 30 Et siquidem humi-
lior fuerit locus carne reliqua, et capillus fla-
vus, solitoque subtilior: contaminabit eos, quia
lepra capitis ac barbæ est. 31 Sin autem vi-
derit locum maculæ æqualem vicinæ carni, et
capillum nigrum: recludet eum septem diebus,
32 Et die septimo intuebitur. Si non creverit
macula, et capillus sui coloris est, et locus
plagæ carni reliquæ æqualis: 33 Radetur
homo absque loco maculæ, et includetur sep-
tem diebus aliis. 34 Si die septimo visa fuerit
stetisse plaga in loco suo, nec humilior carne
reliqua, mundabit eum, lotisque vestibus suis
mundus erit. 35 Sin autem post emunda-
tionem rursus creverit macula in cute, 36 Non
quæret amplius utrum capillus in flavum colo-
rem sit immutatus, quia aperte immundus est.
37 Porro si steterit macula, et capilli nigri
fuerint, noverit hominem sanatum esse, et
confidenter eum pronuntiet mundum. 38 Vir,
sive mulier, in cujus cute candor apparuerit,
39 Intuebitur eos sacerdos; si deprehenderit
subobscurum alborem lucere in cute, sciat non
esse lepram, sed maculam coloris candidi, et
hominem mundum. 40 Vir, de cujus capite
capilli fluunt, calvus et mundus est: 41 Et
si a fronte ceciderint pili, recalvaster et mun-
dus est. 42 Sin autem in calvitio sive in re-
calvatione albus vel rufus color fuerit exortus,

43 וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־הַנֶּגַע
לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ
כְּמַרְאֵה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃ 44 אִישׁ־צָרוּעַ
הוּא טָמֵא הוּא טַמֵּא יְטַמְּאֶנּוּ הַכֹּהֵן
בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ׃ 45 וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע
בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ
וְעַל־שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא ׀ טָמֵא יִקְרָא׃
46 כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא
בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ׃ ס
47 וְהַבֶּגֶד כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע צָרָעַת
בְּבֶגֶד צֶמֶר אוֹ בְּבֶגֶד פִּשְׁתִּים׃ 48 אוֹ בִשְׁתִי
אוֹ בְעֵרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצָּמֶר אוֹ בְעוֹר אוֹ
בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר׃ 49 וְהָיָה הַנֶּגַע יְרַקְרַק ׀
אוֹ אֲדַמְדָּם בַּבֶּגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־
בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר נֶגַע צָרַעַת הוּא
וְהָרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן׃ 50 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
הַנָּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃
51 וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פָשָׂה
הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בָעוֹר
לְכֹל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה הָעוֹר לִמְלָאכָה צָרַעַת
מַמְאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא׃ 52 וְשָׂרַף אֶת־
הַבֶּגֶד אוֹ אֶת־הַשְּׁתִי ׀ אוֹ אֶת־הָעֵרֶב בַּצֶּמֶר
אוֹ בַפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר־
יִהְיֶה בוֹ הַנָּגַע כִּי־צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא
בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ 53 וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְּׁתִי אוֹ בָעֵרֶב
אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר׃ 54 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ
אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת־יָמִים
שֵׁנִית׃ 55 וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי ׀ הֻכַּבֵּס
אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא־הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ
וְהַנֶּגַע לֹא־פָשָׂה טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ
פְּחֶתֶת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃ 56 וְאִם
רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי
הֻכַּבֵּס אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־
הָעוֹר אוֹ מִן־הַשְּׁתִי אוֹ מִן־הָעֵרֶב׃ 57 וְאִם־
תֵּרָאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ
בְכָל־כְּלִי־עוֹר פֹּרַחַת הִוא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ
אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע׃ 58 וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשְּׁתִי
אוֹ־הָעֵרֶב אוֹ־כָל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תְּכַבֵּס
וְסָר מֵהֶם הַנָּגַע וְכֻבַּס שֵׁנִית וְטָהֵר׃
59 זֹאת תּוֹרַת נֶגַע־צָרַעַת בֶּגֶד הַצֶּמֶר ׀
אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשְּׁתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ
כָּל־כְּלִי־עוֹר לְטַהֲרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ׃

43 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς
ἁφῆς λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ
ἢ ἐν τῷ φαλαντώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδος λέπρας ἐν
δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 44 Ἄνθρωπος λεπρός
ἐστι· μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἐν τῇ κεφαλῇ
αὐτοῦ ἡ ἁφὴ αὐτοῦ. 45 Καὶ ὁ λεπρὸς ἐν ᾧ ἐστὶν
ἡ ἁφή, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ
κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
περιβαλέσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται· 46 Πά-
σας τὰς ἡμέρας ὅσας ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτὸν ἡ ἁφή,
ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται, κεχωρισμένος κα-
θήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἡ δια-
τριβή. 47 Καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἁφὴ ἐν αὐτῷ
λέπρας, ἐν ἱματίῳ ἐρέῳ ἢ ἐν ἱματίῳ στυππυΐνῳ,
48 Ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κρόκῃ, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν
τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ
δέρματι, 49 Καὶ γένηται ἡ ἁφὴ χλωρίζουσα ἢ
πυῤῥίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ
δέρματος, ἁφὴ λέπρας ἐστί, καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ·
50 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν, καὶ ἀφοριεῖ ὁ
ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας. 51 Καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ δια-
χέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ
κρόκῃ ἢ ἐν τῷ δέρματι, κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιηθῇ
δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἡ ἁφή,
ἀκάθαρτός ἐστι. 52 Κατακαύσει τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν
στήμονα ἢ τὴν κρόκην, ἐν τοῖς ἐρέοις ἢ ἐν τοῖς
λινοῖς ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἂν ᾖ ἐν
αὐτῷ ἡ ἁφή· ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐστιν, ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται. 53 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ μὴ
διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν
τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, 54 Καὶ
συντάξει ὁ ἱερεύς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτοῦ
ἡ ἁφή, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας
τὸ δεύτερον. 55 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυ-
θῆναι αὐτὸ τὴν ἁφήν, καὶ ἥδε οὐ μὴ μετέβαλεν ἡ
ἁφὴ τὴν ὄψιν, καὶ ἡ ἁφὴ οὐ διαχεῖται, ἀκάθαρτόν
ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐστήρικται ἐν τῷ
ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ. 56 Καὶ
ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ᾖ ἀμαυρὰ ἡ ἁφὴ μετὰ τὸ πλυ-
θῆναι αὐτό, ἀποῤῥήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ
τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης ἢ ἀπὸ τοῦ δέρμα-
τος. 57 Ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ,
λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν
ᾧ ἐστὶν ἡ ἁφή. 58 Καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ
ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος δερμάτινον ὃ πλυθήσεται καὶ
ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἁφή, καὶ πλυθήσεται τὸ
δεύτερον, καὶ καθαρὸν ἔσται. 59 Οὗτος ὁ νόμος
ἁφῆς λέπρας ἱματίου ἐρέου ἢ στυππυΐνου ἢ στήμο-
νος ἢ κρόκης ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου, εἰς τὸ
καθαρίσαι αὐτὸ ἢ μιᾶναι αὐτό.

43 Et hoc sacerdos viderit, condemnabit eum
haud dubiæ lepræ, quæ orta est in calvitio.
44 Quicumque ergo maculatus fuerit lepra,
et separatus est ad arbitrium sacerdotis,
45 Habebit vestimenta dissuta, caput nu-
dum, os veste contectum, contaminatum ac
sordidum se clamabit. 46 Omni tempore,
quo leprosus est et immundus, solus habita-
bit extra castra. 47 Vestis lanea sive linea,
quæ lepram habuerit 48 In stamine atque
subtegmine, aut certe pellis, vel quidquid ex
pelle confectum est, 49 Si alba vel rufa
macula fuerit infecta, lepra reputabitur, os-
tendeturque sacerdoti; 50 Qui consideratam
recludet septem diebus: 51 Et die septimo
rursus aspiciens si deprehenderit crevisse,
lepra perseverans est: pollutum judicabit
vestimentum, et omne in quo fuerit inventa:
52 Et idcirco comburetur flammis. 53 Quod
si eam viderit non crevisse, 54 Præcipiet,
et lavabunt id in quo lepra est, recludetque
illud septem diebus aliis. 55 Et cum viderit
faciem quidem pristinam non reversam, nec
tamen crevisse lepram, immundum judicabit,
et igne comburet, eo quod infusa sit in super-
ficie vestimenti vel per totum, lepra. 56 Sin
autem obscurior fuerit locus lepræ, postquam
vestis est lota, abrumpet eum, et a solido
dividet. 57 Quod si ultra apparuerit in his
locis, quæ prius immaculata erant, lepra vola-
tilis et vaga; debet igne comburi. 58 Si
cessaverit, lavabit aqua ea, quæ pura sunt,
secundo, et munda erunt. 59 Ista est lex
lepræ vestimenti lanei et linei, staminis atque
subtegminis, omnisque supellectilis pelliceæ,
quomodo mundari debeat, vel contaminari.

פ פ פ כח

פרשה יד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 זֹאת
תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא
אֶל־הַכֹּהֵן׃ 3 וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־
הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃ 4 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח
לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ
אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ 5 וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ
עַל־מַיִם חַיִּים׃ 6 אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח
אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת
וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת ׀ הַצִּפֹּר הַחַיָּה
בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים׃
7 וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרַעַת שֶׁבַע
פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ 8 וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־
בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ
לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת יָמִים׃ 9 וְהָיָה בַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ
יְגַלֵּחַ וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְטָהֵר׃ 10 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־
כְבָשִׂים תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ
תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן׃
11 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֵת הָאִישׁ
הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 12 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף
אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 13 וְשָׁחַט
אֶת־הַכֶּבֶשׂ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־
הַחַטָּאת וְאֶת־הָעֹלָה בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
כַּחַטָּאת הָאָשָׁם הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הוּא׃ 14 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן
הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ 15 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן
וְיָצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ 16 וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן
בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃

ΚΕΦ. ιδʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ· ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθα-
ρισθῇ, καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα· 3 Καὶ
ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἴαται ἡ ἁφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ
λεπροῦ. 4 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ λήψονται
τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρά, καὶ
ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσω-
πον. 5 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάξουσι τὸ
ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ᾽ ὕδατι
ζῶντι. 6 Καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτό,
καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον
καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον
τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ᾽
ὕδατι ζῶντι· 7 Καὶ περιῤῥανεῖ ἐπὶ τὸν καθα-
ρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις, καὶ καθαρὸς
ἔσται· καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ
πεδίον. 8 Καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα,
καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ δια-
τρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. 9 Καὶ
ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν
τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα
καὶ τὰς ὀφρῦς, καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθή-
σεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. 10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ὀγδόῃ λήψεται δύο ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους,
καὶ πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον, καὶ τρία δέκατα
σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ
κοτύλην ἐλαίου μίαν· 11 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ
καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ
ταῦτα ἔναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου. 12 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν
τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ
τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα
ἔναντι Κυρίου. 13 Καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν
τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ
ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας
ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ, ἅγια
ἁγίων ἐστί. 14 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς
ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ
δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. 15 Καὶ
λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ
ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν, 16 Καὶ
βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου
τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς,
καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου.

CAPUT XIV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Hic est ritus leprosi, quando mun-
dandus est: Adducetur ad sacerdotem: 3 Qui
egressus de castris, cum invenerit lepram esse
mundatam, 4 Præcipiet ei qui purificatur,
ut offerat duos passeres vivos pro se, quibus
vesci licitum est, et lignum cedrinum, vermi-
culumque et hyssopum. 5 Et unum ex pas-
seribus immolari jubebit in vase fictili super
aquas viventes: 6 Alium autem vivum cum
ligno cedrino, et cocco et hyssopo, tinget in
sanguine passeris immolati, 7 Quo asperget
illum, qui mundandus est, septies, ut jure
purgetur: et dimittet passerem vivum, ut in
agrum avolet. 8 Cumque laverit homo vesti-
menta sua, radet omnes pilos corporis, et lava-
bitur aqua: purificatusque ingredietur castra,
ita duntaxat ut maneat extra tabernaculum
suum septem diebus; 9 Et die septimo radet
capillos capitis, barbamque et supercilia, ac
totius corporis pilos. Et lotis rursum vesti-
bus et corpore, 10 Die octavo assumet duos
agnos immaculatos, et ovem anniculam absque
macula, et tres decimas similæ in sacrificium,
quæ conspersa sit oleo, et seorsum olei sexta-
rium. 11 Cumque sacerdos purificans homi-
nem, statuerit eum, et hæc omnia coram Do-
mino in ostio tabernaculi testimonii, 12 Tollet
agnum, et offeret eum pro delicto, oleique
sextarium; et oblatis ante Dominum omni-
bus, 13 Immolabit agnum, ubi solet immolari
hostia pro peccato, et holocaustum, id est, in
loco sancto. Sicut enim pro peccato, ita et
pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia:
Sancta sanctorum est. 14 Assumensque
sacerdos de sanguine hostiæ, quæ immolata
est pro delicto, ponet super extremum au-
riculæ dextræ ejus qui mundatur, et super
pollices manus dextræ et pedis: 15 Et
de olei sextario mittet in manum suam
sinistram, 16 Tingetque digitum dextrum
in eo, et asperget coram Domino septies.

17 וּמִיֶּתֶר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן
עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן
יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל
דַּם הָאָשָׁם׃ 18 וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 19 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן
אֶת־הַחַטָּאת וְכִפֶּר עַל־הַמִּטַּהֵר מִטֻּמְאָתוֹ
וְאַחַר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ 20 וְהֶעֱלָה
הַכֹּהֵן אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהֵר׃ ס
21 וְאִם־דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח
כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו
וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה
וְלֹג שָׁמֶן׃ 22 וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי
יוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת
וְהָאֶחָד עֹלָה׃ 23 וְהֵבִיא אֹתָם בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 24 וְלָקַח הַכֹּהֵן
אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף
אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 25 וְשָׁחַט
אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם
וְנָתַן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן־הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־
בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃
26 וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן
הַשְּׂמָאלִית׃ 27 וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ
הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית
שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 28 וְנָתַן הַכֹּהֵן
מִן־הַשֶּׁמֶן ׀ אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דַּם
הָאָשָׁם׃ 29 וְהַנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר
עָלָיו לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 30 וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד
מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תַּשִּׂיג
יָדוֹ׃ 31 אֵת אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר
הַכֹּהֵן עַל הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהֹוָה׃ 32 זֹאת
תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע צָרָעַת אֲשֶׁר לֹא־
תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ׃ פ 33 וַיְדַבֵּר
יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 34 כִּי
תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ
אֲחֻזַּתְכֶם׃ 35 וּבָא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד
לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃

17 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὂν ἐν τῇ χειρὶ ἐπι-
θήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαρι-
ζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς
δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας· 18 Τὸ
δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος,
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.
19 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ
ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ
ὁλοκαύτωμα. 20 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύ-
τωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι
Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ
καθαρισθήσεται. 21 Ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ μὴ εὑρίσκῃ, λήψεται ἀμνὸν ἕνα εἰς ὃ ἐπλημ-
μέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ,
καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς
θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν, 22 Καὶ δύο
τρυγόνας ἢ δύο νοσσους περιστερῶν, ὅσα εὗρεν ἡ
χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας καὶ ἡ
μία εἰς ὁλοκαύτωμα· 23 Καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν
ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
ἔναντι Κυρίου. 24 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν
τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου ἐπι-
θήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου. 25 Καὶ σφάξει
τὸν ἀμνὸν τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. 26 Καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ
ἱερέως τὴν ἀριστεράν· 27 Καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ
δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου· 28 Καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου
τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς
δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ,
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·
29 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὂν ἐπὶ τῆς
χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
καθαρισθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
ἔναντι Κυρίου. 30 Καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν
τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νοσσῶν τῶν περιστερῶν,
καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χείρ, 31 Τὴν μίαν περὶ
ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ
θυσίᾳ· καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζο-
μένου ἔναντι Κυρίου. 32 Οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστὶν
ἡ ἁφὴ τῆς λέπρας καὶ τοῦ μὴ εὑρίσκοντος τῇ χειρὶ
εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, 34 Ὡς ἂν
εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ δώσω ἁφὴν λέπρας ἐν
ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν, 35 Καὶ
ἥξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ
λέγων, Ὥσπερ ἁφὴ ἑώραταί μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

17 Quod autem reliquum est olei in læva
manu, fundet super extremum auriculæ dex-
træ ejus qui mundatur, et super pollices ma-
nus ac pedis dextri, et super sanguinem qui
effusus est pro delicto, 18 Et super caput
ejus. 19 Rogabitque pro eo coram Domino,
et faciet sacrificium pro peccato; tunc immo-
labit holocaustum, 20 Et ponet illud in altari
cum libamentis suis, et homo rite mundabitur.
21 Quod si pauper est, et non potest manus
ejus invenire quæ dicta sunt, pro delicto assu-
met agnum ad oblationem, ut roget pro eo
sacerdos, decimamque partem similæ con-
spersæ oleo in sacrificium, et olei sextarium,
22 Duosque turtures sive duos pullos co-
lumbæ, quorum unus sit pro peccato, et alter
in holocaustum: 23 Offeretque ea die octavo
purificationis suæ sacerdoti, ad ostium taber-
naculi testimonii coram Domino: 24 Qui
suscipiens agnum pro delicto et sextarium
olei, levabit simul: 25 Immolatoque agno,
de sanguine ejus ponet super extremum au-
riculæ dextræ illius qui mundatur, et super
pollices manus ejus ac pedis dextri: 26 Olei
vero partem mittet in manum suam sinistram,
27 In quo tingens digitum dextræ manus
asperget septies coram Domino: 28 Tan-
getque extremum dextræ auriculæ illius qui
mundatur, et pollices manus ac pedis dextri,
in loco sanguinis qui effusus est pro delicto:
29 Reliquam autem partem olei, quæ est in
sinistra manu, mittet super caput purificati,
ut placet pro eo Dominum: 30 Et turturem
sive pullum columbæ offeret, 31 Unum pro
delicto, et alterum in holocaustum cum liba-
mentis suis. 32 Hoc est sacrificium leprosi,
qui habere non potest omnia in emundationem
sui. 33 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 34 Cum ingressi fueritis terram
Chanaan, quam ego dabo vobis in possessionem,
si fuerit plaga lepræ in ædibus, 35 Ibit cujus
est domus, nuntians sacerdoti, et dicet: Quasi
plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea.

36 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא
הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל־
אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת
אֶת־הַבָּיִת׃ 37 וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה
הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת
אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפָל מִן־הַקִּיר׃
38 וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבָּיִת
וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃ 39 וְשָׁב
הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה
הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת׃ 40 וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וְחִלְּצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן הַנָּגַע
וְהִשְׁלִיכוּ אֶתְהֶן אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־
מָקוֹם טָמֵא׃ 41 וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת
סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־
מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ 42 וְלָקְחוּ
אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים
וְעָפָר אַחֵר יִקַּח וְטָח אֶת־הַבָּיִת׃ 43 וְאִם־
יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחַר חִלֵּץ אֶת־
הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הִקְצוֹת אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי
הִטּוֹחַ׃ 44 וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה
הַנֶּגַע בַּבָּיִת צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת
טָמֵא הוּא׃ 45 וְנָתַץ אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו
וְאֶת־עֵצָיו וְאֵת כָּל־עֲפַר הַבָּיִת וְהוֹצִיא
אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ 46 וְהַבָּא
אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי הִסְגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד־
הָעָרֶב׃ 47 וְהַשֹּׁכֵב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו
וְהָאֹכֵל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו׃ 48 וְאִם־
בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה
הַנֶּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הִטֹּחַ אֶת־הַבָּיִת וְטִהַר
הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנָּגַע׃ 49 וְלָקַח
לְחַטֵּא אֶת־הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפֳּרִים וְעֵץ אֶרֶז
וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ 50 וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפֹּר
הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃
51 וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֶרֶז וְאֶת־הָאֵזֹב וְאֵת ׀
שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֵת הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל
אֹתָם בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם
הַחַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים׃
52 וְחִטֵּא אֶת־הַבַּיִת בְּדַם הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם
הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֹב
וּבִשְׁנִי הַתּוֹלָעַת׃ 53 וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר
הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
וְכִפֶּר עַל־הַבַּיִת וְטָהֵר׃ 54 זֹאת הַתּוֹרָה
לְכָל־נֶגַע הַצָּרַעַת וְלַנָּתֶק׃ 55 וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד
וְלַבָּיִת׃ 56 וְלַשְׂאֵת וְלַסַּפַּחַת וְלַבֶּהָרֶת׃

36 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν
πρὸ τοῦ εἰσελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφήν, καὶ
οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν
οἰκίαν. 37 Καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφὴ
ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλάδας χλωριζούσας,
ἢ πυῤῥιζούσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινοτέρα τῶν
τοίχων· 38 Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας. 39 Καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ
διεχύθη ἡ ἀφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας· 40 Καὶ
προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσι τοὺς λίθους ἐν οἷς
ἐστὶν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως
εἰς τόπον ἀκάθαρτον· 41 Καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύ-
σουσιν ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν
ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον·
42 Καὶ λήψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους καὶ
ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων, καὶ χοῦν ἕτερον λή-
ψονται καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν. 43 Ἐὰν δὲ
ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἀφὴ καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ
τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν
οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι, 44 Καὶ εἰσελεύ-
σεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται· εἰ διακέχυται ἡ ἀφὴ ἐν
τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρ-
τός ἐστι. 45 Καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ
ξύλα αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν
χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρ-
τον· 46 Καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἀφωρισμένη ἐστὶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας, 47 Καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ
οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
48 Ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ,
καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ
μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ
ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή. 49 Καὶ λήψεται
ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ
καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ
ὕσσωπον· 50 Καὶ σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς
σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι, 51 Καὶ λή-
ψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον
κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν,
καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγ-
μένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι, καὶ περιῤῥανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἑπτάκις. 52 Καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι
καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ
κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὑσσώπῳ καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ
κοκκίνῳ· 53 Καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ
ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐξιλάσεται
περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται. 54 Οὗτος
ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφὴν λέπρας καὶ θραύ-
σματος, 55 Καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας,
56 Καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ αὐγάζοντος,

36 At ille præcipiet ut efferant universa de
domo, priusquam ingrediatur eam, et videat
utrum leprosa sit, ne immunda fiant omnia
quæ in domo sunt. Intrabitque postea ut
consideret lepram domus: 37 Et cum viderit
in parietibus illius quasi valliculas pallore sive
rubore deformes, et humiliores superficie reli-
qua, 38 Egredietur ostium domus, et statim
claudet illam septem diebus. 39 Reversusque
die septimo, considerabit eam: si invenerit
crevisse lepram, 40 Jubebit erui lapides in
quibus lepra est, et projici eos extra civitatem
in locum immundum: 41 Domum autem
ipsam radi intrinsecus per circuitum, et spargi
pulverem rasuræ extra urbem in locum im-
mundum, 42 Lapidesque alios reponi pro his
qui ablati fuerint, et luto alio liniri domum.
43 Sin autem postquam eruti sunt lapides,
et pulvis erasus, et alia terra lita, 44 In-
gressus sacerdos viderit reversam lepram, et
parietes respersos maculis, lepra est perse-
verans, et immunda domus: 45 Quam statim
destruent, et lapides ejus ac ligna, atque uni-
versum pulverem projicient extra oppidum in
locum immundum. 46 Qui intraverit domum
quando clausa est, immundus erit usque ad
vesperum: 47 Et qui dormierit in ea, et
comederit quippiam, lavabit vestimenta sua.
48 Quod si introiens sacerdos viderit lepram
non crevisse in domo, postquam denuo lita
fuerit, purificabit eam reddita sanitate: 49 Et
in purificationem ejus sumet duos passeres,
lignumque cedrinum, et vermiculum atque
hyssopum: 50 Et immolato uno passere in
vase fictili super aquas vivas, 51 Tollet lig-
num cedrinum, et hyssopum, et coccum, et
passerem vivum, et tinget omnia in sanguine
passeris immolati, atque in aquis viventibus,
et asperget domum septies, 52 Purificabitque
eam tam in sanguine passeris quam in aquis
viventibus, et in passere vivo, lignoque ce-
drino et hyssopo atque vermiculo. 53 Cum-
que dimiserit passerem avolare in agrum
libere, orabit pro domo, et jure mundabitur.
54 Ista est lex omnis lepræ et percussuræ,
55 Lepræ vestium et domorum, 56 Cicatricis
et erumpentium papularum, lucentis maculæ,
et in varias species, coloribus immutatis;

57 לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהֹר זֹאת
תּוֹרַת הַצָּרָעַת׃ פ

פרשה טו׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמַרְתֶּם
אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ
זוֹבוֹ טָמֵא הוּא׃ 3 וְזֹאת תִּהְיֶה טֻמְאָתוֹ
בְּזוֹבוֹ רָר בְּשָׂרוֹ אֶת־זוֹבוֹ אוֹ־הֶחְתִּים
בְּשָׂרוֹ מִזּוֹבוֹ טֻמְאָתוֹ הִוא׃ 4 כָּל־הַמִּשְׁכָּב
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא וְכָל־הַכְּלִי
אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ 5 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע
בְּמִשְׁכָּבוֹ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעָרֶב׃ 6 וְהַיֹּשֵׁב עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־יֵשֵׁב
עָלָיו הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 7 וְהַנֹּגֵעַ בִּבְשַׂר הַזָּב
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
8 וְכִי־יָרֹק הַזָּב בַּטָּהוֹר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 9 וְכָל־הַמֶּרְכָּב
אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא׃ 10 וְכָל־
הַנֹּגֵעַ בְּכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַחְתָּיו יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 11 וְכֹל
אֲשֶׁר יִגַּע־בּוֹ הַזָּב וְיָדָיו לֹא־שָׁטַף בַּמָּיִם
וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעָרֶב׃ 12 וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַזָּב
יִשָּׁבֵר וְכָל־כְּלִי־עֵץ יִשָּׁטֵף בַּמָּיִם׃ 13 וְכִי־
יִטְהַר הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים
לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם
חַיִּים וְטָהֵר׃ 14 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח־לוֹ
שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וּבָא ׀ לִפְנֵי
יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּנְתָנָם אֶל־
הַכֹּהֵן׃ 15 וְעָשָׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חַטָּאת
וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה מִזּוֹבוֹ׃ ס 16 וְאִישׁ כִּי־תֵצֵא
מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־
בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 17 וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־
עוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת־זָרַע וְכֻבַּס
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 18 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זָרַע וְרָחֲצוּ בַמַּיִם
וְטָמְאוּ עַד־הָעָרֶב׃ פ 19 וְאִשָּׁה כִּי־
תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ שִׁבְעַת
יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב׃ 20 וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
בְּנִדָּתָהּ יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃

*57 Καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ᾗ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον καὶ ᾗ
ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται· οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.*

ΚΕΦ. ιε΄.

*1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
αὐτοῖς, Ἀνδρὶ ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι.
3 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων
γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ῥύσεως ἧς συνέστηκε
τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος
αὐτοῦ ᾗ συνέστηκε τὸ σῶμα αυτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως
ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστί. 4 Πᾶσα κοίτη ἐφ᾽ ἧς ἂν
κοιμηθῇ ἐπ᾽ αὐτῆς ὁ γονοῤῥυὴς ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ
πᾶν σκεῦος ἐφ᾽ ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ὁ γονοῤῥυὴς
ἀκάθαρτον ἔσται. 5 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἅψηται
τῆς κοίτης αὐτοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·
6 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ᾽ ὃ ἂν καθίσῃ
ὁ γονοῤῥυὴς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 7 Καὶ ὁ
ἁπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονοῤῥυοῦς πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας· 8 Ἐὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονοῤῥυὴς ἐπὶ
τὸν καθαρόν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 9 Καὶ
πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου ἐφ᾽ ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ᾽ αὐτὸ ὁ
γονοῤῥυὴς ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας. 10 Καὶ
πᾶς ὁ ἁπτόμενος ὅσα ἂν ᾖ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρ-
τος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 11 Καὶ ὅσων ἐὰν ἅψηται ὁ
γονοῤῥυὴς καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρ-
τος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 12 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον
οὗ ἂν ἅψηται ὁ γονοῤῥυὴς συντριβήσεται· καὶ
σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι, καὶ καθαρὸν ἔσται.
13 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονοῤῥυὴς ἐκ τῆς ῥύσεως
αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς
τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.
14 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται ἑαυτῷ δύο
τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει αὐτὰ
ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ· 15 Καὶ ποιήσει
αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὁλο-
καύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι
Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ. 16 Καὶ ἄνθρωπος
ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται
ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας· 17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ᾽
ὃ ἂν ᾖ ἐπ᾽ αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται
ὕδατι καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας. 18 Καὶ
γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ᾽ αὐτῆς κοίτην σπέρμα-
τος, καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται
ἕως ἑσπέρας. 19 Καὶ γυνὴ ἥτις ἂν ᾖ ῥέουσα
αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι
αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς·
πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας, 20 Καὶ πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ᾽
αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς ἀκάθαρτον ἔσται, καὶ
πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ἀκάθαρτον ἔσται.*

57 Ut possit sciri quo tempore mundum quid,
vel immundum sit.

CAPUT XV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Loquimini filiis Israel, et
dicite eis: Vir, qui patitur fluxum seminis
immundus erit. 3 Et tunc judicabitur huic
vitio subjacere, cum per singula momenta ad-
hæserit carni ejus, atque concreverit fœdus
humor. 4 Omne stratum, in quo dormierit,
immundum erit, et ubicumque sederit. 5 Si
quis hominum tetigerit lectum ejus, lavabit
vestimenta sua: et ipse lotus aqua, immundus
erit usque ad vesperum. 6 Si sederit ubi ille
sederat, et ipse lavabit vestimenta sua: et
lotus aqua, immundus erit usque ad vespe-
rum. 7 Qui tetigerit carnem ejus, lavabit
vestimenta sua: et ipse lotus aqua, immundus
erit usque ad vesperum. 8 Si salivam hujusce-
modi homo jecerit super eum qui mundus est,
lavabit vestimenta sua: et lotus aqua, im-
mundus erit usque ad vesperum. 9 Sagma,
super quo sederit, immundum erit: 10 Et
quidquid sub eo fuerit qui fluxum seminis
patitur, pollutum erit usque ad vesperum.
Qui portaverit horum aliquid, lavabit vesti-
menta sua: et ipse lotus aqua, immundus erit
usque ad vesperum. 11 Omnis, quem teti-
gerit qui talis est, non lotis ante manibus,
lavabit vestimenta sua: et lotus aqua, immun-
dus erit usque ad vesperum. 12 Vas fictile
quod tetigerit, confringetur: vas autem lig-
neum lavabitur aqua. 13 Si sanatus fuerit
qui hujuscemodi sustinet passionem, nume-
rabit septem dies post emundationem sui, et
lotis vestibus et toto corpore in aquis viventi-
bus, erit mundus. 14 Die autem octavo sumet
duos turtures, aut duos pullos columbæ, et
veniet in conspectum Domini ad ostium ta-
bernaculi testimonii, dabitque eos sacerdoti:
15 Qui faciet unum pro peccato, et alterum
in holocaustum: rogabitque pro eo coram
Domino, ut emundetur a fluxu seminis sui.
16 Vir de quo egreditur semen coitus, lavabit
aqua omne corpus suum: et immundus erit
usque ad vesperum. 17 Vestem et pellem,
quam habuerit, lavabit aqua, et immunda erit
usque ad vesperum. 18 Mulier, cum qua
coierit, lavabitur aqua, et immunda erit usque
ad vesperum. 19 Mulier, quæ redeunte
mense patitur fluxum sanguinis, septem
diebus separabitur. 20 Omnis qui tetige-
rit eam, immundus erit usque ad vesperum;

21 וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 22 וְכָל־הַנֹּגֵעַ
בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 23 וְאִם
עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הִוא
יֹשֶׁבֶת־עָלָיו בְּנָגְעוֹ־בוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃
24 וְאִם שָׁכֹב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וּתְהִי נִדָּתָהּ
עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב
אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא׃ ס
25 וְאִשָּׁה כִּי־יָזוּב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים
בְּלֹא עֶת־נִדָּתָהּ אוֹ כִי־תָזוּב עַל־נִדָּתָהּ
כָּל־יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה
טְמֵאָה הִוא׃ 26 כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּב
עָלָיו כָּל־יְמֵי זוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה־
לָּהּ וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא
יִהְיֶה כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ׃ 27 וְכָל־הַנּוֹגֵעַ בָּם
יִטְמָא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעָרֶב׃ 28 וְאִם־טָהֲרָה מִזּוֹבָהּ וְסָפְרָה
לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהָר׃ 29 וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי תִּקַּח־לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי
בְּנֵי יוֹנָה וְהֵבִיאָה אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 30 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־
הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר
עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹב טֻמְאָתָהּ׃
31 וְהִזַּרְתֶּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא
יָמֻתוּ בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר
בְּתוֹכָם׃ 32 זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וַאֲשֶׁר תֵּצֵא
מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זֶרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ 33 וְהַדָּוָה
בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת־זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה
וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־טְמֵאָה׃

פ פ פ כט

פרשה טז׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת
שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה
וַיָּמֻתוּ׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־
הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן
אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ 3 בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן
אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת
וְאַיִל לְעֹלָה׃ 4 כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ
וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד
יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ
הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃

21 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτῆς πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,
καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· 22 Καὶ πᾶς ὁ
ἁπτόμενος παντὸς σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ᾽ αὐτὸ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ κα. λούσεται ὕδατι, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 23 Ἐὰν δὲ ἐν τῇ
κοίτῃ αὐτῆς οὔσης ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ
ἐπ᾽ αὐτῷ ἐν τῷ ἅπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 24 Ἐὰν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ τις
μετ᾽ αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ᾽
αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα
κοίτη ἐφ᾽ ᾗ ἂν κοιμηθῇ ἐπ᾽ αὐτῇ ἀκάθαρτος ἔσται.
25 Καὶ γυνὴ ἐὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους
οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ
τὴν ἄφεδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκα-
θαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου
αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος· 26 Καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ᾽
ἣς ἂν κοιμηθῇ ἐπ᾽ αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ῥύσεως κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου ἔσται αὐτῇ,
καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ᾽ ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ἀκάθαρτον
ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου· 27 Πᾶς
ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 28 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς
ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ
μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται. 29 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ λήψεται αὕτη δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς
περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 30 Καὶ ποιήσει
ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς
ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς
ἔναντι Κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ
τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν
σκηνήν μου τὴν ἐν αὐτοῖς. 32 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ
γονοῤῥυοῦς, καὶ ἐάν τινι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη
σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ, 33 Καὶ τῇ
αἱμοῤῥοούσῃ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονοῤῥυὴς
ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ
ἀνδρὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθημένης.

ΚΕΦ. ιϛʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ
τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρών, ἐν τῷ προσάγειν
αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐτελεύτη-
σαν· 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάλησον
πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσθω
πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετά-
σματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ
τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται·
ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.
3 Οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον· ἐν
μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς
ὁλοκαύτωμα. 4 Καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον
ἐνδύσεται, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνῃ λινῇ ζώσεται, καὶ κίδαριν
λινῆν περιθήσεται· ἱμάτια ἅγιά ἐστι, καὶ λούσεται
ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτά.

21 Et in quo dormierit vel sederit diebus
separationis suæ, polluetur. 22 Qui tetigerit
lectum ejus, lavabit vestimenta sua: et ipse
lotus aqua, immundus erit usque ad vesperum.
23 Omne vas, super quo illa sederit, quisquis
attigerit, lavabit vestimenta sua: et ipse lotus
aqua, pollutus erit usque ad vesperum. 24 Si
coierit cum ea vir tempore sanguinis menstru-
alis, immundus erit septem diebus: et omne
stratum, in quo dormierit, polluetur. 25 Mu-
lier, quæ patitur multis diebus fluxum san-
guinis non in tempore menstruali, vel quæ
post menstruum sanguinem fluere non cessat,
quamdiu subjacet huic passioni, immunda erit
quasi sit in tempore menstruo. 26 Omne
stratum in quo dormierit, et vas in quo se-
derit, pollutum erit. 27 Quicumque tetigerit
ea, lavabit vestimenta sua: et ipse lotus aqua,
immundus erit usque ad vesperum. 28 Si
steterit sanguis, et fluere cessaverit, nume-
rabit septem dies purificationis suæ; 29 Et
die octavo offeret pro se sacerdoti duos tur-
tures, aut duos pullos columbarum, ad ostium
tabernaculi testimonii: 30 Qui unum faciet
pro peccato, et alterum in holocaustum, roga-
bitque pro ea coram Domino, et pro fluxu
immunditiæ ejus. 31 Docebitis ergo filios
Israel ut caveant immunditiam, et non mori-
antur in sordibus suis, cum polluerint taber-
naculum meum quod est inter eos. 32 Ista
est lex ejus, qui patitur fluxum seminis, et qui
polluitur coitu, 33 Et quæ menstruis tempo-
ribus separatur, vel quæ jugi fluit sanguine, et
hominis qui dormierit cum ea.

CAPUT XVI.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen
post mortem duorum filiorum Aaron, quando
offerentes ignem alienum interfecti sunt: 2 Et
præcepit ei, dicens: Loquere ad Aaron fra-
trem tuum, ne omni tempore ingrediatur
sanctuarium, quod est intra velum coram pro-
pitiatorio quo tegitur arca, ut non moriatur
(quia in nube apparebo super oraculum);
3 Nisi hæc ante fecerit: Vitulum pro peccato
offeret, et arietem in holocaustum. 4 Tunica
linea vestietur, feminalibus lineis verenda ce-
labit: accingetur zona linea, cidarim lineam
imponet capiti: hæc enim vestimenta sunt san-
cta: quibus cunctis, cum lotus fuerit, induetur.

5 וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי
עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃
6 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ 7 וְלָקַח אֶת־
שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 8 וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי
הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל
אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ 9 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־
הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה
וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ 10 וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה
עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל
הַמִּדְבָּרָה׃ 11 וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר
הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ 12 וְלָקַח
מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים
דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ 13 וְנָתַן אֶת־
הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן
הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא
יָמוּת׃ 14 וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת
יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃
15 וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם
וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה
אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה
אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ 16 וְכִפֶּר
עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם
לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ 17 וְכָל־אָדָם
לֹא־יִהְיֶה ׀ בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד
כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ 18 וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר
וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ 19 וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־
הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ 21 וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי
יָדָו עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו
אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־
פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ
הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃

5 Και παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λή-
ψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ
κοιὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα. 6 Καὶ ποοσάξει Ἀαρὼν
τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλά-
σεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. 7 Καὶ λή-
ψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι
Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
8 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τους δύο χιμάρους
κλήρους, κλῆρον ἕνα τῷ Κυρίῳ καὶ κλῆρον ἕνα τῷ
ἀποπομπαίῳ. 9 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χίμαρον
ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ Κυρίῳ, καὶ
προσοίσει περὶ ἁμαρτίας· 10 Καὶ τὸν χίμαρον ἐφ'
ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου,
στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου τοῦ ἐξιλάσασθαι
ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομ-
πήν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον. 11 Καὶ
προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου,
καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
12 Καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλῆρες ἀνθράκων πυρὸς
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι Κυρίου, καὶ
πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς
καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, 13 Καὶ
ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυρίου·
καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον
τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. 14 Καὶ
λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τῷ
δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς· κατὰ
πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ
αἵματος τῷ δακτύλῳ. 15 Καὶ σφάξει τὸν χίμαρον
τὸν περὶ ἁμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἔναντι Κυρίου,
καὶ εἰσοίσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ κατα-
πετάσματος, καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὃν τρόπον
ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλα-
στηρίου, 16 Καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν
ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικη-
μάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτι-
σμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.
17 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ
ἁγίῳ ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν
Ἰσραήλ. 18 Καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ ὂν ἀπέναντι Κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ·
καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα
τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ, 19 Καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις καὶ καθαριεῖ
αὐτό, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ. 20 Καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ
ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσια-
στήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ· καὶ προσάξει
τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα. 21 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ
ζῶντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνο-
μίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν
καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος, καὶ ἐξα-
ποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου εἰς τὴν ἔρημον·

5 Suscipietque ab universa multitudine filio-
rum Israel duos hircos pro peccato, et unum
arietem in holocaustum. 6 Cumque obtulerit
vitulum, et oraverit pro se et pro domo sua,
7 Duos hircos stare faciet coram Domino in
ostio tabernaculi testimonii: 8 Mittensque
super utrumque sortem, unam Domino, et al-
teram capro emissario: 9 Cujus exierit sors
Domino, offeret illum pro peccato: 10 Cujus
autem in caprum emissarium, statuet eum vi-
vum coram Domino, ut fundat preces super
eo, et emittat eum in solitudinem. 11 His
rite celebratis, offeret vitulum, et rogans pro
se et pro domo sua, immolabit eum: 12 As-
sumptoque thuribulo, quod de prunis altaris
impleverit, et hauriens manu compositum thy-
miama in incensum, ultra velum intrabit in
sancta: 13 Ut, positis super ignem aromati-
bus, nebula eorum et vapor operiat oraculum,
quod est supra testimonium, et non moriatur.
14 Tollet quoque de sanguine vituli, et asper-
get digito septies contra propitiatorium ad
orientem. 15 Cumque mactaverit hircum pro
peccato populi, inferet sanguinem ejus intra
velum, sicut præceptum est de sanguine vituli,
ut aspergat e regione oraculi, 16 Et expiet
sanctuarium ab immunditiis filiorum Israel, et
a prævaricationibus eorum, cunctisque pec-
catis. Juxta hunc ritum faciet tabernaculo
testimonii, quod fixum est inter eos in medio
sordium habitationis eorum. 17 Nullus ho-
minum sit in tabernaculo, quando pontifex
sanctuarium ingreditur, ut roget pro se et pro
domo sua, et pro universo cœtu Israel, donec
egrediatur. 18 Cum autem exierit ad altare
quod coram Domino est, oret pro se, et sump-
tum sanguinem vituli atque hirci fundat super
cornua ejus per gyrum: 19 Aspergensque
digito septies, expiet et sanctificet illud ab
immunditiis filiorum Israel. 20 Postquam
emundaverit sanctuarium, et tabernaculum,
et altare, tunc offerat hircum viventem:
21 Et posita utraque manu super caput
ejus, confiteatur omnes iniquitates filiorum
Israel, et universa delicta atque peccata eo-
rum: quæ imprecans capiti ejus, emittet
illum per hominem paratum, in desertum.

22 וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֺנֹתָם אֶל־
אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃
23 וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־
בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
וְהִנִּיחָם שָׁם׃ 24 וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה
אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד הָעָם׃ 25 וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה׃ 26 וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־
כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 27 וְאֵת פַּר הַחַטָּאת
וְאֵת ׀ שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם
לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־
פִּרְשָׁם׃ 28 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־
הַמַּחֲנֶה׃ 29 וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ 30 כִּי־בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָֹה תִּטְהָרוּ׃ 31 שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם׃ 32 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח
אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת
אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃
33 וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־
עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ 34 וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם
לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־
חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה יז׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָֹה
לֵאמֹר׃ 3 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ
אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 4 וְאֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן
לַיהוָֹה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָֹה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ
הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב
עַמּוֹ׃ 5 לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה

22 Καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας
αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον, καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον
εἰς τὴν ἔρημον. 23 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν
τὴν λινῆν ἣν ἐνδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ
ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ· 24 Καὶ λούσεται
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται
τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὁλοκαύ-
τωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων· 25 Καὶ τὸ
στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον. 26 Καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν
διεσταλμένον εἰς ἄφεσιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λού-
σεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν παρεμβολήν. 27 Καὶ τὸν μόσχον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ
τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν
τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ
κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρί, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν
καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν· 28 Ὁ
δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται
εἰς τὴν παρεμβολήν. 29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν
νόμιμον αἰώνιον· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε, ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ
προσκείμενος ἐν ὑμῖν· 30 Ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν
τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ καθαρι-
σθήσεσθε. 31 Σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη
ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν·
νόμιμον αἰώνιον. 32 Ἐξιλάσεται ὁ ἱερεύς, ὃν ἂν
χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύ-
σεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, στολὴν ἁγίαν· 33 Καὶ
ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται, και περι
τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται.
34 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλά-
σκεσθαι περι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται,
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο Κύριος λέγων,
3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἐὰν
σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ,
καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, 4 Καὶ ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυριου μη ἐνέγκῃ
ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ σωτήριον
Κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, και ὃς ἂν σφάξῃ
ἔξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ
ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ λογισθήσεται
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα· αἷμα ἐξέχεεν, ἐξολο-
θρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
5 Ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας
αὐτῶν ὅσας αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις,

22 Cumque portaverit hircus omnes iniqui-
tates eorum in terram solitariam, et dimissus
fuerit in deserto, 23 Revertetur Aaron in
tabernaculum testimonii, et depositis vestibus,
quibus prius indutus erat cum intraret sanctu-
arium, relictisque ibi, 24 Lavabit carnem suam
in loco sancto, induecturque vestibus suis. Et
postquam egressus obtulerit holocaustum su-
um, ac plebis, rogabit tam pro se quam pro
populo: 25 Et adipem, qui oblatus est pro
peccatis, adolebit super altare. 26 Ille vero,
qui dimiserit caprum emissarium, lavabit ves-
timenta sua et corpus aqua, et sic ingredietur
in castra. 27 Vitulum autem et hircum, qui
pro peccato fuerant immolati, et quorum san-
guis illatus est in sanctuarium ut expiatio
compleretur, asportabunt foras castra, et com-
burent igni tam pelles quam carnes eorum ac
fimum: 28 Et quicumque combusserit ea,
lavabit vestimenta sua et carnem aqua, et sic
ingredietur in castra. 29 Eritque vobis hoc
legitimum sempiternum: Mense septimo, de-
cima die mensis, affligetis animas vestras, nul-
lumque opus facietis, sive indigena, sive advena
qui peregrinatur inter vos. 30 In hac die
expiatio erit vestri, atque mundatio ab omni-
bus peccatis vestris: coram Domino munda-
bimini. 31 Sabbatum enim requietionis est,
et affligetis animas vestras religione perpetua.
32 Expiabit autem sacerdos, qui unctus fuerit,
et cujus manus initiatæ sunt ut sacerdotio fun-
gatur pro patre suo: induecturque stola linea
et vestibus sanctis, 33 Et expiabit sanctua-
rium et tabernaculum testimonii atque altare,
sacerdotes quoque et universum populum.
34 Eritque vobis hoc legitimum sempiternum,
ut oretis pro filiis Israel, et pro cunctis pecca-
tis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut
præceperat Dominus Moysi.

CAPUT XVII.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, di-
cens: 2 Loquere Aaron et filiis ejus, et cunctis
filiis Israel, dicens ad eos: Iste est sermo
quem mandavit Dominus, dicens: 3 Homo
quilibet de domo Israel, si occiderit bovem aut
ovem, sive capram, in castris vel extra castra,
4 Et non obtulerit ad ostium tabernaculi ob-
lationem Domino, sanguinis reus erit: quasi
si sanguinem fuderit, sic peribit de medio po-
puli sui. 5 Ideo sacerdoti offerre debent filii
Israel hostias suas, quas occident in agro,

וְהֱבִיאֻם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־
הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם׃
6 וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 7 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־
זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם
חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃
8 וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה
עֹלָה אוֹ־זָבַח׃ 9 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת
הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמָּיו׃ 10 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל
כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנַי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת־
הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ 11 כִּי
נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־הַדָּם
הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ 12 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם׃ 13 וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר
יָצוּד צֵיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ
אֶת־דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ 14 כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־
בָּשָׂר דָּמוֹ בְנַפְשׁוֹ הוּא וָאֹמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
דַּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכֵלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־
בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃ 15 וְכָל־
נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח
וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעֶרֶב וְטָהֵר׃ 16 וְאִם לֹא יְכַבֵּס וּבְשָׂרוֹ
לֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ פ

פרשה יח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 3 כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־
כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא
תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ 4 אֶת־
מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת
בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם
הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ ס
6 אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ
לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ ס

*καὶ οἴσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ θύσουσι θυσίαν
σωτηρίου τῷ Κυρίῳ αὐτά· 6 Καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς
τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι
Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
7 Καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς
ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν·
νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν
προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν ποιήσῃ ὁλοκαύτωμα ἢ
θυσίαν, 9 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἐξο-
λοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. 10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν
ὑμῖν ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα, καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσ-
ωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ αἷμα
καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 11 Ἡ γὰρ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστί, καὶ ἐγὼ
δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι
περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ
ψυχῆς ἐξιλάσεται. 12 Διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ, Πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα, καὶ ὁ
προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.
13 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ
τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν
θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινὸν ὃ ἔσθεται, καὶ
ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ· 14 Ἡ γὰρ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστί· καὶ εἶπα τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ, Αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστί· πᾶς ὁ ἔσθων
αὐτὸ ἐξολοθρευθήσεται. 15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἥτις
φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον, ἐν τοῖς αὐτόχθο-
σιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας,
καὶ καθαρὸς ἔσται· 16 Ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια
καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσηται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνό-
μημα αὐτοῦ.*

ΚΕΦ. ιη'.

*1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Λά-
λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· 3 Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατῳκήσατε ἐπ' αὐτῇ, οὐ
ποιήσετε· καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν,
εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς
νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε. 4 Τὰ κρίματά
μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε
καὶ πορεύεσθε ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 5 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά
μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε
αὐτά· ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν
αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 6 Ἄνθρωπος
ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσ-
ελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος.*

ut sanctificentur Domino ante ostium taberna-
culi testimonii, et immolent eas hostias pacifi-
cas Domino. 6 Fundetque sacerdos sanguinem
super altare Domini ad ostium tabernaculi
testimonii, et adolebit adipem in odorem sua-
vitatis Domino; 7 Et nequaquam ultra im-
molabunt hostias suas dæmonibus, cum quibus
fornicati sunt. Legitimum sempiternum erit
illis et posteris eorum. 8 Et ad ipsos dices:
Homo de domo Israel, et de advenis qui pere-
grinantur apud vos, qui obtulerit holocaustum
sive victimam, 9 Et ad ostium tabernaculi
testimonii non adduxerit eam, ut offeratur
Domino, interibit de populo suo. 10 Homo
quilibet de domo Israel, et de advenis qui
peregrinantur inter eos, si comederit sangui-
nem, obfirmabo faciem meam contra animam
illius, et disperdam eam de populo suo,
11 Quia anima carnis in sanguine est: et
ego dedi illum vobis, ut super altare in eo
expietis pro animabus vestris, et sanguis pro
animæ piaculo sit. 12 Idcirco dixi filiis Is-
rael: Omnis anima ex vobis non comedet
sanguinem, nec ex advenis qui peregrinantur
apud vos. 13 Homo quicumque de filiis Is-
rael, et de advenis qui peregrinantur apud
vos, si venatione atque aucupio ceperit feram
vel avem, quibus vesci licitum est, fundat san-
guinem ejus, et operiat illum terra. 14 Ani-
ma enim omnis carnis in sanguine est: unde
dixi filiis Israel: Sanguinem universæ carnis
non comedetis, quia anima carnis in sanguine
est: et quicumque comederit illum, interibit.
15 Anima quæ comederit morticinum, vel
captum a bestia, tam de indigenis, quam de
advenis, lavabit vestimenta sua et semetipsum
aqua, et contaminatus erit usque ad vesperum:
et hoc ordine mundus fiet. 16 Quod si non
laverit vestimenta sua et corpus, portabit
iniquitatem suam.

CAPUT XVIII.

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Ego
Dominus Deus vester: 3 Juxta consuetudi-
nem terræ Ægypti, in qua habitastis, non
facietis: et juxta morem regionis Chanaan,
ad quam ego introducturus sum vos, non age-
tis, nec in legitimis eorum ambulabitis. 4 Fa-
cietis judicia mea, et præcepta mea servabitis, et
ambulabitis in eis. Ego Dominus Deus vester.
5 Custodite leges meas atque judicia, quæ faci-
ens homo, vivet in eis. Ego Dominus. 6 Omnis
homo ad proximam sanguinis sui non accedet,
ut revelet turpitudinem ejus. Ego Dominus.

7 עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה
אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס
8 עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת
אָבִיךָ הִוא׃ ס 9 עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ
בַת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ
מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן׃
ס 10 עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא
תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ ס
11 עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת
אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃
ס 12 עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא
תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא׃ ס
13 עֶרְוַת אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר
אִמְּךָ הִוא׃ ס 14 עֶרְוַת אֲחִי־
אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב
דֹּדָתְךָ הִוא׃ ס 15 עֶרְוַת כַּלָּתְךָ
לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָהּ׃ ס 16 עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ
לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא׃ ס
17 עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה אֶת־
בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת
עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא׃ 18 וְאִשָּׁה
אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ
עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃ 19 וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ
לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃ 20 וְאֶל־אֵשֶׁת
עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה־
בָהּ׃ 21 וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ
וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃
22 וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה
תּוֹעֵבָה הִוא׃ 23 וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן
שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד
לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃ 24 אַל־
תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃ 25 וַתִּטְמָא
הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ
אֶת־יֹשְׁבֶיהָ׃ 26 וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת
הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
27 כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ׃
28 וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ
כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃ 29 כִּי
כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה
וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם׃

7 Ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μη-
τρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· μήτηρ γάρ σού ἐστιν,
οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 8 Ἀσχη-
μοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
ἀσχημοσύνη πατρός σού ἐστιν. 9 Ἀσχημοσύνην
τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου,
ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις
ἀσχημοσύνην αὐτῶν. 10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς
υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρός σου, οὐκ ἀποκαλύ-
ψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη
ἐστίν. 11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πα-
τρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ὁμοπατρία ἀδελφή σού
ἐστιν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκα-
λύψεις· οἰκεία γὰρ πατρός σού ἐστιν. 13 Ἀσχη-
μοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
οἰκεία γὰρ μητρός σού ἐστιν. 14 Ἀσχημοσύνην
ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ· συγγενὴς γάρ
σού ἐστιν. 15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀπο-
καλύψεις· γυνὴ γὰρ υἱοῦ σού ἐστιν, οὐκ ἀποκαλύ-
ψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 16 Ἀσχημοσύνην
γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημο-
σύνη ἀδελφοῦ σού ἐστιν. 17 Ἀσχημοσύνην γυναι-
κὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν
θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημο-
σύνην αὐτῶν· οἰκεῖαι γάρ σού εἰσιν, ἀσέβημά ἐστι.
18 Γυναῖκα ἐπ᾽ ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον
ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ᾽ αὐτῇ, ἔτι
ζώσης αὐτῆς. 19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ
ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 20 Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου
ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν. 21 Καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρμα-
τός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι, καὶ οὐ βεβη-
λώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον· ἐγὼ Κύριος. 22 Καὶ
μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν· βδέ-
λυγμα γάρ ἐστι. 23 Καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν
οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμι-
ανθῆναι πρὸς αὐτό· καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς
πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι· μυσαρὸν γάρ ἐστι.
24 Μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τούτοις· ἐν πᾶσι γὰρ
τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω
πρὸ προσώπου ὑμῶν, 25 Καὶ ἐξεμιάνθη ἡ γῆ·
καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι᾽ αὐτήν, καὶ προσ-
ώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ᾽ αὐτῆς. 26 Καὶ
φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ
προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων
τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγε-
νόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν· 27 Πάντα γὰρ τὰ
βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς
οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ·
28 Καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν
ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι
τοῖς πρὸ ὑμῶν· 29 Ὅτι πᾶς ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ
πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθή-
σονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

7 Turpitudinem patris tui et turpitudinem
matris tuæ non discooperies: mater tua est;
non revelabis turpitudinem ejus. 8 Turpitu
dinem uxoris patris tui non discooperies: tur-
pitudo enim patris tui est. 9 Turpitudinem
sororis tuæ ex patre, sive ex matre, quæ domi
vel foris genita est, non revelabis. 10 Turpi-
tudinem filiæ filii tui vel neptis ex filia non
revelabis: quia turpitudo tua est. 11 Turpi-
tudinem filiæ uxoris patris tui, quam peperit
patri tuo, et est soror tua, non revelabis.
12 Turpitudinem sororis patris tui non dis-
cooperies: quia caro est patris tui. 13 Tur-
pitudinem sororis matris tuæ non revelabis, eo
quod caro sit matris tuæ. 14 Turpitudinem
patrui tui non revelabis, nec accedes ad uxorem
ejus, quæ tibi affinitate conjungitur. 15 Tur-
pitudinem nurus tuæ non revelabis, quia uxor
filii tui est, nec discooperies ignominiam ejus.
16 Turpitudinem uxoris fratris tui non reve-
labis: quia turpitudo fratris tui est. 17 Tur-
pitudinem uxoris tuæ et filiæ ejus non revela-
bis. Filiam filii ejus, et filiam filiæ illius non
sumes, ut reveles ignominiam ejus: quia caro
illius sunt, et talis coitus incestus est. 18 So-
rorem uxoris tuæ in pellicatum illius non
accipies, nec revelabis turpitudinem ejus ad-
huc illa vivente. 19 Ad mulierem quæ patitur
menstrua, non accedes, nec revelabis fœdita-
tem ejus. 20 Cum uxore proximi tui non
coibis, nec seminis commistione maculaberis.
21 De semine tuo non dabis ut consecretur
idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui.
Ego Dominus. 22 Cum masculo non com-
miscearis coitu femineo, quia abominatio est.
23 Cum omni pecore non coibis, nec macula-
beris cum eo. Mulier non succumbet jumento,
nec miscebitur ei: quia scelus est. 24 Nec
polluamini in omnibus his, quibus contami-
natæ sunt universæ gentes, quas ego ejiciam
ante conspectum vestrum, 25 Et quibus pol-
luta est terra: cujus ego scelera visitabo, ut
evomat habitatores suos. 26 Custodite le-
gitima mea atque judicia, et non faciatis
ex omnibus abominationibus istis, tam in-
digena quam colonus qui peregrinantur apud
vos. 27 Omnes enim execrationes istas fe-
cerunt accolæ terræ, qui fuerunt ante vos,
et polluerunt eam. 28 Cavete ergo ne et
vos similiter evomat cum paria feceritis,
sicut evomuit gentem, quæ fuit ante vos.
29 Omnis anima, quæ fecerit de abominationi-
bus his quippiam, peribit de medio populi sui.

30 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת
מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא
תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ ל

פרשה יט׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃
3 אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ 4 אַל־תִּפְנוּ
אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 וְכִי תִזְבְּחוּ
זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָֹה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃
6 בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר
עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ 7 וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא
לֹא יֵרָצֶה׃ 8 וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת־
קֹדֶשׁ יְהוָֹה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ׃ 9 וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם
לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ
לֹא תְלַקֵּט׃ 10 וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט
כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם
אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ 11 לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־
תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃
12 וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־
שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָֹה׃ 13 לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־
רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר
אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃ 14 לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי
עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ
אֲנִי יְהוָֹה׃ 15 לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט
לֹא־תִשָּׂא פְנֵי־דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל
בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ׃ 16 לֹא־תֵלֵךְ רָכִיל
בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָֹה׃
17 לֹא־תִשְׂנָא אֶת־אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ הוֹכֵחַ
תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃
18 לֹא־תִקֹּם וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ
לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָֹה׃ 19 אֶת־חֻקֹּתַי
תִּשְׁמֹרוּ בְּהֶמְתְּךָ לֹא־תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם שָׂדְךָ
לֹא־תִזְרַע כִּלְאָיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא
יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃ 20 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה
שִׁכְבַת־זֶרַע וְהִוא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ
וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן־לָהּ
בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לֹא יוּמְתוּ כִּי־לֹא חֻפָּשָׁה׃

30 Καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ
ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμέ-
νων ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν
αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς, Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 3 Ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα
αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 4 Οὐκ ἐπακολουθήσετε
εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 5 Καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν
σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε· 6 Ἧ ἂν
ἡμέρᾳ θύσετε βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον· καὶ ἐὰν
καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθή-
σεται. 7 Ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται· 8 Ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ
ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε·
καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτῶν. 9 Καὶ ἐκθεριζόντων ὑμῶν τὸν θε-
ρισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν
ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα
τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις· 10 Καὶ τὸν ἀμπε-
λῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥῶγας τοῦ
ἀμπελῶνός σου συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσ-
ηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκο-
φαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον. 12 Καὶ οὐκ ὀμεῖσθε
τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 13 Οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον, καὶ
οὐχ ἁρπᾷ, καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ
μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωΐ. 14 Οὐ κακῶς
ἐρεῖς κωφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις
σκάνδαλον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου,
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 15 Οὐ ποιήσετε
ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ οὐδὲ
μὴ θαυμάσῃς πρόσωπον δυνάστου, ἐν δικαιοσύνῃ
κρινεῖς τὸν πλησίον σου. 16 Οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν
τῷ ἔθνει σου· οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον
σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 17 Οὐ μισή-
σεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ
ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν
ἁμαρτίαν. 18 Καὶ οὐκ ἐκδικᾶταί σου ἡ χείρ, καὶ οὐ
μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγώ εἰμι Κύριος. 19 Τὸν
νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις
ἑτεροζύγῳ, καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς
διάφορον, καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον
οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ. 20 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ
γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ᾖ οἰκέτις δια-
πεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτροις οὐ λελύ-
τρωται ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπὴ ἔσται
αὐτοῖς· οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη·

30 Custodite mandata mea. Nolite facere
quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos, et ne
polluamini in eis. Ego Dominus Deus vester.

CAPUT XIX.

1 LOCUTUS est Dominus ad Moysen dicens:
2 Loquere ad omnem cœtum filiorum Israel,
et dices ad eos: Sancti estote, quia ego sanctus
sum, Dominus Deus vester. 3 Unusquisque
patrem suum, et matrem suam timeat. Sab-
bata mea custodite. Ego Dominus Deus
vester. 4 Nolite converti ad idola, nec deos
conflatiles faciatis vobis. Ego Dominus Deus
vester. 5 Si immolaveritis hostiam pacifico-
rum Domino, ut sit placabilis, 6 Eo die quo
fuerit immolata, comedetis eam, et die altero:
quidquid autem residuum fuerit in diem ter-
tium, igne comburetis. 7 Si quis post biduum
comederit ex ea, profanus erit, et impietatis
reus: 8 Portabitque iniquitatem suam, quia
sanctum Domini polluit, et peribit anima illa
de populo suo. 9 Cum messueris segetes terræ
tuæ, non tondebis usque ad solum super-
ficiem terræ: nec remanentes spicas colliges.
10 Neque in vinea tua racemos et grana
decidentia congregabis, sed pauperibus et pe-
regrinis carpenda dimittes. Ego Dominus
Deus vester. 11 Non facietis furtum. Non
mentiemini, nec decipiet unusquisque proxi-
mum suum. 12 Non perjurabis in nomine
meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Domi-
nus. 13 Non facies calumniam proximo tuo,
nec vi opprimes eum. Non morabitur opus
mercenarii tui apud te usque mane. 14 Non
maledices surdo, nec coram cæco pones offen-
diculum: sed timebis Dominum Deum tuum,
quia ego sum Dominus. 15 Non facies quod
iniquum est, nec injuste judicabis. Non con-
sideres personam pauperis, nec honores vul-
tum potentis. Juste judica proximo tuo.
16 Non eris criminator, nec susurro in po-
pulo. Non stabis contra sanguinem proximi
tui. Ego Dominus. 17 Non oderis fratrem
tuum in corde tuo, sed publice argue eum,
ne habeas super illo peccatum. 18 Non quæ-
ras ultionem, nec memor eris injuriæ civium
tuorum. Diliges amicum tuum sicut teip-
sum. Ego Dominus. 19 Leges meas custo-
dite. Jumentum tuum non facies coire cum
alterius generis animantibus. Agrum tuum
non seres diverso semine. Veste, quæ ex
duobus texta est, non indueris. 20 Homo
si dormierit cum muliere coitu seminis quæ
sit ancilla etiam nubilis, et tamen pretio non
redempta, nec libertate donata: vapulabunt
ambo, et non morientur, quia non fuit libera·

21 וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֵיל אָשָׁם׃ 22 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
בְּאֵיל הָאָשָׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא׃ פ 23 וְכִי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
וּנְטַעְתֶּם כָּל־עֵץ מַאֲכָל וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ
אֶת־פִּרְיוֹ שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרֵלִים
לֹא יֵאָכֵל׃ 24 וּבַשָּׁנָה הָרְבִיעִת יִהְיֶה
כָּל־פִּרְיוֹ קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לַיהוָה׃ 25 וּבַשָּׁנָה
הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת־פִּרְיוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם
תְּבוּאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 26 לֹא
תֹאכְלוּ עַל־הַדָּם לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנֵנוּ׃
27 לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם וְלֹא תַשְׁחִית
אֵת פְּאַת זְקָנֶךָ׃ 28 וְשֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ
בִּבְשַׂרְכֶם וּכְתֹבֶת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָּכֶם
אֲנִי יְהוָה׃ 29 אַל־תְּחַלֵּל אֶת־בִּתְּךָ
לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמָלְאָה
הָאָרֶץ זִמָּה׃ 30 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ 31 אַל־תִּפְנוּ
אֶל־הָאֹבֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים אַל־תְּבַקְשׁוּ
לְטָמְאָה בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
32 מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן
וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ ס
33 וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ
אֹתוֹ׃ 34 כְּאֶזְרָח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר ׀
הַגָּר אִתְּכֶם וְאָהַבְתָּ לוֹ כָּמוֹךָ כִּי־גֵרִים
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
35 לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל
וּבַמְּשׂוּרָה׃ 36 מֹאזְנֵי צֶדֶק אַבְנֵי־צֶדֶק אֵיפַת
צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 37 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי
וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
יְהוָה׃ פ

פרשה כ׳

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 וְאֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר ׀ הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזַּרְעוֹ
לַמֹּלֶךְ מוֹת יוּמָת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמֻהוּ בָאָבֶן׃
3 וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי
אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזַּרְעוֹ נָתַן לַמֹּלֶךְ
לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם
קָדְשִׁי׃ 4 וְאִם הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרֶץ
אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתִתּוֹ
מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ׃

21 Καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ
παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν
πλημμελείας· 22 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου
περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ
ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν. 23 Ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς
τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ
καταφυτεύσετε πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικα-
θαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ
τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρτος, οὐ βρωθήσεται.
24 Καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς
αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ Κυρίῳ. 25 Ἐν δὲ τῷ ἔτει
τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπόν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ
γεννήματα αὐτοῦ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε
οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε. 27 Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ
τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν
ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν. 28 Καὶ ἐντομίδας οὐ
ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ γράμ-
ματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 29 Οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου
ἐκπορνεῦσαι αὐτήν· καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ
γῆ πλησθήσεται ἀνομίας. 30 Τὰ σάββατά μου
φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε·
ἐγώ εἰμι Κύριος. 31 Οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστρι-
μύθοις καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε
ἐκμιανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 32 Ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήσῃ, καὶ
τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου· καὶ φοβηθήσῃ
τὸν Θεόν σου, ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
33 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν· 34 Ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν
ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν· ὅτι προσ-
ήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἐγώ εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν. 35 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν
μέτροις καὶ ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς· 36 Ζυγὰ
δίκαια καὶ σταθμία δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα
τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ
ποιήσετε αὐτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, Ἐάν τις ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν γεγενημένων προση-
λύτων ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν δῷ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς
γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις. 3 Καὶ ἐγὼ
ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνῃ
τὰ ἅγιά μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγια-
σμένων μοι. 4 Ἐὰν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ
αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν·

21 Pro delicto autem suo offeret Domino
ad ostium tabernaculi testimonii arietem:
22 Orabitque pro eo sacerdos, et pro peccato
ejus coram Domino, et repropitiabitur ei, di-
mitteturque peccatum. 23 Quando ingressi
fueritis terram, et plantaveritis in ea ligna
pomifera, auferetis præputia eorum: poma,
quæ germinant, immunda erunt vobis, nec
edetis ex eis. 24 Quarto autem anno omnis
fructus eorum sanctificabitur laudabilis Do-
mino. 25 Quinto autem anno comedetis fruc-
tus, congregantes poma quæ proferunt. Ego
Dominus Deus vester. 26 Non comedetis
cum sanguine. Non augurabimini, nec ob-
servabitis somnia. 27 Neque in rotundum
attondebitis comam, nec radetis barbam.
28 Et super mortuo non incidetis carnem
vestram, neque figuras aliquas aut stigmata
facietis vobis. Ego Dominus. 29 Ne pro-
stituas filiam tuam, ne contaminetur terra, et
impleatur piaculo. 30 Sabbata mea custodite,
et sanctuarium meum metuite. Ego Dominus.
31 Non declinetis ad magos, nec ab ariolis
aliquid sciscitemini, ut polluamini per eos.
Ego Dominus Deus vester. 32 Coram cano
capite consurge, et honora personam senis: et
time Dominum Deum tuum. Ego sum Do-
minus. 33 Si habitaverit advena in terra
vestra, et moratus fuerit inter vos, non ex-
probretis ei: 34 Sed sit inter vos quasi in-
digena: et diligetis eum quasi vosmetipsos:
fuistis enim et vos advenæ in terra Ægypti.
Ego Dominus Deus vester. 35 Nolite facere
iniquum aliquid in judicio, in regula, in pon-
dere, in mensura. 36 Statera justa, et æqua
sint pondera, justus modius, æquusque sexta-
rius. Ego Dominus Deus vester, qui eduxi
vos de terra Ægypti. 37 Custodite omnia
præcepta mea, et universa judicia, et facite
ea. Ego Dominus.

CAPUT XX.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Hæc loqueris filiis Israel: Homo
de filiis Israel, et de advenis qui habitant in
Israel, si quis dederit de semine suo idolo
Moloch, morte moriatur: populus terræ lapi-
dabit eum. 3 Et ego ponam faciem meam
contra illum: succidamque eum de medio po-
puli sui, eo quod dederit de semine suo Moloch,
et contaminaverit sanctuarium meum, ac pol-
luerit nomen sanctum meum. 4 Quod si neg-
ligens populus terræ, et quasi parvipendens im-
perium meum, dimiserit hominem qui dedit de
semine suo Moloch, nec voluerit eum occidere:

5 וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא
וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֵת ׀ כָּל־הַזֹּנִים
אַחֲרָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמָּם׃
6 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֹבֹת וְאֶל־
הַיִּדְּעֹנִים לִזְנֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי
בַּנֶּפֶשׁ הַהִוא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃
7 וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 8 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
9 כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יְקַלֵּל אֶת־אָבִיו וְאֶת־
אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קִלֵּל דָּמָיו
בּוֹ׃ 10 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת אִישׁ
אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ מוֹת־יוּמַת
הַנֹּאֵף וְהַנֹּאָפֶת׃ 11 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו גִּלָּה מוֹת־
יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם׃ 12 וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם
תֶּבֶל עָשׂוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃ 13 וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה
עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃
14 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ
זִמָּה הִוא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֶן
וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃ 15 וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת
וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהֲרֹגוּ׃ 16 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ
אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ
דְּמֵיהֶם בָּם׃ 17 וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אֲחֹתוֹ
בַּת־אָבִיו אוֹ־בַת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֶרְוָתָהּ
וְהִיא תִרְאֶה אֶת־עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ
לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֺנוֹ
יִשָּׂא׃ 18 וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דָּוָה
וְגִלָּה אֶת־עֶרְוָתָהּ אֶת־מְקֹרָהּ הֶעֱרָה וְהִוא
גִּלְּתָה אֶת־מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
מִקֶּרֶב עַמָּם׃ 19 וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת
אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי אֶת־שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה
עֲוֺנָם יִשָּׂאוּ׃ 20 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתוֹ
עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֶטְאָם יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יָמֻתוּ׃
21 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה
הִוא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ׃
22 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃
23 וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ
מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃

5 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρω-
πον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολῶ
αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ὁμονοοῦντας αὐτῷ ὥστε
ἐκπορνεύειν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτῶν. 6 Καὶ ψυχὴ ἣ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστρι-
μύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν,
ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην
καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 7 Καὶ ἔσεσθε
ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· 8 Καὶ
φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά,
ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. 9 Ἄνθρωπος ἄνθρω-
πος ὃς ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν
μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω· πατέρα αὐτοῦ
ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν, ἔνοχος ἔσται. 10 Ἄν-
θρωπος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὃς ἂν
μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανα-
τούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη. 11 Καὶ
ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ
θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, ἔνοχοί εἰσι. 12 Καὶ ἐάν
τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατού-
σθωσαν ἀμφότεροι· ἠσεβήκασι γάρ, ἔνοχοί εἰσιν.
13 Καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικός,
βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι· θανάτῳ θανατού-
σθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν. 14 Ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ
τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατα-
καύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία
ἐν ὑμῖν. 15 Καὶ ὃς ἂν δῷ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν
τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν
ἀποκτενεῖτε. 16 Καὶ γυνὴ ἥτις προσελεύσεται
πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ,
ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος· θανάτῳ
θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν. 17 Ὃς ἂν λάβῃ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ,
καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδός ἐστιν, ἐξολοθρευθή-
σονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν· ἀσχημοσύνην
ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἁμαρτίαν κομιοῦνται.
18 Καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκα-
θημένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς,
τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε
τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται
ἀμφότεροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν. 19 Καὶ ἀσχημο-
σύνην ἀδελφῆς πατρός σου καὶ ἀδελφῆς μητρός σου
οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν,
ἁμαρτίαν ἀποίσονται. 20 Ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ
τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. 21 Ὃς
ἐὰν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία
ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν,
ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. 22 Καὶ φυλάξασθε πάντα
τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου, καὶ
ποιήσετε αὐτά· καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ
γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ᾽
αὐτῆς. 23 Καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις
τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ᾽ ὑμῶν, ὅτι
ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς.

5 Ponam faciem meam super hominem illum,
et super cognationem ejus, succidamque et
ipsum, et omnes qui consenserunt ei ut forni-
caretur cum Moloch, de medio populi sui.
6 Anima, quæ declinaverit ad magos et ario-
los, et fornicata fuerit cum eis, ponam faciem
meam contra eam, et interficiam illam de me-
dio populi sui. 7 Sanctificamini et estote
sancti, quia ego sum Dominus Deus vester.
8 Custodite præcepta mea, et facite ea. Ego
Dominus qui sanctifico vos. 9 Qui maledix-
erit patri suo, aut matri, morte moriatur:
patri matrique maledixit, sanguis ejus sit
super eum. 10 Si mœchatus quis fuerit cum
uxore alterius, et adulterium perpetraverit
cum conjuge proximi sui, morte moriantur
et mœchus et adultera. 11 Qui dormierit
cum noverca sua, et revelaverit ignominiam
patris sui, morte moriantur ambo: sanguis
eorum sit super eos. 12 Si quis dormierit
cum nuru sua, uterque moriatur, quia scelus
operati sunt: sanguis eorum sit super eos.
13 Qui dormierit cum masculo coitu femineo,
uterque operatus est nefas, morte moriantur:
sit sanguis eorum super eos. 14 Qui supra
uxorem filiam, duxerit matrem ejus, scelus
operatus est: vivus ardebit cum eis, nec per-
manebit tantum nefas in medio vestri. 15 Qui
cum jumento et pecore coierit, morte mori-
atur: pecus quoque occidite. 16 Mulier, quæ
succubuerit cuilibet jumento, simul interfici-
etur cum eo: sanguis eorum sit super eos.
17 Qui acceperit sororem suam, filiam patris
sui, vel filiam matris suæ, et viderit turpitu-
dinem ejus, illaque conspexerit fratris ignomi-
niam: nefariam rem operati sunt: occidentur
in conspectu populi sui, eo quod turpitudinem
suam mutuo revelaverint, et portabunt iniqui-
tatem suam. 18 Qui coierit cum muliere in
fluxu menstruo, et revelaverit turpitudinem
ejus, ipsaque aperuerit fontem sanguinis sui,
interficientur ambo de medio populi sui.
19 Turpitudinem materteræ et amitæ tuæ
non discooperies: qui hoc fecerit, ignominiam
carnis suæ nudavit, portabunt ambo iniqui-
tatem suam. 20 Qui coierit cum uxore patrui,
vel avunculi sui, et revelaverit ignominiam
cognationis suæ, portabunt ambo peccatum
suum: absque liberis morientur. 21 Qui
duxerit uxorem fratris sui, rem facit illici-
tam, turpitudinem fratris sui revelavit: abs-
que liberis erunt. 22 Custodite leges meas,
atque judicia, et facite ea: ne et vos evo-
mat terra quam intraturi estis et habitaturi.
23 Nolite ambulare in legitimis nationum,
quas ego expulsurus sum ante vos. Omnia
enim hæc fecerunt, et abominatus sum eas.

24 וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אַדְמָתָם
וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים׃ 25 וְהִבְדַּלְתֶּם
בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף
הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא־תְשַׁקְּצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ 26 וִהְיִיתֶם
לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל
אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃ 27 וְאִישׁ
אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי
מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃

פ פ פ לא

פרשה כא׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־
הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ
לֹא־יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ 2 כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב
אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃
3 וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר
לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ 4 לֹא יִטַּמָּא
בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ 5 לֹא־יִקְרְחָה קָרְחָה
בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם
לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ 6 קְדֹשִׁים יִהְיוּ
לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי
אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם
וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ 7 אִשָּׁה זֹנָה וַחֲלָלָה לֹא
יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ
כִּי־קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ 8 וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת־
לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדֹשׁ יִהְיֶה־לָּךְ
כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ 9 וּבַת
אִישׁ כֹּהֵן כִּי תֵחֵל לִזְנוֹת אֶת־אָבִיהָ הִיא
מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ ס 10 וְהַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר־יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים
אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃
11 וְעַל כָּל־נַפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו
וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ 12 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא
יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֵת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר
שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃
13 וְהוּא אִשָּׁה בִבְתוּלֶיהָ יִקָּח׃ 14 אַלְמָנָה
וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקָּח
כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ 15 וְלֹא־
יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃
ס 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

24 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν
αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν. 25 Καὶ
ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθα-
ρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν
ἀκαθάρτων· καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν
τοῖς κτήνεσι καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἑρπετοῖς τῆς γῆς ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.
26 Καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν
ἐθνῶν εἶναί μοι. 27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γέ-
νηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδός, θανάτῳ
θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· λίθοις λιθοβολήσετε αὐ-
τούς, ἔνοχοί εἰσι.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, Εἰπὸν
τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μιανθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐ-
τῶν, 2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτῶν,
ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρί, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ'
ἀδελφῷ 3 Καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ
αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένῃ ἀνδρί, ἐπὶ τούτοις μιανθή-
σεται. 4 Οὐ μιανθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ
εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ. 5 Καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρη-
θήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ, καὶ τὴν ὄψιν τοῦ
πώγωνος οὐ ξυρήσονται, καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας. 6 Ἅγιοι ἔσονται τῷ
Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐ-
τῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσονται ἅγιοι. 7 Γυ-
ναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται καὶ
γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός
ἐστι Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ. 8 Καὶ ἁγιάσεις αὐτόν·
τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει·
ἅγιος ἔσται, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τούς. 9 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβη-
λωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς
αὐτὴ βεβηλοῖ· ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται. 10 Καὶ
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπι-
κεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ
καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφα-
λὴν οὐκ ἀποκιδαρώσει καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαῤῥήξει,
11 Καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύ-
σεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ
μιανθήσεται, 12 Καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται
καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ,
ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ·
ἐγὼ Κύριος. 13 Οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ
γένους αὐτοῦ λήψεται· 14 Χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλη-
μένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ
λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λή-
ψεται γυναῖκα· 15 Καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τόν. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,

24 Vobis autem loquor: Possidete terram
eorum, quam dabo vobis in hereditatem, ter-
ram fluentem lacte et melle. Ego Dominus
Deus vester, qui separavi vos a ceteris populis.
25 Separate ergo et vos jumentum mundum
ab immundo, et avem mundam ab immunda:
ne polluatis animas vestras in pecore, et avi-
bus, et cunctis quæ moventur in terra, et quæ
vobis ostendi esse polluta. 26 Eritis mihi
sancti, quia sanctus sum ego Dominus, et se-
paravi vos a ceteris populis, ut essetis mei.
27 Vir, sive mulier, in quibus pythonicus, vel
divinationis fuerit spiritus, morte moriantur;
lapidibus obruent eos: sanguis eorum sit su-
per illos.

CAPUT XXI.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen: Lo-
quere ad sacerdotes filios Aaron, et dices ad
eos: Ne contaminetur sacerdos in mortibus
civium suorum, 2 Nisi tantum in consan-
guineis, ac propinquis, id est, super patre, et
matre, et filio, et filia, fratre quoque, 3 Et
sorore virgine, quæ non est nupta viro: 4 Sed
nec in principe populi sui contaminabitur.
5 Non radent caput, nec barbam, neque in
carnibus suis facient incisuras. 6 Sancti erunt
Deo suo, et non polluent nomen ejus: incen-
sum enim Domini, et panes Dei sui offerunt,
et ideo sancti erunt. 7 Scortum et vile pro-
stibulum non ducent uxorem, nec eam quæ
repudiata est a marito: quia consecrati sunt
Deo suo, 8 Et panes propositionis offerunt.
Sint ergo sancti, quia et ego sanctus sum:
Dominus, qui sanctifico eos. 9 Sacerdotis filia
si deprehensa fuerit in stupro, et violaverit
nomen patris sui, flammis exuretur. 10 Pon-
tifex, id est, sacerdos maximus inter fratres
suos, super cujus caput fusum est unctionis
oleum, et cujus manus in sacerdotio conse-
cratæ sunt, vestitusque est sanctis vestibus,
caput suum non discooperiet, vestimenta non
scindet: 11 Et ad omnem mortuum non in-
gredietur omnino; super patre quoque suo et
matre non contaminabitur. 12 Nec egredie-
tur de sanctis, ne polluat sanctuarium Do-
mini, quia oleum sanctæ unctionis Dei sui
super eum est. Ego Dominus. 13 Virginem
ducet uxorem: 14 Viduam autem et repu-
diatam, et sordidam, atque meretricem non
accipiet, sed puellam de populo suo: 15 Ne
commisceat stirpem generis sui vulgo gentis
suæ: quia ego Dominus qui sanctifico eum.
16 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

17 דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ
לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם לֹא יִקְרַב
לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ 18 כִּי כָל־אִישׁ
אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ
אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃ 19 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־
יִהְיֶה בוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ 20 אוֹ־
גִבֵּן אוֹ־דַק אוֹ תְּבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ
יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשֶׁךְ׃ 21 כָּל־אִישׁ
אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ
לְהַקְרִיב אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ אֵת
לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ 22 לֶחֶם
אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן־הַקֳּדָשִׁים
יֹאכֵל׃ 23 אַךְ אֶל־הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא
וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי־מוּם בּוֹ וְלֹא
יְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
24 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרשה כב׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְיִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי
אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה׃
3 אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ ׀ אֲשֶׁר־
יִקְרַב מִכָּל־זַרְעֲכֶם אֶל־הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי אֲנִי יְהוָה׃
4 אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ
זָב בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר
וְהַנֹּגֵעַ בְּכָל־טְמֵא־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־
תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע׃ 5 אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר
יִגַּע בְּכָל־שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בְאָדָם
אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ׃ 6 נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר תִּגַּע־בּוֹ וְטָמְאָה עַד־הָעָרֶב וְלֹא
יֹאכַל מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם־רָחַץ בְּשָׂרוֹ
בַּמָּיִם׃ 7 וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל
מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא׃ 8 נְבֵלָה
וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה־בָהּ אֲנִי יְהוָה׃
9 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלָיו
חֵטְא וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלֻהוּ אֲנִי יְהוָה
מְקַדְּשָׁם׃ 10 וְכָל־זָר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשַׁב
כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ׃ 11 וְכֹהֵן
כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל
בּוֹ וִילִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ׃
12 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר
הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃

17 Εἰπὸν Ἀαρών, Ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν, τίνι ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ
προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
18 Πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ προσ-
ελεύσεται· ἄνθρωπος τυφλὸς ἢ χωλὸς ἢ κολοβόριν
ἢ ὠτότμητος, 19 Ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ
σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός, 20 Ἢ κυρτὸς
ἢ ἔφηλος ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ ἄνθρωπος
ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λειχὴν ἢ μονόρχις,
21 Πᾶς ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς
θυσίας τῷ Θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα
τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν. 22 Τὰ
δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν
ἁγίων φάγεται. 23 Πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα
οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ
ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον
τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τούς. 24 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κβ'

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Εἰπὸν Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Καὶ προσε-
χέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐ
βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ
ἁγιάζουσί μοι· ἐγὼ Κύριος. 3 Εἰπὸν αὐτοῖς, Εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν προσέλθῃ
ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια ὅσα
ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκα-
θαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ᾖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 4 Καὶ
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
οὗτος λεπρᾷ ἢ γονοῤῥυεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται
ἕως ἂν καθαρισθῇ· καὶ ὁ ἁπτόμενος πάσης ἀκα-
θαρσίας ψυχῆς, ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ
κοίτη σπέρματος, 5 Ἢ ὅστις ἂν ἅψηται παντὸς
ἑρπετοῦ ἀκαθάρτου ὃ μιανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ
ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ,
6 Ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἅψηται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐὰν μὴ
λούσηται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, 7 Καὶ δύῃ ὁ ἥλιος
καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι
ἄρτος αὐτοῦ ἐστί. 8 Θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον
οὐ φάγεται, μιανθῆναι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματά μου, ἵνα μὴ λά-
βωσι δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὰ ἐὰν
βεβηλώσουσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἁγιάζων
αὐτούς. 10 Καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια·
πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια.
11 Ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυ-
ρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκο-
γενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ.
12 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ
ἀλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίων οὐ φάγεται.

17 Loquere ad Aaron: Homo de semine tuo
per familias qui habuerit maculam, non offeret
panes Deo suo, 18 Nec accedet ad ministe-
rium ejus: si cæcus fuerit, si claudus, si parvo
vel grandi vel torto naso, 19 Si fracto pede,
si manu, 20 Si gibbus, si lippus, si albugi-
nem habens in oculo, si jugem scabiem, si im-
petiginem in corpore, vel herniosus. 21 Omnis
qui habuerit maculam de semine Aaron sacer-
dotis, non accedet offerre hostias Domino, nec
panes Deo suo: 22 Vescetur tamen panibus
qui offeruntur in sanctuario, 23 Ita duntaxat,
ut intra velum non ingrediatur, nec accedat ad
altare, quia maculam habet, et contaminare
non debet sanctuarium meum. Ego Dominus
qui sanctifico eos. 24 Locutus est ergo Moyses
ad Aaron, et ad filios ejus, et ad omnem Israel,
cuncta quæ fuerant sibi imperata.

CAPUT XXII.

1 Locutus quoque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere ad Aaron et ad filios ejus,
ut caveant ab his quæ consecrata sunt filiorum
Israel, et non contaminent nomen sanctifica-
torum mihi, quæ ipsi offerunt. Ego Dominus.
3 Dic ad eos, et ad posteros eorum: Omnis
homo, qui accesserit de stirpe vestra ad ea
quæ consecrata sunt, et quæ obtulerunt filii
Israel Domino, in quo est immunditia, peribit
coram Domino. Ego sum Dominus. 4 Homo
de semine Aaron, qui fuerit leprosus, aut pa-
tiens fluxum seminis, non vescetur de his quæ
sanctificata sunt mihi, donec sanetur. Qui te-
tigerit immundum super mortuo, et ex quo
egreditur semen quasi coitus, 5 Et qui tangit
reptile, et quodlibet immundum, cujus tactus
est sordidus, 6 Immundus erit usque ad ves-
perum, et non vescetur his quæ sanctificata
sunt: sed cum laverit carnem suam aqua,
7 Et occubuerit sol, tunc mundatus vescetur
de sanctificatis, quia cibus illius est. 8 Morti-
cinum et captum a bestia non comedent, nec
polluentur in eis. Ego sum Dominus. 9 Cus-
todiant præcepta mea, ut non subjaceant pec-
cato, et moriantur in sanctuario, cum pollu-
erint illud. Ego Dominus qui sanctifico eos.
10 Omnis alienigena non comedet de sanctifi-
catis, inquilinus sacerdotis et mercenarius non
vescentur ex eis. 11 Quem autem sacerdos
emerit, et qui vernaculus domus ejus fuerit, hi
comedent ex eis. 12 Si filia sacerdotis cui-
libet ex populo nupta fuerit: de his quæ san-
ctificata sunt, et de primitiis non vescetur;

13 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה
וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל־בֵּית אָבִיהָ
כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל־זָר לֹא־
יֹאכַל בּוֹ׃ 14 וְאִישׁ כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה
וְיָסַף חֲמִשִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת־
הַקֹּדֶשׁ׃ 15 וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־קָדְשֵׁי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר־יָרִימוּ לַיהוָה׃
16 וְהִשִּׁיאוּ אוֹתָם עֲוֺן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם
אֶת־קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 18 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל־נִדְרֵיהֶם וּלְכָל־נִדְבוֹתָם
אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃ 19 לִרְצֹנְכֶם
תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים׃ 20 כֹּל
אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרָצוֹן
יִהְיֶה לָכֶם׃ 21 וְאִישׁ כִּי־יַקְרִיב זֶבַח־שְׁלָמִים
לַיהוָה לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ
בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל־מוּם לֹא
יִהְיֶה־בּוֹ׃ 22 עַוֶּרֶת אוֹ שָׁבוּר אוֹ־חָרוּץ
אוֹ־יַבֶּלֶת אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת לֹא־תַקְרִיבוּ
אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃ 23 וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ
וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֵדֶר לֹא
יֵרָצֶה׃ 24 וּמָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא
תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃
25 וּמִיַּד בֶּן־נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם
מוּם בָּם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃ ס
26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 27 שׁוֹר
אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת
יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה
יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃ 28 וְשׁוֹר אוֹ־
שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם
אֶחָד׃ 29 וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה
לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃ 30 בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל
לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃
31 וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֺתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
יְהוָה׃ 32 וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי
וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ 33 הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה׃ פ

13 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβε-
βλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῇ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν
οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς, ἀπὸ τῶν
ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἀλλο-
γενὴς οὐ φάγεται ἀπ᾽ αὐτῶν. 14 Καὶ ἄνθρωπος
ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ᾽ ἄγνοιαν, καὶ προσθήσει τὸ
ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ
ἅγιον. 15 Καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ, 16 Καὶ ἐπά-
ξουσιν ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ
ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ
ἁγιάζων αὐτούς. 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 18 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς, Ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν
Ἰσραήλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν
αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὁλοκαύ-
τωμα, 19 Δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βου-
κολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν·
20 Πάντα ὅσα ἂν ἔχῃ μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσά-
ξουσι Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. 21 Καὶ
ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ
Κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς
ἑορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβά-
των, ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτόν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται
ἐν αὐτῷ. 22 Τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσό-
τμητον ἢ μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λειχῆνας
ἔχοντα, οὐ προσάξουσι ταῦτα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς
κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ᾽ αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῷ Κυρίῳ. 23 Καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον
ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς
δὲ εὐχήν σου οὐ δεχθήσεται. 24 Θλαδίαν καὶ ἐκτε-
θλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσ-
άξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ
ποιήσετε. 25 Καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοί-
σετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων,
ὅτι φθάρματά ἐστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς· οὐ
δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν. 26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, 27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ
αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν
μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθή-
σεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ. 28 Καὶ μόσχον
καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφά-
ξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. 29 Ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν
χαρμοσύνης Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό·
30 Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται, οὐκ ἀπολεί-
ψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωΐ· ἐγώ εἰμι Κύριος.
31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐ-
τάς. 32 Καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου,
καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἐγὼ
Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς, 33 Ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος.

13 Sin autem vidua, vel repudiata, et absque
liberis reversa fuerit ad domum patris sui:
sicut puella consueverat, aletur cibis patris
sui. Omnis alienigena comedendi ex eis non
habet potestatem. 14 Qui comederit de san-
ctificatis per ignorantiam, addet quintam par-
tem cum eo quod comedit, et dabit sacerdoti
in sanctuarium. 15 Nec contaminabunt san-
ctificata filiorum Israel, quæ offerunt Domino:
16 Ne forte sustineant iniquitatem delicti sui,
cum sanctificata comederint. Ego Dominus
qui sanctifico eos. 17 Locutusque est Domi-
nus ad Moysen, dicens: 18 Loquere ad Aaron
et filios ejus et ad omnes filios Israel, dicesque
ad eos: Homo de domo Israel, et de advenis
qui habitant apud vos, qui obtulerit obla-
tionem suam, vel vota solvens, vel sponte of-
ferens, quidquid illud obtulerit in holocau-
stum Domini, 19 Ut offeratur per vos,
masculus immaculatus erit ex bobus, et ovi-
bus, et ex capris: 20 Si maculam habuerit,
non offeretis, neque erit acceptabile. 21 Ho-
mo qui obtulerit victimam pacificorum Domi-
no, vel vota solvens, vel sponte offerens, tam
de bobus quam de ovibus, immaculatum of-
feret, ut acceptabile sit: omnis macula non
erit in eo. 22 Si cæcum fuerit, si fractum,
si cicatricem habens, si papulas, aut scabiem,
aut impetiginem: non offeretis ea Domino,
nec adolebitis ex eis super altare Domini.
23 Bovem et ovem, aure et cauda amputatis,
voluntarie offerre potes, votum autem ex eis
solvi non potest. 24 Omne animal, quod vel
contritis, vel tusis, vel sectis ablatisque testi-
culis est, non offeretis Domino, et in terra
vestra hoc omnino ne faciatis. 25 De manu
alienigenæ non offeretis panes Deo vestro, et
quidquid aliud dare voluerit: quia corrupta
et maculata sunt omnia: non suscipietis ea.
26 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: 27 Bos, ovis, et capra, cum genita
fuerint, septem diebus erunt sub ubere matris
suæ: die autem octavo, et deinceps, offerri
poterunt Domino. 28 Sive illa bos, sive ovis,
non immolabuntur una die cum fœtibus suis.
29 Si immolaveritis hostiam pro gratiarum
actione Domino, ut possit esse placabilis,
30 Eodem die comedetis eam, non remanebit
quidquam in mane alterius diei. Ego Domi-
nus. 31 Custodite mandata mea, et facite ea.
Ego Dominus. 32 Ne polluatis nomen meum
sanctum, ut sanctificer in medio filiorum Is-
rael. Ego Dominus qui sanctifico vos, 33 Et
eduxi de terra Ægypti, ut essem vobis in
Deum. Ego Dominus.

פרשה כג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ 3 שֵׁשֶׁת יָמִים
תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
פ 4 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי
קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ 5 בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין
הָעַרְבָּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ 6 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ 7 בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 8 וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
פ 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־
עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן׃ 11 וְהֵנִיף
אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ 12 וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם
הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה לַיהוָה׃ 13 וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ
נִיחֹחַ וְנִסְכֹּה יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ 14 וְלֶחֶם
וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
ס 15 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה
שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ 16 עַד
מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים
יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃
17 מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ ׀ לֶחֶם תְּנוּפָה
שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ
תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ 18 וְהִקְרַבְתֶּם עַל־
הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר
בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃
19 וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת
וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Λά-
λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Αἱ
ἑορταὶ Κυρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας,
αὗταί εἰσιν αἱ ἑορταί μου. 3 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις
ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις
κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις,
σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
4 Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ Κυρίῳ κληταὶ ἅγιαι ἃς καλέ-
σετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 5 Ἐν τῷ πρώτῳ
μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ
μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ Κυρίῳ. 6 Καὶ ἐν
τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
τῶν ἀζύμων τῷ Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
7 Καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· 8 Καὶ προσάξετε
ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἡ ἡμέρα
ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευ-
τὸν οὐ ποιήσετε. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων, 10 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς,
καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν
πρὸς τὸν ἱερέα· 11 Καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι
Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης
ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς. 12 Καὶ ποιήσετε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἂν φέρητε τὸ δράγμα πρόβατον ἄμωμον
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ· 13 Καὶ τὴν
θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιη-
μένης ἐν ἐλαίῳ, θυσία τῷ Κυρίῳ, ὀσμὴ εὐωδίας
Κυρίῳ, καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἲν
οἴνου· 14 Καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα
οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως
ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ὑμῶν·
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν. 15 Καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς
ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν
προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἑβδο-
μάδας ὁλοκλήρους, 16 Ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς
ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας,
καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ. 17 Ἀπὸ
τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα,
δύο ἄρτους· ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται,
ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τῷ
Κυρίῳ· 18 Καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ
ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα ἐκ
βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους, καὶ ἔσονται
ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ
αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ·
19 Καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν
σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος·

CAPUT XXIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Hæc sunt feriæ Domini, quas vocabitis
sanctas. 3 Sex diebus facietis opus: dies
septimus, quia sabbati requies est, vocabitur
sanctus, omne opus non facietis in eo; sabba-
tum Domini est in cunctis habitationibus ve-
stris. 4 Hæ sunt ergo feriæ Domini san-
ctæ, quas celebrare debetis temporibus suis.
5 Mense primo, quartadecima die mensis ad
vesperum, Phase Domini est: 6 Et quinta-
decima die mensis hujus, solemnitas azymo-
rum Domini est. Septem diebus azyma come-
detis. 7 Dies primus erit vobis celeberrimus,
sanctusque: omne opus servile non facietis in
eo: 8 Sed offeretis sacrificium in igne Domi-
no septem diebus; dies autem septimus erit
celebrior et sanctior: nullumque servile opus
facietis in eo. 9 Locutusque est Dominus ad
Moysen, dicens: 10 Loquere filiis Israel, et
dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram
quam ego dabo vobis, et messueritis segetem,
feretis manipulos spicarum, primitias messis
vestræ, ad sacerdotem: 11 Qui elevabit fa-
sciculum coram Domino, ut acceptabile sit pro
vobis, altero die sabbati, et sanctificabit illum.
12 Atque in eodem die quo manipulus conse-
cratur, cædetur agnus immaculatus anniculus
in holocaustum Domini. 13 Et libamenta
offerentur cum eo, duæ decimæ similæ con-
spersæ oleo in incensum Domini, odoremque
suavissimum: liba quoque vini, quarta pars
hin. 14 Panem, et polentam, et pultes non
comedetis ex segete, usque ad diem qua offe-
retis ex ea Deo vestro. Præceptum est sem-
piternum in generationibus, cunctisque habi-
taculis vestris. 15 Numerabitis ergo ab altero
die sabbati, in quo obtulistis manipulum pri-
mitiarum, septem hebdomadas plenas, 16 Us-
que ad alteram diem expletionis hebdomadæ
septimæ, id est, quinquaginta dies: et sic
offeretis sacrificium novum Domino 17 Ex
omnibus habitaculis vestris, panes primitiarum
duos de duabus decimis similæ fermentatæ,
quos coquetis in primitias Domini, 18 Offe-
retisque cum panibus septem agnos immacu-
latos anniculos, et vitulum de armento unum,
et arietes duos, et erunt in holocaustum cum
libamentis suis, in odorem suavissimum Do-
mino. 19 Facietis et hircum pro peccato, du-
osque agnos anniculos hostias pacificorum.

20 וְהֵנִיף הַכֹּהֵן ׀ אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ
יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃ 21 וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 22 וּבְקֻצְרְכֶם
אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ
בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי
וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
פ 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 24 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ 25 כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ ס 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 27 אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ 28 וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
29 כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ 30 וְכָל־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמָּהּ׃ 31 כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ 32 שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב
תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ פ 33 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 34 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים
לַיהוָה׃ 35 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 36 שִׁבְעַת
יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ 37 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־
תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב
אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 38 מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהוָה
וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם
וּמִלְּבַד כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃

20 Καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων
τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἐναντίον Κυρίου
μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν· ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ,
τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.
21 Καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητήν· ἁγία
ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν
αὐτῇ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν. 22 Καὶ ὅταν θερίζητε
τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ
λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν
σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλ-
λέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψεις
αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 23 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 24 Λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ
τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλ-
πίγγων, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· 25 Πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα
Κυρίῳ. 26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων, 27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν·
καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε
ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ. 28 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ
αὕτη ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι Κυρίου
τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. 29 Πᾶσα ψυχὴ ἥτις μὴ ταπεινω-
θήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξολοθρευθήσεται
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἥτις
ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολεῖται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 31 Πᾶν ἔργον οὐ
ποιήσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
πάσαις κατοικίαις ὑμῶν. 32 Σάββατα σαββάτων
ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ἀπὸ
ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαβ-
βατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν. 33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, 34 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λέγων, Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.
35 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία, πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· 36 Ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε
ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη
κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώ-
ματα Κυρίῳ· ἐξόδιόν ἐστι, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ
ποιήσετε. 37 Αὗται ἑορταὶ Κυρίῳ ἃς καλέσετε
κλητὰς ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ
Κυρίῳ, ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπον-
δὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν, 38 Πλὴν
τῶν σαββάτων Κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων
ὑμῶν καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ
πλὴν τῶν ἑκουσίων ὑμῶν ἃ ἂν δῶτε τῷ Κυρίῳ.

20 Cumque elevaverit eos sacerdos cum pa-
nibus primitiarum coram Domino, cedent in
usum ejus. 21 Et vocabitis hunc diem cele-
berrimum, atque sanctissimum: omne opus
servile non facietis in eo. Legitimum sempi-
ternum erit in cunctis habitaculis, et genera-
tionibus vestris. 22 Postquam autem mes-
sueritis segetem terræ vestræ, non secabitis
eam usque ad solum: nec remanentes spicas
colligetis, sed pauperibus et peregrinis dimit-
tetis eas. Ego sum Dominus Deus vester.
23 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: 24 Loquere filiis Israel: Mense sep-
timo, prima die mensis, erit vobis sabbatum,
memoriale, clangentibus tubis, et vocabitur
sanctum: 25 Omne opus servile non faci-
etis in eo, et offeretis holocaustum Domino.
26 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: 27 Decimo die mensis hujus septimi,
dies expiationum erit celeberrimus, et voca-
bitur sanctus: affligetisque animas vestras in
eo, et offeretis holocaustum Domino. 28 Omne
opus servile non facietis in tempore diei hujus:
quia dies propitiationis est, ut propitietur vo-
bis Dominus Deus vester. 29 Omnis anima,
quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de
populis suis: 30 Et quæ operis quippiam
fecerit, delebo eam de populo suo. 31 Nihil
ergo operis facietis in eo: legitimum sempi-
ternum erit vobis in cunctis generationibus,
et habitationibus vestris. 32 Sabbatum re-
quietionis est, et affligetis animas vestras die
nono mensis: a vespera usque ad vesperam
celebrabitis sabbata vestra. 33 Et locutus est
Dominus ad Moysen, dicens: 34 Loquere
filiis Israel: A quintodecimo die mensis hujus
septimi, erunt feriæ Tabernaculorum septem
diebus Domino. 35 Dies primus vocabitur
celeberrimus atque sanctissimus: omne opus
servile non facietis in eo. 36 Et septem die-
bus offeretis holocausta Domino: dies quo-
que octavus erit celeberrimus atque sanctis-
simus, et offeretis holocaustum Domino:
est enim cœtus atque collectæ: omne opus
servile non facietis in eo. 37 Hæ sunt
feriæ Domini, quas vocabitis celeberrimas
atque sanctissimas offeretisque in eis obla-
tiones Domino, holocausta et libamenta juxta
ritum uniuscujusque diei: 38 Exceptis sab-
batis Domini, donisque vestris, et quæ offere-
tis ex voto, vel quæ sponte tribuetis Domino.

39 אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאָסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־
חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן׃ 40 וּלְקַחְתֶּם
לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃
41 וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ׃ 42 בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ
שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ
בַּסֻּכֹּת׃ 43 לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת
הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
44 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרשה כד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ
כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ 3 מִחוּץ
לְפָרֹכֶת הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ
אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 4 עַל הַמְּנֹרָה
הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת־הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה
תָּמִיד׃ פ 5 וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ
אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת׃ 6 וְשַׂמְתָּ אוֹתָם
שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרָכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן
הַטָּהֹר לִפְנֵי יְהוָה׃ 7 וְנָתַתָּ עַל־הַמַּעֲרֶכֶת
לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ 8 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
יַעַרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם׃ 9 וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וַאֲכָלֻהוּ בְּמָקוֹם קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא
לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חָק־עוֹלָם׃ ס 10 וַיֵּצֵא
בֶּן־אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית וְהוּא בֶּן־אִישׁ מִצְרִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶּן
הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי׃ 11 וַיִּקֹּב
בֶּן־הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל
וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית
בַּת־דִּבְרִי לְמַטֵּה־דָן׃ 12 וַיַּנִּיחֻהוּ בַּמִּשְׁמָר
לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה׃ פ 13 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 14 הוֹצֵא אֶת־הַמְקַלֵּל
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־הַשֹּׁמְעִים
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה׃

39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρα τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα
τῆς γῆς, ἑορτάσατε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἀνάπαυσις. 40 Καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
καρπὸν ξύλου ὡραῖον καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ
κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ ἄγνου κλάδους
ἐκ χειμάῤῥου, εὐφρανθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ· 41 Νόμιμον
αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν· 42 Ἐν σκηναῖς κατοι-
κήσετε ἑπτὰ ἡμέρας, πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ
κατοικήσει ἐν σκηναῖς, 43 Ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ
ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατῴκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς
ἑορτὰς Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λαβέτωσάν σοι
ἔλαιον ἐλάϊνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι
λύχνον διὰ παντὸς, 3 Ἔξωθεν τοῦ καταπετάσμα-
τος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ καύσουσιν αὐτὸ
Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωὶ
ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελεχῶς· νόμιμον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν· 4 Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθα-
ρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἐναντίον Κυρίου ἕως εἰς
τὸ πρωί. 5 Καὶ λήψεσθε σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε
αὐτὴν δώδεκα ἄρτους, δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ
εἷς· 6 Καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἓξ ἄρτους
τὸ ἓν θέμα, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι
Κυρίου· 7 Καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον
καθαρὸν καὶ ἅλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνά-
μνησιν προκείμενα τῷ Κυρίῳ· 8 Τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων προσθήσεται ἔναντι Κυρίου διὰ παντὸς
ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διαθήκην αἰώνιον.
9 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ φά-
γονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν
ἁγίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυ-
ρίῳ, νόμιμον αἰώνιον. 10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυ-
ναικὸς Ἰσραηλίτιδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρ-
εμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ
Ἰσραηλίτης, 11 Καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναι-
κὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο. Καὶ
ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Σαλωμεὶθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς
Δάν· 12 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρῖναι
αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου. 13 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 14 Ἐξάγαγε τὸν κατα-
ρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάν-
τες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή.

39 A quintodecimo ergo die mensis septimi,
quando congregaveritis omnes fructus terræ
vestræ, celebrabitis ferias Domini septem die-
bus; die primo et die octavo erit sabbatum, id
est, requies. 40 Sumetisque vobis die primo
fructus arboris pulcherrimæ, spatulasque pal-
marum, et ramos ligni densarum frondium,
et salices de torrente, et lætabimini coram
Domino Deo vestro; 41 Celebrabitisque so-
lemnitatem ejus septem diebus per annum;
legitimum sempiternum erit in generationibus
vestris. Mense septimo festa celebrabitis,
42 Et habitabitis in umbraculis septem die-
bus: omnis, qui de genere est Israel, manebit
in tabernaculis: 43 Ut discant posteri vestri,
quod in tabernaculis habitare fecerim filios
Israel, cum educerem eos de terra Ægypti.
Ego Dominus Deus vester. 44 Locutusque
est Moyses super solemnitatibus Domini ad
filios Israel.

CAPUT XXIV.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, di-
cens: 2 Præcipe filiis Israel, ut afferant tibi
oleum de olivis purissimum, ac lucidum, ad
concinnandas lucernas jugiter, 3 Extra ve-
lum testimonii in tabernaculo fœderis. Ponet-
que eas Aaron a vespere usque ad mane coram
Domino, cultu rituque perpetuo in genera-
tionibus vestris. 4 Super candelabrum mun-
dissimum ponentur semper in conspectu Do-
mini. 5 Accipies quoque similam, et coques
ex ea duodecim panes, qui singuli habebunt
duas decimas: 6 Quorum senos altrinsecus
super mensam purissimam coram Domino
statues; 7 Et pones super eos thus lucidissi-
mum, ut sit panis in monimentum oblationis
Domini. 8 Per singula sabbata mutabuntur
coram Domino suscepti a filiis Israel fœdere
sempiterno: 9 Eruntque Aaron et filiorum
ejus, ut comedant eos in loco sancto: quia
sanctum sanctorum est de sacrificiis Domini
jure perpetuo. 10 Ecce autem egressus filius
mulieris Israelitidis, quem pepererat de viro
Ægyptio inter filios Israel, jurgatus est in
castris cum viro Israelita. 11 Cumque bla-
sphemasset nomen, et maledixisset ei, adductus
est ad Moysen. (Vocabatur autem mater ejus
Salumith, filia Dabri de tribu Dan.) 12 Mise-
runtque eum in carcerem, donec nossent quid ju-
beret Dominus. 13 Qui locutus est ad Moysen,
14 Dicens: Educ blasphemum extra castra, et
ponant omnes qui audierunt, manus suas super
caput ejus, et lapidet eum populus universus.

15 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ
כִּי־יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ׃ 16 וְנֹקֵב
שֵׁם־יְהוָֹה מוֹת יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ־בוֹ כָּל־
הָעֵדָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ שֵׁם יוּמָת׃
17 וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת׃
18 וּמַכֵּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת
נָפֶשׁ׃ 19 וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ 20 שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן
מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ׃ 21 וּמַכֵּה בְהֵמָה
יְשַׁלְּמֶנָּה וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת׃ 22 מִשְׁפַּט
אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי
אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ 23 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֶן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה׃

פ פ פ לב

פרשה כה׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי
לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָֹה׃ 3 שֵׁשׁ
שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ
וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָֹה
שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ 5 אֵת
סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ
לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃
6 וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ
וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ
הַגָּרִים עִמָּךְ׃ 7 וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר
בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃
ס 8 וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים
שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי
שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה׃ 9 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים
תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃ 10 וְקִדַּשְׁתֶּם
אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר
בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם
וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ
תָּשֻׁבוּ׃ 11 יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ
אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃

15 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς, Ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσηται Θεὸν ἁμαρ-
τίαν λήψεται, 16 Ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου
θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολείτω αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραήλ· ἐάν τε προσήλυτος ἐάν
τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα
Κυρίου τελευτάτω. 17 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ
ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατού-
σθω. 18 Καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος, καὶ ἀποθάνῃ,
ἀποτισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς. 19 Καὶ ἐάν τις
δῷ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως
ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ· 20 Σύντριμμα ἀντὶ συν-
τρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ
ὀδόντος, καθότι ἂν δῷ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω
δοθήσεται αὐτῷ. 21 Ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον,
καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω· 22 Δικαίωσις
μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ, ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 23 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον
ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν
λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει
Σινᾶ λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ Κυρίῳ. 3 Ἓξ ἔτη σπερεῖς
τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἓξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου
καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς· 4 Τῷ δὲ ἔτει τῷ
ἑβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ, σάββατα
τῷ Κυρίῳ· τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπε-
λόν σου οὐ τεμεῖς, 5 Καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα
τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ
ἁγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύ-
σεως ἔσται τῇ γῇ. 6 Καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς
γῆς βρώματά σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ
σου καὶ τῷ μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσ-
κειμένῳ πρὸς σέ· 7 Καὶ τοῖς κτήνεσί σου καὶ τοῖς
θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα
αὐτοῦ εἰς βρῶσιν. 8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ
ἀναπαύσεις ἐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις· καὶ ἔσονταί
σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα
ἔτη. 9 Διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ ὑμῶν· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ
μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἱλασμοῦ, διαγγελεῖτε σάλπιγγι
ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν. 10 Καὶ ἁγιάσετε τὸ ἔτος
τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεσιν
ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· ἐνιαυτὸς
ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἀπελεύσεται
εἷς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν
πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. 11 Ἀφέσεως σημασία
αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν·
οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαί-
νοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς·

15 Et ad filios Israel loqueris: Homo, qui
maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum:
16 Et qui blasphemaverit nomen Domini,
morte moriatur: lapidibus opprimet eum omnis
multitudo, sive ille civis, sive peregrinus fuerit.
Qui blasphemaverit nomen Domini, morte mo-
riatur. 17 Qui percusserit, et occiderit homi-
nem, morte moriatur. 18 Qui percusserit
animal, reddet vicarium, id est, animam pro
anima. 19 Qui irrogaverit maculam cuilibet
civium suorum: sicut fecit, sic fiet ei: 20 Frac-
turam pro fractura, oculum pro oculo, dentem
pro dente restituet; qualem inflixerit maculam,
talem sustinere cogetur. 21 Qui percusserit
jumentum, reddet aliud. Qui percusserit ho-
minem, punietur. 22 Æquum judicium sit
inter vos, sive peregrinus, sive civis pecca-
verit: quia ego sum Dominus Deus vester.
23 Locutusque est Moyses ad filios Israel: et
eduxerunt eum, qui blasphemaverat, extra
castra, ac lapidibus oppresserunt. Feceruntque
filii Israel sicut præceperat Dominus Moysi.

CAPUT XXV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen in
monte Sinaï, dicens: 2 Loquere filiis Israel,
et dices ad eos: Quando ingressi fueritis terram
quam ego dabo vobis, sabbatizes sabbatum Do-
mino. 3 Sex annis seres agrum tuum, et sex
annis putabis vineam tuam, colligesque fructus
ejus: 4 Septimo autem anno sabbatum erit
terræ, requietionis Domini: agrum non seres,
et vineam non putabis. 5 Quæ sponte gignet
humus, non metes: et uvas primitiarum tuarum
non colliges quasi vindemiam: annus enim
requietionis terræ est: 6 Sed erunt vobis in
cibum, tibi et servo tuo, ancillæ et mercenario
tuo, et advenæ, qui peregrinantur apud te:
7 Jumentis tuis et pecoribus, omnia quæ
nascuntur, præbebunt cibum. 8 Numerabis
quoque tibi septem hebdomadas annorum, id
est, septies septem, quæ simul faciunt annos
quadraginta novem: 9 Et clanges buccina
mense septimo, decima die mensis, propi-
tiationis tempore in universa terra vestra.
10 Sanctificabisque annum quinquagesimum,
et vocabis remissionem cunctis habitatoribus
terræ tuæ: ipse est enim jubileus. Re-
vertetur homo ad possessionem suam, et
unusquisque rediet ad familiam pristinam:
11 Quia jubileus est et quinquagesimus annus.
Non seretis, neque metetis sponte in agro
nascentia, et primitias vindemiæ non colligetis,

12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־
הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ 13 בִּשְׁנַת
הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃
14 וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה
מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃
15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת
עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי־תְבוּאֹת יִמְכָּר־לָךְ׃
16 לְפִי ׀ רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט
הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת
הוּא מֹכֵר לָךְ׃ 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־
עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־
מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם
עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ 19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ
וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃
20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
הֵן לֹא נִזְרָע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃
21 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית
וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃
22 וּזְרַעְתֶּם אֵת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם
מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד ׀ הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת
עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃ 23 וְהָאָרֶץ
לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים
וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃ 24 וּבְכֹל אֶרֶץ
אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃
ס 25 כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ
וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֵת מִמְכַּר
אָחִיו׃ 26 וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה־לּוֹ גֹּאֵל
וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃ 27 וְחִשַּׁב
אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת־הָעֹדֵף לָאִישׁ
אֲשֶׁר מָכַר־לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ 28 וְאִם־לֹא
מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ
בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצָא
בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ ס 29 וְאִישׁ
כִּי־יִמְכֹּר בֵּית־מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה
גְּאֻלָּתוֹ עַד־תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה
גְאֻלָּתוֹ׃ 30 וְאִם לֹא־יִגָּאֵל עַד־מְלֹאת
לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־
בָּעִיר אֲשֶׁר־לֹא חֹמָה לַצְּמִיתֻת לַקֹּנֶה
אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ 31 וּבָתֵּי
הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמָה סָבִיב
עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ
וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ 32 וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי
אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם׃

*12 Ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν,
ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς.
13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανε-
λεύσεται εἰς τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ. 14 Ἐὰν δὲ ἀποδῷ
πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ
πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον·
15 Κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ
παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννη-
μάτων ἀποδώσεταί σοι. 16 Καθότι ἂν πλεῖον τῶν
ἐτῶν πληθυνεῖ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν
ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἐλαττονώσει τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ·
ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ, οὕτως ἀποδώσεταί
σοι. 17 Μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον, καὶ
φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 18 Καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά
μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξασθε καὶ
ποιήσετε αὐτά, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποι-
θότες· 19 Καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ
φάγεσθε εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες
ἐπ' αὐτῆς. 20 Ἐὰν δὲ λέγητε, Τί φαγόμεθα ἐν τῷ
ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τούτῳ ἐὰν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συνα-
γάγωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν; 21 Καὶ ἀποστέλλω
τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ
ποιήσει τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.
22 Καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγεσθε
ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ
ἐνάτου· ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε
παλαιὰ παλαιῶν. 23 Καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς
βεβαίωσιν· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι
καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου· 24 Καὶ
κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε
τῆς γῆς. 25 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ
σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ
ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ καὶ λυτρώσεται
τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 26 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ
τινὶ ὁ ἀγχιστεύων, καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὑρεθῇ
αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ, 27 Καὶ συλλογιεῖται
τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει
τῷ ἀνθρώπῳ ᾧ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται
εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ. 28 Ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ
αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ
ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἕκτου
ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ
ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ. 29 Ἐὰν δέ
τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένῃ,
καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς· ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς
ἡμερῶν, ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς. 30 Ἐὰν δὲ μὴ
λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος,
κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ
τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς
γενεὰς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.
31 Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν
ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς
γῆς λογισθήσονται· λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται
καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται. 32 Καὶ αἱ πόλεις
Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν,
λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις·*

12 Ob sanctificationem jubilei, sed statim ob-
lata comedetis. 13 Anno jubilei redient omnes
ad possessiones suas. 14 Quando vendes quip-
piam civi tuo, vel emes ab eo, ne contristes
fratrem tuum: sed juxta numerum annorum
jubilei emes ab eo, 15 Et juxta supputationem
frugum vendet tibi. 16 Quanto plures anni
remanserint post jubileum, tanto crescet et
pretium: et quanto minus temporis numera-
veris, tanto minoris et emptio constabit;
tempus enim frugum vendet tibi. 17 Nolite
affligere contribules vestros, sed timeat unus-
quisque Deum suum, quia ego Dominus Deus
vester. 18 Facite præcepta mea, et judicia
custodite, et implete ea, ut habitare possitis in
terra absque ullo pavore, 19 Et gignat vobis
humus fructus suos, quibus vescamini usque
ad saturitatem, nullius impetum formidantes.
20 Quod si dixeritis: Quid comedemus anno
septimo, si non severimus, neque collegerimus
fruges nostras? 21 Dabo benedictionem meam
vobis anno sexto, et faciet fructus trium anno-
rum: 22 Seretisque anno octavo, et comedetis
veteres fruges usque ad nonum annum: donec
nova nascantur, edetis vetera. 23 Terra quoque
non vendetur in perpetuum: quia mea est, et
vos advenæ et coloni mei estis; 24 Unde
cuncta regio possessionis vestræ sub redemp-
tionis conditione vendetur. 25 Si attenuatus
frater tuus vendiderit possessiunculam suam,
et voluerit propinquus ejus, potest redimere
quod ille vendiderat. 26 Sin autem non ha-
buerit proximum, et ipse pretium ad redimen-
dum potuerit invenire: 27 Computabuntur
fructus ex eo tempore quo vendidit: et quod
reliquum est, reddet emptori, sicque recipiet
possessionem suam. 28 Quod si non invenerit
manus ejus ut reddat pretium, habebit emptor
quod emerat, usque ad annum jubileum. In
ipso enim omnis venditio redibit ad dominum,
et ad possessorem pristinum. 29 Qui vendi-
derit domum intra urbis muros, habebit licen-
tiam redimendi, donec unus impleatur annus.
30 Si non redemerit, et anni circulus fuerit
evolutus, emptor possidebit eam, et posteri ejus
in perpetuum, et redimi non poterit, etiam in
jubileo. 31 Sin autem in villa fuerit domus,
quæ muros non habet, agrorum jure vendetur:
si ante redempta non fuerit, in jubileo re-
vertetur ad dominum. 32 Ædes Levitarum,
quæ in urbibus sunt, semper possunt redimi:

33 וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר־בַּיִת
וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי. עָרֵי הַלְוִיִּם
הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 34 וּשְׂדֵה
מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם
הוּא לָהֶם׃ ס 35 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ
וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב
וָחַי עִמָּךְ׃ 36 אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ
וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ׃
37 אֶת־כַּסְפְּךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
לֹא־תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ 38 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת
לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃
ס 39 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ
וְנִמְכַּר־לָךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃
40 כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד־שְׁנַת
הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ 41 וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא
וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת
אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ 42 כִּי־עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר־
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ
מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ 43 לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ
וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ 44 וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר
יִהְיוּ־לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם
מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ 45 וְגַם מִבְּנֵי
הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ
וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ
בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ 46 וְהִתְנַחַלְתֶּם
אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה
לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה בוֹ
בְּפָרֶךְ׃ ס 47 וְכִי תַשִּׂיג יַד
גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר
לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת
גֵּר׃ 48 אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ אֶחָד
מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃ 49 אוֹ־דֹדוֹ אוֹ בֶן־דֹּדוֹ
יִגְאָלֶנּוּ אוֹ־מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ
אוֹ־הִשִּׂיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃ 50 וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ
מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה
כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר
יִהְיֶה עִמּוֹ׃ 51 אִם־עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים
לְפִיהֶן יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ׃ 52 וְאִם־
מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל
וְחִשַּׁב־לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלָּתוֹ׃
53 כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ
בְּפֶרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ 54 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה
וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃

33 Καὶ ὃς ἂν λυτρώσηται παρὰ τῶν Λευιτῶν, καὶ
ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατα-
σχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων
τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ. 34 Καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλε-
σιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία
τοῦτο αὐτῶν ἐστίν. 35 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός
σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοί,
ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου, καὶ
ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ. 36 Οὐ λήψῃ παρ'
αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει, καὶ φοβηθήσῃ τὸν
Θεόν σου, ἐγὼ Κύριος, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου
μετὰ σοῦ. 37 Τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ
τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώ-
ματά σου. 38 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγα-
γὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν
Χαναὰν ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός. 39 Ἐὰν δὲ ταπει-
νωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ πραθῇ σοι, οὐ
δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου· 40 Ὡς μισθωτὸς
ἢ πάροικος ἔσται σοι, ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως
ἐργᾶται παρὰ σοί· 41 Καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει
καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς
τὴν γενεὰν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν
ἀποδραμεῖται. 42 Διότι οἰκέται μού εἰσιν οὗτοι οὓς
ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐ πραθήσεται ἐν πράσει
οἰκέτου· 43 Οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ,
καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου. 44 Καὶ παῖς
καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνταί σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ὅσοι κύκλῳ σού εἰσιν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον
καὶ δούλην· 45 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων
τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ
τῶν συγγενῶν αὐτῶν ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν. 46 Καὶ κατα-
μεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ
ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα· τῶν δὲ
ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις.
47 Ἐὰν δὲ εὕρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παρ-
οίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ἀπορηθεὶς ὁ ἀδελφός σου
πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ ἢ
ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ, 48 Μετὰ τὸ πραθῆναι αὐ-
τῷ λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ· εἷς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
λυτρώσεται αὐτόν, 49 Ἀδελφὸς πατρὸς αὐτοῦ ἢ
υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς λυτρώσεται αὐτόν, ἢ ἀπὸ τῶν
οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυ-
τρώσεται αὐτόν· ἐὰν δὲ εὐπορηθεὶς ταῖς χερσί, λυ-
τρώσεται ἑαυτόν. 50 Καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν
κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν
αὐτῷ ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἔσται τὸ
ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου· ἔτος ἐξ
ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ. 51 Ἐὰν δέ τινι πλεῖον
τῶν ἐτῶν ᾖ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ· 52 Ἐὰν
δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνι-
αυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ
τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ὡς
μισθωτός· 53 Ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐ-
τοῦ· οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου.
54 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ
ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·

33 Si redemptæ non fuerint, in jubileo rever-
tentur ad dominos, quia domus urbium Levi-
tarum pro possessionibus sunt inter filios Is-
rael. 34 Suburbana autem eorum non veneant,
quia possessio sempiterna est. 35 Si attenua-
tus fuerit frater tuus, et infirmus manu, et
susceperis eum quasi advenam et peregrinum,
et vixerit tecum, 36 Ne accipias usuras ab
eo, nec amplius quam dedisti. Time Deum
tuum, ut vivere possit frater tuus apud te.
37 Pecuniam tuam non dabis ei ad usuram, et
frugum superabundantiam non exiges. 38 Ego
Dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra
Ægypti, ut darem vobis terram Chanaan, et
essem vester Deus. 39 Si paupertate compul-
sus vendiderit se tibi frater tuus, non eum
opprimes servitute famulorum, 40 Sed quasi
mercenarius et colonus erit: usque ad annum
jubileum operabitur apud te, 41 Et postea
egredietur cum liberis suis, et revertetur ad
cognationem et ad possessionem patrum suo-
rum: 42 Mei enim servi sunt, et ego eduxi
eos de terra Ægypti; non veneant conditione
servorum: 43 Ne affligas eum per potentiam,
sed metuito Deum tuum. 44 Servus et ancilla
sint vobis de nationibus quæ in circuitu vestro
sunt. 45 Et de advenis qui peregrinantur
apud vos, vel qui ex his nati fuerint in terra
vestra, hos habebitis famulos: 46 Et heredi-
tario jure transmittetis ad posteros, ac possi-
debitis in æternum; fratres autem vestros
filios Israel ne opprimatis per potentiam. 47 Si
invaluerit apud vos manus advenæ atque pere-
grini, et attenuatus frater tuus vendiderit se
ei, aut cuiquam de stirpe ejus: 48 Post ven-
ditionem potest redimi. Qui voluerit ex fra-
tribus suis, redimet eum, 49 Et patruus, et
patruelis, et consanguineus, et affinis. Sin
autem et ipse potuerit, redimet se, 50 Sup-
putatis duntaxat annis a tempore venditionis
suæ usque ad annum jubileum: et pecunia,
qua venditus fuerat, juxta annorum numerum
et rationem mercenarii supputata. 51 Si
plures fuerint anni qui remanent usque ad jubi-
leum, secundum hos reddet et pretium; 52 Si
pauci, ponet rationem cum eo juxta annorum
numerum, et reddet emptori quod reliquum est
annorum, 53 Quibus ante servivit mercedibus
imputatis: non affliget eum violenter in con-
spectu tuo. 54 Quod si per hæc redimi non po-
tuerit, anno jubileo egredietur cum liberis suis.

ויקרא כה כו

55 כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם
אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פרשה כו׃

1 לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה
לֹא־תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ
בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֺת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 2 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי
תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃

פ פ פ לג

3 אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֺתַי תִּשְׁמְרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ 4 וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם
וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן
פִּרְיוֹ׃ 5 וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר
יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע
וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ 6 וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי
חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר
בְּאַרְצְכֶם׃ 7 וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ
לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ 8 וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה
מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ
אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ 9 וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם
וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִימֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ 10 וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן
וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ 11 וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃
12 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ 13 אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִהְיֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת
עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ פ
14 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־
הַמִּצְוֺת הָאֵלֶּה׃ 15 וְאִם־בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ
וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי
עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֺתַי לְהַפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי׃
16 אַף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי
עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת־הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת־הַקַּדַּחַת
מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבֹת נָפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם
לָרִיק זַרְעֲכֶם וַאֲכָלֻהוּ אֹיְבֵיכֶם׃ 17 וְנָתַתִּי
פָנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ
בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם וְאֵין־רֹדֵף אֶתְכֶם׃
18 וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי
לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, κέ, κϛ'.

55 Ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται εἰσίν, παῖδές
μου οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. κϛ'.

1 ΕΓΩ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· οὐ ποιήσετε ὑμῖν
αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ γλυπτά, οὐδὲ στήλην
ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ
γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 2 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ
ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγώ εἰμι Κύριος.
3 Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς
ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς,
4 Καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ
ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν
πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· 5 Καὶ κατα-
λήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγη-
τὸς καταλήψεται τὸν σπόρον, καὶ φάγεσθε τὸν
ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ
ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διε-
λεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· 6 Καὶ δώσω εἰρήνην
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς
ὁ ἐκφοβῶν, καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς
ὑμῶν· 7 Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ
πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνῳ· 8 Καὶ διώξονται
ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται
μυριάδας, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον
ὑμῶν μαχαίρᾳ· 9 Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν δια-
θήκην μου μεθ' ὑμῶν· 10 Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ
παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων
ἐξοίσετε· 11 Καὶ θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καὶ
οὐ βδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς· 12 Καὶ ἐμπεριπα-
τήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεὸς καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ
μοι λαός· 13 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγα-
γὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων, καὶ
συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον
ὑμᾶς μετὰ παῤῥησίας. 14 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ
μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,
15 Ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου
προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πά-
σας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην
μου, 16 Καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν, καὶ ἐπιστήσω
ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τήν τε ψώραν καὶ τὸν ἴκτερα
σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυ-
χὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν· καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς
τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι
ὑμῶν· 17 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν,
καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε
οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς. 18 Καὶ ἐὰν ἕως τού-
του μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παι-
δεῦσαι ὑμᾶς ἑπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·

LEVITICUS, XXV. XXVI.

55 Mei enim sunt servi filii Israel, quos eduxi
de terra Ægypti.

CAPUT XXVI.

1 Ego Dominus Deus vester: Non facietis
vobis idolum et sculptile, nec titulos erigetis,
nec insignem lapidem ponetis in terra vestra,
ut adoretis eum. Ego enim sum Dominus
Deus vester. 2 Custodite sabbata mea, et
pavete ad sanctuarium meum. Ego Dominus.
3 Si in præceptis meis ambulaveritis, et man-
data mea custodieritis, et feceritis ea, dabo
vobis pluvias temporibus suis, 4 Et terra
gignet germen suum, et pomis arbores reple-
buntur. 5 Apprehendet messium tritura vin-
demiam, et vindemia occupabit sementem: et
comedetis panem vestrum in saturitate, et
absque pavore habitabitis in terra vestra.
6 Dabo pacem in finibus vestris: dormietis,
et non erit qui exterreat. Auferam malas
bestias: et gladius non transibit terminos
vestros. 7 Persequemini inimicos vestros, et
corruent coram vobis: 8 Persequentur quin-
que de vestris centum alienos, et centum de
vobis decem millia: cadent inimici vestri gla-
dio in conspectu vestro. 9 Respiciam vos, et
crescere faciam: multiplicabimini, et firmabo
pactum meum vobiscum. 10 Comedetis ve-
tustissima veterum, et vetera novis superve-
nientibus projicietis. 11 Ponam tabernaculum
meum in medio vestri, et non abjiciet vos
anima mea. 12 Ambulabo inter vos, et ero
Deus vester, vosque eritis populus meus.
13 Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos
de terra Ægyptiorum, ne serviretis eis, et qui
confregi catenas cervicum vestrarum, ut ince-
deretis erecti. 14 Quod si non audieritis me,
nec feceritis omnia mandata mea, 15 Si spre-
veritis leges meas, et judicia mea contempse-
ritis, ut non faciatis ea quæ a me constituta
sunt, et ad irritum perducatis pactum meum:
16 Ego quoque hæc faciam vobis: Visitabo
vos velociter in egestate, et ardore, qui confi-
ciat oculos vestros, et consumat animas vestras.
Frustra seretis sementem, quæ ab hostibus
devorabitur. 17 Ponam faciem meam con-
tra vos, et corruetis coram hostibus vestris,
et subjiciemini his qui oderunt vos; fu-
gietis, nemine persequente. 18 Sin autem
nec sic obedieritis mihi, addam correptiones
vestras septuplum propter peccata vestra.

19 וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־
שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֻשָׁה׃
20 וְתַם לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־
יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ 21 וְאִם־
תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי
וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃
22 וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְּלָה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה
אֶתְכֶם וְנָשַׁמּוּ דַּרְכֵיכֶם׃ 23 וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא
תִוָּסְרוּ לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ 24 וְהָלַכְתִּי
אַף־אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם־
אָנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ 25 וְהֵבֵאתִי
עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם־בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם
אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם
בְּיַד־אוֹיֵב׃ 26 בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה־לֶחֶם
וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר
אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם
וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ ס 27 וְאִם־בְּזֹאת
לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃
28 וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת־קֶרִי וְיִסַּרְתִּי
אֶתְכֶם אַף־אָנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃
29 וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם
תֹּאכֵלוּ׃ 30 וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי
אֶת־חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־פִּגְרֵי
גִּלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ 31 וְנָתַתִּי
אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה וַהֲשִׁמּוֹתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם
וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ 32 וַהֲשִׁמֹּתִי
אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם
הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ 33 וְאֶתְכֶם אֱזָרֶה בַגּוֹיִם
וַהֲרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם
שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ 34 אָז תִּרְצֶה
הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ כֹּל יְמֵי הָשַּׁמָּה
וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ
וְהִרְצָת אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ 35 כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה
תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא־שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם
בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ 36 וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם
וְהֵבֵאתִי מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצֹת אֹיְבֵיהֶם
וְרָדַף אֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ מְנֻסַת־
חֶרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃ 37 וְכָשְׁלוּ אִישׁ־
בְּאָחִיו כְּמִפְּנֵי־חֶרֶב וְרֹדֵף אָיִן וְלֹא־תִהְיֶה
לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ 38 וַאֲבַדְתֶּם
בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם׃
39 וְהַנִּשְׁאָרִים בָּכֶם יִמַּקּוּ בַּעֲוֺנָם בְּאַרְצֹת
אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֺנֹת אֲבֹתָם אִתָּם יִמָּקּוּ׃

19 Καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν,
καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν
ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν· 20 Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς
ὑμῶν, καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς,
καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν
αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι
καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν
πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν· 22 Καὶ
ἀποστέλλω ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ
κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ
ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ
ὑμῶν. 23 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ
πορεύησθε πρὸς μὲ πλάγιοι, 24 Πορεύσομαι κἀγὼ
μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ
ἑπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν· 25 Καὶ ἐπάξω
ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης, καὶ
καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ
θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας
τῶν ἐχθρῶν· 26 Ἐν τῷ θλῖψαι ὑμᾶς σιτοδείᾳ
ἄρτων, καὶ πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἑνί, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλη-
σθῆτε. 27 Ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου
καὶ πορεύησθε πρὸς μὲ πλάγιοι, 28 Καὶ αὐτὸς
πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ παι-
δεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν·
29 Καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς
σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε· 30 Καὶ
ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ
ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν
ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθιεῖ ἡ
ψυχή μου ὑμῖν· 31 Καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν
ἐρήμους, καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ
ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν· 32 Καὶ
ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται
ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
33 Καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξανα-
λώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα· καὶ ἔσται
ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται
ἔρημοι. 34 Τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς,
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν·
τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάβ-
βατα αὐτῆς, 35 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως
αὐτῆς, σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαβ-
βάτοις ὑμῶν, ἡνίκα κατῳκεῖτε αὐτήν. 36 Καὶ τοῖς
καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διώξεται
αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύξονται ὡς
φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς
διώκοντος· 37 Καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν
ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος,
καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.
38 Καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται
ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 39 Καὶ οἱ κατα-
λειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακήσονται.

19 Et conteram superbiam duritiæ vestræ.
Daboque vobis cælum desuper sicut ferrum,
et terram æneam. 20 Consumetur incassum
labor vester, non proferet terra germen, nec
arbores poma præbebunt. 21 Si ambulaveritis
ex adverso mihi, nec volueritis audire me,
addam plagas vestras in septuplum propter
peccata vestra: 22 Immittamque in vos be-
stias agri, quæ consumant vos, et pecora vestra,
et ad paucitatem cuncta redigant, desertæque
fiant viæ vestræ. 23 Quod si nec sic volue-
ritis recipere disciplinam, sed ambulaveritis
ex adverso mihi: 24 Ego quoque contra vos
adversus incedam, et percutiam vos septies
propter peccata vestra, 25 Inducamque super
vos gladium ultorem fœderis mei. Cumque
confugeritis in urbes, mittam pestilentiam in
medio vestri, et trademini in manibus hostium,
26 Postquam confregero baculum panis vestri:
ita ut decem mulieres in uno clibano coquant
panes, et reddant eos ad pondus: et comedetis,
et non saturabimini. 27 Sin autem nec per
hæc audieritis me, sed ambulaveritis contra
me: 28 Et ego incedam adversus vos in
furore contrario, et corripiam vos septem plagis
propter peccata vestra, 29 Ita ut comedatis
carnes filiorum vestrorum et filiarum vestra-
rum. 30 Destruam excelsa vestra, et simula-
chra confringam. Cadetis inter ruinas idolorum
vestrorum, et abominabitur vos anima mea,
31 In tantum ut urbes vestras redigam in
solitudinem, et deserta faciam sanctuaria ve-
stra, nec recipiam ultra odorem suavissimum.
32 Disperdamque terram vestram, et stupe-
bunt super ea inimici vestri, cum habitatores
illius fuerint; 33 Vos autem dispergam in
gentes, et evaginabo post vos gladium, eritque
terra vestra deserta, et civitates vestræ di-
rutæ. 34 Tunc placebunt terræ sabbata sua
cunctis diebus solitudinis suæ: quando fueritis
35 In terra hostili, sabbatizabit, et requiescet
in sabbatis solitudinis suæ, eo quod non re-
quieverit in sabbatis vestris quando habitabatis
in ea. 36 Et qui de vobis remanserint, dabo
pavorem in cordibus eorum in regionibus ho-
stium, terrebit eos sonitus folii volantis, et ita
fugient quasi gladium: cadent, nullo perse-
quente, 37 Et corruent singuli super fratres
suos quasi bella fugientes: nemo vestrum ini-
micis audebit resistere; 38 Peribitis inter gen-
tes, et hostilis vos terra consumet. 39 Quod si et
de iis aliqui remanserint, tabescent in iniquita-
tibus suis, in terra inimicorum suorum, et prop-
ter peccata patrum suorum et sua affligentur:

40 וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֺנָם וְאֶת־עֲוֺן אֲבֹתָם
בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי וְאַף אֲשֶׁר־הָלְכוּ
עִמִּי בְּקֶרִי׃ 41 אַף־אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקֶרִי
וְהֵבֵאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ־אָז יִכָּנַע
לְבָבָם הֶעָרֵל וְאָז יִרְצוּ אֶת־עֲוֺנָם׃ 42 וְזָכַרְתִּי
אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ
אֶזְכֹּר׃ 43 וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרֶץ אֶת־
שַׁבְּתֹתֶיהָ בָּהְשַׁמָּה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־
עֲוֺנָם יַעַן וּבְיַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי
גָּעֲלָה נַפְשָׁם׃ 44 וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם
בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים
לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ 45 וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃
46 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה כז

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי
יַפְלִא נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נְפָשֹׁת לַיהוָה׃ 3 וְהָיָה
עֶרְכְּךָ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־
שִׁשִּׁים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל
כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ 4 וְאִם־נְקֵבָה הִוא וְהָיָה
עֶרְכְּךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל׃ 5 וְאִם מִבֶּן־חָמֵשׁ
שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ
הַזָּכָר עֶשְׂרִים שְׁקָלִים וְלַנְּקֵבָה עֲשֶׂרֶת
שְׁקָלִים׃ 6 וְאִם מִבֶּן־חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן־חָמֵשׁ
שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים
כָּסֶף וְלַנְּקֵבָה עֶרְכְּךָ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כָּסֶף׃
7 וְאִם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמַעְלָה אִם־זָכָר
וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁקֶל וְלַנְּקֵבָה
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים׃ 8 וְאִם־מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ
וְהֶעֱמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן
עַל־פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֶנּוּ
הַכֹּהֵן׃ ס 9 וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר
יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃ 10 לֹא
יַחֲלִיפֶנּוּ וְלֹא־יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרָע אוֹ־
רַע בְּטוֹב וְאִם־הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה
בִּבְהֵמָה וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃

40 Καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ
τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβη-
σαν καὶ ὑπερεῖδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον
μου πλάγιοι, 41 Καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν
ἐν θυμῷ πλαγίῳ· καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία
αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν. 42 Καὶ μνησθήσομαι τῆς δια-
θήκης Ἰακὼβ, καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαὰκ καὶ τῆς
διαθήκης Ἀβραὰμ μνησθήσομαι· καὶ τῆς γῆς
μνησθήσομαι, 43 Καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται
ἀπ' αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτούς, καὶ
αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθ' ὧν
τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον καὶ τοῖς προστάγμασί
μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν. 44 Καὶ οὐδ' ὡς
ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ
ὑπερεῖδον αὐτούς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην
μου τὴν πρὸς αὐτούς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτῶν. 45 Καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς
προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ
οἴκου δουλείας, ἔναντι τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν
Θεός· ἐγώ εἰμι Κύριος. 46 Ταῦτα τὰ κρίματά μου
καὶ τὰ προστάγματά μου, καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε
Κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὃς
ἂν εὔξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ
Κυρίῳ, 3 Ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς ἕως ἑξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντή-
κοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ·
4 Τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα
δίδραχμα. 5 Ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἴκοσι
ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα,
τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα. 6 Ἀπὸ δὲ μηνιαίου
ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε
δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα ἀργυρίου.
7 Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἑξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν
ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα
ἀργυρίου, ἐὰν δὲ θήλεια, δέκα δίδραχμα. 8 Ἐὰν δὲ
ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως, καὶ
τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς· καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ
εὐξαμένου τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς. 9 Ἐὰν δὲ ἀπὸ
τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον
τῷ Κυρίῳ, ὃς ἂν δῷ ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται
ἅγιον. 10 Οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ οὐδὲ
πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ αὐτὸ
κτῆνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια.

40 Donec confiteantur iniquitates suas, et
majorum suorum, quibus prævaricati sunt in
me, et ambulaverunt ex adverso mihi. 41 Am-
bulabo igitur et ego contra eos, et inducam illos
in terram hostilem, donec erubescat incircum-
cisa mens eorum: tunc orabunt pro impietati-
bus suis. 42 Et recordabor fœderis mei, quod
pepigi cum Jacob, et Isaac, et Abraham. Terræ
quoque memor ero: 43 Quæ cum relicta fuerit
ab eis, complacebit sibi in sabbatis suis, patiens
solitudinem propter illos. Ipsi vero rogabunt
pro peccatis suis, eo quod abjecerint judicia
mea, et leges meas despexerint. 44 Et tamen
etiam cum essent in terra hostili, non penitus
abjeci eos, neque sic despexi ut consumerentur,
et irritum facerem pactum meum cum eis.
Ego enim sum Dominus Deus eorum, 45 Et
recordabor fœderis mei pristini, quando eduxi
eos de terra Ægypti in conspectu gentium, ut
essem Deus eorum. Ego Dominus. 46 Hæc
sunt judicia atque præcepta et leges, quas
dedit Dominus inter se et filios Israel in monte
Sinai per manum Moysi.

CAPUT XXVII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Homo qui votum fecerit, et spoponderit
Deo animam suam, sub æstimatione dabit pre-
tium. 3 Si fuerit masculus a vigesimo anno
usque ad sexagesimum annum, dabit quinqua-
ginta siclos argenti ad mensuram sanctuarii:
4 Si mulier, triginta. 5 A quinto autem
anno usque ad vigesimum, masculus dabit
viginti siclos: femina, decem. 6 Ab uno mense
usque ad annum quintum, pro masculo dabun-
tur quinque sicli: pro femina, tres. 7 Sexa-
genarius et ultra masculus dabit quindecim
siclos: femina, decem. 8 Si pauper fuerit, et
æstimationem reddere non valebit, stabit coram
sacerdote: et quantum ille æstimaverit, et vide-
rit eum posse reddere, tantum dabit. 9 Animal
autem, quod immolari potest Domino, si quis
voverit, sanctum erit, 10 Et mutari non poterit,
id est, nec melius malo, nec pejus bono; quod si
mutaverit: et ipsum quod mutatum est, et illud
pro quo mutatum est, consecratum erit Domino.

11 וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא־יַקְרִיבוּ
מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָֹה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה
לִפְנֵי הַכֹּהֵן׃ 12 וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ
בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכְּךָ הַכֹּהֵן
כֵּן יִהְיֶה׃ 13 וְאִם־גָּאֹל יִגְאָלֶנָּה וְיָסַף
חֲמִישִׁתוֹ עַל־עֶרְכֶּךָ׃ 14 וְאִישׁ כִּי־יַקְדִּשׁ
אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָֹה וְהֶעֱרִיכוֹ הַכֹּהֵן
בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ
הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם׃ 15 וְאִם־הַמַּקְדִּישׁ יִגְאַל
אֶת־בֵּיתוֹ וְיָסַף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו
וְהָיָה לוֹ׃ 16 וְאִם ׀ מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ
אִישׁ לַיהוָֹה וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ זֶרַע
חֹמֶר שְׂעֹרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כָּסֶף׃
17 אִם־מִשְּׁנַת הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ כְּעֶרְכְּךָ
יָקוּם׃ 18 וְאִם־אַחַר הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ
וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים
הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכֶּךָ׃
19 וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִּישׁ
אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם
לוֹ׃ 20 וְאִם־לֹא יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־
מָכַר אֶת־הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אַחֵר לֹא־יִגָּאֵל
עוֹד׃ 21 וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַיֹּבֵל
קֹדֶשׁ לַיהוָֹה כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה
אֲחֻזָּתוֹ׃ 22 וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר
לֹא מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ לַיהוָֹה׃
23 וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֵת מִכְסַת הָעֶרְכְּךָ
עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכְּךָ בַּיּוֹם
הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָֹה׃ 24 בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל
יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לַאֲשֶׁר־לוֹ
אֲחֻזַּת הָאָרֶץ׃ 25 וְכָל־עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקֶל׃ 26 אַךְ־
בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהוָֹה בִּבְהֵמָה לֹא־
יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָֹה
הוּא׃ 27 וְאִם בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפָדָה
בְעֶרְכֶּךָ וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא יִגָּאֵל
וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ׃ 28 אַךְ כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר
יַחֲרִם אִישׁ לַיהוָֹה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם
וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכֵר וְלֹא
יִגָּאֵל כָּל־חֵרֶם קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָֹה׃
29 כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יָחֳרַם מִן־הָאָדָם לֹא
יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת׃ 30 וְכָל־מַעְשַׂר הָאָרֶץ
מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָֹה
הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָֹה׃ 31 וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל
אִישׁ מִמַּעַשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ יֹסֵף עָלָיו׃

11 Ἐὰν δὲ πᾶν κτῆνος ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν οὐ
προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, στήσει
τὸ κτῆνος ἔναντι τοῦ ἱερέως, 12 Καὶ τιμήσεται
αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
πονηροῦ· καὶ καθότι ἂν τιμήσηται αὐτὸ ὁ ἱερεύς,
οὕτω στήσεται. 13 Ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώ-
σηται αὐτό, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν
τιμὴν αὐτοῦ. 14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἁγιάσῃ
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμή-
σεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλῆς καὶ ἀνὰ
μέσον πονηρᾶς· ὡς ἂν τιμήσηται αὐτὴν ὁ ἱερεύς,
οὕτω σταθήσεται. 15 Ἐὰν δὲ ὁ ἁγιάσας αὐτὴν
λυτρῶται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ
ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται
αὐτῷ. 16 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ
κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντήκοντα
δίδραχμα ἀργυρίου. 17 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς ἀφέσεως ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν
τιμὴν αὐτοῦ στήσεται. 18 Ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ
τὴν ἄφεσιν ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, προσλογιεῖται
αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα
ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθή-
σεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ. 19 Ἐὰν δὲ
λυτρῶται τὸν ἀγρὸν ὁ ἁγιάσας αὐτόν, προσθήσει τὸ
ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ,
καὶ ἔσται αὐτῷ. 20 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται τὸν ἀγρόν,
καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ
λυτρώσηται αὐτόν· 21 Ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξελη-
λυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἡ
γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις αὐτοῦ.
22 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὗ κέκτηται, ὃς οὐκ ἔστιν
ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κακασχέσεως αὐτοῦ, ἁγιάσῃ τῷ
Κυρίῳ, 23 Λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος
τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀπο-
δώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ·
24 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ
ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν, οὗ ἦν
ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς. 25 Καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται
σταθμίοις ἁγίοις, εἴκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον.
26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν γένηται ἐν τοῖς
κτήνεσί σου ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθαγιάσει αὐτὸ
οὐδείς· ἐάν τε πρόβατον, τῷ Κυρίῳ ἐστίν. 27 Ἐὰν
δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ
τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς
αὐτό, καὶ ἔσται αὐτῷ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται, πραθή-
σεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ. 28 Πᾶν δὲ ἀνάθεμα
ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων ὅσα
αὐτῷ ἐστίν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ
ἀγροῦ κακασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται οὐδὲ
λυτρώσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ
Κυρίῳ. 29 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων οὐ λυτρωθήσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται.
30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς
γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ Κυρίῳ
ἐστίν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ. 31 Ἐὰν δὲ λυτρῶται
λύτρῳ ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμ-
πτον προσθήσει πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ.

11 Animal immundum, quod immolari Domino
non potest, si quis voverit, adducetur ante
sacerdotem; 12 Qui judicans utrum bonum
an malum sit, statuet pretium. 13 Quod si
dare voluerit is qui offert, addet supra æstima-
tionem quintam partem. 14 Homo si voverit
domum suam, et sanctificaverit Domino, consi-
derabit eam sacerdos utrum bona an mala sit,
et juxta pretium, quod ab eo fuerit consti-
tutum, venundabitur: 15 Sin autem ille qui
voverat, voluerit redimere eam, dabit quintam
partem æstimationis supra, et habebit domum.
16 Quod si agrum possessionis suæ voverit, et
consecraverit Domino: juxta mensuram se-
mentis æstimabitur pretium; si triginta modiis
hordei seritur terra, quinquaginta siclis venun-
detur argenti. 17 Si statim ab anno inci-
pientis jubilei voverit agrum, quanto valere
potest, tanto æstimabitur. 18 Sin autem post
aliquantum temporis: supputabit sacerdos pe-
cuniam juxta annorum, qui reliqui sunt, nu-
merum usque ad jubileum, et detrahetur ex
pretio. 19 Quod si voluerit redimere
agrum ille qui voverat, addet quintam par-
tem æstimatæ pecuniæ, et possidebit eum.
20 Sin autem noluerit redimere, sed alteri
cuilibet fuerit venundatus, ultra eum qui
voverat redimere non poterit: 21 Quia cum
jubilei venerit dies, sanctificatus erit Do-
mino, et possessio consecrata ad jus pertinet
sacerdotum. 22 Si ager emptus est, et non
de possessione majorum sanctificatus fuerit
Domino, 23 Supputabit sacerdos juxta anno-
rum numerum usque ad jubileum, pretium: et
dabit ille qui voverat eum, Domino; 24 In
jubileo autem revertetur ad priorem dominum,
qui vendiderat eum, et habuerat in sorte pos-
sessionis suæ. 25 Omnis æstimatio siclo
sactuarii ponderabitur. Siclus viginti obolos
habet. 26 Primogenita, quæ ad Dominum
pertinent, nemo sanctificare poterit et vovere:
sive bos, sive ovis fuerit, Domini sunt.
27 Quod si immundum est animal, redimet
qui obtulit, juxta æstimationem tuam, et addet
quintam partem pretii; si redimere noluerit,
vendetur alteri quantocumque a te fuerit
æstimatum. 28 Omne quod Domino conse-
cratur, sive homo fuerit, sive animal, sive ager,
non vendetur, nec redimi poterit. Quidquid
semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum
erit Domino. 29 Et omnis consecratio, quæ offer-
tur ab homine, non redimetur, sed morte morie-
tur. 30 Omnes decimæ terræ, sive de frugibus,
sive de pomis arborum, Domini sunt, et illi san
ctificantur. 31 Si quis autem voluerit redimere
decimas suas, addet quintam partem earum.

32 וְכָל־מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר
תַּחַת הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לַיהוָה׃
33 לֹא יְבַקֵּר בֵּין־טוֹב לָרַע וְלֹא יְמִירֶנּוּ
וְאִם־הָמֵר יְמִירֶנּוּ וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ
יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל׃ 34 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינָי׃ פ

32 Καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν καὶ προβάτων, καὶ πᾶν
ὃ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ
δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ. 33 Οὐκ ἀλλάξεις
καλὸν πονηρῷ οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσ-
σων ἀλλάξῃς αὐτό, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται
ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται. 34 Αὗταί εἰσιν αἱ ἐντολαὶ
ἃς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

32 Omnium decimarum bovis et ovis et capræ,
quæ sub pastoris virga transeunt, quidquid
decimum venerit, sanctificabitur Domino.
33 Non eligetur nec bonum nec malum, nec
altero commutabitur; si quis mutaverit: et
quod mutatum est, et pro quo mutatum est,
sanctificabitur Domino, et non redimetur.
34 Hæc sunt præcepta, quæ mandavit Dominus
Moysi ad filios Israel in monte Sinai.

LIBER QUARTUS MOYSIS,

SIVE

NUMERI.

במדבר א

לד :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ 2 שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ 3 מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה
וְאַהֲרֹן׃ 4 וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה
אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא׃ 5 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן
אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ 6 לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 7 לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃
8 לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ 9 לִזְבוּלֻן
אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ 10 לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ 11 לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃
12 לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 13 לְאָשֵׁר
פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ 14 לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־
דְּעוּאֵל׃ 15 לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃
16 אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם
רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם׃ 17 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֵת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ
בְּשֵׁמוֹת׃ 18 וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ 19 כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר
סִינָי׃ ס 20 וַיִּהְיוּ בְנֵי־רְאוּבֵן
בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, ΚΕΦ. ά.

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῇ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ
τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους δευτέρου ἐξελθόντων
αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων, 2 *Λάβετε ἀρχὴν*
πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, 3 *Πᾶς ἄρσην ἀπὸ*
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυ-
νάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐ-
τῶν, σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς· 4 *Καὶ μεθ'*
ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἑκάστου ἀρχόν-
των, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται. 5 *Καὶ ταῦτα τὰ*
ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παραστήσονται μεθ'
ὑμῶν· τῶν Ῥουβὴν Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ· 6 *Τῶν*
Συμεὼν Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· 7 *Τῶν Ἰούδα*
Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ· 8 *Τῶν Ἰσσάχαρ Να-*
θαναὴλ υἱὸς Σωγάρ· 9 *Τῶν Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ*
υἱὸς Χαιλών· τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, τῶν Ἐφραῒμ Ἐλι-
σαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ, 10 *Τῶν Μανασσῆ Γαμαλιὴλ*
υἱὸς Φαδασσούρ· 11 *Τῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν υἱὸς*
Γαδεωνί· 12 *Τῶν Δὰν Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ·*
13 *Τῶν Ἀσὴρ Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν·* 14 *Τῶν Γὰδ*
Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ· 15 *Τῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ*
υἱὸς Αἰνάν. 16 *Οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς,*
ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλίαρχοι
Ἰσραήλ εἰσι. 17 *Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν*
τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόμα-
τος, 18 *Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν*
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους, καὶ ἐπηξονοῦσαν
κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, 19 *Ὃν*
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐπεσκέπη-
σαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ. 20 *Καὶ ἐγένοντο οἱ*
υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

NUMERI, CAPUT I.

LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen in
deserto Sinai, in taberna-
culo fœderis, prima die mensis secundi, anno
altero egressionis eorum ex Ægypto, dicens:
2 Tollite summam universæ congregationis
filiorum Israel per cognationes et domos suas,
et nomina singulorum, quidquid sexus est
masculini 3 A vigesimo anno et supra, om-
nium virorum fortium ex Israel, et numerabi-
tis eos per turmas suas, tu et Aaron. 4 Erunt-
que vobiscum principes tribuum ac domorum
in cognationibus suis, 5 Quorum ista sunt
nomina: De Ruben, Elisur filius Sedeur;
6 De Simeon, Salamiel filius Surisaddai;
7 De Juda, Nahasson filius Aminadab; 8 De
Issachar, Nathanael filius Suar; 9 De Zabu-
lon, Eliab filius Helon. 10 Filiorum autem
Joseph, de Ephraim, Elisama filius Ammiud;
de Manasse, Gamaliel filius Phadassur: 11 De
Benjamin, Abidan filius Gedeonis; 12 De
Dan, Ahiezer filius Amisaddai; 13 De Aser,
Phegiel filius Ochran; 14 De Gad, Eliasaph
filius Duel; 15 De Nephthali, Ahira filius
Enan. 16 Hi nobilissimi principes multitu-
dinis per tribus et cognationes suas, et capita
exercitus Israel: 17 Quos tulerunt Moyses
et Aaron cum omni vulgi multitudine: 18 Et
congregaverunt primo die mensis secundi, re-
censentes eos per cognationes, et domos, ac
familias, et capita, et nomina singulorum, a
vigesimo anno et supra, 19 Sicut præce-
perat Dominus Moysi. Numeratique sunt
in deserto Sinai. 20 De Ruben primogenito
Israelis, per generationes et familias ac do-
mos suas, et nomina capitum singulorum,
omne quod sexus est masculini a vigesimo
anno et supra, procedentium ad bellum,

21 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ
22 לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 23 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ פ 24 לִבְנֵי
גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 25 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ פ
26 לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 27 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ פ 28 לִבְנֵי יִשָּׂשכָר
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 29 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר
אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
פ 30 לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
31 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ 32 לִבְנֵי
יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 33 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה אֶפְרָיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
פ 34 לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
35 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ פ 36 לִבְנֵי בִנְיָמִן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא
צָבָא׃ 37 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ
38 לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 39 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃

21 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν
ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
22 Τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ
δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς
ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 23 Ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἐννέα καὶ πεντήκοντα
(26) χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 24 Τοῖς υἱοῖς Ἰούδα
κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
(27) δυνάμει, 25 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξα-
(28) κόσιοι. 26 Τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ κατὰ συγγε-
νείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πα-
τριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(29) 27 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ
τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
(30) 28 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐ-
τῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(31) 29 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβου-
λὼν ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
(32) 30 Τοῖς υἱοῖς Ἰωσὴφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγ-
γενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν,
κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(33) 31 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ
(34) τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 32 Τοῖς
υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δή-
μους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ
(35) ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 33 Ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ δύο καὶ τριάκοντα
(36) χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 34 Τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν
κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
(37) δυνάμει, 35 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Βενιαμὶν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρα-
(24) κόσιοι, 36 Τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(25) 37 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ
πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ
πεντήκοντα. 38 Τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
δυνάμει, 39 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Δὰν δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

21 Quadraginta sex millia quingenti. 22 De
filiis Simeon, per generationes et familias ac
domos cognationum suarum recensiti sunt per
nomina at capita singulorum, omne quod
sexus est masculini a vigesimo anno et supra,
procedentium ad bellum, 23 Quinquaginta
novem millia trecenti. 24 De filiis Gad
per generationes et familias ac domos cogna-
tionum suarum recensiti sunt per nomina
singulorum a viginti annis et supra, omnes
qui ad bella procederent, 25 Quadra-
ginta quinque millia sexcenti quinquaginta.
26 De filiis Juda per generationes et familias
ac domos cognationum suarum, per nomina
singulorum a vigesimo anno et supra, omnes
qui poterant ad bella procedere, 27 Recen-
siti sunt septuaginta quatuor millia sexcenti.
28 De filiis Issachar, per generationes et fa-
milias ac domos cognationum suarum, per
nomina singulorum a vigesimo anno et supra,
omnes qui ad bella procederent, 29 Recen-
siti sunt quinquaginta quatuor millia quadrin-
genti. 30 De filiis Zabulon per generationes
et familias ac domos cognationum suarum re
censiti sunt per nomina singulorum a vigesimo
anno et supra, omnes qui poterant ad bella
procedere, 31 Quinquaginta septem millia
quadringenti. 32 De filiis Joseph, filiorum
Ephraim per generationes et familias ac domos
cognationum suarum recensiti sunt per nomina
singulorum a vigesimo anno et supra, omnes
qui poterant ad bella procedere, 33 Quadra-
ginta millia quingenti. 34 Porro filiorum
Manasse per generationes et familias ac domos
cognationum suarum recensiti sunt per nomina
singulorum a viginti annis et supra, omnes
qui poterant ad bella procedere, 35 Triginta
duo millia ducenti. 36 De filiis Benjamin per
generationes et familias ac domos cognationum
suarum recensiti sunt nominibus singulorum a
vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad
bella procedere, 37 Triginta quinque millia
quadringenti. 38 De filiis Dan per generatio-
nes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt nominibus singulorum a vige-
simo anno et supra, omnes qui poterant ad bella
procedere, 39 Sexaginta duo millia septingenti.

פ 40 לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 41 פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת׃ פ 42 בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
43 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ 44 אֵלֶּה
הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד לְבֵית־
אֲבֹתָיו הָיוּ׃ 45 וַיִּהְיוּ כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ 46 וַיִּהְיוּ
כָּל־הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 47 וְהַלְוִיִּם
לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃
פ 48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 49 אַךְ אֶת־מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד
וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
50 וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן
הָעֵדֻת וְעַל כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃
51 וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם
וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהַזָּר
הַקָּרֵב יוּמָת׃ 52 וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃
53 וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת
וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת׃
54 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃ פ

פרשה ב׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 אִישׁ עַל־דִּגְלוֹ בְאֹתֹת לְבֵית
אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב
לְאֹהֶל־מוֹעֵד יַחֲנוּ׃ 3 וְהַחֹנִים קֵדְמָה
מִזְרָחָה דֶּגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם
וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃
4 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 5 וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה יִשָּׂשכָר
וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃

40 Τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν,
κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν
αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
41 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ μία καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 42 Τοῖς
υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν
ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρ-
σενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευό-
μενος ἐν τῇ δυνάμει, 43 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ
τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες
καὶ τετρακόσιοι. 44 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις ἣν ἐπε-
σκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες
Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν,
κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν. 45 Καὶ ἐγένετο
πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ, 46 Ἑξακόσιαι χιλιάδες
καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα.
47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ
ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 48 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 49 Ὅρα τὴν φυλὴν
Λευὶ οὐ συνεπισκέψῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ
λήψῃ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ. 50 Καὶ σὺ ἐπίστησον
τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν
αὐτῇ· ἀροῦσιν αὐτοὶ τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ,
καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι· 51 Καὶ ἐν
τῷ ἐξαίρειν τὴν σκηνὴν καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ
Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν ἀνα-
στήσουσι· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος
ἀποθανέτω. 52 Καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν· 53 Οἱ δὲ Λευῖται
παρεμβαλλέτωσὰν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἁμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ·
καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 54 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ καὶ Ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν.

ΚΕΦ. β΄.

1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα,
κατὰ σημαίας, κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμ-
βαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίοι, κύκλῳ τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ. 3 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ
ἀνατολὰς τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα Ναασσὼν υἱὸς
Ἀμιναδάβ· 4 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσα-
ρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 5 Καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσσάχαρ καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ·

40 De filiis Aser per generationes et familias
ac domos cognationum suarum recensiti sunt
per nomina singulorum a vigesimo anno et
supra, omnes qui poterant ad bella procedere,
41 Quadraginta millia et mille quingenti.
42 De filiis Nephthali per generationes et
familias ac domos cognationum suarum recen-
siti sunt nominibus singulorum a vigesimo
anno et supra, omnes qui poterant ad bella
procedere, 43 Quinquaginta tria millia qua-
dringenti. 44 Hi sunt, quos numeraverunt
Moyses et Aaron, et duodecim principes Israel,
singulos per domos cognationum suarum.
45 Fueruntque omnis numerus filiorum Israel
per domos et familias suas a vigesimo anno
et supra, qui poterant ad bella procedere,
46 Sexcenta tria millia virorum quingenti
quinquaginta. 47 Levitæ autem in tribu
familiarum suarum non sunt numerati cum eis.
48 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
49 Tribum Levi noli numerare, neque pones
summam eorum cum filiis Israel: 50 Sed
constitue eos super tabernaculum testimonii et
cuncta vasa ejus, et quidquid ad ceremonias
pertinet. Ipsi portabunt tabernaculum et
omnia utensilia ejus: et erunt in ministerio,
ac per gyrum tabernaculi metabuntur. 51 Cum
proficiscendum fuerit, deponent Levitæ taber-
naculum: cum castrametandum, erigent; quis-
quis externorum accesserit, occidetur. 52 Me-
tabuntur autem castra filii Israel unusquisque
per turmas, et cuneos atque exercitum suum.
53 Porro Levitæ per gyrum tabernaculi figent
tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem
filiorum Israel, et excubabunt in custodiis
tabernaculi testimonii. 54 Fecerunt ergo filii
Israel juxta omnia quæ præceperat Dominus
Moysi.

CAPUT II.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Singuli per turmas, signa,
atque vexilla, et domos cognationum suarum,
castrametabuntur filii Israel, per gyrum taber-
naculi fœderis. 3 Ad orientem Judas figet
tentoria per turmas exercitus sui: eritque
princeps filiorum ejus Nahasson filius Amina-
dab; 4 Et omnis de stirpe ejus summa pugnan-
tium, septuaginta quatuor millia sexcenti.
5 Juxta eum castrametati sunt de tribu Issachar,
quorum princeps fuit Nathanael filius Suar;

6 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 7 מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי
זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ 8 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו
שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
9 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מְאַת
אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת־אֲלָפִים וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ ס
10 דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה
לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר
בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ 11 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 12 וְהַחוֹנִם
עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן
שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 13 וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת׃ 14 וּמַטֵּה גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד
אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃ 15 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים׃ 16 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן
מְאַת אֶלֶף וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאֹתָם וּשְׁנִיִּם יִסָּעוּ׃
ס 17 וְנָסַע אֹהֶל־מוֹעֵד מַחֲנֵה
הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ
כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃
ס 18 דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם
יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־
עַמִּיהוּד׃ 19 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 20 וְעָלָיו מַטֵּה מְנַשֶּׁה
וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃
21 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וּמָאתָיִם׃ 22 וּמַטֵּה בִּנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי
בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ 23 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
24 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת
אֶלֶף וּשְׁמֹנַת־אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם
וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ׃ ס 25 דֶּגֶל
מַחֲנֵה דָן צָפֹנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא
לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 26 וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע
מֵאוֹת׃ 27 וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה אָשֵׁר
וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
28 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 29 וּמַטֵּה נַפְתָּלִי
וְנָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃

6 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.* 7 *Καὶ οἱ
παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλών, καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών·*
8 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑπτὰ καὶ πεντή-
κοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.* 9 *Πάντες οἱ
ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα ἑκατὸν
ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακό-
σιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαροῦσι.* 10 *Τάγ-
ματα παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς λίβα δύναμις
αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν Ἐλισοὺρ
υἱὸς Σεδιούρ·* 11 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.*
12 *Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς
Συμεών, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν Σαλαμιὴλ
υἱὸς Σουρισαδαΐ·* 13 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.* 14 *Καὶ
οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Γάδ, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ·*
15 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τεσ-
σαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα.*
16 *Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν
ἑκατὸν πεντήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ
πεντήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεύτεροι ἐξαροῦσι.*
17 *Καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ
παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν· ὡς
καὶ παρεμβαλοῦσιν, οὕτω καὶ ἐξαροῦσιν ἕκαστος ἐχό-
μενος καθ' ἡγεμονίας.* 18 *Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφ-
ραῒμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων
τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ·* 19 *Δύ-
ναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι.* 20 *Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ
Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ·* 21 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπε-
σκεμμένοι δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.*
22 *Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενια-
μίν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν υἱὸς
Γαδεωνί·* 23 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε
καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.* 24 *Πάντες
οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραῒμ ἑκατὸν
χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατόν, σὺν δυνάμει
αὐτῶν, τρίτοι ἐξαροῦσι.* 25 *Τάγμα παρεμβολῆς Δὰν
πρὸς βοῤῥᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν
υἱῶν Δὰν Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ·* 26 *Δύναμις αὐτοῦ
οἱ ἐπεσκεμμένοι δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτα-
κόσιοι.* 27 *Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ
φυλὴ Ἀσήρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ Φαγεὴλ
υἱὸς Ἐχράν·* 28 *Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι
μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.*
29 *Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί,
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν·*

6 Et omnis numerus pugnatorum ejus, quin-
quaginta quatuor millia quadringenti. 7 In
tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon.
8 Omnis de stirpe ejus exercitus pugnato-
rum, quinquaginta septem millia quadringenti.
9 Universi qui in castris Judæ annumerati
sunt, fuerunt centum octoginta sex millia
quadringenti : et per turmas suas primi egre-
dientur. 10 In castris filiorum Ruben ad meri-
dianam plagam erit princeps Elisur filius
Sedeur: 11 Et cunctus exercitus pugnatorum
ejus qui numerati sunt, quadraginta sex millia
quingenti. 12 Juxta eum castrametati sunt
de tribu Simeon: quorum princeps fuit Sa-
lamiel filius Surisaddai: 13 Et cunctus ex-
ercitus pugnatorum ejus qui numerati sunt,
quinquaginta novem millia trecenti. 14 In
tribu Gad princeps fuit Eliasaph filius Duel;
15 Et cunctus exercitus pugnatorum ejus qui
numerati sunt, quadraginta quinque millia
sexcenti quinquaginta. 16 Omnes qui recensiti
sunt in castris Ruben, centum quinquaginta
millia et mille quadringenti quinquaginta per
turmas suas : in secundo loco proficiscentur.
17 Levabitur autem tabernaculum testimonii
per officia Levitarum et turmas eorum: quo-
modo erigetur, ita et deponetur. Singuli per
loca et ordines suos proficiscentur. 18 Ad
occidentalem plagam erunt castra filiorum
Ephraïm, quorum princeps fuit Elisama filius
Ammiud; 19 Cunctus exercitus pugnatorum
ejus, qui numerati sunt, quadraginta millia
quingenti. 20 Et cum eis tribus filiorum
Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius
Phadassur; 21 Cunctusque exercitus pugna-
torum ejus qui numerati sunt, triginta duo
millia ducenti. 22 In tribu filiorum Benjamin
princeps fuit Abidan filius Gedeonis: 23 Et
cunctus exercitus pugnatorum ejus qui recen-
siti sunt, triginta quinque millia quadringenti.
24 Omnes qui numerati sunt in castris Ephraïm,
centum octo millia centum per turmas suas :
tertii proficiscentur. 25 Ad aquilonis partem
castrametati sunt filii Dan: quorum princeps
fuit Ahiezer filius Ammisaddai; 26 Cunctus
exercitus pugnatorum ejus qui numerati
sunt, sexaginta duo millia septingenti.
27 Juxta eum fixere tentoria de tribu Aser:
quorum princeps fuit Phegiel filius Ochran;
28 Cunctus exercitus pugnatorum ejus qui
numerati sunt, quadraginta millia et mille
quingenti. 29 De tribu filiorum Neph-
thali princeps fuit Ahira filius Enan;

30 וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 31 כָּל־הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה דָן מְאַת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לָאַחֲרֹנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם׃
פ 32 אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם
שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 33 וְהַלְוִיִּם לֹא הָתְפָּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ 34 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן־חָנוּ לְדִגְלֵיהֶם
וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל־בֵּית
אֲבֹתָיו׃ פ

פרשה ג׃

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם
דִּבֶּר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי׃ 2 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־אַהֲרֹן הַבְּכֹר ׀ נָדָב וַאֲבִיהוּא
אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 3 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן׃
4 וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם
אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינַי וּבָנִים
לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל־
פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם׃ פ 5 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 6 הַקְרֵב אֶת־מַטֵּה
לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ׃ 7 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת־
מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃ 8 וְשָׁמְרוּ אֶת־
כָּל־כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃
9 וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִם
נְתוּנִם הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
10 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת־
כְּהֻנָּתָם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ פ
11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 12 וַאֲנִי
הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ 13 כִּי לִי כָּל־בְּכוֹר בְּיוֹם
הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי
לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה
לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה׃ פ 14 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר׃

30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τρεῖς καὶ πεντή-
κοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 31 Πάντες οἱ ἐπε-
σκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν ἑκατὸν καὶ πεν-
τηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἔσχατοι ἐξαροῦσι
κατὰ τάγμα αὐτῶν. 32 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ κατ᾿ οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπί-
σκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν
ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεν-
τήκοντα. 33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν
αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ. 34 Καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ· οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν,
καὶ οὕτως ἐξῇρον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ᾿ οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ′.

1 ΚΑΙ αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ
ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ.
2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών· πρωτό-
τοκος Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ·
3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών, οἱ ἱερεῖς οἱ
ἠλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερα-
τεύειν. 4 Καὶ ἐτελεύτησε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἔναντι
Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι
Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς·
καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρὼν
τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 6 Λάβε τὴν φυλὴν Λευὶ καὶ στή-
σεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
λειτουργήσουσιν αὐτῷ· 7 Καὶ φυλάξουσι τὰς
φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τῆς σκηνῆς· 8 Καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ
σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατα παντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς·
9 Καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι· δεδομένοι δόμα οὗτοί μοί εἰσιν
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετά-
σματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων.
12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος
μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λύτρα αὐτῶν
ἔσονται, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται. 13 Ἐμοὶ γὰρ
πᾶν πρωτότοκον· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτό-
τοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτό-
τοκον ἐν Ἰσραήλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
ἐμοὶ ἔσονται· ἐγὼ Κύριος. 14 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ λέγων,

30 Cunctus exercitus pugnatorum ejus, quin-
quaginta tria millia quadringenti. 31 Omnes
qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt
centum quinquaginta septem millia sexcenti:
et novissimi proficiscentur. 32 Hic numerus
filiorum Israel, per domos cognationum suarum
et turmas divisi exercitus, sexcenta tria millia
quingenti quinquaginta. 33 Levitæ autem
non sunt numerati inter filios Israel: sic
enim præceperat Dominus Moysi. 34 Fece-
runtque filii Israel juxta omnia quæ mandaverat
Dominus. Castrametati sunt per turmas suas,
et profecti per familias ac domos patrum
suorum.

CAPUT III.

1 HÆ sunt generationes Aaron et Moysi, in
die qua locutus est Dominus ad Moysen in
monte Sinai. 2 Et hæc nomina filiorum
Aaron: primogenitus ejus Nadab, deinde
Abiu, et Eleazar, et Ithamar. 3 Hæc nomina
filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt, et
quorum repletæ et consecratæ manus ut sacer-
dotio fungerentur. 4 Mortui sunt enim Nadab
et Abiu, cum offerrent ignem alienum in
conspectu Domini in deserto Sinai, absque
liberis: functique sunt sacerdotio Eleazar et
Ithamar coram Aaron patre suo. 5 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens: 6 Applica
tribum Levi, et fac stare in conspectu Aaron
sacerdotis ut ministrent ei, et excubent, 7 Et
observent quidquid ad cultum pertinet multi-
tudinis coram tabernaculo testimonii, 8 Et
custodiant vasa tabernaculi, servientes in
ministerio ejus. 9 Dabisque dono Levitas
10 Aaron et filiis ejus, quibus traditi sunt a
filiis Israël. Aaron autem et filios ejus con-
stitues super cultum sacerdotii. Externus,
qui ad ministrandum accesserit, morietur.
11. Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 12 Ego tuli Levitas a filiis Israel
pro omni primogenito, qui aperit vulvam in
filiis Israel, eruntque Levitæ mei. 13 Meum
est enim omne primogenitum: ex quo
percussi primogenitos in terra Ægypti:
sanctificavi mihi quidquid primum nascitur
in Israel ab homine usque ad pecus,
mei sunt: ego Dominus. 14 Locutusque est
Dominus ad Moysen in deserto Sinai, dicens:

15 פְּקֹד אֶת־בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה
תִּפְקְדֵם׃ 16 וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה׃ 17 וַיִּהְיוּ־אֵלֶּה בְנֵי־לֵוִי
בִּשְׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי׃ 18 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃
19 וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם וְיִצְהָר
חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ 20 וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי
לְבֵית אֲבֹתָם׃ 21 לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי
וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת
הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ 22 פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־
חֹדֶשׁ וָמָעְלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 23 מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי אַחֲרֵי
הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה׃ 24 וּנְשִׂיא בֵית־אָב
לַגֵּרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף בֶּן־לָאֵל׃ 25 וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־
גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל
מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 26 וְקַלְעֵי
הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־
הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתָרָיו
לְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ פ 27 וְלִקְהָת
מִשְׁפַּחַת הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי
וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעָזִּיאֵלִי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי׃ 28 בְּמִסְפַּר
כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
29 מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־קְהָת יַחֲנוּ עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן
תֵּימָנָה׃ 30 וּנְשִׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת
הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן־עֻזִּיאֵל׃ 31 וּמִשְׁמַרְתָּם
הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָּהֶם וְהַמָּסָךְ וְכֹל
עֲבֹדָתוֹ׃ 32 וּנְשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן־
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַּת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
33 לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת
הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי׃
34 וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ
וָמָעְלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ 35 וּנְשִׂיא
בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־
אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפֹנָה׃
36 וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל־
כֵּלָיו וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ 37 וְעַמֻּדֵי הֶחָצֵר
סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם׃

15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ᾽ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ
μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς. 16 Καὶ
ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος. 17 Καὶ
ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν·
Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρί. 18 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν·
Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ. 19 Καὶ υἱοὶ Καὰθ κατὰ δήμους
αὐτῶν· Ἀμρὰμ καὶ Ἰσσάαρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.
20 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μοολὶ καὶ
Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ᾽ οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. 21 Τῷ Γεδσὼν δῆμος τοῦ Λοβενὶ
καὶ δῆμος τοῦ Σεμεΐ· οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσών.
22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς
ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. 23 Καὶ
οἱ υἱοὶ Γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβα-
λοῦσι παρὰ θάλασσαν· 24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου
πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν Ἐλισὰφ υἱὸς Δαήλ.
25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατα-
κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ
τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. 27 Τῷ
Καὰθ δῆμος ὁ Ἀμρὰμ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσάαρ εἷς,
καὶ δῆμος ὁ Χεβρὼν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιὴλ εἷς·
οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καάθ, 28 Κατὰ ἀριθμόν,
πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισ-
χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν
ἁγίων. 29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καὰθ παρεμβαλοῦσιν
ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα· 30 Καὶ ὁ ἄρχων
οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Καὰθ Ἐλισαφὰν υἱὸς
Ὀζιήλ. 31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ
τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ
σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ
κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. 32 Καὶ ὁ
ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ἐλεάζαρ ὁ
υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν
τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων. 33 Τῷ Μεραρὶ δῆμος ὁ
Μοολὶ καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ
Μεραρί. 34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ
πεντήκοντα· 35 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ
δήμου τοῦ Μεραρὶ Σουριὴλ υἱὸς Ἀβιχαίλ· ἐκ
πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι πρὸς βοῤῥᾶν.
36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρί· τὰς
κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ
τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, 37 Καὶ
τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις
αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.

15 Numera filios Levi per domos patrum
suorum et familias, omnem masculum, ab uno
mense et supra. 16 Numeravit Moyses, ut
præceperat Dominus, 17 Et inventi sunt
filii Levi per nomina sua, Gerson et Caath et
Merari. 18 Filii Gerson: Lebni et Semei.
19 Filii Caath: Amram et Jesaar, Hebron et
Oziel. 20 Filii Merari: Moholi et Musi.
21 De Gerson fuere familiæ duæ, Lebnitica,
et Semeitica: 22 Quarum numeratus est
populus sexus masculini ab uno mense et
supra, septem millia quingenti. 23 Hi post
tabernaculum metabuntur ad occidentem,
24 Sub principe Eliasaph filio Lael. 25 Et
habebunt excubias in tabernaculo fœderis,
26 Ipsum tabernaculum et operimentum ejus,
tentorium quod trahitur ante fores tecti
fœderis, et cortinas atrii: tentorium quoque
quod appenditur in introitu atrii tabernaculi,
et quidquid ad ritum altaris pertinet, funes
tabernaculi et omnia utensilia ejus. 27 Cog-
natio Caath habebit populos Amramitas et
Jesaaritas et Hebronitas et Ozielitas. Hæ
sunt familiæ Caathitarum recensitæ per
nomina sua. 28 Omnes generis masculini ab
uno mense et supra, octo millia sex-
centi habebunt excubias sanctuarii, 29 Et
castrametabuntur ad meridianam plagam;
30 Princepsque eorum erit Elisaphan filius
Oziel: 31 Et custodient arcam, mensamque
et candelabrum, altaria et vasa sanctuarii,
in quibus ministratur, et velum, cunctam-
que hujuscemodi supellectilem. 32 Princeps
autem principum Levitarum Eleazar filius
Aaron sacerdotis, erit super excubitores cus-
todiæ sanctuarii. 33 At vero de Merari erunt
populi Moholitæ et Musitæ recensiti per
nomina sua: 34 Omnes generis masculini
ab uno mense et supra, sex millia ducenti.
35 Princeps eorum Suriel filius Abihaiel:
in plaga septentrionali castrametabuntur.
36 Erunt sub custodia eorum tabulæ ta-
bernaculi et vectes, et columnæ ac bases
earum, et omnia quæ ad cultum hujuscemodi
pertinent: 37 Columnæque atrii per circuitum
cum basibus suis, et paxilli cum funibus.

במדבר ג ד

38 וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה לִפְנֵי
אֹהֶל־מוֹעֵד מִזְרָחָה מֹשֶׁה ׀ וְאַהֲרֹן וּבָנָיו
שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ 39 כָּל־פְּקוּדֵי
הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי
יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ
וָמַעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ ס
40 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכֹר
זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה וְשָׂא
אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃ 41 וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־בְּכֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֵת בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
בְּבֶהֱמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 42 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 43 וַיְהִי כָל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמָאתָיִם׃
פ 44 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 45 קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת
בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה׃
46 וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתָיִם
הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
47 וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל׃
48 וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי
הָעֹדְפִים בָּהֶם׃ 49 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֵת כֶּסֶף
הַפִּדְיוֹם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם׃
50 מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכָּסֶף
חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָאֶלֶף בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ׃ 51 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדֻיִם
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה ד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ
בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ 3 מִבֶּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים
שָׁנָה כָּל־בָּא לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 4 זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־
קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, γʹ, δʹ.

*38 Οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς Μωυσῆς καὶ Ἀαρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ
ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ὁ
ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται. 39 Πᾶσα ἡ
ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδες. 40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
Ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, καὶ λάβετε τὸν ἀριθμὸν
ἐξ ὀνόματος· 41 Καὶ λήψῃ τοὺς Λευίτας ἐμοί, ἐγὼ
Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων
τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. 42 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον
ἐνετείλατο Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ· 43 Καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα
τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.
44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
45 Λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτο-
τόκων υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν
ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται·
ἐγὼ Κύριος. 46 Καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομή-
κοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς
Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
47 Καὶ λήψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλήν, κατὰ τὸ
δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου·
48 Καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς. 49 Καὶ
ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεο-
ναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν·
50 Παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε
τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἑξηκονταπέντε
σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. 51 Καὶ ἔδωκε
Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.*

ΚΕΦ δʹ.

*1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ
μέσου υἱῶν Λευί, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ᾽ οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, 3 Ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ
ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου. 4 Καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἅγιον τῶν ἁγίων.*

NUMERI, III. IV.

38 Castrametabuntur ante tabernaculun
fœderis, id est, ad orientalem plagam, Moyses
et Aaron cum filiis suis, habentes custodiam
sanctuarii in medio filiorum Israel; quisquis
alienus accesserit, morietur. 39 Omnes
Levitæ, quos numeraverunt Moyses et Aaron,
juxta præceptum Domini per familias suas
in genere masculino a mense uno et supra,
fuerunt viginti duo millia. 40 Et ait Dominus
ad Moysen: Numera primogenitos sexus
masculini de filiis Israel ab uno mense et
supra, et habebis summam eorum. 41 Tol-
lesque Levitas mihi pro omni primogenito
filiorum Israël, ego sum Dominus: et pecora
eorum pro universis primogenitis pecorum
filiorum Israel. 42 Recensuit Moyses, sicut
præceperat Dominus, primogenitos filiorum
Israel; 43 Et fuerunt masculi per nomina
sua, a mense uno et supra, viginti duo millia
ducenti septuaginta tres. 44 Locutusque est
Dominus ad Moysen, dicens: 45 Tolle
Levitas pro primogenitis filiorum Israel, et
pecora Levitarum pro pecoribus eorum,
eruntque Levitæ mei. Ego sum Dominus.
46 In pretio autem ducentorum septuaginta
trium qui excedunt numerum Levitarum de
primogenitis filiorum Israel, 47 Accipies
quinque siclos per singula capita ad men-
suram sanctuarii. Siclus habet viginti obolos.
48 Dabisque pecuniam Aaron et filiis ejus,
pretium eorum qui supra sunt. 49 Tulit
igitur Moyses pecuniam eorum qui fuerant
amplius, et quos redemerant a Levitis
50 Pro primogenitis filiorum Israel, mille
trecentorum sexaginta quinque siclorum juxta
pondus sanctuarii: 51 Et dedit eam Aaron
et filiis ejus juxta verbum quod præceperat
sibi Dominus.

CAPUT IV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Tolle summam filiorum
Caath de medio Levitarum per domos et
familias suas, 3 A trigesimo anno et supra,
usque ad quinquagesimum annum, omnium qui
ingrediuntur ut stent et ministrent in taber-
naculo fœderis. 4 Hic est cultus filiorum Caath:
Tabernaculum fœderis, et Sanctum sanctorum,

5 וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בִּנְסֹעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ
אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ־בָהּ אֵת אֲרֹן
הָעֵדֻת׃ 6 וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ
וּפָרְשׂוּ בֶגֶד־כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמָעְלָה וְשָׂמוּ
בַּדָּיו׃ 7 וְעַל׀ שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶּגֶד
תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־
הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמְּנַקִּיֹּת וְאֵת קְשׂוֹת הַנָּסֶךְ
וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃ 8 וּפָרְשׂוּ
עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ
בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃
9 וְלָקְחוּ׀ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת
הַמָּאוֹר וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־
מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵת כָּל־כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ־לָהּ בָּהֶם׃ 10 וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת־
כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ
עַל־הַמּוֹט׃ 11 וְעַל׀ מִזְבַּח הַזָּהָב יִפְרְשׂוּ
בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר
תָּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃ 12 וְלָקְחוּ אֶת־כָּל־
כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ־בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ
אֶל־בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר
תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט׃ 13 וְדִשְּׁנוּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן׃
14 וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלָיו אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ
עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת אֶת־הַמִּזְלָגֹת
וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת כֹּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ
וּפָרְשׂוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו׃
15 וְכִלָּה אַהֲרֹן־וּבָנָיו לְכַסֹּת אֶת־הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בִּנְסֹעַ הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי־
כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קְהָת לָשֵׂאת וְלֹא־יִגְּעוּ אֶל־
הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל
מוֹעֵד׃ 16 וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר׀ בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת
הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־
הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכֵלָיו׃
פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 18 אַל־תַּכְרִיתוּ אֶת־
שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃
19 וְזֹאת׀ עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ
בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו
יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
וְאֶל־מַשָּׂאוֹ׃ 20 וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע
אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ׃

פ פ לה

21 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

5 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν
ἐξαίρῃ ἡ παρεμβολή, καὶ καθελοῦσι τὸ καταπέτασμα
τὸ συσκιάζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν
κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ'
αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβα-
λοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν,
καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς. 7 Καὶ ἐπὶ τὴν
τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν
ἱματιον ὁλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυΐσκας
καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ
οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται· 8 Καὶ
ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύ-
ψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ
διεμβαλοῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς. 9 Καὶ
λήψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσι τὴν
λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς
καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς,
καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν
ἐν αὐτοῖς· 10 Καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον,
καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων. 11 Καὶ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον
ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερμα-
τίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς
αὐτοῦ. 12 Καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λει-
τουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις,
καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύ-
ψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ
ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. 13 Καὶ τὸν καλυπτῆρα
ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν
ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον· 14 Καὶ ἐπιθή-
σουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν
ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας
καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ
σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ
κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ διεμβαλοῦσι
τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἱμάτιον πορ-
φυροῦν καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτῆρα καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸ εἰς κάλυμμα
δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀνα-
φορεῖς. 15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη
τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολήν· καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἴρειν, καὶ οὐχ ἅψον-
ται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα ἀροῦσιν οἱ
υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 16 Ἐπίσκο-
πος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ
φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ
καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ
ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ,
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις. 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, 18 Μὴ ὀλοθρεύσητε
τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν
Λευιτῶν· 19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται
καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι· προσπορευομένων αὐτῶν
πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς
ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ· 20 Καὶ οὐ μὴ
εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια, καὶ ἀποθανοῦν-
ται. 21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

5 Ingredientur Aaron et filii ejus, quando
movenda sunt castra, et deponent velum quod
pendet ante fores, involventque eo arcam
testimonii, 6 Et operient rursum velamine
ianthinarum pellium, extendentque desuper
pallium totum hyacinthinum, et inducent
vectes. 7 Mensam quoque propositionis
involvent hyacinthino pallio, et ponent cum
ea thuribula et mortariola, cyathos et crateras
ad liba fundenda; panes semper in ea erunt:
8 Extendentque desuper pallium coccineum,
quod rursum operient velamento ianthinarum
pellium, et inducent vectes. 9 Sument et
pallium hyacinthinum quo operient cande-
labrum cum lucernis et forcipibus suis et
emunctoriis et cunctis vasis olei, quæ ad
concinnandas lucernas necessaria sunt: 10 Et
super omnia ponent operimentum ianthinarum
pellium, et inducent vectes. 11 Nec non et
altare aureum involvent hyacinthino vesti-
mento, et extendent desuper operimentum
ianthinarum pellium, inducentque vectes.
12 Omnia vasa, quibus ministratur in sanctu-
ario, involvent hyacinthino pallio, et extendent
desuper operimentum ianthinarum pellium,
inducentque vectes. 13 Sed et altare munda-
bunt cinere, et involvent illud purpureo
vestimento, 14 Ponentque cum eo omnia
vasa, quibus in ministerio ejus utuntur, id
est, ignium receptacula, fuscinulas ac tridentes,
uncinos et batilla. Cuncta vasa altaris operient
simul velamine ianthinarum pellium, et indu-
cent vectes. 15 Cumque involverint Aaron
et filii ejus sanctuarium et omnia vasa ejus
in commotione castrorum, tunc intrabunt filii
Caath ut portent involuta: et non tangent
vasa sanctuarii, ne moriantur. Ista sunt
onera filiorum Caath in tabernaculo fœderis:
16 Super quos erit Eleazar filius Aaron
sacerdotis, ad cujus curam pertinet oleum
ad concinnandas lucernas, et compositionis
incensum, et sacrificium, quod semper offertur,
et oleum unctionis, et quidquid ad cultum
tabernaculi pertinet, omniumque vasorum
quæ in sanctuario sunt. 17 Locutusque
est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens:
18 Nolite perdere populum Caath de medio
Levitarum: 19 Sed hoc facite eis ut vivant,
et non moriantur, si tetigerint Sancta sancto-
rum. Aaron et filii ejus intrabunt, ipsique
disponent opera singulorum, et divident
quid portare quis debeat. 20 Alii nulla
curiositate videant quæ sunt in sanctuario
priusquam involvantur, alioquin morientur.
21 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

22 נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית
אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 23 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד
אוֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 24 זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת
הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃ 25 וְנָשְׂאוּ אֶת־
יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ
וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמָעְלָה
וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 26 וְאֵת
קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ ׀ פֶּתַח ׀ שַׁעַר
הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְאֵת מֵיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃
27 עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת
בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם
וּפְקַדְתֶּם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־
מַשָּׂאָם׃ 28 זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי
הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ ס
29 בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם
תִּפְקֹד אֹתָם׃ 30 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם
כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד׃ 31 וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־
עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו׃ 32 וְעַמּוּדֵי
הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם
לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת
תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃ 33 זֹאת
עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן׃ 34 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי
הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
אֲבֹתָם׃ 35 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה
וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא
לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 36 וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם
לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
37 אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־
פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ ס 38 וּפְקוּדֵי
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃
39 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 40 וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃

22 Λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσών, καὶ τού-
τους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους
αὐτῶν, 23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς,
πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 24 Αὕτη ἡ
λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, λειτουργεῖν καὶ
αἴρειν· 25 Καὶ ἀρεῖ τὰς δέῤῥεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ
κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὂν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν,
καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ
λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι·
27 Κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται
ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ πάσας τὰς
λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν·
καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἀρτὰ
ὑπ' αὐτῶν. 28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν
Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ
αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
29 Οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς, 30 Ἀπὸ
πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκοντα-
ετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ'
αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς
μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις
αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτων
καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς, 32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς
κύκλῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ
καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς
βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς
κάλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ ὀνομάτων
ἐπισκέψασθε αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν. 33 Αὕτη
ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ
τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. 34 Καὶ ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς
υἱοὺς Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, 35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευ-
όμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· 36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντή-
κοντα. 37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καάθ, πᾶς ὁ
λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ
ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 38 Καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσὼν
κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεν-
τηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ
ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 40 Καὶ
ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα·

22 Tolle summam etiam filiorum Gerson per
domos ac familias et cognationes suas, 23 A
triginta annis et supra, usque ad annos
quinquaginta. Numera omnes qui ingre-
diuntur et ministrant in tabernaculo fœderis.
24 Hoc est officium familiæ Gersonitarum,
25 Ut portent cortinas tabernaculi et tectum
fœderis, operimentum aliud, et super omnia
velamen ianthinum, tentoriumque quod pendet
in introitu tabernaculi fœderis, 26 Cortinas
atrii, et velum in introitu quod est ante
tabernaculum. Omnia quæ ad altare pertinent,
funiculos et vasa ministerii, 27 Jubente
Aaron et filiis ejus, portabunt filii Gerson: et
scient singuli cui debeant oneri mancipari.
28 Hic est cultus familiæ Gersonitarum in
tabernaculo fœderis, eruntque sub manu
Ithamar filii Aaron sacerdotis. 29 Filios
quoque Merari per familias et domos patrum
suorum recensebis, 30 A triginta annis et
supra, usque ad annos quinquaginta, omnes
qui ingrediuntur ad officium ministerii sui
et cultum fœderis testimonii. 31 Hæc sunt
onera eorum: Portabunt tabulas tabernaculi
et vectes ejus, columnas ac bases earum,
32 Columnas quoque atrii per circuitum cum
basibus et paxillis et funibus suis. Omnia
vasa et supellectilem ad numerum accipient,
sicque portabunt. 33 Hoc est officium familiæ
Meraritarum et ministerium in tabernaculo
fœderis: eruntque sub manu Ithamar filii
Aaron sacerdotis. 34 Recensuerunt igitur
Moyses et Aaron et principes synagogæ filios
Caath per cognationes et domos patrum
suorum, 35 A triginta annis et supra, usque
ad annum quinquagesimum, omnes qui ingre-
diuntur ad ministerium tabernaculi fœderis:
36 Et inventi sunt duo millia septingenti
quinquaginta. 37 Hic est numerus populi
Caath qui intrant tabernaculum fœderis: hos
numeravit Moyses et Aaron juxta sermonem
Domini per manum Moysi. 38 Numerati sunt
et filii Gerson per cognationes et domos patrum
suorum, 39 A triginta annis et supra, usque
ad quinquagesimum annum, omnes qui ingre-
diuntur ut ministrent in tabernaculo fœderis:
40 Et inventi sunt duo millia sexcenti triginta.

41 אֵ֣לֶּה פְקוּדֵ֗י מִשְׁפְּחֹת֙ בְּנֵ֣י גֵרְשׁ֔וֹן כָּל־
הָעֹבֵ֖ד בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד אֲשֶׁ֨ר פָּקַ֥ד מֹשֶׁ֛ה
וְאַהֲרֹ֖ן עַל־פִּ֥י יְהוָֽה׃ 42 וּפְקוּדֵ֕י מִשְׁפְּחֹ֖ת
בְּנֵ֣י מְרָרִ֑י לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֥ית אֲבֹתָֽם׃
43 מִבֶּ֨ן שְׁלֹשִׁ֤ים שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה וְעַ֖ד בֶּן־
חֲמִשִּׁ֣ים שָׁנָ֑ה כָּל־הַבָּא֙ לַצָּבָ֔א לַעֲבֹדָ֖ה
בְּאֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ 44 וַיִּהְי֥וּ פְקֻדֵיהֶ֖ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֑ם
שְׁלֹ֥שֶׁת אֲלָפִ֖ים וּמָאתָֽיִם׃ 45 אֵ֣לֶּה פְּקוּדֵ֔י
מִשְׁפְּחֹ֖ת בְּנֵ֣י מְרָרִ֑י אֲשֶׁ֨ר פָּקַ֤ד מֹשֶׁה֙
וְאַהֲרֹ֔ן עַל־פִּ֥י יְהוָ֖ה בְּיַד־מֹשֶֽׁה׃ 46 כָּל־
הַפְּקֻדִ֡ים אֲשֶׁר֩ פָּקַ֨ד מֹשֶׁ֧ה וְאַהֲרֹ֛ן וּנְשִׂיאֵ֥י
יִשְׂרָאֵ֖ל אֶת־הַלְוִיִּ֑ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם וּלְבֵ֥ית
אֲבֹתָֽם׃ 47 מִבֶּ֨ן שְׁלֹשִׁ֤ים שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה וְעַ֖ד
בֶּן־חֲמִשִּׁ֣ים שָׁנָ֑ה כָּל־הַבָּ֗א לַעֲבֹ֨ד עֲבֹדַ֧ת
עֲבֹדָ֛ה וַעֲבֹדַ֥ת מַשָּׂ֖א בְּאֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃
48 וַיִּהְי֖וּ פְּקֻדֵיהֶ֑ם שְׁמֹנַ֣ת אֲלָפִ֔ים וַחֲמֵ֥שׁ
מֵא֖וֹת וּשְׁמֹנִֽים׃ 49 עַל־פִּ֨י יְהוָ֜ה פָּקַ֤ד
אוֹתָם֙ בְּיַד־מֹשֶׁ֔ה אִ֥ישׁ אִ֛ישׁ עַל־עֲבֹדָת֖וֹ
וְעַל־מַשָּׂא֑וֹ וּפְקֻדָ֕יו אֲשֶׁר־צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־
מֹשֶֽׁה׃ פ

פרשה ה׃

1 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ 2 צַ֚ו
אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וִֽישַׁלְּחוּ֙ מִן־הַֽמַּחֲנֶ֔ה כָּל־
צָר֖וּעַ וְכָל־זָ֑ב וְכֹ֖ל טָמֵ֥א לָנָֽפֶשׁ׃ 3 מִזָּכָ֤ר
עַד־נְקֵבָה֙ תְּשַׁלֵּ֔חוּ אֶל־מִח֥וּץ לַֽמַּחֲנֶ֖ה
תְּשַׁלְּח֑וּם וְלֹ֤א יְטַמְּאוּ֙ אֶת־מַ֣חֲנֵיהֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר
אֲנִ֖י שֹׁכֵ֥ן בְּתוֹכָֽם׃ 4 וַיַּֽעֲשׂוּ־כֵן֙ בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל וַיְשַׁלְּח֣וּ אוֹתָ֔ם אֶל־מִח֖וּץ לַֽמַּחֲנֶ֑ה
כַּאֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה כֵּ֥ן עָשׂ֖וּ
בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ פ 5 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה
אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ 6 דַּבֵּר֮ אֶל־בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵל֒ אִ֣ישׁ אֽוֹ־אִשָּׁ֗ה כִּ֤י יַעֲשׂוּ֙ מִכָּל־
חַטֹּ֣את הָֽאָדָ֔ם לִמְעֹ֥ל מַ֖עַל בַּֽיהוָ֑ה וְאָֽשְׁמָ֖ה
הַנֶּ֥פֶשׁ הַהִֽוא׃ 7 וְהִתְוַדּ֗וּ אֶֽת־חַטָּאתָם֮
אֲשֶׁ֣ר עָשׂוּ֒ וְהֵשִׁ֤יב אֶת־אֲשָׁמוֹ֙ בְּרֹאשׁ֔וֹ
וַחֲמִישִׁת֖וֹ יֹסֵ֣ף עָלָ֑יו וְנָתַ֕ן לַאֲשֶׁ֖ר אָשַׁ֥ם
לֽוֹ׃ 8 וְאִם־אֵ֨ין לָאִ֜ישׁ גֹּאֵ֗ל לְהָשִׁ֤יב הָאָשָׁם֙
אֵלָ֔יו הָאָשָׁ֛ם הַמּוּשָׁ֥ב לַיהוָ֖ה לַכֹּהֵ֑ן מִלְּבַ֗ד
אֵ֚יל הַכִּפֻּרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר יְכַפֶּר־בּ֖וֹ עָלָֽיו׃ 9 וְכָל־
תְּרוּמָ֞ה לְכָל־קָדְשֵׁ֧י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֛ל אֲשֶׁר־
יַקְרִ֥יבוּ לַכֹּהֵ֖ן ל֥וֹ יִהְיֶֽה׃ 10 וְאִ֥ישׁ אֶת־קֳדָשָׁ֖יו
ל֣וֹ יִהְי֑וּ אִ֛ישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּ֥ן לַכֹּהֵ֖ן ל֥וֹ יִהְיֶֽה׃
פ 11 וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃

41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δημου υἱῶν Γεδσων, πᾶς ὁ
λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς ἐπε-
σκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ. 42 Ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆμος υἱῶν
Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, 43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λει-
τουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
44 Καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχίλιοι καὶ
διακόσιοι· 45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρί,
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 46 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχον-
τες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ δήμους καὶ κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, 47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπο-
ρευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ
αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 48 Καὶ
ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντα-
κόσιοι ὀγδοήκοντα. 49 Διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέ-
ψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ
τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐτοί, καὶ
ἐπεσκέπησαν ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἐξαποστειλά-
τωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ
πάντα γονοῤῥυῆ καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ,
3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω
τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μιανοῦσι τὰς παρεμβο-
λὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.
4 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐξαπέ-
στειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ ἐλάλησε
Κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
6 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἀνὴρ ἢ γυνὴ
ὅστις ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
ἀνθρωπίνων, καὶ παριδὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ
ψυχὴ ἐκείνη, 7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν ἣν
ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν, τὸ κεφά-
λαιον, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ'
αὐτό, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ.
8 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε
ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ
πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον Κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται,
πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ δι' οὗ ἐξιλάσεται
ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. 9 Καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ
κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ,
ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται·
10 Καὶ ἑκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται·
καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν δῷ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

41 Hic est populus Gersonitarum, quos
numeraverunt Moyses et Aaron juxta verbum
Domini. 42 Numerati sunt et filii Merari
per cognationes et domos patrum suorum,
43 A triginta annis et supra, usque ad annum
quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad
explendos ritus tabernaculi fœderis: 44 Et
inventi sunt tria millia ducenti. 45 Hic est
numerus filiorum Merari, quos recensuerunt
Moyses et Aaron juxta imperium Domini per
manum Moysi. 46 Omnes qui recensiti sunt
de Levitis, et quos recenseri fecit ad nomen
Moyses, et Aaron, et principes Israel, per
cognationes et domos patrum suorum, 47 A
triginta annis et supra, usque ad annum
quinquagesimum, ingredientes ad ministerium
tabernaculi, et onera portanda, 48 Fuerunt
simul octo millia quingenti octoginta. 49 Juxta
verbum Domini recensuit eos Moyses, un-
umquemque juxta officium et onera sua,
sicut præceperat ei Dominus.

CAPUT V.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Præcipe filiis Israel, ut ejiciant
de castris omnem leprosum, et qui semine
fluit, pollutusque est super mortuo: 3 Tam
masculum quam feminam ejicite de castris,
ne contaminent ea cum habitaverim vobiscum.
4 Feceruntque ita filii Israel, et ejecerunt eos
extra castra, sicut locutus erat Dominus
Moysi. 5 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 6 Loquere ad filios Israel: Vir, sive
mulier, cum fecerint ex omnibus peccatis, quæ
solent hominibus accidere, et per negligentiam
transgressi fuerint mandatum Domini, atque
deliquerint, 7 Confitebuntur peccatum suum,
et reddent ipsum caput, quintamque partem
desuper, ei in quem peccaverint. 8 Sin autem
non fuerit qui recipiat, dabunt Domino, et
erit sacerdotis, excepto ariete, qui offertur
pro expiatione, ut sit placabilis hostia.
9 Omnes quoque primitiæ, quas offerunt
filii Israel, ad sacerdotem pertinent: 10 Et
quidquid in sanctuarium offertur a singulis,
et traditur manibus sacerdotis, ipsius erit.
11 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens·

12 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בוֹ
מָעַל׃ 13 וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זֶרַע
וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא
נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃
14 וְעָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ־עָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה
וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה׃
15 וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן
וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה
קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא־יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן
עָלָיו לְבֹנָה כִּי־מִנְחַת קְנָאֹת הוּא מִנְחַת
זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֹן׃ 16 וְהִקְרִיב אֹתָהּ
הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 17 וְלָקַח
הַכֹּהֵן מַיִם קְדֹשִׁים בִּכְלִי־חָרֶשׂ וּמִן־הֶעָפָר
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן
וְנָתַן אֶל־הַמָּיִם׃ 18 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת־
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה
וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֵת מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת
קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים׃ 19 וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר
אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ אֹתָךְ וְאִם־
לֹא שָׂטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי
מִמֵּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃ 20 וְאַתְּ
כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן
אִישׁ בָּךְ אֶת־שְׁכָבְתּוֹ מִבַּלְעֲדֵי אִישֵׁךְ׃
21 וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת
הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה
אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת
יְהוָה אֶת־יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת־בִּטְנֵךְ צָבָה׃
22 וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ
לַצְבּוֹת בֶּטֶן וְלַנְפִּל יָרֵךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה
אָמֵן ׀ אָמֵן׃ 23 וְכָתַב אֶת־הָאָלֹת הָאֵלֶּה
הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל־מֵי הַמָּרִים׃
24 וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
לְמָרִים׃ 25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֵת
מִנְחַת הַקְּנָאֹת וְהֵנִיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 26 וְקָמַץ
הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־
הַמָּיִם׃ 27 וְהִשְׁקָהּ אֶת־הַמַּיִם וְהָיְתָה אִם־
נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם
הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה
יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ׃

12 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς Ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδῃ αὐτόν, 13 Καὶ κοιμηθῇ
τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ
ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ
ᾖ μεμιασμένη, καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ
αὐτὴ μὴ ᾖ συνειλημμένη, 14 Καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ
πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
αὐτὴ δὲ μεμίανται, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώ-
σεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ
ᾖ μεμιασμένη, 15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσοίσει
τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ ἀλε-
ύρου κρίθινον· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον
οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον, ἔστι γὰρ θυσία
ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα
ἁμαρτίαν. 16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεύς, καὶ
στήσει αὐτὴν ἔναντι Κυρίου· 17 Καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὀστρακίνῳ, καὶ
τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς
τὸ ὕδωρ· 18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα
ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς
γυναικός, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν
θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυ-
πίας· ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ
ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. 19 Καὶ
ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί, Εἰ μὴ
κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας
μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῴα
ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικα-
ταρωμένου τούτου· 20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας
ὕπανδρος οὖσα ἢ μεμίανσαι, και ἔδωκέ τις τὴν
κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρός σου, 21 Καὶ
ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί Δῴη σε Κύριος
ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ
δοῦναι Κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα καὶ
τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην· 22 Καὶ εἰσελεύ-
σεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν
κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν
σου. Καὶ ἐρεῖ ἡ γυνή, Γένοιτο, γένοιτο. 23 Καὶ
γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον,
καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικα-
ταρωμένου· 24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ
τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου, καὶ εἰσελεύ-
σεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον
τοῦ ἐλεγμοῦ. 25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς
τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπι-
θήσει τὴν θυσίαν ἔναντι Κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν
πρὸς τὸ θυσιαστήριον· 26 Καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσεται
αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν
γυναῖκα τὸ ὕδωρ. 27 Καὶ ἔσται ἐὰν ᾖ μεμιασμένη
καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς
αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον, καὶ
πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς
αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν τῷ λαῷ αὐτῆς·

12 Loquere ad filios Israel, et dices ad eos:
Vir, cujus uxor erraverit, maritumque con-
temnens, 13 Dormierit cum altero viro, et
hoc maritus deprehendere non quiverit, sed
latet adulterium, et testibus argui non potest,
quia non est inventa in stupro: 14 Si
spiritus zelotypiæ concitaverit virum contra
uxorem suam, quæ vel polluta est, vel falsa
suspicione appetitur, 15 Adducet eam ad
sacerdotem, et offeret oblationem pro illa,
decimam partem sati farinæ hordeaceæ: non
fundet super eam oleum, nec imponet thus:
quia sacrificium zelotypiæ est, et oblatio
investigans adulterium. 16 Offeret igitur eam
sacerdos, et statuet coram Domino, 17 As-
sumetque aquam sanctam in vase fictili, et
pauxillum terræ de pavimento tabernaculi
mittet in eam. 18 Cumque steterit mulier in
conspectu Domini, discooperiet caput ejus, et
ponet super manus illius sacrificium recor-
dationis, et oblationem zelotypiæ: ipse autem
tenebit aquas amarissimas, in quibus cum
execratione maledicta congessit; 19 Adjura-
bitque eam, et dicet: Si non dormivit vir
alienus tecum, et si non polluta es deserto
mariti thoro, non te nocebunt aquæ istæ
amarissimæ, in quas maledicta congessi.
20 Sin autem declinasti a viro tuo, atque
polluta es, et concubuisti cum altero viro:
21 His maledictionibus subjacebis: Det te
Dominus in maledictionem, exemplumque
cunctorum in populo suo: putrescere faciat
femur tuum, et tumens uterus tuus disrum-
patur. 22 Ingrediantur aquæ maledictæ in
ventrem tuum, et utero tumescente putrescat
femur. Et respondebit mulier, Amen, amen.
23 Scribetque sacerdos in libello ista maledicta,
et delebit ea aquis amarissimis, in quas
maledicta congessit, 24 Et dabit ei bibere.
Quas cum exhauserit, 25 Tollet sacerdos de
manu ejus sacrificium zelotypiæ, et elevabit
illud coram Domino, imponetque illud super
altare: ita duntaxat ut prius, 26 Pugillum
sacrificii tollat de eo quod offertur, et incendat
super altare: et sic potum det mulieri aquas
amarissimas. 27 Quas cum biberit, si polluta
est, et contempto viro adulterii rea, pertran-
sibunt eam aquæ maledictionis, et inflato
ventre computrescet femur: eritque mulier in
maledictionem, et in exemplum omni populo

28 ואם־לא נטמאה האשה וטהרה הוא
ונקתה ונזרעה זרע׃ 29 זאת תורת
הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה
ונטמאה׃ 30 או איש אשר תעבר עליו
רוח קנאה וקנא את־אשתו והעמיד את־
האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את
כל־התורה הזאת׃ 31 ונקה האיש מעון
והאשה ההוא תשא את־עונה׃ פ

פרשה ו׃

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר
אל־בני ישראל ואמרת אלהם איש או־
אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר
ליהוה׃ 3 מיין ושכר יזיר חמץ יין
וחמץ שכר לא ישתה וכל־משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים
לא יאכל׃ 4 כל ימי נזרו מכל אשר
יעשה מגפן היין מחרצנים ועד־זג לא
יאכל׃ 5 כל־ימי נדר נזרו תער לא־
יעבר על־ראשו עד־מלאת הימם אשר־
יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער
ראשו׃ 6 כל־ימי הזירו ליהוה על־נפש
מת לא יבא׃ 7 לאביו ולאמו לאחיו
ולאחתו לא־יטמא להם במתם כי נזר
אלהיו על־ראשו׃ 8 כל ימי נזרו קדש
הוא ליהוה׃ 9 וכי־ימות מת עליו בפתע
פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו
ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו׃
10 וביום השמיני יבא שתי תרים או
שני בני יונה אל־הכהן אל־פתח אהל
מועד׃ 11 ועשה הכהן אחד לחטאת
ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא
על־הנפש וקדש את־ראשו ביום ההוא׃
12 והזיר ליהוה את־ימי נזרו והביא כבש
בן־שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו
כי טמא נזרו׃ 13 וזאת תורת הנזיר
ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל־
פתח אהל מועד׃ 14 והקריב את־קרבנו
ליהוה כבש בן־שנתו תמים אחד
לעלה וכבשה אחת בת־שנתה תמימה
לחטאת ואיל־אחד תמים לשלמים׃
15 וסל מצות סלת חלת בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
ומנחתם ונסכיהם׃ 16 והקריב הכהן לפני
יהוה ועשה את־חטאתו ואת־עלתו׃

28 Ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ᾖ, καὶ
ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα. 29 Οὗτος
ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ
ὕπανδρος οὖσα καὶ μιανθῇ· 30 Ἢ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν
νόμον τοῦτον· 31 Καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος
ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν
ἁμαρτίαν αὐτῆς.

ΚΕΦ. ϛ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
Ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν ἀφαγνί-
σασθαι ἁγνείαν Κυρίῳ, 3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα
ἁγνισθήσεται, καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα
οὐ πίεται, καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ
πίεται, καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ
φάγεται. 4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ
ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἶνον ἀπὸ
στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται· 5 Πάσας
τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ
ἡμέραι ὅσας ηὔξατο Κυρίῳ, ἅγιος ἔσται τρέφων
κόμην τρίχα κεφαλῆς· 6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
εὐχῆς Κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ
εἰσελεύσεται. 7 Ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρί, καὶ ἐπ'
ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς
ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ'
αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ· 8 Πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ. 9 Ἐὰν δέ
τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιαν-
θήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ξυρήσεται τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται. 10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
οἴσει δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν πρὸς
τὸν ἱερέα ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ
μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς, καὶ ἁγιάσει
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 12 Ἡ
ἡγιάσθη Κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει
ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν· καὶ αἱ ἡμέραι αἱ
πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς
αὐτοῦ. 13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 14 Καὶ
προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον
ἄμωμον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν
μίαν ἄμωμον εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς
σωτήριον, 15 Καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους
ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισ-
μένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν καὶ σπονδὴν αὐτῶν.
16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει
τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ,

28 Quod si polluta non fuerit, erit innoxia, et faciet liberos. 29 Ista est lex zelotypiæ. Si declinaverit mulier a viro suo, et si polluta fuerit, 30 Maritusque zelotypiæ spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu Domini, et fecerit ei sacerdos juxta omnia quæ scripta sunt: 31 Maritus absque culpa erit, et illa recipiet iniquitatem suam.

CAPUT VI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Loquere ad filios Israel, et dices ad eos: Vir, sive mulier, cum fecerint votum ut sanctificentur, et se voluerint Domino consecrare: 3 A vino, et omni quod inebriare potest, abstinebunt. Acetum ex vino, et ex qualibet alia potione, et quidquid de uva exprimitur, non bibent: uvas recentes siccasque non comedent 4 Cunctis diebus quibus ex voto Domino consecrantur: quidquid ex vinea esse potest, ab uva passa usque ad acinum non comedent. 5 Omni tempore separationis suæ novacula non transibit per caput ejus, usque ad completum diem quo Domino consecratur. Sanctus erit, crescente cæsarie capitis ejus. 6 Omni tempore consecrationis suæ super mortuum non ingredietur, 7 Nec super patris quidem et matris et fratris sororisque funere contaminabitur, quia consecratio Dei sui super caput ejus est. 8 Omnibus diebus separationis suæ sanctus erit Domino. 9 Sin autem mortuus fuerit subito quispiam coram eo, polluetur caput consecrationis ejus: quod radet illico in eadem die purgationis suæ, et rursum septima. 10 In octava autem die offeret duos turtures, vel duos pullos columbæ sacerdoti in introitu fœderis testimonii. 11 Facietque sacerdos unum pro peccato, et alterum in holocaustum, et deprecabitur pro eo, quia peccavit super mortuo: sanctificabitque caput ejus in die illo: 12 Et consecrabit Domino dies separationis illius, offerens agnum anniculum pro peccato: ita tamen ut dies priores irriti fiant, quoniam polluta est sanctificatio ejus. 13 Ista est lex consecrationis. Cum dies, quos ex voto decreverat, complebuntur: adducet eum ad ostium tabernaculi fœderis, 14 Et offeret oblationem ejus Domino, agnum anniculum immaculatum in holocaustum, et ovem anniculam immaculatam pro peccato, et arietem immaculatum, hostiam pacificam. 15 Canistrum quoque panum azymorum qui conspersi sunt oleo, et lagana absque fermento uncta oleo, ac libamina singulorum: 16 Quæ offeret sacerdos coram Domino, et faciet tam pro peccato, quam in holocaustum.

17 וְאֶת־הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ
וְאֶת־נִסְכּוֹ׃ 18 וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־שְׂעַר
רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תַּחַת
זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ 19 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־
הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה
אַחַת מִן־הַסַּל וּרְקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן
עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־נִזְרוֹ׃
20 וְהֵנִיף אוֹתָם הַכֹּהֵן ׀ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל
שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃
21 זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ
כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת
נִזְרוֹ׃ פ 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 23 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם׃
ס 24 יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃
ס 25 יָאֵר יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ
וִיחֻנֶּךָּ׃ ס 26 יִשָּׂא יְהוָה ׀ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ ס
27 וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי
אֲבָרְכֵם׃ ס

פרשה ז׃

1 וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ 2 וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי
הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃
3 וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת
צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי
הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם
לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 5 קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־
הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם
אֶל־הַלְוִיִּם׃ 7 אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת
אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי
עֲבֹדָתָם׃ 8 וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת
שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῷ
Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων, καὶ ποιήσει ὁ
ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
18 Καὶ ξυρήσεται ὁ ηὐγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ,
καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ ὅ ἐστιν ὑπὸ τὴν
θυσίαν τοῦ σωτηρίου. 19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν
βραχίονα ἑφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἕνα
ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἕν, καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηὐγμένου μετὰ τὸ
ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ, 20 Καὶ
προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου·
ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέμα-
τος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος· καὶ
μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ηὐγμένος οἶνον. 21 Οὗτος ὁ
νόμος τοῦ εὐξαμένου ὃς ἂν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον
αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὕρῃ
ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἣν ἂν
εὔξηται κατὰ νόμον ἁγνείας. 22 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 Λάλησον Ἀαρὼν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες αὐτοῖς 24 Εὐλογήσαι σε
Κύριος καὶ φυλάξαι σε· 25 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεήσαι σε· 26 Ἐπάραι
Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δῴη σοι
εἰρήνην. 27 Καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ᾗ ἡμέρᾳ συνετέλεσε Μωυσῆς ὥστε
ἀναστῆσαι τὴν σκηνήν, καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ
ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ
ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτά· 2 Καὶ προσήνεγ-
καν οἱ ἄρχοντες Ἰσραήλ, δώδεκα ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν αὐτῶν· οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ
παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς· 3 Καὶ ἤνεγκαν
τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι Κυρίου ἓξ ἁμάξας λαμπηνι-
κὰς καὶ δώδεκα βόας, ἅμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων
καὶ μόσχον παρὰ ἑκάστου, καὶ προσήγαγον ἐναντίον
τῆς σκηνῆς. 4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 5 Λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ
ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ
λειτουργίαν. 6 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἁμάξας
καὶ τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις, 7 Καὶ
τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε
τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν,
8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας
ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ τὰς λειτουργίας
αὐτῶν διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ἀαρων τοῦ ἱερέως·

17 Arietem vero immolabit hostiam pacificam
Domino, offerens simul canistrum azymorum,
et libamenta quæ ex more debentur. 18 Tunc
radetur nazaræus ante ostium tabernaculi
fœderis cæsarie consecrationis suæ: tolletque
capillos ejus, et ponet super ignem, qui est
suppositus sacrificio pacificorum. 19 Et armum
coctum arietis, tortamque absque fermento
unam de canistro, et laganum azymum unum,
et tradet in manus nazaræi, postquam rasum
fuerit caput ejus. 20 Susceptaque rursum
ab eo, elevabit in conspectu Domini: et
sanctificata sacerdotis erunt, sicut pectusculum,
quod separari jussum est, et femur; post hæc
potest bibere nazaræus vinum. 21 Ista est
lex nazaræi, cum voverit oblationem suam
Domino tempore consecrationis suæ, exceptis
his quæ invenerit manus ejus. Juxta quod
mente devoverat, ita faciet ad perfectionem
sanctificationis suæ. 22 Locutusque est Domi-
nus ad Moysen, dicens: 23 Loquere Aaron
et filiis ejus: Sic benedicetis filiis Israel, et
dicetis eis: 24 Benedicat tibi Dominus, et
custodiat te. 25 Ostendat Dominus faciem
suam tibi, et misereatur tui. 26 Convertat
Dominus vultum suum ad te, et det tibi
pacem. 27 Invocabuntque nomen meum super
filios Israel, et ego benedicam eis.

CAPUT VII.

1 Factum est autem in die qua complevit
Moyses tabernaculum, et erexit illud: unxitque
et sanctificavit cum omnibus vasis suis, altare
similiter et omnia vasa ejus. 2 Obtulerunt
principes Israel et capita familiarum, qui
erant per singulas tribus, præfectique eorum
qui numerati fuerant, 3 Munera coram
Domino, sex plaustra tecta cum duodecim
bobus. Unum plaustrum obtulere duo duces,
et unum bovem singuli, obtuleruntque ea in
conspectu tabernaculi. 4 Ait autem Dominus
ad Moysen: 5 Suscipe ab eis ut serviant in
ministerio tabernaculi, et trades ea Levitis juxta
ordinem ministerii sui. 6 Itaque cum sus-
cepisset Moyses plaustra et boves, tradidit eos
Levitis. 7 Duo plaustra et quatuor boves dedit
filiis Gerson, juxta id quod habebant neces-
sarium. 8 Quatuor alia plaustra et octo boves
dedit filiis Merari, secundum officia et cultum
suum, sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis.

9 וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ 10 וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ
וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם
לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ ס 12 וַיְהִי
הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 13 וְקָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 14 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 15 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 16 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 17 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב׃ פ 18 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃
19 הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
20 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
21 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 22 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ 23 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־
צוּעָר׃ פ 24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא
לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ 25 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 26 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 27 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
28 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 29 וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
פ 30 בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא
לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃

9 *Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὤμων ἀροῦσιν. 10 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἔχρισεν αὐτό, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἄρχων εἷς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου. 12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα· 13 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 14 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 15 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 17 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο δῶρον Ναασσὼν υἱοῦ Ἀμιναδάβ. 18 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ. 19 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 20 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 21 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 23 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ. 24 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλών, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών· 25 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 26 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 27 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 29 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιὰβ υἱοῦ Χαιλών. 30 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβήν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ·*

9 Filiis autem Caath non dedit plaustra et boves: quia in sanctuario serviunt, et onera propriis portant humeris. 10 Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua unctum est, oblationem suam ante altare. 11 Dixitque Dominus ad Moysen: Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris. 12 Primo die obtulit oblationem suam Nahasson filius Aminadab de tribu Juda: 13 Fueruntque in ea, acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclos, juxta pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 14 Mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso: 15 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 16 Hircumque pro peccato: 17 Et in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc est oblatio Nahasson filii Aminadab. 18 Secundo die obtulit Nathanael filius Suar, dux de tribu Issachar, 19 Acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, juxta pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 20 Mortariolum aureum habens decem siclos, plenum incenso: 21 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 22 Hircumque pro peccato: 23 Et in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio Nathanael filii Suar. 24 Tertio die princeps filiorum Zabulon, Eliab filius Helon, 25 Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 26 Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: 27 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 28 Hircumque pro peccato: 29 Et in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc est oblatio Eliab filii Helon. 30 Die quarto princeps filiorum Ruben, Elisur filius Sedeur,

31 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 32 כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 33 פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ 34 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
35 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
פ 36 בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 37 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ 38 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ 39 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 40 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 41 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ פ 42 בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ 43 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 44 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 45 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 46 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 47 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף
בֶּן־דְּעוּאֵל׃ פ 48 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃
49 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 50 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 51 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 52 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 53 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ פ

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριά-
κοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 32 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 33 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα·
34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας·
35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο,
κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιούρ.
36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεών,
Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαΐ· 37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ
αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμι-
δάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
38 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
39 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 40 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 41 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους
πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον
Σαλαμιὴλ υἱοῦ Σουρισαδαΐ. 42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ·
43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριά-
κοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 44 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 45 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα·
46 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας·
47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε·
τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισὰφ υἱοῦ Ῥαγουήλ. 48 Τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμὰ
υἱὸς Ἐμιούδ· 49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ,
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ
τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 50 Θυΐσκην
μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 51 Μόσχον
ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς
ὁλοκαύτωμα· 52 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας· 53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ υἱοῦ Ἐμιούδ.

31 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium: 32 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso:
33 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum: 34 Hircumque
pro peccato: 35 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio
Elisur filii Sedeur. 36 Die quinto princeps
filiorum Simeon, Salamiël filius Surisaddai,
37 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium: 38 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso:
39 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum: 40 Hircumque
pro peccato: 41 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio
Salamiel filii Surisaddai. 42 Die sexto
princeps filiorum Gad, Eliasaph filius Duel,
43 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium: 44 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso:
45 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum: 46 Hircumque
pro peccato: 47 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio
Eliasaph filii Duel. 48 Die septimo princeps
filiorum Ephraim, Elisama filius Ammiud,
49 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctu-
arii, utrumque plenum simila conspersa oleo
in sacrificium: 50 Mortariolum aureum appen-
dens decem siclos, plenum incenso: 51 Bovem
de armento, et arietem, et agnum anniculum
in holocaustum: 52 Hircumque pro peccato:
53 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos quin-
que; hæc fuit oblatio Elisama filii Ammiud.

54 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ 55 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ 56 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ 57 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 58 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 59 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ פ 60 בַּיּוֹם
הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־
גִּדְעֹנִי׃ 61 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 62 כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 63 פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ 64 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
65 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ פ
66 בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן
אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 67 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
68 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
69 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 70 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ 71 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־
עַמִּישַׁדָּי׃ פ 72 בְּיוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר
יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
73 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 74 כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 75 פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ 76 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃

54 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ,
Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ· 55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ
αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
56 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
57 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 58 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰ-
γῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου
δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας
ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιὴλ υἱοῦ
Φαδασσούρ. 60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν
Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί· 61 Τὸ δῶρον
αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
62 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
63 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 64 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 65 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν
υἱοῦ Γαδεωνί. 66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ· 67 Τὸ δῶρον
αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
68 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
69 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 70 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 71 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ
υἱοῦ Ἀμισαδαΐ. 72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεϊὴλ υἱὸς Ἐχράν. 73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομή-
κοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 74 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 75 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα·
76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας·

54 Die octavo princeps filiorum Manasse,
Gamaliel filius Phadassur, 55 Obtulit aceta-
bulum argenteum appendens centum triginta
siclos, phialam argenteam habentem septua-
ginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque
plenum simila conspersa oleo in sacrificium :
56 Mortariolum aureum appendens decem
siclos, plenum incenso : 57 Bovem de armento,
et arietem, et agnum anniculum in holo-
caustum : 58 Hircumque pro peccato : 59 Et
in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos
quinque ; hæc fuit oblatio Gamaliel filii
Phadassur. 60 Die nono princeps filiorum
Benjamin, Abidan filius Gedeonis, 61 Obtulit
acetabulum argenteum appendens centum
triginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii,
utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificium : 62 Et mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso :
63 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 64 Hircumque
pro peccato : 65 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio
Abidan filii Gedeonis. 66 Die decimo princeps
filiorum Dan Ahiezer filius Ammisaddai,
67 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus sanc-
tuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo
in sacrificium : 68 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso :
69 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 70 Hircumque
pro peccato : 71 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio
Ahiezer filii Ammisaddai. 72 Die undecimo
princeps filiorum Aser, Phegiël filius Ochran,
73 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam ha-
bentem septuaginta siclos, ad pondus sanctu-
arii, utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificium : 74 Mortariolum aureum appen-
dens decem siclos, plenum incenso : 75 Bovem
de armento, et arietem, et agnum anniculum
in holocaustum : 76 Hircumque pro peccato :

77 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
פ 78 בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא
לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ 79 קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 80 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 81 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 82 שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 83 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע
בֶּן־עֵינָן׃ פ 84 זֹאת ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנֵים
עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ 85 שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים
הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ 86 כַּפּוֹת
זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה
עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב
הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה׃ 87 כָּל־הַבָּקָר
לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים־
עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם
וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת׃
88 וְכֹל בְּקַר ׀ זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתֻּדִים שִׁשִּׁים
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ 89 וּבְבֹא
מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע
אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃

פ פ פ לו

פרשה ח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת
אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃

77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο,
κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεὴλ υἱοῦ
Ἐχράν. 78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν· 79 Τὸ δῶρον
αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
80 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
81 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα· 82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰ-
γῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· 83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου
δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ Αἰνάν. 84 Οὗτος
ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτὸ
παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· τρυβλία
ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα, θυΐσκαι
χρυσαῖ δώδεκα. 85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων
τὸ τρυβλίον τὸ ἕν, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη
ἡ μία· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι καὶ
τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ.
86 Θυΐσκαι χρυσαῖ δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος· πᾶν
τὸ χρυσίον τῶν θυΐσκων εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ.
87 Πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὁλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα,
κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ
αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας· 88 Πᾶσαι αἱ
βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες,
κριοὶ ἑξήκοντα, τράγοι ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνάδες
ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι ἄμωμοι. αὕτη ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ
θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ
καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν, 89 Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι
αὐτῷ· καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς
αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβω-
τοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβίμ,
καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν

ΚΕΦ. ή.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
Ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ
πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι.

77 Et in hostias pacificorum boves duos,
arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
niculos quinque; hæc fuit oblatio Phegiël filii
Ochran. 78 Die duodecimo princeps filiorum
Nephthali, Ahira filius Enan, 79 Obtulit
acetabulum argenteum appendens centum
triginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii,
utrumque plenum simila oleo conspersa in
sacrificium: 80 Mortariolum aureum appen-
dens decem siclos, plenum incenso: 81 Bovem
de armento, et arietem, et agnum anniculum
in holocaustum: 82 Hircumque pro peccato:
83 Et in hostias pacificorum boves duos,
arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
niculos quinque; hæc fuit oblatio Ahira filii
Enan. 84 Hæc in dedicatione altaris oblata
sunt a principibus Israel, in die qua con-
secratum est; acetabula argentea duodecim:
phialæ argenteæ duodecim: mortariola aurea
duodecim: 85 Ita ut centum triginta siclos
argenti haberet unum acetabulum, et septua-
ginta siclos haberet una phiala: id est, in
commune vasorum omnium ex argento sicli
duo millia quadringenti, pondere sanctuarii:
86 Mortariola aurea duodecim plena incenso,
denos siclos appendentia pondere sanctuarii:
id est, simul auri sicli centum viginti:
87 Boves de armento in holocaustum duodecim,
arietes duodecim, agni anniculi duodecim, et
libamenta eorum: hirci duodecim pro peccato.
88 In hostias pacificorum boves viginti
quatuor, arietes sexaginta, hirci sexaginta,
agni anniculi sexaginta. Hæc oblata sunt
in dedicatione altaris, quando unctum est
89 Cumque ingrederetur Moyses tabernaculum
fœderis, ut consuleret oraculum, audiebat
vocem loquentis ad se de propitiatorio quod
erat super arcam testimonii inter duos cheru-
bim, unde et loquebatur ei.

CAPUT VIII.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere Aaron, et dices ad
eum: Cum posueris septem lucernas,
candelabrum in australi parte erigatur.
Hoc igitur præcipe ut lucernæ contra
boream e regione respiciant ad mensam
panum propositionis, contra eam partem,
quam candelabrum respicit, lucere debebunt.

3 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה
הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ 4 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב
עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה
אֶת־הַמְּנֹרָה׃ פ
5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 6 קַח
אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ
אֹתָם׃ 7 וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה
עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־
בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃ 8 וְלָקְחוּ
פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
וּפַר־שֵׁנִי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃ 9 וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ
אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃ 11 וְהֵנִיף אַהֲרֹן
אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃
12 וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד
עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ 13 וְהַעֲמַדְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ
אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ 14 וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃
15 וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה׃
16 כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרַת כָּל־רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי אֹתָם לִי׃ 17 כִּי לִי
כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי׃ 18 וָאֶקַּח אֶת־הַלְוִיִּם
תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 19 וָאֶתְּנָה
אֶת־הַלְוִיִּם נְתֻנִים ׀ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃ 20 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן־עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ
בִּגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃

3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρών· ἐκ τοῦ ἑνὸς
μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε
τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς
λυχνίας· στερεὰ χρυσῆ ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ
κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν. 5 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 Λάβε
τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς
αὐτούς. 7 Καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἁγνισμὸν
αὐτῶν· περιῤῥανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ, καὶ
ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ
πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.
8 Καὶ λήψονται μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου
θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ, καὶ
μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας.
9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραήλ· 10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι
Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας· 11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν
τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.
12 Οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν μόσχων, καὶ ποιήσεις τὸν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας καὶ τὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτῶν· 13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι
Κυρίου καὶ ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου·
14 Καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ ἔσονται μοί. 15 Καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ καθαριεῖς αὐτούς, καὶ
ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου· 16 Ὅτι ἀπόδομα
ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ,
ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων
πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς
ἐμοί· 17 Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ᾗ ἡμέρᾳ
ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου
ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί, 18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας
ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ. 19 Καὶ
ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ, ἐργά-
ζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς
τὰ ἅγια. 20 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις· καθὰ
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν,
οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 21 Καὶ
ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια· καὶ
ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρων ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἐξιλάσατο περὶ αὐτων Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι αὐτούς.

3 Fecitque Aaron, et imposuit lucernas super
candelabrum, ut præceperat Dominus Moysi.
4 Hæc autem erat factura candelabri, ex auro
ductili, tam medius stipes, quam cuncta quæ
ex utroque calamorum latere nascebantur:
juxta exemplum quod ostendit Dominus
Moysi, ita operatus est candelabrum. 5 Et
locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
6 Tolle Levitas de medio filiorum Israel, et
purificabis eos 7 Juxta hunc ritum: Asper-
gantur aqua lustrationis, et radant omnes
pilos carnis suæ. Cumque laverint vestimenta
sua, et mundati fuerint, 8 Tollent bovem de
armentis, et libamentum ejus similam oleo
conspersam: bovem autem alterum de armento
tu accipies pro peccato: 9 Et applicabis
Levitas coram tabernaculo fœderis, convocata
omni multitudine filiorum Israel. 10 Cumque
Levitæ fuerint coram Domino, ponent filii
Israel manus suas super eos; 11 Et offeret
Aaron Levitas, munus in conspectu Domini a
filiis Israel, ut serviant in ministerio ejus
12 Levitæ quoque ponent manus suas super
capita boum, e quibus unum facies pro
peccato, et alterum in holocaustum Domini,
ut depreceris pro eis. 13 Statuesque Levitas
in conspectu Aaron et filiorum ejus, et con-
secrabis oblatos Domino, 14 Ac separabis de
medio filiorum Israel, ut sint mei. 15 Et
postea ingredientur tabernaculum fœderis, ut
serviant mihi. Sicque purificabis et con-
secrabis eos in oblationem Domini: quoniam
dono donati sunt mihi a filiis Israel. 16 Pro
primogenitis quæ aperiunt omnem vulvam in
Israel, accepi eos. 17 Mea sunt enim omnia
primogenita filiorum Israel, tam ex hominibus
quam ex jumentis. Ex die quo percussi omne
primogenitum in terra Ægypti, sanctificavi
eos mihi: 18 Et tuli Levitas pro cunctis
primogenitis filiorum Israel: 19 Tradidique
eos dono Aaron et filiis ejus de medio populi,
ut serviant mihi pro Israel in tabernaculo
fœderis, et orent pro eis, ne sit in populo
plaga, si ausi fuerint accedere ad sanctuarium.
20 Feceruntque Moyses et Aaron et omnis
multitudo filiorum Israel super Levitis quæ
præceperat Dominus Moysi: 21 Purificatique
sunt, et laverunt vestimenta sua. Elevavitque
eos Aaron in conspectu Domini, et oravit pro eis,

22 ואחרי־כן באו הלוים לעבד את־עבדתם
באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
כאשר צוה יהוה את־משה על־הלוים
כן עשו להם: ס 23 וידבר יהוה
אל־משה לאמר: 24 זאת אשר ללוים
מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא
לצבא צבא בעבדת אהל מועד: 25 ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא
יעבד עוד: 26 ושרת את־אחיו באהל
מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד
ככה תעשה ללוים במשמרתם: פ

פרשה ט:

1 וידבר יהוה אל־משה במדבר־סיני
בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
בחדש הראשון לאמר: 2 ויעשו בני־
ישראל את־הפסח במועדו: 3 בארבעה
עשר־יום בחדש הזה בין הערבים תעשו
אתו במעדו ככל־חקתיו וככל־משפטיו
תעשו אתו: 4 וידבר משה אל־בני
ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את־
הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש
בין הערבים במדבר סיני ככל אשר
צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל:
6 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש
אדם ולא־יכלו לעשת־הפסח ביום ההוא
ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום
ההוא: 7 ויאמרו האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע
לבלתי הקריב את־קרבן יהוה במעדו
בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אלהם
משה עמדו ואשמעה מה־יצוה יהוה
לכם: פ
9 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 10 דבר
אל־בני ישראל לאמר איש איש כי־יהיה
טמא ׀ לנפש או בדרך רחקה לכם או
לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: 11 בחדש
השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על־מצות ומררים יאכלהו:
12 לא־ישאירו ממנו עד־בקר ועצם לא
ישברו־בו ככל־חקת הפסח יעשו אתו:
13 והאיש אשר־הוא טהור ובדרך
לא־היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי ׀ קרבן יהוה לא
הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא:

22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λει-
τουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ·
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν,
οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς. 23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 Τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν
Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου·
25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς
λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι. 26 Καὶ λειτουρ-
γήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
φυλάσσειν φυλακάς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται. οὕτως
ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

ΚΕΦ. θʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σινᾶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέγων 2 Εἰπὸν
καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν
αὐτοῦ· 3 Τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ
καιροὺς, κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν
σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό. 4 Καὶ ἐλάλησε
Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα
5 Ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ· καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 6 Καὶ
παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆ καὶ
Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· 7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες
ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν Ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ
δῶρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ; 8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Στῆτε
αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ
ὑμῶν. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἄνθρωπος
ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ
ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς
ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα Κυρίῳ· 11 Ἐν τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τὸ
πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ
πικρίδων φάγονται αὐτό, 12 Οὐ καταλείψουσιν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ'
αὐτοῦ· κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν
αὐτό. 13 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν
ὁδῷ μακρᾷ οὐκ ἔστι, καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα,
ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·
ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν
αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Ut purificati ingrederentur ad officia sua
in tabernaculum fœderis coram Aaron et filiis
ejus. Sicut præceperat Dominus Moysi de
Levitis, ita factum est. 23 Locutusque est
Dominus ad Moysen, dicens: 24 Hæc est
lex Levitarum: A viginti quinque annis et
supra, ingredientur ut ministrent in taber-
naculo fœderis. 25 Cumque quinquagesimum
annum ætatis impleverint, servire cessabunt:
26 Eruntque ministri fratrum suorum in
tabernaculo fœderis, ut custodiant quæ sibi
fuerint commendata, opera autem ipsa non
faciant. Sic dispones Levitis in custodiis suis.

CAPUT IX.

1 Locutus est Dominus ad Moysen in
deserto Sinai, anno secundo postquam egressi
sunt de terra Ægypti, mense primo, dicens:
2 Faciant filii Israel Phase in tempore suo,
3 Quartadecima die mensis hujus ad vesperam,
juxta omnes ceremonias et justificationes ejus.
4 Præcepitque Moyses filiis Israel ut facerent
Phase. 5 Qui fecerunt tempore suo, quarta-
decima die mensis ad vesperam, in monte
Sinai. Juxta omnia quæ mandaverat Dominus
Moysi, fecerunt filii Israel. 6 Ecce autem
quidam immundi super anima hominis, qui
non poterant facere Phase in die illo, ac-
cedentes ad Moysen et Aaron, 7 Dixerunt
eis: Immundi sumus super anima hominis;
quare fraudamur ut non valeamus oblationem
offerre Domino in tempore suo inter filios
Israel? 8 Quibus respondit Moyses: State
ut consulam quid præcipiat Dominus de vobis.
9 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
10 Loquere filiis Israel: Homo qui fuerit
immundus super anima, sive in via procul in
gente vestra, faciat Phase Domino 11 In
mense secundo, quartadecima die mensis ad
vesperam: cum azymis et lactucis agrestibus
comedent illud: 12 Non relinquent ex
eo quippiam usque mane, et os ejus non
confringent, omnem ritum Phase obser-
vabunt. 13 Si quis autem et mundus est,
et in itinere non fuit, et tamen non fecit
Phase, exterminabitur anima illa de populis
suis, quia sacrificium Domino non obtulit
tempore suo: peccatum suum ipse portabit,

14 וְכִֽי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה
כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה
אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃
ס 15 וּבְיוֹם הָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן
כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת
וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ
עַד־בֹּקֶר׃ 16 כֵּן יִהְיֶה תָמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ
וּמַרְאֵה־אֵשׁ לָיְלָה׃ 17 וּלְפִי הֵעָלֹת הֶעָנָן
מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן שָׁם יַחֲנוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ 19 וּבְהַאֲרִיךְ
הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃ 20 וְיֵשׁ
אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן
עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃
21 וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר
וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם
וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃ 22 אוֹ־
יֹמַיִם אוֹ־חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן
עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וּבְהֵעָלֹתוֹ יִסָּעוּ׃
23 עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה י׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 עֲשֵׂה
לְךָ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרֹת כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה
אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמַסַּע
אֶת־הַמַּחֲנוֹת׃ 3 וְתָקְעוּ בָּהֵן וְנוֹעֲדוּ
אֵלֶיךָ כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
4 וְאִם־בְּאַחַת יִתְקָעוּ וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂיאִים
רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה
וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים קֵדְמָה׃
6 וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת
הַחֹנִים תֵּימָנָה תְּרוּעָה יִתְקְעוּ לְמַסְעֵיהֶם׃
7 וּבְהַקְהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקְעוּ וְלֹא תָרִיעוּ׃
8 וּבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת
וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃

14 Ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον
τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει αὐτό·
νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐ-
τόχθονι τῆς γῆς. 15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη ἡ σκηνὴ,
ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρ-
τυρίου· καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος
πυρὸς ἕως πρωΐ. 16 Οὕτως ἐγίνετο διὰ παντός,
ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς
τὴν νύκτα. 17 Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς
σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ·
καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέ-
βαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 18 Διὰ προστάγματος
Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ διὰ
προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας
ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρεμβα-
λοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 19 Καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ
νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξον-
ται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ
μὴ ἐξάρωσι· 20 Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη
ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου
παρεμβαλοῦσι καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου
ἀπαροῦσι· 21 Καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη
ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωΐ, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τὸ πρωΐ,
καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός· 22 Μηνὸς ἡμέρας
πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς
παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν,
23 Ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· τὴν
φυλακὴν Κυριου ἐφυλάξαντο δια προσταγματος
Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΚΕΦ. ι.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κυριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς, ἐλατὰς
ποιήσεις αὐτάς· καὶ ἔσονταί σοι ἀνακαλεῖν τὴν
συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς. 3 Καὶ
σαλπιεῖς ἐν αὐταῖς, καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ
συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
4 Ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσι, προσελεύσονται πρὸς
σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραήλ. 5 Καὶ
σαλπιεῖτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ
αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς· 6 Καὶ σαλπιεῖτε
σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ
παρεμβάλλουσαι λίβα· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν
τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλ-
λουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν
τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμ-
βάλλουσαι πρὸς βορρᾶν· σημασίᾳ σαλπιοῦσιν
ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν. 7 Καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν
συναγωγήν, σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ. 8 Καὶ οἱ
υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σάλπιγξι, καὶ
ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

14 Peregrinus quoque et advena si fuerint
apud vos, facient Phase Domino juxta
ceremonias et justificationes ejus. Præceptum
idem erit apud vos tam advenæ quam
indigenæ. 15 Igitur die qua erectum est
tabernaculum, operuit illud nubes. A vespere
autem super tentorium erat quasi species
ignis usque mane. 16 Sic fiebat jugiter: per
diem operiebat illud nubes, et per noctem
quasi species ignis. 17 Cumque ablata fuisset
nubes, quæ tabernaculum protegebat, tunc
proficiscebantur filii Israel: et in loco ubi
stetisset nubes, ibi castrametabantur. 18 Ad
imperium Domini proficiscebantur, et ad
imperium illius figebant tabernaculum.
Cunctis diebus quibus stabat nubes super
tabernaculum, manebant in eodem loco:
19 Et si evenisset ut multo tempore maneret
super illud, erant filii Israel in excubiis
Domini, et non proficiscebantur 20 Quot
diebus fuisset nubes super tabernaculum.
Ad imperium Domini erigebant tentoria, et
ad imperium illius deponebant. 21 Si fuisset
nubes a vespere usque mane, et statim diluculo
tabernaculum reliquisset, proficiscebantur: et,
si post diem et noctem recessisset, dissipabant
tentoria. 22 Si vero biduo aut uno mense vel
longiori tempore fuisset super tabernaculum,
manebant filii Israel in eodem loco, et non
proficiscebantur: statim autem ut recessisset,
movebant castra. 23 Per verbum Domini
figebant tentoria, et per verbum illius pro-
ficiscebantur: erantque in excubiis Domini
juxta imperium ejus per manum Moysi.

CAPUT X.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Fac tibi duas tubas argenteas
ductiles, quibus convocare possis multitudinem
quando movenda sunt castra. 3 Cumque
increpueris tubis, congregabitur ad te omnis
turba ad ostium tabernaculi fœderis. 4 Si
semel clangueris, venient ad te principes, et
capita multitudinis Israel. 5 Si autem pro-
lixior atque concisus clangor increpuerit,
movebunt castra primi qui sunt ad orientalem
plagam. 6 In secundo autem sonitu et pari
ululatu tubæ, levabunt tentoria qui habitant
ad meridiem; et juxta hunc modum reliqui
facient, ululantibus tubis in profectionem.
7 Quando autem congregandus est populus,
simplex tubarum clangor erit, et non concise
ululabunt. 8 Filii autem Aaron sacerdotes
clangent tubis: eritque hoc legitimum
sempiternum in generationibus vestris.

9 וְכִי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל־הַצַּר
הַצֹּרֵר אֶתְכֶם וַהֲרֵעֹתֶם בַּחֲצֹצְרֹת וְנִזְכַּרְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם :
10 וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי
חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם
וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן
לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : פ
11 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן
הָעֵדֻת : 12 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם
מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן :
13 וַיִּסְעוּ בָּרִאשֹׁנָה עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :
14 וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה
לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב :
15 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל
בֶּן־צוּעָר : 16 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי זְבוּלֻן
אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן : 17 וְהוּרַד הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ
בְנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן :
18 וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל־
צְבָאוֹ אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר : 19 וְעַל־צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי :
20 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְנֵי־גָד אֶלְיָסָף בֶּן־
דְּעוּאֵל : 21 וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ
וְהֵקִימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בֹּאָם : 22 וְנָסַע
דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד : 23 וְעַל־צְבָא מַטֵּה
בְּנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר : 24 וְעַל־
צְבָא מַטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעוֹנִי :
25 וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־דָן מְאַסֵּף לְכָל־
הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר
בֶּן־עַמִּישַׁדָּי : 26 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי אָשֵׁר
פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן : 27 וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן : 28 אֵלֶּה מַסְעֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם וַיִּסָּעוּ : ס
29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן־רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי
חֹתֵן מֹשֶׁה נֹסְעִים ׀ אֲנַחְנוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ אֶתֵּן לָכֶם לְכָה
אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ כִּי־יְהוָה דִּבֶּר־טוֹב
עַל־יִשְׂרָאֵל : 30 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֵךְ
כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ :
31 וַיֹּאמֶר אַל־נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי ׀ עַל־כֵּן
יָדַעְתָּ חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם :

*9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ
σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι
Κυρίου, καί διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ
ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ὑμῶν
σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὁλοκαυτώμασι καὶ
ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν, καὶ ἔσται ὑμῖν
ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ
ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ
νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 12 Καὶ
ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινᾶ· καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ
Φαράν. 13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ· 14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς
υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως αὐτῶν Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ· 15 Καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ Ναθαναὴλ
υἱὸς Σωγάρ· 16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών· 17 Καὶ καθελοῦσι
τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσὼν καὶ οἱ υἱοὶ
Μεραρί, οἱ αἴροντες τὴν σκηνήν. 18 Καὶ ἐξῆραν
τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.
19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεὼν Σα-
λαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· 20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
μεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ Ἐλισὰφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.
21 Καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ αἴροντες τὰ ἅγια,
καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν ἕως παραγένωνται. 22 Καὶ
ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραῒμ σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμὰ υἱὸς
Ἐμιούδ· 23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Μανασσῆ Γαμαλιὴλ ὁ τοῦ Φαδασσούρ· 24 Καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν ὁ τοῦ
Γαδεωνί. 25 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν
Δὰν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἀχιέζερ ὁ τοῦ
Ἀμισαδαΐ· 26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Ἀσὴρ Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν· 27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν. 28 Αὗται
αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει
αὐτῶν. 29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὀβὰβ υἱῷ Ῥαγουὴλ
τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ Ἐξαίρομεν
ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος Τοῦτον δώσω
ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι
Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραήλ. 30 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν Οὐ πορεύσομαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν
μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου. 31 Καὶ εἶπε Μὴ
ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὗ ἕνεκεν ἦσθα μεθ' ἡμῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης·*

9 Si exieritis ad bellum de terra vestra
contra hostes qui dimicant adversum vos,
clangetis ululantibus tubis, et erit recor-
datio vestri coram Domino Deo vestro, ut
eruamini de manibus inimicorum vestrorum.
10 Si quando habebitis epulum, et dies festos,
et calendas canetis tubis super holocaustis, et
pacificis victimis, ut sint vobis in recorda-
tionem Dei vestri. Ego Dominus Deus vester.
11 Anno secundo, mense secundo, vigesima
die mensis, elevata est nubes de tabernaculo
fœderis: 12 Profectique sunt filii Israel per
turmas suas de deserto Sinai, et recubuit
nubes in solitudine Pharan. 13 Moveruntque
castra primi, juxta imperium Domini in manu
Moysi. 14 Filii Juda per turmas suas: quo-
rum princeps erat Nahasson filius Aminadab.
15 In tribu filiorum Issachar fuit princeps
Nathanael filius Suar. 16 In tribu Zabulon
erat princeps Eliab filius Helon. 17 De-
positumque est tabernaculum, quod portantes
egressi sunt filii Gerson et Merari. 18 Pro-
fectique sunt et filii Ruben, per turmas et
ordinem suum: quorum princeps erat Helisur
filius Sedeur. 19 In tribu autem filiorum
Simeon, princeps fuit Salamiel filius Suri-
saddai. 20 Porro in tribu Gad erat princeps
Eliasaph filius Duel. 21 Profectique sunt
et Caathitæ portantes sanctuarium. Tamdiu
tabernaculum portabatur, donec venirent ad
erectionis locum. 22 Moverunt castra et filii
Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu
princeps erat Elisama filius Ammiud. 23 In
tribu autem filiorum Manasse princeps fuit
Gamaliel filius Phadassur; 24 Et in tribu
Benjamin erat dux Abidan filius Gedeonis.
25 Novissimi castrorum omnium profecti sunt
filii Dan per turmas suas, in quorum exercitu
princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai.
26 In tribu autem filiorum Aser erat princeps
Phegiel filius Ochran. 27 Et in tribu filiorum
Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan.
28 Hæc sunt castra, et profectiones filiorum
Israel per turmas suas quando egrediebantur
29 Dixitque Moyses Hobab filio Raguel
Madianitæ, cognato suo: Proficiscimur ad
locum, quem Dominus daturus est nobis: veni
nobiscum, ut benefaciamus tibi: quia Dominus
bona promisit Israeli. 30 Cui ille respondit:
Non vadam tecum, sed revertar in terram
meam, in qua natus sum. 31 Et ille:
Noli, inquit, nos relinquere: tu enim
nosti in quibus locis per desertum castra
ponere debeamus, et eris ductor noster.

32 וְהָיָה כִּי־תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה ׀ הַטּוֹב הַהוּא
אֲשֶׁר יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ׃
33 וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה׃
34 וַעֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן־
הַמַּחֲנֶה׃ ׆ ס 35 וַיְהִי בִּנְסֹעַ
הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה ׀ יְהוָה
וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃
36 וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבֲבוֹת אַלְפֵי
יִשְׂרָאֵל׃ ׆ פ

פרשה יא׃

1 וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ
יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה׃ 2 וַיִּצְעַק
הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ׃ 3 וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
תַּבְעֵרָה כִּי־בָעֲרָה בָם אֵשׁ יְהוָה׃
4 וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה
וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃ 5 זָכַרְנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־
נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֵת
הָאֲבַטִּחִים וְאֶת־הֶחָצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים
וְאֶת־הַשּׁוּמִים׃ 6 וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין
כֹּל בִּלְתִּי אֶל־הַמָּן עֵינֵינוּ׃ 7 וְהַמָּן
כִּזְרַע־גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃
8 שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם
אוֹ דָכוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ
אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד
הַשָּׁמֶן׃ 9 וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל־הַמַּחֲנֶה לָיְלָה
יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃ 10 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־
הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ לְפֶתַח אָהֳלוֹ
וַיִּחַר־אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע׃
11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָה הֲרֵעֹתָ
לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא־מָצָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם
אֶת־מַשָּׂא כָּל־הָעָם הַזֶּה עָלָי׃ 12 הֶאָנֹכִי
הָרִיתִי אֵת כָּל־הָעָם הַזֶּה אִם־אָנֹכִי
יְלִדְתִּיהוּ כִּי־תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר
יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת־הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃ 13 מֵאַיִן לִי בָּשָׂר לָתֵת
לְכָל־הָעָם הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה־
לָּנוּ בָשָׂר וְנֹאכֵלָה׃ 14 לֹא־אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי
לָשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃

32 Καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ
ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς,
καὶ εὖ σε ποιήσομεν. 33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους
Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.
34 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν
καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ διασκορ-
πισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες
οἱ μισοῦντές σε. 35 Καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν
Ἐπίστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραήλ.
36 Καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς
ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

ΚΕΦ. ιά.

1 ΚΑΙ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι
Κυρίου· καὶ ἤκουσε Κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ, καὶ
ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε
μέρος τι τῆς παρεμβολῆς· 2 Καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς
πρὸς Μωυσῆν· καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον,
καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ. 3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου Ἐμπυρισμός, ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς
παρὰ Κυρίου. 4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς
ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν, καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα;
5 Ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ
δωρεάν, καὶ τοὺς σικύους καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ
πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τα σκόρδα· 6 Νυνὶ δὲ
ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος, οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 7 Τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου
ἐστί, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου. 8 Καὶ
διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον, καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν
τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυίᾳ, καὶ ἥψουν αὐτὸ
ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας· καὶ ἦν ἡ
ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου. 9 Καὶ
ὅταν κατέβη ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρέμβολὴν νυκτός,
κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς. 10 Καὶ ἤκουσε
Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν,
ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ
Κύριος σφόδρα, καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν.
11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον Ἵνα τί ἐκάκωσας
τὸν θεράποντά σου, καὶ διὰ τί οὐχ εὕρηκα χάριν
ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου
ἐπ' ἐμέ; 12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν
λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς, ὅτι λέγεις μοι
Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς
τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν
αὐτῶν; 13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ
τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ λέγοντες Δὸς ἡμῖν κρέα
ἵνα φάγωμεν. 14 Οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν
λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοί ἐστι τὸ ῥῆμα τοῦτο.

32 Cumque nobiscum veneris, quidquid opti-
mum fuerit ex opibus, quas nobis traditurus
est Dominus, dabimus tibi. 33 Profecti sunt
ergo de monte Domini viam trium dierum,
arcaque fœderis Domini præcedebat eos,
per dies tres providens castrorum locum.
34 Nubes quoque Domini super eos erat per
diem cum incederent. 35 Cumque elevaretur
arca, dicebat Moyses: Surge, Domine, et
dissipentur inimici tui, et fugiant qui oderunt
te, a facie tua. 36 Cum autem deponeretur,
aiebat: Revertere, Domine, ad multitudinem
exercitus Israel.

CAPUT XI.

1 Interea ortum est murmur populi, quasi
dolentium pro labore, contra Dominum. Quod
cum audisset Dominus, iratus est. Et accensus
in eos ignis Domini devoravit extremam
castrorum partem. 2 Cumque clamasset
populus ad Moysen, oravit Moyses ad
Dominum, et absorptus est ignis. 3 Voca-
vitque nomen loci illius, Incensio: eo quod
incensus fuisset contra eos ignis Domini.
4 Vulgus quippe promiscuum, quod ascenderat
cum eis, flagravit desiderio, sedens et flens,
junctis sibi pariter filiis Israel, et ait: Quis
dabit nobis ad vescendum carnes? 5 Re-
cordamur piscium quos comedebamus in
Ægypto gratis: in mentem nobis veniunt
cucumeres, et pepones, porrique, et cæpe, et
allia. 6 Anima nostra arida est, nihil aliud
respiciunt oculi nostri nisi Man. 7 Erat
autem Man quasi semen coriandri, coloris
bdellii. 8 Circuibatque populus, et colligens
illud, frangebat mola, sive terebat in mor-
tario, coquens in olla, et faciens ex eo
tortulas saporis quasi panis oleati. 9 Cumque
descenderet nocte super castra ros, descen-
debat pariter et Man. 10 Audivit ergo
Moyses flentem populum per familias, singulos
per ostia tentorii sui. Iratusque est furor
Domini valde: sed et Moysi intoleranda res
visa est; 11 Et ait ad Dominum: Cur afflixisti
servum tuum? quare non invenio gratiam
coram te? et cur imposuisti pondus universi
populi hujus super me? 12 Numquid ego
concepi omnem hanc multitudinem, vel genui
eam, ut dicas mihi: Porta eos in sinu tuo
sicut portare solet nutrix infantulum, et defer
in terram, pro qua jurasti patribus eorum?
13 Unde mihi carnes ut dem tantæ multitudini?
flent contra me, dicentes: Da nobis carnes ut
comedamus. 14 Non possum solus sustinere
omnem hunc populum, quia gravis est mihi.

15 וְאִם־כָּכָה ׀ אַתְּ־עֹשֶׂה לִּי הָרְגֵנִי נָא
הָרֹג אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל־אֶרְאֶה
בְּרָעָתִי׃ פ 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אֶסְפָה־לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ
אֹתָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃
17 וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי
מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵיהֶם
וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אַתָּה
לְבַדֶּךָ׃ 18 וְאֶל־הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ
לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּכִיתֶם בְּאָזְנֵי
יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי־טוֹב
לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר
וַאֲכַלְתֶּם׃ 19 לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא
יוֹמָיִם וְלֹא ׀ חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים
וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם׃ 20 עַד ׀ חֹדֶשׁ יָמִים
עַד אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא
יַעַן כִּי־מְאַסְתֶּם אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ
מִמִּצְרָיִם׃ 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה
אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ
יָמִים׃ 22 הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא
לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם
וּמָצָא לָהֶם׃ פ
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲיַד יְהוָה תִּקְצָר
עַתָּה תִרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם־לֹא׃ 24 וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה
וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד
אֹתָם סְבִיבֹת הָאֹהֶל׃ 25 וַיֵּרֶד יְהוָה ׀ בֶּעָנָן
וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיָּאצֶל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו
וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ
עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ׃
26 וַיִּשָּׁאֲרוּ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים ׀ בַּמַּחֲנֶה שֵׁם
הָאֶחָד ׀ אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח
עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ
הָאֹהֱלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה׃ 27 וַיָּרָץ הַנַּעַר
וַיַּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים
בַּמַּחֲנֶה׃ 28 וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מְשָׁרֵת
מֹשֶׁה מִבְּחֻרָיו וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם׃
29 וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי
וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן
יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם׃ 30 וַיֵּאָסֵף
מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

15 Εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με
ἀναιρέσει, εἰ εὕρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω
τὴν κάκωσίν μου. 16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας ὅτι
οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.
17 Καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ
ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω
ἐπ' αὐτούς· καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν
ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.
18 Καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον, καὶ
φάγεσθε κρέα· ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου λέγοντες
Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν
Αἰγύπτῳ· καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ
φάγεσθε κρέα. 19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο
οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσι ἡμέ-
ρας· 20 Ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ
ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν,
ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε
ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες Ἵνα τί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ
Αἰγύπτου; 21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἑξακόσιαι χιλιάδες
πεζῶν ὁ λαὸς ἐν οἷς εἰμὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ εἶπας
Κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα
ἡμερῶν· 22 Μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται
αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς
θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;
23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Μὴ χεὶρ Κυρίου
οὐκ ἐξαρκέσει; ἤδη γνώσῃ εἰ ἐπικαταλήψεταί σε ὁ
λόγος μου ἢ οὔ. 24 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε
πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα Κυρίου, καὶ συνήγαγεν
ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ
λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. 25 Καὶ
κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν,
καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσ-
βυτέρους· ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. 26 Καὶ
κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα
τῷ ἑνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ, καὶ
ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν
τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν
σκηνήν, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. 27 Καὶ
προσδραμὼν ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε Μωυσῇ καὶ εἶπε
λέγων Ἑλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ
παρεμβολῇ. 28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ
ὁ παρεστηκὼς Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτὸς εἶπε Κύριε Μωυσῆ,
κώλυσον αὐτούς. 29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῷ Μὴ
ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου
προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτούς; 30 Και ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν
παρεμβολήν, αὐτὸς και οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.

15 Sin aliter tibi videtur, obsecro ut interficias
me, et inveniam gratiam in oculis tuis, ne tantis
afficiar malis. 16 Et dixit Dominus ad
Moysen: Congrega mihi septuaginta viros de
senibus Israel, quos tu nosti quod senes populi
sint ac magistri: et duces eos ad ostium
tabernaculi fœderis, faciesque ibi stare tecum,
17 Ut descendam et loquar tibi: et auferam
de spiritu tuo, tradamque eis, ut sustentent
tecum onus populi, et non tu solus graveris.
18 Populo quoque dices: Sanctificamini:
cras comedetis carnes. Ego enim audivi
vos dicere: Quis dabit nobis escas car-
nium? bene nobis erat in Ægypto. Ut
det vobis Dominus carnes, et comedatis:
19 Non uno die, nec duobus, vel quinque aut
decem, nec viginti quidem, 20 Sed usque ad
mensem dierum, donec exeat per nares vestras,
et vertatur in nauseam, eo quod repuleritis
Dominum, qui in medio vestri est, et fleveritis
coram eo, dicentes: Quare egressi sumus ex
Egypto? 21 Et ait Moyses: Sexcenta millia
peditum hujus populi sunt; et tu dices: Dabo
eis esum carnium mense integro. 22 Numquid
ovium et boum multitudo cædetur, ut possit
sufficere ad cibum? vel omnes pisces maris in
unum congregabuntur, ut eos satient? 23 Cui
respondit Dominus: Numquid manus Domini
invalida est? Jam nunc videbis utrum meus
sermo opere compleatur. 24 Venit igitur
Moyses, et narravit populo verba Domini,
congregans septuaginta viros de senibus
Israel, quos stare fecit circa tabernaculum.
25 Descenditque Dominus per nubem, et
locutus est ad eum, auferens de spiritu qui
erat in Moyse, et dans septuaginta viris.
Cumque requievisset in eis Spiritus, prophe-
taverunt, nec ultra cessaverunt. 26 Re-
manserant autem in castris duo viri, quorum
unus vocabatur Eldad, et alter Medad, super
quos requievit Spiritus: nam et ipsi descripti
fuerant, et non exierant ad tabernaculum.
27 Cumque prophetarent in castris, cucurrit
puer, et nuntiavit Moysi, dicens: Eldad et
Medad prophetant in castris. 28 Statim Josue
filius Nun, minister Moysi, et electus e pluri-
bus, ait: Domine mi Moyses, prohibe eos.
29 At ille: Quid, inquit, æmularis pro me?
quis tribuat ut omnis populus prophetet, et det
eis Dominus Spiritum suum? 30 Reversusque
est Moyses, et majores natu Israel in castra.

31 וְרוּחַ נָסַע ׀ מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן־
הַיָּם וַיִּטֹּשׁ עַל־הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה
וּכְדֶרֶךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאַמָּתַיִם
עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ׃ 32 וַיָּקָם הָעָם כָּל־הַיּוֹם
הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכֹל ׀ יוֹם הַמָּחֳרָת
וַיַּאַסְפוּ אֶת־הַשְּׂלָו הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה
חֳמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סְבִיבוֹת
הַמַּחֲנֶה׃ 33 הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם
טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָעָם וַיַּךְ
יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד׃ 34 וַיִּקְרָא
אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה
כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם הַמִּתְאַוִּים׃
35 מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת
וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת׃ פ

פרשה יב׃

1 וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֹדוֹת
הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי־אִשָּׁה
כֻשִׁית לָקָח׃ 2 וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ־בְּמֹשֶׁה
דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַּם־בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע
יְהוָה׃ 3 וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ס
4 וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם׃ 5 וַיֵּרֶד יְהוָה
בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא
אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃ 6 וַיֹּאמֶר
שִׁמְעוּ־נָא דְבָרָי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה
בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר־בּוֹ׃
7 לֹא־כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן
הוּא׃ 8 פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבֶּר־בּוֹ וּמַרְאֶה
וְלֹא בְחִידֹת וּתְמֻנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ
לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְמֹשֶׁה׃
9 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ׃ 10 וְהֶעָנָן סָר
מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג
וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל־מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת׃
11 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל־נָא
תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ
וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃ 12 אַל־נָא תְהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר
בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ׃
13 וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל
נָא רְפָא נָא לָהּ׃ פ

31 Καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν
ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ
τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὁδὸν
ἡμέρας ἐντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὡσεὶ δίπηχυ
ἀπὸ τῆς γῆς. 32 Καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν
τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν·
ὁ τὸ ὀλίγον συνήγαγε δέκα κόρους, καὶ ἔψυ-
ξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.
33 Τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ
ἐκλείπειν, καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν· καὶ
ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.
34 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μνήματα
τῆς ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπι-
θυμητήν. 35 Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ
λαὸς εἰς Ἀσηρώθ, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρώθ.

ΚΕΦ. ιβ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Μαριὰμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῆ
ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε
Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν ἔλαβε, 2 Καὶ
εἶπαν Μὴ Μωυσῇ μόνῳ λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ
ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος. 3 Καὶ ὁ ἄνθρω-
πος Μωυσῆς πραῢς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ εἶπε
Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ
Μαριὰμ Ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου. καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου. 5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης,
καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ, καὶ ἐξήλθοσαν
ἀμφότεροι. 6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀκούσατε τῶν
λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ,
ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω
αὐτῷ. 7 Οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν
ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι· 8 Στόμα κατὰ στόμα
λαλήσω αὐτῷ, ἐν εἴδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ
τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε
καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ;
9 Καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθεν.
10 Καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἰδοὺ
Μαριὰμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν
ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα. 11 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν
πρὸς Μωυσῆν Δέομαι, Κύριε, μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν
ἁμαρτίαν, διότι ἠγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν·
12 Μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρωμα
ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς· καὶ κατεσθίει τὸ
ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς. 13 Καὶ ἐβόησε Μωυσῆς
πρὸς Κύριον λέγων Ὁ Θεός, δέομαί σου, ἴασαι αὐτήν.

31 Ventus autem egrediens a Domino,
arreptans trans mare coturnices detulit,
et demisit in castra itinere quantum uno
die confici potest, ex omni parte castro-
rum per circuitum, volabantque in aere
duobus cubitis altitudine super terram.
32 Surgens ergo populus toto die illo, et
nocte, ac die altero, congregavit coturnicum,
qui parum, decem coros: et siccaverunt eas
per gyrum castrorum. 33 Adhuc carnes erant
in dentibus eorum, nec defecerat hujuscemodi
cibus: et ecce furor Domini concitatus in
populum, percussit eum plaga magna nimis.
34 Vocatusque est ille locus, Sepulchra con-
cupiscentiæ; ibi enim sepelierunt populum
qui desideraverat. 35 Egressi autem de Sepul-
chris concupiscentiæ, venerunt in Haseroth, et
manserunt ibi.

CAPUT XII.

1 Locutaque est Maria et Aaron contra
Moysen propter uxorem ejus Æthiopissam,
2 Et dixerunt: Num per solum Moysen locu-
tus est Dominus? nonne et nobis similiter
est locutus? Quod cum audisset Dominus,
3 (Erat enim Moyses vir mitissimus super
omnes homines qui morabantur in terra)
4 Statim locutus est ad eum, et ad Aaron
et Mariam: Egredimini vos tantum tres ad
tabernaculum fœderis. Cumque fuissent
egressi, 5 Descendit Dominus in columna
nubis, et stetit in introitu tabernaculi, vocans,
Aaron et Mariam. Qui cum iissent, 6 Dixit
ad eos: Audite sermones meos: Si quis
fuerit inter vos propheta Domini, in visione
apparebo ei, vel per somnium loquar ad
illum. 7 At non talis servus meus Moyses,
qui in omni domo mea fidelissimus est:
8 Ore enim ad os loquor ei: et palam, et
non per ænigmata et figuras Dominum videt.
Quare ergo non timuistis detrahere servo
meo Moysi? 9 Iratusque contra eos, abiit:
10 Nubes quoque recessit quæ erat super
tabernaculum: et ecce Maria apparuit can-
dens lepra quasi nix. Cumque respexisset
eam Aaron, et vidisset perfusam lepra, 11 Ait
ad Moysen: Obsecro, domine mi, ne imponas
nobis hoc peccatum, quod stulte commisimus,
12 Ne fiat hæc quasi mortua, et ut aborti-
vum quod projicitur de vulva matris suæ;
ecce jam medium carnis ejus devoratum
est a lepra. 13 Clamavitque Moyses ad
Dominum, dicens: Deus, obsecro, sana eam.

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק
בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר
שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף׃
15 וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת
יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הֵאָסֵף מִרְיָם׃
16 וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַּר פָּארָן׃

פ פ פ לז

פרשה יג׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 שְׁלַח־
לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר־
אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ
אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא
בָהֶם׃ 3 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר
פָּארָן עַל־פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה
רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן־זַכּוּר׃ 5 לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן
שָׁפָט בֶּן־חוֹרִי׃ 6 לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב
בֶּן־יְפֻנֶּה׃ 7 לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן־יוֹסֵף׃
8 לְמַטֵּה אֶפְרָיִם הוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ 9 לְמַטֵּה
בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶּן־רָפוּא׃ 10 לְמַטֵּה זְבוּלֻן
גַּדִּיאֵל בֶּן־סוֹדִי׃ 11 לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה
מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן־סוּסִי׃ 12 לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל
בֶּן־גְּמַלִּי׃ 13 לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן־
מִיכָאֵל׃ 14 לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶּן־וָפְסִי׃
15 לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן־מָכִי׃ 16 אֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר
אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן
יְהוֹשֻׁעַ׃ 17 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה
בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר׃ 18 וּרְאִיתֶם
אֶת־הָאָרֶץ מַה־הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב
עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא הֲרָפֶה הַמְעַט הוּא
אִם־רָב׃ 19 וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב
בָּהּ הֲטוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה הֶעָרִים
אֲשֶׁר־הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמַחֲנִים אִם
בְּמִבְצָרִים׃ 20 וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא
אִם־רָזָה הֲיֵשׁ־בָּהּ עֵץ אִם־אַיִן וְהִתְחַזַּקְתֶּם
וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי
בִּכּוּרֵי עֲנָבִים׃ 21 וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת־
הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צִן עַד־רְחֹב לְבֹא חֲמָת׃
22 וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם
אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן
שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן מִצְרָיִם׃

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Εἰ ὁ πατὴρ
αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς,
οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας; ἀφορισθήτω ἑπτὰ
ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσεται. 15 Καὶ ἀφωρίσθη Μαριὰμ ἔξω τῆς
παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν
ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ. 16 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν
ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ
τοῦ Φαράν.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας καὶ κατασκεψάσθωσαν
τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν· ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν κατὰ
δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς, πάντα
ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν. 3 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυ-
σῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρὰν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες
ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι. 4 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ῥουβήν, Σαμουὴλ υἱὸς
Ζαχούρ 5 Τῆς φυλῆς Συμεών, Σαφὰτ, υἱὸς Σουρί·
6 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ· 7 Τῆς
φυλῆς Ἰσσάχαρ, Ἰλαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ· 8 Τῆς φυλῆς
Ἐφραΐμ, Αὐσὴ υἱὸς Ναυή· 9 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν,
Φαλτὶ υἱὸς Ῥαφοῦ· 10 Τῆς φυλῆς Ζαβουλών,
Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί· 11 Τῆς φυλῆς Ἰωσὴφ τῶν
υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδὶ υἱὸς Σουσί· 12 Τῆς φυλῆς
Δάν, Ἀμιὴλ υἱὸς Γαμαλί· 13 Τῆς φυλῆς Ἀσήρ,
Σαθοὺρ υἱὸς Μιχαήλ· 14 Τῆς φυλῆς Νεφθαλί,
Ναβὶ υἱὸς Σαβί· 15 Τῆς φυλῆς Γάδ, Γουδιὴλ υἱὸς
Μακχί. 16 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς
ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν· καὶ
ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυὴ Ἰησοῦν.
17 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι
τὴν γῆν Χαναὰν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀνάβητε
ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος, 18 Καὶ
ὄψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον
ἐπ᾽ αὐτῆς εἰ ἰσχυρός ἐστιν ἢ ἀσθενής, ἢ ὀλίγοι εἰσὶν
ἢ πολλοί· 19 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθηνται
ἐπ᾽ αὐτῆς, ἢ καλή ἐστιν ἢ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πόλεις
ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν
ἀτειχίστοις· 20 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πίων ἢ παρειμένη,
εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὔ· καὶ προσκαρτερήσαντες
λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέ-
ραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς. 21 Καὶ ἀναβάντες
κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Ῥοόβ,
εἰσπορευομένων Αἰμάθ. 22 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν
ἔρημον καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρῶν, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν
καὶ Σεσσὶ καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρὼν
ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.

14 Cui respondit Dominus: Si pater ejus
spuisset in faciem illius, nonne debuerat sal-
tem septem diebus rubore suffundi? Separe-
tur septem diebus extra castra, et postea
revocabitur. 15 Exclusa est itaque Maria
extra castra septem diebus: et populus non
est motus de loco illo, donec revocata est
Maria. 16 Profectusque est populus de
Haseroth, fixis tentoriis in deserto Pharan.

CAPUT XIII.

1 Ibique locutus est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Mitte viros, qui considerent terram
Chanaan, quam daturus sum filiis Israel,
singulos de singulis tribubus, ex principibus.
3 Fecit Moyses quod Dominus imperaverat,
de deserto Pharan mittens principes viros,
quorum ista sunt nomina. 4 De tribu Ruben,
Sammua filium Zechur. 5 De tribu Simeon,
Saphat filium Huri. 6 De tribu Juda, Caleb
filium Jephone. 7 De tribu Issachar, Igal
filium Joseph. 8 De tribu Ephraim, Osee
filium Nun. 9 De tribu Benjamin, Phalti
filium Raphu. 10 De tribu Zabulon, Geddiel
filium Sodi. 11 De tribu Joseph, sceptri
Manasse, Gaddi filium Susi. 12 De tribu
Dan, Ammiel filium Gemalli. 13 De tribu
Aser, Sthur filium Michael. 14 De tribu
Nephthali, Nahabi filium Vapsi. 15 De tribu
Gad, Guel filium Machi. 16 Hæc sunt
nomina virorum, quos misit Moyses ad con-
siderandam terram: vocavitque Osee filium
Nun, Josue; 17 Misit ergo eos Moyses ad
considerandam terram Chanaan, et dixit ad
eos: Ascendite per meridianam plagam.
Cumque veneritis ad montes, 18 Considerate
terram, qualis sit: et populum qui habitator
est ejus, utrum fortis sit an infirmus: si
pauci numero an plures: 19 Ipsa terra, bona
an mala: urbes quales, muratæ an absque
muris: 20 Humus, pinguis an sterilis,
nemorosa an absque arboribus. Confortamini,
et afferte nobis de fructibus terræ. Erat
autem tempus quando jam præcoquæ uvæ
vesci possunt. 21 Cumque ascendissent,
exploraverunt terram a deserto Sin, usque
Rohob intrantibus Emath. 22 Ascen-
deruntque ad meridiem, et venerunt in
Hebron, ubi erant Achiman et Sisai et
Tholmai filii Enac; nam Hebron septem
annis ante Tanim urbem Ægypti condita est.

23 וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם
זְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאֻהוּ
בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן־הָרִמֹּנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים׃
24 לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל
אֹדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 25 וַיָּשֻׁבוּ מִתּוּר הָאָרֶץ מִקֵּץ
אַרְבָּעִים יוֹם׃ 26 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
מִדְבַּר פָּארָן קָדֵשָׁה וַיָּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר
וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת־פְּרִי הָאָרֶץ׃
27 וַיְסַפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִוא
וְזֶה־פִּרְיָהּ׃ 28 אֶפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד
וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם׃ 29 עֲמָלֵק
יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי
יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל
יַד הַיַּרְדֵּן׃ 30 וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם
אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ
כִּי־יָכוֹל נוּכַל לָהּ׃ 31 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם
כִּי־חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃ 32 וַיֹּצִיאוּ דִּבַּת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר
אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃ 33 וְשָׁם
רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים
וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃

פרשה יד׃

1 וַתִּשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם
וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ 2 וַיִּלֹּנוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ־מָתְנוּ׃ 3 וְלָמָה יְהוָה
מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל
בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לָבַז הֲלוֹא טוֹב
לָנוּ שׁוּב מִצְרָיְמָה׃ 4 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃ 5 וַיִּפֹּל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ
קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם׃ 7 וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ
לָתוּר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃

*23 Καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγγος Βότρυος, καὶ
κατεσκέψαντο αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα
καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἦραν
αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ
ἀπὸ τῶν συκῶν. 24 Καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον
ἐπωνόμασαν Φάραγξ Βότρυος διὰ τὸν βότρυν ὃν
ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 25 Καὶ ἀπέστρεψαν
ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα
ἡμέρας. 26 Καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ
εἰς τὴν ἔρημον Φαρὰν Κάδης, καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
ῥῆμα καὶ πάσῃ συναγωγῇ, καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν
τῆς γῆς. 27 Καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν
Ἤλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς·
28 Ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ'
αὐτῆς, καὶ πόλεις ὀχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι
σφόδρα, καὶ τὴν γενεὰν Ἐνὰχ ἑωράκαμεν ἐκεῖ. 29 Καὶ
Ἀμαλὴκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον, καὶ ὁ
Χετταῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ
Ἀμοῤῥαῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ ὁ Χαναναῖος
κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην
ποταμόν. 30 Καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν
πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐχὶ ἀλλὰ ἀναβάντες
ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι
δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς. 31 Καὶ οἱ ἄνθρωποι
οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν Οὐκ ἀναβαίνομεν,
ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι
ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστι μᾶλλον. 32 Καὶ ἐξήνεγκαν
ἔκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν
κατασκέψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας
ἐπ' αὐτῆς ἐστί, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἑωράκαμεν ἐν αὐτῇ
ἄνδρες ὑπερμήκεις· 33 Καὶ ἐκεῖ ἑωράκαμεν τοὺς
γίγαντας, καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες·
ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν.*

ΚΕΦ. ιδ'.

*1 ΚΑΙ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε
φωνήν, καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.
2 Καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ
συναγωγὴ Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν· 3 Καὶ ἵνα τί Κύριος
εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ;
αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς διαρ-
παγήν· νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς
Αἴγυπτον. 4 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ Δῶμεν
ἀρχηγὸν καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον. 5 Καὶ
ἔπεσε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ. 6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ
Ναυὴ καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ τῶν κατασκεψαμένων
τὴν γῆν διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, 7 Καὶ εἶπαν
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες Ἡ γῆ,
ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτήν, ἀγαθή ἐστι σφόδρα σφόδρα.*

23 Pergentesque usque ad Torrentem
botri, absciderunt palmitem cum uva sua,
quem portaverunt in vecte duo viri. De
malis quoque granatis et de ficis loci illius
tulerunt: 24 Qui appellatus est Nehelescol,
id est, Torrens botri, eo quod botrum portas-
sent inde filii Israel. 25 Reversique explo-
ratores terræ post quadraginta dies, omni
regione circuita, 26 Venerunt ad Moysen
et Aaron et ad omnem cœtum filiorum Israel
in desertum Pharan, quod est in Cades.
Locutique eis et omni multitudini ostenderunt
fructus terræ: 27 Et narraverunt, dicentes:
Venimus in terram, ad quam misisti nos,
quæ revera fluit lacte et melle, ut ex
his fructibus cognosci potest: 28 Sed
cultores fortissimos habet, et urbes grandes
atque muratas. Stirpem Enac vidimus ibi.
29 Amalec habitat in meridie, Hethæus
et Jebusæus et Amorrhæus in montanis:
Chananæus vero moratur juxta mare et circa
fluenta Jordanis. 30 Inter hæc Caleb
compescens murmur populi, qui oriebatur
contra Moysen, ait: Ascendamus, et possi-
deamus terram, quoniam poterimus obtinere
eam. 31 Alii vero, qui fuerant cum eo,
dicebant: Nequaquam ad hunc populum
valemus ascendere, quia fortior nobis est.
32 Detraxeruntque terræ, quam inspexerant,
apud filios Israel, dicentes: Terra, quam
lustravimus, devorat habitatores suos: populus,
quem aspeximus, proceræ staturæ est. 33 Ibi
vidimus monstra quædam filiorum Enac de
genere giganteo: quibus comparati, quasi
locustæ videbamur.

CAPUT XIV.

1 IGITUR vociferans omnis turba flevit nocte
illa, 2 Et murmurati sunt contra Moysen et
Aaron cuncti filii Israel, dicentes: 3 Utinam
mortui essemus in Ægypto: et in hac vasta
solitudine utinam pereamus, et non inducat
nos Dominus in terram istam, ne cadamus
gladio, et uxores ac liberi, nostri ducantur
captivi. Nonne melius est reverti in Ægyptum?
4 Dixeruntque alter ad alterum: Consti-
tuamus nobis ducem, et revertamur in
Ægyptum. 5 Quo audito, Moyses et Aaron
ceciderunt proni in terram coram omni multi-
tudine filiorum Israel. 6 At vero Josue filius
Nun, et Caleb filius Jephone, qui et ipsi lustra-
verant terram, sciderunt vestimenta sua, 7 Et
ad omnem multitudinem filiorum Israel locuti
sunt: Terra, quam circuivimus, valde bona est.

8 אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתָנָהּ לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־הִוא
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 9 אַךְ בַּיהוָה אַל־
תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ
כִּי לַחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה
אִתָּנוּ אַל־תִּירָאֻם׃ 10 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה
לִרְגּוֹם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה
יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אָנָה לֹא־יַאֲמִינוּ
בִי בְּכֹל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃
12 אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ
לְגוֹי־גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֶעֱלִיתָ
בְכֹחֲךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃ 14 וְאָמְרוּ
אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה
יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עַיִן בְּעַיִן
נִרְאָה ׀ אַתָּה יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם
וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃ 15 וְהֵמַתָּה אֶת־הָעָם
הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ
אֶת־שִׁמְעֲךָ לֵאמֹר׃ 16 מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְהוָה
לְהָבִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃ 17 וְעַתָּה
יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
18 יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד נֹשֵׂא
עָוֹן וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן
אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃
19 סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ
וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד־הֵנָּה׃ 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃
21 וְאוּלָם חַי־אָנִי וְיִמָּלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ׃ 22 כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרֹאִים
אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְמִצְרַיִם
וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים
וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃ 23 אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל־מְנַאֲצַי לֹא
יִרְאוּהָ׃ 24 וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ
אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי וַהֲבִיאֹתִיו אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃
25 וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בָּעֵמֶק מָחָר פְּנוּ
וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ פ
26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃

8 Εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν
γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν, γῆ ἥτις ἐστὶ
ῥέουσα γάλα καὶ μέλι. 9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ
ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν
τῆς γῆς, ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστίν· ἀφέστηκε γὰρ
ὁ καιρὸς ἀπʼ αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ
φοβηθῆτε αὐτούς. 10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ
καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν λίθοις· καὶ ἡ δόξα
Κυρίου ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου πᾶσι τοις υἱοῖς Ἰσραήλ. 11 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν Ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος;
καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις
οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς; 12 Πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ
καὶ ἀπολῶ αὐτούς, καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον Καὶ ἀκούσεται
Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν
τοῦτον ἐξ αὐτῶν· 14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν ὅτι σὺ εἶ
Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατʼ
ὀφθαλμοὺς ὀπτάζῃ, Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν
ἐπʼ αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος
αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα·
15 Καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον
ἕνα, καὶ ἐροῦσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου
λέγοντες 16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν
τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. 17 Καὶ νῦν
ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου, Κύριε, ὃν τρόπον εἶπας λέγων
18 Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,
ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ
καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἀποδιδοὺς ἁμαρ-
τίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης
γενεᾶς. 19 Ἄφες τὴν ἁμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἵλεως ἐγένου αὐτοῖς ἀπʼ
Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν. 20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν Ἵλεως αὐτοῖς εἰμὶ κατὰ τὸ ῥῆμά σου·
21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει
ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν· 22 Ὅτι πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ ὁρῶντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα
ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς μου, 23 Ἦ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν ἣν
ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἀλλʼ ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν
ἅ ἐστι μετʼ ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ οἴδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ
κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν·
πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν.
24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ
καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν
εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει
αὐτήν. 25 Ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν
ἐν τῇ κοιλάδι· αὔριον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς
εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν. 26 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων

8 Si propitius fuerit Dominus, inducet nos
in eam, et tradet humum lacte et melle
manantem. 9 Nolite rebelles esse contra
Dominum: neque timeatis populum terræ
hujus, quia sicut panem ita eos possumus
devorare; recessit ab eis omne præsidium:
Dominus nobiscum est, nolite metuere.
10 Cumque clamaret omnis multitudo, et
lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria
Domini super tectum fœderis cunctis filiis
Israel. 11 Et dixit Dominus ad Moysen:
Usquequo detrahet mihi populus iste? Quous-
que non credent mihi, in omnibus signis quæ
feci coram eis? 12 Feriam igitur eos
pestilentia, atque consumam: te autem faciam
principem super gentem magnam, et fortiorem
quam hæc est. 13 Et ait Moyses ad Domi-
num: Ut audiant Ægyptii, de quorum medio
eduxisti populum istum, 14 Et habitatores
terræ hujus, qui audierunt quod tu, Domine,
in populo isto sis, et facie videaris ad faciem,
et nubes tua protegat illos, et in columna
nubis præcedas eos per diem, et in columna
ignis per noctem: 15 Quod occideris tantam
multitudinem, quasi unum hominem, et dicant:
16 Non poterat introducere populum in
terram, pro qua juraverat: idcirco occidit eos
in solitudine. 17 Magnificetur ergo fortitudo
Domini sicut jurasti, dicens: 18 Dominus
patiens et multæ misericordiæ, auferens iniqui-
tatem et scelera, nullumque innoxium dere-
linquens, qui visitas peccata patrum in filios in
tertiam et quartam generationem. 19 Dimitte,
obsecro, peccatum populi hujus secundum
magnitudinem misericordiæ tuæ, sicut pro-
pitius fuisti egredientibus de Ægypto usque
ad locum istum. 20 Dixitque Dominus:
Dimisi juxta verbum tuum. 21 Vivo ego:
et implebitur gloria Domini universa terra.
22 Attamen omnes homines qui viderunt
majestatem meam, et signa quæ feci in
Ægypto et in solitudine, et tentaverunt me
jam per decem vices, nec obedierunt voci meæ,
23 Non videbunt terram pro qua juravi
patribus eorum, nec quisquam ex illis qui
detraxit mihi, intuebitur eam. 24 Servum
meum Caleb, qui plenus alio spiritu secutus est
me, inducam in terram hanc, quam circuivit:
et semen ejus possidebit eam. 25 Quoniam
Amalecites et Chananæus habitant in vallibus.
Cras movete castra, et revertimini in solitu-
dinem per viam maris Rubri. 26 Locutusque
est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens:

27 עַד־מָתַי לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
הֵמָּה מַלִּינִים עָלָי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי שָׁמָעְתִּי׃ 28 אֱמֹר
אֲלֵהֶם חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנָי כֵּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ 29 בַּמִּדְבָּר
הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־
מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה אֲשֶׁר
הֲלִינֹתֶם עָלָי׃ 30 אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם
בָּהּ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃
31 וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה
וְהֵבֵיאתִי אֹתָם וְיָדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
מְאַסְתֶּם בָּהּ׃ 32 וּפִגְרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ 33 וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים
בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנָשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם
עַד־תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר׃ 34 בְּמִסְפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר־תַּרְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם
לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם
אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת־תְּנוּאָתִי׃ 35 אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀ זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־
הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמֻתוּ׃ 36 וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ
וַיַּלִּונוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא
דִבָּה עַל־הָאָרֶץ׃ 37 וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים
מוֹצִאֵי דִבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי
יְהוָה׃ 38 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה
חָיוּ מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר
אֶת־הָאָרֶץ׃ 39 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם
מְאֹד׃ 40 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־
הָהָר לֵאמֹר הִנֶּנּוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃ 41 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה
וְהִוא לֹא תִצְלָח׃ 42 אַל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין
יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃
43 כִּי הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם
וּנְפַלְתֶּם בֶּחָרֶב כִּי־עַל־כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי
יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃ 44 וַיַּעְפִּלוּ
לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה׃ 45 וַיֵּרֶד
הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא
וַיַּכּוּם וַיַּכְּתוּם עַד־הַחָרְמָה׃ פ

27 Ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην,
ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου; τὴν γόγγυσιν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.
28 Εἰπὸν αὐτοῖς Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἦ μὴν ὃν
τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω
ὑμῖν· 29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα
ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριθμη-
μένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι
ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί· 30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν
γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς
ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυή· 31 Καὶ τὰ παιδία ἃ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι,
εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὴν
γῆν ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς. 32 Καὶ τὰ κῶλα
ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ· 33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν
ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ
ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ
κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· 34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν, τεσσαράκοντα
ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας
ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς
ὀργῆς μου. 35 Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, ἦ μὴν οὕτω
ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνιστα-
μένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται
καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται. 36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οὓς
ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ
παραγενηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν
συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς,
37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατείπαντες πονηρὰ
κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι Κυρίου· 38 Καὶ
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ ἔζησαν
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων
κατασκέψασθαι τὴν γῆν. 39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. 40 Καὶ ὀρθρίσαντες τὸ
πρωῒ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες
Ἰδοὺ οἵδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε
Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν. 41 Καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἵνα
τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; οὐκ εὔοδα
ἔσται ὑμῖν· 42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γάρ ἐστι Κύριος
μεθ' ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν· 43 Ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ
ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ οὗ εἵνεκεν
ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται
Κύριος ἐν ὑμῖν. 44 Καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς δια-
θήκης Κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς. 45 Καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χανα-
ναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο
αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἑρμάν· καὶ
ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

27 Usquequo multitudo hæc pessima mur-
murat contra me? querelas filiorum Israel
audivi. 28 Dic ergo eis: Vivo ego, ait
Dominus: sicut locuti estis audiente me, sic
faciam vobis. 29 In solitudine hac jacebunt
cadavera vestra. Omnes qui numerati estis a
viginti annis et supra, et murmurastis contra
me, 30 Non intrabitis terram, super quam
levavi manum meam ut habitare vos facerem,
præter Caleb filium Jephone, et Josue filium
Nun. 31 Parvulos autem vestros, de quibus
dixistis quod prædæ hostibus forent, intro-
ducam; ut videant terram, quæ vobis dis-
plicuit. 32 Vestra cadavera jacebunt in soli-
tudine. 33 Filii vestri erunt vagi in deserto
annis quadraginta, et portabunt fornicationem
vestram, donec consumantur cadavera patrum
in deserto, 34 Juxta numerum quadraginta
dierum, quibus considerastis terram: annus
pro die imputabitur. Et quadraginta annis
recipietis iniquitates vestras, et scietis ultionem
meam: 35 Quoniam sicut locutus sum, ita
faciam omni multitudini huic pessimæ, quæ
consurrexit adversum me: in solitudine hac
deficiet, et morietur. 36 Igitur omnes viri,
quos miserat Moyses ad contemplandam
terram, et qui reversi murmurare fecerant
contra eum omnem multitudinem, detrahentes
terræ quod esset mala, 37 Mortui sunt atque
percussi in conspectu Domini. 38 Josue
autem filius Nun, et Caleb filius Jephone,
vixerunt ex omnibus qui perrexerant ad con-
siderandam terram. 39 Locutusque est
Moyses universa verba hæc ad omnes filios
Israel, et luxit populus nimis. 40 Et ecce
mane primo surgentes ascenderunt verticem
montis, atque dixerunt: Parati sumus ascen-
dere ad locum, de quo Dominus locutus est:
quia peccavimus. 41 Quibus Moyses: Cur,
inquit, transgredimini verbum Domini, quod
vobis non cedet in prosperum? 42 Nolite
ascendere: non enim est Dominus vobiscum:
ne corruatis coram inimicis vestris. 43 Amale-
cites et Chananæus ante vos sunt, quorum
gladio corruetis, eo quod nolueritis acquiescere
Domino, nec erit Dominus vobiscum. 44 At
illi contenebrati ascenderunt in verticem
montis. Arca autem testamenti Domini et
Moyses non recesserunt de castris. 45 De-
scenditque Amalecites et Chananæus, qui
habitabat in monte: et percutiens eos atque
concidens, persecutus est eos usque Horma.

פרשה טו :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי
תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם׃ 3 וַעֲשִׂיתֶם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה
אוֹ־זֶבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה אוֹ בְּמֹעֲדֵיכֶם
לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבָּקָר אוֹ
מִן־הַצֹּאן׃ 4 וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עִשָּׂרוֹן בָּלוּל בִּרְבִעִית
הַהִין שָׁמֶן׃ 5 וְיַיִן לַנֶּסֶךְ רְבִיעִית הַהִין
תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה אוֹ לַזָּבַח לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד׃ 6 אוֹ לָאַיִל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת
שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלִשִׁית
הַהִין׃ 7 וְיַיִן לַנֶּסֶךְ שְׁלִשִׁית הַהִין תַּקְרִיב
רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 8 וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בָּקָר
עֹלָה אוֹ־זָבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ־שְׁלָמִים
לַיהוָה׃ 9 וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר מִנְחָה
סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן חֲצִי
הַהִין׃ 10 וְיַיִן תַּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהִין
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 11 כָּכָה יֵעָשֶׂה
לַשּׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לָאַיִל הָאֶחָד אוֹ־לַשֶּׂה
בַכְּבָשִׂים אוֹ בָעִזִּים׃ 12 כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּ כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם׃
13 כָּל־הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה־כָּכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 14 וְכִי־יָגוּר
אִתְּכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
וְעָשָׂה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּ כֵּן יַעֲשֶׂה׃ 15 הַקָּהָל חֻקָּה אַחַת
לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
כָּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 תּוֹרָה
אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר
אִתְּכֶם׃ פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 18 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ 19 וְהָיָה
בַּאֲכָלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה
לַיהוָה׃ 20 רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵכֶם חַלָּה תָּרִימוּ
תְרוּמָה כִּתְרוּמַת גֹּרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ׃
21 מֵרֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ ס 22 וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא
תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ 23 אֵת כָּל־אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וָהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 Λάλη-
σον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ὅταν
εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν, 3 Καὶ ποιήσεις ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ,
ὁλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ'
ἑκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν
εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν
προβάτων, 4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον
αὐτοῦ Κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἰφὶ
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἳν· 5 Καὶ
οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἳν ποιήσετε ἐπὶ
τῆς ὁλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ
ἑνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ
Κυρίῳ. 6 Καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς
ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως
δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ
ἵν· 7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἳν
προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 8 Ἐὰν δὲ ποιῆτε
ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι
εὐχὴν ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ, 9 Καὶ προσοίσει
ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἵν, 10 Καὶ
οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἵν, κάρπωμα
ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 11 Οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ
τῷ ἑνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν
προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν· 12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν
ὧν ἐὰν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἑνὶ κατὰ τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν. 13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως
τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
Κυρίῳ. 14 Ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενε-
αῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ,
ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ
Κυρίῳ. 15 Νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις
τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι
Κυρίου. 16 Νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἓν ἔσται ὑμῖν
καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν. 17 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 Λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω
ὑμᾶς ἐκεῖ, 19 Καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν
ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίῳ·
20 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν ἄρτον ἀφοριεῖτε
ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἅλω, οὕτως
ἀφελεῖτε αὐτόν, 21 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν,
καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας
τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, 23 Καθὰ συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς
ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧ συνέταξε Κύριος
πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

CAPUT XV.

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Loquere ad filios Israel, et dices ad eos:
Cum ingressi fueritis terram habitationis
vestræ, quam ego dabo vobis, 3 Et feceritis
oblationem Domino in holocaustum, aut victi-
mam, vota solventes, vel sponte offerentes
munera, aut in solemnitatibus vestris adolentes
odorem suavitatis Domino, de bobus sive de
ovibus: 4 Offeret quicumque immolaverit
victimam, sacrificium similæ, decimam partem
ephi, conspersæ oleo, quod mensuram habebit
quartam partem hin: 5 Et vinum ad liba
fundenda ejusdem mensuræ dabit in holo-
caustum sive in victimam. Per agnos singulos
6 Et arietes erit sacrificium similæ duarum
decimarum, quæ conspersa sit oleo tertiæ
partis hin: 7 Et vinum ad libamentum
tertiæ partis ejusdem mensuræ offeret in
odorem suavitatis Domino. 8 Quando vero de
bobus feceris holocaustum aut hostiam, ut
impleas votum vel pacificas victimas, 9 Dabis
per singulos boves similæ tres decimas con-
spersæ oleo, quod habeat medium mensuræ
hin: 10 Et vinum ad liba fundenda ejusdem
mensuræ in oblationem suavissimi odoris
Domino. 11 Sic facies 12 Per singulos
boves et arietes et agnos et hœdos. 13 Tam
indigenæ quam peregrini 14 Eodem ritu
offerent sacrificia. 15 Unum præceptum erit
atque judicium tam vobis quam advenis terræ.
16 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
17 Loquere filiis Israel, et dices ad eos:
18 Cum veneritis in terram, quam dabo vobis,
19 Et comederitis de panibus regionis illius,
separabitis primitias Domino 20 De cibis
vestris. Sicut de areis primitias separatis,
21 Ita et de pulmentis dabitis primitiva
Domino. 22 Quod si per ignorantiam præ-
terieritis quidquam horum, quæ locutus est
Dominus ad Moysen, 23 Et mandavit per
eum ad vos, a die qua cœpit jubere et ultra.

24 וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה נֶעֶשְׂתָה לִשְׁגָגָה
וְעָשׂוּ כָל־הָעֵדָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד לְעֹלָה
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט
וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּת׃ 25 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם
כִּי־שְׁגָגָה הִוא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם
אִשֶּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה
עַל־שִׁגְגָתָם׃ 26 וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם
בִּשְׁגָגָה׃ ס 27 וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת
תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עֵז בַּת־שְׁנָתָהּ
לְחַטָּאת׃ 28 וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגֶגֶת
בְּחֶטְאָה בִשְׁגָגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
וְנִסְלַח לוֹ׃ 29 הָאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם
לָעֹשֶׂה בִּשְׁגָגָה׃ 30 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה׀
בְּיָד רָמָה מִן־הָאֶזְרָח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה
הוּא מְגַדֵּף וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמָּהּ׃ 31 כִּי דְבַר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוָתוֹ
הֵפַר הִכָּרֵת׀ תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֺנָה
בָהּ׃ פ 32 וַיִּהְיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ 33 וַיַּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמֹּצְאִים אֹתוֹ
מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל
כָּל־הָעֵדָה׃ 34 וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר כִּי לֹא
פֹרַשׁ מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ ס 35 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוּמַת הָאִישׁ רָגוֹם
אֹתוֹ בָאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
36 וַיֹּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בָּאֲבָנִים וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ 37 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 38 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ 39 וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֺת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם׃ 40 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
41 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

24 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ
ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον
ἕνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας Κυρίῳ, καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ
κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας· 25 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς, ὅτι
ἀκούσιόν ἐστι· καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν
κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι
Κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν, 26 Καὶ ἀφεθή-
σεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ
προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ
τῷ λαῷ ἀκούσιον. 27 Ἐάν τε ψυχὴ μία ἁμάρτῃ
ἀκουσίως, προσάξει αἶγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρ-
τίας· 28 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς
τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι
Κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ. 29 Τῷ ἐγχωρίῳ
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ
ἐν αὐτοῖς νόμος εἷς ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἐὰν ποιήσῃ
ἀκουσίως. 30 Καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερ-
ηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προση-
λύτων, τὸν θεὸν οὗτος παροξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, 31 Ὅτι τὸ ῥῆμα
Κυρίου ἐφαύλισε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν·
ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς
ἐν αὐτῇ. 32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων. 33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὑρόντες
συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραήλ· 34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακήν, οὐ
γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν. 35 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων Θανάτῳ θανατούσθω ὁ
ἄνθρωπος· λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ
συναγωγή. 36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συνα-
γωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 37 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 38 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς
κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν
πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον· 39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν
τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτά, καὶ μνησθήσεσθε
πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτάς, καὶ
οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν·
40 Ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς
ἐντολάς μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν· 41 Ἐγὼ
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπ-
του εἶναι ὑμῶν θεός· ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

24 Oblitaque fuerit facere multitudo: offeret
vitulum de armento, holocaustum in odorem
suavissimum Domino, et sacrificium ejus ac
liba, ut ceremoniæ postulant, hircumque pro
peccato. 25 Et rogabit sacerdos pro omni
multitudine filiorum Israel: et dimittetur eis,
quoniam non sponte peccaverunt, nihilominus
offerentes incensum Domino pro se et pro
peccato atque errore suo: 26 Et dimittetur
universæ plebi filiorum Israel, et advenis qui
peregrinantur inter eos; quoniam culpa est
omnis populi per ignorantiam. 27 Quod si
anima una nesciens peccaverit, offeret capram
anniculam pro peccato suo: 28 Et depre-
cabitur pro ea sacerdos, quod inscia peccaverit
coram Domino: impetrabitque ei veniam, et
dimittetur illi. 29 Tam indigenis quam
advenis una lex erit omnium, qui peccaverint
ignorantes. 30 Anima vero, quæ per super-
biam aliquid commiserit, sive civis sit ille,
sive peregrinus, (quoniam adversus Dominum
rebellis fuit) peribit de populo suo: 31 Ver-
bum enim Domini contempsit, et præceptum
illius fecit irritum: idcirco delebitur, et
portabit iniquitatem suam. 32 Factum est
autem, cum essent filii Israel in solitudine, et
invenissent hominem colligentem ligna in die
sabbati, 33 Obtulerunt eum Moysi et Aaron
et universæ multitudini. 34 Qui recluserunt
eum in carcerem, nescientes quid super eo
facere deberent. 35 Dixitque Dominus ad
Moysen: Morte moriatur homo iste, obruat eum
lapidibus omnis turba extra castra. 36 Cumque
eduxissent eum foras, obruerunt lapidibus,
et mortuus est, sicut præceperat Dominus.
37 Dixit quoque Dominus ad Moysen:
38 Loquere filiis Israel, et dices ad eos, ut
faciant sibi fimbrias per angulos palliorum,
ponentes in eis vittas hyacinthinas: 39 Quas
cum viderint, recordentur omnium manda-
torum Domini, nec sequantur cogitationes
suas et oculos per res varias fornicantes,
40 Sed magis memores præceptorum Domini
faciant ea, sintque sancti Deo suo. 41 Ego
Dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra
Ægypti, ut essem Deus vester.

פ פ פ לח

פרשה טז׃

1 וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי
וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פֶּלֶת
בְּנֵי רְאוּבֵן׃ 2 וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים
מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה
קְרִאֵי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שֵׁם׃ 3 וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה
וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי
כָל־הָעֵדָה כֻּלָּם קְדֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה
וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קְהַל יְהוָה׃ 4 וַיִּשְׁמַע
מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו׃ 5 וַיְדַבֵּר אֶל־קֹרַח
וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וְיֹדַע יְהוָה
אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקָּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו
וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בּוֹ יַקְרִיב אֵלָיו׃ 6 זֹאת
עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מַחְתּוֹת קֹרַח וְכָל־עֲדָתוֹ׃
7 וּתְנוּ בָהֵן ׀ אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן ׀ קְטֹרֶת
לִפְנֵי יְהוָה מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃
8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח שִׁמְעוּ־נָא בְּנֵי
לֵוִי׃ 9 הַמְעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן
יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשָׁרְתָם׃
10 וַיַּקְרֵב אֹתְךָ וְאֶת־כָּל־אַחֶיךָ בְנֵי־לֵוִי אִתָּךְ
וּבִקַּשְׁתֶּם גַּם־כְּהֻנָּה׃ 11 לָכֵן אַתָּה וְכָל־
עֲדָתְךָ הַנֹּעָדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מַה־הוּא
כִּי תַלּוֹנוּ עָלָיו׃ 12 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא
לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא
נַעֲלֶה׃ 13 הַמְעַט כִּי הֶעֱלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לַהֲמִיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־
תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם־הִשְׂתָּרֵר׃ 14 אַף לֹא
אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתָנוּ וַתִּתֶּן־
לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים
הָהֵם תְּנַקֵּר לֹא נַעֲלֶה׃ 15 וַיִּחַר לְמֹשֶׁה
מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אַל־תֵּפֶן אֶל־מִנְחָתָם
לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נָשָׂאתִי וְלֹא הֲרֵעֹתִי
אֶת־אַחַד מֵהֶם׃ 16 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח
אַתָּה וְכָל־עֲדָתְךָ הֱיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה
וָהֵם וְאַהֲרֹן מָחָר׃ 17 וּקְחוּ ׀ אִישׁ
מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
מַחְתֹּת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ׃

ΚΕΦ. ιϛʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσσάαρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ
Λευί, καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὶ Ἐλιὰβ, καὶ Αὖν
υἱὸς Φαλὲθ υἱοῦ Ῥουβήν, 2 Καὶ ἀνέστησαν ἔναντι
Μωυσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πεντήκοντα
καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς, σύγκλητοι βουλῆς
καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί· 3 Συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπαν Ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συνα-
γωγὴ πάντες ἅγιοι καὶ ἐν αὐτοῖς Κύριος, καὶ διὰ
τί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου; 4 Καὶ
ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, 5 Καὶ
ἐλάλησε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν
συναγωγὴν λέγων Ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς
ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς
ἑαυτόν, καὶ οὓς ἐξελέξατο ἑαυτῷ προσηγάγετο πρὸς
ἑαυτόν. 6 Τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς
πυρεῖα, Κορὲ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, 7 Καὶ
ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα
ἔναντι Κυρίου αὔριον· καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται
Κύριος οὗτος ἅγιος· ἱκανούσθω ὑμῖν, υἱοὶ Λευί.
8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορέ Εἰσακούσατέ μου, υἱοὶ
Λευί. 9 Μὴ μικρόν ἐστι τοῦτο ὑμῖν ὅτι διέστειλεν ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραήλ, καὶ
προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς
λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου καὶ παρίστασθαι
ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεύειν αὐτοῖς, 10 Καὶ
προσηγάγετο σὲ καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς
Λευὶ μετὰ σοῦ; καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν; 11 Οὕτως
σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς
τὸν θεόν· καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν ὅτι διαγογγύζετε
κατ' αὐτοῦ; 12 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλέσαι
Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὺς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν Οὐκ
ἀναβαίνομεν· 13 Μὴ μικρὸν τοῦτο ὅτι ἀνήγαγες
ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἀποκτεῖναι
ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις ἡμῶν; ἄρχων εἶ·
14 Καὶ σὺ εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες
ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας;
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας·
οὐκ ἀναβαίνομεν. 15 Καὶ ἐβαρυθύμησε Μωυσῆς
σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς Κύριον Μὴ πρόσχῃς εἰς
τὴν θυσίαν αὐτῶν· οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν
εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν. 16 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Κορέ Ἁγίασον τὴν συναγωγήν
σου, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ καὶ
Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ αὔριον· 17 Καὶ λάβετε ἕκαστος
τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ
θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος
τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα,
καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

CAPUT XVI.

1 ECCE autem Core filius Isaar, filii Caath,
filii Levi, et Dathan atque Abiron filii Eliab,
Hon quoque filius Pheleth de filiis Ruben,
2 Surrexerunt contra Moysen, aliique filiorum
Israel ducenti quinquaginta viri proceres
synagogæ, et qui tempore concilii per nomina
vocabantur. 3 Cumque stetissent adversum
Moysen et Aaron, dixerunt: Sufficiat vobis,
quia omnis multitudo sanctorum est, et in
ipsis est Dominus: Cur elevamini super po-
pulum Domini? 4 Quod cum audisset Moyses,
cecidit pronus in faciem: 5 Locutusque ad
Core et ad omnem multitudinem: Mane,
inquit, notum faciet Dominus qui ad se
pertineant, et sanctos applicabit sibi: et quos
elegerit, appropinquabunt ei. 6 Hoc igitur
facite: Tollat unusquisque thuribula sua, tu
Core, et omne concilium tuum: 7 Et hausto
cras igne, ponite desuper thymiama coram
Domino: et quemcumque elegerit, ipse erit
sanctus: multum erigimini filii Levi. 8 Dixit-
que rursum ad Core: Audite, filii Levi: 9 Num
parum vobis est, quod separavit vos Deus
Israel ab omni populo, et junxit sibi, ut ser-
viretis ei in cultu tabernaculi, et staretis
coram frequentia populi, et ministraretis ei?
10 Idcirco ad se fecit accedere te et omnes
fratres tuos filios Levi, ut vobis etiam sacer-
dotium vendicetis, 11 Et omnis globus tuus
stet contra Dominum? quid est enim Aaron
ut murmuretis contra eum? 12 Misit ergo
Moyses ut vocaret Dathan et Abiron filios
Eliab. Qui responderunt: Non venimus;
13 Numquid parum est tibi quod eduxisti nos
de terra, quæ lacte et melle manabat, ut
occideres in deserto, nisi et dominatus fueris
nostri? 14 Revera induxisti nos in terram,
quæ fluit rivis lactis et mellis, et dedisti nobis
possessiones agrorum et vinearum; an et
oculos nostros vis eruere? non venimus.
15 Iratusque Moyses valde, ait ad Dominum:
Ne respicias sacrificia eorum: tu scis quod ne
asellum quidem unquam acceperim ab eis, nec
afflixerim quempiam eorum. 16 Dixitque ad
Core: Tu, et omnis congregatio tua, state
seorsum coram Domino, et Aaron die crastino
separatim. 17 Tollite singuli thuribula
vestra, et ponite super ea incensum, offerentes
Domino ducenta quinquaginta thuribula:
Aaron quoque teneat thuribulum suum.

18 וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ
וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ 19 וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם
קֹרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה׃ ס
20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 21 הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע׃ 22 וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־בָּשָׂר
הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל כָּל־הָעֵדָה
תִּקְצֹף׃ ס 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 24 דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר
הֵעָלוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם׃
25 וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וַאֲבִירָם וַיֵּלְכוּ
אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 26 וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה
לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים
הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל־תִּגְּעוּ בְּכָל־אֲשֶׁר
לָהֶם פֶּן־תִּסָּפוּ בְּכָל־חַטֹּאתָם׃ 27 וַיֵּעָלוּ
מֵעַל מִשְׁכַּן־קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם מִסָּבִיב
וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים פֶּתַח אָהֳלֵיהֶם
וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם׃ 28 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלָחַנִי לַעֲשׂוֹת
אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלִּבִּי׃
29 אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאָדָם יְמֻתוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַּת
כָּל־הָאָדָם יִפָּקֵד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלָחָנִי׃
30 וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפָצְתָה הָאֲדָמָה
אֶת־פִּיהָ וּבָלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם
וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאֹלָה וִידַעְתֶּם כִּי נִאֲצוּ
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה׃ 31 וַיְהִי
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם׃ 32 וַתִּפְתַּח
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם
וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל־
הָרְכוּשׁ׃ 33 וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם
חַיִּים שְׁאֹלָה וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ
מִתּוֹךְ הַקָּהָל׃ 34 וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלָעֵנוּ
הָאָרֶץ׃ 35 וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל
אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ מַקְרִיבֵי
הַקְּטֹרֶת׃ ס

פרשה יז׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

18 Καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθη-
καν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα·
καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου Μωυσῆς καὶ Ἀαρών, 19 Καὶ ἐπισυνέστησεν
ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ὤφθη ἡ
δόξα Κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ. 20 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων 21 Ἀποσ-
χίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ
ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἅπαξ. 22 Καὶ ἔπεσαν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν Θεὸς θεὸς τῶν πνευμά-
των καὶ πάσης σαρκός, εἰ ἄνθρωπος εἷς ἥμαρτεν, ἐπὶ
πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ Κυρίου; 23 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 Λάλησον
τῇ συναγωγῇ λέγων Ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς
συναγωγῆς Κορέ. 25 Καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ
ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρών, καὶ συνεπο-
ρεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ·
26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων
Ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν
σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἅπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν
ἐστὶν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ
αὐτῶν. 27 Καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ
κύκλῳ· καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ἐξῆλθον, καὶ εἱστή-
κεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ
αὐτῶν. 28 Καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἐν τούτῳ γνώσεσθε
ὅτι Κύριος ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ· 29 Εἰ κατὰ θάνατον
πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ'
ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν,
οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκέ με· 30 Ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι
δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς
σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ
καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾅδου, καὶ γνώσεσθε ὅτι
παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον. 31 Ὡς δὲ
ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους,
ἐῤῥάγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν, 32 Καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ
καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάν-
τας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορὲ καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν· 33 Καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα
ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ᾅδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς
ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς. 34 Καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς
αὐτῶν, ὅτι λέγοντες Μή ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ.
35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς
πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέρον-
τας τὸ θυμίαμα. 36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν

18 Quod cum fecissent, stantibus Moyse et
Aaron, 19 Et coacervassent adversum eos
omnem multitudinem ad ostium tabernaculi,
apparuit cunctis gloria Domini. 20 Locutusque
Dominus ad Moysen et Aaron, ait: 21 Sepa-
ramini de medio congregationis hujus, ut eos
repente disperdam. 22 Qui ceciderunt proni
in faciem, atque dixerunt: Fortissime Deus
spirituum universæ carnis, num uno peccante,
contra omnes ira tua desæviet? 23 Et ait
Dominus ad Moysen: 24 Præcipe universo
populo ut separetur a tabernaculis Core, et
Dathan et Abiron. 25 Surrexitque Moyses, et
abiit ad Dathan et Abiron: et sequentibus eum
senioribus Israel, 26 Dixit ad turbam: Re-
cedite a tabernaculis hominum impiorum, et
nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne in-
volvamini in peccatis eorum. 27 Cumque
recessissent a tentoriis eorum per circuitum,
Dathan et Abiron egressi stabant in introitu
papilionum suorum, cum uxoribus et liberis,
omnique frequentia. 28 Et ait Moyses: In
hoc scietis, quod Dominus miserit me ut face-
rem universa quæ cernitis, et non ex proprio
ea corde protulerim: 29 Si consueta hominum
morte interierint, et visitaverit eos plaga, qua
et ceteri visitari solent, non misit me Dominus:
30 Sin autem novam rem fecerit Dominus,
ut aperiens terra os suum deglutiat eos et om-
nia quæ ad illos pertinent, descenderintque
viventes in infernum, scietis quod blasphema-
verint Dominum. 31 Confestim igitur ut
cessavit loqui, dirupta est terra sub pedibus
eorum: 32 Et aperiens os suum, devoravit illos
cum tabernaculis suis et universa substantia
eorum; 33 Descenderuntque vivi in infernum
operti humo, et perierunt de medio multitu-
dinis. 34 At vero omnis Israel, qui stabat per
gyrum, fugit ad clamorem pereuntium, dicens:
Ne forte et nos terra deglutiat. 35 Sed et
ignis egressus a Domino, interfecit ducentos
quinquaginta viros, qui offerebant incensum.
36 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

2 אֱמֹר אֶל־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְיָרֵם
אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת־הָאֵשׁ
זְרֵה־הָלְאָה כִּי קָדֵשׁוּ׃ 3 אֵת מַחְתּוֹת
הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם
רִקֻּעֵי פַחִים צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבֻם
לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וְיִהְיוּ לְאוֹת לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת
מַחְתּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרֻפִים
וַיְרַקְּעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ׃ 5 זִכָּרוֹן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר
אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר
קְטֹרֶת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְקֹרַח
וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה
לוֹ׃ פ 6 וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמָּחֳרָת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם
הֲמִתֶּם אֶת־עַם יְהוָה׃ 7 וַיְהִי בְּהִקָּהֵל
הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן וַיֵּרָא כְּבוֹד
יְהוָה׃ 8 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד׃ ס 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 10 הֵרֹמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃
11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתָּה
וְתֶן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת
וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם
כִּי־יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הֵחֵל הַנָּגֶף׃
12 וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ
אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם
וַיִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל־הָעָם׃
13 וַיַּעֲמֹד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר
הַמַּגֵּפָה׃ 14 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים
עַל־דְּבַר־קֹרַח׃ 15 וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃
פ 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 17 דַּבֵּר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח
מֵאִתָּם מַטֶּה מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל־
נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת
אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּהוּ׃ 18 וְאֵת
שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֶּה
אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם׃ 19 וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃

37 Καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα
Ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατα-
κεκαυμένων, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον
ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν τὰ πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων
ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν· 38 Καὶ ποίησον αὐτὰ λεπίδας
ἐλατὰς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν
ἔναντι Κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς
σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 39 Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ
υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ὅσα
προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι, καὶ προσήνεγκαν οἱ
κατακεκαυμένοι, καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ
θυσιαστηρίῳ, 40 Μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,
ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογενὴς ὃς οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι
Κυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορὲ καὶ ἡ ἐπισύστασις
αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ αὐτῷ.
41 Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγοντες Ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε
τὸν λαὸν Κυρίου. 42 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέ-
φεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών, καὶ
ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ τήνδε
ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου.
43 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων 45 Ἐκχωρήσατε
ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω
αὐτοὺς εἰς ἅπαξ· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
46 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν Λάβε τὸ
πυρεῖον, καὶ ἐπίθες ἐπ᾽ αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστη-
ρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ᾽ αὐτὸ θυμίαμα, καὶ ἀπένεγκε τὸ
τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ
αὐτῶν· ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου,
ἦρκται θραύειν τὸν λαόν. 47 Καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν
καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς
τὴν συναγωγήν, καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ
λαῷ· καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμίαμα καὶ ἐξιλάσατο περὶ
τοῦ λαοῦ, 48 Καὶ ἔστη ἀνὰ μέσον τῶν τεθνηκότων
καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. 49 Καὶ
ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα
χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἕνε-
κεν Κορέ. 50 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπα-
σεν ἡ θραῦσις.

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λάβε παρ᾽ αὐτῶν
ῥάβδον, ῥάβδον κατ᾽ οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων
τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἑκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου. 3 Καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν
ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευί· ἔστι γὰρ ῥάβδος
μία, κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι.
4 Καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατέ-
ναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ.

37 Præcipe Eleazaro filio Aaron sacerdoti ut
tollat thuribula quæ jacent in incendio, et
ignem huc illucque dispergat: quoniam sancti-
ficata sunt 38 In mortibus peccatorum:
producatque ea in laminas, et affigat altari, eo
quod oblatum sit in eis incensum Domino, et
sanctificata sint, ut cernant ea pro signo et
monimento filii Israel. 39 Tulit ergo Eleazar
sacerdos thuribula ænea, in quibus obtulerant
hi quos incendium devoravit, et produxit ea in
laminas, affigens altari: 40 Ut haberent postea
filii Israel, quibus commonerentur, ne quis
accedat alienigena, et qui non est de semine
Aaron, ad offerendum incensum Domino, ne
patiatur sicut passus est Core, et omnis congre-
gatio ejus, loquente Domino ad Moysen.
41 Murmuravit autem omnis multitudo filiorum
Israel sequenti die contra Moysen et Aaron,
dicens: Vos interfecistis populum Domini.
42 Cumque oriretur seditio, et tumultus in-
cresceret, 43 Moyses et Aaron fugerunt ad
tabernaculum fœderis. Quod, postquam in-
gressi sunt, operuit nubes, et apparuit gloria
Domini. 44 Dixitque Dominus ad Moysen:
45 Recedite de medio hujus multitudinis, etiam
nunc delebo eos. Cumque jacerent in terra,
46 Dixit Moyses ad Aaron: Tolle thuribulum,
et hausto igne de altari, mitte incensum de-
super, pergens cito ad populum ut roges pro
eis: jam enim egressa est ira a Domino, et
plaga desævit. 47 Quod cum fecisset Aaron,
et cucurrisset ad mediam multitudinem, quam
jam vastabat incendium, obtulit thymiama:
48 Et stans inter mortuos ac viventes, pro
populo deprecatus est, et plaga cessavit.
49 Fuerunt autem qui percussi sunt, qua-
tuordecim millia hominum, et septingenti,
absque his qui perierant in seditione Core.
50 Reversusque est Aaron ad Moysen ad ostium
tabernaculi fœderis, postquam quievit interitus.

CAPUT XVII.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
2 Loquere ad filios Israel, et accipe ab eis
virgas singulas per cognationes suas, a cunctis
principibus tribuum, virgas duodecim, et uni-
uscujusque nomen superscribes virgæ suæ;
3 Nomen autem Aaron erit in tribu Levi, et
una virga cunctas seorsum familias con-
tinebit: 4 Ponesque eas in tabernaculo
fœderis coram testimonio, ubi loquar ad te;

20 וְהָיָ֗ה הָאִ֛ישׁ אֲשֶׁ֥ר אֶבְחַר־בּ֖וֹ מַטֵּ֣הוּ
יִפְרָ֑ח וַהֲשִׁכֹּתִ֣י מֵעָלַ֗י אֶת־תְּלֻנּוֹת֙ בְּנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁ֛ר הֵ֥ם מַלִּינִ֖ם עֲלֵיכֶֽם׃ 21 וַיְדַבֵּ֨ר
מֹשֶׁ֜ה אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וַיִּתְּנ֣וּ אֵלָ֣יו ׀ כָּל־
נְשִׂיאֵיהֶ֡ם מַטֶּ֣ה לְנָשִׂיא֩ אֶחָ֨ד מַטֶּ֜ה לְנָשִׂ֤יא
אֶחָד֙ לְבֵ֣ית אֲבֹתָ֔ם שְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר מַטּ֑וֹת
וּמַטֵּ֥ה אַהֲרֹ֖ן בְּת֥וֹךְ מַטּוֹתָֽם׃ 22 וַיַּנַּ֥ח
מֹשֶׁ֛ה אֶת־הַמַּטֹּ֖ת לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה בְּאֹ֖הֶל
הָעֵדֻֽת׃ 23 וַיְהִ֣י מִֽמָּחֳרָ֗ת וַיָּבֹ֤א מֹשֶׁה֙
אֶל־אֹ֣הֶל הָעֵד֔וּת וְהִנֵּ֛ה פָּרַ֥ח מַטֵּֽה־אַהֲרֹ֖ן
לְבֵ֣ית לֵוִ֑י וַיֹּ֤צֵא פֶ֙רַח֙ וַיָּ֣צֵֽץ צִ֔יץ וַיִּגְמֹ֖ל
שְׁקֵדִֽים׃ 24 וַיֹּצֵ֨א מֹשֶׁ֤ה אֶת־כָּל־הַמַּטֹּת֙
מִלִּפְנֵ֣י יְהוָ֔ה אֶל־כָּל־בְּנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּרְא֥וּ
וַיִּקְח֖וּ אִ֥ישׁ מַטֵּֽהוּ׃ פ 25 וַיֹּ֨אמֶר
יְהוָ֜ה אֶל־מֹשֶׁ֗ה הָשֵׁ֞ב אֶת־מַטֵּ֤ה אַהֲרֹן֙ לִפְנֵ֣י
הָעֵד֔וּת לְמִשְׁמֶ֥רֶת לְא֖וֹת לִבְנֵי־מֶ֑רִי וּתְכַ֧ל
תְּלוּנֹּתָ֛ם מֵעָלַ֖י וְלֹ֥א יָמֻֽתוּ׃ 26 וַיַּ֖עַשׂ
מֹשֶׁ֑ה כַּאֲשֶׁ֨ר צִוָּ֧ה יְהוָ֛ה אֹת֖וֹ כֵּ֥ן עָשָֽׂה׃
פ 27 וַיֹּאמְרוּ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אֶל־מֹשֶׁ֖ה
לֵאמֹ֑ר הֵ֥ן גָּוַ֛עְנוּ אָבַ֖דְנוּ כֻּלָּ֥נוּ אָבָֽדְנוּ׃
28 כֹּ֣ל הַקָּרֵ֧ב ׀ הַקָּרֵ֛ב אֶל־מִשְׁכַּ֥ן יְהוָ֖ה
יָמ֑וּת הַאִ֥ם תַּמְנוּ לִגְוֺֽעַ׃ ס

פרשה יח׃

1 וַיֹּ֣אמֶר יְהוָה֮ אֶל־אַהֲרֹן֒ אַתָּ֗ה וּבָנֶ֤יךָ
וּבֵית־אָבִ֙יךָ֙ אִתָּ֔ךְ תִּשְׂא֖וּ אֶת־עֲוֺ֣ן הַמִּקְדָּ֑שׁ
וְאַתָּה֙ וּבָנֶ֣יךָ אִתָּ֔ךְ תִּשְׂא֖וּ אֶת־עֲוֺ֥ן
כְּהֻנַּתְכֶֽם׃ 2 וְגַ֨ם אֶת־אַחֶ֜יךָ מַטֵּ֨ה לֵוִ֜י
שֵׁ֤בֶט אָבִ֙יךָ֙ הַקְרֵ֣ב אִתָּ֔ךְ וְיִלָּו֥וּ עָלֶ֖יךָ
וִישָׁרְת֑וּךָ וְאַתָּה֙ וּבָנֶ֣יךָ אִתָּ֔ךְ לִפְנֵ֖י אֹ֥הֶל
הָעֵדֻֽת׃ 3 וְשָֽׁמְרוּ֙ מִשְׁמַרְתְּךָ֔ וּמִשְׁמֶ֖רֶת
כָּל־הָאֹ֑הֶל אַ֠ךְ אֶל־כְּלֵ֨י הַקֹּ֤דֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּ֙חַ֙
לֹ֣א יִקְרָ֔בוּ וְלֹֽא־יָמֻ֥תוּ גַם־הֵ֖ם גַּם־אַתֶּֽם׃
4 וְנִלְו֣וּ עָלֶ֔יךָ וְשָֽׁמְר֗וּ אֶת־מִשְׁמֶ֙רֶת֙ אֹ֣הֶל
מוֹעֵ֔ד לְכֹ֖ל עֲבֹדַ֣ת הָאֹ֑הֶל וְזָ֖ר לֹא־יִקְרַ֥ב
אֲלֵיכֶֽם׃ 5 וּשְׁמַרְתֶּ֗ם אֵ֚ת מִשְׁמֶ֣רֶת הַקֹּ֔דֶשׁ
וְאֵ֖ת מִשְׁמֶ֣רֶת הַמִּזְבֵּ֑חַ וְלֹֽא־יִהְיֶ֥ה ע֛וֹד קֶ֖צֶף
עַל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 6 וַאֲנִ֗י הִנֵּ֤ה לָקַ֙חְתִּי֙
אֶת־אֲחֵיכֶ֣ם הַלְוִיִּ֔ם מִתּ֖וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל לָכֶ֞ם
מַתָּנָ֤ה נְתֻנִים֙ לַֽיהוָ֔ה לַעֲבֹ֕ד אֶת־עֲבֹדַ֖ת אֹ֥הֶל
מוֹעֵֽד׃ 7 וְאַתָּ֣ה וּבָנֶ֣יךָ אִ֠תְּךָ תִּשְׁמְר֨וּ אֶת־
כְּהֻנַּתְכֶ֜ם לְכָל־דְּבַ֧ר הַמִּזְבֵּ֛חַ וּלְמִבֵּ֥ית
לַפָּרֹ֖כֶת וַעֲבַדְתֶּ֑ם עֲבֹדַ֣ת מַתָּנָ֗ה אֶתֵּן֙
אֶת־כְּהֻנַּתְכֶ֔ם וְהַזָּ֥ר הַקָּרֵ֖ב יוּמָֽת׃ פ

5 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτόν, ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει· καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσραήλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν. 6 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον, τῷ ἄρχοντι τῷ ἑνὶ ῥάβδον κατ' ἄρχοντα, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἀνὰ μέσον τῶν ὁάβδων αὐτῶν. 7 Καὶ ἀπέθηκε Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον Λευί, καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησε κάρυα. 9 Καὶ ἐξήνεγκε Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ. 10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων· καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι. 11 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. 12 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες Ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα· 13 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου ἀποθνήσκει· ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν.

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν λέγων Σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν. 2 Καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ δῆμον τοῦ πατρός σου προσαγάγου πρὸς σεαυτόν, καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργείτωσάν σοι, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 3 Καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνταὶ καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς. 4 Καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ, καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς, καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ· 5 Καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 6 Καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 7 Καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται.

5 Quem ex his elegero, germinabit virga ejus: et cohibebo a me querimonias filiorum Israel, quibus contra vos murmurant. 6 Locutusque est Moyses ad filios Israel: et dederunt ei omnes principes virgas per singulas tribus: fueruntque virgæ duodecim absque virga Aaron. 7 Quas cum posuisset Moyses coram Domino in tabernaculo testimonii: 8 Sequenti die regressus invenit germinasse virgam Aaron in domo Levi: et turgentibus gemmis eruperant flores, qui, foliis dilatatis, in amygdalas deformati sunt. 9 Protulit ergo Moyses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israel: videruntque et receperunt singuli virgas suas. 10 Dixitque Dominus ad Moysen: Refer virgam Aaron in tabernaculum testimonii, ut servetur ibi in signum rebellium filiorum Israel, et quiescant querelæ eorum a me, ne moriantur. 11 Fecitque Moyses sicut præceperat Dominus. 12 Dixerunt autem filii Israel ad Moysen: Ecce consumpti sumus, omnes perivimus; 13 Quicumque accedit ad tabernaculum Domini, moritur; num usque ad internecionem cuncti delendi sumus?

CAPUT XVIII.

1 DIXITQUE Dominus ad Aaron: Tu et filii tui, et domus patris tui tecum, portabitis iniquitatem sanctuarii: et tu et filii tui simul sustinebitis peccata sacerdotii vestri; 2 Sed et fratres tuos de tribu Levi, et sceptrum patris tui sume tecum, præstoque sint, et ministrent tibi: tu autem et filii tui ministrabitis in tabernaculo testimonii. 3 Excubabuntque Levitæ ad præcepta tua, et ad cuncta opera tabernaculi: ita duntaxat, ut ad vasa sanctuarii et ad altare non accedant, ne et illi moriantur, et vos pereatis simul; 4 Sint autem tecum, et excubent in custodiis tabernaculi, et in omnibus ceremoniis ejus. Alienigena non miscebitur vobis. 5 Excubate in custodia sanctuarii, et in ministerio altaris: ne oriatur indignatio super filios Israel. 6 Ego dedi vobis fratres vestros Levitas de medio filiorum Israel, et tradidi donum Domino, ut serviant in ministeriis tabernaculi ejus. 7 Tu autem et filii tui custodite sacerdotium vestrum: et omnia quæ ad cultum altaris pertinent, et intra velum sunt, per sacerdotes administrabuntur; si quis externus accesserit, occidetur

8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי
לְךָ אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכָל־קָדְשֵׁי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ
לְחָק־עוֹלָם׃ 9 זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
מִן־הָאֵשׁ כָּל־קָרְבָּנָם לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־
חַטָּאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ׃ 10 בְּקֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ
יִהְיֶה־לָּךְ׃ 11 וְזֶה־לְּךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם
לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים
וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם כָּל־
טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ׃ 12 כֹּל חֵלֶב
יִצְהָר וְכָל־חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם
אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃ 13 בִּכּוּרֵי
כָּל־אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה לְךָ
יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ׃ 14 כָּל־
חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃ 15 כָּל־פֶּטֶר
רֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה־לָּךְ אַךְ ׀ פָּדֹה
תִפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר־
הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה׃ 16 וּפְדוּיָו
מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת
שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃
17 אַךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ־בְכוֹר
עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרֹק
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 18 וּבְשָׂרָם יִהְיֶה־לָּךְ כַּחֲזֵה
הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה׃ 19 כֹּל ׀
תְּרוּמֹת הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ
אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם הִוא
לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ׃ 20 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחָל וְחֵלֶק
לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס 21 וְלִבְנֵי
לֵוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל
לְנַחֲלָה חֵלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים
אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ 22 וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לָשֵׂאת חֵטְא
לָמוּת׃ 23 וְעָבַד הַלֵּוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֲוֺנָם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρών· Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέ-
δωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων
τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σοὶ
δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ,
νόμιμον αἰώνιον. 9 Καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν
ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων, ἀπὸ πάντων
τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων
αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ
πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι
ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς
σου. 10 Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά· πᾶν
ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου· ἅγια
ἔσται σοι. 11 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχῶν δομά-
των αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς
θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· πᾶς
καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. 12 Πᾶσα
ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, σίτου
ἀπαρχὴ αὐτῶν, ὅσα ἂν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα
αὐτά. 13 Τὰ πρωτογεννήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς
καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. 14 Πᾶν ἀνα-
τεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται. 15 Καὶ
πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός, ὅσα
προσφέρουσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους,
σοὶ ἔσται· ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτό-
τοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν
τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ. 16 Καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ
ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις πέντε σίκλων κατὰ τὸν
σίκλον τὸν ἅγιον, εἴκοσι ὀβολοί εἰσι. 17 Πλὴν πρω-
τότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ
πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ, ἅγιά ἐστι· καὶ τὸ
αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ
τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
18 Καὶ τὰ κρέα ἔσται σοὶ καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ
ἐπιθέματος, καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ
ἔσται. 19 Πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἐὰν ἀφέ-
λωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκα σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώ-
νιον· διαθήκη ἁλὸς αἰωνίου ἐστὶν ἔναντι Κυρίου σοὶ
καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ. 20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Ἀαρών· Ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ
μερὶς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ
κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 21 Καὶ
τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν
Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα
αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου. 22 Καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν
ἁμαρτίαν θανατηφόρον. 23 Καὶ λειτουργήσει ὁ
Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα
αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν
μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.

8 Locutusque est Dominus ad Aaron: Ecce
dedi tibi custodiam primitiarum mearum.
Omnia quæ sanctificantur a filiis Israel, tradidi
tibi et filiis tuis pro officio sacerdotali legitima
sempiterna. 9 Hæc ergo accipies de his, quæ
sanctificantur et oblata sunt Domino. Omnis
oblatio, et sacrificium, et quidquid pro peccato
atque delicto redditur mihi, et cedit in Sancta
sanctorum, tuum erit, et filiorum tuorum.
10 In sanctuario comedes illud: mares tantum
edent ex eo, quia consecratum est tibi. 11 Pri-
mitias autem, quas voverint et obtulerint filii
Israel, tibi dedi, et filiis tuis, ac filiabus tuis,
jure perpetuo. Qui mundus est in domo tua,
vescetur eis. 12 Omnem medullam olei, et vini,
ac frumenti, quidquid offerunt primitiarum
Domino, tibi dedi. 13 Universa frugum initia,
quas gignit humus, et Domino deportantur,
cedent in usus tuos: qui mundus est in domo
tua, vescetur eis. 14 Omne quod ex voto
reddiderint filii Israel, tuum erit. 15 Quidquid
primum erumpit e vulva cunctæ carnis, quam
offerunt Domino, sive ex hominibus, sive de
pecoribus fuerit, tui juris erit: ita duntaxat,
ut pro hominis primogenito pretium accipias,
et omne animal quod immundum est, redimi
facias, 16 Cujus redemptio erit post unum
mensem, siclis argenti quinque, pondere, san-
ctuarii. Siclus viginti obolos habet. 17 Pri-
mogenitum autem bovis et ovis et capræ non
facies redimi, quia sanctificata sunt Domino;
sanguinem tantum eorum fundes super altare,
et adipes adolebis in suavissimum odorem
Domino. 18 Carnes vero in usum tuum cedent,
sicut pectusculum consecratum, et armus dex-
ter, tua erunt. 19 Omnes primitias sanctuarii,
quas offerunt filii Israel Domino, tibi dedi, et
filiis ac filiabus tuis, jure perpetuo. Pactum salis
est sempiternum coram Domino, tibi ac filiis
tuis. 20 Dixitque Dominus ad Aaron: In
terra eorum nihil possidebitis, nec habebitis
partem inter eos: ego pars et hereditas tua in
medio filiorum Israel. 21 Filiis autem Levi
dedi omnes decimas Israelis in possessionem,
pro ministerio quo serviunt mihi in tabernaculo
fœderis: 22 Ut non accedant ultra filii Israel
ad tabernaculum, nec committant peccatum
mortiferum, 23 Solis filiis Levi mihi in taber-
naculo servientibus, et portantibus peccata
populi. Legitimum sempiternum erit in gene-
rationibus vestris. Nihil aliud possidebunt,

24 כִּי אֶת־מַעְשַׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ
לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם לְנַחֲלָה
עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃ פ 25 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 26 וְאֶל־הַלְוִיִּם
תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם
מֵאִתָּם בְּנַחֲלַתְכֶם וַהֲרֵמֹתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת
יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר׃ 27 וְנֶחְשַׁב
לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן־הַגֹּרֶן וְכַמְלֵאָה
מִן־הַיָּקֶב׃ 28 כֵּן תָּרִימוּ גַם־אַתֶּם תְּרוּמַת
יְהוָה מִכֹּל מַעְשְׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת
יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ 29 מִכֹּל מַתְּנֹתֵיכֶם
תָּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֶלְבּוֹ
אֶת־מִקְדְּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃ 30 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנֶחְשַׁב לַלְוִיִּם
כִּתְבוּאַת גֹּרֶן וְכִתְבוּאַת יָקֶב׃ 31 וַאֲכַלְתֶּם
אֹתוֹ בְּכָל־מָקוֹם אַתֶּם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכָר
הוּא לָכֶם חֵלֶף עֲבֹדַתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃
32 וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא בַּהֲרִימְכֶם אֶת־
חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא
תְחַלְּלוּ וְלֹא תָמוּתוּ׃

פ פ פ לט

פרשה יט׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ 2 זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
אֵלֶיךָ פָרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ
מוּם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֹל׃ 3 וּנְתַתֶּם
אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃
4 וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ
וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדָּמָהּ
שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 5 וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו
אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פִּרְשָׁהּ
יִשְׂרֹף׃ 6 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב
וּשְׁנִי תוֹלָעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרֵפַת
הַפָּרָה׃ 7 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְאַחַר יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן
עַד־הָעָרֶב׃ 8 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו
בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃

24 Ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα ἐὰν ἀφορίσωσι Κυρίῳ ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ, διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς Ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κλῆρον. 25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 26 Καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου· 27 Καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἅλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ. 28 Οὕτως ἀφελεῖτε αὐτοὺς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ· 29 Ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ, ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ. 30 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἅλω καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ· 31 Καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 32 Καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων 2 Αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος λέγων Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυῤῥὰν ἄμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ᾗ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός, 3 Καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν, καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ· 4 Καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἑπτάκις. 5 Καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται· 6 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως. 7 Καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας. 8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 Decimarum oblatione contenti, quas in usus eorum et necessaria separavi. 25 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 26 Præcipe Levitis, atque denuntia: Cum acceperitis a filiis Israel decimas, quas dedi vobis, primitias earum offerte Domino, id est, decimam partem decimæ. 27 Ut reputetur vobis in oblationem primitivorum, tam de areis, quam de torcularibus: 28 Et universis quorum accipitis primitias, offerte Domino, et date Aaron sacerdoti. 29 Omnia quæ offeretis ex decimis, et in donaria Domini separabitis, optima et electa erunt. 30 Dicesque ad eos: Si præclara et meliora quæque obtuleritis ex decimis, reputabitur vobis quasi de area et torculari dederitis primitias: 31 Et comedetis eas in omnibus locis vestris, tam vos quam familiæ vestræ: quia pretium est pro ministerio, quo servitis in tabernaculo testimonii. 32 Et non peccabitis super hoc, egregia vobis et pinguia reservantes, ne polluatis oblationes filiorum Israel, et moriamini.

CAPUT XIX.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens: 2 Ista est religio victimæ quam constituit Dominus. Præcipe filiis Israel, ut adducant ad te vaccam rufam ætatis integræ, in qua nulla sit macula, nec portaverit jugum: 3 Tradetisque eam Eleazaro sacerdoti; qui eductam extra castra, immolabit in conspectu omnium: 4 Et tingens digitum in sanguine ejus, asperget contra fores tabernaculi septem vicibus, 5 Comburetque eam cunctis videntibus, tam pelle et carnibus ejus, quam sanguine et fimo flammæ traditis. 6 Lignum quoque cedrinum, et hyssopum, coccumque bis tinctum sacerdos mittet in flammam, quæ vaccam vorat. 7 Et tunc demum, lotis vestibus et corpore suo, ingredietur in castra, commaculatusque erit usque ad vesperum. 8 Sed et ille qui combusserit eam, lavabit vestimenta sua et corpus, et immundus erit usque ad vesperum.

9 וְאָסַף ׀ אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה
וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה
לַעֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה
חַטָּאת הִוא׃ 10 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר
הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת
עוֹלָם׃ 11 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם
וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ 12 הוּא יִתְחַטָּא־בוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר
וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃ 13 כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמֵת
בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא
אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו
טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃ 14 זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא
אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים׃ 15 וְכֹל כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צָמִיד
פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ 16 וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל־חֶרֶב אוֹ בְמֵת
אוֹ־בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקָבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים׃ 17 וְלָקְחוּ לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת
הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים אֶל־כֶּלִי׃
18 וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר
וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־
הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם וְעַל־הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם
אוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר׃ 19 וְהִזָּה
הַטָּהֹר עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעָרֶב׃ 20 וְאִישׁ
אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת־מִקְדַּשׁ יְהוָה
טִמֵּא מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא הוּא׃
21 וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמַזֵּה מֵי־הַנִּדָּה
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא
עַד־הָעָרֶב׃ 22 וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַטָּמֵא
יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ פ

פרשה כ׃

1 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבַּר־צִן
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ
וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם׃ 2 וְלֹא־
הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אַהֲרֹן׃ 3 וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר וְלוּ גָוַעְנוּ בִּגְוַע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃

9 Καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς
δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς
τόπον καθαρόν· καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ
εἰς διατήρησιν, ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἅγνισμά ἐστι. 10 Καὶ
ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·
καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις
προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον. 11 Ὁ ἁπτόμενος
τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος
ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας· 12 Οὗτος ἁγνισθήσεται τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς
ἔσται· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται. 13 Πᾶς ὁ ἁπτό-
μενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν
ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου
ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραήλ,
ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν·
ἀκάθαρτός ἐστιν, ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
ἐστί. 14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ
ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα
ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας·
15 Καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν
καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ ἀκάθαρτά ἐστι. 16 Καὶ πᾶς
ὃς ἂν ἅψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου
ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος ἑπτὰ ἡμέ-
ρας ἀκάθαρτος ἔσται. 17 Καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ
ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἁγνισμοῦ,
καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος·
18 Καὶ λήψεται ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ
καθαρός, καὶ περιῤῥανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη
καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν
ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυμα-
τίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος· 19 Καὶ
περιῤῥανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθή-
σεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας. 20 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ καὶ μὴ
ἀφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου
τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν· ὅτι
ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκά-
θαρτός ἐστι. 21 Καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον·
καὶ ὁ περιῤῥαίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 22 Καὶ παντὸς
οὗ ἐὰν ἅψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται,
καὶ ψυχὴ ἡ ἁπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
εἰς τὴν ἔρημον Σὶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ
κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης· καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ
Μαριάμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. 2 Καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ συναγωγῇ, καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρών. 3 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι Κυρίου·

9 Colliget autem vir mundus cineres vaccæ, et
effundet eos extra castra in loco purissimo, ut
sint multitudini filiorum Israel in custodiam,
et in aquam aspersionis: quia pro peccato
vacca combusta est. 10 Cumque laverit, qui
vaccæ portaverat cineres, vestimenta sua,
immundus erit usque ad vesperum. Habebunt
hoc filii Israel, et advenæ qui habitant inter
eos, sanctum jure perpetuo. 11 Qui tetigerit
cadaver hominis, et propter hoc septem diebus
fuerit immundus: 12 Aspergetur ex hac
aqua die tertio et septimo, et sic mundabitur.
Si die tertio aspersus non fuerit, septimo non
poterit emundari. 13 Omnis qui tetigerit
humanæ animæ morticinum, et aspersus hac
commistione non fuerit, polluet tabernaculum
Domini, et peribit ex Israel: quia aqua
expiationis non est aspersus, immundus erit,
et manebit spurcitia ejus super eum. 14 Ista
est lex hominis qui moritur in tabernaculo:
Omnes qui ingrediuntur tentorium illius, et
universa vasa quæ ibi sunt, polluta erunt sep-
tem diebus. 15 Vas, quod non habuerit
operculum, nec ligaturam desuper, immundum
erit. 16 Si quis in agro tetigerit cadaver occisi
hominis, aut per se mortui, sive os illius, vel
sepulchrum, immundus erit septem diebus.
17 Tollentque de cineribus combustionis atque
peccati, et mittent aquas vivas super eos in vas;
18 In quibus cum homo mundus tinxerit
hyssopum, asperget ex eo omne tentorium;
et cunctam supellectilem, et homines hujus-
cemodi contagione pollutos: 19 Atque hoc
modo mundus lustrabit immundum tertio et
septimo die; expiatusque die septimo, lavabit
et se et vestimenta sua, et immundus erit
usque ad vesperum. 20 Si quis hoc ritu non
fuerit expiatus, peribit anima illius de medio
ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit,
et non est aqua lustrationis aspersus. 21 Erit
hoc præceptum legitimum sempiternum. Ipse
quoque qui aspergit aquas, lavabit vestimenta
sua. Omnis qui tetigerit aquas expiationis,
immundus erit usque ad vesperum. 22 Quid-
quid tetigerit immundus, immundum faciet:
et anima, quæ horum quippiam tetigerit,
immunda erit usque ad vesperum.

CAPUT XX.

1 VENERUNTQUE filii Israel, et omnis mul-
titudo in desertum Sin, mense primo: et
mansit populus in Cades. Mortuaque est ibi
Maria, et sepulta in eodem loco. 2 Cumque
indigeret aqua populus, convenerunt adver-
sum Moysen et Aaron: 3 Et versi in
seditionem, dixerunt: Utinam periissemus
inter fratres nostros coram Domino.

4 וְלָמָה הֲבֵאתֶם אֶת־קְהַל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר
הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ׃ 5 וְלָמָה
הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם
הָרָע הַזֶּה לֹא׀ מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן
וְרִמּוֹן וּמַיִם אַיִן לִשְׁתּוֹת׃ 6 וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֲלֵיהֶם׃ פ 7 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 8 קַח אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקְהֵל
אֶת־הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְדִבַּרְתֶּם
אֶל־הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ
לָהֶם מַיִם מִן־הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה
וְאֶת־בְּעִירָם׃ 9 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֶּה
מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 10 וַיַּקְהִלוּ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקָּהָל אֶל־פְּנֵי הַסָּלַע
וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַמֹּרִים הֲמִן־הַסֶּלַע
הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מָיִם׃ 11 וַיָּרֶם מֹשֶׁה
אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם
וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם׃
ס 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי
לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקָּהָל
הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם׃ 13 הֵמָּה
מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃ ס 14 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
מַלְאָכִים מִקָּדֵשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה אָמַר
אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ׃ 15 וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה
וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ לָנוּ
מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ 16 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצִאֵנוּ מִמִּצְרָיִם
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְקָדֵשׁ עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ׃
17 נַעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה
וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֵלֵךְ לֹא נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאול עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר
גְּבֻלֶךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱדוֹם לֹא תַעֲבֹר
בִּי פֶּן־בַּחֶרֶב אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה נַעֲלֶה וְאִם־מֵימֶיךָ
נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנַי וְנָתַתִּי מִכְרָם רַק אֵין־
דָּבָר בְּרַגְלַי אֶעֱבֹרָה׃ 20 וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר
וַיֵּצֵא אֱדוֹם לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד
חֲזָקָה׃ 21 וַיְמָאֵן׀ אֱדוֹם נְתֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו׃ פ

4 Καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς
τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη
ἡμῶν; 5 Καὶ ἵνα τί τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ
Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν
τοῦτον, τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ συκαῖ οὐδὲ ἄμπε-
λοι, οὔτε ῥοαὶ οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν. 6 Καὶ ἦλθε
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον· καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.
7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 8 Λάβε
τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ
καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν
πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς·
καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε
τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. 9 Καὶ ἔλαβε
Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ
συνέταξε Κύριος· 10 Καὶ ἐξεκκλησίασε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ
τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ; 11 Καὶ
ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέτραν
τῇ ῥάβδῳ δίς, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ, καὶ ἔπιεν ἡ
συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. 12 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἁγιά-
σαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο οὐκ
εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν
δέδωκα αὐτοῖς. 13 Τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας, ὅτι
ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς. 14 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγγέ-
λους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδωμ λέγων Τάδε λέγει
ὁ ἀδελφός σου Ἰσραήλ Σὺ ἐπίστῃ πάντα τὸν μόχθον
τὸν εὑρόντα ἡμᾶς· 15 Καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ
ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ
τοὺς πατέρας ἡμῶν· 16 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς
Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ
ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου·
καὶ νῦν ἐσμὲν ἐν Κάδης πόλει ἐκ μέρους τῶν ὁρίων
σου. 17 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐ
διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν οὐδὲ δι' ἀμπελώνων,
οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου· ὁδῷ βασιλικῇ
πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα
ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου. 18 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· εἰ δὲ
μή, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι.
19 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ Παρὰ τὸ ὄρος
παρελευσόμεθα· ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πίωμεν ἐγώ
τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι· ἀλλὰ τὸ
πρᾶγμα οὐδέν ἐστι, παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα.
20 Ὁ δὲ εἶπεν Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· καὶ ἐξῆλθεν
Ἐδὼμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ
καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ. 21 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν
Ἐδὼμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν
ὁρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτοῦ.

4 Cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudi-
nem, ut et nos et nostra jumenta moriamur?
5 Quare nos fecistis ascendere de Ægypto,
et adduxistis in locum istum pessimum, qui
seri non potest, qui nec ficum gignit, nec vineas,
nec malogranata, insuper et aquam non habet
ad bibendum? 6 Ingressusque Moyses et
Aaron, dimissa multitudine, tabernaculum
fœderis, corruerunt proni in terram, clama-
veruntque ad Dominum, atque dixerunt:
Domine Deus, audi clamorem hujus populi,
et aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ vivæ,
ut satiati, cesset murmuratio eorum. Et appa-
ruit gloria Domini super eos. 7 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens: 8 Tolle
virgam, et congrega populum, tu et Aaron
frater tuus, et loquimini ad petram coram eis,
et illa dabit aquas. Cumque eduxeris aquam
de petra, bibet omnis multitudo et jumenta
ejus. 9 Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat
in conspectu Domini, sicut præceperat ei,
10 Congregata multitudine ante petram,
dixitque eis: Audite, rebelles et increduli:
Num de petra hac vobis aquam poterimus
ejicere? 11 Cumque elevasset Moyses manum,
percutiens virga bis silicem, egressæ sunt aquæ
largissimæ, ita ut populus biberet et jumenta.
12 Dixitque Dominus ad Moysen et Aaron:
Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis
me coram filiis Israel, non introducetis hos
populos in terram, quam dabo eis. 13 Hæc
est aqua contradictionis, ubi jurgati sunt filii
Israel contra Dominum, et sanctificatus est in
eis. 14 Misit interea nuntios Moyses de Cades
ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandat
frater tuus Israel: Nosti omnem laborem qui
apprehendit nos, 15 Quo modo descenderint
patres nostri in Ægyptum, et habitaverimus
ibi multo tempore, afflixerintque nos Ægyptii,
et patres nostros: 16 Et quo modo clama-
verimus ad Dominum, et exaudierit nos,
miseritque angelum, qui eduxerit nos de
Ægypto. Ecce in urbe Cades, quæ est in extre-
mis finibus tuis, positi, 17 Obsecramus ut
nobis transire liceat per terram tuam. Non
ibimus per agros, nec per vineas, non bibemus
aquas de puteis tuis, sed gradiemur via publica,
nec ad dexteram nec ad sinistram declinantes,
donec transeamus terminos tuos. 18 Qui
respondit Edom: Non transibis per me, alio-
quin armatus occurram tibi. 19 Dixeruntque
filii Israel: Per tritam gradiemur viam: et si
biberimus aquas tuas nos et pecora nostra, dabi-
mus quod justum est: nulla erit in pretio
difficultas, tantum velociter transeamus. 20 At
ille respondit: Non transibis. Statimque
egressus est obvius, cum infinita multitudine,
et manu forti; 21 Nec voluit acquiescere
deprecanti, ut concederet transitum per fines
suos. Quamobrem divertit ab eo Israel.

ignitos serpentes: cf. serpens flatu adurens, Dt. 8[15]

22 וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה
הֹר הָהָר׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהֹר הָהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֱדוֹם
לֵאמֹר׃ 24 יֵאָסֵף אַהֲרֹן אֶל־עַמָּיו כִּי לֹא
יָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶם אֶת־פִּי לְמֵי מְרִיבָה׃
25 קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְהַעַל
אֹתָם הֹר הָהָר׃ 26 וְהַפְשֵׁט אֶת־אַהֲרֹן
אֶת־בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ
וְאַהֲרֹן יֵאָסֵף וּמֵת שָׁם׃ 27 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל־הֹר הָהָר
לְעֵינֵי כָּל־הָעֵדָה׃ 28 וַיַּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־
אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת־אֶלְעָזָר
בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיֵּרֶד
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן־הָהָר׃ 29 וַיִּרְאוּ כָּל־הָעֵדָה
כִּי גָוַע אַהֲרֹן וַיִּבְכּוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים
יוֹם כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ ס

פרשה כא׃

1 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עֲרָד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב
כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ ׀ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי׃ 2 וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל
נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתֹן תִּתֵּן אֶת־הָעָם
הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עָרֵיהֶם׃ 3 וַיִּשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי
וַיַּחֲרֵם אֶתְהֶם וְאֶת־עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־
הַמָּקוֹם חָרְמָה׃ פ 4 וַיִּסְעוּ מֵהֹר
הָהָר דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִסְבֹב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם
וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ־הָעָם בַּדָּרֶךְ׃ 5 וַיְדַבֵּר הָעָם
בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה לָמָה הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם
לָמוּת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם
וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃ 6 וַיְשַׁלַּח
יְהוָה בָּעָם אֵת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ
אֶת־הָעָם וַיָּמָת עַם־רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 וַיָּבֹא
הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ
בַיהוָה וָבָךְ הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ
אֶת־הַנָּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף
וְשִׂים אֹתוֹ עַל־נֵס וְהָיָה כָּל־הַנָּשׁוּךְ וְרָאָה
אֹתוֹ וָחָי׃ 9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחֹשֶׁת
וַיְשִׂמֵהוּ עַל־הַנֵּס וְהָיָה אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ
אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת וָחָי׃
10 וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃

22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὢρ τὸ ὄρος. 23 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν Ὢρ τῷ
ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων γῆς Ἐδὼμ λέγων 24 Προστεθήτω
Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, διότι παρω-
ξύνατέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας. 25 Λάβε
τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβί-
βασον αὐτοὺς εἰς Ὢρ τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς
συναγωγῆς· 26 Καὶ ἔκδυσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν
αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
Ἀαρὼν προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ. 27 Καὶ ἐποίησε
Μωυσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν
αὐτὸν εἰς Ὢρ τὸ ὄρος ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς
28 Καὶ ἐξέδυσε τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέ-
δυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν
Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ κατέβη
Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους. 29 Καὶ εἶδε
πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ἀαρών· καὶ ἔκλαυσαν
τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. καʹ.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν ὁ Χανανεὶς βασιλεὺς Ἀρὰδ ὁ κα-
τοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν
Ἀθαρείν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ καὶ κατεπροε-
νόμευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν. 2 Καὶ ηὔξατο
Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ καὶ εἶπεν Ἐάν μοι παραδῷς
τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν
καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. 3 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τὸν Χαναναῖον ὑποχεί-
ριον αὐτοῦ· καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις
αὐτοῦ, καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Ἀνάθεμα. 4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὢρ τοῦ ὄρους ὁδὸν
ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Ἐδώμ·
καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. 5 Καὶ κατε-
λάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες
Ἵνα τί τοῦτο; ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖ-
ναι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ
δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ
τούτῳ. 6 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς
ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν·
καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 7 Καὶ
παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον ὅτι
ἡμάρτομεν ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ
κατὰ σοῦ· εὖξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφʼ
ἡμῶν τὸν ὄφιν· καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον
περὶ τοῦ λαοῦ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
Ποίησον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ
ἔσται ἐὰν δάκῃ ὄφις ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος
ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται. 9 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν
χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο
ὅταν ἔδακνεν ὄφις ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν
ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη. 10 Καὶ ἀπῆραν
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ.

22 Cumque castra movissent de Cades, venerunt
in montem Hor, qui est in finibus terræ Edom:
23 Ubi locutus est Dominus ad Moysen:
24 Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non
enim intrabit terram, quam dedi filiis Israel,
eo quod incredulus fuerit ori meo, ad Aquas
contradictionis. 25 Tolle Aaron et filium ejus
cum eo, et duces eos in montem Hor. 26 Cum-
que nudaveris patrem veste sua, indues ea
Eleazarum filium ejus: Aaron colligetur, et
morietur ibi. 27 Fecit Moyses ut præceperat
Dominus: et ascenderunt in montem Hor
coram omni multitudine. 28 Cumque Aaron
spoliasset vestibus suis, induit eis Eleazarum
filium ejus. 29 Illo mortuo in montis super-
cilio, descendit cum Eleazaro. 30 Omnis autem
multitudo videns occubuisse Aaron, flevit super
eo triginta diebus per cunctas familias suas.

CAPUT XXI.

1 QUOD cum audisset Chananæus rex Arad,
qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet
Israel per exploratorum viam, pugnavit contra
illum, et victor existens, duxit ex eo prædam.
2 At Israel voto se Domino obligans, ait: Si
tradideris populum istum in manu mea, delebo
urbes ejus. 3 Exaudivitque Dominus preces
Israel, et tradidit Chananæum, quem ille inter-
fecit subversis urbibus ejus: et vocavit nomen
loci illius Horma, id est, anathema. 4 Profecti
sunt autem et de monte Hor, per viam quæ
ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram
Edom. Et tædere cœpit populum itineris ac
laboris: 5 Locutusque contra Deum et Moysen,
ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur
in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ:
anima nostra jam nauseat super cibo isto
levissimo. 6 Quamobrem misit Dominus in
populum ignitos serpentes, ad quorum plagas
et mortes plurimorum, 7 Venerunt ad Moysen,
atque dixerunt: Peccavimus, quia locuti sumus
contra Dominum et te: ora ut tollat a nobis
serpentes. Oravitque Moyses pro populo,
8 Et locutus est Dominus ad eum: Fac ser-
pentem æneum, et pone eum pro signo:
qui percussus aspexerit eum, vivet. 9 Fecit
ergo Moyses SERPENTEM ÆNEUM, et
posuit eum pro signo, quem cum per-
cussi aspicerent, sanabantur. 10 Profectique
filii Israel castrametati sunt in Oboth.

11 וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים
בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ׃
12 מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרֶד׃ 13 מִשָּׁם
נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אַרְנוֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר
הַיֹּצֵא מִגְּבֻל הָאֱמֹרִי כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב
בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ 14 עַל־כֵּן יֵאָמַר
בְּסֵפֶר מִלְחֲמֹת יְהוָה אֶת־וָהֵב בְּסוּפָה
וְאֶת־הַנְּחָלִים אַרְנוֹן׃ 15 וְאֶשֶׁד הַנְּחָלִים
אֲשֶׁר נָטָה לְשֶׁבֶת עָר וְנִשְׁעַן לִגְבוּל
מוֹאָב׃ 16 וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הִוא הַבְּאֵר אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶת־הָעָם וְאֶתְּנָה
לָהֶם מָיִם׃ ס 17 אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עֲלִי בְאֵר עֱנוּ־לָהּ׃
18 בְּאֵר חֲפָרוּהָ שָׂרִים כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם
בִּמְחֹקֵק בְּמִשְׁעֲנֹתָם וּמִמִּדְבָּר מַתָּנָה׃
19 וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת׃
20 וּמִבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ
הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקָפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ פ
21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן
מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר׃ 22 אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ
לֹא נִטֶּה בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי
בְאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר
גְּבֻלֶךָ׃ 23 וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר
בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא
לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יָהְצָה
וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־
חָרֶב וַיִּירַשׁ אֶת־אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד־יַבֹּק
עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃
25 וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הֶעָרִים הָאֵלֶּה
וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן
וּבְכָל־בְּנֹתֶיהָ׃ 26 כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הִוא וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ
מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אַרְצוֹ מִיָּדוֹ
עַד־אַרְנֹן׃ 27 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמֹּשְׁלִים בֹּאוּ
חֶשְׁבּוֹן תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחוֹן׃
28 כִּי־אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקִּרְיַת
סִיחֹן אָכְלָה עָר מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמוֹת
אַרְנֹן׃ 29 אוֹי־לְךָ מוֹאָב אָבַדְתָּ עַם־כְּמוֹשׁ
נָתַן בָּנָיו פְּלֵיטִם וּבְנֹתָיו בַּשְּׁבִית לְמֶלֶךְ
אֱמֹרִי סִיחוֹן׃ 30 וַנִּירָם אָבַד חֶשְׁבּוֹן
עַד־דִּיבֹן וַנַּשִּׁים עַד־נֹפַח אֲשֶׁר עַד־
מֵידְבָא׃ 31 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃
32 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעְזֵר וַיִּלְכְּדוּ
בְּנֹתֶיהָ וַיִּירֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם׃

11 Καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν
Ἀχαλγαὶ ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἥ ἐστι κατὰ
πρόσωπον Μωὰβ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου. 12 Καὶ
ἐκεῖθεν ἀπῆραν, καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ.
13 Καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν
Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
Ἀμοῤῥαίων· ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὅρια Μωὰβ ἀνὰ μέσον
Μωὰβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμοῤῥαίου. 14 Διὰ
τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ Πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν
Ζωὸβ ἐφλόγισε καὶ τοὺς χειμάῤῥους Ἀρνῶν, 15 Καὶ
τοὺς χειμάῤῥους κατέστησε κατοικίσαι Ἤρ· καὶ πρόσ-
κειται τοῖς ὁρίοις Μωάβ. 16 Καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ·
τοῦτο φρέαρ ὃ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Συνάγαγε
τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν. 17 Τότε ᾖσεν
Ἰσραὴλ τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος Ἐξάρχετε
αὐτῷ 18 Φρέαρ· ὤρυξαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμη-
σαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ
κυριεῦσαι αὐτῶν· καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναείν·
19 Καὶ ἀπὸ Μανθαναεὶν εἰς Νααλιήλ. καὶ ἀπὸ Νααλιὴλ
εἰς Βαμώθ· 20 Καὶ ἀπὸ Βαμὼθ εἰς Ἰανήν, ἥ ἐστιν
ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου
τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου. 21 Καὶ
ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλέα
Ἀμοῤῥαίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων 22 Παρελευσό-
μεθα διὰ τῆς γῆς σου· τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα, οὐκ
ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα, οὐ
πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευσό-
μεθα ἕως παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου. 23 Καὶ οὐκ ἔδωκε
Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ
συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε
παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦλθεν
εἰς Ἰασσά, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραήλ. 24 Καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας, καὶ κατεκυ-
ρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβόκ, ἕως
υἱῶν Ἀμμάν· ὅτι Ἰαζὴρ ὅρια υἱῶν Ἀμμάν ἐστι.
25 Καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας·
καὶ κατῴκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν
Ἀμοῤῥαίων, ἐν Ἐσεβὼν καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρού-
σαις αὐτῇ. 26 Ἔστι γὰρ Ἐσεβών, πόλις Σηων τοῦ
βασιλέως τῶν Ἀμοῤῥαίων ἐστίν· καὶ οὗτος ἐπολέμησε
βασιλέα Μωὰβ τὸ πρότερον, καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν
γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως Ἀρνῶν. 27 Διὰ τοῦτο
ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταί Ἔλθετε εἰς Ἐσεβὼν ἵνα
οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηών· 28 Ὅτι
πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἐσεβών, φλὸξ ἐκ πόλεως Σηών, καὶ
κατέφαγεν ἕως Μωὰβ καὶ κατέπιε στήλας Ἀρνῶν.
29 Οὐαί σοι Μωάβ, ἀπώλου λαὸς Χαμώς· ἀπεδόθη-
σαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι, καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων
Σηών, 30 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται
Ἐσεβὼν ἕως Δαιβών, καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι
προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ. 31 Κατῴκησε
δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμοῤῥαίων.
32 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν
Ἰαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς,
καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ.

11 Unde egressi fixere tentoria in Jeabarim,
in solitudine, quæ respicit Moab contra
orientalem plagam. 12 Et inde moventes,
venerunt ad torrentem Zared. 13 Quem
relinquentes castrametati sunt contra Arnon,
quæ est in deserto, et prominet in finibus
Amorrhæi. Siquidem Arnon terminus est
Moab, dividens Moabitas et Amorrhæos.
14 Unde dicitur in libro bellorum Domini:
Sicut fecit in mari Rubro, sic faciet in torren-
tibus Arnon. 15 Scopuli torrentium inclinati
sunt, ut requiescerent in Ar, et recumberent
in finibus Moabitarum. 16 Ex eo loco
apparuit puteus, super quo locutus est Dominus
ad Moysen: Congrega populum, et dabo ei
aquam. 17 Tunc cecinit Israel carmen istud:
Ascendat puteus. Concinebant: 18 Puteus,
quem foderunt principes, et paraverunt duces
multitudinis in datore legis, et in baculis
suis. De solitudine, Matthana. 19 De
Matthana in Nahaliel: de Nahaliel in
Bamoth. 20 De Bamoth, vallis est in regione
Moab, in vertice Phasga, quod respicit contra
desertum. 21 Misit autem Israel nuntios
ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens:
22 Obsecro ut transire mihi liceat per terram
tuam: non declinabimus in agros et vineas,
non bibemus aquas ex puteis, via regia gradie-
mur, donec transeamus terminos tuos. 23 Qui
concedere noluit ut transiret Israel per fines
suos: quin potius exercitu congregato, egressus
est obviam in desertum, et venit in Jasa,
pugnavitque contra eum. 24 A quo percussus
est in ore gladii, et possessa est terra ejus ab
Arnon usque Jeboc, et filios Ammon: quia forti
præsidio tenebantur termini Ammonitarum.
25 Tulit ergo Israël omnes civitates ejus, et
habitavit in urbibus Amorrhæi, in Hesebon
scilicet, et viculis ejus. 26 Urbs Hesebon
fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnavit
contra regem Moab: et tulit omnem terram,
quæ ditionis illius fuerat, usque Arnon.
27 Idcirco dicitur in proverbio: Venite in
Hesebon, ædificetur, et construatur civitas
Sehon: 28 Ignis egressus est de Hesebon,
flamma de oppido Sehon, et devoravit Ar
Moabitarum, et habitatores excelsorum Arnon.
29 Væ tibi Moab, peristi popule Chamos.
Dedit filios ejus in fugam, et filias in captivi-
tatem, regi Amorrhæorum Sehon. 30 Jugum
ipsorum disperiit ab Hesebon usque Dibon,
lassi pervenerunt in Nophe, et usque Medaba.
31 Habitavit itaque Israel in terra Amorrhæi.
32 Misitque Moyses qui explorarent Jazer: cujus
ceperunt viculos, et possederunt habitatores.

33 וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג
מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
בְּחֶשְׁבּוֹן׃ 35 וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־
כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד
וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ׃

פרשה כב׃

1 וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת
מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

ס ס ס מ

2 וַיַּרְא בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי׃ 3 וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם
מְאֹד כִּי רַב־הוּא וַיָּקָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן
עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ
כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־צִפּוֹר
מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהִוא׃ 5 וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר
עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר
הִנֵּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין
הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמֻּלִי׃ 6 וְעַתָּה לְכָה־נָּא
אָרָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי
אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־הָאָרֶץ
כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר
תָּאֹר יוּאָר׃ 7 וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי
מִדְיָן וּקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי בָלָק׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־מוֹאָב
עִם־בִּלְעָם׃ 9 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ 10 וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צִפֹּר מֶלֶךְ
מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי׃ 11 הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא
מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עַתָּה לְכָה
קָבָה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֶם בּוֹ
וְגֵרַשְׁתִּיו׃ 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תָאֹר אֶת־הָעָם
כִּי בָרוּךְ הוּא׃ 13 וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם
כִּי מֵאֵן יְהוָה לְתִתִּי לַהֲלֹךְ עִמָּכֶם׃

33 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν·
καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς
Ἐδραεῖν. 34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Μὴ
φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν
βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβών
35 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ
ζωγρείαν· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'.

1 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ
δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδὼν Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ, 3 Καὶ ἐφοβήθη Μωὰβ τὸν
λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, καὶ προσώχθισε Μωὰβ
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 4 Καὶ εἶπε Μωὰβ τῇ
γερουσίᾳ Μαδιὰμ Νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη
πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὡσεὶ ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ
χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου· καὶ Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ βασι-
λεὺς Μωὰβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. 5 Καὶ
ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ Φαθουρά,
ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέ-
σαι αὐτὸν λέγων Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος
ἐγκάθηται ἐχόμενός μου. 6 Καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί
μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ἡμεῖς, ἐὰν
δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ
τῆς γῆς· ὅτι οἶδα οὓς ἐὰν εὐλογήσῃς σὺ εὐλόγηνται,
καὶ οὓς ἂν καταράσῃ σὺ κεκατήρανται. 7 Καὶ
ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωὰβ καὶ ἡ γερουσία Μαδιάμ,
καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἦλθον
πρὸς Βαλαὰμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλάκ.
8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Καταλύσατε αὐτοῦ τὴν
νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἂν
λαλήσῃ Κύριος πρὸς μέ· καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες
Μωὰβ παρὰ Βαλαάμ. 9 Καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς
Βαλαὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ
σοί; 10 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς τὸν θεόν Βαλὰκ υἱὸς
Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς μὲ
λέγων 11 Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
κεκάλυφε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται
ἐχόμενός μου· καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ
ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν καὶ ἐκβαλῶ αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς. 12 Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαάμ Οὐ πο-
ρεύσῃ μετ' αὐτῶν οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ
εὐλογημένος. 13 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τὸ πρωὶ
εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ Ἀποτρέχετε πρὸς τὸν Κύριον
ὑμῶν, οὐκ ἀφίησί με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν·

33 Verteruntque se, et ascenderunt per
viam Basan, et occurrit eis Og, rex Basan,
cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai.
34 Dixitque Dominus ad Moysen: Ne timeas
eum, quia in manu tua tradidi illum, et
omnem populum, ac terram ejus: faciesque
illi sicut fecisti Sehon, regi Amorrhæorum
habitatori Hesebon. 35 Percusserunt igitur
et hunc cum filiis suis, universumque populum
ejus usque ad internecionem, et possederunt
terram illius.

CAPUT XXII.

1 PROFECTIQUE castrametati sunt in cam-
pestribus Moab, ubi trans Jordanem Jericho
sita est. 2 Videns autem Balac filius Sephor
omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo, 3 Et
quod pertimuissent eum Moabitæ, et impetum
ejus ferre non possent, 4 Dixit ad majores
natu Madian: Ita delebit hic populus omnes,
qui in nostris finibus commorantur, quo modo
solet bos herbas usque ad radices carpere.
Ipse erat eo tempore rex in Moab. 5 Misit
ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum,
qui habitabat super flumen terræ filiorum
Ammon, ut vocarent eum, et dicerent: Ecce
egressus est populus ex Ægypto, qui operuit
superficiem terræ, sedens contra me. 6 Veni
igitur, et maledic populo huic, quia fortior me
est: si quo modo possim percutere et ejicere
eum de terra mea. Novi enim quod benedictus
sit cui benedixeris, et maledictus in quem
maledicta congesseris. 7 Perrexeruntque
seniores Moab, et majores natu Madian,
habentes divinationis pretium in manibus.
Cumque venissent ad Balaam, et narrassent
ei omnia verba Balac: 8 Ille respondit:
Manete hic nocte, et respondebo quidquid
mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud
Balaam, venit Deus, et ait ad eum: 9 Quid sibi
volunt homines isti apud te? 10 Respondit:
Balac filius Sephor rex Moabitarum misit ad
me, 11 Dicens: Ecce populus qui egressus
est de Ægypto, operuit superficiem terræ:
veni, et maledic ei, si quo modo possim pugnans
abigere eum. 12 Dixitque Deus ad Balaam:
Noli ire cum eis, neque maledicas populo:
quia benedictus est. 13 Qui mane consurgens
dixit ad principes: Ite in terram vestram,
quia prohibuit me Dominus venire vobiscum.

14 וַיָּקוּמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק
וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם הֲלֹךְ עִמָּנוּ׃ 15 וַיֹּסֶף
עוֹד בָּלָק שְׁלֹחַ שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים
מֵאֵלֶּה׃ 16 וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אַל־נָא תִמָּנַע
מֵהֲלֹךְ אֵלָי׃ 17 כִּי־כַבֵּד אֲכַבֶּדְךָ מְאֹד
וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכָה־נָּא
קָבָה־לִּי אֵת הָעָם הַזֶּה׃ 18 וַיַּעַן
בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בָלָק אִם־יִתֶּן־לִי
בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל
לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת קְטַנָּה
אוֹ גְדוֹלָה׃ 19 וְעַתָּה שְׁבוּ נָא בָזֶה
גַּם־אַתֶּם הַלָּיְלָה וְאֵדְעָה מַה־יֹּסֵף יְהוָה
דַּבֵּר עִמִּי׃ 20 וַיָּבֹא אֱלֹהִים׀ אֶל־בִּלְעָם
לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ
הָאֲנָשִׁים קוּם לֵךְ אִתָּם וְאַךְ אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה׃ 21 וַיָּקָם
בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־אֲתֹנוֹ וַיֵּלֶךְ
עִם־שָׂרֵי מוֹאָב׃ 22 וַיִּחַר אַף־אֱלֹהִים
כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב מַלְאַךְ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ
לְשָׂטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי
נְעָרָיו עִמּוֹ׃ 23 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ
יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ
וַתֵּט הָאָתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיַּךְ
בִּלְעָם אֶת־הָאָתוֹן לְהַטֹּתָהּ הַדָּרֶךְ׃
24 וַיַּעֲמֹד מַלְאַךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים
גָּדֵר מִזֶּה וְגָדֵר מִזֶּה׃ 25 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן
אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּלָּחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחַץ
אֶת־רֶגֶל בִּלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיֹּסֶף לְהַכֹּתָהּ׃
26 וַיּוֹסֶף מַלְאַךְ־יְהוָה עֲבוֹר וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם
צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לִנְטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאול׃
27 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּרְבַּץ
תַּחַת בִּלְעָם וַיִּחַר־אַף בִּלְעָם וַיַּךְ אֶת־הָאָתוֹן
בַּמַּקֵּל׃ 28 וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאָתוֹן
וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מֶה־עָשִׂיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתַנִי
זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים׃ 29 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לָאָתוֹן
כִּי הִתְעַלַּלְתְּ בִּי לוּ יֶשׁ־חֶרֶב בְּיָדִי כִּי
עַתָּה הֲרַגְתִּיךְ׃ 30 וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל־
בִּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ
עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַהַסְכֵּן
הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃
31 וַיְגַל יְהוָה אֶת־עֵינֵי בִלְעָם וַיַּרְא
אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ
שְׁלֻפָה בְּיָדוֹ וַיִּקֹּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו׃

14 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ ἦλθον πρὸς
Βαλὰκ καὶ εἶπαν Οὐ θέλει Βαλαὰμ πορευθῆναι μεθ'
ἡμῶν. 15 Καὶ προσέθετο Βαλὰκ ἔτι ἀποστεῖλαι
ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων. 16 Καὶ
ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ Τάδε λέγει
Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ Ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν
πρός με· 17 Ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν
εἴπῃς ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν
λαὸν τοῦτον. 18 Καὶ ἀπεκρίθη Βαλαὰμ καὶ εἶπε
τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ Ἐὰν δῷ μοι Βαλὰκ πλήρη τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι
παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ
μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου· 19 Καὶ νῦν
ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ
γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλῆσαι πρὸς μέ.
20 Καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαὰμ νυκτὸς καὶ εἶπεν
αὐτῷ Εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι,
ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν
λαλήσω πρὸς σέ, τοῦτο ποιήσεις. 21 Καὶ ἀναστὰς
Βαλαὰμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπο-
ρεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωάβ. 22 Καὶ ὠργίσθη
θυμῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός, καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος
τοῦ θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει
ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ. 23 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ
ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμέ-
νην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς
ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐπάταξε τὴν
ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ
ὁδῷ. 24 Καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὔλαξι
τῶν ἀμπέλων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς
ἐντεῦθεν. 25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ
θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέ-
θλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ
προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν. 26 Καὶ προσέθετο ὁ
ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ,
εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν· 27 Καὶ
ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν
ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ καὶ ἔτυπτε
τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ. 28 Καὶ ἤνοιξεν ὁ θεὸς τὸ στόμα
τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλαάμ Τί ἐποίησά σοι ὅτι
πέπαικάς με τρίτον τοῦτο; 29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ
ὄνῳ Ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ
χειρί, ἤδη ἂν ἐξεκέντησά σε. 30 Καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ
Βαλαάμ Οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ
νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει
ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν Οὐχί.
31 Ἀπεκάλυψε δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαάμ,
καὶ ὁρᾷ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

14 Reversi principes dixerunt ad Balac:
Noluit Balaam venire nobiscum. 15 Rursum
ille multo plures et nobiliores quam ante
miserat, misit. 16 Qui cum venissent ad
Balaam, dixerunt: Sic dicit Balac filius
Sephor: Ne cuncteris venire ad me: 17 Para-
tus sum honorare te, et quidquid volueris
dabo tibi: veni, et maledic populo isti.
18 Respondit Balaam: Si dederit mihi Balac
plenam domum suam argenti et auri, non
potero immutare verbum Domini Dei mei, ut
vel plus, vel minus loquar. 19 Obsecro ut
hic maneatis etiam hac nocte, et scire queam
quid mihi rursum respondeat Dominus.
20 Venit ergo Deus ad Balaam nocte, et ait
ei: Si vocare te venerunt homines isti, surge,
et vade cum eis: ita duntaxat, ut quod tibi
præcepero, facias. 21 Surrexit Balaam mane,
et strata asina sua profectus est cum eis.
22 Et iratus est Deus. Stetitque angelus
Domini in via contra Balaam, qui insidebat
asinæ, et duos pueros habebat secum.
23 Cernens asina angelum stantem in via,
evaginato gladio, avertit se de itinere, et ibat
per agrum. Quam cum verberaret Balaam,
et vellet ad semitam reducere, 24 Stetit
angelus in angustiis duarum maceriarum,
quibus vineæ cingebantur. 25 Quem videns
asina, junxit se parieti, et attrivit sedentis
pedem. At ille iterum verberabat eam:
26 Et nihilominus angelus ad locum angustum
transiens, ubi nec ad dexteram nec ad sinis-
tram poterat deviare, obvius stetit. 27 Cumque
vidisset asina stantem angelum, concidit sub
pedibus sedentis; qui iratus, vehementius
cædebat fuste latera ejus. 28 Aperuitque
Dominus os asinæ, et locuta est: Quid feci
tibi? cur percutis me? ecce jam tertio?
29 Respondit Balaam: Quia commeruisti, et
illusisti mihi: utinam haberem gladium, ut
te percuterem! 30 Dixit asina: Nonne
animal tuum sum, cui semper sedere consue-
visti usque in præsentem diem? dic quid
simile unquam fecerim tibi. At ille ait: Num-
quam. 31 Protinus aperuit Dominus oculos
Balaam, et vidit angelum stantem in via evagi-
nato gladio, adoravitque eum pronus in terram.

זה שלש רגלים, "now three times": זה being, as its position shows, demonstrative adverb: cf. [illegible] – xiv. 8".

32 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה עַל־מָה הִכִּיתָ
אֶת־אֲתֹנְךָ זֶה שָׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אָנֹכִי
יָצָאתִי לְשָׂטָן כִּי־יָרַט הַדֶּרֶךְ לְנֶגְדִּי:
33 וַתִּרְאַנִי הָאָתוֹן וַתֵּט לְפָנַי זֶה שָׁלֹשׁ
רְגָלִים אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי כִּי עַתָּה גַּם־אֹתְכָה
הָרַגְתִּי וְאוֹתָהּ הֶחֱיֵיתִי: 34 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה חָטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי
כִּי אַתָּה נִצָּב לִקְרָאתִי בַּדָּרֶךְ וְעַתָּה
אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אָשׁוּבָה לִּי: 35 וַיֹּאמֶר
מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־בִּלְעָם לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים
וְאֶפֶס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ
תְדַבֵּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שָׂרֵי בָלָק:
36 וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ
אֶל־עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל אַרְנֹן אֲשֶׁר
בִּקְצֵה הַגְּבוּל: 37 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם
הֲלֹא שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹא־לָךְ
לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֵלָי הַאֻמְנָם לֹא אוּכַל
כַּבְּדֶךָ: 38 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הִנֵּה־
בָאתִי אֵלֶיךָ עַתָּה הֲיָכֹל אוּכַל דַּבֵּר
מְאוּמָה הַדָּבָר אֲשֶׁר יָשִׂים אֱלֹהִים בְּפִי
אֹתוֹ אֲדַבֵּר: 39 וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־בָּלָק
וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֻצוֹת: 40 וַיִּזְבַּח בָּלָק בָּקָר
וָצֹאן וַיְשַׁלַּח לְבִלְעָם וְלַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ:
41 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בִּלְעָם
וַיַּעֲלֵהוּ בָּמוֹת בָּעַל וַיַּרְא מִשָּׁם קְצֵה הָעָם:

פרשה כג:

1 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה
שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה
פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים: 2 וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר בִּלְעָם וַיַּעַל בָּלָק וּבִלְעָם פַּר וָאַיִל
בַּמִּזְבֵּחַ: 3 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְבָלָק הִתְיַצֵּב
עַל־עֹלָתֶךָ וְאֵלְכָה אוּלַי יִקָּרֵה יְהוָה
לִקְרָאתִי וּדְבַר מַה־יַּרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לָךְ
וַיֵּלֶךְ שֶׁפִי: 4 וַיִּקָּר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־שִׁבְעַת הַמִּזְבְּחֹת עָרַכְתִּי
וָאַעַל פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ: 5 וַיָּשֶׂם יְהוָה
דָּבָר בְּפִי בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל־בָּלָק וְכֹה
תְדַבֵּר: 6 וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נִצָּב עַל־
עֹלָתוֹ הוּא וְכָל־שָׂרֵי מוֹאָב: 7 וַיִּשָּׂא
מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר מִן־אֲרָם יַנְחֵנִי בָלָק מֶלֶךְ־
מוֹאָב מֵהַרְרֵי־קֶדֶם לְכָה אָרָה־לִּי יַעֲקֹב
וּלְכָה זֹעֲמָה יִשְׂרָאֵל: 8 מָה אֶקֹּב לֹא
קַבֹּה אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא זָעַם יְהוָה:

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ Διὰ τί ἐπά-
ταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου
ἐναντίον μου, 33 Καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν
ἀπ᾽ ἐμοῦ τρίτον τοῦτο· καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν
σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ᾽ ἂν περιεποιησάμην.
34 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου Ἡμάρτηκα,
οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ
εἰς συνάντησιν· καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρκέσει, ἀποστρα-
φήσομαι. 35 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς
Βαλαάμ Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι·
καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ.
36 Καὶ ἀκούσας Βαλὰκ ὅτι ἥκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς
συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωάβ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῶν
ὁρίων Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐκ μέρους τῶν ὁρίων. 37 Καὶ
εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ Οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σὲ
καλέσαι σε; διὰ τί οὐκ ἤρχου πρὸς μέ; ὄντως οὐ
δυνήσομαι τιμῆσαί σε; 38 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλάκ Ἰδοὺ ἥκω πρὸς σὲ νῦν· δυνατὸς ἔσομαι
λαλῆσαί τι; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ
στόμα μου, τοῦτο λαλήσω. 39 Καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ
μετὰ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων. 40 Καὶ
ἔθυσε Βαλὰκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε
τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ.
41 Καὶ ἐγενήθη πρωί, καὶ παραλαβὼν Βαλὰκ τὸν
Βαλαὰμ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ
Βάαλ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Βαλαὰμ τῷ Βαλάκ Οἰκοδόμησόν μοι
ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμούς, καὶ ἑτοίμασόν μοι ἐνταῦθα
ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς. 2 Καὶ ἐποίησε
Βαλὰκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. 3 Καὶ εἶπε
Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας
σου, καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ θεὸς ἐν συναν-
τήσει, καὶ ῥῆμα ὃ ἐάν μοι δείξῃ ἀναγγελῶ σοι· καὶ
παρέστη Βαλὰκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ· καὶ Βαλαὰμ
ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν, καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν.
4 Καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Βαλαάμ Τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα, καὶ ἀνεβίβασα
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. 5 Καὶ ἐνέβαλεν ὁ
θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαὰμ καὶ εἶπεν Ἐπιστρα-
φεὶς πρὸς Βαλὰκ οὕτω λαλήσεις. 6 Καὶ ἀπεστράφη
πρὸς αὐτόν· καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ μετ᾽
αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ. 7 Καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἐκ Μεσοπο-
ταμίας μετεπέμψατό με Βαλὰκ βασιλεὺς Μωὰβ
ἐξ ὀρέων ἀπ᾽ ἀνατολῶν λέγων Δεῦρο ἄρασαί
μοι τὸν Ἰακώβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι
τὸν Ἰσραήλ. 8 Τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀρᾶται Κύριος;
ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ θεός;

32 Cui angelus: Cur, inquit, tertio verberas
asinam tuam? Ego veni ut adversarer tibi,
quia perversa est via tua, mihique contraria:
33 Et nisi asina declinasset de via, dans locum
resistenti, te occidissem, et illa viveret.
34 Dixit Balaam: Peccavi, nesciens quod tu
stares contra me: et nunc si displicet tibi ut
vadam, revertar. 35 Ait angelus: Vade
cum istis, et cave ne aliud quam præcepero
tibi loquaris. Ivit igitur cum principibus.
36 Quod cum audisset Balac, egressus est in
occursum ejus, in oppido Moabitarum, quod
situm est in extremis finibus Arnon.
37 Dixitque ad Balaam: Misi nuntios ut
vocarent te, cur non statim venisti ad me? an
quia mercedem adventui tuo reddere nequeo?
38 Cui ille respondit: Ecce adsum: numquid
loqui potero aliud, nisi quod Deus posuerit in
ore meo? 39 Perrexerunt ergo simul, et
venerunt in urbem, quæ in extremis regni
ejus finibus erat. 40 Cumque occidisset
Balac boves et oves, misit ad Balaam, et prin-
cipes qui cum eo erant, munera. 41 Mane
autem facto duxit eum ad excelsa Baal, et
intuitus est extremam partem populi.

CAPUT XXIII.

1 DIXITQUE Balaam ad Balac: Ædifica
mihi hic septem aras, et para totidem vitulos,
ejusdemque numeri arietes. 2 Cumque fecisset
juxta sermonem Balaam, imposuerunt simul
vitulum et arietem super aram. 3 Dixitque
Balaam ad Balac: Sta paulisper juxta holo-
caustum tuum, donec vadam, si forte occurrat
mihi Dominus, et quodcumque imperaverit,
loquar tibi. 4 Cumque abiisset velociter,
occurrit illi Deus. Locutusque ad eum
Balaam: Septem, inquit, aras erexi, et imposui
vitulum et arietem desuper. 5 Dominus
autem posuit verbum in ore ejus, et ait:
Revertere ad Balac, et hæc loqueris. 6 Re-
versus invenit stantem Balac juxta holo-
caustum suum, et omnes principes Moabitarum:
7 Assumptaque parabola sua, dixit: De Aram
adduxit me Balac rex Moabitarum, de monti-
bus orientis: Veni, inquit, et maledic Jacob:
propera, et detestare Israel. 8 Quo modo
maledicam, cui non maledixit Deus? Qua
ratione detester, quem Dominus non detestatur?

9 כִּי־מֵרֹאשׁ צֻרִים אֶרְאֶנּוּ וּמִגְּבָעוֹת אֲשׁוּרֶנּוּ
הֶן־עָם לְבָדָד יִשְׁכֹּן וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב׃
10 מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת־רֹבַע
יִשְׂרָאֵל תָּמֹת נַפְשִׁי מוֹת יְשָׁרִים וּתְהִי
אַחֲרִיתִי כָּמֹהוּ׃ 11 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם
מֶה עָשִׂיתָ לִי לָקֹב אֹיְבַי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה
בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ׃ 12 וַיַּעַן וַיֹּאמַר הֲלֹא אֵת
אֲשֶׁר יָשִׂים יְהוָה בְּפִי אֹתוֹ אֶשְׁמֹר
לְדַבֵּר׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לְךָ־נָּא אִתִּי
אֶל־מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אֶפֶס
קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה וְקָבְנוֹ־לִי
מִשָּׁם׃ 14 וַיִּקָּחֵהוּ שְׂדֵה צֹפִים אֶל־רֹאשׁ
הַפִּסְגָּה וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פָּר
וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֶל־בָּלָק הִתְיַצֵּב
כֹּה עַל־עֹלָתֶךָ וְאָנֹכִי אִקָּרֶה כֹּה׃
16 וַיִּקָּר יְהוָה אֶל־בִּלְעָם וַיָּשֶׂם דָּבָר
בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל־בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר׃
17 וַיָּבֹא אֵלָיו וְהִנּוֹ נִצָּב עַל־עֹלָתוֹ וְשָׂרֵי
מוֹאָב אִתּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק מַה־דִּבֶּר
יְהוָה׃ 18 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר קוּם בָּלָק
וּשְׁמָע הַאֲזִינָה עָדַי בְּנוֹ צִפֹּר׃ 19 לֹא אִישׁ
אֵל וִיכַזֵּב וּבֶן־אָדָם וְיִתְנֶחָם הַהוּא אָמַר
וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדִבֶּר וְלֹא יְקִימֶנָּה׃ 20 הִנֵּה
בָרֵךְ לָקָחְתִּי וּבֵרֵךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה׃ 21 לֹא־
הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא־רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ׃
22 אֵל מוֹצִיאָם מִמִּצְרָיִם כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ׃
23 כִּי לֹא־נַחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא־קֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל
כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה־פָּעַל
אֵל׃ 24 הֶן־עָם כְּלָבִיא יָקוּם וְכַאֲרִי יִתְנַשָּׂא
לֹא יִשְׁכַּב עַד־יֹאכַל טֶרֶף וְדַם־חֲלָלִים
יִשְׁתֶּה׃ 25 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם גַּם־קֹב
לֹא תִקֳּבֶנּוּ גַּם־בָּרֵךְ לֹא תְבָרְכֶנּוּ׃ 26 וַיַּעַן
בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־בָּלָק הֲלֹא דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ אֶעֱשֶׂה׃
27 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם לְכָה־נָּא אֶקָּחֲךָ
אֶל־מָקוֹם אַחֵר אוּלַי יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
וְקַבֹּתוֹ לִי מִשָּׁם׃ 28 וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בִּלְעָם
רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃
29 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה
שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה
פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ 30 וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר
אָמַר בִּלְעָם וַיַּעַל פַּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃

9 Ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτόν, καὶ
ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν· ἰδοὺ λαὸς μόνος
κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.
10 Τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ
τίς ἐξαριθμήσεται δήμους Ἰσραήλ; ἀποθάνοι ἡ
ψυχή μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ
σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων. 11 Καὶ
εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ Τί πεποίηκάς μοι;
εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ
εὐλόγηκας εὐλογίαν. 12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλάκ Οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου,
τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι; 13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Βαλάκ Δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ
ὄψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάν-
τας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.
14 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ
κορυφὴν λελαξευμένου, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ
βωμούς, καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν
βωμόν. 15 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλάκ Πα-
ράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι
ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν. 16 Καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ
Βαλαὰμ καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
εἶπεν Ἀποστράφηθι πρὸς Βαλὰκ καὶ τάδε λαλήσεις.
17 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὅδε ἐφειστήκει
ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
Μωὰβ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλάκ Τί ἐλά-
λησε Κύριος; 18 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ εἶπεν Ἀνάστηθι Βαλὰκ καὶ ἄκουε, ἐνώτισαι
μάρτυς υἱὸς Σεπφώρ· 19 Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς
διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι·
αὐτὸς εἴπας οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ
ἐμμενεῖ; 20 Ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι· εὐλο-
γήσω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω. 21 Οὐκ ἔσται
μόχθος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν
Ἰσραήλ· Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἔνδοξα
ἀρχόντων ἐν αὐτῷ. 22 Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἐξ
Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· 23 Οὐ γάρ
ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραήλ·
κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακὼβ καὶ τῷ Ἰσραὴλ τί
ἐπιτελέσει ὁ θεός. 24 Ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀνασ-
τήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται· οὐ κοιμηθήσεται
ἕως φάγῃ θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται. 25 Καὶ
εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ Οὔτε κατάραις καταράσῃ
μοι αὐτόν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς αὐτόν.
26 Καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαὰμ εἶπε τῷ Βαλάκ Οὐκ
ἐλάλησά σοι λέγων Τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ θεός,
τοῦτο ποιήσω; 27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ
Δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἀρέσει τῷ
θεῷ, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν. 28 Καὶ παρ-
έλαβε Βαλὰκ τὸν Βαλαὰμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογὼρ
τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον. 29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ
πρὸς Βαλάκ Οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμούς, καὶ
ἑτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς.
30 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ,
καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

9 De summis silicibus videbo eum, et de
collibus considerabo illum. Populus solus ha-
bitabit, et inter gentes non reputabitur. 10 Quis
dinumerare possit pulverem Jacob, et nosse
numerum stirpis Israel? Moriatur anima mea
morte justorum, et fiant novissima mea horum
similia. 11 Dixitque Balac ad Balaam: Quid
est hoc quod agis? Ut malediceres inimicis
meis vocavi te: et tu econtrario benedicis eis.
12 Cui ille respondit: Num aliud possum loqui,
nisi quod jusserit Dominus? 13 Dixit ergo
Balac: Veni mecum in alterum locum unde
partem Israel videas, et totum videre non
possis, inde maledicito ei. 14 Cumque duxisset
eum in locum sublimem, super verticem montis
Phasga, ædificavit Balaam septem aras, et
impositis supra vitulo atque ariete, 15 Dixit
ad Balac: Sta hic juxta holocaustum tuum,
donec ego obvius pergam. 16 Cui cum Domi-
nus occurrisset, posuissetque verbum in ore
ejus, ait: Revertere ad Balac, et hæc loqueris
ei. 17 Reversus invenit eum stantem juxta
holocaustum suum, et principes Moabitarum
cum eo. Ad quem Balac: Quid, inquit, lo-
cutus est Dominus? 18 At ille, assumpta
parabola sua, ait: Sta, Balac, et ausculta,
audi, fili Sephor: 19 Non est Deus quasi
homo, ut mentiatur; nec ut filius hominis, ut
mutetur. Dixit ergo, et non faciet? locutus
est, et non implebit? 20 Ad benedicendum
adductus sum, benedictionem prohibere non
valeo. 21 Non est idolum in Jacob, nec
videtur simulachrum in Israel. Dominus Deus
ejus cum eo est, et clangor victoriæ regis in
illo. 22 Deus eduxit illum de Ægypto, cujus
fortitudo similis est rhinocerotis. 23 Non est
augurium in Jacob, nec divinatio in Israel.
Temporibus suis dicetur Jacob et Israeli quid
operatus sit Deus. 24 Ecce populus ut leæna
consurget, et quasi leo erigetur: non accubabit
donec devoret prædam, et occisorum sanguinem
bibat. 25 Dixitque Balac ad Balaam: Nec
maledicas ei, nec benedicas. 26 Et ille ait:
Nonne dixi tibi, quod quidquid mihi Deus
imperaret, hoc facerem? 27 Et ait Balac ad
eum: Veni, et ducam te ad alium locum: si
forte placeat Deo ut inde maledicas eis.
28 Cumque duxisset eum super verticem
montis Phogor, qui respicit solitudinem,
29 Dixit ei Balaam: Ædifica mihi hic septem
aras, et para totidem vitulos, ejusdemque
numeri arietes. 30 Fecit Balac ut Balaam
dixerat: imposuitque vitulos et arietes per
singulas aras.

פרשה כד׃

1 וַיַּרְא בִּלְעָם כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה
לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הָלַךְ כְּפַעַם־בְּפַעַם
לִקְרַאת נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר פָּנָיו׃
2 וַיִּשָּׂא בִלְעָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־יִשְׂרָאֵל
שֹׁכֵן לִשְׁבָטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃
3 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ
בְעֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן׃ 4 נְאֻם
שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה
נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם׃ 5 מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ
יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ 6 כִּנְחָלִים
נִטָּיוּ כְּגַנֹּת עֲלֵי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע יְהוָה
כַּאֲרָזִים עֲלֵי־מָיִם׃ 7 יִזַּל־מַיִם מִדָּלְיָו
וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֹם מֵאֲגַג מַלְכּוֹ
וְתִנַּשֵּׂא מַלְכֻתוֹ׃ 8 אֵל מוֹצִיאוֹ מִמִּצְרַיִם
כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרָיו
וְעַצְמֹתֵיהֶם יְגָרֵם וְחִצָּיו יִמְחָץ׃ 9 כָּרַע
שָׁכַב כַּאֲרִי וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ מְבָרְכֶיךָ
בָרוּךְ וְאֹרְרֶיךָ אָרוּר׃ 10 וַיִּחַר־אַף בָּלָק
אֶל־בִּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בָּלָק
אֶל־בִּלְעָם לָקֹב אֹיְבַי קְרָאתִיךָ וְהִנֵּה
בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃ 11 וְעַתָּה
בְּרַח־לְךָ אֶל־מְקוֹמֶךָ אָמַרְתִּי כַּבֵּד אֲכַבֶּדְךָ
וְהִנֵּה מְנָעֲךָ יְהוָה מִכָּבוֹד׃ 12 וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הֲלֹא גַּם אֶל־מַלְאָכֶיךָ
אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר׃ 13 אִם־
יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא
אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה
אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר־יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ
אֲדַבֵּר׃ 14 וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לְכָה
אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 15 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר
נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם
הָעָיִן׃ 16 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־אֵל וְיֹדֵעַ דַּעַת
עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם׃
17 אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב
דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל
וּמָחַץ פַּאֲתֵי מוֹאָב וְקַרְקַר כָּל־בְּנֵי־שֵׁת׃
18 וְהָיָה אֱדוֹם יְרֵשָׁה וְהָיָה יְרֵשָׁה שֵׂעִיר
אֹיְבָיו וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה חָיִל׃ 19 וְיֵרְדְּ מִיַּעֲקֹב
וְהֶאֱבִיד שָׂרִיד מֵעִיר׃ 20 וַיַּרְא אֶת־עֲמָלֵק
וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק
וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אֹבֵד׃ 21 וַיַּרְא אֶת־הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא
מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ׃

ΚΕΦ. κδʹ.

1 ΚΑΙ ἰδὼν Βαλαὰμ ὅτι καλόν ἐστιν ἐναντίον
Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ
εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέ-
στρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. 2 Καὶ
ἐξάρας Βαλαὰμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν
Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς· καὶ ἐγένετο
ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ. 3 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παρα-
βολὴν αὐτοῦ εἶπε Φησὶ Βαλαὰμ υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ
ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν, 4 Φησὶν ἀκούων λόγια
ἰσχυροῦ, ὅστις ὅρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκα-
λυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· 5 Ὡς καλοὶ οἱ οἶκοί
σου Ἰακώβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ· 6 Ὡσεὶ νάπαι
σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῷ, καὶ ὡσεὶ
σκηναὶ ἃς ἔπηξε Κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.
7 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ
κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν· καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γὼγ
βασιλεία, καὶ αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ. 8 Θεὸς
ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος
αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν
ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει
ἐχθρόν. 9 Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς
σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε
εὐλόγηνται, καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται.
10 Καὶ ἐθυμώθη Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαάμ, καὶ συνεκρότησε
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ
Καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ
εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο· 11 Νῦν οὖν φεῦγε
εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα Τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ
σε Κύριος τῆς δόξης. 12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλάκ Οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὓς ἀπέστειλας
πρὸς μὲ ἐλάλησα λέγων 13 Ἐάν μοι δῷ Βαλὰκ
πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ
δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου, ποιῆσαι αὐτὸ
καλὸν ἢ πονηρὸν παρ' ἐμαυτοῦ· ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ θεός,
ταῦτα ἐρῶ. 14 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον
μου· δεῦρο συμβουλεύσω σοι τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος
τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν. 15 Καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε Φησὶ Βαλαὰμ
υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν,
16 Ἀκούων λόγια θεοῦ, επιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ
ὑψίστου καὶ ὅρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμ-
μένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· 17 Δείξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν.
μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίζει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ,
ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς
ἀρχηγοὺς Μωὰβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σήθ,
18 Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονο-
μία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν
ἰσχύϊ· 19 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακὼβ καὶ ἀπολεῖ
σωζόμενον ἐκ πόλεως. 20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλήκ,
καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἀρχὴ
ἐθνῶν Ἀμαλήκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται.
21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον, καὶ ἀναλαβὼν
τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἰσχυρὰ ἡ κατοικία
σου, καὶ ἐὰν θῇς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιὰν σου,

CAPUT XXIV.

1 Cumque vidisset Balaam quod placeret
Domino ut benediceret Israeli, nequaquam abiit
ut ante perrexerat, ut augurium quæreret:
sed dirigens contra desertum vultum suum,
2 Et elevans oculos, vidit Israel in tentoriis
commorantem per tribus suas: et irruente in
se spiritu Dei, 3 Assumpta parabola, ait:
Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cujus
obturatus est oculus: 4 Dixit auditor ser-
monum Dei, qui visionum Omnipotentis
intuitus est, qui cadit, et sic aperiuntur oculi
ejus: 5 Quam pulchra tabernacula tua Jacob,
et tentoria tua Israel! 6 Ut valles nemorosæ,
ut horti juxta fluvios irrigui, ut tabernacula
quæ fixit Dominus, quasi cedri prope aquas.
7 Fluet aqua de situla ejus, et semen illius
erit in aquas multas. Tolletur propter Agag,
rex ejus, et auferetur regnum illius. 8 Deus
eduxit illum de Ægypto, cujus fortitudo
similis est rhinocerotis. Devorabunt gentes
hostes illius, ossaque eorum confringent, et
perforabunt sagittis. 9 Accubans dormivit ut
leo, et quasi leæna, quam suscitare nullus
audebit. Qui benedixerit tibi, erit et ipse
benedictus: qui maledixerit, in maledictione
reputabitur. 10 Iratusque Balac contra
Balaam, complosis manibus ait: Ad male-
dicendum inimicis meis vocavi te, quibus
econtrario tertio benedixisti: 11 Revertere ad
locum tuum. Decreveram quidem magnifice
honorare te; sed Dominus privavit te honore
disposito. 12 Respondit Balaam ad Balac:
Nonne nuntiis tuis, quos misisti ad me, dixi:
13 Si dederit mihi Balac plenam domum suam
argenti et auri, non potero præterire sermonem
Domini Dei mei, ut vel boni quid vel mali
proferam ex corde meo: sed quidquid Dominus
dixerit, hoc loquar? 14 Verumtamen pergens
ad populum meum, dabo consilium, quid po-
pulus tuus populo huic faciat extremo tempore.
15 Sumpta igitur parabola, rursum ait: Dixit
Balaam filius Beor: dixit homo, cujus obturatus
est oculus. 16 Dixit auditor sermonum Dei,
qui novit doctrinam Altissimi, et visiones
Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet
oculos. 17 Vibebo eum, sed non modo:
intuebor illum, sed non prope. ORIETUR
STELLA ex Jacob, et consurget virga de
Israel: et percutiet duces Moab, vastabitque
omnes filios Seth. 18 Et erit Idumæa
possessio ejus: hereditas Seir cedet inimicis
suis. Israel vero fortiter aget. 19 De
Jacob erit qui dominetur, et perdat reliquias
civitatis. 20 Cumque vidisset Amalec, assu-
mens parabolam, ait. Principium gentium
Amalec, cujus extrema perdentur. 21 Vidit
quoque Cinæum: et assumpta parabola, ait:
Robustum quidem est habitaculum tuum:
sed si in petra posueris nidum tuum,

22 כִּי אִם־יִהְיֶה לְבָעֵר קָיִן עַד־מָה אַשּׁוּר
תִּשְׁבֶּךָּ׃ 23 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אוֹי מִי
יִחְיֶה מִשֻּׂמוֹ אֵל׃ 24 וְצִים מִיַּד כִּתִּים
וְעִנּוּ אַשּׁוּר וְעִנּוּ־עֵבֶר וְגַם־הוּא עֲדֵי
אֹבֵד׃ 25 וַיָּקָם בִּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ
וְגַם־בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃ פ

פרשה כה׃

1 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בַּשִּׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם
לִזְנוֹת אֶל־בְּנוֹת מוֹאָב׃ 2 וַתִּקְרֶאןָ לָעָם
לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לֵאלֹהֵיהֶן׃ 3 וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר
וַיִּחַר אַף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע
אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וְיָשֹׁב חֲרוֹן
אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו
הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃ 6 וְהִנֵּה אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל־אֶחָיו אֶת־
הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
7 וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃
8 וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר
אֶת־שְׁנֵיהֶם אֵת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה
אֶל־קֳבָתָהּ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה
וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ פ

פ פ פ מא

10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
11 פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב
אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־
קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְאָתִי׃ 12 לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ
אֶת־בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ 13 וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא
לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 14 וְשֵׁם
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית
זִמְרִי בֶּן־סָלוּא נְשִׂיא בֵית־אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃
15 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית כָּזְבִּי בַת־
צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא׃ פ
16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
17 צָרוֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם אוֹתָם׃

22 Καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεὼρ νοσσιὰ πανουργίας,
Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε. 23 Καὶ ἰδὼν τὸν
Ὤγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ὢ
ὤ, τίς ζήσεται ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός; 24 Καὶ ἐξελεύ-
σεται ἐκ χειρῶν Κιτιαίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσούρ,
καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν
ἀπολοῦνται. 25 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ ἀπῆλθεν
ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτόν.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττείν· καὶ ἐβεβη-
λώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.
2 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων
αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν
καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, 3 Καὶ
ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγώρ· καὶ ὠργίσθη θυμῷ
Κύριος τῷ Ἰσραήλ. 4 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωυσῇ
Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγ-
μάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ
ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ Ἀποκτείνατε
ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ
Βεελφεγώρ. 6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μα-
διανῖτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἐναντίον πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 7 Καὶ ἰδὼν Φι-
νεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως ἐξανέστη
ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστην
ἐν τῇ χειρὶ 8 Εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
Ισραηλίτου εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφο-
τέρους, τόν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν
γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς· καὶ ἐπαύσατο ἡ
πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. 9 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνη-
κότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.
10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
11 Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως
κατεπαυσε τὸν θυμόν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ
ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου· 12 Οὕτως εἰπόν
Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης, 13 Καὶ
ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν δια-
θήκη ἱερατειας αἰωνία, ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ
καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 14 Τὸ δὲ ὄνομα
τοῦ ἀνθρωπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος, ὃς
ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί, υἱὸς Σαλμὼν
ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεών· 15 Καὶ ὄνομα τῇ
γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγυίᾳ Χασβί, θυγάτηρ
Σοὺρ ἄρχοντος ἔθνους Ὀμμώθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν
Μαδιάμ. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων 17 Ἐχθραί-
νετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς,

22 Et fueris electus de stirpe Cin, quandiu
poteris permanere? Assur enim capiet te.
23 Assumptaque parabola iterum locutus est:
Heu, quis victurus est, quando ista faciet
Deus? 24 Venient in trieribus de Italia,
superabunt Assyrios, vastabuntque Hebræos,
et ad extremum etiam ipsi peribunt. 25 Sur-
rexitque Balaam, et reversus est in locum
suum: Balaac quoque via, qua venerat, rediit.

CAPUT XXV.

1 MORABATUR autem eo tempore Israel in
Settim, et fornicatus est populus cum filiabus
Moab, 2 Quæ vocaverunt eos ad sacrificia
sua. At illi comederunt et adoraverunt deos
earum. 3 Initiatusque est Israel Beelphegor:
et iratus Dominus. 4 Ait ad Moysen: Tolle
cunctos principes populi, et suspende eos
contra solem in patibulis: ut avertatur furor
meus ab Israel. 5 Dixitque Moyses ad judices
Israel: Occidat unusquisque proximos suos,
qui initiati sunt Beelphegor. 6 Et ecce unus
de filiis Israel intravit coram fratribus suis ad
scortum Madianitidem, vidente Moyse, et omni
turba filiorum Israel, qui flebant ante fores
tabernaculi. 7 Quod cum vidisset Phinees
filius Eleazari filii Aaron sacerdotis, surrexit
de medio multitudinis, et arrepto pugione,
8 Ingressus est post virum Israelitem in
lupanar, et perfodit ambos simul, virum
scilicet et mulierem, in locis genitalibus.
Cessavitque plaga a filiis Israel: 9 Et occisi
sunt viginti quatuor millia hominum 10 Dixit-
que Dominus ad Moysen: 11 Phinees filius
Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram
meam a filiis Israel: quia zelo meo commotus
est contra eos, ut non ipse delerem filios Israel in
zelo meo; 12 Idcirco loquere ad eum: Ecce
do ei pacem fœderis mei, 13 Et erit tam ipsi
quam semini ejus pactum sacerdotii sempiter-
num, quia zelatus est pro Deo suo, et expiavit
scelus filiorum Israel. 14 Erat autem nomen
viri Israelitæ, qui occisus est cum Madianitide,
Zambri filius Salu, dux de cognatione et tribu
Simeonis. 15 Porro mulier Madianitis, quæ
pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur
principis nobilissimi Madianitarum. 16 Locu-
tusque est Dominus ad Moysen, dicens: 17 Hos-
tes vos sentiant Madianitæ, et percutite eos:

18 כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְּלוּ
לָכֶם עַל־דְּבַר־פְּעוֹר וְעַל־דְּבַר כָּזְבִּי בַת־
נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְיוֹם־הַמַּגֵּפָה עַל־
דְּבַר פְּעוֹר׃ 19 וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה פ

פרשה כו׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ 2 שְׂאוּ אֶת־
רֹאשׁ ׀ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יֹצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֹתָם בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃
4 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 5 רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
רְאוּבֵן חֲנוֹךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא
מִשְׁפַּחַת הַפַּלֻּאִי׃ 6 לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת
הַחֶצְרוֹנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי׃ 7 אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת הָרֽאוּבֵנִי וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃
8 וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב׃ 9 וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל
וְדָתָן וַאֲבִירָם הוּא־דָתָן וַאֲבִירָם קְרוּאֵי
הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בַּעֲדַת־קֹרַח בְּהַצֹּתָם עַל־יְהוָה׃ 10 וַתִּפְתַּח
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קֹרַח
בְּמוֹת הָעֵדָה בַּאֲכֹל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים
וּמָאתַיִם אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ 11 וּבְנֵי־קֹרַח
לֹא־מֵתוּ׃ ס 12 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת
הַיָּמִינִי לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי׃ 13 לְזֶרַח
מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי׃
14 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ ס 15 בְּנֵי גָד
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִצְפוֹן מִשְׁפַּחַת הַצְּפוֹנִי לְחַגִּי
מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוּנִי מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּנִי׃
16 לְאָזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאָזְנִי לְעֵרִי מִשְׁפַּחַת
הָעֵרִי׃ 17 לַאֲרוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדִי לְאַרְאֵלִי
מִשְׁפַּחַת הָאַרְאֵלִי׃ 18 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־
גָד לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
ס 19 בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת עֵר
וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 20 וַיִּהְיוּ בְנֵי־יְהוּדָה
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ
מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי׃

18 Ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα
δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογὼρ καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα
ἄρχοντος Μαδιὰμ ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογώρ.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα λέγων
2 Λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ᾽ οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν
Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ
ἱερεὺς ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ
Ἱεριχὼ λέγων 4 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου· 5 Ῥουβὴν πρω-
τότοκος Ἰσραήλ, υἱοὶ δὲ Ῥουβήν· Ἐνὼχ καὶ δῆμος
τοῦ Ἐνώχ· τῷ Φαλλού, δῆμος τοῦ Φαλλουί· 6 Τῷ
Ἀσρών, δῆμος τοῦ Ἀσρωνί· τῷ Χαρμί, δῆμος τοῦ
Χαρμί. 7 Οὗτοι δῆμοι Ῥουβήν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσ-
κεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. 8 Καὶ υἱοὶ Φαλλού·
Ἐλιάβ. 9 Καὶ υἱοὶ Ἐλιάβ· Ναμουὴλ καὶ Δαθὰν
καὶ Ἀβειρών· οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ
συναγωγῇ Κορὲ ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου· 10 Καὶ
ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ
Κορὲ ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέ-
φαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ
ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ· 11 Οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ
ἀπέθανον. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Συμεών· ὁ δῆμος τῶν υἱῶν
Συμεών· τῷ Ναμουήλ, δῆμος ὁ Ναμουηλί· τῷ Ἰαμίν,
δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰαχίν, δῆμος Ἰαχινί· 13 Τῷ Ζα-
ρά, δῆμος ὁ Ζαραΐ· τῷ Σαούλ, δῆμος ὁ Σαουλί. 14 Οὗ-
τοι δῆμοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 15 Υἱοὶ Γὰδ κατὰ δή-
μους αὐτῶν· τῷ Σαφών, δῆμος ὁ Σαφωνί· τῷ Ἀγγί,
δῆμος ὁ Ἀγγί· τῷ Σουνί, δῆμος ὁ Σουνί. 16 Τῷ
Ἀζενί, δῆμος ὁ Ἀζενί· τῷ Ἀδδί, δῆμος ὁ Ἀδδί·
17 Τῷ Ἀροαδί, δῆμος ὁ Ἀροαδί· τῷ Ἀριήλ, δῆμος
ὁ Ἀριηλί. 18 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γὰδ ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι. 19 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἢρ καὶ Αὐνάν·
καὶ ἀπέθανον Ἢρ καὶ Αὐνὰν ἐν γῇ Χαναάν.
20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δήμους
αὐτῶν· τῷ Σηλώμ, δῆμος ὁ Σηλωνί· τῷ Φαρές,
δῆμος ὁ Φαρεσί· τῷ Ζαρά δῆμος ὁ Ζαραΐ.

18 Quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos,
et decepere insidiis per idolum Phogor, et
Cozbi filiam ducis Madian sororem suam, quæ
percussa est in die plagæ pro sacrilegio
Phogor.

CAPUT XXVI.

1 Postquam noxiorum sanguis effusus est,
dixit Dominus ad Moysen et Eleazarum filium
Aaron sacerdotem: 2 Numerate omnem
summam filiorum Israel a viginti annis et
supra, per domos et cognationes suas, cunctos
qui possunt ad bella procedere. 3 Locuti
sunt itaque Moyses et Eleazar sacerdos in
campestribus Moab super Jordanem contra
Jericho, ad eos qui erant 4 A viginti annis et
supra, sicut Dominus imperaverat, quorum
iste est numerus: 5 Ruben primogenitus
Israel: hujus filius, Henoch, a quo familia
Henochitarum: et Phallu, a quo familia
Phalluitarum: 6 Et Hesron, a quo familia
Hesronitarum: et Charmi, a quo familia
Charmitarum. 7 Hæ sunt familiæ de stirpe
Ruben: quarum numerus inventus est, quad-
raginta tria millia et septingenti triginta.
8 Filius Phallu, Eliab; 9 Hujus filii, Namuel
et Dathan et Abiron; isti sunt Dathan et
Abiron principes populi, qui surrexerunt con-
tra Moysen et Aaron in seditione Core, quando
adversus Dominum rebellaverunt: 10 Et
aperiens terra os suum devoravit Core, morien-
tibus plurimis, quando combussit ignis ducentos
quinquaginta viros. Et factum est grande
miraculum, 11 Ut, Core pereunte, filii illius
non perirent. 12 Filii Simeon per cognationes
suas: Namuel, ab hoc familia Namuelitarum:
Jamin, ab hoc familia Jaminitarum: Jachin,
ab hoc familia Jachinitarum: 13 Zare, ab
hoc familia Zareitarum: Saul, ab hoc familia
Saulitarum. 14 Hæ sunt familiæ de stirpe
Simeon, quarum omnis numerus fuit, viginti
duo millia ducenti. 15 Filii Gad per cogna-
tiones suas: Sephon, ab hoc familia Sephoni-
tarum: Aggi, ab hoc familia Aggitarum:
Suni, ab hoc familia Sunitarum: 16 Ozni, ab
hoc familia Oznitarum: Her, ab hoc familia
Heritarum: 17 Arod, ab hoc familia Arodi-
tarum: Ariel, ab hoc familia Arielitarum:
18 Istæ sunt familiæ Gad, quarum omnis
numerus fuit, quadraginta millia quingenti.
19 Filii Juda, Her et Onan, qui ambo mortui
sunt in terra Chanaan. 20 Fueruntque filii
Juda, per cognationes suas: Sela, a quo
familia Selaitarum: Phares, a quo familia
Pharesitarum: Zare, a quo familia Zareitarum.

21 וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי
לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת הֶחָמוּלִי׃ 22 אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס 23 בְּנֵי
יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי
לְפֻוָּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי׃ 24 לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת
הַיָּשֻׁבִי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי׃ 25 אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת יִשָּׂשכָר לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ ס 26 בְּנֵי זְבוּלֻן
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְסֶרֶד מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן
מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְלְאֵלִי׃ 27 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַזְּבוּלֹנִי
לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
ס 28 בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרָיִם׃ 29 בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמָכִיר מִשְׁפַּחַת
הַמָּכִירִי וּמָכִיר הוֹלִיד אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד
מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי׃ 30 אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד
אִיעֶזֶר מִשְׁפַּחַת הָאִיעֶזְרִי לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת
הַחֶלְקִי׃ 31 וְאַשְׂרִיאֵל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׂרִאֵלִי
וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי׃ 32 וּשְׁמִידָע
מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי׃
33 וּצְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי
אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה וְנֹעָה
חָגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה׃ 34 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ ס 35 אֵלֶּה בְנֵי־
אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת
הַשֻּׁתַלְחִי לְבֶכֶר מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרִי לְתַחַן
מִשְׁפַּחַת הַתַּחֲנִי׃ 36 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּתָלַח
לְעֵרָן מִשְׁפַּחַת הָעֵרָנִי׃ 37 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
בְּנֵי־אֶפְרַיִם לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה בְנֵי־יוֹסֵף
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ ס 38 בְּנֵי בִנְיָמִן
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֶלַע מִשְׁפַּחַת הַבַּלְעִי
לְאַשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלִי לַאֲחִירָם
מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי׃ 39 לִשְׁפוּפָם מִשְׁפַּחַת
הַשּׁוּפָמִי לְחוּפָם מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי׃
40 וַיִּהְיוּ בְנֵי־בֶלַע אַרְדְּ וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת
הָאַרְדִּי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי׃ 41 אֵלֶּה
בְנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ ס
42 אֵלֶּה בְנֵי־דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּחָם מִשְׁפַּחַת
הַשּׁוּחָמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת דָּן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃

21 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρές· τῷ Ἀσρών, δῆμος ὁ
Ἀσρωνί· τῷ Ἰαμούν, δῆμος ὁ Ἰαμουνί. 22 Οὗτοι
δῆμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἓξ καὶ
ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 23 Καὶ υἱοὶ
Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Θωλά, δῆμος ὁ
Θωλαΐ· τῷ Φουά, δῆμος ὁ Φουαΐ· 24 Τῷ Ἰασούβ,
δῆμος ὁ Ἰασουβί· τῷ Σαμράμ, δῆμος ὁ Σαμραμί.
25 Οὗτοι δῆμοι Ἰσσάχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτων, τέσ-
σαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 26 Υἱοὶ
Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαρέδ, δῆμος ὁ
Σαρεδί· τῷ Ἀλλών, δῆμος ὁ Ἀλλωνί· τῷ Ἀλλήλ,
δῆμος ὁ Ἀλληλί. 27 Οὗτοι δῆμοι Ζαβουλὼν ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακό-
σιοι. 28 Υἱοὶ Ἰωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μανασσῆ
καὶ Ἐφραΐμ. 29 Υἱοὶ Μανασσῆ· τῷ Μαχίρ, δῆμος
ὁ Μαχιρί· καὶ Μαχὶρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· τῷ
Γαλαάδ, δῆμος ὁ Γαλααδί. 30 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γα-
λαάδ· Ἀχιέζερ, δῆμος ὁ Ἀχιεζερί· τῷ Χελέγ, δῆμος
ὁ Χελεγί· 31 Τῷ Ἐσριήλ, δῆμος ὁ Ἐσριηλί· τῷ
Συχέμ, δῆμος ὁ Συχεμί· 32 Τῷ Συμαέρ, δῆμος ὁ
Συμαερί· καὶ τῷ Ὀφέρ, δῆμος ὁ Ὀφερί. 33 Καὶ
τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφὲρ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ'
ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων
Σαλπαάδ· Μαλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ
Θερσά. 34 Οὗτοι δῆμοι Μανασσῆ ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, δύο καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
35 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραΐμ· τῷ Σουθαλά, δῆμος ὁ
Σουθαλαΐ· τῷ Ταναχ, δῆμος ὁ Ταναχί. 36 Οὗτοι
υἱοὶ Σουθαλά· τῷ Ἐδέν, δῆμος ὁ Ἐδενί. 37 Οὗτοι
δῆμοι Ἐφραΐμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι δῆμοι υἱῶν
Ἰωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν. 38 Υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ
δήμους αὐτῶν· τῷ Βαλέ, δῆμος ὁ Βαλί· τῷ Ἀσυβήρ,
δῆμος ὁ Ἀσυβηρί· τῷ Ἰαχιράν, δῆμος ὁ Ἰαχιρανί·
39 Τῷ Σωφάν, δῆμος ὁ Σωφανί. 40 Καὶ ἐγένοντο οἱ
υἱοὶ Βαλὲ Ἀδὰρ καὶ Νοεμάν· τῷ Ἀδάρ, δῆμος ὁ
Ἀδαρί, καὶ τῷ Νοεμάν, δῆμος ὁ Νοεμανί. 41 Οὗτοι
υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
42 Καὶ υἱοὶ Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαμέ,
δῆμος ὁ Σαμεΐ· οὗτοι δῆμοι Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν.

21 Porro filii Phares: Hesron, a quo familia
Hesronitarum: et Hamul, a quo familia
Hamulitarum. 22 Istæ sunt familiæ Juda,
quarum omnis numerus fuit, septuaginta sex
millia quingenti. 23 Filii Issachar, per
cognationes suas: Thola, a quo familia
Tholaitarum: Phua, a quo familia Phuaitarum.
24 Jasub, a quo familia Jasubitarum: Semran,
a quo familia Semranitarum. 25 Hæ sunt
cognationes Issachar, quarum numerus fuit,
sexaginta quatuor millia trecenti. 26 Filii
Zabulon per cognationes suas: Sared, a quo
familia Sareditarum: Elon, a quo familia
Elonitarum: Jalel, a quo familia Jalelitarum.
27 Hæ sunt cognationes Zabulon, quarum
numerus fuit, sexaginta millia quingenti.
28 Filii Joseph per cognationes suas, Manasse
et Ephraim. 29 De Manasse ortus est Machir,
a quo familia Machiritarum. Machir genuit
Galaad, a quo familia Galaaditarum. 30 Galaad
habuit filios: Jezer, a quo familia Jezeritarum:
et Helec, a quo familia Helecitarum: 31 Et
Asriel, a quo familia Asrielitarum: et Sechem,
a quo familia Sechemitarum: 32 Et Semida,
a quo familia Semidaitarum: et Hepher, a quo
familia Hepheritarum: 33 Fuit autem
Hepher pater Salphaad, qui filios non habebat,
sed tantum filias, quarum ista sunt nomina:
Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thersa.
34 Hæ sunt familiæ Manasse, et numerus
earum, quinquaginta duo millia septingenti.
35 Filii autem Ephraim per cognationes suas,
fuerunt hi: Suthala, a quo familia Suthalaïta-
rum: Becher, a quo familia Becheritarum:
Thehen, a quo familia Thehenitarum: 36 Porro
filius Suthala fuit Heran, a quo familia
Heranitarum. 37 Hæ sunt cognationes filio-
rum Ephraim, quarum numerus fuit, triginta
duo millia quingenti. 38 Isti sunt filii Joseph
per familias suas. Filii Benjamin in cogna-
tionibus suis: Bela, a quo familia Belaitarum:
Asbel, a quo familia Asbelitarum: Ahiram, a
quo familia Ahiramitarum: 39 Supham, a quo
familia Suphamitarum: Hupham, a quo familia
Huphamitarum. 40 Filii Bela: Hered, et
Noeman. De Hered, familia Hereditarum:
de Noeman, familia Noemanitarum: 41 Hi
sunt filii Benjamin per cognationes suas,
quorum numerus fuit, quadraginta quinque
millia sexcenti. 42 Filii Dan per cognationes
suas: Suham, a quo familia Suhamitarum;
hæ sunt cognationes Dan per familias suas;

43 כָּל־מִשְׁפְּחֹת הַשּׁוּחָמִי לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה
וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ס
44 בְּנֵי אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת
הַיִּמְנָה לְיִשְׁוִי מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁוִי לִבְרִיעָה
מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי׃ 45 לִבְנֵי בְרִיעָה לְחֶבֶר
מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרִי לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת
הַמַּלְכִּיאֵלִי׃ 46 וְשֵׁם בַּת־אָשֵׁר שָׂרַח׃
47 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־אָשֵׁר לִפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ס 48 בְּנֵי
נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיַחְצְאֵל מִשְׁפַּחַת
הַיַּחְצְאֵלִי לְגוּנִי מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי׃ 49 לְיֵצֶר
מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי לְשִׁלֵּם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי׃
50 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃ 51 אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וָאָלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ פ
52 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
53 לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר
שֵׁמוֹת׃ 54 לָרַב תַּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט
תַּמְעִיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדָיו יֻתַּן
נַחֲלָתוֹ׃ 55 אַךְ־בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ
לִשְׁמוֹת מַטּוֹת־אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃ 56 עַל־פִּי
הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט׃
ס 57 וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי לִקְהָת מִשְׁפַּחַת
הַקְּהָתִי לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי׃ 58 אֵלֶּה׀
מִשְׁפְּחֹת לֵוִי מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת
הַחֶבְרֹנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי
מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וּקְהָת הוֹלִד אֶת־עַמְרָם׃
59 וְשֵׁם׀ אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד בַּת־לֵוִי אֲשֶׁר
יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם
אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם אֲחֹתָם׃
60 וַיִּוָּלֵד לְאַהֲרֹן אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־
אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ 61 וַיָּמָת נָדָב
וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ־זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃
62 וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־
זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה כִּי׀ לֹא הָתְפָּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 63 אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ 64 וּבְאֵלֶּה
לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר סִינָי׃

43 Πάντες οἱ δῆμοι Σαμεὶ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν
τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
44 Υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ἰαμίν, δῆμος
ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰεσού, δῆμος ὁ Ἰεσουΐ· τῷ Βαριά,
δῆμος ὁ Βαριαΐ· 45 Τῷ Χοβέρ, δῆμος ὁ Χοβερί·
τῷ Μελχιήλ, δῆμος ὁ Μελχιηλί. 46 Καὶ τὸ ὄνομα
θυγατρὸς Ἀσὴρ Σάρα. 47 Οὗτοι δῆμοι Ἀσὴρ ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ τετρακόσιοι. 48 Υἱοὶ Νεφθαλὶ κατὰ δήμους αὐ-
τῶν· τῷ Ἀσιήλ, δῆμος ὁ Ἀσιηλί· τῷ Γαυνί, δῆμος
ὁ Γαυνί· 49 Τῷ Ἰεσέρ, δῆμος ὁ Ἰεσερί· τῷ Σελλήμ,
δῆμος ὁ Σελλημί. 50 Οὗτοι δῆμοι Νεφθαλὶ ἐξ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
51 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραήλ, ἑξακόσιαι χιλιά-
δες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. 52 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 53 Τούτοις
μερισθήσεται ἡ γῆ, κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομά-
των· 54 Τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν,
καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν
αὐτῶν· ἑκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν δοθήσεται ἡ
κληρονομία αὐτῶν. 55 Διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ
γῆ τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρο-
νομήσουσιν· 56 Ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν
κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων.
57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Γεδσών,
δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καάθ, δῆμος ὁ Κααθί· τῷ
Μεραρί, δῆμος ὁ Μεραρί. 58 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λευί·
δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορὲ καὶ
δῆμος ὁ Μουσί· καὶ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ·
59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰωχαβέδ,
θυγάτηρ Λευί, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Λευὶ ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμρὰμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν καὶ
Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. 60 Καὶ ἐγεννήθησαν
τῷ Ἀαρὼν ὅ τε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ. 61 Καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐν
τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου
ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. 62 Καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνε-
πεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ, ὅτι οὐ δίδοται
αὐτοῖς κληρος ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ. 63 Καὶ αὕτη
ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἳ ἐπε-
σκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ
τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ. 64 Καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν
ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών,
οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ·

43 Omnes fuere Suhamitæ, quorum numerus
erat, sexaginta quatuor millia quadringenti.
44 Filii Aser per cognationes suas: Jemna,
a quo familia Jemnaitarum: Jessui, a quo
familia Jessuitarum: Brie, a quo familia
Brieitarum. 45 Filii Brie: Heber, a quo
familia Heberitarum: et Melchiel, a quo
familia Melchielitarum. 46 Nomen autem
filiæ Aser, fuit Sara: 47 Hæ cognationes
filiorum Aser, et numerus eorum, quinquaginta
tria millia quadringenti. 48 Filii Nephtali
per cognationes suas: Jesiel, a quo familia
Jesielitarum: Guni, a quo familia Gunitarum:
49 Jeser, a quo familia Jeseritarum: Sellem,
a quo familia Sellemitarum. 50 Hæ sunt
cognationes filiorum Nephthali per familias
suas: quorum numerus, quadraginta quinque
millia quadringenti. 51 Ista est summa
filiorum Israel, qui recensiti sunt, sexcenta
millia, et mille septingenti triginta. 52 Locu-
tusque est Dominus ad Moysen, dicens: 53 Istis
dividetur terra juxta numerum vocabulorum
in possessiones suas. 54 Pluribus majorem
partem dabis, et paucioribus minorem: singulis,
sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio:
55 Ita duntaxat ut sors terram tribubus dividat
et familiis. 56 Quidquid sorte contigerit,
hoc vel plures accipiant, vel pauciores. 57 Hic
quoque est numerus filiorum Levi per familias
suas: Gerson, a quo familia Gersonitarum;
Caath, a quo familia Caathitarum: Merari,
a quo familia Meraritarum, 58 Hæ sunt
familiæ Levi: Familia Lobni, familia Hebroni,
familia Moholi, familia Musi, familia Core.
At vero Caath genuit Amram: 59 Qui habuit
uxorem Jochabed filiam Levi, quæ nata est ei
in Ægypto; hæc genuit Amram viro suo filios,
Aaron et Moysen, et Mariam sororem eorum.
60 De Aaron orti sunt Nadab et Abiu, et
Eleazar et Ithamar: 61 Quorum Nadab et
Abiu mortui sunt, cum obtulissent ignem
alienum coram Domino. 62 Fueruntque omnes
qui numerati sunt, viginti tria millia generis
masculini, ab uno mense et supra: quia non
sunt recensiti inter filios Israel, nec eis cum
ceteris data possessio est. 63 Hic est numerus
filiorum Israel, qui descripti sunt a Moyse et
Eleazaro sacerdote, in campestribus Moab
supra Jordanem contra Jericho; 64 Inter
quos, nullus fuit eorum qui ante numerati
sunt a Moyse et Aaron in deserto Sinai.

65 כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמֻתוּ בַּמִּדְבָּר
וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ ס

פרשה כז :

1 וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר בֶּן־
גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה
בֶן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחְלָה נֹעָה
וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה׃ 2 וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי
מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי הַנְּשִׂיאִם
וְכָל־הָעֵדָה פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לֵאמֹר׃
3 אָבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ
הָעֵדָה הַנּוֹעָדִים עַל־יְהוָה בַּעֲדַת־קֹרַח כִּי־
בְחֶטְאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ׃ 4 לָמָּה
יִגָּרַע שֵׁם־אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין
לוֹ בֵּן תְּנָה־לָּנוּ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ׃
5 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה׃
פ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
7 כֵּן בְּנוֹת צְלָפְחָד דֹּבְרֹת נָתֹן תִּתֵּן לָהֶם
אֲחֻזַּת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ
אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן׃ 8 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ
וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבִתּוֹ׃ 9 וְאִם־אֵין
לוֹ בַּת וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו׃ 10 וְאִם־
אֵין לוֹ אַחִים וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לַאֲחֵי
אָבִיו׃ 11 וְאִם־אֵין אַחִים לְאָבִיו וּנְתַתֶּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ
וְיָרַשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת
מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
פ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה
אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וְרָאִיתָה
אֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־עַמֶּיךָ גַּם־אָתָּה כַּאֲשֶׁר
נֶאֱסַף אַהֲרֹן אָחִיךָ׃ 14 כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי
בְּמִדְבַּר־צִן בִּמְרִיבַת הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי
בַמַּיִם לְעֵינֵיהֶם הֵם מֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־
צִן׃ ס 15 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר׃ 16 יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחֹת
לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה׃ 17 אֲשֶׁר־יֵצֵא
לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם
וַאֲשֶׁר יְבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה
כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה׃ 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן אִישׁ
אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו׃

65 Ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς Θανάτῳ ἀποθανοῦνται
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς,
πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

ΚΕΦ. κζ΄.

1 ΚΑΙ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ
Ὀφὲρ υἱοῦ Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ
τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Μααλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά·
2 Καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης
συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
λέγουσιν 3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυσ-
τάσης ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ ὅτι δι᾽
ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ.
4 Μὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ
μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός·
δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.
5 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι
Κυρίου. 6 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
7 Ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώ-
σεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν
πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατ-
ρὸς αὐτῶν αὐταῖς. 8 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις
λέγων Ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ,
περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ·
9 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονο-
μίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· 10 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν αὐτῷ
ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ. 11 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ
ἔγγιστα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, κληρονομῆσαι
τὰ αὐτοῦ· καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα
κρίσεως, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 12 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαῦ,
καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει· 13 Καὶ ὄψῃ αὐτήν, καὶ προσ-
τεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σύ, καθὰ προσετέθη
Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ ὄρει, 14 Διότι παρ-
έβητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· ἐν τῷ ἀντι-
πίπτειν τὴν συναγωγὴν ἁγιάσαι με οὐχ ἡγιάσατέ
με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν, τοῦτ᾽ ἔστι τὸ ὕδωρ
ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. 15 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Κύριον 16 Ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ
θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον
ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, 17 Ὅστις ἐξελεύσεται
πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς καὶ ὅστις
εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου
ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν. 18 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων Λάβε πρὸς σεαυτὸν
Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή, ἄνθρωπον ὅστις ἔχει πνεῦμα ἐν
ἑαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ᾽ αὐτόν·

65 Prædixerat enim Dominus, quod omnes
morerentur in solitudine. Nullusque remansit
ex eis, nisi Caleb filius Jephone, et Josue filius
Nun.

CAPUT XXVII.

1 ACCESSERUNT autem filiæ Salphaad, filii
Hepher, filii Galaad, filii Machir, filii Manasse,
qui fuit filius Joseph: quarum sunt nomina,
Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thersa.
2 Steteruntque coram Moyse et Eleazaro
sacerdote, et cunctis principibus populi, ad
ostium tabernaculi fœderis, atque dixerunt:
3 Pater noster mortuus est in deserto, nec fuit
in seditione, quæ concitata est contra Dominum
sub Core, sed in peccato suo mortuus est: hic
non habuit mares filios. Cur tollitur nomen
illius de familia sua, quia non habuit filium?
Date nobis possessionem inter cognatos patris
nostri. 4 Retulitque Moyses causam earum
ad judicium Domini. 5 Qui dixit ad eum:
6 Justam rem postulant filiæ Salphaad: da
eis possessionem inter cognatos patris sui, et
ei in hereditatem succedant. 7 Ad filios
autem Israel loqueris hæc: 8 Homo cum
mortuus fuerit absque filio, ad filiam ejus tran-
sibit hereditas; 9 Si filiam non habuerit,
habebit successores fratres suos; 10 Quod
si et fratres non fuerint, dabitis hereditatem
fratribus patris ejus; 11 Sin autem nec
patruos habuerit, dabitur hereditas his qui ei
proximi sunt; eritque hoc filiis Israel sanctum
lege perpetua, sicut præcepit Dominus Moysi.
12 Dixit quoque Dominus ad Moysen:
Ascende in montem istum Abarim, et contem-
plare inde terram, quam daturus sum filiis Israel;
13 Cumque videris eam, ibis et tu ad populum
tuum, sicut ivit frater tuus Aaron: 14 Quia
offendistis me in deserto Sin in contradictione
multitudinis, nec sanctificare me voluistis
coram ea super aquas; hæ sunt aquæ contra-
dictionis in Cades deserti Sin. 15 Cui respondit
Moyses: 16 Provideat Dominus Deus spiri-
tuum omnis carnis, hominem, qui sit super
multitudinem hanc: 17 Et possit exire et
intrare ante eos, et educere eos, vel introducere:
ne sit populus Domini sicut oves absque pastore.
18 Dixitque Dominus ad eum: Tolle
Josue filium Nun, virum in quo est Spiri-
tus, et pone manum tuam super eum.

19 וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי
כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃
20 וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי
יְהוָה עַל־פִּיו יֵצְאוּ וְעַל־פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל־הָעֵדָה׃ 22 וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי
כָּל־הָעֵדָה׃ 23 וַיִּסְמֹךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה כח׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי
לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ 3 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ 4 אֶת־
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ 5 וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ 6 עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה
בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
7 וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ
הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ 8 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
פ 9 וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ 10 עֹלַת שַׁבַּת
בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ פ
11 וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ 12 וּשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃ 13 וְעִשָּׂרֹן
עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
14 וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת
הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן
זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃

19 Καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως,
καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς, καὶ
ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν· 20 Καὶ δώσεις
τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐ-
τοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 21 Καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν
τῶν δήλων ἔναντι Κυρίου· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ
ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται,
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή. 22 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος· καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν
ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον πάσης
συναγωγῆς, 23 Καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ'
αὐτόν, καὶ συνέστησεν αὐτὸν καθάπερ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς
λέγων Τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς μου. 3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ταῦτα
τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ, ἀμνοὺς ἐνιαυ-
σίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὁλοκαύτωσιν
ἐνδελεχῶς· 4 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωί,
καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν.
5 Καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμίδαλιν εἰς
θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.
6 Ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει
Σινᾶ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 7 Καὶ σπονδὴν
αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἲν τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί, ἐν τῷ
ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ. 8 Καὶ τὸν
ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν· κατὰ
τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποι-
ήσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους
καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ
εἰς θυσίαν καὶ σπονδήν, 10 Ὁλοκαύτωμα σαββάτων
ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐν ταῖς
νεομηνίαις προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, μόσ-
χους ἐκ βοῶν δύο καὶ κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
ἑπτὰ ἀμώμους· 12 Τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπε-
ποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί, καὶ δύο δέκατα
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ
ἑνί, 13 Δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης
ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί, θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κάρ-
πωμα Κυρίῳ. 14 Ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ
ἲν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἲν ἔσται
τῷ κριῷ τῷ ἑνί, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἲν ἔσται
τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ οἴνου· τοῦτο τὸ ὁλοκαύτωμα
μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

19 Qui stabit coram Eleazaro sacerdote et
omni multitudine: 20 Et dabis ei præcepta
cunctis videntibus, et partem gloriæ tüæ, ut
audiat eum omnis synagoga filiorum Israel.
21 Pro hoc, si quid agendum erit, Eleazar
sacerdos consulet Dominum. Ad verbum ejus
egredietur et ingredictur ipse, et omnes filii
Israel cum eo, et cetera multitudo. 22 Fecit
Moyses ut præceperat Dominus. Cumque
tulisset Josue, statuit eum coram Eleazaro
sacerdote et omni frequentia populi. 23 Et
impositis capiti ejus manibus, cuncta replicavit
quæ mandaverat Dominus.

CAPUT XXVIII.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen:
2 Præcipe filiis Israel, et dices ad eos: Obla-
tionem meam et panes, et incensum odoris
suavissimi offerte per tempora sua. 3 Hæc
sunt sacrificia quæ offerre debetis: Agnos
anniculos immaculatos duos quotidie in holo-
caustum sempiternum: 4 Unum offeretis mane,
et alterum ad vesperum. 5 Decimam partem
ephi similæ, quæ conspersa sit oleo purissimo,
et habeat quartam partem hin: 6 Holocaustum
juge est quod obtulistis in monte Sinai in
odorem suavissimum incensi Domini; 7 Et
libabitis vini quartam partem hin per agnos
singulos in sanctuario Domini. 8 Alterumque
agnum similiter offeretis ad vesperam, juxta
omnem ritum sacrificii matutini, et libamen-
torum ejus, oblationem suavissimi odoris
Domino. 9 Die autem sabbati offeretis duos
agnos anniculos immaculatos, et duas decimas
similæ oleo conspersæ in sacrificio, et liba.
10 Quæ rite funduntur per singula sabbata in
holocaustum sempiternum. 11 In calendis
autem offeretis holocaustum Domino, vitulos de
armento duos, arietem unum, agnos anniculos
septem immaculatos, 12 Et tres decimas
similæ oleo conspersæ in sacrificio per singu-
los vitulos: et duas decimas similæ oleo
conspersæ per singulos arietes: 13 Et deci-
mam decimæ similæ ex oleo in sacrificio per
agnos singulos; holocaustum suavissimi odoris
atque incensi est Domino. 14 Libamenta
autem vini, quæ per singulas fundenda sunt
victimas, ista erunt: media pars hin per sin-
gulos vitulos, tertia per arietem, quarta per
agnum; hoc erit holocaustum per omnes
menses, qui sibi anno vertente succedunt,

15 וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה
עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ ס
16 וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃ 17 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת
יֵאָכֵל׃ 18 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 19 וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ 20 וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ 21 עִשָּׂרוֹן
עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים׃ 22 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ 23 מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת
הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ 24 כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ
לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ
לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃
25 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ס
26 וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
27 וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה׃ 28 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד׃ 29 עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ 30 שְׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ 31 מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ־לָכֶם
וְנִסְכֵּיהֶם׃ פ

פרשה כט׃

1 וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃
2 וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ 3 וּמִנְחָתָם
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃ 4 וְעִשָּׂרוֹן
אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃

*15 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας
Κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς
ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐν
τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ
τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ. 17 Καὶ τῇ πεντε-
καιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτή, ἑπτὰ
ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. 18 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν
οὐ ποιήσετε. 19 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα κάρ-
πωμα Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα,
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτά, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν·
20 Καὶ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν
ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα
τῷ κριῷ τῷ ἑνί, 21 Δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ
ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς, 22 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν,
23 Πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς τῆς πρωι-
νῆς, ὅ ἐστιν ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ. 24 Ταῦτα
κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας,
δῶρον κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· ἐπὶ τοῦ
ὁλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς ποιήσεις τὴν σπον-
δὴν αὐτοῦ. 25 Καὶ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία
ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν
αὐτῇ. 26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε
θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων, ἐπίκλητος ἁγία
ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
27 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
Κυρίῳ· μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους· 28 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμί-
δαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ
μόσχῳ τῷ ἑνὶ (καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί,)
29 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς ἑπτὰ
ἀμνοῖς· 30 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, 31 Πλὴν τοῦ ὁλοκαυ-
τώματος τοῦ διὰ παντός· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν
ποιήσετέ μοι, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς
αὐτῶν.*

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΑΙ *τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐπίκλητος
ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε,
ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν.* 2 *Καὶ ποιήσετε ὁλοκαυτώ-
ματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους·* 3 *Ἡ
θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία
δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί,*
4 *Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς.*

15 Hircus quoque offeretur Domino pro
peccatis in holocaustum sempiternum cum
libamentis suis. 16 Mense autem primo,
quartadecima die mensis, Phase Domini erit,
17 Et quintadecima die solemnitas: septem
diebus vescentur azymis. 18 Quarum dies
prima venerabilis et sancta erit: omne opus
servile non facietis in ea; 19 Offeretisque
incensum holocaustum Domino, vitulos de
armento duos, arietem unum, agnos anniculos
immaculatos septem: 20 Et sacrificia singu-
lorum ex simila quæ conspersa sit oleo, tres
decimas per singulos vitulos, et duas decimas
per arietem, 21 Et decimam decimæ per
agnos singulos: id est, per septem agnos.
22 Et hircum pro peccato unum, ut expietur
pro vobis, 23 Præter holocaustum matutinum
quod semper offeretis. 24 Ita facietis per
singulos dies septem dierum in fomitem ignis,
et in odorem suavissimum Domino, qui surget
de holocausto, et de libationibus singulorum.
25 Dies quoque septimus celeberrimus et
sanctus erit vobis: omne opus servile non
facietis in eo. 26 Dies etiam primitivorum,
quando offeretis novas fruges Domino, expletis
hebdomadibus, venerabilis et sancta erit: omne
opus servile non facietis in ea. 27 Offeretisque
holocaustum in odorem suavissimum Domino,
vitulos de armento duos, arietem unum, et
agnos anniculos immaculatos septem: 28 At-
que in sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ
tres decimas per singulos vitulos, per arietes
duas, 29 Per agnos decimam decimæ, qui
simul sunt agni septem; hircum quoque
30 Qui mactatur pro expiatione: præter
holocaustum sempiternum et liba ejus. 31 Im-
maculata offeretis omnia cum libationibus
suis.

CAPUT XXIX.

1 Mensis etiam septimi prima dies venera-
bilis et sancta erit vobis: omne opus servile
non facietis in ea, quia dies clangoris est
et tubarum. 2 Offeretisque holocaustum in
odorem suavissimum Domino, vitulum de
armento unum, arietem unum, et agnos
anniculos immaculatos septem: 3 Et in
sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ
tres decimas per singulos vitulos, duas
decimas per arietem, 4 Unam decimam
per agnum, qui simul sunt agni septem.

5 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃
6 מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס 7 וּבֶעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ 8 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה
רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
9 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃
10 עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים׃ 11 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת
מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס 12 וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְחַגֹּתֶם חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים׃
13 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם
יִהְיוּ׃ 14 וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד לִשְׁלֹשָׁה
עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד
לִשְׁנֵי הָאֵילִם׃ 15 וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים׃ 16 וּשְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס 17 וּבַיּוֹם
הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ 18 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
19 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס
20 וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ 21 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃
22 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס 23 וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי
פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ 24 מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃

*5 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλά-
σασθαι περὶ ὑμῶν, 6 Πλὴν τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς
νουμηνίας καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν,
καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τὸ διὰ παντὸς καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ κακώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε. 8 Καὶ προσοί-
σετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ καρπώ-
ματα Κυρίῳ, μόσχον ἐκ βοῶν ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἑπτά, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν· 9 Ἡ θυσία
αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέ-
κατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί,
10 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ
ἀμνούς· 11 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς
ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως, καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις ἡ διὰ
παντός, ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ
τὴν σύγκρισιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.
12 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδό-
μου τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ ἑορτάσατε αὐτὴν ἑορτὴν
Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας. 13 Καὶ προσάξατε ὁλοκαυτώ-
ματα κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριοὺς δύο,
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας, ἄμωμοι ἔσονται·
14 Αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν
ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ τοῖς τρισκαίδεκα
μόσχοις, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ ἐπὶ τοὺς δύο
κριούς, 15 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐπὶ τοὺς
τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνούς· 16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
17 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριοὺς
δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
18 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις
καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν,
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· 19 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα, κριοὺς δύο,
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
21 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας,
πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. 23 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
μόσχους δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας
καὶ δέκα ἀμώμους· 24 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπον-
δαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς
κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·*

5 Et hircum pro peccato, qui offertur in
expiationem populi, 6 Præter holocaustum ca-
lendarum cum sacrificiis suis, et holocaustum
sempiternum cum libationibus solitis; eisdem
ceremoniis offeretis in odorem suavissimum in-
censum Domino. 7 Decima quoque dies mensis
hujus septimi erit vobis sancta atque venerabilis,
et affligetis animas vestras: omne opus servile
non facietis in ea. 8 Offeretisque holocaustum
Domino in odorem suavissimum, vitulum de
armento unum, arietem unum, agnos anniculos
immaculatos septem: 9 Et in sacrificiis eorum,
similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos
vitulos, duas decimas per arietem, 10 Deci-
mam decimæ per agnos singulos, qui sunt
simul agni septem: 11 Et hircum pro peccato,
absque his quæ offerri pro delicto solent
in expiationem, et holocaustum sempiternum,
cum sacrificio et libaminibus eorum. 12 Quin-
tadecima vero die mensis septimi, quæ
vobis sancta erit atque venerabilis, omne
opus servile non facietis in ea, sed celebra-
bitis solemnitatem Domino septem diebus;
13 Offeretisque holocaustum in odorem suavis-
simum Domino, vitulos de armento tredecim,
arietes duos, agnos anniculos immaculatos
quatuordecim: 14 Et in libamentis eorum,
similæ oleo conspersæ tres decimas per vitulos
singulos, qui sunt simul vituli tredecim: et
duas decimas arieti uno, id est, simul arietibus
duobus, 15 Et decimam decimæ agnis singu-
lis, qui sunt simul agni quatuordecim: 16 Et
hircum pro peccato, absque holocausto sempi-
terno, et sacrificio, et libamine ejus. 17 In
die altero offeretis vitulos de armento duodecim,
arietes duos, agnos anniculos immaculatos
quatuordecim: 18 Sacrificiaque et libamina
singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabitis: 19 Et hircum pro peccato,
absque holocausto sempiterno, sacrificioque et
libamine ejus. 20 Die tertio offeretis vitulos
undecim, arietes duos, agnos anniculos immacu-
latos quatuordecim: 21 Sacrificiaque et
libamina singulorum per vitulos et arietes et
agnos rite celebrabitis: 22 Et hircum pro
peccato, absque holocausto sempiterno, sacrifi-
cioque et libamine ejus. 23 Die quarto
offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos
anniculos immaculatos quatuordecim: 24 Sac-
rificiaque et libamina singulorum per
vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:

25 וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס 26 וּבַיּוֹם
הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ 27 וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ 28 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס
29 וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃
30 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ 31 וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
וּנְסָכֶיהָ׃ ס 32 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ 33 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כְּמִשְׁפָּטָם׃ 34 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס
35 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ 36 וְהִקְרַבְתֶּם
עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר אֶחָד
אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃
37 מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּר לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ 38 וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃
39 אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד
מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃

פרשה ל׃

1 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

פ פ פ מב

2 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה׃ 3 אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע
שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל
דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃ 4 וְאִשָּׁה
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה וְאָסְרָה אִסָּר בְּבֵית
אָבִיהָ בִּנְעֻרֶיהָ׃ 5 וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־
נִדְרָהּ וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ
וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃

25 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν
τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. 26 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσ-
χους ἐννέα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας
καὶ δέκα ἀμώμους· 27 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς
κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς
ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ
σπονδαὶ αὐτῶν. 29 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ,
κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώ-
μους· 30 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν
αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· 31 Καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως
τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίσι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐ-
τῶν. 32 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτά, κριοὺς
δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους· 33 Αἱ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις
καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν,
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· 34 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως
τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν. 35 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται
ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.
36 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
καρπώματα τῷ Κυρίῳ, μόσχον ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους· 37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ
αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς
ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν· 38 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας,
πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. 39 Ταῦτα ποιήσετε
Κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν ὑμῶν,
καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ
τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν καὶ τὰ
σωτήρια ὑμῶν.

ΚΕΦ. λʹ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ. 2 Καὶ
ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος·
3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν Κυρίῳ,
ἢ ὀμόσῃ ὅρκον, ἢ ὁρίσηται ὁρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν
ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ποιήσει. 4 Ἐὰν δὲ
εὔξηται γυνὴ εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὁρίσηται ὁρισμὸν ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, 5 Καὶ
ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς
ὁρισμοὺς αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,
καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ, καὶ στήσονται
πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ
οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ.

25 Et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
26 Die quinto offeretis vitulos novem, arietes
duos, agnos anniculos immaculatos quatuor-
decim: 27 Sacrificiaque et libamina singulorum
per vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
28 Et hircum pro peccato absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
29 Die sexto offeretis vitulos octo, arietes duos,
agnos anniculos immaculatos quatuordecim:
30 Sacrificiaque et libamina singulorum per
vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
31 Et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
32 Die septimo offeretis vitulos septem, et
arietes duos, agnos anniculos immaculatos
quatuordecim: 33 Sacrificiaque et libamina
singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabitis: 34 Et hircum pro peccato,
absque holocausto sempiterno, sacrificioque
ejus et libamine. 35 Die octavo, qui est
celeberrimus, omne opus servile non facietis,
36 Offerentes holocaustum in odorem suavissi-
mum Domino, vitulum unum, arietem unum,
agnos anniculos immaculatos septem: 37 Sacri-
ficiaque et libamina singulorum per vitulos
et arietes et agnos rite celebrabitis: 38 Et
hircum pro peccato, absque holocausto sempi-
terno, sacrificioque ejus et libamine. 39 Hæc
offeretis Domino in solemnitatibus vestris:
præter vota et oblationes spontaneas in holo-
causto, in sacrificio, in libamine, et in hostiis
pacificis.

CAPUT XXX.

1 Narravitque Moyses filiis Israel omnia
quæ ei Dominus imperarat: 2 Et locutus
est ad principes tribuum filiorum Israel: Iste
est sermo quem præcepit Dominus: 3 Si quis
virorum votum Domino voverit, aut se con-
strinxerit juramento: non faciet irritum
verbum suum, sed omne quod promisit implebit.
4 Mulier si quippiam voverit, et se constrinxe-
rit juramento, quæ est in domo patris sui, et in
ætate adhuc puellari: si cognoverit pater votum
quod pollicita est, et juramentum quo obligavit
animam suam, et tacuerit, voti rea erit: 5 Quid-
quid pollicita est et juravit, opere complebit;

6 וְאִם־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־
נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם וַיהוָֹה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ
אֹתָהּ׃ 7 וְאִם־הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ
עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ׃ 8 וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶהָ אֲשֶׁר־
אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקֻמוּ׃ 9 וְאִם בְּיוֹם שְׁמֹעַ
אִישָׁהּ יָנִיא אוֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר
עָלֶיהָ וְאֵת מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָֹה יִסְלַח־לָהּ׃ 10 וְנֵדֶר
אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
יָקוּם עָלֶיהָ׃ 11 וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה
אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה׃
12 וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא
אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 13 וְאִם־הָפֵר יָפֵר
אֹתָם ׀ אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ
לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ
הֲפֵרָם וַיהוָֹה יִסְלַח־לָהּ׃ 14 כָּל־נֵדֶר
וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ
וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ׃ 15 וְאִם־הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ
אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ
אוֹ אֶת־כָּל־אֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הֵקִים אֹתָם
כִּי־הֶחֱרִשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ׃ 16 וְאִם־הָפֵר
יָפֵר אֹתָם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֲוֺנָהּ׃
17 אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה
בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ
בֵּית אָבִיהָ׃ פ

פרשה לא׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 נְקֹם
נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר
תֵּאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ׃ 3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
לֵאמֹר הֵחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לַצָּבָא
וְיִהְיוּ עַל־מִדְיָן לָתֵת נִקְמַת־יְהוָֹה בְּמִדְיָן׃
4 אֶלֶף לַמַּטֶּה אֶלֶף לַמַּטֶּה לְכֹל מַטּוֹת
יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא׃ 5 וַיִּמָּסְרוּ מֵאַלְפֵי
יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמַּטֶּה שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף
חֲלוּצֵי צָבָא׃ 6 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף
לַמַּטֶּה לַצָּבָא אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן לַצָּבָא וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ וַחֲצֹצְרוֹת
הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ׃ 7 וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְיָן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר׃

6 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς
καὶ τοὺς ὁρισμοὺς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν,
ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς. 7 Ἐὰν δὲ γε-
νομένη γένηται ἀνδρί, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ'
αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὓς
ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, 8 Καὶ ἀκούσῃ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς,
καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς στήσονται. 9 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἐὰν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ
αὐτῆς καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ'
αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. 10 Καὶ εὐχὴ
χήρας καὶ ἐκβεβλημένης, ὅσα ἐὰν εὔξηται κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ. 11 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὁρισμὸς κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὅρκου, 12 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, καὶ μὴ ἀνανεύσῃ
αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάν-
τες οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς στήσονται κατ' αὐτῆς. 13 Ἐὰν δὲ περιελὼν
περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάντα ὅσα
ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς
αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, καὶ
Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. 14 Πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς
ὅρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχήν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει
αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ· 15 Ἐὰν δὲ σιω-
πῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ
στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισ-
μοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἤκουσεν· 16 Ἐὰν δὲ περιελὼν
περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσε,
καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. 17 Ταῦτα τὰ
δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἀνὰ
μέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδια-
νιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.
3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν λέγων Ἐξοπλί-
σατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας, καὶ παρατάξασθε ἔναντι
Κυρίου ἐπὶ Μαδιάν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ
Κυρίου τῇ Μαδιάν· 4 Χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους
ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποστείλατε
παρατάξασθαι. 5 Καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιά-
δων Ἰσραήλ, χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας
ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν. 6 Καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς
σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ αἱ
σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
7 Καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάν, καθὰ ἐνετείλατο
Κύριος Μωυσῇ, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν·

6 Sin autem, statim ut audierit, contradixerit
pater: et vota et juramenta ejus irrita erunt,
nec obnoxia tenebitur sponsioni, eo quod
contradixerit pater. 7 Si maritum habuerit,
et voverit aliquid, et semel de ore ejus verbum
egrediens animam ejus obligaverit juramento:
8 Quo die audierit vir, et non contradixerit, voti
rea erit, reddetque quodcumque promiserat;
9 Sin autem audiens statim contradixerit,
et irritas fecerit pollicitationes ejus, verbaque
quibus obstrinxerat animam suam: propitius
erit ei Dominus. 10 Vidua et repudiata quid-
quid voverint, reddent. 11 Uxor in domo viri
cum se voto constrinxerit et juramento,
12 Si audierit vir, et tacuerit, nec contradixerit
sponsioni, reddet quodcumque promiserat;
13 Sin autem extemplo contradixerit, non
tenebitur promissionis rea: quia maritus con-
tradixit, et Dominus ei propitius erit. 14 Si
voverit, et juramento se constrinxerit, ut per
jejunium, vel ceterarum rerum abstinentiam,
affligat animam suam, in arbitrio viri erit ut
faciat, sive non faciat; 15 Quod si audiens
vir tacuerit, et in alteram diem distulerit
sententiam: quidquid voverat atque promiserat,
reddet: quia statim ut audivit, tacuit; 16 Sin
autem contradixerit postquam rescivit, portabit
ipse iniquitatem ejus. 17 Istæ sunt leges,
quas constituit Dominus Moysi, inter virum et
uxorem, inter patrem et filiam, quæ in puellari
adhuc ætate est, vel quæ manet in parentis
domo.

CAPUT XXXI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Ulciscere prius filios Israel de
Madianitis, et sic colligeris ad populum tuum.
3 Statimque Moyses, Armate, inquit, ex vobis
viros ad pugnam, qui possint ultionem Domini
expetere de Madianitis; 4 Mille viri de sin-
gulis tribubus eligantur ex Israel qui mittantur
ad bellum. 5 Dederuntque millenos de singulis
tribubus, id est, duodecim millia expeditorum
ad pugnam; 6 Quos misit Moyses cum
Phinees filio Eleazari sacerdotis, vasa quoque
sancta, et tubas ad clangendum tradidit ei.
7 Cumque pugnassent contra Madianitas
atque vicissent, omnes mares occiderunt,

8 וְאֶת־מַלְכֵי מִדְיָן הָרְגוּ עַל־חַלְלֵיהֶם
אֶת־אֱוִי וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צוּר וְאֶת־חוּר וְאֶת־
רֶבַע חֲמֵשֶׁת מַלְכֵי מִדְיָן וְאֵת בִּלְעָם
בֶּן־בְּעוֹר הָרְגוּ בֶּחָרֶב׃ 9 וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־נְשֵׁי מִדְיָן וְאֶת־טַפָּם וְאֵת כָּל־בְּהֶמְתָּם
וְאֶת־כָּל־מִקְנֵהֶם וְאֶת־כָּל־חֵילָם בָּזָזוּ׃ 10 וְאֵת
כָּל־עָרֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל־טִירֹתָם
שָׂרְפוּ בָּאֵשׁ׃ 11 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשָּׁלָל
וְאֵת כָּל־הַמַּלְקוֹחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃
12 וַיָּבִאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־
עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִי וְאֶת־הַמַּלְקוֹחַ
וְאֶת־הַשָּׁלָל אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־עַרְבֹת מוֹאָב
אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ ס 13 וַיֵּצְאוּ
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה
לִקְרָאתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 14 וַיִּקְצֹף
מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הֶחָיִל שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי
הַמֵּאוֹת הַבָּאִים מִצְּבָא הַמִּלְחָמָה׃ 15 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחִיִּיתֶם כָּל־נְקֵבָה׃ 16 הֵן
הֵנָּה הָיוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּדְבַר בִּלְעָם
לִמְסָר־מַעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר־פְּעוֹר וַתְּהִי
הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת יְהוָה׃ 17 וְעַתָּה הִרְגוּ
כָל־זָכָר בַּטָּף וְכָל־אִשָּׁה יֹדַעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב
זָכָר הֲרֹגוּ׃ 18 וְכֹל הַטַּף בַּנָּשִׁים אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הַחֲיוּ לָכֶם׃ 19 וְאַתֶּם
חֲנוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כֹּל הֹרֵג
נֶפֶשׁ וְכֹל ׀ נֹגֵעַ בֶּחָלָל תִּתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וּשְׁבִיכֶם׃
20 וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־כְּלִי־עוֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה עִזִּים
וְכָל־כְּלִי־עֵץ תִּתְחַטָּאוּ׃ ס 21 וַיֹּאמֶר
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אַנְשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים
לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 22 אַךְ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
הַכָּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַבַּרְזֶל אֶת־הַבְּדִיל
וְאֶת־הָעֹפָרֶת׃ 23 כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בָאֵשׁ
תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהֵר אַךְ בְּמֵי נִדָּה יִתְחַטָּא
וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַמָּיִם׃
24 וְכִבַּסְתֶּם בִּגְדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם
וְאַחַר תָּבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ ס 25 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 26 שָׂא אֵת
רֹאשׁ מַלְקוֹחַ הַשְּׁבִי בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
אַתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת
הָעֵדָה׃ 27 וְחָצִיתָ אֶת־הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תֹּפְשֵׂי
הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים לַצָּבָא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה׃

8 Καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιὰν ἀπέκτειναν ἅμα
τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, καὶ τὸν Εὐὶν καὶ τὸν
Ῥοκὸν καὶ τὸν Σοὺρ καὶ τὸν Οὖρ καὶ τὸν Ῥοβόκ,
πέντε βασιλεῖς Μαδιάν, καὶ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ
ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.
9 Καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν, καὶ τὴν
ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα
τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονό-
μευσαν· 10 Καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν
ταῖς κατοικίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν
ἐνέπρησαν ἐν πυρί. 11 Καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προ-
νομὴν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους, 12 Καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν
καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς
Ἰσραήλ, τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν
προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβὼθ Μωάβ,
ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ. 13 Καὶ
ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ
ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω
τῆς παρεμβολῆς· 14 Καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ
τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχοις καὶ ἑκατον-
τάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ
πολέμου· 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἵνα τί
ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ; 16 Αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαὰμ τοῦ ἀποστῆσαι
καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου ἕνεκεν Φογώρ, καὶ
ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου. 17 Καὶ
νῦν ἀποκτείνατε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ,
πᾶσαν γυναῖκα ἥτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος ἀποκτεί-
νατε· 18 Καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν
ἥτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς.
19 Καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ
ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ τετρω-
μένου ἁγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ, ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν· 20 Καὶ
πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶ-
σαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον
ἀφαγνιεῖτε. 21 Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς
τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς
παρατάξεως τοῦ πολέμου Τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου ὃ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· 22 Πλὴν τοῦ
χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ
μολίβου καὶ κασσιτέρου, 23 Πᾶν πρᾶγμα ὃ διελεύ-
σεται ἐν πυρί, καὶ καθαρισθήσεται, ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὕδατι
τοῦ ἁγνισμοῦ ἁγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ
διαπορεύηται διὰ πυρὸς διελεύσεται δι᾽ ὕδατος.
24 Καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ,
καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε
εἰς τὴν παρεμβολήν. 25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων 26 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων
τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ
καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
τῆς συναγωγῆς, 27 Καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ
μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν
παράταξιν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς.

8 Et reges eorum, Evi, et Recem, et Sur, et
Hur, et Rebe, quinque principes gentis: Balaam
quoque filium Beor, interfecerunt gladio:
9 Ceperuntque mulieres eorum, et parvulos,
omniaque pecora, et cunctam supellectilem:
quidquid habere potuerant depopulati sunt:
10 Tam urbes quam viculos et castella flamma
consumpsit. 11 Et tulerunt prædam, et
universa quæ ceperant tam ex hominibus quam
ex jumentis, 12 Et adduxerunt ad Moysen,
et Eleazarum sacerdotem, et ad omnem multi-
tudinem filiorum Israel, reliqua autem utensilia
portaverunt ad castra in campestribus Moab
juxta Jordanem contra Jericho. 13 Egressi
sunt autem Moyses et Eleazar sacerdos, et
omnes principes synagogæ, in occursum eorum
extra castra. 14 Iratusque Moyses principibus
exercitus, tribunis, et centurionibus qui venerant
de bello, 15 Ait: Cur feminas reservastis?
16 Nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios
Israel ad suggestionem Balaam, et prævaricari
vos fecerunt in Domino super peccato Phogor,
unde et percussus est populus? 17 Ergo
cunctos interficite quidquid est generis mascu-
lini, etiam in parvulis: et mulieres, quæ
noverunt viros in coitu, jugulate: 18 Puellas
autem et omnes feminas virgines reservate
vobis: 19 Et manete extra castra septem
diebus. Qui occiderit hominem, vel occisum
tetigerit, lustrabitur die tertio et septimo.
20 Et de omni præda, sive vestimentum fuerit,
sive vas, et aliquid in utensilia præparatum,
de caprarum pellibus, et pilis, et ligno, expia-
bitur. 21 Eleazar quoque sacerdos, ad viros
exercitus qui pugnaverant, sic locutus est:
Hoc est præceptum legis, quod mandavit
Dominus Moysi: 22 Aurum, et argentum, et
æs, et ferrum, et plumbum, et stannum, 23 Et
omne quod potest transire per flammas, igne
purgabitur. Quidquid autem ignem non potest
sustinere, aqua expiationis sanctificabitur:
24 Et lavabitis vestimenta vestra die septimo,
et purificati postea castra intrabitis. 25 Dixit
quoque Dominus ad Moysen: 26 Tollite
summam eorum quæ capta sunt, ab homine
usque ad pecus, tu et Eleazar sacerdos et prin-
cipes vulgi: 27 Dividesque ex æquo prædam,
inter eos qui pugnaverunt egressique sunt ad
bellum, et inter omnem reliquam multitudinem.

28 וַהֲרֵמֹתָ מֶכֶס לַיהוָה מֵאֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הַיֹּצְאִים לַצָּבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מֵחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת
מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבָּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־
הַצֹּאן׃ 29 מִמַּחֲצִיתָם תִּקָּחוּ וְנָתַתָּה
לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה׃ 30 וּמִמַּחֲצִת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקַּח ׀ אֶחָד ׀ אָחֻז מִן־
הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם מִן־הַבָּקָר מִן־הַחֲמֹרִים
וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה אֹתָם
לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה׃
31 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 32 וַיְהִי הַמַּלְקוֹחַ יֶתֶר
הַבָּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עַם הַצָּבָא צֹאן שֵׁשׁ־
מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים׃
33 וּבָקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אָלֶף׃ 34 וַחֲמֹרִים
אֶחָד וְשִׁשִּׁים אָלֶף׃ 35 וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן־
הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר כָּל־
נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ 36 וַתְּהִי
הַמֶּחֱצָה חֵלֶק הַיֹּצְאִים בַּצָּבָא מִסְפַּר הַצֹּאן
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 37 וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה
מִן־הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חָמֵשׁ וְשִׁבְעִים׃
38 וְהַבָּקָר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף וּמִכְסָם
לַיהוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים׃ 39 וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּמִכְסָם לַיהוָה אֶחָד
וְשִׁשִּׁים׃ 40 וְנֶפֶשׁ אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אָלֶף
וּמִכְסָם לַיהוָה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים נָפֶשׁ׃
41 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מֶכֶס תְּרוּמַת יְהוָה
לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ 42 וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
חָצָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנָשִׁים הַצֹּבְאִים׃ 43 וַתְּהִי
מֶחֱצַת הָעֵדָה מִן־הַצֹּאן שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת׃ 44 וּבָקָר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף׃
45 וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
46 וְנֶפֶשׁ אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אָלֶף׃ 47 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה מִמַּחֲצִת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאָחֻז אֶחָד
מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן
אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 48 וַיִּקְרְבוּ
אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצָּבָא
שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ 49 וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ׃

28 Καὶ ἀφελεῖτε τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων
τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παρά-
ταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ
τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων· 29 Καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσους αὐτῶν λήψεσθε, καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ
ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου· 30 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους
τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἕνα ἀπὸ πεντήκοντα,
ἀπὸ τῶν ἀνθρωπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν
προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
κτηνῶν, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου. 31 Καὶ
ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ. 32 Καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα
τῆς προνομῆς ὃ προενόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισ-
ταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ
ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες, 33 Καὶ βόες δύο
καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες, 34 Καὶ ὄνοι μία καὶ
ἑξήκοντα χιλιάδες, 35 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ
τῶν γυναικῶν αἳ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός, πᾶσαι
ψυχαί, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες. 36 Καὶ ἐγενήθη
τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν
πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσιαι καὶ
τριἀκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια,
37 Καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων
ἑξακόσιαι ἑβδομήκοντα πέντε· 38 Καὶ βόες ἓξ καὶ
τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ δύο καὶ
ἑβδομήκοντα· 39 Καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ εἷς καὶ ἑξήκοντα.
40 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκκαίδεκα χιλιάδες, καὶ
τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί.
41 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα
τοῦ θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 42 Ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, οὓς διεῖλε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν
πολεμιστῶν, 43 Καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς
συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσιαι καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια,
44 Καὶ βόες ἓξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, 45 Ὄνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, 46 Καὶ ψυχαὶ
ἀνθρώπων ἓξ καὶ δέκα χιλιάδες· 47 Καὶ ἔλαβε
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ
ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ
ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς
φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 48 Καὶ προσῆλ-
θον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς
χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι,
49 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν Οἱ παῖδές σου εἰλήφασι
τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν
παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

28 Et separabis partem Domino ab his qui
pugnaverunt et fuerunt in bello, unam animam
de quingentis, tam ex hominibus quam ex
bobus et asinis et ovibus, 29 Et dabis eam
Eleazaro sacerdoti, quia primitiæ Domini sunt.
30 Ex media quoque parte filiorum Israel
accipies quinquagesimum caput hominum, et
boum, et asinorum, et ovium, cunctorum ani-
mantium, et dabis ea Levitis, qui excubant in
custodiis tabernaculi Domini. 31 Feceruntque
Moyses et Eleazar, sicut præceperat Dominus.
32 Fuit autem præda, quam exercitus ceperat,
ovium sexcenta septuaginta quinque millia,
33 Boum septuaginta duo millia, 34 Asinorum
sexaginta millia et mille: 35 Animæ hominum
sexus feminei, quæ non cognoverant viros,
triginta duo millia. 36 Dataque est media
pars his qui in prælio fuerant, ovium trecenta
triginta septem millia quingentæ 37 E quibus
in partem Domini supputatæ sunt oves sex-
centæ septuaginta quinque. 38 Et de bobus
triginta sex millibus, boves septuaginta et duo:
39 De asinis triginta millibus quingentis, asini
sexaginta unus: 40 De animabus hominum
sedecim millibus, cesserunt in partem Domini
triginta duæ animæ. 41 Tradiditque Moyses
numerum primitiarum Domini Eleazaro sa-
cerdoti, sicut fuerat ei imperatum, 42 Ex
media parte filiorum Israel, quam separaverat
his qui in prælio fuerant. 43 De media vero
parte, quæ contigerat reliquæ multitudini, id
est, de ovibus trecentis triginta septem milli-
bus quingentis, 44 Et de bobus triginta
sex millibus, 45 Et de asinis tringinta
millibus quingentis, 46 Et de hominibus
sedecim millibus, 47 Tulit Moyses quin-
quagesimum caput, et dedit Levitis, qui
excubabant in tabernaculo Domini, sicut
præceperat Dominus. 48 Cumque accessissent
principes exercitus ad Moysen, et tribuni,
centurionesque, dixerunt: 49 Nos servi tui
recensuimus numerum pugnatorum, quos habui-
mus sub manu nostra: et ne unus quidem defuit.

50 וַנַּקְרֵב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא
כְלִי־זָהָב אֶצְעָדָה וְצָמִיד טַבַּעַת עָגִיל
וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
51 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב
מֵאִתָּם כֹּל כְּלִי מַעֲשֶׂה׃ 52 וַיְהִי ׀ כָּל־זְהַב
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵרִימוּ לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר
אֶלֶף שְׁבַע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל מֵאֵת שָׂרֵי
הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ 53 אַנְשֵׁי
הַצָּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ׃ 54 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד זִכָּרוֹן לִבְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃ פ

פרשה לב׃

1 וּמִקְנֶה רַב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וְלִבְנֵי־גָד
עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעְזֵר וְאֶת־
אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֶה׃
2 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה
לֵאמֹר׃ 3 עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וְיַעְזֵר וְנִמְרָה
וְחֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה וּשְׂבָם וּנְבוֹ וּבְעֹן׃
4 הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֲדַת
יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה׃
ס 5 וַיֹּאמְרוּ אִם־מָצָאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ
יֻתַּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לַאֲחֻזָּה
אַל־תַּעֲבִרֵנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לִבְנֵי־גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן הַאַחֵיכֶם יָבֹאוּ
לַמִּלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה׃ 7 וְלָמָּה
תְנוּאוּן אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹר אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ 8 כֹּה עָשׂוּ
אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחִי אֹתָם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ
לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ׃ 9 וַיַּעֲלוּ עַד־נַחַל
אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּנִיאוּ אֶת־לֵב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ 10 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ 11 אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים
הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
אֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי לֹא־מִלְאוּ אַחֲרָי׃
12 בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־
נוּן כִּי מִלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה׃ 13 וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־
תֹּם כָּל־הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃

50 Καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίῳ ἀνὴρ ὃ εὗρε σκεῦος χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου. 51 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν, πᾶν σκεῦος εἰργασμένον· 52 Καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφεῖλον Κυρίῳ ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων· 53 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμευσαν ἕκαστος ἑαυτῷ. 54 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΚΑΙ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γάδ, πλῆθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζὴρ καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ, καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσι. 2 Καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες 3 Ἀταρὼθ καὶ Δαιβὼν καὶ Ἰαζὴρ καὶ Ναμρὰ καὶ Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ καὶ Σεβαμὰ καὶ Ναβαῦ καὶ Βαιάν, 4 Τὴν γῆν ἣν παραδέδωκε Κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστί, καὶ τοῖς παισί σου κτήνη ὑπάρχει. 5 Καὶ ἔλεγον Εἰ εὕρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην. 6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν Οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ; 7 Καὶ ἵνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς; 8 Οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνὴ κατανοῆσαι τὴν γῆν; 9 Καὶ ἀνέβησαν φάραγγα Βότρυος, καὶ κατενόησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς. 10 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὤμοσε λέγων 11 Εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου, 12 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὀπίσω Κυρίου. 13 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ κατερόμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι Κυρίου.

50 Ob hanc causam offerimus in donariis Domini singuli quod in præda auri potuimus invenire, periscelides et armillas, annulos et dextralia, ac murænulas, ut depreceris pro nobis Dominum. 51 Susceperuntque Moyses, et Eleazar sacerdos, omne aurum in diversis speciebus, 52 Pondo sedecim millia, septingentos quinquaginta siclos, a tribunis et centurionibus. 53 Unusquisque enim quod in præda rapuerat, suum erat. 54 Et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonii, in monimentum filiorum Israel coram Domino.

CAPUT XXXII.

1 Filii autem Ruben et Gad habebant pecora multa, et erat illis in jumentis infinita substantia. Cumque vidissent Jazer et Galaad aptas animalibus alendis terras, 2 Venerunt ad Moysen, et ad Eleazarum sacerdotem, et principes multitudinis, atque dixerunt: 3 Ataroth, et Dibon, et Jazer, et Nemra, Hesebon, et Eleale, et Saban, et Nebo, et Beon, 4 Terra, quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israel, regio uberrima est ad pastum animalium: et nos servi tui habemus jumenta plurima: 5 Precamurque si invenimus gratiam coram te, ut des nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos transire Jordanem. 6 Quibus respondit Moyses: Numquid fratres vestri ibunt ad pugnam, et vos hic sedebitis? 7 Cur subvertitis mentes filiorum Israel, ne transire audeant in locum, quem eis daturus est Dominus? 8 Nonne ita egerunt patres vestri, quando misi de Cadesbarne ad explorandam terram? 9 Cumque venissent usque ad Vallem botri, lustrata omni regione, subverterunt cor filiorum Israel, ut non intrarent fines, quos eis Dominus dedit. 10 Qui iratus juravit, dicens: 11 Si videbunt homines isti, qui ascenderunt ex Ægypto, a viginti annis et supra, terram, quam sub juramento pollicitus sum Abraham, Isaac, et Jacob: et noluerunt sequi me, 12 Præter Caleb filium Jephone Cenezæum, et Josue filium Nun: isti impleverunt voluntatem meam. 13 Iratusque Dominus adversum Israel, circumduxit eum per desertum quadraginta annis, donec consumeretur universa generatio, quæ fecerat malum in conspectu ejus.

14 וְהִנֵּה קַמְתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תַּרְבּוּת
אֲנָשִׁים חַטָּאִים לִסְפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן
אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ 15 כִּי תְשׁוּבֻן
מֵאַחֲרָיו וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשִׁחַתֶּם
לְכָל־הָעָם הַזֶּה׃ ס 16 וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ גִּדְרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה
וְעָרִים לְטַפֵּנוּ׃ 17 וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ חֻשִׁים
לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הֲבִיאֹנֻם
אֶל־מְקוֹמָם וְיָשַׁב טַפֵּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ 18 לֹא נָשׁוּב אֶל־בָּתֵּינוּ
עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ׃
19 כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וָהָלְאָה
כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה׃ פ 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה
אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אִם־תֵּחָלְצוּ
לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה׃ 21 וְעָבַר לָכֶם
כָּל־חָלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד
הוֹרִישׁוֹ אֶת־אֹיְבָיו מִפָּנָיו׃ 22 וְנִכְבְּשָׁה
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשֻׁבוּ וִהְיִיתֶם
נְקִיִּם מֵיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ
הַזֹּאת לָכֶם לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְהוָה׃
23 וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטָאתֶם
לַיהוָה וּדְעוּ חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא
אֶתְכֶם׃ 24 בְּנוּ־לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם
וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ׃
25 וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי מְצַוֶּה׃
26 טַפֵּנוּ נָשֵׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֶמְתֵּנוּ יִהְיוּ־
שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃ 27 וַעֲבָדֶיךָ יַעַבְרוּ
כָּל־חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה
כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דֹּבֵר׃ 28 וַיְצַו לָהֶם מֹשֶׁה
אֵת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם־יַעַבְרוּ בְנֵי־גָד
וּבְנֵי־רְאוּבֵן ׀ אִתְּכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חָלוּץ
לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
לַאֲחֻזָּה׃ 30 וְאִם־לֹא יַעַבְרוּ חֲלוּצִים
אִתְּכֶם וְנֹאחֲזוּ בְתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
31 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבָדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה׃
32 נַחְנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ
כְּנָעַן וְאִתָּנוּ אֲחֻזַּת נַחֲלָתֵנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃

14 Ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν,
σύντριμμα ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, προσθεῖναι ἔτι
ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ·
15 Ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι
καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνομήσετε εἰς
ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην. 16 Καὶ προσῆλθον
αὐτῷ καὶ ἔλεγον Ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν
ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς
ἡμῶν, 17 Καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν
πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς
εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ
ἡμῶν ἐν πόλεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν. 18 Οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας
ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος
εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 19 Καὶ οὐκέτι κληρονο-
μήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ
ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς. 20 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι Κυρίου εἰς πόλεμον,
21 Καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὁπλίτης τὸν Ἰορδά-
νην ἔναντι Κυρίου ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 22 Καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ
ἔναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε, καὶ
ἔσεσθε ἀθῶοι ἔναντι Κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραήλ, καὶ
ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι Κυρίου·
23 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως, ἁμαρτήσεσθε ἔναντι
Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ὅταν ὑμᾶς
καταλάβῃ τὰ κακά. 24 Καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν
ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις
τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν, καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε. 25 Καὶ εἶπαν
υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν λέγον-
τες Οἱ παῖδές σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος
ἡμῶν ἐντέλλεται· 26 Ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ
γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται
ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαάδ· 27 Οἱ δὲ παῖδές σου
παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμέ-
νοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ
Κύριος λέγει. 28 Καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς
Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς
ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, 29 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν
καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς
ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ κατα-
κυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς
τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει· 30 Ἐὰν δὲ μὴ
διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον
ἔναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν
αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονο-
μηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. 31 Καὶ
ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ λέγοντες
Ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσομεν·
32 Ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι
Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατά-
σχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

14 Et ecce, inquit, vos surrexistis pro patribus
vestris, incrementa et alumni hominum pec-
catorum, ut augeretis furorem Domini contra
Israël. 15 Quod si nolueritis sequi eum, in
solitudine populum derelinquet, et vos causa
eritis necis omnium. 16 At illi prope
accedentes, dixerunt: Caulas ovium fabricabi-
mus, et stabula jumentorum, parvulis quoque
nostris urbes munitas: 17 Nos autem ipsi
armati et accincti pergemus ad prælium ante
filios Israel, donec introducamus eos ad loca
sua. Parvuli nostri, et quidquid habere
possumus, erunt in urbibus muratis, propter
habitatorum insidias. 18 Non revertemur in
domos nostras, usque dum possideant filii
Israel hereditatem suam: 19 Nec quidquam
quæremus trans Jordanem, quia jam habemus
nostram possessionem in orientali ejus plaga.
20 Quibus Moyses ait: Si facitis quod
promittitis, expediti pergite coram Domino ad
pugnam 21 Et omnis vir bellator armatus
Jordanem transeat, donec subvertat Dominus
inimicos suos, 22 Et subjiciatur ei omnis
terra: tunc eritis inculpabiles apud Dominum
et apud Israel, et obtinebitis regiones, quas
vultis, coram Domino. 23 Sin autem quod
dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin
peccetis in Deum: et scitote quoniam peccatum
vestrum apprehendet vos. 24 Ædificate ergo
urbes parvulis vestris, et caulas et stabula
ovibus ac jumentis: et quod polliciti estis
implete. 25 Dixeruntque filii Gad et Ruben
ad Moysen: Servi tui sumus, faciemus quod
jubet dominus noster. 26 Parvulos nostros,
et mulieres, et pecora, ac jumenta relinquemus
in urbibus Galaad: 27 Nos autem famuli tui
omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu,
domine, loqueris. 28 Præcepit ergo Moyses
Eleazaro sacerdoti, et Josue filio Nun, et
principibus familiarum per tribus Israel, et
dixit ad eos: 29 Si transierint filii Gad et
filii Ruben vobiscum Jordanem, omnes armati
ad bellum coram Domino, et vobis fuerit terra
subjecta: date eis Galaad in possessionem.
30 Sin autem noluerint transire armati vobis-
cum in terram Chanaan, inter vos habitandi
accipiant loca. 31 Responderuntque filii Gad, et
filii Ruben: Sicut locutus est dominus servis suis,
ita faciemus: 32 Ipsi armati pergemus coram
Domino in terram Chanaan, et possessionem
jam suscepisse nos confitemur trans Jordanem.

33 וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ מֹשֶׁה לִבְנֵי־גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן
וְלַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט ׀ מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף אֶת־מַמְלֶכֶת
סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלֶכֶת עוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֶיהָ בִּגְבֻלֹת עָרֵי הָאָרֶץ
סָבִיב׃ 34 וַיִּבְנוּ בְנֵי־גָד אֶת־דִּיבֹן וְאֶת־
עֲטָרֹת וְאֵת עֲרֹעֵר׃ 35 וְאֶת־עַטְרֹת שׁוֹפָן
וְאֶת־יַעְזֵר וְיָגְבְּהָה׃ 36 וְאֶת־בֵּית נִמְרָה
וְאֶת־בֵּית הָרָן עָרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צֹאן׃
37 וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־אֶלְעָלֵא
וְאֵת קִרְיָתָיִם׃ 38 וְאֶת־נְבוֹ וְאֶת־בַּעַל מְעוֹן
מוּסַבֹּת שֵׁם וְאֶת־שִׂבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
אֶת־שְׁמוֹת הֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ׃ 39 וַיֵּלְכוּ
בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדֻהָ
וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ׃ 40 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
אֶת־הַגִּלְעָד לְמָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃
41 וְיָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חַוֹּתֵיהֶם
וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חַוֹּת יָאִיר׃ 42 וְנֹבַח הָלַךְ
וַיִּלְכֹּד אֶת־קְנָת וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיִּקְרָא לָה
נֹבַח בִּשְׁמוֹ׃

פ פ פ מג

פרשה לג׃

1 אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
2 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצָאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם
עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצָאֵיהֶם׃
3 וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח
יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָד רָמָה לְעֵינֵי כָּל־
מִצְרָיִם׃ 4 וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה
יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה
יְהוָה שְׁפָטִים׃ 5 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵרַעְמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת׃ 6 וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת
וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃
7 וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשָׁב עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי בַּעַל צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל׃
8 וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם
הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בְּמִדְבַּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה׃ 9 וַיִּסְעוּ
מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־
שָׁם׃ 10 וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־
סוּף׃ 11 וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִין׃

33 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς, τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ
τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ
υἱῶν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως
Ἀμοῤῥαίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὢγ βασιλέως τῆς
Βασάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ· 34 Καὶ ᾠκοδόμησαν
οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν καὶ τὴν Ἀταρὼθ καὶ τὴν
Ἀροὴρ 35 Καὶ τὴν Σοφὰρ καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ
ὕψωσαν αὐτάς, 36 Καὶ τὴν Ναμρὰμ καὶ τὴν
Βαιθαράν, πόλεις ὀχυρὰς καὶ ἐπαύλεις προβάτων.
37 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ᾠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβὼν καὶ
Ἐλεαλὴν καὶ Καριαθὰμ 38 Καὶ τὴν Βεελμεών,
περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμά· καὶ ἐπωνόμασαν
κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἃς
ᾠκοδόμησαν. 39 Καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ
Μανασσῆ Γαλαὰδ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπώλεσε
τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ. 40 Καὶ
ἔδωκε Μωυσῆς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχὶρ υἱῷ Μανασσῆ,
καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ. 41 Καὶ Ἰαῒρ ὁ τοῦ Μανασσῆ
ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνό-
μασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαΐρ. 42 Καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη
καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπω-
νόμασεν αὐτὰς Ναβὼθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λγ΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ὡς
ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ
Μωυσῆ καὶ Ἀαρών· 2 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰς
ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ
ῥήματος Κυρίου· καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας
αὐτῶν. 3 Ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσῆ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ
τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, τῇ
ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ
ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων· 4 Καὶ
οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάν-
τας οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδί-
κησιν Κύριος. 5 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ
Ῥαμεσσῆ παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ· 6 Καὶ ἀπάραν-
τες ἐκ Σοκχὼθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὅ ἐστι μέρος
τι τῆς ἐρήμου. 7 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθὰν καὶ
παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι
Βεελσεπφών, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου.
8 Καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρὼθ καὶ διέβησαν μέσον
τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον
ἐν Πικρίαις. 9 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον
εἰς Αἰλείμ, καὶ ἐν Αἰλεὶμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ
ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ
παρὰ τὸ ὕδωρ. 10 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλεὶμ καὶ παρενέ-
βαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν· 11 Καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θα-
λάσσης ἐρυθρᾶς καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σίν·

33 Dedit itaque Moyses filiis Gad et Ruben, et
dimidiæ tribui Manasse filii Joseph, regnum
Sehon regis Amorrhæi, et regnum Og regis
Basan, et terram eorum cum urbibus suis per
circuitum. 34 Igitur extruxerunt filii Gad,
Dibon, et Ataroth, et Aroer, 35 Et Etroth,
et Sophan, et Jazer, et Jegbaa, 36 Et Beth-
nemra, et Betharan, urbes munitas, et caulas
pecoribus suis. 37 Filii vero Ruben ædificave-
runt Hesebon, et Eleale, et Cariathaïm,
38 Et Nabo, et Baalmeon versis nominibus,
Sabama quoque: imponentes vocabula urbibus
quas extruxerant. 39 Porro filii Machir, filii
Manasse, perrexerunt in Galaad, et vastaverunt
eam interfecto Amorrhæo habitatore ejus.
40 Dedit ergo Moyses terram Galaad Machir
filio Manasse, qui habitavit in ea. 41 Jair
autem filius Manasse abiit et occupavit vicos
ejus, quos appellavit Havoth Jair, id est, Villas
Jair. 42 Nobe quoque perrexit, et apprehendit
Chanath cum viculis suis: vocavitque eam ex
nomine suo Nobe.

CAPUT XXXIII.

1 HÆ sunt mansiones filiorum Israel, qui
egressi sunt de Ægypto per turmas suas in
manu Moysi et Aaron, 2 Quas descripsit
Moyses juxta castrorum loca, quæ Domini
jussione mutabant. 3 Profecti igitur de Ra-
messe mense primo, quintadecima die mensis
primi, altera die Phase, filii Israel in manu
excelsa, videntibus cunctis Ægyptiis, 4 Et
sepelientibus primogenitos, quos percusserat
Dominus (nam et in diis eorum exercuerat
ultionem) 5 Castrametati sunt in Soccoth.
6 Et de Soccoth venerunt in Etham, quæ est
in extremis finibus solitudinis. 7 Inde egressi
venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit
Beelsephon, et castrametati sunt ante Magda-
lum. 8 Profectique de Phihahiroth, transierunt
per medium mare in solitudinem: et ambu-
lantes tribus diebus per desertum Etham, castra-
metati sunt in Mara. 9 Profectique de Mara
venerunt in Elim, ubi erant duodecim fontes
aquarum, et palmæ septuaginta: ibique castra-
metati sunt. 10 Sed et inde egressi, fixerunt
tentoria super mare Rubrum. Profectique de
mari Rubro, 11 Castrametati sunt in deserto Sin.

12 וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדָפְקָה׃
13 וַיִּסְעוּ מִדָּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאָלוּשׁ׃ 14 וַיִּסְעוּ
מֵאָלוּשׁ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם
לָעָם לִשְׁתּוֹת׃ 15 וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִם וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַּר סִינָי׃ 16 וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינָי וַיַּחֲנוּ
בְּקִבְרֹת הַתַּאֲוָה׃ 17 וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתַּאֲוָה
וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת׃ 18 וַיִּסְעוּ מֵחֲצֵרֹת וַיַּחֲנוּ
בְּרִתְמָה׃ 19 וַיִּסְעוּ מֵרִתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמֹּן
פָּרֶץ׃ 20 וַיִּסְעוּ מֵרִמֹּן פָּרֶץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה׃
21 וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה׃ 22 וַיִּסְעוּ
מֵרִסָּה וַיַּחֲנוּ בִּקְהֵלָתָה׃ 23 וַיִּסְעוּ מִקְּהֵלָתָה
וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שָׁפֶר׃ 24 וַיִּסְעוּ מֵהַר־שָׁפֶר
וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה׃ 25 וַיִּסְעוּ מֵחֲרָדָה וַיַּחֲנוּ
בְּמַקְהֵלֹת׃ 26 וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלֹת וַיַּחֲנוּ
בְּתָחַת׃ 27 וַיִּסְעוּ מִתָּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃
28 וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃ 29 וַיִּסְעוּ
מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמֹנָה׃ 30 וַיִּסְעוּ
מֵחַשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמֹסֵרוֹת׃ 31 וַיִּסְעוּ
מִמֹּסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בִּבְנֵי יַעֲקָן׃ 32 וַיִּסְעוּ
מִבְּנֵי יַעֲקָן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַגִּדְגָּד׃ 33 וַיִּסְעוּ
מֵחֹר הַגִּדְגָּד וַיַּחֲנוּ בְּיָטְבָתָה׃ 34 וַיִּסְעוּ
מִיָּטְבָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעַבְרֹנָה׃ 35 וַיִּסְעוּ מֵעַבְרֹנָה
וַיַּחֲנוּ בְּעֶצְיֹן גָּבֶר׃ 36 וַיִּסְעוּ מֵעֶצְיֹן גָּבֶר
וַיַּחֲנוּ בְמִדְבַּר־צִן הִוא קָדֵשׁ׃ 37 וַיִּסְעוּ
מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהֹר הָהָר בִּקְצֵה אֶרֶץ
אֱדוֹם׃ 38 וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הֹר הָהָר
עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים
לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ׃ 39 וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ
וְעֶשְׂרִים וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בְּהֹר הָהָר׃
ס 40 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד
וְהוּא־יֹשֵׁב בַּנֶּגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹא בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 41 וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר וַיַּחֲנוּ
בְּצַלְמֹנָה׃ 42 וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן׃
43 וַיִּסְעוּ מִפּוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃ 44 וַיִּסְעוּ
מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בִּגְבוּל מוֹאָב׃
45 וַיִּסְעוּ מֵעִיִּים וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד׃ 46 וַיִּסְעוּ
מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה׃
47 וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי
הָעֲבָרִים לִפְנֵי נְבוֹ׃ 48 וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים
וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃
49 וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשִׁמֹת עַד
אָבֵל הַשִּׁטִּים בְּעַרְבֹת מוֹאָב׃ ס

12 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν καὶ παρενέβαλον
εἰς Ῥαφακά· 13 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφακὰ καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Αἰλούς· 14 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλοὺς καὶ
παρενέβαλον ἐν Ῥαφιδείν, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ
τῷ λαῷ πιεῖν. 15 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφιδεὶν
καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· 16 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινᾶ καὶ παρενέβα-
λον ἐν Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας· 17 Καὶ ἀπῆραν
ἐκ Μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον
ἐν Ἀσηρώθ· 18 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἀσηρὼθ καὶ
παρενέβαλον ἐν Ῥαθαμᾶ· 19 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Ῥαθαμᾶ καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεμμὼν Φαρές·
20 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεμμὼν Φαρὲς καὶ παρενέβαλον
εἰς Λεβωνᾶ· 21 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεβωνᾶ καὶ παρεν-
έβαλον εἰς Ῥεσσάν· 22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεσσὰν
καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ· 23 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Μακελλὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ· 24 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ Σαφὰρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ·
25 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς
Μακηλώθ· 26 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλὼθ καὶ
παρενέβαλον εἰς Καταάθ· 27 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Καταὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ· 28 Καὶ ἀπῆρ-
αν ἐκ Ταρὰθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά· 29 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ Μαθεκκὰ καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνᾶ.
30 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ καὶ παρενέβαλον εἰς
Μασουρούθ· 31 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουροὺθ καὶ
παρενέβαλον εἰς Βαναία· 32 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βα-
ναία καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγάδ· 33 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγὰδ καὶ παρενέβαλον εἰς
Ἐτεβαθά· 34 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐτεβαθὰ καὶ παρενέ-
βαλον εἰς Ἐβρωνά· 35 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐβρωνὰ
καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιὼν Γάβερ· 36 Καὶ ἀπῆ-
ραν ἐκ Γεσιὼν Γάβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σίν· καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν καὶ παρενέβαλον
εἰς τὴν ἔρημον Φαράν, αὕτη ἐστὶ Κάδης· 37 Καὶ
ἀπῆραν ἐκ Κάδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ὢρ τὸ ὄρος
πλησίον γῆς Ἐδώμ. 38 Καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς
διὰ προστάγματος Κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός·
39 Καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν,
ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ὢρ τῷ ὄρει. 40 Καὶ ἀκούσας ὁ
Χαναναῖος βασιλεὺς Ἀράδ, καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ
Χαναάν, ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 41 Καὶ
ἀπῆραν ἐξ Ὢρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελ-
μωνᾶ· 42 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ καὶ παρενέβαλον
εἰς Φινώ· 43 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινὼ καὶ παρενέβαλον
ἐν Ὠβώθ· 44 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠβὼθ καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Γαΐ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων Μωάβ·
45 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαΐ, καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβὼν
Γάδ· 46 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβὼν Γὰδ καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Γελμὼν Δεβλαθαίμ· 47 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
Γελμὼν Δεβλαθαὶμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ
ὄρη τὰ Ἀβαρὶμ ἀπέναντι Ναβαῦ· 48 Καὶ ἀπῆ-
ραν ἀπὸ ὀρέων Ἀβαρὶμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ·
49 Καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀνὰ
μέσον Αἰσιμὼθ ἕως Βελσαττὶ τὸ κατὰ δυσμὰς Μωάβ.

12 Unde egressi, venerunt in Daphca.
13 Profectique de Daphca, castrametati sunt
in Alus. 14 Egressique de Alus, in Raphidim
fixere tentoria, ubi populo defuit aqua ad
bibendum. 15 Profectique de Raphidim,
castrametati sunt in deserto Sinai. 16 Sed et
de solitudine Sinai egressi, venerunt ad
Sepulchra concupiscentiæ; 17 Profectique de
Sepulchris concupiscentiæ, castrametati sunt in
Haseroth. 18 Et de Haseroth venerunt in
Rethma. 19 Profectique de Rethma, castra-
metati sunt in Remmomphares. 20 Unde
egressi, venerunt in Lebna. 21 De Lebna,
castrametati sunt in Ressa. 22 Egressique
de Ressa, venerunt in Ceelatha. 23 Unde
profecti, castrametati sunt in monte Sepher.
24 Egressi de monte Sepher, venerunt in
Arada. 25 Inde proficiscentes, castrametati
sunt in Maceloth. 26 Profectique de Maceloth,
venerunt in Thahath. 27 De Thahath, castra-
metati sunt in Thare. 28 Unde egressi, fixere
tentoria in Methca. 29 Et de Methca, castra-
metati sunt in Hesmona. 30 Profectique de
Hesmona, venerunt in Moseroth. 31 Et de
Moseroth, castrametati sunt in Benejaacan.
32 Profectique de Benejaacan, venerunt in
montem Gadgad. 33 Unde profecti, castra-
metati sunt in Jetebatha. 34 Et de Jetebatha,
venerunt in Hebrona. 35 Egressique de
Hebrona, castrametati sunt in Asiongaber.
36 Inde profecti, venerunt in desertum Sin,
hæc est Cades. 37 Egressique de Cades,
castrametati sunt in monte Hor, in extremis
finibus terræ Edom. 38 Ascenditque Aaron
sacerdos in montem Hor, jubente Domino: et
ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis
filiorum Israel ex Ægypto, mense quinto,
prima die mensis, 39 Cum esset annorum
centum viginti trium. 40 Audivitque Chana-
næus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, in
terram Chanaan venisse filios Israel. 41 Et
profecti de monte Hor, castrametati sunt in
Salmona. 42 Unde egressi, venerunt in
Phunon. 43 Profectique de Phunon, castra-
metati sunt in Oboth. 44 Et de Oboth, venerunt
in Jieabarim, quæ est in finibus Moabitarum.
45 Profectique de Jieabarim, fixere tentoria in
Dibongad. 46 Unde egressi, castrametati sunt
in Helmondeblathaim. 47 Egressique de
Helmondeblathaim, venerunt ad montes Aba-
rim contra Nabo. 48 Profectique de montibus
Abarim, transierunt ad campestria Moab,
supra Jordanem contra Jericho. 49 Ibique
castrametati sunt de Bethsimoth usque ad
Abelsatim in planioribus locis Moabitarum,

50 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 51 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן׃ 52 וְהוֹרַשְׁתֶּם
אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֵת
כָּל־מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֵת כָּל־צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ
וְאֵת כָּל־בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ 53 וְהוֹרַשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ 54 וְהִתְנַחַלְתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב
תַּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת־
נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוֹרָל לוֹ
יִהְיֶה לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנֶחָלוּ׃ 55 וְאִם־לֹא
תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה
אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם
וְלִצְנִינִם בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ׃ 56 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ פ

פרשה לד׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 צַו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם
בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ׃
3 וְהָיָה לָכֶם פְּאַת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יְדֵי
אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם־
הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ 4 וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל
מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְהָיָה
תּוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְיָצָא חֲצַר־אַדָּר
וְעָבַר עַצְמֹנָה׃ 5 וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן
נַחְלָה מִצְרָיִם וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃
6 וּגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל
זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל יָם׃ 7 וְזֶה־יִהְיֶה לָכֶם
גְּבוּל צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תְּתָאוּ לָכֶם
הֹר הָהָר׃ 8 מֵהֹר הָהָר תְּתָאוּ לְבֹא
חֲמָת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת הַגְּבֻל צְדָדָה׃ 9 וְיָצָא
הַגְּבֻל זִפְרֹנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן
זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן׃ 10 וְהִתְאַוִּיתֶם
לָכֶם לִגְבוּל קֵדְמָה מֵחֲצַר עֵינָן שְׁפָמָה׃
11 וְיָרַד הַגְּבֻל מִשְּׁפָם הָרִבְלָה מִקֶּדֶם
לָעָיִן וְיָרַד הַגְּבֻל וּמָחָה עַל־כֶּתֶף
יָם־כִּנֶּרֶת קֵדְמָה׃ 12 וְיָרַד הַגְּבוּל
הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת
תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לִגְבֻלֹתֶיהָ סָבִיב׃

50 Καὶ ἐλάλησε Κυριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ
δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ
λέγων 51 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
εἰς γῆν Χαναάν, 52 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου
ὑμῶν, καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιὰς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
εἴδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτά, καὶ πάσας
τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε· 53 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ,
ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ. 54 Καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ
φυλὰς ὑμῶν, τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν
αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχε-
σιν αὐτῶν· εἰς ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ
αὐτοῦ ἔσται, κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομή-
σετε. 55 Ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὓς ἐὰν
καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθρεύ-
σουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ᾽ ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε·
56 Καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοὺς
ποιήσω ὑμᾶς.

ΚΕΦ. λδ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
Ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, αὕτη ἔσται
ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναὰν σὺν τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς. 3 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα
ἀπὸ ἐρήμου Σὶν ἕως ἐχόμενον Ἐδώμ, καὶ ἔσται ὑμῖν
τὰ ὅρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς
ἁλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν· 4 Καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ
ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβίν, καὶ
παρελεύσεται Ἐννάκ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ
πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνή, καὶ ἐξελεύσεται εἰς
ἔπαυλιν Ἀράδ, καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνᾶ· 5 Καὶ
κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χειμάῤῥουν
Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα. 6 Καὶ
τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν· ἡ μεγάλη ὁριεῖ,
τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης. 7 Καὶ τοῦτο
ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς βοῤῥᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης
τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ
ὄρος τὸ ὄρος· 8 Καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος
καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰσπορευομένων εἰς Αἰμάθ,
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδάκ· 9 Καὶ
ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
αὐτοῦ Ἀρσεναΐν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ βοῤῥᾶ
10 Καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν
ἀπὸ Ἀρσεναΐν Σεπφαμάρ· 11 Καὶ καταβήσεται τὰ
ὅρια ἀπὸ Σεπφαμὰρ Βηλὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγάς,
καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλὰ ἐπὶ νώτου θαλάσσης
Χενερὲθ ἀπὸ ἀνατολῶν· 12 Καὶ καταβήσεται τὰ
ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ
ἁλυκή· αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ

50 Ubi locutus est Dominus ad Moysen:
51 Præcipe filiis Israel, et dic ad eos: Quando
transieritis Jordanem, intrantes terram
Chanaan, 52 Disperdite cunctos habitatores
terræ illius: confringite titulos, et statuas
comminuite, atque omnia excelsa vastate,
53 Mundantes terram, et habitantes in ea;
ego enim dedi vobis illam in possessionem,
54 Quam dividetis vobis sorte. Pluribus
dabitis latiorem, et paucis angustiorem. Sin-
gulis ut sors ceciderit, ita tribuetur hereditas.
Per tribus et familias possessio dividetur.
55 Sin autem nolueritis interficere habitatores
terræ: qui remanserint, erunt vobis quasi
clavi in oculis, et lanceæ in lateribus, et adver-
sabuntur vobis in terram habitationis vestræ:
56 Et quidquid illis cogitaveram facere, vobis
faciam.

CAPUT XXXIV.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Præcipe filiis Israel, et dices ad eos:
Cum ingressi fueritis terram Chanaan, et in
possessionem vobis sorte ceciderit, his finibus
terminabitur. 3 Pars meridiana incipiet a
solitudine Sin, quæ est juxta Edom: et habe-
bit terminos contra orientem mare salsissimum;
4 Qui circuibunt australem plagam per
ascensum Scorpionis, ita ut transeant in Senna,
et perveniant a meridie usque ad Cadesbarne,
unde egredientur confinia ad villam nomine
Adar, et tendent usque ad Asemona; 5 Ibitque
per gyrum terminus ab Asemona usque ad
torrentem Ægypti, et maris magni littore
finietur. 6 Plaga autem occidentalis a mari
magno incipiet, et ipso fine claudetur. 7 Porro
ad septentrionalem plagam a mari magno
termini incipient, pervenientes usque ad
montem altissimum, 8 A quo venient in
Emath usque ad terminos Sedada: 9 Ibuntque
confinia usque ad Zephrona, et villam Enan;
hi erunt termini in parte Aquilonis. 10 Inde
metabuntur fines contra orientalem plagam
de villa Enan usque Sephama, 11 Et de
Sephama descendent termini in Rebla
contra fontem Daphnim: inde pervenient
contra orientem ad mare Cenereth, 12 Et
tendent usque ad Jordanem, et ad ultimum
salsissimo claudentur mari. Hanc habe-
bitis terram per fines suos in circuitu.

13 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמַּטּוֹת וַחֲצִי
הַמַּטֶּה׃ 14 כִּי לָקְחוּ מַטֵּה בְנֵי הָראוּבֵנִי
לְבֵית אֲבֹתָם וּמַטֵּה בְנֵי־הַגָּדִי לְבֵית
אֲבֹתָם וַחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם׃
15 שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה לָקְחוּ נַחֲלָתָם
מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ קֵדְמָה מִזְרָחָה׃ פ
16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 17 אֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־
הָאָרֶץ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃
18 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֶּה תִּקְחוּ
לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ׃ 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ 20 וּלְמַטֵּה
בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃ 21 לְמַטֵּה
בִנְיָמִן אֱלִידָד בֶּן־כִּסְלוֹן׃ 22 וּלְמַטֵּה בְנֵי־
דָן נָשִׂיא בֻּקִּי בֶּן־יָגְלִי׃ 23 לִבְנֵי יוֹסֵף
לְמַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיאֵל בֶּן־אֵפֹד׃
24 וּלְמַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קְמוּאֵל בֶּן־
שִׁפְטָן׃ 25 וּלְמַטֵּה בְנֵי־זְבוּלֻן נָשִׂיא אֱלִיצָפָן
בֶּן־פַּרְנָךְ׃ 26 וּלְמַטֵּה בְנֵי־יִשָּׂשכָר נָשִׂיא
פַּלְטִיאֵל בֶּן־עַזָּן׃ 27 וּלְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר
נָשִׂיא אֲחִיהוּד בֶּן־שְׁלֹמִי׃ 28 וּלְמַטֵּה בְנֵי־
נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדַהְאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃ 29 אֵלֶּה
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ פ

פרשה לה׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 2 צַו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנָתְנוּ לַלְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם
עָרִים לָשָׁבֶת וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם
תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם׃ 3 וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת
וּמִגְרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם וְלִרְכֻשָׁם וּלְכֹל
חַיָּתָם׃ 4 וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה
סָבִיב׃ 5 וּמַדֹּתֶם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פְּאַת־
קֵדְמָה אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־נֶגֶב אַלְפַּיִם
בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־יָם ׀ אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֵת
פְּאַת צָפוֹן אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ
זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי הֶעָרִים׃ 6 וְאֵת
הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ־עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ
וַעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר׃

13 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
λέγων Αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ
κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν
ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ·
14 Ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ῥουβὴν καὶ φυλὴ υἱῶν
Γὰδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν· 15 Δύο
φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ νότου κατ' ἀνα-
τολάς. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἳ κληρονομήσου-
σιν ὑμῖν τὴν γῆν, Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυή. 18 Καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατα-
κληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν. 19 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή·
20 Τῆς φυλῆς Συμεών, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σεμιούδ·
21 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλών·
22 Τῆς φυλῆς Δάν, ἄρχων Βακχὶρ υἱὸς Ἐγλί·
23 Τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων
Ἀνιὴλ υἱὸς Σουφί· 24 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραΐμ,
ἄρχων Καμουὴλ υἱὸς Σαβαθᾶν· 25 Τῆς φυλῆς
Ζαβουλών, ἄρχων Ἐλισαφὰν υἱὸς Φαρνάχ· 26 Τῆς
φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ, ἄρχων Φαλτιὴλ υἱὸς Ὀζᾶ·
27 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ, ἄρχων Ἀχιὼρ υἱὸς Σελεμί·
28 Τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ἄρχων Φαδαὴλ υἱὸς Ἰαμιούδ·
29 Τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

ΚΕΦ, λε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν
Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ λέγων
2 Σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τοῖς Λευί-
ταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις
κατοικεῖν, καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν
δώσουσι τοῖς Λευίταις· 3 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ
πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς
κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.
4 Καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ἃς δώσετε τοῖς
Λευίταις ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους
πήχεις κύκλῳ· 5 Καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ
κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ
κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος
τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος
τὸ πρὸς βοῤῥᾶν δισχιλίους πήχεις· καὶ ἡ πόλις μέσον
τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων.
6 Καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἓξ πόλεις
τῶν φυγαδευτηρίων ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύ-
σαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις·

13 Præcepitque Moyses filiis Israel, dicens:
Hæc erit terra, quam possidebitis sorte, et
quam jussit Dominus dari novem tribubus, et
dimidiæ tribui. 14 Tribus enim filiorum
Ruben per familias suas, et tribus filiorum
Gad juxta cognationum numerum, media
quoque tribus Manasse, 15 Id est, duæ semis
tribus, acceperunt partem suam trans Jordanem
contra Jericho ad orientalem plagam. 16 Et
ait Dominus ad Moysen: 17 Hæc sunt
nomina virorum qui terram vobis divident,
Eleazar sacerdos, et Josue filius Nun, 18 Et
singuli principes de tribubus singulis, 19 Quo-
rum ista sunt vocabula: De tribu Juda, Caleb
filius Jephone. 20 De tribu Simeon, Samuel
filius Ammiud. 21 De tribu Benjamin, Elidad
filius Chaselon. 22 De tribu filiorum Dan,
Bocci filius Jogli. 23 Filiorum Joseph de tribu
Manasse, Hanniel filius Ephod. 24 De tribu
Ephraim, Camuel filius Sephthan. 25 De
tribu Zabulon, Elisaphan filius Pharnach.
26 De tribu Issachar, dux Phaltiel filius Ozan.
27 De tribu Aser, Ahiud filius Salomi.
28 De tribu Nephthali, Phedael filius Am-
miud. 29 Hi sunt, quibus præcepit Dominus
ut dividerent filiis Israel terram Chanaan.

CAPUT XXXV.

1 HÆC quoque locutus est Dominus ad
Moysen in campestribus Moab supra Jorda-
nem, contra Jericho: 2 Præcipe filiis Israel
ut dent Levitis de possessionibus suis 3 Urbes
ad habitandum, et suburbana earum per
circuitum: ut ipsi in oppidis maneant, et
suburbana sint pecoribus ac jumentis: 4 Quæ
a muris civitatum forinsecus, per circuitum,
mille passuum spatio tendentur; 5 Contra
orientem duo millia erunt cubiti, et contra
meridiem similiter erunt duo millia: ad
mare quoque, quod respicit ad occidentem,
eadem mensura erit, et septentrionalis
plaga æquali termino finietur; eruntque
urbes in medio, et foris suburbana. 6 De
ipsis autem oppidis, quæ Levitis dabitis,
sex erunt in fugitivorum auxilia separata,
ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem: et
exceptis his, alia quadraginta duo oppida,

7 כָּל־הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנֶה עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃
8 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ
אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו
לַלְוִיִּם׃ פ 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה
כְּנָעַן׃ 11 וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט
תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ
בִּשְׁגָגָה׃ 12 וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט
מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי
הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃ 13 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ
שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ 14 אֵת ׀
שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת
שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי
מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ 15 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ־הֶעָרִים
הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ
בִּשְׁגָגָה׃ 16 וְאִם־בִּכְלִי בַרְזֶל ׀ הִכָּהוּ וַיָּמֹת
רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 17 וְאִם
בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ
הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 18 אוֹ בִּכְלִי
עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ
הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 19 גֹּאֵל הַדָּם
הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ הוּא
יְמִתֶנּוּ׃ 20 וְאִם־בְּשִׂנְאָה יֶהְדָּפֶנּוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ
עָלָיו בִּצְדִיָּה וַיָּמֹת׃ 21 אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ
בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת־יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא
גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ׃
22 וְאִם־בְּפֶתַע בְּלֹא־אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ
עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃ 23 אוֹ בְכָל־אֶבֶן
אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו
וַיָּמֹת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ
רָעָתוֹ׃ 24 וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין
גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃
25 וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל
הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ
אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃
26 וְאִם־יָצֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר
מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ 27 וּמָצָא אֹתוֹ
גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ
וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם׃

7 *Πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαρά-
κοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις, ταύτας καὶ τὰ προάστεια
αὐτῶν.* 8 *Καὶ τὰς πόλεις ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς
κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ
πολλά, καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω·
ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν κατα-
κληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς
Λευίταις.* 9 *Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων* 10 *Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν
Χαναάν,* 11 *Καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις·
φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν, φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν,
πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.* 12 *Καὶ ἔσονται
αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος
τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στῇ
ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.* 13 *Καὶ αἱ πόλεις
ἃς δώσετε, τὰς ἓξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν·*
14 *Τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν.* 15 *Φυγα-
δεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ
καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν· ἔσονται αἱ πόλεις αὗται
εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι
ψυχὴν ἀκουσίως.* 16 *Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου
πατάξῃ αὐτὸν καὶ τελευτήσῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ
θανατούσθω ὁ φονευτής.* 17 *Ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ
χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν,
καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ
φονευτής.* 18 *Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς ἐξ
οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ,
φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής·*
19 *Ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν
φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ
αὐτόν.* 20 *Ἐὰν δὲ δι᾽ ἔχθραν ὤσῃ αὐτὸν καὶ ἐπιῤῥίψῃ
ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,*
21 *Ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρί, καὶ
ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτής
ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντῆσαι
αὐτῷ.* 22 *Ἐὰν δὲ ἐξάπινα οὐ δι᾽ ἔχθραν ὤσῃ αὐτὸν
ἢ ἐπιῤῥίψῃ ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου,*
23 *Ἢ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ οὐκ
εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ
οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν,*
24 *Καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαν-
τος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ
τὰ κρίματα ταῦτα.* 25 *Καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ
τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα,
καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὗ κατέφυγε, καὶ
κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ.* 26 *Ἐὰν δὲ
ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως
εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ,* 27 *Καὶ εὕρῃ αὐτὸν
ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων τῆς
πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἐστιν·*

7 Id est, simul quadraginta octo cum sub-
urbanis suis. 8 Ipsæque urbes, quæ dabuntur
de possessionibus filiorum Israel, ab his qui
plus habent, plures auferentur: et qui minus,
pauciores; singuli juxta mensuram hereditatis
suæ dabunt oppida Levitis. 9 Ait Dominus
ad Moysen: 10 Loquere filiis Israel, et dices
ad eos: Quando transgressi fueritis Jordanem
in terram Chanaan, 11 Decernite quæ urbes
esse debeant in præsidia fugitivorum, qui
nolentes sanguinem fuderint: 12 In quibus
cum fuerit profugus, cognatus occisi non
poterit eum occidere, donec stet in conspectu
multitudinis, et causa illius judicetur. 13 De
ipsis autem urbibus, quæ ad fugitivorum
subsidia separantur, 14 Tres erunt trans
Jordanem, et tres in terra Chanaan, 15 Tam
filiis Israel quam advenis atque peregrinis, ut
confugiat ad eas qui nolens sanguinem fuderit.
16 Si quis ferro percusserit, et mortuus fuerit
qui percussus est: reus erit homicidii, et ipse
morietur. 17 Si lapidem jecerit, et ictus
occubuerit: similiter punietur. 18 Si ligno
percussus interierit: percussoris sanguine vin-
dicabitur. 19 Propinquus occisi, homicidam
interficiet: statim ut apprehenderit eum,
interficiet. 20 Si per odium quis hominem
impulerit, vel jecerit quippiam in eum per
insidias: 21 Aut cum esset inimicus, manu
percusserit, et ille mortuus fuerit: percussor,
homicidii reus erit; cognatus occisi statim ut
invenerit eum, jugulabit. 22 Quod si fortuitu,
et absque odio, 23 Et inimicitiis, quidquam
horum fecerit, 24 Et hoc audiente populo
fuerit comprobatum, atque inter percussorem
et propinquum sanguinis quæstio ventilata:
25 Liberabitur innocens de ultoris manu, et
reducetur per sententiam in urbem ad quam
confugerat, manebitque ibi, donec sacerdos
magnus, qui oleo sancto unctus est, mori-
atur. 26 Si interfector extra fines urbium,
quæ exulibus deputatæ sunt, 27 Fuerit
inventus, et percussus ab eo qui ultor est
sanguinis: absque noxa erit qui eum occiderit;

במדבר לה לו

28 כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב
הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃ 29 וְהָיוּ אֵלֶּה
לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ 30 כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים
יִרְצַח אֶת־הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה
בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ 31 וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ
רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לָמוּת כִּי־מוֹת
יוּמָת׃ 32 וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר
מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ עַד־מוֹת
הַכֹּהֵן׃ 33 וְלֹא־תַחֲנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת־הָאָרֶץ
וְלָאָרֶץ לֹא־יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ־בָּהּ
כִּי־אִם בְּדַם שֹׁפְכוֹ׃ 34 וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי
שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרשה לו׃

1 וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־
גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי
יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים
רָאשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמְרוּ אֶת־
אֲדֹנִי צִוָּה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה
בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאדֹנִי צֻוָּה בַיהוָה
לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנֹתָיו׃
3 וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְנָשִׁים וְנִגְרְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ
וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
לָהֶם וּמִגֹּרַל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרֵעַ׃ 4 וְאִם־יִהְיֶה
הַיֹּבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל
נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת
מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ 5 וַיְצַו מֹשֶׁה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן
מַטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף דֹּבְרִים׃ 6 זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת צְלָפְחָד לֵאמֹר
לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ
לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃
7 וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה
אֶל־מַטֶּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו
יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וְכָל־בַּת יֹרֶשֶׁת
נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד
מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן
יִירְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, λε΄, λϛ΄.

28 Ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικείτω ἕως
ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας
εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. 29 Καὶ ἔσται
ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. 30 Πᾶς
πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύ-
σαντα, καὶ μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν
ἀποθανεῖν· 31 Καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς
παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι,
θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται. 32 Οὐ λήψεσθε λύτρα
τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν
κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ
μέγας· 33 Καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν εἰς
ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε, τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ
τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ᾽ αὐτῆς ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ
ἐκχέοντος· 34 Καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ᾽ ἧς
κατοικεῖτε ἐπ᾽ αὐτῆς, ἐφ᾽ ἧς ἐγὼ κατασκηνῶ ἐν ὑμῖν·
ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. λϛ.

1 ΚΑΙ *προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ*
υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσὴφ,
καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ, 2 Καὶ εἶπαν Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐνετεί-
λατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν
κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ τῷ Κυρίῳ συνέταξε
Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελ-
φοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· 3 Καὶ ἔσονται
ἑνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες, καὶ ἀφαιρεθή-
σεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν
τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ
κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.
4 Ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφεσις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ
προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρο-
νομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ
τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται
ἡ κληρονομία αὐτῶν. 5 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου λέγων
Οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσὴφ λέγουσι. 6 Τοῦτο τὸ ῥῆμα
ὃ συνέταξε Κύριος ταῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ λέγων
Οὗ ἀρέσκῃ ἐναντίον αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν
ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες·
7 Καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλήν, ὅτι ἕκαστος ἐν
τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ
προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 8 Καὶ πᾶσα
θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν
υἱῶν Ἰσραήλ, ἑνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ·

NUMERI, XXXV. XXXVI.

28 Debuerat enim profugus usque ad mortem
pontificis in urbe residere; postquam autem
ille obierit, homicida revertetur in terram suam.
29 Hæc sempiterna erunt, et legitima in
cunctis habitationibus vestris. 30 Homicida
sub testibus punietur: ad unius testimonium
nullus condemnabitur. 31 Non accipietis
pretium ab eo qui reus est sanguinis, statim et
ipse morietur. 32 Exules et profugi ante
mortem pontificis nullo modo in urbes suas
reverti poterunt: 33 Ne polluatis terram
habitationis vestræ, quæ insontium cruore
maculatur: nec aliter expiari potest, nisi per
ejus sanguinem, qui alterius sanguinem fuderit.
34 Atque ita emundabitur vestra possessio,
me commorante vobiscum; ego enim sum
Dominus qui habito inter filios Israel.

CAPUT XXXVI.

1 Accesserunt autem et principes fami-
liarum Galaad filii Machir, filii Manasse de
stirpe filiorum Joseph: locutique sunt Moysi
coram principibus Israel, atque dixerunt:
2 Tibi domino nostro, præcepit Dominus ut
terram sorte divideres filiis Israel, et ut filiabus
Salphaad fratris nostri dares possessionem
debitam patri: 3 Quas si alterius tribus
homines uxores acceperint, sequetur possessio
sua, et translata ad aliam tribum, de nostra
hereditate minuetur; 4 Atque ita fiet, ut cum
jubileus, id est, quinquagesimus annus re-
missionis advenerit, confundatur sortium
distributio, et aliorum possessio ad alios
transeat. 5 Respondit Moyses filiis Israel, et
Domino præcipiente, ait: Recte tribus filiorum
Joseph locuta est; 6 Et hæc lex super filiabus
Salphaad a Domino promulgata est: Nubant
quibus volunt, tantum ut suæ tribus hominibus:
7 Ne commisceatur possessio filiorum Israël
de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent
uxores de tribu et cognatione sua: 8 Et
cunctæ feminæ de eadem tribu maritos
accipient: ut hereditas permaneat in familiis,

9 וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר
כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
10 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ
בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ 11 וַתִּהְיֶינָה מַחְלָה תִרְצָה
וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לִבְנֵי
דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ 12 מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה
בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל־
מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ 13 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
יְרֵחוֹ׃

9 Καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς
ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ
αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. 10 Ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν
θυγατράσι Σαλπαάδ· 11 Καὶ ἐγένοντο Θερσὰ
καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νουὰ καὶ Μαλαὰ
θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν, 12 Ἐκ
τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσὴφ ἐγενήθησαν
γυναῖκες· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν
φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 13 Αὗται αἱ ἐντολαὶ
καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο
Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ ἐπὶ τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

9 Nec sibi misceantur tribus, sed ita maneant
10 Ut a Domino separatæ sunt. Feceruntque
filiæ Salphaad, ut fuerat imperatum: 11 Et
nupserunt Maala, et Thersa, et Hegla, et
Melcha, et Noa, filiis patrui sui 12 De familia
Manasse, qui fuit filius Joseph: et possessio,
quæ illis fuerat attributa, mansit in tribu et
familia patris earum. 13 Hæc sunt mandata
atque judicia, quæ mandavit Dominus per
manum Moysi ad filios Israel, in campestribus
Moab supra Jordanem contra Jericho.

LIBER QUINTUS MOYSIS,

SIVE

DEUTERONOMIUM.

דברים א

מד׃

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בַּמִּדְבָּר בָּעֲרָבָה מוֹל סוּף בֵּין־פָּארָן
וּבֵין־תֹּפֶל וְלָבָן וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהָב׃ 2 אַחַד
עָשָׂר יוֹם מֵחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר־שֵׂעִיר עַד קָדֵשׁ
בַּרְנֵעַ׃ 3 וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעַשְׁתֵּי־עָשָׂר
חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם׃
4 אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וְאֵת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרֹת בְּאֶדְרֶעִי׃ 5 בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר
אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר׃ 6 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שֶׁבֶת
בָּהָר הַזֶּה׃ 7 פְּנוּ ׀ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ
הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל־כָּל־שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָהָר
וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַלְּבָנוֹן עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת׃
8 רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם
וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם׃ 9 וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא
לֵאמֹר לֹא־אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם׃ 10 יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ 11 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם
יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ 12 אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי
טָרְחֲכֶם וּמַשַּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם׃ 13 הָבוּ לָכֶם
אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים וִידֻעִים לְשִׁבְטֵיכֶם
וַאֲשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם׃ 14 וַתַּעֲנוּ אֹתִי
וַתֹּאמְרוּ טוֹב־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת׃

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ΚΕΦ. α΄.

ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Μωυσῆς παντὶ
Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς
δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀνὰ μέσον
Φαράν, Τοφὸλ καὶ Λοβὸν καὶ Αὐλὼν καὶ Καταχρύσεα·
2 Ἕνδεκα ἡμερῶν ἐκ Χωρὴβ ὁδὸς ἐπ᾽ ὄρος Σηεὶρ ἕως
Κάδης Βαρνή. 3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ
ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησε
Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ, κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο Κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς, 4 Μετὰ
τὸ πατάξαι Σηὼν βασιλέα Ἀμοῤῥαίων τὸν κατοική-
σαντα ἐν Ἐσεβὼν καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν
τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν,
5 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ Μωὰβ ἤρξατο
Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων
6 Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρὴβ λέγων
Ἱκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ·
7 Ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε
εἰς ὄρος Ἀμοῤῥαίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους
Ἄραβα, εἰς ὄρος καὶ πεδίον, καὶ πρὸς λίβα καὶ παρα-
λίαν γῆν Χαναναίων καὶ Ἀντιλίβανον, ἕως τοῦ
ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου. 8 Ἴδετε
παραδέδωκεν ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέντες
κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι
αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. 9 Καὶ
εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Οὐ δυνή-
σομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· 10 Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδού ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· 11 Κύριος ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλα-
σίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.
12 Πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν
καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν;
13 Δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ
συνετοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἐφ᾽
ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν. 14 Καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ
εἴπατε Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι.

DEUTERONOMIUM, CAPUT I.

HÆC sunt verba quæ locutus est Moyses ad
omnem Israel trans Jordanem in soli-
tudine campestri, contra mare Rubrum, inter
Pharan et Thophel et Laban et Haseroth, ubi
auri est plurimum: 2 Undecim diebus de
Horeb per viam montis Seir usque ad
Cadesbarne. 3 Quadragesimo anno, undecimo
mense, prima die mensis, locutus est Moyses
ad filios Israel omnia quæ præceperat illi
Dominus, ut diceret eis: 4 Postquam percus-
sit Sehon regem Amorrhæorum, qui habitabat
in Hesebon: et Og regem Basan, qui mansit
in Astaroth, et in Edrai, 5 Trans Jordanem
in terra Moab. Cœpitque Moyses explanare
legem, et dicere: 6 Dominus Deus noster
locutus est ad nos in Horeb, dicens: Sufficit
vobis quod in hoc monte mansistis: 7 Reverti-
mini, et venite ad montem Amorrhæorum, et
ad cetera quæ ei proxima sunt campestria
atque montana et humiliora loca contra
meridiem, et juxta littus maris, terram Chana-
næorum, et Libani usque ad flumen magnum
Euphraten. 8 En, inquit, tradidi vobis:
ingredimini et possidete eam, super qua juravit
Dominus patribus vestris, Abraham, Isaac, et
Jacob, ut daret illam eis, et semini eorum post
eos. 9 Dixique vobis illo in tempore:
10 Non possum solus sustinere vos: quia
Dominus Deus vester multiplicavit vos, et estis
hodie sicut stellæ cæli, plurimi. 11 (Dominus
Deus patrum vestrorum addat ad hunc nume-
rum multa millia, et benedicat vobis sicut
locutus est.) 12 Non valeo solus negotia
vestra sustinere, et pondus ac jurgia. 13 Date
ex vobis viros sapientes et gnaros, et quorum
conversatio sit probata in tribubus vestris, ut
ponam eos vobis principes. 14 Tunc respon-
distis mihi: Bona res est, quam vis facere.

15 וָאֶקַּח אֶת־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וִידֻעִים וָאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם שָׂרֵי
אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי
עֲשָׂרֹת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם׃ 16 וָאֲצַוֶּה
אֶת־שֹׁפְטֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמֹעַ
בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־
אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ׃ 17 לֹא־תַכִּירוּ פָנִים
בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטֹן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תָגוּרוּ
מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא
וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי
וּשְׁמַעְתִּיו׃ 18 וָאֲצַוֶּה אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ 19 וַנִּסַּע
מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ אֵת כָּל־הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר
הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֹתָנוּ
וַנָּבֹא עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ 20 וָאֹמַר אֲלֵכֶם
בָּאתֶם עַד־הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נֹתֵן לָנוּ׃ 21 רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְפָנֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אַל־תִּירָא וְאַל־
תֵּחָת׃ 22 וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כֻּלְּכֶם וַתֹּאמְרוּ
נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ־לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
נַעֲלֶה־בָּהּ וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן׃
23 וַיִּיטַב בְּעֵינַי הַדָּבָר וָאֶקַּח מִכֶּם שְׁנֵים
עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לַשָּׁבֶט׃ 24 וַיִּפְנוּ
וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל
וַיְרַגְּלוּ אֹתָהּ׃ 25 וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרִי הָאָרֶץ
וַיּוֹרִדוּ אֵלֵינוּ וַיָּשִׁבוּ אֹתָנוּ דָבָר וַיֹּאמְרוּ
טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן
לָנוּ׃ 26 וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלֹת וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 27 וַתֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיכֶם
וַתֹּאמְרוּ בְּשִׂנְאַת יְהוָה אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי
לְהַשְׁמִידֵנוּ׃ 28 אָנָה ׀ אֲנַחְנוּ עֹלִים אַחֵינוּ
הֵמַסּוּ אֶת־לְבָבֵנוּ לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרָם
מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמָיִם וְגַם־
בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם׃ 29 וָאֹמַר אֲלֵכֶם
לֹא־תַעַרְצוּן וְלֹא־תִירְאוּן מֵהֶם׃ 30 יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֵם לָכֶם
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם׃
31 וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא־אִישׁ אֶת־בְּנוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

15 Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστή-
μονας καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι
ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντη-
κοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς
τοῖς κριταῖς ὑμῶν. 16 Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς
ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Διακούετε ἀνὰ μέσον
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον
ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προση-
λύτου αὐτοῦ· 17 Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει,
κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ
ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ
ἐστί· καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν,
ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσομαι αὐτό. 18 Καὶ
ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ποιήσετε. 19 Καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρὴβ
ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν
φοβερὰν ἐκείνην ἣν εἴδετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορῥαίου,
καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ
ἤλθομεν ἕως Κάδης Βαρνή. 20 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς
Ἤλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορῥαίου, ὃ Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν· 21 Ἴδετε παραδέδωκεν
ἡμῖν Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν
γῆν, ἀναβάντες κληρονομήσατε, ὃν τρόπον εἶπε
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν· μὴ φοβεῖσθε
μηδὲ δειλιάσητε. 22 Καὶ προσήλθατέ μοι πάντες
καὶ εἴπατε Ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν
καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ ἀναγγειλάτω-
σαν ἡμῖν ἀπόκρισιν, τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα
ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς
αὐτάς. 23 Καὶ ἤρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα, καὶ
ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἕνα κατὰ
φυλήν. 24 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος,
καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγγος Βότρυος, καὶ κατεσκόπευ-
σαν αὐτήν· 25 Καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς,
καὶ ἔλεγον Ἀγαθὴ ἡ γῆ ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
δίδωσιν ἡμῖν. 26 Καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι, ἀλλ'
ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
27 Καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἴπατε
Διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμορῥαίων,
ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς. 28 Ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν;
οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν
λέγοντες Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον
ἡμῶν, καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ
οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἑωράκαμεν ἐκεῖ.
29 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς Μὴ πτήξητε μηδὲ φοβηθῆτε
ἀπ' αὐτῶν· 30 Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος
πρὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς
μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, 31 Καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἣν εἴδετε
ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορῥαίου, ὡς τροφοφορήσει σε
Κύριος ὁ θεός σου ὡς εἴ τις τροφοφορήσαι ἄνθρωπος
τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς
ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

15 Tulique de tribubus vestris viros sapientes
et nobiles, et constitui eos principes, tribunos,
et centuriones, et quinquagenarios ac decanos,
qui docerent vos singula. 16 Præcepique eis,
dicens: Audite illos, et quod justum est
judicate: sive civis sit ille, sive peregrinus.
17 Nulla erit distantia personarum, ita parvum
audietis ut magnum: nec accipietis cujusquam
personam, quia Dei judicium est. Quod si
difficile vobis visum aliquid fuerit, referte ad
me, et ego audiam. 18 Præcepique omnia
quæ facere deberetis. 19 Profecti autem de
Horeb, transivimus per eremum terribilem et
maximam, quam vidistis, per viam montis
Amorrhæi, sicut præceperat Dominus Deus
noster nobis. Cumque venissemus in Cades-
barne, 20 Dixi vobis: Venistis ad montem
Amorrhæi, quem Dominus Deus noster daturus
est nobis. 21 Vide terram, quam Dominus
Deus tuus dat tibi: ascende et posside eam,
sicut locutus est Dominus Deus noster patribus
tuis: noli timere, nec quidquam paveas.
22 Et accessistis ad me omnes, atque dixistis:
Mittamus viros qui considerent terram: et
renuntient per quod iter debeamus ascendere,
et ad quas pergere civitates. 23 Cumque
mihi sermo placuisset, misi ex vobis duodecim
viros, singulos de tribubus suis. 24 Qui cum
perrexissent, et ascendissent in montana,
venerunt usque ad Vallem botri: et considerata
terra, 25 Sumentes de fructibus ejus, ut
ostenderent ubertatem, attulerunt ad nos,
atque dixerunt: Bona est terra, quam Dominus
Deus noster daturus est nobis. 26 Et noluistis
ascendere, sed increduli ad sermonem Domini
Dei nostri 27 Murmurastis in tabernaculis
vestris, atque dixistis: Odit nos Dominus, et
idcirco eduxit nos de terra Ægypti, ut traderet
nos in manu Amorrhæi, atque deleret. 28 Quo
ascendemus? nuntii terruerunt cor nostrum,
dicentes: Maxima multitudo est, et nobis
statura procerior: urbes magnæ, et ad cælum
usque munitæ, filios Enacim vidimus ibi.
29 Et dixi vobis: Nolite metuere, nec timeatis
eos: 30 Dominus Deus, qui ductor est vester
pro vobis ipse pugnabit, sicut fecit in
Ægypto cunctis videntibus. 31 Et in
solitudine (ipse vidisti) portavit te Dominus
Deus tuus, ut solet homo gestare parvulum
filium suum, in omni via per quam
ambulastis, donec veniretis ad locum istum.

32 וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינְכֶם מַאֲמִינִם בַּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 33 הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לָתוּר
לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ ׀ לַיְלָה לַרְאֹתְכֶם
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וּבֶעָנָן יוֹמָם׃
34 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם וַיִּקְצֹף
וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ 35 אִם־יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה אֵת הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לַאֲבֹתֵיכֶם׃
36 זוּלָתִי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ־
אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ־בָּהּ וּלְבָנָיו
יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה׃ 37 גַּם־בִּי
הִתְאַנַּף יְהוָה בִּגְלַלְכֶם לֵאמֹר גַּם־אַתָּה
לֹא־תָבֹא שָׁם׃ 38 יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן הָעֹמֵד
לְפָנֶיךָ הוּא יָבֹא שָׁמָּה אֹתוֹ חַזֵּק כִּי־הוּא
יַנְחִלֶנָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 39 וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
הַיּוֹם טוֹב וָרָע הֵמָּה יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם
אֶתְּנֶנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ׃ 40 וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם
וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ 41 וַתַּעֲנוּ ׀
וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה
וְנִלְחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וַתַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ
לַעֲלֹת הָהָרָה׃ 42 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֱמֹר
לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי
בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃
43 וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ
אֶת־פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה׃
44 וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא
לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה
הַדְּבֹרִים וַיַּכְּתוּ אֶתְכֶם בְּשֵׂעִיר עַד־
חָרְמָה׃ 45 וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה
וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין
אֲלֵיכֶם׃ 46 וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים
אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם׃

פרשה ב׃

1 וַנֵּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלָי וַנָּסָב אֶת־
הַר־שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים׃ ס
2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 3 רַב־לָכֶם
סֹב אֶת־הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה׃
4 וְאֶת־הָעָם צַו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים
בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְיִירְאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃

32 Καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ
τῷ θεῷ ἡμῶν, 33 Ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν
πυρὶ νυκτός, δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε
ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας. 34 Καὶ ἤκουσε
Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν, καὶ παροξυν-
θεὶς ὤμοσε λέγων 35 Εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν
τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὤμοσα τοῖς
πατράσιν αὐτῶν· 36 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή,
οὗτος ὄψεται αὐτήν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν
ἐπέβη καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν
τὰ πρὸς Κύριον. 37 Καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύριος δι'
ὑμᾶς λέγων Οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ· 38 Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκώς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ·
αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν
τῷ Ἰσραήλ. 39 Καὶ πᾶν παιδίον νέον ὅστις οὐκ
οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται
ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρο-
νομήσουσιν αὐτήν. 40 Καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες
ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς
ἐρυθρᾶς θαλάσσης· 41 Καὶ ἀπεκρίθητε καὶ εἴπατε
Ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς
ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. Καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος
τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες
ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος. 42 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μέ Εἶπον αὐτοῖς Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε,
οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 43 Καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ
εἰσηκούσατέ μου· καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος. 44 Καὶ ἐξῆλ-
θεν ὁ Ἀμοῤῥαῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς
συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς ὡσεὶ ποιήσαι-
σαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεὶρ
ἕως Ἑρμᾶ. 45 Καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν· 46 Καὶ ἐνεκά-
θησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλάς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας
ἐνεκάθησθε.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον
ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος
πρὸς μέ, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ ἡμέρας
πολλάς. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ 3 Ἱκανούσθω
ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο, ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ
βοῤῥᾶν· 4 Καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων Ὑμεῖς
παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
υἱῶν Ἡσαῦ, οἳ κατοικοῦσιν ἐν Σηείρ, καὶ φοβηθήσον-
ται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.

32 Et nec sic quidem credidistis Domino Deo
vestro, 33 Qui præcessit vos in via, et
metatus est locum in quo tentoria figere
deberetis, nocte ostendens vobis iter per ignem,
et die per columnam nubis. 34 Cumque
audisset Dominus vocem sermonum vestrorum,
iratus juravit, et ait: 35 Non videbit quispiam
de hominibus generationis hujus pessimæ
terram bonam, quam sub juramento pollicitus
sum patribus vestris: 36 Præter Caleb filium
Jephone; ipse enim videbit eam, et ipsi dabo
terram, quam calcavit, et filiis ejus, quia
secutus est Dominum. 37 Nec miranda
indignatio in populum, cum mihi quoque
iratus Dominus propter vos dixerit: Nec tu
ingredieris illuc: 38 Sed Josuë filius Nun
minister tuus, ipse intrabit pro te; hunc
exhortare et robora, et ipse sorte terram
dividet Israeli. 39 Parvuli vestri, de quibus
dixistis quod captivi ducerentur, et filii qui
hodie boni ac mali ignorant distantiam, ipsi
ingredientur: et ipsis dabo terram, et posside-
bunt eam. 40 Vos autem revertimini, et abite
in solitudinem per viam maris Rubri. 41 Et
respondistis mihi: Peccavimus Domino:
ascendemus et pugnabimus, sicut præcepit
Dominus Deus noster. Cumque instructi armis
pergeretis in montem, 42 Ait mihi Dominus:
Dic ad eos: Nolite ascendere, neque pugnetis,
non enim sum vobiscum: ne cadatis coram
inimicis vestris. 43 Locutus sum, et non
audistis: sed adversantes imperio Domini, et
tumentes superbia, ascendistis in montem.
44 Itaque egressus Amorrhæus, qui habitabat
in montibus, et obviam veniens, persecutus est
vos, sicut solent apes persequi: et cecidit de
Seir usque Horma. 45 Cumque reversi plora-
retis coram Domino, non audivit vos, nec voci
vestræ voluit acquiescere. 46 Sedistis ergo
in Cadesbarne multo tempore.

CAPUT II.

1 Profectique inde venimus in solitu-
dinem, quæ ducit ad mare Rubrum, sicut
mihi dixerat Dominus: et circuivimus
montem Seir longo tempore. 2 Dixitque
Dominus ad me: 3 Sufficit vobis circuire
montem istum: ite contra aquilonem: 4 Et
populo præcipe, dicens: Transibitis per
terminos fratrum vestrorum filiorum Esaü,
qui habitant in Seir, et timebunt vos.

5 אַל־תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא־אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם
עַד מִדְרַךְ כַּף־רָגֶל כִּי־יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי
אֶת־הַר שֵׂעִיר׃ 6 אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאִתָּם
בַּכֶּסֶף וַאֲכַלְתֶּם וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאִתָּם
בַּכֶּסֶף וּשְׁתִיתֶם׃ 7 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ יָדַע לֶכְתְּךָ אֶת־הַמִּדְבָּר
הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה ׀ אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָּבָר׃ 8 וַנַּעֲבֹר
מֵאֵת אַחֵינוּ בְנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר
מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר׃ ס
וַנֵּפֶן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב׃ 9 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְגָּר
בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה
כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עָר יְרֻשָּׁה׃
10 הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ עַם גָּדוֹל וְרַב
וָרָם כַּעֲנָקִים׃ 11 רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף־הֵם
כָּעֲנָקִים וְהַמֹּאָבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים׃
12 וּבְשֵׂעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי עֵשָׂו
יִירָשׁוּם וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר־
נָתַן יְהוָה לָהֶם׃ 13 עַתָּה קֻמוּ וְעִבְרוּ
לָכֶם אֶת־נַחַל זָרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרֶד׃
14 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ ׀ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ עַד
אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ אֶת־נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה
שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם׃
15 וְגַם יַד־יְהוָה הָיְתָה בָּם לְהֻמָּם מִקֶּרֶב
הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם׃ 16 וַיְהִי כַאֲשֶׁר־תַּמּוּ
כָּל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם׃
ס 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
18 אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־
עָר׃ 19 וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל־תְּצֻרֵם
וְאַל־תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא־אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי־
עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נְתַתִּיהָ
יְרֻשָּׁה׃ 20 אֶרֶץ־רְפָאִים תֵּחָשֵׁב אַף־
הִוא רְפָאִים יָשְׁבוּ־בָהּ לְפָנִים וְהָעַמֹּנִים
יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים׃ 21 עַם גָּדוֹל וְרַב
וָרָם כַּעֲנָקִים וַיַּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם
וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃ 22 כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר אֲשֶׁר
הִשְׁמִיד אֶת־הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 23 וְהָעַוִּים
הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד־עַזָּה כַּפְתֹּרִים
הַיֹּצְאִים מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֻם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃

*5 Μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ δῶ
ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν
κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηείρ.
6 Ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ
φάγεσθε, καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ' αὐτῶν
ἀργυρίου καὶ πίεσθε· 7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου· διάγνωθι
πῶς διῆλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν
φοβερὰν ἐκείνην, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ θεός
σου μετὰ σοῦ, οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος. 8 Καὶ
παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἡσαῦ, τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Σηεὶρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἄραβα
ἀπὸ Αἰλὼν καὶ ἀπὸ Γεσιὼν Γάβερ· καὶ ἐπιστρέψαν-
τες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μοάβ. 9 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς μέ Μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ
μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς
Λὼτ δέδωκα τὴν Ἀροὴρ κληρονομεῖν. 10 Οἱ Ὀμμὶν
πρότεροι ἐνεκάθηντο ἐπ' αὐτῆς, ἔθνος μέγα καὶ πολύ,
καὶ ἰσχύοντες ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ· 11 Ῥαφαῒν
λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ, καὶ
οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμίν. 12 Καὶ
ἐν Σηεὶρ ἐνεκάθητο ὁ Χοῤῥαῖος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ
Ἡσαῦ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν· ὃν
τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας
αὐτοῦ, ἣν δέδωκε Κύριος αὐτοῖς. 13 Νῦν οὖν
ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν
φάραγγα Ζαρέδ. 14 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύ-
θημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν
φάραγγα Ζαρὲδ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ
διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκον-
τες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε Κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῖς· 15 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως
οὗ διέπεσαν. 16 Καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴ ἔπεσαν πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ, 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ λέγων
18 Σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὅρια Μωὰβ τὴν
Ἀροήρ, 19 Καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν·
μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς μηδὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς
πόλεμον, οὐ γὰρ μη δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμὰν
σοὶ ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λὼτ δέδωκα αὐτὴν ἐν
κλήρῳ. 20 Γῆ Ῥαφαῒν λογισθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ'
αὐτῆς κατῴκουν οἱ Ῥαφαῒν τὸ πρότερον, καὶ
οἱ Ἀμμανῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζοχομμίν,
21 Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν
ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ· καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος
πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ
κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
22 Ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τοῖς κατοικοῦ-
σιν ἐν Σηείρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χοῤῥαῖον ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ
κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
23 Καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδὼθ ἕως
Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξελθόντες ἐκ Καππαδο-
κίας ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν.*

5 Videte ergo diligenter ne moveamini contra
eos; neque enim dabo vobis de terra eorum
quantum potest unius pedis calcare vestigium,
quia in possessionem Esau dedi montem Seir.
6 Cibos emetis ab eis pecunia, et comedetis;
aquam emptam haurietis, et bibetis. 7 Dominus
Deus tuus benedixit tibi in omni opere
manuum tuarum: novit iter tuum, quomodo
transieris solitudinem hanc magnam, per
quadraginta annos habitans tecum Dominus
Deus tuus, et nihil tibi defuit. 8 Cumque
transissemus fratres nostros filios Esau, qui
habitabant in Seir, per viam campestrem de
Elath, et de Asiongaber, venimus ad iter quod
ducit in desertum Moab. 9 Dixitque Dominus
ad me: Non pugnes contra Moabitas, nec
ineas adversus eos prælium: non enim dabo
tibi quidquam de terra eorum, quia filiis Lot
tradidi Ar in possessionem. 10 Emim primi
fuerunt habitatores ejus, populus magnus, et
validus, et tam excelsus, ut de Enacim stirpe,
11 Quasi gigantes crederentur, et essent similes
filiorum Enacim. Denique Moabitæ appellant
eos Emim. 12 In Seir autem prius habitaverunt
Horrhæi: quibus expulsis atque deletis,
habitaverunt filii Esau, sicut fecit Israel in
terra possessionis suæ, quam dedit illi Dominus.
13 Surgentes ergo ut transiremus torrentem
Zared, venimus ad eum. 14 Tempus autem,
quo ambulavimus de Cadesbarne usque ad
transitum torrentis Zared, triginta et octo
annorum fuit: donec consumeretur omnis
generatio hominum bellatorum de castris, sicut
juraverat Dominus: 15 Cujus manus fuit
adversum eos, ut interirent de castrorum
medio. 16 Postquam autem universi ceciderunt
pugnatores, 17 Locutus est Dominus ad me,
dicens: 18 Tu transibis hodie terminos Moab,
urbem nomine Ar: 19 Et accedens in vicina
filiorum Ammon, cave ne pugnes contra eos,
nec movearis ad prælium: non enim dabo tibi
de terra filiorum Ammon, quia filiis Lot dedi
eam in possessionem. 20 Terra gigantum
reputata est: et in ipsa olim habitaverunt
gigantes, quos Ammonitæ vocant Zomzommim,
21 Populus magnus, et multus, et proceræ
longitudinis, sicut Enacim, quos delevit
Dominus a facie eorum: et fecit illos habitare
pro eis, 22 Sicut fecerat filiis Esau, qui
habitant in Seir, delens Horrhæos, et terram
eorum illis tradens, quam possident usque in
præsens. 23 Hevæos quoque, qui habitabant
in Haserim usque Gazam, Cappadoces
expulerunt: qui egressi de Cappadocia
deleverunt eos, et habitaverunt pro illis.

24 קוּמוּ סְּעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל אַרְנֹן רְאֵה
נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי
וְאֶת־אַרְצוֹ הָחֵל רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ מִלְחָמָה׃
25 הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ
עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר
יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃
26 וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר קְדֵמוֹת
אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר׃ 27 אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ בַּדֶּרֶךְ
אֵלֵךְ לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאול׃ 28 אֹכֶל
בַּכֶּסֶף תַּשְׁבִּרֵנִי וְאָכַלְתִּי וּמַיִם בַּכֶּסֶף תִּתֶּן־לִי
וְשָׁתִיתִי רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃ 29 כַּאֲשֶׁר
עָשׂוּ־לִי בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְהַמּוֹאָבִים
הַיֹּשְׁבִים בְּעָר עַד אֲשֶׁר־אֶעֱבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃
30 וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַעֲבִרֵנוּ
בּוֹ כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־רוּחוֹ
וְאִמֵּץ אֶת־לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ ס 31 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רְאֵה הַחִלֹּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת־סִיחֹן וְאֶת־
אַרְצוֹ הָחֵל רָשׁ לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצוֹ׃ 32 וַיֵּצֵא
סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה
יָהְצָה׃ 33 וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ
וַנַּךְ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ׃ 34 וַנִּלְכֹּד
אֶת־כָּל־עָרָיו בָּעֵת הַהִוא וַנַּחֲרֵם אֶת־כָּל־
עִיר מְתִם וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף לֹא הִשְׁאַרְנוּ
שָׂרִיד׃ 35 רַק הַבְּהֵמָה בָּזַזְנוּ לָנוּ וּשְׁלַל
הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכָדְנוּ׃ 36 מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בַּנַּחַל
וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר שָׂגְבָה
מִמֶּנּוּ אֶת־הַכֹּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ׃
37 רַק אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קָרָבְתָּ כָּל־יַד
נַחַל יַבֹּק וְעָרֵי הָהָר וְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

פרשה ג׃

1 וַנֵּפֶן וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג
מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
בְּחֶשְׁבּוֹן׃ 3 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ
גַּם אֶת־עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
וַנַּכֵּהוּ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד׃

24 Νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς
τὴν φάραγγα Ἀρνῶν· ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς
σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμορραῖον καὶ
τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, σύναπτε πρὸς
αὐτὸν πόλεμον. 25 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου
δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ
προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθή-
σονται καὶ ὠδῖνας ἕξουσιν ἀπὸ προσώπου σου·
26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμὼθ
πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν λόγοις εἰρηνικοῖς
λέγων 27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου· ἐν τῇ
ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ᾽ ἀριστερά,
28 Βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ φάγομαι,
καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ πίομαι· πλὴν
ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσί, 29 Καθὼς ἐποίησάν
μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεὶρ καὶ οἱ
Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροήρ, ἕως ἂν παρέλθω
τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
δίδωσιν ἡμῖν. 30 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς
Ἐσεβὼν παρελθεῖν ἡμᾶς δι᾽ αὐτοῦ, ὅτι ἐσκλήρυνε
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσε
τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς
σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 31 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μέ Ἰδοὺ ἦργμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου
τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ ἔναρξαι κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτοῦ.
32 Καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν εἰς συνάντη-
σιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον
εἰς Ἰασσά. 33 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ·
34 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν
ἑξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν·
οὐ κατελίπομεν ζωγρίαν. 35 Πλὴν τὰ κτήνη
ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν,
36 Ἐξ Ἀροὴρ ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου
Ἀρνῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ
ἕως ὄρους τοῦ Γαλαάδ· οὐκ ἐγενήθη πόλις ἥτις
διέφυγεν ἡμᾶς, τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. 37 Πλὴν ἐγγὺς υἱῶν
Ἀμμὰν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα
χειμάρρου Ἰαβὸκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ,
καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς
Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς
συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ,
εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραΐμ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ
Μὴ φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέ-
δωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὥσπερ ἐποίησας
Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν
Ἐσεβών. 3 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς
Βασὰν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν
αὐτὸν ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.

24 Surgite, et transite torrentem Arnon:
ecce tradidi in manu tua Sehon regem Hesebon
Amorrhæum, et terram ejus incipe possidere,
et committe adversus eum prælium. 25 Hodie
incipiam mittere terrorem atque formidinem
tuam in populos, qui habitant sub omni cælo:
ut audito nomine tuo paveant, et in morem
parturientium contremiscant, et dolore tenean-
tur. 26 Misi ergo nuntios de solitudine
Cademoth ad Sehon regem Hesebon verbis
pacificis, dicens: 27 Transibimus per terram
tuam, publica gradiemur via: non declinabimus
neque ad dexteram, neque ad sinistram.
28 Alimenta pretio vende nobis, ut vescamur:
aquam pecunia tribue, et sic bibemus. Tantum
est ut nobis concedas transitum, 29 Sicut
fecerunt filii Esau, qui habitant in Seir, et
Moabitæ, qui morantur in Ar: donec veniamus
ad Jordanem, et transeamus ad terram, quam
Dominus Deus noster daturus est nobis.
30 Noluitque Sehon rex Hesebon dare nobis
transitum: quia induraverat Dominus Deus
tuus spiritum ejus, et obfirmaverat cor illius,
ut traderetur in manus tuas, sicut nunc vides.
31 Dixitque Dominus ad me: Ecce cœpi tibi
tradere Sehon, et terram ejus, incipe possidere
eam. 32 Egressusque est Sehon obviam nobis
cum omni populo suo ad prælium in Jasa.
33 Et tradidit eum Dominus Deus noster nobis:
percussimusque eum cum filiis suis et omni
populo suo. 34 Cunctasque urbes in tempore
illo cepimus, interfectis habitatoribus earum,
viris ac mulieribus et parvulis; non reliquimus
in eis quidquam. 35 Absque jumentis, quæ in
partem venere prædantium: et spoliis urbium,
quas cepimus 36 Ab Aroer, quæ est super ripam
torrentis Arnon, oppido quod in valle situm
est, usque Galaad. Non fuit vicus et civitas,
quæ nostras effugeret manus: omnes tradidit
Dominus Deus noster nobis. 37 Absque terra
filiorum Ammon, ad quam non accessimus: et
cunctis quæ adjacent torrenti Jeboc, et urbibus
montanis, universisque locis, a quibus nos
prohibuit Dominus Deus noster.

CAPUT III.

1 ITAQUE conversi ascendimus per iter
Basan: egressusque est Og rex Basan in
occursum nobis cum populo suo ad bellandum
in Edrai. 2 Dixitque Dominus ad me: Ne
timeas eum: quia in manu tua traditus est
cum omni populo ac terra sua: faciesque ei
sicut fecisti Sehon regi Amorrhæorum, qui
habitavit in Hesebon. 3 Tradidit ergo
Dominus Deus noster in manibus nostris etiam
Og regem Basan, et universum populum ejus:
percussimusque eos usque ad internecionem,

4 וַנִּלְכֹּד אֶת־כָּל־עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא
הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ מֵאִתָּם שִׁשִּׁים
עִיר כָּל־חֶבֶל אַרְגֹּב מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃
5 כָּל־אֵלֶּה עָרִים בְּצֻרֹת חוֹמָה גְבֹהָה
דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה
מְאֹד׃ 6 וַנַּחֲרֵם אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ
לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַחֲרֵם כָּל־עִיר מְתִם
הַנָּשִׁים וְהַטָּף׃ 7 וְכָל־הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל
הֶעָרִים בַּזּוֹנוּ לָנוּ׃ 8 וַנִּקַּח בָּעֵת הַהִוא
אֶת־הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אַרְנֹן עַד־הַר חֶרְמוֹן׃
9 צִידֹנִים יִקְרְאוּ לְחֶרְמוֹן שִׂרְיֹן וְהָאֱמֹרִי
יִקְרְאוּ־לוֹ שְׂנִיר׃ 10 כֹּל ׀ עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל־
הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה וְאֶדְרֶעִי
עָרֵי מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ 11 כִּי רַק־עוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים הִנֵּה
עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹה הִוא בְּרַבַּת בְּנֵי
עַמּוֹן תֵּשַׁע אַמּוֹת אָרְכָּהּ וְאַרְבַּע אַמּוֹת
רָחְבָּהּ בְּאַמַּת־אִישׁ׃ 12 וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
יָרַשְׁנוּ בָּעֵת הַהִוא מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר־עַל־
נַחַל אַרְנֹן וַחֲצִי הַר־הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי
לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי׃ 13 וְיֶתֶר הַגִּלְעָד וְכָל־
הַבָּשָׁן מַמְלֶכֶת עוֹג נָתַתִּי לַחֲצִי שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה כֹּל חֶבֶל הָאַרְגֹּב לְכָל־הַבָּשָׁן
הַהוּא יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים׃ 14 יָאִיר בֶּן־
מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת־כָּל־חֶבֶל אַרְגֹּב עַד־גְּבוּל
הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־שְׁמוֹ
אֶת־הַבָּשָׁן חַוֹּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
15 וּלְמָכִיר נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד׃ 16 וְלָראוּבֵנִי
וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנֹן
תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבֻל וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל
בְּנֵי עַמּוֹן׃ 17 וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וּגְבֻל
מִכִּנֶּרֶת וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תַּחַת
אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה׃ 18 וָאֲצַו אֶתְכֶם
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן
לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים
תַּעַבְרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־
חָיִל׃ 19 רַק נְשֵׁיכֶם וְטַפְּכֶם וּמִקְנֵכֶם יָדַעְתִּי
כִּי־מִקְנֶה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָכֶם׃ 20 עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה ׀
לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וְשַׁבְתֶּם אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃

4 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ'
αὐτῶν· ἑξήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περίχωρα Ἀργὸβ
βασιλέως Ὢγ ἐν Βασάν, 5 Πᾶσαι πόλεις ὀχυραί,
τείχη ὑψηλά, πύλαι καὶ μοχλοί· πλὴν τῶν πόλεων
τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα 6 Ἐξωλοθρεύ-
σαμεν ὥσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβών,
καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἑξῆς καὶ τὰς
γυναῖκας καὶ τὰ παιδία 7 Καὶ πάντα τὰ κτήνη·
καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς.
8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ
χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμοῤῥαίων, οἳ ἦσαν πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάῤῥου Ἀρνῶν καὶ ἕως
Ἀερμών· 9 Οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ Ἀερμὼν
Σανιώρ, καὶ ὁ Ἀμοῤῥαῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ·
10 Πᾶσαι πόλεις Μισώρ, καὶ πᾶσα Γαλαάδ, καὶ πᾶσα
Βασὰν ἕως Ἑλχᾶ καὶ Ἑδραΐμ, πόλεις βασιλείας τοῦ
Ὢγ ἐν τῇ Βασάν· 11 Ὅτι πλὴν Ὢγ βασιλεὺς Βασὰν
κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ῥαφαΐν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ
κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμάν,
ἐννέα πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πήχεων
τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός. 12 Καὶ τὴν γῆν
ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ
Ἀροήρ, ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάῤῥου Ἀρνῶν,
καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαάδ· καὶ τὰς πόλεις
αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ. 13 Καὶ τὸ
κατάλοιπον τοῦ Γαλαὰδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασὰν
βασιλείαν Ὢγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, καὶ
πᾶσαν περίχωρον Ἀργόβ, πᾶσαν Βασὰν ἐκείνην, γῆ
Ῥαφαῒν λογισθήσεται. 14 Καὶ Ἰαΐρ υἱὸς Μανασσῆ
ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργὸβ ἕως τῶν ὁρίων
Γαργασὶ καὶ Μαχαθί· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασὰν Θαυὼθ Ἰαΐρ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. 15 Καὶ τῷ Μαχὶρ ἔδωκα τὴν
Γαλαάδ. 16 Καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γὰδ δέδωκα
ὑπὸ τῆς Γαλαὰδ ἕως χειμάῤῥου Ἀρνῶν, μέσον τοῦ
χειμάῤῥου ὅριον καὶ ἕως τοῦ Ἰαβόκ· ὁ χειμάῤῥους
ὅριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν· 17 Καὶ ἡ Ἄραβα καὶ ὁ
Ἰορδάνης ὅριον Μαχαναρὲθ καὶ ἕως θαλάσσης Ἄραβα,
θαλάσσης ἁλυκῆς ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν Φασγὰ ἀνατολῶν.
18 Καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην
ἐν κλήρῳ· ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ
προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς
δυνατός· 19 Πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη
ὑμῖν, κατοικείτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἷς ἔδωκα
ὑμῖν· 20 Ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς,
καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐπαναστραφήσεσθε
ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν ἔδωκα ὑμῖν.

4 Vastantes cunctas civitates illius uno
tempore; non fuit oppidum, quod nos effugeret:
sexaginta urbes, omnem regionem Argob regni
Og in Basan. 5 Cunctæ urbes erant munitæ
muris altissimis, portisque et vectibus, absque
oppidis innumeris, quæ non habebant muros.
6 Et delevimus eos, sicut feceramus Sehon
regi Hesebon, disperdentes omnem civitatem,
virosque ac mulieres et parvulos: 7 Jumenta
autem et spolia urbium diripuimus. 8 Tulimus-
que illo in tempore terram de manu duorum re-
gum Amorrhæorum, qui erant trans Jordanem:
a torrente Arnon usque ad montem Hermon,
9 Quem Sidonii Sarion vocant, et Amorrhæi
Sanir: 10 Omnes civitates, quæ sitæ sunt in
planitie, et universam terram Galaad et Basan
usque ad Selcha et Edrai civitates regni Og in
Basan. 11 Solus quippe Og rex Basan
restiterat de stirpe gigantum. Monstratur
lectus ejus ferreus, qui est in Rabbath filiorum
Ammon, novem cubitos habens longitudinis, et
quatuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis
manus. 12 Terramque possedimus tempore
illo ab Aroer, quæ est super ripam torrentis
Arnon, usque ad mediam partem montis
Galaad: et civitates illius dedi Ruben et Gad.
13 Reliquam autem partem Galaad, et omnem
Basan regni Og, tradidi mediæ tribui Manasse,
omnem regionem Argob: cunctaque Basan
vocatur Terra gigantum. 14 Jair filius Manasse
possedit omnem regionem Argob usque ad
terminos Gessuri et Machati. Vocavitque
ex nomine suo Basan, Havoth Jair, id
est, Villas Jair, usque in præsentem diem.
15 Machir quoque dedi Galaad. 16 Et tribubus
Ruben et Gad dedi de terra Galaad usque ad
torrentem Arnon medium torrentis, et con-
finium usque ad torrentem Jeboc, qui est
terminus filiorum Ammon: 17 Et planitiem
solitudinis, atque Jordanem, et terminos
Cenereth usque ad mare deserti, quod est
salsissimum, ad radices montis Phasga contra
orientem. 18 Præcepique vobis in tempore
illo, dicens: Dominus Deus vester dat vobis
terram hanc in hereditatem, expediti præcedite
fratres vestros filios Israel omnes viri robusti:
19 Absque uxoribus, et parvulis, atque jumentis.
Novi enim quod plura habeatis pecora, et in
urbibus remanere debebunt, quas tradidi vobis,
20 Donec requiem tribuat Dominus fratribus
vestris, sicut vobis tribuit: et possideant ipsi
etiam terram, quam daturus est eis trans
Jordanem: tunc revertetur unusquisque
in possessionem suam, quam dedi vobis.

21 וְאֶת־יְהוֹשׁוּעַ צִוֵּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
עֵינֶיךָ הָרֹאֹת אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֵּן־יַעֲשֶׂה
יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר
שָׁמָּה׃ 22 לֹא תִּירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם׃

ס ס ס מה

23 וָאֶתְחַנַּן אֶל־יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר׃
21 אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה הַחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת
אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גָּדְלְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה
אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶךָ׃ 25 אֶעְבְּרָה־נָּא וְאֶרְאֶה
אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנֹן׃ 26 וַיִּתְעַבֵּר
יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אַל־תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי
עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 27 עֲלֵה ׀ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה
וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה׃ 28 וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ
כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא
יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃
29 וַנֵּשֶׁב בַּגָּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר׃ פ

פרשה ד׃

1 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֻקִּים
וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן
לָכֶם׃ 2 לֹא תֹסִפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם׃ 3 עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר
הָלַךְ אַחֲרֵי בַעַל־פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃ 4 וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ 5 רְאֵה ׀
לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר
צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
6 וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
אֵת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק
עַם־חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃

21 Καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
λέγων Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι
τούτοις· οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας
τὰς βασιλείας ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ· 22 Οὐ
φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν. 23 Καὶ ἐδεήθην Κυρίου
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων 24 Κύριε θεέ, σὺ ἤρξω
δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν
βραχίονα τὸν ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστι θεὸς ἐν τῷ
οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας
σὺ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου; 25 Διαβὰς οὖν ὄψομαι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν
Ἀντιλίβανον. 26 Καὶ ὑπερεῖδε Κύριος ἐμὲ ἕνεκεν
ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσέ μου· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μέ Ἱκανούσθω σοι, μὴ προσθῇς ἔτι λαλῆσαι τὸν
λόγον τοῦτον. 27 Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
λελαξευμένου, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
κατὰ θάλασσαν καὶ βοῤῥᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολάς,
καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν
Ἰορδάνην τοῦτον. 28 Καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ
κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν, ὅτι
οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν
ἣν ἑώρακας. 29 Καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπῃ σύνεγγυς
οἴκου Φογώρ.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ
τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον
ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόν-
τες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. 2 Οὐ προσθήσετε πρὸς
τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ'
αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. 3 Οἱ
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγώρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις
ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγώρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν· 4 Ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι
Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον.
5 Ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ
ἐνετείλατό μοι Κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν
ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν· 6 Καὶ
φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε, ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ
ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἂν ἀκού-
σωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν Ἰδοὺ
λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.

21 Josue quoque in tempore illo præcepi,
dicens: Oculi tui viderunt quæ fecit Dominus
Deus vester duobus his regibus: sic faciet
omnibus regnis, ad quæ transiturus es. 22 Ne
timeas eos: Dominus enim Deus vester
pugnabit pro vobis. 23 Precatusque sum
Dominum in tempore illo, dicens: 24 Domine
Deus, tu cœpisti ostendere servo tuo magnitu-
dinem tuam, manumque fortissimam; neque
enim est alius Deus, vel in cælo, vel in terra,
qui possit facere opera tua, et comparari
fortitudini tuæ. 25 Transibo igitur, et videbo
terram hanc optimam trans Jordanem, et mon-
tem istum egregium, et Libanum. 26 Iratusque
est Dominus mihi propter vos, nec exaudivit
me, sed dixit mihi: Sufficit tibi: nequaquam
ultra loquaris de hac re ad me. 27 Ascende
cacumen Phasgæ, et oculos tuos circumfer ad
occidentem, et ad aquilonem, austrumque et
orientem, et aspice; nec enim transibis
Jordanem istum. 28 Præcipe Josue, et
corrobora eum atque conforta: quia ipse
præcedet populum istum, et dividet eis terram
quam visurus es. 29 Mansimusque in valle
contra fanum Phogor.

CAPUT IV.

1 Et nunc, Israel, audi præcepta et judicia,
quæ ego doceo te: ut faciens ea, vivas, et
ingrediens possideas terram, quam Dominus
Deus patrum vestrorum daturus est vobis.
2 Non addetis ad verbum quod vobis loquor,
nec auferetis ex eo: custodite mandata Domini
Dei vestri quæ ego præcipio vobis. 3 Oculi
vestri viderunt omnia quæ fecit Dominus
contra Beelphegor, quomodo contriverit omnes
cultores ejus de medio vestri. 4 Vos autem
qui adhæretis Domino Deo vestro, vivitis
universi usque in præsentem diem. 5 Scitis
quod docuerim vos præcepta atque justitias,
sicut mandavit mihi Dominus Deus meus: sic
facietis ea in terra, quam possessuri estis:
6 Et observabitis et implebitis opere. Hæc est
enim vestra sapientia et intellectus coram popu-
lis, ut audientes universa præcepta hæc, dicant:
En populus sapiens et intelligens, gens magna.

7 כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים
אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃
8 וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי
נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ 9 רַק הִשָּׁמֶר לְךָ
וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃
10 יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל־לִי אֶת־
הָעָם וְאַשְׁמִעֵם אֶת־דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן
לְיִרְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־
הָאֲדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃ 11 וַתִּקְרְבוּן
וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ
עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃
12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל
דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם
רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃ 13 וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים
וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃ 14 וְאֹתִי
צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשֹׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
15 וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא
רְאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ 16 פֶּן־
תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־
סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃ 17 תַּבְנִית
כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל־צִפּוֹר
כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃ 18 תַּבְנִית כָּל־
רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ 19 וּפֶן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ
הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ
וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת
כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ 20 וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא
אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרָיִם לִהְיוֹת לוֹ
לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 21 וַיהוָה הִתְאַנַּף־
בִּי עַל־דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי
אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃

7 Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἐστὶν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων
αὐτοῖς ὡς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν
αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα; 8 Καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ
ἐστὶν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ
πάντα τὸν νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον
ὑμῶν σήμερον; 9 Πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον
τὴν ψυχήν σου σφόδρα, μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μὴ
ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς σου· καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου
καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου 10 Ἡμέραν ἣν ἔστητε
ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ
τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἶπε Κύριος πρός με Ἐκκλησίασον
πρὸς μὲ τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου,
ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαί με πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ
ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσι.
11 Καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ τὸ
ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, σκότος, γνόφος,
θύελλα. 12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου
τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων ἣν ὑμεῖς ἠκούσατε, καὶ
ὁμοίωμα οὐκ εἴδετε ἀλλ᾽ ἢ φωνήν· 13 Καὶ ἀνήγγει-
λεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν
ποιεῖν, τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο
πλάκας λιθίνας. 14 Καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύριος ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις,
ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύε-
σθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. 15 Καὶ φυλάξεσθε
σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἴδετε ὁμοίωμα ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρὴβ ἐν
τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· 16 Μὴ ἀνομήσητε καὶ
ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα, πᾶσαν
εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ, 17 Ὁμοίωμα
παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα
παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν,
18 Ὁμοίωμα παντὸς ἑρπετοῦ ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς,
ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασιν
ὑποκάτω τῆς γῆς· 19 Καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς
ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανη-
θεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἃ
ἀπένειμε Κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. 20 Ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ
θεὸς καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς
καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν
ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 21 Καὶ Κύριος
ὁ θεὸς ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ᾽ ὑμῶν,
καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην
τοῦτον, καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

7 Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat
deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster
adest cunctis obsecrationibus nostris. 8 Quæ
est enim alia gens sic inclyta, ut habeat
ceremonias, justaque judicia, et universam
legem, quam ego proponam hodie ante oculos
vestros? 9 Custodi igitur temetipsum, et
animam tuam solicite. Ne obliviscaris verbo-
rum, quæ viderunt oculi tui, et ne excidant
de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Docebis
ea filios ac nepotes tuos, 10 A die in quo
stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb,
quando Dominus locutus est mihi, dicens:
Congrega ad me populum, ut audiant sermones
meos, et discant timere me omni tempore quo
vivunt in terra, doceantque filios suos. 11 Et
accessistis ad radices montis, qui ardebat
usque ad cælum: erantque in eo tenebræ, et
nubes, et caligo. 12 Locutusque est Dominus
ad vos de medio ignis. Vocem verborum ejus
audistis, et formam penitus non vidistis.
13 Et ostendit vobis pactum suum, quod
præcepit ut faceretis, et decem verba, quæ
scripsit in duabus tabulis lapideis. 14 Mihique
mandavit in illo tempore ut docerem vos
ceremonias et judicia, quæ facere deberetis in
terra, quam possessuri estis. 15 Custodite
igitur solicite animas vestras. Non vidistis
aliquam similitudinem, in die qua locutus est
vobis Dominus in Horeb de medio ignis:
16 Ne forte decepti faciatis vobis sculptam
similitudinem, aut imaginem masculi vel
feminæ, 17 Similitudinem omnium jumento-
rum quæ sunt super terram, vel avium sub cælo
volantium, 18 Atque reptilium quæ moventur
in terra, sive piscium qui sub terra morantur
in aquis: 19 Ne forte elevatis oculis ad cælum,
videas solem et lunam, et omnia astra cæli, et
errore deceptus adores ea, et colas quæ creavit
Dominus Deus tuus in ministerium cunctis
gentibus, quæ sub cælo sunt. 20 Vos autem
tulit Dominus, et eduxit de fornace ferrea
Ægypti, ut haberet populum hereditarium,
sicut est in præsenti die. 21 Iratusque est
Dominus contra me propter sermones vestros, et
juravit ut non transirem Jordanem, nec ingre-
derer terram optimam, quam daturus est vobis.

22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר
את־הירדן ואתם עברים וירשתם את־
הארץ הטובה הזאת׃ 23 השמרו לכם
פן־תשכחו את־ברית יהוה אלהיכם
אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃
24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל
קנא׃ פ 25 כי־תוליד בנים ובני
בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה־אלהיך להכעיסו׃ 26 העידתי בכם
היום את־השמים ואת־הארץ כי־אבד
תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את־הירדן שמה לרשתה לא־
תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃
27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם
שמה׃ 28 ועבדתם־שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא־יראון
ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן׃
29 ובקשתם משם את־יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל־לבבך ובכל־נפשך׃
30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד־יהוה אלהיך
ושמעת בקלו׃ 31 כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
ישכח את־ברית אבתיך אשר נשבע
להם׃ 32 כי שאל־נא לימים ראשנים
אשר־היו לפניך למן־היום אשר ברא
אלהים ׀ אדם על־הארץ ולמקצה השמים
ועד־קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו׃ 33 השמע עם
קול אלהים מדבר מתוך־האש כאשר־
שמעת אתה ויחי׃ 34 או ׀ הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
באתת ובמופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
ככל אשר־עשה לכם יהוה אלהיכם
במצרים לעיניך׃ 35 אתה הראת לדעת
כי יהוה הוא האלהים אין עוד
מלבדו׃ 36 מן־השמים השמיעך את־
קלו ליסרך ועל־הארץ הראך את־אשו
הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃

22 Ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ
διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε
καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
23 Προσέχετε ὑμῖν, μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ
ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν
ὁμοίωμα πάντων ὧν συνέταξέ σοι Κύριος ὁ θεός
σου· 24 Ὅτι Κύριος ὁ θεός σου πῦρ καταναλίσκον
ἐστί, θεὸς ζηλωτής. 25 Ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ
υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντός,
καὶ ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν παροργίσαι αὐτόν, 26 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείᾳ
ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι· οὐχὶ πολυχρονιεῖτε
ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ ἐκτριβήσεσθε. 27 Καὶ
διασπερεῖ Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ
καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν
εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ· 28 Καὶ λατρεύσετε
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις
καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄψονται οὔτε μὴ ἀκούσωσιν οὔτε
μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι. 29 Καὶ ζητήσετε
ἐκεῖ Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καὶ εὑρήσετε αὐτὸν ὅταν
ἐκζητήσετε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου· 30 Καὶ
εὑρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν
ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς Κύριον τὸν θεόν
σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ· 31 Ὅτι θεὸς
οἰκτίρμων Κύριος ὁ θεός σου, οὐκ ἐγκαταλείψει σε
οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε, οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην
τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος.
32 Ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας
προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ
θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον
τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ
γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται
τοιοῦτο· 33 Εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος
λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας
σὺ καὶ ἔζησας· 34 Εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν
λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ
καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν
χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασι
μεγάλοις, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιον σοῦ βλέποντος·
35 Ὥστε εἰδῆσαί σε ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος
θεός ἐστι καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ. 36 Ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί
σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα,
καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός·

22 Ecce morior in hac humo, non transibo
Jordanem: vos transibitis, et possidebitis
terram egregiam. 23 Cave ne quando
obliviscaris pacti Domini Dei tui, quod
pepigit tecum: et facias tibi sculptam
similitudinem eorum, quæ fieri Dominus
prohibuit: 24 Quia Dominus Deus tuus
ignis consumens est, Deus æmulator. 25 Si
genueritis filios ac nepotes, et morati fueritis
in terra, deceptique feceritis vobis aliquam
similitudinem, patrantes malum coram Domino
Deo vestro, ut eum ad iracundiam provocetis:
26 Testes invoco hodie cælum et terram, cito
perituros vos esse de terra, quam transito
Jordane possessuri estis; non habitabitis in
ea longo tempore, sed delebit vos Dominus,
27 Atque disperget in omnes gentes, et
remanebitis pauci in nationibus, ad quas vos
ducturus est Dominus. 28 Ibique servietis
diis, qui hominum manu fabricati sunt, ligno et
lapidi qui non vident, nec audiunt, nec comedunt,
nec odorantur. 29 Cumque quæsieris
ibi Dominum Deum tuum, invenies eum: si
tamen toto corde quæsieris, et tota tribulatione
animæ tuæ. 30 Postquam te invenerint omnia
quæ prædicta sunt, novissimo tempore reverteris
ad Dominum Deum tuum, et audies vocem
ejus. 31 Quia Deus misericors, Dominus Deus
tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit,
neque obliviscetur pacti, in quo juravit patribus
tuis. 32 Interroga de diebus antiquis, qui
fuerunt ante te ex die quo creavit Deus
hominem super terram, a summo cælo usque ad
summum ejus, si facta est aliquando hujuscemodi
res, aut unquam cognitum est, 33 Ut
audiret populus vocem Dei loquentis de medio
ignis, sicut tu audisti et vixisti: 34 Si fecit
Deus ut ingrederetur, et tolleret sibi gentem
de medio nationum, per tentationes, signa,
atque portenta, per pugnam, et robustam
manum, extentumque brachium, et horribiles
visiones, juxta omnia quæ fecit pro vobis
Dominus Deus vester in Ægypto, videntibus
oculis tuis: 35 Ut scires quoniam Dominus
ipse est Deus, et non est alius præter eum.
36 De cælo te fecit audire vocem suam, ut
doceret te, et in terra ostendit tibi ignem suum
maximum, et audisti verba illius de medio ignis,

37 וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר
בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל
מִמִּצְרָיִם׃ 38 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים
מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֶת־לְךָ אֶת־אַרְצָם
נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 39 וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם
וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין
עוֹד׃ 40 וְשָׁמַרְתָּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֺתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ
וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים
עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
כָּל־הַיָּמִים׃ פ 41 אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה
שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃
42 לָנֻס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ
בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל
שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל־אַחַת מִן־הֶעָרִים הָאֵל
וָחָי׃ 43 אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר
לָראוּבֵנִי וְאֶת־רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת־גּוֹלָן
בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃ 44 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם
מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 45 אֵלֶּה הָעֵדֹת
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 46 בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר
הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃
47 וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ ׀ עוֹג מֶלֶךְ־
הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שָׁמֶשׁ׃ 48 מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנֹן וְעַד־הַר שִׂיאֹן הוּא
חֶרְמוֹן׃ 49 וְכָל־הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת
הַפִּסְגָּה׃ פ

פרשה ה׃

1 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֵיכֶם
הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃
2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית
בְּחֹרֵב׃ 3 לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה
אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה
פֹה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ 4 פָּנִים ׀ בְּפָנִים
דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃

37 Διὰ τὸ ἀγαπῆσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ
ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ
ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ
Αἰγύπτου, 38 Ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ
ἰσχυρότερα σοῦ πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε
δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις
σήμερον. 39 Καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ
τῇ διανοίᾳ, ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς ἐν τῷ
οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι
πλὴν αὐτοῦ· 40 Καὶ φυλάξασθε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ
σέ, ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας. 41 Τότε
ἀφώρισε Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, 42 Φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν
ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ
μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τῆς τρίτης, καὶ
καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ
ζήσεται· 43 Τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ
πεδινῇ τῷ Ῥουβήν, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῷ
Γαδδί, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασὰν τῷ Μανασσῇ.
44 Οὗτος ὁ νόμος ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον
υἱῶν Ἰσραήλ. 45 Ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
46 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι ἐγγὺς
οἴκου Φογώρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων
ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβών, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
47 Καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν
Ὢγ βασιλέως τῆς Βασάν, δύο βασιλέων τῶν
Ἀμοῤῥαίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνα-
τολὰς ἡλίου, 48 Ἀπὸ Ἀροὴρ ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους
χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν ὅ
ἐστιν Ἀερμών, 49 Πᾶσαν τὴν Ἄραβα πέραν τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν
λαξευτήν.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς Ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν αὐτά· 2 Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς
ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρήβ· 3 Οὐχὶ τοῖς πατράσιν
ὑμῶν διέθετο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην ἀλλ' ἢ
πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον.
4 Πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός,

37 Quia dilexit patres tuos, et elegit semen
eorum post eos. Eduxitque te præcedens in
virtute sua magna ex Ægypto, 38 Ut deleret
nationes maximas et fortiores te in introitu
tuo: et introduceret te, daretque tibi terram
earum in possessionem, sicut cernis in præsenti
die. 39 Scito ergo hodie, et cogitato in corde
tuo, quod Dominus ipse sit Deus in cælo sur-
sum, et in terra deorsum, et non sit alius.
40 Custodi præcepta ejus atque mandata, quæ
ego præcipio tibi: ut bene sit tibi, et filiis
tuis post te, et permaneas multo tempore super
terram, quam Dominus Deus tuus daturus est
tibi. 41 Tunc separavit Moyses tres civitates
trans Jordanem ad orientalem plagam,
42 Ut confugiat ad eas qui occiderit nolens
proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante
unum et alterum diem, et ad harum aliquam
urbium possit evadere: 43 Bosor in solitudine,
quæ sita est in terra campestri de tribu Ruben:
et Ramoth in Galaad, quæ est in tribu Gad:
et Golan in Basan, quæ est in tribu Manasse.
44 Ista est lex, quam proposuit Moyses coram
filiis Israel; 45 Et hæc testimonia et ceremo-
niæ atque judicia, quæ locutus est ad filios
Israel, quando egressi sunt de Ægypto,
46 Trans Jordanem in valle contra fanum
Phogor in terra Sehon regis Amorrhæi, qui
habitavit in Hesebon, quem percussit Moyses.
Filii quoque Israel egressi ex Ægypto
47 Possederunt terram ejus, et terram Og
regis Basan, duorum regum Amorrhæorum,
qui erant trans Jordanem ad solis ortum:
48 Ab Aroer, quæ sita est super ripam torren-
tis Arnon, usque ad montem Sion, qui est et
Hermon, 49 Omnem planitiem trans Jordanem
ad orientalem plagam, usque ad mare solitudi-
nis, et usque ad radices montis Phasga.

CAPUT V.

1 VOCAVITQUE Moyses omnem Israelem,
et dixit ad eum: Audi, Israel, ceremonias
atque judicia, quæ ego loquor in auribus vestris
hodie: discite ea, et opere complete. 2 Dominus
Deus noster pepigit nobiscum fœdus in Horeb.
3 Non cum patribus nostris iniit pactum,
sed nobiscum qui in præsentiarum sumus,
et vivimus. 4 Facie ad faciem locutus
est nobis in monte de medio ignis

5 אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת
הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי
יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם בָּהָר
לֵאמֹר׃ ס 6 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים׃ 7 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי׃ 8 לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ ׀ פֶסֶל כָּל־
תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
9 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן
אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי׃ 10 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו׃ ס 11 לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא
יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ
לַשָּׁוְא׃ ס 12 שָׁמוֹר אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
13 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
מְלַאכְתֶּךָ׃ 14 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ׀ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה ׀
וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ־וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ
וַחֲמֹרְךָ וְכָל־בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃
15 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ ׀ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה
וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׃ ס 16 כַּבֵּד
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן ׀ יַאֲרִיכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב
לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ׃ ס 17 לֹא תִּרְצָח׃ ס
וְלֹא תִּנְאָף׃ ס וְלֹא תִּגְנֹב׃ ס
וְלֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ ס
18 וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ ס וְלֹא
תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ
שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ ס
19 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־
קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל
קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחֹת
אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃ 20 וַיְהִי כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־
הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ
וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃

5 Κἀγὼ εἱστήκειν ἀνὰ μέσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου,
ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρὸς καὶ οὐκ
ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων 6 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας. 7 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου
μου. 8 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς
ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ
κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. 9 Οὐ
προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ θεός σου, θεὸς ζηλωτής, ἀποδιδοὺς
ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην
γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, 10 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς
χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ
προστάγματά μου. 11 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος
ὁ θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
ματαίῳ. 12 Φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
ἁγιάζειν αὐτὴν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ
θεός σου· 13 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα
τὰ ἔργα σου, 14 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα
Κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν
ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ
παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου
καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ
προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσηται
ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου
ὥσπερ καὶ σύ. 15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ θεός σου
ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· διὰ
τοῦτο συνέταξέ σοι Κύριος ὁ θεός σου ὥστε φυλάσσεσ-
θαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτήν.
16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρό-
πον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου, ἵνα εὖ σοι
γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. 17 Οὐ φονεύσεις. 18 Οὐ
μοιχεύσεις. 19 Οὐ κλέψεις. 20 Οὐ ψευδομαρτυρή-
σεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
21 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου·
οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε
τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ
ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε
πάντα ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστι. 22 Ταῦτα τὰ
ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σκότος,
γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσ-
έθηκε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας
λιθίνας καὶ ἔδωκέ μοι. 23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε
τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ τὸ ὄρος
ἐκαίετο πυρί, καὶ προσήλθετε πρὸς μὲ πάντες οἱ
ἡγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,

5 Ego sequester et medius fui inter Dominum
et vos in tempore illo, ut annuntiarem vobis
verba ejus: timuistis enim ignem, et non
ascendistis in montem, et ait: 6 Ego Dominus
Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de
domo servitutis. 7 Non habebis deos alienos
in conspectu meo. 8 Non facies tibi sculptile,
nec similitudinem omnium, quæ in cælo sunt
desuper, et quæ in terra deorsum, et quæ ver-
santur in aquis sub terra. 9 Non adorabis ea,
et non coles. Ego enim sum Dominus Deus
tuus: Deus æmulator, reddens iniquitatem
patrum super filios in tertiam et quartam
generationem his qui oderunt me, 10 Et
faciens misericordiam in multa millia diligen-
tibus me, et custodientibus præcepta mea.
11 Non usurpabis nomen Domini Dei tui
frustra: quia non erit impunitus qui super re
vana nomen ejus assumpserit. 12 Observa
diem sabbati, ut sanctifices eum, sicut præcepit
tibi Dominus Deus tuus. 13 Sex diebus
operaberis, et facies omnia opera tua. 14 Septi-
mus dies sabbati est, id est, requies Domini
Dei tui. Non facies in eo quidquam operis tu,
et filius tuus, et filia, servus et ancilla, et bos,
et asinus, et omne jumentum tuum, et peregri-
nus qui est intra portas tuas: ut requiescat
servus tuus, et ancilla tua, sicut et tu.
15 Memento quod et ipse servieris in Ægypto,
et eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu
forti, et brachio extento. Idcirco præcepit
tibi ut observares diem sabbati. 16 Honora
patrem tuum et matrem, sicut præcepit tibi
Dominus Deus tuus, ut longo vivas tempore,
et bene sit tibi in terra, quam Dominus
Deus tuus daturus est tibi. 17 Non
occides. 18 Neque mœchaberis. 19 Fur-
tumque non facies. 20 Nec loqueris
contra proximum tuum falsum testimonium.
21 Non concupisces uxorem proximi tui:
non domum, non agrum, non servum, non
ancillam, non bovem, non asinum, et universa
quæ illius sunt. 22 Hæc verba locutus est
Dominus ad omnem multitudinem vestram in
monte de medio ignis et nubis, et caliginis, voce
magna, nihil addens amplius: et scripsit ea
in duabus tabulis lapideis, quas tradidit
mihi. 23 Vos autem postquam audistis
vocem de medio tenebrarum, et montem ardere
vidistis, accessistis ad me omnes principes
tribuum, et majores natu, atque dixistis:

21 וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גָּדְלוֹ וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יְדַבֵּר
אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וָחָי׃ 22 וְעַתָּה לָמָּה
נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
אִם־יֹסְפִים ׀ אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃ 23 כִּי מִי כָל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר
מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃ 24 קְרַב אַתָּה
וּשֲׁמָע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַתְּ ׀ תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃
25 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם
אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל
דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ
כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ 26 מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם
זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־
מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם
וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ 27 לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ
לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ 28 וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי
וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֵת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָאָרֶץ
אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ 29 וּשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
לֹא תָסֻרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ 30 בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּ
לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃

פרשה ו׃

1 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ 2 לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃ 3 וְשָׁמַעְתָּ
יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב
לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ׃ פ 4 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה ׀ אֶחָד׃ 5 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃

24 Καὶ ἐλέγετε Ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ εἴδομεν ὅτι λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον,
καὶ ζήσεται. 25 Καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι
ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώ-
μεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα. 26 Τίς γὰρ σὰρξ
ἥτις ἤκουσε φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου
τοῦ πυρὸς ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται; 27 Πρόσελθε σὺ
καὶ ἄκουσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσει
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ
ποιήσομεν. 28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν
λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς μέ, καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μέ Ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ
τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ· ὀρθῶς πάντα ὅσα
ἐλάλησαν. 29 Τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν
αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβεῖσθαί με καὶ φυλάσσεσθαι
τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾖ αὐτοῖς
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος; 30 Βάδισον εἰπὸν
αὐτοῖς Ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν.
31 Σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σὲ
τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα
διδάξεις αὐτούς, καὶ ποιείτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ ἣν
ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ. 32 Καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου·
οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ 33 Κατὰ
πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ
εὖ σοι ᾖ, καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν
κληρονομήσετε.

ΚΕΦ. ς΄.

1 ΚΑΙ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι
ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν· 2 Ἵνα φοβῆσθε Κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.
3 Καὶ ἄκουσον Ἰσραὴλ καὶ φύλαξον ποιεῖν, ὅπως
εὖ σοι ᾖ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 4 Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου Ἄκουε Ἰσραήλ, Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν Κύριος
εἷς ἐστί· 5 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

24 Ecce ostendit nobis Dominus Deus noster
majestatem et magnitudinem suam; vocem
ejus audivimus de medio ignis, et probavimus
hodie, quod loquente Deo cum homine,
vixerit homo. 25 Cur ergo moriemur, et
devorabit nos ignis hic maximus? Si
enim audierimus ultra vocem Domini Dei
nostri, moriemur. 26 Quid est omnis caro,
ut audiat vocem Dei viventis, qui de medio
ignis loquitur sicut nos audivimus, et possit
vivere? 27 Tu magis accede: et audi cuncta
quæ dixerit Dominus Deus noster tibi:
loquerisque ad nos, et nos audientes faciemus
ea. 28 Quod cum audisset Dominus, ait ad
me: Audivi vocem verborum populi hujus quæ
locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti.
29 Quis det talem eos habere mentem, ut
timeant me, et custodiant universa mandata
mea in omni tempore, ut bene sit eis et filiis
eorum in sempiternum? 30 Vade, et dic eis:
Revertimini in tentoria vestra. 31 Tu vero
hic sta mecum, et loquar tibi omnia mandata
mea, et ceremonias atque judicia: quæ docebis
eos, ut faciant ea in terra, quam dabo illis in
possessionem. 32 Custodite igitur et facite
quæ præcepit Dominus Deus vobis: non
declinabitis neque ad dexteram, neque ad
sinistram: 33 Sed per viam, quam præcepit
Dominus Deus vester, ambulabitis, ut vivatis,
et bene sit vobis, et protelentur dies in terra
possessionis vestræ.

CAPUT VI.

1 HÆC sunt præcepta, et ceremoniæ, atque
judicia, quæ mandavit Dominus Deus vester
ut docerem vos, et faciatis ea in terra, ad quam
transgredimini possidendam: 2 Ut timeas
Dominum Deum tuum, et custodias omnia
mandata et præcepta ejus, quæ ego præcipio
tibi, et filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus
vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. 3 Audi
Israel, et observa ut facias quæ præcepit tibi
Dominus, et bene sit tibi, et multipliceris
amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus
patrum tuorum tibi terram lacte et melle
manantem. 4 Audi Israel, Dominus Deus
noster, Dominus unus est. 5 Diliges Domi-
num Deum tuum ex toto corde tuo, et ex
tota anima tua, et ex tota fortitudine tua.

6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ 7 וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
8 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ׃ 9 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ ס 10 וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ ׀
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֶת
לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ׃
11 וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא־מִלֵּאתָ
וּבֹרֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים
וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
12 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
13 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד
וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ 14 לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ 15 כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּקִרְבֶּךָ פֶּן־יֶחֱרֶה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ
וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ס
16 לֹא תְנַסּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ 17 שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־
מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר
צִוָּךְ׃ 18 וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי
יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃
19 לַהֲדֹף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה׃ ס 20 כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר
לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ 21 וְאָמַרְתָּ
לְבִנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם
וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃
22 וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים
וְרָעִים ׀ בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ
לְעֵינֵינוּ׃ 23 וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן
הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ 24 וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ
כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ 25 וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי־
נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ ס

6 Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί
σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου·
7 Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλή-
σεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος
ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος· 8 Καὶ
ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ
ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· 9 Καὶ γράψετε
αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν
ὑμῶν. 10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ
θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, τῷ
Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναί σοι
πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας,
11 Οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλη-
σας, λάκκους λελατομημένους οὓς οὐκ ἐξελατόμησας,
ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατεφύτευσας, καὶ
φαγὼν καὶ ἐμπλησθείς, 12 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ
ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 13 Κύριον τὸν
θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρευσεις, καὶ
πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ὀμῇ. 14 Οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν
θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν, 15 Ὅτι ὁ
θεὸς ζηλωτὴς Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί· μὴ ὀργισθεὶς
θυμῷ Κύριος ὁ θεός σού σοι ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς. 16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν
θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ πειρασμῷ,
17 Φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου, τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό
σοι· 18 Καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἔναντι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ εἰσέλθῃς
καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, 19 Ἐκδιῶξαι πάντας
τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε
Κύριος. 20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου
αὔριον λέγων Τί ἐστι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
ἡμῖν; 21 Καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου Οἰκέται ἦμεν τῷ
Φαραῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος
ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ·
22 Καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ
πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
ἐνώπιον ἡμῶν, 23 Καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν
δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς
πατράσιν ἡμῶν· 24 Καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος
ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα, φοβεῖσθαι Κύριον
τὸν θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα
ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον· 25 Καὶ ἐλεημοσύνη
ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν

6 Eruntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi
hodie, in corde tuo: 7 Et narrabis ea filiis
tuis, et meditaberis in eis sedens in domo tua,
et ambulans in itinere, dormiens atque con-
surgens. 8 Et ligabis ea quasi signum in
manu tua, eruntque et movebuntur inter oculos
tuos, 9 Scribesque ea in limine et ostiis
domus tuæ. 10 Cumque introduxerit te
Dominus Deus tuus in terram, pro qua juravit
patribus tuis, Abraham, Isaac, et Jacob: et
dederit tibi civitates magnas et optimas, quas
non ædificasti, 11 Domos plenas cunctarum
opum, quas non extruxisti, cisternas, quas non
fodisti, vineta et oliveta, quæ non plantasti,
12 Et comederis, et saturatus fueris: 13 Cave
diligenter, ne obliviscaris Domini, qui eduxit
te de terra Ægypti, de domo servitutis.
Dominum Deum tuum timebis, et illi soli
servies, ac per nomen illius jurabis. 14 Non
ibitis post deos alienos cunctarum gentium,
quæ in circuitu vestro sunt: 15 Quoniam
Deus æmulator, Dominus Deus tuus in medio
tui: nequando irascatur furor Domini Dei tui
contra te, et auferat te de superficie terræ
16 Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut
tentasti in loco tentationis. 17 Custodi
præcepta Domini Dei tui, ac testimonia et
ceremonias, quas præcepit tibi: 18 Et fac
quod placitum est et bonum in conspectu
Domini, ut bene sit tibi: et ingressus possideas
terram optimam, de qua juravit Dominus
patribus tuis, 19 Ut deleret omnes inimicos
tuos coram te, sicut locutus est. 20 Cumque
interrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid
sibi volunt testimonia hæc, et ceremoniæ, atque
judicia, quæ præcepit Dominus Deus noster
nobis? 21 Dices ei: Servi eramus Pharaonis
in Ægypto, et eduxit nos Dominus de Ægypto
in manu forti: 22 Fecitque signa atque
prodigia magna et pessima in Ægypto
contra Pharaonem, et omnem domum illius, in
conspectu nostro, 23 Et eduxit nos inde, ut
introductis daret terram, super qua juravit
patribus nostris. 24 Præcepitque nobis
Dominus, ut faciamus omnia legitima hæc, et
timeamus Dominum Deum nostrum, ut bene
sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est
hodie. 25 Eritque nostri misericors, si
custodierimus et fecerimus omnia præcepta
ejus coram Domino Deo nostro, sicut mandavit
nobis.

פרשה ז :

1 כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם־
רַבִּים ׀ מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה
גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמֶּךָּ : 2 וּנְתָנָם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם
תַּחֲרִים אֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא
תְחָנֵּם : 3 וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן
לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ : 4 כִּי־יָסִיר
אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר :
5 כִּי אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּ
וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ וַאֲשֵׁירֵהֶם תְּגַדֵּעוּן
וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ : 6 כִּי עַם קָדוֹשׁ
אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה : 7 לֹא מֵרֻבְּכֶם
מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר
בָּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים : 8 כִּי
מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה
אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים
מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם : 9 וְיָדַעְתָּ
כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל
הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאֶלֶף דּוֹר : 10 וּמְשַׁלֵּם
לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר
לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו יְשַׁלֶּם־לוֹ : 11 וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם :

פ פ פ מו

12 וְהָיָה ׀ עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים
הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ : 13 וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ
וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ :
14 בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ
עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ : 15 וְהֵסִיר יְהוָה
מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר
יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ :

ΚΕΦ. ζ'.

1 'ΕΑΝ *δὲ εἰσάγῃ σε* Κύριος *ὁ θεός σου εἰς τὴν*
γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, καὶ
ἐξάρῃ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον
καὶ Γεργεσαῖον καὶ 'Αμοῤῥαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ
Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ 'Ιεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη
πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν, 2 *Καὶ παραδώσει*
αὐτοὺς Κύριος *ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ*
πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς· οὐ δια-
θήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς,
3 *Οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα*
σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου· 4 *'Αποστήσει γὰρ τὸν υἱόν*
σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις, καὶ
ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος *εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐξολοθρεύσει*
σε τὸ τάχος. 5 *'Αλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τοὺς*
βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν
συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ
γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί· 6 *"Οτι*
λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ *τῷ θεῷ σου, καὶ σὲ προείλετο*
Κύριος *ὁ θεός σου εἶναι αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ*
πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. 7 *Οὐχ*
ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλετο
Κύριος *ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο* Κύριος *ὑμᾶς, ὑμεῖς γάρ*
ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· 8 *'Αλλὰ παρὰ*
τὸ ἀγαπᾶν Κύριον *ὑμᾶς, καὶ διατηρῶν τὸν ὅρκον ὃν*
ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος *ἐν*
χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος *ἐξ οἴκου*
δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.
9 *Καὶ γνώσῃ ὅτι* Κύριος *ὁ θεός σου οὗτος θεός, θεὸς*
πιστός, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶ-
σιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
εἰς χιλίας γενεάς, 10 *καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσι*
κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ
βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι, κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει
αὐτοῖς. 11 *Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώ-*
ματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ποιεῖν. 12 *Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε τὰ*
δικαιώματα ταῦτα, καὶ φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτά,
καὶ διαφυλάξει Κύριος *ὁ θεός σου σοὶ τὴν διαθήκην*
καὶ τὸ ἔλεος ὃ ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν· 13 *Καὶ*
ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ
εὐλογήσει τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν
τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ
ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ
ποίμνια τῶν προβάτων σου, ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε
Κύριος *τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι.* 14 *Εὐλογητὸς*
ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος
οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσί σου· 15 *Καὶ περιελεῖ*
Κύριος *ὁ θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν,*
καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηρὰς ἃς
ἑώρακας καὶ ὅσα ἔγνως οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ, καὶ
ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

CAPUT VII.

1 CUM introduxerit te Dominus Deus tuus in
terram, quam possessurus ingrederis, et dele-
verit gentes multas coram te, Hethæum, et
Gergezæum, et Amorrhæum, Chananæum, et
Pherezæum, et Hevæum, et Jebusæum, septem
gentes multo majoris numeri quam tu es, et
robustiores te: 2 Tradideritque eas Dominus
Deus tuus tibi, percuties eas usque ad inter-
necionem. Non inibis cum eis fœdus, nec
misereberis earum, 3 Neque sociabis cum eis
conjugia. Filiam tuam non dabis filio ejus, nec
filiam illius accipies filio tuo: 4 Quia seducet
filium tuum, ne sequatur me, et ut magis
serviat diis alienis: irasceturque furor Domini,
et delebit te cito. 5 Quin potius hæc facietis
eis: Aras eorum subvertite, et confringite
statuas, lucosque succidite, et sculptilia com-
burite. 6 Quia populus sanctus es Domino
Deo tuo. Te elegit Dominus Deus tuus, ut sis
ei populus peculiaris de cunctis populis, qui
sunt super terram. 7 Non quia cunctas gentes
numero vincebatis, vobis junctus est Dominus,
et elegit vos, cum omnibus sitis populis
pauciores: 8 Sed quia dilexit vos Dominus, et
custodivit juramentum, quod juravit patribus
vestris: eduxitque vos in manu forti, et
redemit de domo servitutis, de manu Pharaonis
regis Ægypti. 9 Et scies, quia Dominus
Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidelis,
custodiens pactum et misericordiam diligenti-
bus se, et his qui custodiunt præcepta ejus, in
mille generationes: 10 Et reddens odientibus
se statim, ita ut disperdat eos, et ultra non
differat, protinus eis restituens quod merentur.
11 Custodi ergo præcepta et ceremonias atque
judicia, quæ ego mando tibi hodie ut facias.
12 Si postquam audieris hæc judicia, custodieris
ea et feceris, custodiet et Dominus Deus tuus
pactum tibi, et misericordiam quam juravit
patribus tuis: 13 Et diliget te ac multiplicabit,
benedicetque fructui ventris tui, et fructui
terræ tuæ, frumento tuo, atque vindemiæ,
oleo, et armentis, gregibus ovium tuarum
super terram, pro qua juravit patribus tuis ut
daret eam tibi. 14 Benedictus eris inter omnes
populos. Non erit apud te sterilis utriusque
sexus, tam in hominibus quam in gregibus tuis.
15 Auferet Dominus a te omnem languorem:
et infirmitates Ægypti pessimas, quas novisti,
non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis.

4. Rd ועבר Sam LXX Vg

בָּצֵקָה, 2, Neh 9:21; swelled: ἐτυλώθησαν = became callous: subtritus = was worn, bruised.

16 וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ ס
17 כִּי תֹאמַר בִּלְבָבְךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ 18 לֹא
תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם׃
19 הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת
וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרֹעַ הַנְּטוּיָה
אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא
מִפְּנֵיהֶם׃ 20 וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים
מִפָּנֶיךָ׃ 21 לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ 22 וְנָשַׁל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט
מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה
עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ 23 וּנְתָנָם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד
הִשָּׁמְדָם׃ 24 וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ
אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ
בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ 25 פְּסִילֵי
אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף
וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ
כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ 26 וְלֹא־
תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם
כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ ׀ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב ׀ תְּתַעֲבֶנּוּ
כִּי־חֵרֶם הוּא׃ פ

פרשה ח׃

1 כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם
וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ 2 וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים
שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת
אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֺתָו אִם־
לֹא׃ 3 וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה
הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה
הָאָדָם׃ 4 שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ
וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

16 Καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν ἃ Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου
ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν,
ὅτι σκῶλον τοῦτο ἔστι σοι. 17 Ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν
τῇ διανοίᾳ σου ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς
δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς; 18 Οὐ φοβηθήσῃ
αὐτούς· μνείᾳ μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεός
σου τῷ Φαραῷ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, 19 Τοὺς
πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί
σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα,
τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
ὑψηλόν, ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ θεός σου· οὕτω
ποιήσει Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς σὺ
φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 20 Καὶ τὰς σφηκίας
ἀποστελεῖ Κύριος ὁ θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἂν
ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι
ἀπὸ σοῦ· 21 Οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,
ὅτι Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί, θεὸς μέγας καὶ κραταιός.
22 Καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρόν· οὐ
δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται
ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τα ἄγρια.
23 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς
χεῖράς σου, καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ ἕως
ἂν ἐξολοθρεύσητε αὐτούς· 24 Καὶ παραδώσει τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολεῖτε τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται
οὐθεὶς κατὰ πρόσωπόν σου ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς
αὐτούς. 25 Τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καύσετε
πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ'
αὐτῶν οὐ λήψῃ σεαυτῷ, μὴ πταίσῃς δι' αὐτό, ὅτι
βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστι. 26 Καὶ οὐκ
εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀνάθεμα
ἔσῃ ὥσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ
βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

ΚΕΦ. η'.

1 ΠΑΣΑΣ τὰς ἐντολὰς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν
σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλα-
σιασθῆτε, καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν
ἣν ὤμοσε Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.
2 Καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ὁ
θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ
σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ἢ οὔ. 3 Καὶ ἐκάκωσέ σε καὶ ἐλιμαγχό-
νησέ σε, καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ
πατέρες σου· ἵνα ἀναγγείλῃ σοι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ
ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.
4 Τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σοῦ, τὰ
ὑποδήματά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σοῦ, οἱ
πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.

16 Devorabis omnes populos quos Dominus
Deus tuus daturus est tibi. Non parcet eis
oculus tuus, nec servies diis eorum, ne sint
in ruinam tui. 17 Si dixeris in corde tuo:
Plures sunt gentes istæ quam ego, quomodo
potero delere eas? 18 Noli metuere, sed
recordare quæ fecerit Dominus Deus tuus
Pharaoni, et cunctis Ægyptiis, 19 Plagas
maximas, quas viderunt oculi tui, et signa
atque portenta, manumque robustam, et
extentum brachium, ut educeret te Dominus
Deus tuus; sic faciet cunctis populis, quos
metuis. 20 Insuper et crabrones mittet
Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes
atque disperdat qui te fugerint, et latere
potuerint. 21 Non timebis eos, quia Dominus
Deus tuus in medio tui est, Deus magnus et
terribilis: 22 Ipse consumet nationes has in
conspectu tuo paulatim atque per partes. Non
poteris eas delere pariter: ne forte multipli-
centur contra te bestiæ terræ. 23 Dabitque
eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo: et
interficiet illos donec penitus deleantur.
24 Tradetque reges eorum in manus tuas, et
disperdes nomina eorum sub cælo: nullus
poterit resistere tibi, donec conteras eos.
25 Sculptilia eorum igne combures: non
concupisces argentum et aurum, de quibus
facta sunt, neque assumes ex eis tibi quidquam,
ne offendas, propterea quia abominatio est
Domini Dei tui. 26 Nec inferes quippiam ex
idolo in domum tuam, ne fias anathema, sicut
et illud est. Quasi spurcitiam detestaberis,
et velut inquinamentum ac sordes abominationi
habebis, quia anathema est.

CAPUT VIII.

1 OMNE mandatum, quod ego præcipio tibi
hodie, cave diligenter ut facias: ut possitis
vivere, et multiplicemini, ingressique possi-
deatis terram, pro qua juravit Dominus patribus
vestris. 2 Et recordaberis cuncti itineris, per
quod adduxit te Dominus Deus tuus quad-
raginta annis per desertum, ut affligeret te,
atque tentaret, et nota fierent quæ in tuo
animo versabantur, utrum custodires mandata
illius, an non. 3 Afflixit te penuria, et dedit
tibi cibum manna, quod ignorabas tu et patres
tui: ut ostenderet tibi quod non in solo pane
vivat homo, sed in omni verbo quod egreditur
de ore Dei. 4 Vestimentum tuum, quo operie-
baris, nequaquam vetustate defecit; et pes tuus
non est subtritus, en quadragesimus annus est.

5 וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ
אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ 6 וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ 7 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ
אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת
וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ 8 אֶרֶץ
חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־
זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ 9 אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת
תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב
נְחֹשֶׁת׃ 10 וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
נָתַן־לָךְ׃ 11 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֺתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃
12 פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה
וְיָשָׁבְתָּ׃ 13 וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף
וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃
14 וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
15 הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר ׀ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחָשׁ ׀
שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מָיִם הַמּוֹצִיא
לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ 16 הַמַּאֲכִלְךָ מָן
בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃
17 וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה
לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ 18 וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת
חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ פ 19 וְהָיָה
אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃
20 כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן
תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ פ

פרשה ט׃

1 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־
הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים
מִמֶּךָּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בַּשָּׁמָיִם׃ 2 עַם־
גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ
וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃

*5 Καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἴ τις ἄνθρωπος
παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ θεός σου
παιδεύσει σε· 6 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου, πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσ-
θαι αὐτόν. 7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ θεός σου εἰσάξει σε εἰς
γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὗ χείμαῤῥοι ὑδάτων καὶ
πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ
τῶν ὀρέων· 8 Γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαῖ,
ῥοαί, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος· 9 Γῆ ἐφ' ἧς οὐ
μετὰ πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεη-
θήσῃ ἐπ' αὐτῆς οὐδέν· γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ
ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν· 10 Καὶ
φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐλογήσεις Κύριον τὸν
θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς δέδωκέ σοι·
11 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον· 12 Μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθείς, καὶ οἰκίας
καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς, 13 Καὶ
τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων
σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι, καὶ πάν-
των ὅσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι, 14 Ὑψωθῇς
τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ
ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·
15 Τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης
καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος
καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ· τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ
πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος· 16 Τοῦ ψωμί-
σαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ
οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε καὶ
ἐκπειράσῃ σε, καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν σου· 17 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἡ
ἰσχύς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι
τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην. 18 Καὶ μνησθήσῃ
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ
ποιῆσαι δύναμιν, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ
ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον.
19 Καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ λατρεύσῃς
αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλείᾳ
ἀπολεῖσθε· 20 Καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα Κύριος ὁ
θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολεῖσθε
ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν.*

ΚΕΦ. θ'.

*1 ἌΚΟΥΕ Ἰσραήλ, σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν
Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ
ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ
τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ, 2 Λαὸν μέγαν καὶ πολὺν
καὶ εὐμήκη, υἱοὺς Ἐνάκ, οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας
Τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνάκ;*

5 Ut recogites in corde tuo, quia sicut
erudit filium suum homo, sic Dominus Deus
tuus erudivit te, 6 Ut custodias mandata
Domini Dei tui, et ambules in viis ejus, et
timeas eum. 7 Dominus enim Deus tuus
introducet te in terram bonam, terram rivorum
aquarumque et fontium: in cujus campis et
montibus erumpunt fluviorum abyssi: 8 Terram
frumenti, hordei, ac vinearum, in qua ficus, et
malogranata, et oliveta nascuntur: terram
olei ac mellis, 9 Ubi absque ulla penuria
comedes panem tuum, et rerum omnium abun-
dantia perfrueris: cujus lapides ferrum sunt,
et de montibus ejus æris metalla fodiuntur:
10 Ut cum comederis, et satiatus fueris,
benedicas Domino Deo tuo pro terra optima,
quam dedit tibi. 11 Observa, et cave
nequando obliviscaris Domini Dei tui, et
negligas mandata ejus atque judicia et cere-
monias, quas ego præcipio tibi hodie: 12 Ne
postquam comederis, et satiatus fueris, domos
pulchras ædificaveris, et habitaveris in eis,
13 Habueris que armenta boum, et ovium
greges, argenti et auri, cunctarumque rerum
copiam, 14 Elevetur cor tuum, et non
reminiscaris Domini Dei tui, qui eduxit te de
terra Ægypti, de domo servitutis: 15 Et
ductor tuus fuit in solitudine magna atque
terribili, in qua erat serpens flatu adurens, et
scorpio ac dipsas, et nullæ omnino aquæ; qui
eduxit rivos de petra durissima, 16 Et cibavit
te manna in solitudine, quod nescierunt patres
tui. Et postquam afflixit ac probavit, ad
extremum misertus est tui, 17 Ne diceres in
corde tuo: Fortitudo mea, et robur manus
meæ, Hæc mihi omnia præstiterunt; 18 Sed
recorderis Domini Dei tui, quod ipse vires tibi
præbuerit, ut impleret pactum suum, super
quo juravit patribus tuis, sicut præsens indicat
dies. 19 Sin autem oblitus Domini Dei tui,
secutus fueris deos alienos, coluerisque illos et
adoraveris: ecce nunc prædico tibi quod
omnino dispereas. 20 Sicut gentes, quas
delevit Dominus in introitu tuo, ita et vos
peribitis, si inobedientes fueritis voci Domini
Dei vestri.

CAPUT IX.

1 Audi, Israel: Tu transgredieris hodie
Jordanem, ut possideas nationes maximas et
fortiores te, civitates ingentes, et ad cælum
usque muratas, 2 Populum magnum atque sub-
limem, filios Enacim, quos ipse vidisti et audisti,
quibus nullus potest ex adverso resistere.

serpens [illegible] adurens, sc. breathing out fire, like the mythical dragons. The same phrase is rendered ignitos serpentes, Nu 21[6].

3 וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא־
הָעֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידֵם
וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם
מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃ 4 אַל־תֹּאמַר
בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם ׀
מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה
לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ 5 לֹא
בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת
אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים
אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ 6 וְיָדַעְתָּ כִּי
לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־
קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ 7 זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת
אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר
לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָאתָ מֵאֶרֶץ ׀ מִצְרַיִם
עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם
עִם־יְהוָה׃ 8 וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה
וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃
9 בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לוּחֹת הָאֲבָנִים
לוּחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם
וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃
10 וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים
כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ 11 וַיְהִי מִקֵּץ
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה נָתַן יְהוָה
אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה
כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם
סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ
לָהֶם מַסֵּכָה׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־
עֹרֶף הוּא׃ 14 הֶרֶף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם
וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה
אוֹתְךָ לְגוֹי־עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ 15 וָאֵפֶן
וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי
לוּחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ 16 וָאֵרֶא
וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם
לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃

3 Καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι Κύριος ὁ θεός σου
οὗτος προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ
καταναλίσκον ἐστίν, οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ
οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ
ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος.
4 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι
Κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου
σου, λέγων Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσήγαγέ με
Κύριος κληρονομῆσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα
τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν γῆν
αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων
Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ
ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς
πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ
Ἰακώβ. 6 Καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς
δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομῆσαι, ὅτι λαὸς
σκληροτράχηλος εἶ. 7 Μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα
παρώξυνας Κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤλθετε εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον.
8 Καὶ ἐν Χωρὴβ παρωξύνατε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη
Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, 9 Ἀναβαίνον-
τός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας,
πλάκας διαθήκης ἃς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς· καὶ
κατεγενόμην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιον. 10 Καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλά-
κας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ
θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλη-
σίας· 11 Καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ
διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο
πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης. 12 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἀνάστηθι κατάβηθι τὸ τάχος
ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ
γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς
ἐνετείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με λέγων Λελάληκα πρὸς
σὲ ἅπαξ καὶ δὶς λέγων Ἑώρακα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ
ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν· 14 Καὶ νῦν ἔασόν
με ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα
αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσω σὲ εἰς
ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
15 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος
ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες
τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσί μου. 16 Καὶ
ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν,
καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτόν, καὶ παρέβητε
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν,

3 Scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus
ipse transibit ante te, ignis devorans atque
consumens, qui conterat eos et deleat atque
disperdat ante faciem tuam velociter, sicut
locutus est tibi. 4 Ne dicas in corde tuo, cum
deleverit eos Dominus Deus tuus in conspectu
tuo: Propter justitiam meam introduxit me
Dominus ut terram hanc possiderem, cum
propter impietates suas istæ deletæ sint
nationes. 5 Neque enim propter justitias
tuas, et æquitatem cordis tui, ingredieris ut
possideas terras earum: sed quia illæ egerunt
impie, introeunte te deletæ sunt: et ut com-
pleret verbum suum Dominus, quod sub
juramento pollicitus est patribus tuis, Abra-
ham, Isaac, et Jacob. 6 Scito ergo quod non
propter justitias tuas Dominus Deus tuus
dederit tibi terram hanc optimam in posses-
sionem, cum durissimæ cervicis sis populus.
7 Memento, et ne obliviscaris, quomodo ad
iracundiam provocaveris Dominum Deum tuum
in solitudine. Ex eo die, quo egressus es ex
Ægypto usque ad locum istum, semper adver-
sum Dominum contendisti. 8 Nam et in
Horeb provocasti eum, et iratus delere te
voluit, 9 Quando ascendi in montem, ut
acciperem tabulas lapideas, tabulas pacti quod
pepigit vobiscum Dominus: et perseveravi in
monte quadraginta diebus ac noctibus, panem
non comedens, et aquam non bibens. 10 De-
ditque mihi Dominus duas tabulas lapideas
scriptas digito Dei, et continentes omnia verba
quæ vobis locutus est in monte de medio
ignis, quando concio populi congregata est.
11 Cumque transissent quadraginta dies, et
totidem noctes, dedit mihi Dominus duas
tabulas lapideas, tabulas fœderis, 12 Dixitque
mihi: Surge, et descende hinc cito: quia
populus tuus, quem eduxisti de Ægypto,
deseruerunt velociter viam quam demonstrasti
eis, feceruntque sibi conflatile. 13 Rursumque
ait Dominus ad me: Cerno quod populus iste
duræ cervicis sit: 14 Dimitte me ut
conteram eum, et deleam nomen ejus de
sub cælo, et constituam te super gentem,
quæ hac major et fortior sit. 15 Cumque
de monte ardente descenderem, et duas tabulas
fœderis utraque tenerem manu, 16 Vidis-
semque vos peccasse Domino Deo vestro, et
fecisse vobis vitulum conflatilem, ac deseruisse
velociter viam ejus, quam vobis ostenderat;

17 וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל
שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ 18 וָאֶתְנַפַּל
לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי
עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 19 כִּי יָגֹרְתִּי
מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה
עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃ 20 וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף
יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם־בְּעַד
אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא׃ 21 וְאֶת־חַטַּאתְכֶם
אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף
אֹתוֹ ׀ בָּאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד
אֲשֶׁר־דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־
הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן־הָהָר׃ 22 וּבְתַבְעֵרָה
וּבְמַסָּה וּבְקִבְרֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים הֱיִיתֶם
אֶת־יְהוָה׃ 23 וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ
בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃
24 מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי
אֶתְכֶם׃ 25 וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת
אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה
אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם׃ 26 וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי
יֱהוִה אַל־תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר
פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה׃ 27 זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם
הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃ 28 פֶּן־
יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי
יְכֹלֶת יְהוָה לַהֲבִיאָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם
לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃ 29 וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדֹל וּבִזְרֹעֲךָ
הַנְּטוּיָה׃ פ

פרשה י׃

1 בָּעֵת הַהִוא אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל־לְךָ
שְׁנֵי־לוּחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי
הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְּךָ אֲרוֹן עֵץ׃ 2 וְאֶכְתֹּב עַל־
הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן׃

*17 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔῤῥιψα αὐτὰς
ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον
ὑμῶν. 18 Καὶ ἐδεήθην ἐναντίον Κυρίου δεύτερον
καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ὧν
ἡμάρτετε, ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ παροξῦναι αὐτόν· 19 Καὶ ἔκφοβός εἰμι διὰ
τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ'
ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ εἰσήκουσε Κύριος
ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ. 20 Καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν
ἐθυμώθη ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ ηὐξάμην καὶ περὶ
Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. 21 Καὶ τὴν ἁμαρτίαν
ὑμῶν ἣν ἐποιήσατε, τὸν μόσχον, ἔλαβον αὐτὸν καὶ
κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρί, καὶ συνέκοψα αὐτὸν
καταλέσας σφόδρα ἕως ἐγένετο λεπτόν· καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ κονιορτός, καὶ ἔῤῥιψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν
χειμάῤῥουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους. 22 Καὶ
ἐν τῷ ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς
μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε Κύριον.
23 Καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης
Βαρνὴ λέγων Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν
ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου
τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ
εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ· 24 Ἀπειθοῦντες
ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη
ὑμῖν· 25 Καὶ ἐδεήθην ἔναντι Κυρίου τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ὅσας ἐδεήθην, εἶπε
γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· 26 Καὶ εὐξάμην
πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα Κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ
ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἣν
ἐλυτρώσω, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ
καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ· 27 Μνήσθητι
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν θεραπόντων σου
οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ, μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν
σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ
ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν· 28 Μὴ εἴπωσιν οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν
λέγοντες Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ
μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἀποκτεῖναι αὐτούς. 29 Καὶ οὗτοι λαός σου καὶ
κλῆρός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ
καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.*

ΚΕΦ. ι'.

*1 ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς μέ
Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς
πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις
σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην· 2 Καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς
πλάκας τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις
ἃς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς εἰς τὴν κιβωτόν.*

17 Projeci tabulas de manibus meis, confregi-
que eas in conspectu vestro. 18 Et procidi
ante Dominum sicut prius, quadraginta diebus
et noctibus panem non comedens, et aquam non
bibens propter omnia peccata vestra quæ ges-
sistis contra Dominum, et eum ad iracundiam
provocastis: 19 Timui enim indignationem
et iram illius, qua adversum vos concitatus,
delere vos voluit. Et exaudivit me Dominus
etiam hac vice. 20 Adversum Aaron quoque
vehementer iratus, voluit eum conterere, et pro
illo similiter deprecatus sum. 21 Peccatum
autem vestrum quod feceratis, id est, vitulum,
arripiens, igne combussi, et in frusta commi-
nuens, omninoque in pulverem redigens, projeci
in torrentem, qui de monte descendit. 22 In
incendio quoque et in tentatione, et in
Sepulchris concupiscentiæ provocastis Domi-
num: 23 Et quando misit vos de Cadesbarne,
dicens: Ascendite, et possidete terram, quam
dedi vobis, et contempsistis imperium Domini
Dei vestri, et non credidistis ei, neque vocem
ejus audire voluistis: 24 Sed semper fuistis
rebelles a die qua nosse vos cœpi. 25 Et
jacui coram Domino quadraginta diebus ac
noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar,
ne deleret vos ut fuerat comminatus: 26 Et
orans dixi: Domine Deus, ne disperdas
populum tuum et hereditatem tuam, quam
redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti
de Ægypto in manu forti. 27 Recordare
servorum tuorum Abraham, Isaac, et Jacob:
ne aspicias duritiam populi hujus, et impieta-
tem atque peccatum: 28 Ne forte dicant
habitatores terræ, de qua eduxisti nos: Non
poterat Dominus introducere eos in terram,
quam pollicitus est eis, et oderat illos:
idcirco eduxit, ut interficeret eos in solitudine;
29 Qui sunt populus tuus et hereditas tua,
quos eduxisti in fortitudine tua magna, et in
brachio tuo extento.

CAPUT X.

1 In tempore illo dixit Dominus ad me.
Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut priores
fuerunt, et ascende ad me in montem:
faciesque arcam ligneam, 2 Et scribam in
tabulis verba quæ fuerunt in his quas
ante confregisti, ponesque eas in arca.

4. ויכתב. Can this be indefinite, or passive? It is not said here that God wrote: cf. LXX v. 2

7 לא הָיָה, non habuit, = hath never had, : statement unnatural in the mouth of Moses, but natural in the interpolated note, vv. 6-9.

3 וָאַעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת
אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וָאַעַל הָהָרָה וּשְׁנֵי
הַלֻּחֹת בְּיָדִי׃ 4 וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב
הָרִאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָֹה אֲלֵיכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם
הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְהוָֹה אֵלָי׃ 5 וָאֵפֶן וָאֵרֵד
מִן־הָהָר וָאָשִׂם אֶת־הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָֹה׃
6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֹת בְּנֵי־יַעֲקָן
מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֵר שָׁם וַיְכַהֵן
אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 מִשָּׁם נָסְעוּ הַגֻּדְגֹּדָה
וּמִן־הַגֻּדְגֹּדָה יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי־מָיִם׃
8 בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל יְהוָֹה אֶת־שֵׁבֶט
הַלֵּוִי לָשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָֹה לַעֲמֹד
לִפְנֵי יְהוָֹה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק
וְנַחֲלָה עִם־אֶחָיו יְהוָֹה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לוֹ׃ 10 וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי
בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָֹה אֵלַי גַּם
בַּפַּעַם הַהִוא לֹא־אָבָה יְהוָֹה הַשְׁחִיתֶךָ׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי
הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם׃ פ 12 וְעַתָּה
יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי
אִם־לְיִרְאָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָֹה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ 13 לִשְׁמֹר
אֶת־מִצְוֹת יְהוָֹה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃ 14 הֵן לַיהוָֹה
אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ
וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ׃ 15 רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָֹה
לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם
בָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 16 וּמַלְתֶּם
אֵת עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ
עוֹד׃ 17 כִּי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל
הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא
יִקַּח שֹׁחַד׃ 18 עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם
וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃
19 וַאֲהַבְתֶּם אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 20 אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא
אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃

3 Καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ
ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας ὡς αἱ πρῶται, καὶ
ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσί
μου. 4 Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν
γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε
Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς Κύριος ἐμοί. 5 Καὶ ἐπιστρέψας
κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς
τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετεί-
λατό μοι Κύριος. 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ
Βηρὼθ υἱῶν Ἰακὶμ Μισαδαΐ· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν
καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ. 7 Ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγάδ, καὶ ἀπὸ
Γαδγὰδ εἰς Ἐτεβαθά, γῆ χείμαῤῥοι ὑδάτων. 8 Ἐν
ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ
αἴρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι
ἔναντι Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 Διὰ τοῦτο
οὐκ ἔστι τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ,
καθότι εἶπεν αὐτῷ. 10 Κἀγὼ εἱστήκειν ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ
εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ
οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. 11 Καὶ
εἶπε Κύριος πρός μέ Βάδιζε ἄπαρον ἐναντίον τοῦ
λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομείτω-
σαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι
αὐτοῖς. 12 Καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί Κύριος ὁ θεός σου
αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἀλλ᾽ ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν
σου, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ
ἀγαπᾷν αὐτόν, καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
13 Φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι
σήμερον ἵνα εὖ σοι ᾖ; 14 Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου
ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ
πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· 15 Πλὴν τοὺς πατέρας
ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτούς, καὶ ἐξελέ-
ξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. 16 Καὶ
περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν
τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε· 17 Ὁ γὰρ Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν
Κυρίων, ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός,
ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον,
18 Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ,
καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ
ἱμάτιον. 19 Καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον·
προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 20 Κύριον τὸν
θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς
αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ·

3 Feci igitur arcam de lignis setim. Cumque
dolassem duas tabulas lapideas instar priorum,
ascendi in montem, habens eas in manibus.
4 Scripsitque in tabulis, juxta id quod prius
scripserat, verba decem, quæ locutus est
Dominus ad vos in monte de medio ignis,
quando populus congregatus est: et dedit eas
mihi. 5 Reversusque de monte, descendi, et
posui tabulas in arcam, quam feceram, quæ
hucusque ibi sunt, sicut mihi præcepit Do-
minus. 6 Filii autem Israel moverunt castra
ex Beroth filiorum Jacan in Mosera, ubi
Aaron mortuus ac sepultus est, pro quo,
sacerdotio functus est Eleazar filius ejus.
7 Inde venerunt in Gadgad: de quo loco
profecti, castrametati sunt in Jetebatha, in
terra aquarum atque torrentium. 8 Eo
tempore separavit tribum Levi, ut portaret
arcam fœderis Domini, et staret coram eo in
ministerio, ac benediceret in nomine illius
usque in præsentem diem. 9 Quam ob rem
non habuit Levi partem, neque possessionem
cum fratribus suis: quia ipse Dominus
possessio ejus est, sicut promisit ei Dominus
Deus tuus. 10 Ego autem steti in monte,
sicut prius, quadraginta diebus ac noctibus:
exaudivitque me Dominus etiam hac vice, et
te perdere noluit. 11 Dixitque mihi: Vade,
et præcede populum, ut ingrediatur, et pos-
sideat terram, quam juravi patribus eorum ut
traderem eis. 12 Et nunc Israel, quid
Dominus Deus tuus petit a te, nisi ut timeas
Dominum Deum tuum, et ambules in viis ejus,
et diligas eum, ac servias Domino Deo tuo in
toto corde tuo, et in tota anima tua: 13 Cus-
todiasque mandata Domini, et ceremonias ejus,
quas ego hodie præcipio tibi, ut bene sit tibi?
14 En Domini Dei tui cælum est, et cælum
cæli, terra, et omnia quæ in ea sunt: 15 Et
tamen patribus tuis conglutinatus est Dominus,
et amavit eos, elegitque semen eorum post eos,
id est, vos, de cunctis gentibus, sicut hodie
comprobatur. 16 Circumcidite igitur præ-
putium cordis vestri, et cervicem vestram ne
induretis amplius: 17 Quia Dominus Deus
vester, ipse est Deus deorum, et Dominus
dominantium, Deus magnus et potens, et terri-
bilis, qui personam non accipit, nec munera.
18 Facit judicium pupillo et viduæ, amat
peregrinum, et dat ei victum atque vestitum;
19 Et vos ergo amate peregrinos, quia et
ipsi fuistis advenæ in terra Ægypti. 20 Domi-
num Deum tuum timebis, et ei soli servies:
ipsi adhærebis, jurabisque in nomine illius.

21 הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה
אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלֹת וְאֶת־הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃ 22 בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ
אֲבֹתֶיךָ מִצְרָיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃

פרשה יא׃

1 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ
מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־
הַיָּמִים׃ 2 וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי ׀ לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוּסַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גָּדְלוֹ אֶת־יָדוֹ הַחֲזָקָה
וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃ 3 וְאֶת־אֹתֹתָיו וְאֶת־מַעֲשָׂיו
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרָיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ 4 וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל
מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת־מֵי
יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם
יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 5 וַאֲשֶׁר עָשָׂה
לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃
6 וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב
בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
וַתִּבְלָעֵם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם וְאֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֵת
כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
7 כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאֹת אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה
הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 8 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־
הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן
תֶּחֶזְקוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 9 וּלְמַעַן
תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ
זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ס 10 כִּי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ
מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר
תִּזְרַע אֶת־זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן
הַיָּרָק׃ 11 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר
הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה־מָּיִם׃ 12 אֶרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד
אַחֲרִית שָׁנָה׃ ס 13 וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ
תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃

21 Οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεός σου, ὅστις
ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα ἃ
ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου· 22 Ἐν ἑβδομήκοντα
ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον,
νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ θεός σου ὡσεὶ τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

ΚΕΦ. ιαʹ.

1 ΚΑΙ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου, καὶ
φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας. 2 Καὶ γνώσεσθε σήμερον ὅτι
οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἴδασιν οὐδὲ ἴδοσαν
τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα
αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλόν, 3 Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραῷ βασι-
λεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, 4 Καὶ ὅσα
ἐποίησε τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ ἅρματα
αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν,
ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ
προσώπου αὐτῶν, καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν
ὀπίσω ὑμῶν, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας, 5 Καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, 6 Καὶ ὅσα
ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοῖς Ἐλιὰβ υἱοῦ
Ῥουβήν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν
αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ
πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ
παντὸς Ἰσραήλ· 7 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ἐν
ὑμῖν σήμερον. 8 Καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα ζῆτε
καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσετε
τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν· 9 Ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ
τῆς γῆς ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 10 Ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν
εἰσπορεύῃ ὑμεῖς ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ
γῆ Αἰγύπτου ἐστίν, ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν, ὅταν
σπείρωσι τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσι τοῖς ποσὶν αὐτῶν
ὡσεὶ κῆπον λαχανείας 11 Ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδεινή, ἐκ
τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ· 12 Γῆ ἣν
Κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διὰ παντός,
οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ
ἐνιαυτοῦ. 13 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς
ἐντολὰς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾶν
Κύριον τὸν θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

21 Ipse est laus tua, et Deus tuus, qui fecit
tibi hæc magnalia et terribilia, quæ viderunt
oculi tui. 22 In septuaginta animabus
descenderunt patres tui in Ægyptum: et
ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus
tuus sicut astra cæli.

CAPUT XI.

1 AMA itaque Dominum Deum tuum, et
observa præcepta ejus et ceremonias, judicia
atque mandata, omni tempore. 2 Cognoscite
hodie quæ ignorant filii vestri, qui non
viderunt disciplinam Domini Dei vestri,
magnalia ejus et robustam manum, extentum-
que brachium, 3 Signa et opera quæ fecit in
medio Ægypti Pharaoni regi, et universæ
terræ ejus, 4 Omnique exercitui Ægyptiorum,
et equis ac curribus: quo modo operuerint eos
aquæ maris Rubri, cum vos persequerentur, et
deleverit eos Dominus usque in præsentem
diem: 5 Vobisque quæ fecerit in solitudine,
donec veniretis ad hunc locum: 6 Et Dathan
atque Abiron filiis Eliab, qui fuit filius Ruben:
quos aperto ore suo terra absorbuit, cum
domibus et tabernaculis, et universa substantia
eorum, quam habebant in medio Israel.
7 Oculi vestri viderunt omnia opera Domini
magna quæ fecit, 8 Ut custodiatis universa
mandata illius, quæ ego hodie præcipio vobis,
et possitis introire, et possidere terram, ad
quam ingredimini, 9 Multoque in ea vivatis
tempore: quam sub juramento pollicitus est
Dominus patribus vestris, et semini eorum,
lacte et melle manantem. 10 Terra enim, ad
quam ingrederis possidendam, non est sicut
terra Ægypti, de qua existi, ubi jacto semine
in hortorum morem aquæ ducuntur irriguæ:
11 Sed montuosa est et campestris, de cælo
exspectans pluvias; 12 Quam Dominus
Deus tuus semper invisit, et oculi illius
in ea sunt a principio anni usque ad finem
ejus. 13 Si ergo obedieritis mandatis meis,
quæ ego hodie præcipio vobis, ut diligatis
Dominum Deum vestrum, et serviatis ei in
toto corde vestro, et in tota anima vestra:

14 וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃
15 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ 16 הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 17 וְחָרָה אַף־יְהוָה
בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם
מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נֹתֵן לָכֶם׃ 18 וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
19 וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ 20 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ 21 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ׃ ס 22 כִּי אִם־שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בוֹ׃ 23 וְהוֹרִישׁ
יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם
וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃
24 כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם
בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־
הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה
גְּבֻלְכֶם׃ 25 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם
פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם יִתֵּן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־
פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר לָכֶם׃

ס ס ס מז

26 רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה
וּקְלָלָה׃ 27 אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ 28 וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־
יְדַעְתֶּם׃ ס 29 וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־
הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר עֵיבָל׃

14 Καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρώϊμον
καὶ ὄψιμον, καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν
σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου, 15 Καὶ δώσει χορτάσματα ἐν
τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου. 16 Καὶ φαγὼν
καὶ ἐμπλησθεὶς πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ
καρδία σου, καὶ παραβῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς
ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς· 17 Καὶ θυμωθεὶς
ὀργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῇ τὸν οὐρανόν, καὶ
οὐκ ἔσται ὑετὸς καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς,
καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς
Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν. 18 Καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα
ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν,
καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν,
καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν· 19 Καὶ
διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς,
καθημένου σου ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ,
καὶ καθεύδοντός σου καὶ διανισταμένου σου· 20 Καὶ
γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ
τῶν πυλῶν ὑμῶν, 21 Ἵνα μακροημερεύσητε, καὶ
αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καθὼς αἱ
ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 22 Καὶ ἔσται ἐὰν
ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν
θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ, 23 Καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος
πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ
κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ
ὑμεῖς. 24 Πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ
ἴχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρήμου
καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου,
ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ
δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια σου. 25 Οὐκ ἀντιστήσεται
οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· καὶ τὸν φόβον ὑμῶν
καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ'
αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς. 26 Ἰδοὺ ἐγὼ
δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν
κατάραν· 27 Τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς
ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον, 28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκού-
σητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς
ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε. 29 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ
σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ'
ὄρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβάλ.

14 Dabit pluviam terræ vestræ temporaneam
et serotinam, ut colligatis frumentum, et
vinum, et oleum, 15 Fœnumque ex agris ad
pascenda jumenta, et ut ipsi comedatis ac
saturemini. 16 Cavete ne forte decipiatur cor
vestrum, et recedatis a Domino, serviatisque
diis alienis, et adoretis eos: 17 Iratusque
Dominus claudat cælum, et pluviæ non
descendant, nec terra det germen suum,
pereatisque velociter de terra optima, quam
Dominus daturus est vobis. 18 Ponite hæc
verba mea in cordibus et in animis vestris,
et suspendite ea pro signo in manibus, et
inter oculos vestros collocate. 19 Docete filios
vestros ut illa meditentur; quando sederis in
domo tua, et ambulaveris in via, et accubueris
atque surrexeris. 20 Scribes ea super postes
et januas domus tuæ: 21 Ut multiplicentur
dies tui, et filiorum tuorum, in terra quam
juravit Dominus patribus tuis, ut daret eis
quamdiu cælum imminet terræ. 22 Si enim
custodieritis mandata quæ ego præcipio vobis,
et feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum
vestrum, et ambulétis in omnibus viis ejus,
adhærentes ei, 23 Disperdet Dominus omnes
gentes istas ante faciem vestram, et possidebitis
eas, quæ majores et fortiores vobis sunt.
24 Omnis locus, quem calcaverit pes vester,
vester erit. A deserto, et a Libano, a flumine
magno Euphrate usque ad mare occidentale
erunt termini vestri. 25 Nullus stabit contra
vos: terrorem vestrum et formidinem dabit
Dominus Deus vester super omnem terram
quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis.
26 En propono in conspectu vestro hodie
benedictionem et maledictionem: 27 Bene-
dictionem, si obedieritis mandatis Domini
Dei vestri, quæ ego hodie præcipio vobis:
28 Maledictionem, si non obedieritis mandatis
Domini Dei vestri, sed recesseritis de via,
quam ego nunc ostendo vobis, et ambu-
laveritis post deos alienos, quos ignoratis.
29 Cum vero introduxerit te Dominus Deus
tuus in terram ad quam pergis habitandam,
pones benedictionem super montem Ga-
rizim, maledictionem super montem Hebal:

30 הֲלֹא־הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ
מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃
31 כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם
וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ׃ 32 וּשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃

פרשה יב׃

1 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־
אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃ 2 אַבֵּד תְּאַבְּדוּן
אֶת־כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
עַל־הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת
כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ 3 וְנִתַּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם
וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן
בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם
אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃ 4 לֹא־תַעֲשׂוּן
כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם
לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ
וּבָאתָ שָּׁמָּה׃ 6 וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם
וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת
יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם
וְצֹאנְכֶם׃ 7 וַאֲכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם
אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
8 לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה
הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃ 9 כִּי לֹא־
בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 10 וַעֲבַרְתֶּם
אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם
מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם־בֶּטַח׃
11 וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל־
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרֻמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר
נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ 12 וּשְׂמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם
וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאַמְהֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם׃

30 *Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν
δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναὰν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ
δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὸλ πλησίον τῆς δρυὸς
τῆς ὑψηλῆς; 31 Ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδά-
νην, εἰσελθόντες κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας,
καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ. 32 Καὶ φυλάξεσθε τοῦ
ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς
κρίσεις ταύτας ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν
σήμερον.*

ΚΕΦ. *ιβ΄.*

1 ΚΑΙ *ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις ἃς
φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς
ἡμέρας ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς. 2 Ἀπωλείᾳ
ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν
ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς,
ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ
ὑποκάτω δένδρου δασέως· 3 Καὶ κατασκάψετε τοὺς
βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν,
καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν
θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί, καὶ ἀπολεῖται τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. 4 Οὐ ποιήσετε
οὕτω Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν· 5 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον
ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων ὑμῶν, ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ
ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ ἐλεύσεσθε ἐκεῖ·
6 Καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ
θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς
εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν καὶ τὰς ὁμολογίας
ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν
προβάτων ὑμῶν· 7 Καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον
Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν
οὗ ἐὰν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρα, ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν,
καθότι εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ θεός σου. 8 Οὐ ποιή-
σετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον ἕκαστος
τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ· 9 Οὐ γὰρ ἥκατε ἕως τοῦ
νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν
ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν. 10 Καὶ
διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν,
καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν
τῶν κύκλῳ, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας. 11 Καὶ
ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὰ ὁλοκαυτώματα
ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα
ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν
ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἂν εὔξησθε Κυρίῳ τῷ
θεῷ ὑμῶν· 12 Καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου
τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ
παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν
ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν.*

30 Qui sunt trans Jordanem, post viam quæ
vergit ad solis occubitum, in terra Chananæi,
qui habitat in campestribus contra Galgalam,
quæ est juxta vallem tendentem et intrantem
procul. 31 Vos enim transibitis Jordanem,
ut possideatis terram, quam Dominus Deus
vester daturus est vobis, ut habeatis et
possideatis illam. 32 Videte ergo ut impleatis
ceremonias atque judicia, quæ ego hodie
ponam in conspectu vestro.

CAPUT XII.

1 Hæc sunt præcepta atque judicia, quæ
facere debetis in terra, quam Dominus Deus
patrum tuorum daturus est tibi, ut possideas
eam cunctis diebus quibus super humum
gradieris. 2 Subvertite omnia loca, in quibus
coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos
suos super montes excelsos et colles, et subter
omne lignum frondosum. 3 Dissipate aras
eorum, et confringite statuas, lucos igne
comburite, et idola comminuite: disperdite
nomina eorum de locis illis. 4 Non facietis
ita Domino Deo vestro: 5 Sed ad locum,
quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis
tribubus vestris, ut ponat nomen suum ibi, et
habitet in eo, venietis: 6 Et offeretis in loco
illo holocausta et victimas vestras, decimas et
primitias manuum vestrarum, et vota atque
donaria, primogenita boum et ovium. 7 Et
comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri:
ac lætabimini in cunctis, ad quæ miseritis
manum, vos et domus vestræ, in quibus bene-
dixerit vobis Dominus Deus vester. 8 Non
facietis ibi quæ nos hic facimus hodie, singuli
quod sibi rectum videtur. 9 Neque enim
usque in præsens tempus venistis ad requiem,
et possessionem, quam Dominus Deus vester
daturus est vobis. 10 Transibitis Jordanem,
et habitabitis in terra, quam Dominus Deus
vester daturus est vobis, ut requiescatis a
cunctis hostibus per circuitum: et absque
ullo timore habitetis. 11 In loco quem elegerit
Dominus Deus vester, ut sit nomen ejus in
eo; illuc omnia, quæ præcipio, conferetis,
holocausta, et hostias, ac decimas, et primitias
manuum vestrarum: et quidquid præcipuum
est in muneribus, quæ vovebitis Domino.
12 Ibi epulabimini coram Domino Deo
vestro, vos et filii ac filiæ vestræ, famuli
et famulæ, atque Levites qui in urbibus
vestris commoratur; neque enim habet
aliam partem et possessionem inter vos.

13 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם
אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ 14 כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה
עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃
15 רַק בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח ׀ וְאָכַלְתָּ
בָשָׂר כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ
בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי
וְכָאַיָּל׃ 16 רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל־הָאָרֶץ
תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ 17 לֹא־תוּכַל לֶאֱכֹל
בִּשְׁעָרֶיךָ מַעְשַׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר
תִּדֹּר וְנִדְבֹתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ׃ 18 כִּי
אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח
יָדֶךָ׃ 19 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲזֹב אֶת־הַלֵּוִי
כָּל־יָמֶיךָ עַל־אַדְמָתֶךָ׃ ס 20 כִּי־יַרְחִיב
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר כִּי־תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל
בָּשָׂר בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר׃
21 כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ
מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת
נַפְשֶׁךָ׃ 22 אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת־הַצְּבִי
וְאֶת־הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר
יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ׃ 23 רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל
הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכַל
הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר׃ 24 לֹא תֹּאכְלֶנּוּ עַל־
הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ 25 לֹא תֹּאכְלֶנּוּ
לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 26 רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר־
יִהְיוּ לְךָ וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה׃ 27 וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ
הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְדַם־זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃ 28 שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן
יִיטַב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי
תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
ס 29 כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לָרֶשֶׁת
אוֹתָם מִפָּנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃

13 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὁλοκαυτώ-
ματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἴδῃς, 14 Ἀλλ'
ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός
σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε
τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. 15 Ἀλλ' ἢ ἐν
πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φαγῇ κρέα κατὰ
τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ
σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ
καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ
ἔλαφον· 16 Πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ. 17 Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν
ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ
οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν
βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας τὰς
εὐχὰς ὅσας ἂν εὔξησθε καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ
τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου. 18 Ἀλλ' ἢ ἐναντίον
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ
ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ
ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου
καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς
πόλεσιν ὑμῶν· καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα οὗ ἐὰν ἐπιβάλῃς τὴν
χεῖρά σου. 19 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς
τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἂν ζῇς
ἐπὶ τῆς γῆς. 20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ
θεός σου τὰ ὅριά σου καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἐρεῖς
Φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου ὥστε
φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ
κρέα. 21 Ἐὰν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ σου ὁ τόπος ὃν ἂν
ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ
ἀπὸ τῶν προβάτων σου, ὧν ἂν δῷ ὁ θεός σοι, ὃν
τρόπον ἐνετειλάμην σοι, καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσί σου
κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου· 22 Ὡς ἔσθεται
ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος
ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται. 23 Πρόσεχε
ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχή·
οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν· 24 Οὐ
φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ· 25 Οὐ
φαγῇ αὐτό, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου
μετὰ σέ, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν
ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου. 26 Πλὴν τὰ ἅγιά
σου, ἐὰν γένηταί σοι, καὶ τὰς εὐχάς σου λαβὼν ἥξεις
εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, 27 Καὶ ποιήσεις
τὰ ὁλοκαυτώματά σου· τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν
θυσιῶν σου προσχεεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ.
28 Φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς
λόγους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι, ἵνα εὖ σοι γένηται
καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος, ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν
καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου.
29 Ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ
ἔθνη, εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι τὴν
γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρο-
νομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,

13 Cave ne offeras holocausta tua in omni loco,
quem videris; 14 Sed in eo, quem elegerit
Dominus, in una tribuum tuarum offeres
hostias, et facies quæcumque præcipio tibi.
15 Sin autem comedere volueris, et te
esus carnium delectaverit, occide, et comede
juxta benedictionem Domini Dei tui, quam
dedit tibi in urbibus tuis: sive immun-
dum fuerit, hoc est, maculatum et debile:
sive mundum, hoc est, integrum et sine
macula, quod offerri licet, sicut capream
et cervum comedes, 16 Absque esu duntaxat
sanguinis, quem super terram quasi aquam
effundes. 17 Non poteris comedere in oppidis
tuis decimam frumenti, et vini, et olei tui,
primogenita armentorum et pecorum, et omnia
quæ voveris, et sponte offerre volueris, et pri-
mitias manuum tuarum: 18 Sed coram Domino
Deo tuo comedes ea, in loco quem elegerit
Dominus Deus tuus, tu et filius tuus, et filia
tua, et servus et famula, atque Levites qui manet
in urbibus tuis: et lætaberis et reficieris coram
Domino Deo tuo, in cunctis ad quæ extenderis
manum tuam. 19 Cave ne derelinquas
Levitem in omni tempore quo versaris in
terra. 20 Quando dilataverit Dominus Deus
tuus terminos tuos, sicut locutus est tibi, et
volueris vesci carnibus, quas desiderat anima
tua: 21 Locus autem, quem elegerit Dominus
Deus tuus ut sit nomen ejus ibi, si procul
fuerit, occides de armentis et pecoribus, quæ
habueris, sicut præcepi tibi, et comedes
in oppidis tuis, ut tibi placet. 22 Sicut
comeditur caprea et cervus, ita vesceris eis:
et mundus et immundus in commune vescentur.
23 Hoc solum cave, ne sanguinem comedas;
sanguis enim eorum pro anima est: et idcirco
non debes animam comedere cum carnibus:
24 Sed super terram fundes quasi aquam,
25 Ut bene sit tibi et filiis tuis post te, cum
feceris quod placet in conspectu Domini.
26 Quæ autem sanctificaveris, et voveris
Domino, tolles, et venies ad locum, quem
elegerit Dominus; 27 Et offeres oblationes
tuas carnem et sanguinem super altare Domini
Dei tui: sanguinem hostiarum fundes in
altari: carnibus autem ipse vesceris. 28 Ob-
serva et audi omnia quæ ego præcipio
tibi, ut bene sit tibi et filiis tuis post te in
sempiternum, cum feceris quod bonum
est et placitum in conspectu Domini Dei
tui. 29 Quando disperdiderit Dominus
Deus tuus ante faciem tuam gentes, ad
quas ingredieris possidendas, et possederis
eas, atque habitaveris in terra earum:

30 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי
הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם
לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אָנִי׃ 31 לֹא־תַעֲשֶׂה
כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה
אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃

פרשה יג׃

1 אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תֹסֵף עָלָיו וְלֹא
תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ פ 2 כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ
נָבִיא אוֹ חֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת
אוֹ מוֹפֵת׃ 3 וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־
דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃ 4 לֹא
תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־
חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ 5 אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ
וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ
תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃
6 וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא
יוּמָת כִּי דִבֶּר־סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם ׀ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ
מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבִעַרְתָּ
הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס 7 כִּי יְסִיתְךָ
אָחִיךָ בֶן־אִמֶּךָ אוֹ־בִנְךָ אוֹ־בִתְּךָ אוֹ ׀
אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר
לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
לֹא יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃ 8 מֵאֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ
אוֹ הָרְחֹקִים מִמֶּךָּ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־
קְצֵה הָאָרֶץ׃ 9 לֹא־תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע
אֵלָיו וְלֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא־תַחְמֹל
וְלֹא־תְכַסֶּה עָלָיו׃ 10 כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ
יָדְךָ תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשׁוֹנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־
הָעָם בָּאַחֲרֹנָה׃ 11 וּסְקַלְתּוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת
כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
12 וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא־יוֹסִפוּ
לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ ס

30 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι
αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου σου, λέγων Πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη
ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω κἀγώ. 31 Οὐ
ποιήσεις οὕτω τῷ θεῷ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα
Κυρίου, ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν,
ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν. 32 Πᾶν ῥῆμα
ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ
ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτό, οὐδὲ ἀφελεῖς
ἀπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγʹ.

1 Ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμε-
νος τὸ ἐνύπνιον καὶ δῷ σοι σημεῖον ἢ τέρας, 2 Καὶ
ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σὲ λέγων
Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ
οἴδατε, 3 Οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου
ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο·
ὅτι πειράζει Κύριος ὁ θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι εἰ
ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. 4 Ὀπίσω
Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε, καὶ τοῦτον
φοβηθήσεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε
καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε. 5 Καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος
ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται·
ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου
τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσα-
μένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῶσαί σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
ἧς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν
αὐτῇ, καὶ ἀφανιεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
6 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός
σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ, ἢ ἡ
γυνή σου ἡ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου,
λάθρα λέγων Βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς
ἑτέροις οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, 7 Ἀπὸ
τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν
ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, 8 Οὐ συνθελήσεις
αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ
ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ
οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν. 9 Ἀναγγέλλων
ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ'
αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες
παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ· 10 Καὶ λιθοβολήσουσιν
αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποσ-
τῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος
σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 11 Καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, και οὐ προσθήσει
ποιῆσαι ἔτι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

30 Cave ne imiteris eas, postquam te fuerint
introeunte subversæ, et requiras ceremonias
earum, dicens: Sicut coluerunt gentes istæ
deos suos, ita et ego colam. 31 Non facies
similiter Domino Deo tuo. Omnes enim
abominationes, quas aversatur Dominus,
fecerunt diis suis, offerentes filios et filias,
et comburentes igni. 32 Quod præcipio tibi,
hoc tantum facito Domino: nec addas quid-
quam, nec minuas.

CAPUT XIII.

1 Si surrexerit in medio tui prophetes, aut
qui somnium vidisse se dicat, et prædixerit
signum atque portentum: 2 Et evenerit quod
locutus est, et dixerit tibi: Eamus, et
sequamur deos alienos quos ignoras, et servi-
amus eis: 3 Non audies verba prophetæ illius
aut somniatoris: quia tentat vos Dominus
Deus vester, ut palam fiat utrum diligatis
eum an non, in toto corde, et in tota anima
vestra. 4 Dominum Deum vestrum sequimini,
et ipsum timete, et mandata illius custodite,
et audite vocem ejus: ipsi servietis, et ipsi
adhærebitis. 5 Propheta autem ille aut fictor
somniorum interficietur: quia locutus est ut
vos averteret a Domino Deo vestro, qui eduxit
vos de terra Ægypti, et redemit vos de domo
servitutis: ut errare te faceret de via, quam
tibi præcepit Dominus Deus tuus: et auferes
malum de medio tui. 6 Si tibi voluerit per-
suadere frater tuus filius matris tuæ, aut filius
tuus vel filia, sive uxor quæ est in sinu tuo,
aut amicus, quem diligis ut animam tuam,
clam dicens: Eamus, et serviamus diis alienis,
quos ignoras tu, et patres tui, 7 Cunctarum
in circuitu gentium, quæ juxta vel procul
sunt, ab initio usque ad finem terræ, 8 Non
acquiescas ei, nec audias, neque parcat ei
oculus tuus ut miserearis et occultes eum,
9 Sed statim interficies; sit primum manus
tua super eum, et postea omnis populus mittat
manum. 10 Lapidibus obrutus necabitur: quia
voluit te abstrahere a Domino Deo tuo, qui
eduxit te de terra Ægypti, de domo servitutis:
11 Ut omnis Israel audiens timeat, et nequa-
quam ultra faciat quippiam hujus rei simile.

13 כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָֹה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר׃
14 יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ
אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ 15 וְדָרַשְׁתָּ
וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן
הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃
16 הַכֵּה תַכֶּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי־
חָרֶב הַחֲרֵם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־
בְּהֶמְתָּהּ לְפִי־חָרֶב׃ 17 וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ
תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־
הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָֹה אֱלֹהֶיךָ
וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד׃ 18 וְלֹא־
יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב
יְהוָֹה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן־לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ
וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ 19 כִּי
תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־
כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ׃ ס

פרשה יד׃

1 בָּנִים אַתֶּם לַיהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם לֹא
תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא־תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם
לָמֵת׃ 2 כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָֹה אֱלֹהֶיךָ
וּבְךָ בָּחַר יְהוָֹה לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה
מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
ס 3 לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה׃ 4 זֹאת
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכֵלוּ שׁוֹר שֵׂה כְשָׂבִים
וְשֵׂה עִזִּים׃ 5 אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ
וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וָזָמֶר׃ 6 וְכָל־בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת
פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת מַעֲלַת
גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ׃ 7 אַךְ אֶת־
זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי
הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה אֶת־הַגָּמָל וְאֶת־הָאַרְנֶבֶת
וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הֵמָּה וּפַרְסָה
לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃ 8 וְאֶת־
הַחֲזִיר כִּי־מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְלֹא גֵרָה
טָמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ
וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ׃ ס 9 אֶת־זֶה
תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ
סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ׃ 10 וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־
לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכֵלוּ טָמֵא הוּא
לָכֶם׃ ס 11 כָּל־צִפּוֹר טְהֹרָה תֹּאכֵלוּ׃

12 Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ὧν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ λεγόντων 13 Ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν αὐτῶν λέγοντες Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ᾔδειτε, 14 Καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐρευνήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν, 15 Ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· 16 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι. 17 Καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρί σου, ἵνα ἀποστραφῇ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ δώσῃ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσῃ σε καὶ πληθύνῃ σε ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, 18 Ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ΥΙΟΙ ἐστε Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ· 2 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ σὲ ἐξελέξατο Κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. 3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα. 4 Ταῦτα κτήνη ἃ φάγεσθε· μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἀμνὸν ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν, 5 Ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ πύγαργον, ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν· 6 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε. 7 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὁπλὰς καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας, τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον· ὅτι ἀνάγουσι μηρυκισμὸν καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστί. 8 Καὶ τὸν ὗν, ὅτι διχηλεῖ ὁπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὀνυχιστῆρας ὁπλῆς, καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε. 9 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ ὕδατι· πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες φάγεσθε. 10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε, ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστίν. 11 Πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε.

12 Si audieris in una urbium tuarum, quas Dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum, dicentes aliquos: 13 Egressi sunt filii Belial de medio tui, et averterunt habitatores urbis suæ, atque dixerunt: Eamus, et serviamus diis alienis quos ignoratis: 14 Quære solicite et diligenter, rei veritate perspecta, si inveneris certum esse quod dicitur, et abominationem hanc opere perpetratam, 15 Statim percuties habitatores urbis illius in ore gladii, et delebis eam ac omnia quæ in illa sunt, usque ad pecora; 16 Quidquid etiam supellectilis fuerit, congregabis in medio platearum ejus, et cum ipsa civitate succendes, ita ut universa consumas Domino Deo tuo, et sit tumulus sempiternus; non ædificabitur amplius, 17 Et non adhærebit de illo anathemate quidquam in manu tua: ut avertatur Dominus ab ira furoris sui, et misereatur tui, multiplicetque te sicut juravit patribus tuis, 18 Quando audieris vocem Domini Dei tui, custodiens omnia præcepta ejus, quæ ego præcipio tibi hodie, ut facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui.

CAPUT XIV.

1 Filii estote Domini Dei vestri: non vos incidetis, nec facietis calvitium super mortuo; 2 Quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo: et te elegit ut sis ei in populum peculiarem, de cunctis gentibus quæ sunt super terram. 3 Ne comedatis quæ immunda sunt. 4 Hoc est animal quod comedere debetis Bovem, et ovem, et capram, 5 Cervum et capream, bubalum, tragelaphum, pygargum, orygem, camelopardalum. 6 Omne animal, quod in duas partes findit ungulam, et ruminat, comedetis. 7 De his autem quæ ruminant, et ungulam non findunt, comedere non debetis, ut camelum, leporem, chœrogrillum: hæc quia ruminant, et non dividunt ungulam, immunda erunt vobis. 8 Sus quoque, quoniam dividit ungulam et non ruminat, immunda erit; carnibus eorum non vescemini, et cadavera non tangetis. 9 Hæc comedetis ex omnibus quæ morantur in aquis: Quæ habent pinnulas et squamas, comedite: 10 Quæ absque pinnulis et squamis sunt, ne comedatis, quia immunda sunt. 11 Omnes aves mundas comedite.

12 וְזֶה אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר
וְהַפֶּרֶס וְהָעָזְנִיָּה׃ 13 וְהָרָאָה וְאֶת־הָאַיָּה
וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ׃ 14 וְאֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ׃
15 וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתַּחְמָס וְאֶת־
הַשָּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ׃ 16 אֶת־הַכּוֹס
וְאֶת־הַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשָׁמֶת׃ 17 וְהַקָּאָת
וְאֶת־הָרָחָמָה וְאֶת־הַשָּׁלָךְ׃ 18 וְהַחֲסִידָה
וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפַת וְהָעֲטַלֵּף׃
19 וְכֹל שֶׁרֶץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא
יֵאָכֵלוּ׃ 20 כָּל־עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ׃ 21 לֹא־
תֹאכְלוּ כָל־נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ
תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ אוֹ מָכֹר לְנָכְרִי כִּי עַם
קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל
גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ 22 עַשֵּׂר
תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה
שָׁנָה שָׁנָה׃ 23 וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר
דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ
וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ 24 וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ
הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם
שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
25 וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ
וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ 26 וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל
אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן
וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ
שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה
וּבֵיתֶךָ׃ 27 וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא
תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃
ס 28 מִקְצֵה ׀ שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא
אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא
וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 29 וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין
לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ ס

פרשה טו׃

1 מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃
2 וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל
מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־
רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃

12 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ αὐτῶν· τὸν ἀετὸν
καὶ τὸν γρῦπα καὶ τὸν ἁλιαίετον, 13 Καὶ
τὸν γῦπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,

* * *

15 Καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον, 16 Καὶ
ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἶβιν, 17 Καὶ καταράκτην
καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ ἔποπα καὶ
νυκτικόρακα, 18 Καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ
τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα.
19 Πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτά ἐστιν
ὑμῖν, οὐ φάγεσθε ἀπ᾽ αὐτῶν. 20 Πᾶν πετεινὸν
καθαρὸν φάγεσθε. 21 Πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε·
τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου δοθήσεται, καὶ
φάγεται ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ· ὅτι λαὸς ἅγιος
εἶ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι
μητρὸς αὐτοῦ. 22 Δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς
γεννήματος τοῦ σπέρματός σου, τὸ γέννημα τοῦ
ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ᾽ ἐνιαυτόν, 23 Καὶ φαγῇ
αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· οἴσετε τὰ
ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ
ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν
προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι Κύριον τὸν
θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας. 24 Ἐὰν δὲ μακρὰν
γένηται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ δύνῃ ἀναφέρειν αὐτά,
ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
ὅτι εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου, 25 Καὶ ἀποδώσῃ
αὐτὰ ἀργυρίου, καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσί
σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου αὐτόν· 26 Καὶ δώσεις ἀργύριον
ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου, ἐπὶ βουσὶν
ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἢ ἐπ᾽ οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα, ἢ ἐπὶ
παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου· καὶ φαγῇ ἐκεῖ
ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου, 27 Καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί
σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.
28 Μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν
γεννημάτων σου· ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ
ἐν ταῖς πόλεσί σου, 29 Καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι
οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ
προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ταῖς
πόλεσί σου, καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται, ἵνα
εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
οἷς ἐὰν ποιῇς.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΔΙ᾽ ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν. 2 Καὶ οὕτω τὸ
πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως· ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον ὃ
ὀφείλει σοι ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτή-
σεις· ἐπικέκληται γὰρ ἄφεσις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου.

12 Immundas ne comedatis: aquilam scilicet,
et gryphem, et haliæetum, 13 Ixion, et
vulturem ac milvum juxta genus suum:
14 Et omne corvini generis, 15 Et struthio-
nem, ac noctuam, et larum, atque accipitrem
juxta genus suum: 16 Herodium ac cygnum,
et ibin, 17 Ac mergulum, porphyrionem, et
nycticoracem, 18 Onocrotalum, et charadrium,
singula in genere suo: upupam quoque et
vespertilionem. 19 Et omne quod reptat et
pennulas habet, immundum erit, et non
comedetur. 20 Omne quod mundum est,
comedite. 21 Quidquid autem morticinum
est, ne vescamini ex eo. Peregrino, qui
intra portas tuas est, da ut comedat, aut vende
ei: quia tu populus sanctus Domini Dei tui
es. Non coques hœdum in lacte matris suæ.
22 Decimam partem separabis de cunctis
fructibus tuis qui nascuntur in terra per annos
singulos, 23 Et comedes in conspectu Domini
Dei tui, in loco quem elegerit, ut in eo nomen
illius invocetur, decimam frumenti tui, et vini,
et olei, et primogenita de armentis et ovibus
tuis: ut discas timere Dominum Deum tuum
omni tempore. 24 Cum autem longior fuerit
via, et locus quem elegerit Dominus Deus tuus,
tibique benedixerit, nec potueris ad eum hæc
cuncta portare, 25 Vendes omnia, et in
pretium rediges, portabisque manu tua, et
proficisceris ad locum quem elegerit Dominus
Deus tuus: 26 Et emes ex eadem pecunia
quidquid tibi placuerit, sive ex armentis, sive
ex ovibus, vinum quoque et siceram, et omne
quod desiderat anima tua: et comedes coram
Domino Deo tuo, et epulaberis tu et domus
tua: 27 Et Levites qui intra portas tuas est,
cave ne derelinquas eum, quia non habet aliam
partem in possessione tua. 28 Anno tertio
separabis aliam decimam ex omnibus quæ
nascuntur tibi eo tempore: et repones intra
januas tuas. 29 Venietque Levites qui aliam
non habet partem nec possessionem tecum, et
peregrinus ac pupillus et vidua, qui intra
portas tuas sunt, et comedent et saturabuntur:
ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis
operibus manuum tuarum quæ feceris.

CAPUT XV.

1 Septimo anno facies remissionem, 2 Quæ
hoc ordine celebrabitur. Cui debetur aliquid
ab amico vel proximo ac fratre suo, repetere non
poterit, quia annus remissionis est Domini.

3 את־הנכרי תגש ואשר יהיה לך את־אחיך
תשמט ידך׃ 4 אפס כי לא יהיה־בך
אביון כי־ברך יברכך יהוה בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן־לך נחלה לרשתה׃
5 רק אם־שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את־כל־המצוה
הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ 6 כי־יהוה
אלהיך ברכך כאשר דבר־לך והעבטת
גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ ס
7 כי־יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד
שעריך בארצך אשר־יהוה אלהיך נתן לך
לא תאמץ את־לבבך ולא תקפץ את־ידך
מאחיך האביון׃ 8 כי־פתח תפתח את־ידך
לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו׃ 9 השמר לך פן־יהיה דבר
עם־לבבך בליעל לאמר קרבה שנת־השבע
שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון
ולא תתן לו וקרא עליך אל־יהוה והיה
בך חטא׃ 10 נתון תתן לו ולא־ירע
לבבך בתתך לו כי בגלל ׀ הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך בכל־מעשיך ובכל
משלח ידך׃ 11 כי לא־יחדל אביון מקרב
הארץ על־כן אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את־ידך לאחיך לעניך ולאבינך
בארצך׃ ס 12 כי־ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים
ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך׃
13 וכי־תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו
ריקם׃ 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך
ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן־לו׃
15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
ויפדך יהוה אלהיך על־כן אנכי מצוך
את־הדבר הזה היום׃ 16 והיה כי־יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת־ביתך
כי־טוב לו עמך׃ 17 ולקחת את־המרצע
ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה־כן׃ 18 לא־יקשה
בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי
משנה שכר שכיר עבדך שש שנים
וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃
פ 19 כל־הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך

3 Τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾖ σοι παρ'
αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους
σου· 4 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής, ὅτι εὐλογῶν
εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομεῖν σε
αὐτήν. 5 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας
τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμε-
ρον, 6 Ὅτι Κύριος ὁ θεός σου εὐλόγησέ σε ὃν
τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ
δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ
ἄρξουσιν. 7 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεὴς ἐκ τῶν
ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ἐν τῇ γῇ ᾗ
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ ἀποστέρξεις τὴν
καρδίαν σου, οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξεις τὴν χεῖρά σου
ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου· 8 Ἀνοίγων
ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον δανειεῖς
αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται. 9 Πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου
ἀνόμημα, λέγων Ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον, ἔτος
τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρεύσηται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ
ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ
καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ
ἁμαρτία μεγάλη. 10 Διδοὺς δώσεις αὐτῷ, καὶ δά-
νειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεεῖται·
καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ,
ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός
σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλῃς
τὴν χεῖρά σου. 11 Οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεὴς ἀπὸ
τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν
τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων Ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς
σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ
ἐπὶ τῆς γῆς σου. 12 Ἐὰν δὲ πραθῇ σοι ὁ ἀδελφός
σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἓξ ἔτη, καὶ
τῷ ἑβδόμῳ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ.
13 Ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ,
οὐκ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν· 14 Ἐφόδιον
ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ
τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου· καθὰ
εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ θεός σου, δώσεις αὐτῷ.
15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου,
καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν·
διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
16 Ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σέ Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ,
ὅτι ἠγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὖ ἐστὶν αὐτῷ
παρὰ σοί, 17 Καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον καὶ τρυπήσεις
τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοι οἰκέτης
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως
ποιήσεις. 18 Οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου
ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι
ἐπέτειον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ σοι ἓξ
ἔτη, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν
οἷς ἐὰν ποιῇς. 19 Πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ
ἐν ταῖς βουσί σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου,
τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐκ
ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου, καὶ οὐ
μὴ κείρῃς τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου.

3 A peregrino et advena exiges: civem et
propinquum repetendi non habebis potestatem.
4 Et omnino indigens et mendicus non erit
inter vos: ut benedicat tibi Dominus Deus
tuus in terra, quam traditurus est tibi in
possessionem. 5 Si tamen audieris vocem
Domini Dei tui, et custodieris universa quæ
jussit, et quæ ego hodie præcipio tibi, benedicet
tibi, ut pollicitus est. 6 Fœnerabis gentibus
multis, et ipse a nullo accipies mutuum.
Dominaberis nationibus plurimis, et tui nemo
dominabitur. 7 Si unus de fratribus tuis, qui
morantur intra portas civitatis tuæ, in terra
quam Dominus Deus tuus daturus est tibi,
ad paupertatem venerit: non obdurabis cor
tuum, nec contrahes manum, 8 Sed aperies
eam pauperi, et dabis mutuum, quo eum
indigere perspexeris. 9 Cave ne forte subrepat
tibi impia cogitatio, et dicas in corde tuo:
Appropinquat septimus annus remissionis; et
avertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens
ei quod postulat mutuum commodare: ne
clamet contra te ad Dominum, et fiat tibi in
peccatum. 10 Sed dabis ei: nec ages quippiam
callide in ejus necessitatibus sublevandis: ut
benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni
tempore, et in cunctis ad quæ manum miseris.
11 Non deerunt pauperes in terra habitationis
tuæ: idcirco ego præcipio tibi, ut aperias
manum fratri tuo egeno et pauperi, qui tecum
versatur in terra. 12 Cum tibi venditus
fuerit frater tuus Hebræus, aut Hebræa, et sex
annis servierit tibi, in septimo anno dimittes
eum liberum: 13 Et quem libertate donaveris,
nequaquam vacuum abire patieris: 14 Sed
dabis viaticum de gregibus, et de area, et
torculari tuo, quibus Dominus Deus tuus
benedixerit tibi. 15 Memento quod et ipse
servieris in terra Ægypti, et liberaverit te
Dominus Deus tuus, et idcirco ego nunc
præcipio tibi. 16 Sin autem dixerit: Nolo
egredi: eo quod diligat te, et domum tuam, et
bene sibi apud te esse sentiat: 17 Assumes
subulam, et perforabis aurem ejus in janua
domus tuæ, et serviet tibi usque in æternum:
ancillæ quoque similiter facies. 18 Non
avertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos
liberos: quoniam juxta mercedem mercenarii
per sex annos servivit tibi: ut benedicat tibi
Dominus Deus tuus in cunctis operibus quæ
agis. 19 De primogenitis, quæ nascuntur
in armentis, et in ovibus tuis, quidquid
est sexus masculini, sanctificabis Domino
Deo tuo. Non operaberis in primogenito
bovis, et non tondebis primogenita ovium.

20 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃
21 וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל
מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
22 בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו
כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ 23 רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל
עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ פ

פרשה טז׃

1 שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ 2 וְזָבַחְתָּ
פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
3 לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן
יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
4 וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת
יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח
בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ 5 לֹא תוּכַל
לִזְבֹּחַ אֶת־הַפָּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 6 כִּי אִם־אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן
שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ 7 וּבִשַּׁלְתָּ
וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ׃
8 שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
מְלָאכָה׃ ס 9 שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ
מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה
שָׁבֻעוֹת׃ 10 וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר
יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 11 וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי ׀
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
12 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ פ
13 חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים
בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ 14 וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי
וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃

20 Ἔναντι Κυρίου φαγῇ αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ
ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου, σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου. 21 Ἐὰν δὲ ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος,
χωλὸν ἢ τυφλόν, μῶμον πονηρόν, οὐ θύσεις αὐτὸ
Κυρίῳ τῷ θεῷ σου· 22 Ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ
αὐτό, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως
ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον· 23 Πλὴν αἷμα οὐ
φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

ΚΕΦ. ιϛ'.

1 ΦΥΛΑΧΑΙ τὸν μῆνα τῶν νέων, και ποιήσεις
τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν
νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός. 2 Καὶ θύσεις τὸ
πάσχα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, πρόβατα καὶ βόας, ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. 3 Οὐ φαγῇ ἐπ'
αὐτοῦ ζύμην· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα,
ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου,
ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.
4 Οὐκ ὀφθήσεταί σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου
ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν
ὧν ἐὰν θύσῃς τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ
πρωί. 5 Οὐ δυνήσῃ θῦσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν
πόλεών σου ὧν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι·
6 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ
θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ
πάσχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ᾧ
ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου· 7 Καὶ ἑψήσεις καὶ ὀπτήσεις
καὶ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός
σου αὐτόν, καὶ ἀποστραφήσῃ τὸ πρωὶ καὶ ἐλεύσῃ εἰς
τοὺς οἴκους σου. 8 Ἓξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου·
οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθή-
σεται ψυχῇ. 9 Ἑπτὰ ἑβδομάδας ἐξαριθμήσεις
σεαυτῷ, ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν ἄρξῃ
ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας· 10 Καὶ ποιήσεις
ἑορτὴν ἑβδομάδων Κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἡ χείρ
σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῷ Κύριος ὁ θεός σου· 11 Καὶ
εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ
υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ
παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ
ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα εν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ
ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· 12 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης
ἐγένου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς
ἐντολὰς ταύτας. 13 Ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις
σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς
ἅλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου· 14 Καὶ εὐφραν-
θήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ
θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου,
καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφα-
νὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσί σου·

20 In conspectu Domini Dei tui comedes ea
per annos singulos, in loco quem elegerit
Dominus, tu et domus tua. 21 Sin autem
habuerit maculam, vel claudum fuerit, vel
cæcum, aut in aliqua parte deforme vel debile,
non immolabitur Domino Deo tuo: 22 Sed
intra portas urbis tuæ comedes illud: tam
mundus quam immundus similiter vescentur
eis, quasi caprea et cervo. 23 Hoc solum
observabis, ut sanguinem eorum non comedas,
sed effundes in terram quasi aquam.

CAPUT XVI.

1 OBSERVA mensem novarum frugum, et
verni primum temporis, ut facias Phase
Domino Deo tuo: quoniam in isto mense
eduxit te Dominus Deus tuus de Ægypto
nocte. 2 Immolabisque Phase Domino Deo
tuo de ovibus, et de bobus, in loco quem elege-
rit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen ejus
ibi. 3 Non comedes in eo panem fermentatum:
septem diebus comedes absque fermento,
afflictionis panem, quoniam in pavore egressus
es de Ægypto: ut memineris diei egressionis
tuæ de Ægypto, omnibus diebus vitæ tuæ.
4 Non apparebit fermentum in omnibus
terminis tuis septem diebus, et non remanebit
de carnibus ejus quod immolatum est vespere
in die primo usque mane. 5 Non poteris
immolare Phase in qualibet urbium tuarum,
quas Dominus Deus tuus daturus est tibi;
6 Sed in loco, quem elegerit Dominus Deus
tuus, ut habitet nomen ejus ibi: immolabis
Phase vespere ad solis occasum, quando egres-
sus es de Ægypto. 7 Et coques, et comedes
in loco quem elegerit Dominus Deus tuus,
maneque consurgens vades in tabernacula tua.
8 Sex diebus comedes azyma: et in die
septima, quia collecta est Domini Dei tui, non
facies opus. 9 Septem hebdomadas numerabis
tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris;
10 Et celebrabis diem festum hebdomadarum
Domino Deo tuo, oblationem spontaneam
manus tuæ, quam offeres juxta benedictionem
Domini Dei tui: 11 Et epulaberis coram
Domino Deo tuo, tu, filius tuus et filia tua,
servus tuus et ancilla tua, et Levites qui est
intra portas tuas, advena ac pupillus et vidua,
qui morantur vobiscum: in loco quem elegerit
Dominus Deus tuus, ut habitet nomen ejus ibi:
12 Et recordaberis quoniam servus fueris in
Ægypto: custodiesque ac facies quæ præcepta
sunt. 13 Solemnitatem quoque tabernaculo-
rum celebrabis per septem dies, quando
collegeris de area et torculari fruges
tuas: 14 Et epulaberis in festivitate
tua, tu, filius tuus et filia, servus tuus
et ancilla, Levites quoque et advena,
pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt.

15 שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ 16 שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ׀
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת
וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה
אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ 17 אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ
כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

ס ס ס מח

18 שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־
שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק׃
19 לֹא־תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא־
תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים
וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ 20 צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף
לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ פ 21 לֹא־
תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ׃ 22 וְלֹא־
תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ ס

פרשה יז׃

1 לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה
אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי
תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ ס
2 כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר
בְּרִיתוֹ׃ 3 וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ ׀ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ
לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי׃
4 וְהֻגַּד־לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה
אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 5 וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ
אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר
הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־
הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ 6 עַל־
פִּי ׀ שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת
הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד׃ 7 יַד
הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד
כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃

15 Ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ· ἐὰν
δὲ εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι γεννήμασί
σου καὶ ἐν παντι ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, και ἔσῃ
εὐφραινόμενος. 16 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται αὐτὸν Κύριος,
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν
ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας· οὐκ
ὀφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός,
17 Ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ
τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι.
18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ
ἐν ταῖς πόλεσί σου αἷς Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι
κατὰ φυλάς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν·
19 Οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται
πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα
ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους
δικαίων. 20 Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῆτε καὶ
εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεός
σου δίδωσί σοι. 21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος,
πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ σου οὐ
ποιήσεις σεαυτῷ. 22 Οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ
ἐμίσησε Κύριος ὁ θεός σου.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΟΥ θύσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβα-
τον ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρόν,
ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστιν. 2 Ἐὰν δὲ
εὑρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ποιήσει τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ, 3 Καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς
ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ
σεληνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ
οὐ προσέταξέ σοι, 4 Καὶ ἀναγγελῇ σοι καὶ
ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα,
γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραήλ, 5 Καὶ
ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην,
καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.
6 Ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μαρτυσιν ἀποθα-
νεῖται ὁ ἀποθνήσκων, οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ᾽ ἑνὶ
μάρτυρι. 7 Καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ᾽ αὐτῷ
ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ᾽
ἐσχάτων· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

15 Septem diebus Domino Deo tuo festa
celebrabis, in loco quem elegerit Dominus:
benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis
frugibus tuis, et in omni opere manuum
tuarum, erisque in lætitia. 16 Tribus vicibus
per annum apparebit omne masculinum tuum
in conspectu Domini Dei tui, in loco quem
elegerit: in solemnitate azymorum, in solem-
nitate hebdomadarum, et in solemnitate
tabernaculorum. Non apparebit ante Dominum
vacuus: 17 Sed offeret unusquisque secundum
quod habuerit juxta benedictionem Domini
Dei sui, quam dederit ei. 18 Judices et
magistros constitues in omnibus portis tuis,
quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per
singulas tribus tuas: ut judicent populum justo
judicio, 19 Nec in alteram partem declinent.
Non accipies personam, nec munera: quia mu-
nera excæcant oculos sapientum, et mutant
verba justorum. 20 Juste quod justum est
persequeris: ut vivas et possideas terram,
quam Dominus Deus tuus dederit tibi. 21 Non
plantabis lucum, et omnem arborem juxta
altare Domini Dei tui. 22 Nec facies tibi,
neque constitues statuam: quæ odit Dominus
Deus tuus.

CAPUT XVII.

1 Non immolabis Domino Deo tuo ovem,
et bovem, in quo est macula, aut quippiam
vitii: quia abominatio est Domino Deo tuo.
2 Cum reperti fuerint apud te, intra unam
portarum tuarum quas Dominus Deus tuus
dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malum
in conspectū Domini Dei tui, et transgredian-
tur pactum illius, 3 Ut vadant et serviant
diis alienis, et adorent eos, solem et lunam, et
omnem militiam cæli, quæ non præcepi:
4 Et hoc tibi fuerit nuntiatum, audiensque
inquisieris diligenter, et verum esse repereris,
et abominatio facta est in Israel: 5 Educes
virum ac mulierem, qui rem sceleratissimam
perpetrarunt, ad portas civitatis tuæ, et
lapidibus obruentur. 6 In ore duorum
aut trium testium peribit qui interficietur.
Nemo occidatur, uno contra se dicente
testimonium. 7 Manus testium prima inter-
ficiet eum, et manus reliqui populi extrema
mittetur: ut auferas malum de medio tui.

פ 8 כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט
בֵּין־דָּם ׀ לְדָם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע
לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃
9 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ
לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ 10 וְעָשִׂיתָ עַל־
פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ 11 עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ
וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה
לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַגִּידוּ לְךָ יָמִין
וּשְׂמֹאל׃ 12 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן
לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֶת
שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת
הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃
13 וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא יְזִידוּן
עוֹד׃ ס 14 כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּה
בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָי׃ 15 שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ
מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב
אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת
עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אָחִיךָ הוּא׃
16 רַק לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ סוּסִים וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־
הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה
אָמַר לָכֶם לֹא תֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה
עוֹד׃ 17 וְלֹא יַרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר
לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד׃
18 וְהָיָה כְשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב
לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ 19 וְהָיְתָה עִמּוֹ
וְקָרָא בוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לַעֲשֹׂתָם׃ 20 לְבִלְתִּי רוּם־לְבָבוֹ מֵאֶחָיו
וּלְבִלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאול
לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא
וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃ ס

פרשה יח׃

1 לֹא־יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לֵוִי
חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ
יֹאכֵלוּן׃ 2 וְנַחֲלָה לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו
יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ ס

8 Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνὰ
μέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀνὰ μέσον κρίσις κρίσεως,
καὶ ἀνὰ μέσον ἁφὴ ἁφῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ἀντιλογία
ἀντιλογίας, ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν,
καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ, 9 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς
ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἂν γένη-
ται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες
ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν. 10 Καὶ ποιήσεις κατὰ
τὸ πρᾶγμα ὃ ἂν ἀναγγείλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου οὗ
ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι
πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι· 11 Κατὰ τὸν νόμον
καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσί σοι ποιήσεις, οὐκ
ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσί σοι
δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά. 12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν
ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως
τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾖ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ-
νος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ· 13 Καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσει
ἔτι. 14 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ
κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃς Καταστήσω ἐπ'
ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ
μου, 15 Καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα
ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεὸς αὐτόν· ἐκ τῶν
ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, οὐ
δυνήσῃ καταστῆσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον,
ὅτι οὐκ ἀδελφός σού ἐστι. 16 Διότι οὐ πληθυνεῖ
ἑαυτῷ ἵππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς
Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον· ὁ δὲ
Κύριος εἶπεν Οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ
ταύτῃ ἔτι. 17 Καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκας, ἵνα
μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία· καὶ ἀργύριον καὶ
χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα. 18 Καὶ ὅταν
καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψει αὐτῷ τὸ
δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων
τῶν Λευιτῶν, 19 Καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώ-
σεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν σου καὶ
φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ
δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν· 20 Ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ
καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ
παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως
ἂν μακροχρονίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΟΥΚ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ὅλῃ φυλῇ
Λευὶ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραήλ· καρπώματα
Κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά. 2 Κλῆρος
δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν·
Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.

8 Si difficile et ambiguum apud te judicium esse
perspexeris inter sanguinem et sanguinem, cau-
sam et causam, lepram et lepram: et judicum
intra portas tuas videris verba variari: surge,
et ascende ad locum, quem elegerit Dominus
Deus tuus. 9 Veniesque ad sacerdotes Levitici
generis, et ad judicem qui fuerit illo tempore:
quæresque ab eis, qui indicabunt tibi judicii
veritatem. 10 Et facies quodcumque dixerint
qui præsunt loco quem elegerit Dominus, et
docuerint te. 11 Juxta legem ejus; sequerisque
sententiam eorum; nec declinabis ad dexteram
neque ad sinistram. 12 Qui autem superbierit,
nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo
tempore ministrat Domino Deo tuo, et decreto
judicis, morietur homo ille, et auferes malum
de Israel: 13 Cunctusque populus audiens
timebit, ut nullus deinceps intumescat superbia.
14 Cum ingressus fueris terram, quam Dominus
Deus tuus dabit tibi, et possederis eam,
habitaverisque in illa, et dixeris: Constituam
super me regem, sicut habent omnes per
circuitu in nationes: 15 Eum constitues,
quem Dominus Deus tuus elegerit de numero
fratrum tuorum. Non poteris alterius gentis
hominem regem facere, qui non sit frater tuus.
16 Cumque fuerit constitutus, non multi-
plicabit sibi equos, nec reducet populum in
Ægyptum, equitatus numero sublevatus,
præsertim cum Dominus præceperit vobis, ut
nequaquam amplius per eamdem viam rever-
tamini. 17 Non habebit uxores plurimas, quæ
alliciant animum ejus, neque argenti et auri
immensa pondera. 18 Postquam autem sederit
in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium
legis hujus in volumine, accipiens exemplar a
sacerdotibus Leviticæ tribus, 19 Et habebit
secum, legetque illud omnibus diebus vitæ suæ,
ut discat timere Dominum Deum suum, et
custodire verba et cermonias ejus, quæ in lege
præcepta sunt. 20 Nec elevetur cor ejus in
superbiam super fratres suos, neque declinet in
partem dexteram vel sinistram, ut longo
tempore regnet ipse, et filii ejus, super Israel.

CAPUT XVIII.

1 NON habebunt sacerdotes et Levitæ, et
omnes qui de eadem tribu sunt, partem
et hereditatem cum reliquo Israel, quia
sacrificia Domini, et oblationes ejus come-
dent, 2 Et nihil aliud accipient de
possessione fratrum suorum: Dominus enim
ipse est hereditas eorum, sicut locutus est illis.

3 וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם
מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה וְנָתַן
לַכֹּהֵן הַזְּרֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה׃ 4 רֵאשִׁית
דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ
תִּתֶּן־לּוֹ׃ 5 כִּי בוֹ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִכָּל־שְׁבָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא
וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ ס 6 וְכִי־יָבֹא הַלֵּוִי
מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא גָּר
שָׁם וּבָא בְּכָל־אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר יְהוָה׃ 7 וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו
כְּכָל־אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי
יְהוָה׃ 8 חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו
עַל־הָאָבוֹת׃ ס 9 כִּי אַתָּה בָּא
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם׃
10 לֹא־יִמָּצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ
קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף׃
11 וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי וְדֹרֵשׁ
אֶל־הַמֵּתִים׃ 12 כִּי־תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־עֹשֵׂה
אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפָּנֶיךָ׃ 13 תָּמִים תִּהְיֶה
עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 14 כִּי ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מְעֹנְנִים וְאֶל־
קֹסְמִים יִשְׁמָעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 15 נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ
כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו
תִּשְׁמָעוּן׃ 16 כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתָּ מֵעִם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר
לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי
וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה
עוֹד וְלֹא אָמוּת׃ 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי
הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ 18 נָבִיא אָקִים לָהֶם
מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו
וְדִבֶּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ׃ 19 וְהָיָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר
בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ׃ 20 אַךְ הַנָּבִיא
אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֵת אֲשֶׁר
לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ 21 וְכִי תֹאמַר
בִּלְבָבֶךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־
דִבְּרוֹ יְהוָה׃ 22 אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם
יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבוֹא הוּא
הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ
הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ׃ ס

3 Καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ
παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐάν τε μόσχον ἐάν τε
πρόβατον· καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ καὶ τὰ
σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον, 4 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ
σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ
τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις
αὐτῷ· 5 Ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος ἐκ πασῶν τῶν
φυλῶν σου, παρεστάναι ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ,
λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. 6 Ἐὰν
δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ
πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ, καθότι
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξη-
ται, 7 Λειτουργήσει τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ
παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου·
8 Μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως
τῆς κατὰ πατριάν. 9 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ
ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.
10 Οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί, μαντευόμενος
μαντείαν, κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος, φαρμα-
κός, 11 Ἐπαείδων ἐπαοιδήν, ἐγγαστρίμυθος καὶ
τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς· 12 Ἔστι
γὰρ βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα·
ἕνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος
ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου. 13 Τέλειος
ἔσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 14 Τὰ γὰρ
ἔθνη ταῦτα οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι
κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται, καὶ σοὶ οὐχ
οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ θεός σου. 15 Προφήτην ἐκ
τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ θεός
σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε. 16 Κατὰ πάντα ὅσα ᾐτήσω
παρὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐκκλησίας λέγοντες Οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν
φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ
μέγα οὐκ ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν·
17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ὀρθῶς πάντα ὅσα
ἐλάλησαν πρὸς σέ· 18 Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς
ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὥσπερ σέ, καὶ δώσω τὰ ῥή-
ματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς
καθότι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ· 19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.
20 Πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι, καὶ
ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι θεῶν ἑτέρων, ἀποθανεῖται
ὁ προφήτης ἐκεῖνος. 21 Ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου Πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;
22 Ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνόματι
Κυρίου, καὶ μὴ γένηται καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ
προφήτης ἐκεῖνος, οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.

3 Hoc erit judicium sacerdotum a populo, et
ab his qui offerunt victimas: sive bovem, sive
ovem immolaverint, dabunt sacerdoti armum
ac ventriculum: 4 Primitias frumenti, vini,
et olei, et lanarum partem ex ovium tonsione.
5 Ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de
cunctis tribubus tuis, ut stet, et ministret
nomini Domini ipse, et filii ejus in sempiter-
num. 6 Si exierit Levites ex una urbium
tuarum ex omni Israel in qua habitat, et
voluerit venire, desiderans locum quem
elegerit Dominus, 7 Ministrabit in nomine
Domini Dei sui, sicut omnes fratres ejus
Levitæ, qui stabunt eo tempore coram Domino.
8 Partem ciborum eamdem accipiet, quam et
ceteri: excepto eo, quod in urbe sua ex paterna
ei successione debetur. 9 Quando ingressus
fueris terram, quam Dominus Deus tuus dabit
tibi, cave ne imitari velis abominationes illa-
rum gentium; 10 Nec inveniatur in te qui
lustret filium suum, aut filiam, ducens per
ignem: aut qui ariolos sciscitetur, et observet
somnia atque auguria, nec sit maleficus,
11 Nec incantator, nec qui pythones consulat,
nec divinos, aut quærat a mortuis veritatem;
12 Omnia enim hæc abominatur Dominus, et
propter istiusmodi scelera delebit eos in
introitu tuo: 13 Perfectus eris, et absque
macula cum Domino Deo tuo. 14 Gentes istæ,
quarum possidebis terram, augures et divinos
audiunt: tu autem a Domino Deo tuo aliter
institutus es. 15 PROPHETAM de gente tua
et de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi
Dominus Deus tuus: ipsum audies, 16 Ut
petisti a Domino Deo tuo in Horeb, quando
concio congregata est, atque dixisti. Ultra
non audiam vocem Domini Dei mei, et ignem
hunc maximum amplius non videbo, ne moriar.
17 Et ait Dominus mihi: Bene omnia sunt
locuti. 18 Prophetam suscitabo eis de medio
fratrum suorum similem tui: et ponam verba
mea in ore ejus, loqueturque ad eos omnia quæ
præcepero illi. 19 Qui autem verba ejus, quæ
loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego
ultor existam. 20 Propheta autem qui
arrogantia depravatus voluerit loqui in nomine
meo, quæ ego non præcepi illi ut diceret, aut
ex nomine alienorum deorum, interficietur.
21 Quod si tacita cogitatione responderis:
Quo modo possum intelligere verbum, quod
Dominus non est locutus? 22 Hoc habebis
signum: Quod in nomine Domini propheta
ille prædixerit, et non evenerit: hoc Dominus
non est locutus, sed per tumorem animi sui
propheta confinxit: et idcirco non timebis eum.

פרשה יט׃

1 כִּֽי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־אַרְצָם
וִירִשְׁתָּם וְיָשַׁבְתָּ בְעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם׃
2 שָׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃
3 תָּכִין לְךָ הַדֶּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל
אַרְצְךָ אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה
לָנוּס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ׃ 4 וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ
אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה וָחָי אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ
בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל
שִׁלְשֹׁם׃ 5 וַאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רֵעֵהוּ בַיַּעַר
לַחְטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ
וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־רֵעֵהוּ
וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת הֶעָרִים־הָאֵלֶּה
וָחָי׃ 6 פֶּן־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ
כִּי יֵחַם לְבָבוֹ וְהִשִּׂיגוֹ כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ
וְהִכָּהוּ נָפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי לֹא
שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 7 עַל־כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל
לָךְ׃ 8 וְאִם־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃
9 כִּי־תִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים וְיָסַפְתָּ
לְךָ עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃
10 וְלֹא יִשָּׁפֵךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה
עָלֶיךָ דָּמִים׃ פ 11 וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ
שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ
נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל׃
12 וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם
וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת׃ 13 לֹא־
תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַם־הַנָּקִי
מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ׃ ס 14 לֹא תַסִּיג
גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ
אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ ס 15 לֹא־יָקוּם
עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל־עָוֹן וּלְכָל־חַטָּאת
בְּכָל־חֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא עַל־פִּי ׀ שְׁנֵי עֵדִים
אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה־עֵדִים יָקוּם דָּבָר׃ 16 כִּי־
יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה׃

ΚΕΦ. ιθʹ.

1 'ΕΑΝ δὲ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
ἃ ὁ θεὸς δίδωσί σοι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσητε
αὐτούς, καὶ κατοικήσητε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ
ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, 2 Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς
σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου ἧς Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι· 3 Στόχασαί σοι τὴν ὁδόν, καὶ τριμεριεῖς
τὰ ὅρια τῆς γῆς σου ἣν καταμερίζει σοι Κύριος ὁ
θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονευτῇ.
4 Τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ ὃς ἂν
φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται· ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον
αὐτοῦ οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς
χθὲς καὶ τρίτης· 5 Καὶ ὃς ἐὰν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ
πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ
ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ
πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν
τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται· 6 Ἵνα μὴ διώξας
ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος,
ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτόν,
ἐὰν μακροτέρα ᾖ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχήν·
καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν
ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης.
7 Διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο
λέγων Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ. 8 'Εὰν δὲ
ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅριά σου ὃν
τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῷ σοι Κύριος
πᾶσαν τὴν γῆν ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου,
9 'Εὰν ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον
τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς
πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας· 10 Καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι
ἔνοχος. 11 'Εὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν
τὸν πλησίον, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῇ ἐπ'
αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχήν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ
φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων· 12 Καὶ
ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ
λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν
εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος, καὶ
ἀποθανεῖται· 13 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ'
αὐτῷ, καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραήλ,
καὶ εὖ σοι ἔσται. 14 Οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλησίον ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ᾗ
κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ἣν Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ. 15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς
μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν
καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν
ἁμαρτίαν ἣν ἐὰν ἁμάρτῃ· ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων
στήσεται πᾶν ῥῆμα. 16 'Εὰν δὲ καταστῇ μάρτυς
ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,

CAPUT XIX.

1 Cum disperdiderit Dominus Deus tuus
gentes, quarum tibi traditurus est terram, et
possederis eam, habitaverisque in urbibus ejus
et in ædibus: 2 Tres civitates separabis tibi
in medio terræ, quam Dominus Deus tuus dabit
tibi in possessionem, 3 Sternens diligenter
viam: et in tres æqualiter partes totam terræ
tuæ provinciam divides: ut habeat e vicino
qui propter homicidium profugus est, quo
possit evadere. 4 Hæc erit lex homicidæ
fugientis, cujus vita servanda est: Qui percussserit proximum suum nesciens, et qui heri
et nudiustertius nullum contra eum odium
habuisse comprobatur: 5 Sed abiisse cum
eo simpliciter in silvam ad ligna cædenda, et
in succisione lignorum securis fugerit manu,
ferrumque lapsum de manubrio amicum ejus
percusserit, et occiderit: hic ad unam supradictarum urbium confugiet, et vivet: 6 Ne
forsitan proximus ejus, cujus effusus est
sanguis, dolore stimulatus, persequatur, et
apprehendat eum si longior via fuerit, et
percutiat animam ejus, qui non est reus mortis:
quia nullum contra eum, qui occisus est, odium
prius habuisse monstratur. 7 Idcirco præcipio
tibi, ut tres civitates æqualis inter se spatii
dividas. 8 Cum autem dilataverit Dominus
Deus tuus terminos tuos, sicut juravit patribus
tuis, et dederit tibi cunctam terram, quam eis
pollicitus est, 9 (Si tamen custodieris mandata
ejus, et feceris quæ hodie præcipio tibi, ut
diligas Dominum Deum tuum, et ambules in
viis ejus omni tempore) addes tibi tres alias
civitates, et supradictarum trium urbium
numerum duplicabis; 10 Ut non effundatur
sanguis innoxius in medio terræ, quam
Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam,
ne sis sanguinis reus. 11 Si quis autem odio
habens proximum suum, insidiatus fuerit vitæ
ejus, surgensque percusserit illum, et mortuus
fuerit, fugeritque ad unam de supradictis
urbibus, 12 Mittent seniores civitatis illius, et
arripient eum de loco effugii, tradentque in
manu proximi, cujus sanguis effusus est, et
morietur. 13 Non misereberis ejus, et auferes
innoxium sanguinem de Israel, ut bene sit tibi.
14 Non assumes, et transferes terminos
proximi tui, quos fixerunt priores in possessione
tua, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in
terra, quam acceperis possidendam. 15 Non
stabit testis unus contra aliquem, quidquid
illud peccati et facinoris fuerit: sed in ore
duorum aut trium testium stabit omne
verbum. 16 Si steterit testis mendax contra
hominem, accusans eum prævaricationis,

17 וְעָמְדוּ שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב
לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר
יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃ 18 וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים
הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר עָנָה
בְאָחִיו׃ 19 וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת
לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ 20 וְהַנִּשְׁאָרִים
יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא־יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד
כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ 21 וְלֹא תָחוֹס
עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד
בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל׃ ס

פרשה כ׃

1 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ
סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם
כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 2 וְהָיָה כְּקָרָבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה
וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃ 3 וְאָמַר
אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם
לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־
תִּירְאוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם׃
4 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם עִב־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׃
5 וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־
הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַיִת־חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ
יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֶנּוּ׃ 6 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע
כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־
יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יְחַלְּלֶנּוּ׃
7 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ
יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אַחֵר יִקָּחֶנָּה׃ 8 וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים
לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא
וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֵךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס
אֶת־לְבַב אֶחָיו כִּלְבָבוֹ׃ 9 וְהָיָה כְּכַלֹּת
הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי
צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ ס 10 כִּי־
תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקָרָאתָ
אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃ 11 וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעַנְךָ
וּפָתְחָה לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ
יִהְיוּ לְךָ לָמַס וַעֲבָדוּךָ׃ 12 וְאִם־לֹא
תַשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמְּךָ מִלְחָמָה
וְצַרְתָּ עָלֶיהָ׃ 13 וּנְתָנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדֶךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב׃

17 Καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἐστὶν αὐτοῖς
ἡ ἀντιλογία ἔναντι Κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων
καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν οἳ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις. 18 Καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ
ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα, ἀντέστη κατὰ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, 19 Καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν
τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν·
20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται, καὶ
οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονη-
ρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν. 21 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου
ἐπ᾽ αὐτῷ· ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός,
πόδα ἀντὶ ποδός.

ΚΕΦ. κ΄.

1 ʼΕΑΝ δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπι τους ἐχθρούς
σου, καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά
σου, οὐ φοβηθήσῃ ἀπ᾽ αὐτῶν· ὅτι Κύριος ὁ θεός σου
μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
2 Καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγί-
σας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ 3 Καὶ ἐρεῖ πρὸς
αὐτούς Ἄκουε, Ἰσραήλ· ὑμεῖς πορεύεσθε σήμερον
εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, μὴ ἐκλυέσθω
ἡ καρδία ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ
ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· 4 Ὅτι Κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ᾽ ὑμῶν, συνεκπολε-
μῆσαι ὑμῖν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, διασῶσαι ὑμᾶς.
5 Καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν
λέγοντες Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν
καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ
ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν
τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν.
6 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα
καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστρα-
φήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.
7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μεμνήστευται γυναῖκα
καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν. 8 Καὶ προσθή-
σουσιν οἱ γραμματεῖς λαλῆσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ
ἐροῦσι Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ
καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ. 9 Καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται
οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ
καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμέ-
νους τοῦ λαοῦ. 10 Ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν
ἐκπολεμῆσαι αὐτούς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτοὺς μετ᾽
εἰρήνης· 11 Ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ
ἀνοίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαός, οἱ εὑρεθέντες ἐν
αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου·
12 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσί σοι καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ
πόλεμον, περικαθιεῖς αὐτήν, 13 Ἕως ἂν παραδῷ
σοι αὐτὴν Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ
πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας,

17 Stabunt ambo, quorum causa est, ante
Dominum in conspectu sacerdotum et judicum
qui fuerint in diebus illis. 18 Cumque
diligentissime perscrutantes, invenerint falsum
testem dixisse contra fratrem suum mendacium:
19 Reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit,
et auferes malum de medio tui: 20 Ut audien-
tes ceteri timorem habeant, et nequaquam talia
audeant facere. 21 Non misereberis ejus, sed
animam pro anima, oculum pro oculo, dentem
pro dente, manum pro manu, pedem pro pede
exiges.

CAPUT XX.

1 Si exieris ad bellum contra hostes tuos,
et videris equitatus et currus, et majorem quam
tu habeas adversarii exercitus multitudinem,
non timebis eos: quia Dominus Deus tuus
tecum est, qui eduxit te de terra Ægypti.
2 Appropinquante autem jam prælio, stabit
sacerdos ante aciem, et sic loquetur ad populum:
3 Audi, Israel, vos hodie contra inimicos
vestros pugnam committitis; non pertimescat
cor vestrum; nolite metuere, nolite cedere, nec
formidetis eos: 4 Quia Dominus Deus vester
in medio vestri est, et pro vobis contra
adversarios dimicabit, ut eruat vos de periculo.
5 Duces quoque per singulas turmas audiente
exercitu proclamabunt: Quis est homo qui
ædificavit domum novam, et non dedicavit
eam? vadat, et revertatur in domum suam, ne
forte moriatur in bello, et alius dedicet eam.
6 Quis est homo qui plantavit vineam, et
necdum fecit eam esse communem, de qua
vesci omnibus liceat? vadat, et revertatur in
domum suam, ne forte moriatur in bello, et
alius homo ejus fungatur officio. 7 Quis est
homo qui despondit uxorem, et non accepit
eam? vadat, et revertatur in domum suam, ne
forte moriatur in bello, et alius homo accipiat
eam. 8 His dictis addent reliqua, et loquentur
ad populum: Quis est homo formidolosus, et
corde pavido? vadat, et revertatur in domum
suam, ne pavere faciat corda fratrum suorum,
sicut ipse timore perterritus est. 9 Cumque
siluerint duces exercitus, et finem loquendi
fecerint, unusquisque suos ad bellandum cuneos
præparabit. 10 Si quando accesseris ad
expugnandam civitatem, offeres ei primum
pacem. 11 Si receperit, et aperuerit tibi portas,
cunctus populus, qui in ea est, salvabitur, et
serviet tibi sub tributo. 12 Sin autem fœdus
inire noluerit, et cœperit contra te bellum, op-
pugnabis eam. 13 Cumque tradiderit Dominus
Deus tuus illam in manu tua, percuties omne
quod in ea generis masculini est, in ore gladii,

14 רַק הַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר
יִהְיֶה בָעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ
אֶת־שְׁלַל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָךְ׃ 15 כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הֶעָרִים הָרְחֹקֹת
מִמְּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־מֵעָרֵי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה
הֵנָּה׃ 16 רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לֹא תְחַיֶּה
כָּל־נְשָׁמָה׃ 17 כִּי־הַחֲרֵם תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 18 לְמַעַן אֲשֶׁר
לֹא־יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתָם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֶם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ ס 19 כִּי־תָצוּר אֶל־עִיר
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא־
תַשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי
מִמֶּנּוּ תֹאכֵל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם
עֵץ הַשָּׂדֶה לָבֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר׃ 20 רַק
עֵץ אֲשֶׁר־תֵּדַע כִּי לֹא־עֵץ מַאֲכָל הוּא
אֹתוֹ תַשְׁחִית וְכָרָתָּ וּבָנִיתָ מָצוֹר עַל־
הָעִיר אֲשֶׁר־הִוא עֹשָׂה עִמְּךָ מִלְחָמָה
עַד רִדְתָּהּ׃ פ

פרשה כא׃

1 כִּי־יִמָּצֵא חָלָל בָּאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נֹפֵל בַּשָּׂדֶה לֹא
נוֹדַע מִי הִכָּהוּ׃ 2 וְיָצְאוּ זְקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ
וּמָדְדוּ אֶל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הֶחָלָל׃
3 וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הֶחָלָל וְלָקְחוּ
זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא עֶגְלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־
עֻבַּד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מָשְׁכָה בְּעֹל׃
4 וְהוֹרִדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־הָעֶגְלָה
אֶל־נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יֵעָבֵד בּוֹ וְלֹא
יִזָּרֵעַ וְעָרְפוּ־שָׁם אֶת־הָעֶגְלָה בַּנָּחַל׃
5 וְנִגְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה
וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל־רִיב וְכָל־נָגַע׃ 6 וְכֹל
זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל־הֶחָלָל
יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה
בַנָּחַל׃ 7 וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת־
הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ׃ 8 כַּפֵּר לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאַל־תִּתֵּן דָּם
נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכַּפֵּר לָהֶם הַדָּם׃

14 Πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς· καὶ
πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ
πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ,
καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. 15 Οὕτω ποιήσεις
πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὔσας σου σφόδρα·
οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, 16 Ὧν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν
αὐτῶν, οὐ ζωγρήσετε πᾶν ἐμπνέον, 17 Ἀλλ' ἢ
ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς, τὸν Χετταῖον καὶ
Ἀμοῤῥαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον
καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό
σοι Κύριος ὁ θεός σου· 18 Ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν
ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν
τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον Κυρίου
τοῦ θεοῦ ὑμῶν. 19 Ἐὰν δὲ περικαθίσῃς περὶ πόλιν
μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν εἰς κατά-
ληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς
ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ,
αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις· μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν
τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν
χάρακα; 20 Ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ
καρπόβρωτόν ἐστι, τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις
καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις
ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

ΚΕΦ. κα΄.

1 ἘΑΝ δὲ εὑρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκὼς ἐν τῷ
πεδίῳ, καὶ οὐκ οἴδασι τὸν πατάξαντα, 2 Ἐξελεύσεται
ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν
ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου· 3 Καὶ
ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ λήψεται
ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις
οὐκ εἴργασται καὶ ἥτις οὐχ εἵλκυσε ζυγόν, 4 Καὶ
καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης
δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἥτις οὐκ εἴργασται
οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν
τῇ φάραγγι. 5 Καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ θεὸς παρεστηκέ-
ναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ
πᾶσα ἁφή· 6 Καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως
ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκο-
πημένης ἐν τῇ φάραγγι, 7 Καὶ ἀποκριθέντες
ἐροῦσιν Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο,
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἑωράκασιν· 8 Ἵλεως
γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ οὓς ἐλυτρώσω, Κύριε, ἵνα
μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου
Ἰσραήλ, καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

14 Absque mulieribus et infantibus, jumentis,
et ceteris quæ in civitate sunt. Omnem
prædam exercitui divides, et comedes de spoliis
hostium tuorum, quæ Dominus Deus tuus
dederit tibi. 15 Sic facies cunctis civitatibus,
quæ a te procul valde sunt, et non sunt de his
urbibus, quas in possessionem accepturus es.
16 De his autem civitatibus, quæ dabuntur tibi,
nullum omnino permittes vivere: 17 Sed
interficies in ore gladii, Hethæum videlicet,
et Amorrhæum, et Chananæum, Pherezæum,
et Hevæum, et Jebusæum, sicut præcepit tibi
Dominus Deus tuus: 18 Ne forte doceant vos
facere cunctas abominationes, quas ipsi operati
sunt diis suis: et peccetis in Dominum Deum
vestrum. 19 Quando obsederis civitatem
multo tempore, et munitionibus circumdederis
ut expugnes eam, non succides arbores de
quibus vesci potest, nec securibus per circuitum
debes vastare regionem: quoniam lignum est,
et non homo, nec potest bellantium contra
te augere numerum. 20 Si qua autem ligna
non sunt pomifera, sed agrestia, et in ceteros
apta usus, succide, et instrue machinas, donec
capias civitatem, quæ contra te dimicat.

CAPUT XXI.

1 Quando inventum fuerit in terra, quam
Dominus Deus tuus daturus est tibi, hominis
cadaver occisi, et ignorabitur cædis reus,
2 Egredientur majores natu, et judices tui, et
metientur a loco cadaveris singularum per
circuitum spatia civitatum: 3 Et quam
viciniorem ceteris esse perspexerint, seniores
civitatis illius tollent vitulam de armento, quæ
non traxit jugum, nec terram scidit vomere,
4 Et ducent eam ad vallem asperam atque
saxosam, quæ nunquam arata est, nec semen-
tem recepit: et cædent in ea cervices vitulæ:
5 Accedentque sacerdotes filii Levi, quos
elegerit Dominus Deus tuus ut ministrent ei,
et benedicant in nomine ejus, et ad verbum
eorum, omne negotium, et quidquid mundum,
vel immundum est, judicetur. 6 Et venient
majores natu civitatis illius ad interfectum,
lavabuntque manus suas super vitulam, quæ in
valle percussa est, 7 Et dicent: Manus nostræ
non effuderunt sanguinem hunc, nec oculi
viderunt; 8 Propitius esto populo tuo Israel,
quem redemisti, Domine, et ne reputes sangui-
nem innocentem in medio populi tui
Israel. Et auferetur ab eis reatus sanguinis:

9 וְאַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקִּרְבֶּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃

ס ס ס מט

10 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ
וּנְתָנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְשָׁבִיתָ שִׁבְיוֹ׃
11 וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת־תֹּאַר וְחָשַׁקְתָּ
בָהּ וְלָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה׃ 12 וַהֲבֵאתָהּ
אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְגִלְּחָה אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשְׂתָה
אֶת־צִפָּרְנֶיהָ׃ 13 וְהֵסִירָה אֶת־שִׂמְלַת שִׁבְיָהּ
מֵעָלֶיהָ וְיָשְׁבָה בְּבֵיתֶךָ וּבָכְתָה אֶת־אָבִיהָ
וְאֶת־אִמָּהּ יֶרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא
אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ וְהָיְתָה לְךָ לְאִשָּׁה׃
14 וְהָיָה אִם־לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכֹר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה בַּכָּסֶף לֹא־
תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עִנִּיתָהּ׃ ס
15 כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים
הָאַחַת אֲהוּבָה וְהָאַחַת שְׂנוּאָה וְיָלְדוּ־לוֹ
בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
לַשְּׂנִיאָה׃ 16 וְהָיָה בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת־בָּנָיו
אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת־
בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר׃
17 כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יַכִּיר לָתֶת
לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא
רֵאשִׁית אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃ ס
18 כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה
אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ
אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃ 19 וְתָפְשׂוּ בוֹ
אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
וְאֶל־שַׁעַר מְקֹמוֹ׃ 20 וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ
זוֹלֵל וְסֹבֵא׃ 21 וּרְגָמֻהוּ כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ
בָאֲבָנִים וָמֵת וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ וְכָל־
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃ ס 22 וְכִי־
יִהְיֶה בְאִישׁ חֵטְא מִשְׁפַּט־מָוֶת וְהוּמָת
וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל־עֵץ׃ 23 לֹא־תָלִין נִבְלָתוֹ
עַל־הָעֵץ כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי־קִלְלַת אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תְטַמֵּא
אֶת־אַדְמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה׃ ס

9 Σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν,
ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου. 10 Ἐὰν δὲ ἐξελθὼν εἰς πόλεμον ἐπὶ
τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῷ σοι Κύριος ὁ θεός σου
εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομεύσῃς τὴν προνομὴν
αὐτῶν, 11 Καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν
τῷ εἴδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς καὶ λάβῃς αὐτὴν
σεαυτῷ γυναῖκα, 12 Καὶ εἰσάξῃς αὐτὴν ἔνδον εἰς
τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ
περιονυχιεῖς αὐτὴν 13 Καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια
τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ᾿ αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ
οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
μηνὸς ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν
καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή. 14 Καὶ
ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτήν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν
ἐλευθέραν, καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ
ἀθετήσεις αὐτήν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν. 15 Ἐὰν
δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν
ἠγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν
αὐτῷ ἡ ἠγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γένηται
υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης, 16 Καὶ ἔσται
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κατακληρονομῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι
τῷ υἱῷ τῆς ἠγαπημένης, ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς
μισουμένης τὸν πρωτότοκον· 17 Ἀλλὰ τὸν πρωτό-
τοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ
διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὑρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει τὰ
πρωτοτοκεῖα. 18 Ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀπειθὴς καὶ
ἐρεθιστής, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν
μητρός, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,
19 Καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν
τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου,
20 Καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν Ὁ
υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει
τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ·
21 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται· καὶ ἐξαρεῖς τὸν
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες
φοβηθήσονται. 22 Ἐὰν δὲ γένηται ἔν τινι ἁμαρτίᾳ
κρίμα θανάτου, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ κρεμάσητε αὐτὸν
ἐπὶ ξύλου· 23 Οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος
ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

9 Tu autem alienus eris ab innocentis cruore,
qui fusus est, cum feceris quod præcepit
Dominus. 10 Si egressus fueris ad pugnam
contra inimicos tuos, et tradiderit eos Dominus
Deus tuus in manu tua, captivosque duxeris,
11 Et videris in numero captivorum mulierem
pulchram, et adamaveris eam, voluerisque
habere uxorem, 12 Introduces eam in domum
tuam: quæ radet cæsariem, et circumcidet
ungues, 13 Et deponet vestem, in qua capta
est: sedensque in domo tua, flebit patrem et
matrem suam uno mense: et postea intrabis
ad eam, dormiesque cum illa, et erit uxor tua.
14 Si autem postea non sederit animo tuo,
dimittes eam liberam, nec vendere poteris
pecunia, nec opprimere per potentiam: quia
humiliasti eam. 15 Si habuerit homo uxores
duas, unam dilectam, et alteram odiosam,
genuerintque ex eo liberos, et fuerit filius
odiosæ primogenitus, 16 Volueritque sub-
stantiam inter filios suos dividere: non
poterit filium dilectæ facere primogenitum, et
præferre filio odiosæ. 17 Sed filium odiosæ
agnoscet primogenitum, dabitque ei de his quæ
habuerit cuncta duplicia: iste est enim prin-
cipium liberorum ejus, et huic debentur
primogenita. 18 Si genuerit homo filium
contumacem et protervum, qui non audiat
patris aut matris imperium, et coercitus obedire
contempserit: 19 Apprehendent eum, et
ducent ad seniores civitatis illius, et ad portam
judicii, 20 Dicentque ad eos: Filius noster
iste protervus et contumax est, monita nostra
audire contemnit, comessationibus vacat, et
luxuriæ atque conviviis: 21 Lapidibus eum
obruet populus civitatis: et morietur, ut
auferatis malum de medio vestri, et universus
Israel audiens pertimescat. 22 Quando
peccaverit homo quod morte plectendum est,
et adjudicatus morti appensus fuerit in
patibulo: 23 Non permanebit cadaver ejus in
ligno, sed in eadem die sepelietur: quia
maledictus a Deo est qui pendet in ligno:
et nequaquam contaminabis terram tuam,
quam Dominus Deus tuus dederit tibi in
possessionem.

פרשה כב׃

1 לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת־שֵׂיוֹ
נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם
לְאָחִיךָ׃ 2 וְאִם־לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ
וְלֹא יְדַעְתּוֹ וַאֲסַפְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה
עִמְּךָ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ
לוֹ׃ 3 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵדַת אָחִיךָ
אֲשֶׁר־תֹּאבַד מִמֶּנּוּ וּמְצָאתָהּ לֹא תוּכַל
לְהִתְעַלֵּם׃ ס 4 לֹא־תִרְאֶה אֶת־
חֲמוֹר אָחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נֹפְלִים בַּדֶּרֶךְ
וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָקֵם תָּקִים עִמּוֹ׃ ס
5 לֹא־יִהְיֶה כְלִי־גֶבֶר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־
יִלְבַּשׁ גֶּבֶר שִׂמְלַת אִשָּׁה כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה׃ פ
6 כִּי יִקָּרֵא קַן־צִפּוֹר ׀ לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל־
עֵץ ׀ אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים
וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל־
הַבֵּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים׃
7 שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים
תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים׃
ס 8 כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ
מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ וְלֹא־תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ
כִּי־יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ׃ 9 לֹא־תִזְרַע כַּרְמְךָ
כִּלְאָיִם פֶּן־תִּקְדַּשׁ הַמְלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר
תִּזְרָע וּתְבוּאַת הַכָּרֶם׃ ס 10 לֹא־
תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו׃ 11 לֹא תִלְבַּשׁ
שַׁעַטְנֵז צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו׃ ס
12 גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע כַּנְפוֹת
כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ׃ ס 13 כִּי־
יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָהּ׃
14 וְשָׂם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים וְהוֹצִא עָלֶיהָ
שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי
וָאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים׃
15 וְלָקַח אֲבִי הַנַּעֲרָ וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־
בְּתוּלֵי הַנַּעֲרָ אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשָּׁעְרָה׃
16 וְאָמַר אֲבִי הַנַּעֲרָ אֶל־הַזְּקֵנִים אֶת־בִּתִּי
נָתַתִּי לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ׃
17 וְהִנֵּה־הוּא שָׂם עֲלִילֹת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־
מָצָאתִי לְבִתְּךָ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בִתִּי
וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר׃ 18 וְלָקְחוּ
זִקְנֵי הָעִיר־הַהִוא אֶת־הָאִישׁ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ׃

ΚΕΦ. κβʹ.

1 ΜΗ *ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ
πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς
αὐτά· ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου
καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.* 2 *Ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίζῃ ὁ ἀδελφός
σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστῃ αὐτόν, συνάξεις αὐτὸν ἔνδον
εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ
αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.* 3 *Οὕτω
ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν
ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὅσα ἐὰν ἀπολῆται παρ'
αὐτοῦ καὶ εὕρῃς, οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν.* 4 *Οὐκ ὄψῃ
τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ
πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδῃς αὐτούς, ἀνιστῶν
ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ.* 5 *Οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς
ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσηται ἀνὴρ στολὴν γυναι-
κείαν· ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστι πᾶς
ποιῶν ταῦτα.* 6 *Ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσιᾷ ὀρνέων
πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ
ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νοσσοῖς ἢ ᾠοῖς, καὶ ἡ μήτηρ θάλπῃ
ἐπὶ τῶν νοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ᾠῶν, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα
μετὰ τῶν τέκνων·* 7 *Ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν
μητέρα, τὰ δὲ παιδία λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὖ σοι γένη-
ται καὶ πολυήμερος γένῃ.* 8 *Ἐὰν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν
καινήν, καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου, καὶ
οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν
ἀπ' αὐτοῦ.* 9 *Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου
διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γέννημα καὶ τὸ σπέρμα
ὃ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνός
σου.* 10 *Οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ
αὐτό.* 11 *Οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ
αὐτῷ·* 12 *Στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσ-
σάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν
περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς.* 13 *Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα
καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισήσῃ αὐτήν,* 14 *Καὶ ἐπιθῇ
αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς
ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ Τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα,
καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὕρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια,*
15 *Καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ
ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν
ἐπὶ τὴν πύλην,* 16 *Καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ
γερουσίᾳ Τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτὴν*
17 *Νῦν οὗτος ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικοὺς
λόγους, λέγων Οὐχ εὕρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια,
καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρός μου, καὶ
ἀναπτύξουσι τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς
πόλεως·* 18 *Καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκεί-
νης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτόν,*

CAPUT XXII.

1 Non videbis bovem fratris tui, aut ovem
errantem, et præteribis: sed reduces fratri tuo,
2 Etiamsi non est propinquus frater tuus, nec
nosti eum: duces in domum tuam, et erunt
apud te quamdiu quærat ea frater tuus, et
recipiat. 3 Similiter facies de asino, et de
vestimento, et de omni re fratris tui, quæ
perierit: si inveneris eam, ne negligas quasi
alienam. 4 Si videris asinum fratris tui aut
bovem cecidisse in via, non despicies, sed
sublevabis cum eo. 5 Non induetur mulier
veste virili, nec vir utetur veste feminea:
abominabilis enim apud Deum est qui facit
hæc. 6 Si ambulans per viam, in arbore vel
in terra nidum avis inveneris, et matrem pullis
vel ovis desuper incubantem: non tenebis eam
cum filiis: 7 Sed abire patieris, captos tenens
filios: ut bene sit tibi, et longo vivas tempore.
8 Cum ædificaveris domum novam, facies
murum tecti per circuitum: ne effundatur
sanguis in domo tua, et sis reus labente alio, et
in præceps ruente. 9 Non seres vineam tuam
altero semine: ne et sementis quam sevisti, et
quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificentur.
10 Non arabis in bove simul et asino. 11 Non
indueris vestimento, quod ex lana linoque
contextum est. 12 Funiculos in fimbriis facies
per quatuor angulos pallii tui, quo operieris.
13 Si duxerit vir uxorem, et postea odio
habuerit eam, 14 Quæsieritque occasiones
quibus dimittat eam, objiciens ei nomen pessi-
mum, et dixerit: Uxorem hanc accepi, et
ingressus ad eam non inveni virginem:
15 Tollent eam pater et mater ejus, et ferent
secum signa virginitatis ejus ad seniores urbis
qui in porta sunt: 16 Et dicet pater: Filiam
meam dedi huic uxorem: quam quia odit,
17 Imponit ei nomen pessimum, ut dicat:
Non inveni filiam tuam virginem: et
ecce hæc sunt signa virginitatis filiæ
meæ. Expandent vestimentum coram senio-
ribus civitatis: 18 Apprehendentque senes
urbis illius virum, et verberabunt illum,

19 וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶסֶף וְנָתְנוּ לַאֲבִי
הַנַּעֲרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ
כָּל־יָמָיו׃ ס 20 וְאִם־אֱמֶת הָיָה
הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצְאוּ בְתוּלִים לַנַּעֲרָ׃
21 וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעֲרָ אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ
וּסְקָלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֵתָה
כִּי־עָשְׂתָה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת בֵּית
אָבִיהָ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ס
22 כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב ׀ עִם־אִשָּׁה בְעֻלַת־
בַּעַל וּמֵתוּ גַּם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב
עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃
ס 23 כִּי יִהְיֶה נַעֲרָ בְתוּלָה
מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ וּמְצָאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב
עִמָּהּ׃ 24 וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר ׀
הָעִיר הַהִוא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם בָּאֲבָנִים
וָמֵתוּ אֶת־הַנַּעֲרָ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צָעֲקָה
בָעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־עִנָּה
אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
ס 25 וְאִם־בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ
אֶת־הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְהֶחֱזִיק־בָּהּ הָאִישׁ
וְשָׁכַב עִמָּהּ וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּהּ
לְבַדּוֹ׃ 26 וְלַנַּעֲרָ לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין
לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ
עַל־רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה׃
27 כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָהּ צָעֲקָה הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה
וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ׃ ס 28 כִּי־יִמְצָא
אִישׁ נַעֲרָ בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה
וּתְפָשָׂהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ׃ 29 וְנָתַן
הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים
כָּסֶף וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ
לֹא־יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃ ס

פרשה כג׃

1 לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו וְלֹא
יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו׃ ס 2 לֹא־יָבֹא
פְצוּעַ־דַּכָּה וּכְרוּת שָׁפְכָה בִּקְהַל יְהוָה׃
ס 3 לֹא־יָבֹא מַמְזֵר בִּקְהַל יְהוָה
גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לוֹ בִּקְהַל
יְהוָה׃ ס 4 לֹא־יָבֹא עַמּוֹנִי
וּמוֹאָבִי בִּקְהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי
לֹא־יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְהוָה עַד־עוֹלָם׃

19 Καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ
δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα
πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν· καὶ αὐτοῦ ἔσται
γυνή, οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα
χρόνον. 20 Ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος
οὗτος καὶ μὴ εὑρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι, 21 Καὶ
ἐξάξουσι τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις
καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς·
καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 22 Ἐὰν
δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς
συνῳκισμένης ἀνδρί, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν
ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν
γυναῖκα· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ.
23 Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη
ἀνδρί, καὶ εὑρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ
μετ' αὐτῆς, 24 Ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην
τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις
καὶ ἀποθανοῦνται· τὴν νεᾶνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν
τῇ πόλει, καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ
ὑμῶν αὐτῶν. 25 Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος
τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος
κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ'
αὐτῆς μόνον, 26 Καὶ τῇ νεάνιδι οὐκ ἔστιν ἁμάρ-
τημα θανάτου· ὡς εἴ τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ
τὸν πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχήν, οὕτω τὸ
πρᾶγμα τοῦτο· 27 Ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρεν αὐτήν,
ἐβόησεν ἡ νεᾶνις ἡ μεμνηστευμένη καὶ οὐκ ἦν ὁ
βοηθήσων αὐτῇ. 28 Ἐὰν δέ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν
παρθένον ἥτις οὐ μεμνήστευται, καὶ βιασάμενος
κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ εὑρεθῇ, 29 Δώσει ὁ ἄνθρω-
πος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος
πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται
γυνή, ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν· οὐ δυνήσεται
ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον. 30 Οὐ
λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΟΥΚ εἰσελεύσεται θλαδίας οὐδὲ ἀποκεκομμένος
εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου. 2 Οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ
πόρνης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου. 3 Οὐκ εἰσελεύ-
σεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν
Κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται
εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

19 Condemnantes insuper centum siclis argenti,
quos dabit patri puellæ: quoniam diffamavit
nomen pessimum super virginem Israel:
habebitque eam uxorem, et non poterit dimit-
tere eam omnibus diebus vitæ suæ. 20 Quod
si verum est quod objicit, et non est in puella
inventa virginitas: 21 Ejicient eam extra
fores domus patris sui, et lapidibus obruent
viri civitatis illius, et morietur: quoniam fecit
nefas in Israel, ut fornicaretur in domo patris
sui: et auferes malum de medio tui. 22 Si
dormierit vir cum uxore alterius, uterque
morietur, id est, adulter et adultera: et
auferes malum de Israel. 23 Si puellam
virginem desponderit vir, et invenerit eam
aliquis in civitate, et concubuerit cum ea,
24 Educes utrumque ad portam civitatis illius,
et lapidibus obruentur: puella, quia non
clamavit, cum esset in civitate: vir, quia
humiliavit uxorem proximi sui; et auferes
malum de medio tui. 25 Sin autem in agro
repererit vir puellam, quæ desponsata est, et
apprehendens concubuerit cum ea, ipse morie-
tur solus: 26 Puella nihil patietur, nec est
rea mortis: quoniam sicut latro consurgit
contra fratrem suum, et occidit animam ejus,
ita et puella perpessa est: 27 Sola erat in
agro: clamavit, et nullus affuit qui liberaret
eam. 28 Si invenerit vir puellam virginem,
quæ non habet sponsum, et apprehendens
concubuerit cum illa, et res ad judicium
venerit: 29 Dabit qui dormivit cum ea, patri
puellæ quinquaginta siclos argenti, et habebit
eam uxorem, quia humiliavit illam: non
poterit dimittere eam cunctis diebus vitæ suæ.
30 Non accipiet homo uxorem patris sui, nec
revelabit operimentum ejus.

CAPUT XXIII.

1 Non intrabit eunuchus, attritis vel am-
putatis testiculis et abscisso veretro, ecclesiam
Domini. 2 Non ingredietur mamzer, hoc est,
de scorto natus, in ecclesiam Domini, usque
ad decimam generationem. 3 Ammonites et
Moabites etiam post decimam generationem
non intrabunt ecclesiam Domini, in æternum:

5 עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלֶּחֶם
וּבַמַּיִם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר
שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר
אֲרַם נַהֲרַיִם לְקַלְלֶךָּ׃ 6 וְלֹא־אָבָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְּךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 7 לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלֹמָם וְטֹבָתָם
כָּל־יָמֶיךָ לְעוֹלָם׃ ס 8 לֹא־תְתַעֵב
אֲדֹמִי כִּי אָחִיךָ הוּא לֹא־תְתַעֵב מִצְרִי
כִּי־גֵר הָיִיתָ בְאַרְצוֹ׃ 9 בָּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ
לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל
יְהוָה׃ ס 10 כִּי־תֵצֵא מַחֲנֶה עַל־
אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכֹּל דָּבָר רָע׃ 11 כִּי־יִהְיֶה
בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקְּרֵה־
לָיְלָה וְיָצָא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא
אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ 12 וְהָיָה לִפְנוֹת־עֶרֶב
יִרְחַץ בַּמָּיִם וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־תּוֹךְ
הַמַּחֲנֶה׃ 13 וְיָד תִּהְיֶה לְךָ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְיָצָאתָ שָׁמָּה חוּץ׃ 14 וְיָתֵד
תִּהְיֶה לְךָ עַל־אֲזֵנֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ
וְחָפַרְתָּה בָהּ וְשַׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת־צֵאָתֶךָ׃
15 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ ׀ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ
לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה
מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה בְךָ עֶרְוַת דָּבָר
וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ׃ ס 16 לֹא־תַסְגִּיר
עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר־יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם
אֲדֹנָיו׃ 17 עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב לוֹ לֹא
תּוֹנֶנּוּ׃ ס 18 לֹא־תִהְיֶה קְדֵשָׁה
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 19 לֹא־תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר
כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נֶדֶר כִּי
תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנֵיהֶם׃ ס
20 לֹא־תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ
אֹכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃ 21 לַנָּכְרִי
תַשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ ס
22 כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר
לְשַׁלְּמוֹ כִּי־דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ 23 וְכִי תֶחְדַּל
לִנְדֹּר לֹא־יִהְיֶה בְךָ חֵטְא׃ 24 מוֹצָא
שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃ ס

4 Παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ
ἄρτων και ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων
ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ
τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας
καταρᾶσθαί σε· 5 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ θεός
σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ, καὶ μετέστρεψε Κύριος
ὁ θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ
σε Κύριος ὁ θεός σου. 6 Οὐ προσαγορεύσεις
εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς
ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον,
ὅτι ἀδελφός σού ἐστιν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι
πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ· 8 Υἱοὶ ἐὰν
γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾷ τρίτῃ εἰσελεύσονται εἰς
ἐκκλησίαν Κυρίου. 9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος
πονηροῦ. 10 Ἐὰν ᾖ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται
καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω
τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
παρεμβολήν· 11 Καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἑσπέραν
λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δεδυκότος ἡλίου
εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. 12 Καὶ τόπος
ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω·
13 Καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ
ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ
ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου· 14 Ὅτι
Κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου,
ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ
προσώπου σου· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία,
καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος,
καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ. 15 Οὐ παραδώσεις παῖδα
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστέθειταί σοι παρὰ τοῦ
κυρίου αὐτοῦ· 16 Μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν
κατοικήσει οὗ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν.
17 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραήλ, καὶ οὐκ
ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· οὐκ ἔσται
τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔσται
τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. 18 Οὐ προσοίσεις
μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν
οἶκον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχήν,
ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστι καὶ
ἀμφότερα. 19 Οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ σου τόκον
ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς
πράγματος οὗ ἐὰν ἐκδανείσῃς· 20 Τῷ ἀλλοτρίῳ
ἐκτοκιεῖς, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς, ἵνα
εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν. 21 Ἐὰν δὲ εὔξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει
Κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία·
22 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὔξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ
ἁμαρτία. 23 Τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
σου φυλάξῃ, καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον ηὔξω
Κυρίῳ τῷ θεῷ δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου.

4 Quia noluerunt vobis occurrere cum pane et
aqua in via quando egressi estis de Ægypto: et
quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor
de Mesopotamia Syriæ, ut malediceret tibi:
5 Et noluit Dominus Deus tuus audire
Balaam, vertitque maledictionem ejus in
benedictionem tuam, eo quod diligeret te.
6 Non facies cum eis pacem, nec quæras eis
bona cunctis diebus vitæ tuæ in sempiternum.
7 Non abominaberis Idumæum, quia frater
tuus est: nec Ægyptium, quia advena fuisti
in terra ejus. 8 Qui nati fuerint ex eis, tertia
generatione intrabunt in ecclesiam Domini.
9 Quando egressus fueris adversus hostes tuos
in pugnam, custodies te ab omni re mala.
10 Si fuerit inter vos homo, qui nocturno
pollutus sit somnio, egredietur extra castra,
11 Et non revertetur, priusquam ad vesperam
lavetur aqua: et post solis occasum regredietur
in castra. 12 Habebis locum extra castra, ad
quem egrediaris ad requisita naturæ, 13 Gerens
paxillum in balteo; cumque sederis,
fodies per circuitum, et egesta humo operies
14 Quo relevatus es (Dominus enim Deus tuus
ambulat in medio castrorum, ut eruat te, et
tradat tibi inimicos tuos) et sint castra tua
sancta; et nihil in eis appareat fœditatis, ne
derelinquat te. 15 Non trades servum domino
suo, qui ad te confugerit; 16 Habitabit tecum
in loco, qui ei placuerit, et in una urbium
tuarum requiescet: ne contristes eum. 17 Non
erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator
de filiis Israel. 18 Non offeres mercedem
prostibuli, nec pretium canis, in domo Domini
Dei tui, quidquid illud est quod voveris: quia
abominatio est utrumque apud Dominum
Deum tuum. 19 Non fœnerabis fratri tuo ad
usuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet
aliam rem: 20 Sed alieno. Fratri autem tuo
absque usura, id quo indiget, commodabis: ut
benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni
opere tuo in terra, ad quam ingredieris possidendam.
21 Cum votum voveris Domino Deo
tuo, non tardabis reddere: quia requiret illud
Dominus Deus tuus; et si moratus fueris,
reputabitur tibi in peccatum. 22 Si nolueris
polliceri, absque peccato eris. 23 Quod autem
semel egressum est de labiis tuis, observabis,
et facies sicut promisisti Domino Deo tuo, et
propria voluntate et ore tuo locutus es.

25 כִּי־תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים
כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֶךָ וְאֶל־כֶּלְיְךָ לֹא תִתֵּן׃ ס
26 כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ וְקָטַפְתָּ
מְלִילֹת בְּיָדֶךָ וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל קָמַת
רֵעֶךָ׃ ס

פרשה כד׃

1 כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם־
לֹא תִמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו כִּי־מָצָא בָהּ עֶרְוַת
דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ׃ 2 וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה
וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר׃ 3 וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ
הָאַחֲרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן
בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִי יָמוּת הָאִישׁ
הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר־לְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 4 לֹא־
יוּכַל בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שִׁלְּחָהּ לָשׁוּב
לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר
הֻטַּמָּאָה כִּי־תוֹעֵבָה הִוא לִפְנֵי יְהֹוָה וְלֹא
תַחֲטִיא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ ס 5 כִּי־יִקַּח
אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא וְלֹא־
יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דָּבָר נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ
שָׁנָה אֶחָת וְשִׂמַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקָח׃
6 לֹא־יַחֲבֹל רֵחַיִם וָרָכֶב כִּי־נֶפֶשׁ הוּא
חֹבֵל׃ ס 7 כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב
נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֶּר־בּוֹ
וּמְכָרוֹ וּמֵת הַגַּנָּב הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ׃ ס 8 הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע־הַצָּרַעַת
לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־יוֹרוּ
אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם
תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת׃ 9 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם׃ ס 10 כִּי־תַשֶּׁה בְרֵעֲךָ
מַשַּׁאת מְאוּמָה לֹא־תָבֹא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט
עֲבֹטוֹ׃ 11 בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר
אַתָּה נֹשֶׁה בוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת־הַעֲבוֹט
הַחוּצָה׃ 12 וְאִם־אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב
בַּעֲבֹטוֹ׃ 13 הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת־הַעֲבוֹט
כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרְכֶךָּ
וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ׃
ס 14 לֹא־תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן
מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ׃

24 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησιον σου, καὶ
συλλέξῃς ἐν ταῖς χερσί σου στάχυς, καὶ δρέπανον οὐ
μὴ ἐπιβάλῃς ἐπ᾽ ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου. 25 Ἐὰν
δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ
σταφυλὴν ὅσον ψυχήν σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος
οὐκ ἐμβάλῃς.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ἘΑΝ δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ,
καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι
εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψει αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς,
καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· 2 Καὶ
ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, 3 Καὶ μισήσῃ
αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον
ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ
ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ
ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ
γυναῖκα, 4 Οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ
ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν
ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν, ὅτι
βδέλλυγμά ἐστιν ἐναντίον Κυοίου τοῦ θεοῦ σου· καὶ
οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
σοι ἐν κλήρῳ. 5 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφά-
τως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθή-
σεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα· ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ, ἐνιαυτὸν ἕνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν
ἔλαβεν. 6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον,
ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει. 7 Ἐὰν δὲ ἁλῷ
ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται,
ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἐξαρεῖς τὸν
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 8 Πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ
ἀφῇ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα
τὸν νόμον ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν φυλάξασθε
ποιεῖν. 9 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεός σου
τῇ Μαριὰμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ
Αἰγύπτου. 10 Ἐὰν ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου,
ὀφείλημα ὁτιοῦν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ· 11 Ἔξω στήσῃ, καὶ
ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δανειόν σού ἐστιν ἐν αὐτῷ ἐξοίσει
σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω. 12 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος
πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ·
13 Ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς
δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ,
καὶ εὐλογήσει σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου. 14 Οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν
πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ
τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου·

24 Ingressus vineam proximi tui, comede uvas
quantum tibi placuerit: foras autem ne efferas
tecum. 25 Si intraveris in segetem amici tui,
franges spicas, et manu conteres: falce autem
non metes.

CAPUT XXIV.

1 Si acceperit homo uxorem, et habuerit
eam, et non invenerit gratiam ante oculos ejus
propter aliquam fœditatem: scribet libellum
repudii, et dabit in manu illius, et dimittet eam
de domo sua. 2 Cumque egressa alterum
maritum duxerit, 3 Et ille quoque oderit eam,
dederitque ei libellum repudii, et dimiserit de
domo sua, vel certe mortuus fuerit: 4 Non
poterit prior maritus recipere eam in uxorem:
quia polluta est, et abominabilis facta est
coram Domino: ne peccare facias terram tuam,
quam Dominus Deus tuus tradiderit tibi
possidendam. 5 Cum acceperit homo nuper
uxorem, non procedet ad bellum, nec ei quip-
piam necessitatis injungetur publicæ, sed
vacabit absque culpa domi suæ, ut uno anno
lætetur cum uxore sua. 6 Non accipies loco
pignoris inferiorem, et superiorem molam:
quia animam suam opposuit tibi. 7 Si depre-
hensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de
filiis Israel, et vendito eo acceperit pretium,
interficietur, et auferes malum de medio tui.
8 Observa diligenter ne incurras plagam lepræ,
sed facies quæcumque docuerint te sacerdotes
Levitici generis, juxta id quod præcepi eis, et
imple solicite. 9 Mementote quæ fecerit
Dominus Deus vester Mariæ in via cum
egrederemini de Ægypto. 10 Cum repetes a
proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi,
non ingredieris domum ejus ut pignus auferas:
11 Sed stabis foris, et ille tibi proferet quod
habuerit; 12 Sin autem pauper est, non
pernoctabit apud te pignus, 13 Sed statim
reddes ei ante solis occasum: ut dormiens in
vestimento suo, benedicat tibi, et habeas
justitiam coram Domino Deo tuo. 14 Non
negabis mercedem indigentis, et pauperis
fratris tui, sive advenæ, qui tecum mora-
tur in terra, et intra portas tuas est:

15 בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא־תָבוֹא עָלָיו
הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא
אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה
בְךָ חֵטְא׃ ס 16 לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת
עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ
בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃ ס 17 לֹא תַטֶּה
מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד אַלְמָנָה׃
18 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ ס 19 כִּי
תִקְצֹר קְצִירְךָ בְשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה
לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ ס 20 כִּי תַחְבֹּט זֵיתְךָ
לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה׃ 21 כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל
אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃
22 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה׃ ס

פרשה כה׃

1 כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ
אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרָשָׁע׃ 2 וְהָיָה אִם־בִּן
הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ
לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃ 3 אַרְבָּעִים
יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן־יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל־אֵלֶּה
מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃ 4 לֹא־
תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ ס 5 כִּי־יֵשְׁבוּ
אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין־לוֹ
לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת־הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר
יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה
וְיִבְּמָהּ׃ 6 וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם
עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ
מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת
אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל־
הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו
שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃ 8 וְקָרְאוּ־לוֹ
זִקְנֵי־עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא
חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃ 9 וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו
לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ
וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה
לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃

15 *Αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ
ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ
καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ καταβοή-
σεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν
σοὶ ἁμαρτία.* 16 *Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες
ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται
ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ
ἀποθανεῖται.* 17 *Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου
καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας, οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον
χήρας·* 18 *Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν,
διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.*
19 *Ἐὰν δὲ ἀμήσῃς ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ
ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ
λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ
χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.* 20 *Ἐὰν δὲ ἐλαιολογῇς,
οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμήσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ
προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται· καὶ
μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο
ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.* 21 *Ἐὰν
δὲ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσῃς
αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ
καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται·* 22 *Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης
ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι
ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.*

ΚΕΦ. κεʹ.

1 *ΕΑΝ δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώ-
πων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ
δικαιώσωσι τὸ δίκαιον καὶ καταγνῶσι τοῦ ἀσεβοῦς·*
2 *Καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιος ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεῖς
αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν
ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.* 3 *Καὶ
ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν, οὐ
προσθήσουσιν· ἐὰν δὲ προσθῇς μαστιγῶσαι ὑπὲρ
ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός
σου ἐναντίον σου.* 4 *Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.*
5 *Ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἀπο-
θάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ
γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ
ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν
καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει
αὐτῇ.* 6 *Καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ κατασta-
θήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ
ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραήλ.* 7 *Ἐὰν
δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν
πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ Οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς
τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός
μου.* 8 *Καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πό-
λεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ, καὶ στὰς εἴπῃ Οὐ
βούλομαι λαβεῖν αὐτήν·* 9 *Καὶ προσελθοῦσα ἡ
γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας, καὶ
ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ποδὸς
αὐτοῦ, καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ Οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ ὃς οὐκ
οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ.*

15 Sed eadem die reddes ei pretium laboris
sui ante solis occasum, quia pauper est, et ex
eo sustentat animam suam: ne clamet contra
te ad Dominum, et reputetur tibi in peccatum.
16 Non occidentur patres pro filiis, nec filii
pro patribus, sed unusquisque pro peccato suo
morietur. 17 Non pervertes judicium advenæ
et pupilli, nec auferes pignoris loco viduæ
vestimentum. 18 Memento quod servieris
in Ægypto, et eruerit te Dominus Deus tuus
inde. Idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem.
19 Quando messueris segetem in agro tuo, et
oblitus manipulum reliqueris, non reverteris
ut tollas illum: sed advenam, et pupillum, et
viduam auferre patieris, ut benedicat tibi
Dominus Deus tuus in omni opere manuum
tuarum. 20 Si fruges collegeris olivarum,
quidquid remanserit in arboribus, non reverte-
ris ut colligas: sed relinques advenæ, pupillo,
ac viduæ. 21 Si vindemiaveris vineam tuam,
non colliges remanentes racemos, sed cedent
in usus advenæ, pupilli, ac viduæ. 22 Memento
quod et tu servieris in Ægypto, et idcirco
præcipio tibi ut facias hanc rem.

CAPUT XXV.

1 Si fuerit causa inter aliquos, et interpella-
verint judices: quem justum esse perspexerint,
illi justitiæ palmam dabunt: quem impium,
condemnabunt impietatis. 2 Sin autem eum
qui peccavit, dignum viderint plagis: proster-
nent, et coram se facient verberari. Pro
mensura peccati erit et plagarum modus:
3 Ita duntaxat, ut quadragenarium numerum
non excedant: ne fœde laceratus ante oculos
tuos abeat frater tuus. 4 Non ligabis os bovis
terentis in area fruges tuas. 5 Quando
habitaverint fratres simul, et unus ex eis
absque liberis mortuus fuerit, uxor defuncti
non nubet alteri: sed accipiet eam frater ejus,
et suscitabit semen fratris sui: 6 Et primoge-
nitum ex ea filium nomine illius appellabit, ut
non deleatur nomen ejus ex Israel. 7 Sin
autem noluerit accipere uxorem fratris sui,
quæ ei lege debetur, perget mulier ad portam
civitatis, et interpellabit majores natu,
dicetque: Non vult frater viri mei suscitare
nomen fratris sui in Israel, nec me in conjugem
sumere. 8 Statimque accersiri eum facient,
et interrogabunt. Si responderit: Nolo eam
uxorem accipere: 9 Accedet mulier ad eum
coram senioribus, et tollet calceamentum de
pede ejus, spuetque in faciem illius, et dicet: Sic
fiet homini, qui non ædificat domum fratris sui.

10 וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃
ס 11 כִּי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ
וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־
אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בִּמְבֻשָׁיו׃ 12 וְקַצֹּתָה אֶת־כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס
עֵינֶךָ׃ ס 13 לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ
אֶבֶן וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ 14 לֹא־יִהְיֶה
לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
15 אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ אֵיפָה
שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּ
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ׃ 16 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל׃ פ
17 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ 18 אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ
וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה
עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃ 19 וְהָיָה
בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ
מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח׃

פ פ פ נ

פרשה כו׃

1 וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ
בָּהּ׃ 2 וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית ׀ כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ
שָׁם׃ 3 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים
הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ׃ 4 וְלָקַח הַכֹּהֵן
הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ 5 וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר
שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם
וָרָב׃ 6 וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ
עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ 7 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ
וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃

10 Καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ Οἶκος
τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα. 11 Ἐὰν δὲ μάχωνται
ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἑνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι
τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν, καὶ
ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,
12 Ἀποκόψεις τὴν χεῖρα· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
σου ἐπ' αὐτῇ. 13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου
στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν· 14 Οὐκ
ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ
μικρόν· 15 Στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι,
καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυή-
μερος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
σοι ἐν κλήρῳ· 16 Ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου
πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον. 17 Μνήσθητι
ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου
σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 18 Πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ἔκοψέ σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας
ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας, καὶ οὐκ
ἐφοβήθη τὸν θεόν· 19 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν κατα-
παύσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα
Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ.

ΚΕΦ. κϛ'.

1 ΚΑΙ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, καὶ κατακληρο-
νομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, 2 Καὶ
λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου ἧς
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρ-
ταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται
Κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ·
3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν Ἀναγγέλλω σήμερον
Κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν
ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.
4 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν
σου, καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἔναντι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου
καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῴκησεν ἐκεῖ ἐν
ἀριθμῷ βραχεῖ, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ
πλῆθος πολύ. 6 Καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι,
καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα
σκληρά· 7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον
τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ
τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν·

10 Et vocabitur nomen illius in Israel, Domus
discalceati. 11 Si habuerint inter se jurgium
viri duo, et unus contra alterum rixari cœperit,
volensque uxor alterius eruere virum suum
de manu fortioris, miseritque manum, et
apprehenderit verenda ejus: 12 Abscides
manum illius, nec flecteris super eam ulla
misericordia. 13 Non habebis in sacculo
diversa pondera, majus et minus: 14 Nec
erit in domo tua modius major et minor;
15 Pondus habebis justum et verum, et modius
æqualis et verus erit tibi: ut multo vivas
tempore super terram, quam Dominus Deus
tuus dederit tibi; 16 Abominatur enim
Dominus Deus tuus eum qui facit hæc, et
aversatur omnem injustitiam. 17 Memento
quæ fecerit tibi Amalec in via quando
egrediebaris ex Ægypto: 18 Quomodo
occurrerit tibi: et extremos agminis tui, qui
lassi residebant, ceciderit, quando tu eras
fame et labore confectus, et non timuerit
Deum. 19 Cum ergo Dominus Deus tuus
dederit tibi requiem, et subjecerit cunctas per
circuitum nationes, in terra, quam tibi pollicitus
est: delebis nomen ejus sub cælo. Cave ne
obliviscaris.

CAPUT XXVI.

1 Cumque intraveris terram, quam Dominus
Deus tuus tibi daturus est possidendam, et
obtinueris eam, atque habitaveris in ea:
2 Tolles de cunctis frugibus tuis primitias,
et pones in cartallo, pergesque ad locum, quem
Dominus Deus tuus elegerit, ut ibi invocetur
nomen ejus: 3 Accedesque ad sacerdotem,
qui fuerit in diebus illis, et dices ad eum:
Profiteor hodie coram Domino Deo tuo, quod
ingressus sum in terram, pro qua juravit patri-
bus nostris, ut daret eam nobis. 4 Suscipiensque
sacerdos cartallum de manu tua, ponet ante
altare Domini Dei tui: 5 Et loqueris in
conspectu Domini Dei tui: Syrus persequeba-
tur patrem meum, qui descendit in Ægyptum,
et ibi peregrinatus est in paucissimo numero:
crevitque in gentem magnam ac robustam et
infinitæ multitudinis. 6 Afflixeruntque nos
Ægyptii, et persecuti sunt imponentes
onera gravissima: 7 Et clamavimus ad
Dominum Deum patrum nostrorum: qui
exaudivit nos, et respexit humilitatem
nostram, et laborem, atque angustiam:

8 וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ
נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמֹפְתִים׃
9 וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
10 וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 11 וְשָׂמַחְתָּ בְכָל־הַטּוֹב
אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה
וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃ ס
12 כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ
בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה
לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ
בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃ 13 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם
נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכָל־
מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ
וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ 14 לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ
וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ
לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ 15 הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן
קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ׃ ס 16 הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ 17 אֶת־יְהוָה
הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת
בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ 18 וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו׃ 19 וּלְתִתְּךָ עֶלְיוֹן עַל
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם
וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיֹתְךָ עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ פ

פרשה כז׃

1 וַיְצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם
לֵאמֹר שָׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ 2 וְהָיָה בַּיּוֹם
אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וַהֲקֵמֹתָ לְךָ
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃

8 *Καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν
ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ
βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις καὶ ἐν
σημείοις καὶ ἐν τέρασι·* 9 *Καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς
τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην,
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.* 10 *Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα
τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς ἧς ἔδωκάς
μοι, Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ἀφήσεις
αὐτὸ ἀπέναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ προσκυνή-
σεις ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,* 11 *Καὶ εὐφρανθήσῃ
ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ θεός
σου, καὶ ἡ οἰκία σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος
ὁ ἐν σοι.* 12 *Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν
τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ
τρίτῳ, τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ
τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ
φάγονται ἐν ταῖς πόλεσί σου καὶ εὐφρανθήσονται.*
13 *Καὶ ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου Ἐξεκάθαρα
τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ
καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ
πάσας τὰς ἐντολὰς ἃς ἐνετείλω μοι· οὐ παρῆλθον
τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην·* 14 *Καὶ
οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα
ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ
τεθνηκότι· ὑπήκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι.* 15 *Κάτιδε ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγη-
σον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας
αὐτοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι
ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.* 16 *Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ Κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι
πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα· καὶ φυλάξεσθε
καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.* 17 *Τὸν θεὸν εἵλου σήμερον
εἶναί σου θεόν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα, καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ·* 18 *Καὶ
Κύριος εἵλατό σε σήμερον γενέσθαί σε αὐτῷ λαὸν
περιούσιον, καθάπερ εἶπε φυλάττειν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ,* 19 *Καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν
ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ
δοξαστόν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
καθὼς ἐλάλησε.*

ΚΕΦ. κζʹ.

1 *ΚΑΙ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ
λέγων Φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.* 2 *Καὶ ἔσται
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ·*

8 Et eduxit nos de Ægypto in manu forti, et
brachio extento, in ingenti pavore, in signis
atque portentis: 9 Et introduxit ad locum
istum, et tradidit nobis terram lacte et melle
manantem. 10 Et idcirco nunc offero primitias
frugum terræ, quam Dominus dedit mihi. Et
dimittes eas in conspectu Domini Dei tui, et
adorato Domino Deo tuo. 11 Et epulaberis
in omnibus bonis quæ Dominus Deus tuus
dederit tibi, et domui tuæ, tu et Levites, et
advena qui tecum est. 12 Quando compleveris
decimam cunctarum frugum tuarum, anno
decimarum tertio, dabis Levitæ, et advenæ, et
pupillo et viduæ, ut comedant intra portas
tuas, et saturentur: 13 Loquerisque in
conspectu Domini Dei tui: Abstuli quod
sanctificatum est de domo mea, et dedi illud
Levitæ et advenæ, et pupillo ac viduæ, sicut
jussisti mihi: non præterivi mandata tua, nec
sum oblitus imperii tui. 14 Non comedi ex
eis in luctu meo, nec separavi ea in qualibet
immunditia, nec expendi ex his quidquam in
re funebri. Obedivi voci Domini Dei mei, et
feci omnia sicut præcepisti mihi. 15 Respice
de sanctuario tuo, et de excelso cœlorum
habitaculo, et benedic populo tuo Israel, et
terræ, quam dedisti nobis, sicut jurasti patribus
nostris, terræ lacte et melle mananti. 16 Hodie
Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias
mandata hæc atque judicia: et custodias et
impleas ex toto corde tuo, et ex tota anima tua.
17 Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, et
ambules in viis ejus, et custodias ceremonias
illius, et mandata atque judicia, et obedias
ejus imperio; 18 Et Dominus elegit te hodie,
ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est
tibi, et custodias omnia præcepta illius:
19 Et faciat te excelsiorem cunctis gentibus
quas creavit, in laudem, et nomen, et gloriam
suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui,
sicut locutus est.

CAPUT XXVII.

1 Præcepit autem Moyses et seniores
Israël, populo dicentes: Custodite omne
mandatum quod præcipio vobis hodie.
2 Cumque transieritis Jordanem in terram,
quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges
ingentes lapides, et calce lævigabis eos,

3 וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בְּעָבְרֶךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־
אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ 4 וְהָיָה בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן
תָּקִימוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ
אוֹתָם בַּשִּׂיד׃ 5 וּבָנִיתָ שָּׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תָנִיף עֲלֵיהֶם
בַּרְזֶל׃ 6 אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עוֹלֹת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 7 וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ
שָּׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
8 וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב׃ ס 9 וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַסְכֵּת ׀ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
נִהְיֵיתָ לְעָם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 10 וְשָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֺתָו
וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ ס
11 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר׃ 12 אֵלֶּה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם
עַל־הַר גְּרִזִּים בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן
וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃
13 וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבָל
רְאוּבֵן גָּד וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן דָּן וְנַפְתָּלִי׃
14 וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
קוֹל רָם׃ ס 15 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה
יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל־הָעָם
וְאָמְרוּ אָמֵן׃ ס 16 אָרוּר מַקְלֶה
אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס
17 אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס 18 אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס 19 אָרוּר
מַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר־יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־
הָעָם אָמֵן׃ 20 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֵשֶׁת אָבִיו
כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃
ס 21 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס 22 אָרוּר
שֹׁכֵב עִם־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ וְאָמַר
כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס 23 אָרוּר שֹׁכֵב
עִם־חֹתַנְתּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס

3 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων τούτων πάντας τοὺς
λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν
Ἰορδάνην, ἡνίκα ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ
θεὸς τῶν πατέρων σού σοι. 4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν
διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, στήσετε τοὺς λίθους τούτους
οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν ὄρει Γαιβάλ, καὶ
κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ. 5 Καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ
θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ
λίθων, οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σίδηρον· 6 Λίθους
ὁλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ θεῷ
σου, καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ
θεῷ σου· 7 Καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου, καὶ
φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ ἔναντι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 8 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων
πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα. 9 Καὶ
ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ
Ἰσραὴλ λέγοντες Σιώπα καὶ ἄκουε, Ἰσραήλ· ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
10 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.
11 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων 12 Οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν
λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην·
Συμεών, Λευί, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ἰωσὴφ καὶ
Βενιαμίν. 13 Καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας
ἐν ὄρει Γαιβάλ· Ῥουβήν, Γὰδ καὶ Ἀσήρ, Ζαβουλών,
Δὰν καὶ Νεφθαλί. 14 Καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν οἱ
Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ 15 Ἐπικα-
τάρατος ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ
χωνευτόν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν,
καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαὸς ἐροῦσι Γένοιτο. 16 Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων
πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ
λαός Γένοιτο. 17 Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια
τοῦ πλησίον· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.
18 Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 19 Ἐπικατάρατος ὃς
ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ
χήρας· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 20 Ἐπι-
κατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 21 Ἐπι-
κατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους·
καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. 22 Ἐπικατάρατος
ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ
μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.
23 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ νύμφης
αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο. Ἐπι-
κατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.

3 Ut possis in eis scribere omnia verba legis
hujus, Jordane transmisso: ut introeas terram,
quam Dominus Deus tuus dabit tibi, ferram
lacte et melle manantem, sicut juravit patribus
tuis. 4 Quando ergo transieritis Jordanem
erigite lapides, quos ego hodie præcipio vobis,
in monte Hebal, et lævigabis eos calce:
5 Et ædificabis ibi altare Domino Deo tuo, de
lapidibus quos ferrum non tetigit, 6 Et de
saxis informibus et impolitis: et offeres super
eo holocausta Domino Deo tuo, 7 Et immola-
bis hostias pacificas, comedesque ibi, et
epulaberis coram Domino Deo tuo. 8 Et
scribes super lapides omnia verba legis hujus
plane et lucide. 9 Dixeruntque Moyses et
sacerdotes Levitici generis ad omnem Israelem:
Attende, et audi Israel: hodie factus es
populus Domini Dei tui: 10 Audies vocem
ejus, et facies mandata atque justitias, quas
ego præcipio tibi. 11 Præcepitque Moyses
populo in die illo, dicens: 12 Hi stabunt ad
benedicendum populo super montem Garizim,
Jordane transmisso: Simeon, Levi, Judas,
Issachar, Joseph, et Benjamin. 13 Et e
regione isti stabunt ad maledicendum in monte
Hebal: Ruben, Gad, et Aser, et Zabulon,
Dan, et Nephthali. 14 Et pronuntiabunt
Levitæ, dicentque ad omnes viros Israel
excelsa voce: 15 Maledictus homo qui facit
sculptile et conflatile, abominationem Domini,
opus manuum artificum, ponetque illud in
abscondito; et respondebit omnis populus, et
dicet: Amen. 16 Maledictus qui non hono-
rat patrem suum, et matrem; et dicet omnis
populus: Amen. 17 Maledictus qui transfert
terminos proximi sui; et dicet omnis populus:
Amen. 18 Maledictus qui errare facit cæcum
in itinere; et dicet omnis populus: Amen.
19 Maledictus qui pervertit judicium advenæ,
pupilli, et viduæ; et dicet omnis populus:
Amen. 20 Maledictus qui dormit cum uxore
patris sui, et revelat operimentum lectuli ejus;
et dicet omnis populus: Amen. 21 Maledictus
qui dormit cum omni jumento; et dicet
omnis populus: Amen. 22 Maledictus qui
dormit cum sorore sua, filia patris sui
vel matris suæ; et dicet omnis populus:
Amen. 23 Maledictus qui dormit cum socru
sua: et dicet omnis populus: Amen.

24 אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס 25 אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד
לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ דַּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן׃ ס 26 אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים
אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ פ

פרשה כח׃

1 וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּנְתָנְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 2 וּבָאוּ
עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגֻךָ כִּי
תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 3 בָּרוּךְ אַתָּה
בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ 4 בָּרוּךְ
פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ
שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃ 5 בָּרוּךְ
טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ 6 בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ
וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃ 7 יִתֵּן יְהוָה אֶת־
אֹיְבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ
לְפָנֶיךָ׃ 8 יְצַו יְהוָה אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה
בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 9 יְקִימְךָ
יְהוָה לוֹ לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לָךְ כִּי
תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ
בִּדְרָכָיו׃ 10 וְרָאוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ׃ 11 וְהוֹתִרְךָ
יְהוָה לְטוֹבָה בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ
וּבִפְרִי אַדְמָתֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ 12 יִפְתַּח
יְהוָה ׀ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם
לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־
מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תִלְוֶה׃ 13 וּנְתָנְךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב
וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמָטָּה כִּי־
תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת׃ 14 וְלֹא
תָסוּר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאול לָלֶכֶת אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם׃ פ

15 וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ
עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגוּךָ׃

24 Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο. 25 Ἐπικατάρατος ὃς
ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο. 26 Ἐπικατάρατος πᾶς
ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ
νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ
λαὸς Γένοιτο.

ΚΕΦ. κηʹ.

1 ΚΑΙ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ
δώσει σε Κύριος ὁ θεός σου ὑπεράνω ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη τῆς γῆς· 2 Καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ
εὐλογίαι αὗται καὶ εὑρήσουσί σε, ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, 3 Εὐλογημένος
σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ. 4 Εὐλο-
γημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα
τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ
ποίμνια τῶν προβάτων σου· 5 Εὐλογημέναι αἱ
ἀποθῆκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου· 6 Εὐλο-
γημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε. 7 Παραδῷ Κύριος ὁ θεός
σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι
συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου· ὁδῷ μιᾷ
ἐξελεύσονται πρὸς σέ, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξονται
ἀπὸ προσώπου σου. 8 Ἀποστεῖλαι Κύριος ἐπὶ σὲ
τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ ἐπὶ πάντα οὗ
ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι. 9 Ἀναστήσαι σε Κύριος ἑαυτῷ
λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, ἐὰν
ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῇς
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· 10 Καὶ ὄψονταί σε
πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικέκληταί σοι, καὶ φοβηθήσονταί σε. 11 Καὶ
πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς
ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν
κτηνῶν σου καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ
τῆς γῆς σου ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου
δοῦναί σοι. 12 Ἀνοίξαι σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν
αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν ὑετὸν
τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ· εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου· καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ
δανειῇ, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ
ἄρξουσι. 13 Καταστήσαι σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς
κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράν, καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ
ἔσῃ ὑποκάτω, ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν·
14 Οὐ παραβήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν ὧν ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά,
πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς.
15 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται
ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ καταλήψονταί σε.

24 Maledictus qui clam percusserit proximum
suum; et dicet omnis populus: Amen.
25 Maledictus qui accipit munera, ut percutiat
animam sanguinis innocentis; et dicet omnis
populus: Amen. 26 Maledictus qui non
permanet in sermonibus legis hujus, nec
eos opere perficit; et dicet omnis populus:
Amen.

CAPUT XXVIII.

1 Si autem audieris vocem Domini Dei tui,
ut facias atque custodias omnia mandata ejus,
quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Dominus
Deus tuus excelsiorem cunctis gentibus, quæ
versantur in terra. 2 Venientque super te
universæ benedictiones istæ, et apprehendent
te: si tamen præcepta ejus audieris. 3 Bene-
dictus tu in civitate, et benedictus in agro.
4 Benedictus fructus ventris tui, et fructus
terræ tuæ, fructusque jumentorum tuorum,
greges armentorum tuorum, et caulæ ovium
tuarum. 5 Benedicta horrea tua, et benedictæ
reliquiæ tuæ. 6 Benedictus eris tu ingrediens
et egrediens. 7 Dabit Dominus inimicos
tuos, qui consurgunt adversum te, corruentes
in conspectu tuo: per unam viam venient
contra te, et per septem fugient a facie
tua. 8 Emittet Dominus benedictionem super
cellaria tua, et super omnia opera manuum
tuarum: benedicetque tibi in terra, quam
acceperis. 9 Suscitabit te Dominus sibi in
populum sanctum, sicut juravit tibi: si custo-
dieris mandata Domini Dei tui, et ambulaveris
in viis ejus. 10 Videbuntque omnes terrarum
populi quod nomen Domini invocatum sit
super te, et timebunt te. 11 Abundare te
faciet Dominus omnibus bonis, fructu uteri tui,
et fructu jumentorum tuorum, fructu terræ
tuæ, quam juravit Dominus patribus tuis ut
daret tibi. 12 Aperiet Dominus thesaurum su-
um optimum, cælum, ut tribuat pluviam terræ
tuæ in tempore suo: benedicetque cunctis
operibus manuum tuarum. Et fœnerabis gen-
tibus multis, et ipse a nullo fœnus accipies.
13 Constituet te Dominus in caput, et non in
caudam: et eris semper supra, et non subter:
si tamen audieris mandata Domini Dei tui, quæ
ego præcipio tibi hodie, et custodieris et feceris,
14 Ac non declinaveris ab eis, nec ad dexteram,
nec ad sinistram, nec secutus fueris deos
alienos, neque colueris eos. 15 Quod si audire
nolueris vocem Domini Dei tui, ut custodias,
et facias omnia mandata ejus et ceremonias,
quas ego præcipio tibi hodie, venient super te
omnes maledictiones istæ, et apprehendent te.

16 אָרוּר אַתָּה בָּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה
17 אָרוּר טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ 18 אָרוּר פְּרִי
בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת
צֹאנֶךָ׃ 19 אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה
בְּצֵאתֶךָ׃ 20 יְשַׁלַּח יְהוָה ׀ בְּךָ אֶת־הַמְּאֵרָה
אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמִּגְעֶרֶת בְּכָל־מִשְׁלַח
יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הִשָּׁמֶדְךָ וְעַד
אֲבָדְךָ מַהֵר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר
עֲזַבְתָּנִי׃ 21 יַדְבֵּק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדָּבֶר
עַד כַּלֹּתוֹ אֹתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 22 יַכְּכָה יְהוָה
בַּשַּׁחֶפֶת וּבַקַּדַּחַת וּבַדַּלֶּקֶת וּבַחַרְחֻר
וּבַחֶרֶב וּבַשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן וּרְדָפוּךָ עַ
אָבְדֶךָ׃ 23 וְהָיוּ שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁ
נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בַּרְזֶל
24 יִתֵּן יְהוָה אֶת־מְטַר אַרְצְךָ אָבָק וְעָפָ
מִן־הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ
25 יִתֶּנְךָ יְהוָה ׀ נִגָּף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים תָּנ
לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכ
הָאָרֶץ׃ 26 וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ לְמַאֲכָל לְכָ
עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵ
מַחֲרִיד׃ 27 יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין מִצְרַ
וּבַעְפֹּלִים וּבַגָּרָב וּבֶחָרֶס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַ
לְהֵרָפֵא׃ 28 יַכְּכָה יְהוָה בְּשִׁגָּעוֹן וּבְעִוָּר
וּבְתִמְהוֹן לֵבָב׃ 29 וְהָיִיתָ מְמַשֵּׁשׁ בַּצָּהֳרַ
כַּאֲשֶׁר יְמַשֵּׁשׁ הָעִוֵּר בָּאֲפֵלָה וְלֹא תַצְלִ
אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ עָשׁוּק וְגָזוּל כָּ
הַיָּמִים וְאֵין מוֹשִׁיעַ׃ 30 אִשָּׁה תְאָרֵ
וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגָּלֶנָּה בַּיִת תִּבְנֶה וְלֹא
תֵשֵׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא תְחַלְּלֶ
31 שׁוֹרְךָ טָבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּ
חֲמֹרְךָ גָּזוּל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָ
צֹאנְךָ נְתֻנוֹת לְאֹיְבֶיךָ וְאֵין לְךָ מוֹשִׁיעַ
32 בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נְתֻנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶ
רֹאוֹת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאֵין לְאֵ
יָדֶךָ׃ 33 פְּרִי אַדְמָתְךָ וְכָל־יְגִיעֲךָ יֹאכַ
עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ וְהָיִיתָ רַק עָשׁ
וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים׃ 34 וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְא
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ 35 יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁח
רָע עַל־הַבִּרְכַּיִם וְעַל־הַשֹּׁקַיִם אֲשֶׁר לֹ
תוּכַל לְהֵרָפֵא מִכַּף רַגְלְךָ וְעַד קָדְקֳדֶ

16 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ
ἐν ἀγρῷ· 17 Ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαί σου καὶ
τὰ ἐγκαταλείμματά σου· 18 Ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, τὰ
βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβά-
των σου· 19 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί
σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.
20 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν
ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἐὰν
ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε,
καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ
ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλιπές με. 21 Προσ-
κολλήσαι Κύριος εἰς σὲ τὸν θάνατον, ἕως ἂν
ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν. 22 Πατάξαι σε Κύριος ἐν
ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῷ καὶ
ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ ὤχρᾳ, καὶ καταδιώξονταί σε ἕως
ἂν ἀπολέσωσί σε. 23 Καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ
ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου
σιδηρᾶ. 24 Δῴη Κύριος ὁ θεός σου τὸν ὑετὸν τῆς
γῆς σου κονιορτόν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβήσεται, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ
σε ἐν τάχει. 25 Δῴη σε Κύριος ἐπὶ κοπὴν ἐναντίον
τῶν ἐχθρῶν· ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτούς, καὶ
ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔσῃ
διασπορὰ ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς. 26 Καὶ
ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται
ὁ ἐκφοβῶν. 27 Πατάξαι σε Κύριος ἕλκει Αἰγυπτίῳ
εἰς τὴν ἕδραν καὶ ψώρᾳ ἀγρίᾳ καὶ κνήφῃ, ὥστε μὴ
δύνασθαί σε ἰαθῆναι. 28 Πατάξαι σε Κύριος
παραπληξίᾳ καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας·
29 Καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὡς εἴ τις ψηλα-
φήσαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς
ὁδούς σου· καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζό-
μενος πάσας τὰς ἡμέρας, και οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν.
30 Γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει αὐτήν·
οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ·
ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν.
31 Ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, και οὐ
φάγῃ ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ,
καὶ οὐκ ἀποδοθήσεταί σοι· τὰ πρόβατά σου δεδομένα
τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.
32 Οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομέναι ἔθνει
ἑτέρῳ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου βλέψονται σφακελίζοντες
εἰς αὐτά, οὐκ ἰσχύσει ἡ χείρ σου. 33 Τὰ ἐκφόρια τῆς
γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος
ὃ οὐκ ἐπίστασαι, καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμέ-
νος πάσας τὰς ἡμέρας· 34 Καὶ ἔσῃ παράπληκτος
διὰ τὰ ὁράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψῃ.
35 Πατάξαι σε Κύριος ἐν ἕλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα
καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναί σε
ἀπὸ ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.

16 Maledictus eris in civitate, maledictus in
agro. 17 Maledictum horreum tuum, et
maledictæ reliquiæ tuæ. 18 Maledictus fruc-
tus ventris tui, et fructus terræ tuæ, armenta
boum tuorum, et greges ovium tuarum.
19 Maledictus eris ingrediens, et maledictus
egrediens. 20 Mittet Dominus super te famem
et esuriem, et increpationem in omnia opera
tua, quæ tu facies: donec conterat te, et
perdat velociter, propter adinventiones tuas
pessimas in quibus reliquisti me. 21 Adjungat
tibi Dominus pestilentiam, donec consumat te
de terra, ad quam ingredieris possidendam.
22 Percutiat te Dominus egestate, febri et
frigore, ardore et æstu, et aere corrupto ac
rubigine, et persequatur donec pereas. 23 Sit
cælum, quod supra te est, æneum: et terra,
quam calcas, ferrea. 24 Det Dominus imbrem
terræ tuæ pulverem, et de cælo descendat
super te cinis, donec conteraris. 25 Tradat
te Dominus corruentem ante hostes tuos;
per unam viam egrediaris contra eos, et per
septem fugias, et dispergaris per omnia regna
terræ; 26 Sitque cadaver tuum in escam
cunctis volatilibus cæli, et bestiis terræ, et non
sit qui abigat. 27 Percutiat te Dominus
ulcere Ægypti, et partem corporis, per quam
stercora egeruntur, scabie quoque et prurigine:
ita ut curari nequeas. 28 Percutiat te Dominus
amentia et cæcitate ac furore mentis, 29 Et
palpes in meridie sicut palpare solet cæcus in
tenebris, et non dirigas vias tuas. Omnique
tempore calumniam sustineas, et opprimaris
violentia, nec habeas qui liberet te. 30 Uxo-
rem accipias, et alius dormiat cum ea. Domum
ædifices, et non habites in ea. Plantes vineam,
et non vindemies eam. 31 Bos tuus immoletur
coram te, et non comedas ex eo. Asinus tuus
rapiatur in conspectu tuo, et non reddatur tibi.
Oves tuæ dentur inimicis tuis, et non sit qui
te adjuvet. 32 Filii tui et filiæ tuæ tradantur
alteri populo, videntibus oculis tuis, et deficien-
tibus ad conspectum eorum tota die, et non sit
fortitudo in manu tua. 33 Fructus terræ tuæ,
et omnes labores tuos comedat populus quem
ignoras: et sis semper calumniam sustinens,
et oppressus cunctis diebus, 34 Et stupens
ad terrorem eorum quæ videbunt oculi tui.
35 Percutiat te Dominus ulcere pessimo in
genibus et in suris, sanarique non possis
a planta pedis usque ad verticem tuum.

36 יוֹלֵךְ יְהוָה אֹתְךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר
תָּקִים עָלֶיךָ אֶל־גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אַתָּה
וַאֲבֹתֶיךָ וְעָבַדְתָּ שָּׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים עֵץ
וָאָבֶן׃ 37 וְהָיִיתָ לְשַׁמָּה לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה
בְּכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר־יְנַהֶגְךָ יְהוָה שָׁמָּה׃
38 זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה וּמְעַט תֶּאֱסֹף
כִּי יַחְסְלֶנּוּ הָאַרְבֶּה׃ 39 כְּרָמִים תִּטַּע
וְעָבָדְתָּ וְיַיִן לֹא־תִשְׁתֶּה וְלֹא תֶאֱגֹר כִּי
תֹאכְלֶנּוּ הַתֹּלָעַת׃ 40 זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכָל־
גְּבוּלֶךָ וְשֶׁמֶן לֹא תָסוּךְ כִּי יִשַּׁל זֵיתֶךָ׃
41 בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לָךְ כִּי
יֵלְכוּ בַּשֶּׁבִי׃ 42 כָּל־עֵצְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ
יְיָרֵשׁ הַצְּלָצַל׃ 43 הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה
עָלֶיךָ מַעְלָה מָּעְלָה וְאַתָּה תֵרֵד מַטָּה
מָּטָּה׃ 44 הוּא יַלְוְךָ וְאַתָּה לֹא תַלְוֶנּוּ
הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב׃
45 וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדָפוּךָ
וְהִשִּׂיגוּךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו
אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ 46 וְהָיוּ בְךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת
וּבְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ 47 תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־
עָבַדְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוּב
לֵבָב מֵרֹב כֹּל׃ 48 וְעָבַדְתָּ אֶת־אֹיְבֶיךָ
אֲשֶׁר יְשַׁלְּחֶנּוּ יְהוָה בָּךְ בְּרָעָב וּבְצָמָא
וּבְעֵירֹם וּבְחֹסֶר כֹּל וְנָתַן עֹל בַּרְזֶל עַל־
צַוָּארֶךָ עַד הִשְׁמִידוֹ אֹתָךְ׃ 49 יִשָּׂא יְהוָה
עָלֶיךָ גּוֹי מֵרָחֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר
יִדְאֶה הַנָּשֶׁר גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לְשֹׁנוֹ׃
50 גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים לְזָקֵן
וְנַעַר לֹא יָחֹן׃ 51 וְאָכַל פְּרִי בְהֶמְתְּךָ
וּפְרִי־אַדְמָתְךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ אֲשֶׁר לֹא־
יַשְׁאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר שְׁגַר אֲלָפֶיךָ
וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַד הַאֲבִידוֹ אֹתָךְ׃ 52 וְהֵצַר
לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ עַד רֶדֶת חֹמֹתֶיךָ
הַגְּבֹהֹת וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אַתָּה בֹּטֵחַ בָּהֵן
בְּכָל־אַרְצֶךָ וְהֵצַר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ בְּכָל־
אַרְצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃
53 וְאָכַלְתָּ פְרִי־בִטְנְךָ בְּשַׂר בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָצוֹר
וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר־יָצִיק לְךָ אֹיְבֶךָ׃ 54 הָאִישׁ
הָרַךְ בְּךָ וְהֶעָנֹג מְאֹד תֵּרַע עֵינוֹ בְאָחִיו
וּבְאֵשֶׁת חֵיקוֹ וּבְיֶתֶר בָּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִ־

36 Ἀπαγάγοι Κύριος σὲ καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου
οὓς ἂν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτὸν ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις· 37 Καὶ
ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε
Κύριος ἐκεῖ. 38 Σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ
πεδίον, καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ
ἀκρίς. 39 Ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ
οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι
καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ. 40 Ἐλαῖαι ἔσονταί
σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου, καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ,
ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου. 41 Υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας γεννήσεις, καὶ οὐκ ἔσονται, ἀπελεύσονται γὰρ
ἐν αἰχμαλωσίᾳ. 42 Πάντα τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ
γεννήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρισύβη. 43 Ὁ
προσήλυτος ὅς ἐστιν ἐν σοὶ ἀναβήσεται ἄνω ἄνω,
σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω. 44 Οὗτος δανειεῖ σοί,
σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανειεῖς· οὗτος ἔσται κεφαλή, σὺ
δὲ ἔσῃ οὐρά. 45 Καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ
κατάραι αὗται καὶ καταδιώξονταί σε καὶ καταλήψον-
ταί σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ
σε· ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου, φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα
ὅσα ἐνετείλατό σοι. 46 Καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος, 47 Ἀνθ'
ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων. 48 Καὶ
λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ Κύριος
ἐπὶ σέ, ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψει καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν
ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσῃ κλοιὸν σιδηροῦν
ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
49 Ἐπάξει ἐπὶ σὲ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς ὡσεὶ ὅρμημα ἀετοῦ, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ
τῆς φωνῆς αὐτοῦ, 50 Ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ,
ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ
νέον οὐκ ἐλεήσει· 51 Καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν
κτηνῶν σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ
καταλιπεῖν σοι σῖτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια
τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου,
ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε· 52 Καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς
πόλεσί σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη τὰ ὑψηλὰ
καὶ τὰ ὀχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν
πάσῃ τῇ γῇ σου· καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσί σου
αἷς ἔδωκέ σοι. 53 Καὶ φαγῇ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας
σου, κρέα υἱῶν σου καὶ θυγατέρων σου ὅσα ἔδωκέ σοι,
ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ᾗ θλίψει
σε ὁ ἐχθρός σου. 54 Ὁ ἁπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς
σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ,
καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ αὐτῷ,

36 Ducet te Dominus, et regem tuum, quem
constitueris super te, in gentem, quam ignoras
tu et patres tui: et servies ibi diis alienis,
ligno et lapidi. 37 Et eris perditus in prover-
bium ac fabulam omnibus populis, ad quos te
introduxerit Dominus. 38 Sementem multam
jacies in terram, et modicum congregabis:
quia locustæ devorabunt omnia. 39 Vineam
plantabis, et fodies: et vinum non bibes, nec
colliges ex ea quippiam: quoniam vastabitur
vermibus. 40 Olivas habebis in omnibus
terminis tuis, et non ungeris oleo: quia deflu-
ent et peribunt. 41 Filios generabis et filias,
et non frueris eis: quoniam ducentur in
captivitatem. 42 Omnes arbores tuas et
fruges terræ tuæ rubigo consumet. 43 Advena,
qui tecum versatur in terra, ascendet super te,
eritque sublimior: tu autem descendes, et eris
inferior. 44 Ipse fœnerabit tibi, et tu non
fœnerabis ei. Ipse erit in caput, et tu eris in
caudam. 45 Et venient super te omnes
maledictiones istæ, et persequentes apprehen-
dent te, donec intereas: quia non audisti
vocem Domini Dei tui, nec servasti mandata
ejus et ceremonias, quas præcepit tibi. 46 Et
erunt in te signa atque prodigia, et in semine
tuo usque in sempiternum: 47 Eo quod non
servieris Domino Deo tuo in gaudio, cordisque
lætitia, propter rerum omnium abundantiam:
48 Servies inimico tuo, quem immittet tibi
Dominus, in fame, et siti, et nuditate, et omni
penuria: et ponet jugum ferreum super
cervicem tuam, donec te conterat. 49 Adducet
Dominus super te gentem de longinquo, et de
extremis terræ finibus, in similitudinem aquilæ
volantis cum impetu: cujus linguam intelligere
non possis: 50 Gentem procacissimam, quæ
non deferat seni, nec misereatur parvuli,
51 Et devoret fructum jumentorum tuorum, ac
fruges terræ tuæ: donec intereas, et non
relinquat tibi triticum, vinum, et oleum,
armenta boum, et greges ovium: donec te
disperdat, 52 Et conterat in cunctis urbibus
tuis, et destruantur muri tui firmi atque
sublimes, in quibus habebas fiduciam in omni
terra tua. Obsideberis intra portas tuas in
omni terra tua, quam dabit tibi Dominus Deus
tuus: 53 Et comedes fructum uteri tui, et
carnes filiorum tuorum et filiarum tuarum,
quas dederit tibi Dominus Deus tuus,
in angustia et vastitate qua opprimet
te hostis tuus. 54 Homo delicatus in
te, et luxuriosus valde, invidebit fratri
suo, et uxori, quæ cubat in sinu suo,

55 מִתֵּת ׀ לְאַחַד מֵהֶם מִבְּשַׂר בָּנָיו אֲשֶׁר
יֹאכֵל מִבְּלִי הִשְׁאִיר־לוֹ כֹּל בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק
אֲשֶׁר יָצִיק לְךָ אֹיִבְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ׃
56 הָרַכָּה בְךָ וְהָעֲנֻגָּה אֲשֶׁר לֹא־נִסְּתָה
כַף־רַגְלָהּ הַצֵּג עַל־הָאָרֶץ מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ
תֵּרַע עֵינָהּ בְּאִישׁ חֵיקָהּ וּבִבְנָהּ וּבְבִתָּהּ׃
57 וּבְשִׁלְיָתָהּ הַיּוֹצֵת ׀ מִבֵּין רַגְלֶיהָ וּבְבָנֶיהָ
אֲשֶׁר תֵּלֵד כִּי־תֹאכְלֵם בְּחֹסֶר־כֹּל בַּסָּתֶר
בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיק לְךָ אֹיִבְךָ
בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 58 אִם־לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־
כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתֻבִים בַּסֵּפֶר
הַזֶּה לְיִרְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 59 וְהִפְלָא יְהוָה
אֶת־מַכֹּתְךָ וְאֵת מַכּוֹת זַרְעֶךָ מַכּוֹת גְּדֹלֹת
וְנֶאֱמָנוֹת וָחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים׃ 60 וְהֵשִׁיב
בְּךָ אֵת כָּל־מַדְוֵה מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָגֹרְתָּ
מִפְּנֵיהֶם וְדָבְקוּ בָּךְ׃ 61 גַּם כָּל־חֳלִי וְכָל־
מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֹּאת יַעְלֵם יְהוָה עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ׃
62 וְנִשְׁאַרְתֶּם בִּמְתֵי מְעָט תַּחַת אֲשֶׁר
הֱיִיתֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי־לֹא
שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 63 וְהָיָה
כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהֵיטִיב אֶתְכֶם
וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יָשִׂישׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם
לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְנִסַּחְתֶּם
מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ 64 וֶהֱפִיצְךָ יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים
מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעָבַדְתָּ
שָּׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ
אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ עֵץ וָאָבֶן׃ 65 וּבַגּוֹיִם
הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ וְלֹא־יִהְיֶה מָנוֹחַ לְכַף־
רַגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שָׁם לֵב רַגָּז
וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאֲבוֹן נָפֶשׁ׃ 66 וְהָיוּ
חַיֶּיךָ תְּלֻאִים לְךָ מִנֶּגֶד וּפָחַדְתָּ לַיְלָה
וְיוֹמָם וְלֹא תַאֲמִין בְּחַיֶּיךָ׃ 67 בַּבֹּקֶר
תֹּאמַר מִי־יִתֵּן עֶרֶב וּבָעֶרֶב תֹּאמַר מִי־יִתֵּן
בֹּקֶר מִפַּחַד לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחָד וּמִמַּרְאֵה
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ 68 וֶהֱשִׁיבְךָ יְהוָה ׀
מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ
לֹא־תֹסִיף עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם
לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קֹנֶה׃

55 Ὥστε δοῦναι ἑνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν
τέκνων αὐτοῦ ὧν ἂν κατέσθῃ, διὰ τὸ μὴ καταλειφ-
θῆναι αὐτῷ οὐδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ
θλίψει σου ᾗ ἂν θλίψωσί σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσί σου. 56 Καὶ ἡ ἁπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ
τρυφερά, ἧς οὐχὶ πεῖραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν
ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν
ἁπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα
αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν
θυγατέρα αὐτῆς, 57 Καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ
ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς
ὃ ἐὰν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν
ἔνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ
ἐν τῇ θλίψει σου ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν
ταῖς πόλεσί σου, 58 Ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς ποιεῖν
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμ-
μένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα
τὸ ἔντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, Κύριον τὸν θεόν
σου. 59 Καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου
καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας
καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς·
60 Καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν
πονηρὰν ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ
κολληθήσονται ἐν σοί· 61 Καὶ πᾶσαν μαλακίαν
καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην καὶ πᾶσαν
τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου
ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
62 Καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν
ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι
οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου.
63 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν
εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφραν-
θήσεται Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ
ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. 64 Καὶ διασπερεῖ σε
Κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς
γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς
ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ
οἱ πατέρες σου. 65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις
οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἴχνει
τοῦ ποδός σου· καὶ δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν
ἑτέραν ἀπειθοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς καὶ
τηκομένην ψυχήν. 66 Καὶ ἔσται ἡ ζωή σου κρεμα-
μένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, καὶ φοβηθήσῃ
ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου·
67 Τὸ πρωὶ ἐρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα, καὶ τὸ
ἑσπέρας ἐρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο πρωί, ἀπὸ τοῦ φόβου
τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων
τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ. 68 Καὶ ἀποστρέψει σε
Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις, ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ εἶπα
Οὐ προσθήσῃ ἔτι ἰδεῖν αὐτήν· καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ
τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ κτώμενος.

55 Ne det eis de carnibus filiorum suorum,
quas comedet: eo quod nihil aliud habeat in
obsidione et penuria, qua vastaverint te inimici
tui intra omnes portas tuas. 56 Tenera mulier
et delicata, quæ super terram ingredi non
valebat, nec pedis vestigium figere, propter
mollitiem et teneritudinem nimiam, invidebit
viro suo, qui cubat in sinu ejus, super filii et
filiæ carnibus, 57 Et illuvie secundarum, quæ
egrediuntur de medio feminum ejus, et super
liberis qui eadem hora nati sunt; comedent
enim eos clam propter rerum omnium penuriam
in obsidione et vastitate, qua opprimet te
inimicus tuus intra portas tuas. 58 Nisi
custodieris et feceris omnia verba legis hujus,
quæ scripta sunt in hoc volumine, et timueris
nomen ejus gloriosum et terribile, hoc est,
Dominum Deum tuum. 59 Augebit Dominus
plagas tuas, et plagas seminis tui, plagas
magnas et perseverantes, infirmitates pessimas
et perpetuas; 60 Et convertet in te omnes
afflictiones Ægypti, quas timuisti, et adhære-
bunt tibi: 61 Insuper et universos languores,
et plagas, quæ non sunt scriptæ in volumine
legis hujus, inducet Dominus super te, donec
te conterat: 62 Et remanebitis pauci numero,
qui prius eratis sicut astra cæli præ multitu-
dine, quoniam non audisti vocem Domini Dei
tui. 63 Et sicut ante lætatus est Dominus
super vos, bene vobis faciens, vosque multipli-
cans: sic lætabitur disperdens vos atque
subvertens, ut auferamini de terra, ad quam
ingredieris possidendam. 64 Disperget te
Dominus in omnes populos, a summitate terræ
usque ad terminos ejus: et servies ibi diis
alienis, quos et tu ignoras et patres tui, lignis
et lapidibus. 65 In gentibus quoque illis non
quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui.
Dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum, et
deficientes oculos, et animam consumptam
mœrore. 66 Et erit vita tua quasi pendens
ante te. Timebis nocte et die, et non credes
vitæ tuæ. 67 Mane dices: Quis mihi det
vesperum? et vespere: Quis mihi det mane?
propter cordis tui formidinem, qua terreberis,
et propter ea, quæ tuis videbis oculis.
68 Reducet te Dominus classibus in Ægyptum,
per viam de qua dixit tibi ut eam amplius non
videres. Ibi venderis inimicis tuis in servos et
ancillas, et non erit qui emat.

ס 69 אֵלֶּה דִבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לִכְרֹת אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר־
כָּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב׃ פ

פרשה כט׃

1 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ 2 הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלֹת
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים
הַגְּדֹלִים הָהֵם׃ 3 וְלֹא־נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב
לָדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 4 וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה
בַּמִּדְבָּר לֹא־בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם
וְנַעַלְךָ לֹא־בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ׃ 5 לֶחֶם
לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם לְמַעַן
תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 6 וַתָּבֹאוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן
וְעוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה
וַנַּכֵּם׃ 7 וַנִּקַּח אֶת־אַרְצָם וַנִּתְּנָהּ לְנַחֲלָה
לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי׃
8 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּן׃

פ פ פ נא

9 אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ 10 טַפְּכֶם
נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב
עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ׃ 11 לְעָבְרְךָ בִּבְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃ 12 לְמַעַן הָקִים־אֹתְךָ
הַיּוֹם לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְּךָ לֵאלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ 13 וְלֹא אִתְּכֶם
לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת׃ 14 כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ
פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃ 15 כִּי־אַתֶּם
יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְאֵת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
עֲבַרְתֶּם׃ 16 וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֵת
גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃

ΚΕΦ. κθʹ.

1 ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο
Κύριος Μωυσῇ στῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ
Μωάβ, πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν
Χωρήβ. 2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα
ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν
Φαραῷ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ
αὐτοῦ, 3 Τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς
ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα
τὰ μεγάλα ἐκεῖνα· 4 Καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα
ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 5 Καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς
τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ
ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη
ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν· 6 Ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον
καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ἐγώ. 7 Καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου,
καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν καὶ Ὢγ βασιλεὺς
Βασὰν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ· καὶ ἐπατάξα-
μεν αὐτούς, 8 Καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ
ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γαδδὶ
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ. 9 Καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης,
ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε. 10 Ὑμεῖς ἑστήκατε
πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οἱ
ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ
ὑμῶν καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραήλ, 11 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν
καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν,
ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν,
12 Παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ θεός σου
διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον· 13 Ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ
εἰς λαὸν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός, ὃν τρόπον εἶπέ
σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. 14 Καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ
διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν
ταύτην, 15 Ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι μεθ᾽ ὑμῶν σή-
μερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ τοῖς μὴ
οὖσι μεθ᾽ ὑμῶν ὧδε σήμερον. 16 Ὅτι ὑμεῖς οἴδατε
πῶς κατῳκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν
ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλθετε· 17 Καὶ ἴδετε
τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν, ξύλον
καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἅ ἐστι παρ᾽ αὐτοῖς·

CAPUT XXIX.

1 HÆC sunt verba fœderis, quod præcepit
Dominus Moysi ut feriret cum filiis Israel in
terra Moab: præter illud fœdus, quod cum eis
pepigit in Horeb. 2 Vocavitque Moyses
omnem Israel, et dixit ad eos: Vos vidistis
universa, quæ fecit Dominus coram vobis
in terra Ægypti Pharaoni, et omnibus servis
ejus, universæque terræ illius, 3 Tentationes
magnas, quas viderunt oculi tui, signa illa,
portentaque ingentia, 4 Et non dedit vobis
Dominus cor intelligens, et oculos videntes,
et aures quæ possunt audire, usque in præsen-
tem diem. 5 Adduxit vos quadraginta annis
per desertum: non sunt attrita vestimenta
vestra, nec calceamenta pedum vestrorum
vetustate consumpta sunt. 6 Panem non
comedistis, vinum et siceram non bibistis: ut
sciretis quia ego sum Dominus Deus vester.
7 Et venistis ad hunc locum: egressusque est
Sehon rex Hesebon, et Og rex Basan, occurren-
tes nobis ad pugnam. Et percussimus eos,
8 Et tulimus terram eorum, ac tradidimus
possidendam Ruben et Gad, et dimidiæ tribui
Manasse. 9 Custodite ergo verba pacti hujus,
et implete ea: ut intelligatis universa quæ
facitis. 10 Vos statis hodie cuncti coram
Domino Deo vestro, principes vestri, et tribus,
ac majores natu, atque doctores, omnis popu-
lus Israel, 11 Liberi et uxores vestræ, et
advena qui tecum moratur in castris, exceptis
lignorum cæsoribus, et his qui comportant
aquas: 12 Ut transeas in fœdere Domini Dei
tui, et in jurejurando quod hodie Dominus
Deus tuus percutit tecum: 13 Ut suscitet
te sibi in populum, et ipse sit Deus tuus, sicut
locutus est tibi, et sicut juravit patribus tuis,
Abraham, Isaac, et Jacob. 14 Nec vobis solis
ego hoc fœdus ferio, et hæc juramenta con-
firmo, 15 Sed cunctis præsentibus et
absentibus. 16 Vos enim nostis quo modo
habitaverimus in terra Ægypti, et quo modo
transierimus per medium nationum, quas
transeuntes, 17 Vidistis abominationes et
sordes, id est, idola eorum, lignum, et
lapidem, argentum et aurum, quæ colebant.

28^{69} (29^{1}) is, following Driver, of the nature of a title, as the superscription to the [illegible] legislation, c 5–26, 28: this is apparently the view of the [illegible] divisions in MT.

29^{1-8} (2–9) "The paragraph is a recapitulation of the substance of the earlier parts of [illegible] stated largely in the same phraseology" (Dri).

16 (17) שקוציהם, "their detestable things" (Dri): only here in Hex: 1st. occurs Hos 9^{10}; fr. in Jer & Ezk.

ספות הרוה את־הצמאה "to carry off the watered with the dry (thirsty): a proverbial expression denoting all" (Dri).

28 29)

"The puncta extraordinaria have here no critical significance, but in all probability merely call attention, like the ל majusc. in v.[27], to some hidden meaning, wh. the Jewish doctors supposed to attach to the words in question" Dri q.v. Dri)

30^{1-10} "The paragraph (wh. may be regarded as an expansion of 4^{29-31}) consists substantially of a reaffirmation of the promises given in previous parts of Dt., accomodated to the case of Israel's repentance in the land of its exile" (Dri; q.v. p. lxxvi)

17 פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה
אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה
רֹאשׁ וְלַעֲנָה׃ 18 וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי
הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר
שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ
לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה׃ 19 לֹא־
יֹאבֶה יְהוָה סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־
יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה
בּוֹ כָּל־הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה
וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃
20 וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ 21 וְאָמַר הַדּוֹר
הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
וְהַנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ
אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת־תַּחֲלֻאֶיהָ
אֲשֶׁר־חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃ 22 גָּפְרִית וָמֶלַח
שְׂרֵפָה כָל־אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִחַ
וְלֹא־יַעֲלֶה בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם
וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבוֹיִם אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה
בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃ 23 וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־
מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת
מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ 24 וְאָמְרוּ
עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 25 וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־
יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃ 26 וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־
הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃ 27 וַיִּתְּשֵׁם
יְהוָה מֵעַל אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף
גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ 28 הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

פרשה ל׃

1 וְהָיָה כִי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃

18 Μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ
φυλὴ τίνος ἡ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν, πορευθέντες λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν
ἐκείνων· μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν
χολῇ καὶ πικρίᾳ· 19 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ
ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων Ὅσιά μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ
ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ
συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. 20 Οὐ
μὴ θελήσει ὁ θεὸς εὐϊλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ τότε
ἐκκαυθήσεται ὀργὴ Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι
αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν· 21 Καὶ διαστελεῖ αὐτὸν
Κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων υἱῶν Ἰσραήλ, κατὰ πάσας
τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ
βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου. 22 Καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ
ἡ ἑτέρα, οἱ υἱοὶ ὑμῶν οἳ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς,
καὶ ὁ ἀλλότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ
ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους
αὐτῆς ἃς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτήν, 23 Θεῖον
καὶ ἅλα κατακεκαυμένον, πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ
σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν
πᾶς χλωρόν· ὥσπερ κατεστράφῃ Σόδομα καὶ
Γόμοῤῥα, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωίμ, ἃς κατέστρεψε Κύριος
ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ. 24 Καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη
Διὰ τί ἐποίησε Κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυ-
μὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος; 25 Καὶ ἐροῦσιν
Ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν
πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὅτε
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 26 Καὶ πορευ-
θέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ἠπίσταντο,
οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς· 27 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος
ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας
τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου· 28 Καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ
μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆς ἑτέραν
ὡσεὶ νῦν. 29 Τὰ κρυπτὰ Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, τὰ
δὲ φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.

ΚΕΦ. λ'.

1 ΚΑΙ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἣν ἔδωκα πρὸ
προσώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἐὰν διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ,

18 Ne forte sit inter vos vir aut mulier,
familia aut tribus, cujus cor aversum est hodie
a Domino Deo nostro: ut vadat et serviat
diis illarum gentium: et sit inter vos radix
germinans fel et amaritudinem. 19 Cumque
audierit verba juramenti hujus, benedicat sibi
in corde suo, dicens: Pax erit mihi, et ambu-
labo in pravitate cordis mei: et absumat ebria
sitientem, 20 Et Dominus non ignoscat ei:
sed tunc quam maxime furor ejus fumet, et
zelus contra hominem illum, et sedeant super
eum omnia maledicta, quæ scripta sunt in hoc
volumine: et deleat Dominus nomen ejus sub
cælo, 21 Et consumat eum in perditionem ex
omnibus tribubus Israel, juxta maledictiones,
quæ in libro legis hujus ac fœderis continentur.
22 Dicetque sequens generatio, et filii qui
nascentur deinceps, et peregrini, qui de longe
venerint, videntes plagas terræ illius, et infir-
mitates, quibus eam afflixerit Dominus.
23 Sulphure et salis ardore comburens, ita ut
ultra non seratur, nec virens quippiam ger-
minet, in exemplum subversionis Sodomæ et
Gomorrhæ, Adamæ et Seboim, quas subvertit
Dominus in ira et furore suo. 24 Et dicent
omnes gentes: Quare sic fecit Dominus terræ
huic? quæ est hæc ira furoris ejus immensa?
25 Et respondebunt: Quia dereliquerunt
pactum Domini, quod pepigit cum patribus
eorum, quando eduxit eos de terra Ægypti:
26 Et servierunt diis alienis, et adoraverunt
eos, quos nesciebant, et quibus non fuerant
attributi: 27 Idcirco iratus est furor Domini
contra terram istam, ut induceret super eam
omnia maledicta, quæ in hoc volumine scripta
sunt: 28 Et ejecit eos de terra sua in ira et
in furore, et in indignatione maxima, projecit-
que in terram alienam, sicut hodie comprobatur.
29 Abscondita, Domino Deo nostro: quæ
manifesta sunt, nobis et filiis nostris usque in
sempiternum, ut faciamus universa verba legis
hujus.

CAPUT XXX.

1 Cum ergo venerint super te omnes ser-
mones isti, benedictio, sive maledictio, quam
proposui in conspectu tuo: et ductus pœni-
tudine cordis tui in universis gentibus,
in quas disperserit te Dominus Deus tuus,

דברים ל

2 וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ
כְּכֹל אֲשֶׁר־אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבָנֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ 3 וְשָׁב יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ
מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
שָׁמָּה׃ 4 אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם
מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃
5 וֶהֱבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ
מֵאֲבֹתֶיךָ׃ 6 וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ
וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃
7 וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת כָּל־הָאָלוֹת
הָאֵלֶּה עַל־אֹיְבֶיךָ וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר
רְדָפוּךָ׃ 8 וְאַתָּה תָשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל
יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֺתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ 9 וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכֹל ׀ מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי
בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ לְטֹבָה כִּי ׀ יָשׁוּב
יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ עַל־
אֲבֹתֶיךָ׃ 10 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ ס
11 כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם לֹא־נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ וְלֹא
רְחֹקָה הִוא׃ 12 לֹא בַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר
מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ
וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ 13 וְלֹא־מֵעֵבֶר
לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר
הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָּנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃
14 כִּי־קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ
וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ׃ ס 15 רְאֵה נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב
וְאֶת־הַמָּוֶת וְאֶת־הָרָע׃ 16 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
17 וְאִם־יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם׃
18 הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן
לֹא־תַאֲרִיכֻן יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה
עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λ.

2 Καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κύριον τὸν θεόν σου,
καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
3 Καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει
σε, καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν εἰς
οὓς διεσκόρπισέ σε Κύριος ἐκεῖ. 4 Ἐὰν ᾖ ἡ διασπορά
σου ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ,
ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν
λήψεταί σε Κύριος ὁ θεός σου· 5 Εἰσάξει σε ὁ θεός
σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ
πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτήν· καὶ εὖ
σε ποιήσει, καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ
τοὺς πατέρας σου. 6 Καὶ περικαθαριεῖ Κύριος
τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός
σου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σύ·
7 Καὶ δώσει Κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀρὰς ταύτας
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἳ
ἐδίωξάν σε. 8 Καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον·
9 Καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ
τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ
ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐν τοῖς γεν-
νήμασι τῆς γῆς σου· ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ θεός
σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθά, καθότι εὐφράνθη
ἐπὶ τοῖς πατράσι σου, 10 Ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου,
ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. 11 Ὅτι ἡ
ἐντολὴ αὕτη ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον οὐχ
ὑπέρογκός ἐστιν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστίν·
12 Οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστί, λέγων Τίς ἀναβή-
σεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν,
καὶ ἀκούσαντες αὐτὴν ποιήσομεν; 13 Οὐδὲ πέραν
τῆς θαλάσσης ἐστί, λέγων Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς
τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ ἡμῖν αὐτὴν καὶ
ἀκουστὴν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν;
14 Ἐγγύς σού ἐστι τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί
σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσί σου
ποιεῖν αὐτό. 15 Ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου
σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ
τὸ κακόν· 16 Ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ
ἔσεσθε, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.
17 Καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ
εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς θεοῖς
ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, 18 Ἀναγγέλλω
σοι σήμερον ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε, καὶ οὐ μὴ
πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς
διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

DEUTERONOMIUM, XXX.

2 Et reversus fueris ad eum, et obedieris ejus
imperiis, sicut ego hodie præcipio tibi, cum
filiis tuis, in toto corde tuo, et in tota anima
tua: 3 Reducet Dominus Deus tuus captivita-
tem tuam, ac miserebitur tui, et rursum congre-
gabit te de cunctis populis in quos te ante
dispersit. 4 Si ad cardines cæli fueris dissi-
patus, inde te retrahet Dominus Deus tuus,
5 Et assumet, atque introducet in terram,
quam possederunt patres tui, et obtinebis eam:
et benedicens tibi, majoris numeri te esse
faciet quam fuerunt patres tui. 6 Circumcidet
Dominus Deus tuus cor tuum, et cor seminis
tui: ut diligas Dominum Deum tuum in toto
corde tuo, et in tota anima tua, ut possis
vivere. 7 Omnes autem maledictiones has
convertet super inimicos tuos, et eos qui
oderunt te et persequuntur. 8 Tu autem
reverteris, et audies vocem Domini Dei tui:
faciesque universa mandata quæ ego præcipio
tibi hodie: 9 Et abundare te faciet Dominus
Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum,
in sobole uteri tui, et in fructu jumentorum
tuorum, in ubertate terræ tuæ, et in rerum
omnium largitate. Revertetur enim Dominus,
ut gaudeat super te in omnibus bonis, sicut
gavisus est in patribus tuis: 10 Si tamen
audieris vocem Domini Dei tui, et custodieris
præcepta ejus et ceremonias, quæ in hac lege
conscripta sunt: et revertaris ad Dominum
Deum tuum in toto corde tuo, et in tota anima
tua. 11 Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi
hodie, non supra te est, neque procul positum,
12 Nec in cælo situm, ut possis dicere: Quis
nostrum valet ad cælum ascendere, ut deferat
illud ad nos, et audiamus atque opere com-
pleamus? 13 Neque trans mare positum: ut
causeris, et dicas: Quis ex nobis poterit
transfretare mare, et illud ad nos usque
deferre: ut possimus audire et facere quod
præceptum est? 14 Sed juxta te est sermo
valde, in ore tuo, et in corde tuo, ut facias
illum. 15 Considera quod hodie proposuerim
in conspectu tuo vitam et bonum, et econtrario
mortem et malum: 16 Ut diligas Dominum
Deum tuum, et ambules in viis ejus, et custo-
dias mandata illius ac ceremonias atque
judicia: et vivas, atque multiplicet te,
benedicatque tibi in terra, ad quam ingredieris
possidendam. 17 Si autem aversum fuerit
cor tuum, et audire nolueris, atque errore
deceptus adoraveris deos alienos, et servieris
eis: 18 Prædico tibi hodie quod pereas, et
parvo tempore moreris in terra, ad quam,
Jordane transmisso, ingredieris possidendam.

19 הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה
אַתָּה וְזַרְעֶךָ: 20 לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ כִּי הוּא
חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם:

פ פ פ נב

פרשה לא:

1 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל
עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא
תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: 3 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא | עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וִירִשְׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 4 וְעָשָׂה יְהוָה
לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי
הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם:
5 וּנְתָנָם יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם
כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם: 6 חִזְקוּ
וְאִמְצוּ אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא
יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ: ס 7 וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־
יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם
הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתָם
לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִילֶנָּה אוֹתָם:
8 וַיהוָה הוּא | הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה
עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ לֹא תִירָא
וְלֹא תֵחָת: 9 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי
הַנֹּשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל: 10 וַיְצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר
מִקֵּץ | שֶׁבַע שָׁנִים בְּמֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
בְּחַג הַסֻּכּוֹת: 11 בְּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל
לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחָר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: 12 הַקְהֵל
אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן
יִלְמְדוּ וְיָרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

19 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ
προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν·
ἔκλεξαι τὴν ζωὴν σύ, ἵνα ζήσῃς σὺ καὶ τὸ σπέρμα
σου, 20 Ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεόν σου, εἰσακούειν
τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ
ζωή σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, τὸ κατοικεῖν
ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε Κυρίος τοῖς πατράσι σου
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ δοῦναι αὐτοῖς.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς
λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ, 2 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγώ εἰμι
σήμερον, οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύ-
εσθαι· Κύριος δὲ εἶπε πρὸς μέ Οὐ διαβήσῃ τὸν
Ἰορδάνην τοῦτον. 3 Κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευό-
μενος πρὸ προσώπου σου, οὗτος ἐξολοθρεύσει τὰ
ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονο-
μήσεις αὐτούς, καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ
προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος. 4 Καὶ
ποιήσει Κύριος ὁ θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε
Σηὼν καὶ Ὢγ, δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμοῤῥαίων οἳ
ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι
ἐξωλόθρευσεν αὐτούς 5 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κήριος ὑμῖν· καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετειλά-
μην ὑμῖν. 6 Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ
δειλιάσῃς μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι
Κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν
ὑμῖν, οὔτε μή σε ἀνῇ οὔτε μή σε ἐγκαταλίπῃ.
7 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ
εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν
γῆν ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς. 8 Καὶ
Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε
οὐδὲ μή σε ἐγκαταλίπῃ, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία.
9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου
εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ
τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ
ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων
Μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ
σκηνοπηγίας, 11 Ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα
Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἐν
τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν
νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα
αὐτῶν· 12 Ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας
καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον
τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵν' ἀκούσωσι, καὶ ἵνα
μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καὶ ἀκού-
σονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

19 Testes invoco hodie cælum et terram, quod
proposuerim vobis vitam et mortem, bene-
dictionem et maledictionem. Elige ergo vitam,
ut et tu vivas, et semen tuum: 20 Et diligas
Dominum Deum tuum, atque obedias voci ejus,
et illi adhæreas (ipse est enim vita tua, et
longitudo dierum tuorum) ut habites in terra,
pro qua juravit Dominus patribus tuis,
Abraham, Isaac, et Jacob, ut daret eam illis.

CAPUT XXXI.

1 Abiit itaque Moyses, et locutus est omnia
verba hæc ad universum Israel, 2 Et dixit
ad eos: Centum viginti annorum sum hodie,
non possum ultra egredi et ingredi, præsertim
cum et Dominus dixerit mihi: Non transibis
Jordanem istum. 3 Dominus ergo Deus tuus
transibit ante te: ipse delebit omnes gentes
has in conspectu tuo, et possidebis eas: et
Josue iste transibit ante te, sicut locutus est
Dominus. 4 Facietque Dominus eis sicut
facit Sehon et Og regibus Amorrhæorum, et
terræ eorum, delebitque eos. 5 Cum ergo et
hos tradiderit vobis, similiter facietis eis, sicut
præcepi vobis. 6 Viriliter agite, et conforta-
mini: nolite timere, nec paveatis ad conspectum
eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est
ductor tuus, et non dimittet, nec derelinquet
te. 7 Vocavitque Moyses Josue, et dixit ei
coram omni Israel: Confortare, et esto robustus:
tu enim introduces populum istum in terram,
quam daturum se patribus eorum juravit
Dominus, et tu eam sorte divides. 8 Et
Dominus qui ductor est vester, ipse erit tecum:
non dimittet, nec derelinquet te: noli timere,
nec paveas. 9 Scripsit itaque Moyses legem
hanc, et tradidit eam sacerdotibus filiis Levi,
qui portabant arcam fœderis Domini, et cunctis
senioribus Israel. 10 Præcepitque eis, dicens:
Post septem annos anno remissionis, in solem-
nitate tabernaculorum, 11 Convenientibus
cunctis ex Israel, ut appareant in conspectu
Domini Dei tui, in loco quem elegerit Dominus,
leges verba legis hujus coram omni Israel,
audientibus eis, 12 Et in unum omni populo
congregato, tam viris quam mulieribus, par-
vulis, et advenis, qui sunt intra portas
tuas: ut audientes discant, et timeant
Dominum Deum vestrum, et custodiant,
impleantque omnes sermones legis hujus;

D
13 וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלָמְדוּ
לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ | פ
JE
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ
לָמוּת קְרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וַאֲצַוֶּנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ 15 וַיֵּרָא יְהוָה בָּאֹהֶל
בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד עַמּוּד הֶעָנָן עַל־פֶּתַח
D²
הָאֹהֶל׃ | 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְּךָ
שֹׁכֵב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה ׀
אַחֲרֵי ׀ אֱלֹהֵי נֵכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָא־שָׁמָּה
בְּקִרְבּוֹ וַעֲזָבַנִי וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר
כָּרַתִּי אִתּוֹ׃ 17 וְחָרָה אַפִּי בוֹ בַיּוֹם־הַהוּא
וַעֲזַבְתִּים וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֶאֱכֹל
וּמְצָאֻהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם
הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהַי בְּקִרְבִּי
מְצָאוּנִי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה׃ 18 וְאָנֹכִי הַסְתֵּר
אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
19 וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׂימָהּ בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 כִּי־אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאֲדָמָה ׀
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָיו זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ
וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשֵׁן וּפָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַעֲבָדוּם וְנִאֲצוּנִי וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי׃ 21 וְהָיָה
כִּי־תִמְצֶאןָ אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא
תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ כִּי יָדַעְתִּי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר
הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטֶרֶם אֲבִיאֶנּוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְתִּי׃ 22 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי
JE
יִשְׂרָאֵל׃ | 23 וַיְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וַיֹּאמֶר
חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאָנֹכִי
D
אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ | 24 וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה לִכְתֹּב
אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תֻּמָּם׃
25 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר׃ 26 לָקֹחַ אֵת סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד׃

13 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἳ οὐκ οἴδασιν ἀκούσονται,
καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν σου
πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν. 14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἰδοὺ
ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον
Ἰησοῦν, καὶ στῆτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ· καὶ ἐπορεύθη
Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου. 15 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἔστη
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν Ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ
ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορνεύσει ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, καὶ
καταλείψουσί με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην
μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς. 17 Καὶ ὀργισθήσομαι
θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω
αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν,
καὶ ἔσται κατάβρωμα· καὶ εὑρήσουσιν αὐτὸν κακὰ
πολλὰ καὶ θλίψεις, καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Διότι
οὐκ ἔστι Κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί, εὕροσάν με τὰ
κακὰ ταῦτα. 18 Ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ
πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ
θεοὺς ἀλλοτρίους. 19 Καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα
τῆς ᾠδῆς ταύτης, καὶ διδάξετε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν,
ἵνα γένηταί μοι ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυ-
ροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ. 20 Εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι· καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσι,
καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ
λατρεύσουσιν αὐτοῖς, καὶ παροξυνοῦσί με καὶ διασκε-
δάσουσι τὴν διαθήκην μου. 21 Καὶ ἀντικαταστήσεται
ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα· οὐ γὰρ
μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος
τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν
αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὧδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγα-
γεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα
τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 22 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν
ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν
τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 23 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῖ καὶ
εἶπεν Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
Κύριος, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ. 24 Ἡνίκα δὲ
συνετέλεσε Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος,
25 Καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἴρουσι τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου λέγων 26 Λαβόντες
τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων
τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν, καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον·

13 Filii quoque eorum qui nunc ignorant, ut
audire possint, et timeant Dominum Deum
suum cunctis diebus quibus versantur in terra,
ad quam vos, Jordane transmisso, pergitis
obtinendam. 14 Et ait Dominus ad Moysen:
Ecce prope sunt dies mortis tuæ: voca Josue,
et state in tabernaculo testimonii, ut præcipiam
ei. Abierunt ergo Moyses et Josue, et steterunt
in tabernaculo testimonii: 15 Apparuitque
Dominus ibi in columna nubis, quæ stetit in
introitu tabernaculi. 16 Dixitque Dominus
ad Moysen: Ecce tu dormies cum patribus tuis,
et populus iste consurgens fornicabitur post
deos alienos in terra, ad quam ingreditur ut
habitet in ea: ibi derelinquet me, et irritum
faciet fœdus, quod pepigi cum eo. 17 Et
irascetur furor meus contra eum in die illo:
et derelinquam eum, et abscondam faciem
meam ab eo, et erit in devorationem: invenient
eum omnia mala et afflictiones, ita ut dicat in
illo die: Vere quia non est Deus mecum,
invenerunt me hæc mala. 18 Ego autem
abscondam, et celabo faciem meam in die illo,
propter omnia mala quæ fecit, quia secutus est
deos alienos. 19 Nunc itaque scribite vobis
canticum istud, et docete filios Israel: ut
memoriter teneant, et ore decantent, et sit mihi
carmen istud pro testimonio inter filios Israel.
20 Introducam enim eum in terram, pro qua
juravi patribus ejus, lacte et melle manantem.
Cumque comederint, et saturati, crassique
fuerint, avertentur ad deos alienos, et servient
eis: detrahentque mihi, et irritum facient
pactum meum. 21 Postquam invenerint eum
mala multa et afflictiones, respondebit ei can-
ticum istud pro testimonio, quod nulla delebit
oblivio ex ore seminis sui. Scio enim cogita-
tiones ejus, quæ facturus sit hodie, antequam
introducam eum in terram, quam ei pollicitus
sum. 22 Scripsit ergo Moyses canticum, et
docuit filios Israel. 23 Præcepitque Dominus
Josue filio Nun, et ait: Confortare, et esto
robustus: tu enim introduces filios Israel in
terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum.
24 Postquam ergo scripsit Moyses verba legis
hujus in volumine, atque complevit: 25 Præ-
cepit Levitis, qui portabant arcam fœderis
Domini, dicens: 26 Tollite librum istum, et
ponite eum in latere arcæ fœderis Domini
Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium.

27 כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־מֶרְיְךָ וְאֶת־עָרְפְּךָ
הַקָּשֶׁה הֵן בְּעוֹדֶנִּי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מַמְרִים
הֱיִתֶם עִם־יְהוָה וְאַף כִּי־אַחֲרֵי מוֹתִי׃
28 הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם וַאֲדַבְּרָה בְאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאָעִידָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ׃ 29 כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הַשְׁחֵת
תַּשְׁחִתוּן וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶתְכֶם וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם׃ 30 וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי
הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תֻּמָּם׃

פ פ פ נג

פרשה לב׃

1 הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃ 2 יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי
תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא
וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃ 3 כִּי שֵׁם יְהוָה
אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ 4 הַצּוּר תָּמִים
פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה
וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ 5 שִׁחֵת לוֹ
לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃
6 הֲלַיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם
הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃
7 זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר
שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃
8 בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם
יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
9 כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃
10 יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל
יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן
עֵינוֹ׃ 11 כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף
יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃
12 יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃
13 יַרְכִּבֵהוּ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת
שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ
צוּר׃ 14 חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם־חֵלֶב
כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם־חֵלֶב
כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר׃
15 וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ
וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃
16 יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃

27 Ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν
τράχηλόν σου τὸν σκληρόν· ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος
μεθ᾽ ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς
τὸν θεόν, πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;
28 Ἐκκλησιάσατε πρὸς μὲ τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ
τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ
ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρ-
τύρομαι αὐτοῖς τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 29 Οἶδα
γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε,
καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, καὶ
συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν,
ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου παροργίσαι
αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν. 30 Καὶ
ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας τὰ
ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος.

ΚΕΦ. λβ′.

1 ΠΡΟΣΕΧΕ οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ
ῥήματα ἐκ στόματός μου· 2 Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς
τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥή-
ματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς
ἐπὶ χόρτον· 3 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε
μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. 4 Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις· θεὸς πιστός,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία, δίκαιος καὶ ὅσιος Κύριος.
5 Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά, γενεὰ σκολιὰ
καὶ διεστραμμένη. 6 Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε,
οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός
σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;
7 Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεῶν γενε-
αῖς· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι,
τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι. 8 Ὅτε
διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς
Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων
θεοῦ, 9 Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ
Ἰακὼβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.
10 Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει
καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ
ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ. 11 Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεὶς
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν
αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. 12 Κύριος
μόνος ἦγεν αὐτούς, οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῶν θεὸς
ἀλλότριος. 13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν
ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν·
ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς
πέτρας, 14 Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων
μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ
τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα
σταφυλῆς ἔπιεν οἶνον. 15 Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ
καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος,
ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε
τὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη
ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. 16 Παρώξυνάν με ἐπ᾽
ἀλλοτρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν παρεπίκρανάν με.

27 Ego enim scio contentionem tuam, et
cervicem tuam durissimam. Adhuc vivente me,
et ingrediente vobiscum, semper contentiose
egistis contra Dominum: quanto magis cum
mortuus fuero? 28 Congregate ad me omnes
majores natu per tribus vestras, atque doctores,
et loquar audientibus eis sermones istos, et
invocabo contra eos cælum et terram. 29 Novi
enim quod post mortem meam inique agetis, et
declinabitis cito de via, quam præcepi vobis,
et occurrent vobis mala in extremo tempore,
quando feceritis malum in conspectu Domini,
ut irritetis eum per opera manuum vestrarum.
30 Locutus est ergo Moyses, audiente universo
cœtu Israel, verba carminis hujus, et ad finem
usque complevit.

CAPUT XXXII.

1 Audite, cæli, quæ loquor, audiat terra
verba oris mei. 2 Concrescat ut pluvia
doctrina mea, fluat ut ros eloquium meum,
quasi imber super herbam, et quasi stillæ
super gramina. 3 Quia nomen Domini invo-
cabo: date magnificentiam Deo nostro. 4 Dei
perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia:
Deus fidelis, et absque ulla iniquitate, justus
et rectus. 5 Peccaverunt ei, et non filii ejus
in sordibus: generatio prava atque perversa.
6 Hæccine reddis Domino, popule stulte et
insipiens? numquid non ipse est pater tuus,
qui possedit te, et fecit, et creavit te?
7 Memento dierum antiquorum, cogita genera-
tiones singulas: interroga patrem tuum, et
annuntiabit tibi; majores tuos, et dicent tibi.
8 Quando dividebat Altissimus gentes: quando
separabat filios Adam, constituit terminos
populorum juxta numerum filiorum Israel.
9 Pars autem Domini, populus ejus: Jacob
funiculus hereditatis ejus. 10 Invenit eum
in terra deserta, in loco horroris, et vastæ
solitudinis: circumduxit eum, et docuit: et
custodivit quasi pupillam oculi sui. 11 Sicut
aquila provocans ad volandum pullos suos, et
super eos volitans, expandit alas suas, et
assumpsit eum, atque portavit in humeris suis.
12 Dominus solus dux ejus fuit: et non erat
cum eo Deus alienus. 13 Constituit eum
super excelsam terram: ut comederet fructus
agrorum, ut sugeret mel de petra, oleumque
de saxo durissimo. 14 Butyrum de armento,
et lac de ovibus cum adipe agnorum, et arie-
tum filiorum Basan: et hircos cum medulla
tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.
15 Incrassatus est dilectus, et recalcitravit:
incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit
Deum factorem suum, et recessit a Deo salutari
suo. 16 Provocaverunt eum in diis alienis, et in
abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

17 יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַ אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם׃ 18 צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃ 19 וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו׃ 20 וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם׃ 21 הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא־אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא־עָם בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ 22 כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃ 23 אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת חִצַּי אֲכַלֶּה־בָּם׃ 24 מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן־בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח־בָּם עִם־חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ 25 מִחוּץ תְּשַׁכֶּל־חֶרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם־בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה׃ 26 אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ 27 לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־זֹאת׃ 28 כִּי־גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃ 29 לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃ 30 אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מְכָרָם וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ 31 כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ 32 כִּי־מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי־רוֹשׁ אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃ 33 חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃ 34 הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי׃ 35 לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עֲתִדֹת לָמוֹ׃ 36 כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִרְאֶה כִּי־אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃ 37 וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בוֹ׃ 38 אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃ 39 רְאוּ ׀ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃ 40 כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃ 41 אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃

17 Ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ, θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. 18 Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. 19 Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων, 20 Καὶ εἶπεν Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. 21 Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. 22 Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω· καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. 23 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συμπολεμήσω εἰς αὐτούς. 24 Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆν. 25 Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. 26 Εἶπα Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· 27 Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μὴ εἴπωσιν Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. 28 Ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. 29 Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. 30 Πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς; 31 Ὅτι οὐκ εἰσὶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. 32 Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας· σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς· 33 Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. 34 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; 35 Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς, καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν· 36 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται· εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους. 37 Καὶ εἶπε Κύριος Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς; 38 Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί. 39 Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω, πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. 40 Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τὴν δεξιάν μου καὶ ἐρῶ Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα· 41 Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω·

17 Immolaverunt dæmoniis, et non Deo, diis quos ignorabant: novi recentesque venerunt, quos non coluerunt patres eorum. 18 Deum qui te genuit dereliquisti, et oblitus es Domini creatoris tui. 19 Vidit Dominus, et ad iracundiam concitatus est: quia provocaverunt eum filii sui et filiæ. 20 Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, et considerabo novissima eorum: generatio enim perversa est, et infideles filii. 21 Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, et irritaverunt in vanitatibus suis: et ego provocabo eos in eo qui non est populus, et in gente stulta irritabo illos. 22 Ignis succensus est in furore meo, et ardebit usque ad inferni novissima: devorabitque terram cum germine suo, et montium fundamenta comburet. 23 Congregabo super eos mala, et sagittas meas complebo in eis. 24 Consumentur fame, et devorabunt eos aves morsu amarissimo: dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram, atque serpentium. 25 Foris vastabit eos gladius, et intus pavor, juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene. 26 Dixi: Ubinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum. 27 Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, et dicerent: Manus nostra excelsa, et non Dominus, fecit hæc omnia. 28 Gens absque consilio est, et sine prudentia. 29 Utinam saperent, et intelligerent, ac novissima providerent. 30 Quo modo persequatur unus mille, et duo fugent decem millia? nonne ideo, quia Deus suus vendidit eos, et Dominus conclusit illos? 31 Non enim est Deus noster ut dii eorum: et inimici nostri sunt judices. 32 De vinea Sodomorum, vinea eorum, et de suburbanis Gomorrhæ: uva eorum uva fellis, et botri amarissimi. 33 Fel draconum vinum eorum, et venenum aspidum insanabile. 34 Nonne hæc condita sunt apud me, et signata in thesauris meis? 35 Mea est ultio, et ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum: juxta est dies perditionis, et adesse festinant tempora. 36 Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis miserebitur: videbit quod infirmata sit manus, et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt. 37 Et dicet: Ubi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam? 38 De quorum victimis comedebant adipes, et bibebant vinum libaminum: surgant, et opitulentur vobis, et in necessitate vos protegant. 39 Videte quod ego sim solus, et non sit alius Deus præter me: ego occidam, et ego vivere faciam: percutiam, et ego sanabo, et non est qui de manu mea possit eruere. 40 Levabo ad cœlum manum meam, et dicam: Vivo ego in æternum. 41 Si acuero ut fulgur gladium meum, et arripuerit judicium manus mea: reddam ultionem hostibus meis, et his qui oderunt me retribuam.

42 אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃
43 הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ
פ 44 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת
כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא
וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ 45 וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
46 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם
אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ 47 כִּי לֹא־דָבָר רֵק הוּא
מִכֶּם כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ
יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ פ 48 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃
49 עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר־נְבוֹ
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ
וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ 50 וּמֻת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה
עֹלֶה שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל־עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מֵת
אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃
51 עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן עַל אֲשֶׁר
לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
52 כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא
תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃

פרשה לג׃

1 וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃
2 וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר
לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ
מִימִינוֹ אֵשְׁדָּת לָמוֹ׃ 3 אַף חֹבֵב עַמִּים
כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ 4 תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה
מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ 5 וַיְהִי בִישֻׁרוּן
מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 6 יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וִיהִי
מְתָיו מִסְפָּר׃ ס 7 וְזֹאת לִיהוּדָה
וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ
תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ פ

42 *Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά
μου φάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ
αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.*
43 *Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησά-
τωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· εὐφράνθητε
ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν
αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει
δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει·
καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.*
44 *Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς* **τὰ** *ὦτα
τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.* 45 *Καὶ
ἐξετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραήλ,* 46 *Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας
τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον, ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν
καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.*
47 *Ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ
ὑμῶν, καὶ ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε
ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
ἐκεῖ κληρονομῆσαι.* 48 *Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων* 49 *Ἀνάβηθι εἰς
τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ, τοῦτο ὄρος Ναβαῦ ὅ ἐστιν ἐν γῇ
Μωὰβ κατὰ πρόσωπον Ἱεριχώ, καὶ ἴδε τὴν γῆν
Χαναὰν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·* 50 *Καὶ
τελεύτα ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέ-
θητι πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν
Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ ὄρει καὶ προσετέθη
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ·* 51 *Ὅτι ἠπειθήσατε τῷ
ῥήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος
ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, διότι οὐχ
ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.* 52 *Ἀπέναντι
ὄψει τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.*

ΚΕΦ. λγʹ.

1 ΚΑΙ *αὕτη ἡ εὐλογία ἣν ηὐλόγησε Μωυσῆς
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς
τελευτῆς αὐτοῦ.* 2 *Καὶ εἶπε Κύριος ἐκ Σινᾶ ἥκει,
καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηεὶρ ἡμῖν, καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους
Φαρὰν σὺν μυριάσι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.* 3 *Καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς
σου, καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι· καὶ ἐδέξατο ἀπὸ
τῶν λόγων αὐτοῦ* 4 *Νόμον, ὃν ἐνετείλατο
ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.*
5 *Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων
ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραήλ.* 6 *Ζήτω
Ῥουβὴν καὶ μὴ ἀποθανέτω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ.*
7 *Καὶ αὕτη Ἰούδα· εἰσάκουσον, Κύριε, φωνῆς Ἰούδα,
καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔλθοις ἄν· αἱ χεῖρες αὐτοῦ
διακρινοῦσιν αὐτῷ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσῃ.*

42 Inebriabo sagittas meas sanguine, et
gladius meus devorabit carnes, de cruore
occisorum, et de captivitate, nudati inimico-
rum capitis. 43 Laudate gentes populum ejus,
quia sanguinem servorum suorum ulciscetur:
et vindictam retribuet in hostes eorum, et
propitius erit terræ populi sui. 44 Venit ergo
Moyses, et locutus est omnia verba cantici hujus
in auribus populi, ipse et Josue filius Nun.
45 Complevitque omnes sermones istos, lo-
quens ad universum Israel. 46 Et dixit ad eos:
Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego
testificor vobis hodie: ut mandetis ea filiis
vestris custodire et facere, et implere universa
quæ scripta sunt legis hujus: 47 Quia non
incassum præcepta sunt vobis, sed ut singuli in
eis viverent: quæ facientes longo perseveretis
tempore in terra, ad quam, Jordane transmisso,
ingredimini possidendam. 48 Locutusque est
Dominus ad Moysen in eadem die, dicens:
49 Ascende in montem istum Abarim, id est,
transitum in montem Nebo, qui est in terra
Moab contra Jericho: et vide terram Chanaan,
quam ego tradam filiis Israel obtinendam, et
morere in monte. 50 Quem conscendens
jungeris populis tuis, sicut mortuus est Aaron
frater tuus in monte Hor, et appositus populis
suis: 51 Quia prævaricati estis contra me, in
medio filiorum Israel, ad Aquas contradictionis
in Cades deserti Sin: et non sanctificastis me
inter filios Israel. 52 Econtra videbis terram,
et non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis
Israel.

CAPUT XXXIII.

1 HÆC est benedictio, qua benedixit Moyses,
homo Dei, filiis Israel ante mortem suam.
2 Et ait: Dominus de Sinai venit, et de Seir
ortus est nobis: apparuit de monte Pharan,
et cum eo sanctorum millia. In dextera ejus
ignea lex. 3 Dilexit populos, omnes sancti
in manu illius sunt: et qui appropinquant
pedibus ejus, accipient de doctrina illius.
4 Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem
multitudinis Jacob. 5 Erit apud rectissimum
rex, congregatis principibus populi cum
tribubus Israel. 6 Vivat Ruben, et non
moriatur, et sit parvus in numero. 7 Hæc
est Judæ benedictio: Audi, Domine, vo-
cem Judæ, et ad populum suum introduc
eum: manus ejus pugnabunt pro eo, et
adjutor illius contra adversarios ejus erit.

8 וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי
מְרִיבָה׃ 9 הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו
וְאֶת־אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָו לֹא יָדָע
כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ 10 יוֹרוּ
מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ
קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ׃
11 בָּרֵךְ יְהוָֹה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה
מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן׃
ס 12 לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָֹה
יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם
וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃ ס 13 וּלְיוֹסֵף
אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהוָֹה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם
מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃ 14 וּמִמֶּגֶד
תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃
15 וּמֵרֹאשׁ הַרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת
עוֹלָם׃ 16 וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן
שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד
נְזִיר אֶחָיו׃ 17 בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי
רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי
אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי
מְנַשֶּׁה׃ ס 18 וְלִזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח
זְבוּלֻן בְּצֵאתֶךָ וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ׃ 19 עַמִּים
הַר־יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק כִּי שֶׁפַע
יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃ ס
20 וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא
שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף־קָדְקֹד׃ 21 וַיַּרְא
רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן
וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צִדְקַת יְהוָֹה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו
עִם־יִשְׂרָאֵל׃ ס 22 וּלְדָן אָמַר
דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן־הַבָּשָׁן׃ 23 וּלְנַפְתָּלִי
אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָֹה
יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ ס 24 וּלְאָשֵׁר
אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו
וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃ 25 בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת
מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ׃ 26 אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן
רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים׃
27 מְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם
וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃
28 וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב
אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף־שָׁמָיו יַעַרְפוּ־טָל׃

8 Καὶ τῷ Λευὶ εἶπε Δότε Λευὶ δήλους αὐτοῦ, καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ, ὃν ἐπείρασαν
αὐτὸν ἐν πείρᾳ, ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντι-
λογίας. 9 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρί Οὐχ
ἑώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω,
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω, ἐφύλαξε τὰ λόγιά
σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε· 10 Δηλώσουσι
τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον
σου τῷ Ἰσραήλ· ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ
σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.
11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, καὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κάταξον ὀσφὺν
ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν
μὴ ἀναστήτωσαν. 12 Καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν Ἠγα-
πημένος ὑπὸ Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ
ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε. 13 Καὶ τῷ
Ἰωσὴφ εἶπεν Ἀπ' εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ
ὡρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν
κάτωθεν, 14 Καὶ καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου
τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν, 15 Ἀπὸ κορυφῆς
ὀρέων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων,
16 Καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως· καὶ τὰ δεκτὰ τῷ
ὀφθέντι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ,
καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς. 17 Πρωτό-
τοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ, κέρατα μονοκέρωτος
τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως
ἀπ' ἄκρου γῆς· αὗται μυριάδες Ἐφραΐμ, καὶ αὗται
χιλιάδες Μανασσῆ. 18 Καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν
Εὐφράνθητι Ζαβουλὼν ἐν ἐξοδίᾳ σου, καὶ Ἰσσάχαρ
ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ. 19 Ἔθνη ἐξολοθρεύσουσι·
καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ, καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν
δικαιοσύνης· ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ
ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων. 20 Καὶ τῷ Γὰδ
εἶπεν Εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γάδ· ὡς λέων
ἀνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.
21 Καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ
ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύ-
νην Κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραήλ.
22 Καὶ τῷ Δὰν εἶπε Δὰν σκύμνος λέοντος, καὶ
ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασάν. 23 Καὶ τῷ Νεφθαλὶ
εἶπε Νεφθαλὶ πλησμονὴ δεκτῶν· καὶ ἐμπλησθήτω
εὐλογίας παρὰ Κυρίου, θάλασσαν καὶ λίβα κληρο-
νομήσει. 24 Καὶ τῷ Ἀσὴρ εἶπεν Εὐλογημένος ἀπὸ
τέκνων Ἀσήρ, καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ·
βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ· 25 Σίδηρος καὶ
χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται, ὡς αἱ ἡμέραι
σου ἡ ἰσχύς σου. 26 Οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ θεὸς
τοῦ ἠγαπημένου· ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.
27 Καὶ σκεπάσει σε θεοῦ ἀρχή, καὶ ὑπὸ ἰσχὺν
βραχιόνων ἀενάων· καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου
σου ἐχθρὸν λέγων Ἀπόλοιο. 28 Καὶ κατασκηνώσει
Ἰσραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ, ἐπὶ σίτῳ
καὶ οἴνῳ· καὶ ὁ οὐρανός σοι συννεφὴς δρόσῳ.

8 Levi quoque ait: Perfectio tua, et doctrina
tua viro sancto tuo, quem probasti in tenta-
tione, et judicasti ad Aquas contradictionis.
9 Qui dixit patri suo, et matri suæ: Nescio
vos; et fratribus suis: Ignoro vos: et nescie-
runt filios suos. Hi custodierunt eloquium
tuum, et pactum tuum servaverunt, 10 Judicia
tua o Jacob, et legem tuam o Israël: ponent
thymiama in furore tuo, et holocaustum super
altare tuum. 11 Benedic, Domine, fortitudini
ejus, et opera manuum illius suscipe. Percute
dorsa inimicorum ejus: et qui oderunt eum,
non consurgant. 12 Et Benjamin ait: Aman-
tissimus Domini habitabit confidenter in eo:
quasi in thalamo tota die morabitur, et inter
humeros illius requiescet. 13 Joseph quoque
ait: De benedictione Domini terra ejus, de
pomis cæli, et rore, atque abysso subjacente.
14 De pomis fructuum solis ac lunæ. 15 De
vertice antiquorum montium, de pomis
collium æternorum: 16 Et de frugibus
terræ, et de plenitudine ejus. Benedictio
illius qui apparuit in rubo, veniat super
caput Joseph, et super verticem Nazaræi
inter fratres suos. 17 Quasi primogeniti tauri
pulchritudo ejus, cornua rhinocerotis cornua
illius: in ipsis ventilabit gentes usque ad ter-
minos terræ; hæ sunt multitudines Ephraim:
et hæc millia Manasse. 18 Et Zabulon ait:
Lætare Zabulon in exitu tuo, et Issachar in
tabernaculis tuis. 19 Populos vocabunt ad
montem: ibi immolabunt victimas justitiæ.
Qui inundationem maris quasi lac sugent, et
thesauros absconditos arenarum. 20 Et Gad
ait: Benedictus in latitudine Gad: quasi leo
requievit, cepitque brachium et verticem.
21 Et vidit principatum suum, quod in parte
sua doctor esset repositus: qui fuit cum prin-
cipibus populi, et fecit justitias Domini, et
judicium suum cum Israel. 22 Dan quoque
ait: Dan catulus leonis, fluet largiter de Basan.
23 Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia
perfruetur, et plenus erit benedictionibus
Domini: mare et meridiem possidebit. 24 Aser
quoque ait: Benedictus in filiis Aser, sit placens
fratribus suis, et tingat in oleo pedem suum.
25 Ferrum et æs calceamentum ejus. Sicut
dies juventutis tuæ, ita et senectus tua. 26 Non
est deus alius ut Deus rectissimi: ascensor
cœli auxiliator tuus. Magnificentia ejus dis-
currunt nubes. 27 Habitaculum ejus sursum,
et subter brachia sempiterna: ejiciet a facie tua
inimicum, dicetque: Conterere. 28 Habitabit
Israel confidenter, et solus. Oculus Jacob in
terra frumenti et vini, cælique caligabunt rore.

:7 "A first-born bullock – he hath majesty". For שורו read שור, with LXX Sam Syr Vg Berth Kau.

דברים לג לד

29 אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע
בַּיהוָה מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ
וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ
תִדְרֹךְ׃ ס

פרשה לד׃

1 וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר
נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ
וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד
עַד־דָּן׃ 2 וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד
הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ 3 וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר
בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה
לֹא תַעֲבֹר׃ 5 וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה
בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־פִּי יְהוָה׃ 6 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ
בַגַּי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע
אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 7 וּמֹשֶׁה
בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא־כָהֲתָה
עֵינוֹ וְלֹא־נָס לֵחֹה׃ 8 וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם
וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃ 9 וִיהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה
אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
10 וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ 11 לְכָל־הָאֹתֹת
וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־
אַרְצוֹ׃ 12 וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

נשלמו חמשה חומשי תורה׳ תהלה
לאל גדול ונורא׃

חזק׃

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λγ, λδ΄.

29 Μακάριος σὺ Ἰσραήλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς
σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου,
καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονταί σε
οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν
ἐπιβήσῃ.

ΚΕΦ. λδ΄.

1 ΚΑΙ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τὸ
ὄρος Ναβαῦ ἐπὶ κορυφὴν Φασγά, ἥ ἐστιν ἐπὶ προσώ-
που Ἱεριχώ· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν
γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν, 2 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
Νεφθαλί, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς
ἐσχάτης, 3 Καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ περίχωρα
Ἱεριχὼ πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ. 4 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν Αὕτη ἡ γῆ ἣν ὤμοσα τῷ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ λέγων Τῷ σπέρματι
ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου,
και ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ. 5 Καὶ ἐτελεύτησε Μωυσῆς ὁ
οἰκέτης Κυρίου ἐν γῇ Μωὰβ διὰ ῥήματος Κυρίου.
6 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαὶ ἐγγὺς οἴκου Φογώρ· καὶ
οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν
τῷ τελευτᾶν αὐτόν· οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελώνια αὐτοῦ. 8 Καὶ
ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσῆν ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ
ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ τριάκοντα ἡμέρας·
καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ
Μωυσῆ. 9 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐνεπλήσθη πνεύ-
ματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ. 10 Καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ
ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον 11 Ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν,
ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ Φαραῷ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ
τῇ γῇ αὐτοῦ, 12 Τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν
χεῖρα την κραταιαν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἔναντι
παντὸς Ἰσραήλ.

DEUTERONOMIUM, XXXIII. XXXIV.

29 Beatus es tu Israel: quisquis similis tui,
popule, qui salvaris in Domino? scutum
auxilii tui, et gladius gloriæ tuæ: negabunt
te inimici tui, et tu eorum colla calcabis.

CAPUT XXXIV.

1 ASCENDIT ergo Moyses de campestribus
Moab super montem Nebo, in verticem Phasga
contra Jericho: ostenditque ei Dominus
omnem terram Galaad usque Dan, 2 Et uni-
versum Nephthali, terramque Ephraim et
Manasse, et omnem terram Juda usque ad mare
novissimum, 3 Et australem partem, et lati-
tudinem campi Jericho civitatis palmarum
usque Segor. 4 Dixitque Dominus ad eum:
Hæc est terra, pro qua juravi Abraham, Isaac,
et Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti
eam oculis tuis, et non transibis ad illam.
5 Mortuusque est ibi Moyses servus Domini,
in terra Moab, jubente Domino: 6 Et sepeli-
vit eum in valle terræ Moab contra Phogor:
et non cognovit homo sepulchrum ejus usque
in præsentem diem. 7 Moyses centum et
viginti annorum erat quando mortuus est: non
caligavit oculus ejus, nec dentes illius moti
sunt. 8 Fleveruntque eum filii Israel in cam-
pestribus Moab triginta diebus: et completi
sunt dies planctus lugentium Moysen. 9 Josue
vero filius Nun repletus est Spiritu sapientiæ,
quia Moyses posuit super eum manus suas.
Et obedierunt ei filii Israel, feceruntque sicut
præcepit Dominus Moysi. 10 Et non surrexit
ultra propheta in Israel sicut Moyses, quem
nosset Dominus facie ad faciem, 11 In omni-
bus signis atque portentis, quæ misit per eum,
ut faceret in terra Ægypti Pharaoni, et omni-
bus servis ejus, universæque terræ illius,
12 Et cunctam manum robustam, magnaque
mirabilia, quæ fecit Moyses coram universo
Israel.

solarium = the flat top of the house (cf. Sam.)

13 זָכוֹר אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד־יְהֹוָה לֵאמֹר יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם מֵנִיחַ
לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת׃
14 נְשֵׁיכֶם טַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וְאַתֶּם תַּעַבְרוּ חֲמֻשִׁים לִפְנֵי אֲחֵיכֶם כֹּל
גִּבּוֹרֵי הַחַיִל וַעֲזַרְתֶּם אוֹתָם׃ 15 עַד אֲשֶׁר־
יָנִיחַ יְהֹוָה ׀ לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם־
הֵמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם
נֹתֵן לָהֶם וְשַׁבְתֶּם לְאֶרֶץ יְרֻשַּׁתְכֶם
וִירִשְׁתֶּם אוֹתָהּ אֲשֶׁר ׀ נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהֹוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ׃
16 וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־
צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵנוּ
נֵלֵךְ׃ 17 כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה
כֵּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ רַק יִהְיֶה יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ
עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה׃ 18 כָּל־
אִישׁ אֲשֶׁר־יַמְרֶה אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־
דְּבָרֶיךָ לְכֹל אֲשֶׁר־תְּצַוֶּנּוּ יוּמָת רַק חֲזַק
וֶאֱמָץ׃

פרשה ב׃

1 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מִן־הַשִּׁטִּים
שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים חֶרֶשׁ לֵאמֹר לְכוּ
רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יְרִיחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ
בֵּית־אִשָּׁה זוֹנָה וּשְׁמָהּ רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ
שָׁמָּה׃ 2 וַיֵּאָמַר לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר
הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַחְפֹּר אֶת־הָאָרֶץ׃ 3 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ
יְרִיחוֹ אֶל־רָחָב לֵאמֹר הוֹצִיאִי הָאֲנָשִׁים
הַבָּאִים אֵלַיִךְ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתֵךְ כִּי
לַחְפֹּר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ׃ 4 וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנוֹ וַתֹּאמֶר
כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי
מֵאַיִן הֵמָּה׃ 5 וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגּוֹר
בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצָאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָה
הָלְכוּ הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מַהֵר אַחֲרֵיהֶם כִּי
תַשִּׂיגוּם׃ 6 וְהִיא הֶעֱלָתַם הַגָּגָה וַתִּטְמְנֵם
בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכוֹת לָהּ עַל־הַגָּג׃
7 וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל
הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגָרוּ אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ
הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם׃ 8 וְהֵמָּה טֶרֶם
יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל־הַגָּג׃

13 Μνήσθητε τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς
ὁ παῖς Κυρίου λέγων Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέ-
παυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην.
14 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ
τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικείτωσαν ἐν τῇ γῇ ᾗ
ἔδωκεν ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὔζωνοι πρό-
τεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, πᾶς ὁ ἰσχύων, καὶ
συμμαχήσετε αὐτοῖς 15 Ἕως ἂν καταπαύσῃ
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ
καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ
ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,
ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῶν ἡλίου. 16 Καὶ ἀποκρι-
θέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν Πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλῃ
ἡμῖν ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν
ἀποστείλῃς ἡμᾶς πορευσόμεθα. 17 Κατὰ πάντα
ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ ἀκουσόμεθα σοῦ· πλὴν
ἔστω Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν τρόπον ἦν
μετὰ Μωυσῆ. 18 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ
σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι
ἐὰν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω· ἀλλὰ ἴσχυε καὶ
ἀνδρίζου.

ΚΕΦ. β′.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐκ Σαττὶν
δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων Ἀνάβητε καὶ
ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχώ· καὶ πορευθέντες οἱ
δύο νεανίσκοι εἰσήλθοσαν εἰς Ἱεριχώ, καὶ εἰσήλθο-
σαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ᾗ ὄνομα Ῥαάβ,
καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ. 2 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ
Ἱεριχὼ λέγοντες Εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. 3 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχὼ καὶ εἶπε πρὸς Ῥαὰβ
λέγων Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους
εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα· κατασκοπεῦσαι γὰρ
τὴν γῆν ἥκασι. 4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο
ἄνδρας ἔκρυψεν αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα
Εἰσεληλύθασι πρὸς μὲ οἱ ἄνδρες· 5 Ὡς δὲ ἡ
πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον,
οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται· καταδιώξατε ὀπίσω
αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς. 6 Αὕτη δὲ
ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυψεν
αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ
ἐπὶ τοῦ δώματος. 7 Καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν
ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ
τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη. 8 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐ-
τῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς,
αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα,

13 Mementote sermonis, quem præcepit vobis
Moyses famulus Domini, dicens: Dominus
Deus vester dedit vobis requiem, et omnem
terram. 14 Uxores vestræ, et filii, ac jumenta
manebunt in terra quam tradidit vobis Moyses
trans Jordanem: vos autem transite armati
ante fratres vestros, omnes fortes manu, et
pugnate pro eis, 15 Donec det Dominus
requiem fratribus vestris sicut et vobis dedit,
et possideant ipsi quoque terram, quam Domi-
nus Deus vester daturus est eis: et sic
revertemini in terram possessionis vestræ, et
habitabitis in ea, quam vobis dedit Moyses
famulus Domini trans Jordanem contra solis
ortum. 16 Responderuntque ad Josue, atque
dixerunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, facie-
mus: et quocumque miseris, ibimus. 17 Sicut
obedivimus in cunctis Moysi, ita obediemus
et tibi: tantum sit Dominus Deus tuus tecum,
sicut fuit cum Moyse. 18 Qui contradixerit
ori tuo, et non obedierit cunctis sermonibus
quos præceperis ei, moriatur; tu tantum
confortare, et viriliter age.

CAPUT II.

1 Misit igitur Josue filius Nun de Setim
duos viros exploratores in abscondito, et dixit
eis: Ite, et considerate terram, urbemque
Jericho. Qui pergentes ingressi sunt domum
mulieris meretricis, nomine Rahab, et quieve-
runt apud eam. 2 Nuntiatumque est regi
Jericho, et dictum: Ecce viri ingressi sunt
huc per noctem de filiis Israel, ut explorarent
terram. 3 Misitque rex Jericho ad Rahab,
dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, et
ingressi sunt domum tuam: exploratores
quippe sunt, et omnem terram considerare
venerunt. 4 Tollensque mulier viros, abscon-
dit, et ait: Fateor, venerunt ad me, sed
nesciebam unde essent: 5 Cumque porta
clauderetur in tenebris, et illi pariter exierunt,
nescio quo abierunt: persequimini cito, et
comprehendetis eos. 6 Ipsa autem fecit
ascendere viros in solarium domus suæ,
operuitque eos stipula lini, quæ ibi erat.
7 Hi autem qui missi fuerant, secuti sunt
eos per viam quæ ducit ad vadum Jor-
danis: illisque egressis statim porta clausa
est. 8 Necdum obdormierant qui latebant,
et ecce mulier ascendit ad eos, et ait:

9 וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי־נָתַן
יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נָפְלָה אֵימַתְכֶם
עָלֵינוּ וְכִי נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם׃
10 כִּי שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־
מֵי יַם־סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם
וַאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וּלְעוֹג אֲשֶׁר הֶחֱרַמְתֶּם
אוֹתָם׃ 11 וַנִּשְׁמַע וַיִּמַּס לְבָבֵנוּ וְלֹא־קָמָה
עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת׃ 12 וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ־
נָא לִי בַּיהוָה כִּי־עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חָסֶד
וַעֲשִׂיתֶם גַּם־אַתֶּם עִם־בֵּית אָבִי חֶסֶד
וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת׃ 13 וְהַחֲיִתֶם אֶת־
אָבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־אַחַי וְאֶת־אַחְוֹתַי וְאֵת
כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ
מִמָּוֶת׃ 14 וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
תַחְתֵּיכֶם לָמוּת אִם לֹא תַגִּידוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ
זֶה וְהָיָה בְּתֵת יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ 15 וַתּוֹרִדֵם
בַּחֶבֶל בְּעַד הַחַלּוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר
הַחוֹמָה וּבַחוֹמָה הִיא יוֹשָׁבֶת׃ 16 וַתֹּאמֶר
לָהֶם הָהָרָה לֵּכוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים
וְנַחְבֵּתֶם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב
הָרֹדְפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם׃ 17 וַיֹּאמְרוּ
אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נְקִיִּם אֲנַחְנוּ מִשְּׁבֻעָתֵךְ
הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ 18 הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בָאִים בָּאָרֶץ אֶת־תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה
תִּקְשְׁרִי בַּחַלּוֹן אֲשֶׁר הוֹרַדְתֵּנוּ בוֹ וְאֶת־
אָבִיךְ וְאֶת־אִמֵּךְ וְאֶת־אַחַיִךְ וְאֵת כָּל־
בֵּית אָבִיךְ תַּאַסְפִי אֵלַיִךְ הַבָּיְתָה׃
19 וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתֵךְ
הַחוּצָה דָּמוֹ בְרֹאשׁוֹ וַאֲנַחְנוּ נְקִיִּם וְכֹל
אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתָּךְ בַּבַּיִת דָּמוֹ בְרֹאשֵׁנוּ
אִם־יָד תִּהְיֶה־בּוֹ׃ 20 וְאִם־תַּגִּידִי אֶת־
דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נְקִיִּם מִשְּׁבֻעָתֵךְ אֲשֶׁר
הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ 21 וַתֹּאמֶר כְּדִבְרֵיכֶם כֶּן־
הוּא וַתְּשַׁלְּחֵם וַיֵּלֵכוּ וַתִּקְשֹׁר אֶת־תִּקְוַת
הַשָּׁנִי בַּחַלּוֹן׃ 22 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הָהָרָה
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ
הָרֹדְפִים וַיְבַקְשׁוּ הָרֹדְפִים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ
וְלֹא מָצָאוּ׃ 23 וַיָּשֻׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
וַיֵּרְדוּ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־
נוּן וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֵת כָּל־הַמֹּצְאוֹת אוֹתָם׃

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκεν
ὑμῖν Κύριος τὴν γῆν, ἐπιπέπτωκε γὰρ ὁ φόβος
ὑμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς. 10 Ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξή-
ρανε Κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμοῤῥαίων
οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὢγ,
οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς. 11 Καὶ ἀκούσαντες
ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστη ἔτι
πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· ὅτι
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς κάτω. 12 Καὶ νῦν ὀμόσατέ μοι Κύριον
τὸν θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ
ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· 13 Καὶ
ζωγρήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, τὴν μητέρα
μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ πάντα τὸν οἶκόν
μου καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξελεῖσθε
τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου. 14 Καὶ εἶπαν αὐτῇ
οἱ ἄνδρες Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ᾽ ὑμῶν εἰς θάνατον·
καὶ αὐτὴ εἶπεν Ὡς ἂν παραδῷ Κύριος ὑμῖν τὴν
πόλιν, ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. 15 Καὶ
κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος, 16 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε, μὴ συναν-
τήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε
ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ κατα-
διώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε
εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. 17 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ
ἄνδρες Ἀθῷοί ἐσμεν τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ· 18 Ἰδοὺ
ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ
θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο
ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι᾽ ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς
δι᾽ αὐτῆς, τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν
σου. 19 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν
τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ
ἀθῷοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ· καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται
μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα.
20 Ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ
τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῷοι τῷ
ὅρκῳ σου τούτῳ. 21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Κατὰ τὸ
ῥῆμα ὑμῶν ἔστω· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς. 22 Καὶ
ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν ὀρεινήν, καὶ
κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἐξεζήτησαν οἱ
καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδούς, καὶ οὐχ εὕροσαν.
23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν
ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή,
καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς.

9 Novi quod Dominus tradiderit vobis terram:
etenim irruit in nos terror vester, et elangue-
runt omnes habitatores terræ. 10 Audivimus
quod siccaverit Dominus aquas maris Rubri ad
vestrum introitum, quando egressi estis ex
Ægypto: et quæ feceritis duobus Amorrhæ-
orum regibus, qui erant trans Jordanem, Sehon
et Og, quos interfecistis. 11 Et hæc audientes
pertimuimus, et elanguit cor nostrum, nec re-
mansit in nobis spiritus ad introitum vestrum:
Dominus enim Deus vester, ipse est Deus in
cælo sursum, et in terra deorsum. 12 Nunc
ergo jurate mihi per Dominum, ut quomodo
ego misericordiam feci vobiscum, ita et vos
faciatis cum domo patris mei: detisque mihi
verum signum, 13 Ut salvetis patrem meum
et matrem, fratres ac sorores meas, et omnia
quæ illorum sunt, et eruatis animas nostras a
morte. 14 Qui responderunt ei: Anima nostra
sit pro vobis in mortem, si tamen non prodideris
nos, cumque tradiderit nobis Dominus terram,
faciemus in te misericordiam et veritatem.
15 Demisit ergo eos per funem de fenestra:
domus enim ejus hærebat muro. 16 Dixitque
ad eos: Ad montana conscendite, ne forte
occurrant vobis revertentes: ibique latitate
tribus diebus, donec redeant, et sic ibitis per
viam vestram. 17 Qui dixerunt ad eam:
Innoxii erimus a juramento hoc, quo adjurasti
nos: 18 Si ingredientibus nobis terram, sig-
num fuerit funiculus iste coccineus, et ligaveris
eum in fenestra, per quam demisisti nos: et
patrem tuum ac matrem, fratresque et omnem
cognationem tuam, congregaveris in domum
tuam. 19 Qui ostium domus tuæ egressus
fuerit, sanguis ipsius erit in caput ejus, et nos
erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui
tecum in domo fuerint, redundabit in caput
nostrum, si eos aliquis tetigerit. 20 Quod si
nos prodere volueris, et sermonem istum
proferre in medium, erimus mundi ab hoc
juramento, quo adjurasti nos. 21 Et illa
respondit: Sicut locuti estis, ita fiat; dimit-
tensque eos ut pergerent, appendit funiculum
coccineum in fenestra. 22 Illi vero ambulan-
tes pervenerunt ad montana, et manserunt ibi
tres dies, donec reverterentur qui fuerant
persecuti: quærentes enim per omnem viam,
non repererunt eos. 23 Quibus urbem
ingressis, reversi sunt, et descenderunt
exploratores de monte: et, transmisso Jor-
dane, venerunt ad Josue filium Nun, narra-
veruntque ei omnia quæ acciderant sibi,

24 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפָּנֵינוּ׃

פרשה ג׃

1 וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּסְעוּ מֵהַשִּׁטִּים
וַיָּבֹאוּ עַד־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיָּלִנוּ שָׁם טֶרֶם יַעֲבֹרוּ׃ 2 וַיְהִי מִקְצֵה
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיַּעַבְרוּ הַשֹּׁטְרִים בְּקֶרֶב
הַמַּחֲנֶה׃ 3 וַיְצַוּוּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר
כִּרְאֹתְכֶם אֵת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נֹשְׂאִים אֹתוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ
מִמְּקוֹמְכֶם וַהֲלַכְתֶּם אַחֲרָיו׃ 4 אַךְ ׀ רָחוֹ
יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינָו כְּאַלְפַּיִם אַמָּה בַּמִּדָּ
אַל־תִּקְרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן אֲשֶׁר־תֵּדְעוּ אֶת־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם
בַּדֶּרֶךְ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 5 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הִתְקַדָּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה
יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִפְלָאוֹת׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
אֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית
וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית
וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי
כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִ
עִם־מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ 8 וְאַתָּה תְּצַוֶּה
אֶת־הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן־הַבְּרִית לֵאמֹ
כְּבֹאֲכֶם עַד־קְצֵה מֵי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּ
תַּעֲמֹדוּ׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵ
יִשְׂרָאֵל גֹּשׁוּ הֵנָּה וְשִׁמְעוּ אֶת־דִּבְרֵי יְהוָ
אֱלֹהֵיכֶם׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בְּזֹאת תֵּדְעוּ
כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרִישׁ
מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת
הַחִוִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִ
וְהַיְבוּסִי׃ 11 הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹ
כָּל־הָאָרֶץ עֹבֵר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן׃ 12 וְעַתָּ
קְחוּ לָכֶם שְׁנֵי עָשָׂר אִישׁ מִשִּׁבְטֵ
יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד לַשָּׁבֶט
13 וְהָיָה כְּנוֹחַ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים
נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ בְּמֵ
הַיַּרְדֵּן מֵי הַיַּרְדֵּן יִכָּרֵתוּן הַמַּיִם הַיֹּרְדִי
מִלְמָעְלָה וְיַעַמְדוּ נֵד אֶחָד׃ 14 וַיְהִ
בִּנְסֹעַ הָעָם מֵאָהֳלֵיהֶם לַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּ
וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם

24 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παραδέδωκε Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπτηχε πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

ΚΕΦ. γ′.

1 ΚΑΙ ὤρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωῒ καὶ ἀπῆρεν ἐκ Σαττίν· καὶ ἦλθοσαν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι. 2 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς. 3 Καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες Ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἴροντας αὐτήν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν καὶ πορεύσεσθε ὀπίσω αὐτῆς. 4 Ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε· μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπίστησθε τὴν ὁδὸν ἣν πορεύσεσθε αὐτήν· οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας. 5 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον, ὅτι αὔριον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά. 6 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν Ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ· καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. 7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραήλ, ἵνα γνῶσιν ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. 8 Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. 9 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ Προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 10 Ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον. 11 Ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην. 12 Προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς. 13 Καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται. 14 Καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦροσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ.

24 Atque dixerunt: Tradidit Dominus omnem terram hanc in manus nostras, et timore prostrati sunt cuncti habitatores ejus.

CAPUT III.

1 Igitur Josue de nocte consurgens movit castra: egredientesque de Setim, venerunt ad Jordanem ipse et omnes filii Israel, et morati sunt ibi tres dies. 2 Quibus evolutis, transierunt præcones per castrorum medium, 3 Et clamare cœperunt: Quando videritis arcam fœderis Domini Dei vestri, et sacerdotes stirpis Leviticæ portantes eam, vos quoque consurgite, et sequimini præcedentes: 4 Sitque inter vos et arcam spatium cubitorum duum millium: ut procul videre possitis, et nosse per quam viam ingrediamini: quia prius non ambulastis per eam, et cavete ne appropinquetis ad arcam. 5 Dixitque Josue ad populum: Sanctificamini: cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia. 6 Et ait ad sacerdotes: Tollite arcam fœderis, et præcedite populum. Qui jussa complentes, tulerunt, et ambulaverunt ante eos. 7 Dixitque Dominus ad Josue: Hodie incipiam exaltare te coram omni Israel: ut sciant quod sicut cum Moyse fui, ita et tecum sim. 8 Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, et dic eis: Cum ingressi fueritis partem aquæ Jordanis, state in ea. 9 Dixitque Josue ad filios Israel: Accedite huc, et audite verbum Domini Dei vestri. 10 Et rursum: In hoc, inquit, scietis quod Dominus Deus vivens in medio vestri est, et disperdet in conspectu vestro Chananæum et Hethæum, Hevæum et Pherezæum, Gergesæum quoque et Jebusæum, et Amorrhæum. 11 Ecce, arca fœderis Domini omnis terræ antecedet vos per Jordanem. 12 Parate duodecim viros de tribubus Israel, singulos per singulas tribus. 13 Et cum posuerint vestigia pedum suorum, sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universæ terræ, in aquis Jordanis, aquæ quæ inferiores sunt, decurrent atque deficient: quæ autem desuper veniunt, in una mole consistent. 14 Igitur egressus est populus de tabernaculis suis, ut transiret Jordanem: et sacerdotes, qui portabant arcam fœderis pergebant ante eum.

15 וּכְבוֹא נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עַד־הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן נִטְבְּלוּ בִּקְצֵה
הַמָּיִם וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו כֹּל
יְמֵי קָצִיר׃ 16 וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים
מִלְמַעְלָה קָמוּ נֵד־אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד
בְאָדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיֹּרְדִים
עַל יָם הָעֲרָבָה יָם־הַמֶּלַח תַּמּוּ נִכְרָתוּ
וְהָעָם עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ׃ 17 וַיַּעַמְדוּ
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן בְּרִית־יְהוָה בֶּחָרָבָה
בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים
בֶּחָרָבָה עַד אֲשֶׁר־תַּמּוּ כָּל־הַגּוֹי לַעֲבוֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן׃

פרשה ד׃

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָל־הַגּוֹי לַעֲבוֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ 2 קְחוּ לָכֶם מִן־הָעָם שְׁנֵים
עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשָּׁבֶט׃
3 וְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ
הַיַּרְדֵּן מִמַּצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הָכִין שְׁתֵּים־
עֶשְׂרֵה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם
וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בַּמָּלוֹן אֲשֶׁר־תָּלִינוּ בוֹ
הַלָּיְלָה׃ 4 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנֵים
הֶעָשָׂר אִישׁ אֲשֶׁר הֵכִין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשָּׁבֶט׃ 5 וַיֹּאמֶר
לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עִבְרוּ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהָרִימוּ לָכֶם
אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ 6 לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת
בְּקִרְבְּכֶם כִּי־יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר
מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם׃ 7 וַאֲמַרְתֶּם
לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מֵימֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ
מֵי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃ 8 וַיַּעֲשׂוּ־
כֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר
שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבִרוּם עִמָּם אֶל־
הַמָּלוֹן וַיַּנִּחוּם שָׁם׃ 9 וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
אֲבָנִים הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן
תַּחַת מַצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
הַבְּרִית וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

15 Ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ
πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος
τοῦ Ἰορδάνου, ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην
τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν·
16 Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν,
ἔστη πῆγμα ἓν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς
ἕως μέρους Καριαθιαρίμ, τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη
εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα θάλασσαν ἁλός, ἕως εἰς
τὸ τέλος ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι
Ἱεριχώ. 17 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν
μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς
διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων
τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων
2 Παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἕνα ἀφ'
ἑκάστης φυλῆς, 3 Σύνταξον αὐτοῖς Καὶ ἀνέλεσθε
ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἑτοίμους δώδεκα λίθους,
καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς θέτε
αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὗ ἐὰν παρεμ-
βάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα. 4 Καὶ ἀνακαλεσάμενος
Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς, 5 Εἶπεν αὐτοῖς
Προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου Κυρίου
εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν
ἕκαστος λίθον ἀράτω ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ
τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ,
6 Ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον
διὰ παντός· ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὔριον
λέγων Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν; 7 Καὶ σὺ
δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδά-
νης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης
Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέβαινεν αὐτόν. Καὶ
ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος. 8 Καὶ ἐποίησαν οὕτως
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοῖ·
καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορ-
δάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ
συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ
διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν
καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ. 9 Ἔστησε δὲ Ἰησοῦς καὶ
ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ
ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν
ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
Κυρίου, καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

15 Ingressisque eis Jordanem, et pedibus eorum
in parte aquæ tinctis (Jordanis autem ripas
alvei sui tempore messis impleverat), 16 Stete-
runt aquæ descendentes in loco uno, et ad
instar montis intumescentes apparebant procul
ab urbe quæ vocatur Adom usque ad locum
Sarthan; quæ autem inferiores erant, in mare
Solitudinis (quod nunc vocatur Mortuum)
descenderunt, usquequo omnino deficerent.
17 Populus autem incedebat contra Jericho:
et sacerdotes, qui portabant arcam fœderis
Domini, stabant super siccam humum in medio
Jordanis accincti; omnisque populus per
arentem alveum transibat.

CAPUT IV.

1 Quibus transgressis, dixit Dominus ad
Josue: 2 Elige duodecim viros singulos per
singulas tribus: 3 Et præcipe eis, ut tollant
de medio Jordanis alveo, ubi steterunt pedes
sacerdotum, duodecim durissimos lapides,
quos ponetis in loco castrorum, ubi fixeritis
hac nocte tentoria. 4 Vocavitque Josue
duodecim viros, quos elegerat de filiis Israel,
singulos de singulis tribubus, 5 Et ait ad eos:
Ite ante arcam Domini Dei vestri ad Jordanis
medium, et portate inde singuli singulos
lapides in humeris vestris, juxta numerum
filiorum Israel. 6 Ut sit signum inter vos: et
quando interrogaverint vos filii vestri cras,
dicentes: Quid sibi volunt isti lapides?
7 Respondebitis eis: Defecerunt aquæ Jordanis
ante arcam fœderis Domini, cum transiret
eum: idcirco positi sunt lapides isti in
monumentum filiorum Israel usque in æter-
num. 8 Fecerunt ergo filii Israel sicut præcepit
eis Josue, portantes de medio Jordanis alveo
duodecim lapides, ut Dominus ei imperarat,
juxta numerum filiorum Israel, usque ad lo-
cum in quo castrametati sunt, ibique posue-
runt eos. 9 Alios quoque duodecim lapides
posuit Josue in medio Jordanis alveo, ubi
steterunt sacerdotes, qui portabant arcam
fœderis: et sunt ibi usque in præsentem diem.

10 וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עֹמְדִים בְּתוֹךְ
הַיַּרְדֵּן עַד־תֹּם כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל־הָעָם כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְמַהֲרוּ הָעָם
וַיַּעֲבֹרוּ׃ 11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּם כָּל־הָעָם
לַעֲבוֹר וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן־יְהוָה וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי
הָעָם׃ 12 וַיַּעַבְרוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד
וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה חֲמֻשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה׃
13 כְּאַרְבָּעִים אֶלֶף חֲלוּצֵי הַצָּבָא עָבְרוּ
לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ׃
14 בַּיּוֹם הַהוּא גִּדַּל יְהוָה אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ
כַּאֲשֶׁר יָרְאוּ אֶת־מֹשֶׁה כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃
15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ 16 צַוֵּה
אֶת־הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְיַעֲלוּ
מִן־הַיַּרְדֵּן׃ 17 וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַכֹּהֲנִים
לֵאמֹר עֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן׃ 18 וַיְהִי בַּעֲלוֹת
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ
הַיַּרְדֵּן נִתְּקוּ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל
הֶחָרָבָה וַיָּשֻׁבוּ מֵי־הַיַּרְדֵּן לִמְקוֹמָם וַיֵּלְכוּ
כִתְמוֹל־שִׁלְשׁוֹם עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃ 19 וְהָעָם
עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְגָּל בִּקְצֵה מִזְרַח יְרִיחוֹ׃ 20 וְאֵת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ
מִן־הַיַּרְדֵּן הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל׃ 21 וַיֹּאמֶר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם
מָחָר אֶת־אֲבוֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים
הָאֵלֶּה׃ 22 וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵאמֹר
בַּיַּבָּשָׁה עָבַר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃
23 אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מֵי
הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד־עָבְרְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְיַם־סוּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ
מִפָּנֵינוּ עַד־עָבְרֵנוּ׃ 24 לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי
הָאָרֶץ אֶת־יַד יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן
יְרָאתֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים׃

פרשה ה׃

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי
אֲשֶׁר עַל־הַיָּם אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה
אֶת־מֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־
עָבְרָנוּ וַיִּמַּס לְבָבָם וְלֹא־הָיָה בָם
עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

10 *Εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἕως οὗ
συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἃ ἐνετείλατο Κύριος
ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ· καὶ ἔσπευσεν ὁ λαός, καὶ
διέβησαν. 11 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ
λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης
Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν. 12 Καὶ
διέβησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ
ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς
Μωυσῆς. 13 Τετρακισμύριοι εὔζωνοι εἰς μάχην
διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν
Ἱεριχὼ πόλιν. 14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ηὔξησε
Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντὸς γένους
Ἰσραήλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ὥσπερ Μωυσῆν,
ὅσον χρόνον ἔζη. 15 Καὶ εἶπε Κύρος τῷ Ἰησοῖ
λέγων 16 Ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυρίου ἐκβῆ-
ναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. 17 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς
τοῖς ἱερεῦσι λέγων Ἔκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου
καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ ὕδωρ
τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπῖδος. 19 Καὶ ὁ
λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐν Γαλγάλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς
ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ. 20 Καὶ τοὺς δώδεκα λίθους
τούτους οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἔστησεν
Ἰησοῦς ἐν Γαλγάλοις. 21 Λέγων Ὅταν ἐρωτῶσιν
ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;
22 Ἀναγγείλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς
διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, 23 Ἀποξη-
ράναντος Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ
Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρις οὗ
διέβησαν· καθάπερ ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἀπεξήρανε Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρήλθομεν.
24 Ὅπως γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ
δύναμις τοῦ Κυρίου ἰσχυρά ἐστι, καὶ ἵνα ὑμεῖς
σέβησθε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐν παντὶ ἔργῳ.*

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ *ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν
Ἀμοῤῥαίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ
βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι
ἀπεξήρανε Κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν
ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαί-
νειν αὐτούς, καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ
κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρό-
νησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.*

10 Sacerdotes autem, qui portabant arcam,
stabant in Jordanis medio, donec omnia
complerentur, quæ Josue, ut loqueretur ad
populum, præceperat Dominus, et dixerat ei
Moyses. Festinavitque populus, et transiit.
11 Cumque transissent omnes, transivit et
arca Domini, sacerdotesque pergebant ante
populum. 12 Filii quoque Ruben, et Gad, et
dimidia tribus Manasse, armati præcedebant
filios Israel, sicut eis præceperat Moyses:
13 Et quadraginta pugnatorum millia per
turmas et cuneos incedebant per plana atque
campestria urbis Jericho. 14 In die illo
magnificavit Dominus Josue coram omni Israel,
ut timerent eum, sicut timuerant Moysen,
dum adviveret. 15 Dixitque ad eum:
16 Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam
fœderis, ut ascendant de Jordane. 17 Qui
præcepit eis, dicens: Ascendite de Jordane.
18 Cumque ascendissent portantes arcam
fœderis Domini, et siccam humum calcare
cœpissent, reversæ sunt aquæ in alveum suum,
et fluebant sicut ante consueverant. 19 Populus
autem ascendit de Jordane decimo die mensis
primi, et castrametati sunt in Galgalis contra
orientalem plagam urbis Jericho. 20 Duodecim
quoque lapides, quos de Jordanis alveo
sumpserant, posuit Josue in Galgalis, 21 Et
dixit ad filios Israel: Quando interrogaverint
filii vestri cras patres suos, et dixerint eis:
Quid sibi volunt lapides isti? 22 Docebitis
eos, atque dicetis: Per arentem alveum transivit
Israel Jordanem istum, 23 Siccante Domino
Deo vestro aquas ejus in conspectu vestro,
donec transiretis: 24 Sicut fecerat prius in
mari Rubro, quod siccavit donec transiremus:
25 Ut discant omnes terrarum populi for-
tissimam Domini manum, ut et vos timeatis
Dominum Deum vestrum omni tempore.

CAPUT V.

1 POSTQUAM ergo audierunt omnes reges
Amorrhæorum, qui habitabant trans Jorda-
nem ad occidentalem plagam, et cuncti re-
ges Chanaan, qui propinqua possidebant mag-
ni maris loca, quod siccasset Dominus fluenta
Jordanis coram filiis Israel donec transirent,
dissolutum est cor eorum, et non remansit in
eis spiritus, timentium introitum filiorum Israel.

יהושע ה

2 בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים וְשׁוּב מֹל אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית׃ 3 וַיַּעַשׂ־לוֹ יְהוֹשֻׁעַ
חַרְבוֹת צֻרִים וַיָּמָל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת׃ 4 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל
יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים
כֹּל ׀ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 5 כִּי־מֻלִים הָיוּ כָּל־
הָעָם הַיֹּצְאִים וְכָל־הָעָם הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ 6 כִּי ׀
אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
עַד־תֹּם כָּל־הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים
מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבִלְתִּי הַרְאוֹתָם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתָם
לָתֶת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
7 וְאֶת־בְּנֵיהֶם הֵקִים תַּחְתָּם אֹתָם מָל
יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עֲרֵלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם
בַּדָּרֶךְ׃ 8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָל־הַגּוֹי
לְהִמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד
חֲיוֹתָם׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
הַיּוֹם גַּלּוֹתִי אֶת־חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעֲלֵיכֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 10 וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּגִּלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בָּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ׃ 11 וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר
הָאָרֶץ מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מַצּוֹת וְקָלוּי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ 12 וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמָּחֳרָת
בְּאָכְלָם מֵעֲבוּר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מָן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאַת אֶרֶץ
כְּנַעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא׃ 13 וַיְהִי בִּהְיוֹת
יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־
אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ
וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה
אִם־לְצָרֵינוּ׃ 14 וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי אֲנִי שַׂר־
צְבָא־יְהוָה עַתָּה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי
מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ׃ 15 וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָא יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שַׁל־נַעַלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא
וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן׃

ΙΗΣΟΥΣ, ε'.

2 Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ
Ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας
ἀκροτόμου, καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐκ δευτέρου. 3 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας
πετρίνας ἀκροτόμους, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν
ἀκροβυστιῶν. 4 Ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν
Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν
ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου, 5 Πάντας τούτους
περιέτεμεν Ἰησοῦς· τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη
ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαβδαρίτιδι·
6 Διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν
μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ
ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ, οἷς καὶ διώ-
ρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε Κύριος
τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι, γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι. 7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν, οὓς Ἰησοῦς περιέτεμε διὰ τὸ αὐτοὺς
γεγεννῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους. 8 Πε-
ριτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι
ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιάσθησαν. 9 Καὶ εἶπε
Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυή Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ
ἀφεῖλον τὸν ὀνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν· καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γάλγαλα.
10 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας
ἐπὶ δυσμῶν Ἱεριχὼ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν
τῷ πεδίῳ, 11 Καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς
γῆς ἄζυμα καὶ νέα. 12 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε
τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου
τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
μάννα· ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. 13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν
Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχώ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς
εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ
ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσ-
ελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν
ὑπεναντίων; 14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ ἀρχιστρά-
τηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ
Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
εἶπεν αὐτῷ Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ
οἰκέτῃ; 15 Καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου
πρὸς Ἰησοῦν Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν
σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ νῦν ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ
ἅγιός ἐστι.

JOSUE, V.

2 Eo tempore ait Dominus ad Josue: Fac tibi
cultros lapideos, et circumcide secundo filios
Israel. 3 Fecit quod jusserat Dominus, et
circumcidit filios Israel in colle præputiorum.
4 Hæc autem causa est secundæ circumcisionis:
Omnis populus, qui egressus est de Ægypto
generis masculini, universi bellatores viri,
mortui sunt in deserto per longissimos viæ
circuitus, 5 Qui omnes circumcisi erant.
Populus autem qui natus est in deserto, 6 Per
quadraginta annos itineris latissimæ solitudi-
nis, incircumcisus fuit: donec consumerentur
qui non audierant vocem Domini, et quibus
ante juraverat ut non ostenderet eis terram
lacte et melle manantem. 7 Horum filii in
locum successerunt patrum, et circumcisi sunt
a Josue: quia sicut nati fuerant, in præputio
erant, nec eos in via aliquis circumciderat.
8 Postquam autem omnes circumcisi sunt,
manserunt in eodem castrorum loco, donec
sanarentur. 9 Dixitque Dominus ad Josue:
Hodie abstuli opprobrium Ægypti a vobis.
Vocatumque est nomen loci illius Galgala,
usque in præsentem diem. 10 Manseruntque
filii Israel in Galgalis, et fecerunt Phase,
quartadecima die mensis ad vesperum, in
campestribus Jericho: 11 Et comederunt de
frugibus terræ die altero, azymos panes, et
polentam ejusdem anni. 12 Defecitque manna
postquam comederunt de frugibus terræ, nec
usi sunt ultra cibo illo filii Israel, sed
comederunt de frugibus præsentis anni terræ
Chanaan. 13 Cum autem esset Josue in agro
urbis Jericho levavit oculos, et vidit virum
stantem contra se, evaginatum tenentem
gladium, perrexitque ad eum, et ait: Noster
es, an adversariorum? 14 Qui respondit:
Nequaquam: sed sum princeps exercitus
Domini, et nunc venio. Cecidit Josue pronus
in terram. Et adorans ait: Quid Dominus
meus loquitur ad servum suum? 15 Solve,
inquit, calceamentum tuum de pedibus tuis:
locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque
Josue ut sibi fuerat imperatum.

פרשה ו׃

1 וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא׃
2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רְאֵה נָתַתִּי־
בְיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהּ גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל׃
3 וְסַבֹּתֶם אֶת־הָעִיר כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הַקֵּיף אֶת־הָעִיר פַּעַם אֶחָת כֹּה תַעֲשֶׂה
שֵׁשֶׁת יָמִים׃ 4 וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה
שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי תָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים
וְהַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת׃ 5 וְהָיָה
בִּמְשֹׁךְ ׀ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל בְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־קוֹל
הַשּׁוֹפָר יָרִיעוּ כָל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה
וְנָפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתֶּיהָ וְעָלוּ הָעָם
אִישׁ נֶגְדּוֹ׃ 6 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן אֶל־
הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן
הַבְּרִית וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה
שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה׃
7 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם עִבְרוּ וְסֹבּוּ אֶת־הָעִיר
וְהֶחָלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה׃ 8 וַיְהִי
כֶּאֱמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים
נֹשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי
יְהוָה עָבְרוּ וְתָקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת וַאֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה הֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם׃ 9 וְהֶחָלוּץ
הֹלֵךְ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים תֹּקְעֻו הַשּׁוֹפָרוֹת
וְהַמְאַסֵּף הֹלֵךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הָלוֹךְ וְתָקוֹעַ
בַּשּׁוֹפָרוֹת׃ 10 וְאֶת־הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ
לֵאמֹר לֹא תָרִיעוּ וְלֹא־תַשְׁמִיעוּ אֶת־
קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם
אָמְרִי אֲלֵיכֶם הָרִיעוּ וַהֲרִיעֹתֶם׃ 11 וַיַּסֵּב
אֲרוֹן־יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקֵּף פַּעַם אֶחָת
וַיָּבֹאוּ הַמַּחֲנֶה וַיָּלִינוּ בַּמַּחֲנֶה׃
12 וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה׃ 13 וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים
נֹשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיֹּבְלִים לִפְנֵי
אֲרוֹן יְהוָה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְתָקְעוּ
בַּשּׁוֹפָרוֹת וְהֶחָלוּץ הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְהַמְאַסֵּף
הֹלֵךְ אַחֲרֵי אֲרוֹן יְהוָה הוֹלֵךְ וְתָקוֹעַ
בַּשּׁוֹפָרוֹת׃ 14 וַיָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
פַּעַם אַחַת וַיָּשֻׁבוּ הַמַּחֲנֶה כֹּה עָשׂוּ
שֵׁשֶׁת יָמִים׃ 15 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיַּשְׁכִּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים רַק בַּיּוֹם
הַהוּא סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים׃

ΚΕΦ. ϛ'.

1 ΚΑΙ Ἱεριχὼ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη,
καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσεπορεύετο.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἰδοὺ ἐγὼ παρα-
δίδωμι ὑποχείριόν σοι τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα
αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ.
3 Σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ.
4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσητε τῇ σάλπιγγι, ἀνα-
κραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα· 5 Καὶ ἀνακραγόντων
αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τείχη τῆς πόλεως,
καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ
πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. 6 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ναυὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, 7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
λέγων Παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν καὶ κυκ-
λῶσαι τὴν πόλιν, καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθω-
σαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου. 8 Καὶ ἑπτὰ
ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερὰς παρελθέτωσαν
ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ σημαινέτωσαν
εὐτόνως· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου
ἐπακολουθείτω. 9 Οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθω-
σαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω
τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου σαλπίζοντες.
10 Τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων Μὴ βοᾶτε,
μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν
ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀνα-
βοήσετε. 11 Καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης τοῦ θεοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. 12 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρωΐ, καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, 13 Καὶ οἱ
ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ
προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου· καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος
ὄπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ
οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ὁ λοιπὸς
ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἑξάκις
ἐγγύθεν, 14 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν παρεμ-
βολήν· οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἓξ ἡμέρας. 15 Καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιῆλ-
θοσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.

CAPUT VI.

1 JERICHO autem clausa erat atque munita,
timore filiorum Israel, et nullus egredi audebat
aut ingredi. 2 Dixitque Dominus ad Josue:
Ecce dedi in manu tua Jericho, et regem ejus,
omnesque fortes viros. 3 Circuite urbem cuncti
bellatores semel per diem: sic facietis sex
diebus. 4 Septimo autem die sacerdotes
tollant septem buccinas, quarum usus est in
jubileo, et præcedant arcam fœderis: septies-
que circuibitis civitatem, et sacerdotes clangent
buccinis. 5 Cumque insonuerit vox tubæ
longior atque concisior, et in auribus vestris
increpuerit, conclamabit omnis populus vocife-
ratione maxima, et muri funditus corruent
civitatis, ingredienturque singuli per locum
contra quem steterint. 6 Vocavit ergo Josue
filius Nun sacerdotes, et dixit ad eos: Tollite
arcam fœderis: et septem alii sacerdotes tollant
septem jubileorum buccinas, et incedant ante
arcam Domini. 7 Ad populum quoque ait:
Ite, et circuite civitatem, armati, præcedentes
arcam Domini. 8 Cumque Josue verba finisset,
et septem sacerdotes septem buccinis clangerent
ante arcam fœderis Domini, 9 Omnisque
præcederet armatus exercitus, reliquum vulgus
arcam sequebatur, ac buccinis omnia concre-
pabant. 10 Præceperat autem Josue populo,
dicens: Non clamabitis, nec audietur vox ve-
stra, neque ullus sermo ex ore vestro egredietur:
donec veniat dies in quo dicam vobis: Clamate,
et vociferamini. 11 Circuivit ergo arca Domini
civitatem semel per diem, et reversa in castra,
mansit ibi. 12 Igitur Josue de nocte consur-
gente, tulerunt sacerdotes arcam Domini,
13 Et septem ex eis septem buccinas,
quarum in jubileo usus est: præcedebantque
arcam Domini ambulantes atque clangen-
tes: et armatus populus ibat ante eos,
vulgus autem reliquum sequebatur arcam,
et buccinis personabat. 14 Circuieruntque
civitatem secundo die semel, et reversi sunt
in castra. Sic fecerunt sex diebus. 15 Die
autem septimo, diluculo consurgentes, circuie-
runt urbem, sicut dispositum erat, septies.

16 וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תָּקְעוּ הַכֹּהֲנִים
בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הָרִיעוּ
כִּי־נָתַן יְהוָֹה לָכֶם אֶת־הָעִיר׃ 17 וְהָיְתָה
הָעִיר חֵרֶם הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לַיהוָֹה
רַק רָחָב הַזּוֹנָה תִּחְיֶה הִיא וְכָל־אֲשֶׁר
אִתָּהּ בַּבַּיִת כִּי הֶחְבְּאַתָה אֶת־הַמַּלְאָכִים
אֲשֶׁר שָׁלָחְנוּ׃ 18 וְרַק־אַתֶּם שִׁמְרוּ מִן־
הַחֵרֶם פֶּן־תַּחֲרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן־הַחֵרֶם
וְשַׂמְתֶּם אֶת־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְחֵרֶם וַעֲכַרְתֶּם
אוֹתוֹ׃ 19 וְכֹל ׀ כֶּסֶף וְזָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת
וּבַרְזֶל קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָֹה אוֹצַר יְהוָֹה
יָבוֹא׃ 20 וַיָּרַע הָעָם וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת
וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הָעָם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיָּרִיעוּ
הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחוֹמָה
תַּחְתֶּיהָ וַיַּעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ נֶגְדּוֹ
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר׃ 21 וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִנַּעַר וְעַד־
זָקֵן וְעַד שׁוֹר וָשֶׂה וַחֲמוֹר לְפִי־חָרֶב׃
22 וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ
אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בֹּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזּוֹנָה
וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
לָהּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָהּ׃ 23 וַיָּבֹאוּ
הַנְּעָרִים הַמְרַגְּלִים וַיֹּצִיאוּ אֶת־רָחָב וְאֶת־
אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ וְאֶת־אַחֶיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
לָהּ וְאֵת כָּל־מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיַּנִּיחוּם
מִחוּץ לְמַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל׃ 24 וְהָעִיר שָׂרְפוּ
בָאֵשׁ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ רַק ׀ הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
וּכְלֵי הַנְּחֹשֶׁת וְהַבַּרְזֶל נָתְנוּ אוֹצַר בֵּית־
יְהוָֹה׃ 25 וְאֶת־רָחָב הַזּוֹנָה וְאֶת־בֵּית
אָבִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ הֶחֱיָה יְהוֹשֻׁעַ
וַתֵּשֶׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
הֶחְבִּיאָה אֶת־הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
לְרַגֵּל אֶת־יְרִיחוֹ׃ 26 וַיַּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ
בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ לִפְנֵי
יְהוָֹה אֲשֶׁר יָקוּם וּבָנָה אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
אֶת־יְרִיחוֹ בִּבְכֹרוֹ יְיַסְּדֶנָּה וּבִצְעִירוֹ יַצִּיב
דְּלָתֶיהָ׃ 27 וַיְהִי יְהוָֹה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

פרשה ז׃

1 וַיִּמְעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מַעַל בַּחֵרֶם וַיִּקַּח
עָכָן בֶּן־כַּרְמִי בֶן־זַבְדִּי בֶן־זֶרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה
מִן־הַחֵרֶם וַיִּחַר־אַף יְהוָֹה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

16 Καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν
οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
Κεκράξατε· παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν.
17 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὐτὴ καὶ πάντα
ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, Κυρίῳ Σαβαώθ· πλὴν Ῥαὰβ
τὴν πόρνην περιποιήσασθε, αὐτὴν καὶ πάντα ὅσα
ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. 18 Ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε
σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μή ποτε ἐνθυμηθέν-
τες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ
ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνά-
θεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς. 19 Καὶ πᾶν ἀργύριον
ἢ χρυσίον ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἅγιον ἔσται τῷ
Κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται. 20 Καὶ
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς· ὡς δὲ ἤκουσεν
ὁ λαὸς τῶν σαλπίγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα
ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ· καὶ ἔπεσεν ἅπαν
τὸ τεῖχος κύκλῳ, καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν
πόλιν. 21 Καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς καὶ ὅσα
ἦν ἐν τῇ πόλει, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός,
ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου, καὶ ἕως μόσχου
καὶ ὑποζυγίου, ἐν στόματι ῥομφαίας. 22 Καὶ
τοῖς δυσὶ νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν εἶπεν
Ἰησοῦς Εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικός,
καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ.
23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύ-
σαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικός,
καὶ ἐξηγάγοσαν Ῥαὰβ τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα
αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῆς καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα
ἦν αὐτῇ, καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβο-
λῆς Ἰσραήλ. 24 Καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐν
πυρισμῷ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ· πλὴν ἀργυρίου
καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς
θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθῆναι. 25 Καὶ Ῥαὰβ τὴν
πόρνην καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικὸν
ἐζώγρησεν Ἰησοῦς καὶ κατῴκισεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἔκρυψε τοὺς
κατασκοπεύσαντας οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατα-
σκοπεῦσαι τὴν Ἱεριχώ. 26 Καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυρίου λέγων Ἐπι-
κατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν
ἐκείνην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτήν,
καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας
αὐτῆς· καὶ οὕτως ἐποίησεν Ὀζᾶν ὁ ἐκ Βαιθήλ·
ἐν τῷ Ἀβιρὼν τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτήν,
καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησε τὰς πύ-
λας αὐτῆς. 27 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ
ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ζ′.

1 ΚΑΙ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν
μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος·
καὶ ἔλαβεν Ἄχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρὶ υἱοῦ
Ζαρὰ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος·
καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

16 Cumque septimo circuitu clangerent
buccinis sacerdotes, dixit Josue ad omnem
Israel: Vociferamini: tradidit enim vobis
Dominus civitatem: 17 Sitque civitas hæc
anathema: et omnia quæ in ea sunt, Domino;
sola Rahab meretrix vivat, cum universis qui
cum ea in domo sunt: abscondit enim nuntios
quos direximus. 18 Vos autem cavete, ne de his
quæ præcepta sunt, quippiam contingatis: et
sitis prævaricationis rei; et omnia castra Israel
sub peccato sint atque turbentur. 19 Quidquid
autem auri et argenti fuerit, et vasorum
æneorum ac ferri, Domino consecretur, reposi-
tum in thesauris ejus. 20 Igitur omni populo
vociferante, et clangentibus tubis, postquam in
aures multitudinis vox sonitusque increpuit,
muri illico corruerunt: et ascendit unusquisque
per locum, qui contra se erat: ceperuntque
civitatem, 21 Et interfecerunt omnia quæ
erant in ea a viro usque ad mulierem, ab
infante usque ad senem. Boves quoque et oves
et asinos in ore gladii percusserunt. 22 Duobus
autem viris, qui exploratores missi fuerant, dixit
Josue: Ingredimini domum mulieris meretricis,
et producite eam, et omnia quæ illius sunt,
sicut illi juramento firmastis. 23 Ingressique
juvenes, eduxerunt Rahab, et parentes ejus,
fratres quoque, et cunctam supellectilem ac
cognationem illius, et extra castra Israel manere
fecerunt. 24 Urbem autem, et omnia quæ
erant in ea, succenderunt; absque auro et
argento, et vasis æneis, ac ferro, quæ in
ærarium Domini consecrarunt. 25 Rahab vero
meretricem, et domum patris ejus, et omnia
quæ habebat, fecit Josue vivere, et habitaverunt
in medio Israel usque in præsentem diem: eo
quod absconderit nuntios, quos miserat ut
explorarent Jericho. In tempore illo, impre-
catus est Josue, dicens: 26 Maledictus vir
coram Domino, qui suscitaverit et ædificaverit
civitatem Jericho. In primogenito suo funda-
menta illius jaciat, et in novissimo liberorum
ponat portas ejus. 27 Fuit ergo Dominus cum
Josue, et nomen ejus vulgatum est in omni
terra.

CAPUT VII.

1 Filii autem Israel prævaricati sunt
mandatum, et usurpaverunt de anathemate.
Nam Achan filius Charmi, filii Zabdi, filii Zare
de tribu Juda, tulit aliquid de anathemate:
iratusque est Dominus contra filios Israel.

2 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִירִיחוֹ
הָעַי אֲשֶׁר עִם־בֵּית אָוֶן מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עֲלוּ וְרַגְּלוּ אֶת־
הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיְרַגְּלוּ אֶת־הָעָי׃
3 וַיָּשֻׁבוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַל־יַעַל
כָּל־הָעָם כְּאַלְפַּיִם אִישׁ אוֹ כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ יַעֲלוּ וְיַכּוּ אֶת־הָעָי אַל־תְּיַגַּע־שָׁמָּה
אֶת־כָּל־הָעָם כִּי מְעַט הֵמָּה׃ 4 וַיַּעֲלוּ
מִן־הָעָם שָׁמָּה כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
וַיָּנֻסוּ לִפְנֵי אַנְשֵׁי הָעָי׃ 5 וַיַּכּוּ מֵהֶם
אַנְשֵׁי הָעַי כִּשְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם
לִפְנֵי הַשַּׁעַר עַד־הַשְּׁבָרִים וַיַּכּוּם בַּמּוֹרָד
וַיִּמַּס לְבַב־הָעָם וַיְהִי לְמָיִם׃ 6 וַיִּקְרַע
יְהוֹשֻׁעַ שִׂמְלֹתָיו וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אַרְצָה
לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה עַד־הָעֶרֶב הוּא וְזִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עָפָר עַל־רֹאשָׁם׃ 7 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֲהָהּ ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה לָמָה הֵעֲבַרְתָּ
הַעֲבִיר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הַיַּרְדֵּן לָתֵת
אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַאֲבִידֵנוּ וְלוּ הוֹאַלְנוּ
וַנֵּשֶׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃ 8 כִּי אֲדֹנָי מָה אֹמַר
אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָפַךְ יִשְׂרָאֵל עֹרֶף לִפְנֵי
אֹיְבָיו׃ 9 וְיִשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכֹל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ וְנָסַבּוּ עָלֵינוּ וְהִכְרִיתוּ אֶת־שְׁמֵנוּ
מִן־הָאָרֶץ וּמַה־תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃
10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ קֻם לָךְ
לָמָּה זֶּה אַתָּה נֹפֵל עַל־פָּנֶיךָ׃
11 חָטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֵרֶם
וְגַם גָּנְבוּ וְגַם כִּחֲשׁוּ וְגַם שָׂמוּ בִכְלֵיהֶם׃
12 וְלֹא יֻכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם לִפְנֵי
אֹיְבֵיהֶם עֹרֶף יִפְנוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם כִּי הָיוּ
לְחֵרֶם לֹא אוֹסִיף לִהְיוֹת עִמָּכֶם אִם־לֹא
תַשְׁמִידוּ הַחֵרֶם מִקִּרְבְּכֶם׃ 13 קֻם קַדֵּשׁ
אֶת־הָעָם וְאָמַרְתָּ הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֵרֶם
בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי
אֹיְבֶיךָ עַד־הֲסִירְכֶם הַחֵרֶם מִקִּרְבְּכֶם׃
14 וְנִקְרַבְתֶּם בַּבֹּקֶר לְשִׁבְטֵיכֶם וְהָיָה הַשֵּׁבֶט
אֲשֶׁר־יִלְכְּדֶנּוּ יְהוָה יִקְרַב לַמִּשְׁפָּחוֹת
וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־יִלְכְּדֶנָּה יְהוָה תִּקְרַב
לַבָּתִּים וְהַבַּיִת אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנּוּ יְהוָה יִקְרַב
לַגְּבָרִים׃ 15 וְהָיָה הַנִּלְכָּד בַּחֵרֶם יִשָּׂרֵף
בָּאֵשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ כִּי עָבַר אֶת־
בְּרִית יְהוָה וְכִי־עָשָׂה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל׃

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαί, ἥ ἐστι
κατὰ Βαιθήλ, λέγων Κατασκέψασθε τὴν Γαί.
3 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν
Γαί, καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτόν Μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός, ἀλλ᾽ ὡσεὶ
δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ
ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ
τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γάρ εἰσι. 4 Καὶ ἀνέβησαν
ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου
ἀνδρῶν Γαί. 5 Καὶ ἀπέκτειναν ἀπ᾽ αὐτῶν
ἄνδρες Γαὶ εἰς τριακονταὲξ ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ καταφεροῦς· καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ
λαοῦ καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ. 6 Καὶ διέῤῥηξεν
Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ
τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον Κυρίου ἕως ἑσπέ-
ρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ, καὶ ἐπεβά-
λοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. 7 Καὶ εἶπεν
Ἰησοῦς Δέομαι, Κύριε, ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς
σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην, παραδοῦναι
αὐτὸν τῷ Ἀμοῤῥαίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατε-
μείναμεν καὶ κατῳκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην.
8 Καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα
ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ; 9 Καὶ ἀκούσας ὁ
Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς γῆς· καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα;
10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἀνάστηθι, ἵνα
τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου;
11 Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην
ἣν διεθέμην πρὸς αὐτούς· κλέψαντες ἀπὸ τοῦ
ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν. 12 Καὶ
οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ
πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· αὐχένα ὑποστρέ-
ψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν
ἀνάθεμα· οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι μεθ᾽ ὑμῶν, ἐὰν
μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 13 Ἀνα-
στὰς ἁγίασον τὸν λαόν, καὶ εἰπὸν ἁγιασθῆναι εἰς
αὔριον· τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ Τὸ
ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν· οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι
ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ
ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν. 14 Καὶ συναχθήσεσθε πάντες
τὸ πρωὶ κατὰ φυλάς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν
δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατὰ δήμους· καὶ τὸν
δῆμον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ᾽ οἴκους·
καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ᾽
ἄνδρα. 15 Καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῇ, κατακαυθήσεται
ἐν πυρί, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ· ὅτι παρέβη τὴν
διαθήκην Κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραήλ.

2 Cumque mitteret Josue de Jericho viros
contra Hai, quæ est juxta Bethaven, ad orien-
talem plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascen-
dite, et explorate terram. Qui præcepta com-
plentes exploraverunt Hai. 3 Et reversi
dixerunt ei: Non ascendat omnis populus, sed
duo vel tria millia virorum pergant, et deleant
civitatem: quare omnis populus frustra vexabi-
tur contra hostes paucissimos? 4 Ascenderunt
ergo tria millia pugnatorum. Qui statim terga
vertentes, 5 Percussi sunt a viris urbis Hai,
et corruerunt ex eis triginta sex homines:
persecutique sunt eos adversarii de porta usque
ad Sabarim, et ceciderunt per prona fugientes:
pertimuitque cor populi, et instar aquæ lique-
factum est. 6 Josue vero scidit vestimenta
sua, et pronus cecidit in terram coram arca
Domini usque ad vesperam, tam ipse quam
omnes senes Israel: miseruntque pulverem
super capita sua, 7 Et dixit Josue: Heu
Domine Deus, quid voluisti traducere populum
istum Jordanem fluvium, ut traderes nos in
manus Amorrhæi, et perderes? utinam ut
cœpimus, mansissemus trans Jordanem. 8 Mi
Domine Deus, quid dicam, videns Israelem
hostibus suis terga vertentem? 9 Audient
Chananæi, et omnes habitatores terræ, et
pariter conglobati circumdabunt nos, atque
delebunt nomen nostrum de terra: et quid
facies magno nomini tuo? 10 Dixitque
Dominus ad Josue: Surge; cur jaces pronus
in terra? 11 Peccavit Israel, et prævaricatus
est pactum meum: tuleruntque de anathemate,
et furati sunt atque mentiti, et absconderunt
inter vasa sua. 12 Nec poterit Israel stare
ante hostes suos, eosque fugiet: quia pollutus
est anathemate; non ero ultra vobiscum, donec
conteratis eum qui hujus sceleris reus est.
13 Surge, sanctifica populum, et dic eis:
Sanctificamini in crastinum: hæc enim dicit
Dominus Deus Israel: Anathema in medio tui
est Israel: non poteris stare coram hostibus
tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus
est scelere. 14 Accedetisque mane singuli per
tribus vestras: et quamcumque tribum sors
invenerit, accedet per cognationes suas, et
cognatio per domos, domusque per viros.
15 Et quicumque ille in hoc facinore
fuerit deprehensus, comburetur igni cum
omni substantia sua: quoniam prævaricatus
est pactum Domini, et fecit nefas in Israel

16 וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיַּקְרֵב אֶת־
יִשְׂרָאֵל לִשְׁבָטָיו וַיִּלָּכֵד שֵׁבֶט יְהוּדָה׃
17 וַיַּקְרֵב אֶת־מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכֹּד אֵת
מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי וַיַּקְרֵב אֶת־מִשְׁפַּחַת
הַזַּרְחִי לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֵד זַבְדִּי׃ 18 וַיַּקְרֵב
אֶת־בֵּיתוֹ לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֵד עָכָן בֶּן־כַּרְמִי
בֶן־זַבְדִּי בֶּן־זֶרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 19 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־עָכָן בְּנִי שִׂים־נָא כָבוֹד לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתֶן־לוֹ תוֹדָה וְהַגֶּד־נָא לִי
מֶה עָשִׂיתָ אַל־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי׃ 20 וַיַּעַן עָכָן
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמַר אָמְנָה אָנֹכִי חָטָאתִי
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזֹאת וְכָזֹאת
עָשִׂיתִי׃ 21 וָאֵרֶא בַשָּׁלָל אַדֶּרֶת שִׁנְעָר
אַחַת טוֹבָה וּמָאתַיִם שְׁקָלִים כֶּסֶף וּלְשׁוֹן
זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ
וָאֶחְמְדֵם וָאֶקָּחֵם וְהִנָּם טְמוּנִים בָּאָרֶץ
בְּתוֹךְ הָאָהֳלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ׃ 22 וַיִּשְׁלַח
יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיָּרֻצוּ הָאֹהֱלָה וְהִנֵּה
טְמוּנָה בְּאָהֳלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ׃ 23 וַיִּקָּחוּם
מִתּוֹךְ הָאֹהֶל וַיְבִאוּם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶל
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצִּקֻם לִפְנֵי יְהוָה׃
24 וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עָכָן בֶּן־זֶרַח וְאֶת־
הַכֶּסֶף וְאֶת־הָאַדֶּרֶת וְאֶת־לְשׁוֹן הַזָּהָב
וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֶת־שׁוֹרוֹ וְאֶת־
חֲמֹרוֹ וְאֶת־צֹאנוֹ וְאֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם
עֵמֶק עָכוֹר׃ 25 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מֶה
עֲכַרְתָּנוּ יַעְכָּרְךָ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ
אֹתוֹ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם בָּאֵשׁ
וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בָּאֲבָנִים׃ 26 וַיָּקִימוּ עָלָיו
גַּל־אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּשָׁב
יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא עֵמֶק עָכוֹר עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃

פרשה ח׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא
וְאַל־תֵּחָת קַח עִמְּךָ אֵת כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה
וְקוּם עֲלֵה הָעָי רְאֵה ׀ נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־
מֶלֶךְ הָעַי וְאֶת־עַמּוֹ וְאֶת־עִירוֹ וְאֶת־
אַרְצוֹ׃ 2 וְעָשִׂיתָ לָעַי וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ רַק־שְׁלָלָהּ וּבְהֶמְתָּהּ
תָּבֹזּוּ לָכֶם שִׂים־לְךָ אֹרֵב לָעִיר מֵאַחֲרֶיהָ׃

16 Καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς καὶ προσήγαγε τὸν
λαὸν κατὰ φυλάς· καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα.
17 Καὶ προσήχθη κατὰ δήμους, καὶ ἐνεδείχθη
δῆμος Ζαραΐ· καὶ προσήχθη κατ᾽ ἄνδρα, 18 Καὶ
ἐνεδείχθη Ἄχαρ υἱὸς Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά. 19 Καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἄχαρ Δὸς δόξαν σήμερον τῷ
Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ, καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ
ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ᾽
ἐμοῦ. 20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ
εἶπεν Ἀληθῶς ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ Ἰσραήλ· οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα. 21 Εἶδον
ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καὶ διακόσια
δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν
πεντήκοντα διδράχμων, καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν
ἔλαβον· καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ
μου, καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν.
22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδρα-
μον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ
ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ
τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. 23 Καὶ ἐξήνεγκαν
αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραήλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ
ἔναντι Κυρίου. 24 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν
Ἄχαρ υἱὸν Ζαρὰ καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα
Ἀχώρ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν
αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ. 25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ
Ἄχαρ Τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε
Κύριος καθὰ καὶ σήμερον· καὶ ἐλιθοβόλησαν
αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραήλ, 26 Καὶ ἐπέστησαν
αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν· καὶ ἐπαύσατο Κύριος
τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν
αὐτὸ Ἐμεκαχὼρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ηʹ.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς
μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας
τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς, καὶ ἀναστὰς
ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς
σου τὸν βασιλέα Γαὶ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.
2 Καὶ ποιήσεις τὴν Γαὶ ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν
Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὴν προνομὴν
τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ· κατάστησον
δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω.

16 Surgens itaque Josue mane, applicuit Israel
per tribus suas, et inventa est tribus Juda.
17 Quæ cum juxta familias suas esset oblata,
inventa est familia Zare. Illam quoque per
domos offerens, reperit Zabdi: 18 Cujus
domum in singulos dividens viros, invenit
Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de
tribu Juda. 19 Et ait Josue ad Achan: Fili
mi, da gloriam Domino Deo Israel, et confitere,
atque indica mihi quid feceris, ne abscondas.
20 Responditque Achan Josue, et dixit ei:
Vere ego peccavi Domino Deo Israel, et sic et
sic feci: 21 Vidi enim inter spolia pallium
coccineum valde bonum, et ducentos siclos
argenti, regulamque auream quinquaginta
siclorum: et concupiscens abstuli, et abscondi
in terra contra medium tabernaculi mei,
argentumque fossa humo operui. 22 Misit
ergo Josue ministros: qui currentes ad taber-
naculum illius, repererunt cuncta abscondita in
eodem loco, et argentum simul. 23 Auferentes-
que de tentorio tulerunt ea ad Josue, et ad
omnes filios Israel, projeceruntque ante
Dominum. 24 Tollens itaque Josue Achan
filium Zare, argentumque et pallium, et auream
regulam, filios quoque et filias ejus, boves et
asinos, et oves, ipsumque tabernaculum, et
cunctam supellectilem (et omnis Israel cum eo):
duxerunt eos ad vallem Achor: 25 Ubi
dixit Josue: Quia turbasti nos, exturbet te
Dominus in die hac. Lapidavitque eum omnis
Israel: et cuncta quæ illius erant igne
consumpta sunt. 26 Congregaveruntque super
eum acervum magnum lapidum, qui permanet
usque in præsentem diem. Et aversus est
furor Domini ab eis. Vocatumque est nomen
loci illius, Vallis Achor, usque hodie.

CAPUT VIII.

1 Dixit autem Dominus ad Josue: Ne ti-
meas, neque formides: tolle tecum omnem
multitudinem pugnatorum, et consurgens
ascende in oppidum Hai; ecce tradidi in
manu tua regem ejus, et populum, urbem-
que et terram. 2 Faciesque urbi Hai, et
regi ejus, sicut fecisti Jericho, et regi
illius: prædam vero, et omnia animantia
diripietis vobis: pone insidias urbi post eam.

regulamque auream = "and a bar of gold"

יהושע ח

3 וַיָּקָם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת
הָעָי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ
גִּבּוֹרֵי הַחַיִל וַיִּשְׁלָחֵם לָיְלָה׃ 4 וַיְצַו
אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אַתֶּם אֹרְבִים לָעִיר
מֵאַחֲרֵי הָעִיר אַל־תַּרְחִיקוּ מִן־הָעִיר מְאֹד
וִהְיִיתֶם כֻּלְּכֶם נְכֹנִים׃ 5 וַאֲנִי וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל־הָעִיר וְהָיָה כִּי־יֵצְאוּ
לִקְרָאתֵנוּ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשֹׁנָה וְנַסְנוּ לִפְנֵיהֶם׃
6 וְיָצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּיקֵנוּ אוֹתָם מִן־
הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ נָסִים לְפָנֵינוּ כַּאֲשֶׁר
בָּרִאשֹׁנָה וְנַסְנוּ לִפְנֵיהֶם׃ 7 וְאַתֶּם תָּקֻמוּ
מֵהָאוֹרֵב וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָעִיר וּנְתָנָהּ
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיֶדְכֶם׃ 8 וְהָיָה כְּתָפְשְׂכֶם
אֶת־הָעִיר תַּצִּיתוּ אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ כִּדְבַר
יְהוָה תַּעֲשׂוּ רְאוּ צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ 9 וַיִּשְׁלָחֵם
יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּלְכוּ אֶל־הַמַּאְרָב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין
בֵּית־אֵל וּבֵין הָעַי מִיָּם לָעָי וַיָּלֶן
יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעָם׃

10 וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּפְקֹד אֶת־
הָעָם וַיַּעַל הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָעָם
הָעָי׃ 11 וְכָל הָעָם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
עָלוּ וַיִּגְּשׁוּ וַיָּבֹאוּ נֶגֶד הָעִיר וַיַּחֲנוּ
מִצְּפוֹן לָעַי וְהַגַּי בֵּינָו וּבֵין הָעָי׃ 12 וַיִּקַּח
כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיָּשֶׂם אוֹתָם אֹרֵב
בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעַי מִיָּם לָעִיר׃
13 וַיָּשִׂימוּ הָעָם אֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר
מִצְּפוֹן לָעִיר וְאֶת־עֲקֵבוֹ מִיָּם לָעִיר וַיֵּלֶךְ
יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעֵמֶק׃
14 וַיְהִי כִּרְאוֹת מֶלֶךְ־הָעַי וַיְמַהֲרוּ וַיַּשְׁכִּימוּ
וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי־הָעִיר לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה
הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמּוֹעֵד לִפְנֵי הָעֲרָבָה
וְהוּא לֹא יָדַע כִּי־אֹרֵב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר׃
15 וַיִּנָּגְעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם
וַיָּנֻסוּ דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר׃ 16 וַיִּזָּעֲקוּ כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר בָּעִיר לִרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי
יְהוֹשֻׁעַ וַיִּנָּתְקוּ מִן־הָעִיר׃ 17 וְלֹא־נִשְׁאַר
אִישׁ בָּעַי וּבֵית אֵל אֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ
אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַזְבוּ אֶת־הָעִיר פְּתוּחָה
וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ נְטֵה בַּכִּידוֹן אֲשֶׁר־
בְּיָדְךָ אֶל־הָעַי כִּי בְיָדְךָ אֶתְּנֶנָּה וַיֵּט
יְהוֹשֻׁעַ בַּכִּידוֹן אֲשֶׁר־בְּיָדוֹ אֶל־הָעִיר׃

ΙΗΣΟΥΣ, η΄.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολε-
μιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί· ἐπέλεξε δὲ Ἰησοῦς
τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός. 4 Καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πό-
λεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ
ἔσεσθε πάντες ἕτοιμοι. 5 Καὶ ἐγὼ καὶ πάντες
οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ
ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαὶ εἰς
συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρώην, καὶ φευξόμεθα
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 6 Καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν
ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
πόλεως· καὶ ἐροῦσι Φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου
ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν. 7 Ὑμεῖς δὲ
ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε
εἰς τὴν πόλιν. 8 Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε·
ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν. 9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν· καὶ
ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ καὶ ἀνὰ μέσον
Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί. 10 Καὶ ὀρθρίσας
Ἰησοῦς τὸ πρωὶ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· καὶ
ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον
τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί. 11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν, καὶ πορευόμενοι
ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν,
12 Καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης.

* * *

14 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε
καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας
εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ
ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως. 15 Καὶ εἶδε, καὶ
ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν. 16 Καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως·
17 Οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν τῇ Γαὶ ὃς οὐ κατε-
δίωξεν ὀπίσω Ἰσραήλ, καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν
ἠνεῳγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραήλ.
18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου ἐν τῷ γαισῷ τῷ ἐν τῇ χειρί σου ἐπὶ
τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτήν· καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει
ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαισὸν ἐπὶ τὴν πόλιν·

JOSUE, VIII.

3 Surrexitque Josue, et omnis exercitus bel-
latorum cum eo, ut ascenderent in Hai: et
electa triginta millia virorum fortium misit
nocte, 4 Præcepitque eis, dicens: Ponite insi-
dias post civitatem: nec longius recedatis: et
eritis omnes parati; 5 Ego autem, et reliqua
multitudo quæ mecum est, accedemus ex
adverso contra urbem. Cumque exierint contra
nos, sicut ante fecimus, fugiemus, et terga
vertemus: 6 Donec persequentes ab urbe
longius protrahantur: putabunt enim nos
fugere sicut prius. 7 Nobis ergo fugientibus,
et illis persequentibus, consurgetis de insidiis,
et vastabitis civitatem: tradetque eam Dominus
Deus vester in manus vestras. 8 Cumque
ceperitis, succendite eam, et sic omnia facietis,
ut jussi. 9 Dimisitque eos, et perrexerunt ad
locum insidiarum, sederuntque inter Bethel et
Hai, ad occidentalem plagam urbis Hai: Josue
autem nocte illa in medio mansit populi,
10 Surgensque diluculo recensuit socios, et
ascendit cum senioribus in fronte exercitus,
vallatus auxilio pugnatorum. 11 Cumque
venissent et ascendissent ex adverso civitatis,
steterunt ad septentrionalem urbis plagam,
inter quam et eos erat vallis media. 12 Quin-
que autem millia viros elegerat, et posuerat in
insidiis inter Bethel et Hai, ex occidentali
parte ejusdem civitatis: 13 Omnis vero
reliquus exercitus ad aquilonem aciem
dirigebat, ita ut novissimi illius multitudinis
occidentalem plagam urbis attingerent. Abiit
ergo Josue nocte illa, et stetit in vallis medio.
14 Quod cum vidisset rex Hai, festinavit mane,
et egressus est cum omni exercitu civitatis,
direxitque aciem contra desertum, ignorans
quod post tergum laterent insidiæ. 15 Josue
vero et omnis Israel cesserunt loco, simulantes
metum, et fugientes per solitudinis viam.
16 At illi vociferantes pariter, et se mutuo
cohortantes, persecuti sunt eos. Cumque re-
cessissent a civitate, 17 Et ne unus quidem
in urbe Hai et Bethel remansisset qui non
persequeretur Israel (sicut eruperant aperta
oppida relinquentes), 18 Dixit Dominus ad
Josue: Leva clypeum, qui in manu tua est,
contra urbem Hai, quoniam tibi tradam eam.
Cumque elevasset clypeum ex adverso civitatis,

19 וְהָאוֹרֵב קָם מְהֵרָה מִמְּקוֹמוֹ וַיָּרוּצוּ
כִּנְטוֹת יָדוֹ וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיְמַהֲרוּ
וַיַּצִּיתוּ אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ׃ 20 וַיִּפְנוּ אַנְשֵׁי
הָעַי אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עָלָה עֲשַׁן
הָעִיר הַשָּׁמַיְמָה וְלֹא־הָיָה בָהֶם יָדַיִם
לָנוּס הֵנָּה וָהֵנָּה וְהָעָם הַנָּס הַמִּדְבָּר
נֶהְפַּךְ אֶל־הָרוֹדֵף׃ 21 וִיהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כִּי־לָכַד הָאֹרֵב אֶת־הָעִיר וְכִי עָלָה
עֲשַׁן הָעִיר וַיָּשֻׁבוּ וַיַּכּוּ אֶת־אַנְשֵׁי הָעָי׃
22 וְאֵלֶּה יָצְאוּ מִן־הָעִיר לִקְרָאתָם וַיִּהְיוּ
לְיִשְׂרָאֵל בַּתָּוֶךְ אֵלֶּה מִזֶּה וְאֵלֶּה מִזֶּה
וַיַּכּוּ אוֹתָם עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לָהֶם שָׂרִיד
וּפָלִיט׃ 23 וְאֶת־מֶלֶךְ הָעַי תָּפְשׂוּ חָי
וַיַּקְרִבוּ אֹתוֹ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ׃ 24 וַיְהִי כְּכַלּוֹת
יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָעַי בַּשָּׂדֶה
בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר רְדָפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כֻלָּם לְפִי־
חֶרֶב עַד־תֻּמָּם ס וַיָּשֻׁבוּ כָל־
יִשְׂרָאֵל הָעַי וַיַּכּוּ אֹתָהּ לְפִי־חָרֶב׃ 25 וַיְהִי
כָל־הַנֹּפְלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה
שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף כֹּל אַנְשֵׁי הָעָי׃
26 וִיהוֹשֻׁעַ לֹא־הֵשִׁיב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה
בַּכִּידוֹן עַד אֲשֶׁר הֶחֱרִים אֵת כָּל־יֹשְׁבֵי
הָעָי׃ 27 רַק הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הָעִיר הַהִיא
בָּזְזוּ לָהֶם יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָֹה אֲשֶׁר צִוָּה
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ׃ 28 וַיִּשְׂרֹף יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָי
וַיְשִׂימֶהָ תֵּל־עוֹלָם שְׁמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
29 וְאֶת־מֶלֶךְ הָעַי תָּלָה עַל־הָעֵץ עַד־עֵת
הָעָרֶב וּכְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּרִידוּ
אֶת נִבְלָתוֹ מִן־הָעֵץ וַיַּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל־
פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקִימוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים
גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 30 אָז יִבְנֶה
יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
עֵיבָל׃ 31 כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָֹה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
מִזְבַּח אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא־הֵנִיף
עֲלֵיהֶן בַּרְזֶל וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָֹה
וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים׃ 32 וַיִּכְתָּב־שָׁם עַל־הָאֲבָנִים
אֵת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 33 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וּזְקֵנָיו
וְשֹׁטְרִים ׀ וְשֹׁפְטָיו עֹמְדִים מִזֶּה ׀ וּמִזֶּה ׀
לָאָרוֹן נֶגֶד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי ׀
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָֹה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח חֶצְיוֹ
אֶל־מוּל הַר־גְּרִזִים וְהַחֶצְיוֹ אֶל־מוּל
הַר־עֵיבָל כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד־
יְהוָֹה לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם יִשְׂרָאֵל בָּרִאשֹׁנָה׃

19 Καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα, καὶ εἰσήλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν
καὶ κατελάβοντο αὐτήν· καὶ σπεύσαντες ἐνέπρη-
σαν τὴν πόλιν ἐν πυρί. 20 Καὶ περιβλέψαντες
οἱ κάτοικοι Γαὶ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐθεώ-
ρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς
τὸν οὐρανόν· καὶ οὐκέτι εἶχον ποῦ φύγωσιν
ὧδε ἢ ὧδε. 21 Καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι
ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν·
καὶ μεταβαλλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί.
22 Καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάν-
τησιν, καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς,
οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν· καὶ ἐπάταξαν
αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον
καὶ διαπεφευγότα. 23 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ
συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς
Ἰησοῦν. 24 Καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀποκτέννοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαὶ καὶ τοὺς
ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως,
οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ᾿ αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ
ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαί, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν
ἐν στόματι ῥομφαίας. 25 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόν-
τες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς
δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί.

* * *

27 Πλὴν τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἃ
ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσ-
ταγμα Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Ἰησοῖ. 28 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν
πυρί· χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 29 Καὶ τὸν βασιλέα
τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, καὶ ἦν
ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπιδύνοντος
τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθείλοσαν
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὸ
εἰς τὸν βόθρον, καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 30 Τότε ᾠκοδόμησεν
Ἰησοῦς θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν
ὄρει Γαιβάλ, 31 Καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ
θεράπων Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καθὰ γέγραπ-
ται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, θυσιαστήριον λίθων
ὁλοκλήρων ἐφ᾿ οὓς οὐκ ἐπεβλήθη σίδηρος· καὶ
ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ καὶ θυσίαν
σωτηρίου. 32 Καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν
λίθων τὸ δευτερονόμιον, νόμον Μωυσῆ, ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 33 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ οἱ
πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ δικασταὶ καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν
τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου,
καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οἳ ἦσαν ἥμισυ
πλησίον ὄρους Γαριζὶν καὶ οἳ ἦσαν ἥμισυ
πλησίον ὄρους Γαιβάλ, καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς
ὁ θεράπων Κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις.

19 Insidiæ, quæ latebant, surrexerunt con-
festim: et pergentes ad civitatem, ceperunt,
et succenderunt eam. 20 Viri autem civitatis,
qui persequebantur Josue, respicientes et
videntes fumum urbis ad cælum usque con-
scendere, non potuerunt ultra huc illucque
diffugere: præsertim cum hi qui simulaverant
fugam, et tendebant ad solitudinem, contra
persequentes fortissime restitissent. 21 Videns-
que Josue et omnis Israel quod capta esset
civitas, et fumus urbis ascenderet, reversus
percussit viros Hai. 22 Siquidem et illi qui
ceperant et succenderant civitatem, egressi ex
urbe contra suos, medios hostium ferire
cœperunt. Cum ergo ex utraque parte
adversarii cæderentur, ita ut nullus de tanta
multitudine salvaretur, 23 Regem quoque
urbis Hai apprehenderunt viventem, et obtule-
runt Josue. 24 Igitur omnibus interfectis,
qui Israelem ad deserta tendentem fuerant
persecuti, et in eodem loco gladio corruentibus,
reversi filii Israel percusserunt civitatem.
25 Erant autem qui in eodem die conciderant
a viro usque ad mulierem, duodecim millia
hominum, omnes urbis Hai. 26 Josue vero
non contraxit manum, quam in sublime por-
rexerat, tenens clypeum donec interficerentur
omnes habitatores Hai. 27 Jumenta autem
et prædam civitatis diviserunt sibi filii Israel,
sicut præceperat Dominus Josue. 28 Qui
succendit urbem, et fecit eam tumulum
sempiternum: 29 Regem quoque ejus suspendit
in patibulo usque ad vesperam et solis occasum.
Præcepitque Josue, et deposuerunt cadaver
ejus de cruce: projeceruntque in ipso introitu
civitatis, congesto super eum magno acervo
lapidum, qui permanet usque in præsentem
diem. 30 Tunc ædificavit Josue altare Domino
Deo Israel in monte Hebal: 31 Sicut
præceperat Moyses famulus Domini filiis Israel,
et scriptum est in volumine legis Moysi:
Altare vero de lapidibus impolitis, quos ferrum
non tetigit: et obtulit super eo holocausta
Domino, immolavitque pacificas victimas.
32 Et scripsit super lapides Deuteronomium
legis Moysi, quod ille digesserat coram filiis
Israel. 33 Omnis autem populus, et majores
natu, ducesque ac judices stabant ex utraque
parte arcæ, in conspectu sacerdotum qui por-
tabant arcam fœderis Domini, ut advena ita
et indigena. Media pars eorum juxta montem
Garizim, et media juxta montem Hebal,
sicut præceperat Moyses famulus Domini.
Et primum quidem benedixit populo Israel.

34 וְאַחֲרֵי־כֵן קָרָא אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה כְּכָל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה׃ 35 לֹא־הָיָה דָבָר מִכֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה
מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ
בְּקִרְבָּם׃

פרשה ט׃

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכֹל חוֹף הַיָּם
הַגָּדוֹל אֶל־מוּל הַלְּבָנוֹן הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 2 וַיִּתְקַבְּצוּ
יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם־יְהוֹשֻׁעַ וְעִם־יִשְׂרָאֵל פֶּה
אֶחָד׃ 3 וְיֹשְׁבֵי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעָי׃ 4 וַיַּעֲשׂוּ
גַם־הֵמָּה בְעָרְמָה וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיָּרוּ וַיִּקְחוּ
שַׂקִּים בָּלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים
וּמְבֻקָּעִים וּמְצֹרָרִים׃ 5 וּנְעָלוֹת בָּלוֹת
וּמְטֻלָּאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׂלָמוֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם
וְכֹל לֶחֶם צֵידָם יָבֵשׁ הָיָה נִקֻּדִים׃
6 וַיֵּלְכוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה בָּאנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ־לָנוּ בְרִית׃
7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַחִוִּי אוּלַי בְּקִרְבִּי
אַתָּה יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֶכְרָות־לְךָ בְּרִית׃
8 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ׃
9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה מְאֹד בָּאוּ
עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־שָׁמַעְנוּ
שָׁמְעוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם׃
10 וְאֵת ׀ כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
וּלְעוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעַשְׁתָּרוֹת׃
11 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ זְקֵנֵינוּ וְכָל־יֹשְׁבֵי אַרְצֵנוּ
לֵאמֹר קְחוּ בְיֶדְכֶם צֵידָה לַדֶּרֶךְ וּלְכוּ
לִקְרָאתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם עַבְדֵיכֶם אֲנַחְנוּ
וְעַתָּה כִּרְתוּ־לָנוּ בְרִית׃ 12 זֶה ׀ לַחְמֵנוּ
חָם הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ מִבָּתֵּינוּ בְּיוֹם צֵאתֵנוּ
לָלֶכֶת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה
נִקֻּדִים׃ 13 וְאֵלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר מִלֵּאנוּ
חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקָּעוּ וְאֵלֶּה שַׂלְמוֹתֵינוּ
וּנְעָלֵינוּ בָּלוּ מֵרֹב הַדֶּרֶךְ מְאֹד׃ 14 וַיִּקְחוּ
הָאֲנָשִׁים מִצֵּידָם וְאֶת־פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ׃

34 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰς εὐλογίας καὶ
τὰς κατάρας κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ Μωυσῆ· 35 Οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν
ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ ὃ οὐκ ἀνέγνω
Ἰησοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ,
τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς παιδίοις
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσπορευομένοις τῷ
Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. θ'.

1 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων
οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ
καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ
παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ
πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ
οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι
καὶ οἱ Ἀμοῤῥαῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ
Ἰεβουσαῖοι, 2 Συνῆλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπο-
λεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες. 3 Καὶ
οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος τῇ Ἱεριχὼ καὶ τῇ Γαί.
4 Καὶ ἐποίησαν καί γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας,
καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο, καὶ
λαβόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν
καὶ ἀσκοὺς οἴνου παλαιοὺς καὶ κατεῤῥωγότας
ἀποδεδεμένους· 5 Καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημά-
των αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ
καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν, καὶ ὁ
ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν
καὶ βεβρωμένος. 6 Καὶ ἤλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς
τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα, καὶ εἶπαν
πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραήλ· Ἐκ γῆς μακρόθεν
ἥκαμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην. 7 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χοῤῥαῖον Ὅρα
μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς, καὶ πῶς σοι διαθῶμαι
διαθήκην; 8 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν Οἰκέται
σού ἐσμεν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς Πόθεν
ἐστὲ, καὶ πόθεν παραγεγόνατε; 9 Καὶ εἶπαν
Ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἥκασιν οἱ παῖδές σου
ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· ἀκηκόαμεν
γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν
Αἰγύπτῳ, 10 Καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βασιλεῦσι
τῶν Ἀμοῤῥαίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων καὶ τῷ Ὢγ
βασιλεῖ τῆς Βασάν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρὼθ καὶ
ἐν Ἐδραΐν. 11 Καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς
οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες Λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισι-
τισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάν-
τησιν αὐτῶν, καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς Οἰκέται
σού ἐσμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν τὴν διαθήκην.
12 Οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς
ὑμᾶς, νῦν δὲ ἐξηράνθησαν καὶ γεγόνασι βεβρωμένοι.
13 Καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν
καινούς, καὶ οὗτοι ἐῤῥώγασι· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν
καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολ-
λῆς ὁδοῦ σφόδρα. 14 Καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες
τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν, καὶ Κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν.

34 Post hæc legit omnia verba benedictionis et
maledictionis, et cuncta quæ scripta erant in
legis volumine. 35 Nihil ex his quæ Moyses
jusserat, reliquit intactum, sed universa
replicavit coram omni multitudine Israel,
mulieribus ac parvulis et advenis, qui inter
eos morabantur.

CAPUT IX.

1 Quibus auditis, cuncti reges trans
Jordanem, qui versabantur in montanis et
campestribus, in maritimis ac littore magni
maris, hi quoque qui habitabant juxta Liba-
num, Hethæus et Amorrhæus, Chananæus,
Pherezæus, et Hevæus, et Jebusæus, 2 Con-
gregati sunt pariter, ut pugnarent contra Josue
et Israel uno animo, eademque sententia.
3 At hi qui habitabant in Gabaon, audientes
cuncta quæ fecerat Josue Jericho et Hai:
4 Et callide cogitantes, tulerunt sibi cibaria,
saccos veteres asinis imponentes, et utres vina-
rios scissos atque consutos, 5 Calceamentaque
perantiqua quæ ad indicium vetustatis pittaciis
consuta erant, induti veteribus vestimentis:
panes quoque, quos portabant ob viaticum, duri
erant, et in frusta comminuti. 6 Perrexerunt-
que ad Josue, qui tunc morabatur in castris
Galgalæ, et dixerunt ei, atque simul omni
Israeli: De terra longinqua venimus, pacem
vobiscum facere cupientes. Responderuntque
viri Israel ad eos, atque dixerunt: 7 Ne forte
in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, et
non possimus fœdus inire vobiscum. 8 At illi
ad Josue, Servi, inquiunt, tui sumus. Quibus
Josue ait: Quinam estis vos? et unde venis-
tis? 9 Responderunt: De terra longinqua
valde venerunt servi tui in nomine Domini Dei
tui. Audivimus enim famam potentiæ ejus,
cuncta quæ fecit in Ægypto, 10 Et duobus
regibus Amorrhæorum qui fuerunt trans
Jordanem, Sehon regi Hesebon, et Og regi
Basan qui erat in Astaroth: 11 Dixeruntque
nobis seniores, et omnes habitatores terræ
nostræ: Tollite in manibus cibaria ob longis-
simam viam, et occurrite eis, et dicite: Servi
vestri sumus, fœdus inite nobiscum. 12 En,
panes quando egressi sumus de domibus nostris,
ut veniremus ad vos, calidos sumpsimus, nunc
sicci facti sunt, et vetustate nimia comminuti;
13 Utres vini novos implevimus, nunc rupti
sunt et soluti: vestes et calceamenta quibus
induimur, et quæ habemus in pedibus, ob lon-
gitudinem longioris viæ trita sunt, et pene
consumpta. 14 Susceperunt igitur de cibariis
eorum, et os Domini non interrogaverunt.

15 וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שָׁלוֹם וַיִּכְרֹת לָהֶם
בְּרִית לְחַיּוֹתָם וַיִּשָּׁבְעוּ לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה׃
16 וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־
כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־קְרֹבִים הֵם
אֵלָיו וּבְקִרְבּוֹ הֵם יֹשְׁבִים׃ 17 וַיִּסְעוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת וְקִרְיַת
יְעָרִים׃ 18 וְלֹא הִכּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשְׁבְּעוּ
לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלֹּנוּ כָל־הָעֵדָה עַל־הַנְּשִׂיאִים׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
כָל־הַנְּשִׂיאִים אֶל־כָּל־הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
לָהֶם בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא
נוּכַל לִנְגֹּעַ בָּהֶם׃ 20 זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם
וְהַחֲיֵה אוֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה עָלֵינוּ קֶצֶף עַל־
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם׃ 21 וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂיאִים יִחְיוּ וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים
וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לְכָל־הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם
הַנְּשִׂיאִים׃ 22 וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר
רְחוֹקִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד וְאַתֶּם בְּקִרְבֵּנוּ
יֹשְׁבִים׃ 23 וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא־יִכָּרֵת
מִכֶּם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לְבֵית
אֱלֹהָי׃ 24 וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ כִּי
הֻגֵּד הֻגַּד לַעֲבָדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה עַבְדּוֹ לָתֵת לָכֶם אֶת־
כָּל־הָאָרֶץ וּלְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפְּנֵיכֶם וַנִּירָא מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵינוּ מִפְּנֵיכֶם
וַנַּעֲשֵׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 25 וְעַתָּה הִנְנוּ
בְיָדֶךָ כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ
עֲשֵׂה׃ 26 וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיַּצֵּל אוֹתָם מִיַּד
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא הֲרָגוּם׃ 27 וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ
בַּיּוֹם הַהוּא חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם
לָעֵדָה וּלְמִזְבַּח יְהוָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר׃

פרשה י׃

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֲדֹנִי־צֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם
כִּי־לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעַי וַיַּחֲרִימָהּ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ כֵּן־עָשָׂה לָעַי
וּלְמַלְכָּהּ וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־
יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְּקִרְבָּם׃ 2 וַיִּירְאוּ מְאֹד כִּי
עִיר גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי הַמַּמְלָכָה
וְכִי הִיא גְדוֹלָה מִן־הָעַי וְכָל־אֲנָשֶׁיהָ גִּבֹּרִים׃

15 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην,
καὶ διέθεντο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ δια-
σῶσαι αὐτούς, καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες
τῆς συναγωγῆς. 16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς
ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτοὺς δια-
θήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσί, καὶ
ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι. 17 Καὶ ἀπῆραν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν·
αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαὼν καὶ Κεφιρὰ καὶ
Βηρὼτ καὶ πόλεις Ἰαρίν. 18 Καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο
αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάν-
τες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν θεὸν Ἰσραήλ· καὶ
διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι.
19 Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ
Ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς Κύριον τὸν θεὸν Ἰσραήλ,
καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἅψασθαι αὐτῶν. 20 Τοῦτο
ποιήσομεν, ζωγρῆσαι αὐτούς, καὶ περιποιησόμεθα
αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν
ὅρκον ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς. 21 Ζήσονται, καὶ
ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συνα-
γωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες. 22 Καὶ
συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Διὰ
τί παρελογίσασθέ με λέγοντες Μακρὰν ἀπὸ σοῦ
ἐσμὲν σφόδρα, ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοι-
κούντων ἐν ἡμῖν; 23 Καὶ νῦν ἐπικατάρατοί
ἐστε· οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος οὐδὲ ξυλο-
κόπος οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου.
24 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ λέγοντες Ἀνηγ-
γέλη ἡμῖν ὅσα συνέταξε Κύριος ὁ θεός σου
Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν
ταύτην καὶ ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν·
καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα
τοῦτο. 25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν·
ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν, ποιήσατε
ἡμῖν. 26 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως· καὶ ἐξεί-
λατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἀνεῖλον αὐτούς.
27 Καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πάσῃ
τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ· διὰ
τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ξυλοκόποι
καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν
ἐκλέξηται Κύριος.

ΚΕΦ. ι΄.

1 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἱερου-
σαλήμ, ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαὶ καὶ ἐξωλό-
θρευσεν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἱεριχὼ
καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν
Γαὶ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι ηὐτομόλησαν
οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
Ἰσραήλ, 2 Καὶ ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐτῶν σφόδρα·
ᾔδει γὰρ ὅτι πόλις μεγάλη Γαβαὼν ὡσεὶ μία τῶν
μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί.

15 Fecitque Josue cum eis pacem, et inito fœ-
dere pollicitus est quod non occiderentur:
principes quoque multitudinis juraverunt eis.
16 Post dies autem tres initi fœderis, audierunt
quod in vicino habitarent, et inter eos futuri
essent. 17 Moveruntque castra filii Israel,
et venerunt in civitates eorum die tertio, qua-
rum hæc vocabula sunt, Gabaon, et Caphira,
et Beroth, et Cariathiarim. 18 Et non per-
cusserunt eos, eo quod jurassent eis principes
multitudinis in nomine Domini Dei Israel.
Murmuravit itaque omne vulgus contra prin-
cipes. 19 Qui responderunt eis: Juravimus
illis in nomine Domini Dei Israel, et idcirco
non possumus eos contingere. 20 Sed hoc
faciemus eis: Reserventur quidem ut vivant,
ne contra nos ira Domini concitetur, si pejera-
verimus: 21 Sed sic vivant, ut in usus universæ
multitudinis ligna cædant, aquasque compor-
tent. Quibus hæc loquentibus: 22 Vocavit
Gabaonitas Josue, et dixit eis: Cur nos decipere
fraude voluistis, ut diceretis: Procul valde
habitamus a vobis, cum in medio nostri sitis?
23 Itaque sub maledictione eritis, et non defi-
ciet de stirpe vestra ligna cædens, aquasque
comportans in domum Dei mei. 24 Qui
responderunt: Nunciatum est nobis servis tuis,
quod promisisset Dominus Deus tuus Moysi
servo suo, ut traderet vobis omnem terram, et
disperderet cunctos habitatores ejus. Timui-
mus igitur valde, et providimus animabus
nostris, vestro terrore compulsi, et hoc consi-
lium inivimus. 25 Nunc autem in manu tua
sumus: quod tibi bonum et rectum videtur,
fac nobis. 26 Fecit ergo Josue ut dixerat, et
liberavit eos de manu filiorum Israel, ut non
occiderentur. 27 Decrevitque in illo die eos
esse in ministerio cuncti populi, et altaris
Domini, cædentes ligna, et aquas comportantes,
usque in præsens tempus, in loco quem Domi-
nus elegisset.

CAPUT X.

1 Quæ cum audisset Adonisedec rex Jeru-
salem, quod scilicet cepisset Josue Hai, et
subvertisset eam (sicut enim fecerat Jericho
et regi ejus, sic fecit Hai et regi illius), et
quod transfugissent Gabaonitæ ad Israel,
et essent fœderati eorum, 2 Timuit valde.
Urbs enim magna erat Gabaon, et una
civitatum regalium, et major oppido
Hai, omnesque bellatores ejus fortissimi.

3 וישלח אדני־צדק מלך ירושלם אל־הוהם
מלך־חברון ואל־פראם מלך־ירמות ואל־
יפיע מלך־לכיש ואל־דביר מלך־עגלון
לאמר׃ 4 עלו־אלי ועזרני ונכה את־גבעון
כי־השלימה את־יהושע ואת־בני ישראל׃
5 ויאספו ויעלו חמשת ׀ מלכי האמרי
מלך ירושלם מלך־חברון מלך־ירמות
מלך־לכיש מלך־עגלון הם וכל־מחניהם
ויחנו על־גבעון וילחמו עליה׃ 6 וישלחו
אנשי גבעון אל־יהושע אל־המחנה
הגלגלה לאמר אל־תרף ידיך מעבדיך
עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו
כי נקבצו אלינו כל־מלכי האמרי ישבי
ההר׃ 7 ויעל יהושע מן־הגלגל הוא
וכל־עם המלחמה עמו וכל גבורי
החיל׃ 8 ויאמר יהוה אל־יהושע
אל־תירא מהם כי בידך נתתים לא־יעמד
איש מהם בפניך׃ 9 ויבא אליהם יהושע
פתאם כל־הלילה עלה מן־הגלגל׃
10 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה־
גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית־
חורן ויכם עד־עזקה ועד־מקדה׃ 11 ויהי
בנסם ׀ מפני ישראל הם במורד בית־חורן
ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות
מן־השמים עד־עזקה וימתו רבים אשר־
מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל
בחרב׃ 12 אז ידבר יהושע ליהוה
ביום תת יהוה את־האמרי לפני בני
ישראל ויאמר ׀ לעיני ישראל שמש בגבעון
דום וירח בעמק אילון׃ 13 וידם השמש
וירח עמד עד־יקם גוי איביו הלא־היא
כתובה על־ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא־אץ לבוא כיום תמים׃
14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו
לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם
לישראל׃ 15 וישב יהושע וכל־ישראל
עמו אל־המחנה הגלגלה׃ 16 וינסו חמשת
המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה׃
17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת
המלכים נחבאים במערה במקדה׃
18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל־פי
המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם׃

3 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἱερου-
σαλὴμ πρὸς Ἐλὰμ βασιλέα Χεβρὼν καὶ πρὸς
Φιδὼν βασιλέα Ἱεριμοὺθ καὶ πρὸς Ἰεφθὰ
βασιλέα Λαχὶς καὶ πρὸς Δαβὶν βασιλέα Ὀδολ-
λὰμ λέγων 4 Δεῦτε ἀνάβητε πρὸς μὲ καὶ
βοηθήσατέ μοι, καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβαών· ηὐτο-
μόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ. 5 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς
τῶν Ἰεβουσαίων, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ καὶ βασι-
λεὺς Χεβρὼν καὶ βασιλεὺς Ἱεριμοὺθ καὶ βασιλεὺς
Λαχὶς καὶ βασιλεὺς Ὀδολλάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς αὐτῶν, καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαὼν καὶ
ἐξεπολιόρκουν αὐτήν. 6 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοι-
κοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα λέγοντες Μὴ ἐκλύσῃς τὰς
χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου· ἀνάβηθι πρὸς
ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ βοήθησον ἡμῖν καὶ ἐξελοῦ
ἡμᾶς, ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ
βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων οἱ κατοικοῦντες τὴν
ὀρεινήν. 7 Καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγάλων,
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ,
πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ τὰς
χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς· οὐχ ὑπολειφ-
θήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν. 9 Καὶ
ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω, ὅλην
τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγάλων. 10 Καὶ
ἐξέστησεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς Κύριος
συντρίψει μεγάλῃ ἐν Γαβαών· καὶ κατεδίωξαν
αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὡρωνίν, καὶ κατέκοπτον
αὐτοὺς ἕως Ἀζηκὰ καὶ ἕως Μακηδά. 11 Ἐν δὲ
τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὡρωνίν, καὶ
Κύριος ἐπέῤῥιψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκά· καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ
ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς
ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πο-
λέμῳ. 12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον,
ᾗ ἡμέρᾳ παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν Ἀμοῤῥαῖον ὑποχεί-
ριον Ἰσραήλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαὼν
καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ εἶπεν Ἰησοῦς Στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαών,
καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλών. 13 Καὶ
ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει ἕως ἠμύ-
νατο ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ ἔστη ὁ
ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, οὐ προεπορεύετο
εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς. 14 Καὶ οὐκ
ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ
τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπου,
ὅτι Κύριος συνεξεπολέμησε τῷ Ἰσραήλ.

* * *

16 Καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι, καὶ
κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδά.
17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Εὕρηνται
οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ
τῷ ἐν Μακηδά. 18 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς Κυλί-
σατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ
καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς·

3 Misit ergo Adonisedec rex Jerusalem ad
Oham regem Hebron, et ad Pharam regem
Jerimoth, ad Japhia quoque regem Lachis, et
ad Dabir regem Eglon, dicens: 4 Ad me
ascendite, et ferte præsidium, ut expugne-
mus Gabaon, quare transfugerit ad Josue,
et ad filios Israel. 5 Congregati igitur as-
cenderunt quinque reges Amorrhæorum, rex
Jerusalem, rex Hebron, rex Jerimoth, rex
Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis,
et castrametati sunt circa Gabaon, oppugnantes
eam. 6 Habitatores autem Gabaon urbis
obsessæ miserunt ad Josue, qui tunc morabatur
in castris apud Galgalam, et dixerunt ei:
Ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum
tuorum: ascende cito, et libera nos, ferque
præsidium: convenerunt enim adversum nos
omnes reges Amorrhæorum, qui habitant in
montanis. 7 Ascenditque Josue de Galgalis, et
omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortis-
simi. 8 Dixitque Dominus ad Josue: Ne
timeas eos: in manus enim tuas tradidi illos:
nullus ex eis tibi resistere poterit. 9 Irruit
itaque Josue super eos repente, tota nocte
ascendens de Galgalis: 10 Et conturbavit eos
Dominus a facie Israel: contrivitque plaga
magna in Gabaon, ac persecutus est eos per
viam ascensus Beth-horon, et percussit usque
Azeca et Maceda. 11 Cumque fugerent filios
Israel, et essent in descensu Beth-horon, Do-
minus misit super eos lapides magnos de cælo
usque ad Azeca: et mortui sunt multo plures
lapidibus grandinis, quam quos gladio percusse-
rant filii Israel. 12 Tunc locutus est Josue
Domino, in die qua tradidit Amorrhæum in
conspectu filiorum Israel, dixitque coram eis:
Sol contra Gabaon ne movearis, et luna contra
vallem Ajalon. 13 Steteruntque sol et luna,
donec ulcisceretur se gens de inimicis suis.
Nonne scriptum est hoc in libro Justorum?
Stetit itaque sol in medio cæli, et non festinavit
occumbere spatio unius diei. 14 Non fuit antea
nec postea tam longa dies, obediente Domino
voci hominis, et pugnante pro Israel. 15 Re-
versusque est Josue cum omni Israel in castra
Galgalæ. 16 Fugerant enim quinque reges,
et se absconderant in spelunca urbis Maceda.
17 Nuntiatumque est Josue, quod inventi
essent quinque reges latentes in spelunca
urbis Maceda. 18 Qui præcepit sociis, et ait:
Volvite saxa ingentia ad os speluncæ, et po-
nite viros industrios, qui clausos custodiant:

19 וְאַתֶּם אַל־תַּעֲמֹדוּ רִדְפוּ אַחֲרֵי אֹיְבֵיכֶם
וְזִנַּבְתֶּם אוֹתָם אַל־תִּתְּנוּם לָבוֹא אֶל־
עָרֵיהֶם כִּי נְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיֶדְכֶם׃
20 וַיְהִי כְּכַלּוֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַכּוֹתָם מַכָּה גְדוֹלָה־מְאֹד עַד־תֻּמָּם
וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵי
הַמִּבְצָר׃ 21 וַיָּשֻׁבוּ כָל־הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ מַקֵּדָה בְּשָׁלוֹם לֹא־חָרַץ לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת־לְשֹׁנוֹ׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
פִּתְחוּ אֶת־פִּי הַמְּעָרָה וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת־
חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה׃
23 וַיַּעֲשׂוּ כֵּן וַיּוֹצִיאוּ אֵלָיו אֶת־חֲמֵשֶׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה אֵת ׀ מֶלֶךְ
יְרוּשָׁלַם אֶת־מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶת־מֶלֶךְ יַרְמוּת
אֶת־מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶת־מֶלֶךְ עֶגְלוֹן׃ 24 וַיְהִי
כְּהוֹצִיאָם אֶת־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֶל־קְצִינֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הֶהָלְכוּא אִתּוֹ
קִרְבוּ שִׂימוּ אֶת־רַגְלֵיכֶם עַל־צַוְּארֵי הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ וַיָּשִׂימוּ אֶת־רַגְלֵיהֶם עַל־
צַוְּארֵיהֶם׃ 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אַל־
תִּירְאוּ וְאַל־תֵּחָתּוּ חִזְקוּ וְאִמְצוּ כִּי כָכָה
יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־אֹיְבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
נִלְחָמִים אוֹתָם׃ 26 וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵי־כֵן
וַיְמִיתֵם וַיִּתְלֵם עַל חֲמִשָּׁה עֵצִים וַיִּהְיוּ
תְּלוּיִם עַל־הָעֵצִים עַד־הָעָרֶב׃ 27 וַיְהִי
לְעֵת ׀ בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּרִידוּם
מֵעַל הָעֵצִים וַיַּשְׁלִכֻם אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר
נֶחְבְּאוּ־שָׁם וַיָּשִׂמוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת עַל־פִּי
הַמְּעָרָה עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃
28 וְאֶת־מַקֵּדָה לָכַד יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא
וַיַּכֶּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ הֶחֱרִם אוֹתָם
וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר
שָׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמֶלֶךְ מַקֵּדָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ׃ 29 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִמַּקֵּדָה לִבְנָה וַיִּלָּחֶם
עִם־לִבְנָה׃ 30 וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם־אוֹתָהּ בְּיַד
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מַלְכָּהּ וַיַּכֶּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־
כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר בָּהּ שָׂרִיד
וַיַּעַשׂ לְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ׃
31 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
מִלִּבְנָה לָכִישָׁה וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃

19 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἑστήκατε καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν
ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν
καὶ μὴ ἀφῆτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν·
παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς
χεῖρας ἡμῶν. 20 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν
Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτοὺς
κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ
διασωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς
ὀχυράς. 21 Καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς
Ἰησοῦν εἰς Μακηδὰ ὑγιεῖς, καὶ οὐκ ἔγρυξεν
οὐδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς Ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον,
καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ
τοῦ σπηλαίου. 23 Καὶ ἐξηγάγοσαν τοὺς πέντε
βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα Ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρὼν καὶ τὸν βασιλέα
Ἱεριμοὺθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχὶς καὶ τὸν βασιλέα
Ὀδολλάμ. 24 Καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς
Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ
καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμ-
πορευομένους αὐτῷ λέγων αὐτοῖς Προπορεύεσθε
καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους
αὐτῶν· καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. 25 Καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς Μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς
μηδὲ δειλιάσητε, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι
οὕτω ποιήσει Κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν
οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς. 26 Καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐκρέμασεν
αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων· καὶ ἦσαν κρεμάμενοι
ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας. 27 Καὶ ἐγενήθη
πρὸς ἡλίου δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοῦς καὶ καθεῖ-
λον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς
εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγοσαν ἐκεῖ, καὶ
ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας. 28 Καὶ τὴν Μακηδὰ ἐλάβοσαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ὃ
ἦν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ
διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς· καὶ ἐποίησαν τῷ
βασιλεῖ Μακηδὰ ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ
Ἱεριχώ. 29 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
μετ᾽ αὐτοῦ ἐκ Μακηδὰ εἰς Λεβνά, καὶ ἐπολιόρκει
Λεβνά. 30 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύριος εἰς
χεῖρας Ἰσραήλ, καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα
αὐτῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους
καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη
ἐν αὐτῇ διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς· καὶ
ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησαν
τῷ βασιλεῖ Ἱεριχώ. 31 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ᾽ αὐτοῦ ἐκ Λεβνὰ εἰς Λαχίς,
καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

19 Vos autem nolite stare, sed persequimini
hostes, et extremos quosque fugientium cædite :
nec dimittatis eos urbium suarum intrare præ-
sidia, quos tradidit Dominus Deus in manus
vestras. 20 Cæsis ergo adversariis plaga mag-
na, et usque ad internecionem pene consumptis,
hi, qui Israel effugere potuerunt, ingressi sunt
civitates munitas. 21 Reversusque est omnis
exercitus ad Josue in Maceda, ubi tunc erant
castra, sani et integro numero : nullusque
contra filios Israel mutire ausus est. 22 Præ-
cepitque Josue, dicens : Aperite os speluncæ,
et producite ad me quinque reges, qui in ea
latitant. 23 Feceruntque ministri ut sibi
fuerat imperatum : et eduxerunt ad eum quin-
que reges de spelunca, regem Jerusalem, regem
Hebron, regem Jerimoth, regem Lachis, regem
Eglon. 24 Cumque educti essent ad eum,
vocavit omnes viros Israel, et ait ad principes
exercitus qui secum erant : Ite, et ponite pedes
super colla regum istorum. Qui cum perrexis-
sent, et subjectorum colla pedibus calcarent,
25 Rursum ait ad eos : Nolite timere, nec pa-
veatis, confortamini et estote robusti ; sic enim
faciet Dominus cunctis hostibus vestris, adver-
sum quos dimicatis. 26 Percussitque Josue, et
interfecit eos, atque suspendit super quinque
stipites : fueruntque suspensi usque ad vespe-
rum. 27 Cumque occumberet sol, præcepit
sociis ut deponerent eos de patibulis. Qui
depositos projecerunt in speluncam, in qua
latuerant, et posuerunt super os ejus saxa in-
gentia, quæ permanent usque in præsens.
28 Eodem quoque die Macedam cepit Josue, et
percussit eam in ore gladii, regemque illius
interfecit, et omnes habitatores ejus : non
dimisit in ea saltem parvas reliquias. Fecitque
regi Maceda, sicut fecerat regi Jericho.
29 Transivit autem cum omni Israel de Maceda
in Lebna, et pugnabat contra eam : 30 Quam
tradidit Dominus cum rege suo in manus Israel :
percusseruntque urbem in ore gladii, et omnes
habitatores ejus ; non dimiserunt in ea ullas
reliquias. Feceruntque regi Lebna, sicut
fecerant regi Jericho. 31 De Lebna tran-
sivit in Lachis cum omni Israel : et
exercitu per gyrum disposito oppugnabat eam

32 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־לָכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְכְּדָהּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּכֶּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־
כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
לְלִבְנָה׃ 33 אָז עָלָה הֹרָם מֶלֶךְ
גֶּזֶר לַעְזֹר אֶת־לָכִישׁ וַיַּכֵּהוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־
עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד׃
34 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
מִלָּכִישׁ עֶגְלֹנָה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלָּחֲמוּ
עָלֶיהָ׃ 35 וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּכּוּהָ
לְפִי־חֶרֶב וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ בַּיּוֹם
הַהוּא הֶחֱרִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְלָכִישׁ׃
36 וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ מֵעֶגְלוֹנָה חֶבְרוֹנָה וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃
37 וַיִּלְכְּדוּהָ וַיַּכּוּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ
וְאֶת־כָּל־עָרֶיהָ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ
לֹא־הִשְׁאִיר שָׂרִיד כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְעֶגְלוֹן
וַיַּחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ׃
38 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ דְּבִרָה וַיִּלָּחֶם עָלֶיהָ׃ 39 וַיִּלְכְּדָהּ
וְאֶת־מַלְכָּהּ וְאֶת־כָּל־עָרֶיהָ וַיַּכּוּם לְפִי־
חֶרֶב וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא
הִשְׁאִיר שָׂרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֶבְרוֹן כֵּן־
עָשָׂה לִדְבִרָה וּלְמַלְכָּהּ וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה
לְלִבְנָה וּלְמַלְכָּהּ׃ 40 וַיַּכֶּה יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה
וְהָאֲשֵׁדוֹת וְאֵת כָּל־מַלְכֵיהֶם לֹא הִשְׁאִיר
שָׂרִיד וְאֵת כָּל־הַנְּשָׁמָה הֶחֱרִים כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 41 וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ
מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְעַד־עַזָּה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְעַד־גִּבְעוֹן׃ 42 וְאֵת כָּל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה
וְאֶת־אַרְצָם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אֶחָת כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל׃
43 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־
הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה׃

פרשה יא׃

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָבִין מֶלֶךְ־חָצוֹר וַיִּשְׁלַח
אֶל־יוֹבָב מֶלֶךְ מָדוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן
וְאֶל־מֶלֶךְ אַכְשָׁף׃ 2 וְאֶל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מִצְּפוֹן בָּהָר וּבָעֲרָבָה נֶגֶב כִּנְרוֹת וּבַשְּׁפֵלָה
וּבְנָפוֹת דּוֹר מִיָּם׃ 3 הַכְּנַעֲנִי מִמִּזְרָח
וּמִיָּם וְהָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
בָּהָר וְהַחִוִּי תַּחַת חֶרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה׃

32 Καὶ παρέδωκε Κύριος τὴν Λαχὶς εἰς τὰς χεῖρας
Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ,
καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν
Λεβνά. 33 Τότε ἀνέβη Ἐλὰμ βασιλεὺς Γαζὲρ
βοηθήσων τῇ Λαχίς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς
ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ
μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευ-
γότα. 34 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχὶς εἰς Ὀδολλάμ, καὶ περιεκάθισεν
αὐτὴν καὶ ἐξεπολιόρκησεν αὐτήν. 35 Καὶ παρέ-
δωκεν αὐτὴν Κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν
ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχίς. 36 Καὶ ἀπῆλθεν
Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρών,
καὶ περιεκάθισεν αὐτήν. 37 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν
ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶς τὸ ἐμπνέον ὅσα ἦν ἐν
αὐτῇ, οὐκ ἦν διασεσωσμένος· ὃν τρόπον ἐποίησαν
τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν καὶ ὅσα ἦν ἐν
αὐτῇ. 38 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
εἰς Δαβίρ, καὶ περικαθίσαντες αὐτὴν 39 Ἔλαβον
αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ,
καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασεσωσμένον ὃν
τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρὼν καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς,
οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβὶρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς.
40 Καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς
ὀρεινῆς καὶ τὴν Ναγὲβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν
Ἀσηδὼθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς· οὐ κατέλιπον
αὐτῶν σεσωσμένον, καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλό-
θρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραήλ. 41 Ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως Γάζης, πᾶσαν
τὴν Γοσὸμ ἕως τῆς Γαβαών, 42 Καὶ πάντας τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν
Ἰησοῦς εἰς ἅπαξ· ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
συνεπολέμει τῷ Ἰσραήλ.

* * *

ΚΕΦ. ια'.

1 ὩΣ δὲ ἤκουσεν Ἰαβὶς βασιλεὺς Ἀσὼρ, ἀπέστειλε
πρὸς Ἰωβὰβ βασιλέα Μαρὼν καὶ πρὸς βασιλέα
Συμοὼν καὶ πρὸς βασιλέα Ἀζίφ, 2 Καὶ πρὸς
βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς
τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς Ἄραβα ἀπέναντι Κενερώθ, καὶ
εἰς τὸ πεδίον καὶ εἰς Φεναεδδώρ, 3 Καὶ εἰς τοὺς
παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς
παραλίους Ἀμοῤῥαίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ Φερε-
ζαίους καὶ Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς
Εὐαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμὼν εἰς γῆν Μασσύμα.

32 Tradiditque Dominus Lachis in manus
Israel, et cepit eam die altero, atque percussit
in ore gladii, omnemque animam quæ fuerat
in ea, sicut fecerat Lebna. 33 Eo tempore
ascendit Horam rex Gazer, ut auxiliaretur
Lachis: quem percussit Josue cum omni populo
ejus usque ad internecionem. 34 Transivitque
de Lachis in Eglon, et circumdedit, 35 Atque
expugnavit eam eadem die: percussitque in
ore gladii omnes animas quæ erant in ea, juxta
omnia quæ fecerat Lachis. 36 Ascendit quo-
que cum omni Israel de Eglon in Hebron, et
pugnavit contra eam: 37 Cepit eam, et
percussit in ore gladii, regem quoque ejus, et
omnia oppida regionis illius, universasque
animas quæ in ea fuerant commoratæ: non
reliquit in ea ullas reliquias: sicut fecerat
Eglon, sic fecit et Hebron, cuncta quæ in ea
reperit consumens gladio. 38 Inde reversus
in Dabir, 39 Cepit eam atque vastavit:
regem quoque ejus atque omnia per circuitum
oppida percussit in ore gladii: non dimisit in
ea ullas reliquias: sicut fecerat Hebron et
Lebna et regibus earum, sic fecit Dabir et regi
illius. 40 Percussit itaque Josue omnem
terram montanam et meridianam atque cam-
pestrem, et Asedoth, cum regibus suis: non
dimisit in ea ullas reliquias, sed omne quod
spirare poterat interfecit, sicut præceperat ei
Dominus Deus Israel, 41 A Cadesbarne usque
Gazam. Omnem terram Gosen usque Gabaon,
42 Universosque reges, et regiones eorum, uno
impetu cepit atque vastavit: Dominus enim
Deus Israel pugnavit pro eo; 43 Reversusque
est cum omni Israel ad locum castrorum in
Galgala.

CAPUT XI.

1 QUÆ cum audisset Jabin rex Asor, misit
ad Jobab regem Madon, et ad regem Semeron,
atque ad regem Achsaph: 2 Ad reges quoque
aquilonis, qui habitabant in montanis et
in planitie contra meridiem Ceneroth, in
campestribus quoque et in regionibus Dor
juxta mare: 3 Chananæum quoque ab
oriente et occidente, et Amorrhæum atque
Hethæum ac Pherezæum et Jebusæum in
montanis: Hevæum quoque qui habi-
tabat ad radices Hermon in terra Maspha.

4 וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל־מַחֲנֵיהֶם עִמָּם עַם־רָב
כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם לָרֹב וְסוּס
וָרֶכֶב רַב־מְאֹד׃ 5 וַיִּוָּעֲדוּ כֹּל הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ יַחְדָּו אֶל־מֵי מֵרוֹם
לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מָחָר
כָּעֵת הַזֹּאת אָנֹכִי נֹתֵן אֶת־כֻּלָּם חֲלָלִים
לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר וְאֶת־
מַרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ 7 וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ
וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם עַל־מֵי
מֵרוֹם פִּתְאֹם וַיִּפְּלוּ בָּהֶם׃ 8 וַיִּתְּנֵם יְהוָה
בְּיַד־יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִידוֹן רַבָּה
וְעַד מִשְׂרְפוֹת מַיִם וְעַד־בִּקְעַת מִצְפֶּה
מִזְרָחָה וַיַּכֻּם עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לָהֶם שָׂרִיד׃
9 וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ יְהוָה
אֶת־סוּסֵיהֶם עִקֵּר וְאֶת־מַרְכְּבֹתֵיהֶם שָׂרַף
בָּאֵשׁ׃ 10 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא
וַיִּלְכֹּד אֶת־חָצוֹר וְאֶת־מַלְכָּהּ הִכָּה בֶחָרֶב
כִּי־חָצוֹר לְפָנִים הִיא רֹאשׁ כָּל־הַמַּמְלָכוֹת
הָאֵלֶּה׃ 11 וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ
לְפִי־חֶרֶב הַחֲרֵם לֹא נוֹתַר כָּל־נְשָׁמָה
וְאֶת־חָצוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ 12 וְאֶת־כָּל־עָרֵי
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת־כָּל־מַלְכֵיהֶם לָכַד
יְהוֹשֻׁעַ וַיַּכֵּם לְפִי־חֶרֶב הֶחֱרִים אוֹתָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ 13 רַק כָּל־
הֶעָרִים הָעֹמְדוֹת עַל־תִּלָּם לֹא שְׂרָפָם
יִשְׂרָאֵל זוּלָתִי אֶת־חָצוֹר לְבַדָּהּ שָׂרַף
יְהוֹשֻׁעַ׃ 14 וְכֹל שְׁלַל הֶעָרִים הָאֵלֶּה
וְהַבְּהֵמָה בָּזְזוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק אֶת־
כָּל־הָאָדָם הִכּוּ לְפִי־חֶרֶב עַד־הִשְׁמִדָם אוֹתָם
לֹא הִשְׁאִירוּ כָּל־נְשָׁמָה׃ 15 כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַבְדּוֹ כֵּן־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא־הֵסִיר דָּבָר
מִכֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 16 וַיִּקַּח
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הָהָר וְאֶת־
כָּל־הַנֶּגֶב וְאֵת כָּל־אֶרֶץ הַגֹּשֶׁן וְאֶת־הַשְּׁפֵלָה
וְאֶת־הָעֲרָבָה וְאֶת־הַר יִשְׂרָאֵל וּשְׁפֵלָתֹה׃
17 מִן־הָהָר הֶחָלָק הָעוֹלֶה שֵׂעִיר וְעַד־בַּעַל
גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן תַּחַת הַר חֶרְמוֹן וְאֵת
כָּל־מַלְכֵיהֶם לָכַד וַיַּכֵּם וַיְמִיתֵם׃ 18 יָמִים
רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה מִלְחָמָה׃ 19 לֹא־הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר
הִשְׁלִימָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּלְתִּי הַחִוִּי
יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־הַכֹּל לָקְחוּ בַמִּלְחָמָה׃

4 Καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ᾽
αὐτῶν, ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει,
καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα πολλὰ σφόδρα. 5 Καὶ
συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ καὶ παρεγένοντο
ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος
Μαρὼν πολεμῆσαι τὸν Ἰσραήλ. 6 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι
τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ·
τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις, καὶ τὰ ἅρματα
αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί. 7 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐπὶ
τὸ ὕδωρ Μαρὼν ἐξάπινα, καὶ ἐπέπεσαν ἐπ᾽ αὐτοὺς
ἐν τῇ ὀρεινῇ. 8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος
ὑποχειρίους Ἰσραήλ, καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατε-
δίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως Μασερὼν
καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσὼχ κατ᾽ ἀνατολάς·
καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι
αὐτῶν διασεσωσμένον. 9 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς
Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, τοὺς
ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε καὶ τὰ ἅρματα αὐ-
τῶν ἐνέπρησε πυρί. 10 Καὶ ἐπεστράφη Ἰησοῦς
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κατελάβετο Ἀσὼρ καὶ
τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἦν δὲ Ἀσὼρ τὸ πρότερον
ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. 11 Καὶ
ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ
ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ
ἐμπνέον· καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί.
12 Καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλειῶν καὶ
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνεῖλεν
αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν
αὐτοὺς ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς
Κυρίου. 13 Ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχω-
ματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραήλ· πλὴν Ἀσὼρ
μόνην ἐνέπρησεν Ἰσραήλ. 14 Καὶ πάντα τὰ
σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ,
αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι
ξίφους ἕως ἀπώλεσεν αὐτούς, οὐ κατέλιπον ἐξ
αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον. 15 Ὃν τρόπον συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς
ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ, καὶ οὕτως ἐποίη-
σεν Ἰησοῦς· οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων
ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς. 16 Καὶ ἔλαβεν
Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν Ναγὲβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσὸμ
καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ τὸ
ὄρος Ἰσραὴλ καὶ τὰ ταπεινὰ 17 Τὰ πρὸς τῷ
ὄρει ἀπὸ ὄρους Χελχά, καὶ ὃ προσαναβαίνει
εἰς Σηεὶρ καὶ ἕως Βαλαγάδ, καὶ τὰ πεδία τοῦ
Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών· καὶ πάντας
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε καὶ ἀνεῖλε καὶ
ἀπέκτεινε. 18 Καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν
Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν
πόλεμον. 19 Καὶ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ
ἔλαβεν Ἰσραήλ· πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ,

4 Egressique sunt omnes cum turmis suis,
populus multus nimis sicut arena quæ est in
littore maris, equi quoque et currus immensæ
multitudinis. 5 Conveneruntque omnes reges
isti in unum ad aquas Merom, ut pugnarent
contra Israel. 6 Dixitque Dominus ad Josue:
Ne timeas eos: cras enim hac eadem hora ego
tradam omnes istos vulnerandos in conspectu
Israel: equos eorum subnervabis, et currus
igne combures. 7 Venitque Josue, et omnis
exercitus cum eo, adversus illos ad aquas Merom
subito, et irruerunt super eos, 8 Tradiditque
illos Dominus in manus Israel. Qui percusse-
runt eos, et persecuti sunt usque ad Sidonem
magnam, et aquas Maserephoth, campumque
Masphe, qui est ad orientalem illius partem. Ita
percussit omnes, ut nullas dimitteret ex eis reli-
quias. 9 Fecitque sicut præceperat ei Dominus,
equos eorum subnervavit, currusque combussit
igni. 10 Reversusque statim cepit Asor: et
regem ejus percussit gladio. Asor enim anti-
quitus inter omnia regna hæc principatum
tenebat. 11 Percussitque omnes animas, quæ
ibidem morabantur: non dimisit in ea ullas
reliquias, sed usque ad internecionem universa
vastavit, ipsamque urbem peremit incendio.
12 Et omnes per circuitum civitates, regesque
earum cepit, percussit atque delevit, sicut
præceperat ei Moyses famulus Domini.
13 Absque urbibus, quæ erant in collibus et in
tumulis sitæ, ceteras succendit Israel: unam
tantum Asor munitissimam flamma consumpsit.
14 Omnemque prædam istarum urbium ac
jumenta diviserunt sibi filii Israel, cunctis
hominibus interfectis. 15 Sicut præceperat
Dominus Moysi servo suo, ita præcepit Moyses
Josue, et ille universa complevit: non præteriit
de universis mandatis, nec unum quidem verbum
quod jusserat Dominus Moysi. 16 Cepit
itaque Josue omnem terram montanam, et
meridianam, terramque Gosen, et planitiem,
et occidentalem plagam, montemque Israel,
et campestria ejus: 17 Et partem montis
quæ ascendit Seïr usque Baalgad, per
planitiem Libani subter montem Hermon:
omnes reges eorum cepit, percussit, et occidit.
18 Multo tempore pugnavit Josue contra
reges istos. 19 Non fuit civitas quæ se traderet
filiis Israel, præter Hevæum, qui habitabat
in Gabaon: omnes enim bellando cepit.

20 כִּי־מֵאֵת יְהוָה ׀ הָיְתָה לְחַזֵּק אֶת־לִבָּם
לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי הֱיוֹת־לָהֶם תְּחִנָּה כִּי
לְמַעַן הַשְׁמִידָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ 21 וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא
וַיַּכְרֵת אֶת־הָעֲנָקִים מִן־הָהָר מִן־חֶבְרוֹן
מִן־דְּבִר מִן־עֲנָב וּמִכֹּל הַר יְהוּדָה וּמִכֹּל
הַר יִשְׂרָאֵל עִם־עָרֵיהֶם הֶחֱרִימָם יְהוֹשֻׁעַ׃
22 לֹא־נוֹתַר עֲנָקִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק
בְּעַזָּה בְּגַת וּבְאַשְׁדּוֹד נִשְׁאָרוּ׃ 23 וַיִּקַּח
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְּנָהּ יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ
שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃

פרשה יב׃

1 וְאֵלֶּה ׀ מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכּוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־אַרְצָם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרְחָה הַשָּׁמֶשׁ מִנַּחַל אַרְנוֹן עַד־הַר
חֶרְמוֹן וְכָל־הָעֲרָבָה מִזְרָחָה׃ 2 סִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן מֹשֵׁל מֵעֲרוֹעֵר
אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְתוֹךְ הַנַּחַל
וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי
עַמּוֹן׃ 3 וְהָעֲרָבָה עַד־יָם כִּנְרוֹת מִזְרָחָה
וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם־הַמֶּלַח מִזְרָחָה דֶּרֶךְ
בֵּית הַיְשִׁמוֹת וּמִתֵּימָן תַּחַת אַשְׁדּוֹת
הַפִּסְגָּה׃ 4 וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיֶּתֶר
הָרְפָאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרֶעִי׃
5 וּמֹשֵׁל בְּהַר חֶרְמוֹן וּבְסַלְכָה וּבְכָל־הַבָּשָׁן
עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַחֲצִי הַגִּלְעָד
גְּבוּל סִיחוֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן׃ 6 מֹשֶׁה עֶבֶד־
יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִכּוּם וַיִּתְּנָהּ מֹשֶׁה
עֶבֶד־יְהוָה יְרֻשָּׁה לָרֻאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי
שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃ 7 וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן
וְעַד־הָהָר הֶחָלָק הָעֹלֶה שֵׂעִירָה וַיִּתְּנָהּ
יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יְרֻשָּׁה כְּמַחְלְקֹתָם׃
8 בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבָעֲרָבָה וּבָאֲשֵׁדוֹת
וּבַמִּדְבָּר וּבַנֶּגֶב הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי
הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 9 מֶלֶךְ יְרִיחוֹ
אֶחָד מֶלֶךְ הָעַי אֲשֶׁר־מִצַּד בֵּית־אֵל אֶחָד׃

20 Ὅτι διὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχῦσαι αὐτῶν τὴν
καρδίαν συναντᾷν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραὴλ, ἵνα
ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος ἀλλ'
ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν. 21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς Ἐνακὶμ ἐκ τῆς
ὀρεινῆς, ἐκ Χεβρὼν καὶ ἐκ Δαβὶρ καὶ ἐξ Ἀναβὼθ
καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραὴλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους
Ἰούδα, σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν· καὶ ἐξωλόθρευσεν
αὐτοὺς Ἰησοῦς. 22 Οὐ κατελείφθη τῶν Ἐνακὶμ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ
ἐν Γὲθ καὶ ἐν Ἀσελδὼ κατελείφθη. 23 Καὶ ἔλαβεν
Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν, καθότι ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρο-
νομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν· καὶ
ἡ γῆ κατέπαυσε πολεμουμένη.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν
αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν,
ἀπὸ φάραγγος Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμὼν,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἄραβα ἀπ' ἀνατολῶν.
2 Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει
ἐν Ἐσεβὼν, κυριεύων ἀπὸ Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐν τῇ
φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἥμισυ
τῆς Γαλαὰδ ἕως Ἰαβόκ, ὅρια υἱῶν Ἀμμὼν,
3 Καὶ Ἄραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερὲθ κατ'
ἀνατολὰς καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἄραβα, θάλασσαν
τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσειμώθ,
ἀπὸ Θαιμὰν τὴν ὑπὸ Ἀσηδὼθ Φασγά· 4 Καὶ Ὢγ
βασιλεὺς Βασὰν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων, ὁ
κατοικῶν ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραῒν, 5 Ἄρχων
ἀπὸ ὄρους Ἀερμὼν καὶ ἀπὸ Σεκχαί, καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Βασὰν ἕως ὁρίων Γεργεσὶ καὶ τὴν Μαχὶ καὶ
τὸ ἥμισυ Γαλαάδ, ὁρίων Σηὼν βασιλέως Ἐσεβών.
6 Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπά-
ταξαν αὐτούς· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωσῆς ἐν
κληρονομίᾳ Ῥουβὴν καὶ Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ. 7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορ-
ραίων οὓς ἀνεῖλεν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν Βαλαγὰδ
ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καὶ ἕως ὄρους
τοῦ Χελχὰ ἀναβαινόντων εἰς Σηείρ, καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομεῖν
κατὰ κλῆρον αὐτῶν, 8 Ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν
τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Ἄραβα καὶ ἐν Ἀσηδὼθ καὶ ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ Ναγέβ, τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον
καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον
καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον· 9 Τὸν βασιλέα Ἱεριχὼ καὶ
τὸν βασιλέα τῆς Γαί, ἥ ἐστι πλησίον Βαιθήλ,

20 Domini enim sententia fuerat, ut indu-
rarentur corda eorum, et pugnarent contra
Israel et caderent, et non mererentur ullam
clementiam, ac perirent, sicut præceperat
Dominus Moysi. 21 In illo tempore venit
Josue, et interfecit Enacim de montanis,
Hebron, et Dabir, et Anab, et de omni monte
Juda et Israel, urbesque eorum delevit. 22 Non
reliquit ullum de stirpe Enacim, in terra
filiorum Israel: absque civitatibus Gaza, et
Geth, et Azoto, in quibus solis relicti sunt.
23 Cepit ergo Josue omnem terram, sicut
locutus est Dominus ad Moysen, et tradidit
eam in possessionem filiis Israel secundum
partes et tribus suas; quievitque terra a
prœliis.

CAPUT XII.

1 Hi sunt reges, quos percusserunt filii
Israel, et possederunt terram eorum trans
Jordanem ad solis ortum, a torrente Arnon
usque ad montem Hermon, et omnem orien-
talem plagam quæ respicit solitudinem.
2 Sehon rex Amorrhæorum, qui habitavit in
Hesebon, dominatus est ab Aroer, quæ sita
est super ripam torrentis Arnon, et mediæ
partis in valle, dimidiæque Galaad, usque ad
torrentem Jaboc, qui est terminus filiorum
Ammon; 3 Et a solitudine usque ad mare
Ceneroth contra orientem, et usque ad mare
deserti, quod est mare salsissimum, ad orien-
talem plagam per viam quæ ducit Bethsimoth:
et ab australi parte, quæ subjacet Asedoth,
Phasga. 4 Terminus Og regis Basan, de
reliquiis Raphaim, qui habitavit in Astaroth,
et in Edrai, et dominatus est in monte Hermon,
et in Salecha, atque in universa Basan, usque
ad terminos 5 Gessuri, et Machati, et dimidiæ
partis Galaad: terminos Sehon regis Hesebon.
6 Moyses famulus Domini, et filii Israel
percusserunt eos, tradiditque terram eorum
Moyses in possessionem Rubenitis, et Gaditis,
et dimidiæ tribui Manasse. 7 Hi sunt reges
terræ, quos percussit Josue, et filii Israel, trans
Jordanem ad occidentalem plagam, a Baalgad
in campo Libani, usque ad montem cujus pars
ascendit in Seir: tradiditque eam Josue in
possessionem tribubus Israel, singulis partes
suas, 8 Tam in montanis quam in planis
atque campestribus. In Asedoth, et in
solitudine, ac in meridie Hethæus fuit
et Amorrhæus, Chananæus et Pherezæus,
Hevæus et Jebusæus. 9 Rex Jericho unus:
rex Hai, quæ est ex latere Bethel, unus:

10 מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶחָד׃
11 מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶחָד מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד׃
12 מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד מֶלֶךְ גֶּזֶר אֶחָד׃
13 מֶלֶךְ דְּבִר אֶחָד מֶלֶךְ גֶּדֶר אֶחָד׃
14 מֶלֶךְ חָרְמָה אֶחָד מֶלֶךְ עֲרָד אֶחָד׃
15 מֶלֶךְ לִבְנָה אֶחָד מֶלֶךְ עֲדֻלָּם אֶחָד׃
16 מֶלֶךְ מַקֵּדָה אֶחָד מֶלֶךְ בֵּית־אֵל אֶחָד׃
17 מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד מֶלֶךְ חֵפֶר אֶחָד׃
18 מֶלֶךְ אֲפֵק אֶחָד מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן אֶחָד׃
19 מֶלֶךְ מָדוֹן אֶחָד מֶלֶךְ חָצוֹר אֶחָד׃
20 מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְרֹאון אֶחָד מֶלֶךְ אַכְשָׁף
אֶחָד׃ 21 מֶלֶךְ תַּעְנַךְ אֶחָד מֶלֶךְ מְגִדּוֹ
אֶחָד׃ 22 מֶלֶךְ קֶדֶשׁ אֶחָד מֶלֶךְ־יָקְנְעָם
לַכַּרְמֶל אֶחָד׃ 23 מֶלֶךְ דּוֹר לְנָפַת דּוֹר
אֶחָד מֶלֶךְ־גּוֹיִם לְגִלְגָּל אֶחָד׃ 24 מֶלֶךְ
תִּרְצָה אֶחָד כָּל־מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד׃

פרשה יג׃

1 וִיהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּה בָּאתָ בַיָּמִים וְהָאָרֶץ
נִשְׁאֲרָה הַרְבֵּה־מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ׃ 2 זֹאת
הָאָרֶץ הַנִּשְׁאָרֶת כָּל־גְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים
וְכָל־הַגְּשׁוּרִי׃ 3 מִן־הַשִּׁיחוֹר אֲשֶׁר ׀ עַל־
פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן צָפוֹנָה
לַכְּנַעֲנִי תֵּחָשֵׁב חֲמֵשֶׁת ׀ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
הָעַזָּתִי וְהָאַשְׁדּוֹדִי הָאֶשְׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי
וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעַוִּים׃ 4 מִתֵּימָן כָּל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי וּמְעָרָה אֲשֶׁר לַצִּידֹנִים עַד־אֲפֵקָה עַד
גְּבוּל הָאֱמֹרִי׃ 5 וְהָאָרֶץ הַגִּבְלִי וְכָל־הַלְּבָנוֹן
מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבַּעַל גָּד תַּחַת הַר חֶרְמוֹן
עַד לְבוֹא חֲמָת׃ 6 כָּל־יֹשְׁבֵי הָהָר מִן־
הַלְּבָנוֹן עַד־מִשְׂרְפֹת מַיִם כָּל־צִידֹנִים אָנֹכִי
אוֹרִישֵׁם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפִּלֶהָ
לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ׃ 7 וְעַתָּה
חַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתִשְׁעַת
הַשְּׁבָטִים וַחֲצִי הַשֵּׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃ 8 עִמּוֹ
הָראוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כַּאֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ 9 מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־
הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר מֵידְבָא עַד־דִּיבוֹן׃
10 וְכֹל עָרֵי סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן עַד־גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃

10 Βασιλέα Ἱερουσαλήμ, βασιλέα Χεβρών, 11 Βα-
σιλέα Ἱεριμούθ, βασιλέα Λαχίς, 12 Βασιλέα
Αἰλάμ, βασιλέα Γαζέρ, 13 Βασιλέα Δαβίρ, βασι-
λέα Γαδέρ, 14 Βασιλέα Ἑρμάθ, βασιλέα Ἀδέρ,
15 Βασιλέα Λεβνά, βασιλέα Ὀδολλάμ, 16 Βασιλέα
Ἠλάθ, 17 Βασιλέα Ταφούτ, βασιλέα Ὀφέρ,

* * *

* * *

* * *

22 Βασιλέα Ὀφὲκ τῆς Ἀρώκ, βασιλέα Ἀσώμ,
βασιλέα Συμοών, βασιλέα Μαμβρώθ, βασιλέα Ἀζίφ,
βασιλέα Κάδης, βασιλέα Ζαχάκ, βασιλέα Μαρεδώθ,
βασιλέα Ἰεκὸμ τοῦ Χερμέλ, 23 Βασιλέα Ὀδολλὰμ
τοῦ Φεννεαλδώρ, βασιλέα Γεῒ τῆς Γαλιλαίας,
24 Βασιλέα Θερσά· πάντες οὗτοι βασιλεῖς
εἰκοσιεννέα.

ΚΕΦ. ιγʹ.

1 ΚΑΙ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς τῶν
ἡμερῶν· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Σὺ προ-
βέβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται
πολλὴ εἰς κληρονομίαν. 2 Καὶ αὕτη ἡ γῆ κατα-
λελειμμένη· ὅρια Φυλιστιείμ, ὁ Γεσιρὶ καὶ ὁ
Χαναναῖος· 3 Ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὁρίων Ἀκκαρὼν ἐξ
εὐωνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς
πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιείμ, τῷ Γαζαίῳ καὶ
τῷ Ἀζωτίῳ καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ Γετθαίῳ καὶ
τῷ Ἀκκαρωνίτῃ καὶ τῷ Εὐαίῳ· 4 Ἐκ Θαιμὰν καὶ
πάσῃ γῇ Χαναὰν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ Σιδώνιοι
ἕως Ἀφὲκ ἕως τῶν ὁρίων τῶν Ἀμοῤῥαίων· 5 Καὶ
πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιὰθ Φυλιστιεὶμ καὶ πάντα τὸν
Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, ἀπὸ Γαλγὰλ ὑπὸ
τὸ ὄρος τὰ Ἀερμὼν ἕως τῆς εἰσόδου Ἐμάθ·
6 Πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου
ἕως τῆς Μασερὲθ Μεμφωμαίμ, πάντας τοὺς Σιδω-
νίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου
Ἰσραήλ· ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραήλ,
ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην. 7 Καὶ νῦν μέρισον
τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου
ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου
δώσεις αὐτήν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ. 8 Ταῖς
δυσὶ φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, τῷ
Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ, ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· κατ᾽ ἀνατολὰς ἡλίου
δέδωκεν αὐτῷ Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, 9 Ἀπὸ
Ἀροήρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου Ἀρνῶν,
καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, καὶ
πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβάν· 10 Πάσας τὰς
πόλεις Σηὼν βασιλέως Ἀμοῤῥαίων, ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ἐσεβὼν ἕως τῶν ὁρίων υἱῶν Ἀμμών·

10 Rex Jerusalem unus, rex Hebron unus,
11 Rex Jerimoth unus, rex Lachis unus,
12 Rex Eglon unus, rex Gazer unus, 13 Rex
Dabir unus, rex Gader unus, 14 Rex Herma
unus, rex Hered unus, 15 Rex Lebna unus,
rex Odullam unus, 16 Rex Maceda unus, rex
Bethel unus, 17 Rex Taphua unus, rex Opher
unus, 18 Rex Aphec unus, Rex Saron unus,
19 Rex Madon unus, rex Asor unus, 20 Rex
Semeron unus, rex Achsaph unus, 21 Rex
Thenac unus, rex Mageddo unus, 22 Rex
Cades unus, rex Jachanan Carmeli unus,
23 Rex Dor, et provinciæ Dor unus, rex
Gentium Galgal unus, 24 Rex Thersa unus:
omnes reges triginta unus.

CAPUT XIII.

1 Josue senex, provectæque ætatis erat, et
dixit Dominus ad eum: Senuisti et longævus
es, terraque latissima derelicta est, quæ necdum
sorte divisa est: 2 Omnis videlicet Galilæa,
Philisthiim, et universa Gessuri. 3 A fluvio
turbido, qui irrigat Ægyptum, usque ad
terminos Accaron contra aquilonem: terra
Chanaan, quæ in quinque regulos Philisthiim
dividitur, Gazæos, et Azotios, Ascalonitas,
Gethæos, et Accaronitas. 4 Ad meridiem vero
sunt Hevæi, omnis terra Chanaan, et Maara
Sidoniorum, usque Apheca et terminos Amor-
rhæi, 5 Ejusque confinia. Libani quoque
regio contra orientem, a Baalgad sub monte
Hermon, donec ingrediaris Emath. 6 Omnium
qui habitant in monte, a Libano usque ad aquas
Maserephoth, universique Sidonii. Ego sum
qui delebo eos a facie filiorum Israel. Veniat
ergo in partem hereditatis Israel, sicut præcepi
tibi. 7 Et nunc divide terram in possessionem
novem tribubus, et dimidiæ tribui Manasse,
8 Cum qua Ruben et Gad possederunt terram,
quam tradidit eis Moyses famulus Domini,
trans fluenta Jordanis ad orientalem plagam.
9 Ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis
Arnon, et in vallis medio, universaque cam-
pestria Medaba, usque Dibon; 10 Et cunctas
civitates Sehon, regis Amorrhæi, qui regnavit
in Hesebon, usque ad terminos filiorum Ammon.

11 וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכֹל
הַר חֶרְמוֹן וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה׃ 12 כָּל־
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר־מָלַךְ בְּעַשְׁתָּרוֹת
וּבְאֶדְרֶעִי הוּא נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים
וַיַּכֵּם מֹשֶׁה וַיֹּרִשֵׁם׃ 13 וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַגְּשׁוּרִי וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב
גְּשׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 14 רַק לְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה
אִשֵּׁי יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ 15 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה
בְנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 16 וַיְהִי לָהֶם
הַגְּבוּל מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן
וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר
עַל־מֵידְבָא׃ 17 חֶשְׁבּוֹן וְכָל־עָרֶיהָ אֲשֶׁר
בַּמִּישֹׁר דִּיבוֹן וּבָמוֹת בַּעַל וּבֵית בַּעַל
מְעוֹן׃ 18 וְיַהְצָה וּקְדֵמֹת וּמֵפָעַת׃
19 וְקִרְיָתַיִם וְשִׂבְמָה וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר
הָעֵמֶק׃ 20 וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת הַפִּסְגָּה
וּבֵית הַיְשִׁמוֹת׃ 21 וְכֹל עָרֵי הַמִּישֹׁר
וְכָל־מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ ׀
וְאֶת־נְשִׂיאֵי מִדְיָן אֶת־אֱוִי וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צוּר
וְאֶת־חוּר וְאֶת־רֶבַע נְסִיכֵי סִיחוֹן יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ 22 וְאֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הַקּוֹסֵם
הָרְגוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב אֶל־חַלְלֵיהֶם׃
23 וַיְהִי גְּבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל
זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחוֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶן׃ 24 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה גָד
לִבְנֵי־גָד לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 25 וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
יַעְזֵר וְכָל־עָרֵי הַגִּלְעָד וַחֲצִי אֶרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן עַד־עֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רַבָּה׃
26 וּמֵחֶשְׁבּוֹן עַד־רָמַת הַמִּצְפֶּה וּבְטֹנִים
וּמִמַּחֲנַיִם עַד־גְּבוּל לִדְבִר׃ 27 וּבָעֵמֶק
בֵּית הָרָם וּבֵית נִמְרָה וְסֻכּוֹת וְצָפוֹן יֶתֶר
מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֻל
עַד־קְצֵה יַם־כִּנֶּרֶת עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃
28 זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶם׃ 29 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לַחֲצִי
שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְהִי לַחֲצִי מַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 30 וַיְהִי גְבוּלָם מִמַּחֲנַיִם
כָּל־הַבָּשָׁן כָּל־מַמְלְכוּת ׀ עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן
וְכָל־חַוֹּת יָאִיר אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עִיר׃
31 וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַשְׁתָּרוֹת וְאֶדְרֶעִי עָרֵי
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן לִבְנֵי מָכִיר בֶּן
מְנַשֶּׁה לַחֲצִי בְנֵי־מָכִיר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃

11 Καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὅρια Γεσιρί,
καὶ τοὺς Μαχατί, πᾶν ὄρος Ἀερμών, καὶ πᾶσαν
τὴν Βασανῖτιν ἕως Ἀχά· 12 Πᾶσαν τὴν
βασιλείαν Ὢγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν· οὗτος κατελείφθη ἀπὸ
τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ
ἐξωλόθρευσε. 13 Καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρὶ καὶ τὸν Μαχατὶ καὶ τὸν Χανα-
ναῖον· καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρὶ καὶ ὁ Μαχατὶ
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
14 Πλὴν τῆς φυλῆς Λευὶ οὐκ ἐδόθη κληρονομία·
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν,
καθὰ εἶπεν αὐτοῖς Κύριος· καὶ οὗτος ὁ καταμε-
ρισμὸς ὃν κατεμέρισε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
κατὰ Ἱεριχώ. 15 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ
Ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν. 16 Καὶ ἐγενήθη
αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀροήρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον
φάραγγος Ἀρνῶν, καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φάραγγι
Ἀρνῶν· καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ 17 Ἕως Ἐσεβών,
καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὔσας ἐν τῇ Μισώρ,
καὶ Δαιβὼν καὶ Βαιμὼν Βαὰλ καὶ οἴκου Μεελβώθ,
18 Καὶ Βασὰν καὶ Βακεδμὼθ καὶ Μαιφαάδ,
19 Καὶ Καριαθαὶμ καὶ Σεβαμὰ καὶ Σεραδὰ καὶ Σιὼν
ἐν τῷ ὄρει Ἐνάβ, 20 Καὶ Βαιθφογὼρ καὶ Ἀσηδὼθ
Φασγὰ καὶ Βαιτθασεινώθ, 21 Καὶ πάσας τὰς
πόλεις τοῦ Μισώρ, καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν
τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὃν ἐπάταξε
Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιάμ,
καὶ τὸν Εὐὶ καὶ τὸν Ῥοβὸκ καὶ τὸν Σοὺρ καὶ
τὸν Οὖρ καὶ τὸν Ῥοβὲ ἄρχοντα, ἔναρα Σιὼν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιών. 22 Καὶ τὸν Βαλαὰμ
τὸν τοῦ Βεὼρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ
ῥοπῇ. 23 Ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ῥουβήν, Ἰορδάνης
ὅριον· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ
δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις
αὐτῶν. 24 Ἔδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ
κατὰ δήμους αὐτῶν. 25 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια
αὐτῶν Ἰαζήρ, πᾶσαι πόλεις Γαλαὰδ καὶ τὸ
ἥμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμὼν ἕως Ἄραβα, ἥ ἐστι
κατὰ πρόσωπον Ἀράδ, 26 Καὶ ἀπὸ Ἐσεβὼν
ἕως Ἀραβὼθ κατὰ τὴν Μασσηφά, καὶ Βοτανὶμ
καὶ Μαὰν ἕως τῶν ὁρίων Δαιβών, 27 Καὶ
Ἐναδὼμ καὶ Ὀθαργαῒ καὶ Βαινθαναβρὰ καὶ
Σοκχωθὰ καὶ Σαφὰν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν
Σηὼν βασιλέως Ἐσεβών· καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ
ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερὲθ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν. 28 Αὕτη ἡ κληρονομία
υἱῶν Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ κατὰ πόλεις
αὐτῶν· κατὰ δήμους αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθη κατὰ
δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις
αὐτῶν. 29 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν. 30 Καὶ ἐγένετο
τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μαὰν καὶ πᾶσα βασιλεία
Βασὰν καὶ πᾶσα βασιλεία Ὢγ βασιλέως τῆς
Βασάν, καὶ πάσας τὰς κώμας Ἰαῒρ αἵ εἰσιν ἐν
τῇ Βασανίτιδι, ἑξήκοντα πόλεις· 31 Καὶ τὸ
ἥμισυ τῆς Γαλαάδ, καὶ ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν
Ἐδραΐν πόλεις βασιλείας Ὢγ ἐν τῇ Βασανίτιδι,
τοῖς υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς Μανασσῆ καὶ τοῖς ἡμίσεσιν
υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν.

11 Et Galaad, ac terminum Gessuri et Machati,
et omnem montem Hermon, et universam
Basan, usque ad Salecha, 12 Omne regnum
Og in Basan, qui regnavit in Astaroth
et Edrai, ipse fuit de reliquiis Raphaim:
percussitque eos Moyses, atque delevit.
13 Nolueruntque disperdere filii Israel Gessuri
et Machati: et habitaverunt in medio Israel
usque in præsentem diem. 14 Tribui autem
Levi non dedit possessionem: sed sacrificia et
victimæ Domini Dei Israel, ipsa est ejus
hereditas, sicut locutus est illi. 15 Dedit ergo
Moyses possessionem tribui filiorum Ruben
juxta cognationes suas. 16 Fuitque terminus
eorum ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis
Arnon, et in valle ejusdem torrentis media:
universam planitiem, quæ ducit Medaba,
17 Et Hesebon, cunctosque viculos earum, qui
sunt in campestribus: Dibon quoque, et
Bamothbaal, et oppidum Baalmaon, 18 Et
Jassa, et Cedimoth, et Mephaath, 19 Et
Cariathaim, et Sabama, et Sarathasar in monte
convallis. 20 Bethphogor et Asedoth, Phasga
et Bethiesimoth, 21 Et omnes urbes campes-
tres, universaque regna Sehon regis Amorrhæi,
qui regnavit in Hesebon, quem percussit
Moyses cum principibus Madian: Hevæum,
et Recem, et Sur, et Hur, et Rebe duces Sehon
habitatores terræ. 22 Et Balaam filium Beor
ariolum occiderunt filii Israel gladio cum
ceteris interfectis. 23 Factusque est terminus
filiorum Ruben Jordanis fluvius. Hæc est
possessio Rubenitarum per cognationes suas
urbium et viculorum. 24 Deditque Moyses
tribui Gad et filiis ejus per cognationes suas
possessionem, cujus hæc divisio est. 25 Termi-
nus Jaser, et omnes civitates Galaad, et
dimidiam partem terræ filiorum Ammon, usque
ad Aroer, quæ est contra Rabba; 26 Et ab
Hesebon usque Ramoth, Masphe et Betonim:
et a Manaim usque ad terminos Dabir; 27 In
valle quoque Betharan, et Bethnemra, et
Socoth, et Saphon reliquam partem regni
Sehon regis Hesebon: hujus quoque finis,
Jordanis est, usque ad extremam partem
maris Cenereth trans Jordanem ad orientalem
plagam: 28 Hæc est possessio filiorum Gad
per familias suas, civitates et villæ earum.
29 Dedit et dimidiæ tribui Manasse, filiisque
ejus juxta cognationes suas possessionem,
30 Cujus hoc principium est: a Manaim uni-
versam Basan, et cuncta regna Og regis
Basan, omnesque vicos Jair, qui sunt in Basan,
sexaginta oppida; 31 Et dimidiam partem
Galaad, et Astaroth, et Edrai, urbes regni Og
in Basan: filiis Machir, filii Manasse, dimidiæ
parti filiorum Machir juxta cognationes suas.

³² אֵלֶּה אֲשֶׁר־נִחַל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מוֹאָב
מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה׃ ³³ וּלְשֵׁבֶט
הַלֵּוִי לֹא־נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלָה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם׃

פרשה יד :

¹ וְאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָחֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר נִחֲלוּ אוֹתָם אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ² בְּגוֹרַל נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לְתִשְׁעַת הַמַּטּוֹת
וַחֲצִי הַמַּטֶּה׃ ³ כִּי־נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלַת שְׁנֵי
הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְלַלְוִיִּם
לֹא־נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם׃ ⁴ כִּי־הָיוּ בְנֵי־יוֹסֵף
שְׁנֵי מַטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם וְלֹא־נָתְנוּ חֵלֶק
לַלְוִיִּם בָּאָרֶץ כִּי אִם־עָרִים לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם
לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם׃ ⁵ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחְלְקוּ
אֶת־הָאָרֶץ׃ ⁶ וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־יְהוּדָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־
יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה ׀ אִישׁ הָאֱלֹהִים עַל
אֹדוֹתַי וְעַל אֹדוֹתֶיךָ בְּקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ ⁷ בֶּן־
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בִּשְׁלֹחַ מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה
אֹתִי מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וָאָשֵׁב
אֹתוֹ דָּבָר כַּאֲשֶׁר עִם־לְבָבִי׃ ⁸ וְאַחַי אֲשֶׁר
עָלוּ עִמִּי הִמְסִיו אֶת־לֵב הָעָם וְאָנֹכִי
מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהָי׃ ⁹ וַיִּשָּׁבַע מֹשֶׁה
בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר
דָּרְכָה רַגְלְךָ בָּהּ לְךָ תִהְיֶה לְנַחֲלָה
וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי מִלֵּאתָ אַחֲרֵי
יְהוָה אֱלֹהָי׃ ¹⁰ וְעַתָּה הִנֵּה הֶחֱיָה
יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר זֶה אַרְבָּעִים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הָלַךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בֶּן־חָמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים
שָׁנָה׃ ¹¹ עוֹדֶנִּי הַיּוֹם חָזָק כַּאֲשֶׁר בְּיוֹם
שְׁלֹחַ אוֹתִי מֹשֶׁה כְּכֹחִי אָז וּכְכֹחִי עָתָּה
לַמִּלְחָמָה וְלָצֵאת וְלָבוֹא׃ ¹² וְעַתָּה
תְּנָה־לִּי אֶת־הָהָר הַזֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אַתָּה־שָׁמַעְתָּ בַיּוֹם הַהוּא
כִּי־עֲנָקִים שָׁם וְעָרִים גְּדֹלוֹת בְּצֻרוֹת אוּלַי
יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרַשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃

32 *Οὗτοι οὓς κατεκληρονόμησε Μωυσῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβὼθ Μωάβ, ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἀπ᾽ ἀνατολῶν.*

* * *

ΚΕΦ. ιδʹ.

1 ΚΑΙ *οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, οἷς κατεκληρονόμησαν αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.* 2 *Κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς,* 3 *Ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκε κλῆρον ἐν αὐτοῖς,* 4 *Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ δύο φυλαὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραΐμ· καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ γῇ τοῖς Λευίταις, ἀλλ᾽ ἢ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσι καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.* 5 *Ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐμέρισαν τὴν γῆν.* 6 *Καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλγάλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννῆ ὁ Κενεζαῖος Σὺ ἐπίστῃ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδης Βαρνή.* 7 *Τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Κάδης Βαρνὴ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν, καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ.* 8 *Οἱ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ᾽ ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι Κυρίῳ τῷ θεῷ μου.* 9 *Καὶ ὤμοσε Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων Ἡ γῆ ἐφ᾽ ἣν ἐπέβης σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.* 10 *Καὶ νῦν διέθρεψέ με Κύριος ὃν τρόπον εἶπε· τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος ἀφ᾽ οὗ ἐλάλησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν, καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν·* 11 *Ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὡσεὶ ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον.* 12 *Καὶ νῦν αἰτοῦμαί σε τὸ ὄρος τοῦτο, καθὰ εἶπε Κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· νῦν δὲ οἱ Ἐνακὶμ ἐκεῖ εἰσί, πόλεις ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι· ἐὰν οὖν Κύριος μετ᾽ ἐμοῦ ᾖ, ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύριος.*

32 Hanc possessionem divisit Moyses in campestribus Moab trans Jordanem contra Jericho ad orientalem plagam. 33 Tribui autem Levi non dedit possessionem: quoniam Dominus Deus Israel ipse est possessio ejus, ut locutus est illi.

CAPUT XIV.

1 Hoc est quod possederunt filii Israel in terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar sacerdos et Josue filius Nun, et principes familiarum per tribus Israel: 2 Sorte omnia dividentes, sicut præceperat Dominus in manu Moysi, novem tribubus, et dimidiæ tribui. 3 Duabus enim tribubus, et dimidiæ, dederat Moyses trans Jordanem possessionem: absque Levitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres suos: 4 Sed in eorum successerunt locum filii Joseph in duas divisi tribus, Manasse et Ephraim: nec acceperunt Levitæ aliam in terra partem, nisi urbes ad habitandum, et suburbana earum ad alenda jumenta et pecora sua. 5 Sicut præceperat Dominus Moysi, ita fecerunt filii Israel, et diviserunt terram. 6 Accesserunt itaque filii Juda ad Josue in Galgala, locutusque est ad eum Caleb filius Jephone Cenezæus: Nosti quid locutus sit Dominus ad Moysen hominem Dei de me et te in Cadesbarne. 7 Quadraginta annorum eram quando misit me Moyses famulus Domini de Cadesbarne, ut considerarem terram, nuntiavique ei quod mihi verum videbatur. 8 Fratres autem mei, qui ascenderant mecum, dissolverunt cor populi: et nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum. 9 Juravitque Moyses in die illo, dicens: Terra, quam calcavit pes tuus, erit possessio tua, et filiorum tuorum in æternum: quia secutus es Dominum Deum meum. 10 Concessit ergo Dominus vitam mihi, sicut pollicitus est usque in præsentem diem. Quadraginta et quinque anni sunt, ex quo locutus est Dominus verbum istud ad Moysen, quando ambulabat Israel per solitudinem: hodie octoginta quinque annorum sum, 11 Sic valens, ut eo valebam tempore quando ad explorandum missus sum: illius in me temporis fortitudo usque hodie perseverat, tam ad bellandum quam ad gradiendum. 12 Da ergo mihi montem istum, quem pollicitus est Dominus, te quoque audiente, in quo Enacim sunt, et urbes magnæ atque munitæ: si forte sit Dominus mecum, et potuero delere eos, sicut promisit mihi.

13 וַיְבָרְכֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב
בֶּן־יְפֻנֶּה לְנַחֲלָה׃ 14 עַל־כֵּן הָיְתָה־חֶבְרוֹן
לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 15 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנִים קִרְיַת
אַרְבַּע הָאָדָם הַגָּדוֹל בָּעֲנָקִים הוּא וְהָאָרֶץ
שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃

פרשה טו׃

1 וַיְהִי הַגּוֹרָל לְמַטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה
לְמִשְׁפְּחֹתָם אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם מִדְבַּר־צִן נֶגְבָּה
מִקְצֵה תֵימָן׃ 2 וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נֶגֶב
מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח מִן־הַלָּשֹׁן הַפֹּנֶה נֶגְבָּה׃
3 וְיָצָא אֶל־מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר
צִנָה וְעָלָה מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְעָבַר
חֶצְרוֹן וְעָלָה אַדָּרָה וְנָסַב הַקַּרְקָעָה׃
4 וְעָבַר עַצְמוֹנָה וְיָצָא נַחַל מִצְרַיִם וְהָיָה
תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל
נֶגֶב׃ 5 וּגְבוּל קֵדְמָה יָם הַמֶּלַח עַד־קְצֵה
הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה מִלְּשׁוֹן הַיָּם
מִקְצֵה הַיַּרְדֵּן׃ 6 וְעָלָה הַגְּבוּל בֵּית חָגְלָה
וְעָבַר מִצְּפוֹן לְבֵית הָעֲרָבָה וְעָלָה הַגְּבוּל
אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן׃ 7 וְעָלָה הַגְּבוּל ׀
דְּבִרָה מֵעֵמֶק עָכוֹר וְצָפוֹנָה פֹּנֶה אֶל־
הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר־נֹכַח לְמַעֲלֵה אֲדֻמִּים אֲשֶׁר
מִנֶּגֶב לַנָּחַל וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־מֵי עֵין־שֶׁמֶשׁ
וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו אֶל־עֵין רֹגֵל׃ 8 וְעָלָה
הַגְּבוּל גֵּי בֶן־הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִנֶּגֶב
הִיא יְרוּשָׁלָםִ וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־רֹאשׁ
הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵי־הִנֹּם יָמָּה אֲשֶׁר
בִּקְצֵה עֵמֶק־רְפָאִים צָפֹנָה׃ 9 וְתָאַר הַגְּבוּל
מֵרֹאשׁ הָהָר אֶל־מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ וְיָצָא
אֶל־עָרֵי הַר־עֶפְרוֹן וְתָאַר הַגְּבוּל בַּעֲלָה
הִיא קִרְיַת יְעָרִים׃ 10 וְנָסַב הַגְּבוּל
מִבַּעֲלָה יָמָּה אֶל־הַר שֵׂעִיר וְעָבַר אֶל־
כֶּתֶף הַר־יְעָרִים מִצָּפוֹנָה הִיא כְסָלוֹן
וְיָרַד בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְעָבַר תִּמְנָה׃ 11 וְיָצָא
הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף עֶקְרוֹן צָפוֹנָה וְתָאַר
הַגְּבוּל שִׁכְּרוֹנָה וְעָבַר הַר־הַבַּעֲלָה וְיָצָא
יַבְנְאֵל וְהָיוּ תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה׃
12 וּגְבוּל יָם הַיָּמָּה הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה
גְּבוּל בְּנֵי־יְהוּדָה סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם׃

13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε
Χεβρὼν τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφοννῆ υἱῷ Κενὲζ ἐν
κλήρῳ. 14 Διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρὼν τῷ
Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰεφοννῆ τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι
τῷ προστάγματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ. 15 Τὸ
δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν ἦν τὸ πρότερον πόλις
Ἀργόβ, μητρόπολις τῶν Ἐνακὶμ αὕτη· καὶ ἡ
γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

ΚΕΦ. ιεʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ
δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαίας,
ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Κάδης πρὸς λίβα.
2 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως
μέρους θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς, ἀπὸ τῆς λοφιᾶς
τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα· 3 Καὶ διαπορεύεται
ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβὶν, καὶ ἐκπε-
ριπορεύεται Σενά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ
Κάδης Βαρνή, καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρών, καὶ
προσαναβαίνει εἰς Σάραδα, καὶ ἐκπορεύεται τὴν
κατὰ δυσμὰς Κάδης, 4 Καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ
Σελμωνάν, καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγγος Αἰγύπτου,
καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν
θάλασσαν· τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβός.
5 Καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα
ἡ ἁλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν
ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ
ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου 6 Ἐπιβαίνει τὰ ὅρια
ἐπὶ Βαιθαγλαάμ, καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βοῤῥᾶ
ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ
λίθον Βαιὼν υἱοῦ Ῥουβήν· 7 Καὶ προσαναβαίνει
τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Ἀχὼρ,
καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγάλ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι
τῆς προσβάσεως Ἀδαμμίν, ἥ ἐστι κατὰ λίβα τῇ
φάραγγι, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς
τοῦ ἡλίου, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγὴ
Ῥωγήλ· 8 Καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα
Ἐννὸμ ἐπὶ νώτου τοῦ Ἰεβοὺς ἀπὸ λιβός, αὕτη
ἐστὶν Ἱερουσαλήμ, καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ
κορυφὴν ὄρους ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον φάραγγος
Ἐννὸμ πρὸς θαλάσσης, ἥ ἐστιν ἐκ μέρους γῆς
Ῥαφαῒν ἐπὶ βοῤῥᾶ· 9 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον
ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθώ,
καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρών, καὶ ἄξει τὸ
ὅριον εἰς Βάαλ, αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰαρίμ· 10 Καὶ
περιελεύσεται ὅριον ἀπὸ Βάαλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσὰρ ἐπὶ νώτου πόλιν
Ἰαρὶν ἀπὸ βοῤῥᾶ, αὕτη ἐστὶ Χασλών, καὶ καταβή-
σεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα·
11 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον κατὰ νώτου Ἀκκαρὼν
ἐπὶ βοῤῥᾶν, καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς Σοκχώθ,
καὶ παρελεύσεται ὅρια ἐπὶ λίβα, καὶ διεκβαλεῖ
ἐπὶ Λεβνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων
ἐπὶ θάλασσαν. 12 Καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ
θαλάσσης, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ· ταῦτα τὰ
ὅρια υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν.

13 Benedixitque ei Josue: et tradidit ei
Hebron in possessionem; 14 Atque ex eo fuit
Hebron Caleb filio Jephone Cenezæo usque in
præsentem diem: quia secutus est Dominum
Deum Israel. 15 Nomen Hebron ante
vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus
ibi inter Enacim situs est: et terra cessavit
a prœliis.

CAPUT XV.

1 Igitur sors filiorum Judæ per cognationes
suas ista fuit: A termino Edom, desertum
Sin contra meridiem, et usque ad extremam
partem australis plagæ; 2 Initium ejus a
summitate maris salsissimi, et a lingua ejus,
quæ respicit meridiem. 3 Egrediturque
contra ascensum Scorpionis, et pertransit in
Sina: ascenditque in Cadesbarne, et pervenit
in Esron, ascendens ad Addar, et circuiens
Carcaa, 4 Atque inde pertransiens in Ase-
mona, et perveniens ad torrentem Ægypti:
eruntque termini ejus mare magnum; hic erit
finis meridianæ plagæ. 5 Ab oriente vero erit
initium, mare salsissimum usque ad extrema
Jordanis: et ea quæ respiciunt ad aquilonem,
a lingua maris usque ad eumdem Jordanis
fluvium; 6 Ascenditque terminus in Beth
Hagla, et transit ab aquilone in Beth Araba:
ascendens ad lapidem Boen filii Ruben;
7 Et tendens usque ad terminos Debera de
valle Achor, contra aquilonem respiciens
Galgala, quæ est ex adverso ascensionis
Adommim, ab australi parte torrentis: tran-
sitque aquas, quæ vocantur Fons Solis: et
erunt exitus ejus ad Fontem Rogel; 8 Ascen-
ditque per convallem filii Ennom ex latere
Jebusæi ad meridiem, hæc est Jerusalem: et
inde se erigens ad verticem montis, qui est
contra Geennom ad occidentem in summitate
vallis Raphaim contra aquilonem; 9 Pertran-
sitque a vertice montis usque ad fontem aquæ
Nephtoa: et pervenit usque ad vicos montis
Ephron: inclinaturque in Baala, quæ est
Cariathiarim, id est, Urbs silvarum; 10 Et
circuit de Baala contra occidentem, usque ad
montem Seir: transitque juxta latus montis
Jarim ad aquilonem in Cheslon: et descendit
in Bethsames, transitque in Thamna; 11 Et
pervenit contra aquilonem partis Accaron ex
latere: inclinaturque Sechrona, et transit
montem Baala: pervenitque in Jebneel, et
magni maris contra occidentem fine con-
cluditur; 12 Hi sunt termini filiorum
Juda per circuitum in cognationibus suis.

13 וּלְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה נָתַן חֵלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־
יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת־קִרְיַת
אַרְבַּע אֲבִי הָעֲנָק הִיא חֶבְרוֹן׃ 14 וַיֹּרֶשׁ
מִשָּׁם כָּלֵב אֶת־שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֲנָק אֶת־שֵׁשַׁי
וְאֶת־אֲחִימַן וְאֶת־תַּלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק׃
15 וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל־יֹשְׁבֵי דְּבִר וְשֵׁם־דְּבִר
לְפָנִים קִרְיַת־סֵפֶר׃ 16 וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־
יַכֶּה אֶת־קִרְיַת־סֵפֶר וּלְכָדָהּ וְנָתַתִּי לוֹ אֶת־
עַכְסָה בִתִּי לְאִשָּׁה׃ 17 וַיִּלְכְּדָהּ עָתְנִיאֵל
בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתּוֹ
לְאִשָּׁה׃ 18 וַיְהִי׀ בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתֵהוּ לִשְׁאוֹל
מֵאֵת־אָבִיהָ שָׂדֶה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר
וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מַה־לָּךְ׃ 19 וַתֹּאמֶר תְּנָה־
לִּי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתָּנִי וְנָתַתָּה
לִי גֻּלֹּת מָיִם וַיִּתֶּן־לָהּ אֵת גֻּלֹּת עִלִּיּוֹת
וְאֵת גֻּלֹּת תַּחְתִּיּוֹת׃ 20 זֹאת נַחֲלַת
מַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 21 וַיִּהְיוּ
הֶעָרִים מִקְצֵה לְמַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־גְּבוּל
אֱדוֹם בַּנֶּגְבָּה קַבְצְאֵל וְעֵדֶר וְיָגוּר׃ 22 וְקִינָה
וְדִימוֹנָה וְעַדְעָדָה׃ 23 וְקֶדֶשׁ וְחָצוֹר וְיִתְנָן׃
24 זִיף וָטֶלֶם וּבְעָלוֹת׃ 25 וְחָצוֹר׀ חֲדַתָּה
וּקְרִיּוֹת חֶצְרוֹן הִיא חָצוֹר׃ 26 אֲמָם וּשְׁמַע
וּמוֹלָדָה׃ 27 וַחֲצַר גַּדָּה וְחֶשְׁמוֹן וּבֵית
פָּלֶט׃ 28 וַחֲצַר שׁוּעָל וּבְאֵר שֶׁבַע וּבִזְיוֹתְיָה׃
29 בַּעֲלָה וְעִיִּים וָעָצֶם׃ 30 וְאֶלְתּוֹלַד וּכְסִיל
וְחָרְמָה׃ 31 וְצִקְלַג וּמַדְמַנָּה וְסַנְסַנָּה׃
32 וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים וְעַיִן וְרִמּוֹן כָּל־עָרִים
עֶשְׂרִים וָתֵשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃ 33 בַּשְּׁפֵלָה
אֶשְׁתָּאוֹל וְצָרְעָה וְאַשְׁנָה׃ 34 וְזָנוֹחַ וְעֵין
גַּנִּים תַּפּוּחַ וְהָעֵינָם׃ 35 יַרְמוּת וַעֲדֻלָּם
שׂוֹכֹה וַעֲזֵקָה׃ 36 וְשַׁעֲרַיִם וַעֲדִיתַיִם
וְהַגְּדֵרָה וּגְדֵרֹתָיִם עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 37 צְנָן וַחֲדָשָׁה וּמִגְדַּל־
גָּד׃ 38 וְדִלְעָן וְהַמִּצְפֶּה וְיָקְתְאֵל׃ 39 לָכִישׁ
וּבָצְקַת וְעֶגְלוֹן׃ 40 וְכַבּוֹן וְלַחְמָס וְכִתְלִישׁ׃
41 וּגְדֵרוֹת בֵּית־דָּגוֹן וְנַעֲמָה וּמַקֵּדָה עָרִים
שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 42 לִבְנָה וָעֶתֶר
וְעָשָׁן׃ 43 וְיִפְתָּח וְאַשְׁנָה וּנְצִיב׃ 44 וּקְעִילָה
וְאַכְזִיב וּמָרֵאשָׁה עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃
45 עֶקְרוֹן וּבְנֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ׃ 46 מֵעֶקְרוֹן
וָיָמָּה כֹּל אֲשֶׁר עַל־יַד אַשְׁדּוֹד וְחַצְרֵיהֶן׃
47 אַשְׁדּוֹד בְּנוֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ עַזָּה בְּנוֹתֶיהָ
וַחֲצֵרֶיהָ עַד־נַחַל מִצְרָיִם וְהַיָּם הַגָּבוֹל וּגְבוּל׃

13 Καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφοννῆ ἔδωκε μερίδα ἐν
μέσῳ υἱῶν Ἰούδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβὸκ μητρόπολιν
Ἐνάκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρών. 14 Καὶ ἐξωλόθρευσεν
ἐκεῖθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ τοὺς τρεῖς υἱοὺς
Ἐνάκ, τὸν Σουσὶ καὶ Θολαμὶ καὶ τὸν Ἀχιμᾶ.
15 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα Δαβὶρ ἦν τὸ πρότερον
πόλις γραμμάτων. 16 Καὶ εἶπε Χάλεβ Ὃς ἂν
λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων
καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν
θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. 17 Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν
Γοθονιὴλ υἱὸς Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα. 18 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβου-
λεύσατο αὐτῷ λέγουσα Αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου
ἀγρόν· καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου· καὶ εἶπεν
αὐτῇ Χάλεβ Τί ἐστί σοι; 19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγὲβ δέδωκάς
με· δός μοι τὴν Βοτθανίς· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ
τὴν Γοναιθλὰν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γοναιθλὰν τὴν
κάτω. 20 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰούδα.
21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ
φυλῇ υἱῶν Ἰούδα ἐφ᾽ ὁρίων Ἐδὼμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου,
καὶ Βαισελεὴλ καὶ Ἀρὰ καὶ Ἀσώρ, 22 Καὶ Ἰκὰμ
καὶ Ῥεγμὰ καὶ Ἀρουήλ, 23 Καὶ Κάδης
καὶ Ἀσοριωναὶν καὶ Μαινὰμ, 24 Καὶ Βαλμαινὰν
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, 25 Καὶ αἱ πόλεις Ἀσερών,
αὕτη Ἀσώρ, 26 Καὶ Σὴν καὶ Σαλμαὰ καὶ Μω-
λαδᾶ, 27 Καὶ Σερὶ καὶ Βαιφαλάθ, 28 Καὶ
Χολασεωλὰ καὶ Βηρσαβεέ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν, 29 Βαλὰ καὶ Βακὼκ
καὶ Ἀσόμ, 30 Καὶ Ἐλβωυδὰδ καὶ Βαιθὴλ καὶ
Ἑρμᾶ, 31 Καὶ Σεκελὰκ καὶ Μαχαρὶμ καὶ Σεθεν-
νάκ, 32 Καὶ Λαβὼς καὶ Σαλὴ καὶ Ἐρωμώθ,
πόλεις εἰκοσιεννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 33 Ἐν τῇ
πεδινῇ Ἀσταὼλ καὶ Ῥάα καὶ Ἄσσα, 34 Καὶ
Ῥάμεν καὶ Τανὼ καὶ Ἰλουθὼθ καὶ Μαιανί, 35 Καὶ
Ἱερμοὺθ καὶ Ὀδολλὰμ καὶ Μεμβρὰ καὶ Σαωχὼ
καὶ Ἰαζηκά, 36 Καὶ Σακαρὶμ καὶ Γάδηρα καὶ
αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς, πόλεις δεκατέσσαρες καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν· 37 Σεννὰ καὶ Ἀδασὰν καὶ Μαγα-
δαλγάδ, 38 Καὶ Δαλὰδ καὶ Μασφὰ καὶ Ἰαχαρεήλ,
39 Καὶ Βασηδὼθ καὶ Ἰδεαδαλέα, 40 Καὶ Χαβρὰ
καὶ Μαχὲς καὶ Μααχώς, 41 Καὶ Γεδδὼρ καὶ
Βαγαδιὴλ καὶ Νωμὰν καὶ Μαχηδάν, πόλεις ἑξκαί-
δεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 42 Λεβνὰ καὶ Ἰθὰκ
καὶ Ἀνώχ, 43 Καὶ Ἰανὰ καὶ Νασίβ, 44 Καὶ
Κειλὰμ καὶ Ἀκιεζὶ καὶ Κεζὶβ καὶ Βαθησὰρ καὶ
Αἰλώμ, πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 45 Ακ-
καρὼν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν·
46 Ἀπὸ Ἀκκαρὼν Γεμνά· καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶ
πλησίον Ἀσηδὼθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 47 Ἀσιεδὼθ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς· Γάζα καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάῤ-
ῥου Αἰγύπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει·

13 Caleb vero filio Jephone dedit partem in
medio filiorum Juda, sicut præceperat ei
Dominus: Cariath Arbe patris Enac, ipsa est
Hebron. 14 Delevitque ex ea Caleb tres filios
Enac, Sesai et Ahiman et Tholmai de stirpe
Enac. 15 Atque inde conscendens venit ad
habitatores Dabir, quæ prius vocabatur Cariath
Sepher, id est, Civitas litterarum. 16 Dixitque
Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, et
ceperit eam, dabo ei Axam filiam meam
uxorem. 17 Cepitque eam Othoniel filius
Cenez frater Caleb junior: deditque ei Axam
filiam suam uxorem. 18 Quæ, cum pergerent
simul, suasa est a viro suo ut peteret a patre
suo agrum, suspiravitque ut sedebat in asino.
Cui Caleb: Quid habes, inquit? 19 At illa
respondit: Da mihi benedictionem: Terram
australem et arentem dedisti mihi, junge et
irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguum
superius et inferius. 20 Hæc est possessio
tribus filiorum Juda per cognationes suas.
21 Erantque civitates ab extremis partibus
filiorum Juda juxta terminos Edom a meridie:
Cabseel et Eder et Jagur, 22 Et Cyna et
Dimona et Adada, 23 Et Cades et Asor et
Jethnam, 24 Ziph et Telem et Baloth,
25 Asor nova et Carioth, Hesron, hæc est Asor,
26 Amam, Sama, et Molada, 27 Et Asergadda
et Hassemon et Bethpheet, 28 Et Hasersual
et Bersabee et Baziothia, 29 Et Baala et Iim
et Esem, 30 Et Eltholad et Cesil et Harma,
31 Et Siceleg et Medemena et Sensenna,
32 Lebaoth et Selim et Aen et Remmon, omnes
civitates viginti novem, et villæ earum.
33 In campestribus vero: Estaol et Sarea et
Asena, 34 Et Zanoe et Engannim et Taphua
et Enaim, 35 Et Jerimoth et Adullam, Socho
et Azeca, 36 Et Saraim et Adithaim et Gedera
et Gederothaim: urbes quatuordecim, et villæ
earum. 37 Sanan et Hadassa et Magdalgad,
38 Delean et Masepha et Jecthel, 39 Lachis
et Bascath et Eglon, 40 Chebbon et Leheman
et Cethlis, 41 Et Gideroth et Bethdagon et
Naama et Maceda: civitates sedecim, et
villæ earum. 42 Labana et Ether et Asan,
43 Jephtha et Esna et Nesib, 44 Et Ceila
et Achzib et Maresa: civitates novem, et villæ
earum. 45 Accaron cum vicis et villulis suis.
46 Ab Accaron usque ad mare: omnia quæ
vergunt ad Azotum et viculos ejus. 47 Azotus
cum vicis et villulis suis. Gaza cum
vicis et villulis suis, usque ad torrentem
Ægypti, et mare magnum terminus ejus.

48 וּבָהָר שָׁמִיר וְיַתִּיר וְשׂוֹכֹה׃ 49 וְדַנָּה
וְקִרְיַת־סַנָּה הִיא דְבִר׃ 50 וַעֲנָב וְאֶשְׁתְּמֹה
וְעָנִים׃ 51 וְגֹשֶׁן וְחֹלֹן וְגִלֹה עָרִים אַחַת־
עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 52 אֲרַב וְדוּמָה
וְאֶשְׁעָן׃ 53 וְיָנִים וּבֵית־תַּפּוּחַ וַאֲפֵקָה׃
54 וְחֻמְטָה וְקִרְיַת אַרְבַּע הִיא חֶבְרוֹן
וְצִיעֹר עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃ 55 מָעוֹן ׀
כַּרְמֶל וָזִיף וְיוּטָּה׃ 56 וְיִזְרְעֶאל וְיָקְדְעָם
וְזָנוֹחַ׃ 57 הַקַּיִן גִּבְעָה וְתִמְנָה עָרִים
עֶשֶׂר וְחַצְרֵיהֶן׃ 58 חַלְחוּל בֵּית־צוּר
וּגְדוֹר׃ 59 וּמַעֲרָת וּבֵית־עֲנוֹת וְאֶלְתְּקֹן
עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן׃ 60 קִרְיַת־בַּעַל
הִיא קִרְיַת יְעָרִים וְהָרַבָּה עָרִים שְׁתַּיִם
וְחַצְרֵיהֶן׃ 61 בַּמִּדְבָּר בֵּית הָעֲרָבָה
מִדִּין וּסְכָכָה׃ 62 וְהַנִּבְשָׁן וְעִיר־הַמֶּלַח
וְעֵין גֶּדִי עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן׃
63 וְאֶת־הַיְבוּסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לֹא־יָכְלוּ
בְנֵי־יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי
אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלִַם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃

פרשה טז׃

1 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל לִבְנֵי יוֹסֵף מִיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ
לְמֵי יְרִיחוֹ מִזְרָחָה הַמִּדְבָּר עֹלֶה מִירִיחוֹ
בָּהָר בֵּית־אֵל׃ 2 וְיָצָא מִבֵּית־אֵל לוּזָה
וְעָבַר אֶל־גְּבוּל הָאַרְכִּי עֲטָרוֹת׃ 3 וְיָרַד
יָמָּה אֶל־גְּבוּל הַיַּפְלֵטִי עַד־גְּבוּל בֵּית־חֹרוֹן
תַּחְתּוֹן וְעַד־גָּזֶר וְהָיוּ תֹצְאֹתָו יָמָּה׃
4 וַיִּנְחֲלוּ בְנֵי־יוֹסֵף מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ 5 וַיְהִי
גְּבוּל בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיְהִי גְּבוּל
נַחֲלָתָם מִזְרָחָה עַטְרוֹת אַדָּר עַד־בֵּית
חֹרוֹן עֶלְיוֹן׃ 6 וְיָצָא הַגְּבוּל הַיָּמָּה
הַמִּכְמְתָת מִצָּפוֹן וְנָסַב הַגְּבוּל מִזְרָחָה
תַּאֲנַת שִׁלֹה וְעָבַר אוֹתוֹ מִמִּזְרַח יָנוֹחָה׃
7 וְיָרַד מִיָּנוֹחָה עֲטָרוֹת וְנַעֲרָתָה וּפָגַע
בִּירִיחוֹ וְיָצָא הַיַּרְדֵּן׃ 8 מִתַּפּוּחַ יֵלֵךְ הַגְּבוּל
יָמָּה נַחַל קָנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה זֹאת
נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
9 וְהֶעָרִים הַמִּבְדָּלוֹת לִבְנֵי אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ
נַחֲלַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה כָּל־הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃
10 וְלֹא הוֹרִישׁוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגָזֶר
וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב אֶפְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וַיְהִי לְמַס־עֹבֵד׃

48 Καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαμὶρ καὶ Ἰεθὲρ καὶ Σωχὰ,
49 Καὶ Ῥεννὰ καὶ πόλις γραμμάτων, αὕτη
Δαβὶρ, 50 Καὶ Ἀνὼν καὶ Ἒς καὶ Μὰν καὶ
Αἰσὰμ, 51 Καὶ Γοσὸμ καὶ Χαλοὺ καὶ Χαννὰ
καὶ Γηλὼμ, πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
52 Αἰρὲμ καὶ Ῥεμνὰ καὶ Σομὰ, 53 Καὶ Ἰεμαῒν
καὶ Βαιθαχοὺ καὶ Φακουὰ, 54 Καὶ Εὐμὰ καὶ
πόλις Ἀρβὸκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν, καὶ Σωραὶθ,
πόλεις ἐννέα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν· 55 Μαὼρ
καὶ Χερμὲλ καὶ Ὀζὶβ καὶ Ἰτὰν, 56 Καὶ Ἰαριὴλ
καὶ Ἀρικὰμ καὶ Ζακαναῒμ, 57 Καὶ Γαβαὰ καὶ
Θαμναθὰ, πόλεις ἐννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
58 Ἀλοὺλ καὶ Βηθσοὺρ καὶ Γεδὼρ, 59 Καὶ
Μαγαρὼθ καὶ Βαιθανὰμ καὶ Θεκοὺμ, πόλεις ἓξ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· Θεκὼ καὶ Ἐφραθὰ, αὕτη
ἐστὶ Βαιθλεὲμ, καὶ Φαγὼρ καὶ Αἰτὰν καὶ Κουλὸν
καὶ Τατὰμ καὶ Θωβὴς καὶ Καρὲμ καὶ Γαλὲμ καὶ
Θεθὴρ καὶ Μανοχὼ, πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν· 60 Καριὰθ Βαὰλ, αὕτη ἡ πόλις
Ἰαρὶμ, καὶ Σωθηβὰ, πόλεις δύο καὶ αἱ ἐπαύλεις
αὐτῶν· 61 Καὶ Βαδδαργεὶς καὶ Θαραβαὰμ καὶ
Αἰνὼν 62 Καὶ Αἰοχιοζὰ καὶ Ναφλαζὼν, καὶ
αἱ πόλεις Σαδὼν καὶ Ἀγκάδης, πόλεις ἑπτὰ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 63 Καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος
κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν
οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἀπολέσαι αὐτούς· καὶ κατῴκησαν
οἱ Ἰεβουσαῖοι ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

ΚΕΦ. ιϛʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ
ἀναβήσεται ἀπὸ Ἱεριχὼ εἰς τὴν ὀρεινὴν τὴν
ἔρημον εἰς Βαιθὴλ Λουζὰ, 2 Καὶ ἐξελεύσεται
εἰς Βαιθὴλ, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ
Ἀχαταρωθὶ, 3 Καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἐπὶ τὰ ὅρια Ἀπταλὶμ ἕως τῶν ὁρίων Βαιθωρὼν
τὴν κάτω, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν
θάλασσαν. 4 Καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ,
Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ. 5 Καὶ ἐγενήθη ὅρια
υἱῶν Ἐφραῒμ κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη
τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπ᾽ ἀνατολῶν
Ἀταρὼθ καὶ Ἐρὼκ ἕως Βαιθωρὼν τὴν ἄνω
καὶ Γαζαρά. 6 Καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν
θάλασσαν εἰς Ἰκασμὼν ἀπὸ βοῤῥᾶ Θερμὰ,
περιελεύσεται ἐπ᾽ ἀνατολὰς εἰς Θηνασὰ καὶ
Σελλὴς, καὶ παρελεύσεται ἀπ᾽ ἀνατολῶν εἰς
Ἰανωκὰ 7 Καὶ εἰς Μαχὼ καὶ Ἀταρὼθ, καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν· καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἱεριχὼ, καὶ
διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. 8 Καὶ ἀπὸ Ταφοὺ
πορεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανὰ,
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν· αὕτη
ἡ κληρονομία φυλῆς Ἐφραῒμ κατὰ δήμους αὐτῶν.
9 Καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς
Ἐφραῒμ ἀνὰ μέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασσῆ,
πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 10 Καὶ
οὐκ ἀπώλεσεν Ἐφραῒμ τὸν Χαναναῖον τὸν
κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ· καὶ κατῴκει ὁ Χαναναῖος
ἐν τῷ Ἐφραῒμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως
ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ τοὺς
Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν Γαζὲρ ἐξεκέντησαν· καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

48 Et in monte: Samir et Jether et Socoth.
49 Et Danna et Cariathsenna, hæc est Dabir:
50 Anab et Istemo et Anim, 51 Gosen et Olon
et Gilo: civitates undecim, et villæ earum.
52 Arab et Ruma et Esaan, 53 Et Janum et
Beththaphua et Apheca, 54 Athmatha, et
Cariath Arbe, hæc est Hebron, et Sior: civita-
tes novem, et villæ earum. 55 Maon et Carmel
et Ziph et Jota, 56 Jezrael et Jucadam et
Zanoe, 57 Accain, Gabaa, et Thamna: civi-
tates decem, et villæ earum. 58 Halhul, et
Bessur, et Gedor, 59 Mareth, et Bethanoth,
et Eltecon: civitates sex, et villæ earum.
60 Cariathbaal, hæc est Cariathiarim urbs
silvarum, et Arebba: civitates duæ, et villæ
earum. 61 In deserto Betharaba, Meddin, et
Sachacha, 62 Et Nebsan, et civitas salis, et
Engaddi: civitates sex, et villæ earum.
63 Jebusæum autem habitatorem Jerusalem
non potuerunt filii Juda delere: habitavitque
Jebusæus cum filiis Juda in Jerusalem usque
in præsentem diem.

CAPUT XVI.

1 Cecidit quoque sors filiorum Joseph, ab
Jordane contra Jericho et aquas ejus ab oriente:
solitudo quæ ascendit de Jericho ad montem
Bethel: 2 Et egreditur de Bethel Luza:
transitque terminum Archi, Atharoth: 3 Et
descendit ad occidentem juxta terminum
Jephleti, usque ad terminos Beth horon in-
ferioris, et Gazer: finiunturque regiones ejus
mari magno: 4 Possederuntque filii Joseph
Manasses et Ephraim. 5 Et factus est termi-
nus filiorum Ephraim per cognationes suas:
et possessio eorum contra orientem Atharoth
Addar usque Beth horon superiorem. 6 Egre-
diunturque confinia in mare: Machmethath
vero aquilonem respicit, et circuit terminos
contra orientem in Thanathselo: et pertransit
ab oriente Janoe: 7 Descenditque de Janoe in
Atharoth et Naaratha: et pervenit in Jericho,
egrediturque ad Jordanem. 8 De Taphua
pertransit contra mare in Vallem arundineti,
suntque egressus ejus in mare salsissimum:
hæc est possessio tribus filiorum Ephraim per
familias suas. 9 Urbesque separatæ sunt filiis
Ephraim in medio possessionis filiorum
Manasse, et villæ earum. 10 Et non
interfecerunt filii Ephraim Chananæum, qui
habitabat in Gazer: habitavitque Chananæus
in medio Ephraim usque in diem hanc
tributarius.

פרשה יז׃

1 וַיְהִי הַגּוֹרָל לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה כִּי־הוּא
בְּכוֹר יוֹסֵף לְמָכִיר בְּכוֹר מְנַשֶּׁה אֲבִי
הַגִּלְעָד כִּי הוּא הָיָה אִישׁ מִלְחָמָה וַיְהִי־
לוֹ הַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃ 2 וַיְהִי לִבְנֵי מְנַשֶּׁה
הַנּוֹתָרִים לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנֵי אֲבִיעֶזֶר וְלִבְנֵי־
חֵלֶק וְלִבְנֵי אַשְׂרִיאֵל וְלִבְנֵי־שֶׁכֶם וְלִבְנֵי־
חֵפֶר וְלִבְנֵי שְׁמִידָע אֵלֶּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה
בֶּן־יוֹסֵף הַזְּכָרִים לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 3 וְלִצְלָפְחָד
בֶּן־חֵפֶר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחְלָה וְנֹעָה חָגְלָה מִלְכָּה
וְתִרְצָה׃ 4 וַתִּקְרַבְנָה לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי ׀ יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְלִפְנֵי הַנְּשִׂיאִים
לֵאמֹר יְהוָה צִוָּה אֶת־מֹשֶׁה לָתֶת־לָנוּ
נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵינוּ וַיִּתֵּן לָהֶם אֶל־פִּי
יְהוָה נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶן׃ 5 וַיִּפְּלוּ
חַבְלֵי־מְנַשֶּׁה עֲשָׂרָה לְבַד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד
וְהַבָּשָׁן אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃ 6 כִּי בְּנוֹת
מְנַשֶּׁה נָחֲלוּ נַחֲלָה בְּתוֹךְ בָּנָיו וְאֶרֶץ
הַגִּלְעָד הָיְתָה לִבְנֵי מְנַשֶּׁה הַנּוֹתָרִים׃
7 וַיְהִי גְבוּל־מְנַשֶּׁה מֵאָשֵׁר הַמִּכְמְתָת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי שְׁכֶם וְהָלַךְ הַגְּבוּל אֶל־
הַיָּמִין אֶל־יֹשְׁבֵי עֵין תַּפּוּחַ׃ 8 לִמְנַשֶּׁה
הָיְתָה אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל־גְּבוּל מְנַשֶּׁה
לִבְנֵי אֶפְרָיִם׃ 9 וְיָרַד הַגְּבוּל נַחַל קָנָה
נֶגְבָּה לַנַּחַל עָרִים הָאֵלֶּה לְאֶפְרַיִם בְּתוֹךְ
עָרֵי מְנַשֶּׁה וּגְבוּל מְנַשֶּׁה מִצְּפוֹן לַנַּחַל
וַיְהִי תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃ 10 נֶגְבָּה לְאֶפְרַיִם
וְצָפוֹנָה לִמְנַשֶּׁה וַיְהִי הַיָּם גְּבוּלוֹ וּבְאָשֵׁר
יִפְגְּעוּן מִצָּפוֹן וּבְיִשָּׂשכָר מִמִּזְרָח׃ 11 וַיְהִי
לִמְנַשֶּׁה בְּיִשָּׂשכָר וּבְאָשֵׁר בֵּית־שְׁאָן
וּבְנוֹתֶיהָ וְיִבְלְעָם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי דֹאר
וּבְנוֹתֶיהָ וְיֹשְׁבֵי עֵין־דֹּר וּבְנוֹתֶיהָ וְיֹשְׁבֵי
תַעְנַךְ וּבְנֹתֶיהָ וְיֹשְׁבֵי מְגִדּוֹ וּבְנוֹתֶיהָ
שְׁלֹשֶׁת הַנָּפֶת׃ 12 וְלֹא יָכְלוּ בְּנֵי מְנַשֶּׁה
לְהוֹרִישׁ אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וַיּוֹאֶל הַכְּנַעֲנִי
לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃ 13 וַיְהִי כִּי חָזְקוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי לָמַס
וְהוֹרֵשׁ לֹא הוֹרִישׁוֹ׃ 14 וַיְדַבְּרוּ בְּנֵי
יוֹסֵף אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר מַדּוּעַ נָתַתָּה לִּי
נַחֲלָה גּוֹרָל אֶחָד וְחֶבֶל אֶחָד וַאֲנִי עַם
רָב עַד אֲשֶׁר עַד־כֹּה בֵּרְכַנִי יְהוָה׃

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ,
ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσήφ, τῷ Μαχὶρ
πρωτοτόκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαάδ, ἀνὴρ γὰρ
πολεμιστὴς ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ
Βασανίτιδι. 2 Καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ
τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἰεζὶ
καὶ τοῖς υἱοῖς Κελὲζ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιὴλ καὶ
τοῖς υἱοῖς Συχὲμ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρὶμ καὶ
τοῖς υἱοῖς Ὀφέρ· οὗτοι ἄρσενες κατὰ δήμους
αὐτῶν. 3 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφὲρ οὐκ ἦσαν
αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαάδ· Μααλὰ καὶ
Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά. 4 Καὶ
ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ
ἐναντίον Ἰησοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων
λέγουσαι Ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ
δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος
Κυρίου κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς
αὐτῶν. 5 Καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ
Ἀνάσσα, καὶ πεδίον Λαβὲκ ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ
ἥ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· 6 Ὅτι θυγατέρες
υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονόμησαν κλῆρον ἐν μέσῳ
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγενήθη
τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς καταλελειμμένοις.
7 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Μανασσῆ Δηλανάθ, ἥ
ἐστι κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἀνάθ, καὶ πορεύεται
ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασσὶβ ἐπὶ πηγὴν
Θαφθώθ. 8 Τῷ Μανασσῇ ἔσται, καὶ Θαφὲθ ἐπὶ
τῶν ὁρίων Μανασσῆ τοῖς υἱοῖς Ἐφραΐμ. 9 Καὶ
καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ φάραγγα Καρανὰ ἐπὶ
λίβα κατὰ φάραγγα Ἰαριὴλ τερέμινθος τῷ
Ἐφραΐμ ἀνὰ μέσον πόλεως Μανασσῆ· καὶ ὅρια
Μανασσῆ ἐπὶ τὸν βοῤῥᾶν εἰς τὸν χειμάῤῥουν·
καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα 10 Ἀπὸ
λιβὸς τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ βοῤῥᾶν Μανασσῇ·
καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὅρια αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ Ἀσὴβ
συνάψουσιν ἐπὶ βοῤῥᾶν, καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἀπὸ
ἀνατολῶν. 11 Καὶ ἔσται Μανασσῇ ἐν Ἰσσάχαρ
καὶ ἐν Ἀσὴρ Βαιθσὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ
τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς,
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδὼ καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς Μαφετὰ καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς. 12 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ
ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἤρχετο ὁ
Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. 13 Καὶ
ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ
ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους, ἐξολοθρεῦσαι
δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξωλόθρευσαν. 14 Ἀντεῖπαν δὲ
οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ τῷ Ἰησοῖ λέγοντες Διὰ τί ἐκληρο-
νόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἕνα καὶ σχοίνισμα ἕν;
ἐγὼ δὲ λαὸς πολύς εἰμι, καὶ ὁ θεὸς εὐλόγησέ με.

CAPUT XVII.

1 Cecidit autem sors tribui Manasse (ipse
enim est primogenitus Joseph): Machir primo-
genito Manasse patri Galaad, qui fuit vir
pugnator, habuitque possessionem Galaad et
Basan: 2 Et reliquis filiorum Manasse juxta
familias suas, filiis Abiezer, et filiis Helec, et
filiis Esriel, et filiis Sechem, et filiis Hepher, et
filiis Semida: isti sunt filii Manasse filii Joseph,
mares, per cognationes suas. 3 Salphaad
vero filio Hepher filii Galaad filii Machir
filii Manasse, non erant filii, sed solæ filiæ:
quarum ista sunt nomina, Maala et Noa et
Hegla et Melcha et Thersa. 4 Veneruntque
in conspectu Eleazari sacerdotis, et Josue filii
Nun, et principum, dicentes: Dominus præ-
cepit per manum Moysi, ut daretur nobis
possessio in medio fratrum nostrorum. Dedit-
que eis juxta imperium Domini possessionem
in medio fratrum patris earum. 5 Et ceciderunt
funiculi Manasse, decem, absque terra Galaad
et Basan trans Jordanem. 6 Filiæ enim
Manasse possederunt hereditatem in medio
filiorum ejus. Terra autem Galaad cecidit in
sortem filiorum Manasse qui reliqui erant.
7 Fuitque terminus Manasse ab Aser,
Machmethath quæ respicit Sichem: et egredi-
tur ad dextram juxta habitatores fontis
Taphuæ. 8 Etenim in sorte Manasse ceciderat
terra Taphuæ, quæ est juxta terminos Manasse
filiorum Ephraim. 9 Descenditque terminus
Vallis arundineti in meridiem torrentis civita-
tum Ephraim, quæ in medio sunt urbium
Manasse: terminus Manasse ab aquilone
torrentis, et exitus ejus pergit ad mare:
10 Ita ut possessio Ephraim sit ab austro, et
ab aquilone Manasse, et utramque claudat mare,
et conjungantur sibi in tribu Aser ab aquilone,
et in tribu Issachar ab oriente. 11 Fuitque
hereditas Manasse in Issachar et in Aser,
Bethsan et viculi ejus, et Jeblaam cum viculis
suis, et habitatores Dor cum oppidis suis,
habitatores quoque Endor cum viculis suis:
similiterque habitatores Thenac cum viculis
suis, et habitatores Mageddo cum viculis suis,
et tertia pars urbis Nopheth. 12 Nec potuerunt
filii Manasse has civitates subvertere, sed
cœpit Chananæus habitare in terra sua.
13 Postquam autem convaluerunt filii
Israel, subjecerunt Chananæos, et fecerunt
sibi tributarios, nec interfecerunt eos.
14 Locutique sunt filii Joseph ad Josue, et
dixerunt: Quare dedisti mihi possessionem
sortis et funiculi unius, cum sim tantæ
multitudinis, et benedixerit mihi Dominus?

יהושע יז יח

15 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אִם־עַם־רַב אַתָּה
עֲלֵה לְךָ הַיַּעְרָה וּבֵרֵאתָ לְךָ שָׁם בְּאֶרֶץ
הַפְּרִזִּי וְהָרְפָאִים כִּי־אָץ לְךָ הַר־אֶפְרָיִם׃
16 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יוֹסֵף לֹא־יִמָּצֵא לָנוּ הָהָר
וְרֶכֶב בַּרְזֶל בְּכָל־הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ
הָעֵמֶק לַאֲשֶׁר בְּבֵית־שְׁאָן וּבְנוֹתֶיהָ וְלַאֲשֶׁר
בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃ 17 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בֵּית
יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם וְלִמְנַשֶּׁה לֵאמֹר עַם־רַב אַתָּה
וְכֹחַ גָּדוֹל לָךְ לֹא־יִהְיֶה לְךָ גּוֹרָל אֶחָד׃
18 כִּי הַר יִהְיֶה־לָּךְ כִּי־יַעַר הוּא וּבֵרֵאתוֹ
וְהָיָה לְךָ תֹּצְאֹתָיו כִּי־תוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי
כִּי רֶכֶב בַּרְזֶל לוֹ כִּי חָזָק הוּא׃

פרשה יח׃

1 וַיִּקָּהֲלוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁלֹה
וַיַּשְׁכִּינוּ שָׁם אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה
לִפְנֵיהֶם׃ 2 וַיִּוָּתְרוּ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא־חָלְקוּ אֶת־נַחֲלָתָם שִׁבְעָה שְׁבָטִים׃
3 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־אָנָה
אַתֶּם מִתְרַפִּים לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם׃
4 הָבוּ לָכֶם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים לַשָּׁבֶט וְאֶשְׁלָחֵם
וְיָקֻמוּ וְיִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ וְיִכְתְּבוּ אוֹתָהּ לְפִי
נַחֲלָתָם וְיָבֹאוּ אֵלָי׃ 5 וְהִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ
לְשִׁבְעָה חֲלָקִים יְהוּדָה יַעֲמֹד עַל־גְּבוּלוֹ
מִנֶּגֶב וּבֵית יוֹסֵף יַעַמְדוּ עַל־גְּבוּלָם
מִצָּפוֹן׃ 6 וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת־הָאָרֶץ שִׁבְעָה
חֲלָקִים וַהֲבֵאתֶם אֵלַי הֵנָּה וְיָרִיתִי לָכֶם
גּוֹרָל פֹּה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 7 כִּי
אֵין־חֵלֶק לַלְוִיִּם בְּקִרְבְּכֶם כִּי־כְהֻנַּת יְהוָה
נַחֲלָתוֹ וְגָד וּרְאוּבֵן וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה
לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה אֲשֶׁר
נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃ 8 וַיָּקֻמוּ
הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַהֹלְכִים
לִכְתֹּב אֶת־הָאָרֶץ לֵאמֹר לְכוּ וְהִתְהַלְּכוּ
בָאָרֶץ וְכִתְבוּ אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלַי וּפֹה
אַשְׁלִיךְ לָכֶם גּוֹרָל לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלֹה׃
9 וַיֵּלְכוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעַבְרוּ בָאָרֶץ וַיִּכְתְּבוּהָ
לֶעָרִים לְשִׁבְעָה חֲלָקִים עַל־סֵפֶר וַיָּבֹאוּ
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה׃ 10 וַיַּשְׁלֵךְ
לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרָל בְּשִׁלֹה לִפְנֵי יְהוָה
וַיְחַלֶּק־שָׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאָרֶץ לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם׃ 11 וַיַּעַל גּוֹרַל
מַטֵּה בְנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיֵּצֵא גְּבוּל
גּוֹרָלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף׃

ΙΗΣΟΥΣ, ιζ′, ιη′.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς Εἰ λαὸς πολὺς
εἶ, ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῷ,
εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ. 16 Καὶ
εἶπαν Οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ·
καὶ ἵππος ἐπίλεκτος καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ
τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσὰν καὶ ἐν ταῖς
κώμαις αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ. 17 Καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσὴφ Εἰ λαὸς πολὺς
εἶ καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κλῆρος
εἷς. 18 Ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι, ὅτι δρυμός
ἐστι, καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτόν, καὶ ἔσται σοι· καὶ
ὅταν ἐξολοθρεύσῃς τὸν Χαναναῖον, ὅτι ἵππος
ἐπίλεκτος αὐτῷ ἐστί· σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιη′

1 ΚΑΙ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ἰσραὴλ εἰς Σηλώ, καὶ ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ᾽ αὐτῶν.
2 Καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἳ οὐκ
ἐκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί. 3 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ Ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρο-
νομῆσαι τὴν γῆν ἣν ἔδωκε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν;
4 Δότε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας τρεῖς ἐκ φυλῆς, καὶ
ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν, καὶ διαγραψά-
τωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου καθὰ δεήσει διελεῖν
αὐτήν, καὶ διήλθοσαν πρὸς αὐτόν, 5 Καὶ διεῖλεν
αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας· Ἰούδας στήσεται αὐτοῖς ὅριον
ἀπὸ λιβός, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ στήσονται αὐτοῖς
ἀπὸ βοῤῥᾶ. 6 Ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ
μερίδας καὶ ἐνέγκατε ὧδε πρὸς μέ, καὶ ἐξοίσω
ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
7 Οὐ γάρ ἐστι μερὶς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν,
ἱερατεία γὰρ Κυρίου μερὶς αὐτοῦ· καὶ Γὰδ καὶ
Ῥουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐλάβοσαν
τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ᾽
ἀνατολῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς
Κυρίου. 8 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν·
καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευο-
μένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων Πορεύεσθε
καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν, καὶ παραγενήθητε
πρὸς μέ, καὶ ὧδε ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι
Κυρίου ἐν Σηλώ. 9 Καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐχωρο-
βάτησαν τὴν γῆν, καὶ εἴδοσαν αὐτήν, καὶ ἔγραψαν
αὐτὴν κατὰ πόλεις ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ
ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν. 10 Καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς
Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλὼ ἔναντι Κυρίου. 11 Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμὶν πρῶτος κατὰ δή-
μους αὐτῶν· καὶ ἐξῆλθεν ὅρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀνὰ
μέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

JOSUE, XVII. XVIII.

15 Ad quos Josue ait: Si populus multus es,
ascende in silvam, et succide tibi spatia in terra
Pherezæi et Raphaim: quia angusta est tibi
possessio montis Ephraim. 16 Cui responde-
runt filii Joseph: Non poterimus ad montana
conscendere, cum ferreis curribus utantur
Chananæi, qui habitant in terra campestri, in
qua sitæ sunt Bethsan cum viculis suis, et
Jezrael mediam possidens vallem. 17 Dixitque
Josue ad domum Joseph, Ephraim et Manasse:
Populus multus es, et magnæ fortitudinis, non
habebis sortem unam, 18 Sed transibis ad
montem, et succides tibi, atque purgabis ad
habitandum spatia: et poteris ultra procedere
cum subverteris Chananæum, quem dicis
ferreos habere currus, et esse fortissimum.

CAPUT XVIII.

1 Congregatique sunt omnes filii Israel in
Silo, ibique fixerunt tabernaculum testimonii,
et fuit eis terra subjecta. 2 Remanserant
autem filiorum Israel septem tribus, quæ
necdum acceperant possessiones suas. 3 Ad
quos Josue ait: Usquequo marcetis ignavia, et
non intratis ad possidendam terram, quam
Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis?
4 Eligite de singulis tribubus ternos viros, ut
mittam eos, et pergant atque circumeant
terram, et describant eam juxta numerum
uniuscujusque multitudinis: referantque ad
me quod descripserint. 5 Dividite vobis terram
in septem partes: Judas sit in terminis suis
ab australi plaga, et domus Joseph ab aquilone;
6 Mediam inter hos terram in septem partes
describite: et huc venietis ad me, ut coram
Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem:
7 Quia non est inter vos pars Levitarum, sed
sacerdotium Domini est eorum hereditas. Gad
autem et Ruben, et dimidia tribus Manasse,
jam acceperant possessiones suas trans Jorda-
nem ad orientalem plagam: quas dedit eis
Moyses famulus Domini. 8 Cumque surrexis-
sent viri, ut pergerent ad describendam terram,
præcepit eis Josue, dicens: Circuite terram, et
describite eam, ac revertimini ad me: ut hic
coram Domino, in Silo, mittam vobis sortem.
9 Itaque perrexerunt: et lustrantes eam, in
septem partes diviserunt, scribantes in volu-
mine. Reversique sunt ad Josue in castra Silo.
10 Qui misit sortes coram Domino in Silo,
divisitque terram filiis Israel in septem
partes. 11 Et ascendit sors prima filiorum
Benjamin per familias suas, ut possiderent
terram inter filios Juda et filios Joseph.

12 וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־
הַיַּרְדֵּן וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף יְרִיחוֹ
מִצָּפוֹן וְעָלָה בָהָר יָמָּה וְהָיָה תֹּצְאֹתָיו
מִדְבַּרָה בֵּית אָוֶן׃ 13 וְעָבַר מִשָּׁם הַגְּבוּל
לוּזָה אֶל־כֶּתֶף לוּזָה נֶגְבָּה הִיא בֵּית אֵל
וְיָרַד הַגְּבוּל עַטְרוֹת אַדָּר עַל־הָהָר אֲשֶׁר
מִנֶּגֶב לְבֵית־חֹרוֹן תַּחְתּוֹן׃ 14 וְתָאַר הַגְּבוּל
וְנָסַב לִפְאַת־יָם נֶגְבָּה מִן־הָהָר אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי בֵית־חֹרוֹן נֶגְבָּה וְהָיָה תֹצְאֹתָיו
אֶל־קִרְיַת־בַּעַל הִיא קִרְיַת יְעָרִים עִיר בְּנֵי
יְהוּדָה זֹאת פְּאַת־יָם׃ 15 וּפְאַת־נֶגְבָּה
מִקְצֵה קִרְיַת יְעָרִים וְיָצָא הַגְּבוּל יָמָּה
וְיָצָא אֶל־מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ׃ 16 וְיָרַד הַגְּבוּל
אֶל־קְצֵה הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵּי בֶן־הִנֹּם
אֲשֶׁר בְּעֵמֶק רְפָאִים צָפוֹנָה וְיָרַד גֵּי הִנֹּם
אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי נֶגְבָּה וְיָרַד עֵין רֹגֵל׃
17 וְתָאַר מִצָּפוֹן וְיָצָא עֵין שֶׁמֶשׁ וְיָצָא
אֶל־גְּלִילוֹת אֲשֶׁר־נֹכַח מַעֲלֵה אֲדֻמִּים וְיָרַד
אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן׃ 18 וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף
מוּל־הָעֲרָבָה צָפוֹנָה וְיָרַד הָעֲרָבָתָה׃
19 וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף בֵּית־חָגְלָה צָפוֹנָה
וְהָיָה ׀ תֹּוצְאוֹתָיו הַגְּבוּל אֶל־לְשׁוֹן יַם־
הַמֶּלַח צָפוֹנָה אֶל־קְצֵה הַיַּרְדֵּן נֶגְבָּה
זֶה גְּבוּל נֶגֶב׃ 20 וְהַיַּרְדֵּן יִגְבֹּל אֹתוֹ
לִפְאַת־קֵדְמָה זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי בִנְיָמִן
לִגְבוּלֹתֶיהָ סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 21 וְהָיוּ
הֶעָרִים לְמַטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם
יְרִיחוֹ וּבֵית־חָגְלָה וְעֵמֶק קְצִיץ׃ 22 וּבֵית
הָעֲרָבָה וּצְמָרַיִם וּבֵית־אֵל׃ 23 וְהָעַוִּים
וְהַפָּרָה וְעָפְרָה׃ 24 וּכְפַר הָעַמֹּנִי וְהָעָפְנִי
וָגָבַע עָרִים שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃
25 גִּבְעוֹן וְהָרָמָה וּבְאֵרוֹת׃ 26 וְהַמִּצְפֶּה
וְהַכְּפִירָה וְהַמֹּצָה׃ 27 וְרֶקֶם וְיִרְפְּאֵל
וְתַרְאֲלָה׃ 28 וְצֵלַע הָאֶלֶף וְהַיְבוּסִי הִיא
יְרוּשָׁלַם גִּבְעַת קִרְיַת עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃

פרשה יט׃

1 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַשֵּׁנִי לְשִׁמְעוֹן לְמַטֵּה
בְנֵי־שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וַיְהִי נַחֲלָתָם בְּתוֹךְ
נַחֲלַת בְּנֵי־יְהוּדָה׃ 2 וַיְהִי לָהֶם בְּנַחֲלָתָם
בְּאֵר־שֶׁבַע וְשֶׁבַע וּמוֹלָדָה׃ 3 וַחֲצַר שׁוּעָל
וּבָלָה וָעָצֶם׃ 4 וְאֶלְתּוֹלַד וּבְתוּל וְחָרְמָה׃

12 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βοῤῥᾶ· ἀπὸ
τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ
νώτου Ἱεριχὼ ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ
τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ
διέξοδος ἡ Μαβδαρῖτις Βαιθών· 13 Καὶ διελεύ-
σεται ἐκεῖθεν τὰ ὅρια Λουζὰ ἐπὶ νώτου Λουζὰ
ἀπὸ λιβὸς αὐτῆς, αὕτη ἐστὶ Βαιθήλ· καὶ κατα-
βήσεται τὰ ὅρια Μααταρὼβ Ὀρὲχ ἐπὶ τὴν
ὀρεινήν, ἥ ἐστι πρὸς λίβα Βαιθωρὼν ἡ κάτω·
14 Καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ παρελεύσεται ἐπὶ
τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβός,
ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρὼν λίβα,
καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καριὰθ Βάαλ,
αὕτη ἐστὶ Καριαθιαρὶν πόλιν υἱῶν Ἰούδα· τοῦτό
ἐστι τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν. 15 Καὶ μέρος
τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριὰθ Βάαλ· καὶ
διελεύσεται ὅρια εἰς Γασίν, ἐπὶ πηγὴν ὕδατος
Ναφθώ· 16 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους,
τοῦτό ἐστι κατὰ πρόσωπον νάπης Σοννάμ, ὅ
ἐστιν ἐκ μέρους Ἐμὲκ Ῥαφαῒν ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ
καταβήσεται Γαίεννα ἐπὶ νῶτον Ἰεβουσαὶ ἀπὸ
λιβός, καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ῥωγήλ· 17 Καὶ
διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμύς, καὶ παρελεύσεται
ἐπὶ Γαλιλώθ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν
Αἰθαμίν, καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱῶν
Ῥουβήν· 18 Καὶ διελεύσεται κατὰ νώτου
Βαιθάραβα ἀπὸ βοῤῥᾶ, καὶ καταβήσεται 19 Ἐπὶ
τὰ ὅρια ἐπὶ νῶτον θάλασσαν ἀπὸ βοῤῥᾶ· καὶ ἔσται
ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς θαλάσσης τῶν
ἁλῶν ἐπὶ βοῤῥᾶν εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ
λιβός· ταῦτα τὰ ὅριά ἐστιν ἀπὸ λιβός. 20 Καὶ
ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν· αὕτη ἡ
κληρονομία υἱῶν Βενιαμίν, τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ
κατὰ δήμους. 21 Καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν
υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν Ἱεριχὼ καὶ
Βεθεγαιὼ καὶ Ἀμεκασίς, 22 Καὶ Βαιθαβαρὰ καὶ
Σαρὰ καὶ Βησανά, 23 Καὶ Αἰεὶν καὶ Φαρὰ καὶ
Ἐφραθά, 24 Καὶ Καραφὰ καὶ Κεφιρὰ καὶ Μονὶ
καὶ Γαβαά, πόλεις δώδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
25 Γαβαὼν καὶ Ῥαμὰ καὶ Βεηρωθά, 26 Καὶ
Μασσημὰ καὶ Μιρὼν καὶ Ἀμωκή, 27 Καὶ Φιρὰ
καὶ Καφὰν καὶ Νακὰν καὶ Σεληκὰν καὶ Θαρεηλά,
28 Καὶ Ἰεβοῦς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ, καὶ Γα-
βαώθ, Ἰαρίμ, πόλεις δεκατρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους
αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος τῶν υἱῶν
Συμεών· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν
ἀνὰ μέσον κλήρων υἱῶν Ἰούδα. 2 Καὶ ἐγενήθη
ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεὲ καὶ Σαμαὰ καὶ
Καλαδάμ, 3 Καὶ Ἀρσωλὰ καὶ Βωλὰ καὶ
Ἰασόν, 4 Καὶ Ἐρθουλα καὶ Βουλὰ καὶ Ἑρμᾶ,

12 Fuitque terminus eorum contra aquilonem
a Jordane: pergens juxta latus Jericho
septentrionalis plagæ, et inde contra occiden-
tem ad montana conscendens, et perveniens ad
solitudinem Bethaven, 13 Atque pertransiens
juxta Luzam ad meridiem, ipsa est Bethel:
descenditque in Ataroth addar, in montem qui
est ad meridiem Beth horon inferioris: 14 Et
inclinatur circuiens contra mare ad meridiem
montis qui respicit Beth horon contra Africum:
suntque exitus ejus in Cariath baal, quæ voca-
tur et Cariathiarim, urbem filiorum Juda; hæc
est plaga contra mare, ad occidentem. 15 A
meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur
terminus contra mare, et pervenit usque ad
fontem aquarum Nephtoa. 16 Descenditque
in partem montis, qui respicit vallem filiorum
Ennom: et est contra septentrionalem plagam
in extrema parte vallis Raphaim. Descendit-
que in Geennom (id est, vallem Ennom) juxta
latus Jebusæi ad austrum: et pervenit ad
fontem Rogel, 17 Transiens ad aquilonem, et
egrediens ad Ensemes, id est, Fontem solis:
18 Et pertransit usque ad tumulos, qui sunt e
regione ascensus Adommim: descenditque ad
Abenboen, id est, lapidem Boen filii Ruben:
et pertransit ex latere aquilonis ad campestria:
descenditque in planitiem, 19 Et prætergre-
ditur contra aquilonem Beth-hagla: suntque
exitus ejus contra linguam maris salsissimi
ab aquilone in fine Jordanis ad australem
plagam: 20 Qui est terminus illius ab oriente;
hæc est possessio filiorum Benjamin per ter-
minos suos in circuitu, et familias suas.
21 Fueruntque civitates ejus, Jericho et
Beth-hagla et vallis Casis, 22 Beth Araba et
Samaraim et Bethel 23 Et Avim et Aphara
et Ophera, 24 Villa Emona et Ophni et
Gabee: civitates duodecim, et villæ earum.
25 Gabaon et Rama et Beroth, 26 Et Mesphe
et Caphara, et Amosa 27 Et Recem, Jarephel
et Tharela, 28 Et Sela, Eleph, et Jebus, quæ
est Jerusalem, Gabaath et Cariath: civitates
quatuordecim, et villæ earum. Hæc est possessio
filiorum Benjamin juxta familias suas.

CAPUT XIX.

1 ET egressa est sors secunda filiorum
Simeon per cognationes suas: fuitque hereditas
eorum in medio possessionis filiorum Juda:
2 Bersabee et Sabee et Molada 3 Et Hasersual.
Bala et Asem 4 Et Eltholad, Bethul et Harma

5 וְצִקְלַג וּבֵית־הַמַּרְכָּבוֹת וַחֲצַר סוּסָה׃
6 וּבֵית לְבָאוֹת וְשָׁרוּחֶן עָרִים שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 7 עַיִן רִמּוֹן וָעֶתֶר וְעָשָׁן עָרִים
אַרְבַּע וְחַצְרֵיהֶן׃ 8 וְכָל־הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר
סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בַּעֲלַת בְּאֵר
רָמַת נֶגֶב זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 9 מֵחֶבֶל בְּנֵי יְהוּדָה נַחֲלַת
בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי־הָיָה חֵלֶק בְּנֵי־יְהוּדָה רַב
מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ בְנֵי־שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ נַחֲלָתָם׃
10 וַיַּעַל הַגּוֹרָל הַשְּׁלִישִׁי לִבְנֵי
זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם
עַד־שָׂרִיד׃ 11 וְעָלָה גְבוּלָם לַיָּמָּה וּמַרְעֲלָה
וּפָגַע בְּדַבָּשֶׁת וּפָגַע אֶל־הַנַּחַל אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי יָקְנְעָם׃ 12 וְשָׁב מִשָּׂרִיד קֵדְמָה מִזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ עַל־גְּבוּל כִּסְלֹת תָּבֹר וְיָצָא
אֶל־הַדָּבְרַת וְעָלָה יָפִיעַ׃ 13 וּמִשָּׁם עָבַר
קֵדְמָה מִזְרָחָה גִּתָּה חֵפֶר עִתָּה קָצִין
וְיָצָא רִמּוֹן הַמְּתֹאָר הַנֵּעָה׃ 14 וְנָסַב אֹתוֹ
הַגְּבוּל מִצְּפוֹן חַנָּתֹן וְהָיוּ תֹּצְאֹתָיו גֵּי
יִפְתַּח־אֵל׃ 15 וְקַטָּת וְנַהֲלָל וְשִׁמְרוֹן
וְיִדְאֲלָה וּבֵית לָחֶם עָרִים שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 16 זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־זְבוּלֻן
לְמִשְׁפְּחוֹתָם הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְחַצְרֵיהֶן׃
17 לְיִשָּׂשכָר יָצָא הַגּוֹרָל הָרְבִיעִי
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 18 וַיְהִי גְּבוּלָם
יִזְרְעֶאלָה וְהַכְּסֻלוֹת וְשׁוּנֵם׃ 19 וַחֲפָרַיִם
וְשִׁיאֹן וַאֲנָחֲרַת׃ 20 וְהָרַבִּית וְקִשְׁיוֹן וָאָבֶץ׃
21 וְרֶמֶת וְעֵין־גַּנִּים וְעֵין חַדָּה וּבֵית
פַּצֵּץ׃ 22 וּפָגַע הַגְּבוּל בְּתָבוֹר וְשַׁחֲצוּמָה
וּבֵית שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תֹּצְאוֹת גְּבוּלָם הַיַּרְדֵּן
עָרִים שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 23 זֹאת נַחֲלַת
מַטֵּה בְנֵי־יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶן׃ 24 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַחֲמִישִׁי
לְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ 25 וַיְהִי
גְּבוּלָם חֶלְקַת וַחֲלִי וָבֶטֶן וְאַכְשָׁף׃
26 וְאַלַּמֶּלֶךְ וְעַמְעָד וּמִשְׁאָל וּפָגַע בְּכַרְמֶל
הַיָּמָּה וּבְשִׁיחוֹר לִבְנָת׃ 27 וְשָׁב מִזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּגֹן וּפָגַע בִּזְבֻלוּן וּבְגֵי יִפְתַּח־
אֵל צָפוֹנָה בֵּית הָעֵמֶק וּנְעִיאֵל וְיָצָא אֶל־
כָּבוּל מִשְּׂמֹאל׃ 28 וְעֶבְרֹן וּרְחֹב וְחַמּוֹן
וְקָנָה עַד צִידוֹן רַבָּה׃ 29 וְשָׁב הַגְּבוּל
הָרָמָה וְעַד־עִיר מִבְצַר־צֹר וְשָׁב הַגְּבוּל
חֹסָה וְיִהְיוּ תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה מֵחֶבֶל אַכְזִיבָה׃

5 Καὶ Σικελὰκ καὶ Βαιθμαχερὲβ καὶ Σαρσουσὶν
6 Καὶ Βαθαρὼθ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις
δεκατρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 7 Ἐρεμμὼν καὶ
Θαλχὰ καὶ Ἰεθὲρ καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῶν 8 Κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν
ἕως Βαλὲκ πορευομένων Βαμὲθ κατὰ λίβα·
αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατὰ
δήμους αὐτῶν. 9 Ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα ἡ
κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεών, ὅτι ἐγενήθη ἡ
μερὶς υἱῶν Ἰούδα μείζων τῆς αὐτῶν· καὶ ἐκλη-
ρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου
αὐτῶν. 10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ
Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· ἔσται τὰ ὅρια
τῆς κληρονομίας αὐτῶν, Ἐσεδεκγωλὰ ὅρια αὐτῶν·
11 Ἡ θάλασσα καὶ Μαγελδά, καὶ συνάψει ἐπὶ
Βαιθάραβα εἰς τὴν φάραγγα, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον
Ἰεκμάν· 12 Καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδοὺκ ἐξ
ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμὺς ἐπὶ τὰ ὅρια
Χασελωθαίθ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρώθ, καὶ
προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαί· 13 Καὶ ἐκεῖθεν
περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ
Γεβερὲ ἐπὶ πόλιν Κατασέμ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ
Ῥεμμωναὰ Μαθαραοζά· 14 Καὶ περιελεύσεται
ὅρια ἐπὶ βοῤῥᾶν ἐπὶ Ἀμώθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαὴλ 15 Καὶ Κατανὰθ καὶ Ναβαὰλ
καὶ Συμοὼν καὶ Ἱεριχὼ καὶ Βαιθμάν. 16 Αὕτη
ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ
δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
17 Καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος.
18 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζὴλ καὶ
Χασαλὼθ καὶ Σουνάμ, 19 Καὶ Ἀγὶν καὶ Σιωνὰ
καὶ Ῥεηρώθ, 20 Καὶ Ἀναχερὲθ καὶ Δαβιρὼν καὶ
Κισὼν καὶ Ῥεβές, 21 Καὶ Ῥεμμὰς καὶ Ἰεὼν
καὶ Τομμὰν καὶ Αἱμαρὲκ καὶ Βηρσαφής. 22 Καὶ
συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβὼρ καὶ ἐπὶ Σαλὶμ
κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμύς· καὶ ἔσται αὐτοῦ
ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορδάνης. 23 Αὕτη ἡ
κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους
αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 24 Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ἀσὴρ κατὰ δήμους
αὐτῶν. 25 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἐξελεκὲθ
καὶ Ἀλὲφ καὶ Βαιθὸκ καὶ Κεάφ, 26 Καὶ Ἐλιμελὲχ
καὶ Ἀμιὴλ καὶ Μαασά· καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ
κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ Σιὼν καὶ Λαβανάθ·
27 Καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ
Βαιθεγενέθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ Ἐκγαῒ
καὶ Φθαιὴλ κατὰ βοῤῥᾶν, καὶ εἰσελεύσεται ὅρια
Σαφθαιβαιθμὲ καὶ Ἰναήλ, καὶ διελεύσεται εἰς
Χωβαμασομὲλ 28 Καὶ Ἐλβὼν καὶ Ῥαὰβ καὶ
Ἐμεμαὼν καὶ Κανθὰν ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης·
29 Καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμὰ καὶ
ἕως πηγῆς Μασφασσὰτ καὶ τῶν Τυρίων· καὶ
ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰασίφ, καὶ ἔσται ἡ
διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ Ἀπολὲβ καὶ Ἐχοζὸβ

5 Et Siceleg et Bethmarchaboth et Hasersusa
6 Et Bethlebaoth et Sarohen: civitates
tredecim, et villæ earum. 7 Ain et Remmon
et Athar et Asan: civitates quatuor, et villæ
earum: 8 Omnes viculi per circuitum urbium
istarum usque ad Baalath Beer Ramath contra
australem plagam. Hæc est hereditas filiorum
Simeon juxta cognationes suas, 9 In posses-
sione et funiculo filiorum Juda: quia major
erat; et idcirco filii Simeon possederunt in
medio hereditatis eorum. 10 Ceciditque sors
tertia filiorum Zabulon per cognationes suas:
et factus est terminus possessionis eorum usque
Sarid. 11 Ascenditque de Mari et Merala, et
pervenit in Debbaseth, usque ad torrentem
qui est contra Jeconam. 12 Et revertitur de
Sared contra orientem in fines Ceseleththabor:
et egreditur ad Dabereth, ascenditque contra
Japhie. 13 Et inde pertransit usque ad orien-
talem plagam Gethhepher et Thacasin: et
egreditur in Remmon, Amthar et Noa. 14 Et
circuit ad aquilonem Hanathon: suntque
egressus ejus vallis Jephtahel, 15 Et Cathed
et Naalol et Semeron et Jerala et Bethlehem:
civitates duodecim, et villæ earum. 16 Hæc
est hereditas tribus filiorum Zabulon per cogna-
tiones suas, urbes et viculi earum. 17 Issachar
egressa est sors quarta per cognationes suas;
18 Fuitque ejus hereditas, Jezrael et Casaloth
et Sunem 19 Et Hapharaim et Seon, et
Anaharath, 20 Et Rabboth et Cesion, Abes,
21 Et Rameth, et Engannim, et Enhadda, et
Bethpheses. 22 Et pervenit terminus ejus
usque Thabor et Sehesima et Bethsames:
eruntque exitus ejus Jordanis: civitates sede-
cim, et villæ earum. 23 Hæc est possessio
filiorum Issachar per cognationes suas, urbes et
viculi earum. 24 Ceciditque sors quinta tribui
filiorum Aser per cognationes suas: 25 Fuit-
que terminus eorum Halcath et Chali et Beten
et Axaph 26 Et Elmelech et Amaad et Messal:
et pervenit usque ad Carmelum maris et Sihor
et Labanath. 27 Ac revertitur contra orien-
tem Bethdagon: et pertransit usque Zabulon
et vallem Jephthael contra aquilonem in
Bethemec et Nehiel. Egrediturque ad lævam
Cabul, 28 Et Abran et Rohob et Hamon
et Cana, usque ad Sidonem magnam;
29 Revertiturque in Horma usque ad civitatem
munitissimam Tyrum, et usque Hosa: eruntque
exitus ejus in mare de funiculo Achziba:

30 וְעֻמָה וַאֲפֵק וּרְחֹב עָרִים עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם וְחַצְרֵיהֶן׃ 31 זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה
בְנֵי־אָשֵׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים הָאֵלֶּה
וְחַצְרֵיהֶן׃ 32 לִבְנֵי נַפְתָּלִי יָצָא הַגּוֹרָל
הַשִּׁשִּׁי לִבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 33 וַיְהִי
גְבוּלָם מֵחֵלֶף מֵאֵלוֹן בְּצַעֲנַנִּים וַאֲדָמִי
הַנֶּקֶב וְיַבְנְאֵל עַד־לַקּוּם וַיְהִי תֹצְאֹתָיו
הַיַּרְדֵּן׃ 34 וְשָׁב הַגְּבוּל יָמָּה אַזְנוֹת תָּבוֹר
וְיָצָא מִשָּׁם חוּקֹקָה וּפָגַע בִּזְבֻלוּן מִנֶּגֶב
וּבְאָשֵׁר פָּגַע מִיָּם וּבִיהוּדָה הַיַּרְדֵּן מִזְרַח
הַשָּׁמֶשׁ׃ 35 וְעָרֵי מִבְצָר הַצִּדִּים צֵר וְחַמַּת
רַקַּת וְכִנָּרֶת׃ 36 וַאֲדָמָה וְהָרָמָה וְחָצוֹר׃
37 וְקֶדֶשׁ וְאֶדְרֶעִי וְעֵין חָצוֹר׃ 38 וְיִרְאוֹן
וּמִגְדַּל־אֵל חֳרֵם וּבֵית־עֲנָת וּבֵית שָׁמֶשׁ
עָרִים תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ 39 זֹאת
נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶן׃ 40 לְמַטֵּה בְנֵי־דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם
יָצָא הַגּוֹרָל הַשְּׁבִיעִי׃ 41 וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם
צָרְעָה וְאֶשְׁתָּאוֹל וְעִיר שָׁמֶשׁ׃ 42 וְשַׁעֲלַבִּין
וְאַיָּלוֹן וְיִתְלָה׃ 43 וְאֵילוֹן וְתִמְנָתָה וְעֶקְרוֹן׃
44 וְאֶלְתְּקֵה וְגִבְּתוֹן וּבַעֲלָת׃ 45 וִיהֻד
וּבְנֵי־בְרַק וְגַת־רִמּוֹן׃ 46 וּמֵי הַיַּרְקוֹן וְהָרַקּוֹן
עִם־הַגְּבוּל מוּל יָפוֹ׃ 47 וַיֵּצֵא גְבוּל בְּנֵי־דָן
מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְנֵי־דָן וַיִּלָּחֲמוּ עִם־לֶשֶׁם
וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ ׀ וַיַּכּוּ אוֹתָהּ לְפִי־חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ
אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּקְרְאוּ לְלֶשֶׁם דָּן כְּשֵׁם
דָּן אֲבִיהֶם׃ 48 זֹאת־נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־דָן
לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְחַצְרֵיהֶן׃
49 וַיְכַלּוּ לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ לִגְבוּלֹתֶיהָ
וַיִּתְּנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נַחֲלָה לִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
בְּתוֹכָם׃ 50 עַל־פִּי יְהוָה נָתְנוּ לוֹ אֶת־
הָעִיר אֲשֶׁר שָׁאָל אֶת־תִּמְנַת־סֶרַח בְּהַר
אֶפְרָיִם וַיִּבְנֶה אֶת־הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃
51 אֵלֶּה הַנְּחָלֹת אֲשֶׁר נִחֲלוּ
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן ׀ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְרָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְמַטּוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל ׀ בְּגוֹרָל ׀ בְּשִׁלֹה
לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיְכַלּוּ מֵחַלֵּק
אֶת־הָאָרֶץ׃

פרשה כ׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם אֶת־עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה׃

30 Καὶ Ἀρχὸβ καὶ Ἀφὲκ καὶ Ῥαοῦ. 31 Αὕτη
ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ δήμους
αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 32 Καὶ
τῷ Νεφθαλὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος. 33 Καὶ
ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολὰμ καὶ Μωλὰ
καὶ Βεσεμιὶν καὶ Ἀρμὲ καὶ Ναβὸκ καὶ Ἰεφθαμαὶ
ἕως Δωδάμ· καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ
Ἰορδάνης. 34 Καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ
θάλασσαν ἐν Ἀθθαβώρ, καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν
Ἰακανά, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν ἀπὸ νώτου,
καὶ Ἀσὴρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ
Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. 35 Καὶ αἱ
πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων, Τύρος καὶ Ὠμαθα-
δακὲθ καὶ Κενερέθ, 36 Καὶ Ἀρμαὶθ καὶ Ἀραὴλ
καὶ Ἀσώρ, 37 Καὶ Κάδες καὶ Ἀσσαρὶ καὶ πηγὴ
Ἀσόρ, 38 Καὶ Κερωὲ καὶ Μεγαλααρὶμ καὶ
Βαιθθαμὲ καὶ Θεσσαμύς. 39 Αὕτη ἡ κληρονομία
φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί. 40 Καὶ τῷ Δὰν ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος ὁ ἕβδομος. 41 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια
αὐτῶν Σαρὰθ καὶ Ἀσὰ καὶ πόλεις Σαμμαύς,
42 Καὶ Σαλαμὶν καὶ Ἀμμὼν καὶ Σιλαθά, 43 Καὶ
Ἐλὼν καὶ Θαμναθὰ καὶ Ἀκκαρών, 44 Καὶ
Ἀλκαθὰ καὶ Βεγεθὼν καὶ Γεβεελάν, 45 Καὶ
Ἀζὼρ καὶ Βαναιβακὰτ καὶ Γεθρεμμών, 46 Καὶ
ἀπὸ θαλάσσης Ἱεράκων ὅριον πλησίον Ἰόππης.
47 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν καὶ ἐπολέμησαν
τὴν Λαχίς, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν
αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ κατῴκησαν αὐτὴν
καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδάν· καὶ ὁ
Ἀμοῤῥαῖος ὑπέμεινε τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλὼμ καὶ
ἐν Σαλαμίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραὶμ
ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.
48 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δὰν κατὰ δή-
μους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δὰν τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν
θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει· καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς
οἱ Ἀμοῤῥαῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ
ἔθλιψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὅριον τῆς μερίδος αὐτῶν.
49 Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ
τὸ ὅριον αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
κλῆρον τῷ Ἰησοῖ τῷ υἱῷ Ναυὴ ἐν αὐτοῖς
50 Διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ· καὶ ἔδωκαν
αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ᾐτήσατο Θαμνασαράχ, ἥ
ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν
πόλιν, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ. 51 Αὗται αἱ διαιρέσεις
ἃς κατεκληρονόμησεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς
ὁ τοῦ Ναυὴ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν
ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλὼ
ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι
τὴν γῆν.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων 2 Λάλη-
σον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Δότε τὰς πόλεις
τῶν φυγαδευτηρίων ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ.

30 Et Amma et Aphec et Rohob; civitates
viginti duæ, et villæ earum. 31 Hæc est
possessio filiorum Aser per cognationes suas,
urbesque et viculi earum. 32 Filiorum Neph-
thali sexta sors cecidit per familias suas:
33 Et cœpit terminus de Heleph et Elon in
Saananim, et Adami, quæ est Neceb, et Jebnaël
usque Lecum: et egressus eorum usque ad
Jordanem: 34 Revertiturque terminus contra
occidentem in Azanotthabor, atque inde egre-
ditur in Hucuca, et pertransit in Zabulon
contra meridiem, et in Aser contra occidentem,
et in Juda ad Jordanem contra ortum solis;
35 Civitates munitissimæ, Assedim, Ser, et
Emath et Reccath et Cenereth, 36 Et Edema
et Arama, Asor 37 Et Cedes et Edrai, Enhasor
38 Et Jeron et Magdalel, Horem et Bethanath
et Bethsames: civitates decem et novem, et
villæ earum. 39 Hæc est possessio tribus
filiorum Nephthali per cognationes suas, urbes
et viculi earum. 40 Tribui filiorum Dan per
familias suas egressa est sors septima: 41 Et
fuit terminus possessionis ejus Saraa et Esthaol
et Hirsemes, id est, Civitas solis, 42 Selebin
et Ajalon et Jethela, 43 Elon et Themna et
Acron, 44 Elthece, Gebbethon et Balaath,
45 Et Jud et Bane et Barach et Gethremmon:
46 Et Mejarcon et Arecon, cum termino qui
respicit Joppen, 47 Et ipso fine concluditur.
Ascenderuntque filii Dan, et pugnaverunt
contra Lesem, ceperuntque eam: et percusse-
runt eam in ore gladii, et possederunt, et
habitaverunt in ea, vocantes nomen ejus Lesem
Dan, ex nomine Dan patris sui. 48 Hæc est
possessio tribus filiorum Dan, per cognationes
suas, urbes et viculi earum. 49 Cumque
complesset sorte dividere terram singulis per
tribus suas, dederunt filii Israël possesssionem
Josue filio Nun in medio sui, 50 Juxta
præceptum Domini, urbem quam postulavit,
Thamnath-Saraa in monte Ephraim: et ædi-
ficavit civitatem, habitavitque in ea. 51 Hæ
sunt possessiones, quas sorte diviserunt Eleazar
sacerdos et Josue filius Nun, et principes
familiarum ac tribuum filiorum Israel, in Silo,
coram Domino ad ostium tabernaculi testimonii,
partitique sunt terram.

CAPUT XX.

1 Et locutus est Dominus ad Josue,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dic eis:
Separate urbes fugitivorum, de quibus
locutus sum ad vos per manum Moysi;

3 לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה
בִּבְלִי־דָעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגֹּאֵל הַדָּם׃
4 וְנָס אֶל־אַחַת׀ מֵהֶעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד פֶּתַח
שַׁעַר הָעִיר וְדִבֶּר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר־הַהִיא
אֶת־דְּבָרָיו וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם
וְנָתְנוּ־לוֹ מָקוֹם וְיָשַׁב עִמָּם׃ 5 וְכִי יִרְדֹּף
גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא־יַסְגִּרוּ אֶת־הָרֹצֵחַ
בְּיָדוֹ כִּי בִבְלִי־דַעַת הִכָּה אֶת־רֵעֵהוּ
וְלֹא־שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃
6 וְיָשַׁב׀ בָּעִיר הַהִיא עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי
הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם אָז׀ יָשׁוּב הָרוֹצֵחַ
וּבָא אֶל־עִירוֹ וְאֶל־בֵּיתוֹ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־
נָס מִשָּׁם׃ 7 וַיַּקְדִּשׁוּ אֶת־קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל
בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת־שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־
קִרְיַת אַרְבַּע הִיא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה׃
8 וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה נָתְנוּ אֶת־
בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בַּמִּישֹׁר מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וְאֶת־
רָאמֹת בַּגִּלְעָד מִמַּטֵּה־גָד וְאֶת־גָּלוֹן בַּבָּשָׁן
מִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה׃ 9 אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוּעָדָה
לְכֹל׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לָנוּס
שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְלֹא יָמוּת
בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה׃

פרשה כא׃

1 וַיִּגְּשׁוּ רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם אֶל־אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְאֶל־רָאשֵׁי
אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיְדַבְּרוּ
אֲלֵיהֶם בְּשִׁלֹה בְּאֶרֶץ כְּנַעַן לֵאמֹר יְהוָה
צִוָּה בְיַד־מֹשֶׁה לָתֶת־לָנוּ עָרִים לָשָׁבֶת
וּמִגְרְשֵׁיהֶן לִבְהֶמְתֵּנוּ׃ 3 וַיִּתְּנוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם מִנַּחֲלָתָם אֶל־פִּי יְהוָה
אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃
4 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי וַיְהִי
לִבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן מִן־הַלְוִיִּם מִמַּטֵּה
יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה הַשִּׁמְעֹנִי וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן
בַּגּוֹרָל עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ 5 וְלִבְנֵי
קְהָת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפְּחֹת מַטֵּה־אֶפְרַיִם
וּמִמַּטֵּה־דָן וּמֵחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה בַּגּוֹרָל
עָרִים עָשֶׂר׃ 6 וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפְּחוֹת
מַטֵּה־יִשָּׂשכָר וּמִמַּטֵּה־אָשֵׁר וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
וּמֵחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה בַבָּשָׁן בַּגּוֹרָל
עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ 7 לִבְנֵי מְרָרִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה־גָד
וּמִמַּטֵּה זְבוּלֻן עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃

3 Φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι
ψυχὴν ἀκουσίως· καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις
φυγαδευτήριον, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς
ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν
καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.
[4 Καὶ φεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,
καὶ στήσεται ἐπὶ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ
λαλήσει ἐν τοῖς ὠσὶν τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως
ἐκείνης τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐπιστρέψουσιν
αὐτὸν ἡ συναγωγὴ πρὸς αὐτοὺς, καὶ δώσουσιν
αὐτῷ τόπον, καὶ κατοικήσει μετ' αὐτῶν. 5 Καὶ
ὅτε διώξεται ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ὀπίσω αὐτοῦ,
καὶ οὐ συνκλείσουσιν τὸν φονεύσαντα ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· ὅτι οὐκ εἰδὼς ἐπάταξεν τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ οὐ μισῶν αὐτὸς αὐτὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ
τρίτην. 6 Καὶ κατοικήσει ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ,
ἕως στῇ κατὰ πρόσωπον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν,
ἕως ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἔσται ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· τότε ἐπιστρέψει ὁ φονεύσας,
καὶ ἐλεύσεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, καὶ πρὸς πόλιν ὅθεν ἔφυγεν ἐκεῖθεν.]
7 Καὶ διέστειλε τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Νεφθαλί, καὶ Συχὲμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραΐμ,
καὶ τὴν πόλιν Ἀρβὸκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῷ ὄρει
τῷ Ἰούδα. 8 Καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἔδωκε Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς
φυλῆς Ῥουβὴν, καὶ Ἀρημὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς
φυλῆς Γὰδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι
ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ. 9 Αὗται αἱ πόλεις αἱ
ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ
τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς, καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ
παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν
χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ
ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

ΚΕΦ. καʹ.

1 ΚΑΙ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν
Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν τὸν τοῦ
Ναυὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν
φυλῶν Ἰσραὴλ. 2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλὼ
ἐν γῇ Χαναὰν λέγοντες Ἐνετείλατο Κύριος ἐν
χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ
περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν. 3 Καὶ ἔδωκαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν
διὰ προστάγματος Κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῶν. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῷ
δήμῳ Καάθ, καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ
φυλῆς Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὶν κληρωτὶ
πόλεις δεκατρεῖς· 5 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς
καταλελειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ καὶ ἐκ
τῆς φυλῆς Δὰν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς
Μανασσῆ κληρωτὶ πόλεις δέκα· 6 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ καὶ ἀπὸ
τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασὰν
πόλεις δεκατρεῖς· 7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ
δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ
καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα.

3 Ut confugiat ad eas quicumque animam
percusserit nescius: et possit evadere iram
proximi, qui ultor est sanguinis: 4 Cum
ad unam harum confugerit civitatum,
stabit ante portam civitatis, et loquetur
senioribus urbis illius ea quæ se comprobent
innocentem: sicque suscipient eum, et
dabunt ei locum ad habitandum. 5 Cumque
ultor sanguinis eum fuerit persecutus,
non tradent in manus ejus: quia ignorans
percussit proximum ejus, nec ante biduum,
triduumve, ejus probatur inimicus. 6 Et
habitabit in civitate illa, donec stet ante
judicium causam reddens facti sui, et moriatur
sacerdos magnus, qui fuerit in illo tempore:
tunc revertetur homicida, et ingredietur
civitatem et domum suam de qua fugerat.
7 Decreveruntque Cedes in Galilæa montis
Nephthali, et Sichem in monte Ephraim, et
Cariatharbe, ipsa est Hebron, in monte Juda.
8 Et trans Jordanem contra orientalem plagam
Jericho, statuerunt Bosor, quæ sita est in
campestri solitudine, de tribu Ruben, et
Ramoth in Galaad de tribu Gad, et Gaulon in
Basan de tribu Manasse. 9 Hæ civitates
constitutæ sunt cunctis filiis Israel, et advenis
qui habitabant inter eos: ut fugeret ad eas qui
animam nescius percussisset, et non morere-
tur in manu proximi, effusum sanguinem
vindicare cupientis, donec staret ante populum
expositurus causam suam.

CAPUT XXI.

1 Accesseruntque principes familiarum
Levi ad Eleazarum sacerdotem, et Josue filium
Nun, et ad duces cognationum per singulas tri-
bus filiorum Israel: 2 Locutique sunt ad eos in
Silo terræ Chanaan, atque dixerunt: Dominus
præcepit per manum Moysi, ut darentur nobis
urbes ad habitandum, et suburbana earum ad
alenda jumenta. 3 Dederuntque filii Israel
de possessionibus suis juxta imperium Domini,
civitates et suburbana earum. 4 Egressaque
est sors in familiam Caath filiorum Aaron
sacerdotis, de tribubus Juda, et Simeon, et
Benjamin, civitates tredecim: 5 Et reliquis
filiorum Caath, id est, Levitis qui superfuerant,
de tribubus Ephraim, et Dan, et dimidia
tribu Manasse, civitates decem. 6 Porro
filiis Gerson egressa est sors, ut acciperent
de tribubus Issachar et Aser et Nephthali,
dimidiaque tribu Manasse in Basan,
civitates numero tredecim. 7 Et filiis
Merari per cognationes suas, de tribubus
Ruben et Gad et Zabulon, urbes duodecim.

8 וַיִּתְּנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם אֶת־
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה בַּגּוֹרָל׃ 9 וַיִּתְּנוּ
מִמַּטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן
אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְהֶן
בְּשֵׁם׃ 10 וַיְהִי לִבְנֵי אַהֲרֹן מִמִּשְׁפְּחוֹת
הַקְּהָתִי מִבְּנֵי לֵוִי כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל
רִאשֹׁנָה׃ 11 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־קִרְיַת אַרְבַּע
אֲבִי הָעֲנוֹק הִיא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ סְבִיבֹתֶיהָ׃ 12 וְאֶת־שְׂדֵה
הָעִיר וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ נָתְנוּ לְכָלֵב בֶּן־
יְפֻנֶּה בַּאֲחֻזָּתוֹ׃ 13 וְלִבְנֵי ׀ אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן נָתְנוּ אֶת־עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת־
חֶבְרוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־לִבְנָה וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ 14 וְאֶת־יַתִּר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־
אֶשְׁתְּמֹעַ וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 15 וְאֶת־חֹלֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־דְּבִר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 16 וְאֶת־
עַיִן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־יֻטָּה וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
אֶת־בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים תֵּשַׁע
מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים הָאֵלֶּה׃
17 וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת־גִּבְעוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
אֶת־גֶּבַע וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 18 אֶת־עֲנָתוֹת
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־עַלְמוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
עָרִים אַרְבַּע׃ 19 כָּל־עָרֵי בְנֵי־אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרְשֵׁיהֶן׃
20 וּלְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי־קְהָת הַלְוִיִּם
הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קְהָת וַיְהִי עָרֵי גוֹרָלָם
מִמַּטֵּה אֶפְרָיִם׃ 21 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עִיר
מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ בְּהַר
אֶפְרָיִם וְאֶת־גֶּזֶר וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃ 22 וְאֶת־
קִבְצַיִם וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־בֵּית חוֹרֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃ 23 וּמִמַּטֵּה־דָן
אֶת־אֶלְתְּקֵא וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־גִּבְּתוֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁהָ׃ 24 אֶת־אַיָּלוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־
גַּת־רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃
25 וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת־תַּעְנַךְ
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־גַּת רִמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ
עָרִים שְׁתָּיִם׃ 26 כָּל־עָרִים עֶשֶׂר וּמִגְרְשֵׁיהֶן
לְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי־קְהָת הַנּוֹתָרִים׃
27 וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפְּחֹת הַלְוִיִּם מֵחֲצִי
מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת־עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ
אֶת־גֹּלָן בַּבָּשָׁן וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת־
בְּעֶשְׁתְּרָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ עָרִים שְׁתָּיִם׃
28 וּמִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר אֶת־קִשְׁיוֹן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ אֶת־דָּבְרַת וְאֶת־מִגְרָשֶׁהָ׃

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις
τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν
τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ κληρωτί.
9 Καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ
υἱῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν
τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἐπεκλήθησαν 10 Τοῖς
υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν
υἱῶν Λευί, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κλῆρος. 11 Καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβὸκ μητρόπολιν τῶν
Ἐνάκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῷ ὄρει Ἰούδα· τὰ
δὲ περισπόρια κύκλῳ αὐτῆς. 12 Καὶ τοὺς ἀγροὺς
τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς
τοῖς υἱοῖς Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννῆ ἐν κατασχέσει.
13 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε τὴν πόλιν
φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι τὴν Χεβρὼν καὶ
τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ, καὶ τὴν Λεμνὰ καὶ
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, 14 Καὶ τὴν Αἰλὼμ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Τεμὰ καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ, 15 Καὶ τὴν Γελλὰ καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῃ, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ, 16 Καὶ Ἀσὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, καὶ Τανὺ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ
Βαιθσαμὺς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις ἐννέα
παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων. 17 Καὶ παρὰ
τῆς φυλῆς Βενιαμὶν τὴν Γαβαὼν καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ, καὶ Γαθὲθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
18 Καὶ Ἀναθὼθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ
Γάμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
19 Πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων
δεκατρεῖς. 20 Καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Καὰθ τοῖς
Λευίταις τοῖς καταλελειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν
Καάθ, καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ἱερέων αὐτῶν
ἀπὸ φυλῆς Ἐφραίμ. 21 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος τὴν
Συχὲμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ Γάζαρα
καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
22 Καὶ Βαιθωρὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ,
πόλεις τέσσαρες. 23 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν τὴν
Ἐλκωθαὶμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
Γεθεδὰν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, 24 Καὶ
Αἰλὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Γεθερεμ-
μὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
25 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὴν
Τανὰχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Ἰεβαθὰ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. 26 Πᾶσαι
πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς αὐ-
ταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Καὰθ τοῖς ὑπολελειμμένοις.
27 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ
ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένα
τοῖς φονεύσασι, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Βοσορὰν καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. 28 Καὶ ἐκ τῆς
φυλῆς Ἰσσάχαρ τὴν Κισὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, καὶ τὴν Δεββὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,

8 Dederuntque filii Israel Levitis civitates
et suburbana earum, sicut præcepit Dominus
per manum Moysi, singulis sorte tribuentes.
9 De tribubus filiorum Juda et Simeon dedit
Josue civitates: quarum ista sunt nomina,
10 Filiis Aaron per familias Caath Levitici
generis (prima enim sors illis egressa est)
11 Cariatharbe patris Enac, quæ vocatur
Hebron, in monte Juda, et suburbana ejus per
circuitum. 12 Agros vero et villas ejus, dederat
Caleb filio Jephone ad possidendum. 13 Dedit
ergo filiis Aaron sacerdotis Hebron confugii
civitatem, ac suburbana ejus: et Lobnam cum
suburbanis suis: 14 Et Jether et Esthemo
15 Et Holon et Dabir 16 Et Ain et Jeta
et Bethsames, cum suburbanis suis: civitates
novem de tribubus, ut dictum est, duabus.
17 De tribu autem filiorum Benjamin, Gabaon
et Gabae, 18 Et Anathoth et Almon, cum
suburbanis suis: civitates quatuor. 19 Omnes
simul civitates filiorum Aaron sacerdotis,
tredecim, cum suburbanis suis. 20 Reliquis
vero per familias filiorum Caath Levitici
generis, hæc est data possessio. 21 De tribu
Ephraim urbes confugii, Sichem cum subur-
banis suis in monte Ephraïm, et Gazer 22 Et
Cibsaim et Beth-horon, cum suburbanis suis,
civitates quatuor. 23 De tribu quoque Dan,
Eltheco et Gabathon 24 Et Ajalon et
Gethremmon, cum suburbanis suis, civitates
quatuor. 25 Porro de dimidia tribu Manasse,
Thanach et Gethremmon, cum suburbanis suis,
civitates duæ. 26 Omnes civitates decem, et
suburbana earum, datæ sunt filiis Caath
inferioris gradus. 27 Filiis quoque Gerson
Levitici generis dedit de dimidia tribu Manasse
confugii civitates, Gaulon in Basan, et
Bosram, cum suburbanis suis, civitates duas,
28 Porro de tribu Issachar, Cesion et Dabereth

29 אֶת־יַרְמוּת֙ וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֔הָ אֶת־עֵ֥ין גַּנִּ֖ים
וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ עָרִ֖ים אַרְבַּֽע׃ 30 וּמִמַּטֵּ֣ה
אָשֵׁ֔ר אֶת־מִשְׁאָ֖ל וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ אֶת־עַבְדּ֖וֹן
וְאֶת־מִגְרָשֶֽׁהָ׃ 31 אֶת־חֶלְקָת֙ וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֔הָ
וְאֶת־רְחֹ֖ב וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ עָרִ֖ים אַרְבַּֽע׃
32 וּמִמַּטֵּ֨ה נַפְתָּלִ֜י אֶת־עִ֣יר ׀ מִקְלַ֣ט
הָרֹצֵ֗חַ אֶת־קֶ֤דֶשׁ בַּגָּלִיל֙ וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֔הָ
וְאֶת־חַמֹּ֥ת דֹּאר֙ וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֔הָ וְאֶת־קַרְתָּ֖ן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ עָרִ֖ים שָׁלֹֽשׁ׃ 33 כָּל־עָרֵ֥י
הַגֵּרְשֻׁנִּ֖י לְמִשְׁפְּחֹתָ֑ם שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵ֥ה עִ֖יר
וּמִגְרְשֵׁיהֶֽן׃ 34 וּלְמִשְׁפְּח֣וֹת בְּנֵֽי־
מְרָרִי֮ הַלְוִיִּ֣ם הַנּוֹתָרִים֒ מֵאֵת֙ מַטֵּ֣ה זְבוּלֻ֔ן
אֶת־יָקְנְעָ֖ם וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ אֶת־קַרְתָּ֖ה וְאֶת־
מִגְרָשֶֽׁהָ׃ 35 אֶת־דִּמְנָה֙ וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֔הָ אֶת־
נַהֲלָ֖ל וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ עָרִ֖ים אַרְבַּֽע׃ •
36 וּמִמַּטֵּ֣ה רְאוּבֵ֔ן אֶת־בֶּ֖צֶר וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ
וְאֶת־יַהְצָ֖ה וְאֶת־מִגְרָשֶֽׁהָ׃ 37 אֶת־קְדֵמוֹת֙ וְאֶת־
מִגְרָשֶׁ֔הָ וְאֶת־מֵיפָ֖עַת וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ עָרִ֖ים
אַרְבַּֽע׃ 38 וּמִמַּטֵּה־גָ֗ד אֶת־עִיר֙ מִקְלַ֣ט הָרֹצֵ֔חַ
אֶת־רָמֹ֥ת בַּגִּלְעָ֖ד וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ וְאֶת־מַחֲנַ֖יִם
וְאֶת־מִגְרָשֶֽׁהָ׃ 39 אֶת־חֶשְׁבּוֹן֙ וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֔הָ
אֶת־יַעְזֵ֖ר וְאֶת־מִגְרָשֶׁ֑הָ כָּל־עָרִ֖ים אַרְבַּֽע׃
40 כָּל־הֶ֨עָרִ֜ים לִבְנֵ֤י מְרָרִי֙ לְמִשְׁפְּחֹתָ֔ם
הַנּוֹתָרִ֖ים מִמִּשְׁפְּח֣וֹת הַלְוִיִּ֑ם וַיְהִי֙ גּֽוֹרָלָ֔ם
עָרִ֖ים שְׁתֵּ֥ים עֶשְׂרֵֽה׃ 41 כֹּ֗ל עָרֵי֙ הַלְוִיִּ֔ם
בְּת֖וֹךְ אֲחֻזַּ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֑ל עָרִ֛ים אַרְבָּעִ֥ים
וּשְׁמֹנֶ֖ה וּמִגְרְשֵׁיהֶֽן׃ 42 תִּֽהְיֶ֙ינָה֙ הֶעָרִ֣ים
הָאֵ֔לֶּה עִ֥יר עִ֖יר וּמִגְרָשֶׁ֣יהָ סְבִיבֹתֶ֑יהָ כֵּ֖ן
לְכָל־הֶעָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃ 43 וַיִּתֵּ֤ן יְהוָה֙
לְיִשְׂרָאֵ֔ל אֶת־כָּל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֖ע לָתֵ֣ת
לַאֲבוֹתָ֑ם וַיִּרָשׁ֖וּהָ וַיֵּ֥שְׁבוּ בָֽהּ׃ 44 וַיָּ֨נַח
יְהוָ֤ה לָהֶם֙ מִסָּבִ֔יב כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֖ע
לַאֲבוֹתָ֑ם וְלֹא־עָ֨מַד אִ֤ישׁ בִּפְנֵיהֶם֙ מִכָּל־
אֹ֣יְבֵיהֶ֔ם אֵ֚ת כָּל־אֹ֣יְבֵיהֶ֔ם נָתַ֥ן יְהוָ֖ה
בְּיָדָֽם׃ 45 לֹֽא־נָפַ֣ל דָּבָ֗ר מִכֹּל֙ הַדָּבָ֣ר הַטּ֔וֹב
אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל הַכֹּ֖ל בָּֽא׃

פרשה כב :

1 אָ֚ז יִקְרָ֣א יְהוֹשֻׁ֔עַ לָרֻֽאוּבֵנִ֖י וְלַגָּדִ֑י
וְלַחֲצִ֖י מַטֵּ֥ה מְנַשֶּֽׁה׃ 2 וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵיהֶ֔ם אַתֶּ֣ם
שְׁמַרְתֶּ֔ם אֵ֚ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֣ה אֶתְכֶ֔ם מֹשֶׁ֖ה
עֶ֣בֶד יְהוָ֑ה וַתִּשְׁמְע֣וּ בְקוֹלִ֔י לְכֹ֥ל אֲשֶׁר־
צִוִּ֖יתִי אֶתְכֶֽם׃ 3 לֹֽא־עֲזַבְתֶּ֣ם אֶת־אֲחֵיכֶ֗ם
זֶ֚ה יָמִ֣ים רַבִּ֔ים עַ֖ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה וּשְׁמַרְתֶּ֕ם
אֶת־מִשְׁמֶ֕רֶת מִצְוַ֖ת יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃

29 Καὶ τὴν Ρεμμὰθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. 30 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς
'Ασὴρ τὴν Βασελλὰν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
καὶ τὴν Δαββὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
31 Καὶ Χελκὰτ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
'Ραὰβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
32 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν πόλιν τὴν
ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Κάδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
Νεμμὰθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ Θεμμὼν
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τρεῖς. 33 Πᾶσαι
αἱ πόλεις τοῦ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις
δεκατρεῖς. 34 Καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρὶ τοῖς
Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν
τὴν Μαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν
Κάδης καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 35 Καὶ Σελλὰ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τρεῖς. 36 Καὶ
πέραν τοῦ 'Ιορδάνου τοῦ κατὰ 'Ιεριχὼ ἐκ τῆς
φυλῆς 'Ρουβὴν τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ
φονεύσαντος τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὴν Μισὼ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν 'Ιαζὴρ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, 37 Καὶ τὴν Δεκμὼν καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαφὰ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, πόλεις τέσσαρες. 38 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς
Γὰδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος
καὶ τὴν 'Ραμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, τὴν Καμὶν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
39 Καὶ τὴν 'Εσβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
καὶ τὴν 'Ιαζὴρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πᾶσαι
αἱ πόλεις τέσσαρες. 40 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς
υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν καταλελειμ-
μένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λευί· καὶ ἐγενήθη τὰ
ὅρια αἱ πόλεις δεκαδύο. 41 Πᾶσαι πόλεις τῶν
Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν 'Ισραὴλ
τεσσαρακονταοκτὼ πόλεις, καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων· 42 Πόλις
καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς
πόλεσι ταύταις· καὶ συνετέλεσεν 'Ιησοῦς διαμερίσας
τὴν γῆν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ
υἱοὶ 'Ισραὴλ μερίδα τῷ 'Ιησοῖ διὰ πρόσταγμα
Κυρίου· ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ᾐτήσατο·
τὴν Θαμνασαχὰρ ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
'Εφραῒμ· καὶ ᾠκοδόμησεν 'Ιησοῦς τὴν πόλιν καὶ
ᾤκησεν ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλαβεν 'Ιησοῦς τὰς μαχαί-
ρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς
'Ισραὴλ τοὺς γενομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐν Θαμνασαχάρ, 43 Καὶ
ἔδωκε Κύριος τῷ 'Ισραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν
ὤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κατεκλη-
ρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ. 44 Καὶ
κατέπαυσεν αὐτοὺς Κύριος κυκλόθεν, καθότι ὤμοσε
τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οὐκ ἀντέστη οὐθεὶς
κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκε
Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. 45 Οὐ διέπεσεν
ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν ὧν ἐλάλησε
Κύριος τοῖς υἱοῖς 'Ισραήλ, πάντα παρεγένετο.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν 'Ιησοῦς τοὺς υἱοὺς 'Ρουβὴν
καὶ τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, 2 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς 'Υμεῖς ἀκηκόατε
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς
Κυρίου, καὶ ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν. 3 Οὐκ ἐγκα-
ταλελοίπατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς
ἡμέρας πλείους· ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας
ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

29 Et Jaramoth et Engannim, cum suburbanis
suis, civitates quatuor. 30 De tribu autem
Aser, Masal et Abdon, 31 Et Helcath et
Rohob, cum suburbanis suis, civitates quatuor.
32 De tribu quoque Nephthali civitates
confugii, Cedes in Galilæa, et Hammoth Dor,
et Carthan, cum suburbanis suis, civitates
tres. 33 Omnes urbes familiarum Gerson,
tredecim, cum suburbanis suis. 34 Filiis
autem Merari Levitis inferioris gradus per
familias suas data est de tribu Zabulon, Jecnam
et Cartha 35 Et Damna et Naalol, civitates
quatuor cum suburbanis suis. 36 De tribu
Ruben ultra Jordanem contra Jericho civitates
refugii, Bosor in solitudine, Misor et Jaser et
Jethson 37 Et Mephaath, civitates quatuor cum
suburbanis suis. 38 De tribu Gad civitates
confugii, Ramoth in Galaad, et Manaim 39 Et
Hesebon et Jaser, civitates quatuor cum
suburbanis suis. 40 Omnes urbes filiorum
Merari per familias et cognationes suas,
duodecim. 41 Itaque civitates universæ
Levitarum in medio possessionis filiorum Israel
fuerunt quadraginta octo 42 Cum suburbanis
suis, singulæ per familias distributæ. 43 De-
ditque Dominus Deus Israeli omnem terram,
quam traditurum se patribus eorum juraverat:
et possederunt illam, atque habitaverunt in ea.
44 Dataque est ab eo pax in omnes per circui-
tum nationes: nullusque eis hostium resistere
ausus est, sed cuncti in eorum ditionem redacti
sunt. 45 Ne unum quidem verbum, quod illis
præstiturum se esse promiserat, irritum fuit,
sed rebus expleta sunt omnia.

CAPUT XXII.

1 EODEM tempore vocavit Josue Rubenitas,
et Gaditas, et dimidiam tribum Manasse,
2 Dixitque ad eos: Fecistis omnia quæ præcepit
vobis Moyses famulus Domini: mihi quoque
in omnibus obedistis, 3 Nec reliquistis fratres
vestros longo tempore, usque in præsentem
diem, custodientes imperium Domini Dei vestri.

4 וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַאֲחֵיכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעַתָּה פְּנוּ וּלְכוּ לָכֶם
לְאָהֳלֵיכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם אֲשֶׁר ׀ נָתַן
לָכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃
5 רַק ׀ שִׁמְרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּצְוָה
וְאֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד־יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
וּלְדָבְקָה־בוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ 6 וַיְבָרְכֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ
אֶל־אָהֳלֵיהֶם׃ 7 וְלַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה נָתַן מֹשֶׁה בַּבָּשָׁן וּלְחֶצְיוֹ נָתַן
יְהוֹשֻׁעַ עִם־אֲחֵיהֶם מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה
וְגַם כִּי שִׁלְּחָם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־אָהֳלֵיהֶם
וַיְבָרְכֵם׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר בִּנְכָסִים
רַבִּים שׁוּבוּ אֶל־אָהֳלֵיכֶם וּבְמִקְנֶה רַב־
מְאֹד בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבִנְחֹשֶׁת וּבְבַרְזֶל
וּבִשְׂלָמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד חִלְקוּ שְׁלַל
אֹיְבֵיכֶם עִם־אֲחֵיכֶם׃ 9 וַיָּשֻׁבוּ
וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט
הַמְנַשֶּׁה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשִּׁלֹה אֲשֶׁר־
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לָלֶכֶת אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־
אֶרֶץ אֲחֻזָּתָם אֲשֶׁר נֹאחֲזוּ־בָהּ עַל־פִּי יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 10 וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּבְנוּ בְנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־
גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה שָׁם מִזְבֵּחַ עַל־
הַיַּרְדֵּן מִזְבֵּחַ גָּדוֹל לְמַרְאֶה׃ 11 וַיִּשְׁמְעוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה־בָנוּ בְנֵי־רְאוּבֵן
וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
אֶל־מוּל אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן
אֶל־עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 12 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּקָּהֲלוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
שִׁלֹה לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לַצָּבָא׃
13 וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי־רְאוּבֵן וְאֶל־
בְּנֵי־גָד וְאֶל־חֲצִי שֵׁבֶט־מְנַשֶּׁה אֶל־אֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן׃
14 וַעֲשָׂרָה נְשִׂאִים עִמּוֹ נָשִׂיא אֶחָד
נָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אָב לְכֹל מַטּוֹת
יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית־אֲבוֹתָם הֵמָּה
לְאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיָּבֹאוּ אֶל־בְּנֵי־רְאוּבֵן
וְאֶל־בְּנֵי־גָד וְאֶל־חֲצִי שֵׁבֶט־מְנַשֶּׁה אֶל־
אֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אִתָּם לֵאמֹר׃

4 Νῦν δὲ κατέπαυσε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς·
νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς
οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως
ὑμῶν, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 5 Ἀλλὰ φυλάξασθε
σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν
ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου,
ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, πορεύεσθαι
πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ, καὶ λατρεύειν αὐτῷ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς ὑμῶν. 6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς,
καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τοὺς οἴκους αὐτῶν. 7 Καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ
τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν·
καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, 8 Καὶ ἐν
χρήμασι πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους
αὐτῶν· καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν
διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν. 9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλὼ ἐν
γῇ Χαναὰν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν
κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ
προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 10 Καὶ
ἦλθον εἰς Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου, ἥ ἐστιν ἐν γῇ
Χαναάν· καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ
οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ
βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βωμὸν μέγαν τοῦ
ἰδεῖν. 11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων
Ἰδοὺ ᾠκοδομήκασιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ
Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ'
ὁρίων γῆς Χαναὰν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου
ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσραήλ. 12 Καὶ συνηθροίσθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ ὥστε ἀναβάντες
ἐκπολεμῆσαι αὐτούς. 13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τόν τε Φινεὲς
υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως
14 Καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ·
ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν
Ἰσραήλ· ἄρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσὶ χιλίαρχοι
Ἰσραήλ. 15 Καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς
τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν
Γαλαάδ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες

4 Quia igitur dedit Dominus Deus vester
fratribus vestris quietem et pacem, sicut
pollicitus est: revertimini, et ite in tabernacula
vestra, et in terram possessionis, quam tradidit
vobis Moyses famulus Domini trans Jordanem:
5 Ita duntaxat, ut custodiatis attente, et opere
compleatis mandatum et legem quam præcepit
vobis Moyses famulus Domini, ut diligatis
Dominum Deum vestrum, et ambuletis in
omnibus viis ejus, et observetis mandata illius,
adhæreatisque ei, ac serviatis in omni corde,
et in omni anima vestra. 6 Benedixitque eis
Josue, et dimisit eos. Qui reversi sunt in
tabernacula sua. 7 Dimidiæ autem tribui
Manasse possessionem Moyses dederat in
Basan: et idcirco mediæ quæ superfuit, dedit
Josue sortem inter ceteros fratres suos trans
Jordanem ad occidentalem plagam. Cumque
dimitteret eos in tabernacula sua, et benedixisset eis,
8 Dixit ad eos: In multa substantia
atque divitiis revertimini ad sedes vestras,
cum argento et auro, ære ac ferro, et veste
multiplici: dividite prædam hostium cum
fratribus vestris. 9 Reversique sunt, et
abierunt filii Ruben, et filii Gad, et dimidia
tribus Manasse, a filiis Israel de Silo, quæ sita
est in Chanaan, ut intrarent Galaad terram
possessionis suæ, quam obtinuerant juxta
imperium Domini in manu Moysi. 10 Cumque
venissent ad tumulos Jordanis in terram
Chanaan, ædificaverunt juxta Jordanem altare
infinitæ magnitudinis. 11 Quod cum audissent
filii Israel, et ad eos certi nuntii detulissent,
ædificasse filios Ruben, et Gad, et dimidiæ
tribus Manasse, altare in terra Chanaan, super
Jordanis tumulos, contra filios Israel:
12 Convenerunt omnes in Silo, ut ascenderent
et dimicarent contra eos. 13 Et interim
miserunt ad illos in terram Galaad Phinees
filium Eleazari sacerdotis, 14 Et decem
principes cum eo, singulos de singulis
tribubus. 15 Qui venerunt ad filios
Ruben, et Gad, et dimidiæ tribus Manasse,
in terram Galaad, dixeruntque ad eos.

16 כֹּה אָמְרוּ כֹּל ׀ עֲדַת יְהוָה מָה־הַמַּעַל
הַזֶּה אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בֵּאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה בִּבְנוֹתְכֶם
לָכֶם מִזְבֵּחַ לִמְרָדְכֶם הַיּוֹם בַּיהוָה׃
17 הַמְעַט־לָנוּ אֶת־עֲוֺן פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא־
הִטַּהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי הַנֶּגֶף
בַּעֲדַת יְהוָה׃ 18 וְאַתֶּם תָּשֻׁבוּ הַיּוֹם
מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהָיָה אַתֶּם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם
בַּיהוָה וּמָחָר אֶל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף׃
19 וְאַךְ אִם־טְמֵאָה אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם עִבְרוּ
לָכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזַּת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן־שָׁם
מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֵאָחֲזוּ בְּתוֹכֵנוּ וּבַיהוָה
אַל־תִּמְרֹדוּ וְאֹתָנוּ אַל־תִּמְרֹדוּ בִּבְנֹתְכֶם
לָכֶם מִזְבֵּחַ מִבַּלְעֲדֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
20 הֲלוֹא ׀ עָכָן בֶּן־זֶרַח מָעַל מַעַל בַּחֵרֶם
וְעַל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הָיָה קָצֶף וְהוּא
אִישׁ אֶחָד לֹא גָוַע בַּעֲוֺנוֹ׃ 21 וַיַּעֲנוּ
בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה
וַיְדַבְּרוּ אֶת־רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ 22 אֵל ׀
אֱלֹהִים ׀ יְהוָה אֵל ׀ אֱלֹהִים ׀ יְהוָה הוּא
יֹדֵעַ וְיִשְׂרָאֵל הוּא יֵדָע אִם־בְּמֶרֶד וְאִם־
בְּמַעַל בַּיהוָה אַל־תּוֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה׃
23 לִבְנוֹת לָנוּ מִזְבֵּחַ לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי יְהוָה
וְאִם־לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וּמִנְחָה וְאִם־
לַעֲשׂוֹת עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים יְהוָה הוּא
יְבַקֵּשׁ׃ 24 וְאִם־לֹא מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ
אֶת־זֹאת לֵאמֹר מָחָר יֹאמְרוּ בְנֵיכֶם
לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מַה־לָּכֶם וְלַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 25 וּגְבוּל נָתַן־יְהוָה בֵּינֵנוּ
וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֵין־לָכֶם חֵלֶק בַּיהוָה וְהִשְׁבִּיתוּ בְנֵיכֶם
אֶת־בָּנֵינוּ לְבִלְתִּי יְרֹא אֶת־יְהוָה׃ 26 וַנֹּאמֶר
נַעֲשֶׂה־נָּא לָנוּ לִבְנוֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא
לְעוֹלָה וְלֹא לְזָבַח׃ 27 כִּי עֵד הוּא
בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם וּבֵין דֹּרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ
לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה לְפָנָיו בְּעֹלוֹתֵינוּ
וּבִזְבָחֵינוּ וּבִשְׁלָמֵינוּ וְלֹא־יֹאמְרוּ בְנֵיכֶם
מָחָר לְבָנֵינוּ אֵין־לָכֶם חֵלֶק בַּיהוָה׃
28 וַנֹּאמֶר וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ וְאֶל־
דֹּרֹתֵינוּ מָחָר וְאָמַרְנוּ רְאוּ אֶת־תַּבְנִית מִזְבַּח
יְהוָה אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעוֹלָה
וְלֹא לְזֶבַח כִּי־עֵד הוּא בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם׃

16 Τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου Τίς
ἡ πλημμέλεια αὕτη ἣν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον
τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ
Κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμόν,
ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου; 17 Μὴ
μικρὸν ὑμῖν τὸ ἁμάρτημα Φογώρ, ὅ τι οὐκ
ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου;
18 Καὶ ὑμεῖς ἀπεστράφητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου·
καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ Κύριου καὶ
αὔριον, ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή. 19 Καὶ
νῦν εἰ μικρὰ ἡ γῆ ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν,
διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου κατασχέσεως οὗ
κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατακληρο-
νομήσετε ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἀπὸ θεοῦ ἀποστάται
γενήθητε, καὶ ὑμεῖς μηδ' ἀπόστητε ἀπὸ Κυρίου
διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσια-
στηρίου Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 20 Οὐκ ἰδοὺ
Ἄχαρ ὁ τοῦ Ζαρὰ πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησεν ἀπὸ
τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ
ἐγενήθη ὀργή; καὶ οὗτος εἷς αὐτὸς ἀπέθανε τῇ
ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ. 21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσραὴλ
λέγοντες 22 Ὁ θεὸς θεὸς Κύριός ἐστι, καὶ ὁ θεὸς
θεὸς αὐτὸς οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γνώσεται· εἰ
ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἔναντι τοῦ Κυρίου,
μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· 23 Καὶ
εἰ ᾠκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι
ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὥστε ἀναβιβάσαι ἐπ'
αὐτὸν θυσίαν ὁλοκαυτωμάτων, ὥστε ποιῆσαι ἐπ'
αὐτὸν θυσίαν σωτηρίου, Κύριος ἐκζητήσει. 24 Ἀλλ'
ἕνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο
λέγοντες Ἵνα μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα ὑμῶν
τοῖς τέκνοις ἡμῶν Τί ὑμῖν καὶ Κυρίῳ τῷ θεῷ
Ἰσραήλ; 25 Καὶ ὅρια ἔθηκε Κύριος ἀνὰ μέσον
ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν
μερὶς Κυρίου, καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν
τοὺς υἱῶν ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται Κύριον. 26 Καὶ
εἴπαμεν ποιῆσαι οὕτω τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν
τοῦτον, οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν,
27 Ἀλλ' ἵνα ᾖ τοῦτο μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἡμῶν
καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ'
ἡμᾶς τοῦ λατρεύειν λατρείαν Κυρίου ἐναντίον
αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς
θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων
ἡμῶν· καὶ οὐκ ἐροῦσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς
τέκνοις ἡμῶν αὔριον Οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς
Κυρίου. 28 Καὶ εἴπαμεν Ἐὰν γένηταί ποτε καὶ
λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς ἢ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν
αὔριον, καὶ ἐροῦσιν Ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κύριου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ
ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ
μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ
μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν.

16 Hæc mandat omnis populus Domini: Quæ
est ista transgressio? Cur reliquistis Dominum
Deum Israel, ædificantes altare sacrilegum, et
a cultu illius recedentes? 17 An parum vobis
est quod peccatis in Beelphegor, et usque in
præsentem diem macula hujus sceleris in nobis
permanet? multique de populo corruerunt.
18 Et vos hodie reliquistis Dominum, et cras
in universum Israel ira ejus desæviet.
19 Quod si putatis immundam esse terram
possessionis vestræ, transite ad terram, in qua
tabernaculum Domini est, et habitate inter
nos: tantum ut a Domino, et a nostro
consortio non recedatis, ædificato altari præter
altare Domini Dei nostri. 20 Nonne Achan
filius Zare præteriit mandatum Domini, et
super omnem populum Israel ira ejus incubuit?
Et ille erat unus homo, atque utinam solus
periisset in scelere suo. 21 Responderuntque
filii Ruben et Gad, et dimidia tribus Manasse,
principibus legationis Israel: 22 Fortissimus
Deus Dominus, Fortissimus Deus Dominus,
ipse novit, et Israel simul intelliget: si
prævaricationis animo hoc altare construxi-
mus, non custodiat nos, sed puniat nos in
præsenti: 23 Et si ea mente fecimus, ut
holocausta, et sacrificium, et pacificas victimas
super eo imponeremus, ipse quærat et judicet:
24 Et non ea magis cogitatione atque tractatu,
ut diceremus: Cras dicent filii vestri filiis
nostris: Quid vobis et Domino Deo Israel?
25 Terminum posuit Dominus inter nos et vos,
o filii Ruben, et filii Gad, Jordanem fluvium:
et idcirco partem non habetis in Domino.
Et per hanc occasionem avertent filii vestri
filios nostros a timore Domini. Putavimus
itaque melius, 26 Et diximus: Extruamus
nobis altare, non in holocausta, neque ad
victimas offerendas, 27 Sed in testimonium
inter nos et vos, et sobolem nostram vestram-
que progeniem, ut serviamus Domino, et juris
nostri sit offerre, et holocausta, et victimas,
et pacificas hostias: et nequaquam dicant
cras filii vestri filiis nostris: Non est
vobis pars in Domino. 28 Quod si
voluerint dicere, respondebunt eis: Ecce
altare Domini, quod fecerunt patres nostri,
non in holocausta, neque in sacrificium,
sed in testimonium nostrum ac vestrum.

29 חָלִילָה לָּנוּ מִמֶּנּוּ לִמְרֹד בַּיהוָה וְלָשׁוּב
הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לְעֹלָה
לְמִנְחָה וּלְזָבַח מִלְּבַד מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר לִפְנֵי מִשְׁכָּנוֹ׃ 30 וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס
הַכֹּהֵן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה וְרָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּנֵי־
רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וּבְנֵי מְנַשֶּׁה וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם׃
31 וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־בְּנֵי־
רְאוּבֵן וְאֶל־בְּנֵי־גָד וְאֶל־בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיּוֹם
יָדַעְנוּ כִּי־בְתוֹכֵנוּ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־מְעַלְתֶּם
בַּיהוָה הַמַּעַל הַזֶּה אָז הִצַּלְתֶּם אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה׃ 32 וַיָּשָׁב פִּינְחָס בֶּן־
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן ׀ וְהַנְּשִׂיאִים מֵאֵת בְּנֵי־רְאוּבֵן
וּמֵאֵת בְּנֵי־גָד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשִׁבוּ אוֹתָם דָּבָר׃
33 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבָרְכוּ
אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אָמְרוּ לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם
לַצָּבָא לְשַׁחֵת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי־רְאוּבֵן
וּבְנֵי־גָד יֹשְׁבִים בָּהּ׃ 34 וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן
וּבְנֵי־גָד לַמִּזְבֵּחַ כִּי־עֵד הוּא בֵּינֹתֵינוּ כִּי
יְהוָה הָאֱלֹהִים׃

פרשה כג׃

1 וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־הֵנִיחַ
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל־אֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב
וִיהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים׃ 2 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ
לְכָל־יִשְׂרָאֵל לִזְקֵנָיו וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו
וּלְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי זָקַנְתִּי בָּאתִי
בַּיָּמִים׃ 3 וְאַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְכָל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם
לָכֶם׃ 4 רְאוּ הִפַּלְתִּי לָכֶם אֶת־הַגּוֹיִם
הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה בְּנַחֲלָה לְשִׁבְטֵיכֶם
מִן־הַיַּרְדֵּן וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִכְרַתִּי וְהַיָּם
הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ׃ 5 וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוּא יֶהְדֳּפֵם מִפְּנֵיכֶם וְהוֹרִישׁ אֹתָם
מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־אַרְצָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָכֶם׃ 6 וַחֲזַקְתֶּם מְאֹד לִשְׁמֹר
וְלַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת
מֹשֶׁה לְבִלְתִּי סוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאול׃
7 לְבִלְתִּי־בוֹא בַּגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה
אִתְּכֶם וּבְשֵׁם אֱלֹהֵיהֶם לֹא־תַזְכִּירוּ וְלֹא
תַשְׁבִּיעוּ וְלֹא תַעַבְדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם׃

29 Μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ
Κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ἀποστῆναι
ἀπὸ Κυρίου ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον
τοῖς καρπώμασι καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν
καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλὴν τοῦ
θυσιαστηρίου Κυρίου ὅ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ. 30 Καὶ ἀκούσας Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ
πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἳ
ἦσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ
υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς. 31 Καὶ εἶπε Φινεὲς
ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ
τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ Σήμερον ἐγνώκαμεν
ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος, διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε
ἐναντίον Κυρίου πλημμέλειαν, καὶ ὅτι ἐῤῥύσασθε
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Κυρίου. 32 Καὶ
ἀπέστρεψε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλαὰδ
εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους. 33 Καὶ ἤρεσε
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς
εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν
Ῥουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς
Μανασσῆ· καὶ κατῴκησαν ἐπ' αὐτῆς. 34 Καὶ
ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ῥουβὴν καὶ
τῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, καὶ
εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ὅτι
Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστί.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ
καταπαῦσαι Κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοῦς πρεσβύ-
τερος προβεβηκὼς ταῖς ἡμέραις. 2 Καὶ συνεκάλεσεν
Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν
γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ
τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἐγὼ γεγήρακα καὶ προ-
βέβηκα ταῖς ἡμέραις. 3 Ὑμεῖς δὲ ἑωράκατε ὅσα
ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ἡμῖν. 4 Ἴδετε ὅτι ἐπέῤῥιφα
ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν
τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐξωλόθρευσα, καὶ
ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁριεῖ ἐπὶ δυσμὰς
ἡλίου. 5 Κύριος δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ἕως ἂν
ἀπόλωνται· καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ
ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὑμῖν. 6 Κατισχύσατε οὖν
σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε
εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα, 7 Ὅπως μὴ εἰσέλθητε
εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα· καὶ τὰ
ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν,
οὐδὲ μὴ λατρεύσητε οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

29 Absit a nobis hoc scelus, ut recedamus a
Domino, et ejus vestigia relinquamus, extructo
altari ad holocausta, et sacrificia, et victimas
offerendas, præter altare Domini Dei nostri,
quod extructum est ante tabernaculum ejus.
30 Quibus auditis, Phinees sacerdos, et
principes legationis Israel, qui erant cum eo,
placati sunt: et verba filiorum Ruben, et Gad,
et dimidiæ tribus Manasse, libentissime susce-
perunt. 31 Dixitque Phinees filius Eleazari
sacerdos ad eos: Nunc scimus quod nobiscum
sit Dominus, quoniam alieni estis a prævari-
catione hac, et liberastis filios Israel de manu
Domini. 32 Reversusque est cum principibus
a filiis Ruben et Gad, de terra Galaad, finium
Chanaan, ad filios Israel, et retulit eis.
33 Placuitque sermo cunctis audientibus. Et
laudaverunt Deum filii Israel, et nequaquam
ultra dixerunt, ut ascenderent contra eos,
atque pugnarent, et delerent terram posses-
sionis eorum. 34 Vocaveruntque filii Ruben, et
filii Gad altare quod extruxerant, Testimonium
nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAPUT XXIII.

1 Evoluto autem multo tempore, postquam
pacem dederat Dominus Israeli, subjectis in
gyro nationibus universis, et Josue jam
longævo, et persenilis ætatis: 2 Vocavit
Josue omnem Israelem, majoresque natu, et
principes ac duces, et magistros, dixitque ad
eos: Ego senui, et progressioris ætatis sum:
3 Vosque cernitis omnia quæ fecerit Dominus
Deus vester cunctis per circuitum nationibus,
quo modo pro vobis ipse pugnaverit: 4 Et
nunc quia vobis sorte divisit omnem terram,
ab orientali parte Jordanis usque ad mare
magnum, multæque adhuc supersunt nationes:
5 Dominus Deus vester disperdet eas, et
auferet a facie vestra, et possidebitis terram,
sicut vobis pollicitus est; 6 Tantum confor-
tamini, et estote soliciti, ut custodiatis cuncta
quæ scripta sunt in volumine legis
Moysi: et non declinetis ab eis neque
ad dexteram neque ad sinistram: 7 Ne
postquam intraveritis ad gentes, quæ inter
vos futuræ sunt, juretis nomine deorum
earum, et serviatis eis, et adoretis illos:

4 וָאֶתֵּן לְיִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו וָאֶתֵּן
לְעֵשָׂו אֶת־הַר שֵׂעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וְיַעֲקֹב
וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם׃ 5 וָאֶשְׁלַח אֶת־מֹשֶׁה
וְאֶת־אַהֲרֹן וָאֶגֹּף אֶת־מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ וְאַחַר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם׃ 6 וָאוֹצִיא
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַתָּבֹאוּ הַיָּמָּה
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּרֶכֶב
וּבְפָרָשִׁים יַם־סוּף׃ 7 וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה
וַיָּשֶׂם מַאֲפֵל בֵּינֵיכֶם ׀ וּבֵין הַמִּצְרִים וַיָּבֵא
עָלָיו אֶת־הַיָּם וַיְכַסֵּהוּ וַתִּרְאֶינָה עֵינֵיכֶם
אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּשְׁבוּ בַמִּדְבָּר
יָמִים רַבִּים׃ 8 וָאָבִיאָה אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ
הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּלָּחֲמוּ
אִתְּכֶם וָאֶתֵּן אוֹתָם בְּיֶדְכֶם וַתִּירְשׁוּ אֶת־
אַרְצָם וָאַשְׁמִידֵם מִפְּנֵיכֶם׃ 9 וַיָּקָם בָּלָק
בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבִלְעָם בֶּן־בְּעוֹר לְקַלֵּל
אֶתְכֶם׃ 10 וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁמֹעַ לְבִלְעָם
וַיְבָרֶךְ בָּרוֹךְ אֶתְכֶם וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃
11 וַתַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַתָּבֹאוּ אֶל־יְרִיחוֹ
וַיִּלָּחֲמוּ בָכֶם בַּעֲלֵי־יְרִיחוֹ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
וָאֶתֵּן אוֹתָם בְּיֶדְכֶם׃ 12 וָאֶשְׁלַח לִפְנֵיכֶם
אֶת־הַצִּרְעָה וַתְּגָרֶשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי
מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לֹא בְחַרְבְּךָ וְלֹא בְקַשְׁתֶּךָ׃
13 וָאֶתֵּן לָכֶם אֶרֶץ ׀ אֲשֶׁר לֹא־יָגַעְתָּ בָּהּ
וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתֶם וַתֵּשְׁבוּ בָּהֶם
כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נְטַעְתֶּם אַתֶּם
אֹכְלִים׃ 14 וְעַתָּה יְראוּ אֶת־יְהוָה וְעִבְדוּ
אֹתוֹ בְּתָמִים וּבֶאֱמֶת וְהָסִירוּ אֶת־אֱלֹהִים
אֲשֶׁר עָבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֵבֶר הַנָּהָר וּבְמִצְרַיִם
וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה׃ 15 וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם
לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה בַּחֲרוּ לָכֶם הַיּוֹם
אֶת־מִי תַעֲבֹדוּן אִם אֶת־אֱלֹהִים אֲשֶׁר־עָבְדוּ
אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַנָּהָר וְאִם
אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים
בְּאַרְצָם וְאָנֹכִי וּבֵיתִי נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה׃
16 וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר חָלִילָה לָּנוּ
מֵעֲזֹב אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
17 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ
וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת־הָאֹתוֹת הַגְּדֹלוֹת
הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְנוּ
בָהּ וּבְכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בְּקִרְבָּם׃

4 Καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ·
καὶ ἔδωκα τῷ Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ κληρο-
νομῆσαι αὐτῷ· καὶ Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος
μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταιόν· καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς
οἱ Αἰγύπτιοι. 5 Καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον ἐν
σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξήγαγε 6 Τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν·
καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων
ἡμῶν ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐρυθράν. 7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον·
καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ἡμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς· καὶ
εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε Κύριος
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους.
8 Καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν Ἀμοῤῥαίων τῶν
κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν· καὶ
κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλο-
θρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. 9 Καὶ
ἀνέστη Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ
καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἀποστείλας
ἐκάλεσε τὸν Βαλαὰμ ἀράσασθαι ἡμῖν. 10 Καὶ
οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ θεός σου ἀπολέσαι σε·
καὶ εὐλογίαις εὐλόγησεν ἡμᾶς, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς
ἐκ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτούς. 11 Καὶ
διέβητε τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς
Ἱεριχώ· καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικοῦν-
τες Ἱεριχώ, ὁ Ἀμοῤῥαῖος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ
ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Εὑαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ
ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος· καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. 12 Καὶ
ἐξαπέστειλε προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν, καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν δώδεκα
βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων, οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ
σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου. 13 Καὶ ἔδωκεν ὑμῖν
γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις
ἃς οὐκ ᾠκοδομήκατε, καὶ κατῳκίσθητε ἐν αὐταῖς·
καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε
ὑμεῖς ἔδεσθε. 14 Καὶ νῦν φοβήθητε Κύριον καὶ
λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ,
καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἷς
ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ.
15 Εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν Κυρίῳ,
ἐκλέξασθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε,
εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ
πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμοῤ-
ῥαίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν·
ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν Κυρίῳ, ὅτι
ἅγιός ἐστι. 16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε Μὴ
γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λατρεύειν
θεοῖς ἑτέροις. 17 Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς
θεός ἐστιν· αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς
πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς
ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν·

4 Et dedi ei Isaac: illique rursum dedi Jacob
et Esau. E quibus, Esau dedi montem Seir ad
possidendum: Jacob vero, et filii ejus
descenderunt in Ægyptum. 5 Misique
Moysen et Aaron, et percussi Ægyptum
multis signis atque portentis. 6 Eduxique
vos et patres vestros de Ægypto, et venistis
ad mare: persecutique sunt Ægyptii patres
vestros cum curribus et equitatu, usque ad
mare Rubrum. 7 Clamaverunt autem ad
Dominum filii Israel: qui posuit tenebras
inter vos et Ægyptios, et adduxit super eos
mare, et operuit eos. Viderunt oculi vestri
cuncta quæ in Ægypto fecerim, et habitastis
in solitudine multo tempore: 8 Et introduxi
vos in terram Amorrhæi, qui habitabat trans
Jordanem. Cumque pugnarent contra vos,
tradidi eos in manus vestras, et possedistis
terram eorum, atque interfecistis eos. 9 Sur-
rexit autem Balac filius Sephor rex Moab,
et pugnavit contra Israelem. Misitque et
vocavit Balaam filium Beor, ut malediceret
vobis: 10 Et ego nolui audire eum, sed
econtrario per illum benedixi vobis, et liberavi
vos de manu ejus. 11 Transistisque Jordanem,
et venistis ad Jericho. Pugnaveruntque
contra vos viri civitatis ejus, Amorrhæus, et
Pherezæus, et Chananæus, et Hethæus, et
Gergesæus, et Hevæus, et Jebusæus: et
tradidi illos in manus vestras. 12 Misique
ante vos crabrones: et ejeci eos de locis suis,
duos reges Amorrhæorum, non in gladio nec
in arcu tuo. 13 Dedique vobis terram, in
qua non laborastis, et urbes quas non ædificas-
tis, ut habitaretis in eis: vineas et oliveta,
quæ non plantastis. 14 Nunc ergo timete
Dominum, et servite ei perfecto corde atque
verissimo: et auferte deos, quibus servierunt
patres vestri in Mesopotamia et in Ægypto,
ac servite Domino. 15 Sin autem malum
vobis videtur ut Domino serviatis, optio vobis
datur: eligite hodie quod placet, qui servire
potissimum debeatis, utrum diis, quibus
servierunt patres vestri in Mesopotamia, an
diis Amorrhæorum, in quorum terra habitatis:
ego autem et domus mea serviemus Domino.
16 Responditque populus, et ait: Absit a
nobis ut relinquamus Dominum, et serviamus
diis alienis. 17 Dominus Deus noster ipse
eduxit nos, et patres nostros, de terra Ægypti,
de domo servitutis: fecitque videntibus
nobis signa ingentia, et custodivit nos
in omni via, per quam ambulavimus, et
in cunctis populis, per quos transivimus.

18 וַיְגָרֶשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים וְאֶת־הָאֱמֹרִי
יֹשֵׁב הָאָרֶץ מִפָּנֵינוּ גַּם־אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד
אֶת־יְהוָה כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ׃ 19 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם לֹא תוּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת־
יְהוָה כִּי־אֱלֹהִים קְדֹשִׁים הוּא אֵל־קַנּוֹא
הוּא לֹא־יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם וּלְחַטֹּאותֵיכֶם׃
20 כִּי תַעַזְבוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהֵי
נֵכָר וְשָׁב וְהֵרַע לָכֶם וְכִלָּה אֶתְכֶם אַחֲרֵי
אֲשֶׁר־הֵיטִיב לָכֶם׃ 21 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ לֹא כִּי אֶת־יְהוָה נַעֲבֹד׃ 22 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עֵדִים אַתֶּם בָּכֶם כִּי־אַתֶּם
בְּחַרְתֶּם לָכֶם אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אוֹתוֹ
וַיֹּאמְרוּ עֵדִים׃ 23 וְעַתָּה הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי
הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהַטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיֹּאמְרוּ הָעָם
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַעֲבֹד וּבְקוֹלוֹ
נִשְׁמָע׃ 25 וַיִּכְרֹת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּשֶׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט בִּשְׁכֶם׃
26 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶבֶן גְּדוֹלָה
וַיְקִימֶהָ שָּׁם תַּחַת הָאַלָּה אֲשֶׁר בְּמִקְדַּשׁ
יְהוָה׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם
הִנֵּה הָאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֶה־בָּנוּ לְעֵדָה
כִּי־הִיא שָׁמְעָה אֵת כָּל־אִמְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהָיְתָה בָכֶם לְעֵדָה פֶּן־
תְּכַחֲשׁוּן בֵּאלֹהֵיכֶם׃ 28 וַיְשַׁלַּח יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃ 29 וַיְהִי
אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן עֶבֶד יְהוָה בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים׃
30 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּגְבוּל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־
סֶרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרָיִם מִצְּפוֹן לְהַר־גָּעַשׁ׃
31 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כֹּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ
וְכֹל ׀ יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הֶאֱרִיכוּ יָמִים
אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וַאֲשֶׁר יָדְעוּ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ 32 וְאֶת־עַצְמוֹת
יוֹסֵף אֲשֶׁר־הֶעֱלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל ׀ מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ
בִשְׁכֶם בְּחֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב
מֵאֵת בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי־שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה
וַיִּהְיוּ לִבְנֵי־יוֹסֵף לְנַחֲלָה׃ 33 וְאֶלְעָזָר
בֶּן־אַהֲרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס
בְּנוֹ אֲשֶׁר נִתַּן־לוֹ בְּהַר אֶפְרָיִם׃

18 Καὶ ἐξέβαλε Κύριος τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ
πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ
προσώπου ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν
Κυρίῳ, οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστί. 19 Καὶ εἶπεν
Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν Οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν
Κυρίῳ ὅτι ὁ θεὸς ἅγιός ἐστι, καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ
ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα
ὑμῶν. 20 Ἡνίκα ἂν ἐγκαταλίπητε Κύριον καὶ
λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις, καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς
καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ᾽ ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς.
21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν Οὐχί, ἀλλὰ
Κυρίῳ λατρεύσομεν. 22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
τὸν λαόν Μάρτυρες ὑμεῖς καθ᾽ ὑμῶν, ὅτι
ὑμεῖς ἐξελέξασθε Κυρίῳ λατρεύειν αὐτῷ.
23 Καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους
τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν
πρὸς Κύριον θεὸν Ἰσραήλ. 24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς
πρὸς Ἰησοῦν Κυρίῳ λατρεύσομεν, καὶ τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκουσόμεθα. 25 Καὶ διέθετο Ἰησοῦς
διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλὼ
ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ. 26 Καὶ
ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμων τοῦ
θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν
Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι Κυρίου.
27 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν Ἰδοὺ ὁ
λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι
αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ
Κυρίου ὅ τι ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον· καὶ
οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ᾽ ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν, ἡνίκα ἂν ψεύσησθε Κυρίῳ τῷ θεῷ
μου. 28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ
ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
29 Καὶ ἐγένετο μετ᾽ ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυὴ δοῦλος Κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.
30 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ
κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασαρὰχ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Ἐφραΐμ, ἀπὸ βοῤῥᾶ τοῦ ὄρους τοῦ Γαλαάδ·
ἐκεῖ ἔθηκαν μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ μνῆμα, εἰς ὃ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ, τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας
ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις,
ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν
αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐκεῖ εἰσὶν ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας. 31 Καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ
πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον
μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἴδοσαν πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ. 32 Καὶ τὰ
ὀστᾶ Ἰωσὴφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου
καὶ κατώρυξαν ἐν Σικίμοις, ἐν τῇ μερίδι τοῦ
ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο Ἰακὼβ παρὰ τῶν Ἀμοῤῥαίων
τῶν κατοικούντων ἐν Σικίμοις ἀμνάδων ἑκατόν,
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσὴφ ἐν μερίδι. 33 Καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν
ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γαβαὰρ
Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Ἐφραΐμ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ περιεφέροσαν
ἐν ἑαυτοῖς· καὶ Φινεὲς ἱεράτευσεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε, καὶ κατωρύγη
ἐν Γαβαὰρ τῇ ἑαυτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπήλ-
θοσαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν
ἑαυτῶν πόλιν· καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν
Ἀστάρτην καὶ Ἀσταρὼθ καὶ τοὺς θεοὺς τῶν
ἐθνῶν τῶν κύκλῳ αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος εἰς χεῖρας Ἐγλὼμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ,
καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκτώ.

18 Et ejecit universas gentes, Amorrhæum
habitatorem terræ, quam nos intravimus.
Serviemus igitur Domino: quia ipse est
Deus noster. 19 Dixitque Josue ad
populum: Non poteritis servire Domino:
Deus enim sanctus, et fortis æmulator est,
nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis.
20 Si dimiseritis Dominum, et servieritis diis
alienis, convertet se, et affliget vos, atque
subvertet postquam vobis præstiterit bona.
21 Dixitque populus ad Josue: Nequaquam
ita ut loqueris, erit, sed Domino serviemus.
22 Et Josue ad populum, Testes, inquit, vos
estis, quia ipsi elegeritis vobis Dominum
ut serviatis ei. Responderuntque: Testes.
23 Nunc ergo, ait, auferte deos alienos de
medio vestri, et inclinate corda vestra ad
Dominum Deum Israel. 24 Dixitque populus
ad Josue: Domino Deo nostro serviemus, et
obedientes erimus præceptis ejus. 25 Percussit
ergo Josue in die illo fœdus, et proposuit
populo præcepta atque judicia in Sichem.
26 Scripsit quoque omnia verba hæc in
volumine legis Domini: et tulit lapidem
pergrandem, posuitque eum subter quercum,
quæ erat in sanctuario Domini: 27 Et dixit
ad omnem populum: En lapis iste erit vobis
in testimonium, quod audierit omnia verba
Domini quæ locutus est vobis: ne forte postea
negare velitis, et mentiri Domino Deo vestro.
28 Dimisitque populum, singulos in posses-
sionem suam. 29 Et post hæc mortuus est
Josue filius Nun servus Domini, centum et
decem annorum: 30 Sepelieruntque eum in
finibus possessionis suæ in Thamnathsare, quæ
est sita in monte Ephraim, a septentrionali
parte montis Gaas. 31 Servivitque Israel
Domino cunctis diebus Josue, et seniorum qui
longo vixerunt tempore post Josue, et qui
noverunt omnia opera Domini quæ fecerat in
Israel. 32 Ossa quoque Joseph, quæ tulerant
filii Israel de Ægypto, sepelierunt in Sichem,
in parte agri, quem emerat Jacob a filiis Hemor
patris Sichem, centum novellis ovibus, et fuit
in possessionem filiorum Joseph. 33 Eleazar
quoque filius Aaron mortuus est: et sepelierunt
eum in Gabaath Phinees filii ejus, quæ data
est ei in monte Ephraïm.

LIBER JUDICUM.

שופטים א

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאֲלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה לֵאמֹר מִי־יַעֲלֶה־לָּנוּ
אֶל־הַכְּנַעֲנִי בַּתְּחִלָּה לְהִלָּחֶם בּוֹ׃ 2 וַיֹּאמֶר
יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הִנֵּה נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
בְּיָדוֹ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו עֲלֵה
אִתִּי בְגוֹרָלִי וְנִלָּחֲמָה בַּכְּנַעֲנִי וְהָלַכְתִּי
גַם־אֲנִי אִתְּךָ בְּגוֹרָלֶךָ וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ שִׁמְעוֹן׃
4 וַיַּעַל יְהוּדָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַכְּנַעֲנִי
וְהַפְּרִזִּי בְּיָדָם וַיַּכּוּם בְּבֶזֶק עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
אִישׁ׃ 5 וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲדֹנִי בֶזֶק בְּבֶזֶק וַיִּלָּחֲמוּ
בּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַפְּרִזִּי׃ 6 וַיָּנָס
אֲדֹנִי בֶזֶק וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו וַיֹּאחֲזוּ אֹתוֹ
וַיְקַצְּצוּ אֶת־בְּהֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו׃ 7 וַיֹּאמֶר
אֲדֹנִי־בֶזֶק שִׁבְעִים ׀ מְלָכִים בְּהֹנוֹת יְדֵיהֶם
וְרַגְלֵיהֶם מְקֻצָּצִים הָיוּ מְלַקְּטִים תַּחַת
שֻׁלְחָנִי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֵּן שִׁלַּם־לִי אֱלֹהִים
וַיְבִיאֻהוּ יְרוּשָׁלַםִ וַיָּמָת שָׁם׃ 8 וַיִּלָּחֲמוּ
בְנֵי־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַםִ וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיַּכּוּהָ
לְפִי־חָרֶב וְאֶת־הָעִיר שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ׃ 9 וְאַחַר
יָרְדוּ בְּנֵי יְהוּדָה לְהִלָּחֵם בַּכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב
הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה׃ 10 וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה
אֶל־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶבְרוֹן וְשֵׁם־חֶבְרוֹן
לְפָנִים קִרְיַת אַרְבַּע וַיַּכּוּ אֶת־שֵׁשַׁי וְאֶת־
אֲחִימַן וְאֶת־תַּלְמָי׃ 11 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל־
יוֹשְׁבֵי דְּבִיר וְשֵׁם־דְּבִיר לְפָנִים קִרְיַת־סֵפֶר׃
12 וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־קִרְיַת סֵפֶר
וּלְכָדָהּ וְנָתַתִּי לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתִּי לְאִשָּׁה׃
13 וַיִּלְכְּדָהּ עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב הַקָּטֹן
מִמֶּנּוּ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתּוֹ לְאִשָּׁה׃
14 וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתֵהוּ לִשְׁאֹל מֵאֵת־אָבִיהָ
הַשָּׂדֶה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב
מַה־לָּךְ׃ 15 וַתֹּאמֶר לוֹ הָבָה־לִּי בְרָכָה כִּי
אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתָּנִי וְנָתַתָּה לִי גֻּלֹּת מָיִם וַיִּתֶּן־
לָהּ כָּלֵב אֵת גֻּלֹּת עִלִּית וְאֵת גֻּלֹּת תַּחְתִּית׃

ΚΡΙΤΑΙ, ΚΕΦ. α΄.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ καὶ
ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Κυρίου
λέγοντες Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χανα-
ναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς;
2 Καὶ εἶπε Κύριος Ἰούδας ἀναβήσεται, ἰδοὺ
δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 3 Καὶ εἶπεν
Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀνάβηθι μετ'
ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς
τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι κἀγὼ μετὰ
σου ἐν τῷ κλήρῳ σου· καὶ ἐποοεύθη μετ' αὐτοῦ
Συμεών. 4 Καὶ ἀνέβη Ἰούδας· καὶ παρέδωκε
Κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ εἰς
δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν. 5 Καὶ κατέλαβον τὸν
Ἀδωνιβεζὲκ ἐν τῇ Βεζέκ, καὶ παρετάξαντο πρὸς
αὐτόν· καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον.
6 Καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ· καὶ κατέδραμον ὀπίσω
αὐτοῦ καὶ ἐλάβοσαν αὐτόν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ
ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν
αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ Ἑβδομήκοντα
βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ
ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν
συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου·
καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι ὁ
θεός· καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἀπέθανεν ἐκεῖ. 8 Καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν
αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν
ἐνέπρησαν ἐν πυρί. 9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν
οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον
τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ
τὴν πεδινήν. 10 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν
Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών, καὶ
ἐξῆλθε Χεβρὼν ἐξ ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν
Χεβρὼν τὸ πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ· καὶ
ἐπάταξαν τὸν Σεσσὶ καὶ Ἀχιμὰν καὶ Θολμί, γεν-
νήματα τοῦ Ἐνάκ. 11 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς
τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβὶρ
ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσεφέρ, πόλις γραμμάτων.
12 Καὶ εἶπε Χάλεβ Ὃς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν
τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω
αὐτῷ τὴν Ἀσχὰ θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. 13 Καὶ
προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιὴλ υἱὸς Κενὲζ ἀδελφοῦ
Χάλεβ ὁ νεώτερος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν
Ἀσχὰ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. 14 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν
Γοθονιὴλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἀγρόν· καὶ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου
Εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με· καὶ εἶπεν αὐτῇ
Χάλεβ Τί ἐστι σοι; 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχά
Δὸς δή μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί
με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος· καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς
λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.

JUDICUM, CAPUT I.

POST mortem Josue consuluerunt filii Israel
Dominum, dicentes: Quis ascendet ante
nos contra Chananæum, et erit dux belli?
2 Dixitque Dominus: Judas ascendet: ecce
tradidi terram in manus ejus. 3 Et ait Judas
Simeoni fratri suo: Ascende mecum in sortem
meam, et pugna contra Chananæum, ut et ego
pergam tecum in sortem tuam. Et abiit cum
eo Simeon. 4 Ascenditque Judas, et tradidit
Dominus Chananæum ac Pherezæum in manus
eorum: et percusserunt in Bezec decem millia
virorum. 5 Inveneruntque Adonibezec in
Bezec, et pugnaverunt contra eum, ac percus-
serunt Chananæum et Pherezæum. 6 Fugit
autem Adonibezec: quem persecuti compre-
henderunt, cæsis summitatibus manuum ejus ac
pedum. 7 Dixitque Adonibezec: Septuaginta
reges, amputatis manuum ac pedum summita-
tibus, colligebant sub mensa mea ciborum
reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi Deus.
Adduxeruntque eum in Jerusalem, et ibi
mortuus est. 8 Oppugnantes ergo filii Juda
Jerusalem, ceperunt eam, et percusserunt
in ore gladii, tradentes cunctam incendio
civitatem. 9 Et postea descendentes pugna-
verunt contra Chananæum, qui habitabat in
montanis, et ad meridiem, et in campestribus.
10 Pergensque Judas contra Chananæum, qui
habitabat in Hebron (cujus nomen fuit
antiquitus Cariath Arbe), percussit Sesai, et
Ahiman, et Tholmai: 11 Atque inde profectus
abiit ad habitatores Dabir, cujus nomen vetus
erat Cariath Sepher, id est, Civitas litterarum.
12 Dixitque Caleb: Qui percusserit Cariath
Sepher, et vastaverit eam, dabo ei Axam
filiam meam uxorem. 13 Cumque cepisset
eam Othoniel filius Cenez frater Caleb minor,
dedit ei Axam filiam suam conjugem
14 Quam pergentem in itinere monuit vir
suus ut peteret a patre suo agrum. Quæ cum
suspirasset sedens in asino, dixit ei Caleb:
Quid habes? 15 At illa respondit: Da mihi
benedictionem, quia terram arentem dedisti
mihi: da et irriguam aquis. Dedit ergo ei
Caleb irriguum superius, et irriguum inferius.

16 וּבְנֵי קֵינִי חֹתֵן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר
הַתְּמָרִים אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה מִדְבַּר יְהוּדָה
אֲשֶׁר בְּנֶגֶב עֲרָד וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶת־הָעָם׃
17 וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶת־שִׁמְעוֹן אָחִיו וַיַּכּוּ
אֶת־הַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב צְפַת וַיַּחֲרִימוּ אוֹתָהּ
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הָעִיר חָרְמָה׃ 18 וַיִּלְכֹּד
יְהוּדָה אֶת־עַזָּה וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן
וְאֶת־גְּבוּלָהּ וְאֶת־עֶקְרוֹן וְאֶת־גְּבוּלָהּ׃
19 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוּדָה וַיֹּרֶשׁ אֶת־הָהָר
כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי הָעֵמֶק כִּי־רֶכֶב
בַּרְזֶל לָהֶם׃ 20 וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת־חֶבְרוֹן
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיּוֹרֶשׁ מִשָּׁם אֶת־שְׁלֹשָׁה
בְּנֵי הָעֲנָק׃ 21 וְאֶת־הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם
לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי
אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן בִּירוּשָׁלִַם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 22 וַיַּעֲלוּ בֵית־יוֹסֵף גַּם־הֵם
בֵּית־אֵל וַיהוָה עִמָּם׃ 23 וַיָּתִירוּ בֵית־יוֹסֵף
בְּבֵית־אֵל וְשֵׁם־הָעִיר לְפָנִים לוּז׃ 24 וַיִּרְאוּ
הַשֹּׁמְרִים אִישׁ יוֹצֵא מִן־הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַרְאֵנוּ נָא אֶת־מְבוֹא הָעִיר וְעָשִׂינוּ עִמְּךָ
חָסֶד׃ 25 וַיַּרְאֵם אֶת־מְבוֹא הָעִיר וַיַּכּוּ
אֶת־הָעִיר לְפִי־חָרֶב וְאֶת־הָאִישׁ וְאֶת־כָּל־
מִשְׁפַּחְתּוֹ שִׁלֵּחוּ׃ 26 וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ אֶרֶץ
הַחִתִּים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוּז הוּא
שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 27 וְלֹא־הוֹרִישׁ
מְנַשֶּׁה אֶת־בֵּית־שְׁאָן וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־
תַּעְנַךְ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵ דוֹר וְאֶת־
בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יוֹשְׁבֵי יִבְלְעָם וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ
וְאֶת־יוֹשְׁבֵי מְגִדּוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֶל
הַכְּנַעֲנִי לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃ 28 וַיְהִי
כִּי־חָזַק יִשְׂרָאֵל וַיָּשֶׂם אֶת־הַכְּנַעֲנִי לָמַס
וְהוֹרֵישׁ לֹא הוֹרִישׁוֹ׃ 29 וְאֶפְרַיִם לֹא
הוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגָזֶר וַיֵּשֶׁב
הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגָזֶר׃ 30 זְבוּלֻן לֹא
הוֹרִישׁ אֶת־יוֹשְׁבֵי קִטְרוֹן וְאֶת־יוֹשְׁבֵי נַהֲלֹל
וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיִּהְיוּ לָמַס׃
31 אָשֵׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי עַכּוֹ וְאֶת־
יוֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת־אַחְלָב וְאֶת־אַכְזִיב וְאֶת־
חֶלְבָּה וְאֶת־אֲפִיק וְאֶת־רְחֹב׃ 32 וַיֵּשֶׁב
הָאָשֵׁרִי בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי
לֹא הוֹרִישׁוֹ׃ 33 נַפְתָּלִי לֹא־הוֹרִישׁ
אֶת־יֹשְׁבֵי בֵית־שֶׁמֶשׁ וְאֶת־יֹשְׁבֵי בֵית־עֲנָת
וַיֵּשֶׁב בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֵי
בֵית־שֶׁמֶשׁ וּבֵית עֲנָת הָיוּ לָהֶם לָמַס׃

16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθορ τοῦ Κιναίου τοῦ γαμβροῦ
Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ
τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν
τῷ νότῳ Ἰούδα, ἥ ἐστιν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ,
καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ. 17 Καὶ ἐπορεύθη
Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ
ἔκοψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφέθ, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως Ἀνάθεμα. 18 Καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν
Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν
Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὼν
οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια
αὐτῆς. 19 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα· καὶ
ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν
ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι
Ῥηχὰβ διεστείλατο αὐτοῖς. 20 Καὶ ἔδωκαν τῷ
Χάλεβ τὴν Χεβρών, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς· καὶ
ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν
Ἐνάκ. 21 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα
ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν·
καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν
Βενιαμὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
22 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ καί γε αὐτοὶ
εἰς Βαιθήλ, καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτῶν. 23 Καὶ
παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθήλ· τὸ δὲ
ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζά. 24 Καὶ
εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο
ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἔλαβον αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ
Δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον, καὶ ποιή-
σομεν μετὰ σοῦ ἔλεος. 25 Καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν
εἴσοδον τῆς πόλεως· καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν
στόματι ῥομφαίας, τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγέ-
νειαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν. 26 Καὶ ἐπορεύθη ὁ
ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττίν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά· τοῦτο ὄνομα
αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 27 Καὶ οὐκ ἐξῆρε
Μανασσῆ τὴν Βαιθσάν, ἥ ἐστι Σκυθῶν πόλις, οὐδὲ
τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς, οὐδὲ
τὴν Θανὰκ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς
κατοικοῦντας Δὼρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ
τὸν κατοικοῦντα Βαλὰκ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς
οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Μαγεδὼ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαὰμ οὐδὲ τὰ
περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς· καὶ
ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησε
τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν
αὐτόν. 29 Καὶ Ἐφραῒμ οὐκ ἐξῆρε τὸν Χαναναῖον
τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ· καὶ κατῴκησεν ὁ
Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζέρ, καὶ ἐγένετο
εἰς φόρον. 30 Καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἐξῆρε τοὺς
κατοικοῦντας Κέδρων οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Δωμανά· καὶ κατῴκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ
αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον. 31 Καὶ
Ἀσὴρ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχώ, καὶ
ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Δὼρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς
κατοικοῦντας Δαλάφ, τὸν Ἀσχαζὶ καὶ τὸν Χεβδὰ
καὶ τὸν Ναῒ καὶ τὸν Ἐρεώ. 32 Καὶ κατῴκησεν ὁ
Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν. 33 Καὶ
Νεφθαλὶ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺς
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ· καὶ κατῴκησε
Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν, οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ
τὴν Βαιθενὲθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.

16 Filii autem Cinæi cognati Moysi, ascen-
derunt de Civitate palmarum, cum filiis Juda,
in desertum sortis ejus, quod est ad meridiem
Arad, et habitaverunt cum eo. 17 Abiit
autem Judas cum Simeone fratre suo, et
percusserunt simul Chananæum qui habitabat
in Sephaath, et interfecerunt eum. Vocatum-
que est nomen urbis, Horma, id est, anathema.
18 Cepitque Judas Gazam cum finibus suis, et
Ascalonem, atque Accaron cum terminis suis.
19 Fuitque Dominus cum Juda, et montana
possedit: nec potuit delere habitatores vallis,
quia falcatis curribus abundabant. 20 Dede-
runtque Caleb Hebron, sicut dixerat Moyses,
qui delevit ex ea tres filios Enac. 21 Jebusæum
autem habitatorem Jerusalem non deleverunt
filii Benjamin: habitavitque Jebusæus cum
filiis Benjamin in Jerusalem, usque in
præsentem diem. 22 Domus quoque Joseph
ascendit in Bethel, fuitque Dominus cum eis.
23 Nam cum obsiderent urbem, quæ prius
Luza vocabatur, 24 Viderunt hominem
egredientem de civitate, dixeruntque ad eum:
Ostende nobis introitum civitatis, et faciemus
tecum misericordiam. 25 Qui cum ostendisset
eis, percusserunt urbem in ore gladii: hominem
autem illum, et omnem cognationem ejus,
dimiserunt. 26 Qui dimissus, abiit in terram
Hetthim, et ædificavit ibi civitatem, vocavitque
eam Luzam: quæ ita appellatur usque in
præsentem diem. 27 Manasses quoque non
delevit Bethsan, et Thanac cum viculis suis,
et habitatores Dor, et Jeblaam, et Mageddo
cum viculis suis, cœpitque Chananæus habitare
cum eis. 28 Postquam autem confortatus est
Israel, fecit eos tributarios, et delere noluit.
29 Ephraim etiam non interfecit Chananæum,
qui habitabat in Gazer, sed habitavit cum eo.
30 Zabulon non delevit habitatores Cetron,
et Naalol: sed habitavit Chananæus in medio
ejus, factusque est ei tributarius. 31 Aser
quoque non delevit habitatores Accho, et
Sidonis, Ahalab, et Achazib, et Helba, et
Aphec, et Rohob: 32 Habitavitque in medio
Chananæi habitatoris illius terræ, nec interfecit
eum. 33 Nephthali quoque non delevit habi-
tatores Bethsames, et Bethanath: et habitavit
inter Chananæum habitatorem terræ, fueruntque
ei Bethsamitæ et Bethanitæ tributarii.

34 וַיִּלְחֲצ֧וּ הָאֱמֹרִ֛י אֶת־בְּנֵי־דָ֖ן הָהָ֑רָה כִּֽי־לֹ֥א
נְתָנ֖וֹ לָרֶ֥דֶת לָעֵֽמֶק׃ 35 וַיּ֤וֹאֶל הָֽאֱמֹרִי֙
לָשֶׁ֣בֶת בְּהַר־חֶ֔רֶס בְּאַיָּל֖וֹן וּבְשַֽׁעַלְבִ֑ים
וַתִּכְבַּד֙ יַ֣ד בֵּית־יוֹסֵ֔ף וַיִּהְי֖וּ לָמַֽס׃ 36 וּגְבוּל֙
הָֽאֱמֹרִ֔י מִֽמַּעֲלֵ֖ה עַקְרַבִּ֑ים מֵֽהַסֶּ֖לַע וָמָֽעְלָה׃

פרשה ב׃

1 וַיַּ֧עַל מַלְאַךְ־יְהוָ֛ה מִן־הַגִּלְגָּ֖ל אֶל־
הַבֹּכִ֑ים ס וַיֹּאמֶר֩ אַעֲלֶ֨ה אֶתְכֶ֜ם
מִמִּצְרַ֗יִם וָאָבִ֤יא אֶתְכֶם֙ אֶל־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר
נִשְׁבַּ֖עְתִּי לַאֲבֹתֵיכֶ֑ם וָאֹמַ֕ר לֹֽא־אָפֵ֥ר בְּרִיתִ֛י
אִתְּכֶ֖ם לְעוֹלָֽם׃ 2 וְאַתֶּ֗ם לֹֽא־תִכְרְת֤וּ
בְרִית֙ לְיוֹשְׁבֵי֙ הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את מִזְבְּחוֹתֵיהֶ֖ם
תִּתֹּצ֑וּן וְלֹֽא־שְׁמַעְתֶּ֥ם בְּקֹלִ֖י מַה־זֹּ֥את
עֲשִׂיתֶֽם׃ 3 וְגַ֣ם אָמַ֔רְתִּי לֹֽא־אֲגָרֵ֥שׁ אוֹתָ֖ם
מִפְּנֵיכֶ֑ם וְהָי֤וּ לָכֶם֙ לְצִדִּ֔ים וֵאלֹ֣הֵיהֶ֔ם
יִהְי֥וּ לָכֶ֖ם לְמוֹקֵֽשׁ׃ 4 וַיְהִ֗י כְּדַבֵּ֞ר מַלְאַ֤ךְ
יְהוָה֙ אֶת־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵ֖י
יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּשְׂא֥וּ הָעָ֛ם אֶת־קוֹלָ֖ם וַיִּבְכּֽוּ׃
5 וַיִּקְרְא֛וּ שֵֽׁם־הַמָּק֥וֹם הַה֖וּא בֹּכִ֑ים וַיִּזְבְּחוּ־
שָׁ֖ם לַיהוָֽה׃ 6 וַיְשַׁלַּ֥ח יְהוֹשֻׁ֖עַ אֶת־
הָעָ֑ם וַיֵּלְכ֧וּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵ֛ל אִ֥ישׁ לְנַחֲלָת֖וֹ
לָרֶ֥שֶׁת אֶת־הָאָֽרֶץ׃ 7 וַיַּעַבְד֤וּ הָעָם֙ אֶת־
יְהוָ֔ה כֹּ֖ל יְמֵ֣י יְהוֹשֻׁ֑עַ וְכֹ֣ל ׀ יְמֵ֣י הַזְּקֵנִ֗ים
אֲשֶׁ֨ר הֶאֱרִ֤יכוּ יָמִים֙ אַחֲרֵ֣י יְהוֹשׁ֔וּעַ אֲשֶׁ֣ר
רָא֗וּ אֵ֤ת כָּל־מַעֲשֵׂה֙ יְהוָ֣ה הַגָּד֔וֹל אֲשֶׁ֥ר
עָשָׂ֖ה לְיִשְׂרָאֵֽל׃ 8 וַיָּ֛מָת יְהוֹשֻׁ֥עַ בִּן־נ֖וּן
עֶ֣בֶד יְהוָ֑ה בֶּן־מֵאָ֥ה וָעֶ֖שֶׂר שָׁנִֽים׃
9 וַיִּקְבְּר֤וּ אוֹתוֹ֙ בִּגְב֣וּל נַחֲלָת֔וֹ בְּתִמְנַת־
חֶ֖רֶס בְּהַ֣ר אֶפְרָ֑יִם מִצְּפ֖וֹן לְהַר־גָּֽעַשׁ׃
10 וְגַם֙ כָּל־הַדּ֣וֹר הַה֔וּא נֶאֶסְפ֖וּ אֶל־אֲבוֹתָ֑יו
וַיָּקָם֩ דּ֨וֹר אַחֵ֜ר אַחֲרֵיהֶ֗ם אֲשֶׁ֤ר לֹא־יָֽדְעוּ֙
אֶת־יְהוָ֔ה וְגַ֙ם֙ אֶת־הַֽמַּעֲשֶׂ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה
לְיִשְׂרָאֵֽל׃ 11 וַיַּעֲשׂ֧וּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵ֛ל
אֶת־הָרַ֖ע בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֑ה וַיַּעַבְד֖וּ אֶת־
הַבְּעָלִֽים׃ 12 וַיַּעַזְב֞וּ אֶת־יְהוָ֣ה ׀ אֱלֹהֵ֣י
אֲבוֹתָ֗ם הַמּוֹצִ֣יא אוֹתָם֮ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַיִם֒
וַיֵּלְכ֞וּ אַחֲרֵ֣י ׀ אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֗ים מֵאֱלֹהֵ֤י
הָֽעַמִּים֙ אֲשֶׁר֙ סְבִיב֣וֹתֵיהֶ֔ם וַיִּֽשְׁתַּחֲו֖וּ לָהֶ֑ם
וַיַּכְעִ֖סוּ אֶת־יְהוָֽה׃ 13 וַיַּעַזְב֖וּ אֶת־יְהוָ֑ה
וַיַּעַבְד֥וּ לַבַּ֖עַל וְלָעַשְׁתָּרֽוֹת׃ 14 וַיִּחַר־אַ֤ף
יְהוָה֙ בְּיִשְׂרָאֵ֔ל וַֽיִּתְּנֵם֙ בְּיַד־שֹׁסִ֔ים וַיָּשֹׁ֖סּוּ
אוֹתָ֑ם וַֽיִּמְכְּרֵ֞ם בְּיַ֤ד אוֹיְבֵיהֶם֙ מִסָּבִ֔יב
וְלֹא־יָכְל֣וּ ע֔וֹד לַעֲמֹ֖ד לִפְנֵ֥י אוֹיְבֵיהֶֽם׃

34 Καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμοῤῥαῖος τοὺς υἱοὺς Δὰν
εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν καταβῆναι
εἰς τὴν κοιλάδα. 35 Καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμοῤῥαῖος
κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακώδει, ἐν ᾧ αἱ
ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες, ἐν τῷ Μυρσινῶνι
καὶ ἐν Θαλαβίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσὴφ
ἐπὶ τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον.
36 Καὶ τὸ ὅριον τοῦ Ἀμοῤῥαίου ἀπὸ τῆς ἀναβά-
σεως Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλγὰλ ἐπὶ
τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει
Κύριος Ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσή-
γαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καὶ εἶπα Οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου
τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· 2 Καὶ ὑμεῖς οὐ
διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν
ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ
τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν καθελεῖτε· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς
μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε. 3 Κἀγὼ εἶπον Οὐ μὴ
ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται
ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται
ὑμῖν εἰς σκάνδαλον. 4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν
ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς
πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν
φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. 5 Καὶ ἐπωνόμασαν
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κλαυθμῶνες· καὶ
ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ. 6 Καὶ ἐξαπέστειλεν
Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν.
7 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς
ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυ-
τέρων, ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι
ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα ὅσα
ἐποίησε ἐν τῷ Ἰσραήλ. 8 Καὶ ἐτελεύτησεν
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ δοῦλος Κυρίου υἱὸς ἑκατὸν
δέκα ἐτῶν. 9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὁρίῳ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρὲς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ,
ἀπὸ βοῤῥᾶ τοῦ ὄρους Γαάς. 10 Καὶ πᾶσα ἡ
γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας
αὐτῶν· καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς, οἳ
οὐκ ἔγνωσαν τὸν Κύριον καί γε τὸ ἔργον ὃ
ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραήλ. 11 Καὶ ἐποίησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ. 12 Καὶ ἐγκατέλιπον
τὸν Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν
ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν
ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν
αὐτοῖς· καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον 13 Καὶ
ἐγκατέλιπον αὐτόν, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ καὶ
ταῖς Ἀστάρταις. 14 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος
ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας
προνομευόντων, καὶ κατεπρονόμευσαν αὐτούς·
καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἔτι
ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

34 Arctavitque Amorrhæus filios Dan in
monte, nec dedit eis locum ut ad planiora
descenderent: 35 Habitavitque in monte
Hares, quod interpretatur testaceo, in Ajalon
et Salebim. Et aggravata est manus domus
Joseph, factusque est ei tributarius. 36 Fuit
autem terminus Amorrhæi ab ascensu
Scorpionis, petra, et superiora loca.

CAPUT II.

1 Ascenditque angelus Domini de Galgalis
ad locum flentium, et ait: Eduxi vos de
Ægypto, et introduxi in terram, pro qua
juravi patribus vestris: et pollicitus sum, ut
non facerem irritum pactum meum vobiscum in
sempiternum: 2 Ita duntaxat ut non feriretis
fœdus cum habitatoribus terræ hujus, sed aras
eorum subverteretis: et noluistis audire vocem
meam: cur hoc fecistis? 3 Quam ob rem
nolui delere eos a facie vestra: ut habeatis
hostes, et dii eorum sint vobis in ruinam.
4 Cumque loqueretur angelus Domini hæc
verba ad omnes filios Israel elevaverunt ipsi
vocem suam, et fleverunt, 5 Et vocatum est
nomen loci illius: Locus flentium, sive lacry-
marum: immolaveruntque ibi hostias Domino.
6 Dimisit ergo Josue populum, et abierunt
filii Israel unusquisque in possessionem suam,
ut obtinerent eam: 7 Servieruntque Domino
cunctis diebus ejus, et seniorum qui longo post
eum vixerunt tempore, et noverant omnia
opera Domini quæ fecerat cum Israel.
8 Mortuus est autem Josue filius Nun, famulus
Domini, centum et decem annorum, 9 Et
sepelierunt eum in finibus possessionis suæ
in Thamnathsare in monte Ephraim, a
septentrionali plaga montis Gaas. 10 Omnis-
que illa generatio congregata est ad patres
suos: et surrexerunt alii, qui non noverant
Dominum, et opera quæ fecerat cum Israel.
11 Feceruntque filii Israel malum in con-
spectu Domini, et servierunt Baalim. 12 Ac
dimiserunt Dominum Deum patrum suorum,
qui eduxerat eos de terra Ægypti: et secuti
sunt deos alienos, deosque populorum, qui
habitabant in circuitu eorum, et adora-
verunt eos: et ad iracundiam concitaverunt
Dominum, 13 Dimittentes eum, et servientes
Baal et Astaroth. 14 Iratusque Dominus
contra Israel, tradidit eos in manus diripien-
tium: qui ceperunt eos, et vendiderunt
hostibus, qui habitabant per gyrum:
nec potuerunt resistere adversariis suis:

15 בְּכֹל ׀ אֲשֶׁר יָצְאוּ יַד־יְהוָה הָיְתָה־בָּם
לְרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לָהֶם וַיֵּצֶר לָהֶם מְאֹד׃ 16 וַיָּקֶם
יְהוָה שֹׁפְטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שֹׁסֵיהֶם׃
17 וְגַם אֶל־שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמֵעוּ כִּי זָנוּ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ
מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם
לִשְׁמֹעַ מִצְוֹת־יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵן׃ 18 וְכִי־
הֵקִים יְהוָה ׀ לָהֶם שֹׁפְטִים וְהָיָה יְהוָה
עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעָם מִיַּד אֹיְבֵיהֶם כֹּל
יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי־יִנָּחֵם יְהוָה מִנַּאֲקָתָם
מִפְּנֵי לֹחֲצֵיהֶם וְדֹחֲקֵיהֶם׃ 19 וְהָיָה ׀ בְּמוֹת
הַשּׁוֹפֵט יָשֻׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם לָלֶכֶת
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת
לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדַּרְכָּם
הַקָּשָׁה׃ 20 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
יַעַן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי׃
21 גַּם־אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם
מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עָזַב יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמֹת׃ 22 לְמַעַן
נַסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הֲשֹׁמְרִים הֵם
אֶת־דֶּרֶךְ יְהוָה לָלֶכֶת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ
אֲבוֹתָם אִם־לֹא׃ 23 וַיַּנַּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מַהֵר וְלֹא נְתָנָם
בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ׃

פרשה ג׃

1 וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִנִּיחַ יְהוָה לְנַסּוֹת
בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
אֵת כָּל־מִלְחֲמוֹת כְּנָעַן׃ 2 רַק לְמַעַן דַּעַת
דֹּרוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלַמְּדָם מִלְחָמָה רַק
אֲשֶׁר־לְפָנִים לֹא יְדָעוּם׃ 3 חֲמֵשֶׁת ׀ סַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים וְכָל־הַכְּנַעֲנִי וְהַצִּידֹנִי וְהַחִוִּי
יֹשֵׁב הַר הַלְּבָנוֹן מֵהַר בַּעַל חֶרְמוֹן עַד
לְבוֹא חֲמָת׃ 4 וַיִּהְיוּ לְנַסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל
לָדַעַת הֲיִשְׁמְעוּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה
אֶת־אֲבוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 5 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יָשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 6 וַיִּקְחוּ אֶת־
בְּנוֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם
נָתְנוּ לִבְנֵיהֶם וַיַּעַבְדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם׃
7 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת׃

15 Ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο· καὶ χεὶρ Κυρίου
ἦν ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς κακά, καθὼς ἐλάλησε Κύριος,
καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν
αὐτοὺς σφόδρα. 16 Καὶ ἤγειρε Κύριος κριτάς,
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνο-
μευόντων αὐτούς. 17 Καί γε τῶν κριτῶν οὐχ
ὑπήκουσαν, ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων
καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ
τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ
εἰσακούειν τῶν λόγων Κυρίου· οὐκ ἐποίησαν
οὕτω. 18 Καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτάς,
καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ κριτοῦ· ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ
στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούν-
των αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς. 19 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτής, καὶ ἀπέστρεψαν
καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν
πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς
καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς· οὐκ ἀπέῤῥιψαν τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς
σκληράς. 20 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ
Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἀνθ᾽ ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ
ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετειλάμην
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς μου, 21 Καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ
ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐν τῇ γῇ· καὶ
ἀφῆκε 22 Τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ,
εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν
αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ
οὔ. 23 Καὶ ἀφήσει Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ
μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν
αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

ΚΕΦ. γ′.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ
ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ, πάντας
τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν,
2 Πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι
αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ
ἔγνωσαν αὐτα· 3 Τὰς πέντε σατραπείας τῶν
ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν
Σιδώνιον καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν
Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμὼν ἕως Λαβωεμάθ.
4 Καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ,
γνῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς Κυρίου ἃς
ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
5 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ
Χαναναίου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμοῤῥαίου
καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου· 6 Καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς
αὐτῶν. 7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι.

15 Sed quocumque pergere voluissent, manus
Domini super eos erat, sicut locutus est, et
juravit eis: et vehementer afflicti sunt.
16 Suscitavitque Dominus judices, qui libe-
rarent eos de vastantium manibus: sed nec
eos audire voluerunt, 17 Fornicantes cum
diis alienis, et adorantes eos. Cito deseruerunt
viam, per quam ingressi fuerant patres eorum:
et audientes mandata Domini, omnia fecere
contraria. 18 Cumque Dominus judices
suscitaret, in diebus eorum flectebatur miseri-
cordia, et audiebat afflictorum gemitus, et
liberabat eos de cæde vastantium. 19 Postquam
autem mortuus esset judex, revertebantur, et
multo faciebant pejora quam fecerant patres
eorum, sequentes deos alienos, servientes eis,
et adorantes illos. Non dimiserunt adinven-
tiones suas, et viam durissimam, per quam
ambulare consueverunt. 20 Iratusque est
furor Domini in Israel, et ait: Quia irritum
fecit gens ista pactum meum, quod pepigeram
cum patribus eorum, et vocem meam audire
contempsit: 21 Et ego non delebo gentes,
quas dimisit Josue, et mortuus est: 22 Ut
in ipsis experiar Israel, utrum custodiant
viam Domini, et ambulent in ea, sicut
custodierunt patres eorum, an non. 23 Dimisit
ergo Dominus omnes nationes has, et cito
subvertere noluit, nec tradidit in manus Josue.

CAPUT III.

1 HÆ sunt gentes quas Dominus dereliquit,
ut erudiret in eis Israelem, et omnes qui non
noverant bella Chananæorum: 2 Ut postea
discerent filii eorum certare cum hostibus, et
habere consuetudinem præliandi: 3 Quinque
satrapas Philisthinorum, omnemque Chana-
næum, et Sidonium, atque Hevæum, qui
habitabat in monte Libano, de monte Baal
Hermon usque ad introitum Emath. 4 Dimi-
sitque eos, ut in ipsis experiretur Israelem,
utrum audiret mandata Domini quæ præce-
perat patribus eorum per manum Moysi, an
non. 5 Itaque filii Israel habitaverunt in
medio Chananæi, et Hæthei, et Amorrhæi,
et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi:
6 Et duxerunt uxores filias eorum, ipsique
filias suas filiis eorum tradiderunt, et
servierunt diis eorum. 7 Feceruntque
malum in conspectu Domini, et obliti sunt
Dei sui, servientes Baalim et Astaroth.

8 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד
כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם מֶלֶךְ אֲרַם נַהֲרָיִם וַיַּעַבְדוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם שְׁמֹנֶה
שָׁנִים׃ 9 וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
וַיָּקֶם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם
אֵת עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב הַקָּטֹן
מִמֶּנּוּ׃ 10 וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ־יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט
אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לַמִּלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה
בְּיָדוֹ אֶת־כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם מֶלֶךְ אֲרָם וַתָּעָז
יָדוֹ עַל כּוּשַׁן רִשְׁעָתָיִם׃ 11 וַתִּשְׁקֹט
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עָתְנִיאֵל בֶּן־
קְנַז׃ 12 וַיֹּסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־עֶגְלוֹן
מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כִּי־עָשׂוּ אֶת־
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 13 וַיֶּאֱסֹף אֵלָיו אֶת־
בְּנֵי עַמּוֹן וַעֲמָלֵק וַיֵּלֶךְ וַיַּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וַיִּירְשׁוּ אֶת־עִיר הַתְּמָרִים׃ 14 וַיַּעַבְדוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׁמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 15 וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְהוָה וַיָּקֶם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֵהוּד
בֶּן־גֵּרָא בֶּן־הַיְמִינִי אִישׁ אִטֵּר יַד־יְמִינוֹ
וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֶגְלוֹן
מֶלֶךְ מוֹאָב׃ 16 וַיַּעַשׂ לוֹ אֵהוּד חֶרֶב
וְלָהּ שְׁנֵי פֵיוֹת גֹּמֶד אָרְכָּהּ וַיַּחְגֹּר אוֹתָהּ
מִתַּחַת לְמַדָּיו עַל יֶרֶךְ יְמִינוֹ׃ 17 וַיַּקְרֵב
אֶת־הַמִּנְחָה לְעֶגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וְעֶגְלוֹן
אִישׁ בָּרִיא מְאֹד׃ 18 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה
לְהַקְרִיב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעָם
נֹשְׂאֵי הַמִּנְחָה׃ 19 וְהוּא שָׁב מִן־הַפְּסִילִים
אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר דְּבַר־סֵתֶר לִי
אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הָס וַיֵּצְאוּ מֵעָלָיו
כָּל־הָעֹמְדִים עָלָיו׃ 20 וְאֵהוּד ׀ בָּא אֵלָיו
וְהוּא יֹשֵׁב בַּעֲלִיַּת הַמְּקֵרָה אֲשֶׁר־לוֹ לְבַדּוֹ
וַיֹּאמֶר אֵהוּד דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיָּקָם
מֵעַל הַכִּסֵּא׃ 21 וַיִּשְׁלַח אֵהוּד אֶת־יַד
שְׂמֹאלוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַחֶרֶב מֵעַל יֶרֶךְ יְמִינוֹ
וַיִּתְקָעֶהָ בְּבִטְנוֹ׃ 22 וַיָּבֹא גַם־הַנִּצָּב
אַחַר הַלַּהַב וַיִּסְגֹּר הַחֵלֶב בְּעַד הַלַּהַב
כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא
הַפַּרְשְׁדֹנָה׃ 23 וַיֵּצֵא אֵהוּד הַמִּסְדְּרוֹנָה
וַיִּסְגֹּר דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה בַּעֲדוֹ וְנָעָל׃

8 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ
ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως
Συρίας ποταμῶν· καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τῷ Χουσαρσαθαὶμ ἔτη ὀκτώ. 9 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε Κύριος
σωτῆρα τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἔσωσεν αὐτούς, τὸν
Γοθονιὴλ υἱὸν Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον
ὑπὲρ αὐτόν. 10 Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα
Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς
πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ· καὶ παρέδωκε Κύριος
ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαὶμ βασιλέα Συρίας
ποταμῶν, καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
Χουσαρσαθαίμ. 11 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἔτη
τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε Γοθονιὴλ υἱὸς Κενέζ.
12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε Κύριος
τὸν Ἐγλὼμ βασιλέα Μωὰβ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, διὰ
τὸ πεποιηκέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.
13 Καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς
Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε
τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν
φοινίκων. 14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωὰβ ἔτη δεκαοκτώ. 15 Καὶ
ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ
ἤγειρεν αὐτοῖς σωτῆρα τὸν Ἀὼδ υἱὸν Γηρὰ υἱὸν
τοῦ Ἰεμενί, ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον· καὶ ἐξαπέστειλαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλὼμ
βασιλεῖ Μωάβ. 16 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀὼδ
μάχαιραν δίστομον, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς,
καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν
μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν. 17 Καὶ ἐπορεύθη καὶ
προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωάβ.
καὶ Ἐγλὼμ ἀνὴρ ἀστεῖος σφόδρα. 18 Καὶ ἐγένετο
ἡνίκα συνετέλεσεν Ἀὼδ προσφέρων τὰ δῶρα,
καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα· 19 Καὶ
αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς
Γαλγάλ, καὶ εἶπεν Ἀώδ Λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ,
βασιλεῦ· καὶ εἶπεν Ἐγλὼμ πρὸς αὐτόν Σιώπα.
καὶ ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας
ἐπ' αὐτόν. 20 Καὶ Ἀὼδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ
αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ
μονώτατος· καὶ εἶπεν Ἀώδ Λόγος θεοῦ μοι πρὸς
σέ, βασιλεῦ· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλὼμ
ἐγγὺς αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι
αὐτόν, καὶ ἐξέτεινεν Ἀὼδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν
αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ
μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ, 22 Καὶ επεισήνεγκε καὶ γε
τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός· καὶ ἀπέκλεισε
τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν
μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. 23 Καὶ
ἐξῆλθεν Ἀὼδ τὴν προστάδα, καὶ ἐξῆλθε τοὺς
διατεταγμένους, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας
τοῦ ὑπερῴου κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐσφήνωσε.

8 Iratusque contra Israel Dominus, tradidit
eos in manus Chusan Rasathaim regis
Mesopotamiæ, servieruntque ei octo annis.
9 Et clamaverunt ad Dominum: qui suscitavit
eis salvatorem, et liberavit eos, Othoniel
videlicet filium Cenez, fratrem Caleb minorem:
10 Fuitque in eo Spiritus Domini, et judicavit
Israel. Egressusque est ad pugnam, et tradidit
Dominus in manus ejus Chusan Rasathaim
regem Syriæ, et oppressit eum. 11 Quievitque
terra quadraginta annis, et mortuus est
Othoniel filius Cenez. 12 Addiderunt autem
filii Israel facere malum in conspectu Domini:
qui confortavit adversum eos Eglon regem
Moab: quia fecerunt malum in conspectu ejus.
13 Et copulavit ei filios Ammon, et Amalec:
abiitque et percussit Israel, atque possedit
Urbem palmarum. 14 Servieruntque filii
Israel Eglon regi Moab decem et octo annis:
15 Et postea clamaverunt ad Dominum: qui
suscitavit eis salvatorem vocabulo Aod, filium
Gera, filii Jemini, qui utraque manu pro
dextera utebatur. Miseruntque filii Israel per
illum munera Eglon regi Moab. 16 Qui fecit
sibi gladium ancipitem, habentem in medio capulum longitudinis palmæ manus, et accinctus
est eo subter sagum in dextro femore.
17 Obtulitque munera Eglon regi Moab. Erat
autem Eglon crassus nimis. 18 Cumque
obtulisset ei munera, prosecutus est socios, qui
cum eo venerant. 19 Et reversus de Galgalis,
ubi erant idola, dixit ad regem: Verbum
secretum habeo ad te, o rex. Et ille imperavit
silentium: egressisque omnibus qui circa eum
erant, 20 Ingressus est Aod ad eum: sedebat
autem in æstivo cœnaculo solus, dixitque:
Verbum Dei habeo ad te. Qui statim surrexit
de throno. 21 Extenditque Aod sinistram
manum, et tulit sicam de dextero femore suo,
infixitque eam in ventre ejus. 22 Tam valide,
ut capulus sequeretur ferrum in vulnere, ac
pinguissimo adipe stringeretur. Nec eduxit
gladium, sed ita ut percusserat, reliquit
in corpore: statimque per secreta naturæ alvi
stercora proruperunt. 23 Aod autem clausis diligentissime ostiis cœnaculi, et obfirmatis sera,

24 וְהוּא יָצָא וַעֲבָדָיו בָּאוּ וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה
דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה נְעֻלוֹת וַיֹּאמְרוּ אַךְ מֵסִיךְ
הוּא אֶת־רַגְלָיו בַּחֲדַר הַמְּקֵרָה׃ 25 וַיָּחִילוּ
עַד־בּוֹשׁ וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ פֹּתֵחַ דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה
וַיִּקְחוּ אֶת־הַמַּפְתֵּחַ וַיִּפְתָּחוּ וְהִנֵּה אֲדֹנֵיהֶם
נֹפֵל אַרְצָה מֵת׃ 26 וְאֵהוּד נִמְלַט עַד
הִתְמַהְמְהָם וְהוּא עָבַר אֶת־הַפְּסִילִים
וַיִּמָּלֵט הַשְּׂעִירָתָה׃ 27 וַיְהִי בְּבוֹאוֹ וַיִּתְקַע
בַּשּׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרָיִם וַיֵּרְדוּ עִמּוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִן־הָהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם׃ 28 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
רִדְפוּ אַחֲרַי כִּי־נָתַן יְהוָה אֶת־אֹיְבֵיכֶם
אֶת־מוֹאָב בְּיֶדְכֶם וַיֵּרְדוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ
אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא־נָתְנוּ אִישׁ
לַעֲבֹר׃ 29 וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב בָּעֵת הַהִיא
כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־שָׁמֵן וְכָל־אִישׁ
חָיִל וְלֹא נִמְלַט אִישׁ׃ 30 וַתִּכָּנַע מוֹאָב
בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֹט
הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה׃ 31 וְאַחֲרָיו
הָיָה שַׁמְגַּר בֶּן־עֲנָת וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים
שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ בְּמַלְמַד הַבָּקָר וַיּוֹשַׁע
גַּם־הוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

פרשה ד׃

1 וַיֹּסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֵהוּד מֵת׃ 2 וַיִּמְכְּרֵם יְהוָה
בְּיַד יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחָצוֹר
וְשַׂר־צְבָאוֹ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרֹשֶׁת
הַגּוֹיִם׃ 3 וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
כִּי תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב־בַּרְזֶל לוֹ וְהוּא לָחַץ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחָזְקָה עֶשְׂרִים שָׁנָה׃
4 וּדְבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֵשֶׁת
לַפִּידוֹת הִיא שֹׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת
הַהִיא׃ 5 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר דְּבוֹרָה
בֵּין הָרָמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרָיִם
וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט׃
6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם מִקֶּדֶשׁ
נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צִוָּה׀ יְהוָה
אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ וּמָשַׁכְתָּ בְּהַר תָּבוֹר
וְלָקַחְתָּ עִמְּךָ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי
נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוּן׃ 7 וּמָשַׁכְתִּי אֵלֶיךָ
אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שַׂר־צְבָא יָבִין
וְאֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־הֲמוֹנוֹ וּנְתַתִּיהוּ בְּיָדֶךָ׃
8 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרָק אִם־תֵּלְכִי עִמִּי
וְהָלָכְתִּי וְאִם־לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ׃

24 Καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
ἐπῆλθον καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴου
ἐσφηνωμέναι, καὶ εἶπαν Μή ποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας
αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῷ θερινῷ; 25 Καὶ ὑπέ-
μειναν ἕως ᾐσχύνοντο· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων
τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου· καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα
καὶ ἤνοιξαν, καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς
ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς. 26 Καὶ Ἀὼδ διεσώθη ἕως
ἐθορυβοῦντο, και οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ·
καὶ αὐτὸς παρῆλθε τὰ γλυπτὰ και διεσώθη εἰς
Σετειρωθά. 27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀὼδ
εἰς γῆν Ἰσραήλ, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ
ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν
αὐτῶν. 28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Κατάβητε
ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε Κύριος ὁ θεὸς τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ ἡμῶν· καὶ
κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελάβοντο τὰς
διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ
ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι. 29 Καὶ ἐπάταξαν τὴν
Μωὰβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν, πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως,
καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνήρ. 30 Καὶ ἐνετράπη Μωὰβ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραήλ, καὶ
ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη· καὶ ἔκρινεν
αὐτοὺς Ἀὼδ ἕως οὗ ἀπέθανε. 31 Καὶ μετ' αὐτὸν
ἀνέστη Σαμεγὰρ υἱὸς Διναχ, καὶ ἐπάταξε τοὺς
ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι
τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀὼδ ἀπέθανε.
2 Καὶ ἀπέδοτο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν
χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν
Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα,
καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ
ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι
ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς
ἔθλιψε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ κράτος εἴκοσι ἔτη.
4 Καὶ Δεββώρα γυνὴ προφῆτις γυνὴ Λαφιδώθ,
αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
5 Καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα Δεββώρα ἀνὰ
μέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν
τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν. 6 Καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα
καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαρὰκ υἱὸν Ἀβινεὲμ ἐκ Κάδης
Νεφθαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Οὐχὶ ἐνετείλατο
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ σοι Καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος
Θαβώρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ζαβουλών, 7 Καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν
χειμάῤῥουν Κισῶν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς
δυνάμεως Ἰαβίν, καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ καὶ τὸ
πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς
σου; 8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ Ἐὰν
πορευθῇς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευ-
θῇς οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν
ἐν ᾗ εὐοδοῖ Κύριος τὸν ἄγγελον μετ' ἐμοῦ.

24 Per posticum egressus est. Servique regis
ingressi viderunt clausas fores cœnaculi, atque
dixerunt: Forsitan purgat alvum in æstivo
cubiculo. 25 Expectantesque diu donec
erubescerent, et videntes quod nullus aperiret,
tulerunt clavem: et aperientes invenerunt
dominum suum in terra jacentem mortuum.
26 Aod autem, dum illi turbarentur, effugit, et
pertransiit locum idolorum, unde reversus
fuerat. Venitque in Seirath: 27 Et statim
insonuit buccina in monte Ephraim: descen-
deruntque cum eo filii Israel, ipso in fronte
gradiente. 28 Qui dixit ad eos: Sequimini
me: tradidit enim Dominus inimicos nostros
Moabitas in manus nostras. Descenderuntque
post eum, et occupaverunt vada Jordanis quæ
transmittunt in Moab: et non dimiserunt
transire quemquam: 29 Sed percusserunt
Moabitas in tempore illo, circiter decem millia,
omnes robustos et fortes viros; nullus eorum
evadere potuit. 30 Humiliatusque est Moab
in die illo sub manu Israel: et quievit terra
octoginta annis. 31 Post hunc fuit Samgar
filius Anath, qui percussit de Philisthiim
sexcentos viros vomere: et ipse quoque defendit
Israel.

CAPUT IV.

1 ADDIDERUNTQUE filii Israel facere malum
in conspectu Domini post mortem Aod, 2 Et
tradidit illos Dominus in manus Jabin regis
Chanaan, qui regnavit in Asor: habuitque
ducem exercitus sui nomine Sisaram, ipse
autem habitabat in Haroseth gentium.
3 Clamaveruntque filii Israel ad Dominum:
nongentos enim habebat falcatos currus, et
per viginti annos vehementer oppresserat eos.
4 Erat autem Debbora prophetis uxor Lapidoth,
quæ judicabat populum in illo tempore. 5 Et
sedebat sub palma, quæ nomine illius vocabatur,
inter Rama et Bethel in monte Ephraïm:
ascendebantque ad eam filii Israel in omne
judicium. 6 Quæ misit et vocavit Barac
filium Abinoem de Cedes Nephthali: dixitque
ad eum: Præcepit tibi Dominus Deus Israel,
vade, et duc exercitum in montem Thabor,
tollesque tecum decem millia pugnatorum
de filiis Nephthali, et de filiis Zabulon:
7 Ego autem adducam ad te in loco tor-
rentis Cison, Sisaram principem exercitus
Jabin, et currus ejus, atque omnem multitu-
dinem, et tradam eos in manu tua. 8 Dixit-
que ad eam Barac: Si venis mecum, vadam:
si nolueris venire mecum, non pergam.

9 וַתֹּאמֶר הָלֹךְ אֵלֵךְ עִמָּךְ אֶפֶס כִּי לֹא
תִֽהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה
הוֹלֵךְ כִּי בְיַד אִשָּׁה יִמְכֹּר יְהוָה אֶת־
סִֽיסְרָא וַתָּקָם דְּבוֹרָה וַתֵּלֶךְ עִם־בָּרָק
קֶֽדְשָׁה׃ 10 וַיַּזְעֵק בָּרָק אֶת־זְבוּלֻן וְאֶת־
נַפְתָּלִי קֶדְשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי
אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוֹרָה׃ 11 וְחֶבֶר הַקֵּינִי
נִפְרָד מִקַּיִן מִבְּנֵי חֹבָב חֹתֵן מֹשֶׁה וַיֵּט
אָהֳלוֹ עַד־אֵלוֹן בְּצַעֲנַנִּים אֲשֶׁר אֶת־קֶדֶשׁ׃
12 וַיַּגִּדוּ לְסִֽיסְרָא כִּי עָלָה בָּרָק בֶּן־
אֲבִינֹעַם הַר־תָּבוֹר׃ 13 וַיַּזְעֵק סִֽיסְרָא אֶת־
כָּל־רִכְבּוֹ תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֶל וְאֶת־
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מֵחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־
נַחַל קִישׁוֹן׃ 14 וַתֹּאמֶר דְּבֹרָה אֶל־בָּרָק
קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־
סִֽיסְרָא בְּיָדֶךָ הֲלֹא יְהוָה יָצָא לְפָנֶיךָ
וַיֵּרֶד בָּרָק מֵהַר תָּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
אִישׁ אַחֲרָיו׃ 15 וַיָּהָם יְהוָה אֶת־סִֽיסְרָא
וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב
לִפְנֵי בָרָק וַיֵּרֶד סִֽיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה
וַיָּנָס בְּרַגְלָיו׃ 16 וּבָרָק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב
וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל
כָּל־מַחֲנֵה סִֽיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר
עַד־אֶחָד׃ 17 וְסִֽיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֹהֶל
יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין
יָבִין מֶלֶךְ־חָצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקֵּינִי׃
18 וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרַאת סִֽיסְרָא וַתֹּאמֶר
אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי אַל־תִּירָא
וַיָּסַר אֵלֶיהָ הָאֹהֱלָה וַתְּכַסֵּהוּ בַּשְּׂמִיכָה׃
19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם כִּי
צָמֵאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נֹאוד הֶחָלָב וַתַּשְׁקֵהוּ
וַתְּכַסֵּהוּ׃ 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְהָיָה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׁאֵלֵךְ וְאָמַר
הֲיֵשׁ־פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אָיִן׃ 21 וַתִּקַּח יָעֵל
אֵֽשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתַד הָאֹהֶל וַתָּשֶׂם אֶת־
הַמַּקֶּבֶת בְּיָדָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו בַּלָּאט וַתִּתְקַע
אֶת־הַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ וַתִּצְנַח בָּאָרֶץ וְהוּא־
נִרְדָּם וַיָּעַף וַיָּמֹת׃ 22 וְהִנֵּה בָרָק רֹדֵף
אֶת־סִֽיסְרָא וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ
לֵךְ וְאַרְאֶךָּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מְבַקֵּשׁ
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִֽיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיָּתֵד
בְּרַקָּתוֹ׃ 23 וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא
אֵת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

9 Καὶ εἶπε Πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ·
πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου
ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς
ἀποδώσεται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνέστη
Δεββώρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Βαρὰκ ἐκ Κάδης.
10 Καὶ ἐβόησε Βαρὰκ τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὸν
Νεφθαλὶ ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας
αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη Δεββώρα
μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ Χαβὲρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη
ἀπὸ Καινᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβὰβ γαμβροῦ
Μωυσῆ, καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς
πλεονεκτούντων, ἥ ἐστιν ἐχόμενα Κεδές. 12 Καὶ
ἀνηγγέλη Σισάρᾳ ὅτι ἀνέβη Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεὲμ
εἰς ὄρος Θαβώρ. 13 Καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα
τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ, καὶ
πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισὼθ τῶν
ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κισῶν. 14 Καὶ εἶπε
Δεββώρα πρὸς Βαράκ Ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ
ἡμέρα ἐν ᾗ παρέδωκε Κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ
χειρί σου, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου·
καὶ κατέβη Βαρὰκ κατὰ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ δέκα
χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐξέστησε
Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ
καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι
ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ· καὶ κατέβη Σισάρα
ἐπάνωθεν τοῦ ἅρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγε τοῖς
ποσὶν αὐτοῦ. 16 Καὶ Βαρὰκ διώκων ὀπίσω τῶν
ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισὼθ
τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν
στόματι ῥομφαίας, οὐ κατελείφθη ἕως ἑνός. 17 Καὶ
Σισάρα ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν
Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβὲρ ἑταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι
εἰρήνη ἦν ἀνὰ μέσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσὼρ καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Χαβὲρ τοῦ Κιναίου. 18 Καὶ
ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν Σισάρα καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἔκκλινον, κύριέ μου, ἔκκλινον πρός με, μὴ
φοβοῦ· καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν·
καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ. 19 Καὶ εἶπε
Σισάρα πρὸς αὐτήν Πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ,
ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὴν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος
καὶ ἐπότισεν αὐτόν, καὶ περιέβαλεν αὐτόν. 20 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα Στῆθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ
ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ Εἰ ἔστιν ὧδε ἀνήρ; καὶ
ἐρεῖς Οὐκ ἔστι. 21 Καὶ ἔλαβεν Ἰαὴλ γυνὴ Χαβὲρ
τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκε τὴν σφῦραν
ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἐν
κρυφῇ καὶ ἔπηξε τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ
αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς ἐξεστὼς
ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανε. 22 Καὶ ἰδοὺ Βαρὰκ διώ-
κων τὸν Σισάρα, καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν
αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο καὶ δείξω σοι τὸν
ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν,
καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐῤῥιμμένος νεκρός, καὶ ὁ
πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ. 23 Καὶ
ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔμπροσθεν υἱῶν Ἰσραήλ.

9 Quæ dixit ad eum: Ibo quidem tecum, sed
in hac vice victoria non reputabitur tibi, quia
in manu mulieris tradetur Sisara. Surrexit
itaque Debbora, et perrexit cum Barac in
Cedes. 10 Qui, accitis Zabulon et Nephthali,
ascendit cum decem millibus pugnatorum,
habens Debboram in comitatu suo. 11 Haber
autem Cinæus recesserat quondam a ceteris
Cinæis fratribus suis filiis Hobab, cognati
Moysi: et tetenderat tabernacula usque ad
vallem, quæ vocatur Sennim, et erat juxta
Cedes. 12 Nuntiatumque est Sisaræ, quod
ascendisset Barac filius Abinoem, in montem
Thabor: 13 Et congregavit nongentos falcatos
currus, et omnem exercitum de Haroseth
gentium ad torrentem Cison. 14 Dixitque
Debbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies,
in qua tradidit Dominus Sisaram in manus
tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit itaque
Barac de monte Thabor, et decem millia
pugnatorum cum eo. 15 Perterruitque
Dominus Sisaram, et omnes currus ejus,
universamque multitudinem, in ore gladii, ad
conspectum Barac: in tantum, ut Sisara de
curru desiliens, pedibus fugeret, 16 Et Barac
persequeretur fugientes currus, et exercitum
usque ad Haroseth gentium, et omnis hostium
multitudo usque ad internecionem caderet.
17 Sisara autem fugiens pervenit ad tentorium
Jahel uxoris Haber Cinæi. Erat enim pax
inter Jabin regem Azor, et domum Haber
Cinæi. 18 Egressa igitur Jahel in occursum
Sisaræ, dixit ad eum: Intra ad me, domine
mi: intra, ne timeas. Qui ingressus taber-
naculum ejus, et opertus ab ea pallio, 19 Dixit
ad eam: Da mihi, obsecro, paululum aquæ,
quia sitio valde. Quæ aperuit utrem lactis, et
dedit ei bibere, et operuit illum. 20 Dixitque
Sisara ad eam: Sta ante ostium tabernaculi:
et cum venerit aliquis interrogans te, et dicens:
Numquid hic est aliquis? Respondebis: Nullus
est. 21 Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum
tabernaculi assumens pariter et malleum: et
ingressa abscondite et cum silentio, posuit
supra tempus capitis ejus clavum, percussum-
que malleo defixit in cerebrum usque ad
terram: qui soporem morti consocians defecit,
et mortuus est. 22 Et ecce Barac sequens
Sisaram veniebat: egressaque Jahel in occursum
ejus, dixit ei: Veni, et ostendam tibi virum
quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, vidit
Sisaram jacentem mortuum, et clavum infixum
in tempore ejus. 23 Humiliavit ergo Deus in
die illo Jabin regem Chanaan coram filiis Israel:

מִדִּין, the sense *carpets* (RV) is conjectured fr. context.

שִׂיחוּ, BDB *sing*; so Moore with (?): Now. *praise* with (?): Budde strikes it out, suggesting שַׁבְּחוּם, *praise them*, i.e. the leaders. 11. צדקות, Moore *victories*, cf. Is 41² Ski

11ᵃ, Moore & Now give up. Bu reads קוֹל as exclam., attaching the מ to preceding verb. This gives the best sense: "Hark to those dividing spoil" (Bu reads מצחקים, *rejoicing*, as Ex 32⁶: but ?) "at the water troughs!" פרזונו (cf v.7) Mo & Now give up: Bu "peasants" as v.7, & so preferably BDB

13. Read with Mo Now Bu (cf LXX) אָז יָרַד יִשְׂרָאֵל כְּאַדִּירִים עַם יהוה יָרַד לוֹ כְּגִבּוֹרִים

24 וַתֵּ֨לֶךְ יַ֤ד בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ הָל֣וֹךְ וְקָשָׁ֔ה עַ֖ל
יָבִ֣ין מֶֽלֶךְ־כְּנָ֑עַן עַ֚ד אֲשֶׁ֣ר הִכְרִ֔יתוּ אֵ֖ת
יָבִ֥ין מֶֽלֶךְ־כְּנָֽעַן׃

פרשה ה׃

1 וַתָּ֣שַׁר דְּבוֹרָ֔ה וּבָרָ֖ק בֶּן־אֲבִינֹ֑עַם בַּיּ֥וֹם
הַה֖וּא לֵאמֹֽר׃ 2 בִּפְרֹ֤עַ פְּרָעוֹת֙ בְּיִשְׂרָאֵ֔ל
בְּהִתְנַדֵּ֖ב עָ֑ם בָּרְכ֖וּ יְהוָֽה׃ 3 שִׁמְע֣וּ
מְלָכִ֔ים הַאֲזִ֖ינוּ רֹזְנִ֑ים אָנֹכִ֗י לַֽיהוָה֙ אָנֹכִ֣י
אָשִׁ֔ירָה אֲזַמֵּ֕ר לַיהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
4 יְהוָ֗ה בְּצֵאתְךָ֤ מִשֵּׂעִיר֙ בְּצַעְדְּךָ֙ מִשְּׂדֵ֣ה
אֱד֔וֹם אֶ֣רֶץ רָעָ֔שָׁה גַּם־שָׁמַ֖יִם נָטָ֑פוּ גַּם־
עָבִ֖ים נָ֥טְפוּ מָֽיִם׃ 5 הָרִ֥ים נָזְל֖וּ מִפְּנֵ֣י
יְהוָ֑ה זֶ֣ה סִינַ֔י מִפְּנֵ֕י יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
6 בִּימֵ֞י שַׁמְגַּ֤ר בֶּן־עֲנָת֙ בִּימֵ֣י יָעֵ֔ל חָדְל֖וּ
אֳרָח֑וֹת וְהֹלְכֵ֣י נְתִיב֔וֹת יֵֽלְכ֔וּ אֳרָח֖וֹת
עֲקַלְקַלּֽוֹת׃ 7 חָדְל֧וּ פְרָז֛וֹן בְּיִשְׂרָאֵ֖ל חָדֵ֑לּוּ
עַ֤ד שַׁקַּ֙מְתִּי֙ דְּבוֹרָ֔ה שַׁקַּ֥מְתִּי אֵ֖ם בְּיִשְׂרָאֵֽל׃
8 יִבְחַר֙ אֱלֹהִ֣ים חֲדָשִׁ֔ים אָ֖ז לָחֶ֣ם שְׁעָרִ֑ים
מָגֵ֤ן אִם־יֵֽרָאֶה֙ וָרֹ֔מַח בְּאַרְבָּעִ֥ים אֶ֖לֶף
בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ 9 לִבִּי֙ לְחוֹקְקֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
הַמִּתְנַדְּבִ֖ים בָּעָ֑ם בָּרְכ֖וּ יְהוָֽה׃ 10 רֹֽכְבֵי֩
אֲתֹנ֨וֹת צְחֹר֔וֹת יֹשְׁבֵ֖י עַל־מִדִּ֑ין וְהֹלְכֵ֥י
עַל־דֶּ֖רֶךְ שִֽׂיחוּ׃ 11 מִקּ֣וֹל מְחַֽצְצִ֗ים בֵּ֚ין
מַשְׁאַבִּ֔ים שָׁ֣ם יְתַנּוּ֮ צִדְק֣וֹת יְהוָה֒ צִדְקֹ֥ת
פִּרְזֹנ֖וֹ בְּיִשְׂרָאֵ֑ל אָ֛ז יָרְד֥וּ לַשְּׁעָרִ֖ים עַם־
יְהוָֽה׃ 12 עוּרִ֤י עוּרִי֙ דְּבוֹרָ֔ה ע֥וּרִי ע֖וּרִי דַּבְּרִי־
שִׁ֑יר ק֥וּם בָּרָ֛ק וּֽשֲׁבֵ֥ה שֶׁבְיְךָ֖ בֶּן־אֲבִינֹֽעַם׃
13 אָ֚ז יְרַ֣ד שָׂרִ֔יד לְאַדִּירִ֖ים עָ֑ם יְהוָ֕ה
יְרַד־לִ֖י בַּגִּבּוֹרִֽים׃ 14 מִנִּ֣י אֶפְרַ֗יִם שָׁרְשָׁם֙
בַּעֲמָלֵ֔ק אַחֲרֶ֥יךָ בִנְיָמִ֖ין בַּעֲמָמֶ֑יךָ מִנִּ֣י
מָכִ֗יר יָרְדוּ֙ מְחֹ֣קְקִ֔ים וּמִזְּבוּלֻ֔ן מֹשְׁכִ֖ים
בְּשֵׁ֥בֶט סֹפֵֽר׃ 15 וְשָׂרַ֤י בְּיִשָּׂשכָר֙ עִם־
דְּבֹרָ֔ה וְיִשָּׂשכָר֙ כֵּ֣ן בָּרָ֔ק בָּעֵ֖מֶק שֻׁלַּ֣ח
בְּרַגְלָ֑יו בִּפְלַגּ֣וֹת רְאוּבֵ֔ן גְּדֹלִ֖ים חִקְקֵי־לֵֽב׃
16 לָ֣מָּה יָשַׁ֗בְתָּ בֵּ֚ין הַֽמִּשְׁפְּתַ֔יִם לִשְׁמֹ֖עַ
שְׁרִקוֹת עֲדָרִ֑ים לִפְלַגּ֣וֹת רְאוּבֵ֔ן גְּדוֹלִ֖ים
חִקְרֵי־לֵֽב׃ 17 גִּלְעָ֗ד בְּעֵ֤בֶר הַיַּרְדֵּן֙ שָׁכֵ֔ן
וְדָ֕ן לָ֥מָּה יָג֖וּר אֳנִיּ֑וֹת אָשֵׁ֗ר יָשַׁב֙ לְח֣וֹף
יַמִּ֔ים וְעַ֥ל מִפְרָצָ֖יו יִשְׁכּֽוֹן׃ 18 זְבֻל֗וּן עַ֣ם
חֵרֵ֥ף נַפְשׁ֛וֹ לָמ֖וּת וְנַפְתָּלִ֑י עַ֖ל מְר֥וֹמֵי שָׂדֶֽה׃
19 בָּ֤אוּ מְלָכִים֙ נִלְחָ֔מוּ אָ֚ז נִלְחֲמ֔וּ מַלְכֵ֥י כְנַ֖עַן
בְּתַעְנַ֛ךְ עַל־מֵ֥י מְגִדּ֑וֹ בֶּ֥צַע כֶּ֖סֶף לֹ֥א לָקָֽחוּ׃

24 Καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη
καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν,
ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ᾖσαν Δεββώρα καὶ Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεὲμ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες 2 Ἀπεκαλύφθη
ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑκουσιασθῆναι
λαόν, εὐλογεῖτε Κύριον. 3 Ἀκούσατε βασιλεῖς,
καὶ ἐνωτίσασθε σατράπαι· ᾄσομαι ἐγώ εἰμι τῷ
Κυρίῳ, ἐγώ εἰμι ψαλῶ τῷ Κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραήλ.
4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηείρ, ἐν τῷ ἀπαί-
ρειν σε ἐξ ἀγροῦ Ἐδὼμ γῆ ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς
ἔσταξε δρόσους καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ.
5 Ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου Ἐλωί,
τοῦτο Σινᾶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ.
6 Ἐν ἡμέραις Σαμεγὰρ υἱοῦ Ἀνάθ, ἐν ἡμέραις
Ἰαὴλ ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς,
ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένας. 7 Ἐξέλιπον
δυνατοὶ ἐν Ἰσραήλ, ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀνέστη
Δεββώρα, ἕως οὗ ἀνέστη μήτηρ ἐν Ἰσραήλ.
8 Ἐξελέξαντο θεοὺς καινούς, τότε ἐπολέμησαν
πόλεις ἀρχόντων· θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ καὶ λόγχη
ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραήλ. 9 Ἡ
καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραήλ·
οἱ ἑκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε Κύριον.
10 Ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας,
καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ
ὁδοὺς συνέδρων ἐφ' ὁδῷ, 11 Διηγεῖσθε ἀπὸ φωνῆς
ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον ὑδρευομένων· ἐκεῖ
δώσουσι δικαιοσύνας· Κύριε, δικαιοσύνας αὔξησον
ἐν Ἰσραήλ· τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς
Κυρίου. 12 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Δεββώρα, ἐξεγεί-
ρου ἐξεγείρου, λάλησον ᾠδήν· ἀνάστα, Βαράκ,
καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβινεέμ.
13 Τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς· λαὸς
Κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς ἐξ ἐμοῦ.
14 Ἐφραὶμ ἐξεῤῥίζωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμαλήκ·
ὀπίσω σου, Βενιαμίν, ἐν τοῖς λαοῖς σου· ἐν ἐμοὶ
Μαχὶρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες, καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν
ἕλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως.
15 Καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ
Βαράκ· οὕτω Βαρὰκ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν
ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς μερίδας Ῥουβήν,
μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν. 16 Εἰς τί
ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι
συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ῥουβήν; μεγάλοι
ἐξετασμοὶ καρδίας 17 Γαλαάδ, ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου οὗ ἐσκήνωσε· καὶ Δὰν εἰς τί παροικεῖ
πλοίοις; Ἀσὴρ ἐκάθισε παραλίαν θαλασσῶν, καὶ
ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει. 18 Ζαβουλὼν λαὸς
ὠνείδισε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ Νεφθαλὶ ἐπὶ
ὕψη ἀγροῦ ἦλθον αὐτῶν. 19 Βασιλεῖς παρετάξαντο,
τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναὰν ἐν Θαναὰχ
ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδώ, δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον.

24 Qui crescebant quotidie, et forti manu
opprimebant Jabin regem Chanaan, donec
delerent eum.

CAPUT V.

1 CECINERUNTQUE Debbora et Barac filius
Abinoem in illo die, dicentes: 2 Qui sponte
obtulistis de Israel animas vestras ad periculum,
benedicite Domino. 3 Audite reges, auribus
percipite principes: Ego sum, ego sum quæ
Domino canam, psallam Domino Deo Israel.
4 Domine, cum exires de Seir, et transires per
regiones Edom, terra mota est, cælique ac
nubes distillaverunt aquis. 5 Montes fluxe-
runt a facie Domini, et Sinai a facie Domini
Dei Israel. 6 In diebus Samgar filii Anath,
in diebus Jahel, quieverunt semitæ: et qui
ingrediebantur per eas, ambulaverunt per
calles devios. 7 Cessaverunt fortes in Israel,
et quieverunt: donec surgeret Debbora,
surgeret mater in Israel. 8 Nova bella elegit
Dominus, et portas hostium ipse subvertit:
clypeus et hasta si apparuerint in quadraginta
millibus Israel. 9 Cor meum diligit principes
Israel: qui propria voluntate obtulistis vos
discrimini, benedicite Domino. 10 Qui
ascenditis super nitentes asinos, et sedetis in
judicio, et ambulatis in via, loquimini. 11 Ubi
collisi sunt currus, et hostium suffocatus est
exercitus, ibi narrentur justitiæ Domini et
clementia in fortes Israel: tunc descendit
populus Domini ad portas, et obtinuit
principatum. 12 Surge, surge Debbora, surge,
surge, et loquere canticum: surge, Barac, et
apprehende captivos tuos, fili Abinoem.
13 Salvatæ sunt reliquiæ populi, Dominus in
fortibus dimicavit. 14 Ex Ephraim delevit
eos in Amalec, et post eum ex Benjamin in
populos tuos, o Amalec: de Machir principes
descenderunt, et de Zabulon qui exercitum
ducerent ad bellandum. 15 Duces Issachar
fuere cum Debbora, et Barac vestigia sunt
secuti, qui quasi in præceps ac barathrum se
discrimini dedit: diviso contra se Ruben, mag-
nanimorum reperta est contentio. 16 Quare
habitas inter duos terminos, ut audias sibilos
gregum? diviso contra se Ruben, magnani-
morum reperta est contentio. 17 Galaad trans
Jordanem quiescebat, et Dan vacabat navibus:
Aser habitabat in littore maris, et in portubus
morabatur. 18 Zabulon vero et Nephthali
obtulerunt animas suas morti in regione Me-
rome. 19 Venerunt reges et pugnaverunt, pug-
naverunt reges Chanaan in Thanach juxta aquas
Mageddo, et tamen nihil tulere prædantes.

20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם
נִלְחֲמוּ עִם סִיסְרָא׃ 21 נַחַל קִישׁוֹן
גְּרָפָם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרְכִי
נַפְשִׁי עֹז׃ 22 אָז הָלְמוּ עִקְּבֵי־סוּס
מִדַּהֲרוֹת דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו׃ 23 אוֹרוּ מֵרוֹז
אָמַר מַלְאַךְ יְהוָֹה אֹרוּ אָרוֹר יֹשְׁבֶיהָ
כִּי לֹא־בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָֹה לְעֶזְרַת יְהוָֹה
בַּגִּבּוֹרִים׃ 24 תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים יָעֵל אֵשֶׁת
חֶבֶר הַקֵּינִי מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל תְּבֹרָךְ׃
25 מַיִם שָׁאַל חָלָב נָתָנָה בְּסֵפֶל אַדִּירִים
הִקְרִיבָה חֶמְאָה׃ 26 יָדָהּ לַיָּתֵד תִּשְׁלַחְנָה
וִימִינָהּ לְהַלְמוּת עֲמֵלִים וְהָלְמָה סִיסְרָא
מָחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמָחֲצָה וְחָלְפָה רַקָּתוֹ׃
27 בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל שָׁכָב בֵּין
רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפָל בַּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם
נָפַל שָׁדוּד׃ 28 בְּעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקְפָה
וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֶשְׁנָב מַדּוּעַ
בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא מַדּוּעַ אֶחֱרוּ פַּעֲמֵי
מַרְכְּבוֹתָיו׃ 29 חַכְמוֹת שָׂרוֹתֶיהָ תַּעֲנֶינָּה
אַף־הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃ 30 הֲלֹא
יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל רַחַם רַחֲמָתַיִם
לְרֹאשׁ גֶּבֶר שְׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא
שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם
לְצַוְּארֵי שָׁלָל׃ 31 כֵּן יֹאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ
יְהוָֹה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבֻרָתוֹ
וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

פרשה ו׃

1 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָֹה
וַיִּתְּנֵם יְהוָֹה בְּיַד מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים׃
2 וַתָּעָז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן
עָשׂוּ לָהֶם ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְהָרוֹת
אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת־הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמְּצָדוֹת׃
3 וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן
וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו׃ 4 וַיַּחֲנוּ
עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־
בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא־יַשְׁאִירוּ מִחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל
וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר׃ 5 כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם
יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב
וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ
בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ׃ 6 וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד
מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְהוָֹה׃ 7 וַיְהִי כִּי־זָעֲקוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָֹה עַל אֹדוֹת מִדְיָן׃

20 Ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες, ἐκ τρίβων
αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισάρα. 21 Χειμάῤῥους
Κισῶν ἐξέσυρεν αὐτούς, χειμάῤῥους ἀρχαίων,
χειμάῤῥους Κισῶν· καταπατήσει αὐτὸν ψυχή μου
δυνατή. 22 Ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου,
σπουδῇ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ 23 Καταρᾶσθαι
Μηρώζ, εἶπεν ἄγγελος Κύριου Καταρᾶσθε·
ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν, ὅτι οὐκ
ἤλθοσαν εἰς βοήθειαν Κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν
δυνατοῖς. 24 Εὐλογηθείη ἐν γυναιξὶν Ἰαὴλ γυνὴ
Χαβὲρ τοῦ Κιναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς
εὐλογηθείη. 25 Ὕδωρ ᾔτησεν, γάλα ἔδωκεν ἐν
λεκάνῃ, ὑπερεχόντων προσήνεγκε βούτυρον.
26 Χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε
καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφῦραν κοπιώντων, καὶ
ἐσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν, διήλωσε κρόταφον αὐτοῦ· 27 Ἀνὰ
μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη, ἔπεσε καὶ
ἐκοιμήθη ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς· κατα-
κλιθεὶς ἔπεσεν, καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν
ἐξοδευθείς. 28 Διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψε μήτηρ
Σισάρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ Διότι ᾐσχύνθη ἅρμα
αὐτοῦ; διότι ἐχρόνισαν πόδες ἁρμάτων αὐτοῦ,
29 Αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς
αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψε λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ
30 Οὐχ εὑρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα;
οἰκτίρμων οἰκτειρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός· σκῦλα
βαμμάτων τῷ Σισάρᾳ, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας,
βάμματα ποικιλτῶν αὐτὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ
σκῦλα. 31 Οὕτως ἀπόλοιντο πάντες οἱ ἐχθροί
σου, Κύριε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἔξοδος
ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ
τεσσαράκοντα ἔτη.

ΚΕΦ. ϛ′.

1 ΚΑΙ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν
χειρὶ Μαδιὰμ ἑπτὰ ἔτη. 2 Καὶ ἴσχυσε χεὶρ
Μαδιὰμ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ τὰς τρυμα-
λιὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ
κρεμαστά. 3 Καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλήκ, καὶ
οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς· καὶ
παρενέβαλον εἰς αὐτούς, 4 Καὶ διέφθειρον τοὺς
καρποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν, καὶ οὐ
κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ
οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὄνον.
5 Ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ αἱ
σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο, καθὼς ἀκρὶς εἰς
πλῆθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν
οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ
καὶ διέφθειρον αὐτήν. 6 Καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ
σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. 7 Καὶ ἐβόησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ.

20 De cælo dimicatum est contra eos: stellæ
manentes in ordine et cursu suo, adversus
Sisaram pugnaverunt. 21 Torrens Cison traxit
cadavera eorum, torrens Cadumim, torrens
Cison: conculca anima mea robustos.
22 Ungulæ equorum ceciderunt, fugientibus
impetu, et per præceps ruentibus fortissimis
hostium. 23 Maledicite terræ Meroz, dixit
angelus Domini: maledicite habitatoribus
ejus, quia non venerunt ad auxilium Domini,
in adjutorium fortissimorum ejus. 24 Benedicta
inter mulieres Jahel uxor Haber Cinæi, et
benedicatur in tabernaculo suo. 25 Aquam
petenti lac dedit, et in phiala principum
obtulit butyrum. 26 Sinistram manum misit
ad clavum, et dexteram ad fabrorum malleos,
percussitque Sisaram quærens in capite vulneri
locum, et tempus valide perforans. 27 Inter
pedes ejus ruit: defecit, et mortuus est:
volvebatur ante pedes ejus, et jacebat exanimis
et miserabilis. 28 Per fenestram respiciens,
ululabat mater ejus: et de cœnaculo loque-
batur: Cur moratur regredi currus ejus?
quare tardaverunt pedes quadrigarum illius?
29 Una sapientior ceteris uxoribus ejus, hæc
socrui verba respondit: 30 Forsitan nunc
dividit spolia, et pulcherrima feminarum
eligitur ei: vestes diversorum colorum Sisaræ
traduntur in prædam, et supellex varia ad
ornanda colla congeritur. 31 Sic pereant
omnes inimici tui, Domine; qui autem diligunt
te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent.
Quievitque terra per quadraginta annos.

CAPUT VI.

1 Fecerunt autem filii Israel malum in
conspectu Domini: qui tradidit illos in manu
Madian septem annis, 2 Et oppressi sunt
valde ab eis. Feceruntque sibi antra et
speluncas in montibus, et munitissima ad
repugnandum loca. 3 Cumque sevisset Israel,
ascendebat Madian et Amalec, ceterique
orientalium nationum: 4 Et apud eos figentes
tentoria, sicut erant in herbis cuncta vestabant
usque ad introitum Gazæ: nihilque omnino
ad vitam pertinens relinquebant in Israel, non
oves, non boves, non asinos. 5 Ipsi enim
et universi greges eorum veniebant cum
tabernaculis suis, et instar locustarum universa
complebant, innumera multitudo hominum, et
camelorum, quidquid tetigerant devastantes.
6 Humiliatusque est Israel valde in con-
spectu Madian. 7 Et clamavit ad Dominum
postulans auxilium contra Madianitas.

8 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וָאֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 9 וָאַצִּל
אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לֹחֲצֵיכֶם
וָאֲגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־
אַרְצָם׃ 10 וָאֹמְרָה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לֹא תִירְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם
יוֹשְׁבִים בְּאַרְצָם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי׃
11 וַיָּבֹא מַלְאַךְ יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת
הָאֵלָה אֲשֶׁר בְּעָפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי
הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת
לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן׃ 12 וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עִמְּךָ גִּבּוֹר
הֶחָיִל׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנִי
וְיֵשׁ יְהוָה עִמָּנוּ וְלָמָּה מְצָאַתְנוּ כָּל־זֹאת
וְאַיֵּה כָל־נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר סִפְּרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ
לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָנוּ יְהוָה
וְעַתָּה נְטָשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף מִדְיָן׃
14 וַיִּפֶן אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּכֹחֲךָ
זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא
שְׁלַחְתִּיךָ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בַּמָּה
אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אַלְפִּי הַדַּל
בִּמְנַשֶּׁה וְאָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי׃
16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ
וְהִכִּיתָ אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד׃ 17 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעָשִׂיתָ
לִּי אוֹת שָׁאַתָּה מְדַבֵּר עִמִּי׃ 18 אַל־נָא
תָמֻשׁ מִזֶּה עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ וְהֹצֵאתִי אֶת־
מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֵשֵׁב
עַד־שׁוּבֶךָ׃ 19 וְגִדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי־עִזִּים
וְאֵיפַת־קֶמַח מַצּוֹת הַבָּשָׂר שָׂם בַּסַּל
וְהַמָּרַק שָׂם בַּפָּרוּר וַיּוֹצֵא אֵלָיו אֶל־תַּחַת
הָאֵלָה וַיַּגַּשׁ׃ 20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים קַח אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמַּצּוֹת
וְהַנַּח אֶל־הַסֶּלַע הַלָּז וְאֶת־הַמָּרַק שְׁפוֹךְ
וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 21 וַיִּשְׁלַח מַלְאַךְ יְהוָה אֶת־
קְצֵה הַמִּשְׁעֶנֶת אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּגַּע בַּבָּשָׂר
וּבַמַּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־הַצּוּר וַתֹּאכַל
אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמַּצּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה הָלַךְ
מֵעֵינָיו׃ 22 וַיַּרְא גִּדְעוֹן כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא
וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־עַל־כֵּן
רָאִיתִי מַלְאַךְ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ 23 וַיֹּאמֶר
לוֹ יְהוָה שָׁלוֹם לְךָ אַל־תִּירָא לֹא תָּמוּת׃

8 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ἄνδρα προφήτην
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἐγώ εἰμι
ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ
ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν,
9 Καὶ ἐῤῥυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς, καὶ
ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα
ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν· 10 Καὶ εἶπα ὑμῖν Ἐγὼ
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς
τοῦ Ἀμοῤῥαίου, ἐν οἷς ὑμεῖς κάθησθε ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου.
11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ
τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Ἐφραθὰ ἐν γῇ Ἰωὰς πατρὸς
τοῦ Ἐσδρί· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων
σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ
Μαδιάμ. 12 Καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Κύριος μετὰ σοῦ, ἰσχυρὸς
τῶν δυνάμεων. 13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν
Ἐν ἐμοί, κύριέ μου, καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν,
εἰς τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ
πατέρες ἡμῶν λέγοντες Μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου
ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἐξέῤῥιψεν ἡμᾶς
καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ. 14 Καὶ
ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ
εἶπε Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά
σε. 15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν Ἐν ἐμοί,
κύριέ μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ
χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι
μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρός μου. 16 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου Κύριος ἔσται μετὰ
σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα.
17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν Εἰ δὴ εὗρον
ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον
πᾶν ὅ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ, 18 Μὴ χωρισθῇς
ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ ἐξοίσω
τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν σου· καὶ εἶπεν
Ἐγώ εἰμι καθίσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. 19 Καὶ
Γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ
οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ
κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ
ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον
καὶ προσήγγισεν. 20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος τοῦ θεοῦ Λάβε τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα
καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν
ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτως. 21 Καὶ
ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου
τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν
καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας
καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ
ἄγγελος Κυρίου ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶδε Γεδεὼν ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτός
ἐστι· καὶ εἶπε Γεδεὼν Ἃ ἅ, Κύριέ μου Κύριε,
ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον
ποὸς πρόσωπον. 23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύοιος
Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

8 Qui misit ad eos virum prophetam, et
locutus est: Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Ego vos feci conscendere de Ægypto, et eduxi
vos de domo servitutis, 9 Et liberavi de
manu Ægyptiorum, et omnium inimicorum,
qui affligebant vos: ejecique eos ad introitum
vestrum, et tradidi vobis terram eorum. 10 Et
dixi: Ego Dominus Deus vester, ne timeatis
deos Amorrhæorum, in quorum terra habitatis.
Et noluistis audire vocem meam. 11 Venit
autem angelus Domini, et sedit sub quercu,
quæ erat in Ephra, et pertinebat ad Joas
patrem familiæ Ezri. Cumque Gedeon filius
ejus excuteret atque purgaret frumenta in
torculari, ut fugeret Madian, 12 Apparuit ei
angelus Domini, et ait: Dominus tecum,
virorum fortissime. 13 Dixitque ei Gedeon:
Obsecro, mi domine, si Dominus nobiscum est,
cur apprehenderunt nos hæc omnia? ubi sunt
mirabilia ejus, quæ narraverunt patres nostri,
atque dixerunt: De Ægypto eduxit nos
Dominus? Nunc autem dereliquit nos Dominus,
et tradidit in manu Madian. 14 Respexitque
ad eum Dominus, et ait: Vade in hac
fortitudine tua, et liberabis Israel de manu
Madian: scito quod miserim te. 15 Qui
respondens ait: Obsecro, mi domine, in quo
liberabo Israel? ecce familia mea infima est
in Manasse, et ego minimus in domo patris
mei. 16 Dixitque ei Dominus: Ego ero
tecum: et percuties Madian quasi unum
virum. 17 Et ille, Si inveni, inquit, gratiam
coram te, da mihi signum quod tu sis qui
loqueris ad me. 18 Nec recedas hinc, donec
revertar ad te, portans sacrificium, et offerens
tibi. Qui respondit: Ego præstolabor adventum
tuum. 19 Ingressus est itaque Gedeon et
coxit hœdum, et de farinæ modio azymos
panes: carnesque ponens in canistro, et jus
carnium mittens in ollam, tulit omnia sub
quercu, et obtulit ei. 20 Cui dixit angelus
Domini: Tolle carnes et azymos panes, et
pone supra petram illam, et jus desuper funde.
Cumque fecisset ita, 21 Extendit angelus
Domini summitatem virgæ, quam tenebat in
manu, et tetigit carnes et panes azymos:
ascenditque ignis de petra, et carnes azymosque
panes consumpsit: angelus autem Domini
evanuit ex oculis ejus. 22 Vidensque Gedeon
quod esset angelus Domini, ait: Heu mi
Domine Deus: quia vidi angelum Domini
facie ad faciem. 23 Dixitque ei Dominus:
Pax tecum: ne timeas, non morieris.

24 וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָֹה וַיִּקְרָא־לוֹ
יְהוָֹה ׀ שָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדֶנּוּ
בְּעָפְרַת אֲבִי הָעֶזְרִי׃ 25 וַיְהִי בַּלַּיְלָה
הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָֹה קַח אֶת־פַּר־הַשּׁוֹר
אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וּפַר הַשֵּׁנִי שֶׁבַע שָׁנִים
וְהָרַסְתָּ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיךָ
וְאֶת־הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרֹת׃ 26 וּבָנִיתָ
מִזְבֵּחַ לַיהוָֹה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז
הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה וְלָקַחְתָּ אֶת־הַפָּר הַשֵּׁנִי
וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר
תִּכְרֹת׃ 27 וַיִּקַּח גִּדְעוֹן עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
מֵעֲבָדָיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָֹה
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרֵא אֶת־בֵּית אָבִיו וְאֶת־
אַנְשֵׁי הָעִיר מֵעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לָיְלָה׃
28 וַיַּשְׁכִּימוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה נֻתַּץ
מִזְבַּח הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו כֹּרָתָה
וְאֵת הַפָּר הַשֵּׁנִי הֹעֲלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
הַבָּנוּי׃ 29 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה
הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרְשׁוּ וַיְבַקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִּדְעוֹן
בֶּן־יוֹאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה׃ 30 וַיֹּאמְרוּ
אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־יוֹאָשׁ הוֹצֵא אֶת־בִּנְךָ
וְיָמֹת כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי
כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו׃ 31 וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ
לְכֹל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו הַאַתֶּם ׀ תְּרִיבוּן
לַבַּעַל אִם־אַתֶּם תּוֹשִׁיעוּן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יָרִיב
לוֹ יוּמַת עַד־הַבֹּקֶר אִם־אֱלֹהִים הוּא יָרֶב
לוֹ כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃ 32 וַיִּקְרָא־לוֹ
בַיּוֹם־הַהוּא יְרֻבַּעַל לֵאמֹר יָרֶב בּוֹ הַבַּעַל
כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃ 33 וְכָל־מִדְיָן
וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם נֶאֶסְפוּ יַחְדָּו וַיַּעַבְרוּ
וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃ 34 וְרוּחַ יְהוָֹה
לָבְשָׁה אֶת־גִּדְעוֹן וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר וַיִּזָּעֵק
אֲבִיעֶזֶר אַחֲרָיו׃ 35 וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־
מְנַשֶּׁה וַיִּזָּעֵק גַּם־הוּא אַחֲרָיו וּמַלְאָכִים
שָׁלַח בְּאָשֵׁר וּבִזְבֻלוּן וּבְנַפְתָּלִי וַיַּעֲלוּ
לִקְרָאתָם׃ 36 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים
אִם־יֶשְׁךָ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ׃ 37 הִנֵּה אָנֹכִי מַצִּיג אֶת־גִּזַּת
הַצֶּמֶר בַּגֹּרֶן אִם טַל יִהְיֶה עַל־הַגִּזָּה
לְבַדָּהּ וְעַל כָּל־הָאָרֶץ חֹרֶב וְיָדַעְתִּי כִּי־
תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃

24 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ Εἰρήνη Κυρίου, ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ
πατρὸς τοῦ Ἐσδρί. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος Λάβε τὸν μόσχον
τὸν ταῦρον ὅς ἐστι τῷ πατρί σου καὶ μόσχον
δεύτερον ἑπταετῆ, καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον
τοῦ Βάαλ ὅ ἐστι τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ
ἐπ᾽ αὐτὸ ὀλοθρεύσεις· 26 Καὶ οἰκοδομήσεις
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν
Μαωζὶ τούτου ἐν τῇ παρατάξει, καὶ λήψῃ τὸν
μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὁλοκαυτώματα
ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὗ ἐξολοθρεύσεις.
27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
δούλων ἑαυτοῦ, καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν Κύριος· καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη
τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας
τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε
νυκτός. 28 Καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
τὸ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ καθῄρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ ὠλόθρευτο· καὶ
εἶδον τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνήνεγκεν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον. 29 Καὶ
εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τίς ἐποίησε
τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν,
καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐποίησε τὸ
ῥῆμα τοῦτο. 30 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως πρὸς Ἰωάς Ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ
ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ,
καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ. 31 Καὶ
εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν οἳ
ἐπανέστησαν αὐτῷ Μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ
τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάση-
ται αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρωΐ· εἰ θεός ἐστι,
δικαζέσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον
αὐτοῦ. 32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
Ἱεροβάαλ λέγων Δικαζέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι
καθῃρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. 33 Καὶ πᾶσα
Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχ-
θησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ
κοιλάδι Ἰεζραέλ. 34 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνέδυσε
τὸν Γεδεών, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ
ἐβόησεν Ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ. 35 Καὶ ἀγγέλους
ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῆ καὶ ἐν Ἀσὴρ
καὶ ἐν Ζαβουλὼν καὶ ἐν Νεφθαλί, καὶ ἀνέβη εἰς
συνάντησιν αὐτῶν. 36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς
τὸν θεόν Εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ
καθὼς ἐλάλησας. 37 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ
ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον
μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι
ὅτι σώσεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας.

24 Ædificavit ergo ibi Gedeon altare Domino,
vocavitque illud, Domini pax, usque in
præsentem diem. Cumque adhuc esset in
Ephra, quæ est familiæ Ezri. 25 Nocte illa
dixit Dominus ad eum: Tolle taurum patris
tui, et alterum taurum annorum septem,
destruesque aram Baal, quæ est patris
tui: et nemus, quod circa aram est, succide:
26 Et ædificabis altare Domino Deo tuo
in summitate petræ hujus, super quam
ante sacrificium posuisti: tollesque taurum
secundum, et offeres holocaustum super
struem lignorum, quæ de nemore succideris.
27 Assumptis ergo Gedeon decem viris de
servis suis, fecit sicut præceperat ei Dominus.
Timens autem domum patris sui, et homines
illius civitatis, per diem noluit id facere,
sed omnia nocte complevit. 28 Cumque
surrexissent viri oppidi ejus mane, viderunt
destructam aram Baal, lucumque succisum, et
taurum alterum impositum super altare, quod
tunc ædificatum erat. 29 Dixeruntque ad
invicem: Quis hoc fecit? Cumque perquirerent
auctorem facti, dictum est: Gedeon filius Joas
fecit hæc omnia. 30 Et dixerunt ad Joas:
Produc filium tuum huc, ut moriatur: quia
destruxit aram Baal, et succidit nemus.
31 Quibus ille respondit: Numquid ultores
estis Baal, ut pugnetis pro eo? qui adversarius
est ejus, moriatur antequam lux crastina
veniat: si deus est, vindicet se de eo, qui
suffodit aram ejus. 32 Ex illo die vocatus
est Gedeon, Jerobaal, eo quod dixisset Joas:
Ulciscatur se de eo Baal, qui suffodit aram
ejus. 33 Igitur omnis Madian, et Amalec, et
orientales populi congregati sunt simul: et
transeuntes Jordanem, castrametati sunt in
valle Jezrael. 34 Spiritus autem Domini
induit Gedeon, qui clangens buccina convocavit
domum Abiezer, ut sequeretur se. 35 Misitque
nuntios in universum Manassen, qui et ipse
secutus est eum: et alios nuntios in Aser
et Zabulon et Nephthali, qui occurrerunt
ei. 36 Dixitque Gedeon ad Deum: Si salvum
facis per manum meam Israel, sicut locutus
es, 37 Ponam hoc vellus lanæ in area:
si ros in solo vellere fuerit, et in omni
terra siccitas, sciam quod per manum
meam, sicut locutus es, liberabis Israel.

38 וַיְהִי־כֵן וַיַּשְׁכֵּם מִמָּחֳרָת וַיָּזַר אֶת־הַגִּזָּה
וַיִּמֶץ טַל מִן־הַגִּזָּה מְלוֹא הַסֵּפֶל מָיִם׃
39 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים אַל־יִחַר אַפְּךָ
בִּי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפָּעַם אֲנַסֶּה־נָּא רַק־הַפַּעַם
בַּגִּזָּה יְהִי־נָא חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־
כָּל־הָאָרֶץ יִהְיֶה־טָּל׃ 40 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן
בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי־חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ
וְעַל כָּל־הָאָרֶץ הָיָה טָל׃

פרשה ז׃

1 וַיַּשְׁכֵּם יְרֻבַּעַל הוּא גִדְעוֹן וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל־עֵין חֲרֹד וּמַחֲנֵה
מִדְיָן הָיָה־לוֹ מִצָּפוֹן מִגִּבְעַת הַמּוֹרֶה
בָּעֵמֶק׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן
רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתָּךְ מִתִּתִּי אֶת־מִדְיָן
בְּיָדָם פֶּן־יִתְפָּאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי׃ 3 וְעַתָּה קְרָא נָא
בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר מִי־יָרֵא וְחָרֵד יָשֹׁב
וְיִצְפֹּר מֵהַר הַגִּלְעָד וַיָּשָׁב מִן־הָעָם
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
נִשְׁאָרוּ׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן
עוֹד הָעָם רָב הוֹרֵד אוֹתָם אֶל־הַמַּיִם
וְאֶצְרְפֶנּוּ לְךָ שָׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אֹמַר
אֵלֶיךָ זֶה ׀ יֵלֵךְ אִתָּךְ הוּא יֵלֵךְ אִתָּךְ
וְכֹל אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה לֹא־יֵלֵךְ עִמָּךְ
הוּא לֹא יֵלֵךְ׃ 5 וַיּוֹרֶד אֶת־הָעָם
אֶל־הַמָּיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן כֹּל
אֲשֶׁר־יָלֹק בִּלְשׁוֹנוֹ מִן־הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יָלֹק
הַכֶּלֶב תַּצִּיג אוֹתוֹ לְבָד וְכֹל אֲשֶׁר־יִכְרַע
עַל־בִּרְכָּיו לִשְׁתּוֹת׃ 6 וַיְהִי מִסְפַּר הַמְלַקְקִים
בְּיָדָם אֶל־פִּיהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכֹל
יֶתֶר הָעָם כָּרְעוּ עַל־בִּרְכֵיהֶם לִשְׁתּוֹת
מָיִם׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן
בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמְלַקְקִים אוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם וְנָתַתִּי אֶת־מִדְיָן בְּיָדֶךָ וְכָל־הָעָם
יֵלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ׃ 8 וַיִּקְחוּ אֶת־צֵדָה
הָעָם בְּיָדָם וְאֵת שׁוֹפְרֹתֵיהֶם וְאֵת
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל שִׁלַּח אִישׁ לְאֹהָלָיו
וּבִשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ הֶחֱזִיק וּמַחֲנֵה
מִדְיָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת בָּעֵמֶק׃
9 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
קוּם רֵד בַּמַּחֲנֶה כִּי נְתַתִּיו בְּיָדֶךָ׃

38 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὤρθρισε τῇ ἐπαύριον
καὶ ἐξεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος
ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος.
39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν Μὴ δὴ ὀρ-
γισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι
ἅπαξ, πειράσω δὴ καί γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ,
καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος.
40 Καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

ΚΕΦ. ζ'

1 ΚΑΙ ὤρθρισεν Ἱεροβάαλ, αὐτός ἐστι Γεδεών,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
πηγὴν Ἀράδ· καὶ παρεμβολὴ Μαδιὰμ ἦν αὐτῷ
ἀπὸ βοῤῥᾶ ἀπὸ Γαβααθαμωραὶ ἐν κοιλάδι. 2 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν Πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ
σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιὰμ ἐν
χειρὶ αὐτῶν, μή ποτε καυχήσηται Ἰσραὴλ ἐπ'
ἐμὲ λέγων Ἡ χείρ μου ἔσωσέ με. 3 Καὶ νῦν
λάλησον δὴ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ λέγων Τίς ὁ φοβού-
μενος καὶ δειλός; ἐπιστραφέτω καὶ ἐκχωρείτω ἀπὸ
ὄρους Γαλαάδ· καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι
καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν Ἔτι ὁ λαὸς πολύς
ἐστι· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκα-
θαρῶ σοι αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς
σέ Οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται
σὺν σοί· καὶ πᾶς ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ Οὗτος οὐ
πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ
σοῦ. 5 Καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν Πᾶς ὃς ἂν λάψῃ
τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν
λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ
πᾶς ὃς ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.
6 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ
αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες,
καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ
τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ. 7 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Γεδεὼν Ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι
τοῖς λάψασι σώσω ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιὰμ
ἐν χειρί σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔλαβον τὸν
ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς
κερατίνας αὐτῶν· καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ
ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς
τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσεν· καὶ ἡ παρεμβολὴ
Μαδιὰμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.
9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν Κύριος Ἀνάστα κατάβηθι ἐν τῇ παρεμ-
βολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρί σου.

38 Factumque est ita. Et de nocte consurgens,
expresso vellere, concham rore implevit.
39 Dixitque rursus ad Deum: Ne irascatur
furor tuus contra me si adhuc semel tentavero,
signum quærens in vellere. Oro ut solum
vellus siccum sit, et omnis terra rore madens.
40 Fecitque Deus nocte illa ut postulaverat:
et fuit siccitas in solo vellere, et ros in omni
terra.

CAPUT VII.

1 Igitur Jerobaal qui et Gedeon, de nocte
consurgens, et omnis populus cum eo, venit ad
fontem qui vocatur Harad; erant autem
castra Madian in valle ad septentrionalem
plagam collis excelsi. 2 Dixitque Dominus
ad Gedeon: Multus tecum est populus, nec
tradetur Madian in manus ejus: ne glorietur
contra me Israel, et dicat: Meis viribus
liberatus sum. 3 Loquere ad populum, et
cunctis audientibus prædica: Qui formidolosus
et timidus est, revertatur. Recesseruntque
de monte Galaad, et reversi sunt de populo
viginti duo millia virorum, et tantum decem
millia remanserunt. 4 Dixitque Dominus ad
Gedeon: Adhuc populus multus est, duc eos
ad aquas, et ibi probabo illos: et de quo dixero
tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quem ire
prohibuero, revertatur. 5 Cumque descendisset
populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon:
Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent
canes lambere, separabis eos seorsum: qui
autem curvatis genibus biberint, in altera
parte erunt. 6 Fuit itaque numerus eorum
qui manu ad os projiciente lambuerant aquas,
trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo
flexo poplite biberat. 7 Et ait Dominus ad
Gedeon: In trecentis viris qui lambuerunt
aquas, liberabo vos, et tradam in manu tua
Madian: omnis autem reliqua multitudo
revertatur in locum suum. 8 Sumptis
itaque pro numero cibariis et tubis, omnem
reliquam multitudinem abire præcepit ad
tabernacula sua: et ipse cum trecentis
viris se certamini dedit. Castra autem
Madian erant subter in valle. 9 Eadem nocte
dixit Dominus ad eum: Surge, et descende
in castra: quia tradidi eos in manu tua;

10 וְאִם־יָרֵא אַתָּה לָרֶדֶת רֵד אַתָּה וּפֻרָה
נַעַרְךָ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 11 וְשָׁמַעְתָּ מַה־יְדַבֵּרוּ
וְאַחַר תֶּחֱזַקְנָה יָדֶיךָ וְיָרַדְתָּ בַּמַּחֲנֶה
וַיֵּרֶד הוּא וּפֻרָה נַעֲרוֹ אֶל־קְצֵה הַחֲמֻשִׁים
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ 12 וּמִדְיָן וַעֲמָלֵק וְכָל־
בְּנֵי־קֶדֶם נֹפְלִים בָּעֵמֶק כָּאַרְבֶּה לָרֹב
וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחוֹל שֶׁעַל־שְׂפַת
הַיָּם לָרֹב׃ 13 וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהִנֵּה אִישׁ
מְסַפֵּר לְרֵעֵהוּ חֲלוֹם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוֹם
חָלַמְתִּי וְהִנֵּה צְלוּל לֶחֶם שְׂעֹרִים
מִתְהַפֵּךְ בְּמַחֲנֵה מִדְיָן וַיָּבֹא עַד־הָאֹהֶל
וַיַּכֵּהוּ וַיִּפֹּל וַיַּהַפְכֵהוּ לְמַעְלָה וְנָפַל
הָאֹהֶל׃ 14 וַיַּעַן רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת
בִּלְתִּי אִם־חֶרֶב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ אִישׁ
יִשְׂרָאֵל נָתַן הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת־מִדְיָן
וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה׃ 15 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ
גִּדְעוֹן אֶת־מִסְפַּר הַחֲלוֹם וְאֶת־שִׁבְרוֹ
וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּשָׁב אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
קוּמוּ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיֶדְכֶם אֶת־מַחֲנֵה
מִדְיָן׃ 16 וַיַּחַץ אֶת־שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפָרוֹת בְּיַד־כֻּלָּם
וְכַדִּים רֵקִים וְלַפִּדִים בְּתוֹךְ הַכַּדִּים׃
17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ
וְהִנֵּה אָנֹכִי בָא בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה וְהָיָה
כַאֲשֶׁר־אֶעֱשֶׂה כֵּן תַּעֲשׂוּן׃ 18 וְתָקַעְתִּי
בַּשּׁוֹפָר אָנֹכִי וְכָל־אֲשֶׁר אִתִּי וּתְקַעְתֶּם
בַּשּׁוֹפָרוֹת גַּם־אַתֶּם סְבִיבוֹת כָּל־הַמַּחֲנֶה
וַאֲמַרְתֶּם לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן׃ 19 וַיָּבֹא
גִדְעוֹן וּמֵאָה־אִישׁ אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה
רֹאשׁ הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה אַךְ הָקֵם
הֵקִימוּ אֶת־הַשֹּׁמְרִים וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת
וְנָפוֹץ הַכַּדִּים אֲשֶׁר בְּיָדָם׃ 20 וַיִּתְקְעוּ
שְׁלֹשֶׁת הָרָאשִׁים בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ
הַכַּדִּים וַיַּחֲזִיקוּ בְיַד־שְׂמֹאולָם בַּלַּפִּדִים
וּבְיַד־יְמִינָם הַשּׁוֹפָרוֹת לִתְקוֹעַ וַיִּקְרְאוּ חֶרֶב
לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן׃ 21 וַיַּעַמְדוּ אִישׁ תַּחְתָּיו
סָבִיב לַמַּחֲנֶה וַיָּרָץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרִיעוּ
וַיָּנִיסוּ׃ 22 וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הַשּׁוֹפָרוֹת
וַיָּשֶׂם יְהוָה אֶת־חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ וּבְכָל־
הַמַּחֲנֶה וַיָּנָס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית הַשִּׁטָּה
צְרֵרָתָה עַד שְׂפַת־אָבֵל מְחוֹלָה עַל־טַבָּת׃
23 וַיִּצָּעֵק אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִנַּפְתָּלִי וּמִן־אָשֵׁר
וּמִן־כָּל־מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְיָן

10 Καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ Φαρὰ
τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολήν, 11 Καὶ
ἀκούσῃ τί λαλήσουσι· καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν
αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ·
καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρὰ τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς
ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
12 Καὶ Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ
ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρὶς
εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν
ἀριθμός, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους
τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος. 13 Καὶ ἦλθε Γεδεών,
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ
ἐνύπνιον, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον,
καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ
παρεμβολῇ Μαδιάμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς
καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἀνέστρεψεν
αὐτὴν ἄνω, καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή. 14 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν
αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωὰς ἀνδρὸς
Ἰσραήλ· παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν
Μαδιὰμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν. 15 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξήγησιν τοῦ
ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε
Κυρίῳ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε Κύριος
ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιάμ. 16 Καὶ
διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς,
καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας
κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις, 17 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε καὶ οὕτω
ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ
τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω
οὕτω ποιήσετε· 18 Καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κερατίνῃ
ἐγώ, καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπιεῖτε ἐν ταῖς
κερατίναις κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐρεῖτε
Τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεών. 19 Καὶ εἰσῆλθε
Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν
ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς
μέσης· καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας,
καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ ἐξετίναξαν
τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 20 Καὶ
ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ
συνέτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν
ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶ
δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν, καὶ
ἀνέκραξαν Ῥομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεών.
21 Καὶ ἔστησεν ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς
παρεμβολῆς, καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολή, καὶ
ἐσήμαναν καὶ ἔφυγον. 22 Καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς
τριακοσίαις κερατίναις, καὶ ἔθηκε Κύριος τὴν
ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ
παρεμβολῇ· καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεὲδ
Ταγαραγαθὰ Ἀβελμεουλὰ ἐπὶ Ταβάθ. 23 Καὶ
ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ Ἀσὴρ
καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ, καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιάμ.

10 Sin autem solus ire formidas, descendat
tecum Phara puer tuus. 11 Et cum audieris
quid loquantur, tunc confortabuntur manus
tuæ, et securior ad hostium castra descendes.
Descendit ergo ipse et Phara puer ejus in
partem castrorum, ubi erant armatorum vigiliæ.
12 Madian autem et Amalec, et omnes
orientales populi, fusi jacebant in valle, ut
locustarum multitudo: cameli quoque innu-
merabiles erant, sicut arena quæ jacet in
littore maris. 13 Cumque venisset Gedeon,
narrabat aliquis somnium proximo suo: et in
hunc modum referebat quod viderat: Vidi
somnium, et videbatur mihi quasi subcinericius
panis ex hordeo volvi, et in castra Madian
descendere: cumque pervenisset ad taberna-
culum, percussit illud, atque subvertit, et
terræ funditus coæquavit. 14 Respondit is,
cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi gladius
Gedeonis filii Joas viri Israelitæ: tradidit
enim Dominus in manus ejus Madian, et
omnia castra ejus. 15 Cumque audisset
Gedeon somnium, et interpretationem ejus,
adoravit: et reversus est ad castra Israel, et
ait: Surgite, tradidit enim Dominus in manus
nostras castra Madian. 16 Divisitque trecentos
viros in tres partes, et dedit tubas in manibus
eorum, lagenasque vacuas ac lampades in
medio lagenarum. 17 Et dixit ad eos: Quod
me facere videritis, hoc facite: ingrediar
partem castrorum, et quod fecero sectamini.
18 Quando personuerit tuba in manu mea, vos
quoque per castrorum circuitum clangite et
conclamate, Domino et Gedeoni. 19 Ingressus-
que est Gedeon, et trecenti viri qui erant cum
eo, in partem castrorum, incipientibus vigiliis
noctis mediæ, et custodibus suscitatis, cœperunt
buccinis clangere, et complodere inter se lagenas.
20 Cumque per gyrum castrorum in tribus
personarent locis, et hydrias confregissent,
tenuerunt sinistris manibus lampades, et dextris
sonantes tubas, clamaveruntque: Gladius
Domini et Gedeonis: 21 Stantes singuli in
loco suo per circuitum castrorum hostilium.
Omnia itaque castra turbata sunt, et
vociferantes, ululantesque fugerunt: 22 Et
nihilominus insistebant trecenti viri buccinis
personantes. Immisitque Dominus gladium in
omnibus castris, et mutua se cæde truncabant,
23 Fugientes usque ad Bethsetta, et crepi-
dinem Abelmehula in Tebbath. Conclamantes
autem viri de Israel de Nephthali, et Aser,
et omni Manasse, persequebantur Madian.

24 וּמַלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל־הַר אֶפְרַיִם
לֵאמֹר רְדוּ לִקְרַאת מִדְיָן וְלִכְדוּ לָהֶם
אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן
וַיִּצָּעֵק כָּל־אִישׁ אֶפְרַיִם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַמַּיִם
עַד בֵּית בָּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 25 וַיִּלְכְּדוּ
שְׁנֵי שָׂרֵי מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זְאֵב וַיַּהַרְגוּ
אֶת־עוֹרֵב בְּצוּר־עוֹרֵב וְאֶת־זְאֵב הָרְגוּ
בְיֶקֶב־זְאֵב וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מִדְיָן וְרֹאשׁ־עֹרֵב
וּזְאֵב הֵבִיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃

פרשה ח׃

1 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מָה־הַדָּבָר
הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ לְבִלְתִּי קְרֹאות לָנוּ
כִּי הָלַכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן וַיְרִיבוּן אִתּוֹ
בְּחָזְקָה׃ 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֶה־עָשִׂיתִי
עַתָּה כָּכֶם הֲלֹא טוֹב עֹלְלוֹת אֶפְרַיִם
מִבְצִיר אֲבִיעֶזֶר׃ 3 בְּיֶדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים
אֶת־שָׂרֵי מִדְיָן אֶת־עֹרֵב וְאֶת־זְאֵב וּמַה־
יָּכֹלְתִּי עֲשׂוֹת כָּכֶם אָז רָפְתָה רוּחָם
מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ הַדָּבָר הַזֶּה׃ 4 וַיָּבֹא
גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֹבֵר הוּא וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים וְרֹדְפִים׃
5 וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סֻכּוֹת תְּנוּ־נָא כִּכְּרוֹת
לֶחֶם לָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי כִּי־עֲיֵפִים הֵם
וְאָנֹכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח וְצַלְמֻנָּע מַלְכֵי
מִדְיָן׃ 6 וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סֻכּוֹת הֲכַף זֶבַח
וְצַלְמֻנָּע עַתָּה בְּיָדֶךָ כִּי־נִתֵּן לִצְבָאֲךָ
לָחֶם׃ 7 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בְּתֵת יְהוָה
אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע בְּיָדִי וְדַשְׁתִּי אֶת־
בְּשַׂרְכֶם אֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבַּרְקֳנִים׃
8 וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כָּזֹאת
וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אַנְשֵׁי פְנוּאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ אַנְשֵׁי
סֻכּוֹת׃ 9 וַיֹּאמֶר גַּם־לְאַנְשֵׁי פְנוּאֵל לֵאמֹר
בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם אֶתֹּץ אֶת־הַמִּגְדָּל הַזֶּה׃
10 וְזֶבַח וְצַלְמֻנָּע בַּקַּרְקֹר וּמַחֲנֵיהֶם
עִמָּם כַּחֲמֵשֶׁת עָשָׂר אֶלֶף כֹּל הַנּוֹתָרִים
מִכֹּל מַחֲנֵה בְנֵי־קֶדֶם וְהַנֹּפְלִים מֵאָה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב׃ 11 וַיַּעַל
גִּדְעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׁכוּנֵי בָאֳהָלִים מִקֶּדֶם לְנֹבַח
וְיָגְבְּהָה וַיַּךְ אֶת־הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה הָיָה
בֶטַח׃ 12 וַיָּנוּסוּ זֶבַח וְצַלְמֻנָּע וַיִּרְדֹּף
אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכֹּד אֶת־שְׁנֵי ׀ מַלְכֵי מִדְיָן
אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע וְכָל־הַמַּחֲנֶה הֶחֱרִיד׃

*24 Καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν παντὶ
ὄρει Ἐφραῒμ λέγων Κατάβητε εἰς συνάντησιν
Μαδιάμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως
Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐβόησε πᾶς
ἀνὴρ Ἐφραῒμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ
ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην. 25 Καὶ
συνελάβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, καὶ τὸν Ὠρὴβ
καὶ τὸν Ζήβ, καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρὴβ ἐν Συὺρ
Ὠρήβ, καὶ τὸν Ζὴβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφζήφ· καὶ
κατεδίωξαν τὴν Μαδιάμ, καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρὴβ
καὶ Ζὴβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου.*

ΚΕΦ. η'.

*1 ΚΑΙ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραῒμ Τί τὸ ῥῆμα
τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε
ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διελέξαντο
πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς. 2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς
Τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρείττων
ἐπιφυλλὶς Ἐφραῒμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιέζερ; 3 Ἐν
χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἄρχοντας
Μαδιάμ, τὸν Ὠρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἠδυνήθην
ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν
ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον.
4 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη
αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
πεινῶντες καὶ διώκοντες. 5 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι
Σοκχὼθ Δότε δὴ ἄρτους εἰς τρυφὴν τῷ λαῷ τούτῳ
τῷ ἐν ποσί μου, ὅτι ἐκλείπουσιν· καὶ ἰδοὺ ἐγώ
εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ βασιλέων
Μαδιάμ. 6 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχὼθ Μὴ χεὶρ
Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν χειρί σου, ὅτι δώσομεν
τῇ δυνάμει σου ἄρτους; 7 Καὶ εἶπε Γεδεὼν Διὰ
τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν
Σαλμανὰ ἐν χειρί μου, καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς
σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου
καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ. 8 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς
Φανουήλ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως·
καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουὴλ ὃν
τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ. 9 Καὶ
εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας Φανουὴλ Ἐν ἐπιστροφῇ
μου μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον.
10 Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ
παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε
χιλιάδες, πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης
παρεμβολῆς ἀλλοφύλων· καὶ οἱ πεπτωκότες
ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν.
11 Καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνούντων
ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ·
καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν
πεποιθυῖα. 12 Καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά·
καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς
δύο βασιλεῖς Μαδιὰμ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν
Σαλμανά, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησε.*

24 Misitque Gedeon nuntios in omnem montem
Ephraim, dicens: Descendite in occursum
Madian, et occupate aquas usque Bethbera
atque Jordanem. Clamavitque omnis Ephraim,
et præoccupavit aquas atque Jordanem usque
Bethbera. 25 Apprehensosque duos viros
Madian, Oreb et Zeb, interfecit Oreb in petra
Oreb, Zeb vero in torculari Zeb. Et persecuti
sunt Madian, capita Oreb et Zeb portantes ad
Gedeon trans fluenta Jordanis.

CAPUT VIII.

1 DIXERUNTQUE ad eum viri Ephraim:
Quid est hoc quod facere voluisti, ut nos non
vocares, cum ad pugnam pergeres contra
Madian? jurgantes fortiter, et prope vim
inferentes. 2 Quibus ille respondit: Quid enim
tale facere potui, quale vos fecistis? nonne
melior est racemus Ephraim, vindemiis
Abiezer? 3 In manus vestras Dominus
tradidit principes Madian, Oreb et Zeb: quid
tale facere potui, quale vos fecistis? Quod cum
locutus esset, requievit spiritus eorum, quo
tumebant contra eum. 4 Cumque venisset
Gedeon ad Jordanem, transivit eum cum
trecentis viris qui secum erant: et præ
lassitudine, fugientes persequi non poterant.
5 Dixitque ad viros Soccoth: Date, obsecro,
panes populo qui mecum est, quia valde
defecerunt: ut possimus persequi Zebee et
Salmana reges Madian. 6 Responderunt
principes Soccoth: Forsitan palmæ manuum
Zebee et Salmana in manu tua sunt, et
idcirco postulas ut demus exercitui tuo panes.
7 Quibus ille ait: Cum ergo tradiderit
Dominus Zebee et Salmana in manus meas,
conteram carnes vestras cum spinis tribulisque
deserti. 8 Et inde conscendens, venit in
Phanuel: locutusque est ad viros loci illius
similia. Cui et illi responderunt, sicut
responderant viri Soccoth. 9 Dixit itaque
et eis: Cum reversus fuero victor in pace,
destruam turrim hanc. 10 Zebee autem et
Salmana requiescebant cum omni exercitu suo.
Quindecim enim millia viri remanserant ex
omnibus turmis orientalium populorum, cæsis
centum viginti millibus bellatorum educentium
gladium. 11 Ascendensque Gedeon per viam
eorum qui in tabernaculis morabantur, ad
oientalem partem Nobe et Jegbaa, percussit
castra hostium, qui securi erant, et nihil
adversi suspicabantur. 12 Fugeruntque
Zebee et Salmana, quos persequens Gedeon
comprehendit, turbato omni exercitu eorum.

13 וַיָּשָׁב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ מִן־הַמִּלְחָמָה
מִלְמַעֲלֵה הֶחָרֶס׃ 14 וַיִּלְכָּד־נַעַר מֵאַנְשֵׁי
סֻכּוֹת וַיִּשְׁאָלֵהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת־שָׂרֵי
סֻכּוֹת וְאֶת־זְקֵנֶיהָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ׃
15 וַיָּבֹא אֶל־אַנְשֵׁי סֻכּוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶבַח
וְצַלְמֻנָּע אֲשֶׁר חֵרַפְתֶּם אוֹתִי לֵאמֹר הֲכַף
זֶבַח וְצַלְמֻנָּע עַתָּה בְּיָדֶךָ כִּי נִתֵּן
לַאֲנָשֶׁיךָ הַיְּעֵפִים לָחֶם׃ 16 וַיִּקַּח אֶת־זִקְנֵי
הָעִיר וְאֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבַּרְקֳנִים
וַיֹּדַע בָּהֶם אֵת אַנְשֵׁי סֻכּוֹת׃ 17 וְאֶת־
מִגְדַּל פְּנוּאֵל נָתָץ וַיַּהֲרֹג אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר׃
18 וַיֹּאמֶר אֶל־זֶבַח וְאֶל־צַלְמֻנָּע אֵיפֹה
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בְּתָבוֹר וַיֹּאמְרוּ
כָּמוֹךָ כְמוֹהֶם אֶחָד כְּתֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
19 וַיֹּאמַר אַחַי בְּנֵי־אִמִּי הֵם חַי־יְהוָה
לוּ הַחֲיִתֶם אוֹתָם לֹא הָרַגְתִּי אֶתְכֶם׃
20 וַיֹּאמֶר לְיֶתֶר בְּכוֹרוֹ קוּם הֲרֹג אוֹתָם
וְלֹא־שָׁלַף הַנַּעַר חַרְבּוֹ כִּי יָרֵא כִּי עוֹדֶנּוּ
נָעַר׃ 21 וַיֹּאמֶר זֶבַח וְצַלְמֻנָּע קוּם אַתָּה
וּפְגַע־בָּנוּ כִּי כָאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיָּקָם גִּדְעוֹן
וַיַּהֲרֹג אֶת־זֶבַח וְאֶת־צַלְמֻנָּע וַיִּקַּח אֶת־
הַשַּׂהֲרֹנִים אֲשֶׁר בְּצַוְּארֵי גְמַלֵּיהֶם׃
22 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּדְעוֹן מְשָׁל־בָּנוּ
גַּם־אַתָּה גַּם־בִּנְךָ גַּם בֶּן־בְּנֶךָ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ
מִיַּד מִדְיָן׃ 23 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן לֹא־
אֶמְשֹׁל אֲנִי בָּכֶם וְלֹא־יִמְשֹׁל בְּנִי בָּכֶם
יְהוָה יִמְשֹׁל בָּכֶם׃ 24 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן
אֶשְׁאֲלָה מִכֶּם שְׁאֵלָה וּתְנוּ־לִי אִישׁ נֶזֶם
שְׁלָלוֹ כִּי־נִזְמֵי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמְעֵאלִים
הֵם׃ 25 וַיֹּאמְרוּ נָתוֹן נִתֵּן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת־
הַשִּׂמְלָה וַיַּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוֹ׃
26 וַיְהִי מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׁאָל אֶלֶף
וּשְׁבַע־מֵאוֹת זָהָב לְבַד מִן־הַשַּׂהֲרֹנִים
וְהַנְּטִיפוֹת וּבִגְדֵי הָאַרְגָּמָן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדְיָן
וּלְבַד מִן־הָעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצַוְּארֵי גְמַלֵּיהֶם׃
27 וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִדְעוֹן לְאֵפוֹד וַיַּצֵּג אוֹתוֹ
בְעִירוֹ בְּעָפְרָה וַיִּזְנוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שָׁם
וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ׃ 28 וַיִּכָּנַע
מִדְיָן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסְפוּ לָשֵׂאת
רֹאשָׁם וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּימֵי
גִדְעוֹן׃ 29 וַיֵּלֶךְ יְרֻבַּעַל בֶּן־יוֹאָשׁ
וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ׃ 30 וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים
בָּנִים יֹצְאֵי יְרֵכוֹ כִּי־נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ׃

13 Καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἀπὸ τῆς
παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρές.
14 Καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχώθ,
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν· καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν
ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχὼθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων
αὐτῶν, ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας. 15 Καὶ
παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχὼθ καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, ἐν οἷς ὠνειδίσατέ
με λέγοντες Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν
χειρί σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς
ἐκλείπουσιν ἄρτους; 16 Καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυ-
τέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου
καὶ ταῖς Βαρκηνίμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς
ἄνδρας τῆς πόλεως. 17 Καὶ τὸν πύργον Φανουὴλ
κατέστρεψε, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.
18 Καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ Ποῦ οἱ ἄνδρες
οὓς ἀπεκτείνατε ἐν Θαβώρ; καὶ εἶπαν Ὡς σὺ ὡς
αὐτοί, εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως. 19 Καὶ εἶπε
Γεδεὼν Ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν·
ζῇ Κύριος, εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτούς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα
ὑμᾶς. 20 Καὶ εἶπεν Ἰεθὲρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ
Ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς. καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ
παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι
ἔτι νεώτερος ἦν. 21 Καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ
Ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς
ἡ δύναμίς σου· καὶ ἀνέστη Γεδεὼν καὶ ἀπέκτεινε τὸν
Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους
τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν. 22 Καὶ
εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν Κύριε, ἄρξον ἡμῶν
καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου,
ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. 23 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν Οὐκ ἄρξω ἐγώ, καὶ οὐκ
ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν· Κύριος ἄρξει ὑμῶν.
24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν Αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν
αἴτημα, καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ·
ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσμαηλῖται.
25 Καὶ εἶπαν Διδόντες δώσομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων
αὐτοῦ. 26 Καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων
τῶν χρυσῶν ὧν ᾔτησε χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοῖ,
παρὲξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν
ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιάμ,
καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις
τῶν καμήλων αὐτῶν. 27 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸ
Γεδεὼν εἰς Ἐφώδ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ
ἐν Ἐφραθά· καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω
αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ εἰς σκῶλον. 28 Καὶ συνεστάλη Μαδιὰμ
ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐ προσέθηκαν ἆραι
κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα
ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεών. 29 Καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβάαλ
υἱὸς Ἰωὰς καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. 30 Καὶ τῷ
Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἑβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐκ
μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ.

13 Revertensque de bello ante solis ortum,
14 Apprehendit puerum de viris Soccoth:
interrogavitque eum nomina principum et
seniorum Soccoth, et descripsit septuaginta
septem viros. 15 Venitque ad Soccoth, et
dixit eis: En Zebee et Salmana, super quibus
exprobrastis mihi, dicentes: Forsitan manus
Zebee et Salmana in manibus tuis sunt, et
idcirco postulas ut demus viris, qui lassi sunt
et defecerunt, panes. 16 Tulit ergo seniores
civitatis et spinas deserti ac tribulos, et
contrivit cum eis, atque comminuit viros
Soccoth. 17 Turrim quoque Phanuel subvertit,
occisis habitatoribus civitatis. 18 Dixitque
ad Zebee et Salmana: Quales fuerunt viri,
quos occidistis in Thabor? Qui responderunt:
Similes tui, et unus ex eis quasi filius regis.
19 Quibus ille respondit: Fratres mei fuerunt,
filii matris meæ: vivit Dominus, quia si
servassetis eos, non vos occiderem. 20 Dixitque
Jether primogenito suo: Surge, et interfice
eos. Qui non eduxit gladium: timebat enim,
quia adhuc puer erat. 21 Dixeruntque Zebee
et Salmana: Tu surge, et irrue in nos: quia
juxta ætatem robur est hominis. Surrexit
Gedeon, et interfecit Zebee et Salmana: et
tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regalium
camelorum decorari solent. 22 Dixeruntque
omnes viri Israel ad Gedeon: Dominare nostri
tu, et filius tuus, et filius filii tui: quia liberasti
nos de manu Madian. 23 Quibus ille ait:
Non dominabor vestri, nec dominabitur in vos
filius meus, sed dominabitur vobis Dominus.
24 Dixitque ad eos: Unam petitionem postulo
a vobis: Date mihi inaures ex præda vestra.
Inaures enim aureas Ismaelitæ habere con-
sueverant. 25 Qui responderunt: Libentissime
dabimus. Expandentesque super terram
pallium, projecerunt in eo inaures de præda:
26 Et fuit pondus postulatarum inaurium,
mille septingenti auri sicli, absque ornamentis,
et monilibus, et veste purpurea, quibus reges
Madian uti soliti erant, et præter torques
aureas camelorum. 27 Fecitque ex eo Gedeon
ephod, et posuit illud in civitate sua Ephra.
Fornicatusque est omnis Israel in eo, et factum
est Gedeoni et omni domui ejus in ruinam.
28 Humiliatus est autem Madian coram filiis
Israel, nec potuerunt ultra cervices elevare:
sed quievit terra per quadraginta annos,
quibus Gedeon præfuit. 29 Abiit itaque
Jerobaal filius Joas, et habitavit in domo sua:
30 Habuitque septuaginta filios, qui egressi sunt
de femore ejus: eo quod plures haberet uxores

31 וּפִילַגְשׁוֹ אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם יָלְדָה־לּוֹ גַם־הִיא
בֵּן וַיָּשֶׂם אֶת־שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ׃ 32 וַיָּמָת
גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ בְּשֵׂיבָה טוֹבָה וַיִּקָּבֵר
בְּקֶבֶר יוֹאָשׁ אָבִיו בְּעָפְרָה אֲבִי הָעֶזְרִי׃
33 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר מֵת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וַיָּשִׂימוּ
לָהֶם בַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִים׃ 34 וְלֹא זָכְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל
אוֹתָם מִיַּד כָּל־אֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב׃ 35 וְלֹא־
עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בֵּית יְרֻבַּעַל גִּדְעוֹן כְּכָל־
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל׃

פרשה ט׃

1 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבַּעַל שְׁכֶמָה
אֶל־אֲחֵי אִמּוֹ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וְאֶל־כָּל־
מִשְׁפַּחַת בֵּית־אֲבִי אִמּוֹ לֵאמֹר׃ 2 דַּבְּרוּ־נָא
בְּאָזְנֵי כָל־בַּעֲלֵי שְׁכֶם מַה־טּוֹב לָכֶם
הַמְשֹׁל בָּכֶם שִׁבְעִים אִישׁ כֹּל בְּנֵי יְרֻבַּעַל
אִם־מְשֹׁל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד וּזְכַרְתֶּם כִּי־
עַצְמְכֶם וּבְשַׂרְכֶם אָנִי׃ 3 וַיְדַבְּרוּ אֲחֵי־אִמּוֹ
עָלָיו בְּאָזְנֵי כָּל־בַּעֲלֵי שְׁכֶם אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּט לִבָּם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ
כִּי אָמְרוּ אָחִינוּ הוּא׃ 4 וַיִּתְּנוּ־לוֹ שִׁבְעִים
כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׂכֹּר בָּהֶם
אֲבִימֶלֶךְ אֲנָשִׁים רֵיקִים וּפֹחֲזִים וַיֵּלְכוּ
אַחֲרָיו׃ 5 וַיָּבֹא בֵית־אָבִיו עָפְרָתָה וַיַּהֲרֹג
אֶת־אֶחָיו בְּנֵי־יְרֻבַּעַל שִׁבְעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן
אֶחָת וַיִּוָּתֵר יוֹתָם בֶּן־יְרֻבַּעַל הַקָּטֹן כִּי
נֶחְבָּא׃ 6 וַיֵּאָסְפוּ כָּל־בַּעֲלֵי שְׁכֶם
וְכָל־בֵּית מִלּוֹא וַיֵּלְכוּ וַיַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ
לְמֶלֶךְ עִם־אֵלוֹן מֻצָּב אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם׃
7 וַיַּגִּדוּ לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֹד בְּרֹאשׁ הַר־
גְּרִזִים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם
שִׁמְעוּ אֵלַי בַּעֲלֵי שְׁכֶם וְיִשְׁמַע אֲלֵיכֶם
אֱלֹהִים׃ 8 הָלוֹךְ הָלְכוּ הָעֵצִים לִמְשֹׁחַ
עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לַזַּיִת מָלְכָה עָלֵינוּ׃
וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזַּיִת הֶחֳדַלְתִּי אֶת־דִּשְׁנִי
אֲשֶׁר־בִּי יְכַבְּדוּ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים וְהָלַכְתִּי
לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים׃ 10 וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַתְּאֵנָה
לְכִי־אַתְּ מָלְכִי עָלֵינוּ׃ 11 וַתֹּאמֶר לָהֶם
הַתְּאֵנָה הֶחֳדַלְתִּי אֶת־מָתְקִי וְאֶת־תְּנוּבָתִי
הַטּוֹבָה וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים׃ 12 וַיֹּאמְרוּ
הָעֵצִים לַגֶּפֶן לְכִי־אַתְּ מָלְכִי עָלֵינוּ׃

31 Καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχὲμ καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ καί γε αὐτὴ υἱόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα
Ἀβιμέλεχ. 32 Καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς
ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωὰς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἐφραθὰ Ἀβὶ Ἐσδρί.
33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεών, καὶ
ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσαν
ὀπίσω τῶν Βααλίμ, καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ
Βάαλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν.
34 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλόθεν. 35 Καὶ οὐκ
ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἱεροβάαλ, αὐτός
ἐστι Γεδεών, κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ
Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ υἱὸς Ἱεροβάαλ εἰς
Συχὲμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου
πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων 2 Λαλήσατε δὴ ἐν
τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ Τί τὸ ἀγαθὸν
ὑμῖν, κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας πάντας
υἱοὺς Ἱεροβάαλ ἢ κυριεύειν ὑμῶν ἄνδρα ἕνα; καὶ
μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμί.
3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ ἐν τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ πάντας
τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν
ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν Ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστί.
4 Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ
οἴκου Βααλβερίθ· καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ
ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλούς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω
αὐτοῦ. 5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ εἰς Ἐφραθὰ καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ υἱοὺς Ἱεροβάαλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ
λίθον ἕνα· καὶ κατελείφθη Ἰωάθαμ υἱὸς Ἱεροβάαλ
ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη. 6 Καὶ συνήχθησαν
πάντες ἄνδρες Σικίμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλώ,
καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ
πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὑρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν
Σικίμοις. 7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ· καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζίν, καὶ
ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Ἀκούσατέ μου, ἄνδρες Σικίμων, καὶ
ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός. 8 Πορευόμενα ἐπορεύθη
τὰ ξύλα τοῦ χρῖσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλέα, καὶ εἶπον
τῇ ἐλαίᾳ Βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἡ ἐλαία Μὴ ἀπολείψασα τὴν πιότητά μου,
ἐν ᾗ δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες, πορεύσομαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 10 Καὶ εἶπον τὰ ξύλα
τῇ συκῇ Δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. 11 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ἡ συκῆ Μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά
μου καὶ τὰ γεννήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύσομαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 12 Καὶ εἶπαν τὰ ξύλα
πρὸς τὴν ἄμπελον Δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.

31 Concubina autem illius, quam habebat in
Sichem, genuit ei filium nomine Abimelech.
32 Mortuusque est Gedeon filius Joas in
senectute bona, et sepultus est in sepulchro
Joas patris sui in Ephra de familia Ezri.
33 Postquam autem mortuus est Gedeon,
aversi sunt filii Israel, et fornicati sunt cum
Baalim. Percusseruntque cum Baal fœdus,
ut esset eis in deum: 34 Nec recordati sunt
Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus
inimicorum suorum omnium per circuitum:
35 Nec fecerunt misericordiam cum domo
Jerobaal Gedeon, juxta omnia bona quæ
fecerat Israeli.

CAPUT IX.

1 ABIIT autem Abimelech filius Jerobaal in
Sichem ad fratres matris suæ, et locutus est
ad eos, et ad omnem cognationem domus patris
matris suæ, dicens: 2 Loquimini ad omnes
viros Sichem: Quid vobis est melius, ut
dominentur vestri septuaginta viri omnes filii
Jerobaal, an ut dominetur unus vir? simulque
considerate, quod os vestrum et caro vestra
sum. 3 Locutique sunt fratres matris ejus de
eo ad omnes viros Sichem universos sermones
istos, et inclinaverunt cor eorum post
Abimelech, dicentes: Frater noster est.
4 Dederuntque illi septuaginta pondo argenti
de fano Baalberit. Qui conduxit sibi ex eo
viros inopes et vagos, secutique sunt eum.
5 Et venit in domum patris sui in Ephra, et
occidit fratres suos filios Jerobaal septuaginta
viros, super lapidem unum: remansitque
Joatham filius Jerobaal minimus, et absconditus
est. 6 Congregati sunt autem omnes viri
Sichem, et universæ familiæ urbis Mello:
abieruntque et constituerunt regem Abimelech,
juxta quercum quæ stabat in Sichem. 7 Quod
cum nuntiatum esset Joatham, ivit, et stetit in
vertice montis Garizim: elevataque voce,
clamavit, et dixit: Audite me viri Sichem,
ita audiat vos Deus. 8 Ierunt ligna, ut
ungerent super se regem: dixeruntque
olivæ: Impera nobis. 9 Quæ respondit:
Numquid possum deserere pinguedinem
meam, qua et dii utuntur et homines, et venire
ut inter ligna promovear? 10 Dixeruntque
ligna ad arborem ficum: Veni, et super
nos regnum accipe. 11 Quæ respondit eis:
Numquid possum deserere dulcedinem meam,
fructusque suavissimos, et ire ut inter
cetera ligna promovear? 12 Locutaque sunt
ligna ad vitem: Veni et impera nobis.

13 וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגֶּפֶן הֶחֳדַלְתִּי אֶת־
תִּירוֹשִׁי הַמְשַׂמֵּחַ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים וְהָלַכְתִּי
לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים׃ 14 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵצִים
אֶל־הָאָטָד לֵךְ אַתָּה מְלָךְ־עָלֵינוּ׃ 15 וַיֹּאמֶר
הָאָטָד אֶל־הָעֵצִים אִם בֶּאֱמֶת אַתֶּם מֹשְׁחִים
אֹתִי לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם בֹּאוּ חֲסוּ בְצִלִּי וְאִם־
אַיִן תֵּצֵא אֵשׁ מִן־הָאָטָד וְתֹאכַל אֶת־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן׃ 16 וְעַתָּה אִם־בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים
עֲשִׂיתֶם וַתַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאִם־טוֹבָה
עֲשִׂיתֶם עִם־יְרֻבַּעַל וְעִם־בֵּיתוֹ וְאִם־כִּגְמוּל
יָדָיו עֲשִׂיתֶם לוֹ׃ 17 אֲשֶׁר־נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם
וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד
מִדְיָן׃ 18 וְאַתֶּם קַמְתֶּם עַל־בֵּית אָבִי הַיּוֹם
וַתַּהַרְגוּ אֶת־בָּנָיו שִׁבְעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן
אֶחָת וַתַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־אֲמָתוֹ עַל־
בַּעֲלֵי שְׁכֶם כִּי אֲחִיכֶם הוּא׃ 19 וְאִם־בֶּאֱמֶת
וּבְתָמִים עֲשִׂיתֶם עִם־יְרֻבַּעַל וְעִם־בֵּיתוֹ
הַיּוֹם הַזֶּה שִׂמְחוּ בַּאֲבִימֶלֶךְ וְיִשְׂמַח גַּם־
הוּא בָּכֶם׃ 20 וְאִם־אַיִן תֵּצֵא אֵשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ
וְתֹאכַל אֶת־בַּעֲלֵי שְׁכֶם וְאֶת־בֵּית מִלּוֹא
וְתֵצֵא אֵשׁ מִבַּעֲלֵי שְׁכֶם וּמִבֵּית מִלּוֹא
וְתֹאכַל אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃ 21 וַיָּנָס יוֹתָם
וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֵרָה וַיֵּשֶׁב שָׁם מִפְּנֵי
אֲבִימֶלֶךְ אָחִיו׃ 22 וַיָּשַׂר אֲבִימֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ 23 וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים
רוּחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בַּעֲלֵי
שְׁכֶם וַיִּבְגְּדוּ בַעֲלֵי־שְׁכֶם בַּאֲבִימֶלֶךְ׃
24 לָבוֹא חֲמַס שִׁבְעִים בְּנֵי־יְרֻבָּעַל וְדָמָם
לָשׂוּם עַל־אֲבִימֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר הָרַג
אוֹתָם וְעַל בַּעֲלֵי שְׁכֶם אֲשֶׁר־חִזְּקוּ אֶת־
יָדָיו לַהֲרֹג אֶת־אֶחָיו׃ 25 וַיָּשִׂימוּ לוֹ בַעֲלֵי
שְׁכֶם מְאָרְבִים עַל רָאשֵׁי הֶהָרִים וַיִּגְזְלוּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם בַּדָּרֶךְ וַיֻּגַּד
לַאֲבִימֶלֶךְ׃ 26 וַיָּבֹא גַּעַל בֶּן־עֶבֶד
וְאֶחָיו וַיַּעַבְרוּ בִּשְׁכֶם וַיִּבְטְחוּ־בוֹ בַּעֲלֵי
שְׁכֶם׃ 27 וַיֵּצְאוּ הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת־
כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הִלּוּלִים וַיָּבֹאוּ
בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְקַלְלוּ
אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃ 28 וַיֹּאמֶר ׀ גַּעַל בֶּן־עֶבֶד
מִי־אֲבִימֶלֶךְ וּמִי־שְׁכֶם כִּי נַעַבְדֶנּוּ הֲלֹא
בֶן־יְרֻבַּעַל וּזְבֻל פְּקִידוֹ עִבְדוּ אֶת־אַנְשֵׁי
חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם וּמַדּוּעַ נַעַבְדֶנּוּ אֲנָחְנוּ׃

13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος Μὴ ἀπολείψασα
τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους
πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 14 Καὶ
εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ Δεῦρο σὺ
βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. 15 Καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος
πρὸς τὰ ξύλα Εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ
βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ
μου· καὶ εἰ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι
τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. 16 Καὶ νῦν εἰ ἐν
ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασιλεύσατε
τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε
μετὰ Ἱεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ
ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,
17 Ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
ἐξέῤῥιψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας καὶ ἐῤῥύσατο
ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ, 18 Καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον, καὶ
ἀπεκτείνατε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας
ἐπὶ λίθον ἕνα, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν
παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, ὅτι
ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστί· 19 Καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ
τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθείητε
ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθείη καί γε αὐτὸς ἐφ'
ὑμῖν· 20 Εἰ δὲ οὔ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ
καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον
Βηθμααλώ, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικίμων
καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλὼ καὶ καταφάγοι
τὸν Ἀβιμέλεχ. 21 Καὶ ἔφυγεν Ἰωάθαμ καὶ
ἀπέδρα, καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιὴρ καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ
ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 22 Καὶ
ἦρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη. 23 Καὶ
ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον
Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων,
καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ
24 Τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα
υἱῶν Ἱεροβάαλ, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ
Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτοὺς
καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. 25 Καὶ
ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων, καὶ διήρπαζον πάντα ὃς
παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀπηγγέλη
τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ. 26 Καὶ ἦλθε Γαὰλ υἱὸς
Ἰωβὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν
Σικίμοις, καὶ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων.
27 Καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς
ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν
Ἐλλουλίμ, καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν
καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσαντο τὸν
Ἀβιμέλεχ. 28 Καὶ εἶπε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ Τίς ἐστιν
Ἀβιμέλεχ καὶ τίς ἐστιν υἱὸς Συχὲμ ὅτι δουλεύσομεν
αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἱεροβάαλ, καὶ Ζεβοὺλ ἐπίσκοπος
αὐτοῦ, δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἐμμὼρ
πατρὸς Συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς;

13 Quæ respondit eis: Numquid possum
deserere vinum meum, quod lætificat Deum
et homines, et inter ligna cetera promoveri?
14 Dixeruntque omnia ligna ad rhamnum:
Veni, et impera super nos. 15 Quæ respondit
eis: Si vere me regem vobis constituitis,
venite, et sub umbra mea requiescite; si autem
non vultis, egrediatur ignis de rhamno, et
devoret cedros Libani. 16 Nunc igitur, si
recte et absque peccato constituistis super vos
regem Abimelech, et bene egistis cum Jerobaal,
et cum domo ejus, et reddidistis vicem beneficiis
ejus, qui pugnavit pro vobis, 17 Et animam
suam dedit periculis, ut erueret vos de manu
Madian, 18 Qui nunc surrexistis contra domum
patris mei, et interfecistis filios ejus septuaginta
viros super unum lapidem, et constituistis
regem Abimelech filium ancillæ ejus super
habitatores Sichem, eo quod frater vester sit:
19 Si ergo recte et absque vitio egistis cum
Jerobaal, et domo ejus, hodie lætamini in
Abimelech, et ille lætetur in vobis. 20 Sin
autem perverse: egrediatur ignis ex eo, et
consumat habitatores Sichem, et oppidum
Mello: egrediaturque ignis de viris Sichem, et
de oppido Mello, et devoret Abimelech.
21 Quæ cum dixisset, fugit, et abiit in Bera:
habitavitque ibi ob metum Abimelech fratris
sui. 22 Regnavit itaque Abimelech super
Israel tribus annis. 23 Misitque Dominus
spiritum pessimum inter Abimelech et habitatores
Sichem: qui cœperunt eum detestari,
24 Et scelus interfectionis septuaginta filiorum
Jerobaal, et effusionem sanguinis eorum
conferre in Abimelech fratrem suum, et in
ceteros Sichimorum principes, qui eum
adjuverant. 25 Posueruntque insidias adversus
eum in summitate montium: et dum illius
præstolabantur adventum, exercebant latrocinia,
agentes prædas de prætereuntibus:
nuntiatumque est Abimelech. 26 Venit autem
Gaal filius Obed cum fratribus suis, et transivit
in Sichimam. Ad cujus adventum erecti
habitatores Sichem, 27 Egressi sunt in agros,
vastantes vineas, uvasque calcantes: et factis
cantantium choris, ingressi sunt fanum dei sui,
et inter epulas et pocula maledicebant Abimelech,
28 Clamante Gaal filio Obed: Quis est
Abimelech, et quæ est Sichem, ut serviamus ei?
numquid non est filius Jerobaal, et constituit
principem Zebul servum suum super viros
Emor patris Sichem? Cur ergo serviemus ei?

29 וּמִי יִתֵּן אֶת־הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְאָסִירָה
אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר לַאֲבִימֶלֶךְ רַבֵּה
צְבָאֲךָ וָצֵאָה׃ 30 וַיִּשְׁמַע זְבֻל שַׂר־הָעִיר
אֶת־דִּבְרֵי גַּעַל בֶּן־עָבֶד וַיִּחַר אַפּוֹ׃
31 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בְּתָרְמָה
לֵאמֹר הִנֵּה גַעַל בֶּן־עֶבֶד וְאֶחָיו בָּאִים
שְׁכֶמָה וְהִנָּם צָרִים אֶת־הָעִיר עָלֶיךָ׃
32 וְעַתָּה קוּם לַיְלָה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר־
אִתָּךְ וֶאֱרֹב בַּשָּׂדֶה׃ 33 וְהָיָה בַבֹּקֶר
כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ תַּשְׁכִּים וּפָשַׁטְתָּ עַל־הָעִיר
וְהִנֵּה־הוּא וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ יֹצְאִים אֵלֶיךָ
וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ׃ 34 וַיָּקָם
אֲבִימֶלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לָיְלָה
וַיֶּאֶרְבוּ עַל־שְׁכֶם אַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ 35 וַיֵּצֵא
גַּעַל בֶּן־עֶבֶד וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר
וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִן־
הַמַּאְרָב׃ 36 וַיַּרְא־גַעַל אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר
אֶל־זְבֻל הִנֵּה־עָם יוֹרֵד מֵרָאשֵׁי הֶהָרִים
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זְבֻל אֵת צֵל הֶהָרִים אַתָּה
רֹאֶה כָּאֲנָשִׁים׃ 37 וַיֹּסֶף עוֹד גַּעַל לְדַבֵּר
וַיֹּאמֶר הִנֵּה־עָם יוֹרְדִים מֵעִם טַבּוּר הָאָרֶץ
וְרֹאשׁ־אֶחָד בָּא מִדֶּרֶךְ אֵלוֹן מְעוֹנְנִים׃
38 וַיֹּאמֶר אֵלָיו זְבֻל אַיֵּה אֵפוֹא פִיךָ אֲשֶׁר
תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעַבְדֶנּוּ הֲלֹא זֶה
הָעָם אֲשֶׁר־מָאַסְתָּה בּוֹ צֵא־נָא עַתָּה וְהִלָּחֶם
בּוֹ׃ 39 וַיֵּצֵא גַעַל לִפְנֵי בַּעֲלֵי שְׁכֶם וַיִּלָּחֶם
בַּאֲבִימֶלֶךְ׃ 40 וַיִּרְדְּפֵהוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיָּנָס
מִפָּנָיו וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים רַבִּים עַד־פֶּתַח
הַשָּׁעַר׃ 41 וַיֵּשֶׁב אֲבִימֶלֶךְ בָּארוּמָה וַיְגָרֶשׁ
זְבֻל אֶת־גַּעַל וְאֶת־אֶחָיו מִשֶּׁבֶת בִּשְׁכֶם׃
42 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה וַיַּגִּדוּ
לַאֲבִימֶלֶךְ׃ 43 וַיִּקַּח אֶת־הָעָם וַיֶּחֱצֵם
לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיֶּאֱרֹב בַּשָּׂדֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה
הָעָם יֹצֵא מִן־הָעִיר וַיָּקָם עֲלֵיהֶם וַיַּכֵּם׃
44 וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרָאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ
וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וּשְׁנֵי הָרָאשִׁים
פָּשְׁטוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וַיַּכּוּם׃
45 וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחָם בָּעִיר כֹּל הַיּוֹם הַהוּא
וַיִּלְכֹּד אֶת־הָעִיר וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ
הָרָג וַיִּתֹּץ אֶת־הָעִיר וַיִּזְרָעֶהָ מֶלַח׃
46 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־בַּעֲלֵי מִגְדַּל־שְׁכֶם
וַיָּבֹאוּ אֶל־צְרִיחַ בֵּית אֵל בְּרִית׃ 47 וַיֻּגַּד
לַאֲבִימֶלֶךְ כִּי הִתְקַבְּצוּ כָּל־בַּעֲלֵי מִגְדַּל־שְׁכֶם׃

29 Καὶ τίς δῴη τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρί μου;
καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἐρῶ πρὸς
αὐτόν Πλήθυνον τὴν δύναμίν σου καὶ ἔξελθε.
30 Καὶ ἤκουσε Ζεβοὺλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους
Γαὰλ υἱοῦ Ἰωβήλ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός.
31 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν
κρυφῇ λέγων Ἰδοὺ Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχέμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθην-
ται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ. 32 Καὶ νῦν ἀνάστηθι
νυκτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνέδρευσον ἐν
τῷ ἀγρῷ· 33 Καὶ ἔσται τὸ πρωῒ ἅμα τῷ
ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν
πόλιν, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν
εὕρῃ ἡ χείρ σου. 34 Καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ
πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐνήδρευσαν
ἐπὶ Συχὲμ τέτρασιν ἀρχαῖς. 35 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ
υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς
πόλεως, καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου. 36 Καὶ εἶδε Γαὰλ υἱὸς
Ἰωβὴλ τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ Ἰδοὺ λαὸς
καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὀρέων· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ζεβοὺλ Τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις
ὡς ἄνδρας. 37 Καὶ προσέθετο ἔτι Γαὰλ τοῦ
λαλῆσαι καὶ εἶπεν Ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ
θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς,
καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ Ἠλωνμαωνενίμ.
38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβοὺλ Καὶ ποῦ ἐστι τὸ
στόμα σοῦ ὡς ἐλάλησας Τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ ὅτι
δουλεύσομεν αὐτῷ; μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν
ἐξουδένωσας; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ.
39 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχὲμ καὶ
παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ. 40 Καὶ ἐδίωξεν
αὐτὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς
πύλης. 41 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημά·
καὶ ἐξέβαλε Ζεβοὺλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ. 42 Καὶ ἐγένετο τῇ
ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ
ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέλεχ. 43 Καὶ ἔλαβε τὸν
λαὸν καὶ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ
ἐνήδρευσεν ἐν ἀγρῷ· καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἐπάταξεν αὐτούς. 44 Καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ
ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ
τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ αἱ δύο
ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ
καὶ ἐπάταξαν αὐτούς. 45 Καὶ Ἀβιμέλεχ
παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν
ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν, καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ
ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. 46 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ
ἄνδρες πύργου Συχέμ, καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν
Βαιθηλβερίθ. 47 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ ὅτι
συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ.

29 Utinam daret aliquis populum istum sub
manu mea, ut auferrem de medio Abimelech.
Dictumque est Abimelech: Congrega ex-
ercitus multitudinem, et veni. 30 Zebul
enim princeps civitatis, auditis sermonibus
Gaal filii Obed, iratus est valde, 31 Et misit
clam ad Abimelech nuntios, dicens: Ecce,
Gaal filius Obed venit in Sichimam cum
fratribus suis, et oppugnat adversum te
civitatem. 32 Surge itaque nocte cum populo
qui tecum est, et latita in agro: 33 Et primo
mane oriente sole, irrue super civitatem; illo
autem egrediente adversum te cum populo
suo, fac ei quod potueris. 34 Surrexit itaque
Abimelech cum omni exercitu suo nocte, et
tetendit insidias juxta Sichimam in quatuor
locis. 35 Egressusque est Gaal filius Obed, et
stetit in introïtu portæ civitatis. Surrexit
autem Abimelech, et omnis exercitus cum eo
de insidiarum loco. 36 Cumque vidisset
populum Gaal, dixit ad Zebul: Ecce de
montibus multitudo descendit. Cui ille
respondit: Umbras montium vides quasi
capita hominum, et hoc errore deciperis.
37 Rursumque Gaal ait: Ecce populus de
umbilico terræ descendit, et unus cuneus venit
per viam quæ respicit quercum. 38 Cui dixit
Zebul: Ubi est nunc os tuum, quo loquebaris?
Quis est Abimelech ut serviamus ei? Nonne
hic populus est, quem despiciebas? Egredere,
et pugna contra eum. 39 Abiit ergo Gaal,
spectante Sichimorum populo, et pugnavit
contra Abimelech, 40 Qui persecutus est eum
fugientem, et in urbem compulit: cecideruntque
que ex parte ejus plurimi, usque ad portam
civitatis: 41 Et Abimelech sedit in Ruma:
Zebul autem, Gaal et socios ejus expulit
de urbe, nec in ea passus est commorari.
42 Sequenti ergo die egressus est populus
in campum. Quod cum nuntiatum esset
Abimelech, 43 Tulit exercitum suum, et
divisit in tres turmas, tendens insidias in
agris. Vidensque quod egrederetur populus
de civitate, surrexit, et irruit in eos 44 Cum
cuneo suo, oppugnans, et obsidens civitatem:
duæ autem turmæ palantes per campum adver-
sarios persequebantur. 45 Porro Abimelech
omni die illo oppugnabat urbem: quam
cepit, interfectis habitatoribus ejus, ipsaque
destructa, ita ut sal in ea dispergeret.
46 Quod cum audissent qui habitabant in
turre Sichimorum, ingressi sunt fanum dei
sui Berith, ubi fœdus cum eo pepigerant,
et ex eo locus nomen acceperat, qui erat
munitus valde. 47 Abimelech quoque audiens
viros turris Sichimorum pariter conglobatos,

48 וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ הַר צַלְמוֹן הוּא וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ אֶת־הַקַּרְדֻּמּוֹת
בְּיָדוֹ וַיִּכְרֹת שׂוֹכַת עֵצִים וַיִּשָּׂאֶהָ וַיָּשֶׂם
עַל־שִׁכְמוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ
מָה רְאִיתֶם עָשִׂיתִי מַהֲרוּ עֲשׂוּ כָמוֹנִי׃
49 וַיִּכְרְתוּ גַם־כָּל־הָעָם אִישׁ שׂוֹכֹה וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיָּשִׂימוּ עַל־הַצְּרִיחַ וַיַּצִּיתוּ
עֲלֵיהֶם אֶת־הַצְּרִיחַ בָּאֵשׁ וַיָּמֻתוּ גַּם
כָּל־אַנְשֵׁי מִגְדַּל־שְׁכֶם כְּאֶלֶף אִישׁ וְאִשָּׁה׃
50 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ אֶל־תֵּבֵץ וַיִּחַן
בְּתֵבֵץ וַיִּלְכְּדָהּ׃ 51 וּמִגְדַּל־עֹז הָיָה בְתוֹךְ־
הָעִיר וַיָּנֻסוּ שָׁמָּה כָּל־הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים
וְכֹל בַּעֲלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַּעֲדָם וַיַּעֲלוּ
עַל־גַּג הַמִּגְדָּל׃ 52 וַיָּבֹא אֲבִימֶלֶךְ עַד־
הַמִּגְדָּל וַיִּלָּחֶם בּוֹ וַיִּגַּשׁ עַד־פֶּתַח הַמִּגְדָּל
לְשָׂרְפוֹ בָאֵשׁ׃ 53 וַתַּשְׁלֵךְ אִשָּׁה אַחַת
פֶּלַח רֶכֶב עַל־רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ וַתָּרִץ אֶת־
גֻּלְגָּלְתּוֹ׃ 54 וַיִּקְרָא מְהֵרָה אֶל־הַנַּעַר ׀ נֹשֵׂא
כֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹף חַרְבְּךָ וּמוֹתְתֵנִי
פֶּן־יֹאמְרוּ לִי אִשָּׁה הֲרָגָתְהוּ וַיִּדְקְרֵהוּ
נַעֲרוֹ וַיָּמֹת׃ 55 וַיִּרְאוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּי־מֵת
אֲבִימֶלֶךְ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ׃ 56 וַיָּשֶׁב
אֱלֹהִים אֵת רָעַת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה
לְאָבִיו לַהֲרֹג אֶת־שִׁבְעִים אֶחָיו׃ 57 וְאֵת
כָּל־רָעַת אַנְשֵׁי שְׁכֶם הֵשִׁיב אֱלֹהִים בְּרֹאשָׁם
וַתָּבֹא אֲלֵיהֶם קִלְלַת יוֹתָם בֶּן־יְרֻבָּעַל׃

פרשה י׃

1 וַיָּקָם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־
יִשְׂרָאֵל תּוֹלָע בֶּן־פּוּאָה בֶּן־דּוֹדוֹ אִישׁ
יִשָּׂשכָר וְהוּא־יֹשֵׁב בְּשָׁמִיר בְּהַר אֶפְרָיִם׃
2 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה
וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּשָׁמִיר׃ 3 וַיָּקָם
אַחֲרָיו יָאִיר הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ 4 וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים
בָּנִים רֹכְבִים עַל־שְׁלֹשִׁים עֲיָרִים וּשְׁלֹשִׁים
עֲיָרִים לָהֶם יִקְרְאוּ חַוֹּת ׀ יָאִיר
עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד׃
5 וַיָּמָת יָאִיר וַיִּקָּבֵר בְּקָמוֹן׃ 6 וַיֹּסִפוּ ׀
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־
אֱלֹהֵי אֲרָם וְאֶת־אֱלֹהֵי צִידוֹן וְאֵת ׀ אֱלֹהֵי
מוֹאָב וְאֵת אֱלֹהֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְאֵת אֱלֹהֵי
פְלִשְׁתִּים וַיַּעַזְבוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא עֲבָדוּהוּ׃

48 Καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Σελμών, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ
τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε
κλάδον ξύλου καὶ ἦρε καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων
αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ Ὃ
εἴδετέ με ποιοῦντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.
49 Καὶ ἔκοψαν καί γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν
συνέλευσιν ἐν πυρί· καὶ ἀπέθανον καί γε πάντες
οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων ὡσεὶ χίλιοι ἄνδρες
καὶ γυναῖκες. 50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ
Βαιθηλβερὶθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θήβης, καὶ
κατέλαβεν αὐτήν. 51 Καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν
μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ
ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν
ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ
πύργου. 52 Καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου,
καὶ παρετάξαντο αὐτῷ· καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ
ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν
ἐν πυρί. 53 Καὶ ἔῤῥιψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον
ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον
αὐτοῦ. 54 Καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον
τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σπάσον
τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με, μή ποτε
εἴπωσιν Γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ ἐξεκέντησεν
αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. 55 Καὶ
εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ· καὶ
ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 56 Καὶ
ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν
ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἑβδομή-
κοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ. 57 Καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν
ἀνδρῶν Συχὲμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν· καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωάθαμ
υἱοῦ Ἱεροβάαλ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σῶσαι τὸν
Ἰσραὴλ Θωλὰ υἱὸς Φουά, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ,
ἀνὴρ Ἰσσάχαρ· καὶ αὐτὸς ᾤκει ἐν Σαμὶρ ἐν ὄρει
Ἐφραΐμ. 2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία
ἔτη, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ. 3 Καὶ
ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῒρ ὁ Γαλαάδ, καὶ ἔκρινε τὸν
Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη. 4 Καὶ ἦσαν αὐτῷ
τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα
δύο πώλους, καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς·
καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῒρ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλαάδ. 5 Καὶ ἀπέθανεν
Ἰαῒρ, καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμνών. 6 Καὶ προσέθεντο
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ ταῖς
Ἀσταρὼθ καὶ τοῖς θεοῖς Ἀρὰμ καὶ τοῖς θεοῖς
Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωὰβ καὶ τοῖς θεοῖς
υἱῶν Ἀμμὼν καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιίμ· καὶ
ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ.

48 Ascendit in montem Selmon cum omni
populo suo: et arrepta securi, præcidit arboris
ramum, impositumque ferens humero, dixit
ad socios: Quod me videtis facere, cito
facite. 49 Igitur certatim ramos de arboribus
præcidentes, sequebantur ducem. Qui cir-
cumdantes præsidium, succenderunt; atque
ita factum est, ut fumo et igne mille homines
necarentur, viri pariter et mulieres, habita-
torum turris Sichem. 50 Abimelech autem
inde proficiscens venit ad oppidum Thebes,
quod circumdans obsidebat exercitu. 51 Erat
autem turris excelsa in media civitate, ad
quam confugerant simul viri ac mulieres, et
omnes principes civitatis, clausa firmissime
janua, et super turris tectum stantes per
propugnacula. 52 Accedensque Abimelech
juxta turrim, pugnabat fortiter: et appropin-
quans ostio, ignem supponere nitebatur:
53 Et ecce una mulier fragmen molæ desuper
jaciens, illisit capiti Abimelech, et confregit
cerebrum ejus. 54 Qui vocavit cito armigerum
suum, et ait ad eum: Evagina gladium tuum,
et percute me: ne forte dicatur quod a femina
interfectus sim. Qui jussa perficiens, interfecit
eum. 55 Illoque mortuo, omnes qui cum eo
erant de Israel, reversi sunt in sedes suas:
56 Et reddidit Deus malum, quod fecerat
Abimelech contra patrem suum, interfectis
septuaginta fratribus suis. 57 Sichimitis
quoque, quod operati erant, retributum est,
et venit super eos maledictio Joatham filii
Jerobaal.

CAPUT X.

1 Post Abimelech surrexit dux in Israel
Thola filius Phua patrui Abimelech, vir de
Issachar, qui habitavit in Samir montis
Ephraim: 2 Et judicavit Israelem viginti et
tribus annis, mortuusque est, ac sepultus in
Samir. 3 Huic successit Jair Galaadites, qui
judicavit Israelem per viginti et duos annos,
4 Habens triginta filios sedentes super triginta
pullos asinarum, et principes triginta civitatum,
quæ ex nomine ejus sunt appellatæ Havoth
Jair, id est, oppida Jair, usque in præsentem
diem, in terra Galaad. 5 Mortuusque est
Jair, ac sepultus in loco cui est vocabulum
Camon. 6 Filii autem Israel peccatis veteribus
jungentes nova, fecerunt malum in conspectu
Domini, et servierunt idolis, Baalim et
Astaroth, et diis Syriæ ac Sidonis et
Moab et filiorum Ammon et Philisthiim:
dimiseruntque Dominum, et non coluerunt eum.

7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד בְּנֵי עַמּוֹן ׃ 8 וַיִּרְעֲצוּ
וַיְרֹצְצוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁנָה הַהִיא שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד ׃
9 וַיַּעַבְרוּ בְנֵי־עַמּוֹן אֶת־הַיַּרְדֵּן לְהִלָּחֵם
גַּם־בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִין וּבְבֵית אֶפְרָיִם וַתֵּצֶר
לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד ׃ 10 וַיִּזְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־יְהוָה לֵאמֹר חָטָאנוּ לָךְ וְכִי עָזַבְנוּ
אֶת־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים ׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא
מִמִּצְרַיִם וּמִן־הָאֱמֹרִי מִן־בְּנֵי עַמּוֹן וּמִן־
פְּלִשְׁתִּים ׃ 12 וְצִידוֹנִים וַעֲמָלֵק וּמָעוֹן
לָחֲצוּ אֶתְכֶם וַתִּצְעֲקוּ אֵלַי וָאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם
מִיָּדָם ׃ 13 וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעַבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לָכֵן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם ׃ 14 לְכוּ וְזַעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם בָּם הֵמָּה יוֹשִׁיעוּ לָכֶם בְּעֵת
צָרַתְכֶם ׃ 15 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
חָטָאנוּ עֲשֵׂה־אַתָּה לָנוּ כְּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
אַךְ הַצִּילֵנוּ נָא הַיּוֹם הַזֶּה ׃ 16 וַיָּסִירוּ
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר מִקִּרְבָּם וַיַּעַבְדוּ אֶת־יְהוָה
וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל ׃ 17 וַיִּצָּעֲקוּ
בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְעָד וַיֵּאָסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בַּמִּצְפָּה ׃ 18 וַיֹּאמְרוּ הָעָם שָׂרֵי גִלְעָד
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יָחֵל לְהִלָּחֵם
בִּבְנֵי עַמּוֹן יִהְיֶה לְרֹאשׁ לְכֹל יֹשְׁבֵי גִלְעָד ׃

פרשה יא ׃

1 וְיִפְתָּח הַגִּלְעָדִי הָיָה גִּבּוֹר חַיִל וְהוּא
בֶּן־אִשָּׁה זוֹנָה וַיּוֹלֶד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח ׃
2 וַתֵּלֶד אֵשֶׁת־גִּלְעָד לוֹ בָּנִים וַיִּגְדְּלוּ
בְנֵי־הָאִשָּׁה וַיְגָרְשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיֹּאמְרוּ לוֹ
לֹא־תִנְחַל בְּבֵית־אָבִינוּ כִּי בֶּן־אִשָּׁה אַחֶרֶת
אָתָּה ׃ 3 וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפְּנֵי אֶחָיו וַיֵּשֶׁב
בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְלַקְּטוּ אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים
רֵיקִים וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ ׃ 4 וַיְהִי מִיָּמִים
וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל ׃ 5 וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר־נִלְחֲמוּ בְנֵי־עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיֵּלְכוּ
זִקְנֵי גִלְעָד לָקַחַת אֶת־יִפְתָּח מֵאֶרֶץ
טוֹב ׃ 6 וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח לְכָה וְהָיִיתָה
לָּנוּ לְקָצִין וְנִלָּחֲמָה בִּבְנֵי עַמּוֹן ׃ 7 וַיֹּאמֶר
יִפְתָּח לְזִקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם
אוֹתִי וַתְּגָרְשׁוּנִי מִבֵּית אָבִי וּמַדּוּעַ
בָּאתֶם אֵלַי עַתָּה כַּאֲשֶׁר צַר לָכֶם ׃

7 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραήλ, καὶ
ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιὶμ καὶ ἐν χειρὶ
υἱῶν Ἀμμών. 8 Καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα
ἔτη, τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμοῤῥὶ τοῦ ἐν Γαλαάδ.
9 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν τὸν Ἰορδάνην
παρατάξασθαι πρὸς Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ πρὸς
Ἐφραῒμ· καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.
10 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον
λέγοντες Ἡμάρτομέν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν
θεὸν καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλίμ. 11 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ Μὴ οὐχὶ ἐξ
Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμοῤῥαίου καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἀμμὼν καὶ ἀπὸ Φυλιστιὶμ, 12 Καὶ Σιδωνίων καὶ
Ἀμαλὴκ καὶ Μαδιάμ, οἳ ἔθλιψαν ὑμᾶς, καὶ ἐβοήσατε
πρὸς μέ, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν; 13 Καὶ
ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς
ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς.
14 Πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν
καιρῷ θλίψεως ὑμῶν. 15 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πρὸς Κύριον Ἡμάρτομεν, ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ
πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πλὴν ἐξελοῦ ἡμᾶς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 16 Καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς
τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν
τῷ Κυρίῳ μόνῳ· καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν
κόπῳ Ἰσραήλ. 17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλαάδ, καὶ συνήχθησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ.
18 Καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλαάδ, ἀνὴρ
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν
ἄρξεται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ
ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ;

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει,
καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἣ ἐγέννησε τῷ
Γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε. 2 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλαὰδ
αὐτῷ υἱούς· καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικός,
καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθάε καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐ
κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι
υἱὸς γυναικὸς ἑταίρας σύ. 3 Καὶ ἔφυγεν Ἰεφθάε
ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ᾤκησεν
ἐν γῇ Τώβ· καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθάε
ἄνδρες κενοί, καὶ ἐξῆλθον μετ᾽ αὐτοῦ. 4 Καὶ
ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μετὰ
Ἰσραήλ, 5 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι
Γαλαὰδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθάε ἀπὸ τῆς γῆς Τώβ·
6 Καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάε Δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς
ἀρχηγόν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμών.
7 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαάδ
Οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ᾽
ὑμῶν; καὶ διὰ τί ἤλθατε πρὸς μὲ νῦν ἡνίκα χρῄζετε;

7 Contra quos Dominus iratus, tradidit eos
in manus Philisthiim et filiorum Ammon.
8 Afflictique sunt, et vehementer oppressi per
annos decem et octo, omnes qui habitabant
trans Jordanem in terra Amorrhæi, qui est in
Galaad: 9 In tantum, ut filii Ammon, Jordane
transmisso, vastarent Judam et Benjamin et
Ephraim: afflictusque est Israel nimis. 10 Et
clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccavimus
tibi, quia dereliquimus Dominum Deum
nostrum, et servivimus Baalim. 11 Quibus
locutus est Dominus: Numquid non Ægyptii
et Amorrhæi, filiique Ammon et Philisthiim,
12 Sidonii quoque et Amalec et Chanaan,
oppresserunt vos, et clamastis ad me, et erui
vos de manu eorum? 13 Et tamen reliquistis
me, et coluistis deos alienos: idcirco non addam
ut ultra vos liberem: 14 Ite, et invocate
deos quos elegistis: ipsi vos liberent in
tempore angustiæ. 15 Dixeruntque filii Israel
ad Dominum: Peccavimus, redde tu nobis
quidquid tibi placet: tantum nunc libera
nos. 16 Quæ dicentes, omnia de finibus
suis alienorum deorum idola projecerunt, et
servierunt Domino Deo: qui doluit super
miseriis eorum. 17 Itaque filii Ammon
conclamantes in Galaad fixere tentoria: contra
quos congregati filii Israel, in Maspha
castrametati sunt. 18 Dixeruntque principes
Galaad singuli ad proximos suos: Qui primus
ex nobis contra filios Ammon cœperit dimicare,
erit dux populi Galaad.

CAPUT XI.

1 Fuit illo tempore Jephte Galaadites vir
fortissimus atque pugnator, filius mulieris
meretricis, qui natus est de Galaad. 2 Habuit
autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios:
qui postquam creverant, ejecerunt Jephte,
dicentes: Heres in domo patris nostri esse
non poteris, quia de altera matre natus es.
3 Quos ille fugiens atque devitans, habitavit
in terra Tob: congregatique sunt ad eum viri
inopes, et latrocinantes, et quasi principem
sequebantur. 4 In illis diebus pugnabant filii
Ammon contra Israel. 5 Quibus acriter instantibus, perrexerunt majores natu de Galaad, ut
tollerent in auxilium sui Jephte de terra Tob:
6 Dixeruntque ad eum: Veni et esto princeps noster, et pugna contra filios Ammon.
7 Quibus ille respondit: Nonne vos estis,
qui odistis me, et ejecistis de domo patris mei,
et nunc venistis ad me necessitate compulsi?

8 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לָכֵן עַתָּה
שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהָלַכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בִּבְנֵי
עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָּנוּ לְרֹאשׁ לְכֹל יֹשְׁבֵי גִלְעָד׃
9 וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד אִם־מְשִׁיבִים
אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן
יְהוָה אוֹתָם לְפָנָי אָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם
לְרֹאשׁ׃ 10 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח
יְהוָה יִהְיֶה שֹׁמֵעַ בֵּינוֹתֵינוּ אִם־לֹא כִדְבָרְךָ
כֵּן נַעֲשֶׂה׃ 11 וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד
וַיָּשִׂימוּ הָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקָצִין
וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה
בַּמִּצְפָּה׃ 12 וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים
אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר מַה־לִּי וָלָךְ
כִּי־בָאתָ אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי׃ 13 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאֲכֵי יִפְתָּח כִּי־לָקַח
יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצִי בַּעֲלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹן
וְעַד־הַיַּבֹּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הָשִׁיבָה
אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם׃ 14 וַיּוֹסֶף עוֹד יִפְתָּח
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן׃
15 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח לֹא־לָקַח
יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן׃ 16 כִּי בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיֵּלֶךְ
יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־יַם־סוּף וַיָּבֹא קָדֵשָׁה׃
17 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים ׀ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם
לֵאמֹר אֶעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע
מֶלֶךְ אֱדוֹם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח
וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדֵשׁ׃ 18 וַיֵּלֶךְ
בַּמִּדְבָּר וַיָּסָב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם וְאֶת־אֶרֶץ
מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ מוֹאָב
וַיַּחֲנוּן בְּעֵבֶר אַרְנוֹן וְלֹא־בָאוּ בִּגְבוּל
מוֹאָב כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב׃ 19 וַיִּשְׁלַח
יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעְבְּרָה־נָּא
בְאַרְצְךָ עַד־מְקוֹמִי׃ 20 וְלֹא־הֶאֱמִין סִיחוֹן
אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶת־
כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בְּיָהְצָה וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל׃
21 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחוֹן
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּירַשׁ
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
הַהִיא׃ 22 וַיִּירְשׁוּ אֵת כָּל־גְּבוּל הָאֱמֹרִי
מֵאַרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֹּק וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן׃
23 וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת
הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירָשֶׁנּוּ׃

8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε
Διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σέ, καὶ πορεύσῃ
μεθ' ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμών,
καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι
Γαλαάδ. 9 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
Γαλαὰδ Εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι
ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ παραδῷ αὐτοὺς Κύριος
ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα;
10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε
Κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ἡμῶν εἰ μὴ κατὰ
τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν. 11 Καὶ ἐπορεύθη
Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαάδ, καὶ ἔθηκαν
αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς
ἀρχηγόν· καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς
λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά. 12 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν
Ἀμμὼν λέγων Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ὅτι ἦλθες πρὸς
μὲ τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου; 13 Καὶ
εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους
Ἰεφθάε Ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως
Ἰαβὸκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ νῦν ἐπίστρεψον
αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ, καὶ πορεύσομαι. 14 Καὶ προσέθηκε
ἔτι Ἰεφθάε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα
υἱῶν Ἀμμών, 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὕτω λέγει
Ἰεφθάε Οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωὰβ
καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών, 16 Ὅτι ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σίφ, καὶ ἦλθεν εἰς
Κάδης. 17 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους
πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ λέγων Παρελεύσομαι δὴ ἐν
τῇ γῇ σου· καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδώμ· καί
γε πρὸς βασιλέα Μωὰβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ
εὐδόκησεν· καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης, 18 Καὶ
ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν
Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ· καὶ ἦλθεν ἀπὸ
ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωὰβ καὶ παρενέβαλεν
ἐν πέραν Ἀρνῶν, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ,
ὅτι Ἀρνῶν ὅριον Μωάβ. 19 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τοῦ
Ἀμοῤῥαίου βασιλέα Ἐσεβών, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ
Παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν.
20 Καὶ οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν
ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ· καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασά, καὶ
παρετάξατο πρὸς Ἰσραήλ. 21 Καὶ παρέδωκε
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν·
καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ
Ἀμοῤῥαίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην
22 Ἀπὸ Ἀρνῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὸκ καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου. 23 Καὶ νῦν Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμοῤῥαῖον ἀπὸ προσώπου
λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραήλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν;

8 Dixeruntque principes Galaad ad Jephte:
Ob hanc igitur causam nunc ad te venimus,
ut proficiscaris nobiscum, et pugnes contra
filios Ammon, sisque dux omnium qui habitant
in Galaad. 9 Jephte quoque dixit eis: Si vere
venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra
filios Ammon, tradideritque eos Dominus in
manus meas, ego ero vester princeps? 10 Qui
responderunt ei: Dominus, qui hæc audit,
ipse mediator ac testis est, quod nostra
promissa faciemus. 11 Abiit itaque Jephte
cum principibus Galaad, fecitque eum omnis
populus principem sui. Locutusque est Jephte
omnes sermones suos coram Domino in Maspha.
12 Et misit nuntios ad regem filiorum Ammon,
qui ex persona sua dicerent: Quid mihi et
tibi est, quia venisti contra me, ut vastares
terram meam? 13 Quibus ille respondit:
Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit
de Ægypto, a finibus Arnon usque Jaboc
atque Jordanem: nunc ergo cum pace redde
mihi eam. 14 Per quos rursum mandavit
Jephte, et imperavit eis ut dicerent regi
Ammon: 15 Hæc dicit Jephte: Non tulit
Israel terram Moab, nec terram filiorum
Ammon: 16 Sed quando de Ægypto con-
scenderunt, ambulavit per solitudinem usque
ad mare Rubrum, et venit in Cades. 17 Misit-
que nuntios ad regem Edom, dicens: Dimitte
me ut transeam per terram tuam. Qui noluit
acquiescere precibus ejus. Misit quoque ad
regem Moab, qui et ipse transitum præbere
contempsit. Mansit itaque in Cades, 18 Et
circuivit ex latere terram Edom, et terram
Moab; venitque contra orientalem plagam terræ
Moab, et castrametatus est trans Arnon: nec
voluit intrare terminos Moab: Arnon quippe
confinium est terræ Moab. 19 Misit itaque
Israel nuntios ad Sehon regem Amorrhæorum,
qui habitabat in Hesebon, et dixerunt ei:
Dimitte ut transeam per terram tuam usque
ad fluvium. 20 Qui et ipse Israel verba
despiciens, non dimisit eum transire per
terminos suos: sed infinita multitudine con-
gregata, egressus est contra eum in Jasa,
et fortiter resistebat. 21 Tradiditque eum
Dominus in manus Israel cum omni exercitu
suo, qui percussit eum, et possedit omnem
terram Amorrhæi habitatoris regionis illius,
22 Et universos fines ejus, de Arnon usque
Jaboc, et de solitudine usque ad Jordanem.
23 Dominus ergo Deus Israel subvertit
Amorrhæum, pugnante contra illum populo suo
Israel, et tu nunc vis possidere terram ejus?

24 הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ
אוֹתוֹ תִירָשׁ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִפָּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ׃ 25 וְעַתָּה
הֲטוֹב טוֹב אַתָּה מִבָּלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ
מוֹאָב הֲרוֹב רָב עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחֹם
נִלְחַם בָּם׃ 26 בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֶשְׁבּוֹן
וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְעַרְעוֹר וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְכָל־
הֶעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וּמַדּוּעַ לֹא־הִצַּלְתֶּם בָּעֵת הַהִיא׃
27 וְאָנֹכִי לֹא־חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עֹשֶׂה
אִתִּי רָעָה לְהִלָּחֶם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט
הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן׃
28 וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דִּבְרֵי
יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו׃ 29 וַתְּהִי
עַל־יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגִּלְעָד
וְאֶת־מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצְפֵּה גִלְעָד
וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן׃ 30 וַיִּדַּר
יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתוֹן תִּתֵּן
אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי׃ 31 וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר
יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם
מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִיהוּ
עוֹלָה׃ 32 וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹן לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ׃
33 וַיַּכֵּם מֵעֲרוֹעֵר וְעַד־בּוֹאֲךָ מִנִּית עֶשְׂרִים
עִיר וְעַד אָבֵל כְּרָמִים מַכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד
וַיִּכָּנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
34 וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל־בֵּיתוֹ
וְהִנֵּה בִתּוֹ יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ בְּתֻפִּים
וּבִמְחֹלוֹת וְרַק הִיא יְחִידָה אֵין־לוֹ מִמֶּנּוּ
בֵּן אוֹ־בַת׃ 35 וַיְהִי כִרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ
הִכְרַעְתִּנִי וְאַתְּ הָיִית בְּעֹכְרָי וְאָנֹכִי פָּצִיתִי
פִי אֶל־יְהוָה וְלֹא אוּכַל לָשׁוּב׃ 36 וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אָבִי פָּצִיתָה אֶת־פִּיךָ אֶל־יְהוָה
עֲשֵׂה לִי כַּאֲשֶׁר יָצָא מִפִּיךָ אַחֲרֵי אֲשֶׁר
עָשָׂה לְךָ יְהוָה נְקָמוֹת מֵאֹיְבֶיךָ מִבְּנֵי
עַמּוֹן׃ 37 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ יֵעָשֶׂה לִּי
הַדָּבָר הַזֶּה הַרְפֵּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
וְאֵלְכָה וְיָרַדְתִּי עַל־הֶהָרִים וְאֶבְכֶּה עַל־
בְּתוּלַי אָנֹכִי וְרֵעוֹתָי׃ 38 וַיֹּאמֶר לֵכִי
וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא
וְרֵעוֹתֶיהָ וַתֵּבְךְּ עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הֶהָרִים׃

24 Οὐχὶ ἃ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ θεός σου,
αὐτὰ κληρονομήσεις, καὶ τοὺς πάντας οὓς ἐξῆρε
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτοὺς
κληρονομήσομεν; 25 Καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ
ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλὰκ υἱὸν Σεπφὼρ βασιλέως
Μωάβ; μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραὴλ ἢ
πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν 26 Ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν
Ἐσεβὼν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν γῇ Ἀροὴρ
καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη;
καὶ διὰ τί οὐκ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ;
27 Καὶ νῦν ἐγώ εἰμι οὐχ ἥμαρτόν σοι, καὶ σὺ ποιεῖς
μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί·
κρίναι Κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀνὰ μέσον υἱῶν
Ἰσραὴλ καὶ ἀνὰ μέσον υἱῶν Ἀμμών. 28 Καὶ οὐκ
ἤκουσε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν τῶν λόγων Ἰεφθάε
ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν. 29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ
Ἰεφθάε πνεῦμα Κυρίου, καὶ παρῆλθε τὸν Γαλαὰδ
καὶ τὸν Μανασσῆ, καὶ παρῆλθε τὴν σκοπιὰν
Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμών. 30 Καὶ
ηὔξατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν Ἐὰν
διδοὺς δῷς μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρί
μου, 31 Καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν ἐξέλθῃ
ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου
ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμών,
καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ, ἀνοίσω αὐτὸν ὁλοκαύτωμα.
32 Καὶ παρῆλθεν Ἰεφθάε πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν
παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Ἀρνῶν, ἐν ἀριθμῷ
εἴκοσι πόλεις, καὶ ἕως Ἐβελχαρμὶμ πληγὴν
μεγάλην σφόδρα· καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 34 Καὶ ἦλθεν
Ἰεφθάε εἰς Μασσηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν
ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς· καὶ αὕτη ἦν μονογενὴς
αὐτῷ, οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ. 35 Καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτός, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἆ ἆ θυγάτηρ μου, ταραχῇ
ἐτάραξάς με, καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταράχῳ μου, καὶ
ἐγώ εἰμι ἤνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς
Κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι. 36 Ἡ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτόν Πάτερ, ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς
Κύριον; ποίησόν μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ
στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαί σοι Κύριον ἐκδίκησιν
τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών. 37 Καὶ
ἥδε εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· Ποιησάτω δὴ ὁ
πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον· ἔασόν με δύο
μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ
ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθένιά μου ἐγώ
εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου. 38 Καὶ εἶπε
Πορεύου· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας·
καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, καὶ
ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.

24 Nonne ea quæ possidet Chamos deus tuus,
tibi jure debentur? Quæ autem Dominus Deus
noster victor obtinuit, in nostram cedent
possessionem: 25 Nisi forte melior es Balac
filio Sephor rege Moab: aut docere potes,
quod jurgatus sit contra Israel, et pugnaverit
contra eum, 26 Quando habitavit in Hesebon,
et viculis ejus, et in Aroer, et villis illius, vel
in cunctis civitatibus juxta Jordanem, per
trecentos annos. Quare tanto tempore nihil
super hac repetitione tentastis? 27 Igitur
non ego pecco in te, sed tu contra me male
agis, indicens mihi bella non justa. Judicet
Dominus arbiter hujus diei, inter Israel et
inter filios Ammon. 28 Noluitque acquiescere
rex filiorum Ammon verbis Jephte, quæ per
nuntios mandaverat. 29 Factus est ergo super
Jephte Spiritus Domini, et circuiens Galaad,
et Manasse, Maspha quoque Galaad, et inde
transiens ad filios Ammon, 30 Votum vovit
Domino, dicens: Si tradideris filios Ammon
in manus meas, 31 Quicumque primus fuerit
egressus de foribus domus meæ, mihique
occurrerit revertenti cum pace a filiis Ammon,
eum holocaustum offeram Domino. 32 Tran-
sivitque Jephte ad filios Ammon, ut pugnaret
contra eos: quos tradidit Dominus in manus
ejus. 33 Percussitque ab Aroer usque dum
venias in Mennith, viginti civitates, et usque
ad Abel, quæ est vineis consita, plaga magna
nimis; humiliatique sunt filii Ammon a filiis
Israel. 34 Revertente autem Jephte in Maspha
domum suam, occurrit ei unigenita filia sua
cum tympanis et choris; non enim habebat
alios liberos. 35 Qua visa, scidit vestimenta
sua, et ait: Heu me filia mea, decepisti me,
et ipsa decepta es: aperui enim os meum ad
Dominum, et aliud facere non potero. 36 Cui
illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum
ad Dominum, fac mihi quodcumque pollicitus
es, concessa tibi ultione atque victoria de
hostibus tuis. 37 Dixitque ad patrem: Hoc
solum mihi præsta quod deprecor: Dimitte
me ut duobus mensibus circumeam montes,
et plangam virginitatem meam cum so-
dalibus meis. 38 Cui ille respondit: Vade.
Et dimisit eam duobus mensibus. Cum-
que abiisset cum sociis ac sodalibus suis,
flebat virginitatem suam in montibus.

39 וַיְהִי מִקֵּץ ׀ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל־
אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר
וְהִיא לֹא־יָדְעָה אִישׁ וַתְּהִי־חֹק בְּיִשְׂרָאֵל׃
40 מִיָּמִים ׀ יָמִימָה תֵּלַכְנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
לְתַנּוֹת לְבַת־יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת
יָמִים בַּשָּׁנָה׃

פרשה יב׃

1 וַיִּצָּעֵק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר צָפוֹנָה
וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח מַדּוּעַ ׀ עָבַרְתָּ ׀ לְהִלָּחֵם
בִּבְנֵי־עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לָלֶכֶת עִמָּךְ
בֵּיתְךָ נִשְׂרֹף עָלֶיךָ בָּאֵשׁ׃ 2 וַיֹּאמֶר יִפְתָּח
אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי־
עַמּוֹן מְאֹד וָאֶזְעַק אֶתְכֶם וְלֹא־הוֹשַׁעְתֶּם
אוֹתִי מִיָּדָם׃ 3 וָאֶרְאֶה כִּי־אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ
וָאָשִׂימָה נַפְשִׁי בְכַפִּי וָאֶעְבְּרָה אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹן וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָה עֲלִיתֶם
אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּה לְהִלָּחֶם בִּי׃ 4 וַיִּקְבֹּץ
יִפְתָּח אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי גִלְעָד וַיִּלָּחֶם אֶת־
אֶפְרָיִם וַיַּכּוּ אַנְשֵׁי גִלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי
אָמְרוּ פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ
אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה׃ 5 וַיִּלְכֹּד גִּלְעָד אֶת־
מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֶפְרָיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ
פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אֶעֱבֹרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי־
גִלְעָד הַאֶפְרָתִי אַתָּה וַיֹּאמֶר לֹא׃ 6 וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אֱמָר־נָא שִׁבֹּלֶת וַיֹּאמֶר סִבֹּלֶת וְלֹא
יָכִין לְדַבֵּר כֵּן וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחָטוּהוּ
אֶל־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן וַיִּפֹּל בָּעֵת הַהִיא
מֵאֶפְרַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אָלֶף׃ 7 וַיִּשְׁפֹּט
יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יִפְתָּח
הַגִּלְעָדִי וַיִּקָּבֵר בְּעָרֵי גִלְעָד׃ 8 וַיִּשְׁפֹּט
אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אִבְצָן מִבֵּית לָחֶם׃
9 וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת
שִׁלַּח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא
לְבָנָיו מִן־הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע
שָׁנִים׃ 10 וַיָּמָת אִבְצָן וַיִּקָּבֵר בְּבֵית לָחֶם׃
11 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵילוֹן
הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים׃
12 וַיָּמָת אֵילוֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקָּבֵר בְּאַיָּלוֹן
בְּאֶרֶץ זְבוּלֻן׃ 13 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו
אֶת־יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹן בֶּן־הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי׃
14 וַיְהִי־לוֹ אַרְבָּעִים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים
בְּנֵי בָנִים רֹכְבִים עַל־שִׁבְעִים עֲיָרִם
וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים׃

39 Καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ηὔξατο· καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα· καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν
Ἰσραήλ, 40 Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθάε τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ ἐβόησεν ἀνὴρ Ἐφραΐμ, καὶ παρῆλθαν εἰς βοῤῥᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάε Διὰ τί παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου
ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί. 2 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς Ἰεφθάε Ἀνὴρ μαχητὴς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν σφόδρα· καὶ ἐβόησα
ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν. 3 Καὶ
εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ, καὶ ἔθηκα τὴν ψυχήν μου ἐν χειρί μου καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρί μου· καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι
ἐν ἐμοί; 4 Καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς
ἄνδρας Γαλαὰδ καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ· καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλαὰδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ Ὑμεῖς Γαλαὰδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ.
5 Καὶ προκατελάβετο Γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι Ἐφραΐμ Διαβῶμεν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλαάδ Μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν Οὔ.
6 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἰπὸν δὴ στάχυς. καὶ οὐ κατεύθυνε τοῦ λαλῆσαι οὕτως, καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ
Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες. 7 Καὶ
ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἓξ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ
Γαλαάδ. 8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ
Ἀβαισσὰν ἀπὸ Βηθλεέμ. 9 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα
υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ἃς ἐξαπέστειλεν ἔξω, καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
ἔξωθεν· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη. 10 Καὶ
ἀπέθανεν Ἀβαισσάν, καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλεέμ.
11 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼμ
ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη. 12 Καὶ ἀπέθανεν
Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλὼμ
ἐν γῇ Ζαβουλών. 13 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν
τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἐλλὴλ ὁ Φαραθωνίτης.
14 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη.

39 Expletisque duobus mensibus, reversa est ad patrem suum, et fecit ei sicut voverat, quæ ignorabat virum. Exinde mos increbruit
in Israel, et consuetudo servata est: 40 Ut
post anni circulum conveniant in unum filiæ Israel, et plangant filiam Jephte Galaaditæ diebus quatuor.

CAPUT XII.

1 Ecce autem in Ephraim orta est seditio; nam transeuntes contra aquilonem, dixerunt ad Jephte: Quare vadens ad pugnam contra filios Ammon, vocare nos noluisti, ut pergeremus tecum? Igitur incendemus domum tuam.
2 Quibus ille respondit: Disceptatio erat mihi et populo meo contra filios Ammon vehemens: vocavique vos, ut præberetis mihi auxilium,
et facere noluistis. 3 Quod cernens posui
animam meam in manibus meis, transivique ad filios Ammon, et tradidit eos Dominus in manus meas. Quid commerui, ut adversum
me consurgatis in prælium? 4 Vocatis
itaque ad se cunctis viris Galaad, pugnabat contra Ephraim: percusseruntque viri Galaad Ephraim, quia dixerat: Fugitivus est Galaad de Ephraim, et habitat in medio Ephraim
et Manasse. 5 Occupaveruntque Galaaditæ
vada Jordanis, per quæ Ephraim reversurus erat. Cumque venisset ad ea de Ephraim numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro ut me transire permittatis; dicebant ei Galaaditæ: Numquid Ephrathæus es? quo
dicente: Non sum: 6 Interrogabant eum:
Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur Spica. Qui respondebat, Sibboleth: eadem littera spicam exprimere non valens. Statimque apprehensum jugulabant in ipso Jordanis transitu. Et ceciderunt in illo tempore de
Ephraim quadraginta duo millia. 7 Judicavit
itaque Jephte Galaadites Israel sex annis: et mortuus est, ac sepultus in civitate sua
Galaad. 8 Post hunc judicavit Israel Abesan de
Bethlehem: 9 Qui habuit triginta filios, et
totidem filias, quas emittens foras, maritis dedit, et ejusdem numeri filiis suis accepit uxores, introducens in domum suam. Qui septem
annis judicavit Israel; 10 Mortuusque est,
ac sepultus in Bethlehem. 11 Cui successit
Ahialon Zabulonites: et judicavit Israel
decem annis: 12 Mortuusque est, ac sepultus
in Zabulon. 13 Post hunc judicavit Israel
Abdon, filius Illel, Pharathonites: 14 Qui
habuit quadraginta filios, et triginta ex eis nepotes, ascendentes super septuaginta pullos asinarum, et judicavit Israel octo annis:

15 וַיָּמָת עַבְדּוֹן בֶּן־הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי וַיִּקָּבֵר
בְּפִרְעָתוֹן בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר הָעֲמָלֵקִי׃

פרשה יג׃

1 וַיֹּסִפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 2 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד
מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מָנוֹחַ
וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יָלָדָה׃ 3 וַיֵּרָא
מַלְאַךְ־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
הִנֵּה־נָא אַתְּ־עֲקָרָה וְלֹא יָלַדְתְּ וְהָרִית
וְיָלַדְתְּ בֵּן׃ 4 וְעַתָּה הִשָּׁמְרִי נָא וְאַל־
תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא׃
5 כִּי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה
עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר
מִן־הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ 6 וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר
לְאִישָׁהּ לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי
וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים נוֹרָא
מְאֹד וְלֹא שְׁאִלְתִּיהוּ אֵי־מִזֶּה הוּא וְאֶת־
שְׁמוֹ לֹא־הִגִּיד לִי׃ 7 וַיֹּאמֶר לִי הִנָּךְ הָרָה
וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְעַתָּה אַל־תִּשְׁתִּי ׀ יַיִן וְשֵׁכָר
וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טֻמְאָה כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים
יִהְיֶה הַנַּעַר מִן־הַבֶּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ׃
8 וַיֶּעְתַּר מָנוֹחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר
בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ
יָבוֹא־נָא עוֹד אֵלֵינוּ וְיוֹרֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה
לַנַּעַר הַיּוּלָּד׃ 9 וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל
מָנוֹחַ וַיָּבֹא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־
הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמָנוֹחַ
אִישָׁהּ אֵין עִמָּהּ׃ 10 וַתְּמַהֵר הָאִשָּׁה
וַתָּרָץ וַתַּגֵּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בַיּוֹם אֵלָי׃
11 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מָנוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא
אֶל־הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר־
דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי׃ 12 וַיֹּאמֶר
מָנוֹחַ עַתָּה יָבֹא דְבָרֶיךָ מַה־יִּהְיֶה
מִשְׁפַּט הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ
יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ מִכֹּל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֶל־
הָאִשָּׁה תִּשָּׁמֵר׃ 14 מִכֹּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִגֶּפֶן
הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וְיַיִן וְשֵׁכָר אַל־תֵּשְׁתְּ
וְכָל־טֻמְאָה אַל־תֹּאכַל כֹּל אֲשֶׁר־צִוִּיתִיהָ
תִּשְׁמֹר׃ 15 וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה
נַעְצְרָה־נָּא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עִזִּים׃

15 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλὴλ ὁ Φαραθωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθὼν ἐν γῇ Ἐφραῒμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμαλήκ.

ΚΕΦ. ιγʹ.

1 ΚΑΙ προσέθηκαν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιὶμ τεσσαράκοντα ἔτη. 2 Καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δανὶ καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκεν. 3 Καὶ ὤφθη ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. 4 Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον· 5 Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι Ναζὶρ θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας, καὶ αὐτὸς ἄρξεται σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιίμ. 6 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα Ἄνθρωπος θεοῦ ἦλθε πρὸς μέ, καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα, καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν ἐστί, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ μοι. 7 Καὶ εἶπέ μοι Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι θεοῦ ἅγιον ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. 8 καὶ προσηύξατο Μανωὲ πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, Κύριε Ἀδωναΐέ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ. 9 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς Μανωέ, καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς. 10 Καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ὦπται πρὸς μὲ ὁ ἀνὴρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ. 11 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Ἐγώ. 12 Καὶ εἶπε Μανωὲ Νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος, τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ; 13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ Ἀπὸ πάντων ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάξεται, 14 Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα μὴ πιέτω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω, πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάξεται. 15 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου Κατάσχωμεν ὧδέ σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν.

15 Mortuusque est, ac sepultus in Pharathon terræ Ephraim, in monte Amalec.

CAPUT XIII.

1 RURSUMQUE filii Israel fecerunt malum in conspectu Domini: qui tradidit eos in manus Philisthinorum quadraginta annis. 2 Erat autem quidam vir de Saraa, et de stirpe Dan, nomine Manue, habens uxorem sterilem. 3 Cui apparuit angelus Domini, et dixit ad eam: Sterilis es et absque liberis: sed concipies et paries filium: 4 Cave ergo ne bibas vinum ac siceram, nec immundum quidquam comedas: 5 Quia concipies, et paries filium, cujus non tanget caput novacula: erit enim nazaræus Dei ab infantia sua, et ex matris utero, et ipse incipiet liberare Israel de manu Philisthinorum. 6 Quæ cum venisset ad maritum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angelicum, terribilis nimis. Quem cum interrogassem, quis esset, et unde venisset, et quo nomine vocaretur, noluit mihi dicere: 7 Sed hoc respondit: Ecce concipies et paries filium: cave ne vinum bibas, nec siceram, et ne aliquo vescaris immundo: erit enim puer nazaræus Dei ab infantia sua, ex utero matris suæ usque ad diem mortis suæ. 8 Oravit itaque Manue Dominum, et ait: Obsecro Domine, ut vir Dei, quem misisti, veniat iterum, et doceat nos quid debeamus facere de puero, qui nasciturus est. 9 Exaudivitque Dominus deprecantem Manue, et apparuit rursum angelus Dei uxori ejus sedenti in agro. Manue autem maritus ejus non erat cum ea. Quæ cum vidisset angelum, 10 Festinavit, et cucurrit ad virum suum: nuntiavitque ei, dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem ante videram. 11 Qui surrexit, et secutus est uxorem suam: veniensque ad virum, dixit ei: Tu es qui locutus es mulieri? Et ille respondit: Ego sum. 12 Cui Manue: Quando, inquit, sermo tuus fuerit expletus, quid vis ut faciat puer? aut a quo se observare debebit? 13 Dixitque angelus Domini ad Manue: Ab omnibus, quæ locutus sum uxori tuæ, abstineat se: 14 Et quidquid ex vinea nascitur, non comedat: vinum et siceram non bibat, nullo vescatur immundo: et quod ei præcepi, impleat atque custodiat. 15 Dixitque Manue ad angelum Domini: Obsecro te ut acquiescas precibus meis, et faciamus tibi hœdum de capris.

16 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ אִם־תַּעְצְרֵנִי
לֹא־אֹכַל בְּלַחְמֶךָ וְאִם־תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה
תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא־יָדַע מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה
הוּא׃ 17 וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה מִי
שְׁמֶךָ כִּי־יָבֹא דְבָרְיךָ וְכִבַּדְנוּךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר
לוֹ מַלְאַךְ יְהוָה לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי
וְהוּא פֶלִאי׃ 19 וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת־גְּדִי הָעִזִּים
וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־הַצּוּר לַיהוָה
וּמַפְלִא לַעֲשׂוֹת וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים׃
20 וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ־יְהוָה בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ
וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
אָרְצָה׃ 21 וְלֹא־יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה
לְהֵרָאֹה אֶל־מָנוֹחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אָז יָדַע
מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ 22 וַיֹּאמֶר
מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים
רָאִינוּ׃ 23 וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוּ חָפֵץ
יְהוָה לַהֲמִיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ עֹלָה
וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְכָעֵת
לֹא הִשְׁמִיעָנוּ כָּזֹאת׃ 24 וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 25 וַתָּחֶל רוּחַ יְהוָה
לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין
אֶשְׁתָּאֹל׃

פרשה יד׃

1 וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה וַיַּרְא אִשָּׁה
בְּתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ 2 וַיַּעַל וַיַּגֵּד
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְּתִמְנָתָה
מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קְחוּ־אוֹתָהּ לִי
לְאִשָּׁה׃ 3 וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הַאֵין
בִּבְנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי־אַתָּה
הוֹלֵךְ לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קַח־לִי
כִּי־הִיא יָשְׁרָה בְעֵינָי׃ 4 וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא
יָדְעוּ כִּי מֵיְהוָה הִיא כִּי־תֹאֲנָה הוּא־מְבַקֵּשׁ
מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מֹשְׁלִים
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו
וְאִמּוֹ תִּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ עַד־כַּרְמֵי תִמְנָתָה
וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ׃
6 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ
כְּשַׁסַּע הַגְּדִי וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא
הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה׃

16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὲ Ἐὰν
κατάσχῃς, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου· καὶ
ἐὰν ποιήσῃς ὁλοκαύτωμα, τῷ Κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό·
ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτός.
17 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου
Τί τὸ ὄνομά σοι, ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου καὶ
δοξάσομέν σε; 18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος
Κυρίου Εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ
αὐτό ἐστι θαυμαστόν. 19 Καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν
ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν
ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ Κυρίῳ, καὶ διεχώρισε ποιῆσαι·
καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες. 20 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ
θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος
Κυρίου ἐν τῇ φλογί· καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν
ἐπὶ τὴν γῆν. 21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος
Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· τότε ἔγνω Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου
οὗτος. 22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ Θανάτῳ ἀποθανούμεθα, ὅτι θεὸν εἴδομεν.
23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εἰ ἤθελεν ὁ
Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς
ἡμῶν ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν
ἡμῖν ταῦτα πάντα, καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν
ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα. 24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών· καὶ
ἡδρύνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος.
25 Καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύεσθαι
αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δὰν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραὰ
καὶ ἀνὰ μέσον Ἐσθαόλ.

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ΚΑΙ κατέβη Σαμψὼν εἰς Θαμναθά, καὶ εἶδε
γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν
ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ
αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπε Γυναῖκα ἑώρακα
ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιίμ, καὶ νῦν
λάβετε αὐτήν μοι εἰς γυναῖκα. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μὴ οὐκ εἰσὶ
θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ
λαοῦ μου γυνή, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα
ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμήτων; καὶ
εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Ταύτην
λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
4 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ
ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησιν
αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραήλ.
5 Καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθά· καὶ ἦλθεν ἕως
τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθά, καὶ ἰδοὺ σκύμνος
λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. 6 Καὶ
ἥλατο ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ συνέτριψεν
αὐτὸν ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν· καὶ οὐδὲν
ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ
πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησε.

16 Cui respondit angelus: Si me cogis,
non comedam panes tuos: si autem vis ho-
locaustum facere, offer illud Domino. Et
nesciebat Manue quod angelus Domini esset.
17 Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen,
ut, si sermo tuus fuerit expletus, honoremus
te? 18 Cui ille respondit: Cur quæris nomen
meum, quod est mirabile? 19 Tulit itaque
Manue hœdum de capris, et libamenta, et
posuit super petram, offerens Domino, qui
facit mirabilia: ipse autem et uxor ejus
intuebantur. 20 Cumque ascenderet flamma
altaris in cælum, angelus Domini pariter in
flamma ascendit. Quod cum vidissent Manue
et uxor ejus, proni ceciderunt in terram,
21 Et ultra eis non apparuit angelus Domini.
Statimque intellexit Manue angelum Domini
esse, 22 Et dixit ad uxorem suam: Morte
moriemur, quia vidimus Deum. 23 Cui res-
pondit mulier: Si Dominus nos vellet
occidere, de manibus nostris holocaustum et
libamenta non suscepisset, nec ostendisset
nobis hæc omnia, neque ea quæ sunt ventura
dixisset. 24 Peperit itaque filium, et vocavit
nomen ejus Samson. Crevitque puer, et
benedixit ei Dominus. 25 Cœpitque Spiritus
Domini esse cum eo in castris Dan inter
Saraa et Esthaol.

CAPUT XIV.

1 Descendit ergo Samson in Thamnatha,
vidensque ibi mulierem de filiabus Philisthiim,
2 Ascendit, et nuntiavit patri suo et matri
suæ, dicens: Vidi mulierem in Thamnatha de
filiabus Philisthinorum: quam quæso ut mihi
accipiatis uxorem. 3 Cui dixerunt pater et
mater sua: Numquid non est mulier in
filiabus fratrum tuorum, et in omni populo
meo, quia vis accipere uxorem de Philisthiim,
qui incircumcisi sunt? Dixitque Samson ad
patrem suum: Hanc mihi accipe: quia placuit
oculis meis. 4 Parentes autem ejus nesciebant
quod res a Domino fieret, et quæreret
occasionem contra Philisthiim; eo enim
tempore Philisthiim dominabantur Israeli.
5 Descendit itaque Samson cum patre suo
et matre in Thamnatha. Cumque venissent
ad vineas oppidi, apparuit catulus leonis
sævus, et rugiens, et occurrit ei. 6 Irruit
autem Spiritus Domini in Samson, et
dilaceravit leonem, quasi hœdum in frusta
discerpens, nihil omnino habens in manu:
et hoc patri et matri noluit indicare.

7 וַיֵּרֶד וַיְדַבֵּר לָאִשָּׁה וַתִּישַׁר בְּעֵינֵי
שִׁמְשׁוֹן׃ 8 וַיָּשָׁב מִיָּמִים לְקַחְתָּהּ וַיָּסַר
לִרְאוֹת אֵת מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה וְהִנֵּה עֲדַת
דְּבוֹרִים בִּגְוִיַּת הָאַרְיֵה וּדְבָשׁ׃ 9 וַיִּרְדֵּהוּ
אֶל־כַּפָּיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְאָכֹל וַיֵּלֶךְ אֶל־אָבִיו
וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכֵלוּ וְלֹא־הִגִּיד
לָהֶם כִּי מִגְּוִיַּת הָאַרְיֵה רָדָה הַדְּבָשׁ׃
10 וַיֵּרֶד אָבִיהוּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם
שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתֶּה כִּי כֵּן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים׃
11 וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים
מֵרֵעִים וַיִּהְיוּ אִתּוֹ׃ 12 וַיֹּאמֶר לָהֶם
שִׁמְשׁוֹן אָחוּדָה־נָּא לָכֶם חִידָה אִם־הַגֵּד
תַּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה
וּמְצָאתֶם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים
וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפֹת בְּגָדִים׃ 13 וְאִם־לֹא תוּכְלוּ
לְהַגִּיד לִי וּנְתַתֶּם אַתֶּם לִי שְׁלֹשִׁים
סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפוֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ
לוֹ חוּדָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמָעֶנָּה׃ 14 וַיֹּאמֶר
לָהֶם מֵהָאֹכֵל יָצָא מַאֲכָל וּמֵעַז יָצָא
מָתוֹק וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת
יָמִים׃ 15 וַיְהִי׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ
לְאֵשֶׁת־שִׁמְשׁוֹן פַּתִּי אֶת־אִישֵׁךְ וְיַגֶּד־לָנוּ
אֶת־הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרֹף אוֹתָךְ וְאֶת־בֵּית
אָבִיךְ בָּאֵשׁ הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ הֲלֹא׃
16 וַתֵּבְךְ אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן עָלָיו וַתֹּאמֶר
רַק־שְׂנֵאתַנִי וְלֹא אֲהַבְתָּנִי הַחִידָה חַדְתָּ
לִבְנֵי עַמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ
הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ
אַגִּיד׃ 17 וַתֵּבְךְ עָלָיו שִׁבְעַת הַיָּמִים
אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתֶּה וַיְהִי׀ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיַּגֶּד־לָהּ כִּי הֱצִיקַתְהוּ וַתַּגֵּד
הַחִידָה לִבְנֵי עַמָּהּ׃ 18 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי
הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם יָבֹא הַחַרְסָה
מַה־מָּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמֶה עַז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם
לוּלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי לֹא מְצָאתֶם חִידָתִי׃
19 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֶד אַשְׁקְלוֹן
וַיַּךְ מֵהֶם׀ שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־
חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה
וַיִּחַר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ׃ 20 וַתְּהִי
אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן לְמֵרֵעֵהוּ אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ׃

פרשה טו׃

1 וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּפְקֹד
שִׁמְשׁוֹן אֶת־אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים וַיֹּאמֶר אָבֹאָה
אֶל־אִשְׁתִּי הֶחָדְרָה וְלֹא־נְתָנוֹ אָבִיהָ לָבוֹא׃

7 Καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί, καὶ
ηὐθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών. 8 Καὶ ὑπέστρεψε
μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτήν· καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν
τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος, καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ
μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι.
9 Καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύετο
πορευόμενος καὶ ἐσθίων· καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον, καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν
αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλε τὸ
μέλι. 10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν
γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψὼν πότον ἡμέρας
ἑπτά, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι. 11 Καὶ
ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα
κλητούς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ. 12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Σαμψὼν Πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι· ἐὰν
ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ
ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὕρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα
σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων· 13 Καὶ
ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ
τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας
στολὰς ἱματίων· καὶ εἶπαν αὐτῷ Προβάλου τὸ
πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό. 14 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος,
καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ· καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγ-
γεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. 15 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπον τῃ
γυναικὶ Σαμψὼν Ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ
ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μή ποτε κατα-
καύσωμεν σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί·
ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκληκατε; 16 Καὶ ἔκλαυσεν ἡ
γυνὴ Σαμψὼν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Πλὴν μεμίσηκάς
με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ
προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς
μοι αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψὼν Εἰ τῷ πατρί
μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀπήγγελκα, σοὶ
ἀπαγγείλω; 17 Καὶ ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς
ἑπτὰ ἡμέρας ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος· καὶ ἐγένετο
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι
παρηνόχλησεν αὐτῷ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς
υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 18 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ
ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ
τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον Τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ
τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν
Εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν
ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου. 19 Καὶ ἥλατο ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα
καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἔλαβε
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς
ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα· καὶ ὠργίσθη θυμῷ
Σαμψών, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψὼν ἑνὶ τῶν
φίλων αὐτοῦ ὧν ἐφιλίασεν.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψὼν τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν, καὶ εἶπεν Εἰσελεύσομαι
πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον· καὶ
οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν.

7 Descenditque et locutus est mulieri, quæ
placuerat oculis ejus. 8 Et post aliquot dies
revertens ut acciperet eam, declinavit ut
videret cadaver leonis, et ecce examen apum
in ore leonis erat ac favus mellis. 9 Quem
cum sumpsisset in manibus, comedebat in via:
veniensque ad patrem suum et matrem, dedit
eis partem, qui et ipsi comederunt: nec tamen
eis voluit indicare quod mel de corpore leonis
assumpserat. 10 Descendit itaque pater ejus
ad mulierem, et fecit filio suo Samson con-
vivium; sic enim juvenes facere consueverant.
11 Cum ergo cives loci illius vidissent eum,
dederunt ei sodales triginta ut essent cum eo.
12 Quibus locutus est Samson: Proponam
vobis problema: quod si solveritis mihi intra
septem dies convivii, dabo vobis triginta
sindones, et totidem tunicas: 13 Sin autem
non potueritis solvere, vos dabitis mihi triginta
sindones, et ejusdem numeri tunicas. Qui
responderunt ei: Propone problema, ut
audiamus. 14 Dixitque eis: De comedente
exivit cibus, et de forti egressa est dulcedo;
nec potuerunt per tres dies propositionem
solvere. 15 Cumque adesset dies septimus,
dixerunt ad uxorem Samson: Blandire viro
tuo, et suade ei ut indicet tibi quid significet
problema; quod si facere nolueris, incendemus
te, et domum patris tui; an idcirco vocastis
nos ad nuptias ut spoliaretis? 16 Quæ
fundebat apud Samson lacrymas, et querebatur
dicens: Odisti me, et non diligis: idcirco
problema, quod proposuisti filiis populi mei,
non vis mihi exponere. At ille respondit:
Patri meo et matri nolui dicere: et tibi
indicare potero? 17 Septem igitur diebus con-
vivii flebat ante eum: tandemque die septimo
cum ei esset molesta, exposuit. Quæ statim
indicavit civibus suis. 18 Et illi dixerunt ei
die septimo ante solis occubitum: Quid
dulcius melle, et quid fortius leone? Qui ait
ad eos: Si non arassetis in vitula mea, non
invenissetis propositionem meam. 19 Irruit
itaque in eum Spiritus Domini, descenditque
Ascalonem, et percussit ibi triginta viros;
quorum ablatas vestes dedit iis qui problema
solverant. Iratusque nimis ascendit in domum
patris sui: 20 Uxor autem ejus accepit
maritum unum de amicis ejus et pronubis.

CAPUT XV.

1 Post aliquantulum autem temporis, cum
dies triticeæ messis instarent, venit Samson, in-
visere volens uxorem suam, et attulit ei hœdum
de capris. Cumque cubiculum ejus solito vellet
intrare, prohibuit eum pater illius, dicens:

2 וַיֹּאמֶר אָבִיהָ אָמֹר אָמַרְתִּי כִּי־שָׂנֹא
שְׂנֵאתָהּ וָאֶתְּנֶנָּה לְמֵרֵעֶךָ הֲלֹא אֲחוֹתָהּ
הַקְּטַנָּה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִי־נָא לְךָ
תַּחְתֶּיהָ׃ 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן נִקֵּיתִי
הַפַּעַם מִפְּלִשְׁתִּים כִּי־עֹשֶׂה אֲנִי עִמָּם
רָעָה׃ 4 וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן וַיִּלְכֹּד שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
שׁוּעָלִים וַיִּקַּח לַפִּדִים וַיֶּפֶן זָנָב אֶל־זָנָב
וַיָּשֶׂם לַפִּיד אֶחָד בֵּין־שְׁנֵי הַזְּנָבוֹת בַּתָּוֶךְ׃
5 וַיַּבְעֶר־אֵשׁ בַּלַּפִּידִים וַיְשַׁלַּח בְּקָמוֹת
פְּלִשְׁתִּים וַיַּבְעֵר מִגָּדִישׁ וְעַד־קָמָה וְעַד־
כֶּרֶם זָיִת׃ 6 וַיֹּאמְרוּ פְלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה
זֹאת וַיֹּאמְרוּ שִׁמְשׁוֹן חֲתַן הַתִּמְנִי כִּי לָקַח
אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָהּ לְמֵרֵעֵהוּ וַיַּעֲלוּ פְלִשְׁתִּים
וַיִּשְׂרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת־אָבִיהָ בָּאֵשׁ׃ 7 וַיֹּאמֶר
לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אִם־תַּעֲשׂוּן כָּזֹאת כִּי אִם־
נִקַּמְתִּי בָכֶם וְאַחַר אֶחְדָּל׃ 8 וַיַּךְ אוֹתָם
שׁוֹק עַל־יָרֵךְ מַכָּה גְדוֹלָה וַיֵּרֶד וַיֵּשֶׁב
בִּסְעִיף סֶלַע עֵיטָם׃ 9 וַיַּעֲלוּ
פְלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִּיהוּדָה וַיִּנָּטְשׁוּ בַּלֶּחִי׃
10 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לָמָה עֲלִיתֶם עָלֵינוּ
וַיֹּאמְרוּ לֶאֱסוֹר אֶת־שִׁמְשׁוֹן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת
לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ׃ 11 וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סְעִיף סֶלַע עֵיטָם
וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי־מֹשְׁלִים
בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ וַיֹּאמֶר
לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי כֵּן עָשִׂיתִי לָהֶם׃
12 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֶאֱסָרְךָ יָרַדְנוּ לְתִתְּךָ בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן הִשָּׁבְעוּ לִי
פֶּן־תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם׃ 13 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר
לֹא כִּי־אָסֹר נֶאֱסָרְךָ וּנְתַנּוּךָ בְיָדָם וְהָמֵת
לֹא נְמִיתֶךָ וַיַּאַסְרֻהוּ בִּשְׁנַיִם עֲבֹתִים
חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן־הַסָּלַע׃ 14 הוּא־בָא
עַד־לֶחִי וּפְלִשְׁתִּים הֵרִיעוּ לִקְרָאתוֹ
וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַתִּהְיֶינָה
הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר עַל־זְרוֹעוֹתָיו כַּפִּשְׁתִּים
אֲשֶׁר בָּעֲרוּ בָאֵשׁ וַיִּמַּסּוּ אֱסוּרָיו מֵעַל
יָדָיו׃ 15 וַיִּמְצָא לְחִי־חֲמוֹר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח
יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיַּךְ־בָּהּ אֶלֶף אִישׁ׃ 16 וַיֹּאמֶר
שִׁמְשׁוֹן בִּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֹרָתָיִם
בִּלְחִי הַחֲמוֹר הִכֵּיתִי אֶלֶף אִישׁ׃
17 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וַיַּשְׁלֵךְ הַלְּחִי מִיָּדוֹ
וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא רָמַת לֶחִי׃

2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων Εἶπα ὅτι μισῶν
ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἑνὶ τῶν ἐκ τῶν
φίλων σου· μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα
ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δή σοι ἀντὶ αὐτῆς·
3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ἠθῴωμαι καὶ τὸ ἅπαξ
ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν.
4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν καὶ συνέλαβε τριακοσίας
ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέστρεψε
κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀνὰ
μέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησεν. 5 Καὶ ἐξέκαυσε πῦρ
ἐν ταῖς λαμπάσι, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι
τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἅλωνος καὶ
ἕως σταχύων ὀρθῶν, καὶ ἕως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας.
6 Καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι Τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ
εἶπαν Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνί, ὅτι ἔλαβε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν
φίλων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
ἐνέπρησαν αὐτὴν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐν πυρί. 7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ἐὰν
ποιήσητε οὕτως ταύτην, ὅτι ἡ μὴν ἐκδικήσω ἐν
ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπάσω. 8 Καὶ ἐπάταξεν
αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην· καὶ
κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας
Ἠτάμ. 9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
παρενέβαλον ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἐξεῤῥίφησαν ἐν Λεχί.
10 Καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα Εἰς τί ἀνέβητε ἐφ'
ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι Δῆσαι τὸν Σαμψὼν
ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν
ἡμῖν. 11 Καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα
ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἠτάμ, καὶ εἶπαν
πρὸς Σαμψὼν Οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλό-
φυλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι,
οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς. 12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Δῆσαί
σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν Ὀμόσατέ μοι μή ποτε συναν-
τήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς. 13 Καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες
Οὐχὶ ὅτι ἀλλ' ἢ δεσμῷ δήσομέν σε καὶ παραδώσομέν
σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε·
καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς, καὶ
ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης. 14 Καὶ
ἦλθον ἕως Σιαγόνος· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν
καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ
ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στυππίον ὃ ἐξεκαύθη ἐν
πυρί, καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν
αὐτοῦ. 15 Καὶ εὗρε σιαγόνα ὄνου ἐξεῤῥιμμένην,
καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας. 16 Καὶ εἶπε
Σαμψὼν Ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλειψα
αὐτούς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους
ἄνδρας. 17 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ
ἔῤῥιψε τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον Ἀναίρεσις σιαγόνος.

2 Putavi quod odisses eam, et ideo tradidi
illam amico tuo: sed habet sororem, quæ
junior et pulchrior illa est, sit tibi pro ea uxor.
3 Cui Samson respondit: Ab hac die non
erit culpa in me contra Philisthæos: faciam
enim vobis mala. 4 Perrexitque et cepit
trecentas vulpes, caudasque earum junxit ad
caudas, et faces ligavit in medio: 5 Quas
igne succendens, dimisit, ut huc illucque
discurrerent. Quæ statim perrexerunt in
segetes Philisthinorum. Quibus succensis, et
comportatæ jam fruges, et adhuc stantes in
stipula, concrematæ sunt, in tantum, ut
vineas quoque et oliveta flamma consumeret.
6 Dixeruntque Philisthiim: Quis fecit hanc
rem? Quibus dictum est: Samson gener
Thamnathæi: quia tulit uxorem ejus, et alteri
tradidit, hæc operatus est. Ascenderuntque
Philisthiim, et combusserunt tam mulierem
quam patrem ejus. 7 Quibus ait Samson: Licet
hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expetam
ultionem, et tunc quiescam. 8 Percussitque
eos ingenti plaga, ita ut stupentes suram
femori imponerent. Et descendens habitavit in
spelunca petræ Etam. 9 Igitur ascendentes
Philisthiim in terram Juda, castrametati sunt
in loco, qui postea vocatus est Lechi, id est,
maxilla, ubi eorum effusus est exercitus.
10 Dixeruntque ad eos de tribu Juda: Cur
ascendistis adversum nos? Qui responderunt:
Ut ligemus Samson venimus, et reddamus ei
quæ in nos operatus est. 11 Descenderunt
ergo tria millia virorum de Juda, ad specum
silicis Etam, dixeruntque ad Samson: Nescis
quod Philisthiim imperent nobis? quare hoc
facere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecerunt
mihi, sic feci eis. 12 Ligare, inquiunt, te
venimus, et tradere in manus Philistinorum.
Quibus Samson, Jurate, ait, et spondete mihi
quod non occidatis me. 13 Dixerunt: Non te
occidemus, sed vinctum trademus. Ligaverunt-
que eum duobus novis funibus, et tulerunt eum
de petra Etam. 14 Qui cum venisset ad
locum Maxillæ, et Philisthiim vociferantes
occurrissent ei, irruit Spiritus Domini in eum;
et sicut solent ad odorem ignis lina consumi,
ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt
et soluta. 15 Inventamque maxillam, id est,
mandibulam asini, quæ jacebat, arripiens,
interfecit in ea mille viros, 16 Et ait: In ma-
xilla asini, in mandibula pulli asinarum, delevi
eos, et percussi mille viros. 17 Cumque hæc
verba canens complesset, projecit mandibulam
de manu, et vocavit nomen loci illius Ramath-
lechi, quod interpretatur elevatio maxillæ.

18 וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אַתָּה
נָתַתָּ בְיַד־עַבְדְּךָ אֶת־הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה
הַזֹּאת וְעַתָּה אָמוּת בַּצָּמָא וְנָפַלְתִּי בְּיַד
הָעֲרֵלִים׃ 19 וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־הַמַּכְתֵּשׁ
אֲשֶׁר־בַּלֶּחִי וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וַיֵּשְׁתְּ וַתָּשָׁב
רוּחוֹ וַיֶּחִי עַל־כֵּן ׀ קָרָא שְׁמָהּ עֵין הַקּוֹרֵא
אֲשֶׁר בַּלֶּחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 20 וַיִּשְׁפֹּט
אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי פְלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה׃

פרשה טז׃.

1 וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן עַזָּתָה וַיַּרְא־שָׁם אִשָּׁה
זוֹנָה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 2 לַעַזָּתִים ׀ לֵאמֹר בָּא
שִׁמְשׁוֹן הֵנָּה וַיָּסֹבּוּ וַיֶּאֶרְבוּ־לוֹ כָל־הַלַּיְלָה
בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחָרְשׁוּ כָל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר
עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וַהֲרַגְנֻהוּ׃ 3 וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן
עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיָּקָם ׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיֶּאֱחֹז בְּדַלְתוֹת שַׁעַר־הָעִיר וּבִשְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וַיִּסָּעֵם עִם־הַבְּרִיחַ וַיָּשֶׂם עַל־
כְּתֵפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל־רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי חֶבְרוֹן׃ 4 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן
וַיֶּאֱהַב אִשָּׁה בְּנַחַל שֹׂרֵק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה׃
5 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ
פַּתִּי אוֹתוֹ וּרְאִי בַּמֶּה כֹּחוֹ גָדוֹל וּבַמֶּה
נוּכַל לוֹ וַאֲסַרְנֻהוּ לְעַנֹּתוֹ וַאֲנַחְנוּ נִתַּן־
לָךְ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כָּסֶף׃ 6 וַתֹּאמֶר
דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה־נָּא לִי בַּמֶּה
כֹּחֲךָ גָדוֹל וּבַמֶּה תֵאָסֵר לְעַנּוֹתֶךָ׃
7 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יַאַסְרֻנִי בְּשִׁבְעָה
יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חֹרָבוּ וְחָלִיתִי
וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ 8 וַיַּעֲלוּ־לָהּ סַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר
לֹא־חֹרָבוּ וַתַּאַסְרֵהוּ בָּהֶם׃ 9 וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב
לָהּ בַּחֶדֶר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ
שִׁמְשׁוֹן וַיְנַתֵּק אֶת־הַיְתָרִים כַּאֲשֶׁר יִנָּתֵק
פְּתִיל־הַנְּעֹרֶת בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ וְלֹא נוֹדַע
כֹּחוֹ׃ 10 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה
הֵתַלְתָּ בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים עַתָּה
הַגִּידָה־נָּא לִי בַּמֶּה תֵּאָסֵר׃ 11 וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהָ אִם־אָסוֹר יַאַסְרוּנִי בַּעֲבֹתִים חֲדָשִׁים
אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשָׂה בָהֶם מְלָאכָה וְחָלִיתִי
וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ 12 וַתִּקַּח דְּלִילָה
עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַתַּאַסְרֵהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר
אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב
בֶּחָדֶר וַיְנַתְּקֵם מֵעַל זְרֹעֹתָיו כַּחוּט׃

18 Καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἔκλαυσε πρὸς Κύριον καὶ εἶπε Σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει, καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων; 19 Καὶ ἔῤῥηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου ἥ ἐστιν ἐν σιαγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 20 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ις´.

1 ΚΑΙ ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. 2 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες Ἥκει Σαμψὼν ὧδε· καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν ἐπ᾽ αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες Ἕως διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος καὶ φονεύσωμεν αὐτόν. 3 Καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν ἕως μεσονυκτίου· καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτός, καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς, καὶ ἀνεβάσταζεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρὼν καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ. 4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλσωρήχ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδά. 5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ Ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ δήσομεν αὐτὸν τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν· καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου. 6 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν Ἀπάγγειλον δή μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε. 7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σαμψὼν Ἐὰν δήσωσί με ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων. 8 Καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμένας, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς· 9 Καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμείῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ διέσπασε τὰς νευρὰς ὡς εἴ τις ἀποσπάσαι στρέμμα στυππίου ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. 10 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ· νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ. 11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἐὰν δεσμεύοντες δήσωσί με ἐν καλωδίοις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων. 12 Καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ καλώδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμείου, καὶ εἶπεν Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡσεὶ σπαρτίον.

18 Sitiensque valde, clamavit ad Dominum, et ait: Tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam atque victoriam: en siti morior, incidamque in manus incircumcisorum. 19 Aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini, et egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus haustis, refocillavit spiritum, et vires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius, Fons invocantis de maxilla, usque in præsentem diem. 20 Judicavitque Israel in diebus Philisthiim viginti annis.

CAPUT XVI.

1 Abiit quoque in Gazam, et vidit ibi mulierem meretricem, ingressusque est ad eam. 2 Quod cum audissent Philisthiim, et percrebruisset apud eos, intrasse urbem Samson, circumdederunt eum, positis in porta civitatis custodibus: et ibi tota nocte cum silentio præstolantes, ut facto mane exeuntem occiderent. 3 Dormivit autem Samson usque ad medium noctis: et inde consurgens, apprehendit ambas portæ fores cum postibus suis et sera, impositasque humeris suis portavit ad verticem montis, qui respicit Hebron. 4 Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in valle Sorec, et vocabatur Dalila. 5 Veneruntque ad eam principes Philisthinorum, atque dixerunt: Decipe eum, et disce ab illo, in quo habeat tantam fortitudinem, et quo modo eum superare valeamus, et vinctum affligere; quod si feceris, dabimus tibi singuli mille et centum argenteos. 6 Locuta est ergo Dalila ad Samson: Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, et quid sit quo ligatus erumpere nequeas? 7 Cui respondit Samson: Si septem nerviceis funibus, necdum siccis et adhuc humentibus, ligatus fuero, infirmus ero ut ceteri homines. 8 Attuleruntque ad eam satrapæ Philisthinorum septem funes, ut dixerat: quibus vinxit eum, 9 Latentibus apud se insidiis, et in cubiculo finem rei expectantibus, clamavitque ad eum: Philisthiim super te Samson. Qui rupit vincula, quo modo si rumpat quis filum de stupæ tortum putamine, cum odorem ignis acceperit: et non est cognitum in quo esset fortitudo ejus. 10 Dixitque ad eum Dalila: Ecce illusisti mihi, et falsum locutus es: saltem nunc indica mihi quo ligari debeas. 11 Cui ille respondit: Si ligatus fuero novis funibus, qui nunquam fuerunt in opere, infirmus ero, et aliorum hominum similis. 12 Quibus rursum Dalila vinxit eum, et clamavit: Philisthiim super te Samson, in cubiculo insidiis præparatis. Qui ita rupit vincula quasi fila telarum.

13 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן עַד־הֵנָּה
הֵתַלְתָּ בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים הַגִּידָה לִּי
בַּמֶּה תֵּאָסֵר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־תַּאַרְגִי
אֶת־שֶׁבַע מַחְלְפוֹת רֹאשִׁי עִם־הַמַּסָּכֶת׃
14 וַתִּתְקַע בַּיָּתֵד וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים
עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־
הַיְתַד הָאֶרֶג וְאֶת־הַמַּסָּכֶת׃ 15 וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמַר אֲהַבְתִּיךְ וְלִבְּךָ אֵין
אִתִּי זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הֵתַלְתָּ בִּי וְלֹא־
הִגַּדְתָּ לִּי בַּמֶּה כֹּחֲךָ גָדוֹל׃ 16 וַיְהִי
כִּי־הֵצִיקָה לּוֹ בִדְבָרֶיהָ כָּל־הַיָּמִים וַתְּאַלְצֵהוּ
וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוּת׃ 17 וַיַּגֶּד־לָהּ אֶת־כָּל־
לִבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא־עָלָה עַל־רֹאשִׁי
כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבֶּטֶן אִמִּי אִם־גֻּלַּחְתִּי
וְסָר מִמֶּנִּי כֹחִי וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּכָל־הָאָדָם׃
18 וַתֵּרֶא דְלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ
וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ
הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וְעָלוּ אֵלֶיהָ
סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם׃
19 וַתְּיַשְּׁנֵהוּ עַל־בִּרְכֶּיהָ וַתִּקְרָא לָאִישׁ
וַתְּגַלַּח אֶת־שֶׁבַע מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ וַתָּחֶל
לְעַנּוֹתוֹ וַיָּסַר כֹּחוֹ מֵעָלָיו׃ 20 וַתֹּאמֶר
פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּקַץ מִשְּׁנָתוֹ
וַיֹּאמֶר אֵצֵא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאִנָּעֵר וְהוּא לֹא
יָדַע כִּי יְהוָה סָר מֵעָלָיו׃ 21 וַיֹּאחֲזוּהוּ
פְלִשְׁתִּים וַיְנַקְּרוּ אֶת־עֵינָיו וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ
עַזָּתָה וַיַּאַסְרוּהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיְהִי טוֹחֵן
בְּבֵית הָאֲסִירִים׃ 22 וַיָּחֶל שְׂעַר־רֹאשׁוֹ
לְצַמֵּחַ כַּאֲשֶׁר גֻּלָּח׃ 23 וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
נֶאֶסְפוּ לִזְבֹּחַ זֶבַח־גָּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם
וּלְשִׂמְחָה וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ
אֵת שִׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵנוּ׃ 24 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם
וַיְהַלְלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן
אֱלֹהֵינוּ בְיָדֵנוּ אֶת־אוֹיְבֵנוּ וְאֵת מַחֲרִיב
אַרְצֵנוּ וַאֲשֶׁר הִרְבָּה אֶת־חֲלָלֵינוּ׃ 25 וַיְהִי
כְּטוֹב לִבָּם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן
וִישַׂחֶק־לָנוּ וַיִּקְרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסִירִים
וַיְצַחֵק לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים׃
26 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנַּעַר הַמַּחֲזִיק
בְּיָדוֹ הַנִּיחָה אוֹתִי וַהֲמִשֵׁנִי אֶת־הָעַמֻּדִים
אֲשֶׁר הַבַּיִת נָכוֹן עֲלֵיהֶם וְאֶשָּׁעֵן עֲלֵיהֶם׃
27 וְהַבַּיִת מָלֵא הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְשָׁמָּה
כֹּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְעַל־הַגָּג כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ וְאִשָּׁה הָרֹאִים בִּשְׂחוֹק שִׁמְשׁוֹן׃

13 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν Ἰδοὺ ἐπλάνησάς
με καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ· ἀνάγγειλον δή μοι
ἐν τίνι δεθήσῃ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἐὰν ὑφάνῃς
τάς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι
καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ
ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής. 14 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ
τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὕφανεν ἐν
τῷ διάσματι καὶ ἔπηξε τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον,
καὶ εἶπεν Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ
ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου, καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον
τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου. 15 Καὶ *εἶπε πρὸς*
Σαμψὼν Δαλιδά Πῶς λέγεις Ἠγάπηκά σε, καὶ
ἡ καρδία σου οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον
ἐπλάνησάς με, καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ
ἰσχύς σου ἡ μεγάλη. 16 Καὶ *ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν*
αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ
ἐστενοχώρησεν αὐτόν, καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ
ἀποθανεῖν. 17 Καὶ *ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν*
καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ Σίδηρος οὐκ ἀνέβη
ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγώ εἰμι
ἀπὸ κοιλίας μητρός μου· ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι,
ἀποστήσεται ἀπ᾽ ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἀσθενήσω
καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι. 18 Καὶ *εἶδε*
Δαλιδὰ ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας
τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα Ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ
τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν
χερσὶν αὐτῶν. 19 Καὶ *ἐκοίμισε Δαλιδὰ τὸν*
Σαμψὼν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς, καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα
καὶ ἐξύρησε τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ·
καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ. 20 Καὶ *εἶπε Δαλιδά Ἀλλόφυλοι*
ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καὶ
ἐκτιναχθήσομαι· καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος
ἀπέστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ. 21 Καὶ *ἐκράτησαν αὐτὸν*
οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν καὶ ἐπέδησαν
αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις· καὶ ἦν ἀλήθων ἐν
οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου. 22 Καὶ *ἤρξατο θρὶξ τῆς*
κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο.
23 Καὶ *οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν*
θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγὼν θεῷ αὐτῶν καὶ
εὐφρανθῆναι, καὶ εἶπαν Ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ
ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν. 24 Καὶ
εἶδον αὐτὸν ὁ λαός, καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν
ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν
χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὃς
ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν. 25 Καὶ *ὅτε*
ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν Καλέσατε
τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω
ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ
οἴκου δεσμωτηρίου, καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν·
καὶ ἐῤῥάπιζον αὐτόν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνὰ μέσον
τῶν κιόνων. 26 Καὶ *εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν*
νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ Ἄφες με
καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ᾽ οἷς ὁ οἶκος ἐπ᾽
αὐτούς, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ᾽ αὐτούς. 27 Καὶ
ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν,
καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων,
καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ
γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψών.

13 Dixitque Dalila rursum ad eum: Usquequo
decipis me, et falsum loqueris? ostende quo
vinciri debeas. Cui respondit Samson: Si
septem crines capitis mei cum licio plexueris,
et clavum his circumligatum terræ fixeris,
infirmus ero. 14 Quod cum fecisset Dalila,
dixit ad eum: Philisthiim super te Samson.
Qui consurgens de somno, extraxit clavum
cum crinibus et licio. 15 Dixitque ad eum
Dalila: Quo modo dicis quod amas me, cum
animus tuus non sit mecum? Per tres vices
mentitus es mihi, et noluisti dicere in quo sit
maxima fortitudo tua. 16 Cumque molesta
esset ei, et per multos dies jugiter adhæreret,
spatium ad quietem non tribuens, defecit
anima ejus, et ad mortem usque lassata est.
17 Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam:
Ferrum numquam ascendit super caput meum,
quia nazaræus, id est, consecratus Deo sum de
utero matris meæ: si rasum fuerit caput
meum, recedet a me fortitudo mea, et deficiam,
eroque sicut ceteri homines. 18 Vidensque
illa quod confessus ei esset omnem animum
suum, misit ad principes Philisthinorum, ac
mandavit: Ascendite adhuc semel, quia nunc
mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt,
assumpta pecunia quam promiserant. 19 At
illa dormire eum fecit super genua sua, et in
sinu suo reclinare caput. Vocavitque tonsorem,
et rasit septem crines ejus, et cœpit abigere
eum, et a se repellere: statim enim ab eo
fortitudo discessit: 20 Dixitque: Philisthiim
super te Samson. Qui de somno consurgens,
dixit in animo suo: Egrediar sicut ante feci,
et me excutiam, nesciens quod recessisset ab
eo Dominus. 21 Quem cum apprehendissent
Philisthiim, statim eruerunt oculos ejus, et
duxerunt Gazam vinctum catenis, et clausum
in carcere molere fecerunt. 22 Jamque capilli
ejus renasci cœperant, 23 Et principes
Philisthinorum convenerunt in unum ut
immolarent hostias magnificas Dagon deo suo,
et epularentur, dicentes: Tradidit deus noster
inimicum nostrum Samson in manus nostras.
24 Quod etiam populus videns, laudabat deum
suum, eademque dicebat: Tradidit deus noster
adversarium nostrum in manus nostras, qui
delevit terram nostram, et occidit plurimos.
25 Lætantesque per convivia, sumptis jam
epulis, præceperunt ut vocaretur Samson, et
ante eos luderet. Qui adductus de carcere
ludebat ante eos, feceruntque eum stare inter
duas columnas. 26 Qui dixit puero regenti
gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas,
quibus omnis imminet domus, et recliner super
eas, et paululum requiescam. 27 Domus
autem erat plena virorum ac mulierum,
et erant ibi omnes principes Philisthinorum,
ac de tecto et solario circiter tria millia
utriusque sexus spectantes ludentem Samson.

שופטים טז יז

28 וַיִּקְרָא שִׁמְשׁוֹן אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי
יְהוִה זָכְרֵנִי נָא וְחַזְּקֵנִי נָא אַךְ הַפַּעַם
הַזֶּה הָאֱלֹהִים וְאִנָּקְמָה נְקַם־אַחַת מִשְּׁתֵי
עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים׃ 29 וַיִּלְפֹּת שִׁמְשׁוֹן אֶת־
שְׁנֵי ׀ עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ אֲשֶׁר הַבַּיִת נָכוֹן
עֲלֵיהֶם וַיִּסָּמֵךְ עֲלֵיהֶם אֶחָד בִּימִינוֹ וְאֶחָד
בִּשְׂמֹאלוֹ׃ 30 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן תָּמוֹת נַפְשִׁי
עִם־פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בְּכֹחַ וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל־
הַסְּרָנִים וְעַל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּהְיוּ
הַמֵּתִים אֲשֶׁר־הֵמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר
הֵמִית בְּחַיָּיו׃ 31 וַיֵּרְדוּ אֶחָיו וְכָל־בֵּית
אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלוּ ׀ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל בְּקֶבֶר מָנוֹחַ
אָבִיו וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים
שָׁנָה׃

פרשה יז׃

1 וַיְהִי־אִישׁ מֵהַר־אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ מִיכָיְהוּ׃
2 וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֶלֶף וּמֵאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
לֻקַּח־לָךְ וְאַתִּי אָלִית וְגַם אָמַרְתְּ בְּאָזְנַי
הִנֵּה הַכֶּסֶף אִתִּי אֲנִי לְקַחְתִּיו וַתֹּאמֶר אִמּוֹ
בָּרוּךְ בְּנִי לַיהוָה׃ 3 וַיָּשֶׁב אֶת־אֶלֶף־וּמֵאָה
הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתֹּאמֶר אִמּוֹ הַקְדֵּשׁ הִקְדַּשְׁתִּי
אֶת־הַכֶּסֶף לַיהוָה מִיָּדִי לִבְנִי לַעֲשׂוֹת
פֶּסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה אֲשִׁיבֶנּוּ לָךְ׃ 4 וַיָּשֶׁב
אֶת־הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ מָאתַיִם
כֶּסֶף וַתִּתְּנֵהוּ לַצּוֹרֵף וַיַּעֲשֵׂהוּ פֶּסֶל
וּמַסֵּכָה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָיְהוּ׃ 5 וְהָאִישׁ
מִיכָה לוֹ בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֵפוֹד וּתְרָפִים
וַיְמַלֵּא אֶת־יַד אַחַד מִבָּנָיו וַיְהִי־לוֹ לְכֹהֵן׃
6 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ 7 וַיְהִי־
נַעַר מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה מִמִּשְׁפַּחַת
יְהוּדָה וְהוּא לֵוִי וְהוּא גָר־שָׁם׃ 8 וַיֵּלֶךְ
הָאִישׁ מֵהָעִיר מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר
בַּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֹא הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית
מִיכָה לַעֲשׂוֹת דַּרְכּוֹ׃ 9 וַיֹּאמֶר־לוֹ מִיכָה
מֵאַיִן תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵוִי אָנֹכִי מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה וְאָנֹכִי הֹלֵךְ לָגוּר בַּאֲשֶׁר
אֶמְצָא׃ 10 וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבָה עִמָּדִי
וֶהְיֵה־לִי לְאָב וּלְכֹהֵן וְאָנֹכִי אֶתֶּן־לְךָ
עֲשֶׂרֶת כֶּסֶף לַיָּמִים וְעֵרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֶךָ
וַיֵּלֶךְ הַלֵּוִי׃ 11 וַיּוֹאֶל הַלֵּוִי לָשֶׁבֶת אֶת־
הָאִישׁ וַיְהִי הַנַּעַר לוֹ כְּאַחַד מִבָּנָיו׃

ΚΡΙΤΑΙ, ιϛʹ, ιζʹ.

28 Καὶ ἔκλαυσε Σαμψὼν πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν
Ἀδωναῒε Κύριε, μνήσθητι δή μου καὶ ἐνίσχυσόν με
ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο, θεέ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν
μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις.
29 Καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ
οἴκου ἐφ᾽ οὓς ὁ οἶκος εἱστήκει, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ᾽
αὐτούς, καὶ ἐκράτησεν ἕνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ
ἕνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ. 30 Καὶ εἶπε Σαμψὼν
Ἀποθανέτω ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν
αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε
Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἢ οὓς
ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. 31 Καὶ κατέβησαν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν· καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἀνὰ μέσον Σαραὰ καὶ ἀνὰ μέσον Ἐσθαὸλ
ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ
ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας. 2 Καὶ εἶπε τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου
σεαυτῇ, καὶ με ἠράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὠσί μου,
ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ᾽ ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό·
καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Εὐλογητὸς ὁ υἱός μου
τῷ Κυρίῳ. 3 Καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ
ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν
ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἁγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον
τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό
σοι. 4 Καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου
καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ
Μιχαία. 5 Καὶ ὁ οἶκος Μιχαία αὐτῷ οἶκος θεοῦ·
καὶ ἐποίησεν Ἐφὼδ καὶ Θεραφίν, καὶ ἐπλήρωσε τὴν
χεῖρα ἀπὸ ἑνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς
ἱερέα. 6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν
βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ ἐποίει. 7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεὲμ
δήμου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῴκει
ἐκεῖ. 8 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς
πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρῃ τόπῳ,
καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραῒμ καὶ ἕως οἴκου Μιχαία
τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας
Πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Λευίτης εἰμὶ ἐκ
Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ
ἐὰν εὕρω τόπῳ. 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας Κάθου
μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ
ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν
ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου. 11 Καὶ ἐπορεύθη
ὁ Λευίτης καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρί·
καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ.

JUDICUM, XVI. XVII.

28 At ille invocato Domino ait: Domine
Deus, memento mei, et redde mihi nunc
fortitudinem pristinam Deus meus, ut ulciscar
me de hostibus meis, et pro amissione duorum
luminum unam ultionem recipiam. 29 Et
apprehendens ambas columnas, quibus innite-
batur domus, alteramque earum dextera, et
alteram læva tenens, 30 Ait: Moriatur
anima mea cum Philisthiim; concussisque
fortiter columnis, cecidit domus super omnes
principes, et ceteram multitudinem quæ ibi
erat: multoque plures interfecit moriens,
quam ante vivus occiderat. 31 Descendentes
autem fratres ejus et universa cognatio tulerunt
corpus ejus, et sepelierunt inter Saraa et
Esthaol in sepulchro patris sui Manue:
judicavitque Israel viginti annis.

CAPUT XVII.

1 Fuit eo tempore vir quidam de monte
Ephraim nomine Michas. 2 Qui dixit matri
suæ: Mille et centum argenteos, quos sepa-
raveras tibi, et super quibus me audiente
juraveras, ecce ego habeo, et apud me sunt.
Cui illa respondit: Benedictus filius meus
Domino. 3 Reddidit ergo eos matri suæ,
quæ dixerat ei: Consecravi et vovi hoc
argentum Domino, ut de manu mea suscipiat
filius meus, et faciat sculptile atque conflatile:
et nunc trado illud tibi. 4 Reddidit igitur
eos matri suæ: quæ tulit ducentos argenteos,
et dedit eos argentario, ut faceret ex eis
sculptile atque conflatile, quod fuit in domo
Michæ. 5 Qui ædiculam quoque in ea Deo
separavit, et fecit ephod, et theraphim, id est,
vestem sacerdotalem, et idola: implevitque
unius filiorum suorum manum, et factus est ei
sacerdos. 6 In diebus illis non erat rex in
Israel, sed unusquisque, quod sibi rectum
videbatur, hoc faciebat. 7 Fuit quoque alter
adolescens de Bethlehem Juda, ex cognatione
ejus: eratque ipse Levites, et habitabat ibi.
8 Egressusque de civitate Bethlehem, pe-
regrinari voluit ubicumque sibi commodum
reperisset. Cumque venisset in montem
Ephraim, iter faciens, et declinasset parumper
in domum Michæ. 9 Interrogatus est ab eo
unde venisset. Qui respondit: Levita sum
de Bethlehem Juda, et vado ut habitem ubi
potuero, et utile mihi esse perspexero.
10 Dixitque Michas: Mane apud me, et
esto mihi parens ac sacerdos: daboque tibi
per annos singulos decem argenteos, ac
vestem duplicem, et quæ ad victum sunt
necessaria. 11 Acquievit, et mansit apud
hominem, fuitque illi quasi unus de filiis;

12 וַיְמַלֵּא מִיכָה אֶת־יַד הַלֵּוִי וַיְהִי־לוֹ
הַנַּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה׃ 13 וַיֹּאמֶר
מִיכָה עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יֵיטִיב יְהוָה לִי
כִּי הָיָה־לִי הַלֵּוִי לְכֹהֵן׃

פרשה יח׃

1 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
וּבַיָּמִים הָהֵם שֵׁבֶט הַדָּנִי מְבַקֶּשׁ־לוֹ נַחֲלָה
לָשֶׁבֶת כִּי לֹא־נָפְלָה לּוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא
בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה׃
2 וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־דָן ׀ מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה
אֲנָשִׁים מִקְצוֹתָם אֲנָשִׁים בְּנֵי־חַיִל מִצָּרְעָה
וּמֵאֶשְׁתָּאֹל לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וּלְחָקְרָהּ
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לְכוּ חִקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה וַיָּלִינוּ
שָׁם׃ 3 הֵמָּה עִם־בֵּית מִיכָה וְהֵמָּה הִכִּירוּ
אֶת־קוֹל הַנַּעַר הַלֵּוִי וַיָּסוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ
לוֹ מִי־הֱבִיאֲךָ הֲלֹם וּמָה־אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה
וּמַה־לְּךָ פֹה׃ 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כָּזֹה וְכָזֶה
עָשָׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׂכְּרֵנִי וָאֱהִי־לוֹ לְכֹהֵן׃
5 וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁאַל־נָא בֵאלֹהִים וְנֵדְעָה
הֲתַצְלִיחַ דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הֹלְכִים
עָלֶיהָ׃ 6 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לְכוּ לְשָׁלוֹם
נֹכַח יְהוָה דַּרְכְּכֶם אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ׃
7 וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ
לָיְשָׁה וַיִּרְאוּ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בְּקִרְבָּהּ
יוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח כְּמִשְׁפַּט צִדֹנִים שֹׁקֵט ׀
וּבֹטֵחַ וְאֵין־מַכְלִים דָּבָר בָּאָרֶץ יוֹרֵשׁ עֶצֶר
וּרְחֹקִים הֵמָּה מִצִּדֹנִים וְדָבָר אֵין־לָהֶם
עִם־אָדָם׃ 8 וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲחֵיהֶם צָרְעָה
וְאֶשְׁתָּאֹל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֲחֵיהֶם מָה
אַתֶּם׃ 9 וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וְנַעֲלֶה עֲלֵיהֶם
כִּי רָאִינוּ אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד
וְאַתֶּם מַחְשִׁים אַל־תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת לָבֹא
לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ׃ 10 כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ ׀ אֶל־
עַם בֹּטֵחַ וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי־נְתָנָהּ
אֱלֹהִים בְּיֶדְכֶם מָקוֹם אֲשֶׁר אֵין־שָׁם
מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃
11 וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצָּרְעָה
וּמֵאֶשְׁתָּאֹל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חָגוּר כְּלֵי
מִלְחָמָה׃ 12 וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יְעָרִים
בִּיהוּדָה עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה־
דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יְעָרִים׃

12 Καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου,
καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
οἴκῳ Μιχαία. 13 Καὶ εἶπε Μιχαίας Νῦν ἔγνων
ὅτι ἀγαθυνεῖ μοι Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης
εἰς ἱερέα.

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν
Ἰσραήλ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν
ἐζήτει ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπε-
σεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία. 2 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ
υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς
δυνάμεως ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ τοῦ
κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν,
καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς Πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε
τὴν γῆν· καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραῒμ ἕως οἴκου
Μιχαία· καὶ ηὐλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ 3 Ἐν οἴκῳ
Μιχαία· καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ
νεανίσκου τοῦ Λευίτου, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ
εἶπαν αὐτῷ Τίς ἤνεγκέ σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὧδε; 4 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι
Μιχαίας καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ
εἰς ἱερέα. 5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐπερώτησον δὴ ἐν
τῷ θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς
ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ. 6 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἱερεύς Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ, ἐνώπιον
Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ.
7 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον
εἰς Λαισά· καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ
αὐτῆς καθήμενον ἐπ᾽ ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων
ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύνων
λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυρούς,
καὶ μακράν εἰσι Σιδωνίων, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι
πρὸς ἄνθρωπον. 8 Καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαόλ,
καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν Τί ὑμεῖς κάθησθε;
9 Καὶ εἶπαν Ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ᾽ αὐτούς,
ὅτι εἴδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ
ὑμεῖς ἡσυχάζετε· μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι
καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν. 10 Καὶ
ἡνίκα ἐὰν ἔλθητε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ᾽ ἐλπίδι,
καὶ ἡ γῆ πλατεῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν
χειρὶ ὑμῶν, τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα
παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ. 11 Καὶ ἀπῆραν
ἐκεῖθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δάν, ἀπὸ Σαραὰ καὶ
ἀπὸ Ἐσθαύλ, ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη
παρατάξεως. 12 Καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέ-
βαλον ἐν Καριαθιαρὶμ ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο
ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ Παρεμβολὴ Δάν,
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιαρίμ.

12 Implevitque Michas manum ejus, et habuit
puerum sacerdotem apud se. 13 Nunc scio,
dicens, quod benefaciet mihi Deus habenti
Levitici generis sacerdotem.

CAPUT XVIII.

1 In diebus illis non erat rex in Israel, et
tribus Dan quærebat possessionem sibi, ut
habitaret in ea: usque ad illum enim diem
inter ceteras tribus sortem non acceperat.
2 Miserunt ergo filii Dan, stirpis et familiæ
suæ quinque viros fortissimos de Saraa et
Esthaol, ut explorarent terram, et diligenter
inspicerent: dixeruntque eis: Ite, et consi-
derate terram. Qui cum pergentes venissent
in montem Ephraim, et intrassent domum
Michæ, requieverunt ibi: 3 Et agnoscentes
vocem adolescentis Levitæ, utentesque illius
diversorio, dixerunt ad eum: Quis te huc
adduxit? quid hic agis? quam ob causam huc
venire voluisti? 4 Qui respondit eis: Hæc et
hæc præstitit mihi Michas, et me mercede
conduxit, ut sim ei sacerdos. 5 Rogaverunt
autem eum ut consuleret Dominum, ut scire
possent an prospero itinere pergerent, et res
haberet effectum. 6 Qui respondit eis: Ite
in pace: Dominus respicit viam vestram, et
iter quo pergitis. 7 Euntes igitur quinque
viri venerunt Lais: videruntque populum
habitantem in ea absque ullo timore, juxta con-
suetudinem Sidoniorum, securum et quietum,
nullo ei penitus resistente, magnarumque
opum, et procul a Sidone atque a cunctis
hominibus separatum. 8 Reversique ad fratres
suos in Saraa et Esthaol, et quid egissent
sciscitantibus responderunt: 9 Surgite, ascen-
damus ad eos: vidimus enim terram valde
opulentam et uberem: nolite negligere, nolite
cessare; eamus, et possideamus eam, nullus
erit labor. 10 Intrabimus ad securos, in
regionem latissimam, tradetque nobis Dominus
locum, in quo nullius rei est penuria, eorum quæ
gignuntur in terra. 11 Profecti igitur sunt
de cognatione Dan, id est, de Saraa et Esthaol,
sexcenti viri accincti armis bellicis, 12 Ascen-
dentesque manserunt in Cariathiarim Judæ:
qui locus, ex eo tempore Castrorum Dan nomen
accepit, et est post tergum Cariathiarim.

13 וַיַּעַבְרוּ מִשָּׁם הַר־אֶפְרָיִם וַיָּבֹאוּ עַד־בֵּית
מִיכָה׃ 14 וַיַּעֲנוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים
לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ לַיִשׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם
הַיְדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֵפוֹד
וּתְרָפִים וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה דְּעוּ מַה־
תַּעֲשׂוּ׃ 15 וַיָּסוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־
הַנַּעַר הַלֵּוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאֲלוּ־לוֹ לְשָׁלוֹם׃
16 וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים כְּלֵי מִלְחַמְתָּם
נִצָּבִים פֶּתַח הַשָּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן׃
17 וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל
אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לָקְחוּ אֶת־הַפֶּסֶל
וְאֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמַּסֵּכָה
וְהַכֹּהֵן נִצָּב פֶּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת
הָאִישׁ הֶחָגוּר כְּלֵי הַמִּלְחָמָה׃ 18 וְאֵלֶּה
בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פֶּסֶל הָאֵפוֹד
וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמַּסֵּכָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים׃ 19 וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַחֲרֵשׁ שִׂים־יָדְךָ עַל־פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ
וֶהְיֵה־לָנוּ לְאָב וּלְכֹהֵן הֲטוֹב ׀ הֱיוֹתְךָ כֹהֵן
לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הֱיוֹתְךָ כֹהֵן לְשֵׁבֶט
וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 20 וַיִּיטַב לֵב הַכֹּהֵן
וַיִּקַּח אֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַפָּסֶל
וַיָּבֹא בְּקֶרֶב הָעָם׃ 21 וַיִּפְנוּ וַיֵּלֵכוּ
וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַטַּף וְאֶת־הַמִּקְנֶה וְאֶת־הַכְּבוּדָּה
לִפְנֵיהֶם׃ 22 הֵמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה
וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בַּבָּתִּים אֲשֶׁר עִם־בֵּית
מִיכָה נִזְעֲקוּ וַיַּדְבִּיקוּ אֶת־בְּנֵי־דָן׃ 23 וַיִּקְרְאוּ
אֶל־בְּנֵי־דָן וַיַּסֵּבּוּ פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה
מַה־לְּךָ כִּי נִזְעָקְתָּ׃ 24 וַיֹּאמֶר אֶת־
אֱלֹהַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת־הַכֹּהֵן
וַתֵּלְכוּ וּמַה־לִּי עוֹד וּמַה־זֶּה תֹּאמְרוּ אֵלַי
מַה־לָּךְ׃ 25 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־דָן אַל־
תַּשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים
מָרֵי נֶפֶשׁ וְאָסַפְתָּה נַפְשְׁךָ וְנֶפֶשׁ בֵּיתֶךָ׃
26 וַיֵּלְכוּ בְנֵי־דָן לְדַרְכָּם וַיַּרְא מִיכָה כִּי־
חֲזָקִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ וַיִּפֶן וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ׃
27 וְהֵמָּה לָקְחוּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה מִיכָה
וְאֶת־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה־לוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־לַיִשׁ
עַל־עַם שֹׁקֵט וּבֹטֵחַ וַיַּכּוּ אוֹתָם לְפִי־חָרֶב
וְאֶת־הָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ׃ 28 וְאֵין מַצִּיל
כִּי רְחוֹקָה־הִיא מִצִּידוֹן וְדָבָר אֵין־לָהֶם
עִם־אָדָם וְהִיא בָּעֵמֶק אֲשֶׁר לְבֵית־
רְחוֹב וַיִּבְנוּ אֶת־הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ בָהּ׃

13 Καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ἔρος Ἐφραὶμ καὶ ἦλθον
ἕως οἴκου Μιχαία. 14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε
ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν
Λαισὰ καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ἔγνωτε ὅτι
ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ Ἐφὼδ καὶ Θεραφὶν καὶ
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, καὶ νῦν γνῶτε ὅ τι ποιήσετε.
15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον
τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου εἰς τὸν οἶκον Μιχαία,
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην. 16 Καὶ οἱ
ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς
παρατάξεως αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης,
οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν. 17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε
ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν,
18 Καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ
ἱερεὺς ἑστώς· καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ
Ἐφὼδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτόν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεύς Τί ὑμεῖς ποιεῖτε; 19 Καὶ
εἶπαν αὐτῷ Κώφευσον, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ
τὸ στόμα σου, καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν καὶ γένου
ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα· μὴ ἀγαθὸν εἶναί
σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἑνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα
φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραήλ; 20 Καὶ
ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ
Ἐφὼδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ
χωνευτόν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. 21 Καὶ
ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα
καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν.
22 Αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία, καὶ
ἰδοὺ Μιχαίας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς
μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο
τοὺς υἱοὺς Δάν. 23 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ
Δὰν τὸ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ
Τί ἐστί σοι ὅτι ἐβόησας; 24 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ὅτι
τὸ γλυπτόν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα,
καὶ ἐπορεύθητε· καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε
πρὸς μέ Τί κράζεις; 25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ
υἱοὶ Δὰν Μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ' ἡμῶν,
μή ποτε συναντήσωσιν ὑμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ,
καὶ προσθήσουσι ψυχὴν σοῦ καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ
οἴκου σου. 26 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν εἰς
ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἶδε Μιχαίας ὅτι δυνατώτεροί
εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δὰν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαίας
καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαισὰ
ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι·
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ
τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί. 28 Καὶ οὐκ ἦν
ὁ ῥυόμενος, ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδωνίων,
καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου,
καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ῥαάβ· καὶ
ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ,

13 Inde transierunt in montem Ephraim.
Cumque venissent ad domum Michæ, 14 Dixe-
runt quinque viri, qui prius missi fuerant ad
considerandam terram Lais, ceteris fratribus
suis: Nostis quod in domibus istis sit ephod,
et theraphim, et sculptile, atque conflatile:
videte quid vobis placeat. 15 Et cum paululum
declinassent, ingressi sunt domum adolescentis
Levitæ, qui erat in domo Michæ: salutave-
runtque eum verbis pacificis. 16 Sexcenti
autem viri ita ut erant armati, stabant ante
ostium. 17 At illi qui ingressi fuerant domum
juvenis, sculptile, et ephod, et theraphim,
atque conflatile tollere nitebantur, et sacerdos
stabat ante ostium, sexcentis viris fortissimis
haud procul expectantibus. 18 Tulerunt igitur
qui intraverant, sculptile, ephod, et idola,
atque conflatile. Quibus dixit sacerdos: Quid
facitis? 19 Cui responderunt: Tace, et pone
digitum super os tuum: venique nobiscum,
ut habeamus te patrem, ac sacerdotem. Quid
tibi melius est, ut sis sacerdos in domo unius
viri, an in una tribu et familia in Israel?
20 Quod cum audisset, acquievit sermonibus
eorum, et tulit ephod, et idola, ac sculptile, et
profectus est cum eis. 21 Qui cum pergerent,
et ante se ire fecissent parvulos ac jumenta,
et omne quod erat pretiosum, 22 Et jam a
domo Michæ essent procul, viri qui habitabant
in ædibus Michæ conclamantes secuti sunt,
23 Et post tergum clamare cœperunt. Qui
cum respexissent, dixerunt ad Micham: Quid
tibi vis? cur clamas? 24 Qui respondit:
Deos meos, quos mihi feci, tulistis, et sacerdo-
tem, et omnia quæ habeo, et dicitis: Quid
tibi est? 25 Dixeruntque ei filii Dan: Cave
ne ultra loquaris ad nos, et veniant ad te viri
animo concitati, et ipse cum omni domo tua
pereas. 26 Et sic cœpto itinere perrexerunt.
Videns autem Michas, quod fortiores se essent,
reversus est in domum suam. 27 Sexcenti
autem viri tulerunt sacerdotem, et quæ supra
diximus: veneruntque in Lais ad populum
quiescentem atque securum, et percusserunt
eos in ore gladii: urbemque incendio tradide-
runt, 28 Nullo penitus ferente præsidium, eo
quod procul habitarent a Sidone, et cum nullo
hominum haberent quidquam societatis ac ne-
gotii. Erat autem civitas sita in regione Rohob:
quam rursum exstruentes habitaverunt in ea,

29 וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם
אֲשֶׁר יוּלַּד לְיִשְׂרָאֵל וְאוּלָם לַיִשׁ שֵׁם־הָעִיר
לָרִאשֹׁנָה׃ 30 וַיָּקִימוּ לָהֶם בְּנֵי־דָן אֶת־
הַפָּסֶל וִיהוֹנָתָן בֶּן־גֵּרְשֹׁם בֶּן־מְנַשֶּׁה הוּא
וּבָנָיו הָיוּ כֹהֲנִים לְשֵׁבֶט הַדָּנִי עַד־יוֹם
גְּלוֹת הָאָרֶץ׃ 31 וַיָּשִׂימוּ לָהֶם אֶת־פֶּסֶל
מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל־יְמֵי הֱיוֹת בֵּית־
הָאֱלֹהִים בְּשִׁלֹה׃

פרשה יט׃

1 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וּמֶלֶךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל
וַיְהִי ׀ אִישׁ לֵוִי גָּר בְּיַרְכְּתֵי הַר־אֶפְרַיִם
וַיִּקַּח־לוֹ אִשָּׁה פִילֶגֶשׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה׃
2 וַתִּזְנֶה עָלָיו פִּילַגְשׁוֹ וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ אֶל־
בֵּית אָבִיהָ אֶל־בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַתְּהִי־
שָׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ 3 וַיָּקָם אִישָׁהּ
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ לְדַבֵּר עַל־לִבָּהּ לַהֲשִׁיבוֹ
וְנַעֲרוֹ עִמּוֹ וְצֶמֶד חֲמֹרִים וַתְּבִיאֵהוּ בֵּית
אָבִיהָ וַיִּרְאֵהוּ אֲבִי הַנַּעֲרָה וַיִּשְׂמַח לִקְרָאתוֹ׃
4 וַיֶּחֱזַק־בּוֹ חֹתְנוֹ אֲבִי הַנַּעֲרָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיָּלִינוּ שָׁם׃
5 וַיְהִי בַּיּוֹם הָרְבִיעִי וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיָּקָם
לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־חֲתָנוֹ
סְעָד לִבְּךָ פַּת־לֶחֶם וְאַחַר תֵּלֵכוּ׃
6 וַיֵּשְׁבוּ וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ
וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־הָאִישׁ הוֹאֶל־נָא
וְלִין וְיִטַב לִבֶּךָ׃ 7 וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת
וַיִּפְצַר־בּוֹ חֹתְנוֹ וַיָּשָׁב וַיָּלֶן שָׁם׃ 8 וַיַּשְׁכֵּם
בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר ׀ אֲבִי
הַנַּעֲרָה סְעָד־נָא לְבָבְךָ וְהִתְמַהְמְהוּ עַד־
נְטוֹת הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם׃ 9 וַיָּקָם
הָאִישׁ לָלֶכֶת הוּא וּפִילַגְשׁוֹ וְנַעֲרוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ חֹתְנוֹ אֲבִי הַנַּעֲרָה הִנֵּה־נָא
רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב לִינוּ־נָא הִנֵּה חֲנוֹת
הַיּוֹם לִין פֹּה וְיִיטַב לְבָבֶךָ וְהִשְׁכַּמְתֶּם
מָחָר לְדַרְכְּכֶם וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶךָ׃ 10 וְלֹא־
אָבָה הָאִישׁ לָלוּן וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא
עַד־נֹכַח יְבוּס הִיא יְרוּשָׁלִָם וְעִמּוֹ
צֶמֶד חֲמוֹרִים חֲבוּשִׁים וּפִילַגְשׁוֹ עִמּוֹ׃
11 הֵם עִם־יְבוּס וְהַיּוֹם רַד מְאֹד וַיֹּאמֶר
הַנַּעַר אֶל־אֲדֹנָיו לְכָה־נָּא וְנָסוּרָה אֶל־עִיר־
הַיְבוּסִי הַזֹּאת וְנָלִין בָּהּ׃ 12 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲדֹנָיו לֹא נָסוּר אֶל־עִיר נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּה וְעָבַרְנוּ עַד־גִּבְעָה׃

29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, ἐν
ὀνόματι Δὰν πατρὸς αὐτῶν ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραήλ·
καὶ ἦν Οὐλαμαῒς ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον.
30 Καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δὰν τὸ γλυπτόν·
καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Γηρσὼν υἱὸς Μανασσῆ αὐτὸς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δὰν ἕως
ἡμέρας τῆς ἀποικίας τῆς γῆς. 31 Καὶ ἔθηκαν
ἑαυτοῖς τὸ γλυπτὸν ὃ ἐποίησε Μιχαίας πάσας
τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν Σηλώμ·
καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν
βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς
ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν
ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα. 2 Καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ
παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον
πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἡμέρας μηνῶν τεσσάρων. 3 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ
καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ· καὶ
νεανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων· ἡ δὲ
εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς· καὶ
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ηὐφράνθη
εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. 4 Καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὁ
γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἐκάθισε
μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον,
καὶ ηὐλίσθησαν ἐκεῖ. 5 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τετάρτῃ καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωὶ καὶ ἀνέστη τοῦ
πορευθῆναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς
τὸν νυμφίον αὐτοῦ Στήρισον τὴν καρδίαν σου
ψωμῷ ἄρτου, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε. 6 Καὶ
ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον·
καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα
Ἄγε δὴ αὐλίσθητι, καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου.
7 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι αὐτός· καὶ
ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε καὶ
ηὐλίσθη ἐκεῖ. 8 Καὶ ὤρθρισε τὸ πρωὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πέμπτῃ τοῦ πορευθῆναι, καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς
νεάνιδος Στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου, καὶ
στράτευσον ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν· καὶ ἔφαγον
οἱ δύο. 9 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι
αὐτὸς καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς
νεάνιδος Ἰδοὺ δὴ ἠσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν
ἑσπέραν· αὐλίσθητι ὧδε καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ
καρδία σου, καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ
πορεύσῃ εἰς τὸ σκήνωμά σου. 10 Καὶ οὐκ εὐδόκησεν
ὁ ἀνὴρ αὐλισθῆναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε, καὶ
ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰεβούς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ·
καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ἦλθοσαν
ἕως Ἰεβούς· καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα,
καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ
Δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσὶ
ταύτην καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ. 12 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ Οὐκ ἐκκλινοῦμεν
εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραὴλ ὧδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.

29 Vocato nomine civitatis Dan, juxta vocabulum patris sui, quem genuerat Israel,
quæ prius Lais dicebatur. 30 Posueruntque
sibi sculptile, et Jonathan filium Gersam filii Moysi, ac filios ejus sacerdotes in tribu Dan,
usque ad diem captivitatis suæ. 31 Mansitque
apud eos idolum Michæ omni tempore, quo fuit domus Dei in Silo. In diebus illis non erat rex in Israel.

CAPUT XIX.

1 Fuit quidam vir Levites habitans in latere montis Ephraim, qui accepit uxorem de
Bethlehem Juda: 2 Quæ reliquit eum, et reversa est in domum patris sui in Bethlehem, mansitque apud eum quatuor mensibus.
3 Secutusque est eam vir suus, volens reconciliari ei, atque blandiri, et secum reducere, habens in comitatu puerum et duos asinos: quæ suscepit eum, et introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset socer ejus, cumque vidisset, occurrit ei lætus,
4 Et
amplexatus est hominem. Mansitque gener in domo soceri tribus diebus, comedens cum eo et bibens familiariter.
5 Die autem quarto
de nocte consurgens, proficisci voluit; quem tenuit socer, et ait ad eum: Gusta prius pauxillum panis, et conforta stomachum, et sic proficisceris.
6 Sederuntque simul, ac
comederunt et biberunt. Dixitque pater puellæ ad generum suum: Quæso te ut hodie hic maneas, pariterque lætemur.
7 At ille con-
surgens, cœpit velle proficisci. Et nihilominus obnixe eum socer tenuit, et apud se fecit manere.
8 Mane autem facto, parabat Levites
iter. Cui socer rursum: Oro te, inquit, ut paululum cibi capias, et assumptis viribus, donec increscat dies, postea proficiscaris. Comederunt ergo simul.
9 Surrexitque adolescens,
ut pergeret cum uxore sua et puero. Cui rursum locutus est socer: Considera quod dies ad occasum declivior sit, et propinquat ad vesperum: mane apud me etiam hodie, et duc lætum diem, et cras proficisceris ut vadas in domum tuam.
10 Noluit gener acquiescere
sermonibus ejus: sed statim perrexit, et venit contra Jebus, quæ altero nomine vocatur Jerusalem, ducens secum duos asinos onustos, et concubinam.
11 Jamque erant juxta
Jebus, et dies mutabatur in noctem: dixitque puer ad dominum suum: Veni, obsecro, declinemus ad urbem Jebusæorum, et maneamus in ea.
12 Cui respondit dominus: Non
ingrediar oppidum gentis alienæ, quæ non est de filiis Israel, sed transibo usque Gabaa:

13 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ לְךָ וְנִקְרְבָה בְּאַחַד
הַמְּקֹמוֹת וְלַנּוּ בַגִּבְעָה אוֹ בָרָמָה׃
14 וַיַּעַבְרוּ וַיֵּלֵכוּ וַתָּבֹא לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ אֵצֶל
הַגִּבְעָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן׃ 15 וַיָּסֻרוּ שָׁם
לָבוֹא לָלוּן בַּגִּבְעָה וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בִּרְחֹב
הָעִיר וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתָם הַבַּיְתָה
לָלוּן׃ 16 וְהִנֵּה ׀ אִישׁ זָקֵן בָּא מִן־מַעֲשֵׂהוּ
מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וְהָאִישׁ מֵהַר אֶפְרַיִם
וְהוּא־גָר בַּגִּבְעָה וְאַנְשֵׁי הַמָּקוֹם בְּנֵי
יְמִינִי׃ 17 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הָאִישׁ
הָאֹרֵחַ בִּרְחוֹב הָעִיר וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן
אָנָה תֵלֵךְ וּמֵאַיִן תָּבוֹא׃ 18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
עֹבְרִים אֲנַחְנוּ מִבֵּית־לֶחֶם יְהוּדָה עַד־
יַרְכְּתֵי הַר־אֶפְרַיִם מִשָּׁם אָנֹכִי וָאֵלֵךְ
עַד־בֵּית־לֶחֶם יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יְהוָה אֲנִי
הֹלֵךְ וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתִי הַבָּיְתָה׃
19 וְגַם־תֶּבֶן גַּם־מִסְפּוֹא יֵשׁ לַחֲמוֹרֵינוּ וְגַם
לֶחֶם וָיַיִן יֶשׁ־לִי וְלַאֲמָתֶךָ וְלַנַּעַר עִם־
עֲבָדֶיךָ אֵין מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר׃ 20 וַיֹּאמֶר
הָאִישׁ הַזָּקֵן שָׁלוֹם לָךְ רַק כָּל־מַחְסוֹרְךָ
עָלָי רַק בָּרְחוֹב אַל־תָּלַן׃ 21 וַיְבִיאֵהוּ
לְבֵיתוֹ וַיָּבָול לַחֲמוֹרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ 22 הֵמָּה מֵיטִיבִים אֶת־
לִבָּם וְהִנֵּה אַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי בְנֵי־בְלִיַּעַל
נָסַבּוּ אֶת־הַבַּיִת מִתְדַּפְּקִים עַל־הַדָּלֶת
וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאִישׁ בַּעַל הַבַּיִת הַזָּקֵן
לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא אֶל־
בֵּיתְךָ וְנֵדָעֶנּוּ׃ 23 וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ
בַּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־אַחַי
אַל־תָּרֵעוּ נָא אַחֲרֵי אֲשֶׁר־בָּא הָאִישׁ
הַזֶּה אֶל־בֵּיתִי אַל־תַּעֲשׂוּ אֶת־הַנְּבָלָה
הַזֹּאת׃ 24 הִנֵּה בִתִּי הַבְּתוּלָה וּפִילַגְשֵׁהוּ
אוֹצִיאָה־נָּא אוֹתָם וְעַנּוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם
הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלָאִישׁ הַזֶּה לֹא
תַעֲשׂוּ דְּבַר הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ 25 וְלֹא־אָבוּ
הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ לוֹ וַיַּחֲזֵק הָאִישׁ בְּפִילַגְשׁוֹ
וַיֹּצֵא אֲלֵיהֶם הַחוּץ וַיֵּדְעוּ אוֹתָהּ
וַיִּתְעַלְּלוּ־בָהּ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר
וַיְשַׁלְּחוּהָ בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ 26 וַתָּבֹא
הָאִשָּׁה לִפְנוֹת הַבֹּקֶר וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית־
הָאִישׁ אֲשֶׁר־אֲדוֹנֶיהָ שָּׁם עַד־הָאוֹר׃ 27 וַיָּקָם
אֲדֹנֶיהָ בַּבֹּקֶר וַיִּפְתַּח דַּלְתוֹת הַבַּיִת
וַיֵּצֵא לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִילַגְשׁוֹ
נֹפֶלֶת פֶּתַח הַבַּיִת וְיָדֶיהָ עַל־הַסַּף׃

13 Καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ Δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν
ἑνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαὰ ἢ ἐν
Ῥαμά. 14 Καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ
ἔδυ αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμενα τῆς Γαβαά, ἥ ἐστιν ἐν
τῷ Βενιαμίν. 15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν
αὐλισθῆναι ἐν Γαβαά· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκάθισαν ἐν
τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων
αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι. 16 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν
ἑσπέρᾳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραῒμ καὶ αὐτὸς
παρῴκει ἐν Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ
Βενιαμίν· 17 Καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶδε τὸν ὁδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς
πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης Ποῦ
πορεύῃ, καὶ πόθεν ἔρχῃ; 18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν
Παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως
μηρῶν ὄρους Ἐφραΐμ· ἐκεῖθεν ἐγώ εἰμι, καὶ
ἐπορεύθην ἕως Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν
μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με
εἰς τὴν οἰκίαν. 19 Καί γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά
ἐστι τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνός ἐστιν
ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν
παίδων σου· οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγ-
ματος. 20 Καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτης Εἰρήνη
σοι· πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐν τῇ
πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ. 21 Καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις·
καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔφαγον
καὶ ἔπιον. 22 Αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν
αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων
ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ
εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν
πρεσβύτην λέγοντες Ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. 23 Καὶ
ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ
εἶπε Μή, ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ
εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ
ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην. 24 Ἴδε ἡ
θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ·
ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς καὶ ποιήσατε
αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἀνδρὶ
τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.
25 Καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι
αὐτοῦ· καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς
αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω· καὶ
ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν
νύκτα ἕως τὸ πρωί, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς
ἀνέβη τὸ πρωί. 26 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν
ὄρθρον, καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου
οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνήρ, ἕως οὗ διέφαυσεν.
27 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξε
τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευ-
θῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας
τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

13 Et cum illuc pervenero, manebimus in ea,
aut certe in urbe Rama. 14 Transierunt ergo
Jebus, et cœptum carpebant iter, occubuitque
eis sol juxta Gabaa, quæ est in tribu Benjamin:
15 Diverteruntque ad eam, ut manerent ibi.
Quo cum intrassent, sedebant in platea
civitatis, et nullus eos recipere voluit hospitio.
16 Et ecce, apparuit homo senex, revertens
de agro et de opere suo vesperi, qui et ipse de
monte erat Ephraim, et peregrinus habitabat
in Gabaa; homines autem regionis illius erant
filii Jemini. 17 Elevatisque oculis, vidit senex
sedentem hominem cum sarcinulis suis in
platea civitatis: et dixit ad eum: Unde venis?
et quo vadis? 18 Qui respondit ei: Profecti
sumus de Bethlehem Juda, et pergimus ad
locum nostrum, qui est in latere montis
Ephraim, unde ieramus in Bethlehem: et
nunc vadimus ad domum Dei, nullusque sub
tectum suum nos vult recipere, 19 Habentes
paleas et fœnum in asinorum pabulum, et
panem ac vinum in meos et ancillæ tuæ usus, et
pueri qui mecum est: nulla re indigemus nisi
hospitio. 20 Cui respondit senex: Pax tecum
sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt:
tantum, quæso, ne in platea maneas. 21 Intro-
duxitque eum in domum suam, et pabulum
asinis præbuit: ac postquam laverunt pedes
suos, recepit eos in convivium. 22 Illis
epulantibus, et post laborem itineris, cibo
et potu reficientibus corpora, venerunt viri
civitatis illius, filii Belial (id est, absque jugo),
et circumdantes domum senis, fores pulsare
cœperunt, clamantes ad dominum domus,
atque dicentes: Educ virum qui ingressus est
domum tuam, ut abutamur eo. 23 Egressus-
que est ad eos senex, et ait: Nolite fratres,
nolite facere malum hoc, quia ingressus est
homo hospitium meum: et cessate ab hac
stultitia. 24 Habeo filiam virginem, et hic
homo habet concubinam, educam eas ad vos, ut
humilietis eas, et vestram libidinem complea-
tis: tantum, obsecro, ne scelus hoc contra
naturam operemini in virum. 25 Nolebant
acquiescere sermonibus illius; quod cernens
homo, eduxit ad eos concubinam suam, et eis
tradidit illudendam: qua cum tota nocte abusi
essent, dimiserunt eam mane. 26 At mulier, re-
cedentibus tenebris, venit ad ostium domus, ubi
manebat dominus suus, et ibi corruit. 27 Mane
facto, surrexit homo, et aperuit ostium, ut
cœptam expleret viam: et ecce concubina ejus
jacebat ante ostium, sparsis in limine manibus.

28 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וְנֵלֵכָה וְאֵין עֹנֶה
וַיִּקָּחֶהָ עַל־הַחֲמוֹר וַיָּקָם הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ
לִמְקֹמוֹ׃ 29 וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת־
הַמַּאֲכֶלֶת וַיַּחֲזֵק בְּפִילַגְשׁוֹ וַיְנַתְּחֶהָ לַעֲצָמֶיהָ
לִשְׁנֵים עָשָׂר נְתָחִים וַיְשַׁלְּחֶהָ בְּכֹל גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל׃ 30 וְהָיָה כָל־הָרֹאֶה וְאָמַר לֹא־
נִהְיְתָה וְלֹא־נִרְאֲתָה כָּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה
שִׂימוּ־לָכֶם עָלֶיהָ עֻצוּ וְדַבֵּרוּ׃

פרשה כ׃

1 וַיֵּצְאוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה
כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע וְאֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה׃ 2 וַיִּתְיַצְּבוּ
פִּנּוֹת כָּל־הָעָם כֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְהַל
עַם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
רַגְלִי שֹׁלֵף חָרֶב׃ 3 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי
בִנְיָמִן כִּי־עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ אֵיכָה נִהְיְתָה הָרָעָה
הַזֹּאת׃ 4 וַיַּעַן הָאִישׁ הַלֵּוִי אִישׁ הָאִשָּׁה
הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמַר הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן
בָּאתִי אֲנִי וּפִילַגְשִׁי לָלוּן׃ 5 וַיָּקֻמוּ עָלַי
בַּעֲלֵי הַגִּבְעָה וַיָּסֹבּוּ עָלַי אֶת־הַבַּיִת
לָיְלָה אוֹתִי דִּמּוּ לַהֲרֹג וְאֶת־פִּילַגְשִׁי עִנּוּ
וַתָּמֹת׃ 6 וָאֹחֵז בְּפִילַגְשִׁי וָאֲנַתְּחֶהָ וָאֲשַׁלְּחֶהָ
בְּכָל־שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זִמָּה
וּנְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 7 הִנֵּה כֻלְּכֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר וְעֵצָה הֲלֹם׃
8 וַיָּקָם כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר לֹא
נֵלֵךְ אִישׁ לְאָהֳלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ׃
9 וְעַתָּה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגִּבְעָה
עָלֶיהָ בְּגוֹרָל׃ 10 וְלָקַחְנוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
לַמֵּאָה לְכֹל ׀ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לָאֶלֶף
וְאֶלֶף לָרְבָבָה לָקַחַת צֵדָה לָעָם לַעֲשׂוֹת
לְבוֹאָם לְגֶבַע בִּנְיָמִן כְּכָל־הַנְּבָלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיֵּאָסֵף כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים׃
12 וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים בְּכָל־
שִׁבְטֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר מָה הָרָעָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר נִהְיְתָה בָּכֶם׃ 13 וְעַתָּה תְּנוּ אֶת־
הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וּנְמִיתֵם
וּנְבַעֲרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ
בִּנְיָמִן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אֲחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν.
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά· καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ. 29 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησε
τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς
δώδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ
Ἰσραήλ. 30 Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν
Οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἑώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης ὡς αὐτή· θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ'
αὐτὴν καὶ λαλήσατε.

ΚΕΦ. κ′.

1 ΚΑΙ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ
ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δὰν
καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ γῆ τοῦ Γαλαὰδ, πρὸς
Κύριον εἰς Μασσηφά. 2 Καὶ ἐστάθησαν κατὰ
πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ
ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσιαι
χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἕλκοντες ῥομφαίαν. 3 Καὶ
ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά· καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ Λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη;
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης, ὁ ἀνὴρ τῆς
γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν Εἰς Γαβαὰ
τῆς Βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακή μου τοῦ
αὐλισθῆναι. 5 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες
τῆς Γαβαὰ καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν
νυκτός, ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακήν
μου ἐταπείνωσαν, καὶ ἀπέθανε. 6 Καὶ ἐκράτησα
τὴν παλλακήν μου καὶ ἐμέλισα αὐτήν, καὶ ἐξα-
πέστειλα ἐν παντὶ ὁρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραήλ,
ὅτι ἐποίησαν ζέμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραήλ.
7 Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ δότε ἑαυτοῖς
λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ. 8 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ
λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς λέγοντες Οὐκ ἀπελευσόμεθα
ἀνὴρ εἰς σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν
ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 9 Καὶ νῦν τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαά, ἀναβησόμεθα ἐπ'
αὐτὴν ἐν κλήρῳ. 10 Πλὴν ληψόμεθα δέκα ἄνδρας
τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλὰς Ἰσραήλ, καὶ ἑκατὸν
τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν
ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαὰ
Βενιαμίν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα
ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραήλ. 11 Καὶ συνήχθη πᾶς
ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς, 12 Καὶ
ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ
φυλῇ Βενιαμὶν λέγοντες Τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ
γενομένη ἐν ὑμῖν; 13 Καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας
υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαά, καὶ θανατώσομεν
αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραήλ·
καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκοῦσαι
τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

28 Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur:
Surge, et ambulemus. Qua nihil respondente,
intelligens quod erat mortua, tulit eam, et
imposuit asino, reversusque est in domum
suam. 29 Quam cum esset ingressus, arripuit
gladium, et cadaver uxoris cum ossibus suis
in duodecim partes ac frusta concidens, misit
in omnes terminos Israel. 30 Quod cum
vidissent singuli, conclamabant: Nunquam
res talis facta est in Israel, ex eo die quo
ascenderunt patres nostri de Ægypto, usque
in præsens tempus: ferte sententiam, et in
commune decernite quid facto opus sit.

CAPUT XX.

1 Egressi itaque sunt omnes filii Israel, et
pariter congregati, quasi vir unus, de Dan
usque Bersabee, et terra Galaad, ad Dominum
in Maspha: 2 Omnesque anguli populorum,
et cunctæ tribus Israel in ecclesiam populi Dei
convenerunt, quadringenta millia peditum
pugnatorum. 3 (Nec latuit filios Benjamin,
quod ascendissent filii Israel in Maspha).
Interrogatusque Levita, maritus mulieris inter-
fectæ, quomodo tantum scelus perpetratum
esset, 4 Respondit: Veni in Gabaa Benjamin
cum uxore mea, illucque diverti: 5 Et ecce
homines civitatis illius circumdederunt nocte
domum, in qua manebam, volentes me
occidere, et uxorem meam incredibili furore
libidinis vexantes, denique mortua est. 6 Quam
arreptam, in frusta concidi, misique partes in
omnes terminos possessionis vestræ: quia
nunquam tantum nefas, et tam grande pia-
culum factum est in Israel. 7 Adestis omnes
filii Israel, decernite quid facere debeatis.
8 Stansque omnis populus, quasi unius hominis
sermone respondit: Non recedemus in taber-
nacula nostra, nec suam quisquam intrabit
domum: 9 Sed hoc contra Gabaa in commune
faciamus. 10 Decem viri eligantur e centum
ex omnibus tribubus Israel, et centum de mille,
et mille de decem millibus, ut comportent
exercitui cibaria, et possimus pugnare contra
Gabaa Benjamin, et reddere ei pro scelere, quod
meretur. 11 Convenitque universus Israel ad
civitatem, quasi homo unus, eadem mente,
unoque consilio. 12 Et miserunt nuntios ad
omnem tribum Benjamin, qui dicerent: Cur
tantum nefas in vobis repertum est? 13 Tra-
dite homines de Gabaa, qui hoc flagitium
perpetrarunt, ut moriantur et auferatur
malum de Israel. Qui noluerunt fratrum
suorum filiorum Israel audire mandatum:

14 וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי־בִנְיָמִן מִן־הֶעָרִים
הַגִּבְעָתָה לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
15 וַיִּתְפָּקְדוּ בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא מֵהֶעָרִים
עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב
לְבַד מִיֹּשְׁבֵי הַגִּבְעָה הִתְפָּקְדוּ שְׁבַע
מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר׃ 16 מִכֹּל ׀ הָעָם הַזֶּה
שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר אִטֵּר יַד־יְמִינוֹ
כָּל־זֶה קֹלֵעַ בָּאֶבֶן אֶל־הַשַּׂעֲרָה וְלֹא
יַחֲטִא׃ 17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִתְפָּקְדוּ
לְבַד מִבִּנְיָמִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
שֹׁלֵף חָרֶב כָּל־זֶה אִישׁ מִלְחָמָה׃ 18 וַיָּקֻמוּ
וַיַּעֲלוּ בֵית־אֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בֵאלֹהִים וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ בַתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה
עִם־בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה
בַתְּחִלָּה׃ 19 וַיָּקוּמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר
וַיַּחֲנוּ עַל־הַגִּבְעָה׃ 20 וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל
לַמִּלְחָמָה עִם־בִּנְיָמִן וַיַּעַרְכוּ אִתָּם אִישׁ־
יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל־הַגִּבְעָה׃ 21 וַיֵּצְאוּ
בְנֵי־בִנְיָמִן מִן־הַגִּבְעָה וַיַּשְׁחִיתוּ בְיִשְׂרָאֵל
בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ
אָרְצָה׃ 22 וַיִּתְחַזֵּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּסִפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָרְכוּ
שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן׃ 23 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְכּוּ לִפְנֵי־יְהוָה עַד־הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בַיהוָה
לֵאמֹר הַאוֹסִיף לָגֶשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם־
בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ
אֵלָיו׃ 24 וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי
בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי׃ 25 וַיֵּצֵא בִנְיָמִן ׀ לִקְרָאתָם
מִן־הַגִּבְעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּשְׁחִיתוּ בִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנַת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אַרְצָה
כָּל־אֵלֶּה שֹׁלְפֵי חָרֶב׃ 26 וַיַּעֲלוּ כָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵית־אֵל וַיִּבְכּוּ
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוּמוּ בַיּוֹם־הַהוּא
עַד־הָעָרֶב וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי
יְהוָה׃ 27 וַיִּשְׁאֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה וְשָׁם
אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם׃
28 וּפִינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן עֹמֵד ׀ לְפָנָיו
בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאוֹסִף עוֹד לָצֵאת
לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בִנְיָמִן אָחִי אִם־אֶחְדָּל
וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִּי מָחָר אֶתְּנֶנּוּ בְיָדֶךָ׃
29 וַיָּשֶׂם יִשְׂרָאֵל אֹרְבִים אֶל־הַגִּבְעָה סָבִיב׃
30 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעַרְכוּ אֶל־הַגִּבְעָה כְּפַעַם בְּפָעַם׃

14 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῶν
πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν
πρὸς υἱοὺς Ἰσραήλ. 15 Καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ
υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων
εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἕλκων ῥομφαίαν, ἐκτὸς
τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαά, οἳ ἐπεσκέπησαν ἑπτα-
κόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοί. 16 Ἐκ παντὸς λαοῦ
ἀμφοτεροδέξιοι· πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν
λίθοις πρὸς τρίχα καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες.
17 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ
Βενιαμὶν τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων
ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως. 18 Καὶ
ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ καὶ ἠρώτησαν
ἐν τῷ θεῷ, καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Τίς
ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς
υἱοὺς Βενιαμίν; καὶ εἶπε Κύριος Ἰούδας ἐν ἀρχῇ
ἀναβήσεται ἀφηγούμενος. 19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρωὶ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαά.
20 Καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν
πρὸς Βενιαμὶν καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαά.
21 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῆς Γαβαά,
καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.
22 Καὶ ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσραήλ, καὶ προσέθηκαν
συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ. 23 Καὶ ἀνέβησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ἕως
ἑσπέρας, καὶ ἠρώτησαν ἐν Κυρίῳ λέγοντες Εἰ
προσθῶμεν ἐγγίσαι εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς
Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος Ἀνάβητε
πρὸς αὐτούς. 24 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.
25 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευ-
τέρᾳ, καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτι ὀκτω-
καίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν· πάντες
οὗτοι ἕλκοντες ῥομφαίαν. 26 Καὶ ἀνέβησαν πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἦλθον εἰς
Βαιθήλ, καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως
ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας
ἐνώπιον Κυρίου· 27 Ὅτι ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, 28 Καὶ
Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς
ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ
ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ λέγοντες
Εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς
υἱοὺς Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος
Ἀνάβητε, αὔριον δώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ὑμῶν·
29 Καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔνεδρα τῇ Γαβαὰ
κύκλῳ. 30 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ
συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ.

14 Sed ex cunctis urbibus, quæ sortis suæ
erant, convenerunt in Gabaa, ut illis ferrent
auxilium, et contra universum populum, Israel
dimicarent. 15 Inventique sunt viginti quin-
que millia de Benjamin educentium gladium,
præter habitatores Gabaa, 16 Qui septingenti
erant viri fortissimi, ita sinistra ut dextra
prœliantes: et sic fundis lapides ad certum
jacientes, ut capillum quoque possent percu-
tere, et nequaquam in alteram partem ictus
lapidis deferretur. 17 Virorum quoque Israel,
absque filiis Benjamin, inventa sunt quadrin-
genta millia educentium gladios, et paratorum
ad pugnam. 18 Qui surgentes venerunt in
domum Dei, hoc est in Silo: consulueruntque
Deum, atque dixerunt: Quis erit in exercitu
nostro princeps certaminis contra filios
Benjamin? Quibus respondit Dominus: Judas
sit dux vester. 19 Statimque filii Israel
surgentes mane, castrametati sunt juxta
Gabaa; 20 Et inde procedentes ad pugnam
contra Benjamin, urbem oppugnare cœperunt.
21 Egressique filii Benjamin de Gabaa, occide-
runt de filiis Israel die illo viginti duo millia
virorum. 22 Rursum filii Israel et fortitudine
et numero confidentes, in eodom loco, in quo
prius certaverant, aciem direxerunt: 23 Ita
tamen ut prius ascenderent et flerent coram
Domino usque ad noctem: consulerentque
eum, et dicerent: Debeo ultra procedere ad
dimicandum contra filios Benjamin fratres
meos, an non? Quibus ille respondit: Ascen-
dite ad eos, et inite certamen. 24 Cumque
filii Israel altera die contra filios Benjamin ad
prælium processissent, 25 Eruperunt filii
Benjamin de portis Gabaa: et occurrentes eis,
tanta in illos cæde bacchati sunt, ut decem et
octo millia virorum educentium gladium
prosternerent. 26 Quamobrem omnes filii
Israel venerunt in domum Dei, et sedentes
flebant coram Domino: jejunaveruntque die
illo usque ad vesperam, et obtulerunt ei
holocausta, atque pacificas victimas, 27 Et
super statu suo interrogaverunt. Eo tempore
ibi erat arca fœderis Dei, 28 Et Phinees filius
Eleazari filii Aaron præpositus domus. Con-
suluerunt igitur Dominum, atque dixerunt:
Exire ultra debemus ad pugnam contra filios
Benjamin fratres nostros, an quiescere? Qui-
bus ait Dominus: Ascendite, cras enim tradam
eos in manus vestras. 29 Posueruntque
filii Israel insidias per circuitum urbi
Gabaa: 30 Et tertia vice, sicut semel et bis
contra Benjamin exercitum produxerunt.

31 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן לִקְרַאת הָעָם הָנְתְּקוּ
מִן־הָעִיר וַיָּחֵלּוּ לְהַכּוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים
כְּפַעַם ׀ בְּפַעַם בַּמְסִלּוֹת אֲשֶׁר אַחַת עֹלָה
בֵית־אֵל וְאַחַת גִּבְעָתָה בַּשָּׂדֶה כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃ 32 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי בִנְיָמִן
נִגָּפִים הֵם לְפָנֵינוּ כְּבָרִאשֹׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אָמְרוּ נָנוּסָה וּנְתַקְּנֻהוּ מִן־הָעִיר אֶל־
הַמְסִלּוֹת׃ 33 וְכֹל ׀ אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ
מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעַרְכוּ בְּבַעַל תָּמָר וְאֹרֵב יִשְׂרָאֵל
מֵגִיחַ מִמְּקֹמוֹ מִמַּעֲרֵה־גָבַע׃ 34 וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד
לַגִּבְעָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל־
יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כָּבֵדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ
כִּי־נֹגַעַת עֲלֵיהֶם הָרָעָה׃ 35 וַיִּגֹּף
יְהוָה ׀ אֶת־בִּנְיָמִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִיתוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שֹׁלֵף
חָרֶב׃ 36 וַיִּרְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן כִּי נִגָּפוּ וַיִּתְּנוּ
אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מָקוֹם לְבִנְיָמִן כִּי בָטְחוּ
אֶל־הָאֹרֵב אֲשֶׁר שָׂמוּ עַל־הַגִּבְעָה׃ 37 וְהָאֹרֵב
הֵחִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגִּבְעָה וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֵב
וַיַּךְ אֶת־כָּל־הָעִיר לְפִי־חָרֶב׃ 38 וְהַמּוֹעֵד
הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־הָאֹרֵב הֶרֶב
לְהַעֲלוֹתָם מַשְׂאַת הֶעָשָׁן מִן־הָעִיר׃
39 וַיַּהֲפֹךְ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבִנְיָמִן
הֵחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל
כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נִגּוֹף נִגָּף הוּא
לְפָנֵינוּ כַּמִּלְחָמָה הָרִאשֹׁנָה׃ 40 וְהַמַּשְׂאֵת
הֵחֵלָּה לַעֲלוֹת מִן־הָעִיר עַמּוּד עָשָׁן וַיִּפֶן
בִּנְיָמִן אַחֲרָיו וְהִנֵּה עָלָה כְלִיל־הָעִיר
הַשָּׁמָיְמָה׃ 41 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הָפַךְ וַיִּבָּהֵל
אִישׁ בִּנְיָמִן כִּי רָאָה כִּי־נָגְעָה עָלָיו הָרָעָה׃
42 וַיִּפְנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דֶּרֶךְ
הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה הִדְבִּיקָתְהוּ וַאֲשֶׁר
מֵהֶעָרִים מַשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ׃ 43 כִּתְּרוּ
אֶת־בִּנְיָמִן הִרְדִיפֻהוּ מְנוּחָה הִדְרִיכֻהוּ
עַד נֹכַח הַגִּבְעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ׃ 44 וַיִּפְּלוּ
מִבִּנְיָמִן שְׁמֹנָה־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אֶת־כָּל־
אֵלֶּה אַנְשֵׁי חָיִל׃ 45 וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה
אֶל־סֶלַע הָרִמּוֹן וַיְעֹלְלֻהוּ בַּמְסִלּוֹת חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ וַיַּדְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד־גִּדְעֹם וַיַּכּוּ
מִמֶּנּוּ אַלְפַּיִם אִישׁ׃ 46 וַיְהִי כָל־הַנֹּפְלִים
מִבִּנְיָמִן עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף
חֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי־חָיִל׃

31 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν
τοῦ λαοῦ καὶ ἐξεκενώθησαν ἐκ τῆς πόλεως,
καὶ ἤρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυμα-
τίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἥ ἐστι
μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθὴλ καὶ μία εἰς Γαβαὰ
ἐν ἀγρῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραήλ. 32 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν Πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς
τὸ πρῶτον· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν Φύγωμεν καὶ
ἐκκενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς·
καὶ ἐποίησαν οὕτω. 33 Καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ συνῆψαν ἐν Βαὰλ Θαμάρ·
καὶ τὸ ἔνεδρον Ἰσραὴλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ ἀπὸ Μαρααγαβέ. 34 Καὶ ἦλθον ἐξεναντίας
Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς
Ἰσραήλ· καὶ παράταξις βαρεῖα, καὶ αὐτοὶ οὐκ
ἔγνωσαν ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία. 35 Καὶ
ἐπάταξε Κύριος τὸν Βενιαμὶν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ,
καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν
ἄνδρας· πάντες οὗτοι εἷλκον ῥομφαίαν. 36 Καὶ
εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἐπλήγησαν· καὶ ἔδωκεν
ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἤλπισαν πρὸς
τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τῇ Γαβαά. 37 Καὶ ἐν τῷ
αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη· καὶ
ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαά, καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον,
καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας.
38 Καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ
ἐνέδρου τῆς μάχης, ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον
καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως. 39 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον τὴν Γαβαά,
καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει· καὶ Βενιαμὶν ἤρξατο
πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραὴλ ὡς
τριάκοντα ἄνδρας, ὅτι εἶπαν Πάλιν πτώσει πίπ-
τουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη.
40 Καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς
πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ· καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὶν
ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως
ἕως οὐρανοῦ. 41 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψε·
καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βενιαμὶν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήν-
τησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία. 42 Καὶ ἐπέβλεψαν
ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ
ἔφυγον· καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτούς, καὶ
οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ
αὐτῶν. 43 Καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμίν, καὶ
ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως
ἀπέναντι Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. 44 Καὶ
ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν,
οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως. 45 Καὶ ἐπέ-
βλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς
τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμών, καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ
αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας·
καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως
Γεδᾶν, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας.
46 Καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἀπὸ Βενια-
μὶν εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως.

31 Sed et filii Benjamin audacter eruperunt
de civitate, et fugientes adversarios longius
persecuti sunt, ita ut vulnerarent ex eis sicut
primo die et secundo, et cæderent per duas
semitas vertentes terga, quarum una ferebatur
in Bethel, et altera in Gabaa, atque proster-
nerent triginta circiter viros: 32 Putaverunt
enim solito eos more cedere. Qui fugam arte
simulantes, inierunt consilium ut abstraherent
eos de civitate, et quasi fugientes ad supradictas
semitas perducerent. 33 Omnes itaque filii
Israel surgentes de sedibus suis, tetenderunt
aciem in loco, qui vocatur Baalthamar. Insidiæ
quoque, quæ circa urbem erant, paulatim se
aperire cœperunt, 34 Et ab occidentali urbis
parte procedere. Sed et alia decem millia
virorum de universo Israel, habitatores urbis
ad certamina provocabant. Ingravatumque
est bellum contra filios Benjamin: et non
intellexerunt quod ex omni parte illis instaret
interitus. 35 Percussitque eos Dominus in
conspectu filiorum Israel, et interfecerunt ex
eis in illo die viginti quinque millia et centum
viros, omnes bellatores et educentes gladium.
36 Filii autem Benjamin, cum se inferiores
esse vidissent, cœperunt fugere. Quod cer-
nentes filii Israel, dederunt eis ad fugiendum
locum, ut ad præparatas insidias devenirent,
quas juxta urbem posuerant. 37 Qui cum
repente de latibulis surrexissent, et Benjamin
terga cædentibus daret, ingressi sunt civitatem,
et percusserunt eam in ore gladii. 38 Signum
autem dederant filii Israel his quos in insidiis
collocaverant, ut postquam urbem cepissent,
ignem accenderent: ut ascendente in altum
fumo, captam urbem demonstrarent. 39 Quod
cum cernerent filii Israel in ipso certamine
positi (putaverunt enim filii Benjamin eos
fugere, et instantius persequebantur, cæsis de
exercitu eorum triginta viris), 40 Et viderent
quasi columnam fumi de civitate conscendere;
Benjamin quoque aspiciens retro, cum captam
cerneret civitatem, et flammas in sublime ferri:
41 Qui prius simulaverant fugam, versa facie
fortius resistebant. Quod cum vidissent filii
Benjamin, in fugam versi sunt, 42 Et ad viam
deserti ire cœperunt, illuc quoque eos adver-
sariis persequentibus; sed et hi qui urbem
succenderant, occurrerunt eis. 43 Atque ita
factum est, ut ex utraque parte ab hostibus
cæderentur, nec erat ulla requies morientium.
Ceciderunt, atque prostrati sunt ad orientalem
plagam urbis Gabaa. 44 Fuerunt autem qui
in eodem loco interfecti sunt, decem et octo
millia virorum, omnes robustissimi pugnatores.
45 Quod cum vidissent qui remanserant de
Benjamin, fugerunt in solitudinem: et perge-
bant ad petram, cujus vocabulum est Remmon.
In illa quoque fuga palantes, et in diversa
tendentes, occiderunt quinque millia virorum.
Et cum ultra tenderent, persecuti sunt eos, et
interfecerunt etiam alia duo millia. 46 Et sic
factum est, ut omnes qui ceciderant de Ben-
jamin in diversis locis, essent viginti quinque
millia, pugnatores ad bella promptissimi.

47 וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֶלַע הָרִמּוֹן
שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בְּסֶלַע רִמּוֹן אַרְבָּעָה
חֳדָשִׁים׃ 48 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי
בִנְיָמִן וַיַּכּוּם לְפִי־חֶרֶב מֵעִיר מְתֹם עַד־
בְּהֵמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַּם כָּל־הֶעָרִים
הַנִּמְצָאוֹת שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ׃

פרשה כא׃

1 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר
אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא־יִתֵּן בִּתּוֹ לְבִנְיָמִן לְאִשָּׁה׃
2 וַיָּבֹא הָעָם בֵּית־אֵל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד־
הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ
בְּכִי גָדוֹל׃ 3 וַיֹּאמְרוּ לָמָה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הָיְתָה־זֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהִפָּקֵד הַיּוֹם
מִיִּשְׂרָאֵל שֵׁבֶט אֶחָד׃ 4 וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיַּשְׁכִּימוּ הָעָם וַיִּבְנוּ־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ
עֹלוֹת וּשְׁלָמִים׃ 5 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא־עָלָה בַקָּהָל מִכָּל־
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי הַשְּׁבוּעָה
הַגְּדוֹלָה הָיְתָה לַאֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה
הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוּמָת׃ 6 וַיִּנָּחֲמוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־בִּנְיָמִן אָחִיו וַיֹּאמְרוּ נִגְדַּע הַיּוֹם
שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 מַה־נַּעֲשֶׂה לָהֶם
לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים וַאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בַיהוָה
לְבִלְתִּי תֵת־לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים׃
8 וַיֹּאמְרוּ מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה וְהִנֵּה לֹא
בָא־אִישׁ אֶל־הַמַּחֲנֶה מִיָּבֵישׁ גִּלְעָד אֶל־
הַקָּהָל׃ 9 וַיִּתְפָּקֵד הָעָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם
אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד׃ 10 וַיִּשְׁלְחוּ־שָׁם
הָעֵדָה שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ מִבְּנֵי הֶחָיִל
וַיְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהִכִּיתֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי
יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי־חֶרֶב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף׃
11 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּל־זָכָר וְכָל־
אִשָּׁה יֹדַעַת מִשְׁכַּב־זָכָר תַּחֲרִימוּ׃ 12 וַיִּמְצְאוּ
מִיּוֹשְׁבֵי ׀ יָבֵישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה
בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר
וַיָּבִאוּ אוֹתָם אֶל־הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 13 וַיִּשְׁלְחוּ כָּל־הָעֵדָה
וַיְדַבְּרוּ אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן אֲשֶׁר בְּסֶלַע רִמּוֹן
וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שָׁלוֹם׃ 14 וַיָּשָׁב בִּנְיָמִן
בָּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חִיּוּ
מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא־מָצְאוּ לָהֶם כֵּן׃

47 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν
ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμὼν ἑξακόσιοι
ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμὼν τέσσαρας
μῆνας. 48 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς
υἱοὺς Βενιαμίν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι
ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλὰ καὶ ἕως κτήνους καὶ
ἕως παντὸς τοῦ εὑρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις·
καὶ τὰς πόλεις τὰς εὑρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

ΚΕΦ. καʹ.

1 ΚΑΙ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφὰθ
λέγοντες Ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ
τῷ Βενιαμὶν εἰς γυναῖκα. 2 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς
Βαιθὴλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ· καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθ-
μὸν μέγαν, 3 Καὶ εἶπαν Εἰς τί, Κυρίε θεὲ Ἰσραήλ,
ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ
φυλὴν μίαν; 4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ
ὤρθρισεν ὁ λαός, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον,
καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας. 5 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ
ὅρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι πρὸς Κύριον
εἰς Μασσηφάθ, λέγοντες Θανάτῳ θανατωθήσεται.
6 Καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βεν-
ιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ εἶπαν Ἐξεκόπη σήμερον
φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραήλ· 7 Τί ποιήσωμεν αὐτοῖς
τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ
ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας. 8 Καὶ
εἶπαν Τίς εἷς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ ὃς οὐκ ἀνέβη
πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν
ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβεῖς Γαλαὰδ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν. 9 Καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός, καὶ οὐκ
ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεῖς Γαλαάδ.
10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλαντο
αὐτοῖς λέγοντες Πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς
οἰκοῦντας Ἰαβεῖς Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας·
11 Καὶ τοῦτο ποιήσετε· πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν
γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε,
τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε· καὶ ἐποίησαν οὕτως·
12 Καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεῖς Γαλαὰδ τετρα-
κοσίας νεάνιδας παρθένους, αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν
ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς
τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν ἐν γῇ Χανααν.
13 Καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν
πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμών,
καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην. 14 Καὶ
ἐπέστρεψε Βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὰς γυναῖκας ἃς ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέ-
ρων Ἰαβεῖς Γαλαάδ· καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς οὕτω.

47 Remanserunt itaque de omni numero
Benjamin, qui evadere, et fugere in solitudinem
potuerunt, sexcenti viri: sederuntque in petra
Remmon mensibus quatuor. 48 Regressi
autem filii Israel, omnes reliquias civitatis, a
viris usque ad jumenta gladio percusserunt,
cunctasque urbes et viculos Benjamin vorax
flamma consumpsit.

CAPUT XXI.

1 JURAVERUNT quoque filii Israel in Maspha,
et dixerunt: Nullus nostrum dabit filiis Ben-
jamin de filiabus suis uxorem. 2 Veneruntque
omnes ad domum Dei in Silo, et in conspectu
ejus sedentes usque ad vesperam, levaverunt
vocem, et magno ululatu cœperunt flere,
dicentes: 3 Quare Domine Deus Israel factum
est hoc malum in populo tuo, ut hodie una
tribus auferretur ex nobis? 4 Altera autem
die diluculo consurgentes, extruxerunt altare:
obtuleruntque ibi holocausta, et pacificas vic-
timas, et dixerunt: 5 Quis non ascendit in
exercitu Domini de universis tribubus Israel?
Grandi enim juramento se constrinxerant, cum
essent in Maspha, interfici eos qui defuissent.
6 Ductique pœnitentia filii Israel super fratre
suo Benjamin, cœperunt dicere: Ablata est
tribus una de Israel, 7 Unde uxores accipient?
omnes enim in commune juravimus, non
daturos nos his filias nostras. 8 Idcirco
dixerunt: Quis est de universis tribubus
Israel, qui non ascendit ad Dominum in
Maspha? Et ecce inventi sunt habitatores
Jabes Galaad in illo exercitu non fuisse.
9 (Eo quoque tempore cum essent in Silo,
nullus ex eis ibi repertus est.) 10 Miserunt
itaque decem millia viros robustissimos, et
præceperunt eis: Ite, et percutite habitatores
Jabes Galaad in ore gladii, tam uxores
quam parvulos eorum. 11 Et hoc erit quod
observare debebitis: Omne generis masculini,
et mulieres quæ cognoverunt viros, interficite,
virgines autem reservate. 12 Inventæque
sunt de Jabes Galaad quadringentæ virgines,
quæ nescierunt viri thorum, et adduxerunt
eas ad castra in Silo, in terram Chanaan.
13 Miseruntque nuntios ad filios Benjamin, qui
erant in petra Remmon, et præceperunt eis,
ut eos susciperent in pace. 14 Veneruntque
filii Benjamin in illo tempore, et datæ sunt eis
uxores de filiabus Jabes Galaad: alias autem
non repererunt, quas simili modo traderent.

15 וְהָעָם נִחָם לְבִנְיָמִן כִּי־עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ
בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי
הָעֵדָה מַה־נַּעֲשֶׂה לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים כִּי־
נִשְׁמְדָה מִבִּנְיָמִן אִשָּׁה׃ 17 וַיֹּאמְרוּ יְרֻשַּׁת
פְּלֵיטָה לְבִנְיָמִן וְלֹא־יִמָּחֶה שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל׃
18 וַאֲנַחְנוּ לֹא־נוּכַל לָתֵת־לָהֶם נָשִׁים
מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבְּעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אָרוּר נֹתֵן אִשָּׁה לְבִנְיָמִן׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
הִנֵּה חַג־יְהוָה בְּשִׁלוֹ מִיָּמִים ׀ יָמִימָה אֲשֶׁר
מִצְּפוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ לִמְסִלָּה
הָעֹלָה מִבֵּית־אֵל שְׁכֶמָה וּמִנֶּגֶב לִלְבוֹנָה׃
20 וַיְצַוּוּ אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר לְכוּ וַאֲרַבְתֶּם
בַּכְּרָמִים׃ 21 וּרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם־יֵצְאוּ
בְנוֹת־שִׁילוֹ לָחוּל בַּמְּחֹלוֹת וִיצָאתֶם מִן־
הַכְּרָמִים וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת
שִׁילוֹ וַהֲלַכְתֶּם אֶרֶץ בִּנְיָמִן׃ 22 וְהָיָה
כִּי־יָבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם לָרוֹב ׀ אֵלֵינוּ
וְאָמַרְנוּ אֲלֵיהֶם חָנּוּנוּ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ
אִישׁ אִשְׁתּוֹ בַּמִּלְחָמָה כִּי לֹא אַתֶּם
נְתַתֶּם לָהֶם כָּעֵת תֶּאְשָׁמוּ׃ 23 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
בְּנֵי בִנְיָמִן וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן־
הַמְּחֹלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזָלוּ וַיֵּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ
אֶל־נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת־הֶעָרִים וַיֵּשְׁבוּ
בָּהֶם׃ 24 וַיִּתְהַלְּכוּ מִשָּׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת
הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ
מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃ 25 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין
מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃

15 Καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμὶν, ὅτι ἐποίησε
Κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ. 16 Καὶ
εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς Τί ποιήσωμεν
τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βεν-
ιαμὶν γυνή. 17 Καὶ εἶπαν Κληρονομία διασωζομένων
τῶν Βενιαμίν· καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ
Ἰσραήλ, 18 Ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς
γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες Ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς
γυναῖκα τῷ Βενιαμίν. 19 Καὶ εἶπαν Ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ
Κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ᾽ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἥ ἐστιν
ἀπὸ βοῤῥᾶ τῆς Βαιθὴλ κατ᾽ ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθὴλ εἰς Συχὲμ καὶ
ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνά. 20 Καὶ ἐνετείλαντο τοῖς
υἱοῖς Βενιαμὶν λέγοντες Πορεύεσθε καὶ ἐνεδρεύσατε
ἐν τοῖς ἀμπελῶσι, 21 Καὶ ὄψεσθε, καὶ ἰδοὺ ἐὰν
ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλὼ
χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν
ἀμπελώνων καὶ ἁρπάσατε αὐτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ
τῶν θυγατέρων Σηλώμ, καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βεν-
ιαμίν. 22 Καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες
αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ
ἐροῦμεν αὐτοῖς Ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ
ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι
οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς κλῆρος πλημμελήσατε.
23 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, καὶ ἔλαβον
γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν
ὧν ἥρπασαν· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ᾠκοδόμησαν τὰς πόλεις
καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς. 24 Καὶ περιεπάτησαν
ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς
φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον
ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 25 Ἐν δὲ
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ·
ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

15 Universusque Israel valde doluit, et egit
pœnitentiam super interfectione unius tribus
ex Israel. 16 Dixeruntque majores natu:
Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt
uxores? omnes in Benjamin feminæ conci-
derunt, 17 Et magna nobis cura ingentique
studio providendum est, ne una tribus deleatur
ex Israel. 18 Filias enim nostras eis dare non
possumus, constricti juramento et maledictione,
qua diximus: Maledictus qui dederit de filia-
bus suis uxorem Benjamin. 19 Ceperuntque
consilium, atque dixerunt: Ecce solemnitas
Domini est in Silo anniversaria, quæ sita est
ad septentrionem urbis Bethel, et ad orientalem
plagam viæ, quæ de Bethel tendit ad Sichimam,
et ad meridiem oppidi Lebona. 20 Præce-
peruntque filiis Benjamin, atque dixerunt: Ite,
et latitate in vineis. 21 Cumque videritis filias
Silo ad ducendos choros ex more procedere,
exite repente de vineis, et rapite ex eis singuli
uxores singulas, et pergite in terram Benjamin.
22 Cumque venerint patres earum, ac fratres,
et adversum vos queri cœperint, atque jurgari,
dicemus eis: Miseremini eorum: non enim
rapuerunt eas jure bellantium atque victorum,
sed rogantibus ut acciperent, non dedistis,
et a vestra parte peccatum est. 23 Fecerunt-
que filii Benjamin, ut sibi fuerat imperatum:
et juxta numerum suum, rapuerunt sibi de
his quæ ducebant choros, uxores singulas,
abieruntque in possessionem suam, ædificantes
urbes, et habitantes in eis. 24 Filii quoque
Israel reversi sunt per tribus et familias in
tabernacula sua. 25 In diebus illis non erat
rex in Israel: sed unusquisque, quod sibi
rectum videbatur, hoc faciebat.

LIBER RUTH.

רות א

וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב
בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם
יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וּשְׁנֵי בָנָיו׃ 2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי־בָנָיו ׀ מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן
אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־
מוֹאָב וַיִּהְיוּ־שָׁם׃ 3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ
נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ 4 וַיִּשְׂאוּ
לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה
וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר
שָׁנִים׃ 5 וַיָּמוּתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן
וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃
6 וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב
כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי־פָקַד יְהוָה
אֶת־עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃ 7 וַתֵּצֵא מִן־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ
יְהוּדָה׃ 8 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעֲשֶׂה
יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם־
הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ 9 יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאןָ
מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן
וַתִּשֶּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ 10 וַתֹּאמַרְנָה
לָּהּ כִּי־אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃ 11 וַתֹּאמֶר
נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי
הַעוֹד־לִי בָנִים בְּמֵעַי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃
12 שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְןָ כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת
לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ־לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי
הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ 13 הֲלָהֵן ׀
תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה
לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי־מַר־לִי
מְאֹד מִכֶּם כִּי־יָצְאָה בִי יַד־יְהוָה׃

ΡΟΥΘ, ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ
ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐπορεύθη
ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ
Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ
αὐτοῦ. 2 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμίν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν
υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιών, Ἐφραθαῖοι ἐκ
Βηθλεὲμ τῆς Ἰούδα· καὶ ἤλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωὰβ
καὶ ἦσαν ἐκεῖ. 3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ
τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ
αὐτῆς. 4 Καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωα-
βίτιδας· ὄνομα τῇ μιᾷ Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ
δευτέρᾳ Ῥούθ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη.
5 Καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι, Μααλὼν καὶ
Χελαιών· καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς. 6 Καὶ ἀνέστη
αὕτη καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ
ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωὰβ ὅτι
ἐπέσκεπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς
ἄρτους. 7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ
αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ ἐπορεύοντο
ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.
8 Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς
Πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἶκον μητρὸς
αὐτῆς· ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς
ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ·
9 Δῴη Κύριος ὑμῖν καὶ εὕρητε ἀνάπαυσιν ἑκάστη
ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν αὐτάς·
καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
10 Καὶ εἶπαν αὐτῇ Μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς
τὸν λαόν σου. 11 Καὶ εἶπε Νωεμίν Ἐπιστράφητε
δή, θυγατέρες μου· καὶ ἵνα τί πορεύεσθε μετ'
ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται
ὑμῖν εἰς ἄνδρας; 12 Ἐπιστράφητε δή, θυγατέρες μου,
διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρί· ὅτι εἶπα ὅτι ἔστι
μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι
υἱούς, 13 Μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἁδρυνθῶ-
σιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι
ἀνδρί; μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι
ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

RUTH, CAPUT I.

IN diebus unius judicis, quando judices
præerant, facta est fames in terra.
Abiitque homo de Bethlehem Juda, ut
peregrinaretur in regione Moabitide, cum
uxore sua ac duobus liberis. 2 Ipse vocabatur
Elimelech, et uxor ejus Noemi: et duo filii,
alter Mahalon, et alter Chelion, Ephrathæi
de Bethlehem Juda. Ingressique regionem
Moabitidem, morabantur ibi. 3 Et mortuus
est Elimelech maritus Noemi: remansitque
ipsa cum filiis. 4 Qui acceperunt uxores
Moabitidas, quarum una vocabatur Orpha,
altera vero Ruth. Manseruntque ibi decem
annis. 5 Et ambo mortui sunt, Mahalon
videlicet et Chelion: remansitque mulier
orbata duobus liberis ac marito. 6 Et surrexit
ut in patriam pergeret, cum utraque nuru
sua, de regione Moabitide: audierat enim
quod respexisset Dominus populum suum, et
dedisset eis escas. 7 Egressa est itaque de
loco peregrinationis suæ, cum utraque nuru:
et jam in via revertendi posita in terram Juda,
8 Dixit ad eas: Ite in domum matris vestræ,
faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut
fecistis cum mortuis et mecum. 9 Det vobis
invenire requiem in domibus virorum, quos
sortituræ estis. Et osculata est eas. Quæ
elevata voce flere cœperunt, 10 Et dicere:
Tecum pergemus ad populum tuum. 11 Quibus
illa respondit: Revertimini filiæ meæ, cur
venitis mecum? num ultra habeo filios in
utero meo, ut viros ex me sperare possitis?
12 Revertimini filiæ meæ, et abite: jam enim
senectute confecta sum, nec apta vinculo
conjugali; etiamsi possem hac nocte concipere,
et parere filios, 13 Si eos expectare velitis
donec crescant, et annos pubertatis impleant,
ante eritis vetulæ quam nubatis. Nolite, quæso,
filiæ meæ: quia vestra angustia magis me
premit, et egressa est manus Domini contra me.

14 וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה
לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה־בָּהּ׃ 15 וַתֹּאמֶר
הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל־עַמָּהּ וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ
שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ 16 וַתֹּאמֶר רוּת
אַל־תִּפְגְּעִי־בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ
כִּי אֶל־אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי
אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ 17 בַּאֲשֶׁר
תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה
יְהוָה לִי וְכֹה יֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד
בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ 18 וַתֵּרֶא כִּי־מִתְאַמֶּצֶת הִיא
לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃
19 וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם
וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם כָּל־
הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃
20 וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אַל־תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי
קְרֶאןָ לִי מָרָא כִּי־הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃
21 אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי
יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה
עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי׃ 22 וַתָּשָׁב נָעֳמִי
וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי
מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת
קְצִיר שְׂעֹרִים׃

פרשה ב׃

1 וּלְנָעֳמִי מוֹדַע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר
חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃
2 וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל־נָעֳמִי אֵלְכָה־
נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקֳטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר
אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃
3 וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה
לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ 4 וְהִנֵּה־
בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים
יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃
5 וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל־הַקּוֹצְרִים
לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ 6 וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב
עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא
הַשָּׁבָה עִם־נָעֳמִי מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ 7 וַתֹּאמֶר
אֲלַקֳטָה־נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי
הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמוֹד מֵאָז הַבֹּקֶר
וְעַד־עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃
8 וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי
אַל־תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא
תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נַעֲרֹתָי׃

14 Καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν
ἔτι· καὶ κατεφίλησεν Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς
καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ῥοὺθ δὲ
ἠκολούθησεν αὐτῇ. 15 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοὺθ
Ἰδοὺ ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς
καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ
ὀπίσω τῆς συννύμφου σου. 16 Εἶπε δὲ Ῥοὺθ
Μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι
ὄπισθέν σου, ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῇς πορεύσομαι,
καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σοῦ
λαός μοῦ, καὶ ὁ θεός σοῦ θεός μοῦ· 17 Καὶ οὗ
ἐὰν ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι, κἀκεῖ ταφήσομαι·
τάδε ποιήσαι μοι Κύριος καὶ τάδε προσθείη, ὅτι
θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.
18 Ἰδοῦσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ
πορεύεσθαι μετʼ αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς
αὐτὴν ἔτι. 19 Ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι ἕως τοῦ
παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς Βηθλεὲμ καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ
πόλις ἐπʼ αὐταῖς, καὶ εἶπον Εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμίν;
20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς Μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμίν,
καλέσατέ με πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς
σφόδρα. 21 Ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην, καὶ κενὴν
ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἵνα τί καλεῖτέ με
Νωεμίν, καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἱκανὸς
ἐκάκωσέ με; 22 Καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ῥοὺθ
ἡ Μωαβῖτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ
Μωάβ· αὗται δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλεὲμ ἐν
ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

ΚΕΦ. β΄.

1 ΚΑΙ τῇ Νωεμὶν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς· ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας
Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ. 2 Καὶ εἶπε Ῥοὺθ
ἡ Μωαβῖτις πρὸς Νωεμίν Πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρόν,
καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἐὰν
εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτῇ
Πορεύου, θύγατερ. 3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐλθοῦσα
συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθε τῶν θεριζόντων,
καὶ περιέπεσε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ
Βοὸζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ. 4 Καὶ
ἰδοὺ Βοὸζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεὲμ καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι
Κύριος μεθʼ ὑμῶν· καὶ εἶπον αὐτῷ Εὐλογήσαι σε
Κύριος. 5 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας Τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη;
6 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὸς ἐπὶ τοὺς
θερίζοντας καὶ εἶπεν Ἡ παῖς ἡ Μωαβῖτίς ἐστιν
ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ·
7 Καὶ εἶπε Συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς
δράγμασιν ὄπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ ἦλθε
καὶ ἔστη ἀπὸ πρωΐθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ
κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν. 8 Καὶ εἶπε Βοὸζ
πρὸς Ῥούθ Οὐκ ἤκουσας, θύγατερ; μὴ πορευθῇς
ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρῳ· καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ
ἐντεῦθεν, ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου.

14 Elevata igitur voce, rursum flere cœperunt:
Orpha osculata est socrum, ac reversa est:
Ruth adhæsit socrui suæ; 15 Cui dixit
Noemi: En reversa est cognata tua ad
populum suum, et ad deos suos, vade cum ea.
16 Quæ respondit: Ne adverseris mihi ut
relinquam te et abeam: quocumque enim
perrexeris, pergam: et ubi morata fueris, et
ego pariter morabor. Populus tuus populus
meus, et Deus tuus Deus meus. 17 Quæ te
terra morientem susceperit, in ea moriar:
ibique locum accipiam sepulturæ. Hæc mihi
faciat Dominus, et hæc addat, si non sola
mors me et te separaverit. 18 Videns ergo
Noemi, quod obstinato animo Ruth decrevisset
secum pergere, adversari noluit, nec ad suos
ultra reditum persuadere: 19 Profectæque
sunt simul, et venerunt in Bethlehem. Quibus
urbem ingressis, velox apud cunctos fama
percrebruit: dicebantque mulieres: Hæc est
illa Noemi. 20 Quibus ait: Ne vocetis me
Noemi (id est, pulchram), sed vocate me Mara
(id est, amaram), quia amaritudine valde
replevit me Omnipotens. 21 Egressa sum
plena, et vacuam reduxit me Dominus. Cur
ergo vocatis me Noemi, quam Dominus
humiliavit, et afflixit Omnipotens? 22 Venit
ergo Noemi cum Ruth Moabitide nuru sua,
de terra peregrinationis suæ: ac reversa
est in Bethlehem, quando primum hordea
metebantur.

CAPUT II.

1 Erat autem viro Elimelech consanguineus,
homo potens, et magnarum opum, nomine
Booz. 2 Dixitque Ruth Moabitis ad socrum
suam: Si jubes, vadam in agrum, et colligam
spicas quæ fugerint manus metentium,
ubicumque clementis in me patrisfamilias
reperero gratiam. Cui illa respondit: Vade,
filia mea. 3 Abiit itaque, et colligebat spicas
post terga metentium. Accidit autem ut
ager ille haberet dominum nomine Booz, qui
erat de cognatione Elimelech. 4 Et ecce, ipse
veniebat de Bethlehem, dixitque messoribus:
Dominus vobiscum. Qui responderunt ei:
Benedicat tibi Dominus. 5 Dixitque Booz
juveni, qui messoribus præerat: Cujus est hæc
puella? 6 Cui respondit: Hæc est Moabitis,
quæ venit cum Noemi, de regione Moabitide,
7 Et rogavit ut spicas colligeret remanentes,
sequens messorum vestigia: et de mane
usque nunc stat in agro, et ne ad momentum
quidem domum reversa est. 8 Et ait
Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas in
alterum agrum ad colligendum, nec recedas
ab hoc loco: sed jungere puellis meis,

9 עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר־יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ
אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי
נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשָׁתִית
מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ 10 וַתִּפֹּל עַל־
פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃
11 וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל
אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ
וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ
וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַתְּ תְּמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ 12 יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי
מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת־כְּנָפָיו׃
13 וַתֹּאמֶר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי
נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי
לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ 14 וַיֹּאמֶר לָה
בֹעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן־
הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד
הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט־לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע
וַתֹּתַר׃ 15 וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת־
נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא
תַכְלִימוּהָ׃ 16 וְגַם שֹׁל־תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־
הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ־
בָהּ׃ 17 וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד־הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט
אֵת אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃
18 וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת
אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־לָהּ אֵת אֲשֶׁר־
הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ 19 וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ
אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי
מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֵּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־
עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ 20 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עָזַב
חַסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ
נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃
21 וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם ׀ כִּי־אָמַר אֵלַי
עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם־כִּלּוּ
אֵת כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר־לִי׃ 22 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־
נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃
23 וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד־כְּלוֹת
קְצִיר־הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת־
חֲמוֹתָהּ׃

9 Οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἐὰν θερίζωσι,
καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν· ἰδοὺ ἐνετειλάμην
τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου· καὶ ὅτε
διψήσεις, καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι
ὅθεν ἐὰν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια. 10 Καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναί με, καὶ ἐγώ εἰμι ξένη;
11 Καὶ ἀπεκρίθη Βοὸζ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀπαγγελίᾳ
ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς
σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου, καὶ πῶς
κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ
τὴν γῆν γενέσεώς σου, καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν
οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης. 12 Ἀποτίσαι Κύριος
τὴν ἐργασίαν σου· γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης
παρὰ Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέ-
ναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ. 13 Ἡ δὲ εἶπεν
Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριε, ὅτι
παρεκάλεσάς με, καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς
δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν
παιδισκῶν σου. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοόζ Ἤδη
ὥρα τοῦ φαγεῖν, πρόσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν
ἄρτων, καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει· καὶ
ἐκάθισε Ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων· καὶ
ἐβούνισεν αὐτῇ Βοὸζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ
ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε, 15 Καὶ ἀνέστη τοῦ συλ-
λέγειν· καὶ ἐνετείλατο Βοὸζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ
λέγων Καί γε ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω,
καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν· 16 Καὶ βαστάζοντες
βαστάσατε αὐτῇ, καί γε παραβάλλοντες παρα-
βαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων, καὶ φάγεται
καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. 17 Καὶ
συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐῤῥάβδισεν
ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφὶ κριθῶν. 18 Καὶ ἦρε
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ
αὐτῆς ἃ συνέλεξε, καὶ ἐξενέγκασα Ῥοὺθ ἔδωκεν
αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη. 19 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς Ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ
ποῦ ἐποίησας; εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος. Καὶ
ἀνήγγειλε Ῥοὺθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησε, καὶ
εἶπε Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον
Βοόζ. 20 Εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς
Εὐλογητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ
ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν
τεθνηκότων. Καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμίν Ἐγγίζει ἡμῖν
ὁ ἀνήρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν ἐστί. 21 Καὶ
εἶπε Ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς Καί γε ὅτι
εἶπε πρὸς μέ Μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν
προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητὸν
ὃς ὑπάρχει μοι. 22 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοὺθ
τὴν νύμφην αὐτῆς Ἀγαθόν, θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες
μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι
ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ. 23 Καὶ προσεκολλήθη Ῥοὺθ τοῖς
κορασίοις τοῦ Βοὸζ τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέ-
σαι τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν. Καὶ
ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

9 Et ubi messuerint, sequere. Mandavi enim
pueris meis, ut nemo molestus sit tibi: sed
etiam si sitieris, vade ad sarcinulas, et bibe
aquas, de quibus et pueri bibunt. 10 Quæ
cadens in faciem suam et adorans super
terram, dixit ad eum: Unde mihi hoc, ut
invenirem gratiam ante oculos tuos, et nosse
me dignareris peregrinam mulierem? 11 Cui
ille respondit: Nuntiata sunt mihi omnia, quæ
feceris socrui tuæ post mortem viri tui: et
quod reliqueris parentes tuos, et terram in
qua nata es, et veneris ad populum, quem
antea nesciebas. 12 Reddat tibi Dominus pro
opere tuo, et plenam mercedem recipias a
Domino Deo Israel, ad quem venisti, et sub
cujus confugisti alas. 13 Quæ ait: Inveni
gratiam apud oculos tuos domine mi, qui
consolatus es me, et locutus es ad cor ancillæ
tuæ, quæ non sum similis unius puellarum
tuarum. 14 Dixitque ad eam Booz: Quando
hora vescendi fuerit, veni huc, et comede
panem, et intinge buccellam tuam in aceto.
Sedit itaque ad messorum latus, et congessit
polentam sibi, comeditque et saturata est, et
tulit reliquias. 15 Atque inde surrexit, ut
spicas ex more colligeret. Præcepit autem
Booz pueris suis, dicens: Etiamsi vobiscum
metere voluerit, ne prohibeatis eam: 16 Et
de vestris quoque manipulis projicite de
industria, et remanere permittite, ut absque
rubore colligat, et colligentem nemo corripiat.
17 Collegit ergo in agro usque ad vesperam:
et quæ collegerat virga cædens et excutiens,
invenit hordei quasi ephi mensuram, id est,
tres modios. 18 Quos portans reversa est in
civitatem, et ostendit socrui suæ: insuper
protulit, et dedit ei de reliquiis cibi sui, quo
saturata fuerat. 19 Dixitque ei socrus sua:
Ubi hodie collegisti, et ubi fecisti opus? sit
benedictus qui misertus est tui. Indicavitque
ei apud quem fuisset operata: et nomen dixit
viri, quod Booz vocaretur. 20 Cui respondit
Noemi: Benedictus sit a Domino: quoniam
eandem gratiam, quam præbuerat vivis,
servavit et mortuis. Rursumque ait: Pro-
pinquus noster est homo. 21 Et Ruth, Hoc
quoque, inquit, præcepit mihi, ut tamdiu
messoribus ejus jungerer, donec omnes segetes
meterentur. 22 Cui dixit socrus: Melius
est, filia mea, ut cum puellis ejus exeas ad
metendum, ne in alieno agro quispiam resistat
tibi. 23 Juncta est itaque puellis Booz: et
tamdiu cum eis messuit, donec hordea et
triticum in horreis conderentur.

פרשה ג :

1 וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא
אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לָךְ׃ 2 וְעַתָּה
הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־
נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה־הוּא זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים
הַלָּיְלָה׃ 3 וְרָחַצְתְּ ׀ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַךְ
עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּי הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ
עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ 4 וִיהִי
בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־
שָׁם וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּי וְהוּא
יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ 5 וַתֹּאמֶר
אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה׃ 6 וַתֵּרֶד
הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃
7 וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא
לִשְׁכַּב בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל
מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ 8 וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת
מַרְגְּלֹתָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר מִי־אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי
רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ
כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ 10 וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ
לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־
הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים
אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ 11 וְעַתָּה בִּתִּי אַל־
תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי
יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃
12 וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם גֹאֵל אָנֹכִי
וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ 13 לִינִי ׀
הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל
וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וּגְאַלְתִּיךְ אָנֹכִי
חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃ 14 וַתִּשְׁכַּב
מַרְגְּלוֹתָו עַד־הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרוֹם יַכִּיר
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה
הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃ 15 וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת
אֲשֶׁר־עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי־בָהּ וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד
שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃
16 וַתָּבוֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בִּתִּי
וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָהּ הָאִישׁ׃
17 וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי
כִּי אָמַר אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃
18 וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ
יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־
כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

ΚΕΦ. γ'.

1 ΕΙΠΕ δὲ αὐτῇ Νωεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς
Θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ
γένηταί σοι; 2 Καὶ νῦν οὐχὶ Βοὸζ γνώριμος
ἡμῶν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς
λικμᾷ τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί.
3 Σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν
ἱματισμόν σου ἐπὶ σέ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἅλω·
μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν
τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. 4 Καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆ-
ναι αὐτὸν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται
ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν
αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ
ποιήσεις. 5 Εἶπε δὲ Ῥοὺθ πρὸς αὐτήν Πάντα
ὅσα ἂν εἴπῃς ποιήσω. 6 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἅλω,
καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ
πενθερὰ αὐτῆς. 7 Καὶ ἔφαγε Βοὸζ καὶ ἔπιε, καὶ
ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν
μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθεν ἐν κρυφῇ καὶ
ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. 8 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη,
καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. 9 Εἶπε
δέ Τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν Ἐγώ εἰμι Ῥοὺθ ἡ δούλη
σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν
δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ. 10 Καὶ εἶπε
Βοόζ Εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ θεῷ, θύγατερ, ὅτι
ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον
μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτοι πτωχὸς
εἴτοι πλούσιος. 11 Καὶ νῦν, θύγατερ, μὴ φοβοῦ·
πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα
φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ,
12 Καὶ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγώ εἰμι·
καί γέ ἐστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ. 13 Αὐλί-
σθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἐὰν ἀγχιστεύσῃ
σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω· ἐὰν δὲ μὴ βούληται
ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγώ, ζῇ Κύριος·
κοιμήθητι ἕως τὸ πρωί. 14 Καὶ ἐκοιμήθη πρὸς
ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωί· ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ
ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε
Βοόζ Μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἅλω.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω
σου· καὶ ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ἓξ κριθῶν
καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν. 16 Καὶ Ῥοὺθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν
αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θύγατερ· καὶ εἶπεν αὐτῇ
πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ. 17 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ Τὰ ἓξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε
πρὸς μέ Μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν
σου. 18 Ἡ δὲ εἶπε Κάθου, θύγατερ, ἕως τοῦ
ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ
ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.

CAPUT III.

1 POSTQUAM autem reversa est ad socrum
suam, audivit ab ea: Filia mea, quæram tibi
requiem, et providebo ut bene sit tibi. 2 Booz
iste, cujus puellis in agro juncta es, propinquus
noster est, et hac nocte aream hordei ventilat.
3 Lavare igitur, et ungere, et induere cultioribus
vestimentis, et descende in aream; non te
videat homo, donec esum potumque finierit.
4 Quando autem ierit ad dormiendum, nota
locum in quo dormiat: veniesque et dis-
cooperies pallium, quo operitur a parte
pedum, et projicies te, et ibi jacebis: ipse
autem dicet tibi quid agere debeas. 5 Quæ
respondit: Quidquid præceperis faciam.
6 Descenditque in aream, et fecit omnia quæ
sibi imperaverat socrus. 7 Cumque comedisset
Booz, et bibisset, et factus esset hilarior,
issetque ad dormiendum juxta acervum
manipulorum, venit abscondite, et discooperto
pallio ejus, a pedibus, se projecit. 8 Et ecce,
nocte jam media expavit homo, et conturbatus
est: viditque mulierem jacentem ad pedes
suos, 9 Et ait illi: Quæ es? Illaque
respondit: Ego sum Ruth ancilla tua:
expande pallium tuum super famulam tuam,
quia propinquus es. 10 Et ille: Benedicta,
inquit, es a Domino filia, et priorem miseri-
cordiam posteriore superasti: quia non es
secuta juvenes pauperes sive divites. 11 Noli
ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi,
faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui
habitat intra portas urbis meæ, mulierem te
esse virtutis. 12 Nec abnuo me propinquum,
sed est alius me propinquior. 13 Quiesce
hac nocte: et facto mane, si te voluerit
propinquitatis jure retinere, bene res acta
est: sin autem ille noluerit, ego te absque ulla
dubitatione suscipiam, vivit Dominus; dormi
usque mane. 14 Dormivit itaque ad pedes ejus,
usque ad noctis abscessum. Surrexit itaque
antequam homines se cognoscerent mutuo,
et dixit Booz: Cave ne quis noverit quod
huc veneris. 15 Et rursum, Expande, inquit,
pallium tuum quo operiris, et tene utraque
manu. Qua extendente, et tenente, mensus
est sex modios hordei, et posuit super eam.
Quæ portans ingressa est civitatem, 16 Et
venit ad socrum suam. Quæ dixit ei: Quid
egisti filia? Narravitque ei omnia, quæ sibi
fecisset homo. 17 Et ait: Ecce sex modios
hordei dedit mihi, et ait: Nolo vacuam te
reverti ad socrum tuam. 18 Dixitque Noemi:
Expecta filia donec videamus quem res exitum
habeat; neque enim cessabit homo, nisi
compleverit quod locutus est.

רות ד

פרשה ד :

1 וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה
הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר־בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה
שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב :
2 וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר
שְׁבוּ־פֹה וַיֵּשֵׁבוּ : 3 וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה
נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב : 4 וַאֲנִי
אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד
הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאַל גְּאָל
וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדְעָ כִּי אֵין
זוּלָתְךָ לִגְאוֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
אֶגְאָל : 5 וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם־קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה
מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת־
הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ :
6 וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאוֹל־לִי פֶּן
אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־
גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא־אוּכַל לִגְאֹל : 7 וְזֹאת
לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאוּלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה
לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן
לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל : 8 וַיֹּאמֶר
הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ :
9 וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם עֵדִים
אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן
מִיַּד נָעֳמִי : 10 וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה
אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים
שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם־הַמֵּת
מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם
הַיּוֹם : 11 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בַּשַּׁעַר
וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה
הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ
שְׁתֵּיהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חַיִל
בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לָחֶם : 12 וִיהִי
בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר־יָלְדָה תָמָר
לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ
מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת : 13 וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת
וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה
לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן : 14 וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים
אֶל־נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית
לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל :

ΡΟΥΘ, δʹ.

ΚΕΦ. δʹ.

1 ΚΑΙ Βοὸζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν
ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο ὃν ἐλάλησε
Βοόζ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοόζ Ἐκκλίνας κάθισον
ὧδε κρύφιε· καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε. 2 Καὶ ἔλαβε
Βοὸζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς
πόλεως καὶ εἶπε Καθίσατε ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.
3 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ ἀγχιστεῖ Τὴν μερίδα τοῦ
ἀγροῦ ἥ ἐστι τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ, ἣ
δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,
4 Κἀγὼ εἶπα Ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων
Κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· εἰ ἀγχιστεύεις, ἀγχί-
στευε· εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις, ἀνάγγειλόν μοι, καὶ
γνώσομαι ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι,
κἀγώ εἰμι μετὰ σέ. Ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ἀγχιστεύσω.
5 Καὶ εἶπε Βοόζ Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν
ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ῥοὺθ τῆς
Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν
κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ
τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. 6 Καὶ
εἶπεν ὁ ἀγχιστεύς Οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι
ἐμαυτῷ, μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου·
ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ
δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι. 7 Καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα
ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πάντα λόγον, καὶ
ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ
πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν
αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραήλ.
8 Καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοόζ Κτῆσαι σεαυτῷ
τὴν ἀγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα
αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ. 9 Καὶ εἶπε Βοὸζ τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ Μάρτυρες ὑμεῖς
σήμερον ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ καὶ
πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιὼν καὶ τῷ Μααλὼν
ἐκ χειρὸς Νωεμίν· 10 Καί γε Ῥοὺθ τὴν Μωαβῖτιν
τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα
τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ
ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ
ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.
11 Καὶ εἴποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ
Μάρτυρες. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἴποσαν Δῴη
Κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς
τὸν οἶκόν σου ὡς Ῥαχὴλ καὶ ὡς Λείαν, αἳ
ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθά, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν
Βηθλεέμ· 12 Καὶ γένοιτο οἶκος σοῦ ὡς οἶκος
Φαρές, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδᾳ, ἐκ τοῦ σπέρματος
οὗ δώσει Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.
13 Καὶ ἔλαβε Βοὸζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἐγενήθη
αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κύησιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.
14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμίν Εὐλογητὸς
Κύριος ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχι-
στέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραήλ·

RUTH, IV.

CAPUT IV.

1 Ascendit ergo Booz ad portam, et sedit
ibi. Cumque vidisset propinquum præterire,
de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum:
Declina paulisper, et sede hic: vocans eum
nomine suo. Qui divertit, et sedit. 2 Tollens
autem Booz decem viros de senioribus civitatis,
dixit ad eos: Sedete hic. 3 Quibus sedentibus,
locutus est ad propinquum: Partem agri
fratris nostri Elimelech vendet Noemi, quæ
reversa est de regione Moabitide: 4 Quod
audire te volui, et tibi dicere coram cunctis
sedentibus, et majoribus natu de populo meo.
Si vis possidere jure propinquitatis, eme, et
posside; sin autem displicet tibi, hoc ipsum
indica mihi, ut sciam quid facere debeam;
nullus enim est propinquus, excepto te, qui
prior es: et me, qui secundus sum. At ille
respondit: Ego agrum emam. 5 Cui dixit
Booz: Quando emeris agrum de manu mulieris,
Ruth quoque Moabitidem, quæ uxor defuncti
fuit, debes accipere: ut suscites nomen
propinqui tui in hereditate sua. 6 Qui
respondit: Cedo juri propinquitatis: neque
enim posteritatem familiæ meæ delere debeo;
tu meo utere privilegio, quo me libenter
carere profiteor. 7 Hic autem erat mos
antiquitus in Israel inter propinquos, ut si
quando alter alteri suo juri cedebat, ut esset
firma concessio, solvebat homo calceamentum
suum, et dabat proximo suo; hoc erat testi-
monium cessionis in Israel. 8 Dixit ergo
propinquo suo Booz: Tolle calceamentum
tuum. Quod statim solvit de pede suo. 9 At
ille majoribus natu, et universo populo, Testes
vos, inquit, estis hodie, quod possederim omnia
quæ fuerunt Elimelech, et Chelion, et Mahalon,
tradente Noemi: 10 Et Ruth Moabitidem,
uxorem Mahalon, in conjugium sumpserim, ut
suscitem nomen defuncti in hereditate sua, ne
vocabulum ejus de familia sua ac fratribus et
populo deleatur. Vos, inquam, hujus rei testes
estis. 11 Respondit omnis populus, qui erat
in porta, et majores natu: Nos testes sumus:
faciat Dominus hanc mulierem, quæ ingreditur
domum tuam, sicut Rachel et Liam, quæ
ædificaverunt domum Israel: ut sit exemplum
virtutis in Ephrata, et habeat celebre nomen
in Bethlehem: 12 Fiatque domus tua, sicut
domus Phares, quem Thamar peperit Judæ,
de semine quod tibi dederit Dominus ex
hac puella. 13 Tulit itaque Booz Ruth,
et accepit uxorem: ingressusque est ad
eam, et dedit illi Dominus ut conciperet,
et pareret filium. 14 Dixeruntque mulieres
ad Noemi: Benedictus Dominus, qui non
est passus ut deficeret successor familiæ
tuæ, et vocaretur nomen ejus in Israel.

15 וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־
שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר־אֲהֵבַתֶךְ יְלָדַתּוּ
אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃
16 וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ
וַתְּהִי־לוֹ לְאֹמֶנֶת׃ 17 וַתִּקְרֶאנָה לוֹ
הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד־בֵּן לְנָעֳמִי
וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשַׁי אֲבִי
דָוִד׃ 18 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד
אֶת־חֶצְרוֹן׃ 19 וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם
וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב׃ 20 וְעַמִּינָדָב
הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־
שַׂלְמָה׃ 21 וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז
הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃ 22 וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי
וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

15 Καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ
τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ
ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν, ἥ ἐστιν ἀγαθή σοι
ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς. 16 Καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ
παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν. 17 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ
αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι Ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμίν,
καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβήδ· οὗτος πατὴρ
Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυίδ. 18 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
Φαρές· Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ, 19 Ἐσρὼμ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. 20 Καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν
Ναασσών, καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών,
21 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, καὶ Βοὸζ
ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ, 22 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν
Ἰεσσαί, καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ.

15 Et habeas qui consoletur animam tuam,
et enutriat senectutem; de nuru enim tua
natus est, quæ te diligit: et multo tibi
melior est, quam si septem haberes filios.
16 Susceptumque Noemi puerum posuit in
sinu suo, et nutricis ac gerulæ fungebatur
officio. 17 Vicinæ autem mulieres congratu-
lantes ei, et dicentes: Natus est filius Noemi:
vocaverunt nomen ejus Obed: hic est pater
Isai, patris David. 18 Hæ sunt generationes
Phares: Phares genuit Esron, 19 Esron
genuit Aram, Aram genuit Aminadab,
20 Aminadab genuit Nahasson, Nahasson
genuit Salmon, 21 Salmon genuit Booz,
Booz genuit Obed, 22 Obed genuit Isai,
Isai genuit David.

LIBER PRIMUS SAMUELIS.

שמואל א א

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם צוֹפִים
מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם
בֶּן־אֱלִיהוּא בֶּן־תֹּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרָתִי׃
2 וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לִפְנִנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה
אֵין יְלָדִים׃ 3 וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ
מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה
צְבָאוֹת בְּשִׁלֹה וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי חָפְנִי
וּפִנְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃ 4 וַיְהִי הַיּוֹם
וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־
בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃ 5 וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה
אַחַת אַפָּיִם כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר
רַחְמָהּ׃ 6 וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ גַּם־כַּעַס בַּעֲבוּר
הַרְּעִמָהּ כִּי־סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ׃
7 וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית
יְהוָה כֵּן תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל׃
8 וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמֶה
תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא תֹאכְלִי וְלָמֶה יֵרַע לְבָבֵךְ
הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים׃
9 וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה בְשִׁלֹה וְאַחֲרֵי
שָׁתֹה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־מְזוּזַת
הֵיכַל יְהוָה׃ 10 וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל
עַל־יְהוָה וּבָכֹה תִבְכֶּה׃ 11 וַתִּדֹּר נֶדֶר
וַתֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאֹה תִרְאֶה ׀ בָּעֳנִי
אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ
וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וּנְתַתִּיו לַיהוָה
כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃
12 וְהָיָה כִּי הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה
וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ׃ 13 וְחַנָּה הִיא
מְדַבֶּרֶת עַל־לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת
וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. ΚΕΦ. α'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἦν ἐξ Ἀρμαθαὶμ Σιφὰ ἐξ ὄρους
Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἑλκανὰ υἱὸς
Ἱερεμεὴλ υἱοῦ Ἠλιοὺ υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασὶβ Ἐφραΐμ
2 Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα,
καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Φεννάνα· καὶ ἦν τῇ Φεννάνᾳ
παιδία, καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον. 3 Καὶ
ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ
πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαὶμ προσκυνεῖν καὶ θύειν
Κυρίῳ τῷ θεῷ Σαβαὼθ εἰς Σηλώμ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ
οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
4 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν Ἑλκανά, καὶ ἔδωκε
τῇ Φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς
μερίδας· 5 Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι
οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα
Ἑλκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ
τὴν μήτραν αὐτῆς, 6 Ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος
παιδίον κατὰ τὴν θλῖψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν
ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο
ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς
τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον. 7 Οὕτως ἐποίει
ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς
οἶκον Κυρίου, καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.
8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἑλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἄννα·
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῇ Τί
ἔστι σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνα
τί τύπτει σε ἡ καρδία σου, οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ
δέκα τέκνα; 9 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν
αὐτοὺς ἐν Σηλὼμ καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ
Κυρίου. 10 Καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ
προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε
11 Καὶ ηὔξατο εὐχὴν Κυρίῳ λέγουσα Ἀδωναΐ
Κύριε Ἐλωὲ Σαβαώθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς
ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῇς
μου καὶ δῷς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ
δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου
αὐτοῦ· καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται, καὶ σίδηρος
οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 12 Καὶ
ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.
13 Καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ
τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ
ἠκούετο, καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἡλὶ εἰς μεθύουσαν.

I. SAMUELIS, CAPUT I.

FUIT vir unus de Ramathaimsophim, de
monte Ephraim, et nomen ejus Elcana,
filius Jeroham, filii Eliu, filii Thohu, filii
Suph, Ephrathæus: 2 Et habuit duas
uxores, nomen uni Anna, et nomen secundæ
Phenenna. Fueruntque Phenennæ filii: Annæ
autem non erant liberi. 3 Et ascendebat vir
ille de civitate sua statutis diebus, ut adoraret
et sacrificaret Domino exercituum in Silo.
Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni et
Phinees, sacerdotes Domini. 4 Venit ergo
dies, et immolavit Elcana, deditque Phenennæ
uxori suæ, et cunctis filiis ejus, et filiabus
partes: 5 Annæ autem dedit partem unam
tristis, quia Annam diligebat. Dominus autem
concluserat vulvam ejus. 6 Affligebat
quoque eam æmula ejus; et vehementer
angebat, in tantum, ut exprobraret quod
Dominus conclusisset vulvam ejus: 7 Sicque
faciebat per singulos annos, cum redeunte
tempore ascenderent ad templum Domini:
et sic provocabat eam; porro illa flebat, et
non capiebat cibum. 8 Dixit ergo ei Elcana
vir suus: Anna, cur fles? et quare non comedis?
et quam ob rem affligitur cor tuum? Numquid
non ego melior tibi sum, quam decem
filii? 9 Surrexit autem Anna postquam
comederat et biberat in Silo. Et Heli sacer-
dote sedente super sellam ante postes templi
Domini, 10 Cum esset Anna amaro animo,
oravit ad Dominum, flens largiter, 11 Et
votum vovit, dicens: Domine exercituum, si
respiciens videris afflictionem famulæ tuæ, et
recordatus mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ,
dederisque servæ tuæ sexum virilem; dabo eum
Domino omnibus diebus vitæ ejus, et novacula
non ascendet super caput ejus. 12 Factum
est autem, cum illa multiplicaret preces coram
Domino, ut Heli observaret os ejus. 13 Porro
Anna loquebatur in corde suo, tantumque labia
illius movebantur, et vox penitus non audie-
batur. Æstimavit ergo eam Heli temulentam,

14 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין
הָסִירִי אֶת־יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ׃ 15 וַתַּעַן חַנָּה
וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי
וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי
לִפְנֵי יְהוָֹה׃ 16 אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי
בַּת־בְּלִיָּעַל כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי
עַד־הֵנָּה׃ 17 וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם
וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ
מֵעִמּוֹ׃ 18 וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן
בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל
וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוּ־לָהּ עוֹד׃ 19 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָֹה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־
בֵּיתָם הָרָמָתָה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־חַנָּה
אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ יְהוָֹה׃ 20 וַיְהִי לִתְקֻפוֹת
הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְהוָֹה שְׁאִלְתִּיו׃
21 וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ
לַיהוָֹה אֶת־זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ׃
22 וְחַנָּה לֹא עָלָתָה כִּי־אָמְרָה לְאִישָׁהּ
עַד־יִגָּמֵל הַנַּעַר וַהֲבִאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי
יְהוָֹה וְיָשַׁב שָׁם עַד־עוֹלָם׃ 23 וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶלְקָנָה אִישָׁהּ עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי
עַד־גָּמְלֵךְ אֹתוֹ אַךְ יָקֵם יְהוָֹה אֶת־דְּבָרוֹ
וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־גָמְלָהּ
אֹתוֹ׃ 24 וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר גְּמָלַתּוּ
בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח וְנֵבֶל
יַיִן וַתְּבִאֵהוּ בֵית־יְהוָֹה שִׁלוֹ וְהַנַּעַר נָעַר׃
25 וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת־הַפָּר וַיָּבִאוּ אֶת־הַנַּעַר אֶל־
עֵלִי׃ 26 וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי
אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצֶּבֶת עִמְּכָה בָּזֶה לְהִתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָֹה׃ 27 אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי
וַיִּתֵּן יְהוָֹה לִי אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי
מֵעִמּוֹ׃ 28 וְגַם אָנֹכִי הִשְׁאִלְתִּהוּ לַיהוָֹה
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שָׁאוּל לַיהוָֹה
וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁם לַיהוָֹה׃

פרשה ב׃

1 וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָֹה
רָמָה קַרְנִי בַּיהוָֹה רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי כִּי
שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 2 אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָֹה
כִּי־אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ׃ 3 אַל־
תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם
כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָֹה וְלֹא נִתְכְּנוּ עֲלִלוֹת׃
4 קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל׃

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἠλί Ἕως πότε
μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνον σου καὶ πορεύου ἐκ
προσώπου Κυρίου. 15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα καὶ
εἶπεν Οὐχί, κύριε· γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι,
καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκχέω τὴν
ψυχήν μου ἐνώπιον Κυρίου· 16 Μὴ δῷς τὴν
δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμήν, ὅτι ἐκ πλήθους
ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν. 17 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἠλὶ καὶ εἶπεν αὐτῇ Πορεύου εἰς εἰρήνην, ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ δῴη σοι πᾶν αἴτημά σου ὃ ᾐτήσω παρ'
αὐτοῦ. 18 Καὶ εἶπεν Εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν
αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ
ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι. 19 Καὶ ὀρθρί-
ζουσι τὸ πρωὶ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, καὶ
πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθεν Ἑλκανὰ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος. 20 Καὶ
συνέλαβε, καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ
ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ
καὶ εἶπεν Ὅτι παρὰ Κυρίου θεοῦ Σαβαὼθ ᾐτησάμην
αὐτόν. 21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἑλκανὰ καὶ
πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλὼμ τὴν θυσίαν
τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς
δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ· 22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη
μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἕως τοῦ
ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό,
καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ καθήσεται
ἕως αἰῶνος ἐκεῖ. 23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἑλκανὰ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό, ἀλλὰ στήσαι
Κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου. Καὶ
ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἂν
ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν· 24 Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ
εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἰφὶ
σεμιδάλεως καὶ νέβελ οἴνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον Κυρίου ἐν Σηλώμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ'
αὐτῶν· καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ
ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίει ἐξ
ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ προσήγαγε τὸ
παιδάριον, 25 Καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον· καὶ
προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς
Ἠλὶ 26 Καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, κύριε· ζῇ ἡ ψυχή
σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου μετὰ
σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς Κύριον. 27 Ὑπὲρ
τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην, καὶ ἔδωκέ μοι
Κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ᾐτησάμην παρ' αὐτοῦ·
28 Κἀγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας
ἃς ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ'
ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ
σου· 2 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν
σοῦ· 3 Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά,
μὴ ἐξελθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος
ὑμῶν· ὅτι θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ θεὸς ἑτοι-
μάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. 4 Τόξον δυνατῶν
ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

14 Dixitque ei: Usquequo ebria eris? digere
paulisper vinum, quo mades. 15 Respondens
Anna, Nequaquam, inquit, domine mi: nam
mulier infelix nimis ego sum, vinumque et
omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi
animam meam in conspectu Domini. 16 Ne
reputes ancillam tuam quasi unam de filiabus
Belial: quia ex multitudine doloris et mœroris
mei, locuta sum usque in præsens. 17 Tunc
Heli ait ei: Vade in pace: et Deus Israel det
tibi petitionem tuam, quam rogasti eum.
18 Et illa dixit: Utinam inveniat ancilla tua
gratiam in oculis tuis. Et abiit mulier in
viam suam, et comedit, vultusque illius non
sunt amplius in diversa mutati. 19 Et sur-
rexerunt mane, et adoraverunt coram Domino:
reversique sunt, et venerunt in domum suam
Ramatha. Cognovit autem Elcana Annam
uxorem suam: et recordatus est ejus Dominus.
20 Et factum est post circulum dierum,
concepit Anna et peperit filium, vocavitque
nomen ejus Samuel: eo quod a Domino po-
stulasset eum. 21 Ascendit autem vir ejus
Elcana, et omnis domus ejus, ut immolaret
Domino hostiam solemnem, et votum suum,
22 Et Anna non ascendit; dixit enim viro
suo: Non vadam, donec ablactetur infans, et
ducam eum, ut appareat ante conspectum
Domini, et maneat ibi jugiter. 23 Et ait ei
Elcana vir suus: Fac quod bonum tibi videtur,
et mane donec ablactes eum: precorque ut
impleat Dominus verbum suum. Mansit ergo
mulier, et lactavit filium suum, donec amoveret
eum a lacte. 24 Et adduxit eum secum,
postquam ablactaverat, in vitulis tribus, et
tribus modiis farinæ, et amphora vini, et
adduxit eum ad domum Domini in Silo.
Puer autem erat adhuc infantulus: 25 Et
immolaverunt vitulum, et obtulerunt puerum
Heli. 26 Et ait Anna: Obsecro mi domine,
vivit anima tua domine: ego sum illa mulier,
quæ steti coram te hic orans Dominum.
27 Pro puero isto oravi, et dedit mihi
Dominus petitionem meam, quam postulavi
eum. 28 Idcirco et ego commodavi eum
Domino cunctis diebus, quibus fuerit commo-
datus Domino. Et adoraverunt ibi Dominum.

CAPUT II.

1 Et oravit Anna, et ait: Exultavit
cor meum in Domino, et exaltatum est
cornu meum in Deo meo: dilatatum est
os meum super inimicos meos: quia lætata
sum in salutari tuo. 2 Non est sanctus,
ut est Dominus: neque enim est alius
extra te, et non est fortis sicut Deus noster.
3 Nolite multiplicare loqui sublimia, glo-
riantes: recedant vetera de ore vestro: quia
Deus scientiarum, Dominus est, et ipsi
præparantur cogitationes. 4 Arcus fortium
superatus est, et infirmi accincti sunt robore

5 שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ
עַד־עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים
אֻמְלָלָה׃ 6 יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד
שְׁאוֹל וַיָּעַל׃ 7 יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר
מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם׃ 8 מֵקִים מֵעָפָר דָּל
מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים
וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ
וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל׃ 9 רַגְלֵי חֲסִידָו
יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי־לֹא בְכֹחַ
יִגְבַּר־אִישׁ׃ 10 יְהוָה יֵחַתּוּ מְרִיבָו עָלָו
בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־אָרֶץ וְיִתֶּן־
עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃ 11 וַיֵּלֶךְ
אֶלְקָנָה הָרָמָתָה עַל־בֵּיתוֹ וְהַנַּעַר הָיָה
מְשָׁרֵת אֶת־יְהוָה אֶת־פְּנֵי עֵלִי הַכֹּהֵן׃
12 וּבְנֵי עֵלִי בְּנֵי בְלִיָּעַל לֹא יָדְעוּ אֶת־
יְהוָה׃ 13 וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים אֶת־הָעָם
כָּל־אִישׁ זֹבֵחַ זֶבַח וּבָא נַעַר הַכֹּהֵן כְּבַשֵּׁל
הַבָּשָׂר וְהַמַּזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם בְּיָדוֹ׃
14 וְהִכָּה בַכִּיּוֹר אוֹ בַדּוּד אוֹ בַקַּלַּחַת אוֹ
בַפָּרוּר כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲלֶה הַמַּזְלֵג יִקַּח הַכֹּהֵן
בּוֹ כָּכָה יַעֲשׂוּ לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם
בְּשִׁלֹה׃ 15 גַּם בְּטֶרֶם יַקְטִרוּן אֶת־הַחֵלֶב
וּבָא ׀ נַעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לָאִישׁ הַזֹּבֵחַ תְּנָה
בָשָׂר לִצְלוֹת לַכֹּהֵן וְלֹא־יִקַּח מִמְּךָ בָּשָׂר
מְבֻשָּׁל כִּי אִם־חָי׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ
קַטֵּר יַקְטִירוּן כַּיּוֹם הַחֵלֶב וְקַח־לְךָ כַּאֲשֶׁר
תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ וְאָמַר ׀ לוֹ כִּי עַתָּה תִתֵּן
וְאִם־לֹא לָקַחְתִּי בְחָזְקָה׃ 17 וַתְּהִי חַטַּאת
הַנְּעָרִים גְּדוֹלָה מְאֹד אֶת־פְּנֵי יְהוָה כִּי
נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים אֵת מִנְחַת יְהוָה׃ 18 וּשְׁמוּאֵל
מְשָׁרֵת אֶת־פְּנֵי יְהוָה נַעַר חָגוּר אֵפוֹד
בָּד׃ 19 וּמְעִיל קָטֹן תַּעֲשֶׂה־לּוֹ אִמּוֹ
וְהַעַלְתָה לוֹ מִיָּמִים ׀ יָמִימָה בַּעֲלוֹתָהּ
אֶת־אִישָׁהּ לִזְבֹּחַ אֶת־זֶבַח הַיָּמִים׃ 20 וּבֵרַךְ
עֵלִי אֶת־אֶלְקָנָה וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאָמַר יָשֵׂם
יְהוָה לְךָ זֶרַע מִן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת תַּחַת
הַשְּׁאֵלָה אֲשֶׁר שָׁאַל לַיהוָה וְהָלְכוּ
לִמְקֹמוֹ׃ 21 כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־חַנָּה וַתַּהַר
וַתֵּלֶד שְׁלֹשָׁה־בָנִים וּשְׁתֵּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל
הַנַּעַר שְׁמוּאֵל עִם־יְהוָה׃ 22 וְעֵלִי
זָקֵן מְאֹד וְשָׁמַע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן
בָּנָיו לְכָל־יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר־יִשְׁכְּבוּן אֶת־
הַנָּשִׁים הַצֹּבְאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃

5 Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες
παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ
ἐν τέκνοις ἠσθένησε. 6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ,
κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει. 7 Κύριος πτωχίζει
καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. 8 Ἀνιστᾷ
ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν,
καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης
κατακληρονομῶν αὐτοῖς, 9 Διδοὺς εὐχὴν τῷ
εὐχομένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν
ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ. 10 Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει
ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχάσθω ὁ
φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ
καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν
τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν
μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ
ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν
ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας
χριστοῦ αὐτοῦ. 11 Καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ
τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου
ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ
ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον. 13 Καὶ
τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ
θύοντος. Καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως
ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, 14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα
τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν,
καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ ἐλάμβανεν
ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς· κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ
τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ. 15 Καὶ
πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἤρχετο τὸ παιδάριον
τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι Δὸς κρέας
ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ
κρέας ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος. 16 Καὶ ἔλεγεν
ὁ ἀνὴρ ὁ θύων Θυμιαθήτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ
στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ
ψυχή σου. Καὶ εἶπεν Οὐχί, ὅτι νῦν δώσεις· καὶ
ἐὰν μή, λήψομαι κραταιῶς. 17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία
ἐνώπιον Κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα,
ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν Κυρίου. 18 Καὶ Σαμουὴλ
ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου, παιδάριον περιε-
ζωσμένον Ἐφοὺδ Βάδ. 19 Καὶ διπλοΐδα μικρὰν
ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ
ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.
20 Καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ λέγων Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα
ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ
ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν
Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας·
καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον
Κυρίου. 22 καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ
ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,

5 Repleti prius, pro panibus se locaverunt: et
famelici saturati sunt, donec sterilis peperit
plurimos: et quæ multos habebat filios,
infirmata est. 6 Dominus mortificat et
vivificat, deducit ad inferos et reducit.
7 Dominus pauperem facit et ditat, humiliat
et sublevat. 8 Suscitat de pulvere egenum,
et de stercore elevat pauperem: ut sedeat cum
principibus, et solium gloriæ teneat; Domini
enim sunt cardines terræ, et posuit super eos
orbem. 9 Pedes sanctorum suorum servabit,
et impii in tenebris conticescent: quia non in
fortitudine sua roborabitur vir. 10 Dominum
formidabunt adversarii ejus, et super ipsos in
cœlis tonabit: Dominus judicabit fines terræ,
et dabit imperium regi suo, et sublimabit
cornu christi sui. 11 Et abiit Elcana
Ramatha, in domum suam: puer autem erat
minister in conspectu Domini ante faciem
Heli sacerdotis. 12 Porro filii Heli, filii
Belial, nescientes Dominum, 13 Neque
officium sacerdotum ad populum: sed quicum-
que immolasset victimam, veniebat puer
sacerdotis, dum coquerentur carnes, et habebat
fuscinulam tridentem in manu sua, 14 Et
mittebat eam in lebetem, vel in caldariam,
aut in ollam, sive in cacabum; et omne quod
levabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi; sic
faciebant universo Israeli venientium in Silo.
15 Etiam antequam adolerent adipem, veniebat
puer sacerdotis, et dicebat immolanti: Da
mihi carnem, ut coquam sacerdoti: non enim
accipiam a te carnem coctam, sed crudam.
16 Dicebatque illi immolans: Incendatur
primum juxta morem hodie adeps, et tolle
tibi quantumcumque desiderat anima tua.
Qui respondens aiebat ei: Nequaquam: nunc
enim dabis, alioquin tollam vi. 17 Erat ergo
peccatum puerorum grande nimis coram
Domino: quia detrahebant homines sacrificio
Domini. 18 Samuel autem ministrabat
ante faciem Domini, puer, accinctus ephod
lineo. 19 Et tunicam parvam faciebat
ei mater sua, quam afferebat statutis diebus,
ascendens cum viro suo, ut immolaret hostiam
solemnem. 20 Et benedixit Heli Elcanæ et
uxori ejus, dixitque ei: Reddat tibi Dominus
semen de muliere hac, pro fœnore quod
commodasti Domino. Et abierunt in locum
suum. 21 Visitavit ergo Dominus Annam,
et concepit, et peperit tres filios, et duas filias:
et magnificatus est puer Samuel apud Domi-
num. 22 Heli autem erat senex valde, et
audivit omnia quæ faciebant filii sui universo
Israeli: et quomodo dormiebant cum mulieri-
bus quæ observabant ad ostium tabernaculi:

23 וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּן כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ אֶת־דִּבְרֵיכֶם
רָעִים מֵאֵת כָּל־הָעָם אֵלֶּה׃ 24 אַל בָּנָי
כִּי לוֹא טוֹבָה הַשְּׁמֻעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ
מַעֲבִרִים עַם יְהוָה׃ 25 אִם־יֶחֱטָא אִישׁ
לְאִישׁ וּפִלְלוֹ אֱלֹהִים וְאִם לַיהוָה יֶחֱטָא
אִישׁ מִי יִתְפַּלֶּל־לוֹ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל
אֲבִיהֶם כִּי־חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתָם׃ 26 וְהַנַּעַר
שְׁמוּאֵל הֹלֵךְ וְגָדֵל וָטוֹב גַּם עִם יְהוָה
וְגַם עִם אֲנָשִׁים׃ 27 וַיָּבֹא אִישׁ־
אֱלֹהִים אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה הֲנִגְלֹה נִגְלֵיתִי אֶל־בֵּית אָבִיךָ
בִּהְיוֹתָם בְּמִצְרַיִם לְבֵית פַּרְעֹה׃ 28 וּבָחֹר
אֹתוֹ מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכֹהֵן לַעֲלוֹת
עַל־מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לָשֵׂאת אֵפוֹד
לְפָנָי וָאֶתְּנָה לְבֵית אָבִיךָ אֶת־כָּל־אִשֵּׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 29 לָמָּה תִבְעֲטוּ בְּזִבְחִי
וּבְמִנְחָתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי מָעוֹן וַתְּכַבֵּד אֶת־
בָּנֶיךָ מִמֶּנִּי לְהַבְרִיאֲכֶם מֵרֵאשִׁית כָּל־
מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי׃ 30 לָכֵן נְאֻם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר אָמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית
אָבִיךָ יִתְהַלְּכוּ לְפָנַי עַד־עוֹלָם וְעַתָּה
נְאֻם־יְהוָה חָלִילָה לִּי כִּי־מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד
וּבֹזַי יֵקָלּוּ׃ 31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגָדַעְתִּי
אֶת־זְרֹעֲךָ וְאֶת־זְרֹעַ בֵּית אָבִיךָ מִהְיוֹת זָקֵן
בְּבֵיתֶךָ׃ 32 וְהִבַּטְתָּ צַר מָעוֹן בְּכֹל
אֲשֶׁר־יֵיטִיב אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה זָקֵן
בְּבֵיתְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ 33 וְאִישׁ לֹא־אַכְרִית
לְךָ מֵעִם מִזְבְּחִי לְכַלּוֹת אֶת־עֵינֶיךָ וְלַאֲדִיב
אֶת־נַפְשֶׁךָ וְכָל־מַרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ
אֲנָשִׁים׃ 34 וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־
שְׁנֵי בָנֶיךָ אֶל־חָפְנִי וּפִינְחָס בְּיוֹם אֶחָד
יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם׃ 35 וַהֲקִימֹתִי לִי כֹּהֵן נֶאֱמָן
כַּאֲשֶׁר בִּלְבָבִי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבָנִיתִי לוֹ בַּיִת
נֶאֱמָן וְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי מְשִׁיחִי כָּל־הַיָּמִים׃
36 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר בְּבֵיתְךָ יָבוֹא לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לוֹ לַאֲגוֹרַת כֶּסֶף וְכִכַּר־לָחֶם וְאָמַר סְפָחֵנִי
נָא אֶל־אַחַת הַכְּהֻנּוֹת לֶאֱכֹל פַּת־לָחֶם׃

פרשה ג׃

1 וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת אֶת־יְהוָה לִפְנֵי
עֵלִי וּדְבַר־יְהוָה הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם אֵין
חָזוֹן נִפְרָץ׃ 2 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וְעֵלִי שֹׁכֵב
בִּמְקֹמוֹ וְעֵינָו הֵחֵלּוּ כֵהוֹת לֹא יוּכַל לִרְאוֹת׃

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ
λαοῦ Κυρίου; 24 Μή, τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ
ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω, μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ
ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν
λαὸν θεῷ. 25 Ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτῃ ἀνὴρ
εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς
Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἁμάρτῃ, τίς προσεύ-
ξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; Καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος
διαφθεῖραι αὐτούς. 26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ
ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ
ἀνθρώπων. 27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς
Ἠλὶ καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ἀποκαλυφθεὶς
ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον τοῦ πατρός σου, ὄντων
αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραώ·
28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐκ
πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν,
τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ θυμιᾶν
θυμίαμα καὶ αἴρειν Ἐφοὺδ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ
τοῦ πατρός σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ
εἰς βρῶσιν. 29 Καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ
θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ
ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ
ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ
ἔμπροσθέν μου; 30 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Εἶπα Ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ
πατρός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος·
καὶ νῦν φησὶ Κύριος Μηδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἀλλ' ἢ
τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με
ἀτιμωθήσεται. 31 Ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι καὶ
ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σοῦ καὶ τὸ σπέρμα οἴκου
πατρός σου, 32 Καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν
οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Καὶ ἄνδρα οὐκ
ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ καταῤῥεῖν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται
ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. 34 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον
ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου Ὀφνὶ καὶ Φινεές, ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι. 35 Καὶ
ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν
τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει·
καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν, καὶ διελεύσεται
ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 36 Καὶ
ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἥξει προσκυνεῖν
αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων Παράῤῥιψόν με ἐπὶ
μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ
Κυρίῳ ἐνώπιον Ἠλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν
τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλ-
λουσα. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἠλὶ
ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἤρξαντο βαρύνεσθαι καὶ οὐκ ἠδύναντο βλέπειν.

23 Et dixit eis: Quare facitis res hujuscemodi,
quas ego audio, res pessimas, ab omni populo?
24 Nolite filii mei: non enim est bona fama,
quam ego audio, ut transgredi faciatis populum
Domini. 25 Si peccaverit vir in virum,
placari ei potest Deus; si autem in Dominum
peccaverit vir, quis orabit pro eo? Et non
audierunt vocem patris sui: quia voluit
Dominus occidere eos. 26 Puer autem
Samuel proficiebat, atque crescebat, et placebat
tam Domino quam hominibus. 27 Venit
autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum: Hæc
dicit Dominus: Numquid non aperte revelatus
sum domui patris tui, cum essent in Ægypto
in domo Pharaonis? 28 Et elegi eum ex
omnibus tribubus Israel mihi in sacerdotem,
ut ascenderet ad altare meum, et adoleret mihi
incensum, et portaret ephod coram me: et dedi
domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum
Israel. 29 Quare calce abjecistis victimam
meam, et munera mea quæ præcepi ut offer-
rentur in templo: et magis honorasti filios
tuos quam me, ut comederetis primitias omnis
sacrificii Israel populi mei? 30 Propterea
ait Dominus Deus Israel: Loquens locutus
sum, ut domus tua, et domus patris tui,
ministraret in conspectu meo, usque in
sempiternum. Nunc autem dicit Dominus:
Absit hoc a me: sed quicumque glorificaverit
me, glorificabo eum: qui autem contemnunt
me, erunt ignobiles. 31 Ecce dies veniunt,
et præcidam brachium tuum, et brachium
domus patris tui, ut non sit senex in domo tua.
32 Et videbis æmulum tuum in templo, in
universis prosperis Israel: et non erit senex
in domo tua omnibus diebus. 33 Veruntamen
non auferam penitus virum ex te ab altari
meo: sed ut deficiant oculi tui, et tabescat
anima tua: et pars magna domus tuæ
morietur cum ad virilem ætatem venerit.
34 Hoc autem erit tibi signum, quod venturum
est duobus filiis tuis, Ophni et Phinees: In
die uno morientur ambo. 35 Et suscitabo
mihi sacerdotem fidelem, qui juxta cor meum
et animam meam faciet: et ædificabo ei
domum fidelem, et ambulabit coram christo
meo cunctis diebus. 36 Futurum est autem,
ut quicumque remanserit in domo tua, veniat
ut oretur pro eo, et offerat nummum argenteum,
et tortam panis, dicatque: Dimitte me obsecro
ad unam partem sacerdotalem, ut comedam
buccellam panis.

CAPUT III.

1 PUER autem Samuel ministrabat Domino
coram Heli, et sermo Domini erat pretiosus in
diebus illis, non erat visio manifesta. 2 Factum
est ergo in die quadam, Heli jacebat in loco suo,
et oculi ejus caligaverant, nec poterat videre:

3 וְנֵר אֱלֹהִים טֶרֶם יִכְבֶּה וּשְׁמוּאֵל שֹׁכֵב
בְּהֵיכַל יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים׃
4 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
5 וַיָּרָץ אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי־קָרָאתָ לִּי
וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שְׁכָב וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁכָּב׃
6 וַיֹּסֶף יְהוָה קְרֹא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיָּקָם
שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי
קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי בְנִי שׁוּב
שְׁכָב׃ 7 וּשְׁמוּאֵל טֶרֶם יָדַע אֶת־יְהוָה
וְטֶרֶם יִגָּלֶה אֵלָיו דְּבַר יְהוָה׃ 8 וַיֹּסֶף
יְהוָה קְרֹא־שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִשִׁית וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אֶל־עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיָּבֶן
עֵלִי כִּי יְהוָה קֹרֵא לַנָּעַר׃ 9 וַיֹּאמֶר עֵלִי
לִשְׁמוּאֵל לֵךְ שְׁכָב וְהָיָה אִם־יִקְרָא אֵלֶיךָ
וְאָמַרְתָּ דַּבֵּר יְהוָה כִּי שֹׁמֵעַ עַבְדֶּךָ
וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בִּמְקוֹמוֹ׃ 10 וַיָּבֹא
יְהוָה וַיִּתְיַצַּב וַיִּקְרָא כְפַעַם בְּפַעַם שְׁמוּאֵל ׀
שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דַּבֵּר כִּי שֹׁמֵעַ
עַבְדֶּךָ׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל
הִנֵּה אָנֹכִי עֹשֶׂה דָבָר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
כָּל־שֹׁמְעוֹ תְּצִלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו׃ 12 בַּיּוֹם
הַהוּא אָקִים אֶל־עֵלִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־בֵּיתוֹ הָחֵל וְכַלֵּה׃ 13 וְהִגַּדְתִּי לוֹ
כִּי־שֹׁפֵט אֲנִי אֶת־בֵּיתוֹ עַד־עוֹלָם בַּעֲוֹן
אֲשֶׁר־יָדַע כִּי־מְקַלְלִים לָהֶם בָּנָיו וְלֹא
כִהָה בָּם׃ 14 וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עֵלִי
אִם־יִתְכַּפֵּר עֲוֹן בֵּית־עֵלִי בְּזֶבַח וּבְמִנְחָה
עַד־עוֹלָם׃ 15 וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד־הַבֹּקֶר
וַיִּפְתַּח אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה וּשְׁמוּאֵל
יָרֵא מֵהַגִּיד אֶת־הַמַּרְאָה אֶל־עֵלִי׃ 16 וַיִּקְרָא
עֵלִי אֶת־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי׃ 17 וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלֶיךָ אַל־נָא תְכַחֵד מִמֶּנִּי כֹּה יַעֲשֶׂה־לְּךָ
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם־תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר
מִכָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ׃ 18 וַיַּגֶּד־לוֹ
שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים וְלֹא כִחֵד מִמֶּנּוּ
וַיֹּאמַר יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָו יַעֲשֶׂה׃
19 וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיהוָה הָיָה עִמּוֹ וְלֹא־
הִפִּיל מִכָּל־דְּבָרָיו אָרְצָה׃ 20 וַיֵּדַע כָּל־
יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע כִּי־נֶאֱמָן
שְׁמוּאֵל לְנָבִיא לַיהוָה׃ 21 וַיֹּסֶף
יְהוָה לְהֵרָאֹה בְשִׁלֹה כִּי־נִגְלָה יְהוָה
אֶל־שְׁמוּאֵל בְּשִׁלוֹ בִּדְבַר יְהוָה׃

3 Καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ
Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ
θεοῦ. 4 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος Σαμουὴλ Σαμουήλ·
καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. 5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἠλὶ καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν Οὐ
κέκληκά σε, ἀνάστρεφε κάθευδε· καὶ ἀνέστρεψε
καὶ ἐκάθευδε. 6 Καὶ προσέθετο Κύριος καὶ ἐκάλεσε
Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἠλὶ τὸ
δεύτερον καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με·
καὶ εἶπεν Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε κάθευδε.
7 Καὶ Σαμουὴλ πρὶν γνῶναι θεὸν καὶ ἀποκαλυφ-
θῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου. 8 Καὶ προσέθετο
Κύριος καλέσαι Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἠλὶ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι
κέκληκάς με. Καὶ ἐσοφίσατο Ἠλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε
τὸ παιδάριον, 9 Καὶ εἶπεν Ἀνάστρεφε κάθευδε,
τέκνον· καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἐρεῖς Λάλει,
ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. Καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ
καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. 10 Καὶ ἦλθε
Κύριος καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ
καὶ ἅπαξ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ Λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ
δοῦλός σου. 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ
Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραήλ· παντὸς
ἀκούοντος αὐτά, ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.
12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἠλὶ πάντα
ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ
ἐπιτελέσω. 13 Καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ
ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν
αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἐνουθέτει αὐτοὺς καὶ οὐδ' οὕτως. 14 Ὤμοσα
τῷ οἴκῳ Ἠλὶ Εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἠλὶ
ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος. 15 Καὶ
κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωΐ, καὶ ὤρθρισε τὸ πρωὶ
καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ Σαμουὴλ
ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὅρασιν. 16 Καὶ εἶπεν
Ἠλὶ πρὸς Σαμουὴλ Σαμουὴλ τέκνον· καὶ εἶπεν
Ἰδοὺ ἐγώ. 17 Καὶ εἶπε Τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν
πρὸς σέ; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ· τάδε ποιήσαι
σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ'
ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων
σοι ἐν τοῖς ὠσί σου. 18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ
πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ.
Καὶ εἶπεν Ἠλὶ Κύριος αὐτός, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον
αὐτοῦ ποιήσει. 19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ καὶ
ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων
τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 20 Καὶ ἔγνωσαν
πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ὅτι
πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ. 21 Καὶ
προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλώμ, ὅτι ἀπε-
καλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουήλ·

3 Lucerna Dei antequam extingueretur,
Samuel dormiebat in templo Domini, ubi erat
arca Dei. 4 Et vocavit Dominus Samuel.
Qui respondens, ait: Ecce ego. 5 Et cucurrit
ad Heli, et dixit: Ecce ego: vocasti enim me.
Qui dixit: Non vocavi: revertere, et dormi.
Et abiit, et dormivit. 6 Et adjecit Dominus
rursum vocare Samuelem. Consurgensque
Samuel, abiit ad Heli, et dixit: Ecce ego: quia
vocasti me. Qui respondit: Non vocavi te,
fili mi: revertere et dormi. 7 Porro Samuel
necdum sciebat Dominum, neque revelatus
fuerat ei sermo Domini. 8 Et adjecit Dominus,
et vocavit adhuc Samuelem tertio. Qui con-
surgens abiit ad Heli, 9 Et ait: Ecce ego:
quia vocasti me. Intellexit ergo Heli quia
Dominus vocaret puerum: et ait ad Samuelem:
Vade, et dormi: et si deinceps vocaverit te,
dices: Loquere Domine, quia audit servus
tuus. Abiit ergo Samuel, et dormivit in loco
suo. 10 Et venit Dominus, et stetit: et
vocavit, sicut vocaverat secundo, Samuel,
Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine,
quia audit servus tuus. 11 Et dixit Dominus
ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in
Israel: quod quicumque audierit, tinnient
ambæ aures ejus. 12 In die illa suscitabo
adversum Heli omnia quæ locutus sum
super domum ejus: incipiam, et complebo.
13 Prædixi enim ei quod judicaturus essem
domum ejus in æternum, propter iniquitatem,
eo quod noverat indigne agere filios suos, et
non corripuerit eos. 14 Idcirco juravi domui
Heli, quod non expietur iniquitas domus ejus
victimis et muneribus usque in æternum.
15 Dormivit autem Samuel usque mane,
aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel
timebat indicare visionem Heli. 16 Vocavit
ergo Heli Samuelem, et dixit: Samuel fili
mi? Qui respondens, ait: Præsto sum.
17 Et interrogavit eum: Quis est sermo,
quem locutus est Dominus ad te? oro te ne
celaveris me; hæc faciat tibi Deus, et hæc
addat, si absconderis a me sermonem, ex
omnibus verbis quæ dicta sunt tibi. 18 Indi-
cavit itaque ei Samuel universos sermones, et
non abscondit ab eo. Et ille respondit:
Dominus est: quod bonum est in oculis suis
faciat. 19 Crevit autem Samuel, et Dominus
erat cum eo, et non cecidit ex omnibus
verbis ejus in terram. 20 Et cognovit
universus Israel, a Dan usque Bersabee,
quod fidelis Samuel propheta esset Domini.
21 Et addidit Dominus ut appareret in
Silo, quoniam revelatus fuerat Dominus
Samueli in Silo, juxta verbum Domini.

פרשה ד׃

1 וַיְהִי דְבַר־שְׁמוּאֵל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא
יִשְׂרָאֵל לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים לַמִּלְחָמָה וַיַּחֲנוּ
עַל־הָאֶבֶן הָעֵזֶר וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בַאֲפֵק׃
2 וַיַּעַרְכוּ פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתִּטֹּשׁ
הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים
וַיַּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים
אִישׁ׃ 3 וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם
לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשִּׁלֹה אֶת־
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְיָבֹא בְקִרְבֵּנוּ וְיֹשִׁעֵנוּ
מִכַּף אֹיְבֵינוּ׃ 4 וַיִּשְׁלַח הָעָם שִׁלֹה
וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת
יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי עִם־אֲרוֹן
בְּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנִי וּפִינְחָס׃ 5 וַיְהִי
כְּבוֹא אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיָּרִעוּ
כָל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם הָאָרֶץ׃
6 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה
וַיֹּאמְרוּ מֶה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה
בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ 7 וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי
אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ
אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה כָּזֹאת אֶתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם׃ 8 אוֹי לָנוּ מִי יַצִּילֵנוּ מִיַּד
הָאֱלֹהִים הָאַדִּירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם
הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַכָּה
בַּמִּדְבָּר׃ 9 הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים
פֶּן תַּעַבְדוּ לָעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם
וִהְיִיתֶם לַאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם׃ 10 וַיִּלָּחֲמוּ
פְלִשְׁתִּים וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו
וַתְּהִי הַמַּכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי׃ 11 וַאֲרוֹן אֱלֹהִים
נִלְקָח וּשְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס׃
12 וַיָּרָץ אִישׁ־בִּנְיָמִן מֵהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שִׁלֹה
בַּיּוֹם הַהוּא וּמַדָּיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל־
רֹאשׁוֹ׃ 13 וַיָּבוֹא וְהִנֵּה עֵלִי יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא
יַךְ דֶּרֶךְ מְצַפֶּה כִּי־הָיָה לִבּוֹ חָרֵד עַל
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בָּעִיר
וַתִּזְעַק כָּל־הָעִיר׃ 14 וַיִּשְׁמַע עֵלִי אֶת־קוֹל
הַצְּעָקָה וַיֹּאמֶר מֶה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ
מִהַר וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְעֵלִי׃ 15 וְעֵלִי בֶּן־תִּשְׁעִים
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינָיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת׃

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης
γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων
τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων. Καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης
σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο,
καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.
Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συν-
αθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον·
καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς
πόλεμον, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενέζερ, καὶ
οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ. 2 Καὶ
παρατάσσονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ·
καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ
ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει
ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. 3 Καὶ ἦλθεν
ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύ-
τεροι Ἰσραὴλ Κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος
σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλώμ, καὶ ἐξελθέτω ἐκ μέσου
ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.
4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλώμ, καὶ αἴρουσιν
ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου καθημένου Χερουβίμ·
καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὀφνὶ
καὶ Φινεές. 5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς
Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς
Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ. 6 Καὶ
ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ
ἀλλόφυλοι Τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ
παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς
Κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρεμβολήν. 7 Καὶ ἐφοβήθησαν
οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον Οὗτοι οἱ θεοὶ ἥκασι πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν· οὐαὶ ἡμῖν· ἐξελοῦ
ἡμᾶς, Κύριε, σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς
καὶ τρίτην. 8 Οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι οἱ θεοὶ
οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν
τῇ ἐρήμῳ. 9 Κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας,
ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις
καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ
πολεμήσατε αὐτούς. 10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς·
καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς
σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα,
καὶ ἔπεσεν ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
11 Καὶ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ
υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὀφνὶ καὶ Φινεές. 12 Καὶ
ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ
ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ·
13 Καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ
τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ
ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ
ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ
ἀνεβόησεν ἡ πόλις. 14 Καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν
φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπε Τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς
ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε καὶ
ἀπήγγειλε τῷ Ἡλί. 15 Καὶ Ἡλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα
ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανέστησαν καὶ οὐκ
ἐπέβλεπε· καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς
περιεστηκόσιν αὐτῷ Τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου;

CAPUT IV.

1 ET evenit sermo Samuelis universo
Israeli. Et factum est in diebus illis, con-
venerunt Philisthiim in pugnam: et egressus
est Israel obviam Philisthiim in prælium, et
castrametatus est juxta lapidem Adjutorii.
Porro Philisthiim venerunt in Aphec, 2 Et
instruxerunt aciem contra Israel. Inito autem
certamine, terga vertit Israel Philisthæis: et
cæsa sunt in illo certamine passim per agros,
quasi quatuor millia virorum. 3 Et reversus
est populus ad castra: dixeruntque majores
natu de Israel: Quare percussit nos Dominus
hodie coram Philisthiim? Afferamus ad nos de
Silo arcam fœderis Domini, et veniat in
medium nostri, ut salvet nos de manu inimi-
corum nostrorum. 4 Misit ergo populus in
Silo, et tulerunt inde arcam fœderis Domini
exercituum sedentis super cherubim: erantque
duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni
et Phinees. 5 Cumque venisset arca fœderis
Domini in castra, vociferatus est omnis
Israel clamore grandi, et personuit terra.
6 Et audierunt Philisthiim vocem clamoris,
dixeruntque: Quænam est hæc vox
clamoris magni in castris Hebræorum? Et
cognoverunt quod arca Domini venisset in
castra. 7 Timueruntque Philisthiim, dicentes:
Venit Deus in castra Et ingemuerunt, dicentes:
8 Væ nobis: non enim fuit tanta exultatio
heri et nudiustertius: væ nobis. Quis nos
salvabit de manu Deorum sublimium istorum?
hi sunt Dii, qui percusserunt Ægyptum omni
plaga, in deserto. 9 Confortamini, et estote
viri, Philisthiim: ne serviatis Hebræis, sicut
et illi servierunt vobis: confortamini, et
bellate. 10 Pugnaverunt ergo Philisthiim,
et cæsus est Israel, et fugit unusquisque in
tabernaculum suum: et facta est plaga magna
nimis: et ceciderunt de Israel triginta millia
peditum. 11 Et arca Dei capta est: duo quo-
que filii Heli mortui sunt, Ophni et Phinees.
12 Currens autem vir de Benjamin ex acie,
venit in Silo in die illa, scissa veste, et
conspersus pulvere caput. 13 Cumque ille
venisset, Heli sedebat super sellam contra
viam spectans. Erat enim cor ejus pavens
pro arca Dei. Vir autem ille postquam in-
gressus est, nuntiavit urbi: et ululavit omnis
civitas. 14 Et audivit Heli sonitum clamoris,
dixitque: Quis est hic sonitus tumultus hujus?
At ille festinavit, et venit, et nuntiavit Heli.
15 Heli autem erat nonaginta et octo annorum,
et oculi ejus caligaverant, et videre non poterat.

16 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־עֵלִי אָנֹכִי הַבָּא
מִן־הַמַּעֲרָכָה וַאֲנִי מִן־הַמַּעֲרָכָה נַסְתִּי
הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מֶה־הָיָה הַדָּבָר בְּנִי׃ 17 וַיַּעַן
הַמְבַשֵּׂר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים
וְגַם מַגֵּפָה גְדוֹלָה הָיְתָה בָעָם וְגַם־שְׁנֵי
בָנֶיךָ מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים
נִלְקָחָה׃ 18 וַיְהִי כְּהַזְכִּירוֹ ׀ אֶת־אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל־הַכִּסֵּא אֲחֹרַנִּית
בְּעַד ׀ יַד הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מַפְרַקְתּוֹ וַיָּמֹת
כִּי־זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 19 וְכַלָּתוֹ אֵשֶׁת־פִּינְחָס
הָרָה לָלַת וַתִּשְׁמַע אֶת־הַשְּׁמוּעָה אֶל־
הִלָּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּמֵת חָמִיהָ וְאִישָׁהּ
וַתִּכְרַע וַתֵּלֶד כִּי־נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִרֶיהָ׃
20 וּכְעֵת מוּתָהּ וַתְּדַבֵּרְנָה הַנִּצָּבוֹת עָלֶיהָ
אַל־תִּירְאִי כִּי־בֵן יָלָדְתְּ וְלֹא עָנְתָה וְלֹא־
שָׁתָה לִבָּהּ׃ 21 וַתִּקְרָא לַנַּעַר אִי כָבוֹד
לֵאמֹר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל־הִלָּקַח
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל־חָמִיהָ וְאִישָׁהּ׃
22 וַתֹּאמֶר גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃

פרשה ה׃

1 וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיְבִאֻהוּ מֵאֶבֶן הָעֶזֶר אַשְׁדּוֹדָה׃ 2 וַיִּקְחוּ
פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבִאוּ אֹתוֹ בֵּית
דָּגוֹן וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ אֵצֶל דָּגוֹן׃ 3 וַיַּשְׁכִּמוּ
אַשְׁדּוֹדִים מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו
אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ אֶת־דָּגוֹן
וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ׃ 4 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר
מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי
אֲרוֹן יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי ׀ כַּפּוֹת יָדָיו
כְּרֻתוֹת אֶל־הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׁאַר עָלָיו׃
5 עַל־כֵּן לֹא־יִדְרְכוּ כֹהֲנֵי דָגוֹן וְכָל־הַבָּאִים
בֵּית־דָּגוֹן עַל־מִפְתַּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדּוֹד עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 6 וַתִּכְבַּד יַד־יְהוָה אֶל־
הָאַשְׁדּוֹדִים וַיְשִׁמֵּם וַיַּךְ אֹתָם בַּעְפֹלִים אֶת־
אַשְׁדּוֹד וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ׃ 7 וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־אַשְׁדּוֹד
כִּי־כֵן וְאָמְרוּ לֹא־יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עִמָּנוּ כִּי־קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ׃
8 וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יִסֹּב אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּסֵּבּוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

16 Καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἡλὶ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἐγώ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς,
κἀγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον. Καὶ
εἶπεν Ἡλί Τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον; 17 Καὶ
ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Πέφευγεν ἀνὴρ
Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ
μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου
τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. 18 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ
ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς
πύλης, καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν,
ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς· καὶ αὐτὸς
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη. 19 Καὶ νύμφη
αὐτοῦ γυνὴ Φινεὲς συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν· καὶ
ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ
καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ᾽
αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς. 20 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς
ἀποθνήσκει· καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστη-
κυῖαι αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας· καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς. 21 Καὶ
ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐαιβαρχαβὼθ ὑπὲρ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ
ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. 22 Καὶ εἶπαν Ἀπῴκισται
δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενέζερ εἰς Ἄζωτον.
2 Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ
εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγών, καὶ παρέστησαν
αὐτὴν παρὰ Δαγών. 3 Καὶ ὤρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι
καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγών, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ
Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν Δαγὼν καὶ
κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ
Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς,
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, τὴν
Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. 4 Καὶ ἐγένετο ὅτε
ὤρθρισαν τὸ πρωί, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου·
καὶ κεφαλὴ Δαγὼν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν
αὐτοῦ ἀφῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια Ἀμαφὲθ ἕκαστοι,
καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτω-
κότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ῥάχες Δαγὼν
ὑπελείφθη. 5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς
Δαγὼν καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγὼν
ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγὼν ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι. 6 Καὶ
ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον καὶ ἐπήγαγεν
αὐτοῖς, καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον
τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες· καὶ ἐγένετο
σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει. 7 Καὶ
εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν ὅτι
οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ μεθ᾽ ἡμῶν,
ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγὼν θεὸν
ἡμῶν. 8 Καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς
σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσι
Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ θεοῦ Ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν
οἱ Γεθαῖοι Μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς·
καὶ μετῆλθε κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ εἰς Γέθ.

16 Et dixit ad Heli: Ego sum qui veni de
prælio, et ego qui de acie fugi hodie. Cui ille
ait: Quid actum est, fili mi? 17 Respondens
autem ille, qui nuntiabat, Fugit, inquit, Israel
coram Philisthiim, et ruina magna facta est in
populo: insuper et duo filii tui mortui sunt,
Ophni et Phinees, et arca Dei capta est.
18 Cumque ille nominasset arcam Dei, cecidit
de sella retrorsum juxta ostium, et fractis
cervicibus mortuus est. Senex enim erat vir
et grandævus: et ipse judicavit Israel quadra-
ginta annis. 19 Nurus autem ejus, uxor
Phinees, prægnans erat, vicinaque partui: et
audito nuntio quod capta esset arca Dei, et
mortuus esset socer suus, et vir suus, incurvavit
se et peperit: irruerant enim in eam dolores
subiti. 20 In ipso autem momento mortis
ejus dixerunt ei quæ stabant circa eam: Ne
timeas, quia filium peperisti. Quæ non re-
spondit eis, neque animadvertit. 21 Et
vocavit puerum, Ichabod, dicens: Translata
est gloria de Israel, quia capta est arca Dei, et
pro socero suo et pro viro suo; 22 Et
ait: Translata est gloria ab Israel, eo quod
capta esset arca Dei.

CAPUT V.

1 PHILISTHIIM autem tulerunt arcam Dei,
et asportaverunt eam a lapide Adjutorii in
Azotum. 2 Tuleruntque Philisthiim arcam
Dei, et intulerunt eam in templum Dagon, et
statuerunt eam juxta Dagon. 3 Cumque
surrexissent diluculo Azotii altera die, ecce
Dagon jacebat pronus in terra ante arcam
Domini: et tulerunt Dagon, et restituerunt
eum in locum suum. 4 Rursumque mane
die altera consurgentes, invenerunt Dagon
jacentem super faciem suam in terra coram
arca Domini: caput autem Dagon, et duæ
palmæ manuum ejus abscissæ erant super
limen: 5 Porro Dagon solus truncus reman-
serat in loco suo. Propter hanc causam
non calcant sacerdotes Dagon, et omnes
qui ingrediuntur templum ejus, super limen
Dagon in Azoto, usque in hodiernum diem.
6 Aggravata est autem manus Domini
super Azotios, et demolitus est eos: et
percussit in secretiori parte natium Azotum,
et fines ejus. Et ebullierunt villæ et agri
in medio regionis illius, et nati sunt mures,
et facta est confusio mortis magnæ in civitate.
7 Videntes autem viri Azotii hujuscemodi
plagam, dixerunt: Non maneat arca Dei
Israel apud nos: quoniam dura est manus
ejus super nos, et super Dagon deum nostrum.
8 Et mittentes congregaverunt omnes
satrapas Philisthinorum ad se, et dixerunt:
Quid faciemus de arca Dei Israel? Respon-
deruntque Gethæi: Circumducatur arca Dei
Israel. Et circumduxerunt arcam Dei Israel.

9 וַיְהִי אַחֲרֵי ׀ הֵסַבּוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד־יְהוָה
בָּעִיר מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת־אַנְשֵׁי
הָעִיר מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּשָּׂתְרוּ לָהֶם עְפֹלִים׃
10 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי
כְּבוֹא אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעֲקוּ
הָעֶקְרֹנִים לֵאמֹר הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לַהֲמִיתֵנִי וְאֶת־עַמִּי׃ 11 וַיִּשְׁלְחוּ
וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
שַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב
לִמְקֹמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי כִּי־הָיְתָה
מְהוּמַת־מָוֶת בְּכָל־הָעִיר כָּבְדָה מְאֹד יַד
הָאֱלֹהִים שָׁם׃ 12 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מֵתוּ
הֻכּוּ בַּעְפֹלִים וַתַּעַל שַׁוְעַת הָעִיר הַשָּׁמָיִם׃

פרשה ו׃

1 וַיְהִי אֲרוֹן־יְהוָה בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים
שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃ 2 וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים
לַכֹּהֲנִים וְלַקֹּסְמִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן
יְהוָה הוֹדִעֻנוּ בַּמֶּה נְשַׁלְּחֶנּוּ לִמְקוֹמוֹ׃
3 וַיֹּאמְרוּ אִם־מְשַׁלְּחִים אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אַל־תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רֵיקָם כִּי־הָשֵׁב
תָּשִׁיבוּ לוֹ אָשָׁם אָז תֵּרָפְאוּ וְנוֹדַע לָכֶם
לָמָּה לֹא־תָסוּר יָדוֹ מִכֶּם׃ 4 וַיֹּאמְרוּ מָה
הָאָשָׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עְפֹלֵי זָהָב וַחֲמִשָּׁה
עַכְבְּרֵי זָהָב כִּי־מַגֵּפָה אַחַת לְכֻלָּם
וּלְסַרְנֵיכֶם׃ 5 וַעֲשִׂיתֶם צַלְמֵי עְפֹלֵיכֶם וְצַלְמֵי
עַכְבְּרֵיכֶם הַמַּשְׁחִיתִם אֶת־הָאָרֶץ וּנְתַתֶּם
לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּבוֹד אוּלַי יָקֵל אֶת־יָדוֹ
מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אַרְצְכֶם׃
6 וְלָמָּה תְכַבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְּדוּ
מִצְרַיִם וּפַרְעֹה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר
הִתְעַלֵּל בָּהֶם וַיְשַׁלְּחוּם וַיֵּלֵכוּ׃ 7 וְעַתָּה
קְחוּ וַעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אֶחָת וּשְׁתֵּי פָרוֹת
עָלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֵיהֶם עֹל וַאֲסַרְתֶּם
אֶת־הַפָּרוֹת בָּעֲגָלָה וַהֲשֵׁיבֹתֶם בְּנֵיהֶם
מֵאַחֲרֵיהֶם הַבָּיְתָה׃ 8 וּלְקַחְתֶּם אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה וּנְתַתֶּם אֹתוֹ אֶל־הָעֲגָלָה וְאֵת ׀ כְּלֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר הֲשֵׁבֹתֶם לוֹ אָשָׁם תָּשִׂימוּ
בָאַרְגַּז מִצִּדּוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהָלָךְ׃
9 וּרְאִיתֶם אִם־דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית
שֶׁמֶשׁ הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת וְאִם־לֹא וְיָדַעְנוּ כִּי לֹא יָדוֹ
נָגְעָה בָּנוּ מִקְרֶה הוּא הָיָה לָנוּ׃

9 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται
χεὶρ Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα· καὶ
ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν.
Καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἕδρας, 10 Καὶ
ἐξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα.
Καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα,
καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται λέγοντες Τί ἀπεστρέ-
ψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς
θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν; 11 Καὶ
ἐξαποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν
ἀλλοφύλων καὶ εἶπον Ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ, καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν· ὅτι
ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα,
ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς θεοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ. 12 Καὶ οἱ
ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς
ἕδρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν
οὐρανόν.

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων
ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας. 2 Καὶ
καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις
καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν λέγοντες Τί ποιήσωμεν
τῇ κιβωτῷ Κυρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι
ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. 3 Καὶ
εἶπαν Εἰ ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης
Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ, μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν
κενήν, ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς
βασάνου, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται
ὑμῖν· μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν;
4 Καὶ λέγουσι Τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσομεν
αὐτῇ; Καὶ εἶπαν Κατὰ ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν
τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἕδρας χρυσᾶς, ὅτι πταῖσμα
ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ,
5 Καὶ μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν
διαφθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ δόξαν,
ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν καὶ ἀπὸ
τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. 6 Καὶ
ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν
Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ
ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ
ἀπῆλθον; 7 Καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε
ἅμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας
ἄνευ τῶν τέκνων· καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ
ἁμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὄπισθεν
αὐτῶν εἰς οἶκον. 8 Καὶ λήψεσθε τὴν κιβωτὸν
καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη
τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ
θήσετε ἐν θέματι Βερσεχθὰν ἐκ μέρους αὐτῆς, καὶ
ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτήν, καὶ
ἀπελεύσεσθε· 9 Καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς
πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμύς, αὐτὸς πεποίηκεν
ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην· καὶ
ἐὰν μή, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ
ἧπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

9 Illis autem circumducentibus eam, fiebat
manus Domini per singulas civitates inter-
fectionis magnæ nimis: et percutiebat
viros uniuscujusque urbis, a parvo usque ad
majorem, et computrescebant prominentes
extales eorum. Inieruntque Gethæi consilium,
et fecerunt sibi sedes pelliceas. 10 Miserunt
ergo arcam Dei in Accaron. Cumque
venisset arca Dei in Accaron, exclamaverunt
Accaronitæ, dicentes: Adduxerunt ad nos
arcam Dei Israel, ut interficiat nos et populum
nostrum. 11 Miserunt itaque et congre-
gaverunt omnes satrapas Philisthinorum, qui
dixerunt: Dimittite arcam Dei Israel, et
revertatur in locum suum, et non interficiat
nos cum populo nostro. 12 Fiebat enim pavor
mortis in singulis urbibus, et gravissima valde
manus Dei; viri quoque, qui mortui non
fuerant, percutiebantur in secretiori parte
natium: et ascendebat ululatus uniuscujusque
civitatis in cælum.

CAPUT VI.

1 Fuit ergo arca Domini in regione
Philisthinorum septem mensibus. 2 Et
vocaverunt Philisthiim sacerdotes et divinos,
dicentes: Quid faciemus de arca Domini?
indicate nobis quomodo remittamus eam in
locum suum. Qui dixerunt: 3 Si remittitis
arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuam,
sed quod debetis reddite ei pro peccato, et tunc
curabimini: et scietis quare non recedat
manus ejus a vobis. 4 Qui dixerunt: Quid
est quod pro delicto reddere debeamus ei?
Responderuntque illi: 5 Juxta numerum
provinciarum Philisthinorum, quinque anos
aureos facietis, et quinque mures aureos: quia
plaga una fuit omnibus vobis, et satrapis
vestris. Facietisque similitudines anorum
vestrorum, et similitudines murium, qui demo-
liti sunt terram; et dabitis Deo Israel gloriam:
si forte relevet manum suam a vobis, et a diis
vestris, et a terra vestra. 6 Quare aggravatis
corda vestra, sicut aggravavit Ægyptus et
Pharao cor suum? nonne postquam percussus
est, tunc dimisit eos, et abierunt? 7 Nunc
ergo arripite et facite plaustrum novum
unum: et duas vaccas fœtas, quibus non est
impositum jugum, jungite in plaustro, et
recludite vitulos earum domi. 8 Tolletisque
arcam Domini, et ponetis in plaustro, et vasa
aurea, quæ exsolvistis ei pro delicto, ponetis in
capsellam ad latus ejus: et dimittite eam, ut
vadat. 9 Et aspicietis: et siquidem per viam
finium suorum ascenderit contra Bethsames,
ipse fecit nobis hoc malum grande: sin
autem, minime: sciemus quia nequaquam
manus ejus tetigit nos, sed casu accidit.

10 וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת
עָלוֹת וַיַּאַסְרוּם בָּעֲגָלָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלוּ
בַבָּיִת׃ 11 וַיָּשִׂמוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה אֶל־
הָעֲגָלָה וְאֵת הָאַרְגַּז וְאֵת עַכְבְּרֵי הַזָּהָב
וְאֵת צַלְמֵי טְחֹרֵיהֶם׃ 12 וַיִּשַּׁרְנָה הַפָּרוֹת
בַּדֶּרֶךְ עַל־דֶּרֶךְ בֵּית שֶׁמֶשׁ בִּמְסִלָּה אַחַת
הָלְכוּ הָלֹךְ וְגָעוֹ וְלֹא־סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאול
וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד־גְּבוּל
בֵּית שָׁמֶשׁ׃ 13 וּבֵית שֶׁמֶשׁ קֹצְרִים קְצִיר־
חִטִּים בָּעֵמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ
אֶת־הָאָרוֹן וַיִּשְׂמְחוּ לִרְאוֹת׃ 14 וְהָעֲגָלָה
בָּאָה אֶל־שְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי וַתַּעֲמֹד
שָׁם וְשָׁם אֶבֶן גְּדוֹלָה וַיְבַקְּעוּ אֶת־עֲצֵי
הָעֲגָלָה וְאֶת־הַפָּרוֹת הֶעֱלוּ עֹלָה לַיהוָה׃
15 וְהַלְוִיִּם הוֹרִידוּ ׀ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־
הָאַרְגַּז אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֲשֶׁר־בּוֹ כְלֵי־זָהָב וַיָּשִׂמוּ
אֶל־הָאֶבֶן הַגְּדוֹלָה וְאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ הֶעֱלוּ
עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא לַיהוָה׃
16 וַחֲמִשָּׁה סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים רָאוּ וַיָּשֻׁבוּ
עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ 17 וְאֵלֶּה
טְחֹרֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הֵשִׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אָשָׁם
לַיהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעַזָּה אֶחָד
לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד לְעֶקְרוֹן אֶחָד׃
18 וְעַכְבְּרֵי הַזָּהָב מִסְפַּר כָּל־עָרֵי
פְלִשְׁתִּים לַחֲמֵשֶׁת הַסְּרָנִים מֵעִיר מִבְצָר
וְעַד כֹּפֶר הַפְּרָזִי וְעַד ׀ אָבֵל הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֵת אֲרוֹן יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה בִּשְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי׃
19 וַיַּךְ בְּאַנְשֵׁי בֵית־שֶׁמֶשׁ כִּי רָאוּ בַּאֲרוֹן
יְהוָה וַיַּךְ בָּעָם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים
אֶלֶף אִישׁ וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם כִּי־הִכָּה יְהוָה
בָּעָם מַכָּה גְדוֹלָה׃ 20 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי בֵית־
שֶׁמֶשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים
הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶל־מִי יַעֲלֶה מֵעָלֵינוּ׃
21 וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל־יוֹשְׁבֵי קִרְיַת־יְעָרִים
לֵאמֹר הֵשִׁבוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
רְדוּ הַעֲלוּ אֹתוֹ אֲלֵיכֶם׃

פרשה ז׃

1 וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי ׀ קִרְיַת יְעָרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל־בֵּית אֲבִינָדָב
בַּגִּבְעָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ קִדְּשׁוּ לִשְׁמֹר אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה׃ 2 וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבֶת הָאָרוֹן
בְּקִרְיַת יְעָרִים וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַיִּהְיוּ עֶשְׂרִים
שָׁנָה וַיִּנָּהוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה׃

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτω, καὶ ἔλαβον
δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ
ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον.
11 Καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν
ἅμαξαν, καὶ τὸ θέμα Ἐργὰβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς
χρυσοῦς. 12 Καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ
εἰς ὁδὸν Βαιθσαμύς, ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύοντο καὶ
ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά·
καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω
αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμύς. 13 Καὶ οἱ ἐν
Βαιθσαμὺς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι, καὶ
ἦραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου,
καὶ ηὐφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. 14 Καὶ ἡ
ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηὲ τὸν ἐν Βαιθσαμύς,
καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν· καὶ
σχίζουσι τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ τὰς βόας
ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ. 15 Καὶ
οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου
καὶ τὸ θέμα Ἐργὰβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς
σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ
μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν
ὁλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ
Κυρίῳ. 16 Καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλο-
φύλων ἑώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 17 Καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ
χρυσαῖ ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου
τῷ Κυρίῳ, τῆς Ἀζώτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν,
τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γὲθ μίαν, τῆς
Ἀκκαρων μίαν. 18 Καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ'
ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν
πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως
κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου,
οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης
Κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηὲ τοῦ Βαιθσαμυσίτου.
19 Καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίου ἐν τοῖς
ἀνδράσι Βαιθσαμύς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν Κυρίου· καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ
πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν. Καὶ ἐπένθησεν ὁ
λαὸς ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν
μεγάλην σφόδρα. 20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ
Βαιθσαμύς Τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα
ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἀφ' ἡμῶν; 21 Καὶ
ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας
Καριαθιαρὶμ λέγοντες Ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι
τὴν κιβωτὸν Κυρίου, κατάβητε καὶ ἀναγάγετε
αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρὶμ καὶ
ἀνάγουσι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, καὶ
εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδὰβ τὸν ἐν τῷ
βουνῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν
φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου. 2 Καὶ
ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καρια-
θιαρίμ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι· καὶ ἐγένετο εἴκοσι
ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.

10 Fecerunt ergo illi hoc modo: et tollentes
duas vaccas, quæ lactabant vitulos, junxerunt
ad plaustrum, vitulosque earum concluserunt
domi. 11 Et posuerunt arcam Dei super
plaustrum, et capsellam, quæ habebat mures
aureos et similitudines anorum. 12 Ibant
autem in directum vaccæ, per viam quæ ducit
Bethsames, et itinere uno gradiebantur,
pergentes et mugientes: et non declinabant
neque ad dexteram, neque ad sinistram: sed
et satrapæ Philisthiim sequebantur usque ad
terminos Bethsames. 13 Porro Bethsamitæ
metebant triticum in valle: et elevantes oculos
suos, viderunt arcam, et gavisi sunt cum
vidissent. 14 Et plaustrum venit in agrum
Josue Bethsamitæ, et stetit ibi. Erat autem
ibi lapis magnus, et conciderunt ligna plaustri,
vaccasque imposuerunt super ea holocaustum
Domini. 15 Levitæ autem deposuerunt arcam
Dei, et capsellam quæ erat juxta eam, in qua
erant vasa aurea, et posuerunt super lapidem
grandem. Viri autem Bethsamitæ obtulerunt
holocausta, et immolaverunt victimas in die
illa Domino. 16 Et quinque satrapæ Philis-
thinorum viderunt, et reversi sunt in Accaron
in die illa. 17 Hi sunt autem ani aurei, quos
reddiderunt Philisthiim pro delicto, Domino:
Azotus unum, Gaza unum, Ascalon unum,
Geth unum, Accaron unum: 18 Et mures
aureos secundum numerum urbium Philisthiim,
quinque provinciarum, ab urbe murata usque
ad villam quæ erat absque muro, et usque ad
Abel magnum, super quem posuerunt arcam
Domini, quæ erat usque in illum diem in agro
Josue Bethsamitis. 19 Percussit autem de
viris Bethsamitibus, eo quod vidissent arcam
Domini: et percussit de populo septuaginta
viros, et quinquaginta millia plebis. Luxitque
populus, eo quod Dominus percussisset plebem
plaga magna. 20 Et dixerunt viri Bethsa-
mitæ: Quis poterit stare in conspectu Domini
Dei sancti hujus? et ad quem ascendet a
nobis? 21 Miseruntque nuntios ad habi-
tatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt
Philisthiim arcam Domini, descendite, et
reducite eam ad vos.

CAPUT VII.

1 Venerunt ergo viri Cariathiarim, et
reduxerunt arcam Domini, et intulerunt eam in
domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem
filium ejus sanctificaverunt, ut custodiret arcam
Domini. 2 Et factum est, ex qua die mansit
arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt
dies; erat quippe jam annus vigesimus); et
requievit omnis domus Israel post Dominum.

3 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִם בְּכָל־לְבַבְכֶם אַתֶּם שָׁבִים אֶל־
יְהוָה הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר מִתּוֹכְכֶם
וְהָעַשְׁתָּרוֹת וְהָכִינוּ לְבַבְכֶם אֶל־יְהוָה
וְעִבְדֻהוּ לְבַדּוֹ וְיַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
4 וַיָּסִירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־
הָעַשְׁתָּרֹת וַיַּעַבְדוּ אֶת־יְהוָה לְבַדּוֹ׃
5 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְצוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם אֶל־יְהוָה׃
6 וַיִּקָּבְצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם וַיִּשְׁפְּכוּ ׀
לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ
שָׁם חָטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה׃ 7 וַיִּשְׁמְעוּ
פְלִשְׁתִּים כִּי־הִתְקַבְּצוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה
וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים אֶל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ 8 וַיֹּאמְרוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תַּחֲרֵשׁ מִמֶּנּוּ
מִזְּעֹק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיֹשִׁעֵנוּ מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים׃ 9 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טְלֵה חָלָב
אֶחָד וַיַּעֲלֵה עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק
שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ
יְהוָה׃ 10 וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלֶה הָעוֹלָה
וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׁוּ לַמִּלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּרְעֵם
יְהוָה ׀ בְּקוֹל־גָּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל־פְּלִשְׁתִּים
וַיְהֻמֵּם וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיֵּצְאוּ
אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן־הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת־
פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם עַד־מִתַּחַת לְבֵית כָּר׃
12 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת וַיָּשֶׂם בֵּין־
הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשֵּׁן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ אֶבֶן
הָעָזֶר וַיֹּאמַר עַד־הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְהוָה׃
13 וַיִּכָּנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא
בִּגְבוּל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יַד־יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים
כֹּל יְמֵי שְׁמוּאֵל׃ 14 וַתָּשֹׁבְנָה הֶעָרִים
אֲשֶׁר לָקְחוּ־פְלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל ׀ לְיִשְׂרָאֵל
מֵעֶקְרוֹן וְעַד־גַּת וְאֶת־גְּבוּלָן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל
מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ 15 וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־
יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃ 16 וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה
וְשָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַמְּקוֹמוֹת
הָאֵלֶּה׃ 17 וּתְשֻׁבָתוֹ הָרָמָתָה כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ
וְשָׁם שְׁפָטוֹ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ
לַיהוָה׃

3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ
λέγων Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε
πρὸς Κύριον, περιέλετε θεοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου
ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑτοιμάσατε τὰς καρδίας
ὑμῶν πρὸς Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ,
καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. 4 Καὶ
περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἄλση
Ἀσταρώθ, καὶ ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ. 5 Καὶ
εἶπε Σαμουήλ Ἀθροίσατε πάντα Ἰσραὴλ εἰς
Μασσηφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς
Κύριον. 6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ
ὑδρεύονται ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ
τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ
εἶπαν Ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδίκαζε
Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ.
7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ, καὶ ἀνέβησαν
σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀκούουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου
ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
Σαμουὴλ Μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ᾽ ἡμῶν τοῦ μὴ
βοᾷν πρὸς Κύριον θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων. 9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα
γαλαθηνὸν ἕνα καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν
σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ
πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ
Κύριος. 10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρων τὴν
ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον
ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ
μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους,
καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραήλ.
11 Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφὰθ καὶ
κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς
ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχόρ. 12 Καὶ ἔλαβε
Σαμουὴλ λίθον ἕνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνὰ μέσον
Μασσηφὰθ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέζερ, λίθος τοῦ
βοηθοῦ, καὶ εἶπεν Ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν
Κύριος. 13 Καὶ ἐταπείνωσε Κύριος τοὺς ἀλλοφύ-
λους, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅριον
Ἰσραήλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς
ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.
14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον οἱ
ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέδωκαν
αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ,
καὶ τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἀλλο-
φύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ Ἀμοῤῥαίου. 15 Καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ
τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ·
16 Καὶ ἐπορεύετο κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ
ἐκύκλου Βαιθὴλ καὶ τὴν Γάλγαλα καὶ τὴν Μασσηφάθ,
καὶ ἐδίκαζε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις
τούτοις. 17 Ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ,
ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ· καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν
Ἰσραήλ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ.

3 Ait autem Samuel ad universam domum
Israel, dicens: Si in toto corde vestro re-
vertimini ad Dominum, auferte deos alienos
de medio vestri, Baalim et Astaroth: et
præparate corda vestra Domino, et servite ei
soli, et eruet vos de manu Philisthiim. 4 Ab-
stulerunt ergo filii Israel Baalim et Astaroth,
et servierunt Domino soli. 5 Dixit autem
Samuel: Congregate universum Israel in
Masphath, ut orem pro vobis Dominum.
6 Et convenerunt in Masphath: hauseruntque
aquam, et effuderunt in conspectu Domini, et
jejunaverunt in die illa, atque dixerunt ibi:
Peccavimus Domino. Judicavitque Samuel
filios Israel in Masphath. 7 Et audierunt
Philisthiim quod congregati essent filii
Israel in Masphath, et ascenderunt satrapæ
Philisthinorum ad Israel. Quod cum audissent
filii Israel, timuerunt a facie Philisthinorum.
8 Dixeruntque ad Samuelem: Ne cesses pro
nobis clamare ad Dominum Deum nostrum,
ut salvet nos de manu Philisthinorum. 9 Tulit
autem Samuel agnum lactentem unum, et
obtulit illum holocaustum integrum Domino:
et clamavit Samuel ad Dominum pro Israel,
et exaudivit eum Dominus. 10 Factum est
autem, cum Samuel offerret holocaustum,
Philisthiim iniere prælium contra Israel:
intonuit autem Dominus fragore magno in die
illa super Philisthiim, et exterruit eos, et cæsi
sunt a facie Israel. 11 Egressique viri Israel
de Masphath, persecuti sunt Philisthæos, et
percusserunt eos, usque ad locum qui erat
subter Bethchar. 12 Tulit autem Samuel
lapidem unum, et posuit eum inter Masphath
et inter Sen: et vocavit nomen loci illius,
Lapis adjutorii. Dixitque: Hucusque auxi-
liatus est nobis Dominus. 13 Et humiliati
sunt Philisthiim, nec apposuerunt ultra ut
venirent in terminos Israel. Facta est itaque
manus Domini super Philisthæos, cunctis
diebus Samuelis. 14 Et redditæ sunt urbes,
quas tulerant Philisthiim ab Israel, Israeli, ab
Accaron usque Geth, et terminos suos: libera-
vitque Israel de manu Philisthinorum, eratque
pax inter Israel et Amorrhæum. 15 Judicabat
quoque Samuel Israelem cunctis diebus vitæ
suæ: 16 Et ibat per singulos annos circuiens
Bethel et Galgala et Masphath, et judicabat
Israelem in supradictis locis. 17 Rever-
tebaturque in Ramatha: ibi enim erat domus
ejus, et ibi judicabat Israelem: ædificavit
etiam ibi altare Domino.

פרשה ח׃

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיָּשֶׂם אֶת־בָּנָיו
שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיְהִי שֶׁם־בְּנוֹ הַבְּכוֹר
יוֹאֵל וְשֵׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָּה שֹׁפְטִים בִּבְאֵר
שָׁבַע׃ 3 וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו בִּדְרָכָו וַיִּטּוּ אַחֲרֵי
הַבָּצַע וַיִּקְחוּ־שֹׁחַד וַיַּטּוּ מִשְׁפָּט׃
4 וַיִּתְקַבְּצוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל
הָרָמָתָה׃ 5 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקַנְתָּ
וּבָנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בִּדְרָכֶיךָ עַתָּה שִׂימָה־לָּנוּ
מֶלֶךְ לְשָׁפְטֵנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם׃ 6 וַיֵּרַע הַדָּבָר
בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנָה־לָּנוּ מֶלֶךְ
לְשָׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה׃
7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם
לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֹתְךָ מָאָסוּ
כִּי־אֹתִי מָאֲסוּ מִמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם׃ 8 כְּכָל־
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הַעֲלֹתִי אוֹתָם
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעַזְבֻנִי וַיַּעַבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הֵמָּה עֹשִׂים גַּם־לָךְ׃
9 וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי־הָעֵד תָּעִיד
בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם׃ 10 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת
כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵאִתּוֹ
מֶלֶךְ׃ 11 וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם יִקָּח וְשָׂם
לוֹ בְּמֶרְכַּבְתּוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ׃
12 וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְלַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי־
מִלְחַמְתּוֹ וּכְלֵי רִכְבּוֹ׃ 13 וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם
יִקָּח לְרַקָּחוֹת וּלְטַבָּחוֹת וּלְאֹפוֹת׃ 14 וְאֶת־
שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים
יִקָּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו׃ 15 וְזַרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם
יַעְשֹׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו׃ 16 וְאֶת־
עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בַּחוּרֵיכֶם
הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוֹרֵיכֶם יִקָּח וְעָשָׂה
לִמְלַאכְתּוֹ׃ 17 צֹאנְכֶם יַעְשֹׂר וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לוֹ
לַעֲבָדִים׃ 18 וּזְעַקְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי
מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא־יַעֲנֶה יְהוָה
אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא׃ 19 וַיְמָאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ
בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹּא כִּי אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה
עָלֵינוּ׃ 20 וְהָיִינוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם
וּשְׁפָטָנוּ מַלְכֵּנוּ וְיָצָא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־
מִלְחֲמֹתֵנוּ׃ 21 וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי
הָעָם וַיְדַבְּרֵם בְּאָזְנֵי יְהוָה׃ 22 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלָם וְהִמְלַכְתָּ
לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ׃

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραήλ. 2 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰωὴλ, καὶ
ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβιά, δικασταὶ ἐν Βηρσαβεέ.
3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ
αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ
ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα.
4 Καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ παρα-
γίνονται εἰς Ἀρμαθαὶμ πρὸς Σαμουήλ, 5 Καὶ
εἶπαν αὐτῷ Ἰδοὺ σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοί σου
οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατάστησον
ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη. 6 Καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς
Σαμουήλ, ὡς εἶπαν Δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν
ἡμᾶς· καὶ προσηύξατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἄκουε τῆς
φωνῆς τοῦ λαοῦ καθὰ ἂν λαλῶσί σοι, ὅτι οὐ σὲ
ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἐξουθενώκασι τοῦ μὴ
βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν. 8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα
ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς
ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκα-
τέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις, οὕτως
αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί. 9 Καὶ νῦν ἄκουε τῆς
φωνῆς αὐτῶν, πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρῃ
αὐτοῖς, καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ
βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς. 10 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαὸν
τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα, 11 Καὶ
εἶπε Τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς
βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται,
καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν
ἱππεῦσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων
αὐτοῦ, 12 Καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους
καὶ χιλιάρχους, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ
τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ
αὐτοῦ καὶ σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ· 13 Καὶ τὰς
θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς
μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας· 14 Καὶ τοὺς
ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς
ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει
τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ· 15 Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ δώσει
τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
16 Καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν
καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους
ὑμῶν λήψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ·
17 Καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς
ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι. 18 Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς· καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύριος
ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε
ἑαυτοῖς βασιλέα. 19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς
ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουήλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐχὶ ἀλλ'
ἢ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς, 20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ
ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει ἡμᾶς
βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν,
καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. 21 Καὶ ἤκουσε
Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα Κυρίου. 22 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἄκουε τῆς φωνῆς
αὐτῶν καὶ βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα· καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραὴλ Ἀποτρεχέτω ἕκαστος
εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

CAPUT VIII.

1 FACTUM est autem cum senuisset Samuel,
posuit filios suos judices Israel. 2 Fuitque
nomen filii ejus primogeniti Joel: et nomen
secundi Abia, judicum in Bersabee. 3 Et
non ambulaverunt filii illius in viis ejus: sed
declinaverunt post avaritiam, acceperuntque
munera, et perverterunt judicium. 4 Con-
gregati ergo universi majores natu Israel,
venerunt ad Samuelem in Ramatha. 5 Dixe-
runtque ei: Ecce tu senuisti, et filii tui non
ambulant in viis tuis: constitue nobis regem,
ut judicet nos, sicut et universæ habent na-
tiones. 6 Displicuit sermo in oculis Samuelis,
eo quod dixissent: Da nobis regem, ut judicet
nos. Et oravit Samuel ad Dominum. 7 Dixit
autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem
populi in omnibus quæ loquuntur tibi; non
enim te abjecerunt, sed me, ne regnem super
eos. 8 Juxta omnia opera sua, quæ fecerunt
a die qua eduxi eos de Ægypto usque ad diem
hanc: sicut dereliquerunt me, et servierunt
diis alienis, sic faciunt etiam tibi. 9 Nunc
ergo vocem eorum audi: verumtamen contestare
eos, et prædic eis jus regis, qui regnaturus est
super eos. 10 Dixit itaque Samuel omnia
verba Domini ad populum, qui petierat a se
regem, 11 Et ait: Hoc erit jus regis, qui
imperaturus est vobis: Filios vestros tollet,
et ponet in curribus suis, facietque sibi equites
et præcursores quadrigarum suarum, 12 Et
constituet sibi tribunos, et centuriones, et
aratores agrorum suorum, et messores segetum,
et fabros armorum et curruum suorum.
13 Filias quoque vestras faciet sibi unguen-
tarias, et focarias, et panificas. 14 Agros
quoque vestros, et vineas, et oliveta optima
tollet, et dabit servis suis. 15 Sed et segetes
vestras, et vinearum reditus addecimabit, ut
det eunuchis et famulis suis. 16 Servos etiam
vestros, et ancillas, et juvenes optimos, et
asinos auferet, et ponet in opere suo. 17 Greges
quoque vestros addecimabit, vosque eritis ei
servi. 18 Et clamabitis in die illa a facie
regis vestri, quem elegistis vobis: et non
exaudiet vos Dominus in die illa, quia petiistis
vobis regem. 19 Noluit autem populus audire
vocem Samuelis, sed dixerunt: Nequaquam:
rex enim erit super nos, 20 Et erimus nos
quoque sicut omnes gentes: et judicabit nos
rex noster, et egredietur ante nos, et pugnabit
bella nostra pro nobis. 21 Et audivit Samuel
omnia verba populi, et locutus est ea in auribus
Domini. 22 Dixit autem Dominus ad
Samuelem: Audi vocem eorum, et constitue
super eos regem. Et ait Samuel ad viros
Israel: Vadat unusquisque in civitatem suam.

שמואל א ט

פרשה ט׃

1 וַיְהִי־אִישׁ מִבִּן־יָמִין וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־
אֲבִיאֵל בֶּן־צְרוֹר בֶּן־בְּכוֹרַת בֶּן־אֲפִיחַ
בֶּן־אִישׁ יְמִינִי גִּבּוֹר חָיִל׃ 2 וְלוֹ־הָיָה בֵן
וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בָּחוּר וָטוֹב וְאֵין אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה גָּבֹהַּ
מִכָּל־הָעָם׃ 3 וַתֹּאבַדְנָה הָאֲתֹנוֹת לְקִישׁ
אֲבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שָׁאוּל בְּנוֹ
קַח־נָא אִתְּךָ אֶת־אַחַד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לֵךְ
בַּקֵּשׁ אֶת־הָאֲתֹנֹת׃ 4 וַיַּעֲבֹר בְּהַר־אֶפְרַיִם
וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־שָׁלִשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבְרוּ
בְאֶרֶץ־שַׁעֲלִים וָאַיִן וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־יְמִינִי
וְלֹא מָצָאוּ׃ 5 הֵמָּה בָּאוּ בְּאֶרֶץ צוּף
וְשָׁאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר־עִמּוֹ לְכָה וְנָשׁוּבָה
פֶּן־יֶחְדַּל אָבִי מִן־הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָנוּ׃
6 וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נָא אִישׁ־אֱלֹהִים בָּעִיר
הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר בּוֹא
יָבוֹא עַתָּה נֵלֲכָה שָּׁם אוּלַי יַגִּיד לָנוּ
אֶת־דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ עָלֶיהָ׃ 7 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נֵלֵךְ וּמַה־נָּבִיא לָאִישׁ
כִּי הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ וּתְשׁוּרָה אֵין־
לְהָבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה אִתָּנוּ׃
8 וַיֹּסֶף הַנַּעַר לַעֲנוֹת אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נִמְצָא בְיָדִי רֶבַע שֶׁקֶל כָּסֶף וְנָתַתִּי
לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֶת־דַּרְכֵּנוּ׃
9 לְפָנִים ׀ בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר הָאִישׁ בְּלֶכְתּוֹ
לִדְרוֹשׁ אֱלֹהִים לְכוּ וְנֵלְכָה עַד־הָרֹאֶה
כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקָּרֵא לְפָנִים הָרֹאֶה׃
10 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרְךָ לְכָה ׀
נֵלֵכָה וַיֵּלְכוּ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ
הָאֱלֹהִים׃ 11 הֵמָּה עֹלִים בְּמַעֲלֵה הָעִיר
וְהֵמָּה מָצְאוּ נְעָרוֹת יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם
וַיֹּאמְרוּ לָהֶן הֲיֵשׁ בָּזֶה הָרֹאֶה׃ 12 וַתַּעֲנֶינָה
אוֹתָם וַתֹּאמַרְנָה יֵּשׁ הִנֵּה לְפָנֶיךָ מַהֵר ׀
עַתָּה כִּי הַיּוֹם בָּא לָעִיר כִּי זֶבַח הַיּוֹם
לָעָם בַּבָּמָה׃ 13 כְּבֹאֲכֶם הָעִיר כֵּן
תִּמְצְאוּן אֹתוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֶה הַבָּמָתָה לֶאֱכֹל
כִּי לֹא־יֹאכַל הָעָם עַד־בֹּאוֹ כִּי־הוּא יְבָרֵךְ
הַזֶּבַח אַחֲרֵי־כֵן יֹאכְלוּ הַקְּרֻאִים וְעַתָּה
עֲלוּ כִּי־אֹתוֹ כְהַיּוֹם תִּמְצְאוּן אֹתוֹ׃
14 וַיַּעֲלוּ הָעִיר הֵמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר
וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֹצֵא לִקְרָאתָם לַעֲלוֹת
הַבָּמָה׃ 15 וַיהוָה גָּלָה אֶת־אֹזֶן
שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד לִפְנֵי בוֹא־שָׁאוּל לֵאמֹר׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄. θ΄.

ΚΕΦ. θ΄.

1 ΚΑΙ *ἀνὴρ ἐξ υἱῶν* Βενιαμίν, *καὶ ὄνομα αὐτῷ*
Κίς, υἱὸς 'Αβιὴλ υἱοῦ 'Ιαρὲδ υἱοῦ Βαχὶρ υἱοῦ 'Αφὲκ
υἱοῦ ἀνδρὸς 'Ιεμιναίου, ἀνὴρ δυνατός. 2 Καὶ *τούτῳ*
υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαοὺλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ
ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς 'Ισραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ
αὐτόν, ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν
τὴν γῆν. 3 Καὶ *ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κὶς πατρὸς*
Σαούλ· καὶ εἶπε Κὶς πρὸς Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε
καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους. 4 Καὶ
διῆλθον δι' ὄρους 'Εφραῒμ καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
Σελχά, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
Σεγαλίμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
'Ιαμίν, καὶ οὐχ εὗρον. 5 Αὐτῶν *δὲ ἐλθόντων εἰς*
τὴν Σὶφ καὶ Σαοὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
μετ' αὐτοῦ Δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεὶς ὁ
πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ τὰ περὶ ἡμῶν.
6 Καὶ *εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον 'Ιδοὺ δὴ ἄνθρωπος*
τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔν-
δοξος, πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται·
καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν
ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν. 7 Καὶ
εἶπε Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ
Καὶ *ἰδοὺ πορευσόμεθα, καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ*
τοῦ θεοῦ, ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγ-
γείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν
εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον
ἡμῖν; 8 Καὶ *προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι*
τῷ Σαοὺλ καὶ εἶπεν 'Ιδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου
τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.
9 Καὶ *ἔμπροσθεν ἐν 'Ισραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος*
ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾷν τὸν θεόν Δεῦρο καὶ
πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην
ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν 'Ο βλέπων. 10 Καὶ
εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ 'Αγαθὸν τὸ
ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ θεοῦ.
11 Αὐτῶν *ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως*
καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα
ὑδρεύεσθαι ὕδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς Εἰ ἔστιν
ἐνταῦθα ὁ βλέπων; 12 Καὶ *ἀπεκρίθη τὰ*
κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς Ἔστιν,
ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· νῦν διὰ τὴν ἡμέραν
ἥκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν
Βαμά. 13 *'Ως ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως*
εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν
εἰς Βαμὰ *τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως*
τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν,
καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε,
ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε αὐτόν. 14 Καὶ *ἀνα-*
βαίνουσι τὴν πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς
μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς
τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμά.
15 Καὶ Κύριος *ἀπεκάλυψε τὸ ὠτίον Σαμουὴλ ἡμέρᾳ*
μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ λέγων.

I. SAMUELIS, IX.

CAPUT IX.

1 Et erat vir de Benjamin nomine Cis
filius Abiel, filii Seror, filii Bechorath, filii
Aphia, filii viri Jemini, fortis robore. 2 Et erat
ei filius vocabulo Saul, electus et bonus: et
non erat vir de filiis Israel melior illo; ab
humero et sursum eminebat super omnem
populum. 3 Perierant autem asinæ Cis patris
Saul: et dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle
tecum unum de pueris, et consurgens vade, et
quære asinas. Qui cum transissent per
montem Ephraim, 4 Et per terram Salisa,
et non invenissent, transierunt etiam per
terram Salim, et non erant: sed et per
terram Jemini, et minime repererunt. 5 Cum
autem venissent in terram Suph, dixit Saul
ad puerum qui erat cum eo: Veni et rever-
tamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, et
solicitus sit pro nobis. 6 Qui ait ei: Ecce
vir Dei est in civitate hac, vir nobilis: omne
quod loquitur, sine ambiguitate venit; nunc
ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via
nostra, propter quam venimus. 7 Dixitque
Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid
feremus ad virum Dei? panis defecit in sitarciis
nostris: et sportulam non habemus, ut demus
homini Dei, nec quidquam aliud. 8 Rursum
puer respondit Sauli, et ait: Ecce inventa est
in manu mea quarta pars stateris argenti,
demus homini Dei, ut indicet nobis viam
nostram. 9 (Olim in Israel sic loquebatur
unusquisque, vadens consulere Deum: Venite,
et eamus ad videntem. Qui enim propheta
dicitur hodie, vocabatur olim videns.) 10 Et
dixit Saul ad puerum suum: Optimus sermo
tuus. Veni, eamus. Et ierunt in civitatem,
in qua erat vir Dei. 11 Cumque ascenderent
clivum civitatis, invenerunt puellas egredientes
ad hauriendam aquam, et dixerunt eis: Num
hic est videns? 12 Quæ respondentes, dixerunt
illis: Hic est: ecce ante te, festina nunc:
hodie enim venit in civitatem, quia sacrificium
est hodie populi in excelso. 13 Ingredientes
urbem, statim invenietis eum antequam ascen-
dat excelsum ad vescendum; neque enim
comesurus est populus donec ille veniat: quia
ipse benedicit hostiæ, et deinceps comedunt
qui vocati sunt. Nunc ergo conscendite, quia
hodie reperietis eum. 14 Et ascenderunt in
civitatem. Cumque illi ambularent in medio
urbis, apparuit Samuel egrediens obviam
eis, ut ascenderet in excelsum. 15 Dominus
autem revelaverat auriculam Samuelis ante
unam diem quam veniret Saul, dicens:

16 כָּעֵת ׀ מָחָר אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ
בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתּוֹ לְנָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי
אֶת־עַמִּי כִּי בָּאָה צַעֲקָתוֹ אֵלָי׃ 17 וּשְׁמוּאֵל
רָאָה אֶת־שָׁאוּל וַיהוָה עָנָהוּ הִנֵּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי׃
18 וַיִּגַּשׁ שָׁאוּל אֶת־שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר
וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא לִי אֵי־זֶה בֵּית הָרֹאֶה׃
19 וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
הָרֹאֶה עֲלֵה לְפָנַי הַבָּמָה וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי
הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בַבֹּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ
אַגִּיד לָךְ׃ 20 וְלָאֲתֹנוֹת הָאֹבְדוֹת לְךָ
הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אַל־תָּשֶׂם אֶת־לִבְּךָ
לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ וּלְמִי כָּל־חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל
הֲלוֹא לְךָ וּלְכֹל בֵּית אָבִיךָ׃ 21 וַיַּעַן
שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן־יְמִינִי אָנֹכִי מִקְּטַנֵּי
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִרָה מִכָּל־
מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנְיָמִן וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי
כַּדָּבָר הַזֶּה׃ 22 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל
וְאֶת־נַעֲרוֹ וַיְבִיאֵם לִשְׁכָּתָה וַיִּתֵּן לָהֶם
מָקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהֵמָּה כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ׃ 23 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לַטַּבָּח תְּנָה
אֶת־הַמָּנָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֵלֶיךָ שִׂים אֹתָהּ עִמָּךְ׃ 24 וַיָּרֶם הַטַּבָּח
אֶת־הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ וַיָּשֶׂם ׀ לִפְנֵי שָׁאוּל
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנִּשְׁאָר שִׂים־לְפָנֶיךָ אֱכֹל כִּי
לַמּוֹעֵד שָׁמוּר־לְךָ לֵאמֹר הָעָם קָרָאתִי
וַיֹּאכַל שָׁאוּל עִם־שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא׃
25 וַיֵּרְדוּ מֵהַבָּמָה הָעִיר וַיְדַבֵּר עִם־שָׁאוּל
עַל־הַגָּג׃ 26 וַיַּשְׁכִּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר
וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל הַגָּג לֵאמֹר קוּמָה
וַאֲשַׁלְּחֶךָּ וַיָּקָם שָׁאוּל וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא
וּשְׁמוּאֵל הַחוּצָה׃ 27 הֵמָּה יוֹרְדִים בִּקְצֵה
הָעִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל־שָׁאוּל אֱמֹר לַנַּעַר
וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאַתָּה עֲמֹד כַּיּוֹם
וְאַשְׁמִיעֲךָ אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים׃

פרשד י׃

1 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־פַּךְ הַשֶּׁמֶן וַיִּצֹק
עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי־
מְשָׁחֲךָ יְהוָה עַל־נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד׃

16 Ὡς ὁ καιρὸς αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ
γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ἰσραήλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου
ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοὴ αὐτῶν
πρὸς μέ. 17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, καὶ
Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι
Οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου. 18 Καὶ προσήγαγε
Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ
εἶπεν Ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος.
19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ καὶ εἶπεν
Ἐγώ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμὰ
καὶ φάγε μετ᾽ ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε
πρωὶ καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.
20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυιῶν
σήμερον τριταίων, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς,
ὅτι εὕρηνται· καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ Ἰσραήλ, οὐ
σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου; 21 Καὶ ἀπεκρίθη
Σαοὺλ καὶ εἶπεν Οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγώ
εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ τῆς
φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν;
καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;
22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸ παιδάριον
αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ
ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλημένων
ὡσεὶ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν. 23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
τῷ μαγείρῳ Δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι, ἣν
εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί. 24 Καὶ ἤψησεν
ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν καὶ παρέθηκεν αὐτὴν
ἐνώπιον Σαοὺλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ
Ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ
φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τοὺς
ἄλλους, ἀπόκνιζε· καὶ ἔφαγε Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμὰ
εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ ἐπὶ τῷ
δώματι, καὶ ἐκοιμήθη. 26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν
ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ἐπὶ τῷ
δώματι λέγων Ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ
ἀνέστη Σαοὺλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως
ἔξω. 27 Αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς
πόλεως καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαοὺλ Εἰπὸν τῷ
νεανίσκῳ καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ σὺ στῆθι
ὡς σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ.

ΚΕΦ. ι΄.

1 ΚΑΙ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ
ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν
καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐχὶ κέχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ
Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ.

16 Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam
virum ad te de terra Benjamin, et unges eum
ducem super populum meum Israel: et salvabit
populum meum de manu Philisthinorum: quia
respexi populum meum, venit enim clamor
eorum ad me. 17 Cumque aspexisset Samuel
Saulem, Dominus dixit ei: Ecce vir quem
dixeram tibi, iste dominabitur populo meo.
18 Accessit autem Saul ad Samuelem in medio
portæ, et ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus
videntis. 19 Et respondit Samuel Sauli
dicens: Ego sum videns: ascende ante me in
excelsum, ut comedatis mecum hodie, et
dimittam te mane: et omnia quæ sunt in corde
tuo indicabo tibi. 20 Et de asinis, quas
nudiustertius perdidisti, ne solicitus sis, quia
inventæ sunt. Et cujus erunt optima quæque
Israel? nonne tibi et omni domui patris tui?
21 Respondens autem Saul, ait: Numquid
non filius Jemini ego sum, de minima tribu
Israel, et cognatio mea novissima inter omnes
familias de tribu Benjamin? quare ergo
locutus es mihi sermonem istum? 22 Assu-
mens itaque Samuel Saulem, et puerum ejus,
introduxit eos in triclinium, et dedit eis locum
in capite eorum qui fuerant invitati; erant
enim quasi triginta viri. 23 Dixitque Samuel
coco: Da partem quam dedi tibi, et præcepi
ut reponeres seorsum apud te. 24 Levavit
autem cocus armum, et posuit ante Saul.
Dixitque Samuel: Ecce quod remansit, pone
ante te, et comede: quia de industria servatum
est tibi, quando populum vocavi. Et comedit
Saul cum Samuele in die illa. 25 Et descen-
derunt de excelso in oppidum, et locutus est
cum Saul in solario: stravitque Saul in solario,
et dormivit. 26 Cumque mane surrexissent,
et jam elucesceret, vocavit Samuel Saulem in
solario, dicens: Surge, et dimittam te. Et
surrexit Saul: egressique sunt ambo, ipse
videlicet, et Samuel. 27 Cumque descenderent
in extrema parte civitatis, Samuel dixit ad
Saul: Dic puero ut antecedat nos, et transeat:
tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi
verbum Domini.

CAPUT X.

1 TULIT autem Samuel lenticulam olei, et
effudit super caput ejus, et deosculatus est
eum, et ait: Ecce, unxit te Dominus super
hereditatem suam in principem, et liberabis
populum suum de manibus inimicorum
ejus, qui in circuitu ejus sunt. Et hoc
tibi signum, quia unxit te Deus in principem.

2 בְּלֶכְתְּךָ הַיּוֹם מֵעִמָּדִי וּמָצָאתָ שְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִם־קְבֻרַת רָחֵל בִּגְבוּל בִּנְיָמִן
בְּצֶלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת
אֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ
אֶת־דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָכֶם לֵאמֹר מָה
אֶעֱשֶׂה לִבְנִי׃ 3 וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה
וּבָאתָ עַד־אֵלוֹן תָּבוֹר וּמְצָאוּךָ שָּׁם שְׁלֹשָׁה
אֲנָשִׁים עֹלִים אֶל־הָאֱלֹהִים בֵּית־אֵל אֶחָד
נֹשֵׂא ׀ שְׁלֹשָׁה גְדָיִים וְאֶחָד נֹשֵׂא שְׁלֹשֶׁת
כִּכְּרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נֹשֵׂא נֵבֶל־יָיִן׃
4 וְשָׁאֲלוּ לְךָ לְשָׁלוֹם וְנָתְנוּ לְךָ שְׁתֵּי־לֶחֶם
וְלָקַחְתָּ מִיָּדָם׃ 5 אַחַר כֵּן תָּבוֹא אֶל־
גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־שָׁם נְצִבֵי פְלִשְׁתִּים
וִיהִי כְבֹאֲךָ שָׁם הָעִיר וּפָגַעְתָּ חֶבֶל נְבִאִים
יֹרְדִים מֵהַבָּמָה וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל
וְכִנּוֹר וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים׃ 6 וְצָלְחָה עָלֶיךָ
רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבִּיתָ עִמָּם וְנֶהְפַּכְתָּ לְאִישׁ
אַחֵר׃ 7 וְהָיָה כִּי תָבֹאֶינָה הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה
לָךְ עֲשֵׂה לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי
הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ 8 וְיָרַדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל
וְהִנֵּה אָנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת
לִזְבֹּחַ זִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל
עַד־בּוֹאִי אֵלֶיךָ וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ 9 וְהָיָה כְּהַפְנֹתוֹ שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת
מֵעִם שְׁמוּאֵל וַיַּהֲפָךְ־לוֹ אֱלֹהִים לֵב
אַחֵר וַיָּבֹאוּ כָּל־הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם
הַהוּא׃ 10 וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה
וְהִנֵּה חֶבֶל־נְבִאִים לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו
רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם׃ 11 וַיְהִי
כָּל־יוֹדְעוֹ מֵאִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה
עִם־נְבִאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־
cf. c. 19 24. רֵעֵהוּ מַה־זֶּה הָיָה לְבֶן־קִישׁ הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִיאִים׃ 12 וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי
אֲבִיהֶם עַל־כֵּן הָיְתָה לְמָשָׁל הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִאִים׃ 13 וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת וַיָּבֹא
הַבָּמָה׃ 14 וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל אֵלָיו וְאֶל־
נַעֲרוֹ אָן הֲלַכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת־
הָאֲתֹנוֹת וַנִּרְאֶה כִי־אַיִן וַנָּבוֹא אֶל־שְׁמוּאֵל׃
15 וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל הַגִּידָה־נָּא לִי מָה־אָמַר
לָכֶם שְׁמוּאֵל׃ 16 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דּוֹדוֹ הַגֵּד
הִגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת וְאֶת־דְּבַר
הַמְּלוּכָה לֹא־הִגִּיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל׃

2 Καὶ τοῦτο σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέ σε Κύριος
ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα· ὡς ἂν
ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας
πρὸς τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ ἐν τῷ ὄρει Βενιαμὶν
ἁλλομένους μεγάλα, καὶ ἐροῦσί σοι Εὕρηνται αἱ ὄνοι
ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου
ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, καὶ ἐδαψιλεύσατο
δι' ὑμᾶς λέγων Τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου;
3 Καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἕως τῆς
δρυὸς Θαβώρ, καὶ εὑρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας
ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθήλ, ἕνα
αἴροντα τρία αἰγίδια καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγγεῖα
ἄρτων καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου· 4 Καὶ
ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην καὶ δώσουσί σοι
δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς
αὐτῶν. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν
βουνὸν τοῦ θεοῦ, οὗ ἐστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα
τῶν ἀλλοφύλων, ἐκεῖ Νασὶβ ὁ ἀλλόφυλος· καὶ ἔσται
ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις
χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμά,
καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον
καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες·
6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου καὶ προφη-
τεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.
7 Καὶ ἔσται ὅταν ἥξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ,
ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου, ὅτι θεὸς μετὰ
σοῦ. 8 Καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγάλ, καὶ
ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν καὶ
θυσίας εἰρηνικάς· ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ
ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις.
9 Καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ
ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουήλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς
καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 10 Καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν,
καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ
ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ προεφήτευσεν ἐν
μέσῳ αὐτῶν. 11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες
αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν
μέσῳ τῶν προφητῶν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ
υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; 12 Καὶ
ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπε Καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ;
καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν Ἦ καὶ Σαοὺλ
ἐν προφήταις; 13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ
ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν. 14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ
πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ Ποῦ ἐπο-
ρεύθητε; καὶ εἶπαν Ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ εἴδαμεν ὅτι
οὐκ εἰσί, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουήλ. 15 Καὶ εἶπεν
ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ Ἀπάγγειλον δή μοι τί εἶπέ σοι
Σαμουήλ. 16 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ
Ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι·
τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

2 Cum abieris hodie a me, invenies duos
viros juxta sepulchrum Rachel in finibus
Benjamin, in meridie, dicentque tibi: Inventæ
sunt asinæ, ad quas ieras perquirendas: et
intermissis pater tuus asinis, solicitus est pro
vobis, et dicit: Quid faciam de filio meo?
3 Cumque abieris inde, et ultra transieris,
et veneris ad quercum Thabor, invenient te
ibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel,
unus portans tres hædos, et alius tres tortas
panis, et alius portans lagenam vini. 4 Cum-
que te salutaverint, dabunt tibi duos panes,
et accipies de manu eorum. 5 Post hæc
venies in collem Dei, ubi est statio Philis-
thinorum: et cum ingressus fueris ibi urbem,
obvium habebis gregem prophetarum descen-
dentium de excelso, et ante eos psalterium et
tympanum, et tibiam, et citharam, ipsosque
prophetantes. 6 Et insiliet in te Spiritus
Domini, et prophetabis cum eis, et mutaberis
in virum alium. 7 Quando ergo evenerint
signa hæc omnia tibi, fac quæcunque invenerit
manus tua, quia Dominus tecum est. 8 Et
descendes ante me in Galgala (ego quippe
descendam ad te), ut offeras oblationem, et
immoles victimas pacificas: septem diebus
expectabis, donec veniam ad te, et ostendam
tibi quid facias. 9 Itaque cum avertisset
humerum suum ut abiret a Samuele, immutavit
ei Deus cor aliud, et venerunt omnia signa
hæc in die illa. 10 Veneruntque ad prædictum
collem, et ecce cuneus prophetarum obvius ei:
et insiluit super eum Spiritus Domini, et
prophetavit in medio eorum. 11 Videntes
autem omnes qui noverant eum heri et
nudiustertius, quod esset cum prophetis, et
prophetaret, dixerunt ad invicem: Quænam
res accidit filio Cis? num et Saul inter
prophetas? 12 Responditque alius ad alterum,
dicens: Et quis pater eorum? Propterea
versum est in proverbium: Num et Saul inter
prophetas? 13 Cessavit autem prophetare,
et venit ad excelsum. 14 Dixitque patruus
Saul ad eum, et ad puerum ejus: Quo abistis?
Qui responderunt: Quærere asinas: quas cum
non reperissemus, venimus ad Samuelem.
15 Et dixit ei patruus suus: Indica mihi
quid dixerit tibi Samuel. 16 Et ait Saul ad
patruum suum: Indicavit nobis quia inventæ
essent asinæ. De sermone autem regni non
indicavit ei quem locutus fuerat ei Samuel

17 וַיַּצְעֵק שְׁמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־יְהוָה
הַמִּצְפָּה׃ 18 וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וָאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד
מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמַּמְלָכוֹת הַלֹּחֲצִים
אֶתְכֶם׃ 19 וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת־
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־
רָעוֹתֵיכֶם וְצָרֹתֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ
תָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי יְהוָה
לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאַלְפֵיכֶם׃ 20 וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל
אֵת כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּכֵד שֵׁבֶט בִּנְיָמִן׃
21 וַיַּקְרֵב אֶת־שֵׁבֶט בִּנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָו
וַתִּלָּכֵד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלָּכֵד שָׁאוּל
בֶּן־קִישׁ וַיְבַקְשֻׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ 22 וַיִּשְׁאֲלוּ־
עוֹד בַּיהוָה הֲבָא עוֹד הֲלֹם אִישׁ
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נֶחְבָּא
אֶל־הַכֵּלִים׃ 23 וַיָּרֻצוּ וַיִּקָּחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצֵּב
בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבַּהּ מִכָּל־הָעָם מִשִּׁכְמוֹ
וָמָעְלָה׃ 24 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם
הַרְּאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין
כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם וַיָּרִעוּ כָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ 25 וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל־
הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלֻכָה וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר
וַיַּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיְשַׁלַּח שְׁמוּאֵל אֶת־
כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ 26 וְגַם־שָׁאוּל הָלַךְ
לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחַיִל אֲשֶׁר־נָגַע
אֱלֹהִים בְּלִבָּם׃ 27 וּבְנֵי בְלִיַּעַל אָמְרוּ
מַה־יֹּשִׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֻהוּ וְלֹא־הֵבִיאוּ לוֹ
מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחֲרִישׁ׃

פרשה יא׃

1 וַיַּעַל נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי וַיִּחַן עַל־יָבֵישׁ
גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־אַנְשֵׁי יָבֵישׁ אֶל־נָחָשׁ
כְּרָת־לָנוּ בְרִית וְנַעַבְדֶךָּ׃ 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי בְּזֹאת אֶכְרֹת לָכֶם בִּנְקוֹר
לָכֶם כָּל־עֵין יָמִין וְשַׂמְתִּיהָ חֶרְפָּה עַל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זִקְנֵי יָבֵישׁ
הֶרֶף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלְחָה מַלְאָכִים
בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ
אֹתָנוּ וְיָצָאנוּ אֵלֶיךָ׃ 4 וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים
גִּבְעַת שָׁאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי
הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃

17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς
Κύριον εἰς Μασσηφάθ, 18 Καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς
Ἰσραὴλ Τάδε εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ λέγων
Ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου
καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς.
19 Καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν θεόν, ὃς
αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν
ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν, καὶ εἴπατε Οὐχὶ ἀλλ'
ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν
κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα
ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν. 20 Καὶ
προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραήλ,
καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν. 21 Καὶ
προσάγει σκῆπτρον Βενιαμὶν εἰς φυλάς, καὶ κατα-
κληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν
Ματταρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς
Κίς· καὶ ἐζήτει αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρίσκετο. 22 Καὶ
ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν Κυρίῳ Εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ
ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος Ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν
τοῖς σκεύεσι. 23 Καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν
ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· καὶ ὑψώθη
ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω.
24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν Εἰ
ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ
λαὸς καὶ εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεύς. 25 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως,
καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου·
καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ
ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 26 Καὶ
Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ
ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὧν ἥψατο Κύριος
καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαούλ. 27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ
εἶπαν Τίς σώσει ὑμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτόν,
καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Νάας ὁ
Ἀμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαάδ·
καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν
Ἀμμανίτην Διάθου ἡμῖν διαθήκην καὶ δουλεύσομέν
σοι. 2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης
Ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι
ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι ὄνειδος
ἐπὶ Ἰσραήλ. 3 Καὶ λέγουσίν αὐτῷ οἱ ἄνδρες
Ἰαβὶς Ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν
ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ᾖ ὁ
σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς. 4 Καὶ
ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαούλ, καὶ
λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ
ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.

17 Et convocavit Samuel populum ad Dominum
in Maspha: 18 Et ait ad filios Israel: Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Ego eduxi Israel
de Ægypto, et erui vos de manu Ægyptiorum,
et de manu omnium regum qui affligebant
vos. 19 Vos autem hodie projecistis Deum
vestrum, qui solus salvavit vos de universis
malis et tribulationibus vestris: et dixistis:
Nequaquam: sed regem constitue super nos.
Nunc ergo state coram Domino per tribus
vestras, et per familias. 20 Et applicuit
Samuel omnes tribus Israel, et cecidit sors
tribus Benjamin. 21 Et applicuit tribum
Benjamin et cognationes ejus, et cecidit
cognatio Metri, et pervenit usque ad Saul
filium Cis. Quæsierunt ergo eum, et non
est inventus. 22 Et consuluerunt post hæc
Dominum, utrumnam venturus esset illuc.
Responditque Dominus: Ecce absconditus
est domi. 23 Cucurrerunt itaque et tulerunt
eum inde: stetitque in medio populi, et altior
fuit universo populo ab humero et sursum.
24 Et ait Samuel ad omnem populum. Certe
videtis quem elegit Dominus, quoniam non
sit similis illi in omni populo. Et clamavit
omnis populus, et ait: Vivat rex. 25 Locutus
est autem Samuel ad populum legem regni,
et scripsit in libro, et reposuit coram Domino:
et dimisit Samuel omnem populum, singulos
in domum suam. 26 Sed et Saul abiit in
domum suam in Gabaa: et abiit cum eo pars
exercitus, quorum tetigerat Deus corda.
27 Filii vero Belial dixerunt: Num salvare
nos poterit iste? Et despexerunt eum, et non
attulerunt ei munera: ille vero dissimulabat
se audire.

CAPUT XI.

1 Et factum est quasi post mensem,
ascendit Naas Ammonites, et pugnare cœpit
adversum Jabes Galaad. Dixeruntque omnes
viri Jabes ad Naas: Habeto nos fœderatos, et
serviemus tibi. 2 Et respondit ad eos Naas
Ammonites: In hoc feriam vobiscum fœdus,
ut eruam omnium vestrum oculos dextros,
ponamque vos opprobrium in universo Israel.
3 Et dixerunt ad eum seniores Jabes: Concede
nobis septem dies, ut mittamus nuncios
ad universos terminos Israel: et si non
fuerit qui defendat nos, egrediemur ad te.
4 Venerunt ergo nuncii in Gabaa Saulis:
et locuti sunt verba hæc, audiente populo: et
levavit omnis populus vocem suam, et flevit.

5 וְהִנֵּה שָׁאוּל בָּא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן־הַשָּׂדֶה
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מַה־לָּעָם כִּי יִבְכּוּ וַיְסַפְּרוּ־לוֹ
אֶת־דִּבְרֵי אַנְשֵׁי יָבֵישׁ : 6 וַתִּצְלַח רוּחַ־
אֱלֹהִים עַל־שָׁאוּל בְּשָׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד : 7 וַיִּקַּח צֶמֶד
בָּקָר וַיְנַתְּחֵהוּ וַיְשַׁלַּח בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
בְּיַד הַמַּלְאָכִים ׀ לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יֹצֵא
אַחֲרֵי שָׁאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל כֹּה יֵעָשֶׂה
לִבְקָרוֹ וַיִּפֹּל פַּחַד־יְהוָֹה עַל־הָעָם וַיֵּצְאוּ
כְּאִישׁ אֶחָד : 8 וַיִּפְקְדֵם בְּבָזֶק וַיִּהְיוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה
שְׁלֹשִׁים אָלֶף : 9 וַיֹּאמְרוּ לַמַּלְאָכִים הַבָּאִים
כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יָבֵישׁ גִּלְעָד מָחָר
תִּהְיֶה־לָכֶם תְּשׁוּעָה בְּחֹם הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבֹאוּ
הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לְאַנְשֵׁי יָבֵישׁ וַיִּשְׂמָחוּ :
10 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי יָבֵישׁ מָחָר נֵצֵא אֲלֵיכֶם
וַעֲשִׂיתֶם לָּנוּ כְּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם :
11 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּשֶׂם שָׁאוּל אֶת־הָעָם
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְתוֹךְ־הַמַּחֲנֶה
בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּכּוּ אֶת־עַמּוֹן עַד־חֹם
הַיּוֹם וַיְהִי הַנִּשְׁאָרִים וַיָּפֻצוּ וְלֹא נִשְׁאֲרוּ־
בָם שְׁנַיִם יָחַד : 12 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל
מִי הָאֹמֵר שָׁאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ תְּנוּ
הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתֵם : 13 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לֹא־יוּמַת
אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה־יְהוָֹה
תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל : 14 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־הָעָם לְכוּ וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ שָׁם
הַמְּלוּכָה : 15 וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם הַגִּלְגָּל
וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת־שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָֹה בַּגִּלְגָּל
וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זְבָחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָֹה
וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
עַד־מְאֹד :

פרשה יב :

1 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
שָׁמַעְתִּי בְקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּם לִי
וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : 2 וְעַתָּה הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ ׀ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וַאֲנִי זָקַנְתִּי
וָשַׂבְתִּי וּבָנַי הִנָּם אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי
לִפְנֵיכֶם מִנְּעֻרַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה : 3 הִנְנִי
עֲנוּ בִי נֶגֶד יְהוָֹה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת־שׁוֹר ׀
מִי לָקַחְתִּי וַחֲמוֹר מִי לָקַחְתִּי וְאֶת־מִי
עָשַׁקְתִּי אֶת־מִי רַצּוֹתִי וּמִיַּד־מִי לָקַחְתִּי
כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם :

5 Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τὸ πρωὶ ἐξ
ἀγροῦ· καὶ εἶπε Σαοὺλ Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός;
καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν
Ἰαβίς. 6 Καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ
ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ᾽
αὐτοὺς ὀργῇ αὐτοῦ σφόδρα. 7 Καὶ ἔλαβε δύο
βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν
ὅριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων Ὃς οὐκ ἔστιν
ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω Σαμουήλ,
κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βουσὶν αὐτοῦ. Καὶ ἐπῆλθεν
ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐβόησαν
ὡς ἀνὴρ εἷς. 8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ
ἐν Βαμὰ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας
καὶ ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας, 9 Καὶ
εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις Τάδε ἐρεῖτε τοῖς
ἀνδράσιν Ἰαβίς Αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμά-
ναντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν
πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ
εὐφράνθησαν. 10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς
Νάας τὸν Ἀμμανίτην Αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.
11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον καὶ ἔθετο Σαοὺλ τὸν
λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς· καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς
παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἔτυπτον τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· καὶ ἐγενήθη
καὶ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθη-
σαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό. 12 Καὶ εἶπεν ὁ
λαὸς πρὸς Σαμουὴλ Τίς ὁ εἴπας ὅτι Σαοὺλ οὐ
βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ
θανατώσομεν αὐτούς. 13 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Οὐκ
ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον
ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραήλ. 14 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων Πορευθῶμεν εἰς
Γάλγαλα καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.
15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ
ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον
Κυρίου ἐν Γαλγάλοις, καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ
εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραήλ Ἰδοὺ
ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἴπατέ μοι, καὶ
ἐβασίλευσα ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα· 2 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν, κἀγὼ γεγή-
ρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν·
κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος
καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 3 Ἰδοὺ ἐγώ, ἀπο-
κρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον
χριστοῦ αὐτοῦ Μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὄνον τίνος
εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν ἢ τίνα
ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ
ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

5 Et ecce Saul veniebat, sequens boves de
agro, et ait: Quid habet populus quod plorat?
Et narraverunt ei verba virorum Jabes. 6 Et
insilivit Spiritus Domini in Saul, cum audisset
verba hæc, et iratus est furor ejus nimis.
7 Et assumens utrumque bovem, concidit in
frusta, misitque in omnes terminos Israel per
manum nuntiorum, dicens: Quicumque non
exierit, et secutus fuerit Saul et Samuel, sic
fiet bobus ejus. Invasit ergo timor Domini
populum, et egressi sunt quasi vir unus.
8 Et recensuit eos in Bezech: fueruntque
filiorum Israel trecenta millia: virorum autem
Juda triginta millia. 9 Et dixerunt nuntiis,
qui venerant: Sic dicetis viris, qui sunt in
Jabes Galaad: Cras erit vobis salus, cum
incaluerit sol. Venerunt ergo nuntii, et
annuntiaverunt viris Jabes: qui lætati sunt.
10 Et dixerunt: Mane exibimus ad vos: et
facietis nobis omne quod placuerit vobis.
11 Et factum est, cum dies crastinus venisset,
constituit Saul populum in tres partes: et
ingressus est media castra in vigilia matutina,
et percussit Ammon usque dum incalesceret
dies: reliqui autem dispersi sunt, ita ut non
relinquerentur in eis duo pariter. 12 Et ait
populus ad Samuelem: Quis est iste qui
dixit: Saul num regnabit super nos? Date
viros, et interficiemus eos. 13 Et ait Saul:
Non occidetur quisquam in die hac, quia hodie
fecit Dominus salutem in Israel. 14 Dixit
autem Samuel ad populum: Venite, et eamus
in Galgala, et innovemus ibi regnum. 15 Et
perrexit omnis populus in Galgala, et fecerunt
ibi regem Saul coram Domino in Galgala, et
immolaverunt ibi victimas pacificas coram
Domino. Et lætatus est ibi Saul, et cuncti
viri Israel nimis.

CAPUT XII.

1 DIXIT autem Samuel ad universum Israel:
Ecce audivi vocem vestram, juxta omnia quæ
locuti estis ad me, et constitui super vos regem.
2 Et nunc rex graditur ante vos: ego autem
senui, et incanui: porro filii mei vobiscum
sunt: itaque conversatus coram vobis ab
adolescentia mea usque ad hanc diem, ecce
præsto sum. 3 Loquimini de me coram
Domino, et coram christo ejus, utrum
bovem cujusquam tulerim, aut asinum: si
quempiam calumniatus sum, si oppressi
aliquem, si de manu cujusquam munus accepi:
et contemnam illud hodie, restituamque vobis.

4 וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רַצּוֹתָנוּ
וְלֹא־לָקַחְתָּ מִיַּד־אִישׁ מְאוּמָה׃ 5 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם עֵד יְהוָה בָּכֶם וְעֵד מְשִׁיחוֹ
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מְצָאתֶם בְּיָדִי
מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עֵד׃ 6 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה
וְאֶת־אַהֲרֹן וַאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 7 וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה
אִתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צִדְקוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתְּכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃ 8 כַּאֲשֶׁר־
בָּא יַעֲקֹב מִצְרָיִם וַיִּזְעֲקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־
יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיֹּשִׁבוּם
בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ 9 וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שַׂר־צְבָא חָצוֹר
וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֲמוּ
בָּם׃ 10 וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרֻ חָטָאנוּ
כִּי עָזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים
וְאֶת־הָעַשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד
אֹיְבֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ׃ 11 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־
יְרֻבַּעַל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל
וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ
בֶּטַח׃ 12 וַתִּרְאוּ כִּי נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן
בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם׃
13 וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר
שְׁאֶלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃
14 אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ
וּשְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ וְלֹא תַמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
וִהְיִתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מָלַךְ
עֲלֵיכֶם אַחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 15 וְאִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי
יְהוָה וְהָיְתָה יַד־יְהוָה בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם׃
16 גַּם־עַתָּה הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר
הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם׃
17 הֲלוֹא קְצִיר־חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה
וְיִתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי־רָעַתְכֶם
רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לִשְׁאוֹל
לָכֶם מֶלֶךְ׃ 18 וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן
יְהוָה קֹלֹת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָל־הָעָם
מְאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוּאֵל׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
כָל־הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בְּעַד־עֲבָדֶיךָ
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאַל־נָמוּת כִּי־יָסַפְנוּ
עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לִשְׁאֹל לָנוּ מֶלֶךְ׃

4 Καὶ εἶπον πρὸς Σαμουὴλ Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ
οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς,
καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν. 5 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν καὶ
μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ὅτι οὐχ εὑρήκατε ἐν χειρί μου οὐδέν· καὶ εἶπαν
Μάρτυς. 6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων
Μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν
Ἀαρών, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.
7 Καὶ νῦν κατάστητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην
Κυρίου ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν
ὑμῶν. 8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος· καὶ
ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε
Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξήγαγον
τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῴκισεν
αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 9 Καὶ ἐπελάθοντο
Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς
χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσὼρ
καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως
Μωάβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς. 10 Καὶ ἐβόησαν
πρὸς Κύριον καὶ ἔλεγον Ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατε-
λίπομεν τὸν Κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ
καὶ τοῖς ἄλσεσιν· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι. 11 Καὶ
ἀπέστειλε τὸν Ἱεροβάαλ καὶ τὸν Βαρὰκ καὶ τὸν
Ἰεφθάε καὶ τὸν Σαμουήλ, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατῳκεῖτε
πεποιθότες. 12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱῶν
Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ εἴπατε Οὐχὶ ἀλλ᾽ ἢ ὅτι
βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ᾽ ἡμῶν· καὶ Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν. 13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς
ὃν ἐξελέξασθε, καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς
βασιλέα. 14 Ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον καὶ
δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ
μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ
ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ᾽ ὑμῶν ὀπίσω Κυρίου
πορευόμενοι. 15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς
Κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ
Κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν. 16 Καὶ
νῦν κατάστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο
ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. 17 Οὐχὶ
θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι Κύριον
καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν, καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ
κακία ὑμῶν μεγάλη ἣν ἐποιήσατε ἐνώπιον Κυρίου
αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα. 18 Καὶ ἐπεκαλέσατο
Σαμουὴλ τὸν Κύριον, καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ
ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ
λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουήλ. 19 Καὶ
εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ Πρόσευξαι ὑπὲρ
τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον θεόν σου, καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνωμεν ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

4 Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque
oppressisti, neque tulisti de manu alicujus
quippiam. 5 Dixitque ad eos: Testis est
Dominus adversum vos, et testis christus ejus
in die hac, quia non inveneritis in manu mea
quippiam. Et dixerunt: Testis. 6 Et ait
Samuel ad populum: Dominus, qui fecit
Moysen et Aaron, et eduxit patres nostros de
terra Ægypti. 7 Nunc ergo state, ut judicio
contendam adversum vos coram Domino, de
omnibus misericordiis Domini, quas fecit
vobiscum, et cum patribus vestris: 8 Quo
modo Jacob ingressus est in Ægyptum, et
clamaverunt patres vestri ad Dominum: et
misit Dominus Moysen et Aaron, et eduxit
patres vestros de Ægypto: et collocavit eos in
loco hoc. 9 Qui obliti sunt Domini Dei sui,
et tradidit eos in manu Sisaræ magistri militiæ
Hasor, et in manu Philisthinorum, et in manu
regis Moab, et pugnaverunt adversum eos.
10 Postea autem clamaverunt ad Dominum,
et dixerunt: Peccavimus, quia dereliquimus
Dominum, et servivimus Baalim et Astaroth:
nunc ergo erue nos de manu inimicorum
nostrorum, et serviemus tibi. 11 Et misit
Dominus Jerobaal, et Badan, et Jephte, et
Samuel, et eruit vos de manu inimicorum
vestrorum per circuitum, et habitastis con-
fidenter. 12 Videntes autem quod Naas rex
filiorum Ammon venisset adversum vos,
dixistis mihi: Nequaquam, sed rex imperabit
nobis: cum Dominus Deus vester regnaret in
vobis. 13 Nunc ergo præsto est rex vester,
quem elegistis et petistis: ecce dedit vobis
Dominus regem. 14 Si timueritis Dominum,
et servieritis ei, et audieritis vocem ejus, et
non exasperaveritis os Domini: eritis et vos,
et rex qui imperat vobis, sequentes Dominum
Deum vestrum; 15 Si autem non audieritis
vocem Domini, sed exasperaveritis sermones
ejus, erit manus Domini super vos, et super
patres vestros. 16 Sed et nunc state, et
videte rem istam grandem, quam facturus est
Dominus in conspectu vestro. 17 Numquid
non messis tritici est hodie? invocabo
Dominum, et dabit voces et pluvias: et
scietis, et videbitis, quia grande malum
feceritis vobis in conspectu Domini, petentes
super vos regem. 18 Et clamavit Samuel ad
Dominum, et dedit Dominus voces et pluvias
in illa die. 19 Et timuit omnis populus
nimis Dominum et Samuelem, et dixit
universus populus ad Samuelem: Ora pro
servis tuis ad Dominum Deum tuum, ut non
moriamur; addidimus enim universis peccatis
nostris malum, ut peteremus nobis regem.

20 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם֮ אַל־תִּירָאוּ
אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אַךְ
אַל־תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה
בְּכָל־לְבַבְכֶם׃ 21 וְלֹא תָּסוּרוּ כִּי ׀ אַחֲרֵי
הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי־תֹהוּ
הֵמָּה׃ 22 כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ
בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃ 23 גַּם אָנֹכִי
חָלִילָה לִּי מֵחֲטֹא לַיהוָה מֵחֲדֹל לְהִתְפַּלֵּל
בַּעַדְכֶם וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה
וְהַיְשָׁרָה׃ 24 אַךְ ׀ יְראוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם
אֹתוֹ בֶּאֱמֶת בְּכָל־לְבַבְכֶם כִּי רְאוּ אֵת
אֲשֶׁר־הִגְדִּל עִמָּכֶם׃ 25 וְאִם־הָרֵעַ תָּרֵעוּ
גַּם־אַתֶּם גַּם־מַלְכְּכֶם תִּסָּפוּ׃

פרשה יג׃

1 בֶּן־שָׁנָה שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים
מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיִּבְחַר־לוֹ שָׁאוּל
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ עִם־שָׁאוּל
אַלְפַּיִם בְּמִכְמָשׂ וּבְהַר בֵּית־אֵל וְאֶלֶף הָיוּ
עִם־יוֹנָתָן בְּגִבְעַת בִּנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח
אִישׁ לְאֹהָלָיו׃ 3 וַיַּךְ יוֹנָתָן אֵת נְצִיב
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגֶבַע וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים
וְשָׁאוּל תָּקַע בַּשּׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר
יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ 4 וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ
לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל אֶת־נְצִיב פְּלִשְׁתִּים
וְגַם־נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּצָּעֲקוּ הָעָם
אַחֲרֵי שָׁאוּל הַגִּלְגָּל׃ 5 וּפְלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ ׀
לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב
וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעָם כַּחוֹל אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְמִכְמָשׂ
קִדְמַת בֵּית־אָוֶן׃ 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי
צַר־לוֹ כִּי נִגַּשׂ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם
בַּמְּעָרוֹת וּבַחֲוָחִים וּבַסְּלָעִים וּבַצְּרִחִים
וּבַבֹּרוֹת׃ 7 וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ
גָּד וְגִלְעָד וְשָׁאוּל עוֹדֶנּוּ בַגִּלְגָּל וְכָל־הָעָם
חָרְדוּ אַחֲרָיו׃ 8 וַיּוֹחֶל ׀ שִׁבְעַת יָמִים
לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמוּאֵל וְלֹא־בָא שְׁמוּאֵל
הַגִּלְגָּל וַיָּפֶץ הָעָם מֵעָלָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
הַגִּשׁוּ אֵלַי הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיַּעַל הָעֹלָה׃
10 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהִנֵּה
שְׁמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ׃

20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν Μὴ φοβεῖσθε·
ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλὴν
μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν Κυρίου, καὶ δουλεύσατε
τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν· 21 Καὶ μὴ παρα-
βῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἳ οὐ περανοῦσιν
οὐθὲν καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν. 22 Ὅτι
οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος προσελάβετο
ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν. 23 Καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ
ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ
ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δείξω ὑμῖν τὴν
ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν. 24 Πλὴν
φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ
ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν· 25 Καὶ ἐὰν κακίᾳ κακο-
ποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν
προστεθήσεσθε.

ΚΕΦ. ιγ΄.

*　　*　　*

2 ΚΑΙ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ· καὶ ἦσαν μετὰ
Σαοὺλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμὰς καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ,
καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ
Βενιαμίν· καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν
ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐπάταξεν
Ἰωνάθαν τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ
βουνῷ, καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαοὺλ
σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων
Ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι. 4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε
λεγόντων Πέπαικε Σαοὺλ τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον,
καὶ ᾐσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ
ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις.
5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ
Ἰσραήλ, καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα
χιλιάδες ἁρμάτων καὶ ἓξ χιλιάδες ἱππέων καὶ λαὸς
ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ
ἀναβαίνουσι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμὰς ἐξ
ἐναντίας Βαιθωρὼν κατὰ νότου. 6 Καὶ ἀνὴρ
Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν,
καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς
μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις
καὶ ἐν τοῖς λάκκοις. 7 Καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν
τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαάδ· καὶ Σαοὺλ
ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω
αὐτοῦ. 8 Καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ
ὡς εἶπε Σαμουήλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς
Γάλγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.
9 Καὶ εἶπε Σαούλ Προσαγάγετε ὅπως ποιήσω
ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὁλοκαύ-
τωσιν. 10 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων
τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται· καὶ
ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν.

20 Dixit autem Samuel ad populum: Nolite
timere, vos fecistis universum malum hoc:
verumtamen nolite recedere a tergo Domini,
sed servite Domino in omni corde vestro.
21 Et nolite declinare post vana, quæ non
proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana
sunt. 22 Et non derelinquet Dominus
populum suum, propter nomen suum magnum:
quia juravit Dominus facere vos sibi populum.
23 Absit autem a me hoc peccatum in
Dominum, ut cessem orare pro vobis, et docebo
vos viam bonam et rectam. 24 Igitur timete
Dominum, et servite ei in veritate, et ex toto
corde vestro; vidistis enim magnifica quæ in
vobis gesserit. 25 Quod si perseveraveritis
in malitia: et vos et rex vester pariter
peribitis.

CAPUT XIII.

1 Filius unius anni erat Saul cum regnare
cœpisset, duobus autem annis regnavit super
Israel. 2 Et elegit sibi Saul tria millia de
Israel: et erant cum Saul duo millia in
Machmas, et in monte Bethel: mille autem
cum Jonatha in Gabaa Benjamin; porro
ceterum populum remisit unumquemque in
tabernacula sua. 3 Et percussit Jonathas
stationem Philisthinorum, quæ erat in Gabaa.
Quod cum audissent Philisthiim, Saul cecinit
buccina in omni terra, dicens: Audiant
Hebræi. 4 Et universus Israel audivit hu-
juscemodi famam: Percussit Saul stationem
Philisthinorum: et erexit se Israel adversus
Philisthiim. Clamavit ergo populus post Saul
in Galgala. 5 Et Philisthiim congregati
sunt ad præliandum contra Israel, triginta
millia curruum, et sex millia equitum, et
reliquum vulgus, sicut arena quæ est in littore
maris plurima. Et ascendentes castrametati
sunt in Machmas ad orientem Bethaven.
6 Quod cum vidissent viri Israel se in arcto
positos (afflictus enim erat populus), abscon-
derunt se in speluncis, et in abditis, in petris
quoque, et in antris, et in cisternis. 7 Hebræi
autem transierunt Jordanem in terram Gad
et Galaad. Cumque adhuc esset Saul in
Galgala, universus populus perterritus est,
qui sequebatur eum. 8 Et expectavit septem
diebus juxta placitum Samuelis, et non
venit Samuel in Galgala, dilapsusque est
populus ab eo. 9 Ait ergo Saul: Afferte
mihi holocaustum, et pacifica. Et obtulit
holocaustum. 10 Cumque complesset offerens
holocaustum, ecce Samuel veniebat: et
egressus est Saul obviam ei ut salutaret eum.

11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מֶה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
כִּי־רָאִיתִי כִּי־נָפַץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה
לֹא־בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפִים
מִכְמָשׂ׃ 12 וָאֹמַר עַתָּה יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים
אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא חִלִּיתִי
וָאֶתְאַפַּק וָאַעֲלֶה הָעֹלָה׃ 13 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־שָׁאוּל נִסְכָּלְתָּ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עַתָּה הֵכִין
יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃
14 וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תָקוּם בִּקֵּשׁ יְהוָה
לוֹ אִישׁ כִּלְבָבוֹ וַיְצַוֵּהוּ יְהוָה לְנָגִיד
עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֵת אֲשֶׁר־צִוְּךָ
יְהוָה׃ 15 וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן־
הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד שָׁאוּל אֶת־
הָעָם הַנִּמְצְאִים עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃
16 וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּנוֹ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם
יֹשְׁבִים בְּגֶבַע בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְמִכְמָשׂ׃
17 וַיֵּצֵא הַמַּשְׁחִית מִמַּחֲנֵה פְלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה
רָאשִׁים הָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה אֶל־דֶּרֶךְ עָפְרָה
אֶל־אֶרֶץ שׁוּעָל׃ 18 וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה
דֶּרֶךְ בֵּית חֹרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ
הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף עַל־גֵּי הַצְּבֹעִים הַמִּדְבָּרָה׃
19 וְחָרָשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכֹל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל כִּי־אָמַר פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים
חֶרֶב אוֹ חֲנִית׃ 20 וַיֵּרְדוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
הַפְּלִשְׁתִּים לִלְטוֹשׁ אִישׁ אֶת־מַחֲרַשְׁתּוֹ
וְאֶת־אֵתוֹ וְאֶת־קַרְדֻּמּוֹ וְאֵת מַחֲרֵשָׁתוֹ׃
21 וְהָיְתָה הַפְּצִירָה פִים לַמַּחֲרֵשֹׁת
וְלָאֵתִים וְלִשְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן וּלְהַקַּרְדֻּמִּים
וּלְהַצִּיב הַדָּרְבָן׃ 22 וְהָיָה בְּיוֹם מִלְחֶמֶת
וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב וַחֲנִית בְּיַד כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־יוֹנָתָן וַתִּמָּצֵא לְשָׁאוּל
וּלְיוֹנָתָן בְּנוֹ׃ 23 וַיֵּצֵא מַצַּב פְּלִשְׁתִּים
אֶל־מַעֲבַר מִכְמָשׂ׃

פרשה יד :

1 וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל אֶל־
הַנַּעַר נֹשֵׂא כֵלָיו לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל־מַצַּב
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלָּז וּלְאָבִיו לֹא
הִגִּיד׃ 2 וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בִּקְצֵה הַגִּבְעָה תַּחַת
הָרִמּוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ
מֵאוֹת אִישׁ׃ 3 וַאֲחִיָּה בֶן־אֲחִטוּב אֲחִי אִי־
כָבוֹד ׀ בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־עֵלִי כֹּהֵן יְהוָה בְּשִׁלוֹ
נֹשֵׂא אֵפוֹד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי הָלַךְ יוֹנָתָן׃

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαοὺλ
Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ
παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν,
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμάς, 12 Καὶ
εἶπα Νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρός με εἰς
Γάλγαλα, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδεήθην·
καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὁλοκαύτωσιν.
13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ Μεματαίωταί σοι,
ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου ἣν ἐνετείλατό
σοι Κύριος, ὡς νῦν ἡτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν
σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος· 14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία
σου οὐ στήσεταί σοι, καὶ ζητήσει Κύριος ἑαυτῷ
ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἐντελεῖται
Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι
οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος. 15 Καὶ
ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγάλων· καὶ
τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς
ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ· αὐτῶν
παραγενομένων ἐκ Γαλγάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμὶν
καὶ ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα
μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας. 16 Καὶ
Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς
οἱ εὑρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ
Βενιαμὶν καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμ-
βεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς. 17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων
ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία
ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερὰ ἐπὶ γῆν Σωγάλ, 18 Καὶ
ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρών, καὶ ἡ
ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὲ τὴν εἰσκύπ-
τουσαν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ. 19 Καὶ τέκτων σιδήρου
οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραήλ, ὅτι εἶπον οἱ
ἀλλόφυλοι Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ
δόρυ. 20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν
ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ
καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ
καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. 21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς
ἕτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς
τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις
ἦν ἡ αὐτή. 22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
πολέμου Μαχμὰς καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ
ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ
Ἰωνάθαν, καὶ εὑρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν
υἱῷ αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν
ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ γίνεται ἡ ἡμέρα καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς
Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ
Δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων
τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ
ἀπήγγειλε. 2 Καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ
βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν Μαγδών, καὶ
ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες. 3 Καὶ
Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὼβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεὲς
υἱοῦ Ἠλὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλὼμ αἴρων Ἐφούδ·
καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.

11 Locutusque est ad eum Samuel: Quid
fecisti? Respondit Saul: Quia vidi quod
populus dilaberetur a me, et tu non veneras
juxta placitos dies, porro Philisthiim con-
gregati fuerant in Machmas, 12 Dixi: Nunc
descendent Philisthiim ad me in Galgala, et
faciem Domini non placavi. Necessitate
compulsus, obtuli holocaustum. 13 Dixitque
Samuel ad Saul: Stulte egisti, nec custodisti
mandata Domini Dei tui, quæ præcepit tibi.
Quod si non fecisses, jam nunc præparasset
Dominus regnum tuum super Israel in
sempiternum; 14 Sed nequaquam regnum
tuum ultra consurget. Quæsivit Dominus
sibi virum juxta cor suum: et præcepit ei
Dominus ut esset dux super populum suum,
eo quod non servaveris quæ præcepit Dominus.
15 Surrexit autem Samuel, et ascendit de
Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliqui
populi ascenderunt post Saul obviam populo,
qui expugnabant eos venientes de Galgala in
Gabaa, in colle Benjamin. Et recensuit Saul
populum, qui inventi fuerant cum eo, quasi
sexcentos viros. 16 Et Saul et Jonathas
filius ejus, populusque qui inventus fuerat cum
eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philis-
thiim consederant in Machmas. 17 Et
egressi sunt ad prædandum de castris
Philisthinorum tres cunei. Unus cuneus
pergebat contra viam Ephra ad terram Sual;
18 Porro alius ingrediebatur per viam Beth-
horon; tertius autem verterat se ad iter
termini imminentis valli Seboim contra
desertum. 19 Porro faber ferrarius non
inveniebatur in omni terra Israel; caverant
enim Philisthiim, ne forte facerent Hebræi
gladium aut lanceam. 20 Descendebat ergo
omnis Israel ad Philisthiim, ut exacueret
unusquisque vomerem suum, et ligonem, et
securim, et sarculum. 21 Retusæ itaque
erant acies vomerum, et ligonum, et tridentum,
et securium, usque ad stimulum corrigen-
dum. 22 Cumque venisset dies prælii, non
est inventus ensis et lancea in manu totius
populi, qui erat cum Saule et Jonatha, excepto
Saul et Jonatha filio ejus. 23 Egressa est
autem statio Philisthiim, ut transcenderet in
Machmas.

CAPUT XIV.

1 Et accidit quadam die ut diceret Jonathas
filius Saul ad adolescentem armigerum suum:
Veni, et transeamus ad stationem Philisthi-
norum, quæ est trans locum illum. Patri autem
suo hoc ipsum non indicavit. 2 Porro Saul
morabatur in extrema parte Gabaa, sub
malogranato, quæ erat in Magron: et erat
populus cum eo quasi sexcentorum virorum.
3 Et Achias filius Achitob fratris Ichabod
filii Phinees, qui ortus fuerat ex Heli
sacerdote Domini in Silo, portabat ephod,
Sed et populus ignorabat quo isset Jonath

4 וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן
לַעֲבֹר עַל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים שֵׁן־הַסֶּלַע
מֵהָעֵבֶר מִזֶּה וְשֵׁן־הַסֶּלַע מֵהָעֵבֶר מִזֶּה
וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד סֶנֶּה׃
5 הַשֵּׁן הָאֶחָד מָצוּק מִצָּפוֹן מוּל מִכְמָשׂ
וְהָאֶחָד מִנֶּגֶב מוּל גָּבַע׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
אֶל־הַנַּעַר ׀ נֹשֵׂא כֵלָיו לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל־
מַצַּב הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה אוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה
לָנוּ כִּי אֵין לַיהוָה מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב
אוֹ בִמְעָט׃ 7 וַיֹּאמֶר לוֹ נֹשֵׂא כֵלָיו עֲשֵׂה
כָּל־אֲשֶׁר בִּלְבָבֶךָ נְטֵה לָּךְ הִנְנִי עִמְּךָ
כִּלְבָבֶךָ׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן הִנֵּה אֲנַחְנוּ
עֹבְרִים אֶל־הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם׃
9 אִם־כֹּה יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ דֹּמּוּ עַד־הַגִּיעֵנוּ
אֲלֵיכֶם וְעָמַדְנוּ תַחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם׃
10 וְאִם־כֹּה יֹאמְרוּ עֲלוּ עָלֵינוּ וְעָלִינוּ
כִּי־נְתָנָם יְהוָה בְּיָדֵנוּ וְזֶה־לָּנוּ הָאוֹת׃
11 וַיִּגָּלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
פְלִשְׁתִּים הִנֵּה עִבְרִים יֹצְאִים מִן־הַחֹרִים
אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ־שָׁם׃ 12 וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה
אֶת־יוֹנָתָן ׀ וְאֶת־נֹשֵׂא כֵלָיו וַיֹּאמְרוּ עֲלוּ
אֵלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דָּבָר וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן
אֶל־נֹשֵׂא כֵלָיו עֲלֵה אַחֲרַי כִּי־נְתָנָם יְהוָה
בְּיַד יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיַּעַל יוֹנָתָן עַל־יָדָיו וְעַל־
רַגְלָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן
וְנֹשֵׂא כֵלָיו מְמוֹתֵת אַחֲרָיו׃ 14 וַתְּהִי הַמַּכָּה
הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן וְנֹשֵׂא כֵלָיו
כְּעֶשְׂרִים אִישׁ כְּבַחֲצִי מַעֲנָה צֶמֶד שָׂדֶה׃
15 וַתְּהִי חֲרָדָה בַמַּחֲנֶה בַשָּׂדֶה וּבְכָל־הָעָם
הַמַּצָּב וְהַמַּשְׁחִית חָרְדוּ גַּם־הֵמָּה וַתִּרְגַּז
הָאָרֶץ וַתְּהִי לְחֶרְדַּת אֱלֹהִים׃ 16 וַיִּרְאוּ
הַצֹּפִים לְשָׁאוּל בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וְהִנֵּה
הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלֹם׃ 17 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל לָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ פִּקְדוּ־נָא וּרְאוּ מִי
הָלַךְ מֵעִמָּנוּ וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנֹשֵׂא
כֵלָיו׃ 18 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַאֲחִיָּה הַגִּישָׁה
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי־הָיָה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 19 וַיְהִי
עַד דִּבֶּר שָׁאוּל אֶל־הַכֹּהֵן וְהֶהָמוֹן
אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ
וָרָב ס וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַכֹּהֵן אֱסֹף
יָדֶךָ׃ 20 וַיִּזָּעֵק שָׁאוּל וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ
וַיָּבֹאוּ עַד־הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה הָיְתָה חֶרֶב
אִישׁ בְּרֵעֵהוּ מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד׃

4 Καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ἰωνάθαν
διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ
ὀδοὺς πέτρας ἐκ τούτου καὶ ὀδοὺς πέτρας ἐκ τούτου,
ὄνομα τῷ ἑνὶ Βασὲς καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννά,
5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βοῤῥᾶ ἐρχομένῳ Μαχμάς, καὶ
ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου ἐρχομένῳ Γαβαέ. 6 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ
σκεύη αὐτοῦ Δεῦρο διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν
ἀπεριτμήτων τούτων, εἴ τι ποιήσαι Κύριος ἡμῖν·
ὅτι οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν
πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων
τὰ σκεύη αὐτοῦ Ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδία σου
ἐκκλίνῃ, ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδία σοῦ καρδία
μοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν Ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν
πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς
αὐτούς. 9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀπόστητε
ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν, καὶ στησόμεθα ἐφ'
ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς· 10 Ἐὰν
τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ
ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς
χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον. 11 Καὶ
εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι Ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύ-
ονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.
12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσὰβ πρὸς
Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ
λέγουσιν Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν
ῥῆμα. Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ Ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραήλ. 13 Καὶ ἀνέβη
Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας
αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ
ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν
αὐτούς, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω
αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἣν
ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὡς
εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν
κόχλαξι τοῦ πεδίου. 15 Καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν
τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
Μεσσὰβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ
οὐκ ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη
ἔκστασις παρὰ Κυρίου. 16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ
Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ
τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ
τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ Ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς
πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ
εὑρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.
18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ Ἀχιᾷ Προσάγαγε τὸ Ἐφούδ·
ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ Ἐφοὺδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον
Ἰσραήλ. 19 Καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαοὺλ πρὸς τὸν
ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων
ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαοὺλ
πρὸς τὸν ἱερέα Συνάγαγε τὰς χεῖράς σου. 20 Καὶ ἀνέ-
βη Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται
ἕως τοῦ πολέμου· καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς
ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

4 Erant autem inter ascensus, per quos
nitebatur Jonathas transire ad stationem
Philisthinorum, eminentes petræ ex utraque
parte, et quasi in modum dentium scopuli hinc
et inde prærupti, nomen uni Boses, et nomen
alteri Sene: 5 Unus scopulus prominens
ad aquilonem ex adverso Machmas, et alter ad
meridiem contra Gabaa. 6 Dixit autem
Jonathas ad adolescentem armigerum suum:
Veni, transeamus ad stationem incircumciso-
rum horum, si forte faciat Dominus pro nobis:
quia non est Domino difficile salvare, vel in
multis, vel in paucis. 7 Dixitque ei armiger
suus: Fac omnia quæ placent animo tuo:
perge quo cupis, et ero tecum ubicumque
volueris. 8 Et ait Jonathas: Ecce nos trans-
imus ad viros istos. Cumque apparuerimus
eis, 9 Si taliter locuti fuerint ad nos, manete
donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro,
nec ascendamus ad eos. 10 Si autem dixerint:
Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit
eos Dominus in manibus nostris: hoc erit
nobis signum. 11 Apparuit igitur uterque
stationi Philisthinorum: dixeruntque Philis-
thiim: En Hebræi egrediuntur de cavernis,
in quibus absconditi fuerant. 12 Et locuti
sunt viri de statione ad Jonatham, et ad
armigerum ejus, dixeruntque: Ascendite ad
nos, et ostendemus vobis rem. Et ait Jonathas
ad armigerum suum: Ascendamus, sequere
me: tradidit enim Dominus eos in manus
Israel. 13 Ascendit autem Jonathas manibus
et pedibus reptans, et armiger ejus post eum.
Itaque alii cadebant ante Jonatham, alios
armiger ejus interficiebat sequens eum.
14 Et facta est plaga prima, qua percussit
Jonathas et armiger ejus, quasi viginti virorum,
in media parte jugeri, quam par boum in die
arare consuevit. 15 Et factum est miraculum
in castris, per agros: sed et omnis populus
stationis eorum, qui ierant ad prædandum,
obstupuit, et conturbata est terra: et accidit
quasi miraculum a Deo. 16 Et respexerunt
speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin,
et ecce multitudo prostrata, et huc illucque
diffugiens. 17 Et ait Saul populo, qui erat
cum eo: Requirite, et videte quis abierit ex
nobis. Cumque requisissent, repertum est non
adesse Jonatham, et armigerum ejus. 18 Et
ait Saul ad Achiam: Applica arcam Dei.
(Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis
Israel.) 19 Cumque loqueretur Saul ad
sacerdotem, tumultus magnus exortus est in
castris Philisthinorum: crescebatque paulatim,
et clarius resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem:
Contrahe manum tuam. 20 Conclamavit ergo
Saul, et omnis populus qui erat cum eo, et
venerunt usque ad locum certaminis: et
ecce versus fuerat gladius uniuscujusque ad
proximum suum, et cædes magna nimis.

21 וְהָעִבְרִים הָיוּ לַפְּלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בַּמַּחֲנֶה סָבִיב
וְגַם־הֵמָּה לִהְיוֹת עִם־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִם־
שָׁאוּל וְיוֹנָתָן׃ 22 וְכֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר־אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי־נָסוּ
פְּלִשְׁתִּים וַיַּדְבְּקוּ גַם־הֵמָּה אַחֲרֵיהֶם
בַּמִּלְחָמָה׃ 23 וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה עָבְרָה אֶת־בֵּית
אָוֶן׃ 24 וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נִגַּשׂ בַּיּוֹם הַהוּא
וַיֹּאֶל שָׁאוּל אֶת־הָעָם לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ
אֲשֶׁר־יֹאכַל לֶחֶם עַד־הָעֶרֶב וְנִקַּמְתִּי מֵאֹיְבַי
וְלֹא־טָעַם כָּל־הָעָם לָחֶם׃ 25 וְכָל־הָאָרֶץ
בָּאוּ בַיָּעַר וַיְהִי דְבַשׁ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃
26 וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַיַּעַר וְהִנֵּה הֵלֶךְ דְּבָשׁ
וְאֵין־מַשִּׂיג יָדוֹ אֶל־פִּיו כִּי־יָרֵא הָעָם
אֶת־הַשְּׁבֻעָה׃ 27 וְיוֹנָתָן לֹא־שָׁמַע בְּהַשְׁבִּיעַ
אָבִיו אֶת־הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת־קְצֵה הַמַּטֶּה
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בְּיַעְרַת הַדְּבָשׁ
וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־פִּיו וַתָּרֹאנָה עֵינָיו׃ 28 וַיַּעַן
אִישׁ מֵהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אָבִיךָ
אֶת־הָעָם לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יֹאכַל
לֶחֶם הַיּוֹם וַיָּעַף הָעָם׃ 29 וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן
עָכַר אָבִי אֶת־הָאָרֶץ רְאוּ־נָא כִּי־אֹרוּ עֵינַי
כִּי טָעַמְתִּי מְעַט דְּבַשׁ הַזֶּה׃ 30 אַף כִּי
לוּא אָכֹל אָכַל הַיּוֹם הָעָם מִשְּׁלַל אֹיְבָיו
אֲשֶׁר מָצָא כִּי־עַתָּה לֹא־רָבְתָה מַכָּה
בַּפְּלִשְׁתִּים׃ 31 וַיַּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא בַּפְּלִשְׁתִּים
מִמִּכְמָשׁ אַיָּלֹנָה וַיָּעַף הָעָם מְאֹד׃ 32 וַיַּעַשׂ
הָעָם אֶל־שָׁלָל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְנֵי בָקָר
וַיִּשְׁחֲטוּ אָרְצָה וַיֹּאכַל הָעָם עַל־הַדָּם׃
33 וַיַּגִּידוּ לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם
חֹטִאים לַיהוָה לֶאֱכֹל עַל־הַדָּם וַיֹּאמֶר
בְּגַדְתֶּם גֹּלּוּ אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה׃
34 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פֻּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם
הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיֵהוּ
וּשְׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא־תֶחֶטְאוּ
לַיהוָה לֶאֱכֹל אֶל־הַדָּם וַיַּגִּשׁוּ כָל־הָעָם
אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחֲטוּ־שָׁם׃
35 וַיִּבֶן שָׁאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֹתוֹ הֵחֵל
לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ 36 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
נֵרְדָה אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים לַיְלָה וְנָבֹזָּה בָהֶם
עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וְלֹא־נַשְׁאֵר בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה ס וַיֹּאמֶר
הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הֲלֹם אֶל־הָאֱלֹהִים׃

21 Καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ
τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν. 22 Καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ, καὶ
ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ
συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον.
23 Καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν
Ἰσραήλ· καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε τὴν Βαμώθ, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν·
καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν
τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. 24 Καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν
μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ
λέγων Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον
ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου· καὶ οὐκ
ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα.
25 Καὶ Ἰάαλ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον
τοῦ ἀγροῦ. 26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν
μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν· καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ,
ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον Κυρίου. 27 Καὶ
Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα
αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου
αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ
κηρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν Ὁρκίσας
ὥρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου λέγων Ἐπικατάρατος
ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον· καὶ ἐξελύθη
ὁ λαός. 29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ εἶπεν Ἀπήλ-
λαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν· ἴδε διότι εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι τοῦ μέλιτος
τούτου, 30 Ἀλλ᾽ ὅτι ἔφαγεν ἔσθων σήμερον ὁ
λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι
νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἡ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.
31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν
ἀλλοφύλων ἐν Μαχμὰς, καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς
σφόδρα. 32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα· καὶ
ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν,
καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν
τῷ αἵματι. 33 Καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ λέγοντες
Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ
αἵματι· καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἐκ Γεθθαὶμ κυλίσατέ μοι
λίθον ἐνταῦθα μέγαν. 34 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Διασπά-
ρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν
ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ
πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ
ἁμάρτητε τῷ Κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι· καὶ
προσῆγεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἔσφαζον ἐκεῖ. 35 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαοὺλ
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τοῦτο ἤρξατο Σαοὺλ
οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ. 36 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ Καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν
νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφαύσῃ
ἡμέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα· καὶ
εἶπαν Πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει· καὶ εἶπεν
ὁ ἱερεύς Προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν.

21 Sed et Hebræi qui fuerant cum Philisthiim
heri et nudiustertius, ascenderantque cum eis
in castris, reversi sunt ut essent cum Israel,
qui erant cum Saul et Jonatha. 22 Omnes
quoque Israelitæ qui se absconderant in monte
Ephraim, audientes quod fugissent Philisthæi,
sociaverunt se cum suis in prælio. Et erant
cum Saul, quasi decem millia virorum. 23 Et
salvavit Dominus in die illa Israel; pugna
autem pervenit usque ad Bethaven. 24 Et
viri Israel sociati sunt sibi in die illa: adjuravit
autem Saul populum, dicens. Maledictus vir,
qui comederit panem usque ad vesperam,
donec ulciscar de inimicis meis. Et non
manducavit universus populus panem:
25 Omneque terræ vulgus venit in saltum, in
quo erat mel super faciem agri. 26 Ingressus
est itaque populus saltum, et apparuit fluens
mel, nullusque applicuit manum ad os suum;
timebat enim populus juramentum. 27 Porro
Jonathas non audierat cum adjuraret pater
ejus populum: extenditque summitatem virgæ,
quam habebat in manu, et intinxit in favum
mellis: et convertit manum suam ad os suum,
et illuminati sunt oculi ejus. 28 Respondensque
unus de populo, ait: Jurejurando constrinxit
pater tuus populum, dicens: Maledictus vir,
qui comederit panem hodie (defecerat autem
populus); 29 Dixitque Jonathas: Turbavit
pater meus terram: vidistis ipsi quia illuminati
sunt oculi mei, eo quod gustaverim paululum
de melle isto: 30 Quanto magis si comedisset
populus de præda inimicorum suorum, quam
reperit? nonne major plaga facta fuisset in
Philisthiim? 31 Percusserunt ergo in die
illa Philisthæos a Machmis usque in Aialon.
Defatigatus est autem populus nimis: 32 Et
versus ad prædam, tulit oves, et boves, et
vitulos, et mactaverunt in terra: comeditque
populus cum sanguine. 33 Nuntiaverunt
autem Sauli dicentes, quod populus peccasset
Domino, comedens cum sanguine. Qui ait:
Prævaricati estis: volvite ad me jam nunc
saxum grande. 34 Et dixit Saul: Dispergimini
in vulgus, et dicite eis, ut adducat ad me
unusquisque bovem suum et arietem, et occidite
super istud, et vescimini, et non peccabitis
Domino comedentes cum sanguine. Adduxit
itaque omnis populus unusquisque bovem
in manu sua usque ad noctem: et occiderunt
ibi. 35 Ædificavit autem Saul altare
Domino, tuncque primum cœpit ædificare
altare Domino. 36 Et dixit Saul: Irruamus
super Philisthæos nocte, et vastemus eos
usque dum illucescat mane, nec relin-
quamus ex eis virum. Dixitque populus:
Omne quod bonum videtur in oculis tuis, fac.
Et ait sacerdos: Accedamus huc ad Deum.

37 וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בֵּאלֹהִים הַאֵרֵד אַחֲרֵי
פְלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ
בַּיּוֹם הַהוּא׃ 38 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל גֹּשּׁוּ הֲלֹם
כֹּל פִּנּוֹת הָעָם וּדְעוּ וּרְאוּ בַּמָּה הָיְתָה
הַחַטָּאת הַזֹּאת הַיּוֹם׃ 39 כִּי חַי־יְהוָה
הַמּוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יֶשְׁנוֹ בְּיוֹנָתָן
בְּנִי כִּי־מוֹת יָמוּת וְאֵין עֹנֵהוּ מִכָּל־הָעָם׃
40 וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ
לְעֵבֶר אֶחָד וַאֲנִי וְיוֹנָתָן בְּנִי נִהְיֶה
לְעֵבֶר אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שָׁאוּל
הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה׃ 41 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָבָה תָמִים
וַיִּלָּכֵד יוֹנָתָן וְשָׁאוּל וְהָעָם יָצָאוּ׃
42 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יוֹנָתָן
בְּנִי וַיִּלָּכֵד יוֹנָתָן׃ 43 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־
יוֹנָתָן הַגִּידָה לִּי מֶה עָשִׂיתָה וַיַּגֶּד־לוֹ
יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר טָעֹם טָעַמְתִּי בִּקְצֵה הַמַּטֶּה
אֲשֶׁר־בְּיָדִי מְעַט דְּבַשׁ הִנְנִי אָמוּת׃
44 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים וְכֹה
יוֹסִף כִּי־מוֹת תָּמוּת יוֹנָתָן׃ 45 וַיֹּאמֶר
הָעָם אֶל־שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה
הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה
חַי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה
כִּי־עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ
הָעָם אֶת־יוֹנָתָן וְלֹא־מֵת׃ 46 וַיַּעַל
שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הָלְכוּ
לִמְקוֹמָם׃ 47 וְשָׁאוּל לָכַד הַמְּלוּכָה עַל־
יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּחֶם סָבִיב ׀ בְּכָל־אֹיְבָיו בְּמוֹאָב ׀
וּבִבְנֵי־עַמּוֹן וּבֶאֱדוֹם וּבְמַלְכֵי צוֹבָה
וּבַפְּלִשְׁתִּים וּבְכֹל אֲשֶׁר־יִפְנֶה יַרְשִׁיעַ׃
48 וַיַּעַשׂ חַיִל וַיַּךְ אֶת־עֲמָלֵק וַיַּצֵּל אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּד שֹׁסֵהוּ׃ 49 וַיִּהְיוּ בְּנֵי
שָׁאוּל יוֹנָתָן וְיִשְׁוִי וּמַלְכִּישׁוּעַ וְשֵׁם
שְׁתֵּי בְנֹתָיו שֵׁם הַבְּכִירָה מֵרַב וְשֵׁם
הַקְּטַנָּה מִיכַל׃ 50 וְשֵׁם אֵשֶׁת שָׁאוּל
אֲחִינֹעַם בַּת־אֲחִימָעַץ וְשֵׁם שַׂר־צְבָאוֹ
אֲבִינֵר בֶּן־נֵר דּוֹד שָׁאוּל׃ 51 וְקִישׁ
אֲבִי־שָׁאוּל וְנֵר אֲבִי־אַבְנֵר בֶּן־אֲבִיאֵל׃
52 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה חֲזָקָה
עַל־פְּלִשְׁתִּים כֹּל יְמֵי שָׁאוּל וְרָאָה שָׁאוּל
כָּל־אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל־בֶּן־חַיִל וַיַּאַסְפֵהוּ
אֵלָיו׃

37 *Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ τὸν θεόν Εἰ καταβῶ
ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς
χεῖρας Ἰσραήλ; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.* 38 *Καὶ εἶπε Σαοὺλ Προσαγάγετε
ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ γνῶτε
καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον.*
39 *Ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραήλ, ὅτι ἐὰν
ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ
ἀποθανεῖται· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς
τοῦ λαοῦ.* 40 *Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ
Ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός
μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Σαοὺλ Τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει.* 41 *Καὶ εἶπε
Σαοὺλ Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ
δούλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ
υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, δὸς δήλους·
καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου Ἰσραήλ, δὸς
δὴ ὁσιότητα· καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαούλ,
καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.* 42 *Καὶ εἶπε Σαοὺλ Βάλλετε
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ
μου· ὃν ἂν κατακληρώσηται Κύριος, ἀποθανέτω· καὶ
εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ Οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
καὶ κατεκράτησε Σαοὺλ τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν
ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν.*
43 *Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν Ἀπάγγειλόν μοι
τί πεποίηκας· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν καὶ
εἶπε Γευόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ
ἐν τῇ χειρί μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω.*
44 *Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ Τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον.*
45 *Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ Εἰ σήμερον
θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν
μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραήλ, ζῇ Κύριος, εἰ
πεσεῖται τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν,
ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν
ταύτην· καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.* 46 *Καὶ ἀνέβη
Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθε τῶν ἀλλοφύλων· καὶ οἱ ἀλλό-
φυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.* 47 *Καὶ
Σαοὺλ ἔλαχε τοῦ βασιλεύειν, κατακληροῦται
ἔργον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωὰβ καὶ εἰς
τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ καὶ
εἰς τὸν Βαιθαιὼρ καὶ εἰς βασιλέα Σουβὰ καὶ
εἰς τοὺς ἀλλοφύλους, οὗ ἂν ἐστράφη ἐσώζετο.*
48 *Καὶ ἐποίησε δύναμιν καὶ ἐπάταξε τὸν
Ἀμαλήκ, καὶ ἐξείλετο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν
καταπατούντων αὐτόν.* 49 *Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ
Σαοὺλ Ἰωνάθαν καὶ Ἰεσσιοὺ καὶ Μελχισά· καὶ
ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ
πρωτοτόκῳ Μερόβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχόλ.*
50 *Καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοόμ, θυγάτηρ
Ἀχιμάας· καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ
Ἀβεννήρ, υἱὸς Νὴρ υἱοῦ οἰκείου Σαούλ.* 51 *Καὶ
Κὶς πατὴρ Σαούλ, καὶ Νὴρ πατὴρ Ἀβεννὴρ υἱὸς
Ἰαμὶν υἱοῦ Ἀβιήλ.* 52 *Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς
ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαούλ·
καὶ ἰδὼν Σαοὺλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα
ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς
αὐτόν.*

37 Et consuluit Saul Dominum: Num per-
sequar Philisthiim? si trades eos in manus
Israel? Et non respondit ei in die illa.
38 Dixitque Saul: Applicate huc universos
angulos populi: et scitote, et videte, per
quem acciderit peccatum hoc hodie. 39 Vivit
Dominus salvator Israel, quia si per Jonatham
filium meum factum est absque retractatione
morietur. Ad quod nullus contradixit ei de
omni populo. 40 Et ait ad universum Israel:
Separamini vos in partem unam, et ego cum
Jonatha filio meo ero in parte altera. Respon-
ditque populus ad Saul: Quod bonum
videtur in oculis tuis, fac. 41 Et dixit Saul
ad Dominum Deum Israel: Domine Deus
Israel da indicium: quid est quod non
responderis servo tuo hodie? Si in me, aut in
Jonatha filio meo, est iniquitas hæc, da
ostensionem: aut si hæc iniquitas est in
populo tuo, da sanctitatem. Et deprehensus
est Jonathas et Saul, populus autem exivit.
42 Et ait Saul: Mittite sortem inter me, et
inter Jonatham filium meum. Et captus est
Jonathas. 43 Dixit autem Saul ad Jonatham:
Indica mihi quid feceris. Et indicavit ei
Jonathas, et ait: Gustans gustavi in sum-
mitate virgæ, quæ erat in manu mea, paululum
mellis, et ecce ego morior. 44 Et ait Saul: Hæc
faciat mihi Deus, et hæc addat, quia morte
morieris Jonatha. 45 Dixitque populus ad
Saul: Ergone Jonathas morietur, qui fecit
salutem hanc magnam in Israel? hoc nefas
est: vivit Dominus, si ceciderit capillus de
capite ejus in terram, quia cum Deo operatus
est hodie. Liberavit ergo populus Jonatham,
ut non moreretur. 46 Recessitque Saul, nec
persecutus est Philisthiim: porro Philisthiim
abierunt in loca sua. 47 Et Saul, confirmato
regno super Israel, pugnabat per circuitum
adversum omnes inimicos ejus, contra Moab, et
filios Ammon, et Edom, et reges Soba, et
Philisthæos: et quocumque se verterat, super-
abat. 48 Congregatoque exercitu, percussit
Amalec, et eruit Israel de manu vastatorum
ejus. 49 Fuerunt autem filii Saul, Jonathas,
et Jessui, et Melchisua: et nomina duarum
filiarum ejus, nomen primogenitæ Merob, et
nomen minoris Michol. 50 Et nomen uxoris
Saul, Achinoam filia Achimaas: et nomen
principis militiæ ejus Abner, filius Ner,
patruelis Saul. 51 Porro Cis fuit pater Saul,
et Ner pater Abner, filius Abiel. 52 Erat
autem bellum potens adversum Philisthæos
omnibus diebus Saul. Nam quemcumque
viderant Saul virum fortem, et aptum ad
prælium, sociabat eum sibi.

פרשה טו׃

1 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל אֹתִי שָׁלַח
יְהוָה לִמְשָׁחֳךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דִּבְרֵי יְהוָה׃
2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי
אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם
לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם׃ 3 עַתָּה לֵךְ
וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמָלֵק וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא תַחְמֹל עָלָיו וְהֵמַתָּה מֵאִישׁ
עַד־אִשָּׁה מֵעֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק מִשּׁוֹר וְעַד־שֶׂה
מִגָּמָל וְעַד־חֲמוֹר׃ 4 וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל
אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים מָאתַיִם אֶלֶף
רַגְלִי וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה׃
5 וַיָּבֹא שָׁאוּל עַד־עִיר עֲמָלֵק וַיָּרֶב בַּנָּחַל׃
6 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקֵּינִי לְכוּ סֻּרוּ רְדוּ
מִתּוֹךְ עֲמָלֵקִי פֶּן־אֹסִפְךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָה
חֶסֶד עִם־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם
וַיָּסַר קֵינִי מִתּוֹךְ עֲמָלֵק׃ 7 וַיַּךְ שָׁאוּל אֶת־
עֲמָלֵק מֵחֲוִילָה בּוֹאֲךָ שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
מִצְרָיִם׃ 8 וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ־עֲמָלֵק חָי
וְאֶת־כָּל־הָעָם הֶחֱרִים לְפִי־חָרֶב׃ 9 וַיַּחְמֹל
שָׁאוּל וְהָעָם עַל־אֲגָג וְעַל־מֵיטַב הַצֹּאן
וְהַבָּקָר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכָּרִים וְעַל־כָּל־
הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמְּלָאכָה
נְמִבְזָה וְנָמֵס אֹתָהּ הֶחֱרִימוּ׃ 10 וַיְהִי
דְּבַר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר׃ 11 נִחַמְתִּי
כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב
מֵאַחֲרַי וְאֶת־דְּבָרַי לֹא הֵקִים וַיִּחַר לִשְׁמוּאֵל
וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־הַלָּיְלָה׃ 12 וַיַּשְׁכֵּם
שְׁמוּאֵל לִקְרַאת שָׁאוּל בַּבֹּקֶר וַיֻּגַּד לִשְׁמוּאֵל
לֵאמֹר בָּא־שָׁאוּל הַכַּרְמֶלָה וְהִנֵּה מַצִּיב
לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל׃ 13 וַיָּבֹא
שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאוּל בָּרוּךְ
אַתָּה לַיהוָה הֲקִימֹתִי אֶת־דְּבַר יְהוָה׃
14 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמֶה קוֹל־הַצֹּאן הַזֶּה
בְּאָזְנָי וְקוֹל הַבָּקָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃
15 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעֲמָלֵקִי הֱבִיאוּם אֲשֶׁר
חָמַל הָעָם עַל־מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר
לְמַעַן זְבֹחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־הַיּוֹתֵר
הֶחֱרַמְנוּ׃ 16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־
שָׁאוּל הֶרֶף וְאַגִּידָה לְּךָ אֵת אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלָּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ
דַּבֵּר׃ 17 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם־
קָטֹן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
אָתָּה וַיִּמְשָׁחֲךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ Ἐμὲ ἀπέστειλε
Κύριος χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ νῦν
ἄκουε τῆς φωνῆς Κυρίου. 2 Τάδε εἶπε Κύριος
Σαβαὼθ Νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ
Ἰσραὴλ, ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος
αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου· 3 Καὶ νῦν πορεύου καὶ
πατάξεις τὸν Ἀμαλὴκ καὶ Ἱερὶμ καὶ πάντα τὰ
αὐτοῦ, καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξολοθρεύσεις
αὐτόν· καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ,
καὶ οὐ φείσῃ ἀπ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς
καὶ ἕως γυναικὸς και ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος,
καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου
ἕως ὄνου. 4 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ, καὶ
ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις τετρακοσίας
χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα
χιλιάδας ταγμάτων. 5 Καὶ ἦλθε Σαοὺλ ἕως τῶν
πόλεων Ἀμαλήκ, καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ.
6 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον Ἄπελθε καὶ
ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου.
καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλήκ. 7 Καὶ
ἐπάταξε Σαοὺλ τὸν Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐιλὰτ ἕως
Σοὺρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου. 8 Καὶ συνέλαβε
τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα
τὸν λαὸν καὶ Ἱερὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας.
9 Καὶ περιεποιήσατο Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν
Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ
τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν
ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ
ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά· καὶ πᾶν ἔργον
ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσαν.
10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ
λέγων. 11 Παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν
Σαοὺλ εἰς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὄπισθέ μου
καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε· καὶ ἠθύμησε
Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.
12 Καὶ ὤρθρισε Σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν
Ἰσραὴλ τὸ πρωΐ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες
Ἥκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ
χεῖρα· καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἅρμα καὶ κατέβη εἰς
Γάλγαλα 13 Πρὸς Σαούλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν
ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῶν σκύλων
ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλήκ· καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ
πρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ Εὐλογητὸς
σὺ τῷ Κυρίῳ· ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος.
14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου
τούτου ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἣν
ἐγὼ ἀκούω; 15 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἐξ Ἀμαλὴκ
ἤνεγκα αὐτά, ἃ περιεποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα
τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν ὅπως τυθῇ Κυρίῳ
τῷ θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα. 16 Καὶ
εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ Ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ
σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ τὴν νύκτα· καὶ
εἶπεν αὐτῷ Λάλησον. 17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
πρὸς Σαούλ Οὐχὶ μικρὸς εἶ σὺ ἐνώπιον
αὐτοῦ ἡγούμενος σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ
ἔχρισέ σε Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.

CAPUT XV.

1 Et dixit Samuel ad Saul: Me misit
Dominus, ut ungerem te in regem super
populum ejus Israel: nunc ergo audi vocem
Domini. 2 Hæc dicit Dominus exercituum:
Recensui quæcumque fecit Amalec Israeli,
quomodo restitit ei in via cum ascenderet de
Ægypto. 3 Nunc ergo vade, et percute
Amalec, et demolire universa ejus: non parcas
ei, et non concupiscas ex rebus ipsius aliquid:
sed interfice a viro usque ad mulierem, et
parvulum atque lactentem, bovem et ovem,
camelum et asinum. 4 Præcepit itaque Saul
populo, et recensuit eos quasi agnos: ducenta
millia peditum, et decem millia virorum Juda.
5 Cumque venisset Saul usque ad civitatem
Amalec, tetendit insidias in torrente. 6 Dixit-
que Saul Cinæo: Abite, recedite, atque
descendite ab Amalec: ne forte involvam te
cum eo; tu enim fecisti misericordiam cum
omnibus filiis Israel, cum ascenderent de
Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec.
7 Percussitque Saul Amalec, ab Hevila, donec
venias ad Sur, quæ est e regione Ægypti.
8 Et apprehendit Agag regem Amalec vivum:
omne autem vulgus interfecit in ore gladii.
9 Et pepercit Saul, et populus, Agag, et
optimis gregibus ovium et armentorum, et
vestibus et arietibus, et universis quæ pulchra
erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid
vero vile fuit et reprobum, hoc demoliti sunt.
10 Factum est autem verbum Domini ad
Samuel, dicens: 11 Pœnitet me quod
constituerim Saul regem: quia dereliquit me,
et verba mea opere non implevit. Contrista-
tusque est Samuel, et clamavit ad Dominum
tota nocte. 12 Cumque de nocte surrexisset
Samuel, ut iret ad Saul mane, nuntiatum est
Samueli, eo quod venisset Saul in Carmelum,
et erexisset sibi fornicem triumphalem, et
reversus transisset, descendissetque in Galgala.
Venit ergo Samuel ad Saul, et Saul offerebat
holocaustum Domino, de initiis prædarum
quæ attulerat ex Amalec. 13 Et cum venisset
Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus
tu Domino, implevi verbum Domini. 14 Dixit-
que Samuel: Et quæ est hæc vox gregum,
quæ resonat in auribus meis, et armentorum,
quam ego audio? 15 Et ait Saul: De Amalec
adduxerunt ea: pepercit enim populus
melioribus ovibus et armentis, ut immolarentur
Domino Deo tuo; reliqua vero occidimus.
16 Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, et
indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad
me nocte. Dixitque ei: Loquere. 17 Et
ait Samuel: Nonne cum parvulus esses in
oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es?
unxitque te Dominus in regem super Israel,

18 וַיִּשְׁלָחֲךָ יְהוָה בְּדָרֶךְ וַיֹּאמֶר לֵךְ
וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחַטָּאִים אֶת־עֲמָלֵק
וְנִלְחַמְתָּ בוֹ עַד כַּלּוֹתָם אֹתָם׃ 19 וְלָמָּה
לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל־הַשָּׁלָל
וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 20 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל
יְהוָה וָאֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי יְהוָה
וָאָבִיא אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וְאֶת־עֲמָלֵק
הֶחֱרַמְתִּי׃ 21 וַיִּקַּח הָעָם מֵהַשָּׁלָל צֹאן
וּבָקָר רֵאשִׁית הַחֵרֶם לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּגִּלְגָּל׃ 22 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֵפֶץ
לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל
יְהוָה הִנֵּה שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב
מֵחֵלֶב אֵילִים׃ 23 כִּי חַטַּאת־קֶסֶם מֶרִי
וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְצַר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת־דְּבַר
יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃ 24 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי־עָבַרְתִּי
אֶת־פִּי־יְהוָה וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי יָרֵאתִי אֶת־
הָעָם וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ 25 וְעַתָּה שָׂא נָא
אֶת־חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃
26 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לֹא
אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת־דְּבַר יְהוָה
וַיִּמְאָסְךָ יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃
27 וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף־מְעִילוֹ
וַיִּקָּרַע׃ 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קָרַע
יְהוָה אֶת־מַמְלְכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם
וּנְתָנָהּ לְרֵעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃ 29 וְגַם נֵצַח
יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם
הוּא לְהִנָּחֵם׃ 30 וַיֹּאמֶר חָטָאתִי עַתָּה
כַּבְּדֵנִי נָא נֶגֶד זִקְנֵי־עַמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב
עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 31 וַיָּשָׁב
שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁאוּל
לַיהוָה׃ 32 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ
אֵלַי אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג
מַעֲדַנֹּת וַיֹּאמֶר אֲגָג אָכֵן סָר מַר־הַמָּוֶת׃
33 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה
נָשִׁים חַרְבֶּךָ כֵּן־תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ
וַיְשַׁסֵּף שְׁמוּאֵל אֶת־אֲגָג לִפְנֵי יְהוָה
בַּגִּלְגָּל׃ 34 וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה
וְשָׁאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גִּבְעַת שָׁאוּל׃
35 וְלֹא־יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת־שָׁאוּל עַד־יוֹם
מוֹתוֹ כִּי־הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל וַיהוָה
נִחָם כִּי־הִמְלִיךְ אֶת־שָׁאוּל עַל־יִשְׂרָאֵל׃

18 Καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέ σοι
Πορεύθητι καὶ ἐξολόθρευσον· ἀνελεῖς τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας εἰς ἐμέ, τὸν Ἀμαλήκ, καὶ πολεμήσεις
αὐτοὺς ἕως συντελέσῃς αὐτούς· 19 Καὶ ἵνα τί
οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, ἀλλ' ὥρμησας τοῦ
θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου; 20 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουήλ
Διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ ᾗ ἀπέστειλέ με Κύριος, καὶ
ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ, καὶ τὸν
Ἀμαλὴκ ἐξωλόθρευσα. 21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς
τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ
ἐξολοθρεύματος, θῦσαι ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν
ἐν Γαλγάλοις. 22 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Εἰ θελητὸν
τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι
φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθήν,
καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν. 23 Ὅτι
ἁμαρτία οἰώνισμά ἐστιν, ὀδύνην καὶ πόνους θεραφὶν
ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.
24 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ Ἡμάρτηκα ὅτι
παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι
ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν.
25 Καὶ νῦν ἆρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον
μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
26 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ Οὐκ ἀναστρέφω
μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδενώσει σε Κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ. 27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαοὺλ τοῦ
πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ καὶ διέῤῥηξεν αὐτό.
28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ Διέῤῥηξε Κύριος
τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χειρός σου
σήμερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ
ὑπὲρ σέ· 29 Καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ
οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς
ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι αὐτός. 30 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ Ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου, καὶ
ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ
θεῷ σου. 31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαούλ,
καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. 32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
Προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ· καὶ
προσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων· καὶ εἶπεν
Ἀγάγ Εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος; 33 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς Ἀγάγ Καθότι ἠτέκνωσε γυναῖκας ἡ
ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ
μήτηρ σου· καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον
Κυρίου ἐν Γαλγάλ. 34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ εἰς
Ἀρμαθαίμ· καὶ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
εἰς Γαβαά. 35 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σαμουὴλ ἰδεῖν
τὸν Σαοὺλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει
Σαμουὴλ ἐπὶ Σαούλ, καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι
ἐβασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ Ἰσραήλ.

18 Et misit te Dominus in viam, et ait:
Vade, et interfice peccatores Amalec, et
pugnabis contra eos usque ad internecionem
eorum. 19 Quare ergo non audisti vocem
Domini, sed versus ad prædam es, et fecisti
malum in oculis Domini? 20 Et ait Saul ad
Samuelem: Immo audivi vocem Domini, et
ambulavi in via per quam misit me Dominus,
et adduxi Agag regem Amalec, et Amalec
interfeci. 21 Tulit autem de præda populus
oves et boves, primitias eorum quæ cæsa sunt,
ut immolet Domino Deo suo in Galgalis.
22 Et ait Samuel: Numquid vult Dominus
holocausta et victimas, et non potius ut
obediatur voci Domini? MELIOR est enim
obedientia quam victimæ, et auscultare, magis
quam offerre adipem arietum; 23 Quoniam
quasi peccatum ariolandi est, repugnare; et
quasi scelus idololatriæ, nolle acquiescere. Pro
eo ergo quod abjecisti sermonem Domini, abjecit
te Dominus ne sis rex. 24 Dixitque Saul
ad Samuelem: Peccavi, quia prævaricatus sum
sermonem Domini, et verba tua, timens popu-
lum, et obediens voci eorum. 25 Sed nunc
porta, quæso, peccatum meum, et revertere
mecum, ut adorem Dominum. 26 Et ait Samuel
ad Saul: Non revertar tecum, quia projecisti
sermonem Domini, et projecit te Dominus
ne sis rex super Israel. 27 Et conversus
est Samuel ut abiret: ille autem apprehendit
summitatem pallii ejus, quæ et scissa est.
28 Et ait ad eum Samuel: Scidit Dominus
regnum Israel a te hodie, et tradidit illud
proximo tuo meliori te. 29 Porro Trium-
phator in Israel non parcet, et pœnitudine non
flectetur: neque enim homo est ut agat
pœnitentiam. 30 At ille ait: Peccavi: sed
nunc honora me coram senioribus populi mei,
et coram Israel, et revertere mecum, ut adorem
Dominum Deum tuum. 31 Reversus ergo
Samuel secutus est Saulem: et adoravit Saul
Dominum. 32 Dixitque Samuel: Adducite
ad me Agag regem Amalec. Et oblatus est
ei Agag pinguissimus, et tremens. Et dixit
Agag: Siccine separat amara mors? 33 Et
ait Samuel: Sicut fecit absque liberis mulieres
gladius tuus, sic absque liberis erit inter
mulieres mater tua. Et in frusta concidit eum
Samuel coram Domino in Galgalis. 34 Abiit
autem Samuel in Ramatha: Saul vero ascendit
in domum suam in Gabaa. 35 Et non vidit
Samuel ultra Saul usque ad diem mortis suæ:
verumtamen lugebat Samuel Saulem, quoniam
Dominum pœnitebat quod constituisset eum
regem super Israel.

פרשה טז :

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל עַד־מָתַי
אַתָּה מִתְאַבֵּל אֶל־שָׁאוּל וַאֲנִי מְאַסְתִּיו
מִמְּלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל מַלֵּא קַרְנְךָ שֶׁמֶן וְלֵךְ
אֶשְׁלָחֲךָ אֶל־יִשַׁי בֵּית־הַלַּחְמִי כִּי־רָאִיתִי
בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ׃ 2 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֵךְ
וְשָׁמַע שָׁאוּל וַהֲרָגָנִי ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה עֶגְלַת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ
לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי׃ 3 וְקָרָאתָ לְיִשַׁי
בַּזָּבַח וְאָנֹכִי אוֹדִיעֲךָ אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה
וּמָשַׁחְתָּ לִי אֵת אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 4 וַיַּעַשׂ
שְׁמוּאֵל אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֹא בֵּית
לָחֶם וַיֶּחֶרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר
שָׁלֹם בּוֹאֶךָ׃ 5 וַיֹּאמֶר׀ שָׁלוֹם לִזְבֹּחַ לַיהוָה
בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבָאתֶם אִתִּי בַּזָּבַח וַיְקַדֵּשׁ
אֶת־יִשַׁי וְאֶת־בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לַזָּבַח׃
6 וַיְהִי בְּבוֹאָם וַיַּרְא אֶת־אֱלִיאָב וַיֹּאמֶר אַךְ
נֶגֶד יְהוָה מְשִׁיחוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תַּבֵּט אֶל־מַרְאֵהוּ וְאֶל־גְּבֹהַּ
קוֹמָתוֹ כִּי מְאַסְתִּיהוּ כִּי׀ לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה
הָאָדָם כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לַעֵינַיִם וַיהוָה
יִרְאֶה לַלֵּבָב׃ 8 וַיִּקְרָא יִשַׁי אֶל־אֲבִינָדָב
וַיַּעֲבִרֵהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם־בָּזֶה
לֹא־בָחַר יְהוָה׃ 9 וַיַּעֲבֵר יִשַׁי שַׁמָּה וַיֹּאמֶר
גַּם־בָּזֶה לֹא־בָחַר יְהוָה׃ 10 וַיַּעֲבֵר יִשַׁי
שִׁבְעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־יִשַׁי לֹא־בָחַר יְהוָה בָּאֵלֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־יִשַׁי הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר
עוֹד שָׁאַר הַקָּטָן וְהִנֵּה רֹעֶה בַּצֹּאן וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־יִשַׁי שִׁלְחָה וְקָחֶנּוּ כִּי־לֹא
נָסֹב עַד־בֹּאוֹ פֹה׃ 12 וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ
וְהוּא אַדְמוֹנִי עִם־יְפֵה עֵינַיִם וְטוֹב
רֹאִי ס וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מְשָׁחֵהוּ
כִּי־זֶה הוּא׃ 13 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־קֶרֶן
הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו וַתִּצְלַח
רוּחַ־יְהוָה אֶל־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה
וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה׃ 14 וְרוּחַ
יְהוָה סָרָה מֵעִם שָׁאוּל וּבִעֲתַתּוּ רוּחַ־רָעָה
מֵאֵת יְהוָה׃ 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־שָׁאוּל אֵלָיו
הִנֵּה־נָא רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה מְבַעִתֶּךָ׃
16 יֹאמַר־נָא אֲדֹנֵנוּ עֲבָדֶיךָ לְפָנֶיךָ יְבַקְשׁוּ
אִישׁ יֹדֵעַ מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר וְהָיָה בִּהְיוֹת עָלֶיךָ
רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה וְנִגֵּן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָךְ׃

ΚΕΦ. ις΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἕως πότε σὺ
πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ
βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλῆσον τὸ κέρας σου
ἐλαίου, καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως
Βηθλεέμ, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ
βασιλέα. 2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Πῶς πορευθῶ; καὶ
ἀκούσεται Σαοὺλ καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ εἶπε
Κύριος Δάμαλιν βοῶν λάβε ἐν τῇ χειρί σου καὶ
ἐρεῖς Θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἥκω· 3 Καὶ καλέσεις τὸν
Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι ἃ ποιήσεις,
καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ. 4 Καὶ ἐποίησε
Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· καὶ
ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι
τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ καὶ εἶπαν Ἡ
εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου, ὁ βλέπων; 5 Καὶ εἶπεν
Εἰρήνη· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἥκω, ἁγιάσθητε καὶ
εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον· καὶ ἡγίασε τὸν
Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς
εἰς τὴν θυσίαν. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι
αὐτοὺς καὶ εἶδε τὸν Ἐλιὰβ, καὶ εἶπεν Ἀλλὰ καὶ
ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Σαμουὴλ Μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ
μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα
αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ
θεός· ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ
θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν. 8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ
τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ παρῆλθε κατὰ πρόσωπον
Σαμουήλ, καὶ εἶπεν Οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ θεός.
9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμά· καὶ εἶπε Καὶ
ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος. 10 Καὶ παρήγαγεν
Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουήλ·
καὶ εἶπε Σαμουὴλ Οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.
11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί Ἐκλελοίπασι
τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν Ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει
ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί
Ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν
ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν. 12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ
εἰσήγαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ
κάλλους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ· καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἀνάστα καὶ χρῖσον τὸν
Δαυίδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός. 13 Καὶ ἔλαβε
Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν
μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· καὶ ἐφήλατο πνεῦμα
Κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ
ἐπάνω· καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς
Ἀρμαθαίμ. 14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ
Σαούλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ
Κυρίου. 15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν
Ἰδοὺ δὴ πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει σε·
16 Εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου
καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα
ψάλλειν ἐν κινύρᾳ· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι
πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλῇ ἐν τῇ κινύρᾳ
αὐτοῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε.

CAPUT XVI.

1 DIXITQUE Dominus ad Samuelem: Us-
quequo tu luges Saul, cum ego projecerim
eum ne regnet super Israel? Imple cornu
tuum oleo, et veni, ut mittam te ad Isai
Bethlehemitem: providi enim in filiis ejus
mihi regem. 2 Et ait Samuel: Quo modo
vadam? audiet enim Saul, et interficiet me.
Et ait Dominus: Vitulum de armento tolles
in manu tua, et dices: Ad immolandum
Domino veni. 3 Et vocabis Isai ad victimam,
et ego ostendam tibi quid facias, et unges
quemcumque monstravero tibi. 4 Fecit ergo
Samuel, sicut locutus est ei Dominus. Venit-
que in Bethlehem, et admirati sunt seniores
civitatis, occurrentes ei, dixeruntque: Paci-
ficusne est ingressus tuus? 5 Et ait: Pacificus:
ad immolandum Domino veni, sanctificamini,
et venite mecum ut immolem. Sanctificavit
ergo Isai et filios ejus, et vocavit eos ad
sacrificium. 6 Cumque ingressi essent, vidit
Eliab, et ait: Num coram Domino est christus
ejus? 7 Et dixit Dominus ad Samuelem:
Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem
staturæ ejus: quoniam abjeci eum, nec juxta
intuitum hominis ego judico: homo enim videt
ea quæ parent, Dominus autem intuetur cor.
8 Et vocavit Isai Abinadab, et adduxit eum
coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit
Dominus. 9 Adduxit autem Isai Samma, de
quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus.
10 Adduxit itaque Isai septem filios suos
coram Samuel: et ait Samuel ad Isai: Non
elegit Dominus ex istis. 11 Dixitque Samuel
ad Isai: Numquid jam completi sunt filii?
Qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus,
et pascit oves. Et ait Samuel ad Isai: Mitte,
et adduc eum: nec enim discumbemus prius
quam huc ille veniat. 12 Misit ergo, et adduxit
eum. Erat autem rufus, et pulcher aspectu,
decoraque facie; et ait Dominus: Surge, unge
eum, ipse est enim. 13 Tulit ergo Samuel
cornu olei, et unxit eum in medio fratrum
ejus: et directus est Spiritus Domini a die
illa in David, et deinceps: surgensque Samuel
abiit in Ramatha. 14 Spiritus autem Domini
recessit a Saul, et exagitabat eum spiritus
nequam, a Domino. 15 Dixeruntque servi
Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus exagitat
te. 16 Jubeat dominus noster, et servi tui qui
coram te sunt, quærent hominem scientem
psallere cithara, ut quando arripuerit te spiritus
Domini malus, psallat manu sua, et levius feras.

17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־עֲבָדָיו רְאוּ־נָא לִי
אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן וַהֲבִיאוֹתֶם אֵלָי׃ 18 וַיַּעַן
אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֵּן
לְיִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי יֹדֵעַ נַגֵּן וְגִבּוֹר חַיִל
וְאִישׁ מִלְחָמָה וּנְבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאַר
וַיהוָה עִמּוֹ׃ 19 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים
אֶל־יִשָׁי וַיֹּאמֶר שִׁלְחָה אֵלַי אֶת־דָּוִד בִּנְךָ
אֲשֶׁר בַּצֹּאן׃ 20 וַיִּקַּח יִשַׁי חֲמוֹר לֶחֶם
וְנֹאד יַיִן וּגְדִי עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד־דָּוִד
בְּנוֹ אֶל־שָׁאוּל׃ 21 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־שָׁאוּל
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֶּאֱהָבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי־לוֹ נֹשֵׂא
כֵלִים׃ 22 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶל־יִשַׁי לֵאמֹר
יַעֲמָד־נָא דָוִד לְפָנַי כִּי־מָצָא חֵן בְּעֵינָי׃
23 וְהָיָה בִּהְיוֹת רוּחַ־אֱלֹהִים אֶל־שָׁאוּל
וְלָקַח דָּוִד אֶת־הַכִּנּוֹר וְנִגֵּן בְּיָדוֹ וְרָוַח
לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה׃

פרשה יז׃

1 וַיַּאַסְפוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־מַחֲנֵיהֶם לַמִּלְחָמָה
וַיֵּאָסְפוּ שֹׂכֹה אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין־
שׂוֹכֹה וּבֵין־עֲזֵקָה בְּאֶפֶס דַּמִּים׃ 2 וְשָׁאוּל
וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֶאֶסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלָה
וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים׃
3 וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל
עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה וְהַגַּיְא בֵּינֵיהֶם׃
4 וַיֵּצֵא אִישׁ־הַבֵּנַיִם מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים
גָּלְיָת שְׁמוֹ מִגַּת גָּבְהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזָרֶת׃
5 וְכוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וְשִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים
הוּא לָבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן חֲמֵשֶׁת־אֲלָפִים
שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת׃ 6 וּמִצְחַת נְחֹשֶׁת עַל־רַגְלָיו
וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כְּתֵפָיו׃ 7 וְחֵץ חֲנִיתוֹ
כִּמְנוֹר אֹרְגִים וְלַהֶבֶת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת
שְׁקָלִים בַּרְזֶל וְנֹשֵׂא הַצִּנָּה הֹלֵךְ לְפָנָיו׃
8 וַיַּעֲמֹד וַיִּקְרָא אֶל־מַעַרְכֹת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
לָהֶם לָמָּה תֵצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה הֲלוֹא
אָנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׁאוּל
בְּרוּ־לָכֶם אִישׁ וְיֵרֵד אֵלָי׃ 9 אִם־יוּכַל
לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכָּנִי וְהָיִינוּ לָכֶם לַעֲבָדִים
וְאִם־אֲנִי אוּכַל־לוֹ וְהִכִּיתִיו וִהְיִיתֶם לָנוּ
לַעֲבָדִים וַעֲבַדְתֶּם אֹתָנוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר
הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֵרַפְתִּי אֶת־מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹם הַזֶּה תְּנוּ־לִי אִישׁ וְנִלָּחֲמָה יָחַד׃
11 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי
הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיֵּחַתּוּ וַיִּרְאוּ מְאֹד׃

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἴδετε
δή μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε
αὐτὸν πρὸς μέ. 18 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν
παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ
Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμόν, καὶ
ὁ ἀνὴρ συνετὸς καὶ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ
ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἴδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ.
19 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ
λέγων Ἀπόστειλον πρὸς μὲ τὸν υἱόν σου Δαυὶδ
τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου. 20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ
γομὸρ ἄρτων καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα,
καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς
Σαούλ. 21 Καί εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ, καὶ
παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν
σφόδρα, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.
22 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων
Παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὗρε
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. 23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐλάμβανε
Δαυὶδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἀνέψυχε Σαοὺλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ'
αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκχὼθ τῆς
Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχὼθ
καὶ ἀνὰ μέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμέν. 2 Καὶ Σαοὺλ καὶ
οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν
ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοί, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον
ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων. 3 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἵστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἵσταται
ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀνὰ μέσον
αὐτῶν. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς
παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιὰθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ
Γέθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς·
5 Καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ
θώρακα ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς, καὶ ὁ σταθμὸς
τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ
καὶ σιδήρου· 6 Καὶ κνημῖδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν
σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν
ὤμων αὐτοῦ· 7 Καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ
ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ
ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἴρων τὰ ὅπλα
αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔστη καὶ
ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ
ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ
ὑμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαούλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα
καὶ καταβήτω πρὸς μέ. 9 Καὶ ἐὰν δυνηθῇ
πολλεμῆσαι πρὸς μὲ καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα
ὑμῖν εἰς δούλους· ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω
αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε ἡμῖν.
10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν
παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ·
δότε μοι ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι. 11 Καὶ
ἤκουσε Σαοὺλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλο-
φύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

17 Et ait Saul ad servos suos: Providete ergo
mihi aliquem bene psallentem, et adducite
eum ad me. 18 Et respondens unus de pueris,
ait: Ecce vidi filium Isai Bethlehemitem
scientem psallere, fortissimum robore, et virum
bellicosum, et prudentem in verbis, et virum
pulchrum: et Dominus est cum eo. 19 Misit
ergo Saul nuntios ad Isai, dicens: Mitte ad
me David filium tuum, qui est in pascuis.
20 Tulit itaque Isai asinum plenum panibus,
et lagenem vini, et hædum de capris unum, et
misit per manum David filii sui Sauli. 21 Et
venit David ad Saul, et stetit coram eo: at
ille dilexit eum nimis, et factus est ejus armiger.
22 Misitque Saul ad Isai, dicens: Stet David
in conspectu meo: invenit enim gratiam in
oculis meis. 23 Igitur quandocumque spiritus
Domini malus arripiebat Saul, David tollebat
citharam, et percutiebat manu sua, et refocilla-
batur Saul, et levius habebat; recedebat enim
ab eo spiritus malus.

CAPUT XVII.

1 CONGREGANTES autem Philisthiim agmina
sua in prælium, convenerunt in Socho Judæ:
et castrametati sunt inter Socho et Azeca, in
finibus Dommim. 2 Porro Saul et filii Israel
congregati venerunt in Vallem terebinthi, et
direxerunt aciem ad pugnandum contra
Philisthiim. 3 Et Philisthiim stabant super
montem ex parte hac, et Israel stabat supra
montem ex altera parte: vallisque erat inter
eos. 4 Et egressus est vir spurius de castris
Philisthinorum, nomine Goliath, de Geth,
altitudinis sex cubitorum et palmi: 5 Et
cassis ærea super caput ejus, et lorica squamata
induebatur; porro pondus loricæ ejus, quinque
millia siclorum æris erat: 6 Et ocreas æreas
habebat in cruribus: et clypeus æreus tegebat
humeros ejus. 7 Hastile autem hastæ ejus,
erat quasi liciatorium texentium; ipsum autem
ferrum hastæ ejus, sexcentos siclos habebat
ferri: et armiger ejus antecedebat eum.
8 Stansque clamabat adversum phalangas
Israel, et dicebat eis: Quare venistis parati ad
prælium? Numquid ego non sum Philisthæus,
et vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, et
descendat ad singulare certamen; 9 Si quiverit
pugnare mecum, et percusserit me, erimus vobis
servi: si autem ego prævaluero, et percussero
eum, vos servi eritis, et servietis nobis. 10 Et
aiebat Philisthæus: Ego exprobravi agminibus
Israel hodie: Date mihi virum, et ineat mecum
singulare certamen. 11 Audiens autem
Saul, et omnes Israelitæ, sermones Philisthæi
hujuscemodi, stupebant, et metuebant nimis.

12 וְדָוִד בֶּן־אִישׁ אֶפְרָתִי הַזֶּה מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה וּשְׁמוֹ יִשַׁי וְלוֹ שְׁמֹנָה
בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׁאוּל זָקֵן בָּא
בַאֲנָשִׁים׃ 13 וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי־יִשַׁי
הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי־שָׁאוּל לַמִּלְחָמָה
וְשֵׁם ׀ שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בַּמִּלְחָמָה
אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אֲבִינָדָב וְהַשְּׁלִשִׁי
שַׁמָּה׃ 14 וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וּשְׁלֹשָׁה
הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי שָׁאוּל׃ 15 וְדָוִד
הֹלֵךְ וָשָׁב מֵעַל שָׁאוּל לִרְעוֹת אֶת־צֹאן
אָבִיו בֵּית־לָחֶם׃ 16 וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשְׁכֵּם
וְהַעֲרֵב וַיִּתְיַצֵּב אַרְבָּעִים יוֹם׃ 17 וַיֹּאמֶר
יִשַׁי לְדָוִד בְּנוֹ קַח־נָא לְאַחֶיךָ אֵיפַת
הַקָּלִיא הַזֶּה וַעֲשָׂרָה לֶחֶם הַזֶּה וְהָרֵץ
הַמַּחֲנֶה לְאַחֶיךָ׃ 18 וְאֵת עֲשֶׂרֶת חֲרִיצֵי
הֶחָלָב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשַׂר־הָאָלֶף וְאֶת־
אַחֶיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֶת־עֲרֻבָּתָם תִּקָּח׃
19 וְשָׁאוּל וְהֵמָּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק
הָאֵלָה נִלְחָמִים עִם־פְּלִשְׁתִּים׃
20 וַיַּשְׁכֵּם דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֹּשׁ אֶת־הַצֹּאן
עַל־שֹׁמֵר וַיִּשָּׂא וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יִשָׁי
וַיָּבֹא הַמַּעְגָּלָה וְהַחַיִל הַיֹּצֵא אֶל־הַמַּעֲרָכָה
וְהֵרֵעוּ בַּמִּלְחָמָה׃ 21 וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל
וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה לִקְרַאת מַעֲרָכָה׃
22 וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת־הַכֵּלִים מֵעָלָיו עַל־יַד
שׁוֹמֵר הַכֵּלִים וַיָּרָץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא וַיִּשְׁאַל
לְאֶחָיו לְשָׁלוֹם׃ 23 וְהוּא ׀ מְדַבֵּר עִמָּם
וְהִנֵּה אִישׁ הַבֵּנַיִם עוֹלֶה גָּלְיָת הַפְּלִשְׁתִּי
שְׁמוֹ מִגַּת מִמַּעַרְוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד׃ 24 וְכֹל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בִּרְאוֹתָם אֶת־הָאִישׁ וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו
וַיִּירְאוּ מְאֹד׃ 25 וַיֹּאמֶר ׀ אִישׁ יִשְׂרָאֵל
הַרְאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי לְחָרֵף
אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹלֶה וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יַכֶּנּוּ
יַעְשְׁרֶנּוּ ׀ הַמֶּלֶךְ ׀ עֹשֶׁר גָּדוֹל וְאֶת־בִּתּוֹ
יִתֶּן־לוֹ וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חָפְשִׁי
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 26 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים
הָעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה־יֵּעָשֶׂה לָאִישׁ
אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַלָּז וְהֵסִיר
חֶרְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי
הֶעָרֵל הַזֶּה כִּי חֵרֵף מַעַרְכוֹת אֱלֹהִים
חַיִּים׃ 27 וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם כַּדָּבָר הַזֶּה
לֵאמֹר כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ׃

* [12 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου·
οὗτος ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεσσαί,
καὶ αὐτῷ ὀκτὼ υἱοί. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις
Σαοὺλ πρεσβύτερος ἐληλυθὼς ἐν ἀνδράσιν. 13 Καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαὶ οἱ μείζονες,
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαοὺλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα
τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον,
Ἐλιὰβ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ
Ἀμιναδάβ, καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαμμά. 14 Καὶ
Δαυὶδ αὐτός ἐστιν ὁ νεώτερος, καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαούλ. 15 Καὶ Δαυὶδ ἀπῆλθεν,
καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ, ποιμαίνων τὰ
πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ. 16 Καὶ
προῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀψίζων, καὶ
ἐστηλώθη τεσσεράκοντα ἡμέρας. 17 Καὶ εἶπεν Ἰεσσαὶ
πρὸς Δαυὶδ, Λαβὲ δὴ τοῖς ἀδελφοῖς σου οἰφεὶ τούτου,
καὶ δέκα ἄρτους τούτους, καὶ διάδραμε εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν, καὶ δὸς τοῖς ἀδελφοῖς σου. 18 Καὶ τὰς
δέκα στρυνφαλίδας τοῦ γάλακτος τούτου εἰσοίσεις
τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἐπισκέψῃ εἰς
εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρῄζωσιν γνώσῃ. 19 Καὶ
Σαοὺλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι
τῆς δρυὸς πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.
20 Καὶ ὤρθρισεν Δαυὶδ τοπρωῒ, καὶ ἀφῆκεν τὰ
πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλαβεν, καὶ ἀπῆλθεν καθὰ
ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαί· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
στρογγύλωσιν καὶ δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς
τὴν παράταξιν, καὶ ἠλάλαξαν ἐν τῷ πολέμῳ.
21 Καὶ παρετάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παράταξιν ἐξεναντίας παρατάξεως. 22 Καὶ ἀφῆκεν
Δαυὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος,
καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἦλθεν καὶ
ἠρώτησεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην. 23 Καὶ
αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ Ἀμεσσαῖος
ἀνέβαινεν, Γολιὰθ ὁ Φιλισταῖος ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γὲθ,
ἐκ τῶν παρατάξεων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησεν
κατὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἤκουσεν Δαυίδ. 24 Καὶ
πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν ἄνδρα,
καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν
σφόδρα. 25 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Εἰ ἑωράκατε
τὸν ἄνδρα τὸν ἀναβαίνοντα τοῦτον, ὅτι ὀνειδίσειν
τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἂν πατάξῃ
αὐτὸν, πλουτίσει αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πλοῦτον μέγαν,
καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δώσει αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει ἐλεύθερον ἐν τῷ Ἰσραήλ. 26 Καὶ
εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς συνεστηκότας μετ'
αὐτοῦ λέγων, Ἣ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξει
τὸν ἀλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφελεῖ ὀνειδισμὸν ἀπὸ
Ἰσραήλ; ὅτι τίς ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος αὐτὸς,
ὅτι ὠνείδισεν παράταξιν θεοῦ ζῶντος; 27 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων,
Οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξει αὐτόν.

* Desunt hi versus (12—32) Cod. Vat. quem Tisch. secutus est. Lacunam explet Alex.

12 David autem erat filius viri Ephrathæi, de
quo supra dictum est, de Bethlehem Juda,
cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios,
et erat vir in diebus Saul senex, et grandævus
inter viros. 13 Abierunt autem tres filii ejus
majores post Saul in prælium: et nomina
trium filiorum ejus, qui perrexerunt ad bellum,
Eliab primogenitus, et secundus Abinadab,
tertiusque Samma. 14 David autem erat
minimus. Tribus ergo majoribus secutis
Saulem, 15 Abiit David, et reversus est a
Saul, ut pasceret gregem patris sui in Beth-
lehem. 16 Procedebat vero Philisthæus mane
et vespere, et stabat quadraginta diebus.
17 Dixit autem Isai ad David filium suum:
Accipe fratribus tuis ephi polentæ, et decem
panes istos, et curre in castra ad fratres tuos,
18 Et decem formellas casei has deferes ad
tribunum: et fratres tuos visitabis, si recte
agant: et cum quibus ordinati sunt, disce.
19 Saul autem, et illi, et omnes filii Israel
in Valle terebinthi pugnabant adversum
Philisthiim. 20 Surrexit itaque David mane,
et commendavit gregem custodi: et onustus
abiit, sicut præceperat ei Isai: et venit ad
locum Magala, et ad exercitum, qui egressus
ad pugnam vociferatus erat in certamine.
21 Direxerat enim aciem Israel, sed et
Philisthiim ex adverso fuerant præparati.
22 Derelinquens ergo David vasa quæ attulerat,
sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad
locum certaminis, et interrogabat si omnia
recte agerentur erga fratres suos. 23 Cumque
adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille
spurius ascendens, Goliath nomine, Philisthæus,
de Geth, de castris Philisthinorum: et loquente
eo hæc eadem verba audivit David. 24 Omnes
autem Israelitæ, cum vidissent virum, fugerunt
a facie ejus, timentes eum valde. 25 Et dixit
unus quispiam de Israel: Num vidistis virum
hunc qui ascendit? ad exprobrandum enim
Israeli ascendit. Virum ergo, qui percusserit
eum, ditabit rex divitiis magnis, et filiam suam
dabit ei, et domum patris ejus faciet absque
tributo in Israel. 26 Et ait David ad viros
qui stabant secum, dicens: Quid dabitur
viro, qui percusserit Philisthæum hunc, et
tulerit opprobrium de Israel? quis enim
est hic Philisthæus incircumcisus, qui ex-
probravit acies Dei viventis? 27 Referebat
autem ei populus eumdem sermonem, dicens;
Hæc dabuntur viro, qui percusserit eum.

28 וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל בְּדַבְּרוֹ
אֶל־הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר־אַף אֱלִיאָב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר ׀
לָמָּה־זֶּה יָרַדְתָּ וְעַל־מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט
הַצֹּאן הָהֵנָּה בַּמִּדְבָּר אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־
זְדֹנְךָ וְאֵת רֹעַ לְבָבֶךָ כִּי לְמַעַן רְאוֹת
הַמִּלְחָמָה יָרָדְתָּ׃ 29 וַיֹּאמֶר דָּוִד מֶה
עָשִׂיתִי עָתָּה הֲלוֹא דָּבָר הוּא׃ 30 וַיִּסֹּב
מֵאֶצְלוֹ אֶל־מוּל אַחֵר וַיֹּאמֶר כַּדָּבָר הַזֶּה
וַיְשִׁבֻהוּ הָעָם דָּבָר כַּדָּבָר הָרִאשׁוֹן׃
31 וַיִּשָּׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר דָּוִד וַיַּגִּדוּ
לִפְנֵי־שָׁאוּל וַיִּקָּחֵהוּ׃ 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
שָׁאוּל אַל־יִפֹּל לֵב־אָדָם עָלָיו עַבְדְּךָ יֵלֵךְ
וְנִלְחַם עִם־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃ 33 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־דָּוִד לֹא תוּכַל לָלֶכֶת אֶל־
הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי־נַעַר אַתָּה
וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעֻרָיו׃
34 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל רֹעֶה הָיָה עַבְדְּךָ
לְאָבִיו בַּצֹּאן וּבָא הָאֲרִי וְאֶת־הַדּוֹב
וְנָשָׂא שֶׂה מֵהָעֵדֶר׃ 35 וְיָצָאתִי אַחֲרָיו
וְהִכִּתִיו וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו וַיָּקָם עָלַי וְהֶחֱזַקְתִּי
בִּזְקָנוֹ וְהִכִּתִיו וַהֲמִיתִּיו׃ 36 גַּם אֶת־הָאֲרִי
גַּם־הַדּוֹב הִכָּה עַבְדֶּךָ וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי
הֶעָרֵל הַזֶּה כְּאַחַד מֵהֶם כִּי חֵרֵף
מַעַרְכֹת אֱלֹהִים חַיִּים׃ 37 וַיֹּאמֶר
דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּלַנִי מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד
הַדֹּב הוּא יַצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה
○ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד לֵךְ וַיהוָה
יִהְיֶה עִמָּךְ׃ 38 וַיַּלְבֵּשׁ שָׁאוּל אֶת־דָּוִד
מַדָּיו וְנָתַן קוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּלְבֵּשׁ
אֹתוֹ שִׁרְיוֹן׃ 39 וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ
מֵעַל לְמַדָּיו וַיֹּאֶל לָלֶכֶת כִּי לֹא־נִסָּה
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל לֹא־אוּכַל לָלֶכֶת
בָּאֵלֶּה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיְסִרֵם דָּוִד
מֵעָלָיו׃ 40 וַיִּקַּח מַקְלוֹ בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר־לוֹ
חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵי אֲבָנִים ׀ מִן־הַנַּחַל וַיָּשֶׂם
אֹתָם בִּכְלִי הָרֹעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבַיַּלְקוּט
וְקַלְעוֹ בְיָדוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי׃ 41 וַיֵּלֶךְ
הַפְּלִשְׁתִּי הֹלֵךְ וְקָרֵב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ
נֹשֵׂא הַצִּנָּה לְפָנָיו׃ 42 וַיַּבֵּט הַפְּלִשְׁתִּי
וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֵהוּ כִּי־הָיָה נַעַר
וְאַדְמֹנִי עִם־יְפֵה מַרְאֶה׃ 43 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־דָּוִד הֲכֶלֶב אָנֹכִי כִּי־אַתָּה בָא־אֵלַי
בַּמַּקְלוֹת וַיְקַלֵּל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בֵּאלֹהָיו׃

28 Καὶ ἤκουσεν Ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων
ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ὠργίσθη
θυμῷ Ἐλιὰβ ἐν τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἱνατί τοῦτο
κατέβης; καὶ ἐπὶ τίνα ἀφῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα
ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ; Ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφανίαν
σου καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἕνεκεν τοῦ
ἰδεῖν τὸν πόλεμον κατέβης. 29 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ,
Τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμά ἐστιν; 30 Καὶ
ἐπέστρεψεν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἑτέρου, καὶ εἶπεν
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου. 31 Καὶ ἠκούσθησαν
οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Δαυὶδ, καὶ ἀνηγγέ-
λησαν ὀπίσω Σαοὺλ. Καὶ παρέλαβεν αὐτόν.]
32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ Μὴ δὴ συμπεσέτω
καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν· ὁ δοῦλός σου
πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου
τούτου. 33 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαυίδ Οὐ μὴ
δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ
πολεμεῖν μετ' αυτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ σύ, καὶ αὐτὸς
ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτοῦ. 34 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ Ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου
τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ ὅταν ἤρχετο
ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανε πρόβατον
ἐκ τῆς ἀγέλης, 35 Καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω
αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ, καὶ
ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ
ἐθανάτωσα αὐτόν. 36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν
ἄρκον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος
ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἓν τούτων· οὐχὶ πορεύσομαι καὶ
πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ
Ἰσραήλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὠνείδισε
παράταξιν θεοῦ ζῶντος; 37 Κύριος ὃς ἐξείλατό
με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκτου,
αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ
ἀπεριτμήτου τούτου· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυίδ
Πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ. 38 Καὶ
ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν καὶ τὴν περικεφα-
λαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, 39 Καὶ
ἔζωσε τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ
μανδύου αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασε περιπατήσας ἅπαξ
καὶ δίς· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ Οὐ μὴ δύνωμαι
πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι. Καὶ
ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ. 40 Καὶ ἔλαβε τὴν
βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξελέξατο
ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάῤῥου καὶ
ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι
αὐτῷ εἰς συλλογήν, καὶ σφενδόνη αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον.
[41 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀλλόφυλος πορευόμενος καὶ
ἐγγίζων πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνὴρ ὁ αἴρων τὸν θυραιὸν
ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλόφυλος.]
42 Καὶ εἶδε Γολιὰθ τὸν Δαυὶδ καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ
κάλλους ὀφθαλμῶν. 43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος
πρὸς Δαυίδ Ὡσεὶ κύων ἐγώ εἰμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ
ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυίδ
Οὐχὶ ἀλλ' ἢ χείρων κυνός· καὶ κατηράσατο
ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.

28 Quod cum audisset Eliab frater ejus major,
loquente eo cum aliis, iratus est contra David,
et ait: Quare venisti, et quare dereliquisti
pauculas oves illas in deserto? Ego novi
superbiam tuam, et nequitiam cordis tui: quia
ut videres prælium, descendisti. 29 Et dixit
David: Quid feci? numquid non verbum est?
30 Et declinavit paululum ab eo ad alium:
dixitque eumdem sermonem. Et respondit ei
populus verbum sicut prius. 31 Audita sunt
autem verba, quæ locutus est David, et
annuntiata in conspectu Saul. 32 Ad quem
cum fuisset adductus, locutus est ei: Non
concidat cor cujusquam in eo: ego servus
tuus vadam, et pugnabo adversus Philisthæum.
33 Et ait Saul ad David: Non vales resistere
Philisthæo isti, nec pugnare adversus eum:
quia puer es, hic autem vir bellator est ab
adolescentia sua. 34 Dixitque David ad Saul:
Pascebat servus tuus patris sui gregem, et
veniebat leo, vel ursus, et tollebat arietem de
medio gregis: 35 Et persequebar eos, et
percutiebam, eruebamque de ore eorum: et
illi consurgebant adversum me, et apprehen-
debam mentum eorum, et suffocabam,
interficiebamque eos. 36 Nam et leonem et
ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur et
Philisthæus hic incircumcisus, quasi unus ex
eis. Nunc vadam, et auferam opprobrium
populi: quoniam quis est iste Philisthæus
incircumcisus, qui ausus est maledicere
exercitui Dei viventis? 37 Et ait David:
Dominus qui eripuit me de manu leonis, et
de manu ursi, ipse me liberabit de manu
Philisthæi hujus. Dixit autem Saul ad
David: Vade, et Dominus tecum sit. 38 Et
induit Saul David vestimentis suis, et imposuit
galeam æream super caput ejus, et vestivit
eum lorica. 39 Accinctus ergo David gladio
ejus super vestem suam, cœpit tentare si
armatus posset incedere: non enim habebat
consuetudinem. Dixitque David ad Saul:
Non possum sic incedere, quia non usum
habeo. Et deposuit ea, 40 Et tulit baculum
suum, quem semper habebat in manibus: et
elegit sibi quinque limpidissimos lapides de
torrente, et misit eos in peram pastoralem,
quam habebat secum, et fundam manu tulit:
et processit adversum Philisthæum. 41 Ibat
autem Philisthæus incedens, et appropinquans
adversum David, et armiger ejus ante eum.
42 Cumque inspexisset Philisthæus, et vidisset
David, despexit eum. Erat enim adolescens
rufus, et pulcher aspectu. 43 Et dixit
Philisthæus ad David: Numquid ego canis
sum, quod tu venis ad me cum baculo? Et
maledixit Philisthæus David in diis suis.

44 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לְכָה אֵלַי
וְאֶתְּנָה אֶת־בְּשָׂרְךָ לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת
הַשָּׂדֶה׃ 45 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי
אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן
וְאָנֹכִי בָא־אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֵרַפְתָּ׃ 46 הַיּוֹם
הַזֶּה יְסַגֶּרְךָ יְהוָה בְּיָדִי וְהִכִּיתִךָ וַהֲסִרֹתִי
אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְנָתַתִּי פֶּגֶר מַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיַּת
הָאָרֶץ וְיֵדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים
לְיִשְׂרָאֵל׃ 47 וְיֵדְעוּ כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה כִּי־לֹא
בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה
הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדֵנוּ׃ 48 וְהָיָה
כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לִקְרַאת דָּוִד
וַיְמַהֵר דָּוִד וַיָּרָץ הַמַּעֲרָכָה לִקְרַאת
הַפְּלִשְׁתִּי׃ 49 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַכֶּלִי
וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיְקַלַּע וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל
עַל־פָּנָיו אָרְצָה׃ 50 וַיֶּחֱזַק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי
בַּקֶּלַע וּבָאֶבֶן וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ
וְחֶרֶב אֵין בְּיַד־דָּוִד׃ 51 וַיָּרָץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד
אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלְפָהּ
מִתַּעְרָהּ וַיְמֹתְתֵהוּ וַיִּכְרָת־בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ
וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מֵת גִּבּוֹרָם וַיָּנֻסוּ׃
52 וַיָּקֻמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיָּרִעוּ
וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֲךָ גַיְא וְעַד
שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חַלְלֵי פְלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ
שַׁעֲרַיִם וְעַד־גַּת וְעַד־עֶקְרוֹן׃ 53 וַיָּשֻׁבוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּלֹק אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיָּשֹׁסּוּ
אֶת־מַחֲנֵיהֶם׃ 54 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ
הַפְּלִשְׁתִּי וַיְבִאֵהוּ יְרוּשָׁלִָם וְאֶת־כֵּלָיו שָׂם
בְּאָהֳלוֹ׃ 55 וְכִרְאוֹת שָׁאוּל אֶת־
דָּוִד יֹצֵא לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אַבְנֵר
שַׂר הַצָּבָא בֶּן־מִי־זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר
אַבְנֵר חֵי־נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יָדָעְתִּי׃
56 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁאַל אַתָּה בֶּן־מִי־זֶה
הָעָלֶם׃ 57 וּכְשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיְבִאֵהוּ
לִפְנֵי שָׁאוּל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ׃
58 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל בֶּן־מִי אַתָּה
הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עַבְדְּךָ יִשַׁי בֵּית
הַלַּחְמִי׃

44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ Δεῦρο πρὸς μὲ
καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς 45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν ἀλλόφυλον Σὺ ἔρχῃ πρὸς μὲ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν
ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Σαβαὼθ παρατάξεως Ἰσραὴλ
ἣν ὠνείδισας σήμερον· 46 Καὶ ἀποκλείσει σε
Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ ἀποκτενῶ σε
καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσω τὰ
κῶλα σοῦ καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν
ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς· καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅτι ἔστι
θεὸς ἐν Ἰσραήλ, 47 Καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία
αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος·
ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει Κύριος
ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν. 48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλό-
φυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυίδ. 49 Καὶ
ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον καὶ
ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἕνα, καὶ ἐσφενδόνησε καὶ
ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ
διέδυ ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον
αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
[50 Καὶ ἐκραταίωσεν Δαυὶδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον ἐν
τῇ σφενδόνῃ καὶ ἐν τῷ λίθῳ, καὶ ἐπάταξεν τὸν
ἀλλόφυλον, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ῥομφαία οὐκ
ἦν ἐν χειρὶ Δαυίδ.] 51 Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ καὶ ἐπέστη
ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανά-
τωσεν αὐτὸν καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν,
καὶ ἔφυγον. 52 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν
ἕως εἰσόδου Γὲθ καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος· καὶ
ἔπεσον τραυματίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν
πυλῶν καὶ ἕως Γὲθ καὶ ἕως Ἀκκαρών. 53 Καὶ
ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν. 54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ
ἀλλοφύλου καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.
[55 Καὶ ὡς εἶδεν Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ ἐκπορευόμενον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀλλοφύλου, εἶπεν πρὸς Ἀβενὴρ
τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως, Υἱὸς τίνος ὁ νεανίσκος
οὗτος; καὶ εἶπεν Ἀβενὴρ, Ζῇ ἡ ψυχή σου, βασιλεῦ,
εἰ οἶδα. 56 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπερώτησον
σὺ, υἱὸς τίνος ὁ νεανίσκος οὗτος. 57 Καὶ ὡς
ἐπέστρεψεν Δαυὶδ τοῦ πατάξαι τὸν ἀλλόφυλον, καὶ
παρέλαβεν αὐτὸν Ἀβενὴρ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν
ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀλλοφύλου ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ. 58 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ, Υἱὸς
τίνος εἶ παιδάριον; Καὶ εἶπεν Δαυὶδ, Υἱὸς δούλου
σου Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου.

44 Dixitque ad David: Veni ad me, et dabo
carnes tuas volatilibus cœli et bestiis terræ.
45 Dixit autem David ad Philisthæum: Tu
venis ad me cum gladio, et hasta, et clipeo.
ego autem venio ad te in nomine Domini
exercituum, Dei agminum Israel, quibus
exprobrasti. 46 Hodie, et dabit te Dominus
in manu mea, et percutiam te, et auferam
caput tuum a te: et dabo cadavera castrorum
Philisthiim hodie volatilibus cœli, et bestiis
terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in
Israel, 47 Et noverit universa ecclesia hæc,
quia non in gladio, nec in hasta salvat Dominus:
ipsius enim est bellum, et tradet vos in manus
nostras. 48 Cum ergo surrexisset Philisthæus,
et veniret, et appropinquaret contra David,
festinavit David, et cucurrit ad pugnam ex
adverso Philisthæi. 49 Et misit manum suam
in peram, tulitque unum lapidem, et funda
jecit, et circumducens percussit Philisthæum
in fronte: et infixus est lapis in fronte
ejus, et cecidit in faciem suam super terram.
50 Prævaluitque David adversum Philisthæum
in funda et lapide, percussumque Philisthæum
interfecit. Cumque gladium non haberet in
manu David, 51 Cucurrit, et stetit super
Philisthæum, et tulit gladium ejus, et eduxit
eum de vagina sua: et interfecit eum,
præciditque caput ejus. Videntes autem
Philisthiim, quod mortuus esset fortissimus
eorum, fugerunt. 52 Et consurgentes viri
Israel et Juda vociferati sunt, et persecuti
sunt Philisthæos usque dum venirent in
vallem, et usque ad portas Accaron, ceccide-
runtque vulnerati de Philisthiim in via Saraim,
et usque ad Geth, et usque ad Accaron.
53 Et revertentes filii Israel postquam persecuti
fuerant Philisthæos, invaserunt castra eorum.
54 Assumens autem David caput Philisthæi,
attulit illud in Jerusalem: arma vero ejus
posuit in tabernaculo suo. 55 Eo autem
tempore, quo viderat Saul David egredientem
contra Philisthæum, ait ad Abner principem
militiæ: De qua stirpe descendit hic adolescens,
Abner? Dixitque Abner: Vivit anima tua,
rex, si novi. 56 Et ait rex: Interroga tu,
cujus filius sit iste puer. 57 Cumque regressus
esset David, percusso Philisthæo, tulit eum
Abner, et introduxit coram Saule, caput
Philisthæi habentem in manu. 58 Et ait ad
eum Saul: De qua progenie es, o adolescens?
Dixitque David: Filius servi tui Isai Bethle-
hemitæ ego sum.

פרשה יח׃

1 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שָׁאוּל וְנֶפֶשׁ
יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֶּאֱהָבוֹ יְהוֹנָתָן
כְּנַפְשׁוֹ׃ 2 וַיִּקָּחֵהוּ שָׁאוּל בַּיּוֹם הַהוּא
וְלֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב בֵּית אָבִיו׃ 3 וַיִּכְרֹת
יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ׃
4 וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו
וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמַדָּיו וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־קַשְׁתּוֹ
וְעַד־חֲגֹרוֹ׃ 5 וַיֵּצֵא דָוִד בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלָחֶנּוּ
שָׁאוּל יַשְׂכִּיל וַיְשִׂמֵהוּ שָׁאוּל עַל אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וַיִּיטַב בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְגַם
בְּעֵינֵי עַבְדֵי שָׁאוּל׃ 6 וַיְהִי בְּבוֹאָם
בְּשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַתֵּצֶאנָה
הַנָּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל לָשׁוּר וְהַמְּחֹלוֹת
לִקְרַאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ בְּתֻפִּים בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׁלִשִׁים׃ 7 וַתַּעֲנֶינָה הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת
וַתֹּאמַרְןָ הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד
בְּרִבְבֹתָיו׃ 8 וַיִּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד וַיֵּרַע
בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתְנוּ לְדָוִד
רְבָבוֹת וְלִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אַךְ
הַמְּלוּכָה׃ 9 וַיְהִי שָׁאוּל עָוֹן אֶת־דָּוִד
מֵהַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה׃ 10 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים ׀ רָעָה ׀
אֶל־שָׁאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד מְנַגֵּן
בְּיָדוֹ כְּיוֹם ׀ בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד־שָׁאוּל׃
11 וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אַכֶּה
בְדָוִד וּבַקִּיר וַיִּסֹּב דָּוִד מִפָּנָיו פַּעֲמָיִם׃
12 וַיִּרָא שָׁאוּל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־הָיָה יְהוָה
עִמּוֹ וּמֵעִם שָׁאוּל סָר׃ 13 וַיְסִרֵהוּ שָׁאוּל
מֵעִמּוֹ וַיְשִׂמֵהוּ לוֹ שַׂר־אָלֶף וַיֵּצֵא וַיָּבֹא
לִפְנֵי הָעָם׃ 14 וַיְהִי דָוִד לְכָל־
דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַיהוָה עִמּוֹ׃ 15 וַיַּרְא
שָׁאוּל אֲשֶׁר־הוּא מַשְׂכִּיל מְאֹד וַיָּגָר
מִפָּנָיו׃ 16 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אֹהֵב אֶת־
דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וָבָא לִפְנֵיהֶם׃
17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד הִנֵּה בִתִּי
הַגְּדוֹלָה מֵרַב אֹתָהּ אֶתֶּן־לְךָ לְאִשָּׁה אַךְ
הֱיֵה־לִּי לְבֶן־חַיִל וְהִלָּחֵם מִלְחֲמוֹת
יְהוָה וְשָׁאוּל אָמַר אַל־תְּהִי יָדִי בּוֹ
וּתְהִי־בוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים׃ 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
שָׁאוּל מִי אָנֹכִי וּמִי חַיַּי מִשְׁפַּחַת אָבִי
בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אֶהְיֶה חָתָן לַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיְהִי
בְּעֵת תֵּת אֶת־מֵרַב בַּת־שָׁאוּל לְדָוִד
וְהִיא נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל הַמְּחֹלָתִי לְאִשָּׁה׃

ΚΕΦ. ιη΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν λαλῶν πρὸς
Σαοὺλ, καὶ ἡ ψυχὴ Ἰωνάθαν συνεδέθη τῇ ψυχῇ
Δαυὶδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν Ἰωνάθαν κατὰ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ. 2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν Σαοὺλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ἐπιστρέψαι ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 3 Καὶ διέθετο Ἰωνάθαν
καὶ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν κατὰ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην
τὸν ἐπάνω καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ Δαυὶδ, καὶ τον
μανδύαν αὐτοῦ καὶ ἕως τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ· καὶ
ἕως τοῦ τόξου αὐτοῦ καὶ ἕως τῆς ζώνης αὐτοῦ.
5 Καὶ ἐξεπορεύετο Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἀπέστειλεν
αὐτὸν Σαοὺλ, συνῆκεν· καὶ κατέστησεν αὐτὸν
Σαοὺλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου· καὶ ἤρεσεν
ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ καίγε ἐν ὀφθαλμοῖς
δούλων Σαούλ. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ πατάξαι
τὸν ἀλλόφυλον.] Καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς
συνάντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμ-
πάνοις καὶ ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις· 7 Καὶ
ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες καὶ ἔλεγον Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν
χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ. 8 Καὶ
πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ
περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ εἶπεν, Τῷ Δαυὶδ
ἔδωκαν τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς
χιλιάδας· [καὶ τί αὐτῷ πλὴν ἡ βασιλεία;
9 Καὶ ἦν Σαοὺλ ὑποβλεπόμενες τὸν Δαυὶδ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα. 10 Καὶ ἐγενήθη
ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, καὶ ἔπεσεν πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν
ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ οἴκου αὐτοῦ.
Καὶ Δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ᾽ ἑκάστην
ἡμέραν. Καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ Σαούλ. 11 Καὶ ἦρεν
Σαοὺλ τὸ δόρυ καὶ εἶπεν, Πατάξω ἐν Δαυὶδ καὶ ἐν τῷ
τοίχῳ. Καὶ ἐξέκλινεν Δαυὶδ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δίς]
12 Καὶ ἐφοβήθη Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυίδ, 13 Καὶ
ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν
ἑαυτῷ χιλίαρχον· καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο
ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. 14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος ἦν μετ᾽ αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιεῖ σφόδρα, καὶ
εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 16 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυίδ, ὅτι αὐτὸς εἰσεπο-
ρεύετο καὶ ἐξεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.
[17 Καὶ εἶπεν Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ
μου ἡ μείζων Μερὼβ, αὐτὴν δώσω σοι εἰς γυναῖκα,
καὶ πλὴν γίνου μοι εἰς υἱὸν δυνάμεως, καὶ πολέμει
τοὺς πολέμους Κυρίου. Καὶ Σαοὺλ εἶπεν, Μὴ ἔστω
χείρ μου ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ ἔσται ἐπ᾽ αὐτὸν χεὶρ ἀλλο-
φύλων. 18 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, Τίς ἐγώ
εἰμι, καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας σου πατρός μου
ἐν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως;
19 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν
Μερὼβ θυγατέρα Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ, καὶ αὐτὴ
ἐδόθη τῷ Ἰσραὴλ τῷ Μοθυλαθίτῃ εἰς γυναῖκα.]

CAPUT XVIII.

1 Et factum est cum complesset loqui ad
Saul: anima Jonathæ conglutinata est animæ
David, et dilexit eum Jonathas quasi animam
suam. 2 Tulitque eum Saul in die illa, et non
concessit ei ut reverteretur in domum patris
sui. 3 Inierunt autem David et Jonathas
fœdus: diligebat enim eum quasi animam
suam. 4 Nam expoliavit se Jonathas tunica,
qua erat indutus, et dedit eam David, et reliqua
vestimenta sua, usque ad gladium et arcum
suum, et usque ad balteum. 5 Egrediebatur
quoque David ad omnia quæcumque misisset
eum Saul, et prudenter se agebat: posuitque
eum Saul super viros belli, et acceptus erat in
oculis universi populi, maximeque in conspectu
famulorum Saul. 6 Porro cum reverteretur
percusso Philisthæo David, egressæ sunt
mulieres de universis urbibus Israel, cantantes,
chorosque ducentes in occursum Saul regis,
in tympanis lætitiæ, et in sistris. 7 Et præ-
cinebant mulieres ludentes, atque dicentes:
Percussit Saul mille, et David decem millia.
8 Iratus est autem Saul nimis, et displicuit in
oculis ejus sermo iste: dixitque: Dederunt
David decem millia, et mihi mille dederunt:
quid ei superest, nisi solum regnum? 9 Non
rectis ergo oculis Saul aspiciebat David a die
illa, et deinceps. 10 Post diem autem alteram,
invasit spiritus Dei malus Saul, et prophetabat
in medio domus suæ: David autem psallebat
manu sua, sicut per singulos dies; tenebatque
Saul lanceam, 11 Et misit eam, putans quod
configere posset David cum pariete: et
declinavit David a facie ejus secundo. 12 Et
timuit Saul David, eo quod Dominus esset
cum eo, et a se recessisset. 13 Amovit ergo
eum Saul a se, et fecit eum tribunum super
mille viros: et egrediebatur, et intrabat in
conspectu populi. 14 In omnibus quoque viis
suis David prudenter agebat, et Dominus erat
cum eo. 15 Vidit itaque Saul quod prudens
esset nimis, et cœpit cavere eum. 16 Omnis
autem Israel et Juda diligebat David: ipse
enim ingrediebatur et egrediebatur ante eos.
17 Dixitque Saul ad David: Ecce filia mea
major Merob, ipsam dabo tibi uxorem: tantum-
modo esto vir fortis, et præliare bella Domini.
Saul autem reputabat, dicens: Non sit manus
mea in eum, sed sit super eum manus Philisthi-
norum. 18 Ait autem David ad Saul: Quis ego
sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris
mei in Israel, ut fiam gener regis? 19 Factum
est autem tempus, cum deberet dari Merob filia
Saul David, data est Hadrieli Molathitæ uxor.

20 וַתֶּאֱהַב מִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֶת־דָּוִד וַיַּגִּדוּ
לְשָׁאוּל וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו׃ 21 וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶתְּנֶנָּה לּוֹ וּתְהִי־לוֹ לְמוֹקֵשׁ וּתְהִי־
בוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד
בִּשְׁתַּיִם תִּתְחַתֵּן בִּי הַיּוֹם׃ 22 וַיְצַו שָׁאוּל
אֶת־עֲבָדָו דַּבְּרוּ אֶל־דָּוִד בַּלָּט לֵאמֹר הִנֵּה
חָפֵץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו אֲהֵבוּךָ
וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ׃ 23 וַיְדַבְּרוּ עַבְדֵי
שָׁאוּל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲנְקַלָּה בְעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן
בַּמֶּלֶךְ וְאָנֹכִי אִישׁ־רָשׁ וְנִקְלֶה׃ 24 וַיַּגִּדוּ
עַבְדֵי שָׁאוּל לוֹ לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
דִּבֶּר דָּוִד׃ 25 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־
תֹאמְרוּ לְדָוִד אֵין־חֵפֶץ לַמֶּלֶךְ בְּמֹהַר כִּי
בְּמֵאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהִנָּקֵם בְּאֹיְבֵי
הַמֶּלֶךְ וְשָׁאוּל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת־דָּוִד
בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים׃ 26 וַיַּגִּדוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד
לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא מָלְאוּ הַיָּמִים׃
27 וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ ׀ הוּא וַאֲנָשָׁיו וַיַּךְ
בַּפְּלִשְׁתִּים מָאתַיִם אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת־
עָרְלֹתֵיהֶם וַיְמַלְאוּם לַמֶּלֶךְ לְהִתְחַתֵּן
בַּמֶּלֶךְ וַיִּתֶּן־לוֹ שָׁאוּל אֶת־מִיכַל בִּתּוֹ
לְאִשָּׁה׃ 28 וַיַּרְא שָׁאוּל וַיֵּדַע כִּי יְהוָה
עִם־דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֲהֵבַתְהוּ׃
29 וַיֹּאסֶף שָׁאוּל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וַיְהִי
שָׁאוּל אֹיֵב אֶת־דָּוִד כָּל־הַיָּמִים׃
30 וַיֵּצְאוּ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיְהִי ׀ מִדֵּי צֵאתָם
שָׂכַל דָּוִד מִכֹּל עַבְדֵי שָׁאוּל וַיִּיקַר שְׁמוֹ
מְאֹד׃

פרשה יט׃

1 וַיְדַבֵּר שָׁאוּל אֶל־יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל־כָּל־
עֲבָדָיו לְהָמִית אֶת־דָּוִד וִיהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל
חָפֵץ בְּדָוִד מְאֹד׃ 2 וַיַּגֵּד יְהוֹנָתָן לְדָוִד
לֵאמֹר מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל אָבִי לַהֲמִיתֶךָ וְעַתָּה
הִשָּׁמֶר־נָא בַבֹּקֶר וְיָשַׁבְתָּ בַסֵּתֶר וְנַחְבֵּאתָ׃
3 וַאֲנִי אֵצֵא וְעָמַדְתִּי לְיַד־אָבִי בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם וַאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל־אָבִי
וְרָאִיתִי מָה וְהִגַּדְתִּי לָךְ׃ 4 וַיְדַבֵּר
יְהוֹנָתָן בְּדָוִד טוֹב אֶל־שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַל־יֶחֱטָא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְדָוִד כִּי
לוֹא חָטָא לָךְ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב־לְךָ מְאֹד׃

20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ τὸν
Δαυίδ, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ καὶ ηὐθύνθη ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 21 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Δώσω αὐτὴν
αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον· καὶ ἦν ἐπὶ
Σαοὺλ χεὶρ ἀλλοφύλων. 22 Καὶ ἐνετείλατο Σαοὺλ
τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων Λαλήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ
Δαυὶδ λέγοντες Ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεύς, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ σὺ
ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ. 23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ
παῖδες Σαοὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ; κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ
οὐχὶ ἔνδοξος. 24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαοὺλ
αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησε Δαυίδ.
25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυίδ Οὐ
βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν
ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι ἐχθροὺς τοῦ
βασιλέως· καὶ Σαοὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς
χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων. 26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ
παῖδες Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ
ηὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦσαι
τῷ βασιλεῖ. 27 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἐπορεύθη
αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ ἀνήνεγκε τὰς
ἀκροβυστίας αὐτῶν· καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ,
καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὸλ θυγατέρα αὐτοῦ
αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 28 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὅτι Κύριος
μετὰ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν, 29 Καὶ
προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι. [Καὶ ἐγένετο
Σαοὺλ ἐχθρεύων τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας.
30 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ ἐξοδίας αὐτῶν συνῆκεν Δαυὶδ
παρὰ πάντας τοὺς δούλους Σαούλ, καὶ ἐτιμήθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.]

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
θανατῶσαι τὸν Δαυίδ. Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοὺλ
ᾑρεῖτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα· 2 Καὶ ἀπήγγειλεν
Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ λέγων Σαοὺλ ζητεῖ θανατῶσαί σε·
φύλαξαι οὖν αὔριον πρωί, καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον
κρυφῇ· 3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι
ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐὰν ᾖς ἐκεῖ, καὶ
ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ
ὄψομαι ὅτι ἐὰν ᾖ καὶ ἀπαγγελῶ σοι. 4 Καὶ ἐλάλησεν
Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέρα
αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Μὴ ἁμαρτησάτω ὁ
βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου Δαυίδ, ὅτι οὐχ ἡμάρ-
τηκεν εἰς σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα,

20 Dilexit autem David Michol filia Saul
altera. Et nuntiatum est Saul, et placuit ei.
21 Dixitque Saul: Dabo eam illi, ut fiat ei
in scandalum, et sit super eum manus Phi-
listhinorum. Dixitque Saul ad David: In
duabus rebus gener meus eris hodie. 22 Et
mandavit Saul servis suis: Loquimini ad
David clam me, dicentes: Ecce places regi,
et omnes servi ejus diligunt te. Nunc ergo
esto gener regis. 23 Et locuti sunt servi
Saul in auribus David omnia verba hæc. Et
ait David: Num parum videtur vobis, generum
esse regis? Ego autem sum vir pauper et
tenuis. 24 Et renuntiaverunt servi Saul,
dicentes: Hujuscemodi verba locutus est
David. 25 Dixit autem Saul: Sic loquimini
ad David: Non habet rex sponsalia necesse,
nisi tantum centum præputia Philisthinorum,
ut fiat ultio de inimicis regis. Porro Saul
cogitabat tradere David in manus Philisthino-
rum. 26 Cumque renuntiassent servi ejus
David verba quæ dixerat Saul, placuit sermo
in oculis David, ut fieret gener regis. 27 Et
post paucos dies surgens David, abiit cum viris
qui sub eo erant. Et percussit ex Philisthiim
ducentos viros, et attulit eorum præputia, et
annumeravit ea regi, ut esset gener ejus. Dedit
itaque Saul ei Michol filiam suam uxorem.
28 Et vidit Saul, et intellexit quod Dominus
esset cum David. Michol autem filia Saul
diligebat eum. 29 Et Saul magis cœpit timere
David: factusque est Saul inimicus David
cunctis diebus. 30 Et egressi sunt principes
Philisthinorum; a principio autem egressionis
eorum, prudentius se gerebat David quam
omnes servi Saul, et celebre factum est nomen
ejus nimis.

CAPUT XIX.

1 Locutus est autem Saul ad Jonatham
filium suum, et ad omnes servos suos, ut
occiderent David. Porro Jonathas filius Saul
diligebat David valde. 2 Et indicavit Jonathas
David, dicens: Quærit Saul pater meus occi-
dere te: quapropter observa te, quæso, mane,
et manebis clam, et absconderis. 3 Ego
autem egrediens stabo juxta patrem meum,
in agro ubicumque fueris: et ego loquar de te
ad patrem meum: et quodcumque videro, nun-
tiabo tibi. 4 Locutus est ergo Jonathas de David
bona ad Saul patrem suum, dixitque ad eum: Ne
pecces rex in servum tuum David, quia non
peccavit tibi, et opera ejus bona sunt tibi valde.

5 וַיָּשֶׂם אֶת־נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל־יִשְׂרָאֵל
רָאִיתָ וַתִּשְׂמָח וְלָמָּה תֶחֱטָא בְּדָם נָקִי
לְהָמִית אֶת־דָּוִד חִנָּם׃ 6 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל
בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשָּׁבַע שָׁאוּל חַי־יְהוָה
אִם־יוּמָת׃ 7 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיַּגֶּד־לוֹ
יְהוֹנָתָן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵא
יְהוֹנָתָן אֶת־דָּוִד אֶל־שָׁאוּל וַיְהִי לְפָנָיו
כְּאֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 8 וַתּוֹסֶף הַמִּלְחָמָה
לִהְיוֹת וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ
בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו׃ 9 וַתְּהִי
רוּחַ יְהוָה ׀ רָעָה אֶל־שָׁאוּל וְהוּא בְּבֵיתוֹ
יוֹשֵׁב וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְדָוִד מְנַגֵּן בְּיָד׃
10 וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לְהַכּוֹת בַּחֲנִית בְּדָוִד
וּבַקִּיר וַיִּפְטַר מִפְּנֵי שָׁאוּל וַיַּךְ אֶת־הַחֲנִית
בַּקִּיר וְדָוִד נָס וַיִּמָּלֵט בַּלַּיְלָה הוּא׃
11 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים אֶל־בֵּית
דָּוִד לְשָׁמְרוֹ וְלַהֲמִיתוֹ בַּבֹּקֶר וַתַּגֵּד לְדָוִד
מִיכַל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אִם־אֵינְךָ מְמַלֵּט אֶת־
נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה מָחָר אַתָּה מוּמָת׃
12 וַתֹּרֶד מִיכַל אֶת־דָּוִד בְּעַד הַחַלּוֹן וַיֵּלֶךְ
וַיִּבְרַח וַיִּמָּלֵט׃ 13 וַתִּקַּח מִיכַל אֶת־
הַתְּרָפִים וַתָּשֶׂם אֶל־הַמִּטָּה וְאֵת כְּבִיר
הָעִזִּים שָׂמָה מְרַאֲשֹׁתָיו וַתְּכַס בַּבָּגֶד׃
14 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקַחַת אֶת־דָּוִד
וַתֹּאמֶר חֹלֶה הוּא׃ 15 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל
אֶת־הַמַּלְאָכִים לִרְאוֹת אֶת־דָּוִד לֵאמֹר
הַעֲלוּ אֹתוֹ בַמִּטָּה אֵלַי לַהֲמִתוֹ׃ 16 וַיָּבֹאוּ
הַמַּלְאָכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל־הַמִּטָּה
וּכְבִיר הָעִזִּים מְרַאֲשֹׁתָיו׃ 17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל־מִיכַל לָמָּה כָּכָה רִמִּיתִנִי וַתְּשַׁלְּחִי
אֶת־אֹיְבִי וַיִּמָּלֵט וַתֹּאמֶר מִיכַל אֶל־שָׁאוּל
הוּא־אָמַר אֵלַי שַׁלְּחִנִי לָמָה אֲמִיתֵךְ׃
18 וְדָוִד בָּרַח וַיִּמָּלֵט וַיָּבֹא אֶל־שְׁמוּאֵל
הָרָמָתָה וַיַּגֶּד־לוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ
שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל וַיֵּשְׁבוּ בְּנָוֹית׃
19 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּנָוֹית
בָּרָמָה׃ 20 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקַחַת
אֶת־דָּוִד וַיַּרְא אֶת־לַהֲקַת הַנְּבִיאִים נִבְּאִים
וּשְׁמוּאֵל עֹמֵד נִצָּב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל־מַלְאֲכֵי
שָׁאוּל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם־הֵמָּה׃
21 וַיַּגִּדוּ לְשָׁאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲחֵרִים
וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם־הֵמָּה וַיֹּסֶף שָׁאוּל וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם־הֵמָּה׃

5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε Κύριος
σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον καὶ
ἐχάρησαν· καὶ ἵνα τί ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον
θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν; 6 Καὶ ἤκουσε
Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε Σαοὺλ λέγων
Ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖται. 7 Καὶ ἐκάλεσεν
Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ
πρὸς Σαούλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθὲς καὶ
τρίτην ἡμέραν. 8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι
πρὸς Σαούλ· καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησε
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν
μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαούλ, καὶ
αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐζήτει
Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυίδ, καὶ ἀπέστη Δαυὶδ
ἐκ προσώπου Σαούλ· καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν
τοῖχον, καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη. 11 Καὶ
ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέ-
λους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι
αὐτὸν πρωΐ, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὸλ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ λέγουσα Ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σαυτοῦ
τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θανατωθήσῃ. 12 Καὶ
κατάγει ἡ Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ
ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται. 13 Καὶ ἔλαβεν ἡ
Μελχὸλ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ
ἧπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυ-
ψεν αὐτὰ ἱματίῳ. 14 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους
λαβεῖν τὸν Δαυίδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν.
15 Καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ λέγων Ἀγάγετε
αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μὲ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια
ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχόλ Ἵνα τί
οὕτως παρελογίσω με, καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν
μου καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχὸλ τῷ Σαούλ Αὐτὸς
εἶπεν Ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μή, θανατώσω σε.
18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται
πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ
πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαούλ· καὶ ἐπορεύθη
Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν
Ῥαμά. 19 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες
Ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμά. 20 Καὶ ἀπέστειλε
Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ εἶδον τὴν
ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ εἱστήκει
καθεστηκὼς ἐπ᾽ αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ καὶ προφη-
τεύουσιν. 21 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους, καὶ ἐπροφήτευσαν
καὶ αὐτοί· καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀποστεῖλαι
ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί.

5 Et posuit animam suam in manu sua, e
percussit Philisthæum, et fecit Dominus sa
lutem magnam universo Israeli: vidisti, e
lætatus es. Quare ergo peccas in sanguin
innoxio, interficiens David, qui est absqu
culpa? 6 Quod cum audisset Saul, placatu
voce Jonathæ, juravit: Vivit Dominus, qui
non occidetur. 7 Vocavit itaque Jonatha
David, et indicavit ei omnia verba hæc: e
introduxit Jonathas David ad Saul, et fui
ante eum, sicut fuerat heri et nudiustertius
8 Motum est autem rursum bellum: et egressu
David, pugnavit adversum Philisthiim: per
cussitque eos plaga magna et fugerunt a faci
ejus. 9 Et factus est spiritus Domini malu
in Saul; sedebat autem in domo sua, et tene
bat lanceam: porro David psallebat manu
sua. 10 Nisusque est Saul configere Davi
lancea in pariete, et declinavit David a faci
Saul: lancea autem casso vulnere perlata es
in parietem, et David fugit, et salvatus es
nocte illa. 11 Misit ergo Saul satellites suo
in domum David, ut custodirent eum, e
interficeretur mane. Quod cum annuntiasse
David Michol uxor sua, dicens: Nisi salvaveri
te nocte hac, cras morieris; 12 Deposuit eum
per fenestram; porro ille abiit et aufugit
atque salvatus est. 13 Tulit autem Micho
statuam; et posuit eam super lectum, et pellen
pilosam caprarum posuit ad caput ejus, e
operuit eam vestimentis. 14 Misit auten
Saul apparitores, qui raperent David: e
responsum est quod ægrotaret. 15 Rursum
que misit Saul nuntios ut viderent David
dicens: Afferte eum ad me in lecto, ut occidatur
16 Cumque venissent nuntii, inventum es
simulachrum super lectum, et pellis caprarun
ad caput ejus. 17 Dixitque Saul ad Michol
Quare sic illusisti mihi, et dimisisti inimicun
meum ut fugeret? Et respondit Michol ad
Saul: Quia ipse locutus est mihi: Dimitt
me, alioquin interficiam te. 18 David auten
fugiens, salvatus est, et venit ad Samuel in
Ramatha, et nuntiavit ei omnia quæ fecera
sibi Saul: et abierunt ipse et Samuel, e
morati sunt in Naioth. 19 Nuntiatum es
autem Sauli a dicentibus: Ecce David in
Naioth in Ramatha. 20 Misit ergo Saul
lictores, ut raperent David; qui cum
vidissent cuneum prophetarum vaticinantium
et Samuelem stantem super eos, factus
est etiam Spiritus Domini in illis, e
prophetare cœperunt etiam ipsi. 21 Quod
cum nuntiatum esset Sauli, misit et alios
nuntios: prophetaverunt autem et illi. E
rursum misit Saul tertios nuntios, qui e
ipsi prophetaverunt. Et iratus iracundia Saul

להקת (1) a word of uncertain meaning. LXX & Vg seem to regard it as = קהלת. Hoffmann in ZAT 3 [89], renders "die Brunst", sc. the fervor (SS)

22 וַיֵּלֶךְ גַּם־הוּא הָרָמָתָה וַיָּבֹא עַד־בּוֹר
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בַּשֶּׂכוּ וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר אֵיפֹה
שְׁמוּאֵל וְדָוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנָוֹית בָּרָמָה׃
23 וַיֵּלֶךְ שָׁם אֶל־נָוֹית בָּרָמָה וַתְּהִי עָלָיו
גַּם־הוּא רוּחַ אֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וַיִּתְנַבֵּא
עַד־בֹּאוֹ בְּנָוֹית בָּרָמָה׃ 24 וַיִּפְשַׁט גַּם־הוּא
בְּגָדָיו וַיִּתְנַבֵּא גַם־הוּא לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיִּפֹּל
עָרֹם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה עַל־כֵּן
יֹאמְרוּ הֲגַם שָׁאוּל בַּנְּבִיאִם׃

פרשה כ׃

1 וַיִּבְרַח דָּוִד מִנָּוֹית בָּרָמָה וַיָּבֹא
וַיֹּאמֶר ׀ לִפְנֵי יְהוֹנָתָן מֶה עָשִׂיתִי מֶה־עֲוֹנִי
וּמֶה־חַטָּאתִי לִפְנֵי אָבִיךָ כִּי מְבַקֵּשׁ אֶת־
נַפְשִׁי׃ 2 וַיֹּאמֶר לוֹ חָלִילָה לֹא תָמוּת
הִנֵּה לוֹ־עָשָׂה אָבִי דָּבָר גָּדוֹל אוֹ דָּבָר
קָטֹן וְלֹא יִגְלֶה אֶת־אָזְנִי וּמַדּוּעַ יַסְתִּיר
אָבִי מִמֶּנִּי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֵין זֹאת׃
3 וַיִּשָּׁבַע עוֹד דָּוִד וַיֹּאמֶר יָדֹעַ יָדַע אָבִיךָ
כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר אַל־יֵדַע־
זֹאת יְהוֹנָתָן פֶּן־יֵעָצֵב וְאוּלָם חַי־יְהוָה
וְחֵי נַפְשֶׁךָ כִּי כְפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד מַה־תֹּאמַר נַפְשְׁךָ
וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוֹנָתָן
הִנֵּה־חֹדֶשׁ מָחָר וְאָנֹכִי יָשֹׁב־אֵשֵׁב עִם־
הַמֶּלֶךְ לֶאֱכוֹל וְשִׁלַּחְתַּנִי וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה
עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִשִׁית׃ 6 אִם־פָּקֹד יִפְקְדֵנִי
אָבִיךָ וְאָמַרְתָּ נִשְׁאֹל נִשְׁאַל מִמֶּנִּי דָוִד
לָרוּץ בֵּית־לֶחֶם עִירוֹ כִּי זֶבַח הַיָּמִים שָׁם
לְכָל־הַמִּשְׁפָּחָה׃ 7 אִם־כֹּה יֹאמַר טוֹב
שָׁלוֹם לְעַבְדֶּךָ וְאִם־חָרֹה יֶחֱרֶה לוֹ דַּע
כִּי־כָלְתָה הָרָעָה מֵעִמּוֹ׃ 8 וְעָשִׂיתָ חֶסֶד
עַל־עַבְדֶּךָ כִּי בִּבְרִית יְהוָה הֵבֵאתָ אֶת־
עַבְדְּךָ עִמָּךְ וְאִם־יֶשׁ־בִּי עָוֹן הֲמִיתֵנִי אַתָּה
וְעַד־אָבִיךָ לָמָּה־זֶּה תְבִיאֵנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן חָלִילָה לָּךְ כִּי ׀ אִם־יָדֹעַ אֵדַע
כִּי־כָלְתָה הָרָעָה מֵעִם אָבִי לָבוֹא עָלֶיךָ
וְלֹא אֹתָהּ אַגִּיד לָךְ׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
יְהוֹנָתָן מִי יַגִּיד לִי אוֹ מַה־יַּעַנְךָ אָבִיךָ
קָשָׁה׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד לְכָה
וְנֵצֵא הַשָּׂדֶה וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הַשָּׂדֶה׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל־דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי־אֶחְקֹר אֶת־אָבִי כָּעֵת ׀ מָחָר
הַשְּׁלִשִׁית וְהִנֵּה־טוֹב אֶל־דָּוִד וְלֹא־
אָז אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ וְגָלִיתִי אֶת־אָזְנֶךָ׃

22 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαούλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ
αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος
τοῦ ἅλω τοῦ ἐν τῷ Σεφί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε Ποῦ
Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ; καὶ εἶπαν Ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν
Ῥαμά. 23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν
Ῥαμά, καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ, καὶ
ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
Ναυὰθ ἐν Ῥαμά. 24 Καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἔπεσε
γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν
νύκτα· διὰ τοῦτο ἔλεγον Εἰ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμά, καὶ
ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν καὶ εἶπε Τί πεποίηκα,
καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον
τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μου; 2 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς·
ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα ἢ
μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου· καὶ τί
ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο;
οὐκ ἔστι τοῦτο. 3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν
καὶ εἶπε Γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου ὅτι εὕρηκα
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε μὴ γνῶναι τοῦτο
Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ
ζῇ ἡ ψυχή σου, ὅτι καθὼς εἶπον ἐμπέπλησται
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου. 4 Καὶ εἶπεν
Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου,
καὶ τί ποιήσω σοι; 5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ἰωνάθαν Ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον, καὶ ἐγὼ
καθίσας οὐ καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς
με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης. 6 Καὶ
ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ σου,
καὶ ἐρεῖς Παραιτούμενος παρῃτήσατο ἀπ' ἐμοῦ
Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ,
ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ τῇ φυλῇ. 7 Ἐὰν
τάδε εἴπῃ Ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐὰν
σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι συντετέλεσται ἡ
κακία παρ' αὐτοῦ. 8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν
δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ
δούλῳ σου, θανάτωσόν με σύ, καὶ ἕως τοῦ πατρός
σου ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με; 9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν
Μηδαμῶς σοι, ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέ-
λεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ,
καὶ ἐὰν μὴ ᾖ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι.
10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν Τίς ἀπαγγείλῃ
μοι ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς; 11 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ Πορεύου καὶ μένε
εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.
12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ οἶδεν ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς
ἂν ὁ καιρὸς τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾖ περὶ
Δαυίδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς ἀγρόν.

22 Abiit etiam ipse in Ramatha, et venit
usque ad cisternam magnam, quæ est in Socho,
et interrogavit, et dixit: In quo loco sunt
Samuel et David? Dictumque est ei: Ecce in
Naioth sunt in Ramatha. 23 Et abiit in
Naioth in Ramatha, et factus est etiam
super eum Spiritus Domini, et ambulabat
ingrediens, et prophetabat usque dum veniret
in Naioth in Ramatha. 24 Et expoliavit
etiam ipse se vestimentis suis, et prophetavit
cum ceteris coram Samuele, et cecidit nudus
tota die illa et nocte. Unde et exivit pro-
verbium: Num et Saul inter prophetas. cf. c. 10

CAPUT XX.

1 FUGIT autem David de Naioth, quæ est
in Ramatha, veniensque locutus est coram
Jonatha: Quid feci? quæ est iniquitas mea,
et quod peccatum meum in patrem tuum, quia
quærit animam meam? 2 Qui dixit ei: Absit,
non morieris: neque enim faciet pater meus
quidquam grande vel parvum, nisi prius indi-
caverit mihi: hunc ergo celavit me pater meus
sermonem tantummodo? nequaquam erit istud.
3 Et juravit rursum Davidi. Et ille ait: Scit
profecto pater tuus quia inveni gratiam in
oculis tuis, et dicet: Nesciat hoc Jonathas,
ne forte tristetur. Quinimmo vivit Dominus,
et vivit anima tua, quia uno tantum (ut ita
dicam) gradu, ego morsque dividimur. 4 Et
ait Jonathas ad David: Quodcumque dixerit
mihi anima tua, faciam tibi. 5 Dixit autem
David ad Jonathan: Ecce calendæ sunt
crastino, et ego ex more sedere soleo juxta
regem ad vescendum: dimitte ergo me
ut abscondar in agro usque ad vesperam diei
tertiæ. 6 Si respiciens requisierit me pater
tuus, respondebis ei: Rogavit me David, ut
iret celeriter in Bethlehem civitatem suam:
quia victimæ solemnes ibi sunt universis
contribulibus suis. 7 Si dixerit, Bene: pax
erit servo tuo; si autem fuerit iratus, scito
quia completa est malitia ejus. 8 Fac ergo
misericordiam in servum tuum: quia fœdus
Domini me famulum tuum tecum inire fecisti:
si autem est iniquitas aliqua in me, tu me
interfice, et ad patrem tuum ne introducas me.
9 Et ait Jonathas: Absit hoc a te: neque
enim fieri potest, ut si certe cognovero com-
pletam esse patris mei malitiam contra te,
non annuntiem tibi. 10 Responditque David
ad Jonathan: Quis renuntiabit mihi, si quid
forte responderit tibi pater tuus dure de me?
11 Et ait Jonathas ad David: Veni, et
egrediamur foras in agrum. Cumque exissent
ambo in agrum, 12 Ait Jonathas ad David:
Domine Deus Israel, si investigavero senten-
tiam patris mei crastino vel perendie, et
aliquid boni fuerit super David, et non
statim misero ad te, et notum tibi fecero,

13 כֹּה־יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יֹסִיף
כִּי־יֵיטִב אֶל־אָבִי אֶת־הָרָעָה עָלֶיךָ וְגָלִיתִי
אֶת־אָזְנֶךָ וְשִׁלַּחְתִּיךָ וְהָלַכְתָּ לְשָׁלוֹם וִיהִי
יְהוָה עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אָבִי׃ 14 וְלֹא
אִם־עוֹדֶנִּי חָי וְלֹא־תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד
יְהוָה וְלֹא אָמוּת׃ 15 וְלֹא־תַכְרִית אֶת־
חַסְדְּךָ מֵעִם בֵּיתִי עַד־עוֹלָם וְלֹא בְּהַכְרִת
יְהוָה אֶת־אֹיְבֵי דָוִד אִישׁ מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ 16 וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן עִם־בֵּית דָּוִד
וּבִקֵּשׁ יְהוָה מִיַּד אֹיְבֵי דָוִד׃ 17 וַיּוֹסֶף
יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת־דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ
כִּי־אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אֲהֵבוֹ׃ 18 וַיֹּאמֶר־לוֹ
יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפָּקֵד
מוֹשָׁבֶךָ׃ 19 וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד מְאֹד וּבָאתָ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ שָּׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה
וְיָשַׁבְתָּ אֵצֶל הָאֶבֶן הָאָזֶל׃ 20 וַאֲנִי שְׁלֹשֶׁת
הַחִצִּים צִדָּה אוֹרֶה לְשַׁלַּח־לִי לְמַטָּרָה׃
21 וְהִנֵּה אֶשְׁלַח אֶת־הַנַּעַר לֵךְ מְצָא
אֶת־הַחִצִּים אִם־אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הִנֵּה
הַחִצִּים ׀ מִמְּךָ וָהֵנָּה קָחֶנּוּ וָבֹאָה כִּי־שָׁלוֹם
לְךָ וְאֵין דָּבָר חַי־יְהוָה׃ 22 וְאִם־כֹּה אֹמַר
לָעֶלֶם הִנֵּה הַחִצִּים מִמְּךָ וָהָלְאָה לֵךְ
כִּי שִׁלַּחֲךָ יְהוָה׃ 23 וְהַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ
אֲנִי וָאָתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ
עַד־עוֹלָם׃ 24 וַיִּסָּתֵר דָּוִד בַּשָּׂדֶה
וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עֶל־הַלֶּחֶם
לֶאֱכוֹל׃ 25 וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשָׁבוֹ
כְּפַעַם ׀ בְּפַעַם אֶל־מוֹשַׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן
וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד שָׁאוּל וַיִּפָּקֵד מְקוֹם
דָּוִד׃ 26 וְלֹא־דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה בַּיּוֹם
הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרֶה הוּא בִּלְתִּי טָהוֹר
הוּא כִּי־לֹא טָהוֹר׃ 27 וַיְהִי מִמָּחֳרַת
הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא־בָא בֶן־יִשַׁי
גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלָּחֶם׃ 28 וַיַּעַן
יְהוֹנָתָן אֶל־שָׁאוּל נִשְׁאַל דָּוִד
מֵעִמָּדִי עַד־בֵּית לָחֶם׃ 29 וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי
נָא כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בָּעִיר וְהוּא
צִוָּה־לִי אָחִי וְעַתָּה אִם־מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אִמָּלְטָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־אֶחָי
עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ׃
30 וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ
בֶּן־נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי־בֹחֵר
אַתָּה לְבֶן־יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת אִמֶּךָ׃

13 Τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσ-
θείη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαλύψω τὸ
ὠτίον σου, καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς
εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ
τοῦ πατρός μου. 14 Καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶντος, καὶ
ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,
15 Οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ
αἰῶνος· καὶ εἰ μή, ἐν τῷ ἐξαίρειν Κύριον τοὺς
ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς,
16 Εὑρεθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου
Δαυίδ, καὶ ἐκζητῆσαι Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυίδ.
17 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὀμόσαι τῷ Δαυίδ,
ὅτι ἠγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. 18 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν Αὔριον νεομηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ,
ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σοῦ. 19 Καὶ τρισσεύσεις
καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ κρυβῇς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ
Ἐργὰβ ἐκεῖνο. 20 Καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις
ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν Ἀματταρί. 21 Καὶ
ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδάριον λέγων Δεῦρο εὑρέ μοι
τὴν σχίζαν· ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ Ὧδε ἡ
σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτήν· παραγίνου, ὅτι
εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστι λόγος, ζῇ Κύριος. 22 Ἐὰν
τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ
ἐπέκεινα· πορεύου, ὅτι ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος.
23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σύ, ἰδοὺ
Κύριος μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.
24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται
ὁ μήν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν
τοῦ φαγεῖν. 25 Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν
αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ
τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν
Ἀβεννὴρ ἐκ πλαγίων Σαούλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος
Δαυίδ. 26 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι εἴρηκε Σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς
εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται. 27 Καὶ ἐγενήθη τῇ
ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπε-
σκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυίδ, καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τί ὅτι οὐ παραγέγονεν
ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν
τράπεζαν; 28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Παρῄτηται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως
εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι, 29 Καὶ
εἶπεν Ἐξαπόστειλον δή με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς
ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνετείλαντο πρός με οἱ ἀδελφοί
μου· καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δια-
βήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο
οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.
30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα
καὶ εἶπεν αὐτῷ Υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ
οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην
σοῦ καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου;

13 Hæc faciat Dominus Jonathæ, et hæc
addat. Si autem perseveraverit patris mei
malitia adversum te, revelabo aurem tuam,
et dimittam te, ut vadas in pace, et sit
Dominus tecum, sicut fuit cum patre meo.
14 Et si vixero, facies mihi misericordiam
Domini: si vero mortuus fuero, 15 Non
auferes misericordiam tuam a domo mea
usque in sempiternum, quando eradicaverit
Dominus inimicos David, unumquemque de
terra: auferat Jonathan de domo sua, et
requirat Dominus de manu inimicorum David.
16 Pepigit ergo Jonathas fœdus cum domo
David: et requisivit Dominus de manu inimi-
corum David. 17 Et addidit Jonathas
dejerare David, eo quod diligeret illum: sicut
enim animam suam, ita diligebat eum.
18 Dixitque ad eum Jonathas: Cras calendæ
sunt, et requireris: 19 Requiretur enim
sessio tua usque perendie. Descendes ergo
festinus, et venies in locum ubi celandus es
in die qua operari licet, et sedebis juxta
lapidem, cui nomen est Ezel. 20 Et ego tres
sagittas mittam juxta eum, et jaciam quasi
exercens me ad signum. 21 Mittam quoque
et puerum, dicens ei: Vade, et affer mihi
sagittas. 22 Si dixero puero: Ecce sagittæ
intra te sunt, tolle eas: tu veni ad me, quia
pax tibi est, et nihil est mali, vivit Dominus.
Si autem sic locutus fuero puero: Ecce sagittæ
ultra te sunt: vade in pace, quia dimisit te
Dominus. 23 De verbo autem quod locuti
sumus ego et tu, sit Dominus inter me et te
usque in sempiternum. 24 Absconditus est
ergo David in agro, et venerunt calendæ, et
sedit rex ad comedendum panem. 25 Cumque
sedisset rex super cathedram suam (secundum
consuetudinem) quæ erat juxta parietem,
surrexit Jonathas, et sedit Abner ex latere
Saul, vacuusque apparuit locus David. 26 Et
non est locutus Saul quidquam in die illa:
cogitabat enim quod forte evenisset ei, ut non
esset mundus, nec purificatus. 27 Cumque
illuxisset dies secunda post calendas, rursus
apparuit vacuus locus David. Dixitque Saul
ad Jonathan filium suum: Cur non venit filius
Isai, nec heri, nec hodie, ad vescendum?
28 Responditque Jonathas Sauli: Rogavit me
obnixe, ut iret in Bethlehem, 29 Et ait:
Dimitte me, quoniam sacrificium solemne est
in civitate, unus de fratribus meis accersivit
me: nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis,
vadam cito, et videbo fratres meos. Ob hanc
causam non venit ad mensam regis. 30 Iratus
autem Saul adversum Jonathan, dixit ei: Fili
mulieris virum ultro rapientis, numquid ignoro
quia diligis filium Isai, in confusionem tuam,
et in confusionem ignominiosæ matris tuæ?

31 כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשַׁי חַי עַל־
הָאֲדָמָה לֹא תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה
שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא׃
32 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאוּל אָבִיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה׃
33 וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ
וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הִיא מֵעִם אָבִיו
לְהָמִית אֶת־דָּוִד׃ 34 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעִם
הַשֻּׁלְחָן בָּחֳרִי־אָף וְלֹא־אָכַל בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ
אָבִיו׃ 35 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן
הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ׃
36 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רֻץ מְצָא־נָא אֶת־הַחִצִּים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה הַנַּעַר רָץ וְהוּא־יָרָה
הַחֵצִי לְהַעֲבִרוֹ׃ 37 וַיָּבֹא הַנַּעַר עַד־מְקוֹם
הַחֵצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
אַחֲרֵי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֵצִי מִמְּךָ
וָהָלְאָה׃ 38 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר
מְהֵרָה חוּשָׁה אַל־תַּעֲמֹד וַיְלַקֵּט נַעַר
יְהוֹנָתָן אֶת־הַחִצִּי וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו׃
39 וְהַנַּעַר לֹא־יָדַע מְאוּמָה אַךְ יְהוֹנָתָן
וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר׃ 40 וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן
אֶת־כֵּלָיו אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
לֵךְ הָבֵיא הָעִיר׃ 41 הַנַּעַר בָּא וְדָוִד קָם
מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְּׁקוּ ׀ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיִּבְכּוּ
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד הִגְדִּיל׃ 42 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה
יִהְיֶה ׀ בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֲךָ
עַד־עוֹלָם׃

פרשה כא׃

1 וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וִיהוֹנָתָן בָּא הָעִיר׃
2 וַיָּבֹא דָוִד נֹבֶה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן
וַיֶּחֱרַד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ
מַדּוּעַ אַתָּה לְבַדֶּךָ וְאִישׁ אֵין אִתָּךְ׃
3 וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִוַּנִי
דָבָר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אַל־יֵדַע מְאוּמָה
אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָנֹכִי שֹׁלֵחֲךָ וַאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
וְאֶת־הַנְּעָרִים יוֹדַעְתִּי אֶל־מְקוֹם פְּלֹנִי
אַלְמוֹנִי׃ 4 וְעַתָּה מַה־יֵּשׁ תַּחַת־יָדְךָ
חֲמִשָּׁה־לֶחֶם תְּנָה בְיָדִי אוֹ הַנִּמְצָא׃
5 וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין־לֶחֶם
חֹל אֶל־תַּחַת יָדִי כִּי־אִם־לֶחֶם קֹדֶשׁ יֵשׁ
אִם־נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אַךְ מֵאִשָּׁה׃

31 Ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς
γῆς οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀπο-
στείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.
32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ Ἵνα τί
ἀποθνήσκει; τί πεποίηκεν; 33 Καὶ ἐπῆρε Σαοὺλ τὸ
δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἔγνω
Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ. 34 Καὶ
ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ
θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς
ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυίδ, ὅτι συνετέλεσεν
ἐπ' αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐγενήθη πρωὶ
καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς
τὸ μαρτύριον Δαυίδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ'
αὐτοῦ· 36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ Δράμε εὑρέ
μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ
παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίζῃ, καὶ
παρήγαγεν αὐτήν. 37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως
τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν.
38 Καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ
εἶπεν Ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα· καὶ
ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ
λέγων Ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ στῇς· καὶ ἀνέλεξε
τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεγκε τὰς
σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. 39 Καὶ τὸ
παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθὲν πάρεξ Ἰωνάθαν καὶ
Δαυίδ. 40 Καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ
Πορεύου εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν. 41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε
τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ Ἀργὰβ
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως
συντελείας μεγάλης. 42 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ
Δαυὶδ Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὀμωμόκαμεν
ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι Κυρίου λέγοντες Κύριος
ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματος μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος
σοῦ ἕως αἰῶνος. 43 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε,
καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

ΚΕΦ. κα΄.

1 ΚΑΙ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ
τὸν ἱερέα· καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ;
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ Ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί
μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέ μοι Μηδεὶς γνώτω τὸ
ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ
ἐντέταλμαί σοι, καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι
ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ θεοῦ πίστις, Φελλανὶ
Μαεμωνί. 3 Καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά
σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὑρεθέν.
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν Οὐκ
εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι
ἀλλ' ἢ ἄρτοι ἅγιοί εἰσιν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ
παιδάριά ἐστι πλὴν ἀπὸ γυναικός, καὶ φάγεται.

31 Omnibus enim diebus, quibus filius Isai
vixerit super terram, non stabilieris tu, neque
regnum tuum. Itaque jam nunc mitte, et
adduc eum ad me: quia filius mortis est.
32 Respondens autem Jonathas Sauli patri
suo, ait: Quare morietur? quid fecit? 33 Et
arripuit Saul lanceam ut percuteret eum. Et
intellexit Jonathas quod definitum esset a
patre suo, ut interficeret David. 34 Surrexit
ergo Jonathas a mensa in ira furoris, et non
comedit in die calendarum secunda panem.
Contristatus est enim super David, eo quod
confudisset eum pater suus. 35 Cumque
illuxisset mane, venit Jonathas in agrum juxta
placitum David, et puer parvulus cum eo,
36 Et ait ad puerum suum: Vade, et affer
mihi sagittas, quas ego jacio. Cumque puer
cucurrisset, jecit aliam sagittam trans puerum.
37 Venit itaque puer ad locum jaculi, quod
miserat Jonathas: et clamavit Jonathas post
tergum pueri, et ait: Ecce ibi est sagitta
porro ultra te. 38 Clamavitque iterum
Jonathas post tergum pueri, dicens: Festina
velociter, ne steteris. Collegit autem puer
Jonathæ sagittas, et attulit ad dominum suum:
39 Et quid ageretur, penitus ignorabat:
tantummodo enim Jonathas et David rem
noverant. 40 Dedit ergo Jonathas arma sua
puero, et dixit ei: Vade, et defer in civitatem.
41 Cumque abiisset puer, surrexit David de
loco qui vergebat ad austrum, et cadens pronus
in terram, adoravit tertio: et osculantes se
alterutrum, fleverunt pariter, David autem
amplius. 42 Dixit ergo Jonathas ad David:
Vade in pace: quæcumque juravimus ambo in
nomine Domini, dicentes: Dominus sit inter
me et te, et inter semen meum et semen
tuum usque in sempiternum. 43 Et surrexit
David, et abiit: sed et Jonathas ingressus
est civitatem.

CAPUT XXI.

1 Venit autem David in Nobe ad Achime-
lech sacerdotem: et obstupuit Achimelech,
eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare
tu solus, et nullus est tecum? 2 Et ait
David ad Achimelech sacerdotem. Rex
præcepit mihi sermonem, et dixit: Nemo
sciat rem propter quam missus es a me, et
cujusmodi præcepta tibi dederim: nam et
pueris condixi in illum et illum locum.
3 Nunc ergo si quid habes ad manum,
vel quinque panes, da mihi, aut quidquid
inveneris. 4 Et respondens sacerdos ad
David, ait illi: Non habeo laicos panes
ad manum, sed tantum panem sanctum:
si mundi sunt pueri, maxime a mulieribus?

6 וַיַּעַן דָּוִד אֶת־הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי
אִם־אִשָּׁה עֲצֻרָה־לָנוּ כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם בְּצֵאתִי
וַיִּהְיוּ כְלֵי־הַנְּעָרִים קֹדֶשׁ וְהוּא דֶּרֶךְ
חֹל וְאַף כִּי הַיּוֹם יִקְדַּשׁ בַּכֶּלִי׃ 7 וַיִּתֶּן־לוֹ
הַכֹּהֵן קֹדֶשׁ כִּי לֹא־הָיָה שָׁם לֶחֶם כִּי
אִם־לֶחֶם הַפָּנִים הַמּוּסָרִים מִלִּפְנֵי יְהוָה
לָשׂוּם לֶחֶם חֹם בְּיוֹם הִלָּקְחוֹ׃ 8 וְשָׁם
אִישׁ מֵעַבְדֵי שָׁאוּל בַּיּוֹם הַהוּא נֶעְצָר
לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁמוֹ דֹּאֵג הָאֲדֹמִי אַבִּיר
הָרֹעִים אֲשֶׁר לְשָׁאוּל׃ 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד
לַאֲחִימֶלֶךְ וְאִין יֶשׁ־פֹּה תַחַת־יָדְךָ חֲנִית
אוֹ־חָרֶב כִּי גַם־חַרְבִּי וְגַם־כֵּלַי לֹא־לָקַחְתִּי
בְיָדִי כִּי־הָיָה דְבַר־הַמֶּלֶךְ נָחוּץ׃
10 וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֶרֶב גָּלְיָת הַפְּלִשְׁתִּי
אֲשֶׁר־הִכִּיתָ ׀ בְּעֵמֶק הָאֵלָה הִנֵּה־הִיא
לוּטָה בַשִּׂמְלָה אַחֲרֵי הָאֵפוֹד אִם־אֹתָהּ
תִּקַּח־לְךָ קָח כִּי אֵין אַחֶרֶת זוּלָתָהּ
בָּזֶה ס וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין כָּמוֹהָ
תְּנֶנָּה לִּי׃ 11 וַיָּקָם דָּוִד וַיִּבְרַח
בַּיּוֹם הַהוּא מִפְּנֵי שָׁאוּל וַיָּבֹא אֶל־אָכִישׁ
מֶלֶךְ גַּת׃ 12 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי אָכִישׁ אֵלָיו
הֲלוֹא־זֶה דָוִד מֶלֶךְ הָאָרֶץ הֲלוֹא לָזֶה
יַעֲנוּ בַמְּחֹלוֹת לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו
וְדָוִד בְּרִבְבֹתָו׃ 13 וַיָּשֶׂם דָּוִד אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בִּלְבָבוֹ וַיִּרָא מְאֹד מִפְּנֵי אָכִישׁ
מֶלֶךְ־גַּת׃ 14 וַיְשַׁנּוֹ אֶת־טַעְמוֹ בְּעֵינֵיהֶם
וַיִּתְהֹלֵל בְּיָדָם וַיְתָו עַל־דַּלְתוֹת הַשַּׁעַר
וַיּוֹרֶד רִירוֹ אֶל־זְקָנוֹ׃ 15 וַיֹּאמֶר
אָכִישׁ אֶל־עֲבָדָיו הִנֵּה תִרְאוּ אִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ
לָמָּה תָּבִיאוּ אֹתוֹ אֵלָי׃ 16 חֲסַר מְשֻׁגָּעִים
אָנִי כִּי־הֲבֵאתֶם אֶת־זֶה לְהִשְׁתַּגֵּעַ עָלָי
הֲזֶה יָבוֹא אֶל־בֵּיתִי׃

פרשה כב׃

1 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמָּלֵט אֶל־מְעָרַת
עֲדֻלָּם וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדוּ
אֵלָיו שָׁמָּה׃ 2 וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל־אִישׁ מָצוֹק
וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ נֹשֶׁא וְכָל־אִישׁ מַר־נֶפֶשׁ
וַיְהִי עֲלֵיהֶם לְשָׂר וַיִּהְיוּ עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ׃ 3 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם מִצְפֵּה מוֹאָב
וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא־נָא אָבִי וְאִמִּי
אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אֵדַע מַה־יַּעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים׃

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ
'Αλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην
ἡμέραν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ
παιδία ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι
ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου.
6 Καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ 'Αβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι ἀλλ' ἢ ἄρτοι τοῦ
προσώπου, οἱ ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου τοῦ
παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ᾗ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς.
7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἓν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαοὺλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσσαρὰν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος, νέμων τὰς
ἡμιόνους Σαούλ.
8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς 'Αβιμέλεχ
Ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ
ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ
εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως
κατὰ σπουδήν.
9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεύς 'Ιδοὺ ἡ
ῥομφαία Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ
κοιλάδι 'Ηλά· καὶ αὕτη ἐνειλημένη ἦν ἐν ἱματίῳ·
εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα
πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα. Καὶ εἶπε Δαυίδ 'Ιδοὺ οὐκ
ἔστιν ὥσπερ αὐτή, δός μοι αὐτήν.
10 Καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαούλ· καὶ ἦλθε Δαυὶδ
πρὸς 'Αγχοῦς βασιλέα Γέθ·
11 Καὶ εἶπον οἱ
παῖδες 'Αγχοῦς πρὸς αὐτόν Οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ
βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι
λέγουσαι 'Επάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ
Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;
12 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ
ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα
ἀπὸ προσώπου 'Αγχοῦς βασιλέως Γέθ.
13 Καὶ
ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμ-
πάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς
πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέῤῥει ἐπὶ τὸν πώγωνα
αὐτοῦ.
14 Καὶ εἶπεν 'Αγχοῦς πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ 'Ιδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπίληπτον, ἵνα τί εἰσηγάγετε
αὐτὸν πρὸς μέ;
15 Μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων
ἐγώ, ὅτι εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεύεσθαι πρὸς μέ;
οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ καὶ διεσώθη, καὶ
ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ 'Οδολλάμ· καὶ ἀκούουσιν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
καταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ.
2 Καὶ συνήγοντο
πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ
πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος,
καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.
3 Καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφὰθ
τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ
Γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου
παρὰ σοὶ ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός.

5 Et respondit David sacerdoti, et dixit ei:
Equidem, si de mulieribus agitur: continuimus
nos ab heri et nudiustertius, quando egrediebamur, et fuerunt vasa puerorum sancta; porro
via hæc polluta est, sed et ipsa hodie
sanctificabitur in vasis.
6 Dedit ergo ei
sacerdos sanctificatum panem; neque enim
erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis,
qui sublati fuerant a facie Domini, ut ponerentur panes calidi.
7 Erat autem ibi vir
quidam de servis Saul, in die illa, intus in
tabernaculo Domini: et nomen ejus Doeg
Idumæus, potentissimus pastorum Saul.
8 Dixit
autem David ad Achimelech: Si habes hic ad
manum hastam, aut gladium? quia gladium
meum, et arma mea non tuli mecum; sermo
enim regis urgebat.
9 Et dixit sacerdos:
Ecce hic gladius Goliath Philisthæi, quem
percussisti in Valle terebinthi, est involutus
pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle;
neque enim hic est alius absque eo. Et ait
David: Non est huic alter similis, da mihi
eum.
10 Surrexit itaque David, et fugit in
die illa a facie Saul: et venit ad Achis regem
Geth:
11 Dixeruntque servi Achis ad eum
cum vidissent David: Numquid non iste est
David rex terræ? nonne huic cantabant per
choros, dicentes: Percussit Saul mille, et David
decem millia?
12 Posuit autem David sermones istos in corde suo, et extimuit valde a
facie Achis regis Geth.
13 Et immutavit os
suum coram eis, et collabebatur inter manus
eorum, et impingebat in ostia portæ, defluebantque salivæ ejus in barbam.
14 Et ait
Achis ad servos suos: Vidistis hominem insanum: quare adduxistis eum ad me?
15 An
desunt nobis furiosi, quod introduxistis istum,
ut fureret me præsente? hiccine ingredietur
domum meam?

CAPUT XXII.

1 Abiit ergo David inde, et fugit in
speluncam Odollam. Quod cum audissent
fratres ejus, et omnis domus patris ejus, descenderunt ad eum illuc.
2 Et convenerunt ad
eum omnes, qui erant in angustia constituti, et
oppressi ære alieno, et amaro animo: et factus
est eorum princeps, fueruntque cum eo quasi
quadringinti viri.
3 Et profectus est David inde
in Maspha, quæ est Moab: et dixit ad regem
Moab: Maneat, oro, pater meus et mater mea
vobiscum, donec sciam quid faciat mihi Deus.

4 וַיַּנְחֵם אֶת־פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ
כָּל־יְמֵי הֱיוֹת־דָּוִד בַּמְּצוּדָה׃ 5 וַיֹּאמֶר גָּד
הַנָּבִיא אֶל־דָּוִד לֹא תֵשֵׁב בַּמְּצוּדָה לֵךְ
וּבָאתָ־לְּךָ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא
יַעַר חָרֶת׃ 6 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל כִּי
נוֹדַע דָּוִד וַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב
בַּגִּבְעָה תַּחַת־הָאֶשֶׁל בָּרָמָה וַחֲנִיתוֹ בְיָדוֹ
וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים עָלָיו׃ 7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
לַעֲבָדָיו הַנִּצָּבִים עָלָיו שִׁמְעוּ־נָא בְּנֵי
יְמִינִי גַּם־לְכֻלְּכֶם יִתֵּן בֶּן־יִשַׁי שָׂדוֹת
וּכְרָמִים לְכֻלְּכֶם יָשִׂים שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי
מֵאוֹת׃ 8 כִּי קְשַׁרְתֶּם כֻּלְּכֶם עָלַי וְאֵין־
גֹּלֶה אֶת־אָזְנִי בִּכְרָת־בְּנִי עִם־בֶּן־יִשַׁי
וְאֵין־חֹלֶה מִכֶּם עָלַי וְגֹלֶה אֶת־אָזְנִי כִּי
הֵקִים בְּנִי אֶת־עַבְדִּי עָלַי לְאֹרֵב כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ 9 וַיַּעַן דֹּאֵג הָאֲדֹמִי וְהוּא נִצָּב
עַל־עַבְדֵי־שָׁאוּל וַיֹּאמַר רָאִיתִי אֶת־בֶּן־יִשַׁי
בָּא נֹבֶה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִטוּב׃
10 וַיִּשְׁאַל־לוֹ בַּיהוָה וְצֵידָה נָתַן לוֹ וְאֵת
חֶרֶב גָּלְיַת הַפְּלִשְׁתִּי נָתַן לוֹ׃ 11 וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוּב
הַכֹּהֵן וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
בְּנֹב וַיָּבֹאוּ כֻלָּם אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
12 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל שְׁמַע־נָא בֶּן־אֲחִיטוּב
וַיֹּאמֶר הִנְנִי אֲדֹנִי׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָו שָׁאוּל
לָמָּה קְשַׁרְתֶּם עָלַי אַתָּה וּבֶן־יִשָׁי בְּתִתְּךָ
לוֹ לֶחֶם וְחֶרֶב וְשָׁאוֹל לוֹ בֵּאלֹהִים
לָקוּם אֵלַי לְאֹרֵב כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 14 וַיַּעַן
אֲחִימֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר וּמִי בְכָל־
עֲבָדֶיךָ כְּדָוִד נֶאֱמָן וַחֲתַן הַמֶּלֶךְ וְסָר
אֶל־מִשְׁמַעְתֶּךָ וְנִכְבָּד בְּבֵיתֶךָ׃ 15 הַיּוֹם
הַחִלֹּתִי לִשְׁאָל־לוֹ בֵאלֹהִים חָלִילָה לִּי
אַל־יָשֵׂם הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ דָבָר בְּכָל־בֵּית
אָבִי כִּי לֹא־יָדַע עַבְדְּךָ בְּכָל־זֹאת דָּבָר
קָטֹן אוֹ גָדוֹל׃ 16 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת
תָּמוּת אֲחִימֶלֶךְ אַתָּה וְכָל־בֵּית אָבִיךָ׃
17 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָרָצִים הַנִּצָּבִים עָלָיו
סֹבּוּ וְהָמִיתוּ כֹּהֲנֵי יְהוָה כִּי גַם־יָדָם עִם־
דָּוִד וְכִי יָדְעוּ כִּי־בֹרֵחַ הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת־
אָזְנוֹ וְלֹא־אָבוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לִשְׁלֹחַ אֶת־יָדָם
לִפְגֹעַ בְּכֹהֲנֵי יְהוָה׃ 18 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְדוֹיֵג סֹב אַתָּה וּפְגַע בַּכֹּהֲנִים וַיִּסֹּב דוֹיֵג
הָאֲדֹמִי וַיִּפְגַּע הוּא בַּכֹּהֲנִים וַיָּמֶת בַּיּוֹם
הַהוּא שְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ נֹשֵׂא אֵפוֹד בָּד׃

4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως
Μωάβ, καὶ κατῴκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ. 5 Καὶ
εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυίδ Μὴ κάθου
ἐν τῇ περιοχῇ, πορεύου καὶ ἥξεις εἰς γῆν 'Ιούδα.
καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν
πόλει Σαρίκ. 6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ ὅτι ἔγνωσται
Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ
ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν
'Ραμά, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ. 7 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας
αὐτῷ 'Ακούσατε δή, υἱοὶ Βενιαμίν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν
ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς 'Ιεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ
πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους;
8 "Οτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι
τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ 'Ιεσσαί, καὶ οὐκ
ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ
ὠτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν
μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 9 Καὶ
ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς
ἡμιόνους Σαοὺλ καὶ εἶπεν 'Εώρακα τὸν υἱὸν 'Ιεσσαὶ
παραγινόμενον εἰς Νομβὰ πρὸς 'Αβιμέλεχ υἱὸν
'Αχιτὼβ τὸν ἱερέα· 10 Καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ
θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν
Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. 11 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν 'Αβιμέλεχ υἱὸν
'Αχιτὼβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβά· καὶ παρεγένοντο πάντες
πρὸς τὸν βασιλέα. 12 Καὶ εἶπε Σαοὺλ "Ακουε δή,
υἱὲ 'Αχιτώβ· καὶ εἶπεν 'Ιδοὺ ἐγώ, λάλει κύριε.
13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ "Ινα τί συνέθου κατ'
ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς 'Ιεσσαὶ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ
ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θέσθαι
αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; 14 Καὶ
ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς
δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ
βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ
ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; 15 Ἦ σήμερον ἦργμαι
ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ; μηδαμῶς· μὴ δότω ὁ
βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλός σου
ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα. 16 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ Θανάτῳ ἀποθανῇ,
'Αβιμέλεχ, σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου.
17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς
ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτόν Προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε
τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ
Δαυίδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτὸς καὶ
οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου· καὶ οὐκ ἐβουλή-
θησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου.
18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ 'Επι-
στρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐπεστράφη
Δωὴκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς
τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους
καὶ πέντε ἄνδρας, πάντας αἴροντας 'Εφούδ.

4 Et reliquit eos ante faciem regis Moab:
manseruntque apud eum cunctis diebus,
quibus David fuit in præsidio. 5 Dixit-
que Gad propheta ad David: Noli manere
in præsidio, proficiscere, et vade in terram
Juda. Et profectus est David, et venit
in saltum Haret. 6 Et audivit Saul quod
apparuisset David, et viri qui erant cum eo.
Saul autem cum maneret in Gabaa, et esset in
nemore, quod est in Rama, hastam manu
tenens, cunctique servi ejus circumstarent eum,
7 Ait ad servos suos qui assistebant ei: Audite
nunc filii Jemini: numquid omnibus vobis
dabit filius Isai agros et vineas, et universos
vos faciet tribunos, et centuriones: 8 Quoniam
conjurastis omnes adversum me, et non est qui
mihi renuntiet, maxime cum et filius meus
fœdus inierit cum filio Isai? Non est qui vicem
meam doleat ex vobis, nec qui annuntiet mihi:
eo quod suscitaverit filius meus servum meum
adversum me, insidiantem mihi usque hodie.
9 Respondens autem Doeg Idumæus, qui
assistebat, et erat primus inter servos Saul,
Vidi, inquit, filium Isai in Nobe, apud Achi-
melech filium Achitob sacerdotem. 10 Qui
consuluit pro eo Dominum, et cibaria dedit ei:
sed et gladium Goliath Philisthæi dedit illi.
11 Misit ergo rex ad accersendum Achimelech
sacerdotem filium Achitob, et omnem domum
patris ejus, sacerdotum, qui erant in Nobe, qui
universi venerunt ad regem. 12 Et ait Saul
ad Achimelech: Audi fili Achitob. Qui
respondit: Præsto sum, domine. 13 Dixitque
ad eum Saul: Quare conjurastis adversum
me, tu et filius Isai, et dedisti ei panes et
gladium, et consuluisti pro eo Deum, ut
consurgeret adversum me, insidiator usque
hodie permanens? 14 Respondensque Achi-
melech regi, ait: Et quis in omnibus servis
tuis, sicut David fidelis, et gener regis, et
pergens ad imperium tuum, et gloriosus in
domo tua? 15 Num hodie cœpi pro eo con-
sulere Deum? absit hoc a me: ne suspicetur
rex adversus servum suum rem hujuscemodi,
in universa domo patris mei; non enim scivit
servus tuus quidquam super hoc negotio, vel
modicum vel grande. 16 Dixitque rex: Morte
morieris Achimelech, tu, et omnis domus patris
tui. 17 Et ait rex emissariis, qui circumsta-
bant eum: Convertimini, et interficite
sacerdotes Domini: nam manus eorum cum
David est: scientes quod fugisset, et non
indicaverunt mihi. Noluerunt autem servi regis
extendere manus suas in sacerdotes Domini.
18 Et ait rex ad Doeg: Convertere tu, et irrue
in sacerdotes. Conversusque Doeg Idumæus,
irruit in sacerdotes, et trucidavit in die illa
octoginta quinque viros vestitos ephod lineo.

19 וְאֵת נֹב עִיר־הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי־חֶרֶב
מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מֵעוֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק וְשׁוֹר
וַחֲמוֹר וָשֶׂה לְפִי־חָרֶב׃ 20 וַיִּמָּלֵט בֵּן־אֶחָד
לַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִטוּב וּשְׁמוֹ אֶבְיָתָר וַיִּבְרַח
אַחֲרֵי דָוִד׃ 21 וַיַּגֵּד אֶבְיָתָר לְדָוִד כִּי
הָרַג שָׁאוּל אֵת כֹּהֲנֵי יְהוָה׃ 22 וַיֹּאמֶר
דָּוִד לְאֶבְיָתָר יָדַעְתִּי בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־שָׁם
דּוֹיֵג הָאֲדֹמִי כִּי־הַגֵּד יַגִּיד לְשָׁאוּל אָנֹכִי
סַבֹּתִי בְּכָל־נֶפֶשׁ בֵּית אָבִיךָ׃ 23 שְׁבָה
אִתִּי אַל־תִּירָא כִּי אֲשֶׁר־יְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשִׁי
יְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשֶׁךָ כִּי־מִשְׁמֶרֶת אַתָּה עִמָּדִי׃

פרשה כג׃

1 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים
נִלְחָמִים בִּקְעִילָה וְהֵמָּה שֹׁסִים אֶת־
הַגֳּרָנוֹת׃ 2 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר
הַאֵלֵךְ וְהִכֵּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ בַפְּלִשְׁתִּים
וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קְעִילָה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי
דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה בִּיהוּדָה
יְרֵאִים וְאַף כִּי־נֵלֵךְ קְעִלָה אֶל־מַעַרְכוֹת
פְּלִשְׁתִּים׃ 4 וַיּוֹסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׁאֹל
בַּיהוָה וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד
קְעִילָה כִּי־אֲנִי נֹתֵן אֶת־פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃
5 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁו קְעִילָה וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים
וַיִּנְהַג אֶת־מִקְנֵיהֶם וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה
וַיֹּשַׁע דָּוִד אֵת יֹשְׁבֵי קְעִילָה׃ 6 וַיְהִי
בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ אֶל־דָּוִד קְעִילָה
אֵפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ׃ 7 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי־בָא
דָוִד קְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִכַּר אֹתוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר דְּלָתַיִם
וּבְרִיחַ׃ 8 וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל אֶת־כָּל־הָעָם
לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת קְעִילָה לָצוּר אֶל־דָּוִד
וְאֶל־אֲנָשָׁיו׃ 9 וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל
מַחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמֹעַ שָׁמַע עַבְדְּךָ
כִּי־מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא אֶל־קְעִילָה לְשַׁחֵת
לָעִיר בַּעֲבוּרִי׃ 11 הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי קְעִילָה
בְיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד־נָא לְעַבְדֶּךָ
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵרֵד׃ 12 וַיֹּאמֶר
דָּוִד הֲיַסְגִּרוּ בַּעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת־
אֲנָשַׁי בְּיַד־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יַסְגִּירוּ׃

*19 Καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων
ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικός, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος,
καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου. 20 Καὶ
διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Ἀβιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτώβ, καὶ
ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυίδ.
21 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυὶδ ὅτι
ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ Ἤιδειν ὅτι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων
ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν
οἴκου τοῦ πατρός σου. 23 Κάθου μετ' ἐμοῦ, μὴ
φοβοῦ· ὅτι οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω
καὶ τῇ ψυχῇ σοῦ, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί.*

ΚΕΦ. κγ΄.

*1 ΚΑΙ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ λέγοντες Ἰδοὺ οἱ
ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεϊλά, καὶ αὐτοὶ
διαρπάζουσι καταπατοῦσι τοὺς ἅλω. 2 Καὶ ἐπη-
ρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου λέγων Εἰ πορευθῶ
καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε
Κύριος Πορεύου, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεϊλά. 3 Καὶ εἶπον
οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ἡμεῖς
ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται
ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεϊλά, εἰς τὰ σκῦλα τῶν
ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα; 4 Καὶ προσέθετο
Δαυὶδ ἔτι ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπεκρίθη
αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι
εἰς Κεϊλά, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους
εἰς χεῖράς σου. 5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεϊλὰ καὶ ἐπολέμησε τοῖς
ἀλλοφύλοις· καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
πληγὴν μεγάλην· καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας
Κεϊλά. 6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν
Ἀχιμέλεχ πρὸς Δαυίδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς
Κεϊλὰ κατέβη, ἔχων Ἐφοὺδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι ἥκει ὁ Δαυὶδ εἰς
Κεϊλά, καὶ εἶπε Σαοὺλ Πέπρακεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς
τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς
πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν. 8 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ
παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεϊλά,
συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. 9 Καὶ
ἔγνω Δαυὶδ ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ αὐτοῦ
τὴν κακίαν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα
Προσάγαγε τὸ Ἐφοὺδ Κυρίου. 10 Καὶ εἶπε Δαυίδ
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου
ὅτι ζητεῖ Σαοὺλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν
πόλιν δι' ἐμέ· 11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν
εἰ καταβήσεται Σαοὺλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός
σου; Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀπάγγειλον τῷ
δούλῳ σου· καὶ εἶπε Κύριος Ἀποκλεισθήσεται.
[12 Καὶ εἶπεν Δαυίδ, Εἰ παραδώσουσιν παρὰ
τῆς Κεειλὰ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς χεῖρας
Σαούλ; Καὶ εἶπεν Κύριος, Παραδώσουσιν]*

19 Nobe autem civitatem sacerdotum percussit
in ore gladii, viros et mulieres, et parvulos,
et lactentes, bovemque et asinum, et ovem in
ore gladii. 20 Evadens autem unus filius
Achimelech, filii Achitob, cujus nomen erat
Abiathar, fugit ad David, 21 Et annuntiavit
ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini.
22 Et ait David ad Abiathar: Sciebam in
die illa, quod cum ibi esset Doeg Idumæus,
procul dubio annuntiaret Sauli: ego sum reus
omnium animarum patris tui. 23 Mane
mecum, ne timeas: si quis quæsierit animam
meam, quæret et animam tuam, mecumque
servaberis.

CAPUT XXIII.

1 Et annuntiaverunt David, dicentes: Ecce
Philisthiim oppugnant Ceilam, et diripiunt
areas. 2 Consuluit ergo David Dominum,
dicens: Num vadam, et percutiam Philisthæos
istos? Et ait Dominus ad David: Vade, et
percuties Philisthæos, et Ceilam salvabis. 3 Et
dixerunt viri, qui erant cum David, ad eum:
Ecce nos hic in Judæa consistentes timemus:
quanto magis si ierimus in Ceilam adversum
agmina Philisthinorum? 4 Rursum ergo
David consuluit Dominum. Qui respondens,
ait ei: Surge, et vade in Ceilam: ego enim
tradam Philisthæos in manu tua. 5 Abiit
ergo David, et viri ejus, in Ceilam, et
pugnavit adversum Philisthæos, et abegit
jumenta eorum, et percussit eos plaga
magna: et salvavit David habitatores Ceilæ.
6 Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar
filius Achimelech ad David in Ceilam, ephod
secum habens descenderat. 7 Nuntiatum est
autem Sauli quod venisset David in Ceilam,
et ait Saul: Tradidit eum Deus in manus
meas, conclususque est, introgressus urbem,
in qua portæ et seræ sunt. 8 Et præcepit
Saul omni populo ut ad pugnam descenderet
in Ceilam, et obsideret David, et viros ejus.
9 Quod cum David rescisset, quia præpararet
ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar
sacerdotem: Applica ephod. 10 Et ait David:
Domine Deus Israel, audivit famam servus
tuus, quod disponat Saul venire in Ceilam, ut
evertat urbem propter me: 11 Si tradent
me viri Ceilæ in manus ejus? et si descendet
Saul, sicut audivit servus tuus? Domine Deus
Israel, indica servo tuo. Et ait Dominus:
Descendet. 12 Dixitque David: Si tradent
me viri Ceilæ, et viros qui sunt mecum, in
manus Saul? Et dixit Dominus: Tradent

13 וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת
אִישׁ וַיֵּצְאוּ מִקְּעִלָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר
יִתְהַלָּכוּ וּלְשָׁאוּל הֻגַּד כִּי־נִמְלַט דָּוִד
מִקְּעִילָה וַיֶּחְדַּל לָצֵאת׃ 14 וַיֵּשֶׁב דָּוִד
בַּמִּדְבָּר בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר־זִיף
וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל־הַיָּמִים וְלֹא־נְתָנוֹ
אֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ 15 וַיַּרְא דָוִד כִּי־יָצָא שָׁאוּל
לְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ וְדָוִד בְּמִדְבַּר־זִיף בַּחֹרְשָׁה׃
16 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ
אֶל־דָּוִד חֹרְשָׁה וַיְחַזֵּק אֶת־יָדוֹ בֵּאלֹהִים׃
17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ
יַד־שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה־לְּךָ לְמִשְׁנֶה וְגַם־שָׁאוּל אָבִי
יֹדֵעַ כֵּן׃ 18 וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי
יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֹרְשָׁה וִיהוֹנָתָן הָלַךְ
לְבֵיתוֹ׃ 19 וַיַּעֲלוּ זִפִים אֶל־שָׁאוּל
הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ
בַמְּצָדוֹת בַּחֹרְשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר
מִימִין הַיְשִׁימוֹן׃ 20 וְעַתָּה לְכָל־אַוַּת
נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ לָרֶדֶת רֵד וְלָנוּ הַסְגִּירוֹ
בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 21 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיהוָה כִּי חֲמַלְתֶּם עָלָי׃ 22 לְכוּ־נָא
הָכִינוּ עוֹד וּדְעוּ וּרְאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר
תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי רָאָהוּ שָׁם כִּי אָמַר
אֵלַי עָרוֹם יַעְרִם הוּא׃ 23 וּרְאוּ וּדְעוּ
מִכֹּל הַמַּחֲבֹאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם
וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נָכוֹן וְהָלַכְתִּי אִתְּכֶם
וְהָיָה אִם־יֶשְׁנוֹ בָאָרֶץ וְחִפַּשְׂתִּי אֹתוֹ בְּכֹל
אַלְפֵי יְהוּדָה׃ 24 וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ זִיפָה
לִפְנֵי שָׁאוּל וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּמִדְבַּר מָעוֹן
בָּעֲרָבָה אֶל יְמִין הַיְשִׁימוֹן׃ 25 וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל
וַאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיֵּרֶד הַסֶּלַע
וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מָעוֹן וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וַיִּרְדֹּף
אַחֲרֵי־דָוִד מִדְבַּר מָעוֹן׃ 26 וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו מִצַּד הָהָר
מִזֶּה וַיְהִי דָוִד נֶחְפָּז לָלֶכֶת מִפְּנֵי שָׁאוּל
וְשָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו
לְתָפְשָׂם׃ 27 וּמַלְאָךְ בָּא אֶל־שָׁאוּל לֵאמֹר
מַהֲרָה וְלֵכָה כִּי־פָשְׁטוּ פְלִשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ׃
28 וַיָּשָׁב שָׁאוּל מִרְדֹף אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ
לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם
הַהוּא סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת׃

13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
ὡς τετρακόσιοι καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κειλά, καὶ ἐπορεύοντο
οὗ ἐὰν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαοὺλ ἀπηγγέλη ὅτι
διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ Κεϊλά, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἐλθεῖν.
14 Καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασερὲμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς
στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζίφ,
ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμώδει· καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαοὺλ
πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι
ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ Δαυὶδ
ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ.
16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη
πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινήν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ 17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Μὴ
φοβοῦ· ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρός
μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ ἔσομαί
σοι εἰς δεύτερον, καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου οἶδεν
οὕτως. 18 Καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώ-
πιον Κυρίου· καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ
Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ. 19 Καὶ
ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς Σαοὺλ
ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται
παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ
ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελὰ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ
Ἰεσσαιμοῦ; 20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ
βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς·
κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαούλ Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ· 22 Πορεύθητε
δὴ καὶ ἑτοιμάσατε ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ
ἔσται ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, μή ποτε
πανουργεύσηται. 23 Καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ
πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν· καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν
Ἰούδα. 24 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἔμπροσθεν Σαούλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν
τοῦ Ἰεσσαιμοῦ. 25 Καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ
Δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Μαών· καὶ ἤκουσε Σαούλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω
Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μαών. 26 Καὶ πορεύονται
Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ
τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους
τοῦ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος
πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαούλ, καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς
ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς. 27 Καὶ πρὸς
Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος λέγων Σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι
ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν. 28 Καὶ ἀνέστρεψε
Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυίδ, καὶ ἐπορεύθη
εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη
ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

13 Surrexit ergo David et viri ejus quasi
sexcenti, et egresssi de Ceila, huc atque illuc
vagabantur incerti: nuntiatumque est Sauli
quod fugisset David de Ceila, et salvatus
esset: quam ob rem dissimulavit exire.
14 Morabatur autem David in deserto in
locis firmissimis, mansitque in monte solitu-
dinis Ziph, in monte opaco: quærebat cum
tamen Saul cunctis diebus: et non tradidit
eum Deus in manus ejus. 15 Et vidit David
quod egressus esset Saul ut quæreret animam
ejus. Porro David erat in deserto Ziph in
silva. 16 Et surrexit Jonathas filius Saul, et
abiit ad David in silvam, et confortavit manus
ejus in Deo: dixitque ei: 17 Ne timeas:
neque enim inveniet te manus Saul patris
mei, et tu regnabis super Israel, et ego ero
tibi secundus, sed et Saul pater meus scit
hoc. 18 Percussit ergo uterque fœdus coram
Domino: mansitque David in silva: Jonathas
autem reversus est in domum suam.
19 Ascenderunt autem Ziphæi ad Saul in
Gabaa, dicentes: Nonne ecce David latitat
apud nos in locis tutissimis silvæ, in colle
Hachila, quæ est ad dexteram deserti?
20 Nunc ergo, sicut desideravit anima tua
ut descenderes, descende: nostrum autem erit
ut tradamus eum in manus regis. 21 Dixitque
Saul: Benedicti vos a Domino, quia doluistis
vicem meam. 22 Abite ergo, oro, et diligentius
præparate, et curiosius agite, et considerate
locum ubi sit pes ejus, vel quis viderit eum
ibi: recogitat enim de me, quod callide
insidier ei. 23 Considerate et videte omnia
latibula ejus, in quibus absconditur: et
revertimini ad me ad rem certam, ut vadam
vobiscum; quod si etiam in terram se
abstruserit, perscrutabor eum in cunctis
millibus Juda. 24 At illi surgentes abierunt
in Ziph ante Saul: David autem et viri
ejus erant in deserto Maon, in campestribus,
ad dexteram Jesimon. 25 Ivit ergo Saul et
socii ejus ad quærendum eum: et nuntiatum
est David, statimque descendit ad petram, et
versabatur in deserto Maon; quod cum audisset
Saul, persecutus est David in deserto Maon.
26 Et ibat Saul ad latus montis ex parte
una: David autem et viri ejus erant in latere
montis ex parte altera: porro David despe-
rabat se posse evadere a facie Saul: itaque
Saul et viri ejus, in modum coronæ cingebant
David et viros ejus, ut caperent eos. 27 Et
nuntius venit ad Saul, dicens: Festina, et
veni, quoniam infuderunt se Philisthiim super
terram. 28 Reversus est ergo Saul desistens
persequi David, et perrexit in occursum
Philisthinorum; propter hoc vocaverunt locum
illum, Petram dividentem.

פרשה כד׃

1 וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בִּמְצָדוֹת עֵין־
גֶּדִי׃ 2 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי
פְלִשְׁתִּים וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד
בְּמִדְבַּר עֵין גֶּדִי׃ 3 וַיִּקַּח שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ
לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וַאֲנָשָׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי
הַיְּעֵלִים׃ 4 וַיָּבֹא אֶל־גִּדְרוֹת הַצֹּאן עַל־
הַדֶּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה וַיָּבֹא שָׁאוּל לְהָסֵךְ
אֶת־רַגְלָיו וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה
יֹשְׁבִים׃ 5 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה
הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אָנֹכִי
נֹתֵן אֶת־אֹיִבְיךָ בְּיָדֶךָ. וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
יִטַב בְּעֵינֶיךָ וַיָּקָם דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת־כְּנַף־
הַמְּעִיל אֲשֶׁר־לְשָׁאוּל בַּלָּט׃ 6 וַיְהִי אַחֲרֵי־
כֵן וַיַּךְ לֵב־דָּוִד אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
כָּנָף אֲשֶׁר לְשָׁאוּל׃ 7 וַיֹּאמֶר לַאֲנָשָׁיו
חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה לַאדֹנִי לִמְשִׁיחַ יְהוָה לִשְׁלֹחַ יָדִי
בּוֹ כִּי־מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ 8 וַיְשַׁסַּע
דָּוִד אֶת־אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים וְלֹא נְתָנָם לָקוּם
אֶל־שָׁאוּל וְשָׁאוּל קָם מֵהַמְּעָרָה וַיֵּלֶךְ
בַּדָּרֶךְ׃ 9 וַיָּקָם דָּוִד אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּצֵא
מִן־הַמְּעָרָה וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־שָׁאוּל לֵאמֹר
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַיַּבֵּט שָׁאוּל אַחֲרָיו וַיִּקֹּד
דָּוִד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְשָׁאוּל לָמָּה תִשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי אָדָם לֵאמֹר
הִנֵּה דָוִד מְבַקֵּשׁ רָעָתֶךָ׃ 11 הִנֵּה הַיּוֹם
הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֵת אֲשֶׁר־נְתָנְךָ יְהוָה ׀
הַיּוֹם ׀ בְּיָדִי בַּמְּעָרָה וְאָמַר לַהֲרָגְךָ וַתָּחָס
עָלֶיךָ וָאֹמַר לֹא־אֶשְׁלַח יָדִי בַּאדֹנִי כִּי־
מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ 12 וְאָבִי רְאֵה גַּם רְאֵה
אֶת־כְּנַף מְעִילְךָ בְּיָדִי כִּי בְּכָרְתִי אֶת־
כְּנַף מְעִילְךָ וְלֹא הֲרַגְתִּיךָ דַּע וּרְאֵה כִּי
אֵין בְּיָדִי רָעָה וָפֶשַׁע וְלֹא־חָטָאתִי לָךְ
וְאַתָּה צֹדֶה אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ 13 יִשְׁפֹּט
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּנְקָמַנִי יְהוָה מִמֶּךָּ וְיָדִי
לֹא תִהְיֶה־בָּךְ׃ 14 כַּאֲשֶׁר יֹאמַר מְשַׁל
הַקַּדְמֹנִי מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע וְיָדִי לֹא
תִהְיֶה־בָּךְ׃ 15 אַחֲרֵי מִי יָצָא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרֵי
כֶּלֶב מֵת אַחֲרֵי פַּרְעֹשׁ אֶחָד׃ 16 וְהָיָה
יְהוָה לְדַיָּן וְשָׁפַט בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְיֵרֶא
וְיָרֵב אֶת־רִיבִי וְיִשְׁפְּטֵנִי מִיָּדֶךָ׃

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς
στενοῖς Ἐνγαδδί. 2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε
Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη
αὐτῷ λεγόντων ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνγαδδί.
3 Καὶ ἔλαβε μεθ᾽ ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν
ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν
τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον
Σαδδαιέμ. 4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν
ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον·
καὶ Σαοὺλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.
5 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ἡ
ἡμέρα αὕτη ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι
τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις
αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη
Δαυὶδ καὶ ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος τοῦ
Σαοὺλ λαθραίως. 6 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα
καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφεῖλε τὸ
πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου,
εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ
Κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτόν, ὅτι χριστὸς
Κυρίου ἐστὶν οὗτος. 8 Καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας
θῦσαι τὸν Σαούλ· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη
τὴν ὁδόν. 9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ
τοῦ σπηλαίου· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ
λέγων Κύριε βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαοὺλ εἰς τὰ
ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. 10 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Σαούλ Ἵνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ
λαοῦ λεγόντων Ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχήν σου;
11 Ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί
σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου
ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἠβουλήθην ἀποκτεῖναί
σε, καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα Οὐκ ἐποίσω χεῖρά
μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστι
12 Καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος σου ἐν τῇ
χειρί μου, ἐγὼ ἀφῄρηκα τὸ πτερύγιον καὶ οὐκ
ἀπέκταγκά σε· καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον ὅτι οὐκ
ἔστι κακία ἐν τῇ χειρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις
καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ, καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. 13 Δικάσαι Κύριος ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι σοι Κύριος ἐκ σοῦ,
καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ· 14 Καθὼς λέγεται
ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται
πλημμέλεια· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.
15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ, βασιλεῦ
Ἰσραήλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σύ; ὀπίσω κυνὸς
τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός; 16 Γένοιτο
Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τὴν
κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου.

CAPUT XXIV.

1 ASCENDIT ergo David inde, et habitavit
in locis tutissimis Engaddi. 2 Cumque re-
versus esset Saul, postquam persecutus est
Philisthæos, nuntiaverunt ei, dicentes: Ecce,
David in deserto est Engaddi. 3 Assumens
ergo Saul tria millia electorum virorum ex
omni Israel, perrexit ad investigandum David
et viros ejus, etiam super abruptissimas
petras, quæ solis ibicibus perviæ sunt. 4 Et
venit ad caulas ovium, quæ se offerebant
vianti; eratque ibi spelunca, quam ingressus
est Saul, ut purgaret ventrem: porro David
et viri ejus in interiore parte speluncæ latebant.
5 Et dixerunt servi David ad eum: Ecce dies,
de qua locutus est Dominus ad te: Ego tradam
tibi inimicum tuum, ut facias ei sicut placuerit
in oculis tuis. Surrexit ergo David, et præcidit
oram chlamydis Saul silenter. 6 Post hæc
percussit cor suum David, eo quod abscidisset
oram chlamydis Saul. 7 Dixitque ad viros
suos: Propitius sit mihi Dominus, ne faciam
hanc rem domino meo, christo Domini, ut
mittam manum meam in eum, quia christus
Domini est. 8 Et confregit David viros suos
sermonibus, et non permisit eos ut consurge-
rent in Saul: porro Saul exurgens de spelunca,
pergebat cœpto itinere. 9 Surrexit autem et
David post eum: et egressus de spelunca,
clamavit post tergum Saul, dicens: Domine mi
rex. Et respexit Saul post se: et inclinans se
David pronus in terram, adoravit, 10 Dixit-
que ad Saul: Quare audis verba hominum
loquentium, David quærit malum adversum
te? 11 Ecce hodie viderunt oculi tui, quod
tradiderit te Dominus in manu mea in
spelunca: et cogitavi ut occiderem te, sed
pepercit tibi oculus meus; dixi enim: Non
extendam manum meam in dominum meum,
quia christus Domini est. 12 Quin potius
pater mi, vide, et cognosce oram chlamydis
tuæ in manu mea: quoniam cum præscin-
derem summitatem chlamydis tuæ, nolui
extendere manum meam in te; animadverte,
et vide, quoniam non est in manu mea
malum, neque iniquitas neque peccavi in te;
tu autem insidiaris animæ meæ ut auferas
eam. 13 Judicet Dominus inter me et te, et
ulciscatur me Dominus ex te: manus autem
mea non sit in te. 14 Sicut et in proverbio
antiquo dicitur: AB IMPIIS egredietur
impietas: manus ergo mea non sit in te.
15 Quem persequeris, rex Israel? quem
persequeris? canem mortuum persequeris,
et pulicem unum. 16 Sit Dominus judex,
et judicet inter me et te: et videat, et judicet
causam meam, et eruat me de manu tua.

17 וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הֲקֹלְךָ זֶה
בְּנִי דָוִד וַיִּשָּׂא שָׁאוּל קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃ 18 וַיֹּאמֶר
אֶל־דָּוִד צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גְּמַלְתַּנִי
הַטּוֹבָה וַאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הָרָעָה׃ 19 וְאַתְּ
הִגַּדְתָּ הַיּוֹם אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה אִתִּי טוֹבָה
אֵת אֲשֶׁר סִגְּרַנִי יְהוָה בְּיָדְךָ וְלֹא הֲרַגְתָּנִי׃
20 וְכִי־יִמְצָא אִישׁ אֶת־אֹיְבוֹ וְשִׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ
טוֹבָה וַיהוָה יְשַׁלֶּמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִי׃ 21 וְעַתָּה הִנֵּה
יָדַעְתִּי כִּי מָלֹךְ תִּמְלוֹךְ וְקָמָה בְּיָדְךָ
מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל׃ 22 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי
בַּיהוָה אִם־תַּכְרִית אֶת־זַרְעִי אַחֲרָי וְאִם־
תַּשְׁמִיד אֶת־שְׁמִי מִבֵּית אָבִי׃ 23 וַיִּשָּׁבַע
דָּוִד לְשָׁאוּל וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל אֶל־בֵּיתוֹ וְדָוִד
וַאֲנָשָׁיו עָלוּ עַל־הַמְּצוּדָה׃

פרשה כה׃

1 וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקָּבְצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה וַיָּקָם
דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר פָּארָן׃ 2 וְאִישׁ
בְּמָעוֹן וּמַעֲשֵׂהוּ בַכַּרְמֶל וְהָאִישׁ גָּדוֹל
מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים וְאֶלֶף עִזִּים
וַיְהִי בִּגְזֹז אֶת־צֹאנוֹ בַּכַּרְמֶל׃ 3 וְשֵׁם
הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִגָיִל וְהָאִשָּׁה
טוֹבַת־שֶׂכֶל וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קָשֶׁה
וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כָלִבּוֹ׃ 4 וַיִּשְׁמַע דָּוִד
בַּמִּדְבָּר כִּי־גֹזֵז נָבָל אֶת־צֹאנוֹ׃ 5 וַיִּשְׁלַח
דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לַנְּעָרִים
עֲלוּ כַרְמֶלָה וּבָאתֶם אֶל־נָבָל וּשְׁאֶלְתֶּם־
לוֹ בִשְׁמִי לְשָׁלוֹם׃ 6 וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי
וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ
שָׁלוֹם׃ 7 וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי גֹזְזִים לָךְ
עַתָּה הָרֹעִים אֲשֶׁר־לְךָ הָיוּ עִמָּנוּ לֹא
הֶכְלַמְנוּם וְלֹא־נִפְקַד לָהֶם מְאוּמָה כָּל־יְמֵי
הֱיוֹתָם בַּכַּרְמֶל׃ 8 שְׁאַל אֶת־נְעָרֶיךָ וְיַגִּידוּ
לָךְ וְיִמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי־עַל־יוֹם
טוֹב בָּנוּ תְּנָה־נָּא אֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
לַעֲבָדֶיךָ וּלְבִנְךָ לְדָוִד׃ 9 וַיָּבֹאוּ נַעֲרֵי דָוִד
וַיְדַבְּרוּ אֶל־נָבָל כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם
דָּוִד וַיָּנוּחוּ׃ 10 וַיַּעַן נָבָל אֶת־עַבְדֵי דָוִד
וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן־יִשָׁי הַיּוֹם רַבּוּ
עֲבָדִים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו׃

17 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα
ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἡ
φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ ἦρε Σαοὺλ
τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε. 18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ
πρὸς Δαυὶδ Δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέ-
δωκάς μοι ἀγαθά, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά.
19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι
ἀγαθά, ὡς ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖράς σου
σήμερον καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με· 20 Καὶ ὅτι εἰ εὕροι
τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν
ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθά,
καθὼς πεποίηκας σήμερον. 21 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ
γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ στήσεται
ἐν χειρί σου ἡ βασιλεία Ἰσραήλ· 22 Καὶ νῦν
ὄμοσόν μοι ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ
σπέρμα μου ὀπίσω μου, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. 23 Καὶ ὤμοσε Δαυὶδ
τῷ Σαούλ· καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,
καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν
Μεσσερὰ στενήν.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἀπέθανε Σαμουήλ, καὶ συναθροίζονται
πᾶς Ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτόν, καὶ θάπτουσιν
αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ· καὶ ἀνέστη
Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μαών. 2 Καὶ
ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαών, καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ
ἐν τῷ Καρμήλῳ· καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα,
καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἶγες χίλιαι· καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ
Καρμήλῳ. 3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἴδει σφόδρα,
καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτη-
δεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός. 4 Καὶ ἤκουσε
Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμήλιος
τὸ ποίμνιον αὐτοῦ· 5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα
παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις Ἀνάβητε εἰς
Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε
αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην, 6 Καὶ
ἐρεῖτε τάδε Εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός
σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα. 7 Καὶ νῦν
ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου
οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπε-
κωλύσαμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς
οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ.
8 Ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί
σοι· καὶ εὑρέτωσαν τὰ παιδάριά σου χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν·
δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ
Δαυίδ. 9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσι
τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ. Καὶ
ἀνεπήδησε 10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ
Δαυὶδ καὶ εἶπε Τίς ὁ Δαυὶδ καὶ τίς ὁ υἱὸς
Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀνα-
χωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

17 Cum autem complesset David loquens
sermones hujuscemodi ad Saul, dixit Saul:
Numquid vox hæc tua est fili mi David? Et
levavit Saul vocem suam, et flevit: 18 Dixit-
que ad David: Justior tu es quam ego: tu
enim tribuisti mihi bona: ego autem reddidi
tibi mala. 19 Et tu indicasti hodie quæ
feceris mihi bona: quomodo tradiderit me
Dominus in manum tuam, et non occideris me.
20 Quis enim cum invenerit inimicum suum,
dimittet eum in via bona? Sed Dominus
reddat tibi vicissitudinem hanc, pro eo quod
hodie operatus es in me. 21 Et nunc quia
scio quod certissime regnaturus sis, et habiturus
in manu tua regnum Israel: 22 Jura mihi
in Domino, ne deleas semen meum post me,
neque auferas nomen meum de domo patris
mei. 23 Et juravit David Sauli. Abiit ergo
Saul in domum suam; et David et viri ejus
ascenderunt ad tutiora loca.

CAPUT XXV.

1 Mortuus est autem Samuel, et congre-
gatus est universus Israel, et planxerunt eum,
et sepelierunt eum in domo sua in Ramatha.
Consurgensque David descendit in desertum
Pharan. 2 Erat autem vir quispiam in
solitudine Maon, et possessio ejus in Carmelo, et
homo ille magnus nimis: erantque ei oves tria
millia, et mille capræ: et accidit ut tonderetur
grex ejus in Carmelo. 3 Nomen autem viri
illius erat Nabal: et nomen uxoris ejus
Abigail; eratque mulier illa prudentissima et
speciosa: porro vir ejus durus, et pessimus,
et malitiosus: erat autem de genere Caleb.
4 Cum ergo audisset David in deserto quod
tonderet Nabal gregem suum, 5 Misit decem
juvenes, et dixit eis: Ascendite in Carmelum,
et venietis ad Nabal, et salutabitis eum ex
nomine meo pacifice. 6 Et dicetis: Sit
fratribus meis, et tibi pax, et domui tuæ pax,
et omnibus, quæcumque habes, sit pax.
7 Audivi quod tonderent pastores tui, qui erant
nobiscum in deserto: nunquam eis molesti
fuimus, nec aliquando defuit quidquam eis de
grege, omni tempore quo fuerunt nobiscum in
Carmelo. 8 Interroga pueros tuos, et indica-
bunt tibi. Nunc ergo inveniant pueri tui
gratiam in oculis tuis: in die enim bona
venimus: quodcumque invenerit manus tua, da
servis tuis, et filio tuo David. 9 Cumque venis-
sent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia
verba hæc ex nomine David: et siluerunt.
10 Respondens autem Nabal pueris David, ait:
Quis est David? et quis est filius Isai? hodie
increverunt servi qui fugiunt dominos suos.

11 וְלָקַחְתִּי אֶת־לַחְמִי וְאֶת־מֵימַי וְאֵת
טִבְחָתִי אֲשֶׁר טָבַחְתִּי לְגֹזְזָי וְנָתַתִּי
לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אֵי מִזֶּה
הֵמָּה׃ 12 וַיַּהַפְכוּ נַעֲרֵי־דָוִד לְדַרְכָּם וַיָּשֻׁבוּ
וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲנָשָׁיו חִגְרוּ ׀ אִישׁ אֶת־
חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּחְגֹּר
גַּם־דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ ׀ אַחֲרֵי דָוִד
כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמָאתַיִם יָשְׁבוּ עַל־
הַכֵּלִים׃ 14 וְלַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הִגִּיד
נַעַר־אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח
דָּוִד מַלְאָכִים ׀ מֵהַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת־אֲדֹנֵינוּ
וַיָּעַט בָּהֶם׃ 15 וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים לָנוּ מְאֹד
וְלֹא הָכְלַמְנוּ וְלֹא־פָקַדְנוּ מְאוּמָה כָּל־
יְמֵי הִתְהַלַּכְנוּ אִתָּם בִּהְיוֹתֵנוּ בַּשָּׂדֶה׃
16 חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ גַּם־לַיְלָה גַּם־יוֹמָם
כָּל־יְמֵי הֱיוֹתֵנוּ עִמָּם רֹעִים הַצֹּאן׃
17 וְעַתָּה דְּעִי וּרְאִי מַה־תַּעֲשִׂי כִּי־כָלְתָה
הָרָעָה אֶל־אֲדֹנֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּיתוֹ וְהוּא
בֶּן־בְּלִיַּעַל מִדַּבֵּר אֵלָיו׃ 18 וַתְּמַהֵר
אֲבוֹגַיִל וַתִּקַּח מָאתַיִם לֶחֶם וּשְׁנַיִם
נִבְלֵי־יַיִן וְחָמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּוֹת וְחָמֵשׁ סְאִים
קָלִי וּמֵאָה צִמֻּקִים וּמָאתַיִם דְּבֵלִים וַתָּשֶׂם
עַל־הַחֲמֹרִים׃ 19 וַתֹּאמֶר לִנְעָרֶיהָ עִבְרוּ
לְפָנַי הִנְנִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה וּלְאִישָׁהּ נָבָל
לֹא הִגִּידָה׃ 20 וְהָיָה הִיא ׀ רֹכֶבֶת עַל־
הַחֲמוֹר וְיֹרֶדֶת בְּסֵתֶר הָהָר וְהִנֵּה דָוִד
וַאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרָאתָהּ וַתִּפְגֹּשׁ אֹתָם׃
21 וְדָוִד אָמַר אַךְ לַשֶּׁקֶר שָׁמַרְתִּי אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר לָזֶה בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נִפְקַד מִכָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ מְאוּמָה וַיָּשֶׁב־לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃
22 כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאֹיְבֵי דָוִד וְכֹה
יֹסִיף אִם־אַשְׁאִיר מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ עַד־אוֹר
הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ 23 וַתֵּרֶא אֲבִיגַיִל
אֶת־דָּוִד וַתְּמַהֵר וַתֵּרֶד מֵעַל הַחֲמוֹר
וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָוִד עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ
אָרֶץ׃ 24 וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי־אֲנִי
אֲדֹנִי הֶעָוֺן וּתְדַבֶּר־נָא אֲמָתְךָ בְּאָזְנֶיךָ
וּשְׁמַע אֵת דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ׃ 25 אַל־נָא
יָשִׂים אֲדֹנִי ׀ אֶת־לִבּוֹ אֶל־אִישׁ הַבְּלִיַּעַל
הַזֶּה עַל־נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ כֶּן־הוּא נָבָל
שְׁמוֹ וּנְבָלָה עִמּוֹ וַאֲנִי אֲמָתְךָ לֹא
רָאִיתִי אֶת־נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שָׁלָחְתָּ׃

11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν
μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσί
μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οἷς
οὐκ οἶδα πόθεν εἰσί; 12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ
παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτοῦ Ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ
ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες,
καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν. 14 Καὶ
τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἓν τῶν
παιδαρίων λέγων Ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ
ἐξέκλινεν ἀπ᾽ αὐτῶν. 15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ
ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετείλαντο
ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ᾽ αὐτοῖς,
16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ ὡς τεῖχος ἦσαν
περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς
ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ᾽ αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ
ποίμνιον. 17 Καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις,
ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοιμὸς καὶ οὐκ
ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν. 18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία
καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου
καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα καὶ πέντε οἰφὶ
ἀλφίτου καὶ γομὸρ ἓν σταφίδος καὶ διακοσίας παλά-
θας, καὶ ἔδετο ἐπὶ τοὺς ὄνους· 19 Καὶ εἶπε τοῖς
παιδαρίοις αὐτῆς Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι· καὶ τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε. 20 Καὶ ἐγενήθη αὐτῆς
ἐπιβεβηκυίης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν
σκέπῃ τοῦ ὄρους, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ
κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν
αὐτοῖς. 21 Καὶ Δαυὶδ εἶπεν Ἴσως εἰς ἄδικον
πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ
ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν,
καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· 22 Τάδε
ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθείη, εἰ
ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρωὶ
οὐροῦντα πρὸς τοῖχον. 23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν
Δαυίδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου,
καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν 24 Ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, κύριέ μου, ἡ
ἀδικία μου· λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά
σου, καὶ ἄκουσον λόγων τῆς δούλης σου. 25 Μὴ
δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ
ἀφροσύνη μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ
εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας.

11 Tollam ergo panes meos, et aquas meas, e
carnes pecorum, quæ occidi tonsoribus meis, e
dabo viris quos nescio unde sint? 12 Regress
sunt itaque pueri David per viam suam, e
reversi venerunt, et nuntiaverunt ei omni
verba quæ dixerat. 13 Tunc ait David pueri
suis: Accingatur unusquisque gladio suo. E
accincti sunt singuli gladiis suis, accinctusqu
est et David ense suo: et secuti sunt Davi
quasi quadringenti viri: porro ducent
remanserunt ad sarcinas. 14 Abigail auten
uxori Nabal nuntiavit unus de pueris suis
dicens: Ecce, David misit nuntios de deserto
ut benedicerent domino nostro: et aversatu
est eos; 15 Homines isti, boni satis fuerun
nobis, et non molesti: nec quidquam aliquand
periit omni tempore, quo fuimus conversat
cum eis in deserto; 16 Pro muro erant nobi
tam in nocte quam in die, omnibus diebu
quibus pavimus apud eos greges. 17 Quam
ob rem considera, et recogita quid facias
quoniam completa est malitia adversum virun
tuum, et adversum domum tuam, et ipse es
filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui
18 Festinavit igitur Abigail, et tulit ducento
panes, et duos utres vini, et quinque ariete
coctos, et quinque sata polentæ, et centum
ligaturas uvæ passæ, et ducentas massa
caricarum, et posuit super asinos. 19 Dixitqu
pueris suis: Præcedite me; ecce, ego pos
tergum sequar vos: viro autem suo Nabal no
indicavit. 20 Cum ergo ascendisset asinum
et descenderet ad radices montis, David e
viri ejus descendebant in occursum ejus
quibus et illa occurrit. 21 Et ait David: Ver
frustra servavi omnia quæ hujus erant i
deserto, et non periit quidquam de cunctis qua
ad eum pertinebant: et reddidit mihi malun
pro bono. 22 Hæc faciat Deus inimicis David
et hæc addat, si reliquero de omnibus quæ a
ipsum pertinent usque mane, mingentem a
parietem. 23 Cum autem vidisset Abiga
David, festinavit, et descendit de asino, e
procidit coram David super faciem suam, e
adoravit super terram, 24 Et cecidit ad pede
ejus, et dixit: In me sit, domine mi, ha
iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua i
auribus tuis: et audi verba famulæ tua
25 Ne ponat, oro, dominus meus rex co
suum super virum istum iniquum Naba
quoniam secundum nomen suum stultus es
et stultitia est cum eo: ego autem ancilla tu
non vidi pueros tuos, domine mi, quos misist

26 וְעַתָּה אֲדֹנִי חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר
מְנָעֲךָ יְהוָה מִבּוֹא בְדָמִים וְהוֹשֵׁעַ יָדְךָ
לָךְ וְעַתָּה יִהְיוּ כְנָבָל אֹיְבֶיךָ וְהַמְבַקְשִׁים
אֶל־אֲדֹנִי רָעָה׃ 27 וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר־הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ לַאדֹנִי וְנִתְּנָה לַנְּעָרִים
הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי אֲדֹנִי׃ 28 שָׂא נָא
לְפֶשַׁע אֲמָתֶךָ כִּי עָשֹׂה־יַעֲשֶׂה יְהוָה
לַאדֹנִי בַּיִת נֶאֱמָן כִּי־מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי
נִלְחָם וְרָעָה לֹא־תִמָּצֵא בְךָ מִיָּמֶיךָ׃
29 וַיָּקָם אָדָם לִרְדָפְךָ וּלְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשֶׁךָ
וְהָיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה ׀ בִּצְרוֹר הַחַיִּים
אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ
יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃ 30 וְהָיָה כִּי־
יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי כְּכֹל אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֶת־
הַטּוֹבָה עָלֶיךָ וְצִוְּךָ לְנָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל׃
31 וְלֹא־תִהְיֶה זֹאת ׀ לְךָ לְפוּקָה וּלְמִכְשׁוֹל
לֵב לַאדֹנִי וְלִשְׁפָּךְ־דָּם חִנָּם וּלְהוֹשִׁיעַ
אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִב יְהוָה לַאדֹנִי וְזָכַרְתָּ
אֶת־אֲמָתֶךָ׃ 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲבִיגַל
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ
הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרָאתִי׃ 33 וּבָרוּךְ טַעְמֵךְ
וּבְרוּכָה אָתְּ אֲשֶׁר כְּלִתִנִי הַיּוֹם הַזֶּה
מִבּוֹא בְדָמִים וְהֹשֵׁעַ יָדִי לִי׃ 34 וְאוּלָם
חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְנָעַנִי מֵהָרַע
אֹתָךְ כִּי ׀ לוּלֵי מִהַרְתְּ וַתָּבֹאתִי לִקְרָאתִי
כִּי אִם־נוֹתַר לְנָבָל עַד־אוֹר הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין
בְּקִיר׃ 35 וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ אֵת אֲשֶׁר־
הֵבִיאָה לוֹ וְלָהּ אָמַר עֲלִי לְשָׁלוֹם
לְבֵיתֵךְ רְאִי שָׁמַעְתִּי בְקוֹלֵךְ וָאֶשָּׂא פָּנָיִךְ׃
36 וַתָּבֹא אֲבִיגַיִל ׀ אֶל־נָבָל וְהִנֵּה־לוֹ מִשְׁתֶּה
בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתֵּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל טוֹב
עָלָיו וְהוּא שִׁכֹּר עַד־מְאֹד וְלֹא־הִגִּידָה לּוֹ
דָּבָר קָטֹן וְגָדוֹל עַד־אוֹר הַבֹּקֶר׃ 37 וַיְהִי
בַבֹּקֶר בְּצֵאת הַיַּיִן מִנָּבָל וַתַּגֶּד־לוֹ אִשְׁתּוֹ
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ
וְהוּא הָיָה לְאָבֶן׃ 38 וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים
וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־נָבָל וַיָּמֹת׃ 39 וַיִּשְׁמַע דָּוִד
כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רָב
אֶת־רִיב חֶרְפָּתִי מִיַּד נָבָל וְאֶת־עַבְדּוֹ חָשַׂךְ
מֵרָעָה וְאֵת רָעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה
בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר בַּאֲבִיגַיִל
לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 40 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד
אֶל־אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר
דָּוִד שְׁלָחָנוּ אֵלַיִךְ לְקַחְתֵּךְ לוֹ לְאִשָּׁה׃

26 Καὶ νῦν, κύριέ μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή
σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς
αἷμα ἀθῶον καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοί· καὶ
νῦν γένοιντο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ
ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά. 27 Καὶ νῦν λάβε
τὴν εὐλογίαν ταύτην ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου
τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς
παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου. 28 Ἆρον δὴ τὸ
ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει Κύριος
τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον Κυρίου
μου ὁ κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὑρεθήσεται
ἐν σοὶ πώποτε. 29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος
καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔσται
ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς
παρὰ Κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου
σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης. 30 Καὶ
ἔσται ὅτε ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα
ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖταί σοι εἰς
ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραήλ. 31 Καὶ οὐκ ἔσται σοι
τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου,
ἐκχέαι αἷμα ἀθῶον δωρεὰν καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ
μου αὐτῷ· καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου,
καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.
32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ Εὐλογητὸς Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ
εἰς ἀπάντησίν μοι, 33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος
σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον
ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα καὶ σῶσαι χεῖρά
μου ἐμοί· 34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ὃς ἀπεκώλυσέ με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι
εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι,
τότε εἶπα Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτὸς
τοῦ πρωὶ οὐρῶν πρὸς τοῖχον. 35 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν
αὐτῇ Ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε,
ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ᾑρέτισα τὸ πρόσωπόν
σου. 36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ·
καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος
βασιλέως καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν,
καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρωί.
37 Καὶ ἐγένετο πρωὶ ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου
Νάβαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα
ταῦτα, καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος· 38 Καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ,
καὶ ἀπέθανε. 39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ εἶπεν
Εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνει-
δισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν
Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας
λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. 40 Καὶ ἦλθον
οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον
καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες Δαυὶδ ἀπέστειλεν
ἡμᾶς πρὸς σὲ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

26 Nunc ergo, domine mi, vivit Dominus, et
vivit anima tua, qui prohibuit te ne venires
in sanguinem, et salvavit manum tuam tibi:
et nunc fiant sicut Nabal inimici tui, et qui
quærunt domino meo malum. 27 Quapropter
suscipe benedictionem hanc, quam attulit
ancilla tua tibi domino meo: et da pueris
qui sequuntur te dominum meum. 28 Aufer
iniquitatem famulæ tuæ: faciens enim faciet
Dominus tibi domino meo domum fidelem,
quia prælia Domini, domine mi, tu præliaris:
malitia ergo non inveniatur in te omnibus
diebus vitæ tuæ. 29 Si enim surrexerit
aliquando homo persequens te, et quærens
animam tuam, erit anima domini mei custodita
quasi in fasciculo viventium, apud Dominum
Deum tuum: porro inimicorum tuorum anima
rotabitur, quasi in impetu et circulo fundæ.
30 Cum ergo fecerit Dominus tibi domino
meo omnia quæ locutus est bona de te, et
constituerit te ducem super Israel, 31 Non
erit tibi hoc in singultum, et in scrupulum
cordis domino meo, quod effuderis sanguinem
innoxium, aut ipse te ultus fueris: et cum
benefecerit Dominus domino meo, recordaberis
ancillæ tuæ. 32 Et ait David ad Abigail:
Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit
hodie te in occursum meum, et benedictum
eloquium tuum, 33 Et benedicta tu, quæ
prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem,
et ulciscerer me manu mea. 34 Alioquin vivit
Dominus Deus Israel, qui prohibuit me ne
malum facerem tibi: nisi cito venisses in
occursum mihi, non remansisset Nabal, usque
ad lucem matutinam, mingens ad parietem.
35 Suscepit ergo David de manu ejus omnia
quæ attulerat ei, dixitque ei: Vade pacifice in
domum tuam, ecce audivi vocem tuam, et
honoravi faciem tuam. 36 Venit autem
Abigail ad Nabal: et ecce erat ei convivium
in domo ejus, quasi convivium regis, et cor
Nabal jucundum: erat enim ebrius nimis: et
non indicavit ei verbum pusillum aut grande
usque mane. 37 Diluculo autem cum digessisset
vinum Nabal, indicavit ei uxor sua verba hæc,
et emortuum est cor ejus intrinsecus, et factus
est quasi lapis. 38 Cumque pertransissent
decem dies, percussit Dominus Nabal, et
mortuus est. 39 Quod cum audisset David
mortuum Nabal, ait: Benedictus Dominus, qui
judicavit causam opprobrii mei de manu Nabal,
et servum suum custodivit a malo, et malitiam
Nabal reddidit Dominus in caput ejus. Misit
ergo David, et locutus est ad Abigail, ut
sumeret eam sibi in uxorem. 40 Et venerunt
pueri David ad Abigail in Carmelum, et
locuti sunt ad eam, dicentes: David misit
nos ad te, ut accipiat te sibi in uxorem.

שמואל א כה כו

41 וַתָּקָם וַתִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה וַתֹּאמֶר
הִנֵּה אֲמָתְךָ לְשִׁפְחָה לִרְחֹץ רַגְלֵי עַבְדֵי
אֲדֹנִי׃ 42 וַתְּמַהֵר וַתָּקָם אֲבִיגַיִל וַתִּרְכַּב
עַל־הַחֲמוֹר וְחָמֵשׁ נַעֲרֹתֶיהָ הַהֹלְכֹת
לְרַגְלָהּ וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד וַתְּהִי־
לוֹ לְאִשָּׁה׃ 43 וְאֶת־אֲחִינֹעַם לָקַח דָּוִד
מִיִּזְרְעֶאל וַתִּהְיֶיןָ גַּם־שְׁתֵּיהֶן לוֹ לְנָשִׁים׃
44 וְשָׁאוּל נָתַן אֶת־מִיכַל בִּתּוֹ
אֵשֶׁת דָּוִד לְפַלְטִי בֶן־לַיִשׁ אֲשֶׁר מִגַּלִּים׃

פרשה כו׃

1 וַיָּבֹאוּ הַזִּפִים אֶל־שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה
לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת
הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 2 וַיָּקָם
שָׁאוּל וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר־זִיף וְאִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת־
אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־
דָּוִד בְּמִדְבַּר־זִיף׃ 3 וַיִּחַן שָׁאוּל בְּגִבְעַת
הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן עַל־הַדָּרֶךְ
וְדָוִד יֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיַּרְא כִּי בָא שָׁאוּל
אַחֲרָיו הַמִּדְבָּרָה׃ 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים
וַיֵּדַע כִּי־בָא שָׁאוּל אֶל־נָכוֹן׃ 5 וַיָּקָם דָּוִד
וַיָּבֹא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה־שָׁם שָׁאוּל
וַיַּרְא דָּוִד אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם
שָׁאוּל וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָאוֹ וְשָׁאוּל
שֹׁכֵב בַּמַּעְגָּל וְהָעָם חֹנִים סְבִיבֹתָו׃
6 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַחִתִּי
וְאֶל־אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב לֵאמֹר
מִי־יֵרֵד אִתִּי אֶל־שָׁאוּל אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר
אֲבִישַׁי אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ׃ 7 וַיָּבֹא דָוִד
וַאֲבִישַׁי ׀ אֶל־הָעָם לַיְלָה וְהִנֵּה שָׁאוּל
שֹׁכֵב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וַחֲנִיתוֹ מְעוּכָה־
בָאָרֶץ מְרַאֲשֹׁתָו וְאַבְנֵר וְהָעָם שֹׁכְבִים
סְבִיבֹתָו׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל־
דָּוִד סִגַּר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת־אוֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ
וְעַתָּה אַכֶּנּוּ נָא בַּחֲנִית וּבָאָרֶץ פַּעַם
אַחַת וְלֹא אֶשְׁנֶה לוֹ׃ 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
אֲבִישַׁי אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ
בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְנִקָּה׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
חַי יְהוָה כִּי אִם־יְהוָה יִגָּפֶנּוּ אוֹ־יוֹמוֹ
יָבוֹא וָמֵת אוֹ בַמִּלְחָמָה יֵרֵד וְנִסְפָּה׃
11 חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה מִשְּׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ
יְהוָה וְעַתָּה קַח־נָא אֶת־הַחֲנִית אֲשֶׁר
מְרַאֲשֹׁתָו וְאֶת־צַפַּחַת הַמַּיִם וְנֵלְכָה־לָּנוּ׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄. κε΄, κϛ΄.

41 Καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ
πρόσωπον καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην
νίψαι πόδας τῶν παίδων σου. 42 Καὶ ἀνέστη
Ἀβιγαία καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κοράσια
ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων
Δαυίδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 43 Καὶ τὴν
Ἀχινάαμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραέλ, καὶ ἀμφότεραι
ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες. 44 Καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτὶ
υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμά.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ΚΑΙ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους
πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες Ἰδοὺ
Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ᾿ ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ
κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσεμοῦ. 2 Καὶ ἀνέστη
Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ, καὶ μετ᾿
αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραήλ,
ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. 3 Καὶ παρενέ-
βαλε Σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ τῷ ἐπὶ προσώπου
τοῦ Ἰεσσεμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι ἥκει Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ
εἰς τὴν ἔρημον. 4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκό-
πους, καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει Σαοὺλ ἕτοιμος ἐκ Κεϊλά.
5 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν
τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαούλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννὴρ
υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ
ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς
κύκλῳ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπε
πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Ἀβεσσὰ υἱὸν
Σαρουίας ἀδελφὸν Ἰωὰβ λέγων Τίς εἰσελεύσεται
μετ᾿ ἐμοῦ πρὸς Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ
εἶπεν Ἀβεσσά Ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ. 7 Καὶ
εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσὰ εἰς τὸν λαὸν τὴν
νύκτα, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ,
καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννὴρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐκάθευδε κύκλῳ αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ πρὸς
Δαυίδ Ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου
εἰς χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι
εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ. 9 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσά Μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν,
ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίου καὶ
ἀθωωθήσεται; 10 Καὶ εἶπε Δαυίδ Ζῇ Κύριος, ἐὰν
μὴ Κύριος παίσῃ αὐτόν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ
ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ,
11 Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά
μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ
δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν
τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ᾿ ἑαυτούς.

I. SAMUELIS, XXV. XXVI.

41 Quæ consurgens adoravit prona in terram
et ait: Ecce famula tua sit in ancillam, ut
lavet pedes servorum domini mei. 42 Et
festinavit, et surrexit Abigail, et ascendit
super asinum, et quinque puellæ ierunt cum
ea, pedissequæ ejus, et secuta est nuntios
David: et facta est illi uxor. 43 Sed et
Achinoam accepit David de Jezrahel: et fuit
utraque uxor ejus. 44 Saul autem dedit
Michol filiam suam, uxorem David, Phalti filio
Lais, qui erat de Gallim.

CAPUT XXVI.

1 Et venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa
dicentes: Ecce, David absconditus est in colle
Hachila, quæ est ex adverso solitudinis. 2 Et
surrexit Saul, et descendit in desertum Ziph,
et cum eo tria millia virorum de electis Israel,
ut quæreret David in deserto Ziph. 3 Et
castrametatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ
erat ex adverso solitudinis in via: David
autem habitabat in deserto. Videns autem
quod venisset Saul post se in desertum,
4 Misit exploratores, et didicit quod illuc
venisset certissime. 5 Et surrexit David clam,
et venit ad locum ubi erat Saul: cumque
vidisset locum in quo dormiebat Saul, et
Abner filius Ner, princeps militiæ ejus, et
Saulem dormientem in tentorio, et reliquum
vulgus per circuitum ejus, 6 Ait David ad
Achimelech Hethæum, et Abisai filium
Sarviæ, fratrem Joab, dicens: Quis descendet
mecum ad Saul in castra? Dixitque Abisai:
Ego descendam tecum. 7 Venerunt ergo
David et Abisai ad populum nocte, et
invenerunt Saul jacentem et dormientem in
tentorio, et hastam fixam in terra ad caput
ejus: Abner autem et populum dormientes
in circuitu ejus. 8 Dixitque Abisai ad David:
Conclusit Deus inimicum tuum hodie in manus
tuas: nunc ergo perfodiam eum lancea in
terra, semel, et secundo opus non erit. 9 Et
dixit David ad Abisai: Ne interficias eum:
quis enim extendet manum suam in christum
Domini, et innocens erit? 10 Et dixit
David: Vivit Dominus, quia nisi Dominus
percusserit eum; aut dies ejus venerit ut
moriatur, aut in prælium descendens perierit;
11 Propitius sit mihi Dominus ne exten-
dam manum meam in christum Domini:
nunc igitur tolle hastam, quæ est ad
caput ejus, et scyphum aquæ, et abeamus.

פרשה כז׃

1 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־לִבּוֹ עַתָּה אֶסָּפֶה יוֹם־
אֶחָד בְּיַד־שָׁאוּל אֵין־לִי טוֹב כִּי הִמָּלֵט
אִמָּלֵט ׀ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאַשׁ מִמֶּנִּי
שָׁאוּל לְבַקְשֵׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ׃ 2 וַיָּקָם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא
וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל־אָכִישׁ
בֶּן־מָעוֹךְ מֶלֶךְ גַּת׃ 3 וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם־
אָכִישׁ בְּגַת הוּא וַאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד
וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וַאֲבִיגַיִל
אֵשֶׁת־נָבָל הַכַּרְמְלִית׃ 4 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל
כִּי־בָרַח דָּוִד גַּת וְלֹא־יוֹסַף עוֹד לְבַקְשׁוֹ׃
5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אָכִישׁ אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ־לִי מָקוֹם בְּאַחַת
עָרֵי הַשָּׂדֶה וְאֵשְׁבָה שָּׁם וְלָמָּה יֵשֵׁב
עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ׃ 6 וַיִּתֶּן־
לוֹ אָכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לָכֵן
הָיְתָה צִקְלַג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 7 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר־יָשַׁב דָּוִד בִּשְׂדֵה פְלִשְׁתִּים יָמִים
וְאַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ 8 וַיַּעַל דָּוִד וַאֲנָשָׁיו
וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּשׁוּרִי וְהַגִּרְזִי וְהָעֲמָלֵקִי כִּי
הֵנָּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם בּוֹאֲךָ
שׁוּרָה וְעַד־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 9 וְהִכָּה דָוִד
אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא יְחַיֶּה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח
צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וּגְמַלִּים וּבְגָדִים וַיָּשָׁב
וַיָּבֹא אֶל־אָכִישׁ׃ 10 וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אַל־
פְּשַׁטְתֶּם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל־נֶגֶב יְהוּדָה
וְעַל־נֶגֶב הַיְרַחְמְאֵלִי וְאֶל־נֶגֶב הַקֵּינִי׃
11 וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא־יְחַיֶּה דָוִד לְהָבִיא גַת
לֵאמֹר פֶּן־יַגִּדוּ עָלֵינוּ לֵאמֹר כֹּה־עָשָׂה
דָוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשַׁב
בִּשְׂדֵה פְּלִשְׁתִּים׃ 12 וַיַּאֲמֵן אָכִישׁ בְּדָוִד
לֵאמֹר הַבְאֵשׁ הִבְאִישׁ בְּעַמּוֹ בְיִשְׂרָאֵל
וְהָיָה לִי לְעֶבֶד עוֹלָם׃

פרשה כח׃

1 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים
אֶת־מַחֲנֵיהֶם לַצָּבָא לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־דָּוִד יָדֹעַ תֵּדַע כִּי אִתִּי
תֵּצֵא בַמַּחֲנֶה אַתָּה וַאֲנָשֶׁיךָ׃ 2 וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־אָכִישׁ לָכֵן אַתָּה תֵדַע אֵת אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל־דָּוִד לָכֵן
שֹׁמֵר לְרֹאשִׁי אֲשִׂימְךָ כָּל־הַיָּמִים׃

ΚΕΦ. κζ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων
Νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαούλ,
καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν
ἀλλοφύλων καὶ ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με
εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ. 2 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν
Ἀμμὰχ βασιλέα Γέθ. 3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ
Ἀγχοῦς αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ
οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες
αὐτοῦ Ἀχινάαμ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ
Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου. 4 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ
Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γέθ· καὶ οὐ προσέθετο
ἔτι ζητεῖν αὐτόν. 5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς
Εἰ δὴ εὕρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ'
ἀγρὸν καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἵνα τί κάθηται ὁ
δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ;
6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ·
διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελὰκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλ-
λοφύλων τέσσαρας μῆνας. 8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν
Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ
κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψοὺρ
τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου. 9 Καὶ
ἔτυπτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα ἢ
γυναῖκα· καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ
ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν, καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς. 10 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς
πρὸς Δαυίδ Ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς Κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ
κατὰ νότον Ἰεσμεγὰ καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζί,
11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησα τοῦ
εἰσαγαγεῖν εἰς Γέθ, λέγων Μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γὲθ
καθ' ἡμῶν λέγοντες Τάδε Δαυὶδ ποιεῖ· καὶ τόδε
τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐκάθητο
Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων. 12 Καὶ ἐπιστεύθη
Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα, λέγων Ἤισχυνται
αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ, καὶ
ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. κη΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συνα-
θροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αἱ τῶν
ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς
πρὸς Δαυίδ Γινώσκων γνώσῃ ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσῃ
εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου. 2 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς Οὕτω νῦν γνώσῃ ἃ ποιήσει ὁ
δοῦλός σου· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυίδ Οὕτως
ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς ἡμέρας.

CAPUT XXVII.

1 Et ait David in corde suo: Aliquando
incidam una die in manus Saul: nonne melius
est ut fugiam, et salver in terra Philisthinorum,
ut desperet Saul, cessetque me quærere in
cunctis finibus Israel? fugiam ergo manus
ejus. 2 Et surrexit David: et abiit ipse, et
sexcenti viri cum eo, ad Achis filium Maoch
regem Geth. 3 Et habitavit David cum Achis
in Geth, ipse et viri ejus; vir et domus
ejus; et David, et duæ uxores ejus, Achinoam
Jezrahelitis, et Abigail uxor Nabal Carmeli.
4 Et nuntiatum est Sauli quod fugisset
David in Geth, et non addidit ultra quærere
eum. 5 Dixit autem David ad Achis: Si
inveni gratiam in oculis tuis, detur mihi locus
in una urbium regionis hujus, ut habitem ibi:
cur enim manet servus tuus in civitate regis
tecum? 6 Dedit itaque ei Achis in die illa
Siceleg: propter quam causam facta est Siceleg
regum Juda, usque in diem hanc. 7 Fuit
autem numerus dierum, quibus habitavit
David in regione Philisthinorum, quatuor
mensium. 8 Et ascendit David, et viri ejus,
et agebant prædas de Gessuri, et de Gerzi, et
de Amalecitis: hi enim pagi habitabantur in
terra antiquitus, euntibus Sur usque ad terram
Ægypti. 9 Et percutiebat David omnem
terram, nec relinquebat viventem virum et
mulierem: tollensque oves, et boves, et asinos,
et camelos, et vestes, revertebatur, et veniebat
ad Achis. 10 Dicebat autem ei Achis: In
quem irruisti hodie? Respondebat David:
Contra meridiem Judæ, et contra meridiem
Jerameel, et contra meridiem Ceni. 11 Virum
et mulierem non vivificabat David, nec
adducebat in Geth, dicens: Ne forte loquantur
adversum nos: Hæc fecit David: et hoc erat
decretum illi omnibus diebus quibus habitavit
in regione Philisthinorum. 12 Credidit ergo
Achis David, dicens: Multa mala operatus
est contra populum suum Israel: erit igitur
mihi servus sempiternus.

CAPUT XXVIII.

1 Factum est autem in diebus illis,
congregaverunt Philisthiim agmina sua, ut
præpararentur ad bellum contra Israel:
dixitque Achis ad David: Sciens nunc
scito, quoniam mecum egredieris in castris
tu, et viri tui. 2 Dixitque David ad Achis:
Nunc scies quæ facturus est servus tuus.
Et ait Achis ad David: Et ego custodem
capitis mei ponam te cunctis diebus.

3 וּשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְבְּרֻהוּ בָרָמָה וּבְעִירוֹ וְשָׁאוּל הֵסִיר
אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־הַיִּדְּעֹנִים מֵהָאָרֶץ׃
4 וַיִּקָּבְצוּ פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְשׁוּנֵם
וַיִּקְבֹּץ שָׁאוּל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ
בַּגִּלְבֹּעַ׃ 5 וַיַּרְא שָׁאוּל אֶת־מַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֱרַד לִבּוֹ מְאֹד׃
6 וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה
גַּם בַּחֲלֹמוֹת גַּם בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִם׃
7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבָדָיו בַּקְּשׁוּ־לִי אֵשֶׁת
בַּעֲלַת־אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרְשָׁה־בָּהּ
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הִנֵּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת־
אוֹב בְּעֵין דּוֹר׃ 8 וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל
וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לָיְלָה
וַיֹּאמֶר קָסוֹמִי־נָא לִי בָּאוֹב וְהַעֲלִי לִי
אֵת אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלָיִךְ׃ 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
שָׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־
הַיִּדְּעֹנִי מִן־הָאָרֶץ וְלָמָה אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ
בְּנַפְשִׁי לַהֲמִיתֵנִי׃ 10 וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׁאוּל
בַּיהוָה לֵאמֹר חַי־יְהוָה אִם־יִקְּרֵךְ עָוֹן
בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 11 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת־
מִי אַעֲלֶה־לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת־שְׁמוּאֵל הַעֲלִי־
לִי׃ 12 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה אֶת־שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק
בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל
לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתָנִי וְאַתָּה שָׁאוּל׃
13 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אַל־תִּירְאִי כִּי מָה
רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל אֱלֹהִים
רָאִיתִי עֹלִים מִן־הָאָרֶץ׃ 14 וַיֹּאמֶר לָהּ
מַה־תָּאֳרוֹ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה וְהוּא
עֹטֶה מְעִיל וַיֵּדַע שָׁאוּל כִּי־שְׁמוּאֵל הוּא
וַיִּקֹּד אַפַּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
15 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתַּנִי
לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צַר־לִי מְאֹד
וּפְלִשְׁתִּים ׀ נִלְחָמִים בִּי וֵאלֹהִים סָר מֵעָלַי
וְלֹא־עָנָנִי עוֹד גַּם בְּיַד־הַנְּבִיאִם גַּם
בַּחֲלֹמוֹת וָאֶקְרָאֶה לְךָ לְהוֹדִיעֵנִי מָה
אֶעֱשֶׂה׃ 16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאָלֵנִי
וַיהוָה סָר מֵעָלֶיךָ וַיְהִי עָרֶךָ׃ 17 וַיַּעַשׂ
יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה
אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶךָ וַיִּתְּנָהּ לְרֵעֲךָ לְדָוִד׃

3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς
Ἰσραὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαὶμ ἐν
πόλει αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ περιεῖλε τοὺς ἐγγαστριμύ-
θους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς. 4 Καὶ
συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ
παρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ· καὶ συναθροίζει Σαοὺλ
πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς
Γαλβουέ. 5 Καὶ εἶδε Σαοὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ
σφόδρα. 6 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ διὰ Κυρίου, καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν
τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις. 7 Καὶ εἶπε
Σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ Ζητήσατε μοι γυναῖκα
ἐγγαστρίμυθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτὴν καὶ
ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς
αὐτόν Ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Ἀενδώρ.
8 Καὶ συνεκαλύψατο Σαοὺλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια
ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς
καὶ εἶπεν αὐτῇ Μάντευσαι δή μοι ἐν τῷ ἐγγαστρι-
μύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν εἴπω σοι. 9 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ Ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε
Σαοὺλ, ὡς ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ
τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα τί σὺ παγιδεύεις
τὴν ψυχήν μου θανατῶσαι αὐτήν; 10 Καὶ ὤμοσεν
αὐτῇ Σαοὺλ λέγων Ζῇ Κύριος, εἰ ἀπαντήσεταί σοι
ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. 11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
Τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε Τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ
μοι. 12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, καὶ
ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
Σαοὺλ Ἵνα τί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαοὺλ.
13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Μὴ φοβοῦ, εἰπὸν
τίνα ἑώρακας· καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ Θεοὺς
ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ
Τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαί-
νοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοΐδα ἀναβεβλη-
μένος· καὶ ἔγνω Σαοὺλ ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ
ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ. 15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Ἵνα
τί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε Σαοὺλ
Θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν
ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ
ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ
ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι
μοι τί ποιήσω. 16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Ἵνα τί
ἐπερωτᾷς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ
γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου; 17 Καὶ πεποίηκε
Κύριός σοι καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρί μου,
καὶ διαῤῥήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός
σου καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυίδ.

3 Samuel autem mortuus est, planxitque eum
omnis Israel, et sepelierunt eum in Ramatha
urbe sua. Et Saul abstulit magos et hariolos
de terra. 4 Congregatique sunt Philisthiim,
et venerunt, et castrametati sunt in Sunam:
congregavit autem et Saul universum Israel,
et venit in Gelboe. 5 Et vidit Saul castra
Philisthiim, et timuit, et expavit cor ejus
nimis. 6 Consuluitque Dominum, et non
respondit ei, neque per somnia, neque per
sacerdotes, neque per prophetas. 7 Dixitque
Saul servis suis: Quærite mihi mulierem
habentem pythonem, et vadam ad eam, et
sciscitabor per illam. Et dixerunt servi ejus
ad eum: Est mulier pythonem habens in
Endor. 8 Mutavit ergo habitum suum:
vestitusque est aliis vestimentis, et abiit ipse,
et duo viri cum eo, veneruntque ad mulierem
nocte, et ait illi: Divina mihi in pythone, et
suscita mihi quem dixero tibi. 9 Et ait
mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit
Saul, et quo modo eraserit magos et hariolos
de terra: quare ergo insidiaris animæ meæ,
ut occidar? 10 Et juravit ei Saul in Domino,
dicens: Vivit Dominus, quia non eveniet tibi
quidquam mali propter hanc rem. 11 Dixitque
ei mulier: Quem suscitabo tibi? Qui ait:
Samuelem mihi suscita. 12 Cum autem
vidisset mulier Samuelem, exclamavit voce
magna, et dixit ad Saul: Quare imposuisti
mihi? Tu es enim Saul. 13 Dixitque ei rex:
Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad
Saul: Deos vidi ascendentes de terra.
14 Dixitque ei: Qualis est forma ejus? Quæ
ait: Vir senex ascendit, et ipse amictus est
pallio. Et intellexit Saul quod Samuel esset,
et inclinavit se super faciem suam in terra, et
adoravit. 15 Dixit autem Samuel ad Saul:
Quare inquietasti me ut suscitarer? Et ait
Saul: Coarctor nimis: siquidem Philisthiim
pugnant adversum me, et Deus recessit a me,
et exaudire me noluit, neque in manu pro-
phetarum, neque per somnia: vocavi ergo
te ut ostenderes mihi quid faciam. 16 Et ait
Samuel: Quid interrogas me, cum Dominus
recesserit a te, et transierit ad æmulum tuum?
17 Faciet enim tibi Dominus sicut locutus
est in manu mea, et scindet regnum tuum
de manu tua, et dabit illud proximo tuo David:

18 כַּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא־
עָשִׂיתָ חֲרוֹן־אַפּוֹ בַּעֲמָלֵק עַל־כֵּן הַדָּבָר
הַזֶּה עָשָׂה־לְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה׃
19 וְיִתֵּן יְהוָה גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמְּךָ בְּיַד
פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אַתָּה וּבָנֶיךָ עִמִּי גַּם אֶת־
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים׃
20 וַיְמַהֵר שָׁאוּל וַיִּפֹּל מְלֹא־קוֹמָתוֹ אַרְצָה
וַיִּרָא מְאֹד מִדִּבְרֵי שְׁמוּאֵל גַּם־כֹּחַ לֹא־
הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם
וְכָל־הַלָּיְלָה׃ 21 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל
וַתֵּרֶא כִּי־נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלֶךָ וָאָשִׂים נַפְשִׁי
בְּכַפִּי וָאֶשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֵלָי׃ 22 וְעַתָּה שְׁמַע־נָא גַם־אַתָּה בְּקוֹל
שִׁפְחָתֶךָ וְאָשִׂמָה לְפָנֶיךָ פַּת־לֶחֶם וֶאֱכוֹל
וִיהִי בְךָ כֹּחַ כִּי תֵלֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ 23 וַיְמָאֵן
וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל וַיִּפְרְצוּ־בוֹ עֲבָדָיו וְגַם־
הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיָּקָם מֵהָאָרֶץ
וַיֵּשֶׁב אֶל־הַמִּטָּה׃ 24 וְלָאִשָּׁה עֵגֶל־מַרְבֵּק
בַּבַּיִת וַתְּמַהֵר וַתִּזְבָּחֵהוּ וַתִּקַּח־קֶמַח
וַתָּלָשׁ וַתֹּפֵהוּ מַצּוֹת׃ 25 וַתַּגֵּשׁ לִפְנֵי־
שָׁאוּל וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ
בַּלַּיְלָה הַהוּא׃

פרשה כט׃

1 וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־כָּל־מַחֲנֵיהֶם
אֲפֵקָה וְיִשְׂרָאֵל חֹנִים בַּעַיִן אֲשֶׁר
בְּיִזְרְעֶאל׃ 2 וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים עֹבְרִים
לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו עֹבְרִים
בָּאַחֲרֹנָה עִם־אָכִישׁ׃ 3 וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי
פְלִשְׁתִּים מָה הָעִבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
אָכִישׁ אֶל־שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים הֲלוֹא־זֶה דָוִד
עֶבֶד ׀ שָׁאוּל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי
זֶה יָמִים אוֹ־זֶה שָׁנִים וְלֹא־מָצָאתִי בוֹ
מְאוּמָה מִיּוֹם נָפְלוֹ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
4 וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ
שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים הָשֵׁב אֶת־הָאִישׁ וְיָשֹׁב
אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם וְלֹא־יֵרֵד
עִמָּנוּ בַמִּלְחָמָה וְלֹא־יִהְיֶה־לָּנוּ לְשָׂטָן
בַּמִּלְחָמָה וּבַמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדֹנָיו
הֲלוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם׃ 5 הֲלוֹא־זֶה
דָוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ־לוֹ בַּמְּחֹלוֹת לֵאמֹר הִכָּה
שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד בְּרִבְבֹתָו׃

18 Διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου καὶ οὐκ
ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλήκ, διὰ
τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. 19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ
μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ
οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. 20 Καὶ
ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσεν ἑστηκὼς ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ καὶ
ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχὺς ἔτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον
ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.
21 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ καὶ εἶδεν ὅτι
ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ δὴ
ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμην
τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα τοὺς
λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι. 22 Καὶ νῦν ἄκουσον
δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν
σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε καὶ ἔσται σοι ἰσχὺς
ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ. 23 Καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν·
καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ
γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. 24 Καὶ
τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ
ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν, καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ
ἐφύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα. 25 Καὶ προσήγαγεν
ἐνώπιον Σαοὺλ καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ·
καὶ ἔφαγον, καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν
νύκτα ἐκείνην.

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΚΑΙ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς
παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφέκ, καὶ Ἰσραὴλ παρ-
ενέβαλεν ἐν Ἀενδὼρ τὴν ἐν Ἰεζραέλ. 2 Καὶ οἱ
σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς
ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς.
3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων Τίνες
οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς
τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων Οὐχ οὗτος Δαυὶδ
ὁ δοῦλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραήλ; γέγονε μεθ'
ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὕρηκα
ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μὲ καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ'
αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν
αὐτῷ Ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ,
καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ
γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι
διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν
ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; 5 Οὐχ οὗτος
Δαυὶδ ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες Ἐπάταξε Σαοὺλ
ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

18 Quia non obedisti voci Domini, neque
fecisti iram furoris ejus in Amalec; idcirco
quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. 19 Et
dabit Dominus etiam Israel tecum in manus
Philisthiim: cras autem tu et filii tui mecum
eritis: sed et castra Israel tradet Dominus in
manus Philisthiim. 20 Statimque Saul cecidit
porrectus in terram: extimuerat enim verba
Samuelis, et robur non erat in eo, quia non
comederat panem tota die illa. 21 Ingressa
est itaque mulier illa ad Saul (conturbatus
enim erat valde), dixitque ad eum: Ecce
obedivit ancilla tua voci tuæ, et posui animam
meam in manu mea, et audivi sermones tuos,
quos locutus es ad me. 22 Nunc igitur audi
et tu vocem ancillæ tuæ, et ponam coram te
buccellam panis, ut comedens convalescas,
et possis iter agere. 23 Qui renuit, et ait:
Non comedam. Coegerunt autem eum servi
sui et mulier, et tandem audita voce eorum
surrexit de terra, et sedit super lectum.
24 Mulier autem illa habebat vitulum
pascualem in domo, et festinavit, et occidit
eum: tollensque farinam, miscuit eam, et
coxit azyma, 25 Et posuit ante Saul et ante
servos ejus. Qui cum comedissent, surrexerunt,
et ambulaverunt per totam noctem illam.

CAPUT XXIX.

1 CONGREGATA sunt ergo Philisthiim
universa agmina in Aphec: sed et Israel
castrametatus est super fontem, qui erat in
Jezrahel. 2 Et satrapæ quidem Philisthiim
incedebant in centuriis et millibus: David
autem et viri ejus erant in novissimo agmine
cum Achis. 3 Dixeruntque principes Phi-
listhiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebræi
isti? Et ait Achis ad principes Philisthiim:
Num ignoratis David, qui fuit servus Saul
regis Israel, et est apud me multis diebus, vel
annis, et non inveni in eo quidquam, ex die
qua transfugit ad me, usque ad diem hanc?
4 Irati sunt autem adversus eum principes
Philisthiim, et dixerunt ei: Revertatur vir
iste, et sedeat in loco suo, in quo constituisti
eum, et non descendat nobiscum in prælium,
ne fiat nobis adversarius, cum præliari
cœperimus: quomodo enim aliter poterit
placare dominum suum, nisi in capitibus
nostris? 5 Nonne iste est David, cui
cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in
millibus suis, et David in decem millibus suis?

6 וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי־
יְהוָה כִּי־יָשָׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צֵאתְךָ
וּבֹאֲךָ אִתִּי בַּמַּחֲנֶה כִּי לֹא־מָצָאתִי בְךָ
רָעָה מִיּוֹם בֹּאֲךָ אֵלַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וּבְעֵינֵי הַסְּרָנִים לֹא־טוֹב אָתָּה׃ 7 וְעַתָּה
שׁוּב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע
בְּעֵינֵי סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל־אָכִישׁ כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמַה־מָּצָאתָ
בְעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנֶיךָ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבוֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאֹיְבֵי
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיַּעַן אָכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־
דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אַתָּה בְּעֵינַי כְּמַלְאַךְ
אֱלֹהִים אַךְ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא־
יַעֲלֶה עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה׃ 10 וְעַתָּה הַשְׁכֵּם
בַּבֹּקֶר וְעַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ אִתָּךְ
וְהִשְׁכַּמְתֶּם בַּבֹּקֶר וְאוֹר לָכֶם וָלֵכוּ׃
11 וַיַּשְׁכֵּם דָּוִד הוּא וַאֲנָשָׁיו לָלֶכֶת בַּבֹּקֶר
לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ
יִזְרְעֶאל׃

פרשה ל׃

1 וַיְהִי בְּבֹא דָוִד וַאֲנָשָׁיו צִקְלַג בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַעֲמָלֵקִי פָשְׁטוּ אֶל־נֶגֶב וְאֶל־
צִקְלַג וַיַּכּוּ אֶת־צִקְלַג וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָהּ
בָּאֵשׁ׃ 2 וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ
מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל לֹא הֵמִיתוּ אִישׁ וַיִּנְהֲגוּ
וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם׃ 3 וַיָּבֹא דָוִד וַאֲנָשָׁיו אֶל־
הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ׃ 4 וַיִּשָּׂא דָוִד
וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ עַד אֲשֶׁר
אֵין־בָּהֶם כֹּחַ לִבְכּוֹת׃ 5 וּשְׁתֵּי נְשֵׁי־דָוִד
נִשְׁבּוּ אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת
נָבָל הַכַּרְמְלִי׃ 6 וַתֵּצֶר לְדָוִד מְאֹד כִּי־
אָמְרוּ הָעָם לְסָקְלוֹ כִּי־מָרָה נֶפֶשׁ כָּל־
הָעָם אִישׁ עַל־בָּנָו וְעַל־בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזֵּק
דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו׃ 7 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי
הָאֵפוֹד וַיַּגֵּשׁ אֶבְיָתָר אֶת־הָאֵפוֹד אֶל־
דָּוִד׃ 8 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֶרְדֹּף
אַחֲרֵי הַגְּדוּד־הַזֶּה הַאַשִּׂגֶנּוּ וַיֹּאמֶר לוֹ
רְדֹף כִּי־הַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַצֵּל תַּצִּיל׃ 9 וַיֵּלֶךְ
דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ
וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עָמָדוּ׃

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς
μου, καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ
ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ
κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἥκεις πρὸς μὲ ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς
σύ· 7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην,
καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν
σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Ἀγχοῦς Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν τῷ
δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμήσαι
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως;
9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ Οἶδα ὅτι
ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι
τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν Οὐχ ἥξει μεθ' ἡμῶν εἰς
πόλεμον. 10 Καὶ νῦν ὄρθρισον τὸ πρωὶ σὺ καὶ
οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ σοῦ,
καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς
ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῇς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι
ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου· καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορεύθητε. 11 Καὶ
ὤρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν
καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ
ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰεζραήλ.

ΚΕΦ. λʹ.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν
ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σεκελὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ τὴν
Σεκελάκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελὰκ καὶ ἐνεπύρισαν
αὐτὴν ἐν πυρί· 2 Καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτω-
σαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλ' ᾐχμαλώτευσαν, καὶ
ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. 3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ
ἐμπεπύρισται ἐν πυρί, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ᾐχμαλωτευμέ-
ναι. 4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν
φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν
αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι τοῦ κλαίειν. 5 Καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ᾐχμαλωτεύθησαν, Ἀχινάαμ ἡ
Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ
Καρμηλίου. 6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα ὅτι εἶπεν
ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ
παντὸς τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ
ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ Προσάγαγε τὸ
Ἐφούδ. 8 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου
λέγων Εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ Γεδδοὺρ τούτου,
εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ Καταδίωκε,
ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτοὺς καὶ ἐξαιρού-
μενος ἐξελῇ. 9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ
οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως
τοῦ χειμάρρου Βοσόρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν,

6 Vocavit ergo Achis David, et ait ei: Vivit
Dominus, quia rectus es tu, et bonus in
conspectu meo: et exitus tuus, et introitus
tuus mecum est in castris: et non inveni in te
quidquam mali, ex die qua venisti ad me,
usque in diem hanc: sed satrapis non
places. 7 Revertere ergo, et vade in pace, et
non offendas oculos satraparum Philisthiim.
8 Dixitque David ad Achis: Quid enim
feci, et quid invenisti in me servo tuo, a die
qua fui in conspectu tuo usque in diem hanc,
ut non veniam, et pugnem contra inimicos
domini mei regis? 9 Respondens autem
Achis, locutus est ad David: Scio quia bonus
es tu in oculis meis, sicut angelus Dei: sed
principes Philisthinorum dixerunt: Non
ascendet nobiscum in prælium. 10 Igitur
consurge mane tu, et servi domini tui, qui
venerunt tecum: et cum de nocte surrexeritis,
et cœperit dilucescere, pergite. 11 Surrexit
itaque de nocte David ipse, et viri ejus,
ut proficiscerentur mane, et reverterentur
ad terram Philisthiim: Philisthiim autem
ascenderunt in Jezrahel.

CAPUT XXX.

1 Cumque venissent David et viri ejus in
Siceleg die tertia, Amalecitæ impetum fecerant
ex parte australi in Siceleg, et percusserant
Siceleg, et succenderant eam igni. 2 Et
captivas duxerant mulieres ex ea, a minimo
usque ad magnum: et non interfecerant
quemquam, sed secum duxerant, et pergebant
itinere suo. 3 Cum ergo venissent David et
viri ejus ad civitatem, et invenissent eam
succensam igni, et uxores suas, et filios suos,
et filias ductas esse captivas, 4 Levaverunt
David et populus qui erat cum eo voces suas,
et planxerunt donec deficerent in eis lacrymæ.
5 Siquidem et duæ uxores David captivæ
ductæ fuerant, Achinoam Jezrahelites, et
Abigail uxor Nabal Carmeli. 6 Et contristatus
est David valde: volebat enim eum populus
lapidare, quia amara erat anima uniuscujusque
viri super filiis suis et filiabus: confortatus est
autem David in Domino Deo suo. 7 Et ait
ad Abiathar sacerdotem filium Achimelech:
Applica ad me ephod. Et applicavit Abiathar
ephod ad David, 8 Et consuluit David
Dominum, dicens: Persequar latrunculos hos,
et comprehendam eos, an non? Dixitque
ei Dominus: Persequere: absque dubio
enim comprehendes eos, et excuties prædam.
9 Abiit ergo David ipse, et sexcenti viri
qui erant cum eo, et venerunt usque ad
torrentem Besor: et lassi quidam substiterunt.

10 וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ
וַיַּעַמְדוּ מָאתַיִם אִישׁ אֲשֶׁר פִּגְּרוּ מֵעֲבֹר
אֶת־נַחַל הַבְּשׂוֹר׃ 11 וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי
בַּשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ
לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיַּשְׁקֻהוּ מָיִם׃ 12 וַיִּתְּנוּ־לוֹ
פֶלַח דְּבֵלָה וּשְׁנֵי צִמֻּקִים וַיֹּאכַל וַתָּשָׁב
רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה
מַיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃
13 וַיֹּאמֶר לוֹ דָוִד לְמִי־אַתָּה וְאֵי מִזֶּה
אָתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרִי אָנֹכִי עֶבֶד לְאִישׁ
עֲמָלֵקִי וַיַּעַזְבֵנִי אֲדֹנִי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם
שְׁלֹשָׁה׃ 14 אֲנַחְנוּ פָּשַׁטְנוּ נֶגֶב הַכְּרֵתִי
וְעַל־אֲשֶׁר לִיהוּדָה וְעַל־נֶגֶב כָּלֵב וְאֶת־
צִקְלַג שָׂרַפְנוּ בָאֵשׁ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
הֲתוֹרִדֵנִי אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה
לִּי בֵאלֹהִים אִם־תְּמִיתֵנִי וְאִם־תַּסְגִּרֵנִי בְּיַד
אֲדֹנִי וְאוֹרִדְךָ אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה׃ 16 וַיֹּרִדֵהוּ
וְהִנֵּה נְטֻשִׁים עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֹכְלִים
וְשֹׁתִים וְחֹגְגִים בְּכֹל הַשָּׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
לָקְחוּ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאֶרֶץ יְהוּדָה׃
17 וַיַּכֵּם דָּוִד מֵהַנֶּשֶׁף וְעַד־הָעֶרֶב לְמָחֳרָתָם
וְלֹא־נִמְלַט מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־אַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ־נַעַר אֲשֶׁר־רָכְבוּ עַל־הַגְּמַלִּים וַיָּנֻסוּ׃
18 וַיַּצֵּל דָּוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ עֲמָלֵק
וְאֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו הִצִּיל דָּוִד׃ 19 וְלֹא
נֶעְדַּר־לָהֶם מִן־הַקָּטֹן וְעַד־הַגָּדוֹל וְעַד־
בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשָּׁלָל וְעַד כָּל־אֲשֶׁר לָקְחוּ
לָהֶם הַכֹּל הֵשִׁיב דָּוִד׃ 20 וַיִּקַּח דָּוִד
אֶת־כָּל־הַצֹּאן וְהַבָּקָר נָהֲגוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֶה
הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שְׁלַל דָּוִד׃ 21 וַיָּבֹא
דָוִד אֶל־מָאתַיִם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פִּגְּרוּ ׀
מִלֶּכֶת ׀ אַחֲרֵי דָוִד וַיֹּשִׁיבֻם בְּנַחַל הַבְּשׂוֹר
וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת דָּוִד וְלִקְרַאת הָעָם אֲשֶׁר־
אִתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד אֶת־הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם
לְשָׁלוֹם׃ 22 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ ׀ רָע
וּבְלִיַּעַל מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם־
דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־הָלְכוּ עִמִּי
לֹא־נִתֵּן לָהֶם מֵהַשָּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ כִּי
אִם־אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְיִנְהֲגוּ
וְיֵלֵכוּ׃ 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אֶחָי
אֵת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמֹר אֹתָנוּ
וַיִּתֵּן אֶת־הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדֵנוּ׃

10 Καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν·
ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρας οἵτινες ἐκάθισαν
πέραν τοῦ χειμάῤῥου τοῦ Βοσόρ. 11 Καὶ εὑρί-
σκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν
αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ διδόασιν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ·
12 Καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε,
καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ
βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ Τίνος
σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ
Αἰγύπτιον Ἐγώ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου,
καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός μου ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ
σήμερον τριταῖος. 14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν
νότον τοῦ Χελεθὶ καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη καὶ
ἐπὶ νότον Χελούβ, καὶ τὴν Σεκελὰκ ἐνεπυρίσαμεν
ἐν πυρί. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ Εἰ κατάξεις με
ἐπὶ τὸ Γεδδοὺρ τοῦτο; καὶ εἶπεν Ὅμοσον δή μοι
κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ θανατώσειν με καὶ μὴ παραδοῦναί
με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατάξω σε ἐπὶ
τὸ Γεδδοὺρ τοῦτο. 16 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ,
καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες
ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ
γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα. 17 Καὶ ἦλθεν
ἐπ᾽ αὐτοὺς Δαυίδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ
ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῇ ἐπαύριον, καὶ οὐκ
ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ᾽ ἢ τετρακόσια
παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ
ἔφυγον. 18 Καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον
οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ
ἐξείλατο. 19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως υἱῶν
καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν,
καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυίδ. 20 Καὶ ἔλαβε πάντα
τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν
τῶν σκύλων· καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο
Ταῦτα τὰ σκῦλα Δαυίδ. 21 Καὶ παραγίνεται
Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ὑπολει-
φθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν
αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τοῦ Βοσόρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ,
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην. 22 Καὶ
ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν
ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ
Δαυὶδ καὶ εἶπον Ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ᾽ ἡμῶν,
οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξειλόμεθα,
ὅτι ἀλλ᾽ ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν.
23 Καὶ εἶπε Δαυίδ Οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ
τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι
ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Γεδδοὺρ τὸν
ἐπερχόμενον ἐφ᾽ ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

10 Persecutus est autem David ipse, et
quadringenti viri: substiterant enim ducenti,
qui lassi transire non poterant torrentem
Besor. 11 Et invenerunt virum Ægyptium
in agro, et adduxerunt eum ad David:
dederuntque ei panem ut comederet, et biberet
aquam, 12 Sed et fragmen massæ caricarum,
et duas ligaturas uvæ passæ. Quæ cum
comedisset, reversus est spiritus ejus, et
refocillatus est: non enim comederat panem,
neque biberat aquam, tribus diebus et tribus
noctibus. 13 Dixit itaque ei David: Cujus es
tu? vel unde? et quo pergis? Qui ait: Puer
Ægyptius ego sum, servus viri Amalecitæ:
dereliquit autem me dominus meus, quia
ægrotare cœpi nudiustertius. 14 Siquidem
nos erupimus ad australem plagam Cerethi,
et contra Judam, et ad meridiem Caleb, et
Siceleg succendimus igni. 15 Dixitque ei
David: Potes me ducere ad cuneum istum?
Qui ait: Jura mihi per Deum, quod non
occidas me, et non tradas me in manus domini
mei, et ego ducam te ad cuneum istum. Et
juravit ei David. 16 Qui cum duxisset eum,
ecce illi discumbebant super faciem universæ
terræ, comedentes et bibentes, et quasi festum
celebrantes diem, pro cuncta præda et spoliis
quæ ceperant de terra Philisthiim, et de terra
Juda. 17 Et percussit eos David a vespere
usque ad vesperam alterius diei, et non evasit
ex eis quisquam, nisi quadringenti viri
adolescentes, qui ascenderant camelos, et
fugerant. 18 Eruit ergo David omnia quæ
tulerant Amalecitæ, et duas uxores suas
eruit. 19 Nec defuit quidquam a parvo usque
ad magnum, tam de filiis quam de filiabus, et
de spoliis, et quæcumque rapuerant, omnia
reduxit David. 20 Et tulit universos greges
et armenta, et minavit ante faciem suam:
dixeruntque: Hæc est præda David. 21 Venit
autem David ad ducentos viros, qui lassi
substiterant, nec sequi potuerant David, et
residere eos jusserat in torrente Besor: qui
egressi sunt obviam David, et populo qui erat
cum eo. Accedens autem David ad populum,
salutavit eos pacifice. 22 Respondensque
omnis vir pessimus et iniquus, de viris qui
ierant cum David, dixit: Quia non venerunt
nobiscum, non dabimus eis quidquam de
præda, quam eruimus: sed sufficiat unicuique
uxor sua et filii: quos cum acceperint, recedant.
23 Dixit autem David: Non sic facietis
fratres mei, de his, quæ tradidit nobis Domi-
nus, et custodivit nos, et dedit latrunculos, qui
eruperant adversum nos, in manus nostras:

7. בעבר העמק...בעבר הירדן. Kirkp. suggests that the sense may be "on the side of the plain (of Jezreel; and on the (western) side of the Jordan", sc. those who lived near the scene of the battle. cf. 1 C. 10⁷

24 וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לַדָּבָר הַזֶּה כִּי כְּחֵלֶק ׀
הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֵלֶק הַיֹּשֵׁב עַל־
הַכֵּלִים יַחְדָּו יַחֲלֹקוּ׃ 25 וַיְהִי
מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה וַיְשִׂמֶהָ לְחֹק
וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
26 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־צִקְלַג וַיְשַׁלַּח מֵהַשָּׁלָל
לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרֵעֵהוּ לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם
בְּרָכָה מִשְּׁלַל אֹיְבֵי יְהוָה׃ 27 לַאֲשֶׁר
בְּבֵית־אֵל וְלַאֲשֶׁר בְּרָמוֹת־נֶגֶב וְלַאֲשֶׁר
בְּיַתִּר׃ 28 וְלַאֲשֶׁר בַּעֲרֹעֵר וְלַאֲשֶׁר בְּשִׂפְמוֹת
וְלַאֲשֶׁר בְּאֶשְׁתְּמֹעַ׃ 29 וְלַאֲשֶׁר בְּרָכָל
וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַיְּרַחְמְאֵלִי וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי
הַקֵּינִי׃ 30 וְלַאֲשֶׁר בְּחָרְמָה וְלַאֲשֶׁר בְּכוֹר־
עָשָׁן וְלַאֲשֶׁר בַּעֲתָךְ׃ 31 וְלַאֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן
וּלְכָל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר־הִתְהַלֶּךְ־שָׁם דָּוִד הוּא
וַאֲנָשָׁיו׃

פרשה לא

1 וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ
אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ
חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃ 2 וַיַּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים
אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־בָּנָיו וַיַּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־
יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־מַלְכִּישׁוּעַ בְּנֵי
שָׁאוּל׃ 3 וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה אֶל־שָׁאוּל
וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים אֲנָשִׁים בַּקָּשֶׁת וַיָּחֶל
מְאֹד מֵהַמּוֹרִים׃ 4 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנֹשֵׂא
כֵלָיו שְׁלֹף חַרְבְּךָ ׀ וְדָקְרֵנִי בָהּ פֶּן־יָבוֹאוּ
הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה וּדְקָרֻנִי וְהִתְעַלְּלוּ־בִי וְלֹא
אָבָה נֹשֵׂא כֵלָיו כִּי יָרֵא מְאֹד וַיִּקַּח
שָׁאוּל אֶת־הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ׃ 5 וַיַּרְא
נֹשֵׂא־כֵלָיו כִּי־מֵת שָׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא
עַל־חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ׃ 6 וַיָּמָת שָׁאוּל
וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו גַּם כָּל־אֲנָשָׁיו
בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו׃ 7 וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־בְּעֵבֶר הָעֵמֶק וַאֲשֶׁר ׀ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
כִּי־נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי־מֵתוּ שָׁאוּל
וּבָנָיו וַיַּעַזְבוּ אֶת־הֶעָרִים וַיָּנֻסוּ וַיָּבֹאוּ
פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶן׃ 8 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפַשֵּׁט אֶת־
הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו
נֹפְלִים בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃ 9 וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁוֹ
וַיַּפְשִׁטוּ אֶת־כֵּלָיו וַיְשַׁלְּחוּ בְאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים
סָבִיב לְבַשֵּׂר בֵּית עֲצַבֵּיהֶם וְאֶת־הָעָם׃

24 Καὶ τίς ἐπακούσεταί ὑμῶν τῶν λόγων τούτων;
ὅτι οὐχ ἧττον ἡμῶν εἰσί, διότι κατὰ τὴν μερίδα
τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον οὕτως ἔσται
ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ
αὐτὸ μεριοῦνται. 25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα
καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.
26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελάκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς
πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον
αὐτοῦ λέγων Ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν
Κυρίου 27 Τοῖς ἐν Βαιθσοὺρ καὶ τοῖς Ῥαμὰ
νότου καὶ τοῖς ἐν Γεθόρ, 28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροὴρ
καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδὶ καὶ τοῖς ἐν Σαφί, καὶ τοῖς ἐν
Ἐσθιὲ 29 Καὶ τοῖς ἐν Γὲθ καὶ τοῖς ἐν Κιμάθ,
καὶ τοῖς ἐν Σαφὲκ καὶ τοῖς ἐν Θημὰθ καὶ τοῖς ἐν
Καρμήλῳ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰερεμεὴλ
καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζὶ 30 Καὶ τοῖς
ἐν Ἰεριμούθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὲ καὶ τοῖς ἐν
Νομβὲ 31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρών, καὶ πάντας τοὺς
τόπους οὓς διῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραήλ,
καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν
ἀλλοφύλων καὶ πίπτουσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει
τῷ Γελβουέ. 2 Καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι
τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν
ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ
τὸν Μελχισᾶ υἱὸν Σαούλ. 3 Καὶ βαρύνεται ὁ
πόλεμος ἐπὶ Σαούλ, καὶ εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ
ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς
τὰ ὑποχόνδρια. 4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν
αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν
σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ
ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἐμπαί-
ξωσιν ἐμοί· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη
αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαοὺλ
τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. 5 Καὶ
εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαούλ,
καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ
ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ
οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό. 7 Καὶ εἶδον
οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος
καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ
ἄνδρες Ἰσραήλ, καὶ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν
καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς. 8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον
ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκρούς,
καὶ εὑρίσκουσι τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς
αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ. 9 Καὶ
ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ,
καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ
εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ·

24 Nec audiet vos quisquam super sermone
hoc; æqua enim pars erit descendentis ad
prælium, et remanentis ad sarcinas, et similiter
divident: 25 Et factum est hoc ex die illa,
et deinceps constitutum et præfinitum, et
quasi lex in Israel usque in diem hanc.
26 Venit ergo David in Siceleg, et misit dona
de præda senioribus Juda proximis suis,
dicens: Accipite benedictionem de præda
hostium Domini: 27 His qui erant in Bethel,
et qui in Ramoth ad meridiem, et qui in Jether,
28 Et qui in Aroer, et qui in Sephamoth, et
qui in Esthamo, 29 Et qui in Rachal, et qui
in urbibus Jerameel, et qui in urbibus Ceni,
30 Et qui in Arama, et qui in lacu Asan, et
qui in Athach, 31 Et qui in Hebron, et
reliquis qui erant in his locis, in quibus
commoratus fuerat David ipse, et viri ejus.

CAPUT XXXI.

1 PHILISTHIIM autem pugnabant adversum
Israel: et fugerunt viri Israel ante faciem
Philisthiim, et ceciderunt interfecti in monte
Gelboe. 2 Irrueruntque Philisthiim in Saul,
et in filios ejus, et percusserunt Jonathan, et
Abinadab, et Melchisua, filios Saul, 3 Totumque
pondus prælii versum est in Saul: et consecuti
sunt eum viri sagittarii, et vulneratus est
vehementer a sagittariis. 4 Dixitque Saul ad
armigerum suum: Evagina gladium tuum, et
percute me: ne forte veniant incircumcisi isti,
et interficiant me, illudentes mihi. Et noluit
armiger ejus: fuerat enim nimio terrore
perterritus; arripuit itaque Saul gladium, et
irruit super eum. 5 Quod cum vidisset armiger
ejus, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit
etiam ipse super gladium suum, et mortuus
est cum eo. 6 Mortuus est ergo Saul, et tres
filii ejus, et armiger illius, et universi viri ejus
in die illa pariter. 7 Videntes autem viri Israel,
qui erant trans vallem, et trans Jordanem,
quod fugissent viri Israelitæ, et quod mortuus
esset Saul, et filii ejus, reliquerunt civitates
suas, et fugerunt: veneruntque Philisthiim,
et habitaverunt ibi. 8 Facta autem die
altera, venerunt Philisthiim, ut spoliarent
interfectos, et invenerunt Saul et tres filios
ejus jacentes in monte Gelboe. 9 Et
præciderunt caput Saul, et spoliaverunt
eum armis: et miserunt in terram Phi-
listhinorum per circuitum, ut annuntia-
retur in templo idolorum, et in populis.

10 וַיָּשִׂימוּ אֶת־כֵּלָיו בֵּית עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־
גְּוִיָּתוֹ תָּקְעוּ בְּחוֹמַת בֵּית שָׁן׃ 11 וַיִּשְׁמְעוּ
אֵלָיו יֹשְׁבֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֵת אֲשֶׁר־עָשׂוּ
פְלִשְׁתִּים לְשָׁאוּל׃ 12 וַיָּקוּמוּ כָּל־אִישׁ חַיִל
וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת־גְּוִיַּת שָׁאוּל
וְאֵת גְּוִיֹּת בָּנָיו מֵחוֹמַת בֵּית שָׁן וַיָּבֹאוּ
יָבֵשָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם׃ 13 וַיִּקְחוּ אֶת־
עַצְמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַחַת־הָאֶשֶׁל בְּיָבֵשָׁה
וַיָּצֻמוּ שִׁבְעַת יָמִים׃

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον,
καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει
Βαιθσάμ. 11 Καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς
τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ
Σαούλ· 12 Καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως
καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον
τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάμ, καὶ φέρουσιν
αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.
13 Καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ θάπτουσιν
ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβίς, καὶ νηστεύουσιν
ἑπτὰ ἡμέρας.

10 Et posuerunt arma ejus in templo
Astaroth, corpus vero ejus suspenderunt in
muro Bethsan. 11 Quod cum audissent
habitatores Jabes Galaad, quæcumque fecerant
Philisthiim Saul, 12 Surrexerunt omnes viri
fortissimi, et ambulaverunt tota nocte, et
tulerunt cadaver Saul, et cadavera filiorum
ejus, de muro Bethsan: veneruntque Jabes
Galaad, et combusserunt ea ibi: 13 Et
tulerunt ossa eorum, et sepelierunt in nemore
Jabes, et jejunaverunt septem diebus.

LIBER SECUNDUS SAMUELIS.

שמואל ב א

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וְדָוִד שָׁב מֵהַכּוֹת
אֶת־הָעֲמָלֵק וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג
יָמִים שְׁנָיִם׃ 2 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וְהִנֵּה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעִם שָׁאוּל
וּבְגָדָיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיְהִי
בְּבֹאוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
3 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מִזֶּה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר
אֵלָיו מִמַּחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי׃ 4 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו דָּוִד מֶה־הָיָה הַדָּבָר הַגֶּד־נָא לִי
וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־הַמִּלְחָמָה וְגַם־
הַרְבֵּה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמֻתוּ וְגַם שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵתוּ׃ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מֵת
שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר הַנַּעַר ׀
הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרֹא נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ
וְהִנֵּה שָׁאוּל נִשְׁעָן עַל־חֲנִיתוֹ וְהִנֵּה הָרֶכֶב
וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּקֻהוּ׃ 7 וַיִּפֶן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ 8 וַיֹּאמֶר
לִי מִי־אָתָּה וָיֹּאמַר אֵלָיו עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃
9 וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲמָד־נָא עָלַי וּמֹתְתֵנִי כִּי
אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ כִּי־כָל־עוֹד נַפְשִׁי בִּי׃
10 וָאֶעֱמֹד עָלָיו וַאֲמֹתְתֵהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי
לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי נִפְלוֹ וָאֶקַּח הַנֵּזֶר ׀ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁוֹ וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל־זְרֹעוֹ וָאֲבִיאֵם
אֶל־אֲדֹנִי הֵנָּה׃ 11 וַיַּחֲזֵק דָּוִד בִּבְגָדָו
וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
12 וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיָּצֻמוּ עַד־הָעָרֶב עַל־
שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל־עַם יְהוָה
וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בֶּחָרֶב׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי
מִזֶּה אָתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן־אִישׁ גֵּר עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄. ΚΕΦ. α.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοὺλ, καὶ
Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλὴκ,
καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελὰκ ἡμέρας δύο. 2 Καὶ
ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν
ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοὺλ, καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς
Δαυὶδ καὶ ἔπισεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ Πόθεν σὺ παραγίνῃ;
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ
ἐγὼ διασέσωσμαι. 4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ Τίς
ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι· καὶ εἶπεν ὅτι
ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πεπτώκασι
πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαοὺλ καὶ
Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε. 5 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πῶς
οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ; 6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον
αὐτῷ Περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ
Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱππάρχαι συνῆψαν
αὐτῷ. 7 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ,
καὶ εἶδέ με καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα Ἰδοὺ ἐγώ. 8 Καὶ
εἶπέ μοι Τίς εἶ σύ; καὶ εἶπα Ἀμαληκίτης ἐγώ εἰμι.
9 Καὶ εἶπε πρός μέ Στῆθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανά-
τωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεινόν, ὅτι πᾶσα
ἡ ψυχή μου ἐν ἐμοί. 10 Καὶ ἐπέστην ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ
ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ
τὸ πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδόνα τὸν ἐπὶ τοῦ
βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ
μου ὧδε. 11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέῤῥηξεν αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ μετ᾽ αὐτοῦ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. 12 Καὶ
ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δείλης
ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ
παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πόθεν εἶ σύ; καὶ
εἶπεν Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι.

II. SAMUELIS, CAPUT I.

FACTUM est autem, postquam mortuus
est Saul, ut David reverteretur
a cæde Amalec, et maneret in Siceleg duos
dies. 2 In die autem tertia, apparuit homo
veniens de castris Saul, veste conscissa, et
pulvere conspersus caput: et ut venit ad
David, cecidit super faciem suam, et adoravit.
3 Dixitque ad eum David: Unde venis? Qui
ait ad eum: De castris Israel fugi. 4 Et
dixit ad eum David: Quod est verbum quod
factum est? indica mihi. Qui ait: Fugit
populus ex prælio, et multi corruentes e populo
mortui sunt: sed et Saul et Jonathas filius
ejus interierunt. 5 Dixitque David ad
adolescentem, qui nuntiabat ei: Unde scis
quia mortuus est Saul, et Jonathas filius ejus?
6 Et ait adolescens, qui nuntiabat ei: Casu
veni in montem Gelboe, et Saul incumbebat
super hastam suam: porro currus et equites
appropinquabant ei, 7 Et conversus post
tergum suum, videnaque me vocavit. Cui cum
respondissem, Adsum: 8 Dixit mihi: Quisnam
es tu? Et aio ad eum: Amalecites ego sum.
9 Et locutus est mihi: Sta super me, et
interfice me: quoniam tenent me angustiæ, et
adhuc tota anima mea in me est. 10 Stansque
super eum, occidi illum: sciebam enim quod
vivere non poterat post ruinam: et tuli
diadema quod erat in capite ejus, et armillam
de brachio illius, et attuli ad te dominum
meum huc. 11 Apprehendens autem David
vestimenta sua scidit, omnesque viri qui
erant cum eo, 12 Et planxerunt, et
fleverunt, et jejunaverunt usque ad vesperam,
super Saul, et super Jonathan filium
ejus, et super populum Domini, et super
domum Israel, eo quod corruissent gladio.
13 Dixitque David ad juvenem qui nuntia-
verat ei: Unde es tu? Qui respondit:
Filius hominis advenæ Amalecitæ ego sum.

14 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ
לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת־מְשִׁיחַ יְהוָה׃
15 וַיִּקְרָא דָוִד לְאַחַד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גַּשׁ
פְּגַע־בּוֹ וַיַּכֵּהוּ וַיָּמֹת׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
דָּוִד דָּמְיךָ עַל־רֹאשֶׁךָ כִּי פִיךָ עָנָה בְךָ
לֵאמֹר אָנֹכִי מֹתַתִּי אֶת־מְשִׁיחַ יְהוָה׃
17 וַיְקֹנֵן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת
עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ 18 וַיֹּאמֶר
לְלַמֵּד בְּנֵי־יְהוּדָה [קָשֶׁת] הִנֵּה כְתוּבָה
עַל־סֵפֶר הַיָּשָׁר׃ 19 הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל עַל־
בָּמוֹתֶיךָ חָלָל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים׃ 20 אַל־
תַּגִּידוּ בְגַת אַל־תְּבַשְּׂרוּ בְּחוּצֹת אַשְׁקְלוֹן
פֶּן־תִּשְׂמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן־תַּעֲלֹזְנָה
בְּנוֹת הָעֲרֵלִים׃ 21 הָרֵי בַגִּלְבֹּעַ אַל־
טַל וְאַל־מָטָר עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמֹת כִּי
שָׁם נִגְעַל מָגֵן גִּבּוֹרִים מָגֵן שָׁאוּל בְּלִי
מָשִׁיחַ בַּשָּׁמֶן׃ 22 מִדַּם חֲלָלִים מֵחֵלֶב
גִּבּוֹרִים קֶשֶׁת יְהוֹנָתָן לֹא נָשׂוֹג אָחוֹר
וְחֶרֶב שָׁאוּל לֹא תָשׁוּב רֵיקָם׃ 23 שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן | הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִם || בְּחַיֵּיהֶם
וּבְמוֹתָם | לֹא נִפְרָדוּ || מִנְּשָׁרִים קַלּוּ | מֵאֲרָיוֹת
גָּבֵרוּ׃ 24 בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׁאוּל בְּכֶינָה
הַמַּלְבִּשְׁכֶם שָׁנִי עִם־עֲדָנִים הַמַּעֲלֶה עֲדִי
זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן׃ 25 אֵיךְ נָפְלוּ גִבֹּרִים
בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בָּמוֹתֶיךָ
חָלָל׃ 26 צַר־לִי עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן
נָעַמְתָּ לִּי מְאֹד נִפְלְאַתָה אַהֲבָתְךָ לִי
מֵאַהֲבַת נָשִׁים׃ 27 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֹּאבְדוּ
כְּלֵי מִלְחָמָה׃

פרשה ב׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה ׀
לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלָיו עֲלֵה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנָה אֶעֱלֶה
וַיֹּאמֶר חֶבְרֹנָה׃ 2 וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם
שְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וַאֲבִיגַיִל
אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי׃ 3 וַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר־
עִמּוֹ הֶעֱלָה דָוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ
בְּעָרֵי חֶבְרוֹן׃ 4 וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה
וַיִּמְשְׁחוּ־שָׁם אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית
יְהוּדָה וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר אַנְשֵׁי יָבֵישׁ
גִּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־שָׁאוּל׃

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Πῶς οὐκ ἐφοβήθης
ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;
15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἓν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ
καὶ εἶπε Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ. Καὶ
ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. 16 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν Δαυὶδ Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου,
ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγον ὅτι
ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου. 17 Καὶ
ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαοὺλ καὶ
ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, 18 Καὶ εἶπε τοῦ
διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ
βιβλίου τοῦ εὐθοῦς 19 Στήλωσον Ἰσραὴλ ὑπὲρ
τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν·
πῶς ἔπεσαν δυνατοί. 20 Μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γέθ,
καὶ μὴ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος,
μή ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μή
ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων.
21 Ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ καταβάτω δρόσος
καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν,
ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν· θυρεὸς
Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ. 22 Ἀφ᾽ αἵματος
τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον
Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω,
καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή. 23 Σαοὺλ
καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ διακε-
χωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ
ἀετοὺς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.
24 Θυγατέρες Ἰσραήλ, ἐπὶ Σαοὺλ κλαύσατε, τὸν
ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν,
τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα
ὑμῶν. 25 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ
πολέμου· Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίαι.
26 Ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· ὡραιώθης
μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ
ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν. 27 Πῶς ἔπεσαν δυνατοί,
καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά.

ΚΕΦ. β΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ
ἐν Κυρίῳ λέγων Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων
Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν Ἀνάβηθι·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν Εἰς Χεβρών.
2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ ἡ Ἰεζραηλῖτις καὶ
Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου, 3 Καὶ
οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ,
καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών. 4 Καὶ
ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν
Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα·
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ λέγοντες ὅτι οἱ ἄνδρες
Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαούλ.

14 Et ait ad eum David: Quare non timuisti
mittere manum tuam ut occideres christum
Domini? 15 Vocansque David unum de pueris
suis, ait: Accedens irrue in eum. Qui percussit
illum, et mortuus est. 16 Et ait ad eum
David: Sanguis tuus super caput tuum: os
enim tuum locutum est adversum te, dicens:
Ego interfeci christum Domini. 17 Planxit
autem David planctum hujuscemodi super
Saul, et super Jonathan filium ejus 18 (Et
præcepit ut docerent filios Juda Arcum, sicut
scriptum est in Libro Justorum), et ait:
Considera Israel, pro his qui mortui sunt
super excelsa tua vulnerati. 19 Inclyti, Israel,
super montes tuos interfecti sunt: quomodo
ceciderunt fortes? 20 Nolite annuntiare in
Geth, neque annuntietis in compitis Ascalonis:
ne forte lætentur filiæ Philisthiim, ne exultent
filiæ incircumcisorum. 21 Montes Gelboe, nec
ros, nec pluvia veniant super vos, neque sint
agri primitiarum: quia ibi abjectus est clypeus
fortium, clypeus Saul, quasi non esset unctus
oleo. 22 A sanguine interfectorum, ab adipe
fortium, sagitta Jonathæ nunquam rediit
retrorsum, et gladius Saul non est reversus
inanis. 23 Saul et Jonathas amabiles, et
decori in vita sua, in morte quoque non sunt
divisi: aquilis velociores, leonibus fortiores.
24 Filiæ Israel super Saul flete, qui vestiebat
vos coccino in deliciis, qui præbebat ornamenta
aurea cultui vestro. 25 Quomodo ceciderunt
fortes in prælio? Jonathas in excelsis tuis
occisus est? 26 Doleo super te frater mi
Jonatha decore nimis, et amabilis super
amorem mulierum. Sicut mater unicum amat
filium suum, ita ego te diligebam. 27 Quomodo
ceciderunt robusti, et perierunt arma bellica?

CAPUT II.

1 Igitur post hæc consuluit David Domi-
num, dicens: Num ascendam in unam de
civitatibus Juda? Et ait Dominus ad eum:
Ascende. Dixitque David: Quo ascendam?
Et respondit ei: In Hebron. 2 Ascendit
ergo David, et duæ uxores ejus, Achinoam
Jezrahelites, et Abigail uxor Nabal Carmeli:
3 Sed et viros, qui erant cum eo, duxit David
singulos cum domo sua: et manserunt in
oppidis Hebron. 4 Veneruntque viri Juda,
et unxerunt ibi David, ut regnaret super
domum Juda. Et nuntiatum est David,
quod viri Jabes Galaad sepelissent Saul.

5 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אַנְשֵׁי יָבֵישׁ
גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרֻכִים אַתֶּם לַיהוָה
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַחֶסֶד הַזֶּה עִם־אֲדֹנֵיכֶם
עִם־שָׁאוּל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ׃ 6 וְעַתָּה יַעַשׂ־
יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וֶאֱמֶת וְגַם אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה
אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַדָּבָר
הַזֶּה׃ 7 וְעַתָּה ׀ תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם וִהְיוּ
לִבְנֵי־חַיִל כִּי־מֵת אֲדֹנֵיכֶם שָׁאוּל וְגַם אֹתִי
מָשְׁחוּ בֵית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם׃
8 וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל
לָקַח אֶת־אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל וַיַּעֲבִרֵהוּ
מַחֲנָיִם׃ 9 וַיַּמְלִכֵהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־
הָאֲשׁוּרִי וְאֶל־יִזְרְעֶאל וְעַל־אֶפְרַיִם וְעַל־בִּנְיָמִן
וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה׃ 10 בֶּן־אַרְבָּעִים
שָׁנָה אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ עַל־
יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלָךְ אַךְ בֵּית
יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד׃ 11 וַיְהִי מִסְפַּר
הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָוִד מֶלֶךְ בְּחֶבְרוֹן עַל־
בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃
12 וַיֵּצֵא אַבְנֵר בֶּן־נֵר וְעַבְדֵי אִישׁ־
בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל מִמַּחֲנַיִם גִּבְעוֹנָה׃ 13 וְיוֹאָב
בֶּן־צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָוִד יָצְאוּ וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־
בְּרֵכַת גִּבְעוֹן יַחְדָּו וַיֵּשְׁבוּ אֵלֶּה עַל־
הַבְּרֵכָה מִזֶּה וְאֵלֶּה עַל־הַבְּרֵכָה מִזֶּה׃
14 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־יוֹאָב יָקוּמוּ נָא הַנְּעָרִים
וִישַׂחֲקוּ לְפָנֵינוּ וַיֹּאמֶר יוֹאָב יָקֻמוּ׃ 15 וַיָּקֻמוּ
וַיַּעַבְרוּ בְמִסְפָּר שְׁנֵים עָשָׂר לְבִנְיָמִן וּלְאִישׁ־
בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל וּשְׁנֵים עָשָׂר מֵעַבְדֵי דָוִד׃
16 וַיַּחֲזִקוּ אִישׁ ׀ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ וְחַרְבּוֹ בְּצַד
רֵעֵהוּ וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא
חֶלְקַת הַצֻּרִים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ 17 וַתְּהִי
הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד־מְאֹד בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּנָּגֶף אַבְנֵר וְאַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי
דָוִד׃ 18 וַיִּהְיוּ שָׁם שְׁלֹשָׁה בְּנֵי צְרוּיָה
יוֹאָב וַאֲבִישַׁי וַעֲשָׂהאֵל וַעֲשָׂהאֵל קַל
בְּרַגְלָיו כְּאַחַד הַצְּבָיִם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה׃
19 וַיִּרְדֹּף עֲשָׂהאֵל אַחֲרֵי אַבְנֵר וְלֹא־נָטָה
לָלֶכֶת עַל־הַיָּמִין וְעַל־הַשְּׂמֹאול מֵאַחֲרֵי
אַבְנֵר׃ 20 וַיִּפֶן אַבְנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה
זֶה עֲשָׂהאֵל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי׃ 21 וַיֹּאמֶר לוֹ
אַבְנֵר נְטֵה לְךָ עַל יְמִינְךָ אוֹ עַל־שְׂמֹאלֶךָ
וֶאֱחֹז לְךָ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקַח־לְךָ אֶת־
חֲלִצָתוֹ וְלֹא־אָבָה עֲשָׂהאֵל לָסוּר מֵאַחֲרָיו׃

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς
ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Δαυίδ Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ,
ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον
ὑμῶν ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χριστὸν Κυρίου, καὶ ἐθά-
ψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
6 Καὶ νῦν ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν, καὶ γε ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν
τοῦτο ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο. 7 Καὶ
νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε
εἰς υἱοὺς δυνατούς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν
Σαούλ, καί γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ'
ἑαυτὸν εἰς βασιλέα. 8 Καὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ
ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθὲ υἱὸν
Σαοὺλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς
εἰς Μαναέμ, 9 Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
Γαλααδῖτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραὴλ
καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραῒμ καὶ ἐπὶ τὸν Βανιαμὶν καὶ
ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ. 10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν
Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλὴν τοῦ οἴκου
Ἰούδα οἳ ἦσαν ὀπίσω Δαυίδ. 11 Καὶ ἐγένοντο
αἱ ἡμέραι ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰούδα ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ. 12 Καὶ
ἐξῆλθεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ
υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναὲμ εἰς Γαβαών· 13 Καὶ
Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουία καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον
ἐκ Χεβρὼν καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην
τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ
τὴν κρήνην ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην
ἐντεῦθεν. 14 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Ἰωάβ
Ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν
ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωάβ Ἀναστήτωσαν.
15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν
παίδων Βενιαμὶν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ
καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυίδ. 16 Καὶ ἐκρά-
τησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μερὶς τῶν ἐπιβούλων,
ἥ ἐστιν ἐν Γαβαών. 17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος
σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ
ἔπταισεν Ἀβεννὴρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον
παίδων Δαυίδ. 18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ
Σαρουία, Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσὰ καὶ Ἀσαήλ· καὶ
Ἀσαὴλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκὰς
ἐν ἀγρῷ. 19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαὴλ ὀπίσω
Ἀβεννήρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ
οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ. 20 Καὶ
ἐπέβλεψεν Ἀβεννὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι. 21 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννὴρ Ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς
τὰ ἀριστερά, καὶ κάτασχε σεαυτῷ ἓν τῶν παιδαρίων
καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἠθέλησεν Ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ.

5 Misit ergo David nuntios ad viros Jabes
Galaad, dixitque ad eos: Benedicti vos
Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum
domino vestro Saul, et sepelistis eum. 6 Et
nunc retribuet vobis quidem Dominus
misericordiam et veritatem: sed et ego
reddam gratiam, eo quod fecistis verbum
istud. 7 Confortentur manus vestræ,
et estote filii fortitudinis: licet enim
mortuus sit dominus vester Saul, tamen
me unxit domus Juda in regem sibi.
8 Abner autem filius Ner, princeps exercitus
Saul, tulit Isboseth filium Saul, et circumduxit
eum per castra, 9 Regemque constituit super
Galaad et super Gessuri, et super Jezrahel, et
super Ephraim, et super Benjamin, et super
Israel universum. 10 Quadraginta annorum
erat Isboseth filius Saul, cum regnare cœpisset
super Israel, et duobus annis regnavit: sola
autem domus Juda sequebatur David. 11 Et
fuit numerus dierum, quos commoratus est
David, imperans in Hebron super domum
Juda, septem annorum, et sex mensium.
12 Egressusque est Abner filius Ner, et
pueri Isboseth filii Saul, de castris in Gabaon.
13 Porro Joab filius Sarviæ, et pueri David
egressi sunt, et occurrerunt eis juxta piscinam
Gabaon. Et cum in unum convenissent, e
regione sederunt, hi ex una parte piscinæ, et
illi ex altera. 14 Dixitque Abner ad Joab:
Surgant pueri, et ludant coram nobis. Et
respondit Joab: Surgant. 15 Surrexerunt
ergo, et transierunt numero duodecim de
Benjamin, ex parte Isboseth filii Saul, et
duodecim de pueris David. 16 Apprehensoque
unusquisque capite comparis sui, defixit
gladium in latus contrarii, et ceciderunt simul:
vocatumque est nomen loci illius: Ager
robustorum, in Gabaon. 17 Et ortum est
bellum durum satis in die illa: fugatusque est
Abner, et viri Israel, a pueris David. 18 Erant
autem ibi tres filii Sarviæ, Joab, et Abisai, et
Asael: porro Asael cursor velocissimus fuit,
quasi unus de capreis quæ morantur in
silvis. 19 Persequebatur autem Asael Abner, et
non declinavit ad dexteram neque ad sinistram
omittens persequi Abner. 20 Respexit itaque
Abner post tergum suum, et ait: Tune es
Asael? Qui respondit: Ego sum. 21 Dixit-
que ei Abner: Vade ad dextram, sive
ad sinistram, et apprehende unum de
adolescentibus, et tolle tibi spolia ejus. Noluit
autem Asael omittere quin urgeret eum.

22 וַיֹּסֶף עוֹד אַבְנֵר לֵאמֹר אֶל־עֲשָׂהאֵל
סוּר לְךָ מֵאַחֲרָי לָמָּה אַכֶּכָּה אַרְצָה
וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי אֶל־יוֹאָב אָחִיךָ׃ 23 וַיְמָאֵן
לָסוּר וַיַּכֵּהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל־
הַחֹמֶשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפָּל־שָׁם
וַיָּמָת תַּחְתָּו וַיְהִי כָּל־הַבָּא אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עֲשָׂהאֵל וַיָּמֹת וַיַּעֲמֹדוּ׃
24 וַיִּרְדְּפוּ יוֹאָב וַאֲבִישַׁי אַחֲרֵי אַבְנֵר
וְהַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְהֵמָּה בָּאוּ עַד־גִּבְעַת
אַמָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־גִיחַ דֶּרֶךְ מִדְבַּר
גִּבְעוֹן׃ 25 וַיִּתְקַבְּצוּ בְנֵי־בִנְיָמִן אַחֲרֵי אַבְנֵר
וַיִּהְיוּ לַאֲגֻדָּה אֶחָת וַיַּעַמְדוּ עַל־רֹאשׁ
גִּבְעָה אֶחָת׃ 26 וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל־יוֹאָב
וַיֹּאמֶר הֲלָנֶצַח תֹּאכַל חֶרֶב הֲלוֹא יָדַעְתָּה
כִּי־מָרָה תִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתַי לֹא־
תֹאמַר לָעָם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אֲחֵיהֶם׃
27 וַיֹּאמֶר יוֹאָב חַי הָאֱלֹהִים כִּי לוּלֵא
דִּבַּרְתָּ כִּי אָז מֵהַבֹּקֶר נַעֲלָה הָעָם אִישׁ
מֵאַחֲרֵי אָחִיו׃ 28 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר
וַיַּעַמְדוּ כָּל־הָעָם וְלֹא־יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם׃ 29 וְאַבְנֵר
וַאֲנָשָׁיו הָלְכוּ בָּעֲרָבָה כֹּל הַלַּיְלָה הַהוּא
וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ כָּל־הַבִּתְרוֹן
וַיָּבֹאוּ מַחֲנָיִם׃ 30 וְיוֹאָב שָׁב מֵאַחֲרֵי
אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּפָּקְדוּ מֵעַבְדֵי
דָוִד תִּשְׁעָה־עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂהאֵל׃ 31 וְעַבְדֵי
דָוִד הִכּוּ מִבִּנְיָמִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר שְׁלֹשׁ־
מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵתוּ׃ 32 וַיִּשְׂאוּ אֶת־
עֲשָׂהאֵל וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקֶבֶר אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית
לָחֶם וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה יוֹאָב וַאֲנָשָׁיו וַיֵּאֹר
לָהֶם בְּחֶבְרוֹן׃

פרשה ג׃

1 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה בֵּין בֵּית
שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדָוִד הֹלֵךְ וְחָזֵק
וּבֵית שָׁאוּל הֹלְכִים וְדַלִּים׃ 2 וַיִּלְּדוּ
לְדָוִד בָּנִים בְּחֶבְרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אַמְנוֹן
לַאֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִת׃ 3 וּמִשְׁנֵהוּ כִלְאָב
לַאֲבִיגַל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי וְהַשְּׁלִשִׁי
אַבְשָׁלוֹם בֶּן־מַעֲכָה בַּת־תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר׃
4 וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי
שְׁפַטְיָה בֶן־אֲבִיטָל׃ 5 וְהַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם
לְעֶגְלָה אֵשֶׁת דָּוִד אֵלֶּה יֻלְּדוּ לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן׃

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννὴρ λέγων τῷ Ἀσαὴλ
Ἀπόστηθι ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν
γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;
23 Καὶ ποῦ ἔστι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωὰβ
τὸν ἀδελφόν σου· καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι·
καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννὴρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ
δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ
τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει
ὑποκάτω αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος
ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαὴλ καὶ ἀπέθανε,
καὶ ὑφίστατο. 24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσὰ
ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε· καὶ αὐτοὶ εἰσ-
ῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὅ ἐστιν ἐπὶ προσώπου
Γαὶ ὁδὸν ἔρημον Γαβαών. 25 Καὶ συναθροίζονται
οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ἐγενήθησαν
εἰς συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ
ἑνός. 26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννὴρ Ἰωὰβ καὶ εἶπεν
Μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας
ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ
μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὄπισθε τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν; 27 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ Ζῇ Κύριος,
ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρωιόθεν ἀνέβη ἂν
ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστη-
σαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ
Ἰσραήλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.
29 Καὶ Ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον
εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον
τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρα-
τείνουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.
30 Καὶ Ἰωὰβ ἀνέστρεψεν ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννὴρ
καὶ συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέπησαν
τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες. 31 Καὶ
Ἀσαὴλ καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν
Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννὴρ τριακοσίους ἑξή-
κοντα ἄνδρας παρ᾽ αὐτοῦ. 32 Καὶ αἴρουσι τὸν
Ἀσαὴλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἐπορεύθη Ἰωὰβ
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ
διέφαυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ·
καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ
ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει. 2 Καὶ
ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ
πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινόομ τῆς
Ἰεζραηλίτιδος, 3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουία
τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος
Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμὶ βα-
σιλέως Γεσσίρ, 4 Καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς
Ἀγγίθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ,
5 Καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τῆς Αἰγὰλ γυναικὸς
Δαυίδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.

22 Rursumque locutus est Abner ad Asael:
Recede, noli me sequi, ne compellar
confodere te in terram, et levare non po-
tero faciem meam ad Joab fratrem tuum.
23 Qui audire contempsit, et noluit
declinare: percussit ergo eum Abner aversa
hasta in inguine, et transfodit, et mortuus est
in eodem loco: omnesque qui transibant per
locum illum, in quo ceciderat Asael, et mortuus
erat, subsistebant. 24 Persequentibus autem
Joab et Abisai fugientem Abner, sol occubuit:
et venerunt usque ad collem aquæ ductus, qui
est ex adverso vallis itineris deserti in Gabaon.
25 Congregatique sunt filii Benjamin ad
Abner: et conglobati in unum cuneum,
steterunt in summitate tumuli unius. 26 Et
exclamavit Abner ad Joab, et ait: Num usque
ad internecionem tuus mucro desæviet? an
ignoras quod periculosa sit desperatio?
usquequo non dicis populo ut omittat
persequi fratres suos? 27 Et ait Joab: Vivit
Dominus, si locutus fuisses, mane recessisset
populus persequens fratrem suum. 28 Insonuit
ergo Joab buccina, et stetit omnis exercitus,
nec persecuti sunt ultra Israel, neque iniere
certamen. 29 Abner autem et viri ejus abierunt
per campestria, tota nocte illa: et transierunt
Jordanem, et lustrata omni Beth-horon,
venerunt ad castra. 30 Porro Joab reversus,
omisso Abner, congregavit omnem populum:
et defuerunt de pueris David decem et novem
viri, excepto Asaele. 31 Servi autem David
percusserunt de Benjamin, et de viris qui erant
cum Abner, trecentos sexaginta, qui et mortui
sunt. 32 Tuleruntque Asael, et sepelierunt
eum in sepulchro patris sui in Bethlehem: et
ambulaverunt tota nocte Joab et viri qui erant
cum eo, et in ipso crepusculo pervenerunt in
Hebron.

CAPUT III.

1 Facta est ergo longa concertatio inter
domum Saul, et inter domum David: David
proficiscens, et semper seipso robustior,
domus autem Saul decrescens quotidie.
2 Natique sunt filii David in Hebron:
fuitque primogenitus ejus Amnon de Achi-
noam Jezrahelitide. 3 Et post eum Cheleab
de Abigail uxore Nabal Carmeli: porro
tertius Absalom, filius Maacha filiæ Tholmai
regis Gessur. 4 Quartus autem Adonias, filius
Haggith: et quintus Saphathia, filius Abithal.
5 Sextus quoque Jethraam, de Egla
uxore David; hi nati sunt David in Hebron

6 וַיְהִי בִּהְיוֹת הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית
שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר הָיָה מִתְחַזֵּק
בְּבֵית שָׁאוּל׃ 7 וּלְשָׁאוּל פִּלֶגֶשׁ וּשְׁמָהּ
רִצְפָּה בַת־אַיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־אַבְנֵר מַדּוּעַ
בָּאתָה אֶל־פִּילֶגֶשׁ אָבִי׃ 8 וַיִּחַר לְאַבְנֵר
מְאֹד עַל־דִּבְרֵי אִישׁ־בֹּשֶׁת וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ
כֶּלֶב אָנֹכִי אֲשֶׁר לִיהוּדָה הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה־
חֶסֶד עִם־בֵּית ׀ שָׁאוּל אָבִיךָ אֶל־אֶחָיו
וְאֶל־מֵרֵעֵהוּ וְלֹא הִמְצִיתִךָ בְּיַד דָּוִד
וַתִּפְקֹד עָלַי עֲוֺן הָאִשָּׁה הַיּוֹם׃ 9 כֹּה־
יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכֹה יֹסִיף לוֹ כִּי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־כֵן אֶעֱשֶׂה־
לּוֹ׃ 10 לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל
וּלְהָקִים אֶת־כִּסֵּא דָוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־
יְהוּדָה מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע׃ 11 וְלֹא־יָכֹל
עוֹד לְהָשִׁיב אֶת־אַבְנֵר דָּבָר מִיִּרְאָתוֹ אֹתוֹ׃
12 וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מַלְאָכִים ׀ אֶל־דָּוִד
תַּחְתָּו לֵאמֹר לְמִי־אָרֶץ לֵאמֹר כָּרְתָה
בְרִיתְךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהָסֵב אֵלֶיךָ
אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיֹּאמֶר ׀ טוֹב אֲנִי אֶכְרֹת
אִתְּךָ בְּרִית אַךְ דָּבָר אֶחָד אָנֹכִי שֹׁאֵל
מֵאִתְּךָ לֵאמֹר לֹא־תִרְאֶה אֶת־פָּנַי כִּי ׀ אִם־
לִפְנֵי הֱבִיאֲךָ אֵת מִיכַל בַּת־שָׁאוּל בְּבֹאֲךָ
לִרְאוֹת אֶת־פָּנָי׃ 14 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים
אֶל־אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל לֵאמֹר תְּנָה אֶת־
אִשְׁתִּי אֶת־מִיכַל אֲשֶׁר אֵרַשְׂתִּי לִי בְּמֵאָה
עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ 15 וַיִּשְׁלַח אִישׁ בֹּשֶׁת
וַיִּקָּחֶהָ מֵעִם אִישׁ מֵעִם פַּלְטִיאֵל בֶּן־לָוִשׁ׃
16 וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִישָׁהּ הָלוֹךְ וּבָכֹה אַחֲרֶיהָ
עַד־בַּחֻרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ שׁוּב
וַיָּשֹׁב׃ 17 וּדְבַר־אַבְנֵר הָיָה עִם־
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גַּם־תְּמוֹל גַּם־שִׁלְשֹׁם
הֱיִיתֶם מְבַקְשִׁים אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם׃
18 וְעַתָּה עֲשׂוּ כִּי יְהוָה אָמַר אֶל־דָּוִד
לֵאמֹר בְּיַד ׀ דָּוִד עַבְדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל־אֹיְבֵיהֶם׃
19 וַיְדַבֵּר גַּם־אַבְנֵר בְּאָזְנֵי בִנְיָמִין וַיֵּלֶךְ
גַּם־אַבְנֵר לְדַבֵּר בְּאָזְנֵי דָוִד בְּחֶבְרוֹן אֵת
כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָּל־
בֵּית בִּנְיָמִן׃ 20 וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל־דָּוִד
חֶבְרוֹן וְאִתּוֹ עֶשְׂרִים אֲנָשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד
לְאַבְנֵר וְלַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִשְׁתֶּה׃

6 *Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ,
καὶ Ἀβεννὴρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαούλ.* 7 *Καὶ
τῷ Σαοὺλ παλλακὴ Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἰώλ· καὶ
εἶπεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ πρὸς Ἀβεννὴρ Τί ὅτι
εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;*
8 *Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννὴρ περὶ τοῦ λόγου
τούτου τῷ Ἰεβοσθέ· καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς
αὐτόν Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι; ἐποίησα σήμερον
ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαοὺλ τοῦ πατρός σου καὶ
περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ηὐτο-
μόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ'
ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;* 9 *Τάδε
ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τάδε προσθείη
αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ὅτι οὕτως
ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,* 10 *Περιελεῖν
τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ τοῦ
ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ
τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.* 11 *Καὶ οὐκ
ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννὴρ
ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.* 12 *Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαιλάμ, οὗ ἦν
παραχρῆμα, λέγων Διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ,
καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ
πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ.* 13 *Καὶ εἶπε Δαυίδ
Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην, πλὴν
λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων Οὐκ
ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ
θυγατέρα Σαούλ, παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ
πρόσωπόν μου.* 14 *Καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς
Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ ἀγγέλους λέγων Ἀπόδος μοι
τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχόλ, ἣν ἔλαβον ἐν
ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.* 15 *Καὶ ἀπέστει-
λεν Ἰεβοσθὲ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς παρὰ Φαλτιὴλ υἱοῦ Σελλῆς.* 16 *Καὶ
ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω
αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννήρ
Πορεύου ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.* 17 *Καὶ εἶπεν
Ἀβεννὴρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ λέγων
Χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ'
ὑμᾶς.* 18 *Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε
περὶ Δαυὶδ λέγων Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ
σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.* 19 *Καὶ
ἐλάλησεν Ἀβεννὴρ ἐν τοῖς ὠσὶ Βενιαμίν, καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἀβεννὴρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ
εἰς Χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς
Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.* 20 *Καὶ
ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ
μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ
Ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.*

6 Cum ergo esset prælium inter domum Saul
et domum David, Abner filius Ner regebat
domum Saul. 7 Fuerat autem Sauli concubina
nomine Respha, filia Aia. Dixitque Isboseth ad
Abner: 8 Quare ingressus es ad concubinam
patris mei? Qui iratus nimis propter verba
Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum ad-
versum Judam hodie, qui fecerim misericordiam
super domum Saul patris tui, et super fratres
et proximos ejus, et non tradidi te in manus
David, et tu requisisti in me quod argueres
pro muliere hodie? 9 Hæc faciat Deus Abner,
et hæc addat ei, nisi quomodo juravit Dominus
David, sic faciam cum eo, 10 Ut transferatur
regnum de domo Saul, et elevetur thronus
David super Israel, et super Judam, a Dan
usque Bersabee. 11 Et non potuit respondere
ei quidquam, quia metuebat illum. 12 Misit
ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes:
Cujus est terra? et ut loquerentur: Fac
mecum amicitias, et erit manus mea tecum,
et reducam ad te universum Israel. 13 Qui
ait: Optime: ego faciam tecum amicitias: sed
unam rem peto a te, dicens: Non videbis faciem
meam, antequam adduxeris Michol filiam
Saul: et sic venies, et videbis me. 14 Misit
autem David nuntios ad Isboseth filium Saul,
dicens: Redde uxorem meam Michol, quam
despondi mihi centum præputiis Philisthiim.
15 Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo
Phaltiel, filio Lais. 16 Sequebaturque eam
vir suus, plorans usque Bahurim: et dixit ad
eum Abner: Vade, et revertere. Qui reversus
est. 17 Sermonem quoque intulit Abner ad
seniores Israel, dicens: Tam heri quam
nudiustertius quærebatis David, ut regnaret
super vos. 18 Nunc ergo facite: quoniam
Dominus locutus est ad David, dicens: In
manu servi mei David salvabo populum meum
Israel de manu Philisthiim, et omnium inimi-
corum ejus. 19 Locutus est autem Abner etiam
ad Benjamin. Et abiit ut loqueretur ad David
in Hebron, omnia quæ placuerant Israeli, et
universo Benjamin. 20 Venitque ad David in
Hebron cum viginti viris: et fecit David Abner,
et viris ejus qui venerant cum eo, convivium.

21 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־דָּוִד אָקוּמָה ׀ וְאֵלֵכָה
וְאֶקְבְּצָה אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְיִכְרְתוּ אִתְּךָ בְּרִית וּמָלַכְתָּ בְּכֹל אֲשֶׁר־
תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ וַיְשַׁלַּח דָּוִד אֶת־אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ
בְּשָׁלוֹם׃ 22 וְהִנֵּה עַבְדֵי דָוִד וְיוֹאָב בָּא
מֵהַגְּדוּד וְשָׁלָל רָב עִמָּם הֵבִיאוּ וְאַבְנֵר
אֵינֶנּוּ עִם־דָּוִד בְּחֶבְרוֹן כִּי שִׁלְּחוֹ וַיֵּלֶךְ
בְּשָׁלוֹם׃ 23 וְיוֹאָב וְכָל־הַצָּבָא אֲשֶׁר־אִתּוֹ
בָּאוּ וַיַּגִּדוּ לְיוֹאָב לֵאמֹר בָּא־אַבְנֵר בֶּן־נֵר
אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁלְּחֵהוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם׃
24 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָה
הִנֵּה־בָא אַבְנֵר אֵלֶיךָ לָמָּה־זֶּה שִׁלַּחְתּוֹ
וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ׃ 25 יָדַעְתָּ אֶת־אַבְנֵר בֶּן־נֵר
כִּי לְפַתֹּתְךָ בָּא וְלָדַעַת אֶת־מוֹצָאֲךָ וְאֶת־
מְבוֹאֶךָ וְלָדַעַת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃
26 וַיֵּצֵא יוֹאָב מֵעִם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים
אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ מִבּוֹר הַסִּרָה
וְדָוִד לֹא יָדָע׃ 27 וַיָּשָׁב אַבְנֵר חֶבְרוֹן
וַיַּטֵּהוּ יוֹאָב אֶל־תּוֹךְ הַשַּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ
בַּשֶּׁלִי וַיַּכֵּהוּ שָׁם הַחֹמֶשׁ וַיָּמָת בְּדַם
עֲשָׂהאֵל אָחִיו׃ 28 וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן
וַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי וּמַמְלַכְתִּי מֵעִם יְהוָה
עַד־עוֹלָם מִדְּמֵי אַבְנֵר בֶּן־נֵר׃ 29 יָחֻלוּ
עַל־רֹאשׁ יוֹאָב וְאֶל כָּל־בֵּית אָבִיו וְאַל־
יִכָּרֵת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמְצֹרָע וּמַחֲזִיק
בַּפֶּלֶךְ וְנֹפֵל בַּחֶרֶב וַחֲסַר־לָחֶם׃ 30 וְיוֹאָב
וַאֲבִישַׁי אָחִיו הָרְגוּ לְאַבְנֵר עַל אֲשֶׁר
הֵמִית אֶת־עֲשָׂהאֵל אֲחִיהֶם בְּגִבְעוֹן
בַּמִּלְחָמָה׃ 31 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יוֹאָב וְאֶל־כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ קִרְעוּ בִגְדֵיכֶם וְחִגְרוּ שַׂקִּים
וְסִפְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הֹלֵךְ אַחֲרֵי
הַמִּטָּה׃ 32 וַיִּקְבְּרוּ אֶת־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן
וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוֹלוֹ וַיֵּבְךְּ אֶל־קֶבֶר אַבְנֵר
וַיִּבְכּוּ כָּל־הָעָם׃ 33 וַיְקֹנֵן הַמֶּלֶךְ
אֶל־אַבְנֵר וַיֹּאמַר הַכְּמוֹת נָבָל יָמוּת אַבְנֵר׃
34 יָדֶךָ לֹא־אֲסֻרוֹת וְרַגְלֶיךָ לֹא־לִנְחֻשְׁתַּיִם
הֻגָּשׁוּ כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי־עַוְלָה נָפָלְתָּ
וַיֹּסִפוּ כָל־הָעָם לִבְכּוֹת עָלָיו׃ 35 וַיָּבֹא
כָל־הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת־דָּוִד לֶחֶם בְּעוֹד
הַיּוֹם וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי
אֱלֹהִים וְכֹה יֹסִיף כִּי אִם־לִפְנֵי בוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ
אֶטְעַם־לֶחֶם אוֹ כָל־מְאוּמָה׃ 36 וְכָל־הָעָם
הִכִּירוּ וַיִּיטַב בְּעֵינֵיהֶם כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל־הָעָם טוֹב׃

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυίδ Ἀναστήσομαι
δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν
μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραήλ, καὶ διαθήσομαι
μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ
τὸν Ἀβεννήρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. 22 Καὶ
ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωὰβ παρεγένοντο ἐκ
τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν·
καὶ Ἀβεννὴρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, ὅτι
ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.
23 Καὶ Ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤλθοσαν,
καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωὰβ λέγοντες Ἥκει Ἀβεννὴρ
υἱὸς Νὴρ πρὸς Δαυίδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ
ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. 24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ εἶπε Τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ
ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς σέ, καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας
αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ; 25 Ἢ οὐκ
οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ, ὅτι ἀπατῆσαί
σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν
εἴσοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς;
26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννὴρ ὀπίσω, καὶ
ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεειράμ,
καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει. 27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν
Ἀβεννὴρ εἰς Χεβρών, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωὰβ
ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν
ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν,
καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ
Ἰωάβ· 28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα καὶ
εἶπεν Ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ
Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννὴρ
υἱοῦ Νήρ. 29 Καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν
Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωὰβ γονοῤῥυὴς
καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις. 30 Ἰωὰβ δὲ
καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηροῦντο
τὸν Ἀβεννὴρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαὴλ τὸν
ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν ἐν τῷ πολέμῳ. 31 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν
τὸν μετ' αὐτοῦ Διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ
περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεν-
νήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς
κλίνης. 32 Καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννὴρ ἐν
Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ. 33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννὴρ καὶ εἶπεν Εἰ κατὰ τὸν
θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ; 34 Αἱ
χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν
πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον
υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς
τοῦ κλαῦσαι αὐτόν. 35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς
περιδειπνῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας·
καὶ ὤμοσε Δαυὶδ λέγων Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ
γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος. 36 Καὶ
ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν
πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

21 Et dixit Abner ad David. Surgam, ut
congregem ad te dominum meum regem
omnem Israel, et ineam tecum fœdus, et
imperes omnibus, sicut desiderat anima tua.
Cum ergo deduxisset David Abner, et ille
isset in pace, 22 Statim pueri David et
Joab venerunt, cæsis latronibus, cum præda
magna nimis: Abner autem non erat cum
David in Hebron, quia jam dimiserat eum, et
profectus fuerat in pace. 23 Et Joab, et omnis
exercitus qui erat cum eo, postea venerunt:
nuntiatum est itaque Joab a narrantibus: Venit
Abner filius Ner ad regem, et dimisit eum, et
abiit in pace. 24 Et ingressus est Joab ad
regem, et ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner
ad te: quare dimisisti eum, et abiit et recessit?
25 Ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc
venit ad te, ut deciperet te, et sciret exitum
tuum et introitum tuum, et nosset omnia quæ
agis? 26 Egressus itaque Joab a David, misit
nuntios post Abner, et reduxit eum a cisterna
Sira, ignorante David. 27 Cumque rediisset
Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Joab
ad medium portæ, ut loqueretur ei, in dolo:
et percussit illum ibi in inguine, et mortuus
est in ultionem sanguinis Asael fratris ejus.
28 Quod cum audisset David rem jam gestam,
ait: Mundus ego sum, et regnum meum, apud
Dominum, usque in sempiternum, a sanguine
Abner filii Ner: 29 Et veniat super caput
Joab, et super omnem domum patris ejus: nec
deficiat de domo Joab fluxum seminis sustinens,
et leprosus, et tenens fusum, et cadens gladio,
et indigens pane. 30 Igitur Joab et Abisai
frater ejus interfecerunt Abner, eo quod
occidisset Asael fratrem eorum in Gabaon, in
prælio. 31 Dixit autem David ad Joab, et ad
omnem populum, qui erat cum eo: Scindite
vestimenta vestra, et accingimini saccis, et
plangite ante exequias Abner; porro rex David
sequebatur feretrum. 32 Cumque sepelissent
Abner in Hebron, levavit rex David vocem
suam, et flevit super tumulum Abner: flevit
autem et omnis populus. 33 Plangensque rex
et lugens Abner, ait: Nequaquam ut mori
solent ignavi, mortuus est Abner. 34 Manus
tuæ ligatæ non sunt, et pedes tui non sunt
compedibus aggravati: sed sicut solent cadere
coram filiis iniquitatis, sic corruisti. Con-
geminansque omnis populus flevit super eum.
35 Cumque venisset universa multitudo cibum
capere cum David, clara adhuc die, juravit
David, dicens: Hæc faciat mihi Deus, et
hæc addat, si ante occasum solis gustavero
panem vel aliud quidquam. 36 Omnisque
populus audivit, et placuerunt eis cuncta
quæ fecit rex in conspectu totius populi.

37 וַיֵּדְעוּ כָל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי לֹא הָיְתָה מֵהַמֶּלֶךְ לְהָמִית אֶת־אַבְנֵר
בֶּן־נֵר׃ 38 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
עֲבָדָיו הֲלוֹא תֵדְעוּ כִּי־שַׂר וְגָדוֹל נָפַל
הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 39 וְאָנֹכִי הַיּוֹם רַךְ
וּמָשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה
קָשִׁים מִמֶּנִּי יְשַׁלֵּם יְהוָה לְעֹשֵׂה הָרָעָה
כְּרָעָתוֹ׃

פרשה ד׃

1 וַיִּשְׁמַע בֶּן־שָׁאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן
וַיִּרְפּוּ יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ׃ 2 וּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים שָׂרֵי־גְדוּדִים הָיוּ בֶן־שָׁאוּל שֵׁם
הָאֶחָד בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֵכָב בְּנֵי רִמּוֹן
הַבְּאֵרֹתִי מִבְּנֵי בִנְיָמִן כִּי גַּם בְּאֵרוֹת
תֵּחָשֵׁב עַל־בִּנְיָמִן׃ 3 וַיִּבְרְחוּ הַבְּאֵרֹתִים
גִּתָּיְמָה וַיִּהְיוּ־שָׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
4 וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל בֵּן נְכֵה
רַגְלָיִם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמֻעַת
שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֶאל וַתִּשָּׂאֵהוּ אֹמַנְתּוֹ
וַתָּנֹס וַיְהִי בְּחָפְזָהּ לָנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפָּסֵחַ
וּשְׁמוֹ מְפִיבֹשֶׁת׃ 5 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי
רֵכָב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כְּחֹם הַיּוֹם אֶל־בֵּית
אִישׁ בֹּשֶׁת וְהוּא שֹׁכֵב אֵת מִשְׁכַּב
הַצָּהֳרָיִם׃ 6 וְהֵנָּה בָּאוּ עַד־תּוֹךְ הַבַּיִת
לֹקְחֵי חִטִּים וַיַּכֻּהוּ אֶל־הַחֹמֶשׁ וְרֵכָב
וּבַעֲנָה אָחִיו נִמְלָטוּ׃ 7 וַיָּבֹאוּ הַבַּיִת
וְהוּא־שֹׁכֵב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ וַיַּכֻּהוּ
וַיְמִתֻהוּ וַיָּסִירוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־
רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה כָּל־הַלָּיְלָה׃
8 וַיָּבִאוּ אֶת־רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת אֶל־דָּוִד
חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־רֹאשׁ אִישׁ־
בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל אֹיִבְךָ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת־
נַפְשֶׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נְקָמוֹת
הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁאוּל וּמִזַּרְעוֹ׃ 9 וַיַּעַן דָּוִד
אֶת־רֵכָב ׀ וְאֶת־בַּעֲנָה אָחִיו בְּנֵי רִמּוֹן
הַבְּאֵרֹתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי יְהוָה אֲשֶׁר־
פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃ 10 כִּי הַמַּגִּיד
לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מֵת שָׁאוּל וְהוּא־הָיָה
כִמְבַשֵּׂר בְּעֵינָיו וָאֹחֲזָה בוֹ וָאֶהְרְגֵהוּ
בְּצִקְלָג אֲשֶׁר לְתִתִּי־לוֹ בְּשֹׂרָה׃ 11 אַף כִּי־
אֲנָשִׁים רְשָׁעִים הָרְגוּ אֶת־אִישׁ צַדִּיק בְּבֵיתוֹ
עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת־
דָּמוֹ מִיֶּדְכֶם וּבִעַרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ׃

37 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι
τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νήρ. 38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Οὐκ οἴδατε ὅτι ἡγούμενος
μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραήλ;
39 Καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι συγγενὴς σήμερον καὶ καθε-
σταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ
Σαρουίας σκληρότεροί μού εἰσιν· ἀποδῷ Κύριος
τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ ὅτι τέθνηκεν
Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ
παρείθησαν. 2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμ-
μάτων τῷ Ἰεβοσθὲ υἱῷ Σαούλ· ὄνομα τῷ ἑνὶ
Βαανά, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμὼν
τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, ὅτι Βηρὼθ
ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν. 3 Καὶ ἀπέδρασαν
οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ
Σαοὺλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε,
καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαοὺλ καὶ
Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραήλ, καὶ ἦρεν
αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγε· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσε καὶ
ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ. 5 Καὶ
ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ῥηχὰβ
καὶ Βαανὰ καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας
εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ
κοίτῃ τῆς μεσημβρίας. 6 Καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ
οἴκου ἐκάθαιρε πυροὺς καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε,
καὶ Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον 7 Καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον, καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθευδεν ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ· καὶ
τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀφαι-
ροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην
τὴν νύκτα. 8 Καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ
τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα
Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ
σου ὃς ἐζήτει τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ
κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ. 9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ
Ῥηχὰβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμὼν
τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζῇ Κύριος ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
10 Ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ
αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ
κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ᾧ
ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια. 11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονη-
ροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

37 Et cognovit omne vulgus et universus
Israel in die illa, quoniam non actum fuisset
a rege ut occideretur Abner filius Ner. 38 Dixit
quoque rex ad servos suos: Num ignoratis
quoniam princeps et maximus cecidit hodie
in Israel? 39 Ego autem adhuc delicatus, et
unctus rex: porro viri isti filii Sarviæ duri
sunt mihi: retribuat Dominus facienti malum
juxta malitiam suam.

CAPUT IV.

1 AUDIVIT autem Isboseth filius Saul, quod
cecidisset Abner in Hebron: et dissolutæ sunt
manus ejus, omnisque Israel perturbatus est.
2 Duo autem viri principes latronum erant
filio Saul, nomen uni Baana, et nomen alteri
Rechab, filii Remmon Berothitæ de filiis
Benjamin: siquidem et Beroth reputata est
in Benjamin. 3 Et fugerunt Berothitæ in
Gethaim, fueruntque ibi advenæ usque ad
tempus illud. 4 Erat autem Jonathæ filio
Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim
fuit, quando venit nuntius de Saul et Jonatha
ex Jezrahel; tollens itaque eum nutrix sua,
fugit: cumque festinaret ut fugeret, cecidit,
et claudus effectus est: habuitque vocabulum
Miphiboseth. 5 Venientes igitur filii Remmon
Berothitæ, Rechab et Baana, ingressi sunt
fervente die domum Isboseth: qui dormiebat
super stratum suum meridie. Et ostiaria
domus purgans triticum, obdormivit. 6 Ingressi
sunt autem domum latenter assumentes spicas
tritici, et percusserunt eum in inguine Rechab
et Baana frater ejus, et fugerunt. 7 Cum
autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat
super lectum suum in conclavi, et percutientes
interfecerunt eum; sublatoque capite ejus,
abierunt per viam deserti tota nocte, 8 Et
attulerunt caput Isboseth ad David in Hebron,
dixeruntque ad regem: Ecce caput Isboseth
filii Saul inimici tui, qui quærebat animam
tuam: et dedit Dominus domino meo regi
ultionem hodie de Saul, et de semine ejus.
9 Respondens autem David Rechab, et Baana
fratri ejus, filiis Remmon Berothitæ, dixit ad
eos: Vivit Dominus, qui eruit animam meam
de omni angustia, 10 Quoniam eum, qui
annuntiaverat mihi, et dixerat: Mortuus
est Saul, qui putabat se prospera nuntiare,
tenui, et occidi eum in Siceleg, cui oportebat
mercedem dare pro nuntio. 11 Quanto
magis nunc, cum homines impii interfecerunt
virum innoxium, in domo sua, super lectum
suum, non quæram sanguinem ejus de
manu vestra, et auferam vos de terra?

12 וַיְצַו דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיְקַצְּצוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וַיִּתְלוּ עַל־הַבְּרֵכָה
בְּחֶבְרוֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת לָקָחוּ
וַיִּקְבְּרוּ בְקֶבֶר־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן׃

פרשה ה׃

1 וַיָּבֹאוּ כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד
חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנְנוּ עַצְמְךָ
וּבְשָׂרְךָ אֲנָחְנוּ׃ 2 גַּם־אֶתְמוֹל גַּם־שִׁלְשׁוֹם
בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה הָיִיתָה
מוֹצִיא וְהַמֵּבִי אֶת־יִשְׂרָאֵל ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אֶת־עַמִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד עַל־
יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד
בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־
דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 4 בֶּן־
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה
מָלָךְ׃ 5 בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ עַל־יְהוּדָה שֶׁבַע
שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַםִ מָלַךְ
שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה׃ 6 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַםִ
אֶל־הַיְבֻסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד
לֵאמֹר לֹא־תָבוֹא הֵנָּה כִּי אִם־הֱסִירְךָ
הַעִוְרִים וְהַפִּסְחִים לֵאמֹר לֹא־יָבוֹא דָוִד
הֵנָּה׃ 7 וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֵת מְצֻדַת צִיּוֹן הִיא
עִיר דָּוִד׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא
כָּל־מַכֵּה יְבֻסִי וְיִגַּע בַּצִּנּוֹר וְאֶת־הַפִּסְחִים
וְאֶת־הַעִוְרִים שְׂנֻאוּ נֶפֶשׁ דָּוִד עַל־כֵּן
יֹאמְרוּ עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל־הַבָּיִת׃
9 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמְּצֻדָה וַיִּקְרָא־לָהּ עִיר דָּוִד
וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן־הַמִּלּוֹא וָבָיְתָה׃
10 וַיֵּלֶךְ דָּוִד הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיהוָה אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת עִמּוֹ׃ 11 וַיִּשְׁלַח חִירָם
מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים
וְחָרָשֵׁי עֵץ וְחָרָשֵׁי אֶבֶן קִיר וַיִּבְנוּ־בַיִת
לְדָוִד׃ 12 וַיֵּדַע דָּוִד כִּי־הֱכִינוֹ יְהוָה
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נִשֵּׂא מַמְלַכְתּוֹ
בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיִּקַּח
דָּוִד עוֹד פִּלַגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַםִ אַחֲרֵי
בֹּאוֹ מֵחֶבְרוֹן וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ 14 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלֹּדִים לוֹ
בִּירוּשָׁלָםִ שַׁמּוּעַ וְשׁוֹבָב וְנָתָן וּשְׁלֹמֹה׃

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ
καὶ ἀποκτέννουσιν αὐτούς, καὶ κολοβοῦσι τὰς
χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν
αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν
'Ιεβοσθὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ 'Αβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ 'Ισραὴλ
πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν καὶ εἶπαν αὐτῷ 'Ιδοὺ ὀστᾶ
σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς. 2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην
ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων
καὶ εἰσάγων τὸν 'Ισραήλ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
σέ Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν 'Ισραήλ, καὶ
σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου 'Ισραήλ.
3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι 'Ισραὴλ
πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ
πάντα 'Ισραήλ. 4 Υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευ-
σεν· 5 'Επτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἓξ ἐβασίλευσεν ἐν
Χεβρὼν ἐπὶ τὸν 'Ιούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα 'Ισραὴλ καὶ 'Ιούδαν ἐν 'Ιερου-
σαλήμ. 6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς
'Ιερουσαλὴμ πρὸς τὸν 'Ιεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα
τὴν γῆν, καὶ ἐῤῥέθη τῷ Δαυὶδ Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε,
ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες
ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε. 7 Καὶ προκατελά-
βετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών, αὕτη ἡ πόλις τοῦ
Δαυίδ. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Πᾶς
τύπτων 'Ιεβουσαῖον ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς
χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν
ψυχὴν Δαυίδ· διὰ τοῦτο ἐροῦσι Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ
οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου. 9 Καὶ ἐκάθισε
Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις
Δαυίδ· καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ
τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 10 Καὶ διεπορεύετο
Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος
παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ἀπέστειλε Χειρὰμ
βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα
κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων,
καὶ ᾠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ. 12 Καὶ ἔγνω
Δαυὶδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα
ἐπὶ 'Ισραήλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ
διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ 'Ισραήλ. 13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ 'Ιερουσαλὴμ μετὰ
τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγένοντο
τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 14 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν 'Ιερουσαλήμ·
Σαμμοὺς καὶ Σωβὰβ καὶ Νάθαν καὶ Σαλωμών,

12 Præcepit itaque David pueris suis, et
interfecerunt eos: præcidentesque manus et
pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam
in Hebron: caput autem Isboseth tulerunt,
et sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAPUT V.

1 ET venerunt universæ tribus Israel ad
David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os
tuum et caro tua sumus. 2 Sed et heri et
nudiustertius, cum esset Saul rex super nos,
tu eras educens et reducens Israel: dixit
autem Dominus ad te: Tu pasces populum
meum Israel, et tu eris dux super Israel.
3 Venerunt quoque et seniores Israel ad
regem in Hebron, et percussit cum eis rex
David fœdus in Hebron coram Domino:
unxeruntque David in regem super Israel.
4 Filius triginta annorum erat David, cum
regnare cœpisset, et quadraginta annis
regnavit. 5 In Hebron regnavit super Judam
septem annis et sex mensibus: in Jerusalem
autem regnavit triginta tribus annis super
omnem Israel et Judam. 6 Et abiit rex, et
omnes viri qui erant cum eo, in Jerusalem, ad
Jebusæum habitatorem terræ: dictumque est
David ab eis: Non ingredieris huc, nisi
abstuleris cæcos et claudos dicentes: Non
ingredietur David huc. 7 Cepit autem David
arcem Sion, hæc est civitas David. 8 Propo-
suerat enim David in die illa præmium, qui
percussisset Jebusæum, et tetigisset domatum
fistulas, et abstulisset cæcos et claudos odientes
animam David: idcirco dicitur in proverbio:
Cæcus et claudus non intrabunt in templum.
9 Habitavit autem David in arce, et vocavit
eam, Civitatem David: et ædificavit per
gyrum a Mello et intrinsecus. 10 Et
ingrediebatur proficiens atque succrescens,
et Dominus Deus exercituum erat cum eo.
11 Misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad
David, et ligna cedrina, et artifices lignorum,
artificesque lapidum ad parietes: et ædifica-
verunt domum David. 12 Et cognovit David
quoniam confirmasset eum Dominus regem
super Israel, et quoniam exaltasset regnum
ejus super populum suum Israel. 13 Accepit
ergo David adhuc concubinas et uxores de
Jerusalem, postquam venerat de Hebron:
natique sunt David et alii filii et filiæ; 14 Et
hæc nomina eorum qui nati sunt ei in Jerusalem,
Samua, et Sobab, et Nathan, et Salomon,

15 וְיִבְחָר וֶאֱלִישׁוּעַ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃ 16 וֶאֱלִישָׁמָע
וְאֶלְיָדָע וֶאֱלִיפָלֶט׃ 17 וַיִּשְׁמְעוּ
פְלִשְׁתִּים כִּי־מָשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל־פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־
דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־הַמְּצוּדָה׃
18 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃
19 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה
אֶל־פְּלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם בְּיָדִי ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֵה כִּי־נָתֹן אֶתֵּן
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃ 20 וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל־
פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה
אֶת־אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם עַל־כֵּן קָרָא
שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים׃ 21 וַיַּעַזְבוּ־
שָׁם אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו׃
22 וַיֹּסִפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת
וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ 23 וַיִּשְׁאַל דָּוִד
בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הָסֵב אֶל־
אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוּל בְּכָאִים׃
24 וִיהִי בְּשָׁמְעֲךָ אֶת־קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי
הַבְּכָאִים אָז תֶּחֱרָץ כִּי אָז יָצָא יְהוָה
לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃ 25 וַיַּעַשׂ
דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים
מִגֶּבַע עַד־בֹּאֲךָ גָזֶר׃

פרשה ו׃

1 וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ 2 וַיָּקָם ׀ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־
הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת
מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא
שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים
עָלָיו׃ 3 וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־
עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב
אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב
נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃ 4 וַיִּשָּׂאֻהוּ
מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן׃
5 וְדָוִד ׀ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי
יְהוָה בְּכֹל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים
וּבְתֻפִּים וּבִמְנַעַנְעִים וּבְצֶלְצֱלִים׃ 6 וַיָּבֹאוּ
עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּה אֶל־אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֶז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃
7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים
עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃

15 Καὶ Ἐβεὰρ καὶ Ἐλισοὺε καὶ Ναφὲκ καὶ Ἰεφιὲς,
16 Καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιδαὲ καὶ Ἐλιφαλάθ Σαμαέ,
Ἰεσσιβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ἰεβαάρ, Θεησοῦς,
Ἐλφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ἰανάθαν Λεασαμύς,
Βααλιμάθ, Ἐλιφαάθ. 17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι
ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ
ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυίδ·
καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχήν.
18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν
εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων. 19 Καὶ ἠρώτησε
Δαυὶδ διὰ Κυρίου λέγων Εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς
ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς
μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυίδ Ἀνάβαινε, ὅτι
παραδιδοὺς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς
χεῖράς σου. 20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω
διακοπῶν καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπε
Δαυίδ Διέκοψε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους
ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο
ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐπάνω δια-
κοπῶν. 21 Καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς
αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ. 22 Καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι
τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν
Τιτάνων. 23 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου,
καὶ εἶπε Κύριος Οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν
αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς
πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος. 24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ
ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ
ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς
αὐτούς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἔμπροσθέν σου
κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων. 25 Καὶ
ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ
ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς
γῆς Γαζηρά.

ΚΕΦ. ς'.

1 ΚΑΙ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ
Ἰσραὴλ ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας. 2 Καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ
ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἐφ' ἣν
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων
καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς. 3 Καὶ
ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ' ἅμαξαν καινὴν
καὶ ἦραν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδὰβ τοῦ ἐν τῷ
βουνῷ· καὶ Ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ
Ἀμιναδὰβ ἦγαν τὴν ἅμαξαν 4 Σὺν τῇ κιβωτῷ,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς
κιβωτοῦ. 5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες
ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐν ἰσχύϊ
καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν
τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς. 6 Καὶ
παραγίνονται ἕως ἅλω Ναχώρ· καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν
αὐτήν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν
ὁ μόσχος. 7 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὀζᾷ,
καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ
παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

15 Et Jabahar, et Elisua, et Nepheg, 16 Et
Japhia, et Elisama, et Elioda, et Eliphaleth.
17 Audierunt ergo Philisthiim quod unxissent
David in regem super Israel: et ascenderunt
universi ut quærerent David: quod cum audisset
David, descendit in præsidium. 18 Philisthiim
autem venientes diffusi sunt in valle Raphaim;
19 Et consuluit David Dominum, dicens: Si
ascendam ad Philisthiim? et si dabis eos in
manu mea? Et dixit Dominus ad David
Ascende, quia tradens dabo Philisthiim in
manu tua. 20 Venit ergo David in Baal
Pharasim: et percussit eos ibi, et dixit:
Divisit Dominus inimicos meos coram me
sicut dividuntur aquæ. Propterea vocatum
est nomen loci illius, Baal Pharasim. 21 Et
reliquerunt ibi sculptilia sua: quæ tulit David,
et viri ejus. 22 Et addiderunt adhuc Phi-
listhiim ut ascenderent, et diffusi sunt in
valle Raphaim. 23 Consuluit autem David
Dominum: Si ascendam contra Philisthæos
et tradas eos in manus meas? Qui respondit:
Non ascendas contra eos, sed gyra post
tergum eorum, et venies ad eos ex adverso
pyrorum. 24 Et cum audieris sonitum
gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibis
prælium: quia tunc egredietur Dominus ante
faciem tuam, ut percutiat castra Philisthiim.
25 Fecit itaque David sicut præceperat ei
Dominus, et percussit Philisthiim, de Gabaa,
usque dum venias Gezer.

CAPUT VI.

1 Congregavit autem rursum David omnes
electos ex Israel triginta millia. 2 Surrexitque
David, et abiit, et universus populus qui erat
cum eo de viris Juda, ut adducerent arcam
Dei, super quam invocatum est nomen Domini
exercituum, sedentis in cherubim super eam.
3 Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum
novum: tuleruntque eam de domo Abinadab
qui erat in Gabaa: Oza autem et Ahio filii
Abinadab, minabant plaustrum novum.
4 Cumque tulissent eam de domo Abinadab,
qui erat in Gabaa, custodiens arcam Dei, Ahio
præcedebat arcam. 5 David autem et omnis
Israel ludebant coram Domino, in omnibus
lignis fabrefactis, et citharis et lyris et
tympanis et sistris et cymbalis. 6 Postquam
autem venerunt ad aream Nachon, extendit
Oza manum ad arcam Dei, et tenuit eam:
quoniam calcitrabant boves, et declinaverunt
eam. 7 Iratusque est indignatione Dominus
contra Ozam, et percussit eum super temeri-
tate: qui mortuus est ibi juxta arcam Dei.

8 וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ
בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 וַיִּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃
10 וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה עַל־עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד־
אֱדֹם הַגִּתִּי׃ 11 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית
עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ
יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃
12 וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה
אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל
אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר
דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃ 13 וַיְהִי כִּי צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן־יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר
וּמְרִיא׃ 14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי
יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃ 15 וְדָוִד וְכָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃ 16 וְהָיָה אֲרוֹן
יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל
נִשְׁקְפָה ׀ בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ
דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ
בְּלִבָּהּ׃ 17 וַיָּבִאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ
אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ
דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
18 וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃
19 וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל
לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת
וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וַאֲשִׁישָׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ כָּל־
הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ 20 וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ
אֶת־בֵּיתוֹ ס וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת־
שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מַה־נִּכְבַּד
הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם
לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת
אַחַד הָרֵקִים׃ 21 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכַל
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל־
בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל־עַם יְהוָה עַל־
יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה׃ 22 וּנְקַלֹּתִי
עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם
הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבֵדָה׃
23 וּלְמִיכַל בַּת־שָׁאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יָלֶד עַד
יוֹם מוֹתָהּ׃

8 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος
διακοπὴν ἐν τῷ Ὀζᾷ· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος
ἐκεῖνος Διακοπὴ Ὀζᾶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς μὲ ἡ κιβωτὸς
Κυρίου; 10 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι
πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὴν
πόλιν Δαυίδ· καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς
οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου. 11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ
κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ
Γεθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον
τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ. 12 Καὶ
ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ λέγοντες Εὐλόγησε
Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ
ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ
καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου
Ἀβεδδαρὰ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.
13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν
ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνες. 14 Καὶ
Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον.
15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον
τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς
σάλπιγγος. 16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παρα-
γινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ
Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν
βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς. 17 Καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ
Κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς
μέσον τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυίδ· καὶ
ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου,
εἰρηνικάς. 18 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων
τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησε
τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων. 19 Καὶ
διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν
τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἀπὸ
ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ
ἐσχαρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε
πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 20 Καὶ
ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν
Δαυὶδ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε Τί δεδόξασται
σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, ὃς ἀπεκαλύφθη
σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων
ἑαυτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἷς τῶν
ὀρχουμένων. 21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχόλ
Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος
ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ
πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαί με εἰς
ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου,
22 Καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι
ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν
ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι. 23 Καὶ τῇ Μελχὸλ
θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας
τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

8 Contristatus est autem David, eo quod
percussisset Dominus Ozam, et vocatum est
nomen loci illius, Percussio Ozæ, usque in
diem hanc. 9 Et extimuit David Dominum in
die illa, dicens: Quomodo ingredietur ad me
arca Domini? 10 Et noluit divertere ad se
arcam Domini in civitatem David: sed divertit
eam in domum Obededom Gethæi. 11 Et
habitavit arca Domini in domo Obededom
Gethæi tribus mensibus, et benedixit Dominus
Obededom, et omnem domum ejus. 12 Nuntia-
tumque est regi David quod benedixisset
Dominus Obededom, et omnia ejus, propter
arcam Dei. Abiit ergo David, et adduxit arcam
Dei de domo Obededom in civitatem David cum
gaudio: et erant cum David septem chori, et
victima vituli. 13 Cumque transcendissent qui
portabant arcam Domini sex passus, immolabat
bovem et arietem, 14 Et David saltabat totis
viribus ante Dominum; porro David erat
accinctus ephod lineo. 15 Et David et omnis
domus Israel ducebant arcam testamenti
Domini in jubilo, et in clangore buccinæ.
16 Cumque intrasset arca Domini in civitatem
David, Michol filia Saul prospiciens per
fenestram, vidit regem David subsilientem,
atque saltantem coram Domino: et despexit
eum in corde suo. 17 Et introduxerunt arcam
Domini, et imposuerunt eam in loco suo, in
medio tabernaculi quod tetenderat ei David:
et obtulit David holocausta et pacifica coram
Domino. 18 Cumque complesset offerens
holocausta, et pacifica, benedixit populo in
nomine Domini exercituum. 19 Et partitus
est universæ multitudini Israel, tam viro
quam mulieri, singulis collyridam panis unam,
et assaturam bubulæ carnis unam, et similam
frixam oleo: et abiit omnis populus, unusquis-
que in domum suam. 20 Reversusque est
David ut benediceret domui suæ: et egressa
Michol filia Saul in occursum David, ait:
Quam gloriosus fuit hodie rex Israel, dis-
cooperiens se ante ancillas servorum suorum,
et nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris.
21 Dixitque David ad Michol: Ante Dominum,
qui elegit me potius quam patrem tuum, et
quam omnem domum ejus, et præcepit mihi
ut essem dux super populum Domini in Israel,
22 Et ludam, et vilior fiam plus quam factus
sum: et ero humilis in oculis meis: et cum
ancillis, de quibus locuta es, gloriosior apparebo.
23 Igitur Michol filiæ Saul non est natus filius
usque in diem mortis suæ.

פרשה ז׃

1 וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה
הֵנִיחַ־לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו׃ 2 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אָנֹכִי
יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב
בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה׃ 3 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ
כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה
עִמָּךְ׃ 4 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא
ס וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן
לֵאמֹר׃ 5 לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה הַאַתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַיִת
לְשִׁבְתִּי׃ 6 כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְּבַיִת לְמִיּוֹם
הַעֲלֹתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד
הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל
וּבְמִשְׁכָּן׃ 7 בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־אַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית
אֲרָזִים׃ 8 וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־
הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 9 וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר
הָלַכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ
וְעָשִׂתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר
בָּאָרֶץ׃ 10 וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל
וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד
וְלֹא־יֹסִיפוּ בְנֵי־עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר
בָּרִאשׁוֹנָה׃ 11 וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי
שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַהֲנִיחֹתִי לְךָ
מִכָּל־אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי־בַיִת
יַעֲשֶׂה־לְּךָ יְהוָה׃ 12 כִּי ׀ יִמְלְאוּ יָמֶיךָ
וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וַהֲכִינֹתִי אֶת־
מַמְלַכְתּוֹ׃ 13 הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי
אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם׃ 14 אֲנִי
אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
בְּהַעֲוֺתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי
בְּנֵי אָדָם׃ 15 וְחַסְדִּי לֹא־יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר
הֲסִרֹתִי מֵעִם שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי
מִלְּפָנֶיךָ׃ 16 וְנֶאְמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־
עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־
עוֹלָם׃ 17 כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל
הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִד׃

ΚΕΦ. Ζ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν
κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην
Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.
3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα Πάντα ὅσα
ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος
μετὰ σοῦ. 4 Καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ
ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν λέγων 5 Πορεύου
καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ Τάδε λέγει
Κύριος Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί
με. 6 Ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν
καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ 7 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον
ἐν παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν
φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν
λαόν μου Ἰσραὴλ λέγων Ἵνα τί οὐκ ᾠκοδομήκατέ
μοι οἶκον κέδρινον; 8 Καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ
δούλῳ μου Δαυὶδ Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
Ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ
εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ, 9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς
σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν
κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ
καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ'
ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι, καὶ οὐ προσθήσει
υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ'
ἀρχῆς, 11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ
πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος
ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ. 12 Καὶ ἔσται ἐὰν
πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ
τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου
μετὰ σὲ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἑτοιμάσω
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι
οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. 14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ
εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν
ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ
ἀνδρῶν καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων, 15 Τὸ
δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς
ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου.
16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου, καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα. 17 Κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν
ὅρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

CAPUT VII.

1 FACTUM est autem cum sedisset rex in
domo sua, et Dominus dedisset ei requiem
undique ab universis inimicis suis, 2 Dixit
ad Nathan prophetam: Videsne quod ego
habitem in domo cedrina, et arca Dei posita
sit in medio pellium? 3 Dixitque Nathan ad
regem: Omne quod est in corde tuo, vade,
fac: quia Dominus tecum est. 4 Factum est
autem in illa nocte: et ecce sermo Domini ad
Nathan, dicens: 5 Vade, et loquere ad servum
meum David: Hæc dicit Dominus: Numquid
tu ædificabis mihi domum ad habitandum?
6 Neque enim habitavi in domo ex die illa,
qua eduxi filios Israel de terra Ægypti, usque
in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo,
et in tentorio. 7 Per cuncta loca, quæ transivi
cum omnibus filiis Israel, numquid loquens
locutus sum ad unam de tribubus Israel, cui
præcepi, ut pasceret populum meum Israel,
dicens: Quare non ædificastis mihi domum
cedrinam? 8 Et nunc hæc dices servo meo
David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego
tuli te de pascuis sequentem greges, ut esses
dux super populum meum Israel: 9 Et fui
tecum in omnibus ubicumque ambulasti, et
interfeci universos inimicos tuos a facie tua:
fecique tibi nomen grande, juxta nomen
magnorum qui sunt in terra. 10 Et ponam
locum populo meo Israel, et plantabo eum, et
habitabit sub eo, et non turbabitur amplius:
nec addent filii iniquitatis ut affligant eum
sicut prius, 11 Ex die qua constituti judices
super populum meum Israel: et requiem dabo
tibi ab omnibus inimicis tuis; prædicitque tibi
Dominus, quod domum faciat tibi Dominus.
12 Cumque completi fuerint dies tui, et
dormieris cum patribus tuis, suscitabo se-
men tuum post te, quod egredietur de utero
tuo, et firmabo regnum ejus; 13 Ipse ædificabit
domum nomini meo, et stabiliam thronum
regni ejus usque in sempiternum. 14 Ego
ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium:
qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in
virga virorum, et in plagis filiorum hominum.
15 Misericordiam autem meam non auferam
ab eo, sicut abstuli a Saul, quem amovi a facie
mea. 16 Et fidelis erit domus tua, et regnum
tuum usque in æternum ante faciem tuam, et
thronus tuus erit firmus jugiter. 17 Secundum
omnia verba hæc, et juxta universam visionem
istam, sic locutus est Nathan ad David.

18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה
וַיֹּאמֶר מִי אָנֹכִי אֲדֹנָי יֱהוִה וּמִי בֵיתִי
כִּי הֲבִיאֹתַנִי עַד־הֲלֹם׃ 19 וַתִּקְטַן עוֹד
זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֱהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם
אֶל־בֵּית־עַבְדְּךָ לְמֵרָחוֹק וְזֹאת תּוֹרַת
הָאָדָם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 20 וּמַה־יּוֹסִיף דָּוִד
עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ
אֲדֹנָי יֱהוִה׃ 21 בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלִבְּךָ
עָשִׂיתָ אֵת כָּל־הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ
אֶת־עַבְדֶּךָ׃ 22 עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים
כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ בְּכֹל
אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ׃ 23 וּמִי כְעַמְּךָ
כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלְכוּ־
אֱלֹהִים לִפְדּוֹת־לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם לוֹ שֵׁם
וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ
מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לְּךָ מִמִּצְרַיִם
גּוֹיִם וֵאלֹהָיו׃ 24 וַתְּכוֹנֵן לְךָ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל ׀ לְךָ לְעָם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה
הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 25 וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ
וְעַל־בֵּיתוֹ הָקֵם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ׃ 26 וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לֵאמֹר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל וּבֵית
עַבְדְּךָ דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃ 27 כִּי־
אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה
אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לֵאמֹר בַּיִת אֶבְנֶה־לָּךְ
עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל
אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה הַזֹּאת׃ 28 וְעַתָּה ׀
אֲדֹנָי יֱהוִה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ
יִהְיוּ אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל־עַבְדְּךָ אֶת־הַטּוֹבָה
הַזֹּאת׃ 29 וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת־בֵּית
עַבְדְּךָ לִהְיוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי־אַתָּה
אֲדֹנָי יֱהוִה דִּבַּרְתָּ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית־
עַבְדְּךָ לְעוֹלָם׃

פרשה ח׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מֶתֶג הָאַמָּה מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים׃ 2 וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיְמַדְּדֵם
בַּחֶבֶל הַשְׁכֵּב אוֹתָם אַרְצָה וַיְמַדֵּד שְׁנֵי־
חֲבָלִים לְהָמִית וּמְלֹא הַחֶבֶל לְהַחֲיוֹת
וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃
3 וַיַּךְ דָּוִד אֶת־הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ
צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ בִּנְהַר־׃

18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε Τίς εἰμι ἐγώ, Κύριε μου
Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως
τούτων; 19 Καὶ κατεσμικρύνθην μικρὸν ἐνώπιόν
σου, Κύριέ μου Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου
τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος
τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε. 20 Καὶ τί προσ-
θήσει Δαυὶδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ
οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε, 21 Καὶ
διὰ τὸν δοῦλόν σου πεποίηκας· καὶ κατὰ τὴν
καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην
ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου 22 Ἕνεκεν τοῦ
μεγαλῦναί σε, Κύριέ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σύ,
καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν
ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν. 23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου
Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν
ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε
ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν,
τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς
ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα;
24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ
εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σύ, Κύριε, ἐγένου αὐτοῖς
εἰς θεόν. 25 Καὶ νῦν, Κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας
περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον
ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ θεὲ τοῦ
Ἰσραήλ, καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας 26 Μεγαλυνθείη
τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος. 27 Κύριε παντοκράτωρ
θεὸς Ἰσραήλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου
σοῦ λέγων Οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ ταῦτο
εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ
προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην.
28 Καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ θεός, καὶ οἱ
λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ
τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. 29 Καὶ νῦν
ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου
τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου· ὅτι σύ,
Κύριέ μου Κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας
σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ
εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ
ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν
ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ,
καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις κοιμίσας αὐτοὺς
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ
θανατῶσαι καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησε·
καὶ ἐγένετο Μωὰβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας
ξένια. 3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρaαζὰρ υἱὸν
Ῥαὰβ βασιλέα Σουβά, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

18 Ingressus est autem rex David, et sedit
coram Domino, et dixit: Quis ego sum, Domine
Deus, et quæ domus mea, quia adduxisti me
hucusque? 19 Sed et hoc parum visum est
in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris
etiam de domo servi tui in longinquum: ista
est enim lex Adam, Domine Deus. 20 Quid
ergo addere poterit adhuc David, tu loquatur
ad te? ut enim scis servum tuum Domine
Deus. 21 Propter verbum tuum, et secundum
cor tuum fecisti omnia magnalia hæc, ita ut
notum faceres servo tuo. 22 Idcirco magni-
ficatus es Domine Deus, quia non est similis
tui, neque est Deus extra te, in omnibus quæ
audivimus auribus nostris. 23 Quæ est autem,
ut populus tuus Israel, gens in terra, propter
quam ivit Deus, ut redimeret eam sibi in
populum, et poneret sibi nomen, faceretque
eis magnalia, et horribilia super terram,
a facie populi tui, quem redemisti tibi ex
Ægypto, gentem, et deum ejus? 24 Firmasti
enim tibi populum tuum Israel in populum
sempiternum: et tu Domine Deus factus es
eis in Deum. 25 Nunc ergo Domine Deus,
verbum quod locutus es super servum tuum, et
super domum ejus, suscita in sempiternum:
et fac sicut locutus es, 26 Ut magnificetur
nomen tuum usque in sempiternum, atque
dicatur: Dominus exercituum, Deus super
Israel. Et domus servi tui David erit stabilita
coram Domino, 27 Quia tu Domine exercituum
Deus Israel revelasti aurem servi tui, dicens:
Domum ædificabo tibi: propterea invenit
servus tuus cor suum ut oraret te oratione
hac. 28 Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus,
et verba tua erunt vera: locutus es enim ad
servum tuum bona hæc. 29 Incipe ergo, et
benedic domui servi tui, ut sit in sempiternum
coram te: quia tu Domine Deus locutus es, et
benedictione tua benedicetur domus servi tui
in sempiternum.

CAPUT VIII.

1 Factum est autem post hæc, percussit
David Philisthiim, et humiliavit eos, et tulit
David frenum tributi de manu Philisthiim.
2 Et percussit Moab, et mensus est eos funiculo,
coæquans terræ: mensus est autem duos funi-
culos, unum ad occidendum, et unum ad vivi-
ficandum: factusque est Moab David serviens
sub tributo. 3 Et percussit David Adarezer
filium Rohob regem Soba, quando profectus
est ut dominaretur super flumen Euphraten.

4 וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וּשְׁבַע־מֵאוֹת פָּרָשִׁים
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִד אֶת־
כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃
5 וַתָּבֹא אֲרַם דַּמֶּשֶׂק לַעְזֹר לַהֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ
צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים־וּשְׁנַיִם אֶלֶף
אִישׁ׃ 6 וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִבִים בַּאֲרַם דַּמֶּשֶׂק
וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה
וַיֹּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
7 וַיִּקַּח דָּוִד אֵת שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ
אֶל עַבְדֵי הֲדַדְעָזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלָםִ׃
8 וּמִבֶּטַח וּמִבֵּרֹתַי עָרֵי הֲדַדְעָזֶר לָקַח
הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה מְאֹד׃
9 וַיִּשְׁמַע תֹּעִי מֶלֶךְ חֲמָת כִּי הִכָּה דָוִד
אֵת כָּל־חֵיל הֲדַדְעָזֶר׃ 10 וַיִּשְׁלַח תֹּעִי
אֶת־יוֹרָם־בְּנוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאָל־לוֹ
לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהֲדַדְעֶזֶר
וַיַּכֵּהוּ כִּי־אִישׁ מִלְחֲמוֹת תֹּעִי הָיָה הֲדַדְעָזֶר
וּבְיָדוֹ הָיוּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי־זָהָב וּכְלֵי
נְחֹשֶׁת׃ 11 גַּם־אֹתָם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לַיהוָה עִם־הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבֵּשׁ׃ 12 מֵאֲרָם וּמִמּוֹאָב
וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעֲמָלֵק וּמִשְּׁלַל
הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה׃ 13 וַיַּעַשׂ
דָּוִד שֵׁם בְּשֻׁבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת־אֲרָם בְּגֵיא־
מֶלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃ 14 וַיָּשֶׂם
בֶּאֱדוֹם נְצִבִים בְּכָל־אֱדוֹם שָׂם נְצִבִים
וַיְהִי כָל־אֱדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיּוֹשַׁע יְהוָה
אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃ 15 וַיִּמְלֹךְ דָּוִד
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ 16 וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה
עַל־הַצָּבָא וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד מַזְכִּיר׃
17 וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר
כֹּהֲנִים וּשְׂרָיָה סוֹפֵר׃ 18 וּבְנָיָהוּ בֶּן־
יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי דָוִד
כֹּהֲנִים הָיוּ׃

פרשה ט׃

1 וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יֶשׁ־עוֹד אֲשֶׁר נוֹתַר
לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בַּעֲבוּר
יְהוֹנָתָן׃ 2 וּלְבֵית שָׁאוּל עֶבֶד וּשְׁמוֹ צִיבָא
וַיִּקְרְאוּ־לוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
הַאַתָּה צִיבָא וַיֹּאמֶר עַבְדֶּךָ׃ 3 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ הַאֶפֶס עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה
עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־
הַמֶּלֶךְ עוֹד בֵּן לִיהוֹנָתָן נְכֵה רַגְלָיִם׃

4 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια
ἅρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ
πάντα τὰ ἅρματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν
ἅρματα. 5 Καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ
βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζὰρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ
ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἰκοσιδύο χιλιάδας
ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ
τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ
εἰς δούλους φέροντας ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν
παίδων τῶν Ἀδρααζὰρ βασιλέως Σουβὰ καὶ ἤνεγκεν
αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακὶμ
βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος.
8 Καὶ ἐκ τῆς Μετεβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων
τοῦ Ἀδρααζὰρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν
πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν
θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς
λουτῆρας καὶ πάντα τὰ σκεύη. 9 Καὶ ἤκουσε Θοοὺ
ὁ βασιλεὺς Ἡμὰθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν
δύναμιν Ἀδρααζάρ, 10 Καὶ ἀπέστειλε Θοοὺ Ἰεδδου-
ρὰμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι
αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ
ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζὰρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι
ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ
σκεύη χαλκᾶ. 11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ
χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν
κατεδυνάστευσεν, 12 Ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς
Μωὰβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλὴκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων
Ἀδρααζὰρ υἱοῦ Ῥαὰβ βασιλέως Σουβά. 13 Καὶ
ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα, καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν
αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς
ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας. 14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ
φρουράν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες
οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 15 Καὶ ἐβασίλευσε
Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν
κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
16 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ
Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων,
17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς
Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ Σασὰ ὁ γραμματεύς, 18 Καὶ
Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος, καὶ ὁ Χελεθὶ καὶ ὁ
Φελετὶ καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυίδ Εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος
ἐν τῷ οἴκῳ Σαούλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος
ἕνεκεν Ἰωνάθαν; 2 Καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ
ἦν παῖς καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβά, καὶ καλοῦσιν
αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς
Σὺ εἶ Σιβά; καὶ εἶπεν Ἐγὼ δοῦλος σός. 3 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς Εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου
Σαοὺλ ἔτι ἀνήρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος
θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ἔτι
ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.

4 Et captis David ex parte ejus mille
septingentis equitibus, et viginti millibus
peditum, subnervavit omnes jugales curruum:
dereliquit autem ex eis centum currus. 5 Venit
quoque Syria Damasci, ut præsidium ferret
Adarezer regi Soba: et percussit David de
Syria viginti duo millia virorum. 6 Et posuit
David præsidium in Syria Damasci: factaque
est Syria David serviens sub tributo: servavit-
que Dominus David in omnibus ad quæcumque
profectus est. 7 Et tulit David arma aurea,
quæ habebant servi Adarezer, et detulit ea in
Jerusalem. 8 Et de Bete et de Beroth,
civitatibus Adarezer, tulit rex David æs
multum nimis. 9 Audivit autem Thou rex
Emath, quod percussisset David omne robur
Adarezer, 10 Et misit Thou Joram filium
suum ad regem David, ut salutaret eum
congratulans, et gratias ageret: eo quod
expugnasset Adarezer, et percussisset eum.
Hostis quippe erat Thou Adarezer, et in
manu ejus erant vasa aurea, et vasa argentea,
et vasa ærea: 11 Quæ et ipsa sanctificavit rex
David Domino cum argento et auro, quæ
sanctificaverat de universis gentibus quas
subegerat. 12 De Syria, et Moab, et filiis
Ammon, et Philisthiim, et Amalec, et de
manubiis Adarezer filii Rohob regis Soba.
13 Fecit quoque sibi David nomen, cum
reverteretur capta Syria in valle Salinarum,
cæsis decem et octo millibus: 14 Et posuit in
Idumæa custodes, statuitque præsidium: et
facta est universa Idumæa serviens David; et
servavit Dominus David in omnibus ad
quæcumque profectus est. 15 Et regnavit
David super omnem Israel: faciebat quoque
David judicium et justitiam omni populo suo.
16 Joab autem filius Sarviæ erat super
exercitum: porro Josaphat filius Ahilud erat a
commentariis: 17 Et Sadoc filius Achitob, et
Achimelech, filius Abiathar, erant sacerdotes:
et Saraias, scriba: 18 Banaias autem filius
Joiadæ, super Cerethi et Phelethi: filii autem
David sacerdotes erant.

CAPUT IX.

1 Et dixit David: Putasne est aliquis qui
remanserit de domo Saul, ut faciam cum eo
misericordiam propter Jonathan? 2 Erat
autem de domo Saul, servus nomine Siba:
quem cum vocasset rex ad se, dixit ei:
Tune es Siba? et ille respondit: Ego sum
servus tuus. 3 Et ait rex: Numquid
superest aliquis de domo Saul, ut faciam
cum eo misericordiam Dei? Dixitque Siba
regi: Superest filius Jonathæ, debilis pedibus.

4 וַיֹּאמֶר־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר
צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־הוּא בֵּית מָכִיר
בֶּן־עַמִּיאֵל בְּלוֹ דְבָר׃ 5 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וַיִּקָּחֵהוּ מִבֵּית מָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל מִלּוֹ
דְבָר׃ 6 וַיָּבֹא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן־יְהוֹנָתָן בֶּן־
שָׁאוּל אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ
וַיֹּאמֶר דָּוִד מְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּךָ׃
7 וַיֹּאמֶר לוֹ דָוִד אַל־תִּירָא כִּי עָשֹׂה
אֶעֱשֶׂה עִמְּךָ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן אָבִיךָ
וַהֲשִׁבֹתִי לְךָ אֶת־כָּל־שְׂדֵה שָׁאוּל אָבִיךָ
וְאַתָּה תֹּאכַל לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי תָּמִיד׃
8 וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מֶה עַבְדֶּךָ כִּי פָנִיתָ
אֶל־הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי׃ 9 וַיִּקְרָא
הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נַעַר שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׁאוּל וּלְכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי
לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ׃ 10 וְעָבַדְתָּ לּוֹ אֶת־הָאֲדָמָה
אַתָּה וּבָנֶיךָ וַעֲבָדֶיךָ וְהֵבֵאתָ וְהָיָה לְבֶן־
אֲדֹנֶיךָ לֶּחֶם וַאֲכָלוֹ וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן־אֲדֹנֶיךָ
יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי וּלְצִיבָא
חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים׃
11 וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר
יְצַוֶּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה
עַבְדֶּךָ וּמְפִיבֹשֶׁת אֹכֵל עַל־שֻׁלְחָנִי כְּאַחַד
מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 וְלִמְפִיבֹשֶׁת בֵּן־קָטָן
וּשְׁמוֹ מִיכָא וְכֹל מוֹשַׁב בֵּית־צִיבָא עֲבָדִים
לִמְפִיבֹשֶׁת׃ 13 וּמְפִיבֹשֶׁת יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַםִ
כִּי עַל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֹכֵל
וְהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו׃

פרשה י׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן
וַיִּמְלֹךְ חָנוּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד ׀ עִם־חָנוּן בֶּן־נָחָשׁ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד
לְנַחֲמוֹ בְּיַד עֲבָדָיו אֶל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ 3 וַיֹּאמְרוּ
שָׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן אֶל־חָנוּן אֲדֹנֵיהֶם הַמְכַבֵּד
דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ
מְנַחֲמִים הֲלוֹא בַּעֲבוּר חֲקוֹר אֶת־הָעִיר
וּלְרַגְּלָהּ וּלְהָפְכָהּ שָׁלַח דָּוִד אֶת־
עֲבָדָיו אֵלֶיךָ׃ 4 וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי
דָוִד וַיְגַלַּח אֶת־חֲצִי זְקָנָם וַיִּכְרֹת אֶת־
מַדְוֵיהֶם בַּחֵצִי עַד־שְׁתוֹתֵיהֶם וַיְשַׁלְּחֵם׃

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβὰ
πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ
ἐκ τῆς Λοδάβαρ. 5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ
ἐκ τῆς Λοδάβαρ. 6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ
υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυίδ,
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Μεμφιβοσθέ· καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ
Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ
Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι
πάντα ἀγρὸν Σαοὺλ πατρὸς τοῦ πατρός σου καὶ σὺ
φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός.
8 Καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ καὶ εἶπε Τίς εἰμι
ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν
τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί; 9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ
βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαοὺλ καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν Πάντα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου. 10 Καὶ ἐργᾷ
αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ δοῦλοί σου,
καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους καὶ
ἔδεται ἄρτους, καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου σου
φάγεται διὰ παντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ
τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι.
11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα Κατὰ πάντα
ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ
αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ
ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. 12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
μικρὸς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά, καὶ πᾶσα ἡ
κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.
13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι
ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διὰ παντὸς
ἤσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ι΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς
υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ποιήσω ἔλεος μετὰ
Ἀννὼν υἱοῦ Ναάς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρα-
καλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς
τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών. 3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν
Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν Μὴ παρὰ τὸ
δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι
ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ᾽ ὅπως οὐχὶ
ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν
καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ; 4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς
παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν
καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως
τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

4 Ubi, inquit, est? Et Siba ad regem, Ecce,
ait, in domo est Machir filii Ammiel, in
Lodabar. 5 Misit ergo rex David, et tulit
eum de domo Machir filii Ammiel, de Lodabar.
6 Cum autem venisset Miphiboseth filius
Jonathæ filii Saul ad David, corruit in faciem
suam, et adoravit. Dixitque David: Miphi-
boseth? Qui respondit: Adsum servus tuus.
7 Et ait ei David: Ne timeas, quia faciens
faciam in te misericordiam propter Jonathan
patrem tuum, et restituam tibi omnes agros
Saul patris tui, et tu comedes panem in mensa
mea semper. 8 Qui adorans eum, dixit: Quis
ego sum servus tuus, quoniam respexisti super
canem mortuum similem mei? 9 Vocavit
itaque rex Sibam puerum Saul, et dixit ei:
Omnia quæcumque fuerunt Saul, et universam
domum ejus, dedi filio domini tui. 10 Operare
igitur ei terram tu, et filii tui, et servi tui: et
inferes filio domini tui cibos ut alatur:
Miphiboseth autem filius domini tui comedet
semper panem super mensam meam. Erant
autem Sibæ quindecim filii, et viginti servi.
11 Dixitque Siba ad regem: Sicut jussisti
domine mi rex servo tuo, sic faciet servus
tuus: et Miphiboseth comedet super mensam
meam, quasi unus de filiis regis. 12 Habebat
autem Miphiboseth filium parvulum nomine
Micha: omnis vero cognatio domus Sibæ
serviebat Miphiboseth. 13 Porro Miphiboseth
habitabat in Jerusalem: quia de mensa regis
jugiter vescebatur: et erat claudus utroque
pede.

CAPUT X.

1 FACTUM est autem post hæc, ut moreretur
rex filiorum Ammon, et regnavit Hanon filius
ejus pro eo. 2 Dixitque David: Faciam
misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut
fecit pater ejus mecum misericordiam. Misit
ergo David, consolans eum per servos suos
super patris interitu. Cum autem venissent
servi David in terram filiorum Ammon,
3 Dixerunt principes filiorum Ammon ad
Hanon dominum suum: Putas quod propter
honorem patris tui miserit David ad te
consolatores, et non ideo ut investigaret, et
exploraret civitatem, et everteret eam, misit
David servos suos ad te? 4 Tulit itaque
Hanon servos David, rasitque dimidiam
partem barbæ eorum, et præscidit vestes
eorum medias usque ad nates, et dimisit eos.

5 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי־הָיוּ
הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ
בִירֵחוֹ עַד־יְצַמַּח זְקַנְכֶם וְשַׁבְתֶּם׃ 6 וַיִּרְאוּ
בְּנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאֲשׁוּ בְּדָוִד וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־
עַמּוֹן וַיִּשְׂכְּרוּ אֶת־אֲרַם בֵּית־רְחוֹב וְאֶת־
אֲרַם צוֹבָא עֶשְׂרִים אֶלֶף רַגְלִי וְאֶת־מֶלֶךְ
מַעֲכָה אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנֵים־עָשָׂר
אֶלֶף אִישׁ׃ 7 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־
יוֹאָב וְאֵת כָּל־הַצָּבָא הַגִּבֹּרִים׃ 8 וַיֵּצְאוּ
בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר
וַאֲרַם צוֹבָא וּרְחוֹב וְאִישׁ־טוֹב וּמַעֲכָה
לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה׃ 9 וַיַּרְא יוֹאָב כִּי־הָיְתָה
אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר וַיִּבְחַר
מִכֹּל בְּחוּרֵי בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת
אֲרָם׃ 10 וְאֵת יֶתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אַבְשַׁי
אָחִיו וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן׃ 11 וַיֹּאמֶר
אִם־תֶּחֱזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיְתָה לִּי לִישׁוּעָה
וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יֶחֶזְקוּ מִמְּךָ וְהָלַכְתִּי
לְהוֹשִׁיעַ לָךְ׃ 12 חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד
עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה יַעֲשֶׂה
הַטּוֹב בְּעֵינָיו׃ 13 וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר
עִמּוֹ לַמִּלְחָמָה בַּאֲרָם וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו׃
14 וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס אֲרָם וַיָּנֻסוּ מִפְּנֵי
אֲבִישַׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיָּשָׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי
עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלִָם׃ 15 וַיַּרְא אֲרָם כִּי
נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאָסְפוּ יָחַד׃ 16 וַיִּשְׁלַח
הֲדַדְעֶזֶר וַיֹּצֵא אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר
וַיָּבֹאוּ חֵילָם וְשׁוֹבַךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר
לִפְנֵיהֶם׃ 17 וַיֻּגַּד לְדָוִד וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֵלָאמָה
וַיַּעַרְכוּ אֲרָם לִקְרַאת דָּוִד וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃
18 וַיָּנָס אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד
מֵאֲרָם שְׁבַע מֵאוֹת רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
פָּרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבַךְ שַׂר־צְבָאוֹ הִכָּה וַיָּמָת
שָׁם׃ 19 וַיִּרְאוּ כָל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר
כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלִמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וַיַּעַבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת־
בְּנֵי עַמּוֹן׃

פרשה יא׃

1 וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת ׀ צֵאת
הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו
עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן
וַיָּצֻרוּ עַל־רַבָּה וְדָוִד יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם׃

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν,
καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ
ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς
πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε. 6 Καὶ εἶδον
οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατῃσχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ·
καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ ἐμισθώσαντο
τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ καὶ
Ῥοὼβ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα
Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστὼβ δώδεκα χιλιά-
δας ἀνδρῶν. 7 Καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ ἀπέστειλε
τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.
8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάξαντο
πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης Συρίας Σουβὰ
καὶ Ῥοὼβ καὶ Ἰστὼβ καὶ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.
9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν
ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον
ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν, καὶ ἐπελέξατο ἐκ
πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραήλ, καὶ παρετάξαντο
ἐξεναντίας Συρίας. 10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ
λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμών. 11 Καὶ
εἶπεν Ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσεσθέ
μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ
Ἀμμὼν ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε.
12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν
καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος
ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 13 Καὶ
προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς
πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ. 14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε
Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσὰ καὶ εἰσ-
ῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ.
15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ,
καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. 16 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀδρααζὰρ καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμάκ, καὶ παρεγένοντο εἰς
Αἰλάμ· καὶ Σωβὰκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζὰρ
ἔμπροσθεν αὐτῶν. 17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ,
καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ διέβη τὸν
Ἰορδάνην καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρε-
τάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησαν
μετ' αὐτοῦ. 18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου
Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια
ἅρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ
τὸν Σωβὰκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 19 Καὶ εἶδαν πάντες
οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζὰρ ὅτι ἔπταισαν
ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, καὶ ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ
σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς
τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέ-
στειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωὰβ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ δι-
έφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ διεκάθισαν ἐπὶ
Ῥαββάθ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Quod cum nuntiatum esset David, misit in
occursum eorum: erant enim viri confusi
turpiter valde, et mandavit eis David: Manete
in Jericho, donec crescat barba vestra, et tunc
revertimini. 6 Videntes autem filii Ammon
quod injuriam fecissent David, miserunt, et
conduxerunt mercede Syrum Rohob, et Syrum
Soba, viginti millia peditum, et a rege Maacha
mille viros, et ab Istob duodecim millia
virorum. 7 Quod cum audisset David, misit
Joab, et omnem exercitum bellatorum.
8 Egressi sunt ergo filii Ammon, et direxerunt
aciem ante ipsum introitum portæ: Syrus
autem Soba, et Rohob, et Istob, et Maacha,
seorsum erant in campo. 9 Videns igitur
Joab quod præparatum esset adversum se
prælium, et ex adverso et post tergum, elegit
ex omnibus electis Israel, et instruxit aciem
contra Syrum: 10 Reliquam autem partem
populi tradidit Abisai fratri suo, qui direxit
aciem adversus filios Ammon. 11 Et ait Joab:
Si prævaluerint adversum me Syri, eris mihi
in adjutorium: si autem filii Ammon præ-
valuerint adversum te, auxiliabor tibi. 12 Esto
vir fortis, et pugnemus pro populo nostro, et
civitate Dei nostri: Dominus autem faciet
quod bonum est in conspectu suo. 13 Iniit
itaque Joab, et populus qui erat cum eo,
certamen contra Syros: qui statim fugerunt
a facie ejus. 14 Filii autem Ammon videntes
quia fugissent Syri, fugerunt et ipsi a facie
Abisai, et ingressi sunt civitatem: reversusque
est Joab a filiis Ammon, et venit Jerusalem.
15 Videntes igitur Syri quoniam corruissent
coram Israel, congregati sunt pariter. 16 Misit-
que Adarezer, et eduxit Syros qui erant trans
fluvium, et adduxit eorum exercitum: Sobach
autem, magister militiæ Adarezer, erat princeps
eorum. 17 Quod cum nuntiatum esset David,
contraxit omnem Israelem, et transivit Jorda-
nem: venitque in Helam: et direxerunt aciem
Syri ex adverso David, et pugnaverunt contra
eum. 18 Fugeruntque Syri a facie Israel, et
occidit David de Syris septingentos currus,
et quadraginta millia equitum: et Sobach
principem militiæ percussit: qui statim mortuus
est. 19 Videntes autem universi reges, qui
erant in præsidio Adarezer, se victos esse ab
Israel, expaverunt et fugerunt quinquaginta
et octo millia coram Israel. Et fecerunt
pacem cum Israel: et servierunt eis, timue-
runtque Syri auxilium præbere ultra filiis
Ammon.

CAPUT XI.

1 Factum est autem, vertente anno,
eo tempore quo solent reges ad bella
procedere, misit David Joab, et servos
suos cum eo, et universum Israel, et vas-
taverunt filios Ammon, et obsederunt
Rabba: David autem remansit in Jerusalem.

2 וַיְהִי ׀ לְעֵת הָעֶרֶב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל
מִשְׁכָּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל־גַּג בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיַּרְא
אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגָּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת
מַרְאֶה מְאֹד׃ 3 וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה
וַיֹּאמֶר הֲלוֹא־זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת־אֱלִיעָם
אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד
מַלְאָכִים וַיִּקָּחֶהָ וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ
וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִטֻּמְאָתָהּ וַתָּשָׁב אֶל־
בֵּיתָהּ׃ 5 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֵּד
לְדָוִד וַתֹּאמֶר הָרָה אָנֹכִי׃ 6 וַיִּשְׁלַח דָּוִד
אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי
וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת־אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד׃ 7 וַיָּבֹא
אוּרִיָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לִשְׁלוֹם יוֹאָב
וְלִשְׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה׃
8 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וּרְחַץ
רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא
אַחֲרָיו מַשְׂאַת הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה
פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו
וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ׃ 10 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר
לֹא־יָרַד אוּרִיָּה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
אוּרִיָּה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ אַתָּה בָא מַדּוּעַ לֹא־
יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתֶךָ׃ 11 וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל־
דָּוִד הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יֹשְׁבִים
בַּסֻּכּוֹת וַאדֹנִי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא אֶל־בֵּיתִי לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם־אִשְׁתִּי חַיֶּךָ וְחֵי
נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃
12 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה שֵׁב בָּזֶה גַּם־
הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה
בִירוּשָׁלַםִ בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחֳרָת׃ 13 וַיִּקְרָא־
לוֹ דָוִד וַיֹּאכַל לְפָנָיו וַיֵּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ
וַיֵּצֵא בָעֶרֶב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם־עַבְדֵי
אֲדֹנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד׃ 14 וַיְהִי בַבֹּקֶר
וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד
אוּרִיָּה׃ 15 וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר הָבוּ אֶת־
אוּרִיָּה אֶל־מוּל פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הַחֲזָקָה
וְשַׁבְתֶּם מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת׃ 16 וַיְהִי
בִּשְׁמוֹר יוֹאָב אֶל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי־חַיִל
שָׁם׃ 17 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־
יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן־הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת
גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ 18 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב
וַיַּגֵּד לְדָוִד אֵת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה׃

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυὶδ
ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ
δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα
λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ
εἴδει σφόδρα. 3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐζήτησε
τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγά-
τηρ Ἐλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου; 4 Καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς· καὶ
αὕτη ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέ-
στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 5 Καὶ ἐν γαστρὶ
ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ
Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω. 6 Καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ λέγων Ἀπόστειλον
πρὸς μὲ τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν
Ἰωὰβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ. 7 Καὶ παραγίνεται
Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπηρώτησε
Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωὰβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ
καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ
Οὐρίᾳ Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς
πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασι-
λέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.
9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως
μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 10 Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ
λέγοντες ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ
σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;
11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυίδ Ἡ κιβωτὸς καὶ
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ
κύριός μου Ἰωὰβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ ἐγὼ
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν καὶ
πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου;
πῶς; ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο.
12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν Κάθισον ἐνταῦθα
καί γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ
ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ τῇ ἐπαύριον. 13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυίδ,
καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιε, καὶ ἐμέθυσεν
αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη. 14 Καὶ
ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς
Ἰωάβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου. 15 Καὶ
ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ λέγων Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν
ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀπο-
στραφήσεσθε ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται
καὶ ἀποθανεῖται. 16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν
Ἰωὰβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν
τόπον οὗ ᾔδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ. 17 Καὶ
ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ
Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυίδ,
καὶ ἀπέθανε καί γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος. 18 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἰωὰβ καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντας
τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα.

2 Dum hæc agerentur, accidit ut surgeret
David de strato suo post meridiem, et
deambularet in solario domus regiæ: viditque
mulierem se lavantem, ex adverso super so-
larium suum: erat autem mulier pulchra
valde. 3 Misit ergo rex, et requisivit quæ
esset mulier. Nuntiatumque est ei, quod ipsa
esset Bethsabee filia Eliam, uxor Uriæ Hethæi.
4 Missis itaque David nuntiis, tulit eam; quæ
cum ingressa esset ad illum, dormivit cum ea:
statimque sanctificata est ab immunditia sua:
5 Et reversa est in domum suam concepto
fœtu. Mittensque nuntiavit David, et ait:
Concepi. 6 Misit autem David ad Joab,
dicens: Mitte ad me Uriam Hethæum. Misit-
que Joab Uriam ad David. 7 Et venit Urias
ad David. Quæsivitque David quam recte
ageret Joab, et populus, et quomodo admi-
nistraretur bellum; 8 Et dixit David ad
Uriam: Vade in domum tuam, et lava pedes
tuos. Et egressus est Urias de domo regis,
secutusque est eum cibus regius. 9 Dormivit
autem Urias ante portam domus regiæ cum
aliis servis domini sui, et non descendit ad
domum suam. 10 Nuntiatumque est David
a dicentibus: Non ivit Urias in domum suam.
Et ait David ad Uriam: Numquid non de via
venisti? quare non descendisti in domum tuam?
11 Et ait Urias ad David: Arca Dei et Israel
et Juda habitant in papilionibus, et dominus
meus Joab, et servi domini mei super faciem
terræ manent, et ego ingrediar domum meam,
ut comedam et bibam, et dormiam cum uxore
mea? per salutem tuam, et per salutem animæ
tuæ, non faciam rem hanc. 12 Ait ergo David
ad Uriam: Mane hic etiam hodie, et cras
dimittam te. Mansit Urias in Jerusalem in
die illa et altera: 13 Et vocavit eum David
ut comederet coram se et biberet, et inebriavit
eum: qui egressus vespere, dormivit in strato
suo cum servis domini sui, et in domum suam
non descendit. 14 Factum est ergo mane, et
scripsit David epistolam ad Joab: misitque
per manum Uriæ, 15 Scribens in epistola:
Ponite Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum
est prælium: et derelinquite eum, ut percussus
intereat. 16 Igitur cum Joab obsideret urbem,
posuit Uriam in loco ubi sciebat viros esse
fortissimos. 17 Egressique viri de civitate,
bellabant adversum Joab, et ceciderunt
de populo servorum David, et mortuus est
etiam Urias Hethæus. 18 Misit itaque Joab,
et nuntiavit David omnia verba prælii:

19 וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלּוֹתְךָ אֵת
כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
20 וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר
לְךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם
הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יֹרוּ מֵעַל הַחוֹמָה׃
21 מִי הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא
אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל
הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־
הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי
מֵת׃ 22 וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְדָוִד
אֵת כָּל־אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב׃ 23 וַיֹּאמֶר
הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי־גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים
וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנִּהְיֶה עֲלֵיהֶם עַד־
פֶּתַח הַשָּׁעַר׃ 24 וַיֹּרְאוּ הַמּוֹרְאִים אֶל־
עֲבָדֶיךָ מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמוּתוּ מֵעַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃
25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה־תֹאמַר אֶל־
יוֹאָב אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־
כָזֹה וְכָזֶה תֹּאכַל הֶחָרֶב הַחֲזֵק מִלְחַמְתְּךָ
אֶל־הָעִיר וְהָרְסָהּ וְחַזְּקֵהוּ׃ 26 וַתִּשְׁמַע
אֵשֶׁת אוּרִיָּה כִּי־מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד
עַל־בַּעְלָהּ׃ 27 וַיַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד
וַיַּאַסְפָהּ אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
לוֹ בֵּן וַיֵּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָוִד
בְּעֵינֵי יְהוָה׃

פרשה יב׃

1 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר
אֶחָת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ׃ 2 לְעָשִׁיר
הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ 3 וְלָרָשׁ
אֵין־כֹּל כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר
קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו
מִפִּתּוֹ תֹאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ
תִשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃ 4 וַיָּבֹא הֵלֶךְ
לְאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל לָקַחַת מִצֹּאנוֹ
וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא לוֹ וַיִּקַּח
אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ
הַבָּא אֵלָיו׃ 5 וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת
הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת׃ 6 וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם
אַרְבַּעְתָּיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמָל׃

19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων Ἐν τῷ
συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου
λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα, 20 Καὶ ἔσται ἐὰν
ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπῃ σοι Τί
ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ
ᾔδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;
21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ υἱοῦ
Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔῤῥιψε κλάσμα μύλου ἐπ' αὐτὸν
ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί;
ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς Καί
γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωὰβ πρὸς τὸν
βασιλέα εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγ-
γειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ
Ἰωάβ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. Καὶ
ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν
ἄγγελον Ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ
πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδειτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ
τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ;
οὐχὶ γυνὴ ἔῤῥιψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ
τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνα τί
προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; 23 Καὶ εἶπεν ὁ
ἄγγελος πρὸς Δαυίδ. Ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς
οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν,
καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς
πύλης· 24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς
τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ
ἀπέθανον τῶν παίδων τοῦ βασιλέως, καί γε ὁ
δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. 25 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωάβ
Μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα
τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται
ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν
πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτήν, καὶ κραταίωσον
αὐτήν. 26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέ-
θανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν
ἄνδρα αὐτῆς. 27 Καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ
ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν· καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ
ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην
πρὸς Δαυίδ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν
αὐτῷ Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος
καὶ εἷς πένης. 2 Καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια
καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα· 3 Καὶ τῷ πένητι
οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀμνὰς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ
περιεποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν, καὶ ἡδρύνθη
μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό,
ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
αὐτοῦ ἔπινε καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε,
καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ. 4 Καὶ ἦλθε πάροδος
τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ
τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς
αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος
καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς
αὐτόν. 5 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ
ἀνδρί, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν Ζῇ Κύριος, ὅτι
υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο, 6 Καὶ
τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα ἀνθ' ὧν ὅτι
ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.

19 Præcepitque nuntio, dicens: Cum com-
pleveris universos sermones belli ad regem,
20 Si eum videris indignari, et dixerit: Quare
accessistis ad murum, et præliaremini? an
ignorabatis quod multa desuper ex muro tela
mittantur? 21 Quis percussit Abimelech
filium Jerobaal? nonne mulier misit super
eum fragmen molæ de muro, et interfecit eum
in Thebes? quare juxta murum accessistis:
dices: Etiam servus tuus Urias Hethæus
occubuit. 22 Abiit ergo nuntius, et venit, et
narravit David omnia quæ ei præceperat Joab.
23 Et dixit nuntius ad David: Prævaluerunt
adversum nos viri, et egressi sunt ad nos in
agrum: nos autem facto impetu persecuti eos
sumus usque ad portam civitatis. 24 Et
direxerunt jacula sagittarii ad servos tuos ex
muro desuper: mortuique sunt de servis regis,
quin etiam servus tuus Urias Hethæus mortuus
est. 25 Et dixit David ad nuntium: Hæc
dices Joab: Non te frangat ista res: varius
enim eventus est belli; nunc hunc, et nunc
illum consumit gladius: conforta bellatores
tuos adversus urbem, ut destruas eam, et
exhortare eos. 26 Audivit autem uxor Uriæ,
quod mortuus esset Urias vir suus, et planxit
eum. 27 Transacto autem luctu, misit David,
et introduxit eam in domum suam, et facta est
ei uxor, peperitque ei filium. Et displicuit
verbum hoc, quod fecerat David, coram
Domino.

CAPUT XII.

1 Misit ergo Dominus Nathan ad David:
qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri
erant in civitate una, unus dives, et alter
pauper. 2 Dives habebat oves et boves
plurimos valde. 3 Pauper autem nihil habebat
omnino, præter ovem unam parvulam, quam
emerat et nutrierat, et quæ creverat apud eum
cum filiis ejus simul, de pane illius comedens,
et de calice ejus bibens, et in sinu illius
dormiens: eratque illi sicut filia. 4 Cum
autem peregrinus quidam venisset ad divitem,
parcens ille sumere de ovibus et de bobus
suis, ut exhiberet convivium peregrino illi
qui venerat ad se, tulit ovem viri pauperis, et
præparavit cibos homini qui venerat ad se.
5 Iratus autem indignatione David adversus
hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit
Dominus, quoniam filius mortis est vir qui
fecit hoc. 6 Ovem reddet in quadruplum, eo
quod fecerit verbum istud, et non pepercerit.

7 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי מְשַׁחְתִּיךָ
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד
שָׁאוּל׃ 8 וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ
וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־
בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וְאִם מְעָט וְאֹסִפָה
לְּךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה׃ 9 מַדּוּעַ בָּזִיתָ ׀ אֶת־
דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינוֹ אֵת
אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בַחֶרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
לָקַחְתָּ לְּךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב
בְּנֵי עַמּוֹן׃ 10 וְעַתָּה לֹא־תָסוּר חֶרֶב
מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֵקֶב כִּי בְזִתָנִי וַתִּקַּח
אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ
לְאִשָּׁה׃ 11 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה הִנְנִי
מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־
נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶיךָ וְשָׁכַב עִם־
נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃ 12 כִּי אַתָּה
עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה
ס וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם־
יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃
14 אֶפֶס כִּי־נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה
בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לְךָ מוֹת
יָמוּת׃ 15 וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה
אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת־אוּרִיָּה לְדָוִד
וַיֵּאָנַשׁ׃ 16 וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד
הַנָּעַר וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וּבָא וְלָן וְשָׁכַב
אָרְצָה׃ 17 וַיָּקֻמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לַהֲקִימוֹ
מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בָרָא אִתָּם לָחֶם׃
18 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֶד וַיִּרְאוּ
עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד־לוֹ ׀ כִּי־מֵת הַיֶּלֶד כִּי
אָמְרוּ הִנֵּה בִהְיוֹת הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו
וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאֵיךְ נֹאמַר אֵלָיו מֵת
הַיֶּלֶד וְעָשָׂה רָעָה׃ 19 וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו
מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי מֵת הַיָּלֶד וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הֲמֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃
20 וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסֶךְ וַיְחַלֵּף
שִׂמְלֹתָו וַיָּבֹא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא
אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל׃
21 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָה בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חַי צַמְתָּ וַתֵּבְךְּ
וְכַאֲשֶׁר מֵת הַיֶּלֶד קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם׃

7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ
ποιήσας τοῦτο· τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ἐγώ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ,
καὶ ἐγώ εἰμι ἐῤῥυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαούλ,
8 Καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ
τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου,
καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ
εἰ μικρόν ἐστι προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα. 9 Τί
ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον Κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν
Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέ-
κτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών. 10 Καὶ νῦν οὐκ
ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος,
ἀνθ᾽ ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα
τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα.
11 Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ
κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς
σου κατ᾽ ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου,
καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον
τοῦ ἡλίου τούτου· 12 Ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῇ,
κἀγὼ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς
Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου. 13 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. Καὶ
εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Καὶ Κύριος παρεβίβασε
τὸ ἁμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· 14 Πλὴν ὅτι
παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ
ῥήματι τούτῳ, καί γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθείς σοι θανάτῳ
ἀποθανεῖται. 15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ
γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠῤῥώστησε.
16 Καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου,
καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθε καὶ
ηὐλίσθη ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ᾽ αὐτὸν
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς
ἄρτον. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι
Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον,
ὅτι εἶπον Ἰδοὺ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσα-
μεν πρὸς αὐτὸν καὶ οὐκ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς
ἡμῶν, καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ
παιδάριον, καὶ ποιήσει κακά; 19 Καὶ συνῆκε Δαυὶδ
ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ
ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ Εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ
εἶπαν Τέθνηκε. 20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς,
καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκαν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε. 21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας
ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ
ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ
παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;

7 Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille
vir: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego
unxi te in regem super Israel, et ego eruit te
de manu Saul, 8 Et dedi tibi domum domini
tui, et uxores domini tui in sinu tuo, dedique
tibi domum Israel et Juda: et si parva sunt
ista, adjiciam tibi multo majora. 9 Quare
ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres
malum in conspectu meo? Uriam Hethæum
percussisti gladio, et uxorem illius accepisti
in uxorem tibi, et interfecisti eum gladio
filiorum Ammon. 10 Quam ob rem non
recedet gladius de domo tua usque in
sempiternum, eo quod despexeris me, et
tuleris uxorem Uriæ Hethæi, ut esset uxor
tua. 11 Itaque hæc dicit Dominus: Ecce,
ego suscitabo super te malum de domo tua, et
tollam uxores tuas in oculis tuis, et dabo
proximo tuo, et dormiet cum uxoribus tuis
in oculis solis hujus. 12 Tu enim fecisti
abscondite: ego autem faciem verbum istud
in conspectu omnis Israel, et in conspectu
solis. 13 Et dixit David ad Nathan: Peccavi
Domino. Dixitque Nathan ad David: Dominus
quoque transtulit peccatum tuum: non morieris.
14 Verumtamen, quoniam blasphemare fecisti
inimicos Domini, propter verbum hoc, filius,
qui natus est tibi, morte morietur. 15 Et
reversus est Nathan in domum suam. Per-
cussit quoque Dominus parvulum, quem
pepererat uxor Uriæ David, et desperatus
est. 16 Deprecatusque est David Dominum
pro parvulo: et jejunavit David jejunio, et
ingressus seorsum, jacuit super terram.
17 Venerunt autem seniores domus ejus,
cogentes eum ut surgeret de terra: qui
noluit, nec comedit cum eis cibum. 18 Accidit
autem die septima ut moreretur infans:
timueruntque servi David nuntiare ei quod
mortuus esset parvulus; dixerunt enim: Ecce
cum parvulus adhuc viveret, loquebamur ad
eum, et non audiebat vocem nostram: quanto
magis si dixerimus, Mortuus est puer, se
affliget? 19 Cum ergo David vidisset servos
suos mussitantes, intellexit quod mortuus
esset infantulus: dixitque ad servos suos:
Num mortuus est puer? Qui responderunt
ei: Mortuus est. 20 Surrexit ergo David de
terra: et lotus unctusque est: cumque mutasset
vestem, ingressus est domum Domini: et
adoravit, et venit in domum suam, petivitque
ut ponerent ei panem, et comedit. 21 Dixe-
runt autem ei servi sui: Quis est sermo,
quem fecisti? propter infantem, cum adhuc
viveret, jejunasti et flebas: mortuo autem
puero, surrexisti, et comedisti panem.

22 וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה
כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחָנַּנִי יְהוָה וְחַי
הַיָּלֶד׃ 23 וְעַתָּה ׀ מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי
צָם הַאוּכַל לַהֲשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ אֵלָיו
וְהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי׃ 24 וַיְנַחֵם דָּוִד אֵת
בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה
אֲהֵבוֹ׃ 25 וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנָּבִיא
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידְיָהּ בַּעֲבוּר יְהוָה׃
26 וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן
וַיִּלְכֹּד אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה׃ 27 וַיִּשְׁלַח
יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי
בְרַבָּה גַּם־לָכַדְתִּי אֶת־עִיר הַמָּיִם׃ 28 וְעַתָּה
אֱסֹף אֶת־יֶתֶר הָעָם וַחֲנֵה עַל־הָעִיר
וְלָכְדָהּ פֶּן־אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא
שְׁמִי עָלֶיהָ׃ 29 וַיֶּאֱסֹף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם
וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃
30 וַיִּקַּח אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ
וּמִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי
עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה
מְאֹד׃ 31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם
בַּמְּגֵרָה וּבַחֲרִצֵי הַבַּרְזֶל וּבְמַגְזְרֹת
הַבַּרְזֶל וְהֶעֱבִיר אוֹתָם בַּמַּלְכֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה
לְכֹל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־
הָעָם יְרוּשָׁלִָם׃

פרשה יג׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד
אָחוֹת יָפָה וּשְׁמָהּ תָּמָר וַיֶּאֱהָבֶהָ אַמְנוֹן
בֶּן־דָּוִד׃ 2 וַיֵּצֶר לְאַמְנוֹן לְהִתְחַלּוֹת
בַּעֲבוּר תָּמָר אֲחֹתוֹ כִּי בְתוּלָה הִיא
וַיִּפָּלֵא בְּעֵינֵי אַמְנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה׃
3 וּלְאַמְנוֹן רֵעַ וּשְׁמוֹ יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה
אֲחִי דָוִד וְיוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד׃
4 וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה דַּל בֶּן־
הַמֶּלֶךְ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר הֲלוֹא תַּגִּיד לִי
וַיֹּאמֶר לוֹ אַמְנוֹן אֶת־תָּמָר אֲחוֹת אַבְשָׁלֹם
אָחִי אֲנִי אֹהֵב׃ 5 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב
שְׁכַב עַל־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחָל וּבָא אָבִיךָ
לִרְאוֹתֶךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תָּבֹא נָא תָמָר
אֲחוֹתִי וְתַבְרֵנִי לֶחֶם וְעָשְׂתָה לְעֵינַי אֶת־
הַבִּרְיָה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאָכַלְתִּי מִיָּדָהּ׃

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι
ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα Τίς εἶδεν
εἰ ἐλεήσει με Κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;
23 Καὶ νῦν τέθνηκεν, ἵνα τί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω;
μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ πορεύσο-
μαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς
μέ. 24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη
μετ' αὐτῆς· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ Κύριος
ἠγάπησεν αὐτόν. 25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ
Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰεδδεδὶ ἕνεκεν Κυρίου. 26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωὰβ
ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμών, καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν
τῆς βασιλείας. 27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ ἀγγέλους
πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ
καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων· 28 Καὶ
νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ
παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ
αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν
καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν. 29 Καὶ
συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς
Ῥαββάθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο
αὐτήν. 30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ
βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ
σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ λίθου τιμίου,
καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυίδ, καὶ σκῦλα τῆς
πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. 31 Καὶ τὸν λαὸν
τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι
καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ ὑποτομεῦσι
σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου·
καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν
Ἀμμών. Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς
Ἰερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ
υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα καὶ ὄνομα
αὐτῇ Θημάρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμνὼν υἱὸς
Δαυίδ. 2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀῤῥωστεῖν διὰ
Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη,
καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι
αὐτῇ. 3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Ἰωναδάβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ·
καὶ Ἰωναδὰβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα. 4 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής, υἱὲ τοῦ
βασιλέως, τὸ πρωὶ πρωί; οὐκ ἀπαγγέλλεις
μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν Θημὰρ τὴν ἀδελ-
φὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.
5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδὰβ Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς
κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ
πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω
με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμοὺς μου βρῶμα,
ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

22 Qui ait: Propter infantem, dum adhuc
viveret, jejunavi et flevi: dicebam enim: Quis
scit si forte donet eum mihi Dominus, et vivat
infans? 23 Nunc autem quia mortuus est,
quare jejunem? Numquid potero revocare
eum amplius? ego vadam magis ad eum: ille
vero non revertetur ad me. 24 Et consolatus
est David Bethsabee uxorem suam, ingressus-
que ad eam, dormivit cum ea: quæ genuit
filium, et vocavit nomen ejus Salomon, et
Dominus dilexit eum. 25 Misitque in manu
Nathan prophetæ, et vocavit nomen ejus,
Amabilis Domino, eo quod diligeret eum
Dominus. 26 Igitur pugnabat Joab contra
Rabbath filiorum Ammon, et expugnabat
urbem regiam. 27 Misitque Joab nuntios ad
David, dicens: Dimicavi adversum Rabbath,
et capienda est Urbs aquarum. 28 Nunc
igitur congrega reliquam partem populi, et
obside civitatem, et cape eam: ne, cum a me
vastata fuerit urbs, nomini meo ascribatur
victoria. 29 Congregavit itaque David omnem
populum, et profectus est adversum Rabbath:
cumque dimicasset, cepit eam. 30 Et tulit
diadema regis eorum de capite ejus, pondo
auri talentum, habens gemmas pretiosissimas,
et impositum est super caput David. Sed et
prædam civitatis asportavit multam valde:
31 Populum quoque ejus adducens serravit,
et circumegit super eos ferrata carpenta:
divisitque cultris, et traduxit in typo laterum:
sic fecit universis civitatibus filiorum Ammon.
Et reversus est David, et omnis exercitus in
Jerusalem.

CAPUT XIII.

1 Factum est autem post hæc, ut Absalom
filii David sororem speciosissimam, vocabulo
Thamar, adamaret Amnon filius David, 2 Et
deperiret eam valde, ita ut propter amorem
ejus ægrotaret: quia cum esset virgo, difficile
ei videbatur ut quidpiam inhoneste ageret
cum ea. 3 Erat autem Amnon amicus, nomine
Jonadab, filius Semmaa fratris David, vir
prudens valde. 4 Qui dixit ad eum: Quare
sic attenuaris macie fili regis per singulos
dies? cur non indicas mihi? Dixitque ei
Amnon: Thamar sororem fratris mei Absalom
amo. 5 Cui respondit Jonadab: Cuba super
lectum tuum, et languorem simula: cumque
venerit pater tuus ut visitet te, dic ei: Veniat,
oro, Thamar soror mea, ut det mihi cibum, et
faciat pulmentum, ut comedam de manu ejus.

6 וַיִּשְׁכַּב אַמְנוֹן וַיִּתְחָל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־הַמֶּלֶךְ תָּבוֹא־
נָא תָמָר אֲחֹתִי וּתְלַבֵּב לְעֵינַי שְׁתֵּי
לְבִבוֹת וְאֶבְרֶה מִיָּדָהּ׃ 7 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־
תָּמָר הַבַּיְתָה לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אַמְנוֹן
אָחִיךְ וַעֲשִׂי־לוֹ הַבִּרְיָה׃ 8 וַתֵּלֶךְ תָּמָר
בֵּית אַמְנוֹן אָחִיהָ וְהוּא שֹׁכֵב וַתִּקַּח אֶת־
הַבָּצֵק וַתָּלָשׁ וַתְּלַבֵּב לְעֵינָיו וַתְּבַשֵּׁל
אֶת־הַלְּבִבוֹת׃ 9 וַתִּקַּח אֶת־הַמַּשְׂרֵת וַתִּצֹק
לְפָנָיו וַיְמָאֵן לֶאֱכוֹל וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן הוֹצִיאוּ
כָל־אִישׁ מֵעָלַי וַיֵּצְאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָיו׃
10 וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל־תָּמָר הָבִיאִי הַבִּרְיָה
הַחֶדֶר וְאֶבְרֶה מִיָּדֵךְ וַתִּקַּח תָּמָר אֶת־
הַלְּבִבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וַתָּבֵא לְאַמְנוֹן
אָחִיהָ הֶחָדְרָה׃ 11 וַתַּגֵּשׁ אֵלָיו לֶאֱכֹל
וַיַּחֲזֶק־בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שִׁכְבִי עִמִּי
אֲחוֹתִי׃ 12 וַתֹּאמֶר לוֹ אַל־אָחִי אַל־תְּעַנֵּנִי
כִּי לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אַל־תַּעֲשֵׂה
אֶת־הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ 13 וַאֲנִי אָנָה אוֹלִיךְ
אֶת־חֶרְפָּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאַחַד הַנְּבָלִים
בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֶּר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי
לֹא יִמְנָעֵנִי מִמֶּךָּ׃ 14 וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ
בְּקוֹלָהּ וַיֶּחֱזַק מִמֶּנָּה וַיְעַנֶּהָ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ׃
15 וַיִּשְׂנָאֶהָ אַמְנוֹן שִׂנְאָה גְּדוֹלָה מְאֹד כִּי
גְדוֹלָה הַשִּׂנְאָה אֲשֶׁר שְׂנֵאָהּ מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר
אֲהֵבָהּ וַיֹּאמֶר־לָהּ אַמְנוֹן קוּמִי לֵכִי׃
16 וַתֹּאמֶר לוֹ אַל־אוֹדֹת הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת מֵאַחֶרֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמִּי לְשַׁלְּחֵנִי
וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ לָהּ׃ 17 וַיִּקְרָא אֶת־
נַעֲרוֹ מְשָׁרְתוֹ וַיֹּאמֶר שִׁלְחוּ־נָא אֶת־זֹאת
מֵעָלַי הַחוּצָה וּנְעֹל הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃
18 וְעָלֶיהָ כְּתֹנֶת פַּסִּים כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁןָ
בְנוֹת־הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת מְעִילִים וַיֹּצֵא
אוֹתָהּ מְשָׁרְתוֹ הַחוּץ וְנָעַל הַדֶּלֶת
אַחֲרֶיהָ׃ 19 וַתִּקַּח תָּמָר אֵפֶר עַל־רֹאשָׁהּ
וּכְתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה וַתָּשֶׂם
יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְזָעָקָה׃
20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ הַאֲמִינוֹן
אָחִיךְ הָיָה עִמָּךְ וְעַתָּה אֲחוֹתִי הַחֲרִישִׁי
אָחִיךְ הוּא אַל־תָּשִׁיתִי אֶת־לִבֵּךְ לַדָּבָר
הַזֶּה וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשֹׁמֵמָה בֵּית אַבְשָׁלוֹם
אָחִיהָ׃ 21 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד׃

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠῤῥώστησε, καὶ εἰσῆλθεν
ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς
τὸν βασιλέα Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς
μέ, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας
καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. 7 Καὶ ἀπέστειλε
Δαυὶδ πρὸς Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον λέγων Πορεύθητι
δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποίησον αὐτῷ
βρῶμα. 8 Καὶ ἐπορεύθη Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον
Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ
ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολλύρισε κατ᾽
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.
9 Καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ εἶπεν Ἀμνών
Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ
ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ. 10 Καὶ
εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς Θημάρ Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς
τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου· καὶ
ἔλαβε Θημὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε καὶ
εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα,
11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο
αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ Δεῦρο κοιμήθητι μετ᾽ ἐμοῦ,
ἀδελφή μου. 12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μή, ἀδελφέ μου,
μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν
Ἰσραήλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην.
13 Καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ
ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν
λάλησον δὴ πρὸς τον βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με
ἀπὸ σοῦ. 14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦ-
σαι τῆς φωνῆς αὐτῆς, καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν
καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς.
15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνὼν μῖσος μέγα σφόδρα
ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν
ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν, ὅτι μείζων ἡ κακία
ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνών
Ἀνάστηθι καὶ πορεύου. 16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημὰρ
περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν
ἣν εποίησας μετ᾽ ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστεῖλαί με· καὶ
οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.
17 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστη-
κότα τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐξαποστείλατε δὴ
ταύτην ἀπ᾽ ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν
ὀπίσω αὐτῆς. 18 Καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτός,
ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως
αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν
αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισε τὴν
θύραν ὀπίσω αὐτῆς. 19 Καὶ ἔλαβε Θημὰρ σποδὸν
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸν
χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ᾽ αὐτῆς διέῤῥηξε καὶ
ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα. 20 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Μὴ
Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν,
ἀδελφή μου, κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σού ἐστι· μὴ
θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσα-
λὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη
σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

6 Accubuit itaque Amnon, et quasi ægrotare
cœpit: cumque venisset rex ad visitandum
eum, ait Amnon ad regem: Veniat, obsecro,
Thamar soror mea, ut faciat in oculis meis
duas sorbitiunculas, et cibum capiam de manu
ejus. 7 Misit ergo David ad Thamar domum,
dicens: Veni in domum Amnon fratris tui, et
fac ei pulmentum. 8 Venitque Thamar in
domum Amnon fratris sui: ille autem jacebat:
quæ tollens farinam commiscuit: et lique-
faciens, in oculis ejus coxit sorbitiunculas.
9 Tollensque quod coxerat, effudit, et posuit
coram eo, et noluit comedere: dixitque Amnon:
Ejicite universos a me. Cumque ejecissent
omnes, 10 Dixit Amnon ad Thamar: Infer
cibum in conclave, ut vescar de manu tua.
Tulit ergo Thamar sorbitiunculas quas fecerat,
et intulit ad Amnon fratrem suum in conclave.
11 Cumque obtulisset ei cibum, apprehendit
eam, et ait: Veni, cuba mecum, soror mea.
12 Quæ respondit ei: Noli frater mi, noli
opprimere me, neque enim hoc fas est in
Israel: noli facere stultitiam hanc. 13 Ego
enim ferre non potero opprobrium meum, et
tu eris quasi unus de insipientibus in Israel:
quin potius loquere ad regem, et non negabit
me tibi. 14 Noluit autem acquiescere precibus
ejus, sed prævalens viribus oppressit eam, et
cubavit cum ea. 15 Et exosam eam habuit
Amnon odio magno nimis: ita ut majus esset
odium quo oderat eam, amore quo ante
dilexerat. Dixitque ei Amnon: Surge, et
vade. 16 Quæ respondit ei: Majus est hoc
malum, quod nunc agis adversum me, quam
quod ante fecisti, expellens me. Et noluit
audire eam: 17 Sed vocato puero, qui mi-
nistrabat ei, dixit: Ejice hanc a me foras, et
claude ostium post eam. 18 Quæ induta erat
talari tunica: hujuscemodi enim filiæ regis
virgines vestibus utebantur. Ejecit itaque
eam minister illius foras: clausitque fores post
eam. 19 Quæ aspergens cinerem capiti suo,
scissa talari tunica, impositisque manibus super
caput suum, ibat ingrediens, et clamans.
20 Dixit autem ei Absalom frater suus:
Numquid Amnon frater tuus concubuit
tecum? sed nunc soror tace, frater tuus est:
neque affligas cor tuum pro hac re. Mansit
itaque Thamar contabescens in domo Absalom
fratris sui. 21 Cum autem audisset rex David
verba hæc, contristatus est valde, et noluit
contristare spiritum Amnon filii sui, quoniam
diligebat eum, quia primogenitus erat ei:

22 וְלֹא־דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם עִם־אַמְנוֹן לְמֵרָע
וְעַד־טוֹב כִּי־שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת־אַמְנוֹן
עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֵת תָּמָר אֲחֹתוֹ :
23 וַיְהִי לִשְׁנָתַיִם יָמִים וַיִּהְיוּ גֹזְזִים
לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עִם־אֶפְרָיִם
וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ : 24 וַיָּבֹא
אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא
גֹזְזִים לְעַבְדֶּךָ יֵלֶךְ־נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדָיו עִם־
עַבְדֶּךָ : 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְשָׁלוֹם אַל־
בְּנִי אַל־נָא נֵלֵךְ כֻּלָּנוּ וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ
וַיִּפְרָץ־בּוֹ וְלֹא־אָבָה לָלֶכֶת וַיְבָרְכֵהוּ :
26 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וָלֹא יֵלֶךְ־נָא אִתָּנוּ
אַמְנוֹן אָחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֵלֵךְ
עִמָּךְ : 27 וַיִּפְרָץ־בּוֹ אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ
אֶת־אַמְנוֹן וְאֵת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ : 28 וַיְצַו
אַבְשָׁלוֹם אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר רְאוּ־נָא כְּטוֹב
לֵב־אַמְנוֹן בַּיַּיִן וְאָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם הַכּוּ
אֶת־אַמְנוֹן וַהֲמִתֶּם אֹתוֹ אַל־תִּירָאוּ הֲלוֹא
כִּי אָנֹכִי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חִזְקוּ וִהְיוּ לִבְנֵי־
חָיִל : 29 וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאַמְנוֹן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם וַיָּקֻמוּ ׀ כָּל־בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פִּרְדּוֹ וַיָּנֻסוּ :
30 וַיְהִי הֵמָּה בַדֶּרֶךְ וְהַשְּׁמֻעָה בָּאָה אֶל־
דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה אַבְשָׁלוֹם אֶת־כָּל־בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד : 31 וַיָּקָם
הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אָרְצָה
וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים קְרֻעֵי בְגָדִים : 32 וַיַּעַן
יוֹנָדָב ׀ בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי־דָוִד וַיֹּאמֶר אַל־
יֹאמַר אֲדֹנִי אֵת כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ
הֵמִיתוּ כִּי־אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת כִּי־עַל־פִּי
אַבְשָׁלוֹם הָיְתָה שׂוּמָה מִיּוֹם עַנֹּתוֹ אֵת
תָּמָר אֲחֹתוֹ : 33 וְעַתָּה אַל־יָשֵׂם אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ דָּבָר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
מֵתוּ כִּי־אִם אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת : 34 וַיִּבְרַח
אַבְשָׁלוֹם וַיִּשָּׂא הַנַּעַר הַצֹּפֶה אֶת־עֵינָו
וַיַּרְא וְהִנֵּה עַם־רַב הֹלְכִים מִדֶּרֶךְ אַחֲרָיו
מִצַּד הָהָר : 35 וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כִּדְבַר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה :
36 וַיְהִי ׀ כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ
בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם־הַמֶּלֶךְ וְכָל־
עֲבָדָיו בָּכוּ בְּכִי גָּדוֹל מְאֹד : 37 וְאַבְשָׁלוֹם
בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמַי בֶּן־עַמִּיחוּר מֶלֶךְ
גְּשׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ כָּל־הַיָּמִים :

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν
ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλὼμ
τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα
ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐν
Βελασὼρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραΐμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσ-
σαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. 24 Καὶ
ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
Ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ
βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Μὴ δή,
υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ
καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ· καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ
οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.
26 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτόν Καὶ εἰ μή,
πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Ἵνα τί πορευθῇ μετὰ
σοῦ; 27 Καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ, καὶ
ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς
υἱοὺς τοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ
πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως. 28 Καὶ
ἐνετείλατο Ἀβεσσαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων
Ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ
καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε τὸν Ἀμνὼν καὶ
θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγώ
εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε
εἰς υἱοὺς δυνάμεως. 29 Καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια
Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀμνὼν καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς
Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ
βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον
αὐτοῦ καὶ ἔφυγον. 30 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ λέγων
Ἐπάταξεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ
εἷς. 31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέῤῥηξε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ
διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. 32 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπε Μὴ
εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ
παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι
Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος
Ἀβεσσαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. 33 Καὶ νῦν
μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ῥῆμα λέγων Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως
ἀπέθανον, ὅτι ἀλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.
34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἦρε τὸ παιδάριον
ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ
λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν
αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει·
καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ
καὶ εἶπεν Ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ὡρωνῆν
ἐκ μέρους τοῦ ὄρους. 35 Καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς
τὸν βασιλέα Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι,
κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο.
36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, καὶ
ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καί γε ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν
μέγαν σφόδρα. 37 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε καὶ
ἐπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμιοὺδ βασιλέα Γεδσοὺρ
εἰς γῆν Χαμααχάδ· καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

22 Porro non est locutus Absalom Amnon,
nec malum nec bonum: oderat enim Absalom
Amnon, eo quod violasset Thamar sororem
suam. 23 Factum est autem post tempus
biennii, ut tonderentur oves Absalom in
Baalhasor, quæ est juxta Ephraim: et vocavit
Absalom omnes filios regis, 24 Venitque ad
regem, et ait ad eum: Ecce tondentur oves
servi tui: veniat, oro, rex cum servis suis ad
servum suum. 25 Dixitque rex ad Absalom:
Noli fili mi, noli rogare ut veniamus omnes, et
gravemus te. Cum autem cogeret eum, et
noluisset ire, benedixit ei. 26 Et ait Absalom:
Si non vis venire, veniat, obsecro, nobiscum
saltem Amnon frater meus. Dixitque ad eum
rex: Non est necesse ut vadat tecum. 27 Coegit
itaque Absalom eum, et dimisit cum eo Amnon
et universos filios regis. Feceratque Absalom
convivium quasi convivium regis. 28 Præ-
ceperat autem Absalom pueris suis, dicens:
Observate cum temulentus fuerit Amnon vino,
et dixero vobis: Percutite eum, et interficite:
nolite timere: ego enim sum qui præcipio
vobis: roboramini, et estote viri fortes.
29 Fecerunt ergo pueri Absalom adversum
Amnon, sicut præceperat eis Absalom.
Surgentesque omnes filii regis ascenderunt
singuli mulas suas, et fugerunt. 30 Cumque
adhuc pergerent in itinere, fama pervenit ad
David, dicens: Percussit Absalom omnes filios
regis, et non remansit ex eis saltem unus.
31 Surrexit itaque rex, et scidit vestimenta
sua: et cecidit super terram; et omnes servi
illius, qui assistebant ei, sciderunt vestimenta
sua. 32 Respondens autem Jonadab filius
Semmaa fratris David, dixit: Ne æstimet
dominus meus rex, quod omnes pueri filii
regis occisi sint: Amnon solus mortuus est,
quoniam in ore Absalom erat positus, ex die
qua oppressit Thamar sororem ejus. 33 Nunc
ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum
verbum istud, dicens: Omnes filii regis occisi
sunt: quoniam Amnon solus mortuus est.
34 Fugit autem Absalom: et elevavit puer
speculator oculos suos, et aspexit: et ecce
populus multus veniebat per iter devium
ex latere montis. 35 Dixit autem Jonadab ad
regem: Ecce, filii regis adsunt: juxta verbum
servi tui sic factum est. 36 Cumque cessasset
loqui, apparuerunt, et filii regis: et intrantes
levaverunt vocem suam, et fleverunt: sed et
rex et omnes servi ejus fleverunt ploratu magno
nimis. 37 Porro Absalom fugiens, abiit ad
Tholomai filium Ammiud regem Gessur.
Luxit ergo David filium suum cunctis diebus.

38 וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּר וַיְהִי־
שָׁם שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ 39 וַתְּכַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ
לָצֵאת אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי־נִחַם עַל־אַמְנוֹן
כִּי־מֵת׃

פרשה יד׃

1 וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן־צְרֻיָה כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ
עַל־אַבְשָׁלוֹם׃ 2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוֹעָה וַיִּקַּח
מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאַבְּלִי־
נָא וְלִבְשִׁי־נָא בִגְדֵי־אֵבֶל וְאַל־תָּסוּכִי שֶׁמֶן
וְהָיִית כְּאִשָּׁה זֶה יָמִים רַבִּים מִתְאַבֶּלֶת
עַל־מֵת׃ 3 וּבָאת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתְּ אֵלָיו
כַּדָּבָר הַזֶּה וַיָּשֶׂם יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים
בְּפִיהָ׃ 4 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקֹעִית אֶל־
הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל־אַפֶּיהָ אַרְצָה וַתִּשְׁתָּחוּ
וַתֹּאמֶר הוֹשִׁעָה הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיֹּאמֶר־
לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר אֲבָל אִשָּׁה־
אַלְמָנָה אָנִי וַיָּמָת אִישִׁי׃ 6 וּלְשִׁפְחָתְךָ
שְׁנֵי בָנִים וַיִּנָּצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאֵין
מַצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיַּכּוֹ הָאֶחָד אֶת־הָאֶחָד
וַיָּמֶת אֹתוֹ׃ 7 וְהִנֵּה קָמָה כָל־הַמִּשְׁפָּחָה
עַל־שִׁפְחָתֶךָ וַיֹּאמְרוּ תְּנִי ׀ אֶת־מַכֵּה אָחִיו
וּנְמִתֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אָחִיו אֲשֶׁר הָרָג וְנַשְׁמִידָה
גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וְכִבּוּ אֶת־גַּחַלְתִּי אֲשֶׁר
נִשְׁאָרָה לְבִלְתִּי שׂוּם־לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׁאֵרִית
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל־הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתֵךְ וַאֲנִי אֲצַוֶּה
עָלָיִךְ׃ 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל־
הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֶעָוֺן וְעַל־
בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי׃
10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ וַהֲבֵאתוֹ
אֵלַי וְלֹא־יֹסִיף עוֹד לָגַעַת בָּךְ׃ 11 וַתֹּאמֶר
יִזְכָּר־נָא הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵהַרְבַּת
גֹּאֵל הַדָּם לְשַׁחֵת וְלֹא יַשְׁמִידוּ אֶת־בְּנִי
וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת בְּנֵךְ
אָרְצָה׃ 12 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְּדַבֶּר־נָא
שִׁפְחָתְךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דַּבֵּרִי׃
13 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלָמָּה חָשַׁבְתָּה כָּזֹאת
עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדַּבֵּר הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה
כְּאָשֵׁם לְבִלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדָּחוֹ׃
14 כִּי־מוֹת נָמוּת וְכַמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה
אֲשֶׁר לֹא יֵאָסֵפוּ וְלֹא־יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ
וְחָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח׃

38 Καὶ Ἀβεσσαλωμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς
Γεδσούρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία. 39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβεσσαλώμ, ὅτι
παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνῶν ὅτι ἀπέθανε

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἔγνω Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία
τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ. 2 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἰωὰβ εἰς Θεκωέ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν
καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι
ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἔσῃ ὡς
γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλάς,
3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωὰβ τοὺς
λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. 4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ
γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ καὶ εἶπε Σῶσον, βασιλεῦ, σῶσον. 5 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς Τί ἐστι σοι; ἡ δὲ εἶπε Καὶ
μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ
μου. 6 Καί γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ
ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς
τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν
δούλην σου καὶ εἶπαν Δὸς τὸν παίσαντα τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς
ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦ-
μεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν
ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ
ἀνδρί μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς. 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα
Ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦ-
μαι περὶ σοῦ. 9 Καὶ εἶπεν ἡ γυμὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς
τὸν βασιλέα Ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία
καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷος. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεύς Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ, καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς
ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἅψασθαι αὐτοῦ. 11 Καὶ
εἶπεν Μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον
θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ
διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ
εἶπε Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ
σου ἐπὶ τὴν γῆν. 12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή Λαλησάτω
δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα
ῥῆμα· καὶ εἶπε Λάλησον. 13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή
Ἵνα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ; ἢ ἐκ στό-
ματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια,
τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον
αὐτοῦ; 14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ
ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς
ὃ οὐ συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ θεὸς ψυχήν,
καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξεωσμένον.

38 Absalom autem cum fugisset, et venisset
in Gessur, fuit ibi tribus annis. 39 Cessavitque
rex David persequi Absalom, eo quod con-
solatus esset super Amnon interitu.

CAPUT XIV.

1 INTELLIGENS autem Joab filius Sarviæ,
quod cor regis versum esset ad Absalom,
2 Misit Thecuam, et tulit inde mulierem
sapientem: dixitque ad eam: Lugere te simula,
et induere veste lugubri, et ne ungaris oleo, ut
sis quasi mulier jam plurimo tempore lugens
mortuum: 3 Et ingredieris ad regem, et
loqueris ad eum sermones hujuscemodi. Posuit
autem Joab verba in ore ejus. 4 Itaque cum
ingressa fuisset mulier Thecuitis ad regem,
cecidit coram eo super terram, et adoravit, et
dixit: Serva me rex. 5 Et ait ad eam rex:
Quid causæ habes? Quæ respondit: Heu,
mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir
meus. 6 Et ancillæ tuæ erant duo filii: qui
rixati sunt adversum se in agro, nullusque
erat qui eos prohibere posset: et percussit
alter alterum, et interfecit eum. 7 Et ecce
consurgens universa cognatio adversum ancil-
lam tuam, dicit: Trade eum, qui percussit
fratrem suum, ut occidamus eum pro anima
fratris sui quem interfecit, et deleamus
heredem: et quærunt extinguere scintillam
meam, quæ relicta est, ut non supersit viro
meo nomen, et reliquiæ super terram. 8 Et
ait rex ad mulierem: Vade in domum tuam, et
ego jubebo pro te. 9 Dixitque mulier Thecuitis
ad regem: In me, domine mi rex, sit iniquitas,
et in domum patris mei: rex autem et thronus
ejus sit innocens. 10 Et ait rex: Qui
contradixerit tibi, adduc eum ad me, et ultra
non addet ut tangat te. 11 Quæ ait: Recordetur
rex Domini Dei sui, ut non multiplicentur
proximi sanguinis ad ulciscendum, et nequa-
quam interficiant filium meum. Qui ait: Vivit
Dominus, quia non cadet de capillis filii tui
super terram. 12 Dixit ergo mulier: Loquatur
ancilla tua ad dominum meum regem verbum.
Et ait: Loquere. 13 Dixitque mulier: Quare
cogitasti hujuscemodi rem contra populum
Dei, et locutus est rex verbum istud, ut
peccet, et non reducat ejectum suum?
14 Omnes morimur, et quasi aquæ dilabimur
in terram, quæ non revertuntur: nec
vult Deus perire animam, sed retractat
cogitans ne penitus pereat qui abjectus est.

15 וְעַתָּה אֲשֶׁר־בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֲדֹנִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי יֵרְאֻנִי הָעָם
וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ אֲדַבְּרָה־נָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ
אוּלַי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אֲמָתוֹ׃
16 כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אֲמָתוֹ
מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִיד אֹתִי וְאֶת־בְּנִי יַחַד
מִנַּחֲלַת אֱלֹהִים׃ 17 וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ
יִהְיֶה־נָּא דְּבַר־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִמְנֻחָה כִּי ׀
כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים כֵּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמֹעַ
הַטּוֹב וְהָרָע וַיהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִמָּךְ׃
18 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה
אַל־נָא תְכַחֲדִי מִמֶּנִּי דָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
שֹׁאֵל אֹתָךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה יְדַבֶּר־נָא
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲיַד יוֹאָב
אִתָּךְ בְּכָל־זֹאת וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר חֵי
נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם־אִשׁ ׀ לְהֵמִין
וּלְהַשְׂמִיל מִכֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
כִּי־עַבְדְּךָ יוֹאָב הוּא צִוָּנִי וְהוּא שָׂם בְּפִי
שִׁפְחָתְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
20 לְבַעֲבוּר סַבֵּב אֶת־פְּנֵי הַדָּבָר עָשָׂה
עַבְדְּךָ יוֹאָב אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַאדֹנִי חָכָם
כְּחָכְמַת מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים לָדַעַת אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ 21 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
יוֹאָב הִנֵּה־נָא עָשִׂיתִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֵךְ
הָשֵׁב אֶת־הַנַּעַר אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ 22 וַיִּפֹּל
יוֹאָב אֶל־פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיְבָרֶךְ אֶת־
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאָב הַיּוֹם יָדַע עַבְדְּךָ כִּי־
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר עַבְדֶּךָ׃ 23 וַיָּקָם
יוֹאָב וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּרָה וַיָּבֵא אֶת־אַבְשָׁלוֹם
יְרוּשָׁלָםִ׃ 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִסֹּב אֶל־
בֵּיתוֹ וּפָנַי לֹא יִרְאֶה וַיִּסֹּב אַבְשָׁלוֹם אֶל־
בֵּיתוֹ וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃
25 וּכְאַבְשָׁלוֹם לֹא־הָיָה אִישׁ־יָפֶה בְּכָל־
יִשְׂרָאֵל לְהַלֵּל מְאֹד מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ
לֹא־הָיָה בוֹ מוּם׃ 26 וּבְגַלְּחוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ
וְהָיָה מִקֵּץ יָמִים ׀ לַיָּמִים אֲשֶׁר יְגַלֵּחַ כִּי־
כָבֵד עָלָיו וְגִלְּחוֹ וְשָׁקַל אֶת־שְׂעַר רֹאשׁוֹ
מָאתַיִם שְׁקָלִים בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ׃ 27 וַיִּוָּלְדוּ
לְאַבְשָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה בָנִים וּבַת אַחַת
וּשְׁמָהּ תָּמָר הִיא הָיְתָה אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה׃
28 וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַםִ
שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃

15 Καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα
τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεταί με ὁ
λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν
κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἴ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς
τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ, 16 Ὅτι ἀκούσει ὁ
βασιλεύς· ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς
τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱόν
μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ. 17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή
Εἰ ἤδη ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς
θυσίας, ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν,
καὶ Κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ. 18 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα Μὴ
δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε· καὶ
εἶπεν ἡ γυνή Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.
19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωὰβ ἐν παντὶ
τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ Ζῇ
ἡ ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ
ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ αὐτὸς
ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς
δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους· 20 Ἕνεκεν
τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ὃ
ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ τὸν λόγον τοῦτον·
καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ
θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ. 21 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ
τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύου ἐπίστρεψον τὸ
παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ. 22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωὰβ
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε
καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν Ἰωάβ Σήμερον
ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ. 23 Καὶ
ἀνέστη Ἰωὰβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσούρ, καὶ ἤγαγε
τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ. 24 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεύς Ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν
Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. 25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ
οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ
ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν
αὐτῷ μῶμος. 26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς
ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν,
καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.
27 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ καὶ
θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν
γυνὴ καλὴ σφόδρα, καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ
Σαλωμὼν καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά. 28 Καὶ
ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη
ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

15 Nunc igitur veni, ut loquar ad dominum
meum regem verbum hoc, præsente populo.
Et dixit ancilla tua: Loquar ad regem, si quo
modo faciat rex verbum ancillæ suæ. 16 Et
audivit rex, ut liberaret ancillam suam de
manu omnium, qui volebant de hereditate Dei
delere me, et filium meum simul. 17 Dicat
ergo ancilla tua, ut fiat verbum domini mei
regis sicut sacrificium. Sicut enim angelus
Dei, sic est dominus meus rex, ut nec
benedictione, nec maledictione moveatur:
unde et Dominus Deus tuus est tecum. 18 Et
respondens rex, dixit ad mulierem: Ne
abscondas a me verbum, quod te interrogo.
Dixitque ei mulier: Loquere domine mi rex.
19 Et ait rex: Numquid manus Joab tecum
est in omnibus istis? Respondit mulier, et ait:
Per salutem animæ tuæ, domine mi rex, nec
ad sinistram, nec ad dexteram est, ex omnibus
his quæ locutus est dominus meus rex: servus
enim tuus Joab, ipse præcepit mihi, et ipse
posuit in os ancillæ tuæ omnia verba hæc.
20 Ut verterem figuram sermonis hujus, servus
tuus Joab præcepit istud: tu autem domine
mi rex, sapiens es, sicut habet sapientiam
angelus Dei, ut intelligas omnia super terram.
21 Et ait rex ad Joab: Ecce placatus feci
verbum tuum: vade ergo, et revoca puerum
Absalom. 22 Cadensque Joab super faciem
suam in terram, adoravit et benedixit regi:
et dixit Joab: Hodie intellexit servus tuus,
quia inveni gratiam in oculis tuis, domine mi
rex: fecisti enim sermonem servi tui. 23 Sur-
rexit ergo Joab et abiit in Gessur, et adduxit
Absalom in Jerusalem. 24 Dixit autem rex:
Revertatur in domum suam, et faciem meam
non videat. Reversus est itaque Absalom in
domum suam, et faciem regis non vidit.
25 Porro sicut Absalom, vir non erat pulcher
in omni Israel, et decorus nimis: a vestigio
pedis usque ad verticem non erat in eo ulla
macula. 26 Et quando tondebat capillum
(semel autem in anno tondebatur, quia
gravabat eum cæsaries) ponderabat capillos
capitis sui ducentis siclis, pondere publico.
27 Nati sunt autem Absalom filii tres: et
filia una nomine Thamar, elegantis formæ.
28 Mansitque Absalom in Jerusalem
duobus annis, et faciem regis non vidit.

29 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶל־יוֹאָב לִשְׁלֹחַ אֹתוֹ
אֶל־הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לָבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח
עוֹד שֵׁנִית וְלֹא אָבָה לָבוֹא׃ 30 וַיֹּאמֶר
אֶל־עֲבָדָיו רְאוּ חֶלְקַת יוֹאָב אֶל־יָדִי וְלוֹ־
שָׁם שְׂעֹרִים לְכוּ וְהוֹצִיתִיהָ בָאֵשׁ וַיַּצִּתוּ
עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶת־הַחֶלְקָה בָּאֵשׁ׃
31 וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא אֶל־אַבְשָׁלוֹם הַבָּיְתָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה הִצִּיתוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־
הַחֶלְקָה אֲשֶׁר־לִי בָּאֵשׁ׃ 32 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
אֶל־יוֹאָב הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ ׀ לֵאמֹר בֹּא
הֵנָּה וְאֶשְׁלְחָה אֹתְךָ אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
לָמָּה בָּאתִי מִגְּשׁוּר טוֹב לִי עֹד אֲנִי־שָׁם
וְעַתָּה אֶרְאֶה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־יֶשׁ־בִּי עָוֺן
וֶהֱמִתָנִי׃ 33 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיַּגֶּד־
לוֹ וַיִּקְרָא אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל־אַפָּיו אַרְצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשַּׁק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם׃

פרשה טו׃

1 וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם
מֶרְכָּבָה וְסֻסִים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃
2 וְהִשְׁכִּים אַבְשָׁלוֹם וְעָמַד עַל־יַד דֶּרֶךְ
הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ־רִיב
לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם
אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי־מִזֶּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר
מֵאַחַד שִׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּךָ׃ 3 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם רְאֵה דְבָרֶךָ טוֹבִים
וּנְכֹחִים וְשֹׁמֵעַ אֵין־לְךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃
4 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי־יְשִׂמֵנִי שֹׁפֵט בָּאָרֶץ
וְעָלַי יָבוֹא כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ־רִיב
וּמִשְׁפָּט וְהִצְדַּקְתִּיו׃ 5 וְהָיָה בִּקְרָב־אִישׁ
לְהִשְׁתַּחֲוֺת לוֹ וְשָׁלַח אֶת־יָדוֹ וְהֶחֱזִיק לוֹ
וְנָשַׁק לוֹ׃ 6 וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה
לְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יָבֹאוּ לַמִּשְׁפָּט אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיְגַנֵּב אַבְשָׁלוֹם אֶת־לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵלְכָה נָּא וַאֲשַׁלֵּם אֶת־נִדְרִי
אֲשֶׁר־נָדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן׃ 8 כִּי־נֵדֶר
נָדַר עַבְדְּךָ בְּשִׁבְתִּי בִגְשׁוּר בַּאֲרָם לֵאמֹר
אִם־יָשׁוֹב יְשִׁיבֵנִי יְהוָה יְרוּשָׁלַםִ וְעָבַדְתִּי
אֶת־יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר־לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ
בְּשָׁלוֹם וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה׃
10 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְּלִים בְּכָל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר
וַאֲמַרְתֶּם מָלַךְ אַבְשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן׃

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι. 30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἴδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα. Καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωὰβ πρὸς αὐτὸν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπον Ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρί. 31 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἵνα τί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί; 32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων Ἧκε ὧδε καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσούρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δὲ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με. 33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ. Καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβεσσαλὼμ ἅρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 2 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης· καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν Ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλὼμ Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως. 4 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ Τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ᾿ ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις καὶ δικαιώσω αὐτόν; 5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλὼμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου ἃς ηὐξάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών· 8 Ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοὺρ ἐν Συρίᾳ λέγων Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Βάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών. 10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε Βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλὼμ ἐν Χεβρών.

29 Misit itaque ad Joab, ut mitteret eum ad regem: qui noluit venire ad eum. Cumque secundo misisset, et ille noluisset venire ad eum, 30 Dixit servis suis: Scitis agrum Joab juxta agrum meum, habentem messem hordei: ite igitur, et succendite eum igni. Succenderunt ergo servi Absalom segetem igni. Et venientes servi Joab, scissis vestibus suis, dixerunt: Succenderunt servi Absalom partem agri igni. 31 Surrexitque Joab, et venit ad Absalom in domum ejus, et dixit: Quare succenderunt servi tui segetem meam igni? 32 Et respondit Absalom ad Joab: Misi ad te obsecrans ut venires ad me, et mitterem te ad regem, et diceres ei: Quare veni de Gessur? melius mihi erat ibi esse: obsecro ergo ut videam faciem regis: quod si memor est iniquitatis meæ, interficiat me. 33 Ingressus itaque Joab ad regem, nuntiavit ei omnia: vocatusque est Absalom, et intravit ad regem, et adoravit super faciem terræ coram eo: osculatusque est rex Absalom.

CAPUT XV.

1 Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, et equites, et quinquaginta viros qui præcederent eum. 2 Et mane consurgens Absalom, stabat juxta introitum portæ, et omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad regis judicium, vocabat Absalom ad se, et dicebat: De qua civitate es tu? Qui respondens aiebat: Ex una tribu Israel ego sum servus tuus. 3 Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermones tui boni et justi. Sed non est qui te audiat constitutus a rege. Dicebatque Absalom: 4 Quis me constituat judicem super terram, ut ad me veniant omnes qui habent negotium, et juste judicem? 5 Sed et cum accederet ad eum homo ut salutaret illum, extendebat manum suam, et apprehendens, osculabatur eum. 6 Faciebatque hoc omni Israel venienti ad judicium, ut audiretur a rege, et solicitabat corda virorum Israel. 7 Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, et reddam vota mea quæ vovi Domino in Hebron. 8 Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens: Si reduxerit me Dominus in Jerusalem, sacrificabo Domino. 9 Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et surrexit, et abiit in Hebron. 10 Misit autem Absalom exploratores in universas tribus Israel, dicens: Statim ut audieritis clangorem buccinæ, dicite: Regnavit Absalom in Hebron.

11 וְאֶת־אַבְשָׁלוֹם הָלְכוּ מָאתַיִם אִישׁ
מִירוּשָׁלַ͏ִם קְרֻאִים וְהֹלְכִים לְתֻמָּם וְלֹא
יָדְעוּ כָּל־דָּבָר׃ 12 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶת־
אֲחִיתֹפֶל הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגִּלֹה
בְּזָבְחוֹ אֶת־הַזְּבָחִים וַיְהִי הַקֶּשֶׁר אַמִּץ
וְהָעָם הוֹלֵךְ וָרָב אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ 13 וַיָּבֹא
הַמַּגִּיד אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הָיָה לֶב־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ 14 וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְכָל־עֲבָדָיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִירוּשָׁלַ͏ִם קוּמוּ
וְנִבְרָחָה כִּי לֹא־תִהְיֶה־לָּנוּ פְלֵיטָה מִפְּנֵי
אַבְשָׁלֹם מַהֲרוּ לָלֶכֶת פֶּן־יְמַהֵר וְהִשִּׂגֻנוּ
וְהִדִּיחַ עָלֵינוּ אֶת־הָרָעָה וְהִכָּה הָעִיר
לְפִי־חָרֶב׃ 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה עֲבָדֶיךָ׃ 16 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ
בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֵת עֶשֶׂר נָשִׁים
פִּלַגְשִׁים לִשְׁמֹר הַבָּיִת׃ 17 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
וְכָל־הָעָם בְּרַגְלָיו וַיַּעַמְדוּ בֵּית הַמֶּרְחָק׃
18 וְכָל־עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרֵתִי
וְכָל־הַפְּלֵתִי וְכָל־הַגִּתִּים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ
אֲשֶׁר־בָּאוּ בְרַגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל־פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אִתַּי הַגִּתִּי
לָמָּה תֵלֵךְ גַּם־אַתָּה אִתָּנוּ שׁוּב וְשֵׁב
עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נָכְרִי אַתָּה וְגַם־גֹּלֶה אַתָּה
לִמְקוֹמֶךָ׃ 20 תְּמוֹל ׀ בּוֹאֶךָ וְהַיּוֹם אֲנוֹעֲךָ
עִמָּנוּ לָלֶכֶת וַאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר־אֲנִי
הוֹלֵךְ שׁוּב וְהָשֵׁב אֶת־אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד
וֶאֱמֶת׃ 21 וַיַּעַן אִתַּי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר
חַי־יְהוָֹה וְחֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם ׀ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
אִם־לְמָוֶת אִם־לְחַיִּים כִּי־שָׁם יִהְיֶה עַבְדֶּךָ׃
22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אִתַּי לֵךְ וַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר
אִתַּי הַגִּתִּי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטַּף אֲשֶׁר
אִתּוֹ׃ 23 וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל
וְכָל־הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר בְּנַחַל
קִדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֹבְרִים עַל־פְּנֵי דֶרֶךְ
אֶת־הַמִּדְבָּר׃ 24 וְהִנֵּה גַם־צָדוֹק וְכָל־
הַלְוִיִּם אִתּוֹ נֹשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
הָאֱלֹהִים וַיַּצִּקוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל
אֶבְיָתָר עַד־תֹּם כָּל־הָעָם לַעֲבוֹר מִן־הָעִיר׃
25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצָדוֹק הָשֵׁב אֶת־
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי
יְהוָֹה וֶהֱשִׁבַנִי וְהִרְאַנִי אֹתוֹ וְאֶת־נָוֵהוּ׃

11 Καὶ μετὰ Ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι
ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ κλητοί· καὶ πορευόμενοι τῇ
ἁπλότητι αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα. 12 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀχιτόφελ τῷ Θεκωνὶ
σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν
τῷ θυσιάζειν αὐτόν· καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρόν,
καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.
13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων
Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσ-
σαλώμ. 14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν
αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ
Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία
ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνατε τοῦ πορευ-
θῆναι ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ
ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν
ἐν στόματι μαχαίρας. 15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα Κατὰ πάντα ὅσα
αἱρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς, ἰδοὺ οἱ παῖδές
σου. 16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος
αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς
δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν
τὸν οἶκον. 17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ
μακράν. 18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ
χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ
Φελεθί, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἁδροὶ καὶ
πάντες οἱ μαχηταὶ ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ παρῆσαν
ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ
Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ
ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γὲθ καὶ πορευόμενοι
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως. 19 Καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαῖον Ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ
μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως,
ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετῴκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου
σου. 20 Εἰ ἐχθὲς παραγέγονας, καὶ σήμερον κινήσω
σε μεθ' ἡμῶν; καί γε μεταναστήσεις τὸν τόπον
σου· χθὲς ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ σήμερον μετακινήσω
σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι
οὗ ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ· ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον
τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσει
μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. 21 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεύς, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν
ᾖ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς
ζωήν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου. 22 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθί Δεῦρο καὶ διάβαινε μετ'
ἐμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ
μετ' αὐτοῦ. 23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ
μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ
χειμάῤῥῳ τῶν κέδρων, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν
χειμάῤῥουν Κέδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ
βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν
ἔρημον. 24 Καὶ ἰδοὺ καί γε Σαδὼκ καὶ πάντες
οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ· καὶ ἔστησαν τὴν
κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύ-
σατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ Ἀπόστρε-
ψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν
εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει
με καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς·

11 Porro cum Absalom ierunt ducenti viri
de Jerusalem vocati, euntes simplici corde, et
causam penitus ignorantes. 12 Accersivit
quoque Absalom Achitophel Gilonitem con-
siliarium David, de civitate sua Gilo. Cumque
immolaret victimas, facta est conjuratio
valida, populusque concurrens augebatur cum
Absalom. 13 Venit igitur nuntius ad David,
dicens: Toto corde universus Israel sequitur
Absalom. 14 Et ait David servis suis, qui
erant cum eo in Jerusalem: Surgite, fugiamus:
neque enim erit nobis effugium a facie
Absalom: festinate egredi, ne forte veniens
occupet nos, et impellat super nos ruinam, et
percutiat civitatem in ore gladii. 15 Dixerunt-
que servi regis ad eum: Omnia quæcumque
præceperit dominus noster rex, libenter
exequemur servi tui. 16 Egressus est ergo
rex, et universa domus ejus, pedibus suis:
et dereliquit rex decem mulieres concubinas
ad custodiendam domum. 17 Egressusque
rex et omnis Israel pedibus suis, stetit procul
a domo: 18 Et universi servi ejus ambulabant
juxta eum, et legiones Cerethi et Pheleti, et
omnes Gethæi, pugnatores validi, sexcenti
viri, qui secuti eum fuerant de Geth pedites,
præcedebant regem. 19 Dixit autem rex
ad Ethai Gethæum: Cur venis nobiscum?
revertere, et habita cum rege, quia peregrinus
es, et egressus es de loco tuo. 20 Heri venisti,
et hodie compelleris nobiscum egredi? Ego
autem vadam quo iturus sum: revertere, et
reduc tecum fratres tuos, et Dominus faciet
tecum misericordiam et veritatem, quia osten-
disti gratiam et fidem. 21 Et respondit Ethai
regi, dicens: Vivit Dominus, et vivit dominus
meus rex: quoniam in quocumque loco fueris
domine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi
erit servus tuus. 22 Et ait David Ethai: Veni,
et transi. Et transivit Ethai Gethæus, et
omnes viri qui cum eo erant, et reliqua
multitudo. 23 Omnesque flebant voce magna,
et universus populus transibat: rex quoque
transgrediebatur torrentem Cedron, et cunctus
populus incedebat contra viam, quæ respicit
ad desertum. 24 Venit autem et Sadoc
sacerdos, et universi Levitæ cum eo, por-
tantes arcam fœderis Dei, et deposuerunt
arcam Dei: et ascendit Abiathar, donec
expletus esset omnis populus, qui egressus
fuerat de civitate. 25 Et dixit rex ad Sadoc:
Reporta arcam Dei in urbem: si invenero
gratiam in oculis Domini, reducet me, et
ostendet mihi eam, et tabernaculum suum.

26 וְאִם כֹּה יֹאמַר לֹא חָפַצְתִּי בָּךְ הִנְנִי
יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו׃
27 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צָדוֹק הַכֹּהֵן הֲרוֹאֶה
אַתָּה שֻׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וַאֲחִימַעַץ בִּנְךָ
וִיהוֹנָתָן בֶּן־אֶבְיָתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם אִתְּכֶם׃
28 רְאוּ אָנֹכִי מִתְמַהְמֵהַּ בְּעַבְרוֹת הַמִּדְבָּר
עַד־בּוֹא דָבָר מֵעִמָּכֶם לְהַגִּיד לִי׃ 29 וַיָּשֶׁב
צָדוֹק וְאֶבְיָתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלִָם
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 30 וְדָוִד עֹלֶה בְמַעֲלֵה
הַזֵּיתִים עֹלֶה ׀ וּבוֹכֶה וְרֹאשׁ לוֹ חָפוּי
וְהוּא הֹלֵךְ יָחֵף וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָפוּ
אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלֹה וּבָכֹה׃ 31 וְדָוִד
הִגִּיד לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל בַּקֹּשְׁרִים עִם־
אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סַכֶּל־נָא אֶת־עֲצַת
אֲחִיתֹפֶל יְהוָה׃ 32 וַיְהִי דָוִד בָּא עַד־
הָרֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהִנֵּה
לִקְרָאתוֹ חוּשַׁי הָאַרְכִּי קָרוּעַ כֻּתָּנְתּוֹ
וַאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ׃ 33 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם
עָבַרְתָּ אִתִּי וְהָיִתָ עָלַי לְמַשָּׂא׃ 34 וְאִם־
הָעִיר תָּשׁוּב וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּךָ
אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֶהְיֶה עֶבֶד אָבִיךָ וַאֲנִי מֵאָז
וְעַתָּה וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וְהֵפַרְתָּה לִי אֵת עֲצַת
אֲחִיתֹפֶל׃ 35 וַהֲלוֹא עִמְּךָ שָׁם צָדוֹק
וְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר
תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תַּגִּיד לְצָדוֹק
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים׃ 36 הִנֵּה־שָׁם עִמָּם
שְׁנֵי בְנֵיהֶם אֲחִימַעַץ לְצָדוֹק וִיהוֹנָתָן
לְאֶבְיָתָר וּשְׁלַחְתֶּם בְּיָדָם אֵלַי כָּל־דָּבָר
אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ׃ 37 וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעֶה דָוִד
הָעִיר וְאַבְשָׁלֹם יָבוֹא יְרוּשָׁלִָם׃

פרשה כז :

1 וְדָוִד עָבַר מְעַט מֵהָרֹאשׁ וְהִנֵּה
צִיבָא נַעַר מְפִיבֹשֶׁת לִקְרָאתוֹ וְצֶמֶד
חֲמֹרִים חֲבֻשִׁים וַעֲלֵיהֶם מָאתַיִם לֶחֶם
וּמֵאָה צִמּוּקִים וּמֵאָה קַיִץ וְנֵבֶל יָיִן׃
2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מָה־אֵלֶּה לָּךְ
וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמוֹרִים לְבֵית־הַמֶּלֶךְ
לִרְכֹּב וּלְהַלֶּחֶם וְהַקַּיִץ לֶאֱכוֹל הַנְּעָרִים
וְהַיַּיִן לִשְׁתּוֹת הַיָּעֵף בַּמִּדְבָּר׃ 3 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ וְאַיֵּה בֶּן־אֲדֹנֶיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־
הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִַם כִּי אָמַר הַיּוֹם
יָשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵת מַמְלְכוּת אָבִי׃

26 Καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί, ἰδοὺ
ἐγώ εἰμι, ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ. 27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ
Ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ
Ἀχιμάας ὁ υἱός σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ
οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν· 28 Ἴδετε, ἐγώ εἰμι
στρατεύομαι ἐν Ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν
ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι. 29 Καὶ
ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ
θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. 30 Καὶ
Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν
ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκα-
λυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ
κλαίοντες. 31 Καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες Καὶ
Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν
Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ θεός μου. 32 Καὶ ἦν Δαυὶδ
ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥώς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ
θεῷ· καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσὶ ὁ ἀρχι-
εταῖρος Δαυίδ, διεῤῥηχὼς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ
Ἐὰν μὲν διαβῇς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς
βάσταγμα. 34 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν,
καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλὼμ Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί
σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μου διελήλυθεν ὁ
πατήρ σου· καὶ νῦν παῖς σού εἰμι, βασιλεῦ, ἔασόν με
ζῆσαι· παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως,
καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι
τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ. 35 Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ
σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔσται πᾶν
ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ
ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.
36 Ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας
υἱὸς τῷ Σαδὼκ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ·
καὶ ἀποστελεῖτε ἐκ χειρὶ αὐτῶν πρὸς μὲ πᾶν ῥῆμα
ὃ ἐὰν ἀκούσητε. 37 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ ὁ ἑταῖρος
Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἄρτι εἰσεπο-
ρεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ιϛ.

1 ΚΑΙ Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥώς,
καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν
αὐτοῦ, καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ'
αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ
ἑκατὸν φοίνικες καὶ νέβελ οἴνου. 2 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σιβά Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε
Σιβά Τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς
βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς
ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεύς Καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ
εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ κάθηται ἐν
Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἶπε Σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι
οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

26 Si autem dixerit mihi: Non places: præsto
sum, faciat quod bonum est coram se. 27 Et
dixit rex ad Sadoc sacerdotem: O videns,
revertere in civitatem in pace: et Achimaas
filius tuus, et Jonathas filius Abiathar, duo filii
vestri, sint vobiscum. 28 Ecce ego abscondar
in campestribus deserti, donec veniat sermo
a vobis indicans mihi. 29 Reportaverunt ergo
Sadoc et Abiathar arcam Dei in Jerusalem:
et manserunt ibi. 30 Porro David ascendebat
clivum Olivarum, scandens et flens, nudis
pedibus incedens, et operto capite: sed et
omnis populus, qui erat cum eo, operto capite,
ascendebat plorans. 31 Nuntiatum est autem
David quod et Achitophel esset in conjuratione
cum Absalom, dixitque David: infatua, quæso,
Domine, consilium Achitophel. 32 Cumque
ascenderet David summitatem montis, in quo
adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei
Chusai Arachites, scissa veste, et terra pleno
capite. 33 Et dixit ei David: Si veneris
mecum, eris mihi oneri: 34 Si autem in
civitatem revertaris, et dixeris Absalom:
Servus tuus sum, rex, sicut fui servus patris
tui, sic ero servus tuus: dissipabis consilium
Achitophel. 35 Habes autem tecum Sadoc
et Abiathar sacerdotes: et omne verbum
quodcumque audieris de domo regis, indicabis
Sadoc et Abiathar sacerdotibus. 36 Sunt
autem cum eis duo filii eorum, Achimaas filius
Sadoc, et Jonathas filius Abiathar: et mittetis
per eos ad me omne verbum quod audieritis.
37 Veniente ergo Chusai amico David in
civitatem, Absalom quoque ingressus est
Jerusalem.

CAPUT XVI

1 CUMQUE David transisset paululum montis
verticem, apparuit Siba puer Miphiboseth in
occursum ejus, cum duobus asinis, qui onerati
erant ducentis panibus, et centum alligaturis
uvæ passæ, et centum massis palatharum, et
utre vini. 2 Et dixit rex Sibæ: Quid sibi
volunt hæc? Responditque Siba: Asini,
domesticis regis ut sedeant: panes et palathæ,
ad vescendum pueris tuis: vinum autem, ut
bibat si quis defecerit in deserto. 3 Et ait rex:
Ubi est filius domini tui? Responditque Siba
regi: Remansit in Jerusalem, dicens: Hodie
restituet mihi domus Israel regnum patris mei.

4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָא הִנֵּה לְךָ כֹּל אֲשֶׁר לִמְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הִשְׁתַּחֲוֵיתִי אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 5 וּבָא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בַּחוּרִים וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וּשְׁמוֹ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא יֹצֵא יָצוֹא וּמְקַלֵּל׃ 6 וַיְסַקֵּל בָּאֲבָנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגִּבֹּרִים מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ׃ 7 וְכֹה־אָמַר שִׁמְעִי בְּקַלְלוֹ צֵא צֵא אִישׁ הַדָּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיָּעַל׃ 8 הֵשִׁיב עָלֶיךָ יְהוָה כֹּל ׀ דְּמֵי בֵית־שָׁאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתָּו וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בְּנֶךָ וְהִנְּךָ בְּרָעָתֶךָ כִּי אִישׁ דָּמִים אָתָּה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יְקַלֵּל הַכֶּלֶב הַמֵּת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶעְבְּרָה־נָּא וְאָסִירָה אֶת־רֹאשׁוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרֻיָה כִּי יְקַלֵּל וְכִי יְהוָה אָמַר לוֹ קַלֵּל אֶת־דָּוִד וּמִי יֹאמַר מַדּוּעַ עָשִׂיתָה כֵּן׃ 11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישַׁי וְאֶל־כָּל־עֲבָדָיו הִנֵּה בְנִי אֲשֶׁר־יָצָא מִמֵּעַי מְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאַף כִּי־עַתָּה בֶּן־הַיְמִינִי הַנִּחוּ לוֹ וִיקַלֵּל כִּי אָמַר־לוֹ יְהוָה׃ 12 אוּלַי יִרְאֶה יְהוָה בְּעֵוֺנִי וְהֵשִׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה׃ 13 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו בַּדָּרֶךְ ס

וְשִׁמְעִי הֹלֵךְ בְּצֵלַע הָהָר לְעֻמָּתוֹ הָלוֹךְ וַיְקַלֵּל וַיְסַקֵּל בָּאֲבָנִים לְעֻמָּתוֹ וְעִפַּר בֶּעָפָר׃ 14 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עֲיֵפִים וַיִּנָּפֵשׁ שָׁם׃ 15 וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלִָם וַאֲחִיתֹפֶל אִתּוֹ׃ 16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעֶה דָוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ 17 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשַׁי זֶה חַסְדְּךָ אֶת־רֵעֶךָ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֶת־רֵעֶךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֶהְיֶה וְאִתּוֹ אֵשֵׁב׃ 19 וְהַשֵּׁנִית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלוֹא לִפְנֵי בְנוֹ כַּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לִפְנֵי אָבִיךָ כֵּן אֶהְיֶה לְפָנֶיךָ׃ 20 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־אֲחִיתֹפֶל הָבוּ לָכֶם עֵצָה מַה־נַּעֲשֶׂה׃

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾷ Ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ· καὶ εἶπε Σιβὰ προσκυνήσας Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ. 5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαούλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεῒ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος 6 Καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυίδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως. 7 Καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεῒ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν Ἔξελθε ἔξελθε, ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος. 8 Ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαούλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σύ. 9 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουίας πρὸς τὸν βασιλέα Ἵνα τί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ, καὶ τίς ἐρεῖ Ὡς τί ἐποίησας οὕτως; 11 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχήν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος. 12 Εἴ πως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ Σεμεῒ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῒ πάσσων. 14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ. 15 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλώμ, καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Ζήτω ὁ βασιλεύς. 17 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Χουσὶ Τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; 18 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι. 19 Καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω, οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιον σοῦ. 20 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἀχιτόφελ Φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν;

4 Et ait rex Sibæ: Tua sint omnia quæ fuerunt Miphiboseth. Dixitque Siba: Oro ut inveniam gratiam coram te, domine mi rex. 5 Venit ergo rex David usque Bahurim: et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semei, filius Gera, procedebatque egrediens, et maledicebat, 6 Mittebatque lapides contra David, et contra universos servos regis David: omnis autem populus, et universi bellatores, a dextro et a sinistro latere regis incedebant. 7 Ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, et vir Belial. 8 Reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saul: quoniam invasisti regnum pro eo, et dedit Dominus regnum in manu Absalom filii tui: et ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es. 9 Dixit autem Abisai filius Sarviæ regi: Quare maledicit canis hic mortuus domino meo regi? vadam, et amputabo caput ejus. 10 Et ait rex: Quid mihi et vobis est filii Sarviæ? dimittite eum, ut maledicat: Dominus enim præcepit ei ut malediceret David: et quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit? 11 Et ait rex Abisai, et universis servis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de utero meo, quærit animam meam: quanto magis nunc filius Jemini? dimittite eum, ut maledicat juxta præceptum Domini: 12 Si forte respiciat Dominus afflictionem meam: et reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna. 13 Ambulabat itaque David et socii ejus per viam cum eo. Semei autem, per jugum montis ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens, et mittens lapides adversum eum, terramque spargens. 14 Venit itaque rex, et universus populus cum eo lassus, et refocillati sunt ibi. 15 Absalom autem et omnis populus ejus ingressi sunt Jerusalem, sed et Achitophel cum eo. 16 Cum autem venisset Chusai Arachites amicus David ad Absalom, locutus est ad eum: Salve rex, salve rex. 17 Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, gratia tua ad amicum tuum? quare non ivisti cum amico tuo? 18 Responditque Chusai ad Absalom: Nequaquam: quia illius ero, quem elegit Dominus, et omnis hic populus, et universus Israel, et cum eo manebo. 19 Sed ut et hoc inferam, cui ego serviturus sum? nonne filio regis? sicut parui patri tuo, ita parebo et tibi. 20 Dixit autem Absalom ad Achitophel: Inite consilium quid agere debeamus.

21 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלֹם בּוֹא אֶל־
פִּלַגְשֵׁי אָבִיךָ אֲשֶׁר הִנִּיחַ לִשְׁמוֹר הַבָּיִת
וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאַשְׁתָּ אֶת־אָבִיךָ
וְחָזְקוּ יְדֵי כָּל־אֲשֶׁר אִתָּךְ׃ 22 וַיַּטּוּ
לְאַבְשָׁלוֹם הָאֹהֶל עַל־הַגָּג וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם
אֶל־פִּלַגְשֵׁי אָבִיו לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
23 וַעֲצַת אֲחִיתֹפֶל אֲשֶׁר יָעַץ בַּיָּמִים
הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאַל־ בִּדְבַר הָאֱלֹהִים
כֵּן כָּל־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל גַּם־לְדָוִד גַּם־
לְאַבְשָׁלֹם׃

פרשה יז ׃

1 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלֹם אֶבְחֲרָה־
נָּא שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ וְאָקוּמָה וְאֶרְדְּפָה
אַחֲרֵי־דָוִד הַלָּיְלָה׃ 2 וְאָבוֹא עָלָיו וְהוּא
יָגֵעַ וּרְפֵה יָדַיִם וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהִכֵּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ
לְבַדּוֹ׃ 3 וְאָשִׁיבָה כָל־הָעָם אֵלֶיךָ כְּשׁוּב
הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מְבַקֵּשׁ כָּל־הָעָם
יִהְיֶה שָׁלוֹם׃ 4 וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי
אַבְשָׁלֹם וּבְעֵינֵי כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קְרָא נָא גַּם לְחוּשַׁי
הָאַרְכִּי וְנִשְׁמְעָה מַה־בְּפִיו גַּם־הוּא׃
6 וַיָּבֹא חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם
אֵלָיו לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה דִּבֶּר אֲחִיתֹפֶל
הֲנַעֲשֶׂה אֶת־דְּבָרוֹ אִם־אַיִן אַתָּה דַבֵּר׃
7 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם
לֹא־טוֹבָה הָעֵצָה אֲשֶׁר־יָעַץ אֲחִיתֹפֶל
בַּפַּעַם הַזֹּאת׃ 8 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אַתָּה
יָדַעְתָּ אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹּרִים
הֵמָּה וּמָרֵי נֶפֶשׁ הֵמָּה כְּדֹב שַׁכּוּל
בַּשָּׂדֶה וְאָבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יָלִין
אֶת־הָעָם׃ 9 הִנֵּה עַתָּה הוּא־נֶחְבָּא
בְּאַחַת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמֹת
וְהָיָה כִּנְפֹל בָּהֶם בַּתְּחִלָּה וְשָׁמַע הַשֹּׁמֵעַ
וְאָמַר הָיְתָה מַגֵּפָה בָּעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי
אַבְשָׁלֹם׃ 10 וְהוּא גַם־בֶּן־חַיִל אֲשֶׁר לִבּוֹ
כְּלֵב הָאַרְיֵה הִמֵּס יִמָּס כִּי־יֹדֵעַ כָּל־
יִשְׂרָאֵל כִּי־גִבּוֹר אָבִיךָ וּבְנֵי־חַיִל אֲשֶׁר
אִתּוֹ׃ 11 כִּי יָעַצְתִּי הֵאָסֹף יֵאָסֵף עָלֶיךָ
כָל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע כַּחוֹל
אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֹב וּפָנֶיךָ הֹלְכִים בַּקְרָב׃

21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Εἴσελθε
πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπε
φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς
Ἰσραὴλ ὅτι κατῄσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύ-
σουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ. 22 Καὶ
ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα,
καὶ εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραήλ.
23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς πρώταις ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις
ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ· οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ
Ἀχιτόφελ καί γε τῷ Δαυὶδ καί γε τῷ Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Ἐπιλέξω
δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστή-
σομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα.
2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν
καὶ ἐκλελυμένος χερσί, καὶ ἐκστήσω αὐτόν, καὶ
φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ πατάξω τὸν
βασιλέα μονώτατον. 3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν
λαὸν πρὸς σέ, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς
τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς σὺ
ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη. 4 Καὶ
εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐν
ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ Καλέσατε δὴ καί γε τὸν
Χουσὶ τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ καί γε αὐτοῦ. 6 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ πρὸς
Ἀβεσσαλὼμ· καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν
λέγων Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ·
ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μή, σὺ
λάλησον. 7 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ Οὐκ
ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ
τὸ ἅπαξ τοῦτο. 8 Καὶ εἶπε Χουσί Σὺ οἶδας τὸν
πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοί
εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὡς
ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὗς τραχεῖα ἐν
τῷ πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ
οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν. 9 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς
νῦν κέκρυπται ἐν ἑνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἑνὶ τῶν
τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ
καὶ ἀκούσῃ ἀκούων καὶ εἴπῃ Ἐγενήθη θραῦσις ἐν
τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ· 10 Καί γε αὐτὸς
υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ
λέοντος τηκομένη τακήσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ
ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ
μετ' αὐτοῦ. 11 Ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ
συνεβούλευσα· καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ
σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεέ, ὡς
ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, καὶ τὸ
πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν·

21 Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere
ad concubinas patris tui, quas dimisit ad
custodiendam domum: ut cum audierit omnis
Israel quod fœdaveris patrem tuum, roborentur
tecum manus eorum. 22 Tedenderunt ergo
Absalom tabernaculum in solario, ingressusque
est ad concubinas patris sui coram universo
Israel. 23 Consilium autem Achitophel, quod
dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret
Deum: sic erat omne consilium Achitophel, et
cum esset cum David, et cum esset cum
Absalom.

CAPUT XVII.

1 Dixit ergo Achitophel ad Absalom:
Eligam mihi duodecim millia virorum, et
consurgens persequar David hac nocte. 2 Et
irruens super eum (quippe qui lassus est, et
solutis manibus) percutiam eum: cumque
fugerit omnis populus qui cum eo est,
percutiam regem desolatum. 3 Et reducam
universum populum, quomodo unus homo
reverti solet: unum enim virum tu quæris:
et omnis populus erit in pace. 4 Placuitque
sermo ejus Absalom, et cunctis majoribus
natu Israel. 5 Ait autem Absalom: Vocate
Chusai Arachitem, et audiamus quid etiam
ipse dicat. 6 Cumque venisset Chusai ad
Absalom, ait Absalom ad eum: Hujuscemodi
sermonem locutus est Achitophel: facere
debemus an non? quod das consilium? 7 Et
dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum
consilium, quod dedit Achitophel hac vice.
8 Et rursum intulit Chusai: Tu nosti patrem
tuum, et viros qui cum eo sunt, esse fortissimos
et amaro animo; veluti si ursa raptis catulis
in saltu sæviat: sed et pater tuus vir bellator
est, nec morabitur cum populo. 9 Forsitan
nunc latitat in foveis, aut in uno, quo voluerit,
loco: et cum ceciderit unus quilibet in prin-
cipio, audiet quicumque audierit, et dicet:
Facta est plaga in populo qui sequebatur
Absalom. 10 Et fortissimus quisque, cujus
cor est quasi leonis, pavore solvetur: scit
enim omnis populus Israel, fortem esse patrem
tuum, et robustos omnes qui cum eo sunt.
11 Sed hoc mihi videtur rectum esse con-
silium: Congregetur ad te universus Israel,
a Dan usque Bersabee, quasi arena maris
innumerabilis: et tu eris in medio eorum.

12 וּבָאנוּ אֵלָיו בְּאַחַת הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר
נִמְצָא שָׁם וְנַחְנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטַּל
עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נוֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־אֶחָד׃ 13 וְאִם־אֶל־עִיר יֵאָסֵף
וְהִשִּׂיאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא
חֲבָלִים וְסָחַבְנוּ אֹתוֹ עַד־הַנַּחַל עַד
אֲשֶׁר־לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־צְרוֹר׃
14 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה
עֲצַת חוּשַׁי הָאַרְכִּי מֵעֲצַת אֲחִיתֹפֶל
ס וַיהוָה צִוָּה לְהָפֵר אֶת־עֲצַת
אֲחִיתֹפֶל הַטּוֹבָה לְבַעֲבוּר הָבִיא יְהוָה
אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶת־הָרָעָה׃ 15 וַיֹּאמֶר
חוּשַׁי אֶל־צָדוֹק וְאֶל־אֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים
כָּזֹאת וְכָזֹאת יָעַץ אֲחִיתֹפֶל אֶת־אַבְשָׁלֹם
וְאֵת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזֹאת וְכָזֹאת יָעַצְתִּי
אָנִי׃ 16 וְעַתָּה שִׁלְחוּ מְהֵרָה וְהַגִּידוּ
לְדָוִד לֵאמֹר אַל־תָּלֶן הַלַּיְלָה בְּעַבְרוֹת
הַמִּדְבָּר וְגַם עָבוֹר תַּעֲבוֹר פֶּן־יְבֻלַּע
לַמֶּלֶךְ וּלְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 17 וִיהוֹנָתָן
וַאֲחִימַעַץ עֹמְדִים בְּעֵין־רֹגֵל וְהָלְכָה
הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ
לַמֶּלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יוּכְלוּ לְהֵרָאוֹת לָבוֹא
הָעִירָה׃ 18 וַיַּרְא אֹתָם נַעַר וַיַּגֵּד לְאַבְשָׁלֹם
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מְהֵרָה וַיָּבֹאוּ ׀ אֶל־בֵּית־
אִישׁ בְּבַחֻרִים וְלוֹ בְאֵר בַּחֲצֵרוֹ וַיֵּרְדוּ
שָׁם׃ 19 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת־הַמָּסָךְ
עַל־פְּנֵי הַבְּאֵר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרִפוֹת וְלֹא
נוֹדַע דָּבָר׃ 20 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶל־
הָאִשָּׁה הַבַּיְתָה וַיֹּאמְרוּ אַיֵּה אֲחִימַעַץ
וִיהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עָבְרוּ
מִיכַל הַמָּיִם וַיְבַקְשׁוּ וְלֹא מָצָאוּ וַיָּשֻׁבוּ
יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 21 וַיְהִי ׀ אַחֲרֵי לֶכְתָּם וַיַּעֲלוּ
מֵהַבְּאֵר וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ
אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעִבְרוּ מְהֵרָה אֶת־הַמַּיִם
כִּי־כָכָה יָעַץ עֲלֵיכֶם אֲחִיתֹפֶל׃ 22 וַיָּקָם
דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעַבְרוּ אֶת־
הַיַּרְדֵּן עַד־אוֹר הַבֹּקֶר עַד־אַחַד לֹא נֶעְדָּר
אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 23 וַאֲחִיתֹפֶל
רָאָה כִּי לֹא נֶעֶשְׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־
הַחֲמוֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיְצַו
אֶל־בֵּיתוֹ וַיֵּחָנַק וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּקֶבֶר אָבִיו׃
24 וְדָוִד בָּא מַחֲנָיְמָה וְאַבְשָׁלֹם עָבַר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ׃

12 Καὶ ἥξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν
εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν
ὡς πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα
ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ
καί γε ἕνα· 13 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ,
καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην
σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάῤῥουν,
ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος. 14 Καὶ εἶπεν
Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ Ἀγαθὴ ἡ βουλὴ
Χουσὶ τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ·
καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ
Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθήν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος
ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα. 15 Καὶ εἶπε
Χουσὶ ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ
τοὺς ἱερεῖς Οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν
Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβεσσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
Ἰσραήλ, καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.
16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ
Δαυὶδ λέγοντες Μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβὼθ
τῆς ἐρήμου, καί γε διαβαίνων σπεῦσον. μή ποτε
καταπείσῃ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν
μετ' αὐτοῦ. 17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἱστή-
κεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγήλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη
καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ
ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, ὅτι οὐκ ἠδύναντο
ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. 18 Καὶ εἶδεν
αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβεσσαλώμ·
καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς
οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ, καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν
τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ. 19 Καὶ ἔλαβεν ἡ
γυνὴ καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Ἀραφώθ, καὶ οὐκ
ἐγνώσθη ῥῆμα. 20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ
πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν Ποῦ
Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνή
Παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος· καὶ ἐζήτησαν καὶ
οὐχ εὗραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.
21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβη-
σαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀπήγγειλαν
τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ Ἀνάστητε
καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύ-
σατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ. 22 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν
Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωί, ἕως ἑνὸς οὐκ
ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθε τὸν Ἰορδάνην. 23 Καὶ
Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ
ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανε, καὶ
ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 24 Καὶ Δαυὶδ
διῆλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Ἀβεσσαλὼμ διέβη τὸν
Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

12 Et irruemus super eum in quocumque loco
inventus fuerit: et operiemus eum, sicut cadere
solet ros super terram: et non relinquemus
de viris qui cum eo sunt, ne unum quidem.
13 Quod si urbem aliquam fuerit ingressus,
circumdabit omnis Israel civitati illi funes, et
trahemus eam in torrentem, ut non reperiatur
ne calculus quidem ex ea. 14 Dixitque
Absalom, et omnes viri Israel: Melius est con-
silium Chusai Arachitæ, consilio Achitophel:
Domini autem nutu dissipatum est consilium
Achitophel utile, ut induceret Dominus super
Absalom malum. 15 Et ait Chusai Sadoc et
Abiathar sacerdotibus: Hoc et hoc modo
consilium dedit Achitophel Absalom, et
senioribus Israel: et ego tale et tale dedi
consilium. 16 Nunc ergo mittite cito, et
nuntiate David, dicentes: Ne moreris nocte
hac in campestribus deserti, sed absque
dilatione transgredere: ne forte absorbeatur
rex, et omnis populus qui cum eo est.
17 Jonathas autem et Achimaas stabant juxta
fontem Rogel: abiit ancilla, et nuntiavit eis:
et illi profecti sunt, ut referrent ad regem
David nuntium: non enim poterant videri,
aut introire civitatem. 18 Vidit autem eos
quidam puer, et indicavit Absalom: illi vero
concito gradu ingressi sunt domum cujusdam
viri in Bahurim, qui habebat puteum in
vestibulo suo, et descenderunt in eum. 19 Tulit
autem mulier, et expandit velamen super os
putei, quasi siccans ptisanas: et sic latuit res.
20 Cumque venissent servi Absalom in domum,
ad mulierem dixerunt: Ubi est Achimaas et
Jonathas? Et respondit eis mulier: Transierunt
festinanter, gustata paululum aqua. At hi
qui quærebant, cum non reperissent, reversi
sunt in Jerusalem. 21 Cumque abiissent,
ascenderunt illi de puteo, et pergentes nuntia-
verunt regi David, et dixerunt: Surgite, et
transite cito fluvium: quoniam hujuscemodi
dedit consilium contra vos Achitophel.
22 Surrexit ergo David, et omnis populus
qui cum eo erat, et transierunt Jordanem,
donec dilucesceret: et ne unus quidem
residuus fuit, qui non transisset fluvium.
23 Porro Achitophel videns quod non
fuisset factum consilium suum, stravit asi-
num suum, surrexitque et abiit in domum
suam et in civitatem suam: et disposita domo
sua, suspendio interiit, et sepultus est in
sepulchro patris sui. 24 David autem
venit in castra, et Absalom transivit
Jordanem, ipse et omnes viri Israel cum eo.

25 וְאֶת־עֲמָשָׂא שָׂם אַבְשָׁלֹם תַּחַת יוֹאָב
עַל־הַצָּבָא וַעֲמָשָׂא בֶן־אִישׁ וּשְׁמוֹ יִתְרָא
הַיִּשְׂרְאֵלִי אֲשֶׁר־בָּא אֶל־אֲבִיגַל בַּת־נָחָשׁ
אֲחוֹת צְרוּיָה אֵם יוֹאָב׃ 26 וַיִּחַן יִשְׂרָאֵל
וְאַבְשָׁלֹם אֶרֶץ הַגִּלְעָד׃ 27 וַיְהִי
כְּבוֹא דָוִד מַחֲנָיְמָה וְשֹׁבִי בֶן־נָחָשׁ מֵרַבַּת
בְּנֵי־עַמּוֹן וּמָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל מִלֹּא דְבָר
וּבַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי מֵרֹגְלִים׃ 28 מִשְׁכָּב וְסַפּוֹת
וּכְלִי יוֹצֵר וְחִטִּים וּשְׂעֹרִים וְקֶמַח וְקָלִי
וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְקָלִי׃ 29 וּדְבַשׁ וְחֶמְאָה
וְצֹאן וּשְׁפוֹת בָּקָר הִגִּישׁוּ לְדָוִד וְלָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ לֶאֱכוֹל כִּי אָמְרוּ הָעָם רָעֵב
וְעָיֵף וְצָמֵא בַּמִּדְבָּר׃

פרשה יח׃

1 וַיִּפְקֹד דָּוִד אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּשֶׂם
עֲלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת׃
2 וַיְשַׁלַּח דָּוִד אֶת־הָעָם הַשְּׁלִשִׁית בְּיַד־
יוֹאָב וְהַשְּׁלִשִׁית בְּיַד אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה
אֲחִי יוֹאָב וְהַשְּׁלִשִׁת בְּיַד אִתַּי הַגִּתִּי
ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם יָצֹא
אֵצֵא גַּם־אֲנִי עִמָּכֶם׃ 3 וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא
תֵצֵא כִּי אִם־נֹס נָנוּס לֹא־יָשִׂימוּ אֵלֵינוּ
לֵב וְאִם־יָמֻתוּ חֶצְיֵנוּ לֹא־יָשִׂימוּ אֵלֵינוּ לֵב
כִּי־עַתָּה כָמֹנוּ עֲשָׂרָה אֲלָפִים וְעַתָּה טוֹב
כִּי־תִהְיֶה־לָּנוּ מֵעִיר לַעְזוֹר׃ 4 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִיטַב בְּעֵינֵיכֶם אֶעֱשֶׂה
וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַשַּׁעַר וְכָל־הָעָם
יָצְאוּ לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים׃ 5 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ
אֶת־יוֹאָב וְאֶת־אֲבִישַׁי וְאֶת־אִתַּי לֵאמֹר לְאַט־
לִי לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם שָׁמְעוּ
בְּצַוֺּת הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַשָּׂרִים עַל־דְּבַר
אַבְשָׁלוֹם׃ 6 וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה לִקְרַאת
יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה בְּיַעַר אֶפְרָיִם׃
7 וַיִּנָּגְפוּ שָׁם עַם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד
וַתְּהִי־שָׁם הַמַּגֵּפָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא
עֶשְׂרִים אָלֶף׃ 8 וַתְּהִי־שָׁם הַמִּלְחָמָה
נָפֹצוֹת עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיֶּרֶב הַיַּעַר
לֶאֱכֹל בָּעָם מֵאֲשֶׁר אָכְלָה הַחֶרֶב בַּיּוֹם
הַהוּא׃ 9 וַיִּקָּרֵא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי עַבְדֵי
דָוִד וְאַבְשָׁלוֹם רֹכֵב עַל־הַפֶּרֶד וַיָּבֹא הַפֶּרֶד
תַּחַת שׂוֹבֶךְ הָאֵלָה הַגְּדוֹלָה וַיֶּחֱזַק
רֹאשׁוֹ בָאֵלָה וַיֻּתַּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין
הָאָרֶץ וְהַפֶּרֶד אֲשֶׁר־תַּחְתָּיו עָבָר׃

25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαῒ κατέστησεν Ἀβεσσαλὼμ
ἀντὶ Ἰωὰβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Ἀμεσσαῒ
υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθὲρ ὁ Ἰεζραηλί-
της, οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα
Νάας ἀδελφὴν Σαρουίας μητρὸς Ἰωάβ. 26 Καὶ
παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλὼμ εἰς
τὴν γῆν Γαλαάδ. 27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε
Δαυὶδ εἰς Μαναῒμ, καὶ Οὐεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ
Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιὴλ ἐκ
Λωδάβαρ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλὶμ
28 Ἤνεγκαν δέκα κοίτας ἀμφιτάπους καὶ λέβητας
δέκα καὶ σκεύη κεράμου, καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς
καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον καὶ φακὸν
29 Καὶ μέλι καὶ βούτυρον, καὶ πρόβατα καὶ
Σαφὼθ βοῶν· καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ καὶ
τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν, ὅτι εἶπεν Ὁ λαὸς
πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

KΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ
ἑκατοντάρχους. 2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν
τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ
Ἀβεσσὰ υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωάβ, καὶ τὸ
τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου· καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς τὸν λαὸν Ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καί γε ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν. 3 Καὶ εἶπον Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν
φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, καὶ
ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ'
ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες·
καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια
τοῦ βοηθεῖν. 4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
Ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω· καὶ
ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.
5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωὰβ καὶ τῷ
Ἀβεσσᾷ καὶ τῷ Ἐθὶ λέγων Φείσασθέ μοι τοῦ
παιδαρίου τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς
ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ. 6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς
ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραήλ· καὶ
ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ. 7 Καὶ
ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων
Δαυίδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν. 8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ
ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς· καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ
τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 9 Καὶ συνήντησεν Ἀβεσσαλὼμ
ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ
ἦν ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν
ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης,
καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυῒ καὶ
ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε.

25 Amasam vero constituit Absalom pro Joab
super exercitum: Amasa autem erat filius
viri, qui vocabatur Jetra de Jezraheli, qui
ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem
Sarviæ, quæ fuit mater Joab. 26 Et castra-
metatus est Israel cum Absalom in terra
Galaad. 27 Cumque venisset David in castra,
Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon,
et Machir filius Ammihel de Lodabar, et Ber-
zellai Galaadites de Rogelim, 28 Obtulerunt ei
stratoria, et tapetia, et vasa fictilia, frumentum,
et hordeum, et farinam, et polentam, et fabam,
et lentem, et frixum cicer, 29 Et mel, et
butyrum, oves, et pingues vitulos: dederuntque
David, et populo qui cum eo erat, ad vescen-
dum: suspicati enim sunt, populum fame et
siti fatigari in deserto.

CAPUT XVIII.

1 Igitur considerato David populo suo,
constituit super eos tribunos et centuriones,
2 Et dedit populi tertiam partem sub manu
Joab, et tertiam partem sub manu Abisai filii
Sarviæ fratris Joab, et tertiam partem sub
manu Ethai, qui erat de Geth; dixitque rex
ad populum: Egrediar et ego vobiscum. 3 Et
respondit populus: Non exibis: sive enim
fugerimus, non magnopere ad eos de nobis
pertinebit: sive media pars ceciderit e nobis,
non satis curabunt: quia tu unus pro decem
millibus computaris: melius est igitur ut sis
nobis in urbe præsidio. 4 Ad quos rex ait:
Quod vobis videtur rectum, hoc faciam. Stetit
ergo rex juxta portam: egrediebaturque
populus per turmas suas, centeni, et milleni.
5 Et præcepit rex Joab, et Abisai, et Ethai,
dicens: Servate mihi puerum Absalom. Et
omnis populus audiebat præcipientem regem
cunctis principibus pro Absalom. 6 Itaque
egressus est populus in campum contra Israel,
et factum est prælium in saltu Ephraim.
7 Et cæsus est ibi populus Israel ab exercitu
David, factaque est plaga magna in die illa,
viginti millium. 8 Fuit autem ibi prælium
dispersum super faciem omnis terræ, et
multo plures erant, quos saltus consumpserat
de populo, quam hi quos voraverat gladius in
die illa. 9 Accidit autem ut occurreret
Absalom servis David, sedens mulo: cumque
ingressus fuisset mulus subter condensam
quercum et magnam, adhæsit caput ejus
quercui: et illo suspenso inter cælum et
terram, mulus, cui insederat, pertransivit.

10 וַיַּרְא אִישׁ אֶחָד וַיַּגֵּד לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר
הִנֵּה רָאִיתִי אֶת־אַבְשָׁלֹם תָּלוּי בָּאֵלָה׃
11 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ וְהִנֵּה
רָאִיתָ וּמַדּוּעַ לֹא־הִכִּיתוֹ שָׁם אָרְצָה וְעָלַי
לָתֶת לְךָ עֲשָׂרָה כֶסֶף וַחֲגֹרָה אֶחָת׃
12 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־יוֹאָב וְלֹא אָנֹכִי שֹׁקֵל
עַל־כַּפַּי אֶלֶף כֶּסֶף לֹא־אֶשְׁלַח יָדִי אֶל־בֶּן
הַמֶּלֶךְ כִּי בְאָזְנֵינוּ צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֹתְךָ
וְאֶת־אֲבִישַׁי וְאֶת־אִתַּי לֵאמֹר שִׁמְרוּ־מִי
בַּנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם׃ 13 אוֹ־עָשִׂיתִי בְנַפְשׁוֹ
שֶׁקֶר וְכָל־דָּבָר לֹא־יִכָּחֵד מִן־הַמֶּלֶךְ וְאַתָּה
תִּתְיַצֵּב מִנֶּגֶד׃ 14 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא־כֵן
אֹחִילָה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים
בְּכַפּוֹ וַיִּתְקָעֵם בְּלֵב אַבְשָׁלוֹם עוֹדֶנּוּ חַי
בְּלֵב הָאֵלָה׃ 15 וַיָּסֹבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים
נֹשְׂאֵי כְּלֵי יוֹאָב וַיַּכּוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם וַיְמִיתֻהוּ׃
16 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשֹּׁפָר וַיָּשָׁב הָעָם מִרְדֹף
אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־חָשַׂךְ יוֹאָב אֶת־הָעָם׃
17 וַיִּקְחוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ בַיַּעַר
אֶל־הַפַּחַת הַגָּדוֹל וַיַּצִּבוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים
גָּדוֹל מְאֹד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ לְאֹהָלָו׃
18 וְאַבְשָׁלֹם לָקַח וַיַּצֶּב־לוֹ בְחַיָּו אֶת־מַצֶּבֶת
אֲשֶׁר בְּעֵמֶק־הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אֵין־לִי בֵן
בַּעֲבוּר הַזְכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לַמַּצֶּבֶת עַל־
שְׁמוֹ וַיִּקָּרֵא לָהּ יַד אַבְשָׁלֹם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 19 וַאֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק אָמַר
אָרוּצָה נָּא וַאֲבַשְּׂרָה אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי־שְׁפָטוֹ
יְהוָה מִיַּד אֹיְבָיו׃ 20 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא
אִישׁ בְּשֹׂרָה אַתָּה הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשַּׂרְתָּ
בְּיוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תְבַשֵּׂר כִּי
עַל־כֵּן בֶּן־הַמֶּלֶךְ מֵת׃ 21 וַיֹּאמֶר
יוֹאָב לַכּוּשִׁי לֵךְ הַגֵּד לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה
וַיִּשְׁתַּחוּ כוּשִׁי לְיוֹאָב וַיָּרֹץ׃ 22 וַיֹּסֶף עוֹד
אֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹאָב וִיהִי
מָה אָרֻצָה־נָּא גַם־אָנִי אַחֲרֵי הַכּוּשִׁי וַיֹּאמֶר
יוֹאָב לָמָּה־זֶּה אַתָּה רָץ בְּנִי וּלְכָה אֵין־
בְּשׂוֹרָה מֹצֵאת׃ 23 וִיהִי־מָה אָרוּץ וַיֹּאמֶר לוֹ
רוּץ וַיָּרָץ אֲחִימַעַץ דֶּרֶךְ הַכִּכָּר וַיַּעֲבֹר אֶת־
הַכּוּשִׁי׃ 24 וְדָוִד יוֹשֵׁב בֵּין־שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים
וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל־גַּג הַשַּׁעַר אֶל־הַחוֹמָה
וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ׃
25 וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיַּגֵּד לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אִם־לְבַדּוֹ בְּשׂוֹרָה בְּפִיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְקָרֵב׃

10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωὰβ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλὼμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυΐ. 11 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ Καὶ ἰδοὺ ἑώρακας, τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν. 12 Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωὰβ Καὶ ἐγώ εἰμι ἵστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ τῷ Ἀβεσσᾷ καὶ τῷ Ἐθὶ λέγων Φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλὼμ, 13 Μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον. Καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας. 14 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. Καὶ ἔλαβεν Ἰωὰβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβεσσαλὼμ, ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυός. 15 Καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἴροντα τὰ σκεύη Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. 16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωὰβ τοῦ λαοῦ. 17 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν, καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. 18 Καὶ Ἀβεσσαλωμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην Χεὶρ Ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 19 Καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε Δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ Οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε. 21 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Χουσί Βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσὶ τῷ Ἰωὰβ καὶ ἐξῆλθε. 22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ καὶ εἶπε πρὸς Ἰωὰβ Καὶ ἔστω ὅτι δράμω καί γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Ἵνα τί σὺ τοῦτο τρέχεις, υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγέλια εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ. 23 Καὶ εἶπεν Τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ Δράμε· καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχὰρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί. 24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν· καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ. 25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγέλια ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

10 Vidit autem hoc quispiam, et nuntiavit Joab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. 11 Et ait Joab viro, qui nuntiaverat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, et ego dedissem tibi decem argenti siclos, et unum balteum? 12 Qui dixit ad Joab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequaquam mitterem manum meam in filium regis: audientibus enim nobis præcepit rex tibi, et Abisai, et Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom. 13 Sed et si fecissem contra animam meam audacter, nequaquam hoc regem latere potuisset, et tu stares ex adverso? 14 Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitaret hærens in quercu, 15 Cucurrerunt decem juvenes armigeri Joab, et percutientes interfecerunt eum. 16 Cecinit autem Joab buccina, et retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israel, volens parcere multitudini. 17 Et tulerunt Absalom, et projecerunt eum in saltu, in foveam grandem, et comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis: omnis autem Israel fugit in tabernacula sua. 18 Porro Absalom erexerat sibi, cum adhuc viveret, titulum qui est in Valle regis: dixerat enim: Non habeo filium, et hoc erit monimentum nominis mei. Vocavitque titulum nomine suo, et appellatur Manus Absalom, usque ad hanc diem. 19 Achimaas autem filius Sadoc, ait: Curram, et nuntiabo regi, quia judicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum ejus? 20 Ad quem Joab dixit: Non eris nuntius in hac die, sed nuntiabis in alia: hodie nolo te nuntiare, filius enim regis est mortuus. 21 Et ait Joab Chusi: Vade, et nuntia regi quæ vidisti. Adoravit Chusi Joab, et cucurrit. 22 Rursus autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Joab: Quid impedit si etiam ego curram post Chusi? Dixitque ei Joab: Quid vis currere fili mi? non eris boni nuntii bajulus. 23 Qui respondit: Quid enim si cucurrero? Et ait ei: Curre. Currens ergo Achimaas per viam compendii, transivit Chusi. 24 David autem sedebat inter duas portas: speculator vero, qui erat in fastigio portæ super murum, elevans oculos, vidit hominem currentem solum. 25 Et exclamans indicavit regi: dixitque rex: Si solus est, bonus est nuntius in ore ejus Properante autem illo, et accedente propius

26 וַיַּרְא הַצֹּפֶה אִישׁ־אַחֵר רָץ וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה
אֶל־הַשֹּׁעֵר וַיֹּאמֶר הִנֵּה־אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם־זֶה מְבַשֵּׂר׃ 27 וַיֹּאמֶר
הַצֹּפֶה אֲנִי רֹאֶה אֶת־מְרוּצַת הָרִאשׁוֹן
כִּמְרֻצַת אֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אִישׁ־טוֹב זֶה וְאֶל־בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא׃
28 וַיִּקְרָא אֲחִימַעַץ וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
שָׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ לְאַפָּיו אָרְצָה
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סִגַּר
אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נָשְׂאוּ אֶת־יָדָם בַּאדֹנִי
הַמֶּלֶךְ׃ 29 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם
לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אֲחִימַעַץ רָאִיתִי°
הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל לִשְׁלֹחַ אֶת־עֶבֶד הַמֶּלֶךְ
יוֹאָב וְאֶת־עַבְדֶּךָ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה׃
30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סֹב הִתְיַצֵּב כֹּה וַיִּסֹּב
וַיַּעֲמֹד׃ 31 וְהִנֵּה הַכּוּשִׁי בָּא וַיֹּאמֶר
הַכּוּשִׁי יִתְבַּשֵּׂר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־שְׁפָטְךָ
יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל־הַקָּמִים עָלֶיךָ׃
32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הַכּוּשִׁי הֲשָׁלוֹם
לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי יִהְיוּ
כַנַּעַר אֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְכֹל אֲשֶׁר־קָמוּ
עָלֶיךָ לְרָעָה׃

פרשה יט׃

1 וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל־עֲלִיַּת הַשַּׁעַר
וַיֵּבְךְּ וְכֹה ׀ אָמַר בְּלֶכְתּוֹ בְּנִי אַבְשָׁלוֹם בְּנִי
בְנִי אַבְשָׁלוֹם מִי־יִתֵּן מוּתִי אֲנִי תַחְתֶּיךָ
אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְנִי׃ 2 וַיֻּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ בֹּכֶה וַיִּתְאַבֵּל עַל־אַבְשָׁלֹם׃
3 וַתְּהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאֵבֶל לְכָל־
הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
נֶעֱצַב הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנוֹ׃ 4 וַיִּתְגַּנֵּב הָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא לָבוֹא הָעִיר כַּאֲשֶׁר יִתְגַּנֵּב
הָעָם הַנִּכְלָמִים בְּנוּסָם בַּמִּלְחָמָה׃
5 וְהַמֶּלֶךְ לָאַט אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל
גָּדוֹל בְּנִי אַבְשָׁלוֹם אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְנִי׃
6 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבָּיִת
וַיֹּאמֶר° הֹבַשְׁתָּ הַיּוֹם אֶת־פְּנֵי כָל־עֲבָדֶיךָ
הַמְמַלְּטִים אֶת־נַפְשְׁךָ הַיּוֹם וְאֵת נֶפֶשׁ בָּנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ וְנֶפֶשׁ נָשֶׁיךָ וְנֶפֶשׁ פִּלַגְשֶׁיךָ׃
7 לְאַהֲבָה אֶת־שֹׂנְאֶיךָ וְלִשְׂנֹא אֶת־אֹהֲבֶיךָ
כִּי ׀ הִגַּדְתָּ הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וַעֲבָדִים
כִּי ׀ יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי לֹא אַבְשָׁלוֹם חַי
וְכֻלָּנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי־אָז יָשָׁר בְּעֵינֶיךָ׃

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, καὶ
ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ καὶ εἶπεν Καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Καί γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος. 27 Καὶ εἶπεν ὁ
σκοπός Ἐγὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς
δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ· καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεύς Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καί γε εἰς εὐαγγελίαν
ἀγαθὴν ἐλεύσεται. 28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας καὶ
εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε
τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
εἶπεν Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεός σου ὃς ἀπέκλεισε
τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν
ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ. 29 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ
εἶπεν Ἀχιμάας Εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ
ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωὰβ καὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ. 30 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεύς Ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὧδε· καὶ
ἐπεστράφη καὶ ἔστη. 31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσὶ παρε-
γένετο καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ. 32 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί Εἰ εἰρήνη τῷ
παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσί
Γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ'
αὐτὸν εἰς κακά. 33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεύς, καὶ
ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσε, καὶ
οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν Υἱέ μου Ἀβεσ-
σαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, τίς δῴη τὸν
θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσαλὼμ
υἱέ μου υἱέ μου.

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωὰβ λέγοντες Ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ. 2 Καὶ
ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος
παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ. 3 Καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται
ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ
πολέμῳ. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ· καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων Υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλὼμ υἱέ μου.
5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν
οἶκον καὶ εἶπε Κατῄσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα
πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε
σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν
θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν
σου καὶ τῶν παλλακῶν σου, 6 Τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς
μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε, καὶ
ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές
σου οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ
Ἀβεσσαλὼμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί,
ὅτι τότε το εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

26 Vidit speculator hominem alterum cur-
rentem, et vociferans in culmine, ait: Apparet
mihi alter homo currens solus. Dixitque rex:
Et iste bonus est nuntius. 27 Speculator
autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi
cursum Achimaas filii Sadoc. Et ait rex: Vir
bonus est: et nuntium portans bonum, venit.
28 Clamans autem Achimaas, dixit ad regem:
Salve rex. Et adorans regem coram eo pronus
in terram, ait: Benedictus Dominus Deus
tuus, qui conclusit homines qui levaverunt
manus suas contra dominum meum regem.
29 Et ait rex: Estne pax puero Absalom?
Dixitque Achimaas: Vidi tumultum magnum,
cum mitteret Joab servus tuus, o rex, me
servum tuum: nescio aliud. 30 Ad quem rex:
Transi, ait, et sta hic. Cumque ille transisset,
et staret, 31 Apparuit Chusi; et veniens
ait: Bonum apporto nuntium, domine mi rex;
judicavit enim pro te Dominus hodie de manu
omnium qui surrexerunt contra te. 32 Dixit
autem rex ad Chusi: Estne pax puero
Absalom? Cui respondens Chusi, Fiant,
inquit, sicut puer, inimici domini mei regis,
et universi qui consurgunt adversus eum in
malum. 33 Contristatus itaque rex, ascendit
cœnaculum portæ, et flevit. Et sic loquebatur,
vadens: Fili mi Absalom, Absalom fili mi:
quis mihi tribuat ut ego moriar pro te,
Absalom fili mi, fili mi Absalom?

CAPUT XIX.

1 Nuntiatum est autem Joab quod rex
fleret et lugeret filium suum: 2 Et versa est
victoria in luctum in die illa omni populo:
audivit enim populus in die illa dici: Dolet
rex super filio suo. 3 Et declinavit populus
in die illa ingredi civitatem, quomodo declinare
solet populus versus et fugiens de prælio.
4 Porro rex operuit caput suum, et clamabat
voce magna: Fili mi Absalom, Absalom fili
mi, fili mi. 5 Ingressus ergo Joab ad regem
in domum, dixit: Confudisti hodie vultus
omnium servorum tuorum, qui salvam fecerunt
animam tuam, et animam filiorum tuorum, et
filiarum tuarum, et animam uxorum tuarum,
et animam concubinarum tuarum. 6 Diligis
odientes te, et odio habes diligentes te: et
ostendisti hodie, quia non curas de ducibus
tuis, et de servis tuis: et vere cognovi
modo, quia si Absalom viveret, et omnes
nos occubuissemus, tunc placeret tibi.

8 וְעַתָּה קוּם צֵא וְדַבֵּר עַל־לֵב עֲבָדֶיךָ
כִּי בַיהוָה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי אֵינְךָ יוֹצֵא אִם־
יָלִין אִישׁ אִתְּךָ הַלַּיְלָה וְרָעָה לְךָ זֹאת
מִכָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־בָּאָה עָלֶיךָ מִנְּעֻרֶיךָ
עַד־עָתָּה׃ 9 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
בַּשָּׁעַר וּלְכָל־הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשַּׁעַר וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְיִשְׂרָאֵל נָס אִישׁ לְאֹהָלָיו׃
10 וַיְהִי כָל־הָעָם נָדוֹן בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילָנוּ ׀ מִכַּף אֹיְבֵינוּ וְהוּא
מִלְּטָנוּ מִכַּף פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן־
הָאָרֶץ מֵעַל אַבְשָׁלוֹם׃ 11 וְאַבְשָׁלוֹם אֲשֶׁר
מָשַׁחְנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וְעַתָּה לָמָה
אַתֶּם מַחֲרִשִׁים לְהָשִׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ׃
12 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל־צָדוֹק וְאֶל־
אֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל־זִקְנֵי
יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִהְיוּ אַחֲרֹנִים לְהָשִׁיב
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וּדְבַר כָּל־יִשְׂרָאֵל
בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ׃ 13 אַחַי אַתֶּם
עַצְמִי וּבְשָׂרִי אַתֶּם וְלָמָּה תִהְיוּ אַחֲרֹנִים
לְהָשִׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ 14 וְלַעֲמָשָׂא תֹּמְרוּ
הֲלוֹא עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם־לֹא שַׂר־צָבָא תִּהְיֶה
לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים תַּחַת יוֹאָב׃ 15 וַיַּט אֶת־
לְבַב כָּל־אִישׁ־יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלְחוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ שׁוּב אַתָּה וְכָל־עֲבָדֶיךָ׃ 16 וַיָּשָׁב
הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־הַיַּרְדֵּן וִיהוּדָה בָּא
הַגִּלְגָּלָה לָלֶכֶת לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 17 וַיְמַהֵר שִׁמְעִי
בֶן־גֵּרָא בֶּן־הַיְמִינִי אֲשֶׁר מִבַּחוּרִים וַיֵּרֶד
עִם־אִישׁ יְהוּדָה לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃
18 וְאֶלֶף אִישׁ עִמּוֹ מִבִּנְיָמִן וְצִיבָא נַעַר
בֵּית שָׁאוּל וַחֲמֵשֶׁת עָשָׂר בָּנָיו וְעֶשְׂרִים
עֲבָדָיו אִתּוֹ וְצָלְחוּ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
19 וְעָבְרָה הָעֲבָרָה לַעֲבִיר אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינָו וְשִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא נָפַל
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן׃ 20 וַיֹּאמֶר אֶל־
הַמֶּלֶךְ אַל־יַחֲשָׁב־לִי אֲדֹנִי עָוֺן וְאַל־תִּזְכֹּר
אֵת אֲשֶׁר הֶעֱוָה עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא
אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלִָם לָשׂוּם הַמֶּלֶךְ אֶל־
לִבּוֹ׃ 21 כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי אֲנִי חָטָאתִי
וְהִנֵּה־בָאתִי הַיּוֹם רִאשׁוֹן לְכָל־בֵּית
יוֹסֵף לָרֶדֶת לִקְרַאת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃

7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν
καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα
ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται
ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι
σεαυτῷ καὶ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν
τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.
8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες Ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε πᾶς
ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν
πύλην, καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ. 9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν
πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,
καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ
νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ Ἀβεσσαλώμ. 10 Καὶ Ἀβεσσαλώμ,
ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ·
καὶ νῦν ἵνα ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς
τὸν βασιλέα. 11 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε
πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων
Λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα λέγοντες
Ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ
ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
12 Ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὀστᾶ μου καὶ σάρκες μου
ὑμεῖς, ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; 13 Καὶ τῷ Ἀμεσσαῒ
ἐρεῖτε Οὐχὶ ὀστοῦν μου καὶ σάρξ μου σύ; καὶ νῦν
τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ μὴ
ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ. 14 Καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν
παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός· καὶ ἀπέστει-
λαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες Ἐπιστράφηθι σὺ
καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου. 15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ
βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἄνδρες
Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς
ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, διαβιβάσαι τὸν βασιλέα
τὸν Ἰορδάνην. 16 Καὶ ἐτάχυνε Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ
υἱοῦ τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρὶμ καὶ κατέβη μετὰ
ἀνδρὸς Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυίδ,
17 Καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμίν,
καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ πεν-
τεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην
ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, 18 Καὶ ἐλειτούργησαν τὴν
λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα· καὶ διέβη
ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως
καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· καὶ
Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν
Ἰορδάνην, 19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Μὴ δὴ
λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ μνησθῇς
ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ κύριός μου
ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλήμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα
εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. 20 Ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου
ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρό-
τερος παντὸς Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσὴφ τοῦ καταβῆ-
ναί με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

7 Nunc igitur surge, et procede, et alloquens
satisfac servis tuis: juro enim tibi per Dominum,
quod si non exieris, ne unus quidem remansurus
sit tecum nocte hac: et pejus erit hoc tibi,
quam omnia mala quæ venerunt super te,
ab adolescentia tua usque in præsens.
8 Surrexit ergo rex, et sedit in porta: et
omni populo nuntiatum est quod rex sederet
in porta: venitque universa multitudo coram
rege: Israel autem fugit in tabernacula sua.
9 Omnis quoque populus certabat in cunctis
tribubus Israel, dicens: Rex liberavit nos de
manu inimicorum nostrorum, ipse salvavit nos
de manu Philisthinorum: et nunc fugit de
terra propter Absalom. 10 Absalom autem,
quem uncximus super nos, mortuus est in bello:
usquequo siletis, et non reducitis regem?
11 Rex vero David misit ad Sadoc et Abiathar
sacerdotes, dicens: Loquimini ad majores natu
Juda, dicentes: Cur venitis novissimi ad
reducendum regem in domum suam? (Sermo
autem omnis Israel pervenerat ad regem in
domo ejus.) 12 Fratres mei vos, os meum, et
caro mea vos, quare novissimi reducitis regem?
13 Et Amasæ dicite: Nonne os meum, et caro
mea es? Hæc faciat mihi Deus, et hæc addat,
si non magister militiæ fueris coram me omni
tempore pro Joab. 14 Et inclinavit cor omnium
virorum Juda, quasi viri unius: miseruntque
ad regem, dicentes: Revertere tu, et omnes
servi tui. 15 Et reversus est rex: et venit
usque ad Jordanem, et omnis Juda venit usque
in Galgalam, ut occurreret regi, et traduceret
eum Jordanem. 16 Festinavit autem Semei
filius Gera filii Jemini de Bahurim, et descendit
cum viris Juda in occursum regis David
17 Cum mille viris de Benjamin, et Siba puer
de domo Saul: et quindecim filii ejus, ac viginti
servi erant cum eo: et irrumpentes Jordanem,
ante regem 18 Transierunt vada, ut traduce-
rent domum regis, et facerent juxta jussionem
ejus: Semei autem filius Gera prostratus coram
rege, cum jam transisset Jordanem, 19 Dixit ad
eum: Ne reputes mihi domine mi iniquitatem,
neque memineris injuriarum servi tui in die
qua egressus es domine mi rex de Jerusalem,
neque ponas rex in corde tuo. 20 Agnosco
enim servus tuus peccatum meum: et idcirco
hodie primus veni de omni domo Joseph,
descendique in occursum domini mei regis.

22 וַיַּעַן אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הֲתַחַת
זֹאת לֹא יוּמַת שִׁמְעִי כִּי קִלֵּל אֶת־מְשִׁיחַ
יְהוָה׃ 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי
צְרוּיָה כִּי־תִהְיוּ־לִי הַיּוֹם לְשָׂטָן הַיּוֹם
יוּמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי
הַיּוֹם אֲנִי־מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ
הַמֶּלֶךְ׃ 25 וּמְפִבֹשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל יָרַד
לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא־עָשָׂה רַגְלָיו וְלֹא־עָשָׂה
שְׂפָמוֹ וְאֶת־בְּגָדָיו לֹא כִבֵּס לְמִן־הַיּוֹם
לֶכֶת הַמֶּלֶךְ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא בְשָׁלוֹם׃
26 וַיְהִי כִּי־בָא יְרוּשָׁלִַם לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ עִמִּי
מְפִיבֹשֶׁת׃ 27 וַיֹּאמַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי
רִמָּנִי כִּי־אָמַר עַבְדְּךָ אֶחְבְּשָׁה־לִּי הַחֲמוֹר
וְאֶרְכַּב עָלֶיהָ וְאֵלֵךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי פִסֵּחַ
עַבְדֶּךָ׃ 28 וַיְרַגֵּל בְּעַבְדְּךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה
הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ 29 כִּי לֹא הָיָה כָּל־בֵּית
אָבִי כִּי אִם־אַנְשֵׁי־מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׁת
אֶת־עַבְדְּךָ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ וּמַה־יֶּשׁ־לִי עוֹד
צְדָקָה וְלִזְעֹק עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
30 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תְּדַבֵּר עוֹד
דְּבָרֶיךָ אָמַרְתִּי אַתָּה וְצִיבָא תַּחְלְקוּ אֶת־
הַשָּׂדֶה׃ 31 וַיֹּאמֶר מְפִיבֹשֶׁת אֶל־הַמֶּלֶךְ
גַּם אֶת־הַכֹּל יִקָּח אַחֲרֵי אֲשֶׁר־בָּא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ׃ 32 וּבַרְזִלַּי
הַגִּלְעָדִי יָרַד מֵרֹגְלִים וַיַּעֲבֹר אֶת־הַמֶּלֶךְ
הַיַּרְדֵּן לְשַׁלְּחוֹ אֶת־בַּיַּרְדֵּן׃ 33 וּבַרְזִלַּי זָקֵן
מְאֹד בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְהוּא־כִלְכַּל אֶת־
הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבָתוֹ בְמַחֲנַיִם כִּי־אִישׁ גָּדוֹל
הוּא מְאֹד׃ 34 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בַּרְזִלָּי
אַתָּה עֲבֹר אִתִּי וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ עִמָּדִי
בִּירוּשָׁלִָם׃ 35 וַיֹּאמֶר בַּרְזִלַּי אֶל־הַמֶּלֶךְ
כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי כִּי־אֶעֱלֶה אֶת־הַמֶּלֶךְ
יְרוּשָׁלִָם׃ 36 בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם
הַאֵדַע ׀ בֵּין־טוֹב לְרָע אִם־יִטְעַם עַבְדְּךָ
אֶת־אֲשֶׁר אֹכַל וְאֶת־אֲשֶׁר אֶשְׁתֶּה אִם־
אֶשְׁמַע עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְלָמָּה
יִהְיֶה עַבְדְּךָ עוֹד לְמַשָּׂא אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
37 כִּמְעַט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ
וְלָמָּה יִגְמְלֵנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּאת׃

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσαὲ υἱὸς Σαρουίας καὶ εἶπε
Μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεΐ, ὅτι
κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου; 22 Καὶ εἶπε
Δαυίδ Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουίας, ὅτι γίνεσθέ μοι
σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεταί
τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον
βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 23 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σεμεΐ Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ ὤμοσεν
αὐτῷ ὁ βασιλεύς. 24 Καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως,
καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχί-
σατο οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρε-
γένετο ἐν εἰρήνῃ. 25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν
εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ'
ἐμοῦ, Μεμφιβοσθέ; 26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Μεμφιβοσθέ Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου
παρελογίσατό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ
Ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν καὶ
πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός
σου, 27 Καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς
τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· καὶ ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ, καὶ ποίησον τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 28 Ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ
οἶκος τοῦ πατρός μου ἀλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτου
τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν
σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί
ἔστι μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι
πρὸς τὸν βασιλέα; 29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς
Ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον Σὺ καὶ
Σιβὰ διελεῖσθε τὸν ἀγρόν. 30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ
πρὸς τὸν βασιλέα Καί γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ
τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν
εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 31 Καὶ Βερζελλὶ ὁ
Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλὶμ καὶ διέβη μετὰ
τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν
Ἰορδάνην. 32 Καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος
σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε
τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ, ὅτι
ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα. 33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Βερζελλί Σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω
τὸ γῆράς σοῦ μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. 34 Καὶ εἶπε
Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα Πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς
μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσα-
λήμ; 35 Υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον·
εἰ μὴν γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ
γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι;
ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν;
καὶ ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον
ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; 36 Ὡς
βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην
μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσί
μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

21 Respondens vero Abisai filius Sarviæ,
dixit: Numquid pro his verbis non occidetur
Semei, quia maledixit christo Domini? 22 Et
ait David: Quid mihi et vobis, filii Sarviæ?
cur efficimini mihi hodie in satan? ergone
hodie interficietur vir in Israel? an ignoro
hodie me factum regem super Israel? 23 Et
rex Semei: Non morieris. Juravitque ei.
24 Miphiboseth quoque filius Saul descendit
in occursum regis, illotis pedibus, et intonsa
barba: vestesque suas non laverat a die qua
egressus fuerat rex, usque ad diem reversionis
ejus in pace. 25 Cumque Jerusalem occurrisset
regi, dixit ei rex: Quare non venisti mecum
Miphiboseth? 26 Et respondens ait: Domine
mi rex, servus meus contempsit me: dixitque
ei ego famulus tuus, ut sterneret mihi asinum,
et ascendens abirem cum rege: claudus enim
sum servus tuus. 27 Insuper et accusavit me
servum tuum ad te dominum meum regem:
tu autem domine mi rex, sicut angelus Dei
es, fac quod placitum est tibi. 28 Neque enim
fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia
domino meo regi: tu autem posuisti me servum
tuum inter convivas mensæ tuæ: quid ergo
habeo justæ querelæ? aut quid possum ultra
vociferari ad regem? 29 Ait ergo ei rex:
Quid ultra loqueris? fixum est quod locutus
sum: tu et Siba dividite possessiones. 30 Res-
ponditque Miphiboseth regi: Etiam cuncta
accipiat, postquam reversus est dominus meus
rex pacifice in domum suam. 31 Berzellai
quoque Galaadites, descendens de Rogelim,
traduxit regem Jordanem, paratus etiam ultra
fluvium prosequi eum. 32 Erat autem Berzellai
Galaadites senex valde, id est, octogenarius, et
ipse præbuit alimenta regi, cum moraretur in
castris: fuit quippe vir dives nimis. 33 Dixit
itaque rex ad Berzellai: Veni mecum, ut
requiescas securus mecum in Jerusalem. 34 Et
ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies annorum
vitæ meæ, ut ascendam cum rege in Jerusalem?
35 Octogenarius sum hodie: numquid vigent
sensus mei ad discernendum suave, aut
amarum? aut delectare potest servum tuum
cibus et potus? vel audire possum ultra
vocem cantorum atque cantatricum? quare
servus tuus sit oneri domino meo regi?
36 Paululum procedam famulus tuus ab
Jordane tecum: non indigeo hac vicissitudine

38 יָֽשָׁב־נָא עַבְדְּךָ וְאָמֻת בְּעִירִי עִם קֶבֶר
אָבִי וְאִמִּי וְהִנֵּה ׀ עַבְדְּךָ כִמְהָם יַעֲבֹר עִם־
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה־לוֹ אֵת אֲשֶׁר־טוֹב
בְּעֵינֶיךָ׃ 39 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִתִּי יַעֲבֹר
כִּמְהָם וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה־לּוֹ אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
וְכֹל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 40 וַיַּעֲבֹר
כָּל־הָעָם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עָבָר וַיִּשַּׁק
הַמֶּלֶךְ לְבַרְזִלַּי וַיְבָרְכֵהוּ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ׃
41 וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּלָה וְכִמְהָן
עָבַר עִמּוֹ וְכָל־עַם יְהוּדָה וְיַעֲבִירוּ אֶת־
הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עַם יִשְׂרָאֵל׃ 42 וְהִנֵּה
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ גְּנָבוּךָ אַחֵינוּ אִישׁ יְהוּדָה
וַיַּעֲבִרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן
וְכָל־אַנְשֵׁי דָוִד עִמּוֹ׃ 43 וַיַּעַן כָּל־
אִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרוֹב
הַמֶּלֶךְ אֵלַי וְלָמָּה זֶּה חָרָה לְךָ עַל־
הַדָּבָר הַזֶּה הֶאָכוֹל אָכַלְנוּ מִן־הַמֶּלֶךְ אִם־
נִשֵּׂאת נִשָּׂא לָנוּ׃ 44 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל
אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֶשֶׂר־יָדוֹת לִי
בַמֶּלֶךְ וְגַם בְּדָוִד אֲנִי מִמְּךָ וּמַדּוּעַ הֱקִלֹּתַנִי
וְלֹא־הָיָה דְבָרִי רִאשׁוֹן לִי לְהָשִׁיב אֶת־
מַלְכִּי וַיִּקֶשׁ דְּבַר־אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ
יִשְׂרָאֵל׃

פרשה כ׃

1 וְשָׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיַּעַל וּשְׁמוֹ שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר וַיֹּאמֶר
אֵין־לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה־לָנוּ בְּבֶן־
יִשַׁי אִישׁ לְאֹהָלָיו יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיַּעַל כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבְקוּ בְמַלְכָּם
מִן־הַיַּרְדֵּן וְעַד יְרוּשָׁלָםִ׃ 3 וַיָּבֹא דָוִד
אֶל־בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלַםִ וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֵת
עֶשֶׂר־נָשִׁים ׀ פִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר הִנִּיחַ לִשְׁמוֹר
הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכְּלֵם
וַאֲלֵיהֶם לֹא־בָא וַתִּהְיֶינָה צְרֻרוֹת עַד־
יוֹם מֻתָן אַלְמְנוּת חַיּוּת׃
4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עֲמָשָׂא הַזְעֶק־לִי אֶת־
אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פֹּה
עֲמֹד׃ 5 וַיֵּלֶךְ עֲמָשָׂא לְהַזְעִיק אֶת־
יְהוּדָה וַיּוֹחֶר מִן־הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יְעָדוֹ׃

37 Καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ
πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς
μητρός μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαὰμ διαβήσε-
ται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποίησον
αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 38 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμαάμ κἀγὼ ποιήσω
αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα
ἂν ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοὶ ποιήσω σοι. 39 Καὶ διέβη πᾶς
ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη· καὶ
κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλὶ καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 40 Καὶ
διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ Χαμαὰμ διέβη
μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα διαβαίνοντες
μετὰ τοῦ βασιλέως καί γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ
Ἰσραήλ. 41 Καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρε-
γένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα Τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ
Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ'
αὐτοῦ; 42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα
Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν Διότι ἐγγίζει πρός μὲ ὁ βασιλεύς·
καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου;
μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα
ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἦρεν ἡμῖν; 43 Καὶ ἀπεκρίθη
ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα καὶ εἶπεν Δέκα χεῖρές
μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ, καί
γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἵνα τί τοῦτο
ὕβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός
μοι τοῦ Ἰούδα ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ
ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον
ἀνδρὸς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ
ὄνομα αὐτῷ Σαβεέ, υἱὸς Βοχορὶ ἀνὴρ ὁ Ἰεμινί,
καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν
ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ
υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν Δαυὶδ
ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολ-
λήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ
ἕως Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασι-
λεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς
ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ἐν
οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτὰς καὶ πρὸς
αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως
ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι. 4 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαὶ Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα
Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι. 5 Καὶ
ἐπορεύθη Ἀμεσσαὶ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ
ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυίδ.

37 Sed obsecro ut revertar servus tuus, et
moriar in civitate mea, et sepeliar juxta
sepulchrum patris mei et matris meæ. Est
autem servus tuus Chamaam, ipse vadat
tecum, domine mi rex, et fac ei quidquid tibi
bonum videtur. 38 Dixit itaque ei rex:
Mecum transeat Chamaam, et ego faciam ei
quidquid tibi placuerit; et omne quod petieris
a me, impetrabis. 39 Cumque transisset
universus populus et rex Jordanem, osculatus
est rex Berzellai, et benedixit ei: et ille reversus
est in locum suum. 40 Transivit ergo rex in
Galgalam, et Chamaam cum eo; omnis autem
populus Juda traduxerat regem, et media
tantum pars adfuerat de populo Israel.
41 Itaque omnes viri Israel concurrentes
ad regem, dixerunt ei: Quare te furati sunt
fratres nostri viri Juda, et traduxerunt regem
et domum ejus Jordanem, omnesque viros
David cum eo? 42 Et respondit omnis vir
Juda ad viros Israel: Quia mihi propior est
rex: cur irasceris super hac re? numquid
comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis
data sunt? 43 Et respondit vir Israel ad viros
Juda, et ait: Decem partibus major ego sum
apud regem, magisque ad me pertinet David
quam ad te: cur fecisti mihi injuriam, et non
mihi nuntiatum est priori, ut reducerem regem
meum? Durius autem responderunt viri Juda
viris Israel.

CAPUT XX.

1 Accidit quoque ut ibi esset vir Belial,
nomine Seba, filius Bochri, vir Jemineus; et
cecinit buccina, et ait: Non est nobis pars in
David, neque hereditas in filio Isai: revertere
in tabernacula tua Israel. 2 Et separatus est
omnis Israel a David, secutusque est Seba
filium Bochri: viri autem Juda adhæserunt
regi suo a Jordane usque Jerusalem. 3 Cumque
venisset rex in domum suam in Jerusalem,
tulit decem mulieres concubinas, quas
dereliquerat ad custodiendam domum, et
tradidit eas in custodiam, alimenta eis
præbens: et non est ingressus ad eas, sed
erant clausæ usque in diem mortis suæ in
viduitate viventes. 4 Dixit autem rex Amasæ:
Convoca mihi omnes viros Juda in diem
tertium, et tu adesto præsens. 5 Abiit ergo
Amasa ut convocaret Judam, et moratus
est extra placitum quod ei constituerat rex.

6 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישַׁי עַתָּה יֵרַע לָנוּ
שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי מִן־אַבְשָׁלוֹם אַתָּה קַח
אֶת־עַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ וּרְדֹף אַחֲרָיו פֶּן־מָצָא
לוֹ עָרִים בְּצֻרוֹת וְהִצִּיל עֵינֵנוּ׃ 7 וַיֵּצְאוּ
אַחֲרָיו אַנְשֵׁי יוֹאָב וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וְכָל־
הַגִּבֹּרִים וַיֵּצְאוּ מִירוּשָׁלַם לִרְדֹּף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי׃ 8 הֵם עִם־הָאֶבֶן הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וַעֲמָשָׂא בָּא לִפְנֵיהֶם וְיוֹאָב
חָגוּר מִדּוֹ לְבֻשׁוֹ וְעָלָו חֲגוֹר חֶרֶב
מְצֻמֶּדֶת עַל־מָתְנָיו בְּתַעְרָהּ וְהוּא יָצָא
וַתִּפֹּל׃ 9 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַעֲמָשָׂא הֲשָׁלוֹם
אַתָּה אָחִי וַתֹּחֶז יַד־יְמִין יוֹאָב בִּזְקַן
עֲמָשָׂא לִנְשָׁק־לוֹ׃ 10 וַעֲמָשָׂא לֹא־נִשְׁמַר
בַּחֶרֶב אֲשֶׁר בְּיַד־יוֹאָב וַיַּכֵּהוּ בָהּ אֶל־
הַחֹמֶשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעָיו אַרְצָה וְלֹא־שָׁנָה
לוֹ וַיָּמֹת וְיוֹאָב וַאֲבִישַׁי אָחִיו רָדַף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי׃ 11 וְאִישׁ עָמַד עָלָיו
מִנַּעֲרֵי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאָב
וּמִי אֲשֶׁר־לְדָוִד אַחֲרֵי יוֹאָב׃ 12 וַעֲמָשָׂא
מִתְגֹּלֵל בַּדָּם בְּתוֹךְ הַמְסִלָּה וַיַּרְא הָאִישׁ
כִּי־עָמַד כָּל־הָעָם וַיַּסֵּב אֶת־עֲמָשָׂא מִן־
הַמְסִלָּה הַשָּׂדֶה וַיַּשְׁלֵךְ עָלָיו בֶּגֶד כַּאֲשֶׁר
רָאָה כָּל־הַבָּא עָלָיו וְעָמָד׃ 13 כַּאֲשֶׁר
הֹגָה מִן־הַמְסִלָּה עָבַר כָּל־אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאָב
לִרְדֹּף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי׃ 14 וַיַּעֲבֹר
בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה
וְכָל־הַבֵּרִים וַיִּקָּלֲהוּ וַיָּבֹאוּ אַף־אַחֲרָיו׃
15 וַיָּבֹאוּ וַיָּצֻרוּ עָלָיו בְּאָבֵלָה בֵּית הַמַּעֲכָה
וַיִּשְׁפְּכוּ סֹלְלָה אֶל־הָעִיר וַתַּעֲמֹד בַּחֵל
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יוֹאָב מַשְׁחִיתִם
לְהַפִּיל הַחוֹמָה׃ 16 וַתִּקְרָא אִשָּׁה חֲכָמָה
מִן־הָעִיר שִׁמְעוּ שִׁמְעוּ אִמְרוּ־נָא אֶל־
יוֹאָב קְרַב עַד־הֵנָּה וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ׃
17 וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַאַתָּה
יוֹאָב וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דִּבְרֵי
אֲמָתֶךָ וַיֹּאמֶר שֹׁמֵעַ אָנֹכִי׃ 18 וַתֹּאמֶר
לֵאמֹר דַּבֵּר יְדַבְּרוּ בָרִאשֹׁנָה לֵאמֹר שָׁאוֹל
יְשָׁאֲלוּ בְּאָבֵל וְכֵן הֵתַמּוּ׃ 19 אָנֹכִי שְׁלֻמֵי
אֱמוּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה מְבַקֵּשׁ לְהָמִית עִיר
וְאֵם בְּיִשְׂרָאֵל לָמָּה תְבַלַּע נַחֲלַת יְהוָה׃
20 וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמַר חָלִילָה
חָלִילָה לִּי אִם־אֲבַלַּע וְאִם־אַשְׁחִית׃

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαΐ Νῦν κακοποιήσει
ἡμᾶς Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ· καὶ
νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου
σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μή ποτε ἑαυτῷ
εὕρῃ πόλεις ὀχυρὰς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἡμῶν. 7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβεσσαῒ καὶ
οἱ ἄνδρες Ἰωὰβ καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ καὶ
πάντες οἱ δυνατοί, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ
διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. 8 Καὶ αὐτοὶ
παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαών, καὶ
Ἀμεσσαῒ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ Ἰωὰβ
περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ'
αὐτῷ ἐζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς· καὶ ἡ μάχαιρα
ἐξῆλθε, καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε. 9 Καὶ εἶπεν
Ἰωὰβ τῷ Ἀμεσσαΐ Εἰ ὑγιαίνεις σύ, ἀδελφέ; καὶ
ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωὰβ τοῦ πώγωνος
Ἀμεσσαῒ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν. 10 Καὶ Ἀμεσσαῒ
οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ
Ἰωάβ· καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ἰωὰβ εἰς τὴν
ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ
οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. Καὶ Ἰωὰβ
καὶ Ἀβεσσαῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεὲ
υἱοῦ Βοχορί. 11 Καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτὸν τῶν
παιδαρίων Ἰωὰβ καὶ εἶπε Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ,
καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ ὀπίσω Ἰωάβ; 12 Καὶ Ἀμεσσαῒ
πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου, καὶ
εἶδεν ἀνὴρ ὅτι εἱστήκει πᾶς ὁ λαός· καὶ ἀπέστρεψε
τὸν Ἀμεσσαῒ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν
ἐπ' αὐτὸν ἱμάτιον, καθότι εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον
ἐπ' αὐτὸν ἑστηκότα. 13 Ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς
τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωὰβ
τοῦ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. 14 Καὶ
διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς
Βεθμαχά, καὶ πάντες ἐν Χαῤῥὶ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν
καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ. 15 Καὶ παρεγενήθη-
σαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτὸν ἐν Ἀβὲλ καὶ
Φερμαχά, καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν
καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
μετὰ Ἰωὰβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος. 16 Καὶ
ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν Ἀκούσατε
ἀκούσατε, εἴπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ Ἔγγισον ἕως ὧδε,
καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν. 17 Καὶ προσήγγισε πρὸς
αὐτήν, καὶ εἶπεν ἡ γυνή Εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν
Ἐγώ· εἶπε δὲ αὐτῷ Ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς
δούλης σου· καὶ εἶπεν Ἰωάβ Ἀκούω ἐγώ εἰμι.
18 Καὶ εἶπε λέγουσα Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις
λέγοντες Ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβὲλ καὶ ἐν
Δὰν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραήλ·
ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ
ἐξέλιπον. 19 Ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων
Ἰσραήλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρό-
πολιν ἐν Ἰσραήλ· ἵνα τί καταποντίζεις κληρονομίαν
Κυρίου; 20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωὰβ καὶ εἶπεν Ἵλεώς
μοι ἵλεώς μοι εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ φθερῶ·

6 Ait autem David ad Abisai: Nunc magis
afflicturus est nos Seba filius Bochri quam
Absalom: tolle igitur servos domini tui, et
persequere eum, ne forte inveniat civitates
munitas, et effugiat nos. 7 Egressi sunt ergo
cum eo viri Joab, Cerethi quoque et Pheleti:
et omnes robusti exierunt de Jerusalem ad
persequendum Seba filium Bochri. 8 Cumque
illi essent juxta lapidem grandem, qui est in
Gabaon, Amasa veniens occurrit eis. Porro
Joab vestitus erat tunica stricta ad mensuram
habitus sui, et desuper accinctus gladio
dependente usque ad ilia, in vagina, qui
fabricatus levi motu egredi poterat, et
percutere. 9 Dixit itaque Joab ad Amasam:
Salve mi frater. Et tenuit manu dextera
mentum Amasæ, quasi osculans eum. 10 Porro
Amasa non observavit gladium, quem habebat
Joab, qui percussit eum in latere, et effudit
intestina ejus in terram, nec secundum vulnus
apposuit, et mortuus est. Joab autem, et
Abisai frater ejus, persecuti sunt Seba filium
Bochri. 11 Interea quidam viri, cum stetissent
juxta cadaver Amasæ, de sociis Joab, dixerunt:
Ecce qui esse voluit pro Joab comes David.
12 Amasa autem conspersus sanguine, jacebat
in media via. Vidit hoc quidam vir quod
subsisteret omnis populus ad videndum eum,
et amovit Amasam de via in agrum, operuitque
eum vestimento, ne subsisterent transeuntes
propter eum. 13 Amoto ergo illo de via,
transibat omnis vir sequens Joab ad per-
sequendum Seba filium Bochri. 14 Porro ille
transierat per omnes tribus Israel in Abelam,
et Bethmaacha, omnesque viri electi congregati
fuerant ad eum. 15 Venerunt itaque et
oppugnabant eum in Abela, et in Bethmaacha,
et circumdederunt munitionibus civitatem, et
obsessa est urbs: omnis autem turba, quæ erat
cum Joab, moliebatur destruere muros. 16 Et
exclamavit mulier sapiens de civitate: Audite,
audite, dicite Joab: Appropinqua huc, et
loquar tecum. 17 Qui cum accessisset ad eam,
ait illi: Tu es Joab? Et ille respondit: Ego.
Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillæ
tuæ. Qui respondit: Audio. 18 Rursumque
illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri
proverbio: Qui interrogant, interrogent in
Abela: et sic perficiebant. 19 Nonne ego sum
quæ respondeo veritatem in Israel, et tu quæris
subvertere civitatem, et evertere matrem in
Israel? Quare præcipitas hereditatem Domini?
20 Respondensque Joab, ait: Absit, absit
hoc a me: non præcipito, neque demolior.

21 לֹא־כֵן הַדָּבָר כִּי אִישׁ מֵהַר אֶפְרַיִם שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי שְׁמוֹ נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדָוִד תְּנוּ־
אֹתוֹ לְבַדּוֹ וְאֵלְכָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב הִנֵּה רֹאשׁוֹ מֻשְׁלָךְ אֵלֶיךָ
בְּעַד הַחוֹמָה׃ 22 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־כָּל־
הָעָם בְּחָכְמָתָהּ וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁ שֶׁבַע
בֶּן־בִּכְרִי וַיַּשְׁלִכוּ אֶל־יוֹאָב וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר
וַיָּפֻצוּ מֵעַל־הָעִיר אִישׁ לְאֹהָלָיו וְיוֹאָב שָׁב
יְרוּשָׁלַםִ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 23 וְיוֹאָב אֶל
כָּל־הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וּבְנָיָה בֶּן־יְהוֹיָדָע עַל־
הַכְּרֵי וְעַל־הַפְּלֵתִי׃ 24 וַאֲדֹרָם עַל־הַמַּס
וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר׃ 25 וּשְׁיָא
סֹפֵר וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃ 26 וְגַם עִירָא
הַיָּאִרִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד׃

פרשה .כא׃

1 וַיְהִי רָעָב בִּימֵי דָוִד שָׁלֹשׁ שָׁנִים
שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־פְּנֵי יְהוָה
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שָׁאוּל וְאֶל־
בֵּית הַדָּמִים עַל אֲשֶׁר־הֵמִית אֶת־הַגִּבְעֹנִים׃
2 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם־
מִיֶּתֶר הָאֱמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לָהֶם
וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לְהַכֹּתָם בְּקַנֹּאתוֹ לִבְנֵי־
יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃ 3 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
הַגִּבְעֹנִים מָה אֶעֱשֶׂה לָכֶם וּבַמָּה אֲכַפֵּר
וּבָרְכוּ אֶת־נַחֲלַת יְהוָה׃ 4 וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַגִּבְעֹנִים אֵין־לִי כֶּסֶף וְזָהָב עִם־שָׁאוּל
וְעִם־בֵּיתוֹ וְאֵין־לָנוּ אִישׁ לְהָמִית בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר מָה־אַתֶּם אֹמְרִים אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃
5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כִּלָּנוּ
וַאֲשֶׁר דִּמָּה־לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ מֵהִתְיַצֵּב בְּכָל־
גְּבֻל יִשְׂרָאֵל׃ 6 יֻנְּתַן־לָנוּ שִׁבְעָה אֲנָשִׁים
מִבָּנָיו וְהוֹקַעֲנוּם לַיהוָה בְּגִבְעַת שָׁאוּל
בְּחִיר יְהוָה ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי
אֶתֵּן׃ 7 וַיַּחְמֹל הַמֶּלֶךְ עַל־מְפִיבֹשֶׁת בֶּן־
יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל עַל־שְׁבֻעַת יְהוָה אֲשֶׁר
בֵּינֹתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל׃
8 וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁנֵי בְּנֵי רִצְפָּה בַת־
אַיָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׁאוּל אֶת־אַרְמֹנִי וְאֶת־
מְפִבֹשֶׁת וְאֶת־חֲמֵשֶׁת בְּנֵי מִיכַל בַּת־שָׁאוּל
אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאֵל בֶּן־בַּרְזִלַּי הַמְּחֹלָתִי׃

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ,
Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυίδ· δότε αὐτόν
μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως·
καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωὰβ Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ
αὐτοῦ ῥιφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους. 22 Καὶ
εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐλάλησε
πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ
ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί, καὶ ἀφεῖλε
καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ. Καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ,
καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ᾿ αὐτοῦ ἀνὴρ
εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωὰβ ἀπέστρεψεν
εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα. 23 Καὶ ὁ Ἰωὰβ
πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραήλ, καὶ Βαναίας υἱὸς
Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί, 24 Καὶ
Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ Ἰωσαφὰθ υἱὸς
Ἀχιλοὺθ ἀναμιμνήσκων, 25 Καὶ Σουσὰ γραμ-
ματεύς, καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, 26 Καί γε
Ἰρὰς ὁ Ἰαρὶν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυίδ.

ΚΕΦ. κα΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία
ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐζήτησε
Δαυὶδ τὸ πρόσωπον Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος
Ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν
θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς
Γαβαωνίτας. 2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Καὶ οἱ
Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραήλ εἰσιν ὅτι ἀλλ᾿ ἢ ἐκ τοῦ
ἐλλείμματος τοῦ Ἀμοῤῥαίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ὤμοσαν αὐτοῖς· καὶ ἐζήτησε Σαοὺλ πατάξαι αὐτοὺς
ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
3 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας Τί ποιήσω
ὑμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν
κληρονομίαν Κυρίου; 4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ
Γαβαωνῖται Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον
μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε Τί
ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν; 5 Καὶ εἶπαν πρὸς
τὸν βασιλέα Ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ᾿ ἡμᾶς καὶ
ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς,
ἀφανίσωμεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ
ὁρίῳ Ἰσραήλ. 6 Δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν
υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν
τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου. Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Ἐγὼ δώσω. 7 Καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς
ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ
τὸν ὅρκον Κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ
ἀνὰ μέσον Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ
Σαούλ. 8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο
υἱοὺς Ῥεσφὰ θυγατρὸς Ἀϊὰ οὓς ἔτεκε τῷ Σαούλ,
τὸν Ἑρμωνοὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθέ, καὶ τοὺς
πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαοὺλ οὓς
ἔτεκε τῷ Ἐσδριὴλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μωουλαθί,

21 Non sic se habet res, sed homo de
monte Ephraim Seba, filius Bochri cognomine,
levavit manum suam contra regem David:
tradite illum solum, et recedemus a civitate.
Et ait mulier ad Joab: Ecce caput ejus
mittetur ad te per murum. 22 Ingressa
est ergo ad omnem populum, et locuta est
eis sapienter: qui abscissum caput Seba
filii Bochri projecerunt ad Joab: et ille
cecinit tuba, et recesserunt ab urbe, unusquis-
que in tabernacula sua: Joab autem reversus
est Jerusalem ad regem. 23 Fuit ergo Joab
super omnem exercitum Israel: Banaias autem
filius Joiadæ super Cerethæos et Phelethæos.
24 Aduram vero super tributa: porro Josaphat
filius Ahilud, a commentariis. 25 Siva autem,
scriba: Sadoc vero et Abiathar, sacerdotes.
26 Ira autem Jairites erat sacerdos David.

CAPUT XXI.

1 Facta est quoque fames in diebus David
tribus annis jugiter: et consuluit David ora-
culum Domini. Dixitque Dominus: Propter
Saul, et domum ejus sanguinum, quia occidit
Gabaonitas. 2 Vocatis ergo Gabaonitis rex,
dixit ad eos. (Porro Gabaonitæ non erant
de filiis Israel, sed reliquiæ Amorrhæorum:
filii quippe Israel juraverant eis, et voluit Saul
percutere eos zelo, quasi pro filiis Israel et
Juda.) 3 Dixit ergo David ad Gabaonitas:
Quid faciam vobis? et quod erit vestri
piaculum, ut benedicatis hereditati Domini?
4 Dixeruntque ei Gabaonitæ: Non est nobis
super argento et auro quæstio, sed contra
Saul, et contra domum ejus: neque volumus
ut interficiatur homo de Israel. Ad quos
rex ait: Quid ergo vultis ut faciam vobis?
5 Qui dixerunt regi: Virum, qui attrivit nos
et oppressit inique, ita delere debemus, ut
ne unus quidem residuus sit de stirpe ejus
in cunctis finibus Israel. 6 Dentur nobis
septem viri de filiis ejus, ut crucifigamus eos
Domino in Gabaa Saul, quondam electi
Domini. Et ait rex: Ego dabo. 7 Pepercitque
rex Miphiboseth filio Jonathæ filii Saul,
propter jusjurandum Domini, quod fuerat inter
David et inter Jonathan filium Saul. 8 Tulit
itaque rex duos filios Respha filiæ Aia, quos
peperit Sauli, Armoni, et Miphiboseth: et
quinque filios Michol filiæ Saul, quos genuerat
Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi.

9 וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים וַיֹּקִיעֻם בָּהָר לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַעְתָּם יָחַד וְהֵם הֻמְתוּ
בִּימֵי קָצִיר בָּרִאשֹׁנִים תְּחִלַּת קְצִיר
שְׂעֹרִים׃ 10 וַתִּקַּח רִצְפָּה בַת־אַיָּה אֶת־
הַשַּׂק וַתַּטֵּהוּ לָהּ אֶל־הַצּוּר מִתְּחִלַּת
קָצִיר עַד נִתַּךְ־מַיִם עֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמָיִם
וְלֹא־נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם
יוֹמָם וְאֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה לָיְלָה׃ 11 וַיֻּגַּד
לְדָוִד אֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת־אַיָּה
פִּלֶגֶשׁ שָׁאוּל׃ 12 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־
עַצְמוֹת שָׁאוּל וְאֶת־עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּנְבוּ אֹתָם
מֵרְחֹב בֵּית־שַׁן אֲשֶׁר תְּלָוּם שָׁמָּה הַפְּלִשְׁתִּים
בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׁאוּל בַּגִּלְבֹּעַ׃
13 וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת־עַצְמוֹת שָׁאוּל וְאֶת־
עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיַּאַסְפוּ אֶת־עַצְמוֹת
הַמּוּקָעִים׃ 14 וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹת־שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן־בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן בְּצֵלָע בְּקֶבֶר
קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ
וַיֵּעָתֵר אֱלֹהִים לָאָרֶץ אַחֲרֵי־כֵן׃ 15 וַתְּהִי־
עוֹד מִלְחָמָה לַפְּלִשְׁתִּים אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד
דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וַיָּעַף דָּוִד׃ 16 וְיִשְׁבּוֹ בְּנֹב אֲשֶׁר ׀ בִּילִידֵי
הָרָפָה וּמִשְׁקַל קֵינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקַל
נְחֹשֶׁת וְהוּא חָגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת
אֶת־דָּוִד׃ 17 וַיַּעֲזָר־לוֹ אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה
וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִתֵהוּ אָז נִשְׁבְּעוּ
אַנְשֵׁי־דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא־תֵצֵא עוֹד אִתָּנוּ
לַמִּלְחָמָה וְלֹא תְכַבֶּה אֶת־נֵר יִשְׂרָאֵל׃
18 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתְּהִי־עוֹד הַמִּלְחָמָה
בְּגוֹב עִם־פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי
אֶת־סַף אֲשֶׁר בִּילִדֵי הָרָפָה׃
19 וַתְּהִי־עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגוֹב עִם־פְּלִשְׁתִּים
וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יַעְרֵי אֹרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי
אֵת גָּלְיַת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃
20 וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי ׀
אִישׁ מָדִין וְאֶצְבְּעֹת יָדָיו וְאֶצְבְּעוֹת רַגְלָיו
שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם־הוּא
יֻלַּד לְהָרָפָה׃ 21 וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ
יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעַי אֲחִי דָוִד׃ 22 אֶת־אַרְבַּעַת
אֵלֶּה יֻלְּדוּ לְהָרָפָה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד־דָּוִד
וּבְיַד עֲבָדָיו׃

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν·
καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι Κυρίου,
καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ
αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν. 10 Καὶ
ἔλαβε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ τὸν σάκκον καὶ
ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ
κριθῶν ἕως ἔσταξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καταπαῦσαι ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ νυκτός. 11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα
ἐποίησε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ παλλακὴ Σαοὺλ·
καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δὰν υἱὸς
Ἰωὰ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων. 12 Καὶ
ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ
ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν
υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαάδ, οἳ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς
πλατείας Βαιθσάν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ
ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυ-
λοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβουέ. 13 Καὶ ἀνήνεγκεν
ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τῶν
ἐξηλιασμένων. 14 Καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ
τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν
τῷ τάφῳ Κὶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπήκουσεν
ὁ θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα. 15 Καὶ ἐγενήθη
ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραήλ·
καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ
καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ
ἐπορεύθη Δαυίδ. 16 Καὶ Ἰεσβὶ ὃς ἦν ἐν τοῖς
ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφά, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος
αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὁλκῇ χαλκοῦ, καὶ αὐτὸς
περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι
τὸν Δαυίδ. 17 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσὰ υἱὸς
Σαρουίας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθα-
νάτωσεν αὐτόν. Τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ
λέγοντες Οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ᾽ ἡμῶν εἰς πόλεμον,
καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον Ἰσραήλ. 18 Καὶ
ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γὲθ μετὰ τῶν
ἀλλοφύλων· τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀσταθωθὶ
τὸν Σὲφ ἐν τοῖς ἐγγόνοις τοῦ Ῥαφά. 19 Καὶ
ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥὸμ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργὶμ ὁ Βαιθλεε-
μίτης τὸν Γολιὰθ τὸν Γεθαῖον, καὶ τὸ ξύλον τοῦ
δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. 20 Καὶ
ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ· καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδών,
καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι
τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἓξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῷ·
καί γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφᾷ. 21 Καὶ ὠνείδισε
τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς
Σεμεῒ ἀδελφοῦ Δαυίδ. 22 Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθη-
σαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γὲθ τῷ Ῥαφᾷ οἶκος,
καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων
αὐτοῦ.

9 Et dedit eos in manus Gabaonitarum: qui
crucifixerunt eos in monte coram Domino: et
ceciderunt hi septem, simul occisi in diebus
messis primis, incipiente messione hordei
10 Tollens autem Respha filia Aia cilicium,
substravit sibi supra petram, ab initio messis,
donec stillaret aqua super eos de cælo: et non
dimisit aves lacerare eos per diem, neque
bestias per noctem. 11 Et nuntiata sunt David
quæ fecerat Respha, filia Aia, concubina Saul.
12 Et abiit David, et tulit ossa Saul, et ossa
Jonathæ filii ejus, a viris Jabes Galaad, qui
furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua
suspenderant eos Philisthiim cum interfecissent
Saul in Gelboe: 13 Et asportavit inde ossa
Saul, et ossa Jonathæ filii ejus: et colligentes
ossa eorum qui affixi fuerant, 14 Sepelierunt
ea cum ossibus Saul et Jonathæ filii ejus in
terra Benjamin, in latere, in sepulchro Cis
patris ejus: feceruntque omnia, quæ præceperat
rex, et repropitiatus est Deus terræ post
hæc. 15 Factum est autem rursum prælium
Philisthinorum adversum Israel, et descendit
David, et servi ejus cum eo, et pugnabant
contra Philisthiim. Deficiente autem David,
16 Jesbibenob, qui fuit de genere Arapha, cujus
ferrum hastæ trecentas uncias appendebat, et
accinctus erat ense novo, nisus est percutere
David. 17 Præsidioque ei fuit Abisai filius
Sarviæ, et percussum Philisthæum interfecit.
Tunc juraverunt viri David, dicentes: Jam non
egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas
lucernam Israel. 18 Secundum quoque bellum
fuit in Gob contra Philisthæos: tunc percussit
Sobochai de Husati, Saph de stirpe Arapha
de genere gigantum. 19 Tertium quoque fuit
bellum in Gob contra Philisthæos, in quo
percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius
Bethlehemites Goliath Gethæum, cujus hastile
hastæ erat quasi liciatorium texentium.
20 Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir
fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusque
habebat digitos, id est, viginti quatuor, et erat
de origine Arapha. 21 Et blasphemavit Israel:
percussit autem eum Jonathan filius Samaa
fratris David. 22 Hi quatuor nati sunt de
Arapha in Geth, et ceciderunt in manu David,
et servorum ejus.

פרשה כב :

1 וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־
אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל׃ 2 וַיֹּאמַר יְהוָה
סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־לִי׃ 3 אֱלֹהֵי צוּרִי
אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי
וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי׃ 4 מְהֻלָּל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ 5 כִּי אֲפָפֻנִי
מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי׃
6 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי־מָוֶת׃
7 בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהַי אֶקְרָא
וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃
8 וַיִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת
הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃
9 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל
גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ 10 וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃ 11 וַיִּרְכַּב
עַל־כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃
12 וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת חַשְׁרַת־
מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ 13 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ
גַּחֲלֵי־אֵשׁ׃ 14 יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה
וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ 15 וַיִּשְׁלַח חִצִּים
וַיְפִיצֵם בָּרָק וַיָּהֹם׃ 16 וַיֵּרָאוּ אֲפִקֵי
יָם יִגָּלוּ מֹסְדוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת יְהוָה
מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃ 17 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם
יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃ 18 יַצִּילֵנִי
מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
19 יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן
לִי׃ 20 וַיֹּצֵא לַמֶּרְחָב אֹתִי יְחַלְּצֵנִי כִּי־
חָפֵץ בִּי׃ 21 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקָתִי
כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ 22 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי
יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ 23 כִּי כָל־
מִשְׁפָּטָו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסוּר מִמֶּנָּה׃
24 וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֺנִי׃
25 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד
עֵינָיו׃ 26 עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גְּבוֹר
תָּמִים תִּתַּמָּם׃ 27 עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־
עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ 28 וְאֶת־עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ
וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ 29 כִּי־אַתָּה
נֵירִי יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ 30 כִּי
בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃

ΚΕΦ. κβ΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους
τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐτὸν Κύριος
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς
Σαούλ. 2 Καὶ εἶπεν ᾠδή Κύριε, πέτρα μου καὶ
ὀχύρωμά μου, καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί, 3 Ὁ θεός
μου φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ'
αὐτῷ· ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου,
ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου σωτηρίας μου,
ἐξ ἀδίκου σώσεις με. 4 Αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι
Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. 5 Ὅτι
περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χείμαρῥοι ἀνο-
μίας ἐθάμβησάν με· 6 Ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν
με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου. 7 Ἐν τῷ
θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν
θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ
φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια
τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι
ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς. 9 Ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ
ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται·
ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἔκλινεν
οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· 11 Καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῷ Χερουβὶμ καὶ
ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου· 12 Καὶ
ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ
σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις
ἀέρος. 13 Ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξε-
καύθησαν ἄνθρακες πυρός. 14 Ἐβρόντησεν ἐξ
οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ
ἤστραψεν ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτούς· 16 Καὶ
ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια
τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμήσει Κυρίου ἀπὸ πνοῆς
πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ. 17 Ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους
καὶ ἔλαβέ με, εἵλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
18 Ἐῤῥύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν
μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
19 Προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου, καὶ ἐγένετο
Κύριος ἐπιστήριγμά μου· 20 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς
πλατυσμὸν καὶ ἐξείλετό με, ὅτι ηὐδόκησεν ἐν ἐμοί·
21 Καὶ ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἀνταπέδωκέ μοι. 22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου,
καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου· 23 Ὅτι πάντα
τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου, καὶ τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν. 24 Καὶ
ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου· 25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 26 Μετὰ
ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ·
27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρε-
βλοῦ στρεβλωθήσῃ. 28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν
σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.
29 Ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει
μοι τὸ σκότος μου· 30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι
μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

CAPUT XXII.

1 Locutus est autem David Domino verba
carminis hujus, in die qua liberavit eum
Dominus de manu omnium inimicorum suorum,
et de manu Saul; 2 Et ait: Dominus petra
mea, et robur meum, et salvator meus. 3 Deus
fortis meus, sperabo in eum: scutum meum,
et cornu salutis meæ: elevator meus, et
refugium meum: salvator meus, de iniquitate
liberabis me. 4 Laudabilem invocabo Do-
minum: et ab inimicis meis salvus ero.
5 Quia circumdederunt me contritiones mortis:
torrentes Belial terruerunt me. 6 Funes
inferni circumdederunt me: prævenerunt me
laquei mortis. 7 In tribulatione mea invocabo
Dominum, et ad Deum meum clamabo: et
exaudiet de templo suo vocem meam, et
clamor meus veniet ad aures ejus. 8 Commota
est et contremuit terra: fundamenta montium
concussa sunt et conquassata, quoniam iratus
est eis. 9 Ascendit fumus de naribus ejus, et
ignis de ore ejus vorabit: carbones succensi
sunt ab eo. 10 Inclinavit cælos, et descendit:
et caligo sub pedibus ejus. 11 Et ascendit
super cherubim, et volavit: et lapsus est super
pennas venti. 12 Posuit tenebras in circuitu
suo latibulum: cribrans aquas de nubibus
cælorum. 13 Præ fulgore in conspectu ejus,
succensi sunt carbones ignis. 14 Tonabit de
cælo Dominus: et excelsus dabit vocem suam.
15 Misit sagittas, et dissipavit eos: fulgur, et
consumpsit eos. 16 Et apparuerunt effusiones
maris, et revelata sunt fundamenta orbis, ab
increpatione Domini, ab inspiratione spiritus
furoris ejus. 17 Misit de excelso, et assumpsit
me: et extraxit me de aquis multis. 18 Libera-
vit me ab inimico meo potentissimo, et ab his
qui oderant me: quoniam robustiores me
erant. 19 Prævenit me in die afflictionis
meæ, et factus est Dominus firmamentum
meum. 20 Et eduxit me in latitudinem:
liberavit me, quia complacui ei. 21 Retribuet
mihi Dominus secundum justitiam meam: et
secundum munditiam manuum mearum reddet
mihi. 22 Quia custodivi vias Domini, et non
egi impie, a Deo meo. 23 Omnia enim
judicia ejus in conspectu meo: et præcepta
ejus non amovi a me. 24 Et ero perfectus
cum eo: et custodiam me ab iniquitate mea.
25 Et restituet mihi Dominus secundum
justitiam meam: et secundum munditiam
manuum mearum, in conspectu oculorum
suorum. 26 Cum sancto sanctus eris: et
cum robusto perfectus. 27 Cum electo electus
eris: et cum perverso perverteris. 28 Et
populum pauperem salvum facies: oculisque
tuis excelsos humiliabis. 29 Quia tu lucerna
mea Domine: et tu Domine illuminabis
tenebras meas. 30 In te enim curram
accinctus: in Deo meo transiliam murum

31 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה
צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃
32 כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר
מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ 33 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל
וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכּוֹ׃ 34 מְשַׁוֶּה רַגְלַיו
כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ 35 מְלַמֵּד
יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי׃
36 וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
37 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
38 אֶרְדְּפָה אֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב
עַד־כַּלּוֹתָם׃ 39 וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא
יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ 40 וַתַּזְרֵנִי
חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃
41 וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
42 יִשְׁעוּ וְאֵין מֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
43 וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר־אָרֶץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדִקֵּם
אֶרְקָעֵם׃ 44 וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי
יַעַבְדֻנִי׃ 45 בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי לִשְׁמוֹעַ
אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃ 46 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ
וְיַחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ 47 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ
צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ 48 הָאֵל
הַנֹּתֵן נְקָמֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃
49 וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ
חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ 50 עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה
בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃ 51 מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת
מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ
עַד־עוֹלָם׃

פרשה כג׃

1 וְאֵלֶּה דִּבְרֵי דָוִד הָאַחֲרֹנִים נְאֻם
דָּוִד בֶּן־יִשַׁי וּנְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַם עָל
מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וּנְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל׃
2 רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר־בִּי וּמִלָּתוֹ עַל־לְשׁוֹנִי׃
3 אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דִבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל
מוֹשֵׁל בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים׃
4 וּכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח־שָׁמֶשׁ בֹּקֶר לֹא עָבוֹת
מִנֹּגַהּ מִמָּטָר דֶּשֶׁא מֵאָרֶץ׃ 5 כִּי־
לֹא־כֵן בֵּיתִי עִם־אֵל כִּי בְרִית עוֹלָם
שָׂם לִי עֲרוּכָה בַכֹּל וּשְׁמֻרָה כִּי־
כָל־יִשְׁעִי וְכָל־חֵפֶץ כִּי־לֹא יַצְמִיחַ׃

31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὸ
ῥῆμα Κυρίου κραταιὸν πεπυρωμένον· ὑπερασπι-
στής ἐστι πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.
32 Τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίστης
ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; 33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ
κραταιῶν με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν
μου· 34 Τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων, καὶ
ἐπὶ τὰ ὕψη ἱστῶν με· 35 Διδάσκων χεῖράς μου
εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί
μου. 36 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας
μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με 37 Εἰς πλα-
τυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ
ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου. 38 Διώξω ἐχθρούς μου
καὶ ἀφανιῶ αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν
συντελέσω αὐτούς· 39 Καὶ θλάσω αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40 Καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις
τοὺς ἐπισταναμένους μοι ὑποκάτω μου. 41 Καὶ
τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς
με καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς. 42 Βοήσονται καὶ οὐκ
ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν
αὐτῶν. 43 Καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς
πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς. 44 Καὶ ῥύσῃ με
ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·
λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω ἐδούλευσάν μοι· 45 Υἱοὶ ἀλλό-
τριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου·
46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἀποῤῥιφήσονται καὶ σφαλοῦσιν
ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν. 47 Ζῇ Κύριος καὶ
εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου
ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου. 48 Ἰσχυρὸς Κύριος
ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω
μου, 49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ
τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς
ἀδικημάτων ῥύσῃ με. 50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσο-
μαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ψαλῶ, 51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως
αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι Πιστὸς
Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησε
Κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς
ψαλμοὶ Ἰσραήλ. 2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν
ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου. 3 Λέγει
ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ
παραβολήν, εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ Πῶς κραταιώσητε
φόβον χριστοῦ, 4 Καὶ ἐν φωτὶ θεοῦ πρωίας;
ἀνατεῖλαι ἥλιος τὸ πρωί, οὐ Κύριος παρῆλθεν ἐκ
φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς. 5 Οὐ
γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ· διαθήκην
γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ
πεφυλαγμένην, ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν
θέλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

31 Deus, immaculata via ejus, eloquium
Domini igne examinatum: scutum est
omnium sperantium in se. 32 Quis est
Deus præter Dominum: et quis fortis
præter Deum nostrum? 33 Deus qui
accinxit me fortitudine: et complanavit per-
fectam viam meam. 34 Coæquans pedes
meos cervis, et super excelsa mea statuens me.
35 Docens manus meas ad prælium, et com-
ponens quasi arcum æreum brachia mea.
36 Dedisti mihi clypeum salutis tuæ: et man-
suetudo tua multiplicavit me. 37 Dilatabis
gressus meos subtus me: et non deficient tali
mei. 38 Persequar inimicos meos, et conteram:
et non convertar donec consumam eos. 39 Con-
sumam eos et confringam, ut non consurgant:
cadent sub pedibus meis. 40 Accinxisti me
fortitudine ad prælium: incurvasti resistentes
mihi subtus me. 41 Inimicos meos dedisti
mihi dorsum, odientes me, et disperdam eos.
42 Clamabunt, et non erit qui salvet: ad
Dominum, et non exaudiet eos. 43 Delebo eos
ut pulverem terræ: quasi lutum platearum
comminuam eos atque confringam. 44 Salvabis
me a contradictionibus populi mei: custodies
me in caput gentium: populus, quem ignoro,
serviet mihi. 45 Filii alieni resistent mihi,
auditu auris obedient mihi. 46 Filii alieni
defluxerunt, et contrahentur in angustiis suis.
47 Vivit Dominus, et benedictus Deus meus: et
exaltabitur Deus fortis salutis meæ. 48 Deus
qui das vindictas mihi, et dejicis populos sub
me. 49 Qui educis me ab inimicis meis, et a
resistentibus mihi elevas me: a viro iniquo
liberabis me. 50 Propterea confitebor tibi
Domine in gentibus: et nomini tuo cantabo.
51 Magnificans salutes regis sui, et faciens
misericordiam christo suo David, et semini
ejus in sempiternum.

CAPUT XXIII.

1 HÆC autem sunt verba David novissima.
Dixit David filius Isai: dixit vir, cui con-
stitutum est de christo Dei Jacob, egregius
psaltes Israel: 2 Spiritus Domini locutus est
per me, et sermo ejus per linguam meam.
3 Dixit Deus Israel mihi, locutus est Fortis
Israel: Dominator hominum, justus dominator
in timore Dei: 4 Sicut lux auroræ, oriente sole,
mane absque nubibus rutilat, et sicut pluviis
germinat herba de terra. 5 Nec tanta est domus
mea apud Deum, ut pactum æternum iniret
mecum, firmum in omnibus atque munitum.
Cuncta enim salus mea, et omnis voluntas:
nec est quidquam ex ea quod non germinet.

6 וּבְלִיַּעַל כְּקוֹץ מֻנָד כֻּלָּהַם כִּי־לֹא בְיָד
יִקָּחוּ׃ 7 וְאִישׁ יִגַּע בָּהֶם יִמָּלֵא בַרְזֶל
וְעֵץ חֲנִית וּבָאֵשׁ שָׂרוֹף יִשָּׂרְפוּ בַּשָּׁבֶת׃
8 אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר
לְדָוִד יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת תַּחְכְּמֹנִי ׀ רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁי
הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנוֹ עַל־שְׁמֹנֶה מֵאוֹת חָלָל
בְּפַעַם אֶחָד׃ 9 וְאַחֲרוֹ אֶלְעָזָר בֶּן־
דֹּדוֹ בֶּן־אֲחֹחִי בִּשְׁלֹשָׁה גִבֹּרִים עִם־דָּוִד
בְּחָרְפָם בַּפְּלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ־שָׁם לַמִּלְחָמָה
וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ 10 הוּא קָם וַיַּךְ
בַּפְּלִשְׁתִּים עַד ׀ כִּי־יָגְעָה יָדוֹ וַתִּדְבַּק יָדוֹ
אֶל־הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה
בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשֻׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ
לְפַשֵּׁט׃ 11 וְאַחֲרָיו שַׁמָּא בֶן־אָגֵא
הָרָרִי וַיֵּאָסְפוּ פְלִשְׁתִּים לַחַיָּה וַתְּהִי־שָׁם
חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס
מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ 12 וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ־הַחֶלְקָה
וַיַּצִּילֶהָ וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃ 13 וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשִׁים
מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־קָצִיר אֶל־דָּוִד
אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם וְחַיַּת פְּלִשְׁתִּים חֹנָה
בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ 14 וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב
פְּלִשְׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם׃ 15 וַיִּתְאַוֶּה דָוִד
וַיֹּאמַר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבֹּאר בֵּית־לֶחֶם
אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר׃ 16 וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים
בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם מִבֹּאר בֵּית־
לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִאוּ אֶל־דָּוִד
וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם וַיַּסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה׃
17 וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי יְהוָה מֵעֲשֹׂתִי זֹאת
הֲדַם הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא
אָבָה לִשְׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים׃
18 וַאֲבִישַׁי אֲחִי ׀ יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה
הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ
עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ־שֵׁם בַּשְּׁלֹשָׁה׃
19 מִן הַשְּׁלֹשָׁה הֲכִי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם
לְשָׂר וְעַד־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא׃
20 וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ חַי רַב־
פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֵת שְׁנֵי
אֲרִאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־הָאֲרִיה
בְּתוֹךְ הַבֹּאר בְּיוֹם הַשָּׁלֶג׃ 21 וְהוּא
הִכָּה אֶת־אִישׁ מִצְרִי אֲשֶׁר מַרְאֶה וּבְיַד
הַמִּצְרִי חֲנִית וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט וַיִּגְזֹל
אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ׃

6 Ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, ὅτι οὐ
χειρὶ ληφθήσονται, 7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν
αὐτοῖς· καὶ πλῆρες σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος, καὶ
ἐν πυρὶ καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.
8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυίδ· Ἰεβοσθὲ
ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν· Ἀδινων ὁ
Ἀσωναῖος, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσάπαξ. 9 Καὶ
μετ' αὐτὸν Ἐλεανὰν υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς
Δουδὶ τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς μετὰ Δαυίδ· καὶ
ἐν τῷ ὀνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθη-
σαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησεν ἀνὴρ Ἰσραήλ.
10 Αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν· καὶ ἐποίησε
Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν.
11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαῖα υἱὸς Ἄσα ὁ Ἀρουχαῖος·
καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία, καὶ ἦν ἐκεῖ
μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν
ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων. 12 Καὶ ἐστηλώθη ἐν
μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἐξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξε
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν
μεγάλην. 13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριά-
κοντα καὶ κατέβησαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς
τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύ-
λων, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαΐν.
14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστεμα
τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. 15 Καὶ ἐπε-
θύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ
σύστεμα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. 16 Καὶ
διέῤῥηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ
ἐν Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγέ-
νοντο πρὸς Δαυίδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· καὶ
ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ 17 Καὶ εἶπε Ἵλεώς μοι,
Κύριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν
πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι· καὶ
οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς
δυνατοί. 18 Καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς Ἰωὰβ υἱὸς
Σαρουίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισί, καὶ αὐτὸς
ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας·
καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν, 19 Ἐκ τῶν τριῶν
ἐκείνων ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα,
καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε. 20 Καὶ Βαναίας
υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ
Καβεσεήλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριὴλ
τοῦ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν
λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος.
21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα
ὁρατόν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς
ξύλον διαβάθρας· καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν
ῥάβδῳ καὶ ἥρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

6 Prævaricatores autem quasi spinæ evellentur
universi: quænon tolluntur manibus. 7 Et
si quis tangere voluerit eas, armabitur
ferro et ligno lanceato, igneque succensæ
comburentur usque ad nihilum. 8 Hæc
nomina fortium David. Sedens in cathedra
sapientissimus princeps inter tres, ipse est
quasi tenerrimus ligni vermiculus, qui octin-
gentos interfecit impetu uno. 9 Post hunc,
Eleazar filius patrui ejus Ahohites inter
tres fortes, qui erant cum David quando
exprobraverunt Philisthiim, et congregati
sunt illuc in prælium. 10 Cumque ascendissent
viri Israel, ipse stetit et percussit Philisthæos,
donec deficeret manus ejus, et obrigesceret
cum gladio: fecitque Dominus salutem magnam
in die illa: et populus qui fugerat, reversus
est ad cæsorum spolia detrahenda. 11 Et
post hunc, Semma filius Age de Arari; et
congregati sunt Philisthiim in statione: erat
quippe ibi ager lente plenus. Cumque fugisset
populus a facie Philisthiim, 12 Stetit ille in
medio agri, et tuitus est eum, percussitque
Philisthæos: et fecit Dominus salutem
magnam. 13 Necnon et ante descenderant
tres qui erant principes inter triginta, et
venerant tempore messis ad David in speluncam
Odollam: castra autem Philisthinorum erant
posita in Valle gigantum. 14 Et David erat
in præsidio: porro statio Philisthinorum tunc
erat in Bethlehem. 15 Desideravit ergo David,
et ait: O si quis mihi daret potum aquæ, de
cisterna quæ est in Bethlehem juxta portam!
16 Irruperunt ergo tres fortes castra Phi-
listhinorum, et hauserunt aquam de cisterna
Bethlehem, quæ erat juxta portam, et attu-
lerunt ad David: at ille noluit bibere, sed
libavit eam Domino, 17 Dicens: Propitius
sit mihi Dominus, ne faciam hoc: num
sanguinem hominum istorum, qui profecti
sunt, et animarum periculum bibam? Noluit
ergo bibere: hæc fecerunt tres robustissimi.
18 Abisai quoque frater Joab filius Sarviæ,
princeps erat de tribus: ipse est qui levavit
hastam suam contra trecentos, quos interfecit,
nominatus in tribus, 19 Et inter tres nobilior,
eratque eorum princeps, sed usque ad tres
primos non pervenerat. 20 Et Banaias filius
Joiadæ viri fortissimi, magnorum operum, de
Cabseel: ipse percussit duos leones Moab, et
ipse descendit, et percussit leonem in media
cisterna in diebus nivis. 21 Ipse quoque interfe-
cit virum Ægyptium, virum dignum spectaculo,
habentem in manu hastam: itaque cum
descendisset ad eum in virga, vi extorsit hastam
de manu Ægyptii, et interfecit eum hasta sua.

22 אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְלוֹ־
שֵׁם בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים׃ 23 מִן־הַשְּׁלֹשִׁים
נִכְבָּד וְאֶל־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא וַיְשִׂמֵהוּ
דָוִד אֶל־מִשְׁמַעְתּוֹ׃ 24 עֲשָׂהאֵל אֲחִי־
יוֹאָב בַּשְּׁלֹשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן־דּוֹדוֹ בֵּית
לָחֶם׃ 25 שַׁמָּה הַחֲרֹדִי אֱלִיקָא הַחֲרֹדִי׃
26 חֶלֶץ הַפַּלְטִי עִירָא בֶן־עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי׃
27 אֲבִיעֶזֶר הָעַנְּתֹתִי מְבֻנַּי הַחֻשָׁתִי׃
28 צַלְמוֹן הָאֲחֹחִי מַהְרַי הַנְּטֹפָתִי׃ 29 חֵלֶב
בֶּן־בַּעֲנָה הַנְּטֹפָתִי אִתַּי בֶּן־רִיבַי מִגִּבְעַת
בְּנֵי בִנְיָמִן׃ 30 בְּנָיָהוּ פִּרְעָתֹנִי הִדַּי
מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ׃ 31 אֲבִי־עַלְבוֹן הָעַרְבָתִי
עַזְמָוֶת הַבַּרְחֻמִי׃ 32 אֶלְיַחְבָּא הַשַּׁעַלְבֹנִי
בְּנֵי יָשֵׁן יְהוֹנָתָן׃ 33 שַׁמָּה הַהֲרָרִי אֲחִיאָם
בֶּן־שָׁרָר הָאֲרָרִי׃ 34 אֱלִיפֶלֶט בֶּן־אֲחַסְבַּי
בֶּן־הַמַּעֲכָתִי אֱלִיעָם בֶּן־אֲחִיתֹפֶל הַגִּלֹנִי׃
35 חֶצְרוֹ הַכַּרְמְלִי פַּעֲרַי הָאַרְבִּי׃ 36 יִגְאָל
בֶּן־נָתָן מִצֹּבָה בָּנִי הַגָּדִי׃ 37 צֶלֶק הָעַמֹּנִי
נַחְרַי הַבְּאֵרֹתִי נֹשְׂאֵי כְּלֵי יוֹאָב בֶּן־
צְרֻיָה׃ 38 עִירָא הַיִּתְרִי גָּרֵב הַיִּתְרִי׃
39 אוּרִיָּה הַחִתִּי כֹּל שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה׃

פרשה כד׃

1 וַיֹּסֶף אַף יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל
וַיָּסֶת אֶת־דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לֵךְ מְנֵה
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה׃ 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל־יוֹאָב ׀ שַׂר־הַחַיִל אֲשֶׁר־אִתּוֹ שׁוּט־נָא
בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע
וּפִקְדוּ אֶת־הָעָם וְיָדַעְתִּי אֵת מִסְפַּר
הָעָם׃ 3 וַיֹּאמֶר יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וְיוֹסֵף
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָעָם כָּהֵם ׀ וְכָהֵם
מֵאָה פְעָמִים וְעֵינֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ רֹאוֹת
וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ לָמָּה חָפֵץ בַּדָּבָר הַזֶּה׃
4 וַיֶּחֱזַק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאָב וְעַל שָׂרֵי
הֶחָיִל וַיֵּצֵא יוֹאָב וְשָׂרֵי הַחַיִל לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בַעֲרוֹעֵר יְמִין
הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל הַגָּד וְאֶל־יַעְזֵר׃
6 וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּים
חָדְשִׁי וַיָּבֹאוּ דָּנָה יַּעַן וְסָבִיב אֶל־צִידוֹן׃
7 וַיָּבֹאוּ מִבְצַר־צֹר וְכָל־עָרֵי הַחִוִּי וְהַכְּנַעֲנִי
וַיֵּצְאוּ אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שָׁבַע׃

22 Ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ αὐτῷ
ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς. 23 Ἐκ τῶν τριῶν
ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε, καὶ ἔταξεν
αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ· καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.
24 Ἀσαὴλ αδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα·
Ἐλεανὰν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν
Βηθλεέμ· 25 Σαιμὰ ὁ Ῥουδαῖος· 26 Σελλὴς ὁ
Κελωθί· Ἴρας υἱὸς Ἴσκα ὁ Θεκωίτης· 27 Ἀβιέζερ
ὁ Ἀνωθίτης, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ανωθίτου· 28 Ἐλλὼν
ὁ Ἀωίτης· Νοερὲ ὁ Νετωφατίτης· 29 Ἐσθαῒ υἱὸς
Ῥιβὰ ἐκ Γαβαὲθ υἱὸς Βενιαμὶν τοῦ Ἐφραθαίου·

* * *

31 Ἀσμὼθ ὁ Βαρδιαμίτης· 32 Ἐμασοὺ ὁ Σαλα-
βωνίτης· υἱοὶ Ἀσάν, Ἰωνάθαν· 33 Σαμνὰν ὁ
Ἀρωδίτης· Ἀμνὰν υἱὸς Ἀραῒ Σαραουρίτης·
34 Ἀλιφαλὲθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου υἱὸς τοῦ Μαχαχαχί·
Ἐλιὰβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου· 35 Ἀσαραῒ
ὁ Καρμήλιος τοῦ Οὐραιοερχί· 36 Γάαλ υἱὸς
Ναθανά· Πολυδυνάμεως υἱὸς Γαλααδδί· 37 Ἐλιὲ
ὁ Ἀμμανίτης· Ἁδροὶ ἀπὸ χειμάῤῥων· Γαδαβιὴλ
υἱὸς τοῦ Ἀραβωθαίου· Γελωρὲ ὁ Βηθωραῖος αἴρων
τὰ σκεύη· Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας· 38 Ἴρας ὁ
Ἐθιραῖος· Γηρὰβ ὁ Ἐθεναῖος· 39 Οὐρίας ὁ
Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτά.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΚΑΙ προσέθετο ὀργὴν Κύριος ἐκκαῆναι ἐν
Ἰσραήλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς λέγων
Βάδιζε ἀρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ ἄρχοντα τῆς
ἰσχύος τὸν μετ᾽ αὐτοῦ Δίελθε δὴ πάσας φυλὰς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ
ἐπίσκεψαι τὸν λαόν, καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν
τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα
Καὶ προσθείη Κύριος ὁ θεὸς πρὸς τὸν λαὸν ὥσπερ
αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ
ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὁρῶντες·
καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν
τῷ λόγῳ τούτῳ; 4 Καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ
βασιλέως πρὸς Ἰωὰβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς
δυνάμεως· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄρχοντες
τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν
λαὸν τὸν Ἰσραήλ. 5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην,
καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως
τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ·
6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν Θαβα-
σὼν ἥ ἐστιν Ἀδασαί, καὶ παρεγένοντο εις
Δανιδὰν καὶ Οὐδάν, καὶ ἐκύκλωσαν Σιδῶνα·
7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύρου καὶ εἰς πάσας
τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου·
καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεέ,

22 Hæc fecit Banaias filius Joiadæ. 23 Et
ipse nominatus inter tres robustos, qui erant
inter triginta nobiliores: verumtamen usque
ad tres non pervenerat: fecitque eum sibi
David auricularium, a secreto. 24 Asael frater
Joab inter triginta, Elehanan filius patrui ejus
de Bethlehem, 25 Semma de Harodi, Elica
de Harodi, 26 Heles de Phalti, Hira filius
Acces de Thecua, 27 Abiezer de Anathoth,
Mobonnai de Husati, 28 Selmon Ahohites,
Maharai Netophathites, 29 Heled filius Baana,
et ipse Netophathites, Ithai filius Ribai
de Gabaath filiorum Benjamin, 30 Banaia
Pharathonites, Heddai de torrente Gaas,
31 Abialbon Arbathites, Azmaveth de Beromi,
32 Eliaba de Salaboni. Filii Jassen, Jonathan,
33 Semma de Orori, Aiam filius Sarar
Arorites, 34 Eliphelet filius Aasbai filii
Machati, Eliam filius Achitophel Gelonites,
35 Hesrai de Carmelo, Pharai de Arbi,
36 Igaal filius Nathan de Soba, Bonni de
Gadi, 37 Selec de Ammoni, Naharai
Berothites armiger Joab filii Sarviæ, 38 Ira
Jethrites, Gareb et ipse Jethrites, 39 Urias
Hethæus. Omnes triginta septem.

CAPUT XXIV.

1 Et addidit furor Domini irasci contra
Israel, commovitque David in eis dicentem:
Vade, numera Israel et Judam. 2 Dixitque rex
ad Joab principem exercitus sui: Perambula
omnes tribus Israel a Dan usque Bersabee, et
numerate populum, ut sciam numerum ejus.
3 Dixitque Joab regi: Adaugeat Dominus
Deus tuus ad populum tuum, quantus nunc
est, iterumque centuplicet in conspectu domini
mei regis: sed quid sibi dominus meus rex
vult in re hujuscemodi? 4 Obtinuit autem
sermo regis verba Joab et principum exercitus:
egressusque est Joab, et principes militum,
a facie regis, ut numerarent populum Israel.
5 Cumque pertransissent Jordanem, venerunt
in Aroer ad dexteram urbis, quæ est in valle
Gad: 6 Et per Jazer transierunt in Galaad,
et in terram inferiorem Hodsi, et venerunt
in Dan silvestria. Circumeuntesque juxta
Sidonem, 7 Transierunt prope mœnia Tyri,
et omnem terram Hevæi et Chananæi,
veneruntque ad meridiem Juda in Bersabee:

8 וַיָּשֻׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תִּשְׁעָה
חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלָם׃ 9 וַיִּתֵּן
יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִפְקַד־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ־
חַיִל שֹׁלֵף חֶרֶב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמֵשׁ־
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃ 10 וַיַּךְ לֵב־דָּוִד אֹתוֹ
אַחֲרֵי־כֵן סָפַר אֶת־הָעָם ס
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֶר־נָא אֶת־עֲוֺן
עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ 11 וַיָּקָם דָּוִד
בַּבֹּקֶר ס וּדְבַר יְהוָה הָיָה
אֶל־גָּד הַנָּבִיא חֹזֵה דָוִד לֵאמֹר׃ 12 הָלוֹךְ
וְדִבַּרְתָּ אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שָׁלֹשׁ
אָנֹכִי נוֹטֵל עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת־מֵהֶם
וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 13 וַיָּבֹא־גָד אֶל־דָּוִד וַיַּגֶּד־
לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲתָבוֹא לְךָ שֶׁבַע־שָׁנִים ׀
רָעָב ׀ בְּאַרְצֶךָ וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נֻסְךָ
לִפְנֵי־צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפֶךָ וְאִם־הֱיוֹת שְׁלֹשֶׁת
יָמִים דֶּבֶר בְּאַרְצֶךָ עַתָּה דַּע וּרְאֵה מָה־
אָשִׁיב שֹׁלְחִי דָּבָר׃ 14 וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד־
יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָו וּבְיַד־אָדָם אַל־
אֶפֹּלָה׃ 15 וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל
מֵהַבֹּקֶר וְעַד־עֵת מוֹעֵד וַיָּמָת מִן־הָעָם
מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃
16 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ הַמַּלְאָךְ ׀ יְרוּשָׁלַםִ לְשַׁחֲתָהּ
וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ
וּמַלְאַךְ יְהוָה הָיָה עִם־גֹּרֶן הָאֲוַרְנָה
הַיְבֻסִי׃ 17 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה
בִּרְאֹתוֹ ׀ אֶת־הַמַּלְאָךְ ׀ הַמַּכֶּה בָעָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּה אָנֹכִי חָטָאתִי וְאָנֹכִי הֶעֱוֵיתִי וְאֵלֶּה
הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי
וּבְבֵית אָבִי׃ 18 וַיָּבֹא־גָד אֶל־
דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקֵם
לַיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגֹרֶן אֲרַנְיָה הַיְבֻסִי׃
19 וַיַּעַל דָּוִד כִּדְבַר־גָּד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
20 וַיַּשְׁקֵף אֲרַוְנָה וַיַּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
עֲבָדָיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרַוְנָה וַיִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ אַפָּיו אָרְצָה׃ 21 וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה
מַדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר
דָּוִד לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ אֶת־הַגֹּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ
לַיהוָה וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃

8 Καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ
παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι
ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τὸν
ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βα-
σιλέα· καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ ὀκτακόσιαι χιλιάδες
ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν, καὶ ἀνὴρ
Ἰούδα πεντακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.
10 Καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ
ἀριθμῆσαι τὸν λαόν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Κύριον Ἥμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα νῦν, Κύριε·
παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου,
ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα. 11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ
τὸ πρωΐ· καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ
τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα λέγων 12 Πορεύθητι
καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ λέγων Τάδε λέγει Κύριος
Τρία ἐγώ εἰμι αἴρω ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ
ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι. 13 Καὶ εἰσῆλθε
Γὰδ πρὸς Δαυίδ, καὶ ἀνήγγειλε καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη
λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε
ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκον-
τές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ
γῇ σου· νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ
τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα. 14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Γὰδ Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν·
ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου
οὐ μὴ ἐμπέσω. 15 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ
τὸν θάνατον· καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν καὶ
ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως
ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ,
καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως
Βηρσαβεὲ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 16 Καὶ
ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη
Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ
διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ Πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χειρά
σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῇ ἅλῳ
Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου. 17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπ-
τοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἠδίκησα,
καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ
ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου. 18 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβηθι καὶ στῆσον τῷ
Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἅλωνι Ὀρνὰ τοῦ
Ἰεβουσαίου. 19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον
Γὰδ καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.
20 Καὶ διέκυψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ·
ἐξῆλθεν Ὀρνὰ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 21 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ
Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ Κτήσασθαι παρὰ σοῦ
τὸν ἅλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.

8 Et lustrata universa terra, affuerunt post
novem menses et viginti dies in Jerusalem.
9 Dedit ergo Joab numerum descriptionis
populi regi, et inventa sunt de Israel octin-
genta millia virorum fortium, qui educerent
gladium: et de Juda quingenta millia
pugnatorum. 10 Percussit autem cor David
eum, postquam numeratus est populus: et
dixit David ad Dominum: Peccavi valde in
hoc facto: sed precor Domine, ut transferas
iniquitatem servi tui, quia stulte egi nimis.
11 Surrexit itaque David mane, et sermo
Domini factus est ad Gad prophetam et
videntem David, dicens: 12 Vade, et loquere
ad David: Hæc dicit Dominus: Trium tibi
datur optio, elige unum quod volueris ex his,
ut faciam tibi. 13 Cumque venisset Gad ad
David, nuntiavit ei, dicens: Aut septem annis
veniet tibi fames in terra tua: aut tribus
mensibus fugies adversarios tuos, et illi te
persequentur: aut certe tribus diebus erit
pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera,
et vide quem respondeam ei, qui me misit,
sermonem. 14 Dixit autem David ad Gad:
Coarctor nimis: sed melius est ut incidam in
manus Domini (multæ enim misericordiæ ejus
sunt) quam in manus hominum. 15 Immisitque
Dominus pestilentiam in Israel, de mane
usque ad tempus constitutum, et mortui
sunt ex populo, a Dan usque ad Bersabee,
septuaginta millia virorum. 16 Cumque
extendisset manum suam angelus Domini
super Jerusalem ut disperderet eam, misertus
est Dominus super afflictione, et ait angelo
percutienti populum: Sufficit: nunc contine
manum tuam; erat autem angelus Domini
juxta aream Areuna Jebusæi. 17 Dixitque
David ad Dominum, cum vidisset angelum
cædentem populum: Ego sum qui peccavi,
ego inique egi: isti qui oves sunt, quid
fecerunt? vertatur, obsecro, manus tua contra
me, et contra domum patris mei. 18 Venit
autem Gad ad David in die illa, et dixit ei:
Ascende, et constitue altare Domino in area
Areuna Jebusæi. 19 Et ascendit David juxta
sermonem Gad, quem præceperat ei Dominus.
20 Conspiciensque Areuna, animadvertit regem
et servos ejus transire ad se: 21 Et egressus
adoravit regem prono vultu in terram, et ait:
Quid causæ est ut veniat dominus meus rex
ad servum suum? Cui David ait: Ut emam
a te aream, et ædificem altare Domino, et
cesset interfectio quæ grassatur in populo.

22 וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל־דָּוִד יִקַּח וְיַעַל אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָו רְאֵה הַבָּקָר לָעֹלָה
וְהַמֹּרִגִּים וּכְלֵי הַבָּקָר לָעֵצִים׃ 23 הַכֹּל
נָתַן אֲרַוְנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ ○
וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
יִרְצֶךָ׃ 21 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרַוְנָה לֹא
כִּי־קָנוֹ אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בִּמְחִיר וְלֹא אַעֲלֶה
לַיהוָה אֱלֹהַי עֹלוֹת חִנָּם וַיִּקֶן דָּוִד אֶת־
הַגֹּרֶן וְאֶת־הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים׃
25 וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וַיֵּעָתֵר יְהוָה לָאָרֶץ וַתֵּעָצַר
הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל׃

22 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς Δαυίδ Λαβέτω καὶ
ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες
εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη
τῶν βοῶν εἰς ξύλα. 23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνὰ
τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα
Κύριος ὁ θεός σου εὐλογήσαι σε. 24 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνά Οὐχὶ ὅτι ἀλλὰ κτώμενος
κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ
ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου θεῷ ὁλοκαύτωμα δωρεάν·
καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἅλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν
ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα. 25 Καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς· καὶ προσέθηκε Σαλω-
μὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν
ἦν ἐν πρώτοις· καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ
συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.

22 Et ait Areuna ad David: Accipiat, et
offerat dominus meus rex, sicut placet ei:
habes boves in holocaustum, et plaustrum, et
juga boum in usum lignorum. 23 Omnia
dedit Areuna rex regi: dixitque Areuna ad
regem: Dominus Deus tuus suscipiat votum
tuum. 24 Cui respondens rex, ait: Nequaquam
ut vis, sed emam pretio a te, et non offeram
Domino Deo meo holocausta gratuita. Emit
ergo David aream, et boves, argenti siclis
quinquaginta: 25 Et ædificavit ibi David
altare Domino, et obtulit holocausta et pacifica:
et propitiatus est Dominus terræ, et cohibita
est plaga ab Israel.

LIBER REGUM TERTIUS.

מלכים א א

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ
בַּבְּגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ׃ 2 וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה
בְתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי־לוֹ
סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחַם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
3 וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ
לַמֶּלֶךְ׃ 4 וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד־מְאֹד וַתְּהִי
לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא
יְדָעָהּ׃ 5 וַאֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית מִתְנַשֵּׂא
לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים
וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃ 6 וְלֹא־
עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה
עָשִׂיתָ וְגַם־הוּא טוֹב־תֹּאַר מְאֹד וְאֹתוֹ
יָלְדָה אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ 7 וַיִּהְיוּ דְבָרָיו
עִם יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃ 8 וְצָדוֹק הַכֹּהֵן
וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי
וְרֵעִי וְהַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם־
אֲדֹנִיָּהוּ׃ 9 וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּהוּ צֹאן וּבָקָר
וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר־אֵצֶל עֵין
רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְכָל־אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ 10 וְאֶת־
נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת־הַגִּבּוֹרִים וְאֶת־
שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃ 11 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־
בַּת־שֶׁבַע אֵם־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ
כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית וַאדֹנֵינוּ דָוִד
לֹא יָדָע׃ 12 וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֵצָה
וּמַלְּטִי אֶת־נַפְשֵׁךְ וְאֶת־נֶפֶשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄. ΚΕΦ. α΄.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς
ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις,
καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο. 2 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ
Ζητησάτωσαν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα καὶ
παραστήσεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα
καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσεται ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεύς. 3 Καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα
καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραήλ, καὶ εὗρον τὴν
Ἀβισὰγ τὴν Σωμανῖτιν, καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς
τὸν βασιλέα. 4 Καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἕως σφόδρα·
καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει
αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν. 5 Καὶ
Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ ἐπήρετο λέγων Ἐγὼ βασι-
λεύσω· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἅρματα καὶ ἱππεῖς
καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν
αὐτοῦ. 6 Καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ οὐδέποτε, λέγων Διὰ τί σὺ ἐποίησας; καί
γε αὐτὸς ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν
ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ. 7 Καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι
αὐτοῦ μετὰ Ἰωὰβ τοῦ υἱοῦ Σαρουίας καὶ μετὰ
Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου.
8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ
καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Σεμεῒ καὶ Ῥησὶ καὶ
υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου.
9 Καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους
καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ τοῦ Ζωελεθί, ὃς ἦν ἐχόμενα
τῆς Ῥωγήλ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς Ἰούδα παῖδας τοῦ
βασιλέως· 10 Καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ
Βαναίαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμὼν
ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε. 11 Καὶ εἶπε Νάθαν
πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμὼν λέγων Οὐκ ἤκου-
σας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ, καὶ ὁ
κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω; 12 Καὶ νῦν δεῦρο
συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν
ψυχήν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών.

I. REGUM, CAPUT I.

ET rex David senuerat, habebatque ætatis
plurimos dies: cumque operiretur vesti-
bus, non calefiebat. 2 Dixerunt ergo ei servi sui:
Quæramus domino nostro regi adolescentulam
virginem, et stet coram rege, et foveat eum,
dormiatque in sinu suo, et calefaciat dominum
nostrum regem. 3 Quæsierunt igitur adoles-
centulam speciosam in omnibus finibus Israel,
et invenerunt Abisag Sunamitidem, et adduxe-
runt eam ad regem. 4 Erat autem puella
pulchra nimis, dormiebatque cum rege, et
ministrabat ei: rex vero non cognovit eam.
5 Adonias autem filius Haggith elevabatur,
dicens: Ego regnabo. Fecitque sibi currus et
equites, et quinquaginta viros qui currerent
ante eum. 6 Nec corripuit eum pater suus
aliquando, dicens: Quare hoc fecisti? Erat
autem et ipse pulcher valde, secundus natu post
Absalom. 7 Et sermo ei cum Joab filio Sarviæ,
et cum Abiathar sacerdote, qui adjuvabant
partes Adoniæ. 8 Sadoc vero sacerdos, et
Banaias filius Joiadæ, et Nathan propheta, et
Semei et Rei, et robur exercitus David, non
erat cum Adonia. 9 Immolatis ergo Adonias
arietibus et vitulis, et universis pinguibus,
juxta lapidem Zoheleth, qui erat vicinus fonti
Rogel, vocavit universos fratres suos filios
regis, et omnes viros Juda servos regis.
10 Nathan autem prophetam, et Benaiam,
et robustos quosque, et Salomonem fratrem
suum, non vocavit. 11 Dixit itaque Nathan
ad Bethsabee matrem Salomonis: Num
audisti, quod regnaverit Adonias filius Haggith,
et dominus noster David hoc ignorat?
12 Nunc ergo veni, accipe consilium a me, et
salva animam tuam, filiique tui Salomonis.

13 לְכִי וּבֹאִי ׀ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו
הֲלֹא־אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲמָתְךָ
לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא
יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי וּמַדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃
14 הִנֵּה עוֹדָךְ מְדַבֶּרֶת שָׁם עִם־הַמֶּלֶךְ
וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת־דְּבָרָיִךְ׃
15 וַתָּבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחַדְרָה
וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרַת
אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ׃ 17 וַתֹּאמֶר
לוֹ אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַאֲמָתֶךָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי
וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ 18 וְעַתָּה הִנֵּה
אֲדֹנִיָּה מָלָךְ וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא
יָדָעְתָּ׃ 19 וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־וְצֹאן לָרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
וּלְיֹאָב שַׂר הַצָּבָא וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא
קָרָא׃ 20 וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל־
יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל־
כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ 21 וְהָיָה כִּשְׁכַב
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי
שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃ 22 וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת
עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃ 23 וַיַּגִּידוּ
לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל־אַפָּיו
אָרְצָה׃ 24 וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה
אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב
עַל־כִּסְאִי׃ 25 כִּי ׀ יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר
וּמְרִיא־וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם
אֹכְלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ
אֲדֹנִיָּהוּ׃ 26 וְלִי אֲנִי־עַבְדֶּךָ וּלְצָדֹק הַכֹּהֵן
וְלִבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא
קָרָא׃ 27 אִם מֵאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּיךָ מִי
יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ 28 וַיַּעַן
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ־לִי לְבַת־שָׁבַע
וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
29 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־
פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃ 30 כִּי כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־
כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵּן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃

13 Δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτὸν λέγουσα Οὐχὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ,
ὤμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι ὁ υἱός σου
Σαλωμὼν βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιεῖται
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν
'Αδωνίας; 14 Καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ
μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω
σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου. 15 Καὶ
εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμεῖον·
καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα, καὶ 'Αβισὰγ
ἡ Σωμανῖτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ.
16 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ καὶ προσεκύνησε τῷ
βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί ἐστι σοι;
17 Ἡ δὲ εἶπε Κύριε, σὺ ὤμοσας ἐν Κυρίῳ τῷ θεῷ
σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμὼν
βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου. 18 Καὶ νῦν ἰδοὺ 'Αδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ
σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, οὐκ ἔγνως· 19 Καὶ
ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆ-
θος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως
καὶ 'Αβιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ 'Ιωὰβ τὸν ἄρχοντα
τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου
οὐκ ἐκάλεσε. 20 Καὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, οἱ
ὀφθαλμοὶ παντὸς 'Ισραὴλ πρὸς σέ· ἀπάγγειλαι
αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν. 21 Καὶ ἔσται ὡς
ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ Σαλωμὼν ὁ
υἱός μου ἁμαρτωλοί. 22 Καὶ ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς
λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Νάθαν ὁ προφή-
της ἦλθε. 23 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ 'Ιδοὺ
Νάθαν ὁ προφήτης· καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 24 Καὶ εἶπε Νάθαν
Κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας 'Αδωνίας βασιλεύσει
ὀπίσω μου, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου; 25 Ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασε μόσχους
καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας
τῆς δυνάμεως καὶ 'Αβιάθαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἰδού
εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ
εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεὺς 'Αδωνίας. 26 Καὶ ἐμὲ
αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ
Βαναίαν υἱὸν 'Ιωδαὲ καὶ Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου
οὐκ ἐκάλεσεν. 27 Εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνώρι-
σας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν; 28 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ εἶπε Καλέσατέ
μοι τὴν Βηρσαβεέ· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. 29 Καὶ
ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε Ζῇ Κύριος ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
30 Ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν Κυρίῳ θεῷ 'Ισραὴλ
λέγων ὅτι Σαλωμὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ'
ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου
ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

13 Vade, et ingredere ad regem David, et
dic ei: Nonne tu domine mi rex jurasti mihi
ancillæ tuæ, dicens: Salomon filius tuus reg-
nabit post me, et ipse sedebit in solio meo?
quare ergo regnat Adonias? 14 Et adhuc
ibi te loquente cum rege, ego veniam post te,
et complebo sermones tuos. 15 Ingressa est
itaque Bethsabee ad regem in cubiculum: rex
autem senuerat nimis, et Abisag Sunamitis
ministrabat ei. 16 Inclinavit se Bethsabee, et
adoravit regem. Ad quam rex, Quid tibi,
inquit, vis? 17 Quæ respondens, ait: Domine
mi, tu jurasti per Dominum Deum tuum
ancillæ tuæ, Salomon filius tuus regnabit post
me, et ipse sedebit in solio meo. 18 Et ecce
nunc Adonias regnat, te, domine mi rex,
ignorante. 19 Mactavit boves, et pinguia
quæque, et arietes plurimos, et vocavit omnes
filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, et
Joab principem militiæ: Salomonem autem
servum tuum non vocavit. 20 Verumtamen
domine mi rex, in te oculi respiciunt totius
Israel, ut indices eis, quis sedere debeat in solio
tuo, domine mi rex, post te. 21 Eritque cum
dormierit dominus meus rex cum patribus suis,
erimus ego et filius meus Salomon peccatores.
22 Adhuc illa loquente cum rege, Nathan
propheta venit. 23 Et nuntiaverunt regi,
dicentes: Adest Nathan propheta. Cumque
introisset in conspectu regis, et adorasset eum
pronus in terram, 24 Dixit Nathan: Domine
mi rex, tu dixisti: Adonias regnet post me: et
ipse sedeat super thronum meum? 25 Quia
descendit hodie, et immolavit boves, et pinguia,
et arietes plurimos, et vocavit universos filios
regis, et principes exercitus, Abiathar quoque
sacerdotem: illisque vescentibus, et bibentibus
coram eo, et dicentibus: Vivat rex Adonias:
26 Me servum tuum, et Sadoc sacerdotem, et
Banaiam filium Joiadæ, et Salomonem famulum
tuum, non vocavit. 27 Numquid a domino
meo rege exivit hoc verbum, et mihi non
indicasti servo tuo, quis sessurus esset super
thronum domini mei regis post eum? 28 Et
respondit rex David, dicens: Vocate ad me
Bethsabee. Quæ cum fuisset ingressa coram
rege, et stetisset ante eum, 29 Juravit rex, et
ait: Vivit Dominus, qui eruit animam meam
de omni angustia, 30 Quia sicut juravit tibi
per Dominum Deum Israel, dicens: Salomon
filius tuus regnabit post me, et ipse sedebit
super solium meum pro me: sic faciam hodie.

31 וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע אַפַּיִם אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לְעֹלָם׃ 32 וַיֹּאמֶר ׀ הַמֶּלֶךְ דָּוִד
קִרְאוּ־לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן הַנָּבִיא
וְלִבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
33 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם קְחוּ עִמָּכֶם אֶת־
עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת־שְׁלֹמֹה בְנִי
עַל־הַפִּרְדָּה אֲשֶׁר־לִי וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ אֶל־
גִּחוֹן׃ 34 וּמָשַׁח אֹתוֹ שָׁם צָדוֹק הַכֹּהֵן
וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּתְקַעְתֶּם
בַּשּׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃
35 וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא וְיָשַׁב עַל־כִּסְאִי
וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת
נָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה׃ 36 וַיַּעַן
בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר ׀ אָמֵן
כֵּן ׀ יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
37 כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן
יְהִי עִם־שְׁלֹמֹה וִיגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃ 38 וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן
וְנָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי
וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֶת־שְׁלֹמֹה עַל־פִּרְדַּת
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּלִכוּ אֹתוֹ עַל־גִּחוֹן׃ 39 וַיִּקַּח
צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת־קֶרֶן הַשֶּׁמֶן מִן־הָאֹהֶל
וַיִּמְשַׁח אֶת־שְׁלֹמֹה וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ 40 וַיַּעֲלוּ
כָל־הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מְחַלְּלִים בַּחֲלִלִים
וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ
בְּקוֹלָם׃ 41 וַיִּשְׁמַע אֲדֹנִיָּהוּ וְכָל־הַקְּרֻאִים
אֲשֶׁר אִתּוֹ וְהֵם כִּלּוּ לֶאֱכֹל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב
אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל הַקִּרְיָה
הוֹמָה׃ 42 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה יוֹנָתָן
בֶּן־אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנִיָּהוּ בֹּא
כִּי אִישׁ חַיִל אַתָּה וְטוֹב תְּבַשֵּׂר׃
43 וַיַּעַן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לַאֲדֹנִיָּהוּ אֲבָל
אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ־דָּוִד הִמְלִיךְ אֶת־שְׁלֹמֹה׃
44 וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־צָדוֹק הַכֹּהֵן
וְאֶת־נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי
וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ׃
45 וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא
לְמֶלֶךְ בְּגִחוֹן וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׂמֵחִים
וַתֵּהֹם הַקִּרְיָה הוּא הַקּוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃
46 וְגַם יָשַׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא הַמְּלוּכָה׃

31 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Ζήτω
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.
32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ Καλέσατέ μοι
Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ
Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαέ· καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως. 33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς Λάβετε
τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ
ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμὼν ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὴν
Γιών, 34 Καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ,
καὶ σαλπίσατε κερατίνῃ καὶ ἐρεῖτε Ζήτω ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμών. 35 Καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην
τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.
36 Καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ τῷ βασιλεῖ
καὶ εἶπε Γένοιτο οὕτως· πιστώσαι Κύριος ὁ θεὸς
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. 37 Καθὼς ἦν
Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως
εἴη μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλῦναι τὸν θρόνον
αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως Δαυίδ. 38 Καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ
καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθί, καὶ ἐπεκάθισαν τὸν
Σαλωμὼν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιών. 39 Καὶ ἔλαβε
Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς
καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμών, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ·
καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.
40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην
μεγάλην, καὶ ἐῤῥάγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.
41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ
αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν
Ἰωὰβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπε Τίς ἡ
φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης; 42 Ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ
ἱερέως εἰσῆλθε, καὶ εἶπεν Ἀδωνίας Εἴσελθε, ὅτι
ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι.
43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν καὶ εἶπε Καὶ μάλα ὁ
κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν
Σαλωμών· 44 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς
τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφήτην
καὶ Βαναίαν τὸν υἱὸν Ἰωδαὲ καὶ τὸν Χερεθὶ
καὶ τὸν Φελεθί, καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τοῦ βασιλέως· 45 Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν
Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ
Γιών, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, καὶ
ἤχησεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνὴ ἣν ἠκούσατε.
46 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνον βασιλείας,

31 Summissoque Bethsabee in terram vultu,
adoravit regem, dicens: Vivat dominus meus
David in æternum. 32 Dixit quoque rex
David: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, et
Nathan prophetam, et Banaiam filium Joiadæ.
Qui cum ingressi fuissent coram rege, 33 Dixit
ad eos: Tollite vobiscum servos domini vestri,
et imponite Salomonem filium meum super
mulam meam: et ducite eum in Gihon; 34 Et
ungat eum ibi Sadoc sacerdos, et Nathan
propheta, in regem super Israel: et canetis
buccina, atque dicetis: Vivat rex Salomon.
35 Et ascendetis post eum, et veniet, et sedebit
super solium meum, et ipse regnabit pro me:
illique præcipiam ut sit dux super Israel, et
super Judam. 36 Et respondit Banaias filius
Joiadæ regi, dicens: Amen: sic loquatur
Dominus Deus domini mei regis. 37 Quomodo
fuit Dominus cum domino meo rege, sic sit
cum Salomone, et sublimius faciat solium ejus
a solio domini mei regis David. 38 Descendit
ergo Sadoc sacerdos, et Nathan propheta, et
Banaias filius Joiadæ, et Cerethi, et Pheleti:
et imposuerunt Salomonem super mulam
regis David, et adduxerunt eum in Gihon.
39 Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de
tabernaculo, et unxit Salomonem: et cecinerunt
buccina, et dixit omnis populus: Vivat rex
Salomon. 40 Et ascendit universa multitudo
post eum, et populus canentium tibiis, et lætan-
tium gaudio magno, insonuit et terra a clamore
eorum. 41 Audivit autem Adonias, et omnes
qui invitati fuerant ab eo, jamque convivium
finitum erat: sed et Joab, audita voce tubæ,
ait: Quid sibi vult clamor civitatis tumul-
tuantis? 42 Adhuc illo loquente, Jonathas
filius Abiathar sacerdotis venit: cui dixit
Adonias: Ingredere, quia vir fortis es, et
bona nuntians. 43 Responditque Jonathas
Adoniæ: Nequaquam: dominus enim noster
rex David regem constituit Salomonem:
44 Misitque cum eo Sadoc sacerdotem, et
Nathan prophetam, et Banaiam filium Joiadæ,
et Cerethi, et Pheleti, et imposuerunt eum
super mulam regis. 45 Unxeruntque eum
Sadoc sacerdos et Nathan propheta regem in
Gihon: et ascenderunt inde lætantes: et
insonuit civitas: hæc est vox, quam audistis.
46 Sed et Salomon sedet super solium regni.

47 וְגַם־בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת־
אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יֵיטֵב אֱלֹהֶיךָ
אֶת־שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וִיגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ
מִכִּסְאֶךָ וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּשְׁכָּב׃
48 וְגַם־כָּכָה אָמַר הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יֹשֵׁב עַל־
כִּסְאִי וְעֵינַי רֹאוֹת׃ 49 וַיֶּחֶרְדוּ וַיָּקֻמוּ כָּל־
הַקְּרֻאִים אֲשֶׁר לַאֲדֹנִיָּהוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ
לְדַרְכּוֹ׃ 50 וַאֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃
51 וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא
אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אָחַז בְּקַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִשָּׁבַע לִי כַיּוֹם הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אִם־יָמִית אֶת־עַבְדּוֹ בֶּחָרֶב׃
52 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבֶן־חַיִל
לֹא־יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ אָרְצָה וְאִם־רָעָה
תִמָּצֵא־בוֹ וָמֵת׃ 53 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַיֹּרִדֻהוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר־לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ
לְבֵיתֶךָ׃

פרשה ב :

1 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת־
שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃ 2 אָנֹכִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
כָּל־הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ׃ 3 וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
לִשְׁמֹר חֻקֹּתָיו מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדְוֹתָיו
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תַּשְׂכִּיל
אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
תִּפְנֶה שָׁם׃ 4 לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת־
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם־יִשְׁמְרוּ
בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת
בְּכָל־לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת
לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ 5 וְגַם
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב
בֶּן־צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי צִבְאוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן־
יֶתֶר וַיַּהַרְגֵם וַיָּשֶׂם דְּמֵי מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם
וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה בַּחֲגֹרָתוֹ אֲשֶׁר
בְּמָתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו׃ 6 וְעָשִׂיתָ
כְּחָכְמָתֶךָ וְלֹא־תוֹרֵד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלֹם
שְׁאֹל׃ 7 וְלִבְנֵי בַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי
תַּעֲשֶׂה־חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ כִּי־כֵן
קָרְבוּ אֵלַי בְּבָרְחִי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אָחִיךָ׃

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι
τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ λέγοντες
Ἀγαθύναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμὼν ὑπὲρ τὸ
ὄνομα σοῦ, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ
ὑπὲρ τὸν θρόνον σοῦ· καὶ προσεκύνησεν ὁ βα-
σιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην. 48 Καί γε οὕτως εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ,
ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμε-
νον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου
βλέπουσι. 49 Καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ
τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
50 Καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμὼν,
καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου. 51 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμὼν
λέγοντες Ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα
Σαλωμὼν, καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσια-
στηρίου λέγων Ὀμοσάτω μοι σήμερον Σαλωμὼν εἰ
οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ.
52 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν Ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν
δυνάμεως, εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται.
53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ
κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ
εἰσῆλθε καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ Σαλωμὼν Δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτὸν,
καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ λέγων 2 Ἐγώ
εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις
καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα, 3 Καὶ φυλάξεις φυλακὴν
Κυρίου θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώ-
ματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ
Μωυσέως· ἵνα συνήσῃς ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα
ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· 4 Ἵνα στήσῃ Κύριος τὸν
λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησε λέγων Ἐὰν φυλάξωσιν
οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιόν
μου ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων Οὐκ
ἐξολοθρευθήσεταί σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου
Ἰσραήλ. 5 Καί γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέ μοι
Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν
ἄρχουσι τῶν δυνάμεων Ἰσραὴλ, τῷ Ἀβεννὴρ υἱῷ
Νὴρ καὶ τῷ Ἀμεσαΐ υἱῷ Ἰεθὲρ, καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ,
καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ
ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ
τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ποιήσεις κατὰ
τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν
αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ᾅδου. 7 Καὶ τοῖς υἱοῖς
Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσον-
ται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· ὅτι
οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν
ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

47 Et ingressi servi regis benedixerunt domino
nostro regi David, dicentes: Amplificet Deus
nomen Salomonis super nomen tuum, et
magnificet thronum ejus super thronum tuum.
Et adoravit rex in lectulo suo: 48 Et locutus
est: Benedictus Dominus Deus Israel, qui
dedit hodie sedentem in solio meo, videntibus
oculis meis. 49 Territi sunt ergo, et surrexerunt
omnes, qui invitati fuerant ab Adonia, et ivit
unusquisque in viam suam. 50 Adonias autem
timens Salomonem, surrexit, et abiit, tenuitque
cornu altaris. 51 Et nuntiaverunt Salomoni,
dicentes: Ecce Adonias timens regem Salomo-
nem, tenuit cornu altaris, dicens: Juret mihi
rex Salomon hodie, quod non interficiat servum
suum gladio. 52 Dixitque Salomon: Si fuerit
vir bonus, non cadet ne unus quidem capillus
ejus in terram: sin autem malum inventum
fuerit in eo, morietur. 53 Misit ergo rex
Salomon, et eduxit eum ab altari: et ingressus
adoravit regem Salomonem: dixitque ei Salo-
mon: Vade in domum tuam.

CAPUT II.

1 Appropinquaverunt autem dies David
ut moreretur, præcepitque Salomoni filio suo,
dicens: 2 Ego ingredior viam universæ terræ:
confortare, et esto vir. 3 Et observa custodias
Domini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut
custodias cæremonias ejus, et præcepta ejus,
et judicia, et testimonia, sicut scriptum est in
lege Moysi: ut intelligas universa quæ facis,
et quocumque te verteris: 4 Ut confirmet
Dominus sermones suos, quos locutus est de
me, dicens: Si custodierint filii tui vias suas,
et ambulaverint coram me in veritate, in omni
corde suo, et in omni anima sua, non auferetur
tibi vir de solio Israel. 5 Tu quoque nosti
quæ fecerit mihi Joab filius Sarviæ, quæ fecerit
duobus principibus exercitus Israel, Abner filio
Ner, et Amasæ filio Jether: quos occidit, et
effudit sanguinem belli in pace, et posuit
cruorem prælii in balteo suo, qui erat circa
lumbos ejus, et in calceamento suo, quod
erat in pedibus ejus. 6 Facies ergo juxta
sapientiam tuam, et non deduces canitiem ejus
pacifice ad inferos. 7 Sed et filiis Berzellai
Galaaditis reddes gratiam, eruntque come-
dentes in mensa tua: occurrerunt enim mihi
quando fugiebam a facie Absalom fratris tui.

8 וְהִנֵּה עִמְּךָ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא בֶן־הַיְמִינִי
מִבַּחֻרִים וְהוּא קִלְלַנִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת
בְּיוֹם לֶכְתִּי מַחֲנָיִם וְהוּא יָרַד לִקְרָאתִי
הַיַּרְדֵּן וָאֶשָּׁבַע לוֹ בַיהוָה לֵאמֹר אִם־
אֲמִיתְךָ בֶּחָרֶב׃ 9 וְעַתָּה אַל־תְּנַקֵּהוּ כִּי
אִישׁ חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־
לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שֵׂיבָתוֹ בְּדָם שְׁאוֹל׃
10 וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר
דָּוִד׃ 11 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־
יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע
שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַםִ מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ
שָׁנִים׃ 12 וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל־כִּסֵּא דָּוִד
אָבִיו וַתִּכֹּן מַלְכֻתוֹ מְאֹד׃ 13 וַיָּבֹא
אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית אֶל־בַּת־שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה
וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בֹּאֶךָ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם׃
14 וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלָיִךְ וַתֹּאמֶר דַּבֵּר׃
15 וַיֹּאמֶר אַתְּ יָדַעַתְּ כִּי־לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה
וְעָלַי שָׂמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לִמְלֹךְ
וַתִּסֹּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי כִּי מֵיְהוָה
הָיְתָה לּוֹ׃ 16 וְעַתָּה שְׁאֵלָה אַחַת אָנֹכִי
שֹׁאֵל מֵאִתָּךְ אַל־תָּשִׁבִי אֶת־פָּנָי וַתֹּאמֶר
אֵלָיו דַּבֵּר׃ 17 וַיֹּאמֶר אִמְרִי־נָא לִשְׁלֹמֹה
הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יָשִׁיב אֶת־פָּנָיִךְ וְיִתֶּן־לִי
אֶת־אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית לְאִשָּׁה׃ 18 וַתֹּאמֶר
בַּת־שֶׁבַע טוֹב אָנֹכִי אֲדַבֵּר עָלֶיךָ אֶל־
הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַתָּבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה לְדַבֶּר־לוֹ עַל־אֲדֹנִיָּהוּ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
לִקְרָאתָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסְאוֹ
וַיָּשֶׂם כִּסֵּא לְאֵם הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ׃
20 וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה אַחַת קְטַנָּה אָנֹכִי
שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ אַל־תָּשֶׁב אֶת־פָּנָי וַיֹּאמֶר
לָהּ הַמֶּלֶךְ שַׁאֲלִי אִמִּי כִּי לֹא־אָשִׁיב אֶת־
פָּנָיִךְ׃ 21 וַתֹּאמֶר יֻתַּן אֶת־אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית
לַאֲדֹנִיָּהוּ אָחִיךָ לְאִשָּׁה׃ 22 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלָמָה אַתְּ שֹׁאֶלֶת
אֶת־אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית לַאֲדֹנִיָּהוּ וְשַׁאֲלִי־לוֹ
אֶת־הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי
וְלוֹ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה׃
23 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיהוָה
לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף
כִּי בְנַפְשׁוֹ דִּבֶּר אֲדֹנִיָּהוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃
24 וְעַתָּה חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֱכִינַנִי וַיּוֹשִׁיבַנִי
עַל־כִּסֵּא דָּוִד אָבִי וַאֲשֶׁר עָשָׂה־לִי בַּיִת
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר כִּי הַיּוֹם יוּמַת אֲדֹנִיָּהוּ׃

8 Καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ
'Ιεμενὶ ἐκ Βαουρίμ, καὶ αὐτὸς κατηράσατό με
κατάραν ὀδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπορευόμην εἰς
παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντήν μου
εἰς τὸν 'Ιορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ ἐν Κυρίῳ λέγων
Εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ. 9 Καὶ οὐ μὴ ἀθωώσῃς
αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σύ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις
αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς
ᾅδου. 10 Καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ. 11 Καὶ αἱ
ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν 'Ισραὴλ
τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρὼν ἐβασίλευσεν ἑπτὰ
ἔτη, καὶ ἐν 'Ιερουσαλὴμ τριακοντατρία ἔτη. 12 Καὶ
Σαλωμὼν ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.
13 Καὶ εἰσῆλθεν 'Αδωνίας υἱὸς 'Αγγὶθ πρὸς Βηρ-
σαβεὲ μητέρα Σαλωμὼν καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ·
ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου; καὶ εἶπεν
Εἰρήνη, 14 Λόγος μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
Λάλησον. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ
ἦν βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς 'Ισραὴλ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ
βασιλεία καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ
Κυρίου ἐγενήθη αὐτῷ. 16 Καὶ νῦν αἴτησιν μίαν
ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεέ Λάλει. 17 Καὶ
εἶπεν αὐτῇ Εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμὼν τὸν βασιλέα
ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ
δώσει μοι τὴν 'Αβισὰγ τὴν Σωμανῖτιν εἰς γυναῖκα.
18 Καὶ εἶπε Βηρσαβεέ Καλῶς, ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ
τῷ βασιλεῖ. 19 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν
βασιλέα Σαλωμὼν λαλῆσαι αὐτῷ περὶ 'Αδωνίου·
καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ
κατεφίλησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου·
καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθι-
σεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Αἴτησιν
μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς
Αἴτησαι, μῆτερ ἐμή, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε.
21 Καὶ εἶπε Δοθήτω δὴ 'Αβισὰγ ἡ Σωμανῖτις τῷ
'Αδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα. 22 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν καὶ εἶπε τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Καὶ ἵνα τί σὺ ᾔτησαι τὴν 'Αβισὰγ τῷ
'Αδωνίᾳ; καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι
οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ
'Αβιάθαρ ὁ ἱερεὺς καὶ αὐτῷ 'Ιωὰβ υἱὸς Σαρουίας
ἀρχιστράτηγος ἑταῖρος. 23 Καὶ ὤμοσεν ὁ βα-
σιλεὺς Σαλωμὼν κατὰ τοῦ Κυρίου λέγων Τάδε
ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν 'Αδωνίας τὸν λόγον τοῦτον.
24 Καὶ νῦν ζῇ Κύριος ὃς ἡτοίμασέ με καὶ
ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός μου,
καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησε
Κύριος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται 'Αδωνίας.

8 Habes quoque apud te Semei filium Gera
filii Jemini de Bahurim, qui maledixit mihi
maledictione pessima, quando ibam ad castra:
sed quia descendit mihi in occursum cum
transirem Jordanem, et juravi ei per Dominum,
dicens: Non te interficiam gladio: 9 Tu noli
pati eum esse innoxium. Vir autem sapiens
es, ut scias quæ facies ei, deducesque canos
ejus cum sanguine ad inferos. 10 Dormivit
igitur David cum patribus suis, et sepultus
est in civitate David. 11 Dies autem quibus
regnavit David super Israel, quadraginta anni
sunt: in Hebron regnavit septem annis: in
Jerusalem, triginta tribus. 12 Salomon autem
sedit super thronum David patris sui, et
firmatum est regnum ejus nimis. 13 Et
ingressus est Adonias filius Haggith ad
Bethsabee matrem Salomonis. Quæ dixit ei:
Pacificusne est ingressus tuus? Qui respondit:
Pacificus. 14 Addiditque: Sermo mihi est ad
te. Cui ait: Loquere. Et ille: 15 Tu, inquit,
nosti, quia meum erat regnum, et me præ-
posuerat omnis Israel sibi in regem: sed
translatum est regnum, et factum est fratris
mei: a Domino enim constitutum est ei.
16 Nunc ergo petitionem unam precor a te: ne
confundas faciem meam. Quæ dixit ad eum:
Loquere. 17 Et ille ait: Precor ut dicas
Salomoni regi (neque enim negare tibi quid-
quam potest) ut det mihi Abisag Sunamitidem
uxorem. 18 Et ait Bethsabee: Bene, ego
loquar pro te regi. 19 Venit ergo Bethsabee
ad regem Salomonem, ut loqueretur ei pro
Adonia: et surrexit rex in occursum ejus,
adoravitque eam, et sedit super thronum
suum: positusque est thronus matri regis, quæ
sedit ad dexteram ejus. 20 Dixitque ei:
Petitionem unam parvulam ego deprecor a te,
ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex:
Pete mater mea: neque enim fas est ut avertam
faciem tuam. 21 Quæ ait: Detur Abisag
Sunamitis Adoniæ fratri tuo uxor. 22 Re-
sponditque rex Salomon, et dixit matri suæ:
Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ?
postula ei et regnum: ipse est enim frater
meus major me, et habet Abiathar sacerdotem,
et Joab filium Sarviæ. 23 Juravit itaque rex
Salomon per Dominum, dicens: Hæc faciat
mihi Deus, et hæc addat, quia contra animam
suam locutus est Adonias verbum hoc.
24 Et nunc vivit Dominus, qui firmavit
me, et collocavit me super solium David
patris mei, et qui fecit mihi domum, sicut
locutus est, quia hodie occidetur Adonias.

25 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּיַד בְּנָיָהוּ בֶן־
יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע־בּוֹ וַיָּמֹת׃
26 וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנָתֹת
לֵךְ עַל־שָׂדֶיךָ כִּי אִישׁ מָוֶת אָתָּה וּבַיּוֹם
הַזֶּה לֹא אֲמִיתֶךָ כִּי־נָשָׂאתָ אֶת־אֲרוֹן אֲדֹנָי
יֱהוִה לִפְנֵי דָּוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּיתָ בְּכֹל
אֲשֶׁר־הִתְעַנָּה אָבִי׃ 27 וַיְגָרֶשׁ שְׁלֹמֹה אֶת־
אֶבְיָתָר מִהְיוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלֵּא אֶת־
דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל־בֵּית עֵלִי
בְּשִׁלֹה׃ 28 וְהַשְּׁמֻעָה בָּאָה עַד־
יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה וְאַחֲרֵי
אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיָּנָס יוֹאָב אֶל־אֹהֶל
יְהוָה וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ 29 וַיֻּגַּד
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל־אֹהֶל
יְהוָה וְהִנֵּה אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה
אֶת־בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לֵךְ פְּגַע־
בּוֹ׃ 30 וַיָּבֹא בְנָיָהוּ אֶל־אֹהֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר ׀ לֹא
כִּי־פֹה אָמוּת וַיָּשֶׁב בְּנָיָהוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
דָּבָר לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה עָנָנִי׃
31 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
וּפְגַע־בּוֹ וּקְבַרְתּוֹ וַהֲסִירֹתָ ׀ דְּמֵי חִנָּם
אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעָלַי וּמֵעַל בֵּית אָבִי׃
32 וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת־דָּמוֹ עַל־רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר
פָּגַע בִּשְׁנֵי־אֲנָשִׁים צַדִּקִים וְטֹבִים מִמֶּנּוּ
וַיַּהַרְגֵם בַּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא יָדָע אֶת־
אַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָא יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
עֲמָשָׂא בֶן־יֶתֶר שַׂר־צְבָא יְהוּדָה׃ 33 וְשָׁבוּ
דְמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב וּבְרֹאשׁ זַרְעוֹ לְעֹלָם
וּלְדָוִד וּלְזַרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ יִהְיֶה
שָׁלוֹם עַד־עוֹלָם מֵעִם יְהוָה׃ 34 וַיַּעַל
בְּנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע־בּוֹ וַיְמִתֵהוּ וַיִּקָּבֵר
בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר׃ 35 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־
בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע תַּחְתָּיו עַל־הַצָּבָא וְאֶת־
צָדוֹק הַכֹּהֵן נָתַן הַמֶּלֶךְ תַּחַת אֶבְיָתָר׃
36 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי
וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה־לְךָ בַיִת בִּירוּשָׁלִַם וְיָשַׁבְתָּ
שָׁם וְלֹא־תֵצֵא מִשָּׁם אָנֶה וָאָנָה׃ 37 וְהָיָה ׀
בְּיוֹם צֵאתְךָ וְעָבַרְתָּ אֶת־נַחַל קִדְרוֹן יָדֹעַ
תֵּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת דָּמְךָ יִהְיֶה בְרֹאשֶׁךָ׃
38 וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי לַמֶּלֶךְ טוֹב הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֵּשֶׁב
שִׁמְעִי בִּירוּשָׁלִַם יָמִים רַבִּים׃

25 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐν χειρὶ Βαναίου υἱοῦ Ἰωδαὲ καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 26 Καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεύς Ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθὼθ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν πᾶσιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ μου. 27 Καὶ ἐξέβαλε Σαλωμὼν τὸν Ἀβιάθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ Κυρίου, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἡλὶ ἐν Σηλώμ. 28 Καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως Ἰωὰβ υἱοῦ Σαρουίας, ὅτι Ἰωὰβ ἦν κεκλικὼς ὀπίσω Ἀδωνίου, καὶ ὀπίσω Σαλωμὼν οὐκ ἔκλινε· καὶ ἔφυγεν Ἰωὰβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ Κυριου καὶ κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. 29 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμὼν λέγοντες ὅτι πέφευγεν Ἰωὰβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ λέγων Τί γέγονέ σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰωάβ Ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἔφυγον πρὸς Κύριον. Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ λέγων Πορεύου καὶ ἄνελε αὐτόν, καὶ θάψον αὐτόν. 30 Καὶ ἦλθε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ πρὸς Ἰωὰβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει ὁ βασιλεύς Ἔξελθε. καὶ εἶπεν Ἰωάβ Οὐκ ἐκπορεύομαι, ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι· καὶ ἐπέστρεψε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ λέγων Τάδε λελάληκεν Ἰωὰβ καὶ τάδε ἀποκέκριταί μοι. 31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Πορεύου καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἴρηκε, καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψεις αὐτόν, καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. 32 Καὶ ἐπέστρεψε Κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀπήντησε τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ὁ πατήρ μου Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νὴρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἀμεσσὰ υἱὸν Ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα. 33 Καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ Κυρίου. 34 Καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 35 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν· καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιάθαρ.* 36 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεῒ καὶ εἶπεν αὐτῷ Οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κάθου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ. 37 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χείμαῤῥον Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου· καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 38 Καὶ εἶπε Σεμεῒ πρὸς τὸν βασιλέα Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας, κύριέ μου βασιλεῦ, οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ ἐκάθισε Σεμεῒ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.

* Καὶ Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ πλάτος καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμὼν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων υἱῶν ἀρχαίων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου. Καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸν οἶκον Κυρίου ἐν πρώτοις καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν· ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε.

Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὑποστηρίγματα καὶ τοὺς λουτῆρας τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς στύλους καὶ τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν ἔπαλξιν ἐπ' αὐτῆς, διέκοψε τὴν πόλιν Δαυΐδ· οὕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον

25 Misitque rex Salomon per manum Banaiæ filii Joiadæ, qui interfecit eum, et mortuus est. 26 Abiathar quoque sacerdoti dixit rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, equidem vir mortis es: sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo, et sustinuisti laborem in omnibus in quibus laboravit pater meus. 27 Ejecit ergo Salomon Abiathar, ut non esset sacerdos Domini, ut impleretur sermo Domini, quem locutus est super domum Heli in Silo. 28 Venit autem nuntius ad Joab, quod Joab declinasset post Adoniam, et post Salomonem non declinasset: fugit ergo Joab in tabernaculum Domini, et apprehendit cornu altaris. 29 Nuntiatumque est regi Salomoni, quod fugisset Joab in tabernaculum Domini, et esset juxta altare: misitque Salomon Banaiam filium Joiadæ, dicens: Vade, interfice eum. 30 Et venit Banaias ad tabernaculum Domini, et dixit ei: Hæc dicit rex: Egredere. Qui ait: Non egrediar, sed hic moriar. Renuntiavit Banaias regi sermonem, dicens: Hæc locutus est Joab, et hæc respondit mihi. 31 Dixitque ei rex: Fac sicut locutus est: et interfice eum, et sepeli, et amovebis sanguinem innocentem, qui effusus est a Joab, a me, et a domo patris mei. 32 Et reddet Dominus sanguinem ejus super caput ejus, quia interfecit duos viros justos, melioresque se: et occidit eos gladio, patre meo David ignorante, Abner filium Ner principem militiæ Israel, et Amasam filium Jether principem exercitus Juda: 33 Et revertetur sanguis illorum in caput Joab, et in caput seminis ejus in sempiternum. David autem et semini ejus, et domui et throno illius, sit pax usque in æternum a Domino. 34 Ascendit itaque Banaias filius Joiadæ, et aggressus eum interfecit: sepultusque est in domo sua in deserto. 35 Et constituit rex Banaiam filium Joiadæ pro eo super exercitum, et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar. 36 Misit quoque rex, et vocavit Semei, dixitque ei: Ædifica tibi domum in Jerusalem, et habita ibi: et non egredieris inde huc atque illuc. 37 Quacumque autem die egressus fueris, et transieris torrentem Cedron, scito te interficiendum: sanguis tuus erit super caput tuum. 38 Dixitque Semei regi: Bonus sermo; sicut locutus est dominus meus rex, sic faciet servus tuus. Habitavit itaque Semei in Jerusalem diebus multis.

4
χιλίαν ὁλοκαυτώσιν: χίλιος is used in singular with collective nouns (Lid. & Sc.)

מלכים א ב ג

39 וַיְהִי מִקֵּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרְחוּ שְׁנֵי־
עֲבָדִים לְשִׁמְעִי אֶל־אָכִישׁ בֶּן־מַעֲכָה מֶלֶךְ
גַּת וַיַּגִּידוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ
בְּגַת׃ 40 וַיָּקָם שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ
וַיֵּלֶךְ גַּתָה אֶל־אָכִישׁ לְבַקֵּשׁ אֶת־עֲבָדָיו
וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת־עֲבָדָיו מִגַּת׃
41 וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה כִּי־הָלַךְ שִׁמְעִי
מִירוּשָׁלַםִ גַּת וַיָּשֹׁב׃ 42 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא
הִשְׁבַּעְתִּיךָ בַיהוָה וָאָעִד בְּךָ לֵאמֹר
בְּיוֹם צֵאתְךָ וְהָלַכְתָּ אָנֶה וָאָנָה יָדֹעַ
תֵּדַע כִּי־מוֹת תָּמוּת וַתֹּאמֶר אֵלַי טוֹב
הַדָּבָר שָׁמָעְתִּי׃ 43 וּמַדּוּעַ לֹא שָׁמַרְתָּ
אֵת שְׁבֻעַת יְהוָה וְאֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־
צִוִּיתִי עָלֶיךָ׃ 44 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר יָדַע
לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהֵשִׁיב
יְהוָה אֶת־רָעָתְךָ בְּרֹאשֶׁךָ׃ 45 וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בָּרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי
יְהוָה עַד־עוֹלָם׃ 46 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנָיָהוּ
בֶּן־יְהוֹיָדָע וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע־בּוֹ וַיָּמֹת וְהַמַּמְלָכָה
נָכוֹנָה בְּיַד שְׁלֹמֹה׃

פרשה ג׃

1 וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה אֶת־פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם וַיִּקַּח אֶת־בַּת־פַּרְעֹה וַיְבִיאֶהָ אֶל־
עִיר דָּוִד עַד כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת־בֵּיתוֹ
וְאֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַםִ
סָבִיב׃ 2 רַק הָעָם מְזַבְּחִים בַּבָּמוֹת כִּי
לֹא־נִבְנָה בַיִת לְשֵׁם יְהוָה עַד הַיָּמִים
הָהֵם׃ 3 וַיֶּאֱהַב שְׁלֹמֹה אֶת־
יְהוָה לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת דָּוִד אָבִיו רַק
בַּבָּמוֹת הוּא מְזַבֵּחַ וּמַקְטִיר׃ 4 וַיֵּלֶךְ
הַמֶּלֶךְ גִּבְעֹנָה לִזְבֹּחַ שָׁם כִּי־הִיא
הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֹלוֹת יַעֲלֶה
שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא׃
5 בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם
הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאַל מָה אֶתֶּן־
לָךְ׃ 6 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם־
עַבְדְּךָ דָוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ
לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבִצְדָקָה וּבְיִשְׁרַת לֵבָב
עִמָּךְ וַתִּשְׁמָר־לוֹ אֶת־הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה
וַתִּתֶּן־לוֹ בֵן יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַזֶּה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. β', γ'.

39 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν
δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεῒ πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν
Μααχὰ βασιλέα Γέθ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεῒ
λέγοντες Ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν Γέθ. 40 Καὶ
ἀνέστη Σεμεῒ καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ
ἐπορεύθη εἰς Γὲθ πρὸς Ἀγχοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς
δούλους αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Σεμεῒ καὶ ἤγαγε
τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ. 41 Καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Σαλωμὼν λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεῒ ἐξ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Γὲθ καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους
αὐτοῦ. 42 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε
τὸν Σεμεῒ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Οὐχὶ ὥρκισά σε
κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ
πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, γινώσκων
γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ; 43 Καὶ τί ὅτι οὐκ
ἐφύλαξας τὸν ὅρκον Κυρίου καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν
ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ; 44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Σεμεῒ Σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν
εἶδεν ἡ καρδία σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί
μου, καὶ ἀνταπέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου εἰς
κεφαλήν σου. 45 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος
ἐνώπιον Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα. 46 Καὶ ἐνετείλατο
ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τῷ Βαναίᾳ υἱῷ Ἰωδαέ, καὶ
ἐξῆλθε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν.*

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ. 2 Πλὴν ὁ
λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ
ᾠκοδομήθη οἶκος τῷ Κυρίῳ ἕως τοῦ νῦν. 3 Καὶ
ἠγάπησε Σαλωμὼν τὸν Κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς
προστάγμασι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν
τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυε καὶ ἐθυμία. 4 Καὶ ἀνέστη καὶ
ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν θῦσαι ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ὑψηλο-
τάτη καὶ μεγάλη· χιλίαν ὁλοκαύτωσιν ἀνήνεγκε
Σαλωμὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαών. 5 Καὶ
ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών Αἴτησαί τι αἴτημα
σεαυτῷ. 6 Καὶ εἶπε Σαλωμών Σὺ ἐποίησας μετὰ
τοῦ δούλου σου Δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα,
καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ,
καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

αὐτῆς ὃν ᾠκοδόμησεν αὑτῇ. τότε ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν· καὶ Σαλωμὼν ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ᾠκοδόμησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον Κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον. Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα. Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ἀσσοὺρ καὶ τὴν Μαγδὼ καὶ τὴν Γαζὲρ καὶ τὴν Βαιθωρὼν ἐπάνω καὶ τὰ Βαλλάθ· πλὴν μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας.

Καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ζῆν ἐνετείλατο τῷ Σαλωμὼν λέγων Ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Χεβρών· οὗτος κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντήν μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ κατὰ τοῦ Κυρίου λέγων Εἰ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ νῦν μὴ ἀθωώσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σύ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾅδου.

* Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν φρόνιμος σφόδρα καὶ σοφός· καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες· καὶ Σαλωμὼν ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις, καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα καὶ ἐδούλευον τῷ Σαλωμὼν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ Σαλωμὼν ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου, καὶ αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦτο τὸ ἄριστον τῷ Σαλωμών· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων· ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ῥαφὶ ἕως Γάζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι πέραν τοῦ ποταμοῦ. Καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλόθεν· καὶ κατῴκει Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών. Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Σαλωμών· Ἀζαρίου υἱὸς Σαδὼκ τοῦ ἱερέως, καὶ Ὀρνίου υἱὸς Νάθαν ἄρχων τῶν ἐφεστηκότων καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σουβὰ γραμματεύς, καὶ Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλὰμ ἀναμιμνήσκων καὶ

I. REGUM, II. III.

39 Factum est autem post annos tres, ut
fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha
regem Geth: nuntiatumque est Semei, quod
servi ejus issent in Geth. 40 Et surrexit
Semei, et stravit asinum suum: ivitque ad
Achis in Geth ad requirendum servos suos, et
adduxit eos de Geth. 41 Nuntiatum est
autem Salomoni, quod isset Semei in Geth de
Jerusalem, et rediisset. 42 Et mittens vocavit
eum, dixitque illi: Nonne testificatus sum tibi
per Dominum, et prædixi tibi: Quacumque
die egressus, ieris huc et illuc, scito te esse
moriturum? Et respondisti mihi: Bonus sermo,
quem audivi. 43 Quare ergo non custodisti
jusjurandum Domini, et præceptum quod
præceperam tibi? 44 Dixitque rex ad Semei:
Tu nosti omne malum, cujus tibi conscium est
cor tuum, quod fecisti David patri meo:
reddidit Dominus malitiam tuam in caput
tuum. 45 Et rex Salomon benedictus, et
thronus David erit stabilis coram Domino
usque in sempiternum. 46 Jussit itaque rex
Banaiæ filio Joiadæ: qui egressus, percussit
eum, et mortuus est.

CAPUT III.

1 CONFIRMATUM est igitur regnum in manu
Salomonis, et affinitate conjunctus est Pharaoni
regi Ægypti: accepit namque filiam ejus, et
adduxit in civitatem David, donec compleret
ædificans domum suam, et domum Domini, et
murum Jerusalem per circuitum. 2 Attamen
populus immolabat in excelsis: non enim
ædificatum erat templum nomini Domini
usque in diem illum. 3 Dilexit autem Salomon
Dominum, ambulans in præceptis David
patris sui, excepto quod in excelsis immolabat,
et accendebat thymiama. 4 Abiit itaque in
Gabaon, ut immolaret ibi: illud quippe erat
excelsum maximum: mille hostias in holo-
caustum obtulit Salomon super altare illud in
Gabaon. 5 Apparuit autem Dominus Salomoni
per somnium nocte, dicens: Postula quod
vis ut dem tibi. 6 Et ait Salomon: Tu
fecisti cum servo tuo David patre meo
misericordiam magnam, sicut ambulavit in
conspectu tuo in veritate, et justitia, et
recto corde tecum: custodisti ei miseri-
cordiam tuam grandem, et dedisti ei filium
sedentem super thronum ejus, sicut est hodie.

מלכים א ג

7 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי אַתָּה הִמְלַכְתָּ אֶת־
עַבְדְּךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָנֹכִי נַעַר קָטֹן
לֹא אֵדַע צֵאת וָבֹא׃ 8 וְעַבְדְּךָ בְּתוֹךְ
עַמְּךָ אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ עַם־רָב אֲשֶׁר לֹא־יִמָּנֶה
וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 9 וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב
שֹׁמֵעַ לִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ לְהָבִין בֵּין־טוֹב
לְרָע כִּי מִי יוּכַל לִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ הַכָּבֵד
הַזֶּה׃ 10 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲדֹנָי כִּי
שָׁאַל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לְּךָ יָמִים רַבִּים וְלֹא־
שָׁאַלְתָּ לְּךָ עֹשֶׁר וְלֹא שָׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ
וְשָׁאַלְתָּ לְּךָ הָבִין לִשְׁמֹעַ מִשְׁפָּט׃ 12 הִנֵּה
עָשִׂיתִי כִּדְבָרֶךָ הִנֵּה ׀ נָתַתִּי לְךָ לֵב חָכָם
וְנָבוֹן אֲשֶׁר כָּמוֹךָ לֹא־הָיָה לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ
לֹא־יָקוּם כָּמוֹךָ׃ 13 וְגַם אֲשֶׁר לֹא־שָׁאַלְתָּ
נָתַתִּי לָךְ גַּם־עֹשֶׁר גַּם־כָּבוֹד אֲשֶׁר לֹא־
הָיָה כָמוֹךָ אִישׁ בַּמְּלָכִים כָּל־יָמֶיךָ׃
14 וְאִם ׀ תֵּלֵךְ בִּדְרָכַי לִשְׁמֹר חֻקַּי וּמִצְוֺתַי
כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִיד אָבִיךָ וְהַאֲרַכְתִּי אֶת־
יָמֶיךָ׃ 15 וַיִּקַץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם
וַיָּבוֹא יְרוּשָׁלַםִ וַיַּעֲמֹד ׀ לִפְנֵי ׀ אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ
מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו׃ 16 אָז תָּבֹאנָה
שְׁתַּיִם נָשִׁים זֹנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹדְנָה
לְפָנָיו׃ 17 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחַת בִּי
אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֹת בְּבַיִת
אֶחָד וָאֵלֵד עִמָּהּ בַּבָּיִת׃ 18 וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת
וַאֲנַחְנוּ יַחְדָּו אֵין־זָר אִתָּנוּ בַּבַּיִת זוּלָתִי
שְׁתַּיִם־אֲנַחְנוּ בַּבָּיִת׃ 19 וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה
הַזֹּאת לָיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו׃ 20 וַתָּקָם
בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֶצְלִי
וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה וַתַּשְׁכִּיבֵהוּ בְּחֵיקָהּ וְאֶת־
בְּנָהּ הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה בְחֵיקִי׃ 21 וָאָקֻם
בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וָאֶתְבּוֹנֵן
אֵלָיו בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְנִי אֲשֶׁר
יָלָדְתִּי׃ 22 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת לֹא
כִי בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת
לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי וַתְּדַבֵּרְנָה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 23 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת
אֹמֶרֶת זֶה־בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת
אֹמֶרֶת לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. γ'.

7 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός μου, σὺ ἔδωκας τὸν
δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου.
καὶ ἐγώ εἰμι παιδάριον μικρόν, καὶ οὐκ οἶδα
τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου. 8 Ὁ
δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν
ἐξελέξω λαὸν πολὺν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.
9 Καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ
διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοῦ
συνιεῖν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· ὅτι τίς
δυνηθήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν
τοῦτον; 10 Καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον Κυρίου ὅτι
ᾐτήσατο Σαλωμὼν τὸ ῥῆμα τοῦτο. 11 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς αὐτόν Ἀνθ' ὧν ᾐτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ
ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ᾐτήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς
καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον οὐδὲ ᾐτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν
σου, ἀλλ' ᾐτήσω σεαυτῷ τοῦ συνιεῖν τοῦ εἰσακούειν
κρίμα, 12 Ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφήν· ὡς
σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ
ἀναστήσεται ὅμοιός σοι· 13 Καὶ ἃ οὐκ ᾐτήσω
δέδωκά σοι, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὡς οὐ γέγονεν
ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσι· 14 Καὶ ἐὰν πορευθῇς
ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ
τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ
σου, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου. 15 Καὶ ἐξυπνί-
σθη Σαλωμών, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον· καὶ ἀνέστη καὶ
παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστη κατὰ
πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον
κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐν Σιών, καὶ ἀνήγαγεν
ὁλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικάς, καὶ ἐποίησε
πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ.
16 Τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ
καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
μία Ἐν ἐμοί, κύριε· ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη
ᾠκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἑνί, καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.
18 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης
μοῦ ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ
αὐτό, καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ
ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. 19 Καὶ ἀπέθανεν ὁ
υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη
ἐπ' αὐτόν· 20 Καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ
ἔλαβε τὸν υἱὸν μοῦ ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου καὶ
ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μοῦ.
21 Καὶ ἀνέστην τὸ πρωὶ θηλάσαι τὸν υἱόν μου, καὶ
ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς· καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτὸν
πρωί, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον. 22 Καὶ
εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μοῦ ὁ
ζῶν, ὁ δὲ υἱός σοῦ ὁ τεθνηκώς· καὶ ἐλάλησαν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
αὐταῖς Σὺ λέγεις Οὗτος ὁ υἱός μοῦ ὁ ζῶν, καὶ ὁ
υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις Οὐχί, ἀλλὰ
ὁ υἱός μοῦ ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σοῦ ὁ τεθνηκώς.

Ἀβὶ υἱὸς Ἰωὰβ ἀρχιστράτηγος, καὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Ἐδραῒ ἐπὶ τὰς ἄρσεις, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθίου, καὶ Καχοὺρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμβουλος. Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς ἅρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων· καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτου.

I. REGUM, III.

7 Et nunc Domine Deus, tu regnare fecisti
servum tuum pro David patre meo: ego autem
sum puer parvulus, et ignorans egressum et
introitum meum. 8 Et servus tuus in medio
est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui
numerari et supputari non potest, præ
multitudine. 9 Dabis ergo servo tuo cor
docile, ut populum tuum judicare possit, et
discernere inter bonum et malum; quis enim
poterit judicare populum istum, populum tuum
hunc multum? 10 Placuit ergo sermo coram
Domino, quod Salomon postulasset hujuscemodi
rem. 11 Et dixit Dominus Salomoni: Quia
postulasti verbum hoc, et non petisti tibi dies
multos, nec divitias, aut animas inimicorum
tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad
discernendum judicium: 12 Ecce feci tibi
secundum sermones tuos, et dedi tibi cor
sapiens et intelligens, in tantum ut nullus
ante te similis tui fuerit, nec post te sur-
recturus sit. 13 Sed et hæc, quæ non
postulasti, dedi tibi: divitias scilicet, et
gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus
cunctis retro diebus. 14 Si autem ambulaveris
in viis meis, et custodieris præcepta mea, et
mandata mea, sicut ambulavit pater tuus,
longos faciam dies tuos. 15 Igitur evigilavit
Salomon, et intellexit quod esset somnium:
cumque venisset Jerusalem, stetit coram arca
fœderis Domini, et obtulit holocausta, et fecit
victimas pacificas, et grande convivium
universis famulis suis. 16 Tunc venerunt duæ
mulieres meretrices ad regem, steteruntque
coram eo, 17 Quarum una ait: Obsecro, mi
domine: ego et mulier hæc habitabamus in
domo una, et peperi apud eam in cubiculo.
18 Tertia autem die postquam ego peperi,
peperit et hæc: et eramus simul, nullusque
alius nobiscum in domo, exceptis nobis duabus.
19 Mortuus est autem filius mulieris hujus
nocte; dormiens quippe oppressit eum. 20 Et
consurgens intempestæ noctis silentio, tulit
filium meum de latere meo ancillæ tuæ
dormientis, et collocavit in sinu suo; suum
autem filium, qui erat mortuus, posuit in sinu
meo. 21 Cumque surrexissem mane ut darem
lac filio meo, apparuit mortuus: quem dili-
gentius intuens clara luce, deprehendi non esse
meum, quem genueram. 22 Responditque
altera mulier: Non est ita ut dicis, sed filius
tuus mortuus est, meus autem vivit. Econtrario
illa dicebat: Mentiris; filius quippe meus vivit,
et filius tuus mortuus est. Atque in hunc modum
contendebant coram rege. 23 Tunc rex ait:
Hæc dicit, Filius meus vivit, et filius tuus
mortuus est. Et ista respondit: Non, sed
filius tuus mortuus est, meus autem vivit.

24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ לִי־חָרֶב וַיָּבִאוּ
הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי לִשְׁנָיִם וּתְנוּ אֶת־
הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת׃ 26 וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָהּ הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־
נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמֶר ׀ בִּי אֲדֹנִי
תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת אַל־
תְּמִיתֻהוּ וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא
יִהְיֶה גְּזֹרוּ׃ 27 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־
לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת לֹא תְמִיתֻהוּ
הִיא אִמּוֹ׃ 28 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי
הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃

פרשה ד׃

1 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל׃ 2 וְאֵלֶּה הַשָּׂרִים אֲשֶׁר־לוֹ
עֲזַרְיָהוּ בֶן־צָדוֹק הַכֹּהֵן׃ 3 אֱלִיחֹרֶף וַאֲחִיָּה
בְּנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים יְהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד
הַמַּזְכִּיר׃ 4 וּבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע עַל־הַצָּבָא
וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃ 5 וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־
נָתָן עַל־הַנִּצָּבִים וְזָבוּד בֶּן־נָתָן כֹּהֵן רֵעֶה
הַמֶּלֶךְ׃ 6 וַאֲחִישָׁר עַל־הַבָּיִת וַאֲדֹנִירָם
בֶּן־עַבְדָּא עַל־הַמַּס׃ 7 וְלִשְׁלֹמֹה
שְׁנֵים־עָשָׂר נִצָּבִים עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכִלְכְּלוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה יִהְיֶה
עַל־אֶחָד לְכַלְכֵּל׃ 8 וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן־
חוּר בְּהַר אֶפְרָיִם׃ 9 בֶּן־דֶּקֶר בְּמָקַץ
וּבְשַׁעַלְבִים וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילוֹן בֵּית חָנָן׃
10 בֶּן־חֶסֶד בָּאֲרֻבּוֹת לוֹ שֹׂכֹה וְכָל־אֶרֶץ
חֵפֶר׃ 11 בֶּן־אֲבִינָדָב כָּל־נָפַת דֹּאר טָפַת
בַּת־שְׁלֹמֹה הָיְתָה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
12 בַּעֲנָא בֶּן־אֲחִילוּד תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ וְכָל־
בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתַנָה מִתַּחַת
לְיִזְרְעֶאל מִבֵּית שְׁאָן עַד אָבֵל מְחוֹלָה
עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמֳעָם׃ 13 בֶּן־גֶּבֶר
בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֺּת יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן
שִׁשִּׁים עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃
14 אֲחִינָדָב בֶּן־עִדֹּא מַחֲנָיְמָה׃
15 אֲחִימַעַץ בְּנַפְתָּלִי גַּם־הוּא לָקַח
אֶת־בָּשְׂמַת בַּת־שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃
16 בַּעֲנָא בֶּן־חוּשָׁי בְּאָשֵׁר וּבְעָלוֹת׃

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Λάβετε μάχαιραν· καὶ
προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Διέλετε τὸ παιδίον τὸ
ζῶν τὸ θηλάζον εἰς δύο, καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
ταύτῃ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ. 26 Καὶ ἀπεκρίθη
ἡ γυνὴ ἧς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ
αὐτῆς, καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, κύριε, δότε αὐτῇ τὸ
παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό· καὶ
αὕτη εἶπε Μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω, διέλετε.
27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε Δότε τὸ
παιδίον τῇ εἰπούσῃ Δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτῳ
μὴ θανατώσητε αὐτό, αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 28 Καὶ
ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν
ὁ βασιλεύς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ
βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ
ποιεῖν δικαίωμα.

ΚΕΦ δ΄.

1 ΚΑΙ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων βασιλεύων ἐπὶ
Ἰσραήλ. 2 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἳ ἦσαν αὐτῷ·
Ἀζαρίας υἱὸς Σαδώκ, 3 Ἐλιὰφ καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Σηβὰ
γραμματεῖς, καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἀναμιμνή-
σκων, 4 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως, και Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, 5 Καὶ
Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων, καὶ
Ζαβοὺθ υἱὸς Νάθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως, 6 Καὶ
Ἀχισὰρ ἦν οἰκονόμος, καὶ Ἐλιὰκ ὁ οἰκονόμος, καὶ
Ἐλιὰβ υἱὸς Σὰφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς, καὶ Ἀδωνιρὰμ
υἱὸς Αὐδὼν ἐπὶ τῶν φόρων. 7 Καὶ τῷ Σαλωμὼν
δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, χορηγεῖν
τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μῆνα ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν. 8 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βεὲν υἱὸς Ὢρ ἐν ὄρει Ἐφραῒμ
εἷς· 9 Υἱὸς Δακὰρ ἐν Μακὲς καὶ ἐν Σαλαβὶν
καὶ Βαιθσαμὺς καὶ Ἐλὼν ἕως Βηθανὰν εἷς·
10 Υἱὸς Ἐσδὶ ἐν Ἀραβώθ, αὐτοῦ Σωχὼ καὶ πᾶσα
ἡ γῆ Ὀφέρ· 11 Υἱοῦ Ἀμιναδὰβ πᾶσα Νεφθαδώρ,
Τεφὰθ θυγάτηρ Σαλωμὼν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἷς·
12 Βανὰ υἱὸς Ἀχιλοὺθ τὴν Ἰθααννὰχ καὶ Μαγεδδώ,
καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σὰν ὁ παρὰ Σεσαθὰν ὑποκάτω τοῦ
Ἐσραέ, καὶ ἐκ Βηθσὰν ἕως Σαβελμαουλὰ ἕως Μαεβὲρ
Λουκάμ, εἷς· 13 Υἱὸς Ναβὲρ ἐν Ῥαβὼθ Γαλαάδ,
τούτῳ σχοίνισμα Ἐργὰβ ἐν τῇ Βασάν, ἑξήκοντα
πόλεις μεγάλαι τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ, εἷς·
14 Ἀχιναδὰβ υἱὸς Σαδδὼ Μααναῒμ· 15 Ἀχιμαὰς
ἐν Νεφθαλίμ, καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμὰθ
θυγατέρα Σαλωμὼν εἰς γυναῖκα, εἷς· 16 Βαανὰ
υἱὸς Χουσὶ ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Βααλὼθ εἷς·

24 Dixit ergo rex: Afferte mihi gladium.
Cumque attulissent gladium coram rege,
25 Dividite, inquit, infantem vivum in duas
partes, et date dimidiam partem uni, et
dimidiam partem alteri. 26 Dixit autem
mulier, cujus filius erat vivus, ad regem
(commota sunt quippe viscera ejus super filio
suo): Obsecro domine, date illi infantem
vivum, et nolite interficere eum. Econtrario
illa dicebat: Nec mihi, nec tibi sit, sed
dividatur. 27 Respondit rex, et ait: Date
huic infantem vivum, et non occidatur: hæc
est enim mater ejus. 28 Audivit itaque
omnis Israel judicium quod judicasset rex, et
timuerunt regem, videntes sapientiam Dei esse
in eo ad faciendum judicium.

CAPUT IV.

1 Erat autem rex Salomon regnans super
omnem Israel: 2 Et hi principes quos
habebat: Azarias filius Sadoc sacerdotis:
3 Elihoreph et Ahia filii Sisa scribæ: Josaphat
filius Ahilud a commentariis: 4 Banaias
filius Joiadæ super exercitum: Sadoc autem
et Abiathar sacerdotes. 5 Azarias filius
Nathan, super eos qui assistebant regi: Zabud
filius Nathan sacerdos, amicus regis: 6 Et
Ahisar præpositus domus: et Adoniram filius
Abda super tributa. 7 Habebat autem Salomon
duodecim præfectos super omnem Israel, qui
præbebant annonam regi et domui ejus:
per singulos enim menses in anno, singuli
necessaria ministrabant. 8 Et hæc nomina
eorum: Benhur, in monte Ephraim. 9 Bendecar,
in Macces, et in Salebim, et in Bethsames, et
in Elon, et in Bethanan. 10 Benhesed in
Aruboth: ipsius erat Socho, et omnis terra
Epher. 11 Benabinadab, cujus omnis Nephath
Dor Tapheth filiam Salomonis habebat uxorem.
12 Bana filius Ahilud regebat Thanac et
Mageddo, et universam Bethsan, quæ est juxta
Sarthana, subter Jezrahel, a Bethsan usque
Abelmehula e regione Jecmaan. 13 Bengaber
in Ramoth Galaad: habebat Avothiair filii
Manasse in Galaad, ipse præerat in omni
regione Argob, quæ est in Basan, sexaginta
civitatibus magnis atque muratis, quæ habe-
bant seras æreas. 14 Ahinadab filius Addo
præerat in Manaim. 15 Achimaas in
Nephthali: sed et ipse habebat Basemath
filiam Salomonis in conjugio. 16 Baana
filius Husi, in Aser, et in Baloth.

17 יְהוֹשָׁפָט בֶּן־פָּרוּחַ בְּיִשָּׂשכָר׃
18 שִׁמְעִי בֶן־אֵלָא בְּבִנְיָמִן׃
19 גֶּבֶר בֶּן־אֻרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחוֹן ׀
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּנְצִיב אֶחָד
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ 20 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים
כַּחוֹל אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֹב אֹכְלִים וְשֹׁתִים
וּשְׂמֵחִים׃

פרשה ה׃

1 וּשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמַּמְלָכוֹת
מִן־הַנָּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם
מַגִּשִׁים מִנְחָה וְעֹבְדִים אֶת־שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי
חַיָּיו׃ 2 וַיְהִי לֶחֶם־שְׁלֹמֹה לְיוֹם
אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֹלֶת וְשִׁשִּׁים כֹּר קָמַח׃
3 עֲשָׂרָה בָקָר בְּרִאִים וְעֶשְׂרִים בָּקָר רְעִי
וּמֵאָה צֹאן לְבַד מֵאַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר
וּבַרְבֻּרִים אֲבוּסִים׃ 4 כִּי־הוּא רֹדֶה ׀ בְּכָל־
עֵבֶר הַנָּהָר מִתִּפְסַח וְעַד־עַזָּה בְּכָל־מַלְכֵי
עֵבֶר הַנָּהָר וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל־עֲבָרָיו
מִסָּבִיב׃ 5 וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לָבֶטַח
אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד־
בְּאֵר שָׁבַע כֹּל יְמֵי שְׁלֹמֹה׃ 6 וַיְהִי
לִשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֶלֶף אֻרְוֹת סוּסִים
לְמֶרְכָּבוֹ וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים׃
7 וְכִלְכְּלוּ הַנִּצָּבִים הָאֵלֶּה אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְאֵת כָּל־הַקָּרֵב אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ־שְׁלֹמֹה
אִישׁ חָדְשׁוֹ לֹא יְעַדְּרוּ דָּבָר׃ 8 וְהַשְּׂעֹרִים
וְהַתֶּבֶן לַסּוּסִים וְלָרֶכֶשׁ יָבִאוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ׃
9 וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה וּתְבוּנָה
הַרְבֵּה מְאֹד וְרֹחַב לֵב כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־
שְׂפַת הַיָּם׃ 10 וַתֵּרֶב חָכְמַת שְׁלֹמֹה
מֵחָכְמַת כָּל־בְּנֵי־קֶדֶם וּמִכֹּל חָכְמַת מִצְרָיִם׃
11 וַיֶּחְכַּם מִכָּל־הָאָדָם מֵאֵיתָן הָאֶזְרָחִי
וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וְדַרְדַּע בְּנֵי מָחוֹל וַיְהִי־
שְׁמוֹ בְכָל־הַגּוֹיִם סָבִיב׃ 12 וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאָלֶף׃
13 וַיְדַבֵּר עַל־הָעֵצִים מִן־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן
וְעַד הָאֵזוֹב אֲשֶׁר יֹצֵא בַּקִּיר וַיְדַבֵּר עַל־
הַבְּהֵמָה וְעַל־הָעוֹף וְעַל־הָרֶמֶשׂ וְעַל־
הַדָּגִים׃ 14 וַיָּבֹאוּ מִכָּל־הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ
אֵת חָכְמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חָכְמָתוֹ׃

17 Ἰωσαφὰτ υἱὸς Φουασοὺδ ἐν Ἰσσάχαρ. 18 Σεμεῒ
υἱὸς Ἠλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν· 19 Γαβὲρ υἱὸς Ἀδαῒ
ἐν τῇ γῇ Γὰδ Σηὼν βασιλέως τοῦ Ἐσεβὼν καὶ
Ὢγ βασιλέως τοῦ Βασάν· καὶ Νασὲφ εἷς ἐν γῇ
Ἰούδα· [20 Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ ὡς ἡ
ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἔσθοντες,
καὶ πίνοντες, καὶ εὐφραινόμενοι. 21 Καὶ Σαλωμὼν
ἦν ἐξουσιάζων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις, ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ γῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίου Αἰγύπτου·
προσεγγίζοντες δῶρα, καὶ δουλεύοντες τῷ Σαλωμὼν
πάσας ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ.] 22 Καὶ ταῦτα τὰ δέοντα
τῷ Σαλωμὼν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τριάκοντα κόροι σεμιδά-
λεως καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου,
23 Καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες
νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ
δορκάδων ἐκλεκτῶν σιτευτά· 24 Ὅτι ἦν ἄρχων
πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων
τῶν μερῶν κυκλόθεν. [25 Καὶ κατῴκει Ἰούδας
καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον
αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ την συκῆν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ
πίνοντες, ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, πάσας τὰς
ἡμέρας Σαλωμών. 26 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν
τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵππων εἰς ἅρματα,
καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων.] 27 Καὶ ἐχορήγουν
οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· καὶ
πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ
βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσι
λόγον· 28 Καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς
ἵπποις καὶ τοῖς ἅρμασιν ἦρον εἰς τὸν τόπον οὗ
ἂν ᾖ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.
29 Καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν καὶ
σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ
ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. 30 Καὶ ἐπληθύνθη
Σαλωμὼν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων
ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους
Αἰγύπτου. 31 Καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθὰν τὸν Ζα-
ρίτην καὶ τὸν Αἰνὰν καὶ τὸν Χαλκὰδ καὶ Δαράλα
υἱοὺς Μάλ. 32 Καὶ ἐλάλησε Σαλωμὼν τρισχιλίας
παραβολάς, καὶ ἦσαν ᾠδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλιαι.
33 Καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου
τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς
ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου, καὶ ἐλάλησε περὶ
τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν
ἑρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. 34 Καὶ παρεγίνοντο
πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμών· καὶ
παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον
τῆς σοφίας αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε Σαλωμὼν τὴν θυγατέρα
Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς
τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον
Κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ καὶ τὸ τεῖχος Ἱερου-
σαλήμ· τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
προκατελάβετο τὴν Γαζὲρ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν, καὶ
τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργάβ· καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ
γυναικὶ Σαλωμών· καὶ Σαλωμὼν ᾠκοδόμησε τὴν
Γαζέρ.

17 Josaphat filius Pharue, in Issachar. 18 Semei
filius Ela, in Benjamin. 19 Gaber filius Uri,
in terra Galaad, in terra Sehon regis
Amorrhæi et Og regis Basan, super omnia
quæ erant in illa terra. 20 Juda et Israel
innumerabiles, sicut arena maris in multitu-
dine: comedentes, et bibentes, atque lætantes.
21 Salomon autem erat in ditione sua, habens
omnia regna a flumine terræ Philisthiim usque
ad terminum Ægypti: offerentium sibi munera,
et servientium ei cunctis diebus vitæ ejus.
22 Erat autem cibus Salomonis per dies
singulos, triginta cori similæ, et sexaginta cori
farinæ, 23 Decem boves pingues, et viginti
boves pascuales, et centum arietes, excepta
venatione cervorum, caprearum, atque bubalo-
rum, et avium altilium. 24 Ipse enim
obtinebat omnem regionem quæ erat trans
flumen, a Thaphsa usque ad Gazan, et cunctos
reges illarum regionum: et habebat pacem
ex omni parte in circuitu. 25 Habitabatque
Juda et Israel absque timore ullo, unusquisque
sub vite sua et sub ficu sua, a Dan usque
Bersabee, cunctis diebus Salomonis. 26 Et
habebat Salomon quadraginta millia præsepia
equorum currilium, et duodecim millia eque-
strium. 27 Nutriebantque eos supradicti regis
præfecti: sed et necessaria mensæ regis
Salomonis, cum ingenti cura præbebant in
tempore suo. 28 Hordeum quoque et paleas
equorum et jumentorum, deferebant in locum
ubi erat rex, juxta constitutum sibi. 29 Dedit
quoque Deus sapientiam Salomoni, et pru-
dentiam multam nimis, et latitudinem cordis,
quasi arenam quæ est in littore maris. 30 Et
præcedebat sapientia Salomonis sapientiam
omnium Orientalium et Ægyptiorum, 31 Et
erat sapientior cunctis hominibus: sapientior
Ethan Ezrahita, et Heman, et Chalcol, et
Dorda filiis Mahol, et erat nominatus in
universis gentibus per circuitum. 32 Locutus
est quoque Salomon tria millia parabolas: et
fuerunt carmina ejus quinque et mille. 33 Et
disputavit super lignis, a cedro quæ est in
Libano, usque ad hyssopum quæ egreditur
de pariete: et disseruit de jumentis, et
volucribus et reptilibus, et piscibus. 34 Et
veniebant de cunctis populis ad audiendam
sapientiam Salomonis, et ab universis regi-
bus terræ, qui audiebant sapientiam ejus.

15 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צוֹר אֶת־עֲבָדָיו אֶל־
שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ
תַּחַת אָבִיהוּ כִּי אֹהֵב הָיָה חִירָם לְדָוִד
כָּל־הַיָּמִים׃ 16 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־
חִירָם לֵאמֹר׃ 17 אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־דָּוִד אָבִי
כִּי לֹא יָכֹל לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סְבָבֻהוּ עַד־
תֵּת יְהוָה אֹתָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָו׃
18 וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהַי לִי מִסָּבִיב
אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע׃ 19 וְהִנְנִי אֹמֵר
לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בִּנְךָ אֲשֶׁר
אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל־כִּסְאֶךָ הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת
לִשְׁמִי׃ 20 וְעַתָּה צַוֵּה וְיִכְרְתוּ־לִי אֲרָזִים
מִן־הַלְּבָנוֹן וַעֲבָדַי יִהְיוּ עִם־עֲבָדֶיךָ וּשְׂכַר
עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן לְךָ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמֵר כִּי
אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יֹדֵעַ לִכְרָת־
עֵצִים כַּצִּדֹנִים׃ 21 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
חִירָם אֶת־דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד
בֵּן חָכָם עַל־הָעָם הָרָב הַזֶּה׃ 22 וַיִּשְׁלַח
חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֵת
אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלָי אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־כָּל־
חֶפְצְךָ בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים׃
23 עֲבָדַי יֹרִדוּ מִן־הַלְּבָנוֹן יָמָּה וַאֲנִי
אֲשִׂימֵם דֹּבְרוֹת בַּיָּם עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
תִּשְׁלַח אֵלַי וְנִפַּצְתִּים שָׁם וְאַתָּה תִשָּׂא
וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת־חֶפְצִי לָתֵת לֶחֶם בֵּיתִי׃
24 וַיְהִי חִירוֹם נֹתֵן לִשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֲרָזִים
וַעֲצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חֶפְצוֹ׃ 25 וּשְׁלֹמֹה נָתַן
לְחִירָם עֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּר חִטִּים מַכֹּלֶת
לְבֵיתוֹ וְעֶשְׂרִים כֹּר שֶׁמֶן כָּתִית כֹּה־יִתֵּן
שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְשָׁנָה׃
26 וַיהוָה נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר־לוֹ וַיְהִי שָׁלֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה
וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם׃ 27 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ׃ 28 וַיִּשְׁלָחֵם לְבָנוֹנָה
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ
בַלְּבָנוֹן שְׁנַיִם חֳדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וַאֲדֹנִירָם
עַל־הַמַּס׃ 29 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים
אֶלֶף נֹשֵׂא סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρῖσαι τὸν Σαλωμὼν ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιρὰμ τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. 2 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν πρὸς Χιρὰμ λέγων 3 Σὺ οἶδας τὸν πατέρα μου Δαυὶδ ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι Κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 4 Καὶ νῦν ἀνέπαυσε Κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα πονηρόν. 5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ὁ θεὸς πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου λέγων Ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 6 Καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ δοῦλοι μοῦ μετὰ τῶν δούλων σοῦ, καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι. 7 Καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιρὰμ τῶν λόγων Σαλωμών, ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς ὁ θεὸς σήμερον ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον. 8 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμὼν λέγων Ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρός μέ, ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου· ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα 9 Οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς πρός μέ, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς· καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου. 10 Καὶ ἦν Χιρὰμ διδοὺς τῷ Σαλωμὼν κέδρους καὶ πεύκας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ. 11 Καὶ Σαλωμὼν ἔδωκε τῷ Χιρὰμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχεὶρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαὶθ ἐλαίου κεκομμένου· κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμὼν τῷ Χιρὰμ κατ᾽ ἐνιαυτόν. 12 Καὶ Κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμὼν καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Χιρὰμ καὶ ἀνὰ μέσον Σαλωμών, καὶ διέθεντο διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτῶν. 13 Καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 14 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι· μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν· καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου. 15 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει,

CAPUT V.

1 Misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem: audivit enim quod ipsum unxissent regem pro patre ejus: quia amicus fuerat Hiram David omni tempore. 2 Misit autem Salomon ad Hiram, dicens: 3 Tu scis voluntatem David patris mei, et quia non potuerit ædificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminentia per circuitum, donec daret Dominus eos sub vestigio pedum ejus. 4 Nunc autem requiem dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum: et non est satan, neque occursus malus. 5 Quamobrem cogito ædificare templum nomini Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus David patri meo, dicens: Filius tuus, quem dabo pro te super solium tuum, ipse ædificabit domum nomini meo. 6 Præcipe igitur ut præcidant mihi servi tui cedros de Libano, et servi mei sint cum servis tuis: mercedem autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir qui noverit ligna cædere sicut Sidonii. 7 Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis, lætatus est valde, et ait: Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum. 8 Et misit Hiram ad Salomonem, dicens: Audivi quæcumque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis et abiegnis. 9 Servi mei deponent ea de Libano ad mare: et ego componam ea in ratibus in mari, usque ad locum quem significaveris mihi; et applicabo ea ibi, et tu tolles ea: præbebisque necessaria mihi, ut detur cibus domui meæ. 10 Itaque Hiram dabat Salomoni ligna cedrina, et ligna abiegna, juxta omnem voluntatem ejus. 11 Salomon autem præbebat Hiram coros tritici viginti millia, in cibum domui ejus, et viginti coros purissimi olei: hæc tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. 12 Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: et erat pax inter Hiram et Salomonem, et percusserunt ambo fœdus. 13 Elegitque rex Salomon operarios de omni Israel, et erat indictio triginta millia virorum. 14 Mittebatque eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: et Adoniram erat super hujuscemodi indictione. 15 Fueruntque Salomoni septuaginta millia eorum qui onera portabant, et octoginta millia latomorum in monte:

30 לְבַד מִשָּׂרֵי הַנִּצָּבִים לִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר
עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ 31 וַיְצַו
הַמֶּלֶךְ וַיַּסִּעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת
לְיַסֵּד הַבָּיִת אַבְנֵי גָזִית׃ 32 וַיִּפְסְלוּ בֹּנֵי
שְׁלֹמֹה וּבֹנֵי חִירוֹם וְהַגִּבְלִים וַיָּכִינוּ הָעֵצִים
וְהָאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבָּיִת׃

פרשה ו׃

1 וַיְהִי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם
בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לִמְלֹךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן
הַבַּיִת לַיהוָה׃ 2 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שִׁשִּׁים־אַמָּה אָרְכּוֹ
וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ׃
3 וְהָאוּלָם עַל־פְּנֵי הֵיכַל הַבַּיִת עֶשְׂרִים
אַמָּה אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב הַבָּיִת עֶשֶׂר
בָּאַמָּה רָחְבּוֹ עַל־פְּנֵי הַבָּיִת׃ 4 וַיַּעַשׂ
לַבָּיִת חַלּוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים׃ 5 וַיִּבֶן עַל־
קִיר הַבַּיִת יָצוֹעַ סָבִיב אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת
סָבִיב לַהֵיכָל וְלַדְּבִיר וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת סָבִיב׃
6 הַיָּצוֹעַ הַתַּחְתֹּנָה חָמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ
וְהַתִּיכֹנָה שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית
שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן
לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת
הַבָּיִת׃ 7 וְהַבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה
מַסָּע נִבְנָה וּמַקָּבוֹת וְהַגַּרְזֶן כָּל־כְּלִי בַרְזֶל
לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ׃ 8 פֶּתַח הַצֵּלָע
הַתִּיכֹנָה אֶל־כֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים
יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכֹנָה וּמִן־הַתִּיכֹנָה אֶל־
הַשְּׁלִשִׁים׃ 9 וַיִּבֶן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ
וַיִּסְפֹּן אֶת־הַבַּיִת גֵּבִים וּשְׂדֵרֹת בָּאֲרָזִים׃
10 וַיִּבֶן אֶת־הַיָּצוֹעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חָמֵשׁ
אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֶּאֱחֹז אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי
אֲרָזִים׃ 11 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־
שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃ 12 הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־
אַתָּה בֹנֶה אִם־תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי
תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לָלֶכֶת בָּהֶם
וַהֲקִמֹתִי אֶת־דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־
דָּוִד אָבִיךָ׃ 13 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

16 Χωρὶς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν
ἔργων τῷ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἡτοίμασαν τοὺς
λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη. 17 Καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς ἵνα αἴρωσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς
τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους·
18 Καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμὼν καὶ οἱ υἱοὶ
Χιράμ, καὶ ἔβαλαν αὐτούς.

ΚΕΦ. ϛ.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακο-
σιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασι-
λεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ,
2 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ,
τεσσαράκοντα ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι ἐν
πήχει πλάτος αὐτοῦ, καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πήχει
τὸ ὕψος αὐτοῦ. 3 Καὶ τὸ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον
τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος
τοῦ οἴκου κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου· καὶ ᾠκοδό-
μησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. 4 Καὶ
ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.
5 Καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα
κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ. 6 Ἡ πλευρὰ ἡ
ὑποκάτω πέντε πήχεων ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς,
καὶ τὸ μέσον ἕξ, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει τὸ
πλάτος αὐτῆς· ὅτι διάστημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλό-
θεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται
τῶν τοίχων τοῦ οἴκου. 7 Καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ
οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ᾠκοδο-
μήθη· καὶ σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν
οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν.
8 Καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ
τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἑλικτὴ ἀνάβα-
σις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριόροφα.
9 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν·
καὶ ἐκοιλοστάθμησε τὸν οἶκον κέδροις. 10 Καὶ
ᾠκοδόμησε τοὺς ἐνδέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε
ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνέσχε τὸν σύνδεσμον
ἐν ξύλοις κεδρίνοις. [11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Σαλωμὼν λέγων 12 Ὁ οἶκος οὗτος ὃν σὺ
οἰκοδομεῖς, ἐὰν ὁδεύῃς τοῖς προστάγμασίν μου,
καὶ τὰ κρίματά μου ποιῇς, καὶ φυλάσσῃς πάσας
τὰς ἐντολάς μου ἀναστρέφεσθαι ἐν αὐταῖς, στήσω
τὸν λόγον μου σὺν σοὶ ὃν ἐλάλησα πρὸς Δαυὶδ τὸν
πατέρα σου. 13 Καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

16 Absque præpositis qui præerant singulis
operibus, numero trium millium et trecentorum,
præcipientium populo et his qui faciebant
opus. 17 Præcepitque rex, ut tollerent
lapides grandes, lapides pretiosos, in funda-
mentum templi, et quadrarent eos: 18 Quos
dolaverunt cæmentarii Salomonis, et cæmen-
tarii Hiram: porro Giblii præparaverunt ligna
et lapides ad ædificandam domum.

CAPUT VI.

1 FACTUM est ergo quadringentesimo et
octogesimo anno egressionis filiorum Israel
de terra Ægypti, in anno quarto, mense Zio
(ipse est mensis secundus), regni Salomonis
super Israel, ædificari cœpit domus Domino.
2 Domus autem, quam ædificabat rex Salomon
Domino, habebat sexaginta cubitos in longitu-
dine, et viginti cubitos in latitudine, et
triginta cubitos in altitudine. 3 Et porticus
erat ante templum viginti cubitorum longitu-
dinis, juxta mensuram latitudinis templi: et
habebat decem cubitos latitudinis ante faciem
templi. 4 Fecitque in templo fenestras
obliquas. 5 Et ædificavit super parietem
templi tabulata per gyrum, in parietibus
domus per circuitum templi et oraculi, et fecit
latera in circuitu. 6 Tabulatum quod subter
erat, quinque cubitos habebat latitudinis, et
medium tabulatum sex cubitorum latitudinis,
et tertium tabulatum septem habens cubitos
latitudinis. Trabes autem posuit in domo per
circuitum forinsecus, ut non hærerent muris
templi. 7 Domus autem cum ædificaretur, de
lapidibus dolatis atque perfectis ædificata est:
et malleus, et securis, et omne ferramentum,
non sunt audita in domo cum ædificaretur
8 Ostium lateris medii in parte erat domus
dextræ: et per cochleam ascendebant in
medium cœnaculum, et a medio in tertium.
9 Et ædificavit domum, et consummavit eam:
texit quoque domum laquearibus cedrinis.
10 Et ædificavit tabulatum super omnem
domum quinque cubitis altitudinis, et operuit
domum lignis cedrinis. 11 Et factus est ser-
mo Domini ad Salomonem, dicens: 12 Domus
hæc, quam ædificas, si ambulaveris in
præceptis meis, et judicia mea feceris, et
custodieris omnia mandata mea, gradiens
per ea: firmabo sermonem meum tibi,
quem locutus sum ad David patrem tuum.
13 Et habitabo in medio filiorum Israel,
et non derelinquam populum meum Israel.

14 וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ׃ 15 וַיִּבֶן
אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת מִבַּיְתָה בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים
מִקַּרְקַע הַבַּיִת עַד־קִירוֹת הַסִּפֻּן צִפָּה עֵץ
מִבָּיִת וַיְצַף אֶת־קַרְקַע הַבַּיִת בְּצַלְעוֹת
בְּרוֹשִׁים׃ 16 וַיִּבֶן אֶת־עֶשְׂרִים אַמָּה
מִיַּרְכּוֹתֵי הַבַּיִת בְּצַלְעוֹת אֲרָזִים מִן־
הַקַּרְקַע עַד־הַקִּירוֹת וַיִּבֶן לוֹ מִבַּיִת לִדְבִיר
לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ 17 וְאַרְבָּעִים בָּאַמָּה הָיָה
הַבָּיִת הוּא הַהֵיכָל לִפְנָי׃ 18 וְאֶרֶז אֶל־
הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי
צִצִּים הַכֹּל אֶרֶז אֵין אֶבֶן נִרְאָה׃ 19 וּדְבִיר
בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה הֵכִין לְתִתֵּן שָׁם
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃ 20 וְלִפְנֵי הַדְּבִיר
עֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רֹחַב
וְעֶשְׂרִים אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר
וַיְצַף מִזְבֵּחַ אָרֶז׃ 21 וַיְצַף שְׁלֹמֹה אֶת־
הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר וַיְעַבֵּר בְּרַתִּיקוֹת
זָהָב לִפְנֵי הַדְּבִיר וַיְצַפֵּהוּ זָהָב׃ 22 וְאֶת־
כָּל־הַבַּיִת צִפָּה זָהָב עַד־תֹּם כָּל־הַבָּיִת
וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לַדְּבִיר צִפָּה זָהָב׃
23 וַיַּעַשׂ בַּדְּבִיר שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־שָׁמֶן
עֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ׃ 24 וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כְּנַף
הַכְּרוּב הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כְּנַף הַכְּרוּב
הַשֵּׁנִית עֶשֶׂר אַמּוֹת מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד־
קְצוֹת כְּנָפָיו׃ 25 וְעֶשֶׂר בָּאַמָּה הַכְּרוּב
הַשֵּׁנִי מִדָּה אַחַת וְקֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵי
הַכְּרֻבִים׃ 26 קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֶשֶׂר
בָּאַמָּה וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי׃ 27 וַיִּתֵּן אֶת־
הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ ׀ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׂוּ
אֶת־כַּנְפֵי הַכְּרֻבִים וַתִּגַּע כְּנַף־הָאֶחָד בַּקִּיר
וּכְנַף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נֹגַעַת בַּקִּיר הַשֵּׁנִי
וְכַנְפֵיהֶם אֶל־תּוֹךְ הַבַּיִת נֹגְעֹת כָּנָף אֶל־
כָּנָף׃ 28 וַיְצַף אֶת־הַכְּרוּבִים זָהָב׃ 29 וְאֵת
כָּל־קִירוֹת הַבַּיִת מֵסַב ׀ קָלַע פִּתּוּחֵי
מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים
מִלִּפְנִים וְלַחִיצוֹן׃ 30 וְאֶת־קַרְקַע הַבַּיִת
צִפָּה זָהָב לִפְנִימָה וְלַחִיצוֹן׃ 31 וְאֵת
פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה דַּלְתוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן
הָאַיִל מְזוּזוֹת חֲמִשִׁית׃ 32 וּשְׁתֵּי דַּלְתוֹת
עֲצֵי־שֶׁמֶן וְקָלַע עֲלֵיהֶם מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים
וְתִמֹרוֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים וְצִפָּה זָהָב וַיָּרֶד
עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־הַתִּמֹרוֹת אֶת־הַזָּהָב׃

14 Καὶ ᾠκοδόμησεν Σαλωμὼν τὸν οἶκον, καὶ συνετέ-
λεσεν αὐτόν.] 15 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς τοίχους τοῦ
οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν·
ἐκοιλοστάθμησε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν, καὶ
περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίναις.
16 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς εἴκοσι πήχεις ἀπ' ἄκρου
τοῦ τοίχου τὸ πλευρὸν τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
ἕως τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ
ἅγιον τῶν ἁγίων· 17 Καὶ τεσσαράκοντα πήχεων
ἦν ὁ ναός. [18 Καὶ διὰ κέδρου πρὸς τὸν οἶκον
ἔσω πλοκὴν ἐπαναστάσεις, καὶ πέταλα, καὶ
ἀνάγλυφα πάντα κέδρινα· οὐκ ἐφαίνετο λίθος·]
19 Κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.
20 Εἴκοσι πήχεις μῆκος, καὶ εἴκοσι πήχεις πλάτος,
καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ· καὶ περιέσχεν
αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ· καὶ ἐποίησε θυσιαστή-
ριον κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ καὶ περιέσχεν αὐτὸ
χρυσίῳ. [21 Καὶ περιεπίλησεν Σαλωμὼν τὸν οἶκον
ἔνδοθεν χρυσίῳ ἀποκλείστῳ· καὶ παρήγαγεν ἐν
καθηλώμασιν χρυσίου κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβείρ.]
22 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ ἕως συντελείας
παντὸς τοῦ οἴκου. 23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ
δύο Χερουβὶμ δέκα πήχεων μέγεθος ἐσταθμωμένον.
24 Καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον τοῦ Χερουβὶμ τοῦ
ἑνός, καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον,
ἐν πήχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς
μέρος πτερυγίου αὐτοῦ. 25 Οὕτως τῷ Χερουβὶμ
τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἑνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέροις.
26 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑνὸς δέκα ἐν
πήχει, καὶ οὕτω τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ. 27 Καὶ
ἀμφότερα Χερουβὶμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου·
καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἥπτετο
πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ Χερουβὶμ
τοῦ δευτέρου ἥπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου·
καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἥπτοντο
πτέρυξ πτέρυγος. 28 Καὶ περιέσχε τὰ Χερουβὶμ
χρυσίῳ. 29 Πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ
ἐγκολαπτὰ ἔγραψε γραφίδι Χερουβὶμ καὶ φοίνικας
τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ. 30 Καὶ τὸ
ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου
καὶ τοῦ ἐξωτάτου. 31 Καὶ τῷ θυρώματι τοῦ
δαβὶρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκευθίνων, [καὶ
φλιὰς πενταπλᾶς, 32 Καὶ δύο θύρας ξύλων
πευκίνων, καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ' αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα
χερουβεὶν, καὶ φοίνικας, καὶ πέταλα διαπεπετασ-
μένα, καὶ περιέσχεν χρυσίῳ, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ
τὰ χερουβεὶν, καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας τὸ χρυσίον.

14 Igitur ædificavit Salomon domum, et
consummavit eam. 15 Et ædificavit parietes
domus intrinsecus tabulatis cedrinis, a pavi-
mento domus usque ad summitatem parietum,
et usque ad laquearia, operuit lignis cedrinis
intrinsecus: et texit pavimentum domus
tabulis abiegnis. 16 Ædificavitque viginti
cubitorum ad posteriorem partem templi
tabulata cedrina, a pavimento usque ad
superiora: et fecit interiorem domum oraculi
in Sanctum sanctorum. 17 Porro quadraginta
cubitorum erat ipsum templum pro foribus
oraculi. 18 Et cedro omnis domus intrinsecus
vestiebatur, habens tornaturas et juncturas
suas fabrefactas, et cælaturas eminentes: omnia
cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis
apparere poterat in pariete. 19 Oraculum
autem in medio domus, in interiori parte
fecerat, ut poneret ibi arcam fœderis Domini.
20 Porro oraculum habebat viginti cubitos
longitudinis, et viginti cubitos latitudinis, et
viginti cubitos altitudinis: et operuit illud,
atque vestivit auro purissimo; sed et altare
vestivit cedro. 21 Domum quoque ante
oraculum operuit auro purissimo, et affixit
laminas clavis aureis. 22 Nihilque erat in
templo quod non auro tegeretur: sed et totum
altare oraculi texit auro. 23 Et fecit in
oraculo duos cherubim de lignis olivarum,
decem cubitorum latitudinis. 24 Quinque
cubitorum ala cherub una, et quinque cubito-
rum ala cherub altera: id est, decem cubitos
habentes, a summitate alæ unius usque ad alæ
alterius summitatem. 25 Decem quoque
cubitorum erat cherub secundus: in mensura
pari, et opus unum erat in duobus cherubim,
26 Id est, altitudinem habebat unus cherub
decem cubitorum, et similiter cherub secundus.
27 Posuitque cherubim in medio templi
interioris: extendebant autem alas suas che-
rubim, et tangebat ala una parietem, et ala
cherub secundi tangebat parietem alterum:
alæ autem alteræ in media parte templi se
invicem contingebant. 28 Texit quoque
cherubim auro. 29 Et omnes parietes templi
per circuitum sculpsit variis cælaturis et torno:
et fecit in eis cherubim, et palmas, et picturas
varias, quasi prominentes de pariete, et
egredientes. 30 Sed et pavimentum domus
texit auro intrinsecus et extrinsecus. 31 Et in
ingressu oraculi fecit ostiola de lignis olivarum,
postesque angulorum quinque. 32 Et duo ostia
de lignis olivarum: et sculpsit in eis picturam
cherubim, et palmarum species, et anaglypha
valde prominentia: et texit ea auro: et operuit
tam cherubim quam palmas, et cætera, auro.

33 וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי־
שָׁמֶן מֵאֵת רְבִעִית׃ 34 וּשְׁתֵּי דַלְתוֹת עֲצֵי
בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הַדֶּלֶת הָאַחַת
גְּלִילִים וּשְׁנֵי קְלָעִים הַדֶּלֶת הַשֵּׁנִית
גְּלִילִים׃ 35 וְקִלַּע כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת וּפְטֻרֵי
צִצִּים וְצִפָּה זָהָב מְיֻשָּׁר עַל־הַמְּחֻקֶּה׃
36 וַיִּבֶן אֶת־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי
גָזִית וְטוּר כְּרֻתֹת אֲרָזִים׃ 37 בַּשָּׁנָה
הָרְבִיעִית יֻסַּד בֵּית יְהוָה בְּיֶרַח זִו׃
38 וּבַשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּיֶרַח בּוּל הוּא
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבַּיִת לְכָל־דְּבָרָיו
וּלְכָל־מִשְׁפָּטָו וַיִּבְנֵהוּ שֶׁבַע שָׁנִים׃

פרשה ז׃

1 וְאֶת־בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃ 2 וַיִּבֶן אֶת־בֵּית ׀
יַעַר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אַמָּה אָרְכּוֹ וַחֲמִשִּׁים
אַמָּה רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ עַל
אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדֵי אֲרָזִים וּכְרֻתוֹת
אֲרָזִים עַל־הָעַמּוּדִים׃ 3 וְסָפֻן בָּאֶרֶז מִמַּעַל
עַל־הַצְּלָעֹת אֲשֶׁר עַל־הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עָשָׂר הַטּוּר׃ 4 וּשְׁקֻפִים
שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמֶחֱזָה אֶל־מֶחֱזָה שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים׃ 5 וְכָל־הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזֹת רְבֻעִים
שָׁקֶף וּמוּל מֶחֱזָה אֶל־מֶחֱזָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃
6 וְאֵת אוּלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים
אַמָּה אָרְכּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה רָחְבּוֹ וְאוּלָם
עַל־פְּנֵיהֶם וְעַמֻּדִים וְעָב עַל־פְּנֵיהֶם׃
7 וְאוּלָם הַכִּסֵּא אֲשֶׁר יִשְׁפָּט־שָׁם אֻלָם
הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפוּן בָּאֶרֶז מֵהַקַּרְקַע עַד־
הַקַּרְקָע׃ 8 וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יֵשֶׁב שָׁם חָצֵר
הָאַחֶרֶת מִבֵּית לָאוּלָם כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה
וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת־פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה
כָּאוּלָם הַזֶּה׃ 9 כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרֹת
כְּמִדּוֹת גָּזִית מְגֹרָרוֹת בַּמְּגֵרָה מִבַּיִת
וּמִחוּץ וּמִמַּסָּד עַד־הַטְּפָחוֹת וּמִחוּץ עַד־
הֶחָצֵר הַגְּדוֹלָה׃ 10 וּמְיֻסָּד אֲבָנִים יְקָרוֹת
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אַבְנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי
שְׁמֹנֶה אַמּוֹת׃ 11 וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים
יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז׃ 12 וְחָצֵר
הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גָּזִית וְטוּר
כְּרֻתֹת אֲרָזִים וְלַחֲצַר בֵּית־יְהוָה
הַפְּנִימִית וּלְאֻלָם הַבָּיִת׃ 13 וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר׃

33 Καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ· φλιαὶ
ξύλων ἀρκεύθου,] στοαὶ τετραπλῶς, 34 Ἐν ἀμφοτέ-
ραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα· δύο πτυχαὶ ἡ θύρα
ἡ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ
δευτέρα· στρεφόμενα 35 Ἐγκεκολαμμένα Χερουβὶμ
καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα, καὶ περιεχό-
μενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν. 36 Καὶ
ᾠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην, τρεῖς στίχους
ἀπελεκήτων, καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου
κυκλόθεν· καὶ ᾠκοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς
αὐλῆς τοῦ αἰλὰμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον
τοῦ ναοῦ. 37 Ἐν τῷ ἔτει τῳ τετάρτῳ ἐθεμελίωσε
τὸν οἶκον Κύριου ἐν μηνὶ Ζιοὺ, καὶ τῷ δευτέρῳ
μηνί. 38 Ἐν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βαάλ,
οὗτος ὁ μὴν ὁ ὄγδοος, συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς
πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν
αὐτοῦ·

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΚΑΙ τὸν οἶκον ἑαυτῷ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν
τρισκαίδεκα ἔτεσι. 2 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον
δρυμῷ τοῦ Λιβάνου· ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ,
καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα
πηχῶν ὕψος αὐτοῦ· καὶ τριῶν στίχων στύλων
κεδρίνων, καὶ ὠμίαι κέδριναι τοῖς στύλοις. 3 Καὶ
ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν
στύλων· καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα
καὶ πέντε ὁ στίχος, 4 Καὶ μέλαθρα τρία, καὶ
χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς. 5 Καὶ πάντα τὰ θυρώματα
καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι, καὶ ἀπὸ
τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς. 6 Καὶ τὸ αἰλὰμ
τῶν στύλων πεντήκοντα μῆκος καὶ πεντήκοντα ἐν
πλάτει ἐζυγωμένα, αἰλὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν·
καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς
αἰλαμίν. 7 Καὶ τὸ αἰλὰμ τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ
ἐκεῖ, αἰλὰμ τοῦ κριτηρίου. 8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν
ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τούτοις
κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο· καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραὼ
ἣν ἔλαβε Σαλωμὼν κατὰ τὸ αἰλὰμ τοῦτο. 9 Πάντα
ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος
ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν· καὶ ἔξωθεν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην. 10 Τὴν τεθεμελιωμένην
ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις, λίθοις δεκαπήχεσι καὶ
τοῖς ὀκταπήχεσι. 11 Καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ
τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις. 12 Τῆς αὐλῆς
τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ
στίχος κεκολαμμένης κέδρου· καὶ συνετέλεσε Σαλω-
μὼν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 13 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν καὶ ἔλαβε τὸν Χιρὰμ ἐκ Τύρου.

33 Fecitque in introitu templi postes de lignis
olivarum quadrangulatos: 34 Et duo ostia de
lignis abiegnis altrinsecus: et utrumque ostium
duplex erat, et se invicem tenens aperiebatur.
35 Et sculpsit cherubim, et palmas, et cælaturas
valde eminentes: operuitque omnia laminis
aureis opere quadro ad regulam. 36 Et
ædificavit atrium interius tribus ordinibus
lapidum politorum, et uno ordine lignorum
cedri. 37 Anno quarto fundata est domus
Domini in mense Zio: 38 Et in anno undecimo,
mense Bul (ipse est mensis octavus) perfecta
est domus in omni opere suo, et in universis
utensilibus suis: ædificavitque eam annis
septem.

CAPUT VII.

1 Domum autem suam ædificavit Salomon
tredecim annis, et ad perfectum usque perduxit.
2 Ædificavit quoque domum saltus Libani
centum cubitorum longitudinis, et quinquaginta
cubitorum latitudinis, et triginta cubitorum
altitudinis: et quatuor deambulacra inter
columnas cedrinas: ligna quippe cedrina
exciderat in columnas. 3 Et tabulatis cedrinis
vestivit totam cameram, quæ quadraginta
quinque columnis sustentabatur. Unus autem
ordo habebat columnas quindecim. 4 Contra
se invicem positas, 5 Et e regione se res-
picientes, æquali spatio inter columnas, et
super columnas, quadragulata ligna in cunctis
æqualia. 6 Et porticum columnarum fecit
quinquaginta cubitorum longitudinis, et tri-
ginta cubitorum latitudinis: et alteram porticum
in facie majoris porticus: et columnas, et
epistylia super columnas. 7 Porticum quoque
solii, in qua tribunal est, fecit: et texit lignis
cedrinis a pavimento usque ad summitatem.
8 Et domuncula, in qua sedebatur ad judi-
candum, erat in media porticu, simili opere.
Domum quoque fecit filiæ Pharaonis (quam
uxorem duxerat Salomon) tali opere, quali
et hanc porticum. 9 Omnia lapidibus pretiosis,
qui ad normam quamdam atque mensuram
tam intrinsecus quam extrinsecus serrati erant:
a fundamento usque ad summitatem parietum,
et extrinsecus usque ad atrium majus. 10 Fun-
damenta autem de lapidibus pretiosis, lapidibus
magnis decem sive octo cubitorum. 11 Et
desuper lapides pretiosi æqualis mensuræ
secti erant, similiterque de cedro. 12 Et
atrium majus rotundum, trium ordinum de
lapidibus sectis, et unius ordinis de dolata
cedro: necnon et in atrio domus Domini
interiori, et in porticu domus. 13 Misit
quoque rex Salomon, et tulit Hiram de Tyro,

14 בֶּן־אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת־
הַחָכְמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת
כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלַאכְתּוֹ׃ 15 וַיָּצַר
אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־
עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי׃
16 וּשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל־רָאשֵׁי
הָעַמּוּדִים מֻצַק נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ 17 שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה
גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת לַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת
וְשִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ 18 וַיַּעַשׂ אֶת־
הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה
הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־
רֹאשׁ הָרִמֹּנִים וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
19 וְכֹתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה
שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת׃ 20 וְכֹתָרֹת
עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת
הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׂבָכָה וְהָרִמּוֹנִים
מָאתַיִם טֻרִים סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
21 וַיָּקֶם אֶת־הָעַמֻּדִים לְאֻלָם הַהֵיכָל וַיָּקֶם
אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין
וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ בֹּעַז׃ 22 וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה
שׁוֹשָׁן וַתִּתֹּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים׃
23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר בָּאַמָּה
מִשְּׂפָתוֹ עַד־שְׂפָתוֹ עָגֹל ׀ סָבִיב וְחָמֵשׁ
בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וקוה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יָסֹב
אֹתוֹ סָבִיב׃ 24 וּפְקָעִים מִתַּחַת לִשְׂפָתוֹ ׀
סָבִיב סֹבְבִים אֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאַמָּה מַקִּפִים אֶת־
הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יְצֻקִים
בִּיצֻקָתוֹ׃ 25 עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר
שְׁלֹשָׁה פֹנִים ׀ צָפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים יָמָּה
וּשְׁלֹשָׁה ׀ פֹּנִים נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִזְרָחָה
וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־אֲחֹרֵיהֶם
בָּיְתָה׃ 26 וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה
שְׂפַת־כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשָׁן אַלְפַּיִם בַּת יָכִיל׃
27 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּכֹנוֹת עֶשֶׂר נְחֹשֶׁת
אַרְבַּע בָּאַמָּה אֹרֶךְ הַמְּכוֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע
בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְשָׁלֹשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתָהּ׃

14 Υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς
φυλῆς τῆς Νεφθαλὶμ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ
Τύριος, τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς
τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν
πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ· καὶ εἰσηνέχθη πρὸς τὸν
βασιλέα Σαλωμὼν, καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα.
15 Καὶ ἐχώνευσε τοὺς δύο στύλους τῷ αἰλὰμ
τοῦ οἴκου, ὀκτωκαίδεκα πήχεις ὕψος τοῦ στύλου· καὶ
περίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἐκύκλου αὐτὸν
τὸ πάχος τοῦ στύλου· τεσσάρων δακτύλων τὰ
κοιλώματα· καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος.
16 Καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτά· πέντε πήχεις
τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε
πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.
17 Καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα
τῶν στύλων, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἑνὶ
καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 18 Καὶ
ἔργον κρεμαστὸν, δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν, δεδικτυω-
μένοι, ἔργον κρεμαστὸν, στίχος ἐπὶ στίχον· καὶ
οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 19 Καὶ
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ
τὸ αἰλὰμ τεσσάρων πηχῶν. 20 Καὶ μέλαθρον
ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων, καὶ ἐπάνωθεν τῶν
πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει. 21 Καὶ
ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλὰμ τοῦ ναοῦ· καὶ
ἔστησε τὸν στῦλον τὸν ἕνα, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰαχοὺμ, καὶ ἔστησε τὸν στῦλον τὸν δεύτερον
καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βολώζ. [22 Καὶ ἐπὶ
τῶν κεφαλῶν ἔργον κρίνου, καὶ ἐτελειώθη τὸ ἔργον
τῶν στύλων,] 23 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν
δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἕως
τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ
αὐτό· πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ
συνηγμένη τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πήχει.
24 Καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους
αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτὴν δέκα ἐν πήχει
κυκλόθεν· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους
ποτηρίου βλαστὸς κρίνου, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ
παλαιστής. 25 Καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς
θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βοῤῥᾶν, καὶ οἱ
τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέ-
ποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν·
καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα
ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν. [26 Καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ πα-
λαιστής· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτη-
ρίου, βλάστος κρίνου, δισχιλίους χοεῖς χωροῦντας.]
27 Καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνὼθ χαλκᾶς· πέντε πήχεις
μῆκος τῆς μεχωνὼθ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες πήχεις
τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἓξ ἐν πήχει ὕψος αὐτῆς.

14 Filium mulieris viduæ de tribu Neph-
thali, patre Tyrio, artificem ærarium, et
plenum sapientia, et intelligentia, et doctrina
ad faciendum omne opus ex ære. Qui cum
venisset ad regem Salomonem, fecit omne
opus ejus. 15 Et finxit duas columnas æreas,
decem et octo cubitorum altitudinis columnam
unam: et linea duodecim cubitorum ambiebat
columnam utramque. 16 Duo quoque capi-
tella fecit, quæ ponerentur super capita colum-
narum, fusilia ex ære: quinque cubitorum
altitudinis capitellum unum, et quinque
cubitorum altitudinis capitellum alterum:
17 Et quasi in modum retis, et catenarum sibi
invicem miro opere contextarum. Utrumque
capitellum columnarum fusile erat: septena
versuum retiacula in capitello uno, et septena
retiacula in capitello altero. 18 Et perfecit
columnas, et duos ordines per circuitum
retiaculorum singulorum, ut tegerent capitella,
quæ erant super summitatem, malogranatorum.
eodem modo fecit et capitello secundo.
19 Capitella autem, quæ erant super capita
columnarum, quasi opere lilii fabricata erant
in porticu quatuor cubitorum. 20 Et rursum
alia capitella in summitate columnarum
desuper juxta mensuram columnæ contra
retiacula: malogranatorum autem ducenti
ordines erant in circuitu capitelli secundi.
21 Et statuit duas columnas in porticu templi:
cumque statuisset columnam dexteram, vocavit
eam nomine Jachin: similiter erexit columnam
secundam, et vocavit nomen ejus Booz.
22 Et super capita columnarum opus in
modum lilii posuit: perfectumque est opus
columnarum. 23 Fecit quoque mare fusile
decem cubitorum a labio usque ad labium,
rotundum in circuitu: quinque cubitorum
altitudo ejus, et resticula triginta cubitorum
cingebat illud per circuitum. 24 Et sculptura
subter labium circuibat illud decem cubitis
ambiens mare: duo ordines sculpturarum
striatarum erant fusiles. 25 Et stabat super
duodecim boves, e quibus tres respiciebant ad
aquilonem, et tres ad occidentem, et tres ad
meridiem, et tres ad orientem, et mare super
eos desuper erat: quorum posteriora universa
intrinsecus latitabant. 26 Grossitudo autem
luteris trium unciarum erat: labiumque
ejus, quasi labium calicis, et folium repandi
lilii: duo millia batos capiebat. 27 Et fecit
decem bases æneas, quatuor cubitorum longi-
tudinis bases singulas, et quatuor cubitorum
latitudinis, et trium cubitorum altitudinis.

28 וזה מעשה המכונה מסגרות להם
ומסגרת בין השלבים: 29 ועל־המסגרות
אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים
ועל־השלבים כן ממעל ומתחת לאריות
ולבקר ליות מעשה מורד: 30 וארבעה
אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת
וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת
לכיר הכתפות יצקות מעבר איש ליות:
31 ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה
ופיה עגל מעשה־כן אמה וחצי האמה
וגם על־פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות
לא עגלות: 32 וארבעת האופנים למתחת
למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת
האופן האחד אמה וחצי האמה:
33 ומעשה האופנים כמעשה אופן
המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם
וחשריהם הכל מוצק: 34 וארבע כתפות
אל ארבע פנות המכנה האחת מן
המכנה כתפיה: 35 ובראש המכונה חצי
האמה קומה עגל סביב ועל ראש
המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה:
36 ויפתח על־הלחת ידתיה ועל
ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער־
איש ולויות סביב: 37 כזאת עשה את
עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת
קצב אחד לכלהנה: 38 ויעש עשרה
כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור
האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור
אחד על־המכונה האחת לעשר המכנות:
39 ויתן את־המכנות חמש על־כתף הבית
מימין וחמש על־כתף הבית משמאלו
ואת־הים נתן מכתף הבית הימנית
קדמה ממול נגב: 40 ויעש חירום
את־הכירות ואת־היעים ואת־המזרקות
ויכל חירם לעשות את־כל־המלאכה
אשר עשה למלך שלמה בית יהוה:
41 עמדים שנים וגלת הכתרת אשר־על־
ראש העמודים שתים והשבכות שתים
לכסות את־שתי גלות הכתרת אשר
על־ראש העמודים: 42 ואת־הרמנים
ארבע מאות לשתי השבכות שני־טורים
רמנים לשבכה האחת לכסות את־שתי
גלות הכתרת אשר על־פני העמודים:

28 *Καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνὼθ συγκλειστὸν
αὐτοῖς, καὶ συγκλειστὸν ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων.
29 Καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀνὰ μέσον
ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ Χερουβίμ· καὶ
ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως καὶ ἐπάνωθεν, καὶ
ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι, ἔργον
καταβάσεως. 30 Καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῇ
μεχωνὼθ τῇ μιᾷ, καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ
τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὠμίαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων.
31 Καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνώθ. 32 Καὶ
τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνὸς πήχεος καὶ ἡμίσους.
33 Καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἅρματος·
αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγ-
ματεία αὐτῶν πάντα χωνευτά. 34 Αἱ τέσσαρες
ὠμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνὼθ τῆς
μιᾶς, ἐκ τῆς μεχωνὼθ οἱ ὦμοι αὐτῆς, 35 Καὶ ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνὼθ ἥμισυ τοῦ πήχεος
μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τῆς μεχωνώθ· καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ
συγκλείσματα αὐτῆς· καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς
τῶν χειρῶν αὐτῆς. 36 Καὶ τὰ συγκλείσματα
αὐτῆς Χερουβὶμ καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἑστῶτα,
ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον ἔσω καὶ τὰ
κυκλόθεν. 37 Κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς
δέκα μεχωνὼθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἓν πάσαις.
38 Καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς, τεσσα-
ράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόκαυλον
μετρήσει τεσσάρων πηχῶν· χυτρόκαυλος ὁ εἷς
ἐπὶ τῇ μεχωνὼθ τῇ μιᾷ ταῖς δέκα μεχωνώθ. 39 Καὶ
ἔθετο τὰς πέντε μεχωνὼθ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ
δεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ
ἀριστερῶν· καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ
οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους
τοῦ νότου. 40 Καὶ ἐποίησε Χιρὰμ τοὺς λέβητας
καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας· καὶ συνετέ-
λεσε Χιρὰμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησε τῷ
βασιλεῖ Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 41 Στύλους
δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
τῶν στύλων δύο· καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν
ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ
τῶν στύλων· 42 Τὰς ῥοὰς τετρακοσίας ἀμφοτέ-
ροις τοῖς δικτύοις, δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ
τῷ ἑνὶ περικαλύπτειν ἀμφότερα τὰ ὄντα τὰ
στρεπτὰ τῆς μεχωνὼθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις·*

28 Et ipsum opus basium, interrasile erat:
et sculpturæ inter juncturas. 29 Et inter
coronulas et plectas, leones et boves et
cherubim: et in juncturis similiter desuper:
et subter leones et boves, quasi lora ex ære
dependentia. 30 Et quatuor rotæ per bases
singulas, et axes ærei: et per quatuor partes
quasi humeruli subter luterem fusiles, contra
se invicem respectantes. 31 Os quoque
luteris intrinsecus erat in capitis summitate:
et quod forinsecus apparebat, unius cubiti erat
totum rotundum, pariterque habebat unum
cubitum et dimidium: in angulis autem
columnarum variæ cælaturæ erant: et media
intercolumnia, quadrata non rotunda. 32 Qua-
tuor quoque rotæ, quæ per quatuor angulos
basis erant, cohærebant sibi subter basim:
una rota habebat altitudinis cubitum et semis.
33 Tales autem rotæ erant, quales solent in
curru fieri: et axes earum, et radii, et canthi,
et modioli, omnia fusilia. 34 Nam et
humeruli illi quatuor per singulos angulos
basis unius, ex ipsa basi fusiles et conjuncti
erant. 35 In summitate autem basis erat
quædam rotunditas dimidii cubiti, ita fabre-
facta, ut luter desuper posset imponi, habens
cælaturas suas, variasque sculpturas ex semet-
ipsa. 36 Sculpsit quoque in tabulatis illis
quæ erant ex ære, et in angulis, cherubim, et
leones, et palmas, quasi in similitudinem
hominis stantis, ut non cælata, sed apposita
per circuitum viderentur. 37 In hunc modum
fecit decem bases, fusura una, et mensura,
sculpturaque consimili. 38 Fecit quoque
decem luteres æneos: quadraginta batos
capiebat luter unus, eratque quatuor cubito-
rum: singulos quoque luteres per singulas,
id est, decem bases, posuit. 39 Et constituit
decem bases, quinque ad dexteram partem
templi, et quinque ad sinistram: mare autem
posuit ad dexteram partem templi contra
orientem ad meridiem. 40 Fecit ergo Hiram
lebetes, et scutras, et hamulas, et perfecit
omne opus regis Salomonis in templo Domini.
41 Columnas duas, et funiculos capitellorum
super capitella columnarum duos: et
retiacula duo, ut operirent duos funiculos,
qui erant super capita columnarum. 42 Et
malogranata quadringenta in duobus re-
tiaculis: duos versus malogranatorum in re-
tiaculis singulis, ad operiendos funiculos capi-
tellorum, qui erant super capita columnarum.

43 וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת עֶשֶׂר וְאֶת־הַכִּיֹּרֹת עֲשָׂרָה
עַל־הַמְּכֹנוֹת׃ 44 וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־
הַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר תַּחַת הַיָּם׃ 45 וְאֶת־
הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וְאֵת
כָּל־הַכֵּלִים הָאֹהֶל אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֹרָט׃
46 בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה
הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צָרְתָן׃ 47 וַיַּנַּח
שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מֵרֹב מְאֹד מְאֹד
לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת׃ 48 וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֵת כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
אֵת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר
עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב׃ 49 וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת
חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאול לִפְנֵי הַדְּבִיר
זָהָב סָגוּר וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרֹת וְהַמֶּלְקַחַיִם
זָהָב׃ 50 וְהַסִּפּוֹת וְהַמְזַמְּרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת
וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפֹּתוֹת
לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
לְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב׃
51 וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־
קָדְשֵׁי ׀ דָּוִד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃

פרשה ח׃

1 אָז יַקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלָםִ
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד
הִיא צִיּוֹן׃ 2 וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 3 וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן׃ 4 וַיַּעֲלוּ
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־
כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ 5 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו אִתּוֹ
לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ 6 וַיָּבִאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־
מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
אֶל־תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ 7 כִּי הַכְּרוּבִים
פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ
הַכְּרֻבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃

43 Καὶ τὰ μεχωνὼθ δέκα, καὶ τοὺς χυτροκαύλους
δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνώθ· 44 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν,
καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης·
45 Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς
φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐποίησε Χιρὰμ τῷ
βασιλεῖ Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· καὶ οἱ στῦλοι
τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ
τοῦ οἴκου Κυρίου· πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ
ἐποίησε Χιρὰμ χαλκᾶ ἄρδην. 46 Ἐν τῷ περιοίκῳ
τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ἐν τῷ πάχει τῆς
γῆς ἀνὰ μέσον Σοκχὼθ καὶ ἀνὰ μέσον Σειρά.
47 Οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησε πάντα
τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα· οὐκ ἦν
τέρμα τῶν σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ. 48 Καὶ ἔλαβεν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν
τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς χρυσῆν,
49 Καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐξ ἀριστερῶν καὶ πέντε
ἐκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσᾶς συγκλει-
ομένας, καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ
τὰς ἐπαρύστρις χρυσᾶς· 50 Καὶ τὰ πρόθυρα καὶ
οἱ ἧλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρυβλία καὶ αἱ
θυΐσκαι χρυσαῖ, συγκλειστά· καὶ τὰ θυρώματα
τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἁγίου τῶν
ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσᾶς. 51 Καὶ
ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμὼν οἴκου
Κυρίου· καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν τὰ ἅγια Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών,
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν
εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν τοῦ
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ
μετὰ εἴκοσι ἔτη, τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς
Σαλωμὼν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν
Σιὼν τοῦ ἐνεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου
ἐκ πόλεως Δαυίδ, αὕτη ἐστὶ Σιών, 2 Ἐν μηνὶ
Ἀθανίν. 3 Καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν
4 Καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ σκεύη
τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου·
5 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῆς
κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα βόας ἀναρίθμητα. 6 Καὶ
εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν
ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. 7 Ὅτι τὰ
Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν
τόπον τῆς κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ
ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν,

43 Et bases decem, et luteres decem super bases.
44 Et mare unum, et boves duodecim subter
mare. 45 Et lebetes, et scutras, et hamulas,
omnia vasa, quæ fecit Hiram regi Salomoni in
domo Domini, de aurichalco erant. 46 In
campestri regione Jordanis fudit ea rex in
argillosa terra, inter Sochoth et Sarthan.
47 Et posuit Salomon omnia vasa: propter
multitudinem autem nimiam non erat pondus
æris. 48 Fecitque Salomon omnia vasa in
domo Domini: altare aureum, et mensam,
super quam ponerentur panes propositionis,
auream: 49 Et candelabra aurea, quinque
ad dexteram, et quinque ad sinistram, contra
oraculum, ex auro puro: et quasi lilii flores,
et lucernas desuper aureas: et forcipes aureos,
50 Et hydrias, et fuscinulas, et phialas, et
mortariola, et thuribula, de auro purissimo:
et cardines ostiorum domus interioris Sancti
sanctorum, et ostiorum domus templi, ex auro
erant. 51 Et perfecit omne opus quod facie-
bat Salomon in domo Domini, et intulit quæ
sanctificaverat David pater suus, argentum et
aurum, et vasa, reposuitque in thesauris
domus Domini.

CAPUT VIII.

1 TUNC congregati sunt omnes majores natu
Israel cum principibus tribuum, et duces
familiarum filiorum Israel, ad regem Salo-
monem in Jerusalem: ut deferrent arcam
fœderis Domini, de civitate David, id est, de
Sion. 2 Convenitque ad regem Salomonem
universus Israel in mense Ethanim, in solemni
die, ipse est mensis septimus. 3 Veneruntque
cuncti senes de Israel, et tulerunt arcam
sacerdotes, 4 Et portaverunt arcam Domini,
et tabernaculum fœderis, et omnia vasa
sanctuarii, quæ erant in tabernaculo: et
ferebant ea sacerdotes et Levitæ. 5 Rex
autem Salomon, et omnis multitudo Israel,
quæ convenerat ad eum, gradiebatur cum illo
ante arcam, et immolabant oves et boves
absque æstimatione et numero. 6 Et intule-
runt sacerdotes arcam fœderis Domini in
locum suum, in oraculum templi, in Sanctum
sanctorum, subter alas cherubim. 7 Siquidem
cherubim expandebant alas super locum arcæ,
et protegebant arcam, et vectes ejus desuper.

מלכים א ח

8 וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־
הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה
וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 אֵין בָּאָרוֹן
רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּחַ שָׁם
מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 10 וַיְהִי
בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וְהֶעָנָן מָלֵא
אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 11 וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים
לַעֲמֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 12 אָז
אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל׃
13 בָּנֹה בָנִיתִי בֵּית זְבֻל לָךְ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
עוֹלָמִים׃ 14 וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ
אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
עֹמֵד׃ 15 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֵת דָּוִד אָבִי וּבְיָדוֹ מִלֵּא
לֵאמֹר׃ 16 מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר
מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לִהְיוֹת
שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ 17 וַיְהִי עִם־לְבַב דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת
בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־
לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי הֱטִיבֹתָ כִּי
הָיָה עִם־לְבָבֶךָ׃ 19 רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה
הַבָּיִת כִּי אִם־בִּנְךָ הַיֹּצֵא מֵחֲלָצֶיךָ הוּא־
יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ 20 וַיָּקֶם יְהוָה אֶת־
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקֻם תַּחַת דָּוִד אָבִי
וָאֵשֵׁב ׀ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
21 וָאָשִׂם שָׁם מָקוֹם לָאָרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית
יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 22 וַיַּעֲמֹד שְׁלֹמֹה
לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיִם׃ 23 וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֵין־כָּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לִבָּם׃
24 אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר־
דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ מִלֵּאתָ כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ 25 וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר
לְעַבְדְּךָ דָוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר
לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם
לָלֶכֶת לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְפָנָי׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γʹ. ηʹ.

8 Καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα· καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβίρ, καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω. 9 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 10 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον. 11 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον. [12 Τότε εἶπεν Σαλωμών· Κύριος εἶπεν τοῦ σκηνῶσαι ἐν γνόφῳ. 13 Ὠικοδόμησα οἶκον κατοικητηρίου σοι, ἕδρασμα τῆς καθέδρας σου αἰῶνος.] 14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραήλ· καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἱστήκει. 15 Καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σήμερον, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε λέγων 16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἑνὶ σκήπτρῳ Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. 17 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ. 18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου Ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου· 19 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 20 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε· καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ. 21 Καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἐστὶν ἐκεῖ διαθήκη Κύριου ἣν διέθετο Κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 22 Καὶ ἀνέστη Σαλωμὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κύριου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. 23 Καὶ εἶπε Κύμιε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, 24 Ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου· καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσί σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 25 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεταί σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ.

I. REGUM, VIII.

8 Cumque eminerent vectes, et apparerent summitates eorum foris sanctuarium ante oraculum, non apparebant ultra extrinsecus, qui et fuerunt ibi usque in præsentem diem. 9 In arca autem non erat aliud, nisi duæ tabulæ lapideæ, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus fœdus cum filiis Israel, cum egrederentur de terra Ægypti. 10 Factum est autem, cum exissent sacerdotes de sanctuario, nebula implevit domum Domini, 11 Et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebulam: impleverat enim gloria Domini domum Domini. 12 Tunc ait Salomon: Dominus dixit ut habitaret in nebula. 13 Ædificans ædificavi domum in habitaculum tuum, firmissimum solium tuum in sempiternum. 14 Convertitque rex faciem suam, et benedixit omni ecclesiæ Israel: omnis enim ecclesia Israel stabat. 15 Et ait Salomon: Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad David patrem meum, et in manibus ejus perfecit, dicens: 16 A die qua eduxi populum meum Israel de Ægypto, non elegi civitatem de universis tribubus Israel, ut ædificaretur domus, et esset nomen meum ibi: sed elegi David ut esset super populum meum Israel. 17 Voluitque David pater meus ædificare domum nomini Domini Dei Israel. 18 Et ait Dominus ad David patrem meum: Quod cogitasti in corde tuo ædificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tractans. 19 Verumtamen tu non ædificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse ædificabit domum nomini meo. 20 Confirmavit Dominus sermonem suum, quem locutus est: stetique pro David patre meo, et sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: et ædificavi domum nomini Domini Dei Israel. 21 Et constitui ibi locum arcæ, in qua fœdus Domini est, quod percussit cum patribus nostris, quando egressi sunt de terra Ægypti. 22 Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiæ Israel, et expandit manus suas in cælum, 23 Et ait: Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cœlo desuper, et super terram deorsum: qui custodis pactum et misericordiam servis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. 24 Qui custodisti servo tuo David patri meo quæ locutus es ei: ore locutus es, et manibus perfecisti, ut hæc dies probat. 25 Nunc igitur Domine Deus Israel, conserva famulo tuo David patri meo quæ locutus es ei, dicens: Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filii tui viam suam, ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo.

26 וְעַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָמֶן נָא דְּבָרְיךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי׃ 27 כִּי
הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה
הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ אַף
כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 28 וּפָנִיתָ
אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי
לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם׃ 29 לִהְיוֹת
עֵינֶךָ פְתֻחֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה לַיְלָה וָיוֹם
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם
לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 30 וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנַּת
עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל־מְקוֹם
שִׁבְתְּךָ אֶל־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלָחְתָּ׃
31 אֵת אֲשֶׁר יֶחֱטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׁא־בוֹ
אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ
בַּבַּיִת הַזֶּה׃ 32 וְאַתָּה׀ תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת־עֲבָדֶיךָ לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע
לָתֵת דַּרְכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֶת
לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃ 33 בְּהִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ
וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ
בַּבַּיִת הַזֶּה׃ 34 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסָלַחְתָּ לְחַטַּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַהֲשֵׁבֹתָם
אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לַאֲבוֹתָם׃
35 בְּהֵעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כִּי
יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ וּמֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן כִּי
תַעֲנֵם׃ 36 וְאַתָּה׀ תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ
לְחַטַּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם
אֶת־הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָהּ וְנָתַתָּה
מָטָר עַל־אַרְצְךָ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְעַמְּךָ
לְנַחֲלָה׃ 37 רָעָב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ
דֶּבֶר כִּי־יִהְיֶה שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל
כִּי יִהְיֶה כִּי יָצַר־לוֹ אֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו
כָּל־נֶגַע כָּל־מַחֲלָה׃ 38 כָּל־תְּפִלָּה כָל־
תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכֹל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 39 וְאַתָּה תִּשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ וְנָתַתָּ
לָאִישׁ כְּכָל־דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת־לְבָבוֹ כִּי־
אַתָּה יָדַעְתָּ לְבַדְּךָ אֶת־לְבַב כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃

26 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, πιστωθήτω δὴ τὸ
ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου. 27 Ὅτι εἰ ἀληθῶς
κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ
οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί
σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί
σου; 28 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου,
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς ἧς
ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ
σήμερον, 29 Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου
ἠνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ
νυκτός, εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας Ἔσται τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσ-
εύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας
καὶ νυκτός. 30 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν
προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ
εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν
οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ. 31 Ὅσα ἂν
ἁμάρτῃ ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν λάβῃ
ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀράσασθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ
καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου
σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 32 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς τὸν λαόν
σου Ἰσραὴλ ἀνομηθῆναι ἄνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον
δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. 33 Ἐν
τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν
ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ ἐπιστρέψουσι καὶ ἐξομο-
λογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται καὶ
δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 34 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 35 Ἐν τῷ
συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν
ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν
ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς, 36 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ· ὅτι
δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι
ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας
τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ. 37 Λιμὸς ἐὰν γένηται,
θάνατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἔσται ἐμπυρισμός,
βροῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ
αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ,
πᾶν συνάντημα, πάντα πόνον, 38 Πᾶσαν προσ-
ευχήν, πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ,
ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἀφὴν καρδίας αὐτοῦ,
καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον
τοῦτον, 39 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ
ἑτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἵλεως ἔσῃ, καὶ
ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καθὼς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώ-
τατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων,

26 Et nunc Domine Deus Israel firmentur
verba tua, quæ locutes es servo tuo David
patri meo. 27 Ergone putandum est quod
vere Deus habitet super terram? si enim
cælum, et cæli cælorum te capere non possunt;
quanto magis domus hæc, quam ædificavi?
28 Sed respice ad orationem servi tui, et ad
preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum
et orationem, quam servus tuus orat coram te
hodie: 29 Ut sint oculi tui aperti super
domum hanc nocte ac die: super domum, de
qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut
exaudias orationem, quam orat in loco isto ad
te servus tuus. 30 Ut exaudias deprecationem
servi tui et populi tui Israel, quodcumque
oraverint in loco isto; et exaudies in loco
habitaculi tui in cælo, et cum exaudieris,
propitius eris. 31 Si peccaverit homo in
proximum suum, et habuerit aliquod jura-
mentum, quo teneatur astrictus; et venerit
propter juramentum coram altari tuo in
domum tuam, 32 Tu exaudies in cælo, et
facies, et judicabis servos tuos, condemnans
impium, et reddens viam suam super caput
ejus, justificansque justum, et retribuens ei
secundum justitiam suam. 33 Si fugerit
populus tuus Israel inimicos suos (quia pecca-
turus est tibi), et agentes pœnitentiam, et
confitentes nomini tuo, venerint, et oraverint,
et deprecati te fuerint in domo hac; 34 Ex-
audi in cælo, et dimitte peccatum populi tui
Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti
patribus eorum. 35 Si clausum fuerit cælum,
et non pluerit propter peccata eorum, et
orantes in loco isto, pœnitentiam egerint
nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint
propter afflictionem suam: 36 Exaudi eos in
cælo, et dimitte peccata servorum tuorum, et
populi tui Israel: et ostende eis viam bonam
per quam ambulent, et da pluviam super
terram tuam, quam dedisti populo tuo in
possessionem. 37 Fames si oborta fuerit in
terra, aut pestilentia, aut corruptus aer, aut
ærugo, aut locusta, vel rubigo, et afflixerit
eum inimicus ejus portas obsidens, omnis
plaga, universa infirmitas, 38 Cuncta devo-
tatio, et imprecatio, quæ acciderit omni
homini de populo tuo Israel: si quis cognoverit
plagam cordis sui, et expanderit manus
suas in domo hac, 39 Tu exaudies in cælo
in loco habitationis tuæ, et repropitiaberis,
et facies ut des unicuique secundum omnes
vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu
nosti solus cor omnium filiorum hominum,)

40 לְמַעַן יִרָאוּךָ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ׃
41 וְגַם אֶל־הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
12 כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת־יָדְךָ
הַחֲזָקָה וּזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וּבָא וְהִתְפַּלֵּל
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 43 אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִקְרָא
אֵלֶיךָ הַנָּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּן כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
אֶת־שְׁמֶךָ לְיִרְאָה אֹתְךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְלָדַעַת כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 44 כִּי־יֵצֵא עַמְּךָ
לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבוֹ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם
וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־יְהוָֹה דֶּרֶךְ הָעִיר אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִתִי לִשְׁמֶךָ׃
45 וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־
תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ 46 כִּי יֶחֶטְאוּ־
לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יֶחֱטָא וְאָנַפְתָּ
בָם וּנְתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שֹׁבֵיהֶם
אֶל־אֶרֶץ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה׃
47 וְהֵשִׁיבוּ אֶל־לִבָּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־
שָׁם וְשָׁבוּ ׀ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שֹׁבֵיהֶם
לֵאמֹר חָטָאנוּ וְהֶעֱוִינוּ רָשָׁעְנוּ׃ 48 וְשָׁבוּ
אֵלֶיךָ בְּכָל־לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ
אֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ
דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבוֹתָם הָעִיר
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִית לִשְׁמֶךָ׃
49 וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־
תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃
50 וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־לָךְ וּלְכָל־
פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ־בָךְ וּנְתַתָּם לְרַחֲמִים
לִפְנֵי שֹׁבֵיהֶם וְרִחֲמוּם׃ 51 כִּי־עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ
הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוּר
הַבַּרְזֶל׃ 52 לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְתֻחֹת אֶל־
תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִשְׁמֹעַ אֲלֵיהֶם בְּכֹל קָרְאָם אֵלֶיךָ׃ 53 כִּי־
אַתָּה הִבְדַּלְתָּם לְךָ לְנַחֲלָה מִכֹּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד ׀ מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ
בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנָי
יְהוִֹה׃ 54 וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה
לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָֹה אֵת כָּל־הַתְּפִלָּה
וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָֹה
מִכְּרֹעַ עַל־בִּרְכָּיו וְכַפָּיו פְּרֻשׂוֹת הַשָּׁמָיִם׃

40 Ὅπως φοβῶνταί σε πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ
ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
41 Καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου
οὗτος, 42 Καὶ ἥξουσι καὶ προσεύξονται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, 43 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σοῦ, καὶ ποιήσεις
κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος,
ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ
φοβῶνταί σε καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραήλ, καὶ
γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα. 44 Ὅτι ἐξελεύσεται
ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐν ὁδῷ ᾗ ἐπιστρέψεις αὐτούς, καὶ προσεύξονται ἐν
ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν
αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,
45 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως
αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ
δικαίωμα αὐτοῖς. 46 Ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται, καὶ
ἐπάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον
ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν οἱ αἰχμαλωτίζοντες
εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς, 47 Καὶ ἐπιστρέψουσι
καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ
ἐπιστρέψωσιν ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν καὶ δεηθῶσί
σου λέγοντες Ἡμάρτομεν ἠδικήσαμεν ἠνομήσαμεν,
48 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν
καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν
οὗ μετήγαγες αὐτούς, καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ
ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ
ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου, 49 Καὶ εἰσακούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, 50 Καὶ
ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτόν σοι
καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν
σοι, καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον
αἰχμαλωτευόντων αὐτοὺς καὶ οἰκτειρήσουσιν εἰς
αὐτούς· 51 Ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου,
οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου
σιδήρου. 52 Καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ
τὰ ὦτά σου ἠνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου
σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ,
εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί
σε. 53 Ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς
κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς
ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ, ἐν τῷ
ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
Κύριε Κύριε. Τότε ἐλάλησε Σαλωμὼν ὑπὲρ τοῦ
οἴκου ὡς συνετέλεσε τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτόν Ἥλιον
ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ· Κύριος εἶπε τοῦ κατοικεῖν
ἐν γνόφῳ· οἰκοδόμησον οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπῆ
σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. Οὐκ ἰδοὺ
αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς; 54 Καὶ
ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν προσευχόμενος
πρὸς Κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν
ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κυρίου ὀκλακὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ
αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν.

40 Ut timeant te cunctis diebus, quibus vivun
super faciem terræ, quam dedisti patribu
nostris. 41 Insuper et alienigena, qui non
est de populo tuo Israel, cum venerit de terra
longinqua propter nomen tuum. 42 (Audietur
enim nomen tuum magnum, et manus
tua fortis, et brachium tuum extentum
ubique), cum venerit ergo, et oraverit in hoc
loco, 43 Tu exaudies in cælo, in firmamento
habitaculi tui, et facies omnia pro quibus
invocaverit te alienigena: ut discant univers
populi terrarum nomen tuum timere, sicut
populus tuus Israel, et probent quia nomen
tuum invocatum est super domum hanc, quam
ædificavi. 44 Si egressus fuerit populus
tuus ad bellum contra inimicos suos, per
viam, quocumque miseris eos, orabunt te
contra viam civitatis, quam elegisti, et contra
domum, quam ædificavi nomini tuo, 45 Et
exaudies in cælo orationes eorum, et preces
eorum, et facies judicium eorum. 46 Quod
si peccaverint tibi (non est enim homo qui non
peccet), et iratus tradideris eos inimicis suis
et captivi ducti fuerint in terram inimicorum
longe vel prope, 47 Et egerint pœnitentiam
in corde suo in loco captivitatis, et convers
deprecati te fuerint in captivitate sua, dicentes
Peccavimus, inique egimus, impie gessimus
48 Et reversi fuerint ad te in universo corde
suo, et tota anima sua, in terra inimicorum
suorum, ad quam captivi ducti fuerint: e
oraverint te contra viam terræ suæ, quan
dedisti patribus eorum, et civitatis quam
elegisti, et templi quod ædificavi nomini tuo
49 Exaudies in cælo, in firmamento solii tui
orationes eorum, et preces eorum, et facies
judicium eorum: 50 Et propitiaberis popul
tuo qui peccavit tibi, et omnibus iniquitatibus
eorum, quibus prævaricati sunt in te: e
dabis misericordiam coram eis qui eos captivo
habuerint, ut misereantur eis. 51 Populu
enim tuus est, et hereditas tua, quos eduxist
de terra Ægypti, de medio fornacis ferreæ
52 Ut sint oculi tui aperti ad deprecationem
servi tui, et populi tui Israel, et exaudias eos
in universis pro quibus invocaverint te.
53 Tu enim separasti eos tibi in hereditatem
de universis populis terræ, sicut locutus es per
Moysen servum tuum, quando eduxisti patres
nostros de Ægypto, Domine Deus. 54 Factum
est autem, cum complesset Salomon orans
Dominum omnem orationem et depreca-
tionem hanc, surrexit de conspectu altaris
Domini: utrumque enim genu in terram
fixerat, et manus expenderat in cælum.

55 וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל
גָּדוֹל לֵאמֹר׃ 56 בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֵּר לֹא־
נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃ 57 יְהִי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־
יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ׃ 58 לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ
אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ׃
59 וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי
יְהוָה קְרֹבִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה
לַעֲשׂוֹת ׀ מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 60 לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃
61 וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃
62 וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים זֶבַח
לִפְנֵי יְהוָה׃ 63 וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בָּקָר עֶשְׂרִים
וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף
וַיַּחְנְכוּ אֶת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 64 בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־
תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־יְהוָה כִּי־
עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֵת
חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה קָטֹן מֵהָכִיל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־
הַמִּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ 65 וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה בָעֵת־הַהִיא ׀ אֶת־הֶחָג וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת ׀ עַד־נַחַל
מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים
וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם׃ 66 בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל
כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃

פרשה ט׃

1 וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־חֵשֶׁק
שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת׃
2 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה שֵׁנִית כַּאֲשֶׁר
נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִתָה לָשׂוּם־שְׁמִי שָׁם עַד־
עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים׃

55 Καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ
φωνῇ μεγάλῃ λέγων 56 Εὐλογητὸς Κύριος σήμερον,
ὃς ἔδωκε κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ
πάντα ὅσα ἐλάλησεν· οὐ διεφώνησε λόγος εἷς ἐν
πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ. τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν
ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ. 57 Γένοιτο Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν· μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ
ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς, 58 Ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν
ἐπ' αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ προσ-
τάγματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
59 Καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι ὡς δεδέημαι
ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον
θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποιεῖν τὸ
δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ
Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐνιαυτοῦ· 60 Ὅπως
γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. 61 Καὶ ἔστωσαν
αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον θεὸν ἡμῶν,
καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ
καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου. 63 Καὶ ἔθυσεν
ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν
ἃς ἔθυσε τῷ Κυρίῳ. βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας,
προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκαίνισε
τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ. 64 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς
τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
Κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ
τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ
θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρὸν
τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας
τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν. 65 Καὶ ἐποίησε Σαλω-
μὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου
Ἡμὰθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν, ἐσθίων καὶ
πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ
ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας. 66 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησαν τὸν
βασιλέα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ χαίροντες· καὶ ἀγαθὴ ἡ καρδία ἐπὶ τοῖς
ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ
αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν οἰκοδομεῖν
τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ
πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμὼν ὅσα ἠθέλησε
ποιῆσαι, 2 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν δεύτερον
καθὼς ὤφθη ἐν Γαβαών, 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Κύριος Ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ
τῆς δεήσεώς σου ἧς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου· πεποίηκά
σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν σου, ἡγίακα τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί
μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας.

55 Stetit ergo, et benedixit omni ecclesiæ
Israel voce magna, dicens: 56 Benedictus
Dominus, qui dedit requiem populo suo Israel,
juxta omnia quæ locutus est: non cecidit ne
unus quidem sermo, ex omnibus bonis quæ
locutes est per Moysen servum suum. 57 Sit
Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum
patribus nostris, non derelinquens nos, neque
projiciens. 58 Sed inclinet corda nostra ad se,
ut ambulemus in universis viis ejus, et custo-
diamus mandata ejus, et cæremonias ejus, et
judicia quæcumque mandavit patribus nostris.
59 Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus
sum coram Domino, appropinquantes Domino
Deo nostro die ac nocte, ut faciat judicium
servo suo, et populo suo Israel per singulos
dies: 60 Ut sciant omnes populi terræ, quia
Dominus ipse est Deus, et non est ultra absque
eo. 61 Sit quoque cor nostrum perfectum
cum Domino Deo nostro, ut ambulemus in
decretis ejus, et custodiamus mandata ejus,
sicut et hodie. 62 Igitur rex, et omnis Israel
cum eo, immolabant victimas coram Domino.
63 Mactavitque Salomon hostias pacificas,
quas immolavit Domino, boum viginti duo
millia, et ovium centum viginti millia: et
dedicaverunt templum Domini rex et filii
Israel. 64 In die illa sanctificavit rex
medium atrii, quod erat ante domum Domini:
fecit quippe holocaustum ibi, et sacrificium, et
adipem pacificorum: quoniam altare æreum,
quod erat coram Domino, minus erat, et capere
non poterat holocaustum, et sacrificium, et
adipem pacificorum. 65 Fecit ergo Salomon
in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis
Israel cum eo, multitudo magna ab introitu
Emath usque ad rivum Ægypti, coram
Domino Deo nostro, septem diebus, et septem
diebus, id est, quatuordecim diebus. 66 Et in
die octavo dimisit populos: qui benedicentes
regi, profecti sunt in tabernacula sua lætantes,
et alacri corde super omnibus bonis, quæ
fecerat Dominus David servo suo, et Israel
populo suo.

CAPUT IX.

1 Factum est autem cum perfecisset
Salomon ædificium domus Domini, et ædifi-
cium regis, et omne quod optaverat et
voluerat facere, 2 Apparuit ei Dominus
secundo, sicut apparuerat ei in Gabaon.
3 Dixitque Dominus ad eum: Exaudivi
orationem tuam et deprecationem tuam,
quam deprecatus es coram me: sanctificavi
domum hanc, quam ædificasti, ut ponerem
nomen meum ibi in sempiternum, et erunt
oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus

4 וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד
אָבִיךָ בְּתָם־לֵבָב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמֹר׃
5 וַהֲקִמֹתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל
לְעֹלָם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־דָּוִד אָבִיךָ
לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל׃ 6 אִם־שׁוֹב תְּשֻׁבוּן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם
מֵאַחֲרַי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר
נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 7 וְהִכְרַתִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי
אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמָשָׁל
וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּים׃ 8 וְהַבַּיִת הַזֶּה
יִהְיֶה עֶלְיוֹן כָּל־עֹבֵר עָלָיו יִשֹּׁם וְשָׁרָק
וְאָמְרוּ עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ
הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה׃ 9 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר
עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת
אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בֵּאלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם וַיַּעַבְדֻם עַל־כֵּן
הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃
10 וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר־
בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 11 חִירָם מֶלֶךְ־
צֹר נִשָּׂא אֶת־שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי
בְרוֹשִׁים וּבַזָּהָב לְכָל־חֶפְצוֹ אָז יִתֵּן הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל׃
12 וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת־הֶעָרִים
אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשְׁרוּ בְּעֵינָיו׃
13 וַיֹּאמֶר מָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לִּי אָחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כָּבוּל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 14 וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב׃ 15 וְזֶה דְבַר־הַמַּס
אֲשֶׁר־הֶעֱלָה ׀ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֵת חוֹמַת
יְרוּשָׁלָםִ וְאֶת־חָצֹר וְאֶת־מְגִדּוֹ וְאֶת־גָּזֶר׃
16 פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת־גֶּזֶר
וַיִּשְׂרְפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הָרָג
וַיִּתְּנָהּ שִׁלֻּחִים לְבִתּוֹ אֵשֶׁת שְׁלֹמֹה׃ 17 וַיִּבֶן
שְׁלֹמֹה אֶת־גֶּזֶר וְאֶת־בֵּית חֹרֹן תַּחְתּוֹן׃
18 וְאֶת־בַּעֲלָת וְאֶת־תמר בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ׃
19 וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לִשְׁלֹמֹה
וְאֵת עָרֵי הָרֶכֶב וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים
וְאֵת ׀ חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת
בִּירוּשָׁלַםִ וּבַלְּבָנוֹן וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃

4 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθη
Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι
καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτῷ, καὶ
τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς,
5 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου
ἐν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ
πατρί σου λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἡγού-
μενος ἐν Ἰσραήλ. 6 Ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες
ἀποστραφῆτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσ-
τάγματά μου ἃ ἔδωκε Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ
πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσ-
κυνήσητε αὐτοῖς, 7 Καὶ ἐξαρῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον
ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποῤῥίψω ἐκ προσώπου
μου, καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς
λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς. 8 Καὶ ὁ οἶκος
οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι'
αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ, καὶ ἐροῦσιν Ἕνεκεν
τίνος ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ
οἴκῳ τούτῳ; 9 Καὶ ἐροῦσιν Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον
Κύριον θεὸν αὐτῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας
αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἀντελά-
βοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε Κύριος
ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην. Τότε ἀνήγαγε
Σαλωμὼν τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως Δαυὶδ
εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις. 10 Εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε
Σαλωμὼν τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον Κυρίου καὶ
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, 11 Χιρὰμ βασιλεὺς
Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμὼν ἐν ξύλοις κεδρίνοις
καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν
παντὶ θελήματι αὐτοῦ· τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
τῷ Χιρὰμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.
12 Καὶ ἐξῆλθε Χιρὰμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς
τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν
αὐτῷ Σαλωμών· καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ, 13 Καὶ
εἶπε Τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι, ἀδελφέ;
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
14 Καὶ ἤνεγκε Χιρὰμ τῷ Σαλωμὼν ἑκατὸν καὶ
εἴκοσι τάλαντα χρυσίου. [15 Αὕτη ἡ πραγματία
τῆς προνομῆς, ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως, καὶ σὺν τὴν Μελὼ, καὶ τὴν ἄκραν, τοῦ
περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυίδ, καὶ
τὴν Ἀσσοὺρ, καὶ σὺν τὴν Μεδὰν, καὶ τὸ τεῖχος
Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν Ἐσὲρ, καὶ τὴν Μαγδὼ, καὶ
τὴν Γεζέρ. 16 Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἀνέβη,
καὶ κατελάβετο τὴν Γεζέρ, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν
ἐν πυρί, καὶ σὺν τὸν Χαναναῖον τὸν καθήμενον ἐν
τῇ πόλει ἀπέκτεινεν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἀποστολὰς
τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, γυναικὶ Σαλωμών. 17 Καὶ
ᾠκοδόμησεν Σαλωμὼν τὴν Γαζὲρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν
τὴν κατωτάτην, 18 Καὶ τὴν Βαλὰθ, καὶ τὴν
Θερμὰθ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 19 Καὶ ἐν τῇ γῇ πάσας τὰς
πόλεις τῶν σκηνωμάτων, αἳ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν, καὶ
τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
ἱππέων, καὶ τὴν πραγματίαν Σαλωμὼν ἣν ἐπραγ-
ματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ
Λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ.

4 Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut
ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis,
et in æquitate: et feceris omnia quæ præcepi
tibi, et legitima mea et judicia mea servaveris,
5 Ponam thronum regni tui super Israel in
sempiternum, sicut locutus sum David patri
tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo
de solio Israel. 6 Si autem aversione aversi
fueritis vos et filii vestri, non sequentes me,
nec custodientes mandata mea, et cæremonias
meas, quas proposui vobis, sed abieritis et
colueritis deos alienos, et adoraveritis eos:
7 Auferam Israel de superficie terræ, quam
dedi eis: et templum, quod sanctificavi
nomini meo, projiciam a conspectu meo,
eritque Israel in proverbium, et in fabulam
cunctis populis. 8 Et domus hæc erit in
exemplum: omnis qui transierit per eam,
stupebit, et sibilabit, et dicet: Quare fecit
Dominus sic terræ huic, et domui huic?
9 Et respondebunt: Quia dereliquerunt
Dominum Deum suum, qui eduxit patres
eorum de terra Ægypti, et secuti sunt deos
alienos, et adoraverunt eos, et coluerunt eos:
idcirco induxit Dominus super eos omne ma-
lum hoc. 10 Expletis autem annis viginti
postquam ædificaverat Salomon duas domos,
id est, domum Domini, et domum regis
11 (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna
cedrina et abiegna, et aurum juxta omne quod
opus habuerat), tunc dedit Salomon Hiram
viginti oppida in terra Galilææ. 12 Et
egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida
quæ dederat ei Salomon, et non placuerunt
ei, 13 Et ait: Hæcine sunt civitates, quas
dedisti mihi, frater? Et appellavit eas
terram Chabul, usque in diem hanc. 14 Misit
quoque Hiram ad regem Salomonem centum
viginti talenta auri. 15 Hæc est summa
expensarum, quam obtulit rex Salomon ad
ædificandam domum Domini et domum suam,
et Mello, et murum Jerusalem, et Heser, et
Mageddo et Gazer. 16 Pharao rex Ægypti
ascendit, et cepit Gazer, succenditque eam
igni: et Chananæum, qui habitabat in civitate,
interfecit, et dedit eam in dotem filiæ suæ
uxori Salomonis. 17 Ædificavit ergo Salo-
mon Gazer, et Bethoron inferiorem, 18 Et
Baalath, et Palmyram in terra solitudinis.
19 Et omnes vicos, qui ad se pertinebant
et erant absque muro, munivit, et civitates
curruum et civitates equitum, et quodcumque
ei placuit ut ædificaret in Jerusalem, et in
Libano, et in omni terra potestatis suæ.

20 כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר מִן־הָאֱמֹרִי הַחִתִּי
הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 21 בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ
אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַחֲרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס־עֹבֵד עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 22 וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן
שְׁלֹמֹה עָבֶד כִּי־הֵם אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַעֲבָדָיו
וְשָׂרָיו וְשָׁלִשָׁיו וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃
23 אֵלֶּה ׀ שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר עַל־
הַמְּלָאכָה לִשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ 24 אַךְ
בַּת־פַּרְעֹה עָלְתָה מֵעִיר דָּוִד אֶל־בֵּיתָהּ
אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ אָז בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא׃
25 וְהֶעֱלָה שְׁלֹמֹה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
עֹלוֹת וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה
לַיהוָה וְהַקְטֵיר אִתּוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
וְשִׁלַּם אֶת־הַבָּיִת׃ 26 וָאֳנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּעֶצְיוֹן־גֶּבֶר אֲשֶׁר אֶת־אֵלוֹת עַל־
שְׂפַת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 27 וַיִּשְׁלַח
חִירָם בָּאֳנִי אֶת־עֲבָדָיו אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת יֹדְעֵי
הַיָּם עִם עַבְדֵי שְׁלֹמֹה׃ 28 וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה
וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים
כִּכָּר וַיָּבִאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃

פרשה י :

1 וּמַלְכַּת־שְׁבָא שֹׁמַעַת אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹמֹה
לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנַסֹּתוֹ בְּחִידוֹת׃
2 וַתָּבֹא יְרוּשָׁלַמָה בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד גְּמַלִּים
נֹשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב־מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה
וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל־
אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבָהּ׃ 3 וַיַּגֶּד־לָהּ שְׁלֹמֹה
אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ לֹא־הָיָה דָּבָר נֶעְלָם מִן־
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ׃ 4 וַתֵּרֶא
מַלְכַּת־שְׁבָא אֵת כָּל־חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת
אֲשֶׁר בָּנָה׃ 5 וּמַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב
עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו וּמַלְבֻּשֵׁיהֶם וּמַשְׁקָיו
וְעֹלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה
בָהּ עוֹד רוּחַ׃ 6 וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי
עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חָכְמָתֶךָ׃ 7 וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי
לַדְּבָרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתִּרְאֶינָה עֵינַי
וְהִנֵּה לֹא־הֻגַּד־לִי הַחֵצִי הוֹסַפְתָּ חָכְמָה
וָטוֹב אֶל־הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי׃ 8 אַשְׁרֵי
אֲנָשֶׁיךָ אַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הָעֹמְדִים
לְפָנֶיךָ תָּמִיד הַשֹּׁמְעִים אֶת־חָכְמָתֶךָ׃

20 Πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολελειμμένον ὑπὸ
τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμοῤῥαίου καὶ τοῦ Φερεζαίου
καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν μὴ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, 21 Τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ
ὑπολελειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ οὓς οὐκ ἐδύναντο
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνήγαγεν
αὐτοὺς Σαλωμὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
22 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν
πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ καὶ
παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρισσοὶ αὐτοῦ καὶ
ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.
23 Οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἐστηλωμένοι οἱ ἐπὶ τοῦ
ἔργου τοῦ Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ πεντακόσιοι,
ἐπικρατοῦντες ἐν τῷ λαῷ, οἱ ποιοῦντες ἐν τῷ ἔργῳ.
24 Πλὴν θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβη ἐκ πόλεως Δαυὶδ
πρὸς οἶκον αὐτῆς, ὃν ᾠκοδόμησεν σὺν τὴν Μελώ.
25 Καὶ ἀνεβίβασεν Σαλωμὼν τρεῖς καθόδους ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ὁλοκαύτωμα, καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου ὃν ᾠκοδόμησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία αὐτὸς εἰς
πρόσωπον Κυρίου· καὶ ἀπήρτισεν σὺν τὸν οἶκον.]
26 Καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
ἐν Γασιὼν Γαβὲρ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλὰθ ἐπὶ τοῦ
χείλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Ἐδώμ. 27 Καὶ
ἀπέστειλε Χιρὰμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
ἄνδρας ναυτικοὺς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ
τῶν παίδων Σαλωμών. 28 Καὶ ἦλθον εἰς Σαφιρά,
καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα
καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμὼν
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἦλθε πειράσαι αὐτὸν
ἐν αἰνίγμασι. 2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα· καὶ κάμηλοι αἴρουσαι
ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον
τίμιον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμὼν καὶ ἐλάλησεν
αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 3 Καὶ
ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμὼν πάντας τοὺς λόγους
αὐτῆς· οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ
βασιλέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ. 4 Καὶ εἶδε
βασίλισσα Σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν Σαλωμών,
καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε, 5 Καὶ τὰ βρώματα
Σαλωμὼν καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν
στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν
αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς
ἐγένετο. 6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμὼν
Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου
7 Περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς
σου· καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσί μοι ἕως
ὅτου παρεγενόμην καὶ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί
μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγ-
γειλάν μοι, προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου.
8 Μακάριαι αἱ γυναῖκές σου, μακάριοι οἱ
παῖδές σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου
διόλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου.

20 Universum populum, qui remanserat de
Amorrhæis, et Hethæis, et Pherezæis, et
Hevæis, et Jebusæis, qui non sunt de filiis
Israel: 21 Horum filios, qui remanserant in
terra, quos scilicet non potuerant filii Israel
exterminare, fecit Salomon tributarios, usque
in diem hanc. 22 De filiis autem Israel non
constituit Salomon servire quemquam, sed
erant viri bellatores, et ministri ejus, et
principes, et duces, et præfecti curruum et
equorum. 23 Erant autem principes super
omnia opera Salomonis præpositi quingenti
quinquaginta, qui habebant subjectum popu-
lum, et statutis operibus imperabant. 24 Filia
autem Pharaonis ascendit de civitate David in
domum suam, quam ædificaverat ei Salomon:
tunc ædificavit Mello. 25 Offerebat quoque
Salomon tribus vicibus per annos singulos
holocausta, et pacificas victimas, super altare
quod ædificaverat Domino, et adolebat thy-
miama coram Domino: perfectumque est
templum. 26 Classem quoque fecit rex
Salomon in Asiongaber, quæ est juxta Ailath
in littore maris Rubri, in terra Idumææ.
27 Misitque Hiram in classe illa servos suos
viros nauticos et gnaros maris, cum servis
Salomonis. 28 Qui cum venissent in Ophir,
sumptum inde aurum quadringentorum viginti
talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

CAPUT X.

1 Sed et regina Saba, audita fama Salo-
monis in nomine Domini, venit tentare eum in
ænigmatibus. 2 Et ingressa Jerusalem multo
cum comitatu, et divitiis, camelis portantibus
aromata, et aurum infinitum nimis, et gemmas
pretiosas, venit ad regem Salomonem, et locuta
est ei universa quæ habebat in corde suo.
3 Et docuit eam Salomon omnia verba quæ
proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset
latere, et non responderet ei. 4 Videns
autem regina Saba omnem sapientiam Salo-
monis, et domum quam ædificaverat, 5 Et
cibos mensæ ejus, et habitacula servorum,
et ordines ministrantium, vestesque eorum, et
pincernas, et holocausta quæ offerebat in
domo Domini: non habebat ultra spiritum.
6 Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem
audivi in terra mea, 7 Super sermonibus
tuis, et super sapientia tua: et non credebam
narrantibus mihi, donec ipsa veni, et vidi
oculis meis, et probavi quod media pars mihi
nuntiata non fuerit: major est sapientia
et opera tua, quam rumor quem audivi.
8 Beati viri tui, et beati servi tui, qui stant
coram te semper, et audiunt sapientiam tuam.

9 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ
לְתִתְּךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה
אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם וַיְשִׂימְךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ 10 וַתִּתֵּן לַמֶּלֶךְ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים ׀ כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים הַרְבֵּה מְאֹד
וְאֶבֶן יְקָרָה לֹא בָא כַבֹּשֶׂם הַהוּא עוֹד
לָרֹב אֲשֶׁר־נָתְנָה מַלְכַּת־שְׁבָא לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה׃ 11 וְגַם אֳנִי חִירָם אֲשֶׁר־נָשָׂא זָהָב
מֵאוֹפִיר הֵבִיא מֵאֹפִיר עֲצֵי אַלְמֻגִּים הַרְבֵּה
מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה׃ 12 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־
עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים מִסְעָד לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית
הַמֶּלֶךְ וְכִנֹּרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים לֹא־בָא כֵן
עֲצֵי אַלְמֻגִּים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
13 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא אֶת־
כָּל־חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר
נָתַן־לָהּ כְּיַד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ
לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃ 14 וַיְהִי
מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה
אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ כִּכַּר
זָהָב׃ 15 לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים וּמִסְחַר
הָרֹכְלִים וְכָל־מַלְכֵי הָעֶרֶב וּפַחוֹת הָאָרֶץ׃
16 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה זָהָב
שָׁחוּט שֵׁשׁ־מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַצִּנָּה
הָאֶחָת׃ 17 וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט
שְׁלֹשֶׁת מָנִים זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת
וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ 18 וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב מוּפָז׃
19 שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּה וְרֹאשׁ עָגֹל לַכִּסֵּה
מֵאַחֲרָיו וְיָדֹת מִזֶּה וּמִזֶּה אֶל־מְקוֹם
הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל
הַיָּדוֹת׃ 20 וּשְׁנֵים עָשָׂר אֲרָיִים עֹמְדִים
שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־
נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכוֹת׃ 21 וְכֹל כְּלֵי
מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֹל כְּלֵי בֵּית־
יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף לֹא נֶחְשָׁב
בִּימֵי שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה׃ 22 כִּי אֳנִי תַרְשִׁישׁ
לַמֶּלֶךְ בַּיָּם עִם אֳנִי חִירָם אַחַת לְשָׁלֹשׁ
שָׁנִים תָּבוֹא ׀ אֳנִי תַרְשִׁישׁ נֹשְׂאֵת זָהָב וָכֶסֶף
שֶׁנְהַבִּים וְקֹפִים וְתֻכִּיִּים׃ 23 וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֹשֶׁר וּלְחָכְמָה׃
24 וְכָל־הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה
לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃

9 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος ὃς ἠθέλησεν
ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν
Κύριον τὸν Ἰσραὴλ στῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἔθετό σε
βασιλέα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν. 10 Καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμὼν
ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἡδύσματα
πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον· οὐκ ἐληλύθει
κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος ἃ ἔδωκε
βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. 11 Καὶ
ἡ ναῦς Χιρὰμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφὶρ
ἤνεγκε ξύλα πελεκητὰ πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον
τίμιον. 12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ
πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς
ᾠδοῖς· οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα
ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὤφθησάν που ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἔδωκε τῇ
βασιλίσσῃ Σαβᾷ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ᾐτήσατο,
ἐκτὸς πάντων ὧν ἐδεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ
βασιλέως Σαλωμών· καὶ ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες
αὐτῆς. 14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ
ἐληλυθότος τῷ Σαλωμὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια
καὶ ἑξηκονταὲξ τάλαντα χρυσίου, 15 Χωρὶς τῶν
φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ
πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν
τῆς γῆς. 16 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τριακόσια
δόρατα χρυσᾶ ἐλατά· τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν
ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν· 17 Καὶ τριακόσια ὅπλα
χρυσᾶ ἐλατά· καὶ τρεῖς μναῖ ἐνῆσαν χρυσοῦ εἰς
τὸ ὅπλον τὸ ἕν· καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς
εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου. 18 Καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περιε-
χρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. 19 Ἓξ ἀναβαθμοὶ
τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ
τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ
τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστηκότες
παρὰ τὰς χεῖρας, 20 Καὶ δώδεκα λέοντες ἑστῶτες
ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθαν· οὐ
γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ. 21 Καὶ πάντα
τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τοῦ Σαλωμὼν γεγονότα χρυσᾶ,
καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου
δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα· οὐκ
ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις
Σαλωμών. 22 Ὅτι ναῦς Θαρσὶς τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν
ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ· μία διὰ
τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσὶς χρυσίου
καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν.
Αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν
ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν οἰκοδυμῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου
καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τεῖχος Ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὴν ἄκραν τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν
τῆς πόλεως Δαυίδ, καὶ τὴν Ἀσσοὺρ καὶ τὴν Μαγδὰλ
καὶ τὴν Γαζὲρ καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἀνωτέρω
καὶ τὴν Ἰεθερμάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
ἁρμάτων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἱππέων· καὶ
τὴν πραγματείαν Σαλωμὼν ἣν ἐπραγματεύσατο
οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ
τοῦ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν
ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ
φρονήσει. 24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν
τὸ πρόσωπον Σαλωμὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως
αὐτοῦ ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

9 Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui
complacuisti, et posuit te super thronum
Israel, eo quod dilexerit Dominus Israel in
sempiternum, et constituit te regem, ut faceres
judicium et justitiam. 10 Dedit ergo regi
centum viginti talenta auri, et aromata multa
nimis, et gemmas pretiosas: non sunt allata
ultra aromata tam multa, quam ea quæ dedit
regina Saba regi Salomoni. 11 (Sed et
classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir,
attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et
gemmas pretiosas. 12 Fecitque rex de
lignis thyinis fulcra domus Domini, et domus
regiæ, et citharas lyrasque cantoribus: non
sunt allata hujuscemodi ligna thyina, neque
visa usque in præsentem diem.) 13 Rex
autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ
voluit et petivit ab eo: exceptis his, quæ
ultro obtulerat ei munere regio. Quæ reversa
est, et abiit in terram suam cum servis suis.
14 Erat autem pondus auri, quod afferebatur
Salomoni per annos singulos, sexcentorum
sexaginta sex talentorum auri: 15 Excepto
eo, quod afferebant viri qui super vectigalia
erant, et negotiatores, universique scruta
vendentes, et omnes reges Arabiæ, ducesque
terræ. 16 Fecit quoque rex Salomon ducenta
scuta de auro purissimo, sexcentos auri siclos
dedit in laminas scuti unius. 17 Et trecentas
peltas ex auro probato: trecentæ minæ auri
unam peltam vestiebant; posuitque eas rex in
domo saltus Libani. 18 Fecit etiam rex
Salomon thronum de ebore grandem: et
vestivit eum auro fulvo nimis, 19 Qui
habebat sex gradus: et summitas throni
rotunda erat in parte posteriori: et duæ
manus hinc atque inde tenentes sedile: et
duo leones stabant juxta manus singulas.
20 Et duodecim leunculi stantes super sex
gradus hinc atque inde: non est factum tale
opus in universis regnis. 21 Sed et omnia
vasa, quibus potabat rex Salomon, erant
aurea: et universa supellex domus saltus
Libani de auro purissimo: non erat argentum,
nec alicujus pretii putabatur in diebus Salo-
monis. 22 Quia classis regis per mare cum
classe Hiram semel per tres annos ibat in
Tharsis, deferens inde aurum, et argentum, et
dentes elephantorum, et simias, et pavos.
23 Magnificatus est ergo rex Salomon
super omnes reges terræ, divitiis, et sapien-
tia. 24 Et universa terra desiderabat
vultum Salomonis, ut audiret sapientiam
ejus, quam dederat Deus in corde ejus.

"smutta endentes", junk sellers.

25 וְהֵמָּה מְבִאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי־כֶסֶף
וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת וְנֵשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים
וּפְרָדִים דְּבַר־שָׁנָה בְּשָׁנָה׃ 26 וַיֶּאֱסֹף
שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים
וַיַּנְחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
27 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלִַם
כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־
בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ 28 וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר
לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵה סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
יִקְחוּ מִקְוֵה בִּמְחִיר׃ 29 וַתַּעֲלֶה וַתֵּצֵא
מֶרְכָּבָה מִמִּצְרַיִם בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּס
בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים
וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יֹצִאוּ׃

פרשה יא׃

1 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהַב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת
רַבּוֹת וְאֶת־בַּת־פַּרְעֹה מוֹאֲבִיּוֹת עַמֳּנִיּוֹת
אֲדֹמִיֹּת צֵדְנִיֹּת חִתִּיֹּת׃ 2 מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
אָמַר־יְהוָֹה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־תָבֹאוּ בָהֶם
וְהֵם לֹא־יָבֹאוּ בָכֶם אָכֵן יַטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם
אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה
לְאַהֲבָה׃ 3 וַיְהִי־לוֹ נָשִׁים שָׂרוֹת שְׁבַע
מֵאוֹת וּפִלַגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיַּטּוּ נָשָׁיו
אֶת־לִבּוֹ׃ 4 וַיְהִי לְעֵת זִקְנַת שְׁלֹמֹה נָשָׁיו
הִטּוּ אֶת־לְבָבוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא־
הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם־יְהוָֹה אֱלֹהָיו כִּלְבַב
דָּוִיד אָבִיו׃ 5 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת
אֱלֹהֵי צִדֹנִים וְאַחֲרֵי מִלְכֹּם שִׁקֻּץ עַמֹּנִים׃
6 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָֹה וְלֹא
מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָֹה כְּדָוִד אָבִיו׃
7 אָז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בָּמָה לִכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ
מוֹאָב בָּהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלִָם וּלְמֹלֶךְ
שִׁקֻּץ בְּנֵי עַמּוֹן׃ 8 וְכֵן עָשָׂה לְכָל־נָשָׁיו
הַנָּכְרִיּוֹת מַקְטִירוֹת וּמְזַבְּחוֹת לֵאלֹהֵיהֶן׃
9 וַיִּתְאַנַּף יְהוָֹה בִּשְׁלֹמֹה כִּי־נָטָה לְבָבוֹ
מֵעִם יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּרְאָה אֵלָיו
פַּעֲמָיִם׃ 10 וְצִוָּה אֵלָיו עַל־הַדָּבָר הַזֶּה
לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא
שָׁמַר אֵת אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָֹה׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר
הָיְתָה־זֹּאת עִמָּךְ וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי
וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ קָרֹעַ אֶקְרַע
אֶת־הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ וּנְתַתִּיהָ לְעַבְדֶּךָ׃

25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα σκεύη χρυσᾶ
καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ
ἡμιόνους τὸ κατ᾿ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτῷ. 26 Καὶ ἦσαν τῷ
Σαλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα
καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς
πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων
Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον
καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ
τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ
πεδινῇ εἰς πλῆθος. 28 Καὶ ἡ ἔξοδος Σαλωμὼν
τῶν ἱππέων καὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουὲ ἔμποροι
τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλάμβανον ἐκ Θεκουὲ ἐν
ἀλλάγματι· 29 Καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου
ἅρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ
πεντήκοντα ἀργυρίου· καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασι-
λεῦσι Χεττιὶν καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν
ἐξεπορεύοντο.

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἦν φιλογύνης· καὶ
ἔλαβε γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα Φαραώ,
Μωαβίτιδας, Ἀμμανίτιδας, Σύρας καὶ Ἰδουμαίας,
Χετταίας καὶ Ἀμορραίας. 2 Ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν
ἀπεῖπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Οὐκ εἰσελεύσεσθε
εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς,
μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων
αὐτῶν, εἰς αὐτοὺς ἐκολλήθη Σαλωμὼν τοῦ ἀγαπῆσαι.
3 Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἑπτακόσιαι
καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι· καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες
αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν.
4 Καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμὼν καὶ οὐκ
ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ
καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. [5 Καὶ
ἐπορεύθη Σαλωμὼν ὀπίσω τῆς Ἀστάρτης βδελύγματι
Σιδωνίων, καὶ ὀπίσω τῶν βασιλέων αὐτῶν, εἰδώλου
υἱῶν Ἀμμών.] 6 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω Κυρίου ὡς
Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 7 Τότε ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν
ὑψηλὸν τῷ Χαμὼς εἰδώλῳ Μωάβ, καὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ
βδελύγματι Σιδωνίων. 8 Καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις
ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις, αἳ ἐθυμίων καὶ
ἔθυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. 9 Καὶ ὠργίσθη Κύριος
ἐπὶ Σαλωμών, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ Κυρίου
θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δίς. 10 Καὶ
ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ
παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ
φυλάξασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ
θεός· οὐδ᾿ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου
κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμὼν Ἀνθ᾿ ὧν ἐγένετο
ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς
μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην
σοι διαῤῥήσσων διαῤῥήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ
χειρός σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.

25 Et singuli deferebant ei munera, vasa
argentea et aurea, vestes et arma bellica,
aromata quoque, et equos et mulos, per an-
nos singulos. 26 Congregavitque Salomon
currus et equites, et facti sunt ei mille quad-
ringenti currus, et duodecim millia equitum:
et disposuit eos per civitates munitas, et cum
rege in Jerusalem. 27 Fecitque ut tanta
esset abundantia argenti in Jerusalem, quanta
et lapidum: et cedrorum præbuit multitu-
dinem, quasi sycomoros quæ nascuntur in
campestribus. 28 Et educebantur equi
Salomonis de Ægypto, et de Coa. Negotia-
tores enim regis emebant de Coa, et statuto
pretio perducebant. 29 Egrediebatur autem
quadriga ex Ægypto sexcentis siclis argenti,
et equus centum quinquaginta. Atque in
hunc modum cuncti reges Hethæorum et
Syriæ equos venundabant.

CAPUT XI.

1 Rex autem Salomon adamavit mulieres
alienigenas multas, filiam quoque Pharaonis,
et Moabitidas, et Ammonitidas, Idumæas,
et Sidonias, et Hethæas: 2 De gentibus,
super quibus dixit Dominus filiis Israel:
Non ingrediemini ad eas, neque de illis
ingredientur ad vestras: certissime enim
avertent corda vestra ut sequamini deos
earum. His itaque copulatus est Salomon
ardentissimo amore. 3 Fueruntque ei
uxores quasi reginæ septingentæ, et concu-
binæ trecentæ, et averterunt mulieres cor
ejus. 4 Cumque jam esset senex, depravatum
est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos
alienos: nec erat cor ejus perfectum cum
Domino Deo suo, sicut cor David patris ejus.
5 Sed colebat Salomon Astarthen deam
Sidoniorum, et Moloch idolum Ammonitarum.
6 Fecitque Salomon quod non placuerat
coram Domino, et non adimplevit ut seque-
retur Dominum, sicut David pater ejus.
7 Tunc ædificavit Salomon fanum Chamos
idolo Moab, in monte qui est contra Jerusalem,
et Moloch idolo filiorum Ammon. 8 Atque
in hunc modum fecit universis uxoribus suis
alienigenis, quæ adolebant thura, et immo-
labant diis suis. 9 Igitur iratus est Dominus
Salomoni, quod aversa esset mens ejus a
Domino Deo Israel, qui apparuerat ei secundo,
10 Et præceperat de verbo hoc ne sequeretur
deos alienos, et non custodivit quæ mandavit
ei Dominus. 11 Dixit itaque Dominus
Salomoni: Quia habuisti hoc apud te, et
non custodisti pactum meum, et præcepta
mea, quæ mandavi tibi, disrumpens scindam
regnum tuum, et dabo illud servo tuo.

12 אַךְ־בְּיָמֶיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָּה לְמַעַן דָּוִד אָבִיךָ
מִיַּד בִּנְךָ אֶקְרָעֶנָּה׃ 13 רַק אֶת־כָּל־
הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרָע שֵׁבֶט אֶחָד אֶתֵּן
לִבְנֶךָ לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלִַם
אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי׃ 14 וַיָּקֶם יְהוָה ׀ שָׂטָן
לִשְׁלֹמֹה אֵת הֲדַד הָאֲדֹמִי מִזֶּרַע הַמֶּלֶךְ
הוּא בֶּאֱדוֹם׃ 15 וַיְהִי בִּהְיוֹת דָּוִד אֶת־
אֱדוֹם בַּעֲלוֹת יוֹאָב שַׂר הַצָּבָא לְקַבֵּר
אֶת־הַחֲלָלִים וַיַּךְ כָּל־זָכָר בֶּאֱדוֹם׃ 16 כִּי
שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים יָשַׁב־שָׁם יוֹאָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עַד־הִכְרִית כָּל־זָכָר בֶּאֱדוֹם׃ 17 וַיִּבְרַח
אֲדַד הוּא וַאֲנָשִׁים אֲדֹמִיִּים מֵעַבְדֵי אָבִיו
אִתּוֹ לָבוֹא מִצְרָיִם וַהֲדַד נַעַר קָטָן׃
18 וַיָּקֻמוּ מִמִּדְיָן וַיָּבֹאוּ פָּארָן וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים
עִמָּם מִפָּארָן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם וַיִּתֶּן־לוֹ בַיִת וְלֶחֶם אָמַר לוֹ וְאֶרֶץ
נָתַן לוֹ׃ 19 וַיִּמְצָא הֲדַד חֵן בְּעֵינֵי פַרְעֹה
מְאֹד וַיִּתֶּן־לוֹ אִשָּׁה אֶת־אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ
אֲחוֹת תַּחְפְּנֵיס הַגְּבִירָה׃ 20 וַתֵּלֶד לוֹ
אֲחוֹת תַּחְפְּנֵיס אֵת גְּנֻבַת בְּנוֹ וַתִּגְמְלֵהוּ
תַחְפְּנֵס בְּתוֹךְ בֵּית פַּרְעֹה וַיְהִי גְנֻבַת
בֵּית פַּרְעֹה בְּתוֹךְ בְּנֵי פַרְעֹה׃ 21 וַהֲדַד
שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי־שָׁכַב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו
וְכִי־מֵת יוֹאָב שַׂר־הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הֲדַד אֶל־
פַּרְעֹה שַׁלְּחֵנִי וְאֵלֵךְ אֶל־אַרְצִי׃ 22 וַיֹּאמֶר
לוֹ פַרְעֹה כִּי מָה־אַתָּה חָסֵר עִמִּי וְהִנְּךָ
מְבַקֵּשׁ לָלֶכֶת אֶל־אַרְצֶךָ וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי
שַׁלֵּחַ תְּשַׁלְּחֵנִי׃ 23 וַיָּקֶם אֱלֹהִים לוֹ שָׂטָן
אֶת־רְזוֹן בֶּן־אֶלְיָדָע אֲשֶׁר בָּרַח מֵאֵת
הֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ־צוֹבָה אֲדֹנָיו׃ 24 וַיִּקְבֹּץ
עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שַׂר־גְּדוּד בַּהֲרֹג דָּוִד
אֹתָם וַיֵּלְכוּ דַמֶּשֶׂק וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּמְלְכוּ
בְּדַמָּשֶׂק׃ 25 וַיְהִי שָׂטָן לְיִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵי
שְׁלֹמֹה וְאֶת־הָרָעָה אֲשֶׁר הֲדָד וַיָּקָץ
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל־אֲרָם׃
26 וְיָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֶפְרָתִי מִן־הַצְּרֵדָה
וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה אִשָּׁה אַלְמָנָה עֶבֶד
לִשְׁלֹמֹה וַיָּרֶם יָד בַּמֶּלֶךְ׃ 27 וְזֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר־הֵרִים יָד בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא סָגַר אֶת־פֶּרֶץ עִיר
דָּוִד אָבִיו׃ 28 וְהָאִישׁ יָרָבְעָם גִּבּוֹר חָיִל
וַיַּרְא שְׁלֹמֹה אֶת־הַנַּעַר כִּי־עֹשֵׂה מְלָאכָה
הוּא וַיַּפְקֵד אֹתוֹ לְכָל־סֵבֶל בֵּית יוֹסֵף׃

12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ
διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου· ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου
λήψομαι αὐτήν. 13 Πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ
μὴ λάβω· σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ
Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν
πόλιν ἣν ἐξελεξάμην. 14 Καὶ ἤγειρε Κύριος Σατὰν
τῷ Σαλωμὼν τὸν Ἄδερ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν
Ἐσρὼμ υἱὸν Ἐλιαδαὲ τὸν ἐν Ῥαεμὰ Ἀδαδέζερ
βασιλέα Σουβὰ κύριον αὐτοῦ· 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆναι
Ἰωὰβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυ-
ματίας, καὶ ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.
16 Ὅτι ἓξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωὰβ καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως ὅτου ἐξωλόθρευσε πᾶν
ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. 17 Καὶ ἀπέδρα Ἄδερ
αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς
Αἴγυπτον· καὶ Ἄδερ παιδάριον μικρόν. 18 Καὶ
ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιὰμ καὶ
ἔρχονται εἰς Φαράν, καὶ λαμβάνουσιν ανδρας μεθ'
αὐτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου·
καὶ εἰσῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραώ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ. 19 Καὶ εὗρεν
Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀδελφὴν
Θεκεμίνας μείζω. 20 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ
Θεκεμίνας τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβὰθ υἱὸν αὐτῆς·
καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ,
καὶ ἦν Γανηβὰθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ. 21 Καὶ
Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωὰβ
ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς, καὶ εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραώ
Ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.
22 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἄδερ Τίνι σὺ ἐλαττονῇ
μετ' ἐμοῦ; καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν
γῆν σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ ὅτι ἐξαποστέλλων
ἐξαποστελεῖς με· καὶ ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ. [23 Καὶ ἤγειρεν Κύριος Σατὰν τῷ
Σαλωμὼν τὸν Ῥαζὼν, υἱὸν Ἐλιαδαὲ τὸν Βαραμεὲθ
Ἀδαδέζερ βασιλέα Σουβὰ, κύριον αὐτοῦ.] 24 Καὶ
συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἄρχων
συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασέκ·
25 Καὶ ἦσαν Σατὰν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
Σαλωμών, καὶ Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος
τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ. Αὕτη ἡ κακία ἣν ἐποίησεν
Ἄδερ· καὶ ἐβαρυθύμησεν Ἰσραήλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν
γῇ Ἐδώμ. 26 Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ
τῆς Σαριρὰ υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμών.
27 Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χεῖρας ἐπὶ
βασιλέα Σαλωμών· καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν, συνέκλεισε τὸν φραγμὸν τῆς
πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 28 Καὶ ὁ
ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει· καὶ εἶδε
Σαλωμὼν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστὶ, καὶ
κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ.

12 Verumtamen in diebus tuis non faciam,
propter David patrem tuum: de manu filii
tui scindam illud, 13 Nec totum regnum
auferam, sed tribum unam dabo filio tuo,
propter David servum meum, et Jerusalem
quam elegi. 14 Suscitavit autem Dominus
adversarium Salomoni, Adad Idumæum de
semine regio, qui erat in Edom. 15 Cum
enim esset David in Idumæa, et ascendisset
Joab princeps militiæ ad sepeliendum eos qui
fuerant interfecti, et occidisset omne mascu-
linum in Idumæa, 16 (Sex enim mensibus
ibi moratus est Joab, et omnis Israel, donec
interimeret omne masculinum in Idumæa),
17 Fugit Adad ipse, et viri Idumæi de servis
patris ejus cum eo, ut ingrederetur Ægyptum:
erat autem Adad puer parvulus. 18 Cumque
surrexissent de Madian, venerunt in Pharan,
tuleruntque secum viros de Pharan, et in-
troierunt Ægyptum ad Pharaonem regem
Ægypti: qui dedit ei domum, et cibos
constituit, et terram delegavit. 19 Et invenit
Adad gratiam coram Pharaone valde, in
tantum ut daret ei uxorem, sororem uxoris
suæ germanam Taphnes reginæ. 20 Genuit-
que ei soror Taphnes Genubath filium, et
nutrivit eum Taphnes in domo Pharaonis:
eratque Genubath habitans apud Pharaonem
cum filiis ejus. 21 Cumque audisset Adad in
Ægypto, dormisse David cum patribus suis,
et mortuum esse Joab principem militiæ, dixit
Pharaoni: Dimitte me, ut vadam in terram
meam. 22 Dixitque ei Pharao: Qua enim
re apud me indiges, ut quæras ire ad terram
tuam? At ille respondit: Nulla: sed obsecro
te ut dimittas me. 23 Suscitavit quoque ei
Deus adversarium Razon filium Eliada, qui
fugerat Adarezer regem Soba dominum suum:
24 Et congregavit contra eum viros, et factus
est princeps latronum cum interficeret eos
David: abieruntque Damascum, et habita-
verunt ibi, et constituerunt eum regem in
Damasco, 25 Eratque adversarius Israel
cunctis diebus Salomonis: et hoc est malum
Adad, et odium contra Israel, regnavitque in
Syria. 26 Jeroboam quoque filius Nabat,
Ephrathæus, de Sareda, servus Salomonis,
cujus mater erat nomine Sarva, mulier vidua,
levavit manum contra regem. 27 Et hæc
est causa rebellionis adversus eum, quia
Salomon ædificavit Mello, et coæquavit
voraginem civitatis David patris sui. 28 Erat
autem Jeroboam vir fortis et potens:
vidensque Salomon adolescentem bonæ indolis
et industrium, constituerat eum præfectum
super tributa universæ domus Joseph.

29 וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא וְיָרָבְעָם
יָצָא מִירוּשָׁלָ͏ִם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי
הַנָּבִיא בַּדֶּרֶךְ וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשַׂלְמָה
חֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה׃ 30 וַיִּתְפֹּשׂ
אֲחִיָּה בַּשַּׂלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו
וַיִּקְרָעֶהָ שְׁנֵים עָשָׂר קְרָעִים׃ 31 וַיֹּאמֶר
לְיָרָבְעָם קַח־לְךָ עֲשָׂרָה קְרָעִים כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי קֹרֵעַ אֶת־
הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לְךָ אֵת
עֲשָׂרָה הַשְּׁבָטִים׃ 32 וְהַשֵּׁבֶט הָאֶחָד יִהְיֶה־
לּוֹ לְמַעַן ׀ עַבְדִּי דָוִד וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַ͏ִם הָעִיר
אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי בָהּ מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
33 יַעַן ׀ אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְעַשְׁתֹּרֶת
אֱלֹהֵי צִדֹנִין לִכְמוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וּלְמִלְכֹּם
אֱלֹהֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְלֹא־הָלְכוּ בִדְרָכַי לַעֲשׂוֹת
הַיָּשָׁר בְּעֵינַי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי כְּדָוִד אָבִיו׃
34 וְלֹא־אֶקַּח אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה מִיָּדוֹ כִּי ׀
נָשִׂיא אֲשִׁתֶנּוּ כֹּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן דָּוִד
עַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר
מִצְוֺתַי וְחֻקֹּתָי׃ 35 וְלָקַחְתִּי הַמְּלוּכָה מִיַּד
בְּנוֹ וּנְתַתִּיהָ לְּךָ אֵת עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבָטִים׃
36 וְלִבְנוֹ אֶתֵּן שֵׁבֶט־אֶחָד לְמַעַן הֱיוֹת־נִיר
לְדָוִיד־עַבְדִּי כָּל־הַיָּמִים ׀ לְפָנַי בִּירוּשָׁלַ͏ִם
הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לִי לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם׃
37 וְאֹתְךָ אֶקַּח וּמָלַכְתָּ בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה
נַפְשֶׁךָ וְהָיִיתָ מֶּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 38 וְהָיָה
אִם־תִּשְׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ וְהָלַכְתָּ
בִדְרָכַי וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִשְׁמוֹר
חֻקּוֹתַי וּמִצְוֺתַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עַבְדִּי
וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבָנִיתִי לְךָ בַיִת־נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר
בָּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לְךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
39 וַאְעַנֶּה אֶת־זֶרַע דָּוִד לְמַעַן זֹאת אַךְ
לֹא כָל־הַיָּמִים׃ 40 וַיְבַקֵּשׁ שְׁלֹמֹה
לְהָמִית אֶת־יָרָבְעָם וַיָּקָם יָרָבְעָם וַיִּבְרַח
מִצְרַיִם אֶל־שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיְהִי
בְמִצְרַיִם עַד־מוֹת שְׁלֹמֹה׃ 41 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
שְׁלֹמֹה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחָכְמָתוֹ הֲלוֹא־
הֵם כְּתֻבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה׃
42 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַ͏ִם
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 43 וַיִּשְׁכַּב
שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד אָבִיו
וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

29 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ἱεροβοὰμ
ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρεν αὐτὸν Ἀχιὰ ὁ
Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν
αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ Ἀχιὰ περιβεβλημένος
ἱματίῳ καινῷ, καὶ ἀμφότεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ.
30 Καὶ ἐπελάβετο Ἀχιὰ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ
καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ δώδεκα
ῥήγματα, 31 Καὶ εἶπε τῷ Ἱεροβοὰμ Λάβε σεαυτῷ
δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμών,
καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα· 32 Καὶ δύο σκῆπτρα
ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ καὶ διὰ
Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ
πασῶν φυλῶν Ἰσραήλ. 33 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ
με, καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων
καὶ τῷ Χαμὼς καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωὰβ καὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμών, καὶ
οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
34 Καὶ οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ διὰ τὸν Δαυὶδ
τὸν δοῦλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν. 35 Καὶ
λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα. 36 Τῷ δὲ υἱῷ
αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ᾖ θέσις τῷ
δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ
ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ
τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. 37 Καὶ σὲ λήψομαι
καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ
σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 38 Καὶ ἔσται
ἐὰν φυλάξῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ
πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰ προστάγματά
μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ
δοῦλός μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω
σοὶ οἶκον πιστὸν καθὼς ᾠκοδόμησα τῷ Δαυίδ,
[καὶ δώσω σοι τὸν Ἰσραήλ. 39 Καὶ κακουχήσω τὸ
σπέρμα Ἰσραὴλ διὰ ταύτην, πλὴν οὐ πάσας τὰς
ἡμέρας.] 40 Καὶ ἐζήτησε Σαλωμὼν θανατῶσαι τὸν
Ἱεροβοάμ· καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς
Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως
οὗ ἀπέθανε Σαλωμών. 41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Σαλωμὼν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν
φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν
βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών; 42 Καὶ αἱ ἡμέραι
ἃς ἐβασίλευε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα
Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. 43 Καὶ ἐκοιμήθη
Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.

29 Factum est igitur in tempore illo, ut
Jeroboam egrederetur de Jerusalem, et in-
veniret eum Ahias Silonites propheta in via,
opertus pallio novo: erant autem duo tantum
in agro. 30 Apprehendensque Ahias pallium
suum novum, quo coopertus erat, scidit in
duodecim partes. 31 Et ait ad Jeroboam:
Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit
Dominus Deus Israel: Ecce ego scindam
regnum de manu Salomonis, et dabo tibi
decem tribus. 32 Porro una tribus remanebit
ei, propter servum meum David, et Jerusalem
civitatem, quam elegi ex omnibus tribubus
Israel: 33 Eo quod dereliquerit me, et
adoraverit Astarthen deam Sidoniorum, et
Chamos deum Moab, et Moloch deum filiorum
Ammon: et non ambulaverit in viis meis, ut
faceret justitiam coram me, et præcepta mea,
et judicia sicut David pater ejus. 34 Nec
auferam omne regnum de manu ejus, sed
ducem ponam eum cunctis diebus vitæ suæ,
propter David servum meum, quem elegi, qui
custodivit mandata mea et præcepta mea.
35 Auferam autem regnum de manu filii ejus,
et dabo tibi decem tribus: 36 Filio autem
ejus dabo tribum unam, ut remaneat lucerna
David servo meo cunctis diebus coram me in
Jerusalem civitate, quam elegi ut esset nomen
meum ibi. 37 Te autem assumam, et regnabis
super omnia quæ desiderat anima tua, erisque
rex super Israel. 38 Si igitur audieris omnia
quæ præcepero tibi, et ambulaveris in viis
meis, et feceris quod rectum est coram me,
custodiens mandata mea et præcepta mea,
sicut fecit David servus meus: ero tecum, et
ædificabo tibi domum fidelem, quomodo ædifi-
cavi David domum, et tradam tibi Israel:
39 Et affligam semen David super hoc,
verumtamen non cunctis diebus. 40 Voluit
ergo Salomon interficere Jeroboam: qui
surrexit, et aufugit in Ægyptum ad Sesac
regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque
ad mortem Salomonis. 41 Reliquum autem
verborum Salomonis, et omnia quæ fecit, et
sapientia ejus; ecce universa scripta sunt in
Libro verborum dierum Salomonis. 42 Dies
autem, quos regnavit Salomon in Jerusalem
super omnem Israel, quadraginta anni sunt.
43 Dormivitque Salomon cum patribus suis,
et sepultus est in civitate David patris sui,
regnavitque Roboam filius ejus pro eo.

פרשה יב׃

1 וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם שְׁכֶם כִּי שְׁכֶם בָּא
כָל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ׃ 2 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ ׀
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְהוּא עוֹדֶנּוּ בְמִצְרַיִם
אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
יָרָבְעָם בְּמִצְרָיִם׃ 3 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ־לוֹ
וַיָּבֹאוּ יָרָבְעָם וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ
אֶל־רְחַבְעָם לֵאמֹר׃ 4 אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־
עֻלֵּנוּ וְאַתָּה עַתָּה הָקֵל מֵעֲבֹדַת אָבִיךָ
הַקָּשָׁה וּמֵעֻלּוֹ הַכָּבֵד אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ
וְנַעַבְדֶךָּ׃ 5 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ־עֹד שְׁלֹשָׁה
יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי וַיֵּלְכוּ הָעָם׃ 6 וַיִּוָּעַץ
הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת־הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר־הָיוּ
עֹמְדִים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו בִּהְיֹתוֹ חַי
לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם נוֹעָצִים לְהָשִׁיב אֶת־
הָעָם הַזֶּה דָּבָר׃ 7 וַיְדַבֵּר אֵלָיו לֵאמֹר
אִם־הַיּוֹם תִּהְיֶה־עֶבֶד לָעָם הַזֶּה וַעֲבַדְתָּם
וַעֲנִיתָם וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים
וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים׃ 8 וַיַּעֲזֹב
אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ וַיִּוָּעַץ
אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים
לְפָנָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם נוֹעָצִים
וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
אֵלַי לֵאמֹר הָקֵל מִן־הָעֹל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיךָ
עָלֵינוּ׃ 10 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר
גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה־תֹאמַר לָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ הִכְבִּיד
אֶת־עֻלֵּנוּ וְאַתָּה הָקֵל מֵעָלֵינוּ כֹּה
תְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם קָטָנִּי עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי׃
11 וְעַתָּה אָבִי הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד
וַאֲנִי אוֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם
בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בָּעַקְרַבִּים׃
12 וַיָּבוֹ יָרָבְעָם וְכָל־הָעָם אֶל־רְחַבְעָם בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ
אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי׃ 13 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים
אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ׃ 14 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת
הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הִכְבִּיד אֶת־
עֻלְּכֶם וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי
יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם
בָּעַקְרַבִּים׃ 15 וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־
הָעָם כִּי־הָיְתָה סִבָּה מֵעִם יְהוָה לְמַעַן
הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד
אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי אֶל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ *πορεύεται βασιλεὺς Ῥοβοὰμ εἰς Σίκιμα,
ὅτι εἰς Σίκιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι
αὐτόν. 2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ
υἱὸς Ναβάτ, καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ
ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμὼν, καὶ ἐκάθητο
ἐν Αἰγύπτῳ· κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν
αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.
3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα
Ῥοβοὰμ λέγοντες. 4 Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν
κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας
τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ
αὐτοῦ τοῦ βαρέως οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
δουλεύσομέν σοι. 5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀπέλ-
θετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ·
καὶ ἀπῆλθαν. 6 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμὼν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων Πῶς
ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ
λόγον; 7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες Εἰ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ,
καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς
λόγους ἀγαθούς, καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας
τὰς ἡμέρας. 8 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν
πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνε-
βουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων
μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου
αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμεῖς συμβουλεύετε;
καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι πρὸς
μὲ λεγόντων Κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν
ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς
αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ
παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες Τάδε
λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σὲ
λέγοντες Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν,
καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν· τάδε λαλήσεις
πρὸς αὐτούς Ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος
τοῦ πατρός μου. 11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου
ἐπεσάσσετο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ· κἀγὼ προσθήσω
ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν
ὑμᾶς ἐν μάστιξιν, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν
σκορπίοις. 12 Καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ
πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων Ἀνα-
στράφητε πρὸς μὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 13 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρά, καὶ
ἐγκατέλιπε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων
ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, 14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων λέγων
Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, κἀγὼ
προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου
ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς
ἐν σκορπίοις. 15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ Κυρίου, ὅπως
στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχιὰ
τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ.*

CAPUT XII.

1 Venit autem Roboam in Sichem: illu
enim congregatus erat omnis Israel ad con
stituendum eum regem. 2 At vero Jeroboan
filius Nabat, cum adhuc esset in Ægypt
profugus a facie regis Salomonis, audita mort
ejus, reversus est de Ægypto. 3 Miseruntqu
et vocaverunt eum: venit ergo Jeroboam, e
omnis multitudo Israel, et locuti sunt a
Roboam, dicentes: 4 Pater tuus durissimun
jugum imposuit nobis: tu itaque nun
imminue paululum de imperio patris tu
durissimo, et de jugo gravissimo quod im
posuit nobis, et serviemus tibi. 5 Qui ait eis
Ite usque ad tertium diem, et revertimini a
me. Cumque abiisset populus, 6 Inii
consilium rex Roboam cum senioribus, qu
assistebant coram Salomone patre ejus, cun
adhuc viveret, et ait: Quod datis mih
consilium, ut respondeam populo huic
7 Qui dixerunt ei: Si hodie obedieris popul
huic, et servieris, et petitioni eorum cesseris
locutusque fueris ad eos verba lenia, erun
tibi servi cunctis diebus. 8 Qui dereliqui
consilium senum, quod dederant ei, et adhibui
adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, e
assistebant illi, 9 Dixitque ad eos: Quod
mihi datis consilium, ut respondeam popul
huic, qui dixerunt mihi: Levius fac jugun
quod imposuit pater tuus super nos? 10 E
dixerunt ei juvenes qui nutriti fuerant cun
eo: Sic loqueris populo huic, qui locuti sun
ad te, dicentes: Pater tuus aggravavit jugun
nostrum, tu releva nos. Sic loqueris ad eos
Minimus digitus meus grossior est dors
patris mei. 11 Et nunc pater meus posui
super vos jugum grave, ego autem addan
super jugum vestrum: pater meus cecidit vo
flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus
12 Venit ergo Jeroboam, et omnis populus a
Roboam die tertia, sicut locutus fuerat rex
dicens: Revertimini ad me die tertia
13 Responditque rex populo dura, derelicto
consilio seniorum, quod ei dederant, 14 E
locutus est eis secundum consilium juvenum
dicens: Pater meus aggravavit jugum vestrum
ego autem addam jugo vestro: pater meu
cecidit vos flagellis, ego autem cædam vo
scorpionibus. 15 Et non acquievit rex populo
quoniam aversatus fuerat eum Dominus, u
suscitaret verbum suum, quod locutus fuerat i
manu Abiæ Silonitæ, ad Jeroboam filium Nabat

16 וַיַּרְא כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֲלֵהֶם וַיָּשִׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר ׀ לֵאמֹר
מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶן־יִשַׁי
לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד
וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאֹהָלָיו׃ 17 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
רְחַבְעָם׃ 18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
אֶת־אֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל־הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
בּוֹ אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם הִתְאַמֵּץ
לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם׃ 19 וַיִּפְשְׁעוּ
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
20 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב
יָרָבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה
וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה
אַחֲרֵי בֵית־דָּוִד זוּלָתִי שֵׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃
21 וַיָּבֹאוּ רְחַבְעָם יְרוּשָׁלִַם וַיַּקְהֵל אֶת־כָּל־
בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־שֵׁבֶט בִּנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמֹנִים
אֶלֶף בָּחוּר עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם־
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה
לִרְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה׃ 22 וַיְהִי דְּבַר
הָאֱלֹהִים אֶל־שְׁמַעְיָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר׃
23 אֱמֹר אֶל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם
לֵאמֹר׃ 24 כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תַעֲלוּ וְלֹא־
תִלָּחֲמוּן עִם־אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ
לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה
וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ לָלֶכֶת
כִּדְבַר יְהוָה׃ 25 וַיִּבֶן יָרָבְעָם אֶת־
שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם
וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל׃ 26 וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ
עַתָּה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד׃ 27 אִם־
יַעֲלֶה ׀ הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית־
יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה
אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַהֲרָגֻנִי וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃
28 וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלִַם
הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 29 וַיָּשֶׂם אֶת־הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל
וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן׃ 30 וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה
לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־דָּן׃
31 וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים
מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי׃

16 Καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ
βασιλεὺς αὐτῶν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ
λέγων Τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυίδ; καὶ οὐκ ἔστιν
ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί· ἀπότρεχε, Ἰσραήλ,
εἰς τὰ σκηνώματά σου· νῦν βόσκε τὸν οἶκόν σου,
Δαυίδ· καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ. [17 Καὶ υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν καθημένων ἐν
πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοάμ.]
18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιρὰμ τὸν
ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις
καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔφθασεν
ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ. 19 Καὶ
ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. 20 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς
Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν
συναγωγήν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραήλ·
καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυὶδ πάρεξ σκήπτρου
Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν μόνοι. 21 Καὶ Ῥοβοὰμ
εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν
συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμὶν ἑκατὸν
καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανιῶν ποιούντων πόλεμον
τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν
βασιλείαν Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμών. 22 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ
λέγων 23 Εἰπὸν τῷ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμὼν
βασιλεῖ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ λέγων
24 Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ
πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
ἀποστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι
παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἤκουσαν
τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι
κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.* 25 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ἱεροβοὰμ
τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ·
καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Φανουήλ.
26 Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ Ἰδοὺ νῦν
ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυίδ. 27 Ἐὰν ἀναβῇ
ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ
πρὸς Κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ῥοβοὰμ
βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀποκτενοῦσί με. 28 Καὶ
ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησε
δύο δαμάλεις χρυσᾶς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν
Ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ·
ἰδοὺ θεοί σου, Ἰσραήλ, οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου. 29 Καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν
Βαιθήλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν. 30 Καὶ
ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν· καὶ
ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως
Δάν, καὶ εἴασαν τὸν οἶκον Κυρίου. 31 Καὶ ἐποίησεν
οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος
τι ἐκ τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί.

* Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, υἱὸς ὢν ἑξκαίδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααναν, θυγάτηρ Ἄνα υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱῶν Ἀμμών. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ δοῦλος τῷ Σαλωμών, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρά, γυνὴ πόρνη. Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμὼν εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ· καὶ ᾠκοδόμησε τῷ Σαλωμὼν τὴν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἦσαν αὐτῷ τριακόσια ἅρματα ἵππων· οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐφραΐμ, οὗτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαυὶδ καὶ ἦν ἐπαιρόμενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Καὶ ἐζήτει Σαλωμὼν θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἐφοβήθη καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλωμών. Καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα Σουσακὶμ βασιλέως Αἰγύπτου λέγων Ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακὶμ Αἴτησαί τι αἴτημα καὶ δώσω σοι· καὶ Σουσακὶμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοὰμ την Ανω αδελφην Θεκεμίνας την πρεσβυτέραν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα· αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιὰ υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Σουσακὶμ Ὄντως ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι· καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ συνάγεται ἐκεῖ πᾶν σκῆπτρον Ἐφραΐμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα. Καὶ ἠῤῥώστησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀῤῥω-

16 Videns itaque populus quod noluisset eos
audire rex, respondit ei dicens: Quæ nobis
pars in David? vel quæ hereditas in filio
Isai? Vade in tabernacula tua Israel, nunc
vide domum tuam David. Et abiit Israel
in tabernacula sua. 17 Super filios autem
Israel, quicumque habitabant in civitatibus
Juda, regnavit Roboam. 18 Misit ergo rex
Roboam Aduram, qui erat super tributa:
et lapidavit eum omnis Israel, et mortuus est.
Porro rex Roboam festinus ascendit currum,
et fugit in Jerusalem: 19 Recessitque Israel
a domo David, usque in præsentem diem
20 Factum est autem cum audisset omnis
Israel, quod reversus esset Jeroboam, miserunt,
et vocaverunt eum congregato cœtu, et con-
stituerunt eum regem super omnem Israel,
nec secutus est quisquam domum David
præter tribum Juda solam. 21 Venit autem
Roboam Jerusalem, et congregavit universam
domum Juda, et tribum Benjamin, centum
octoginta millia electorum virorum bellatorum,
ut pugnarent contra domum Israel, et re-
ducerent regnum Roboam filio Salomonis.
22 Factus est autem sermo Domini ad Semeiam
virum Dei, dicens: 23 Loquere ad Roboam
filium Salomonis regem Juda, et ad omnem
domum Juda, et Benjamin, et reliquos de
populo, dicens: 24 Hæc dicit Dominus:
Non ascendetis, neque bellabitis contra fratres
vestros filios Israel: revertatur vir in domum
suam, a me enim factum est verbum hoc.
Audierunt sermonem Domini, et reversi sunt
de itinere, sicut eis præceperat Dominus.
25 Ædificavit autem Jeroboam Sichem in
monte Ephraim, et habitavit ibi: et egressus
inde ædificavit Phanuel. 26 Dixitque Je-
roboam in corde suo: Nunc revertetur regnum
ad domum David, 27 Si ascenderit populus
iste ut faciat sacrificia in domo Domini in
Jerusalem: et convertetur cor populi hujus
ad dominum suum Roboam regem Juda,
interficientque me, et revertentur ad eum.
28 Et excogitato consilio fecit duos vitulos
aureos, et dixit eis: Nolite ultra ascendere
in Jerusalem: Ecce dii tui Israel, qui te
eduxerunt de terra Ægypti. 29 Posuitque
unum in Bethel, et alterum in Dan: 30 Et
factum est verbum hoc in peccatum: ibat enim
populus ad adorandum vitulum usque in Dan.
31 Et fecit fana in excelsis, et sacerdotes de
extremis populi, qui non erant de filiis Levi.

32 וַיַּעַשׂ יָרָבְעָם ׀ חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
בַּחֲמִשָּׁה־עָשָׂר יוֹם ׀ לַחֹדֶשׁ כֶּחָג ׀ אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֵּן עָשָׂה בְּבֵית־
אֵל לְזַבֵּחַ לָעֲגָלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהֶעֱמִיד
בְּבֵית אֵל אֶת־כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה׃
33 וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ ׀ אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּבֵית־אֵל
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ
אֲשֶׁר־בָּדָא מִלִּבֹּד וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃

פרשה יג׃

1 וְהִנֵּה ׀ אִישׁ אֱלֹהִים בָּא מִיהוּדָה
בִּדְבַר יְהוָה אֶל־בֵּית אֵל וְיָרָבְעָם עֹמֵד
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ 2 וַיִּקְרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ
בִּדְבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה
אָמַר יְהוָה הִנֵּה־בֵן נוֹלָד לְבֵית־דָּוִד
יֹאשִׁיָּהוּ שְׁמוֹ וְזָבַח עָלֶיךָ אֶת־כֹּהֲנֵי
הַבָּמוֹת הַמַּקְטִרִים עָלֶיךָ וְעַצְמוֹת אָדָם
יִשְׂרְפוּ עָלֶיךָ׃ 3 וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא מוֹפֵת
לֵאמֹר זֶה הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה
הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע וְנִשְׁפַּךְ הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר־עָלָיו׃
4 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אִישׁ־
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית־אֵל
וַיִּשְׁלַח יָרָבְעָם אֶת־יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
לֵאמֹר ׀ תִּפְשֻׂהוּ וַתִּיבַשׁ יָדוֹ אֲשֶׁר־שָׁלַח
עָלָיו וְלֹא יָכֹל לַהֲשִׁיבָהּ אֵלָיו׃ 5 וְהַמִּזְבֵּחַ
נִקְרָע וַיִּשָּׁפֵךְ הַדֶּשֶׁן מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמּוֹפֵת
אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ הָאֱלֹהִים בִּדְבַר יְהוָה׃
6 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים
חַל־נָא אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל
בַּעֲדִי וְתָשֹׁב יָדִי אֵלָי וַיְחַל אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַתָּשָׁב יַד־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי
כְּבָרִאשֹׁנָה׃ 7 וַיְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל־אִישׁ
הָאֱלֹהִים בֹּאָה־אִתִּי הַבַּיְתָה וּסְעָדָה וְאֶתְּנָה
לְךָ מַתָּת׃ 8 וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֶל־
הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־לִי אֶת־חֲצִי בֵיתֶךָ לֹא
אָבֹא עִמָּךְ וְלֹא־אֹכַל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה
מַּיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ 9 כִּי־כֵן ׀ צִוָּה אֹתִי
בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא
תִשְׁתֶּה־מָּיִם וְלֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלָכְתָּ׃ 10 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא־שָׁב
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָהּ אֶל־בֵּית־אֵל׃

*32 Καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ
τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ τοῦ θύειν ταῖς
δαμάλεσιν αἷς ἐποίησε, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθὴλ
τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησε. 33 Καὶ
ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε τῇ πεντε-
καιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ
ἑορτῇ ᾗ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν
ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι.*

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ *ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρε-
γένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθήλ, καὶ Ἱεροβοὰμ
εἱστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιθῦσαι. 2 Καὶ
ἐπεκάλεσε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου
καὶ εἶπε Θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει
Κύριος Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυίδ, Ἰωσίας
ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν
ὑψηλῶν τῶν ἐπιθυόντων ἐπὶ σέ, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων
καύσει ἐπὶ σέ· 3 Καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τέρας, λέγων Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος
λέγων Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθή-
σεται ἡ πιότης ἡ ἐπ' αὐτῷ. 4 Καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων
Συλλάβετε αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ἣν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδυνήθη ἐπιστρέψαι
αὐτὴν πρὸς αὐτόν. 5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐῤῥάγη,
καὶ ἐξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ
τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ
Κυρίου. 6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῷ
ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ Δεήθητι τοῦ προσώπου Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου, καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χείρ μου πρὸς
ἐμέ· καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσ-
ώπου Κυρίου, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τοῦ
βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ
πρότερον. 7 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ Εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον
καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω σοι δόμα. 8 Καὶ εἶπεν
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐὰν δῷς
μοι τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ
σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ. 9 Ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι
Κύριος ἐν λόγῳ λέγων Μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ
πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης
ἐν αὐτῇ. 10 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ οὐκ
ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθήλ.*

στίᾳ κραταιᾷ σφόδρα· καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ ερωτησαι περι τοῦ παιδαρίου, καὶ εἶπε πρὸς Ἀνὼ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἀνάστηθι πορεύου ἐπερώτησον τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου εἰ ζήσεται ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας αὐτοῦ. Καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σηλὼμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιά, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἑξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥῆμα Κυρίου μετ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ἀνάστηθι καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ἄρτους καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον μέλιτος· καὶ ἀνέστη ἡ γυνή, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἄρτους καὶ δύο κολλύρια καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον μέλιτος τῷ Ἀχιᾷ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπουν τοῦ ἰδεῖν. Καὶ ἀνέστη ἐκ Σαριρὰ καὶ πορεύεται· καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιὰ τὸν Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν Ἀχιὰ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ Ἔξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ἀνὼ τῇ γυναικὶ Ἱεροβοὰμ καὶ ἐρεῖς αὐτῇ Εἴσελθε καὶ μὴ στῇς, ὅτι τάδε λέγει Κύριος Σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σέ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἀνὼ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀχιὰ Ἵνα τί ἐνήνοχάς μοι ἄρτους καὶ σταφυλὴν καὶ κολλύρια καὶ στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ σὺ ἀπελεύσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθούσης σοῦ τὴν πόλιν εἰς Σαριρά, καὶ τὰ κοράσιά σου ἐξελεύσονταί σοι εἰς συνάντησιν καὶ ἐροῦσί σοι Τὸ παιδάριον τέθνηκεν· ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ παιδάριον κόψεται Οὐαὶ Κύριε, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ ὡς ἤκουσεν· καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαριρά, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε, καὶ ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντήν. Καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει

32 Constituitque diem solemnem in mense
octavo, quintadecima die mensis, in simili-
tudinem solemnitatis, quæ celebrabatur in
Juda. Et ascendens altare, similiter fecit in
Bethel, ut immolaret vitulis, quos fabricatus
fuerat: constituitque in Bethel sacerdotes ex-
celsorum, quæ fecerat. 33 Et ascendit super
altare quod extruxerat in Bethel, quinta-
decima die mensis octavi, quem finxerat de
corde suo: et fecit solemnitatem filiis Israel,
et ascendit super altare, ut adoleret incensum.

CAPUT XIII.

1 Et ecce vir Dei venit de Juda in sermone
Domini in Bethel, Jeroboam stante super
altare, et thus jaciente. 2 Et exclamavit
contra altare in sermone Domini, et ait:
Altare, altare, hæc dicit Dominus: Ecce
filius nascetur domui David, Josias nomine,
et immolabit super te sacerdotes excelsorum,
qui nunc in te thura succendunt, et ossa
hominum super te incendet. 3 Deditque in
illa die signum, dicens: Hoc erit signum
quod locutus est Dominus: Ecce altare
scindetur, et effundetur cinis qui in eo est.
4 Cumque audisset rex sermonem hominis
Dei, quem inclamaverat contra altare in
Bethel, extendit manum suam de altari,
dicens: Apprehendite eum. Et exaruit
manus ejus, quam extenderat contra eum:
nec valuit retrahere eam ad se. 5 Altare
quoque scissum est, et effusus est cinis de
altari, juxta signum quod prædixerat vir
Dei in sermone Domini. 6 Et ait rex ad
virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei
tui: et ora pro me, ut restituatur manus
mea mihi. Oravitque vir Dei faciem Domini,
et reversa est manus regis ad eum, et facta
est sicut prius fuerat. 7 Locutus est autem
rex ad virum Dei: Veni mecum domum ut
prandeas, et dabo tibi munera. 8 Respon-
ditque vir Dei ad regem: Si dederis mihi
mediam partem domus tuæ, non veniam
tecum, nec comedam panem, neque bibam
aquam in loco isto: 9 Sic enim man-
datum est mihi in sermone Domini præ-
cipientis: Non comedes panem, neque bibes
aquam, nec reverteris per viam qua venisti.
10 Abiit ergo per aliam viam, et non est
reversus per iter, quo venerat in Bethel.

11 וְנָבִיא אֶחָד זָקֵן יֹשֵׁב בְּבֵית־אֵל וַיָּבוֹא
בְנוֹ וַיְסַפֶּר־לוֹ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים ׀ הַיּוֹם בְּבֵית־אֵל אֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְסַפְּרוּם
לַאֲבִיהֶם׃ 12 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֲבִיהֶם אֵי־זֶה
הַדֶּרֶךְ הָלָךְ וַיִּרְאוּ בָנָיו אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלַךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיהוּדָה׃
13 וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו חִבְשׁוּ־לִי הַחֲמוֹר וַיַּחְבְּשׁוּ־
לוֹ הַחֲמוֹר וַיִּרְכַּב עָלָיו׃ 14 וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּמְצָאֵהוּ יֹשֵׁב תַּחַת הָאֵלָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־
בָּאתָ מִיהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנִי׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לֵךְ אִתִּי הַבָּיְתָה וֶאֱכֹל לָחֶם׃ 16 וַיֹּאמֶר
לֹא אוּכַל לָשׁוּב אִתָּךְ וְלָבוֹא אִתָּךְ וְלֹא־
אֹכַל לֶחֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּה אִתְּךָ מַיִם בַּמָּקוֹם
הַזֶּה׃ 17 כִּי־דָבָר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה
לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּה שָׁם מָיִם
לֹא־תָשׁוּב לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־הָלַכְתָּ בָּהּ׃
18 וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם־אֲנִי נָבִיא כָּמוֹךָ וּמַלְאָךְ
דִּבֶּר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר הֲשִׁבֵהוּ
אִתְּךָ אֶל־בֵּיתֶךָ וְיֹאכַל לֶחֶם וְיֵשְׁתְּ מָיִם
כִּחֵשׁ לוֹ׃ 19 וַיָּשָׁב אִתּוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ
וַיֵּשְׁתְּ מָיִם׃ 20 וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל־
הַשֻּׁלְחָן ס וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל־הַנָּבִיא
אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ׃ 21 וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־בָּא מִיהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
יַעַן כִּי מָרִיתָ פִּי יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ
אֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
22 וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם וַתֵּשְׁתְּ מַיִם
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אַל־תֹּאכַל
לֶחֶם וְאַל־תֵּשְׁתְּ מָיִם לֹא־תָבוֹא נִבְלָתְךָ
אֶל־קֶבֶר אֲבֹתֶיךָ׃ 23 וַיְהִי אַחֲרֵי אָכְלוֹ
לֶחֶם וְאַחֲרֵי שְׁתוֹתוֹ וַיַּחֲבָשׁ־לוֹ הַחֲמוֹר
לַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ׃ 24 וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָאֵהוּ
אַרְיֵה בַּדֶּרֶךְ וַיְמִיתֵהוּ וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת
בַּדֶּרֶךְ וְהַחֲמוֹר עֹמֵד אֶצְלָהּ וְהָאַרְיֵה
עֹמֵד אֵצֶל הַנְּבֵלָה׃ 25 וְהִנֵּה אֲנָשִׁים
עֹבְרִים וַיִּרְאוּ אֶת־הַנְּבֵלָה מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ
וְאֶת־הָאַרְיֵה עֹמֵד אֵצֶל הַנְּבֵלָה וַיָּבֹאוּ
וַיְדַבְּרוּ בָעִיר אֲשֶׁר הַנָּבִיא הַזָּקֵן יֹשֵׁב בָּהּ׃
26 וַיִּשְׁמַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ מִן־הַדֶּרֶךְ
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָרָה אֶת־
פִּי יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה לָאַרְיֵה וַיִּשְׁבְּרֵהוּ
וַיְמִתֵהוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃

11 Καὶ προφήτης εἷς πρεσβύτης κατῴκει ἐν Βαιθὴλ,
καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ
πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθὴλ καὶ τοὺς λόγους
οὓς ἐλάλησε τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσ-
ωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 12 Καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν λέγων Ποίᾳ ὁδῷ πεπόρευται;
καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν
ᾗ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα.
13 Καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Ἐπισάξατέ μοι τὸν
ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη
ἐπ' αὐτόν. 14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον
ὑπὸ δρῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἐγώ. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ
φάγε ἄρτον. 16 Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ
ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ
πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 17 Ὅτι οὕτως
ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ Κύριος λέγων Μὴ φάγῃς
ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς
ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. 18 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν Κἀγὼ προφήτης εἰμὶ καθὼς σύ,
καὶ ἄγγελος λελάληκε πρὸς μὲ ἐν ῥήματι Κυρίου
λέγων Ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν
οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ·
καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ. 19 Καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν,
καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς
τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν
προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν· 21 Καὶ εἶπε
πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ Ἰούδα
λέγων Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας
τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν
ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου, 22 Καὶ
ἐπέστρεψας, καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ἐλάλησε πρὸς σὲ λέγων Οὐ μὴ
φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ
σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου. 23 Καὶ
ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν
ὕδωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψε
καὶ ἀπῆλθε. 24 Καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἱστήκει παρ'
αὐτό, καὶ ὁ λέων εἱστήκει παρὰ τὸ σῶμα. 25 Καὶ
ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον
ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει ἐχόμενα
τοῦ θνησιμαίου· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν
τῇ πόλει οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτης κατῴκει ἐν
αὐτῇ. 26 Καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς
ὁδοῦ, καὶ εἶπεν Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν
ὃς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα Κυρίου, [καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ
Κύριος τῷ λέοντι, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν, καὶ ἐθανάτω-
σεν αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ.

Ἐφραῒμ καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών. καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμὶ λέγων Λάβε σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν τὸ οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, καὶ ῥῆξον αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα καὶ δώσεις τῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα τοῦ περιβαλέσθαι σε. Καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ· καὶ εἶπε Σαμαίας Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ υἱὸν Σαλωμών Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐβάρυνε τὰ βρώματα τῆς τραπέζης αὐτοῦ· καὶ νῦν κουφιεῖς ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. Καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν λαόν Ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν ῥῆμα. Καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ Εἰσαγάγετέ μοι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ συμβουλεύσομαι μετ' αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐλάλησε Ῥοβοὰμ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ Οὕτως ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ λαός. Καὶ διεσκέδασε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαὸς πρὸς μὲ λέγων. Καὶ εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ Οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν λαὸν λέγων Ἡ μικρότης μου παχυτέρα ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν τοῦ πατρός μου· ὁ πατήρ μου ἐμαστίγου ὑμᾶς μάστιξιν, ἐγὼ δὲ κατάρξω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. Καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοάμ· καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ παιδάρια. Καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἀνέκραξαν ἅπαντες λέγοντες Οὐ μερὶς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί·

11 Prophetes autem quidam senex habitabat
in Bethel, ad quem venerunt filii sui, et
narraverunt ei omnia opera, quæ fecerat vir
Dei illa die in Bethel: et verba quæ locutus
fuerat ad regem, narraverunt patri suo,
12 Et dixit eis pater eorum: Per quam viam
abiit? Ostenderunt ei filii sui viam, per
quam abierat vir Dei, qui venerat de Juda.
13 Et ait filiis suis: Sternite mihi asinum.
Qui cum stravissent, ascendit. 14 Et abiit
post virum Dei, et invenit eum sedentem
subtus terebinthum, et ait illi: Tune es vir
Dei qui venisti de Juda? Respondit ille:
Ego sum. 15 Dixitque ad eum: Veni mecum
domum, ut comedas panem. 16 Qui ait: Non
possum reverti, neque venire tecum, nec co-
medam panem, neque bibam aquam in loco
isto: 17 Quia locutus est Dominus ad me in
sermone Domini, dicens: Non comedes panem,
et non bibes aquam ibi, nec reverteris per
viam qua ieris. 18 Qui ait illi: Et ego
propheta sum similis tui: et angelus locutus
est mihi in sermone Domini, dicens: Reduc
eum tecum in domum tuam, ut comedat
panem, et bibat aquam. Fefellit eum, 19 Et
reduxit secum: comedit ergo panem in domo
ejus, et bibit aquam. 20 Cumque sederent
ad mensam, factus est sermo Domini ad
prophetam, qui reduxerat eum. 21 Et ex-
clamavit ad virum Dei, qui venerat de Juda,
dicens: Hæc dicit Dominus: Quia non
obediens fuisti ori Domini, et non custodisti
mandatum quod præcepit tibi Dominus Deus
tuus. 22 Et reversus es, et comedisti panem,
et bibisti aquam, in loco in quo præcepit tibi
ne comederes panem, neque biberes aquam,
non inferetur cadaver tuum in sepulchrum
patrum tuorum. 23 Cumque comedisset et
bibisset, stravit asinum suum prophetæ, quem
reduxerat. 24 Qui cum abiisset, invenit eum
leo in via, et occidit, et erat cadaver ejus
projectum in itinere: asinus autem stabat
juxta illum, et leo stabat juxta cadaver.
25 Et ecce, viri transeuntes viderunt cadaver
projectum in via, et leonem stantem juxta
cadaver. Et venerunt et divulgaverunt in
civitate, in qua prophetes ille senex habitabat.
26 Quod cum audisset propheta ille, qui
reduxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui
inobediens fuit ori Domini, et tradidit eum
Dominus leoni, et confregit eum, et occidit
juxta verbum Domini, quod locutus est ei.

27 וַיְדַבֵּר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר חִבְשׁוּ־לִי אֶת־
הַחֲמוֹר וַיַּחֲבֹשׁוּ׃ 28 וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָא אֶת־
נִבְלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וַחֲמוֹר וְהָאַרְיֵה
עֹמְדִים אֵצֶל הַנְּבֵלָה לֹא־אָכַל הָאַרְיֵה
אֶת־הַנְּבֵלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת־הַחֲמוֹר׃ 29 וַיִּשָּׂא
הַנָּבִיא אֶת־נִבְלַת אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיַּנִּחֵהוּ
אֶל־הַחֲמוֹר וַיְשִׁיבֵהוּ וַיָּבֹא אֶל־עִיר הַנָּבִיא
הַזָּקֵן לִסְפֹּד וּלְקָבְרוֹ׃ 30 וַיַּנַּח אֶת־נִבְלָתוֹ
בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הוֹי אָחִי׃ 31 וַיְהִי
אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר אִישׁ
הָאֱלֹהִים קָבוּר בּוֹ אֵצֶל עַצְמֹתָיו הַנִּיחוּ
אֶת־עַצְמֹתָי׃ 32 כִּי הָיֹה יִהְיֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
קָרָא בִּדְבַר יְהוָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־
אֵל וְעַל כָּל־בָּתֵּי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי
שֹׁמְרוֹן׃ 33 אַחַר הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־
שָׁב יָרָבְעָם מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וַיָּשָׁב וַיַּעַשׂ
מִקְצוֹת הָעָם כֹּהֲנֵי בָמוֹת הֶחָפֵץ יְמַלֵּא
אֶת־יָדוֹ וִיהִי כֹּהֲנֵי בָמוֹת׃ 34 וַיְהִי בַּדָּבָר
הַזֶּה לְחַטַּאת בֵּית יָרָבְעָם וּלְהַכְחִיד
וּלְהַשְׁמִיד מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃

פרשה יד׃

1 בָּעֵת הַהִיא חָלָה אֲבִיָּה בֶן־יָרָבְעָם׃
2 וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם לְאִשְׁתּוֹ קוּמִי נָא וְהִשְׁתַּנִּית
וְלֹא יֵדְעוּ כִּי־אַתְּ אֵשֶׁת יָרָבְעָם וְהָלַכְתְּ
שִׁלֹה הִנֵּה־שָׁם אֲחִיָּה הַנָּבִיא הוּא־דִבֶּר
עָלַי לְמֶלֶךְ עַל־הָעָם הַזֶּה׃ 3 וְלָקַחַתְּ
בְּיָדֵךְ עֲשָׂרָה לֶחֶם וְנִקֻּדִים וּבַקְבֻּק דְּבַשׁ
וּבָאת אֵלָיו הוּא יַגִּיד לָךְ מַה־יִּהְיֶה
לַנָּעַר׃ 4 וַתַּעַשׂ כֵּן אֵשֶׁת יָרָבְעָם וַתָּקָם
וַתֵּלֶךְ שִׁלֹה וַתָּבֹא בֵּית אֲחִיָּה וַאֲחִיָּהוּ
לֹא־יָכֹל לִרְאוֹת כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשֵּׂיבוֹ׃
5 וַיהוָה אָמַר אֶל־אֲחִיָּהוּ הִנֵּה
אֵשֶׁת יָרָבְעָם בָּאָה לִדְרֹשׁ דָּבָר מֵעִמְּךָ
אֶל־בְּנָהּ כִּי־חֹלֶה הוּא כָּזֹה וְכָזֶה תְּדַבֵּר
אֵלֶיהָ וִיהִי כְבֹאָהּ וְהִיא מִתְנַכֵּרָה׃ 6 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ אֲחִיָּהוּ אֶת־קוֹל רַגְלֶיהָ בָּאָה
בַפֶּתַח וַיֹּאמֶר בֹּאִי אֵשֶׁת יָרָבְעָם לָמָּה
זֶּה אַתְּ מִתְנַכֵּרָה וְאָנֹכִי שָׁלוּחַ אֵלַיִךְ
קָשָׁה׃ 7 לְכִי אִמְרִי לְיָרָבְעָם כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימֹתִיךָ
מִתּוֹךְ הָעָם וָאֶתֶּנְךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

27 *Καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῷ λέγειν, Ἐπισάξατέ μοι τὴν ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν.]* 28 *Καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἱστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον.* 29 *Καὶ ἦρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν* 30 *Ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν Οὐαὶ ἀδελφέ.* 31 *Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτὸν καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων Ἐὰν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ· παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν ὀστῶν αὐτοῦ.* 32 *Ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ·* 33 *Καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.* 34 *Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.*

ΚΕΦ. ιδ'.

[1 ἘΝ *τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠῤῥώστησεν Ἀβιὰ υἱὸς Ἱεροβοάμ.* 2 *Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, καὶ ἀλλοιωθήσῃ, καὶ οὐ γνώσονται ὅτι σὺ γυνὴ Ἱεροβοάμ, καὶ πορευθήσῃ εἰς Σηλώ. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ Ἀχιὰ ὁ προφήτης· αὐτὸς ἐλάλησεν ἐμὲ τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.* 3 *Καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλυρίδα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφίδας, καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς αὐτόν· αὐτὸς ἀναγγελεῖ σοι τί ἔσται τῷ παιδί. Καὶ ἐποίησεν οὕτως γυνὴ Ἱεροβοάμ.* 4 *Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σηλώ, καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Ἀχιά· καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἠμβλυώπουν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ γήρους αὐτοῦ.* 5 *Καὶ Κύριος εἶπεν πρὸς Ἀχιά, Ἰδοὺ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοὰμ εἰσέρχεται τοῦ ἐκζητῆσαι ῥῆμα παρά σου ὑπὲρ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἄῤῥωστός ἐστιν· κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο λαλήσεις πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι αὐτήν, καὶ αὕτη ἀπεξενοῦτο.* 6 *Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχιὰ τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς, εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγματι, καὶ εἶπεν Εἴσελθε, γυνὴ Ἱεροβοάμ, ἱνατί σὺ τοῦτο ἀπεξενοῦσαι; καὶ ἐγώ εἰμι ἀπόστολος πρὸς σὲ σκληρός.* 7 *Πορευθεῖσα εἰπὸν τῷ Ἱεροβοάμ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἀνθ' οὗ ὅσον ὕψωσά σε ἀπὸ μέσου λαοῦ, καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ,*

ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραήλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον. Καὶ διεσπάρη πᾶς ὁ λαὸς ἐκ Σικιμων, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. Καὶ κατεκράτησε Ῥοβοαμ, καὶ απηλθε και ανεβη ἐπι το ἅρμα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ πορεύονται ὀπίσω αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον Ἰούδα καὶ πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν. Καὶ ἐγένετο ἐνισταμένου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ συνήθροισε Ῥοβοὰμ πάντα ἄνδρα Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα. καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων Εἰπὸν τῷ Ῥοβοὰμ βασιλεῖ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ πρὸς τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ λέγων Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν υἱοὺς Ἰσραήλ· ἀναστρεφέτε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. Καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

27 Dixitque ad filios suos: Sternite mil asinum. Qui cum stravissent, 28 Et il abiisset, invenit cadaver ejus projectum in vi et asinum et leonem stantes juxta cadave non comedit leo de cadavere, nec læsit asinu 29 Tulit ergo prophetes cadaver viri Dei, posuit illud super asinum, et reversus intul in civitatem prophetæ senis ut plangeret eum 30 Et posuit cadaver ejus in sepulchro su et planxerunt eum: Heu, heu, mi frate 31 Cumque planxissent eum, dixit ad fili suos: Cum mortuus fuero, sepelite me i sepulchro, in quo vir Dei sepultus est: juxt ossa ejus ponite ossa mea. 32 Profecto eni veniet sermo, quem prædixit in sermon Domini contra altare quod est in Bethel, contra omnia fana excelsorum, quæ su in urbibus Samariæ. 33 Post verba hæc no est reversus Jeroboam de via sua pessima, se econtrario fecit de novissimis populi sacerdote excelsorum: quicumque volebat, impleba manum suam, et fiebat sacerdos excelsorum 34 Et propter hanc causam peccavit domu Jeroboam, et eversa est, et deleta de supe ficie terræ.

CAPUT XIV.

1 IN tempore illo ægrotavit Abia filiu Jeroboam. 2 Dixitque Jeroboam uxori suæ Surge, et commuta habitum, ne cognoscar quod sis uxor Jeroboam: et vade in Silo, ub est Ahias propheta, qui locutus est mih quod regnaturus essem super populum hunc 3 Tolle quoque in manu tua decem panes, e crustulam, et vas mellis, et vade ad illum ipse enim indicabit tibi quid eventurum s puero huic. 4 Fecit ut dixerat, uxor Je roboam: et consurgens abiit in Silo, et ven in domum Ahiæ: at ille non poterat vider quia caligaverant oculi ejus præ senectute 5 Dixit autem Dominus ad Ahiam: Ecce uxo Jeroboam ingreditur ut consulat te super fil suo qui ægrotat; hæc et hæc loqueris ei. Cu ergo illa intraret, et dissimularet se esse qu erat, 6 Audivit Ahias sonitum pedum eju introeuntis per ostium, et ait: Ingreder uxor Jeroboam: quare aliam te esse simulas ego autem missus sum ad te durus nuntius 7 Vade, et dic Jeroboam: Hæc dicit Dominu Deus Israel: Quia exaltavi te de medio populi et dedi te ducem super populum meum Israel

8 וָאֶקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וָאֶתְּנֶהָ
לָךְ וְלֹא הָיִיתָ כְּעַבְדִּי דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר
מִצְוֹתַי וַאֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרַי בְּכָל־לְבָבוֹ
לַעֲשׂוֹת רַק הַיָּשָׁר בְּעֵינָי׃ 9 וַתָּרַע לַעֲשׂוֹת
מִכֹּל אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ וַתֵּלֶךְ וַתַּעֲשֶׂה־לְּךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמַסֵּכוֹת לְהַכְעִיסֵנִי וְאֹתִי
הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרֵי גַוֶּךָ׃ 10 לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא
רָעָה אֶל־בֵּית יָרָבְעָם וְהִכְרַתִּי לְיָרָבְעָם
מַשְׁתִּין בְּקִיר עָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל
וּבִעַרְתִּי אַחֲרֵי בֵית־יָרָבְעָם כַּאֲשֶׁר יְבַעֵר
הַגָּלָל עַד־תֻּמּוֹ׃ 11 הַמֵּת לְיָרָבְעָם בָּעִיר
יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף
הַשָּׁמָיִם כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ 12 וְאַתְּ קוּמִי
לְכִי לְבֵיתֵךְ בְּבֹאָה רַגְלַיִךְ הָעִירָה וּמֵת
הַיָּלֶד׃ 13 וְסָפְדוּ־לוֹ כָל־יִשְׂרָאֵל וְקָבְרוּ
אֹתוֹ כִּי־זֶה לְבַדּוֹ יָבֹא לְיָרָבְעָם אֶל־קָבֶר
יַעַן נִמְצָא־בוֹ דָּבָר טוֹב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יָרָבְעָם׃ 14 וְהֵקִים יְהוָה לוֹ
מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַכְרִית אֶת־בֵּית
יָרָבְעָם זֶה הַיּוֹם וּמֶה גַּם־עָתָּה׃ 15 וְהִכָּה
יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמַּיִם
וְנָתַשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לַאֲבוֹתֵיהֶם וְזֵרָם מֵעֵבֶר
לַנָּהָר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־אֲשֵׁרֵיהֶם מַכְעִיסִים
אֶת־יְהוָה׃ 16 וְיִתֵּן אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּגְלַל
חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 17 וַתָּקָם אֵשֶׁת יָרָבְעָם וַתֵּלֶךְ
וַתָּבֹא תִרְצָתָה הִיא בָּאָה בְסַף־הַבַּיִת
וְהַנַּעַר מֵת׃ 18 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ
כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־
עַבְדּוֹ אֲחִיָּהוּ הַנָּבִיא׃ 19 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יָרָבְעָם
אֲשֶׁר נִלְחַם וַאֲשֶׁר מָלָךְ הִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
20 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יָרָבְעָם עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ נָדָב
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 21 וּרְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה
מָלַךְ בִּיהוּדָה בֶּן־אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה
רְחַבְעָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלַםִ הָעִיר אֲשֶׁר־בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם
אֶת־שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם
אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית׃ 22 וַיַּעַשׂ יְהוּדָה
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ מִכֹּל
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בְּחַטֹּאתָם אֲשֶׁר חָטָאוּ׃

8 *Καὶ ἔρρηξα σὺν τὸ βασίλειον ἀπὸ τοῦ οἴκου*
Δαυὶδ, καὶ ἔδωκα αὐτὸ σοί, καὶ οὐκ ἐγένου ὡς ὁ
δοῦλός μου Δαυὶδ, ὃς ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς μου,
καὶ ὃς ἐπορεύθη ὀπίσω μου ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ,
ποιῆσαι ἕκαστος τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
9 *Καὶ ἐπονηρεύσω τοῦ ποιῆσαι παρὰ πάντας ὅσοι*
ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν σου, καὶ ἐπορεύθης, καὶ
ἐποίησας σεαυτῷ θεοὺς ἑτέρους, χωνευτὰ, τοῦ
παροργίσαι με, καὶ ἐμὲ ἔρριψας ὀπίσω σώματός
σου, 10 *Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄγω κακίαν πρὸς σὲ*
εἰς οἶκον Ἰεροβοὰμ, ἐξολεθρεύσω τοῦ Ἰεροβοὰμ
οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, ἐχόμενον, καὶ ἐγκαταλελειμ-
μένον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιλέξω οἴκου Ἰεροβοὰμ,
καθὼς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος, ὡς τελειωθῆναι αὐτόν.
11 *Οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἰεροβοὰμ ἐν τῇ πόλει,*
καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ
ἀγρῷ καταφάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι
Κύριος ἐλάλησεν. 12 *Καὶ σὺ ἀναστᾶσα πορεύθητι*
εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι πόδα σου
τὴν πόλιν, ἀποθανεῖται τὸ παιδάριον. 13 *Καὶ*
κόψονται αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θάψουσιν αὐτὸν,
ὅτι οὗτος μόνος εἰσελεύσεται τῷ Ἰεροβοὰμ πρὸς
τάφον, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ
Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν οἴκῳ Ἰεροβοάμ. 14 *Καὶ*
ἀναστήσει Κύριος ἑαυτῷ βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὃς
πλήξει τὸν οἶκον Ἰεροβοὰμ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ·
καὶ τί, καὶ νῦν; 15 *Κύριος πλήξει τὸν Ἰσραὴλ*
καθὰ κινεῖται ὁ ἄνεμος ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἐκτελεῖ
τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἄνω τῆς χθονὸς τῆς ἀγαθῆς
ταύτης, ἧς ἔδωκεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν· καὶ
λικμήσει αὐτοὺς ἀπὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἀνθ' οὗ
ὅσον ἐποίησαν τὰ ἄλση αὐτῶν, παροργίζοντες τὸν
Κύριον. 16 *Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ*
χάριν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ, ὃς ἥμαρτεν, καὶ ὃς
ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραήλ. 17 *Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ*
Ἰεροβοὰμ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γῆν Σαριρά· καὶ
ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν ἐν τῷ προθύρῳ τοῦ οἴκου,
καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανεν. 18 *Καὶ ἔθαψαν*
αὐτὸν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ
Ἀχιὰ τοῦ προφήτου. 19 *Καὶ περισσὸν ῥημάτων*
Ἰεροβοὰμ ὅσα ἐπολέμησεν, καὶ ὅσα ἐβασίλευσεν,
ἰδοὺ αὐτὰ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου ῥημάτων τῶν
ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ. 20 *Καὶ αἱ ἡμέραι*
ἃς ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ, εἴκοσι δύο ἔτη· καὶ
ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν
Ναβὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.] 21 *Καὶ Ῥοβοὰμ*
υἱὸς Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· υἱὸς
τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Ῥοβοὰμ ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν· καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελέξατο Κύριος θέσθαι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ·
καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμὰ ἡ Ἀμμωνῖτις.
22 *Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου·*
καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ
πατέρες αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτον.

8 Et scidi regnum domus David, et dedi
illud tibi, et non fuisti sicut servus meus
David, qui custodivit mandata mea, et secutus
est me in toto corde suo, faciens quod placitum
esset in conspectu meo: 9 Sed operatus es
mala super omnes qui fuerunt ante te, et
fecisti tibi deos alienos et conflatiles, ut me ad
iracundiam provocares, me autem projecisti
post corpus tuum: 10 Idcirco ecce ego
inducam mala super domum Jeroboam, et
percutiam de Jeroboam mingentem ad parie-
tem, et clausum, et novissimum in Israel:
et mundabo reliquias domus Jeroboam, sicut
mundari solet fimus usque ad purum. 11 Qui
mortui fuerint de Jeroboam in civitate,
comedent eos canes: qui autem mortui fuerint
in agro, vorabunt eos aves cæli: quia Dominus
locutus est. 12 Tu igitur surge, et vade in
domum tuam: et in ipso introitu pedum
tuorum in urbem, morietur puer, 13 Et
planget eum omnis Israel, et sepeliet: iste
enim solus inferetur de Jeroboam in se-
pulchrum, quia inventus est super eo sermo
bonus a Domino Deo Israel, in domo Jeroboam.
14 Constituit autem sibi Dominus regem
super Israel, qui percutiet domum Jeroboam
in hac die, et in hoc tempore: 15 Et percutiet
Dominus Deus Israel, sicut moveri solet
arundo in aqua, et evellet Israel de terra bona
hac, quam dedit patribus eorum, et ventilabit
eos trans flumen: quia fecerunt sibi lucos, ut
irritarent Dominum. 16 Et tradet Dominus
Israel propter peccata Jeroboam, qui peccavit,
et peccare fecit Israel. 17 Surrexit itaque
uxor Jeroboam, et abiit, et venit in Thersa:
cumque illa ingrederetur limen domus, puer
mortuus est, 18 Et sepelierunt eum. Et
planxit eum omnis Israel juxta sermonem
Domini, quem locutus est in manu servi sui
Ahiæ prophetæ. 19 Reliqua autem verborum
Jeroboam, quomodo pugnaverit, et quomodo
regnaverit, ecce scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel. 20 Dies autem, quibus
regnavit Jeroboam, viginti duo anni sunt: et
dormivit cum patribus suis: regnavitque Nadab
filius ejus pro eo. 21 Porro Roboam filius
Salomonis regnavit in Juda. Quadraginta et
unius anni erat Roboam, cum regnare cœpisset:
decem et septem annos regnavit in Jerusalem
civitate, quam elegit Dominus ut poneret
nomen suum ibi, ex omnibus tribubus Israel.
Nomen autem matris ejus Naama Ammanitis.
22 Et fecit Judas malum coram Domino, et
irritaverunt eum super omnibus, quæ fecerant
patres eorum in peccatis suis quæ peccaverunt

23 וַיִּבְנוּ גַם־הֵמָּה לָהֶם בָּמוֹת וּמַצֵּבוֹת
וַאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעָה גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־
עֵץ רַעֲנָן׃ 24 וְגַם־קָדֵשׁ הָיָה בָאָרֶץ עָשׂוּ
כְּכֹל הַתּוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 25 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית
לַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם עָלָה שׁוּשַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ 26 וַיִּקַּח אֶת־אֹצְרוֹת בֵּית־
יְהוָה וְאֶת־אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־הַכֹּל
לָקָח וַיִּקַּח אֶת־כָּל־מָגִנֵּי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה
שְׁלֹמֹה׃ 27 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתָּם
מָגִנֵּי נְחֹשֶׁת וְהִפְקִיד עַל־יַד שָׂרֵי הָרָצִים
הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 28 וַיְהִי מִדֵּי־
בֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה יִשָּׂאוּם הָרָצִים
וֶהֱשִׁיבוּם אֶל־תָּא הָרָצִים׃ 29 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
רְחַבְעָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵמָּה
כְתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 30 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵין־רְחַבְעָם
וּבֵין יָרָבְעָם כָּל־הַיָּמִים׃ 31 וַיִּשְׁכַּב רְחַבְעָם
עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּם
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה טו׃

1 וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם
בֶּן־נְבָט מָלַךְ אֲבִיָּם עַל־יְהוּדָה׃ 2 שָׁלֹשׁ
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה
בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ 3 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־חַטֹּאות אָבִיו
אֲשֶׁר־עָשָׂה לְפָנָיו וְלֹא־הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם
עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִד אָבִיו׃ 4 כִּי
לְמַעַן דָּוִד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו לוֹ נִיר
בִּירוּשָׁלִָם לְהָקִים אֶת־בְּנוֹ אַחֲרָיו וּלְהַעֲמִיד
אֶת־יְרוּשָׁלִָם׃ 5 אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד אֶת־הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא־סָר מִכֹּל ׀ אֲשֶׁר צִוָּהוּ
כֹּל יְמֵי חַיָּיו רַק בִּדְבַר אוּרִיָּה הַחִתִּי׃
6 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵין־רְחַבְעָם וּבֵין יָרָבְעָם
כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃ 7 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּם וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה
בֵּין אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ 8 וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּם עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אָסָא
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 9 וּבִשְׁנַת עֶשְׂרִים לְיָרָבְעָם
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אָסָא עַל־יְהוּדָה׃

23 Καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου. 24 Καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, 26 Καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδραζαὰρ βασιλέως Σουβὰ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ πάντα ἃ ἔλαβεν ὅπλα τὰ χρυσᾶ ὅσα ἐποίησε Σαλωμών, καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον. 27 Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ᾽ αὐτῶν· καὶ ἐπέθεντο ἐπ᾽ αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλέως. 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ᾖρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ Θεὲ τῶν παρατρεχόντων. 29 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 30 Καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας. 31 Καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιοὺ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ βασιλεύει Ἀβιοὺ υἱὸς Ῥοβοὰμ ἐπὶ Ἰούδαν, 2 Καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχά, θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 4 Ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος κατάλειμμα, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτὸν καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ, 5 Ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, [ἐκτὸς ἐν ῥήματι Οὐρίου τοῦ Χετταίου. 6 Καὶ πόλεμος ἦν μεταξὺ Ῥοβοάμ, καὶ μεταξὺ Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.] 7 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιοὺ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβιοὺ καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοάμ. 8 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ βασιλεύει Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. 9 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ βασιλεύει Ἀσὰ ἐπὶ Ἰούδαν

23 Ædificaverunt enim et ipse sibi aras, et statuas, et lucos, super omnem collem excelsum, et subter omnem arborem frondosam: 24 Sed et effeminati fuerunt in terra, feceruntque omnes abominationes gentium, quas attrivit Dominus ante faciem filiorum Israel. 25 In quinto autem anno regni Roboam, ascendit Sesac rex Ægypti in Jerusalem, 26 Et tulit thesauros domus Domini, et thesauros regios, et universa diripuit: scuta quoque aurea, quæ fecerat Salomon: 27 Pro quibus fecit rex Roboam scuta æræa, et tradidit ea in manum ducum scutariorum, et eorum qui excubabant ante ostium domus regis. 28 Cumque ingrederetur rex in domum Domini, portabant ea qui præeundi habebant officium: et postea reportabant ad armamentarium scutariorum. 29 Reliqua autem sermonum Roboam, et omnia quæ fecit, ecce scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Juda. 30 Fuitque bellum inter Roboam et Jeroboam cunctis diebus. 31 Dormivitque Roboam cum patribus suis, et sepultus est cum eis in civitate David: nomen autem matris ejus Naama Ammanitis: et regnavit Abiam filius ejus pro eo.

CAPUT XV.

1 Igitur in octavo decimo anno regni Jeroboam filii Nabat, regnavit Abiam super Judam. 2 Tribus annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Maacha filia Abessalom. 3 Ambulavitque in omnibus peccatis patris sui, quæ fecerat ante eum: nec erat cor ejus perfectum cum Domino Deo suo sicut cor David patris ejus. 4 Sed propter David dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Jerusalem, ut suscitaret filium ejus post eum, et statueret Jerusalem: 5 Eo quod fecisset David rectum in oculis Domini, et non declinasset ab omnibus, quæ præceperat ei cunctis diebus vitæ suæ excepto sermone Uriæ Hethæi. 6 Attamen bellum fuit inter Roboam et Jeroboam, omni tempore vitæ ejus. 7 Reliqua autem sermonum Abiam, et omnia quæ fecit: nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Juda? Fuitque prælium inter Abiam et inter Jeroboam. 8 Et dormivit Abiam cum patribus suis, et sepelierunt eum in civitate David: regnavitque Asa filius ejus pro eo. 9 In anno ergo vigesimo Jeroboam regis Israel regnavit Asa rex Juda

10 וְאַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ 11 וַיַּעַשׂ
אָסָא הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃
12 וַיַּעֲבֵר הַקְּדֵשִׁים מִן־הָאָרֶץ וַיָּסַר אֶת־
כָּל־הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ 13 וְגַם ׀
אֶת־מַעֲכָה אִמּוֹ וַיְסִרֶהָ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־
עָשְׂתָה מִפְלֶצֶת לָאֲשֵׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא
אֶת־מִפְלַצְתָּהּ וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃
14 וְהַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ רַק לְבַב־אָסָא הָיָה
שָׁלֵם עִם־יְהוָה כָּל־יָמָיו׃ 15 וַיָּבֵא אֶת־
קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדְשָׁו בֵּית יְהוָה כֶּסֶף וְזָהָב
וְכֵלִים׃ 16 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃ 17 וַיַּעַל
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן
אֶת־הָרָמָה לְבִלְתִּי תֵּת יֹצֵא וָבָא לְאָסָא
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 18 וַיִּקַּח אָסָא אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים ׀ בְּאוֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה
וְאֶת־אוֹצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ וַיִּתְּנֵם בְּיַד
עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָחֵם הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶל־בֶּן־הֲדַד
בֶּן־טַבְרִמֹּן בֶּן־חֶזְיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב
בְּדַמֶּשֶׂק לֵאמֹר׃ 19 בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ
בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ
שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵרָה אֶת־בְּרִיתְךָ
אֶת־בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃
20 וַיִּשְׁמַע בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח
אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּךְ אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־דָּן וְאֵת אָבֵל בֵּית־
מַעֲכָה וְאֵת כָּל־כִּנְּרוֹת עַל כָּל־אֶרֶץ
נַפְתָּלִי׃ 21 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל
מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיֵּשֶׁב בְּתִרְצָה׃
22 וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה
אֵין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת־
עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּם
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמִּצְפָּה׃
23 וְיֶתֶר כָּל־דִּבְרֵי אָסָא וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הֲלֹא־הֵמָּה
כְתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה רַק לְעֵת זִקְנָתוֹ חָלָה אֶת־רַגְלָיו׃
24 וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 25 וְנָדָב בֶּן־יָרָבְעָם
מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃

10 Καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνά,
θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ. 11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσὰ τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
12 Καὶ ἀφεῖλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ. 13 Καὶ τὴν Ἀνὰ τὴν μητέρα
ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς
ἐποίησε σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς· καὶ ἐξέκοψεν
Ἀσὰ τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν
τῷ χειμάῤῥῳ τῶν Κέδρων. 14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ
ἐξῆρε· πλὴν ἡ καρδία Ἀσὰ ἦν τελεία μετὰ
Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. 15 Καὶ εἰσ-
ήνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς
κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου
ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύη. 16 Καὶ πόλεμος
ἦν ἀνὰ μέσον Ἀσὰ καὶ ἀνὰ μέσον Βαασὰ βασιλέως
Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. 17 Καὶ ἀνέβη
Βαασὰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε
τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσ-
πορευόμενον τῷ Ἀσᾷ βασιλεῖ Ἰούδα. 18 Καὶ
ἔλαβεν Ἀσὰ σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ
ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ· καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πρὸς υἱὸν
Ἅδερ υἱὸν Ταβερεμὰ υἱοῦ Ἀζὶν βασιλέως Συρίας
τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων 19 Διάθου
διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρὸς σοῦ·
ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον·
δεῦρο διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς
Βαασὰ βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ ἀναβήσεται ἀπ'
ἐμοῦ. 20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἅδερ τοῦ βασιλέως
Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων
αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐπάταξαν
τὴν Αἰν, τὴν Δὰν καὶ τὴν Ἀβὲλ οἴκου Μααχὰ
καὶ πᾶσαν τὴν Χεννερὲθ ἕως πάσης τῆς γῆς
Νεφθαλί. 21 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Βαασά, καὶ
διέλιπε τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ καὶ ἀνέστρεψεν
εἰς Θερσά. 22 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ παρήγγειλε
παντὶ Ἰούδᾳ εἰς Ἐνακίμ, καὶ αἴρουσι τοὺς λίθους
τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησε Βαασά,
καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πᾶν
βουνὸν Βενιαμὶν καὶ τὴν σκοπιάν. 23 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσά, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν,
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; πλὴν
ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρως αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας
αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ Ναβὰτ υἱὸς Ἱεροβοὰμ
βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἀσὰ βασι-
λέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο.

10 Et quadraginta et uno anno regnavit
in Jerusalem. Nomen matris ejus Maacha,
filia Abessalom. 11 Et fecit Asa rectum ante
conspectum Domini, sicut David pater ejus:
12 Et abstulit effeminatos de terra, purgavit-
que universas sordes idolorum, quæ fecerant
patres ejus. 13 Insuper et Maacham matrem
suam amovit, ne esset princeps in sacris Priapi,
et in luco ejus, quem consecraverat: subver-
titque specum ejus, et confregit simulachrum
turpissimum, et combussit in torrente Cedron:
14 Excelsa autem non abstulit. Verumtamen
cor Asa perfectum erat cum Domino cunctis
diebus suis: 15 Et intulit ea, quæ sanctifi-
caverat pater suus, et voverat, in domum
Domini, argentum et aurum, et vasa. 16 Bel-
lum autem erat inter Asa, et Baasa regem
Israel, cunctis diebus eorum. 17 Ascendit
quoque Baasa rex Israel in Judam, et ædifi-
cavit Rama, ut non posset quispiam egredi
vel ingredi de parte Asa regis Juda. 18 Tol-
lens itaque Asa omne argentum et aurum,
quod remanserat in thesauris domus Domini,
et in thesauris domus regiæ, et dedit illud in
manus servorum suorum: et misit ad Bena-
dad filium Tabremon filii Hezion, regem
Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens:
19 Fœdus est inter me et te, et inter patrem
meum et patrem tuum: ideo misi tibi munera,
argentum et aurum: et peto ut venias, et
irritum facias fœdus, quod habes cum Baasa
rege Israel, et recedat a me. 20 Acquiescens
Benadad regi Asa, misit principes exercitus
sui in civitates Israel, et percusserunt Ahion,
et Dan, et Abel domum Maacha, et universam
Cenneroth, omnem scilicet terram Nephthali.
21 Quod cum audisset Baasa, intermisit
ædificare Rama, et reversus est in Thersa.
22 Rex autem Asa nuntium misit in omnem
Judam, dicens: Nemo sit excusatus; et
tulerunt lapides de Rama, et ligna ejus, qui-
bus ædificaverat Baasa, et extruxit de eis rex
Asa Gabaa Benjamin, et Maspha. 23 Reliqua
autem omnium sermonum Asa, et universæ
fortitudines ejus, et cuncta quæ fecit, et
civitates quas extruxit, nonne hæc scripta
sunt in Libro verborum dierum regum Juda?
Verumtamen in tempore senectutis suæ doluit
pedes. 24 Et dormivit cum patribus suis, et
sepultus est cum eis in civitate David patris
sui. Regnavitque Josaphat filius ejus pro
eo. 25 Nadab vero filius Jeroboam reg-
navit super Israel anno secundo Asa regis
Juda: regnavitque super Israel duobus annis.

26 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ
אָבִיו וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
27 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה לְבֵית
יִשָּׂשכָר וַיַּכֵּהוּ בַעְשָׁא בְּגִבְּתוֹן אֲשֶׁר
לַפְּלִשְׁתִּים וְנָדָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־
גִּבְּתוֹן׃ 28 וַיְמִתֵהוּ בַעְשָׁא בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ
לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃
29 וַיְהִי כְמָלְכוֹ הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית יָרָבְעָם
לֹא־הִשְׁאִיר כָּל־נְשָׁמָה לְיָרָבְעָם עַד־הִשְׁמִדוֹ
כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ אֲחִיָּה
הַשִּׁילֹנִי׃ 30 עַל־חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא
וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעְסוֹ אֲשֶׁר
הִכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 31 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי נָדָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 32 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃
33 בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה
עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁנָה׃ 34 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

פרשה טז׃

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי
עַל־בַּעְשָׁא לֵאמֹר׃ 2 יַעַן אֲשֶׁר הֲרִימֹתִיךָ
מִן־הֶעָפָר וָאֶתֶּנְךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וַתֵּלֶךְ ׀ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וַתַּחֲטִא אֶת־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בְּחַטֹּאתָם׃ 3 הִנְנִי
מַבְעִיר אַחֲרֵי בַעְשָׁא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנָתַתִּי
אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט׃ 4 הַמֵּת
לְבַעְשָׁא בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ
בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ 5 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
בַעְשָׁא וַאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיִּשְׁכַּב בַּעְשָׁא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
בְּתִרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 וְגַם
בְּיַד־יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי הַנָּבִיא דְּבַר־יְהוָה הָיָה
אֶל־בַּעְשָׁא וְאֶל־בֵּיתוֹ וְעַל כָּל־הָרָעָה ׀ אֲשֶׁר־
עָשָׂה ׀ בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה
יָדָיו לִהְיוֹת כְּבֵית יָרָבְעָם וְעַל אֲשֶׁר־הִכָּה
אֹתוֹ׃ 8 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ
שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ אֵלָה
בֶן־בַּעְשָׁא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה שְׁנָתָיִם׃

26 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 27 Καὶ
περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασὰ υἱὸς Ἀχιὰ ἐπὶ τὸν οἶκον
Βελαὰν υἱοῦ Ἀχιά, καὶ ἐχάραξεν αὐτοῦ ἐν Γαβαθὼν
τῇ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ Ναβὰτ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθών. 28 Καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτὸν Βαασὰ ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ἀσὰ υἱοῦ Ἀσὰ
βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐπάταξεν ὅλον
τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπελείπετο πᾶσαν
πνοὴν τοῦ Ἱεροβοὰμ ἕως τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν,
κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου
αὐτοῦ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου 30 Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐν τῷ
παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισε τὸν Κύριον θεὸν
τοῦ Ἰσραήλ. 31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναβὰτ
καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; [32 Καὶ πόλεμος ἦν μεταξὺ Ἀσὰ, καὶ
μεταξὺ Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
αὐτῶν.] 33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ἀσὰ
βασιλέως Ἰούδα βασιλεύει Βαασὰ υἱὸς Ἀχιὰ ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Θερσὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη. 34 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη
ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ

ΚΕΦ. ιϛ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἰοὺ υἱοῦ
Ἀνανὶ πρὸς Βαασά 2 Ἀνθ' ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοὰμ
καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν, 3 Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασὰ καὶ ὄπισθεν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ, καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ. 4 Τὸν τεθνηκότα τοῦ
Βαασὰ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες,
καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται
αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Βαασὰ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;
6 Καὶ ἐκοιμήθη Βαασὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ θάπτεται ἐν Θερσά· καὶ βασιλεύει Ἠλὰ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰοὺ υἱοῦ Ἀνανὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Βαασὰ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ
καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν. 8 Καὶ Ἠλὰ υἱὸς
Βαασὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσά.

26 Et fecit quod malum est in conspect
Domini, et ambulavit in viis patris sui, e
in peccatis ejus, quibus peccare fecit Israe
27 Insidiatus est autem ei Baasa filius Ahi
de domo Issachar, et percussit eum in Geb
bethon, quæ est urbs Philisthinorum: siquide
Nadab et omnis Israel obsidebant Gebbethon
28 Interfecit ergo illum Baasa in anno terti
Asa regis Juda, et regnavit pro eo. 29 Cumqu
regnasset, percussit omnem domum Jeroboam
non dimisit ne unam quidem animam d
semine ejus, donec deleret eum, juxta verbun
Domini, quod locutus fuerat in manu serv
sui Ahiæ Silonitis, 30 Propter peccat
Jeroboam, quæ peccaverat, et quibus peccar
fecerat Israel: et propter delictum, qu
irritaverat Dominum Deum Israel. 31 Reliqu
autem sermonum Nadab, et omnia quæ ope
ratus est, nonne hæc scripta sunt in Libr
verborum dierum regum Israel? 32 Fuitqu
bellum inter Asa, et Baasa regem Israe
cunctis diebus eorum. 33 Anno tertio As
regis Juda, regnavit Baasa filius Ahiæ, supe
omnem Israel, in Thersa, viginti quatuo
annis. 34 Et fecit malum coram Domino
ambulavitque in via Jeroboam, et in peccati
ejus, quibus peccare fecit Israel.

CAPUT XVI.

1 FACTUS est autem sermo Domini ad Jeh
filium Hanani contra Baasa, dicens: 2 Pr
eo quod exaltavi te de pulvere, et posui t
ducem super populum meum Israel, tu autem
ambulasti in via Jeroboam, et peccare fecist
populum meum Israel, ut me irritares in
peccatis eorum: 3 Ecce, ego demetan
posteriora Baasa, et posteriora domus ejus
et faciam domum tuam sicut domum Jeroboam
filii Nabat. 4 Qui mortuus fuerit de Baas
in civitate, comedent eum canes: et qu
mortuus fuerit ex eo in regione, comeden
eum volucres cæli. 5 Reliqua autem ser
monum Baasa, et quæcumque fecit, et præli
ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? 6 Dormivit erg
Baasa cum patribus suis, sepultusque es
in Thersa: et regnavit Ela filius ejus pro eo
7 Cum autem in manu Jehu filii Hanani
prophetæ verbum Domini factum esset contr
Baasa, et contra domum ejus, et contra omn
malum quod fecerat coram Domino, ad
irritandum eum in operibus manuum suarum
ut fieret sicut domus Jeroboam: ob hanc
causam occidit eum, hoc est, Jehu filium
Hanani, prophetam. 8 Anno vigesimo sexto
Asa regis Juda, regnavit Ela filius Baasa
super Israel in Thersa duobus annis

9 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זִמְרִי שַׂר מַחֲצִית
הָרָכֶב וְהוּא בְתִרְצָה שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בֵּית
אַרְצָא אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת בְּתִרְצָה׃ 10 וַיָּבֹא
זִמְרִי וַיַּכֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים
וָשֶׁבַע לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃
11 וַיְהִי בְמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל־כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת־
כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא לֹא־הִשְׁאִיר לוֹ מַשְׁתִּין
בְּקִיר וְגֹאֲלָיו וְרֵעֵהוּ׃ 12 וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי
אֵת כָּל־בֵּית בַּעְשָׁא כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֶל־בַּעְשָׁא בְּיַד יֵהוּא הַנָּבִיא׃ 13 אֶל
כָּל־חַטֹּאות בַּעְשָׁא וְחַטֹּאות אֵלָה בְנוֹ
אֲשֶׁר חָטְאוּ וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיאוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃
14 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֵלָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 15 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע
שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זִמְרִי
שִׁבְעַת יָמִים בְּתִרְצָה וְהָעָם חֹנִים עַל־
גִּבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים׃ 16 וַיִּשְׁמַע הָעָם
הַחֹנִים לֵאמֹר קָשַׁר זִמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת־
הַמֶּלֶךְ וַיַּמְלִכוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עָמְרִי
שַׂר־צָבָא עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃
17 וַיַּעֲלֶה עָמְרִי וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְּתוֹן
וַיָּצֻרוּ עַל־תִּרְצָה׃ 18 וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי
כִּי־נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל־אַרְמוֹן בֵּית־
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת־בֵּית־מֶלֶךְ בָּאֵשׁ
וַיָּמֹת׃ 19 עַל־חַטֹּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם
וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר
קָשָׁר הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 אָז יֵחָלֵק
הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֵצִי חֲצִי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי
תִבְנִי בֶן־גִּינַת לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצִי אַחֲרֵי
עָמְרִי׃ 22 וַיֶּחֱזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עָמְרִי
אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִּבְנִי בֶן־גִּינַת וַיָּמָת
תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עָמְרִי׃ 23 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וְאַחַת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בְּתִרְצָה מָלַךְ שֵׁשׁ שָׁנִים׃ 24 וַיִּקֶן אֶת־
הָהָר שֹׁמְרוֹן מֵאֶת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם כָּסֶף
וַיִּבֶן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר
בָּנָה עַל שֶׁם־שֶׁמֶר אֲדֹנֵי הָהָר שֹׁמְרוֹן׃

9 Καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρὶ ὁ ἄρχων
τῆς ἡμίσους τῆς ἵππου, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσᾷ
πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὠσὰ τοῦ οἰκονόμου ἐν
Θερσᾷ. 10 Καὶ εἰσῆλθε Ζαμβρὶ καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν
ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασά, 12 Κατὰ τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασὰ καὶ
πρὸς Ἰοὺ τὸν προφήτην 13 Περὶ πασῶν τῶν
ἁμαρτιῶν Βαασὰ καὶ Ἠλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ τοῦ παροργίσαι Κύριον τὸν
θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν. 14 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἠλὰ ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τῶν βασιλέων Ἰσραήλ; 15 Καὶ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσεν
ἐν Θερσᾷ ἡμέρας ἑπτά· καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ
ἐπὶ Γαβαθὼν τὴν τῶν ἀλλοφύλων. 16 Καὶ ἤκουσεν
ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων Συνεστράφη
Ζαμβρὶ καὶ ἔπαισε τὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσαν
ἐν Ἰσραὴλ τὸν Ἀμβρὶ τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.
17 Καὶ ἀνέβη Ἀμβρὶ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ
ἐκ Γαβαθὼν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσά. 18 Καὶ
ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρὶ ὅτι προκατείληπται αὐτοῦ
ἡ πόλις, καὶ πορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως, καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν 19 Ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτοῦ ὧν ἐποίησε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν
Ἰσραήλ. 20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρὶ
καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἃς συνῆψεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τῶν βασιλέων Ἰσραήλ; 21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς
Ἰσραήλ· ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ
υἱοῦ Γωνὰθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ τὸ ἥμισυ
τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί. 22 Ὁ λαὸς ὁ
ὢν ὀπίσω Ἀμβρὶ ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν
ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ· καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ
καὶ Ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρὶ μετὰ Θαμνί. 23 Ἐν τῷ
ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ἀσὰ
βασιλεύει Ἀμβρὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη· ἐν
Θερσᾷ βασιλεύει ἓξ ἔτη. 24 Καὶ ἐκτήσατο Ἀμβρὶ τὸ
ὄρος τὸ Σεμερὼν παρὰ Σεμὴρ τοῦ Κυρίου τοῦ ὄρους ἐν
δύο ταλάντων ἀργυρίου, καὶ ᾠκοδόμησε τὸ ὄρος· καὶ
ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σεμηρών.

9 Et rebellavit contra eum servus suus
Zambri, dux mediæ partis equitum: erat
autem Ela in Thersa bibens, et temulentus,
in domo Arsa præfecti Thersa. 10 Irruens
ergo Zambri, percussit et occidit eum,
anno vigesimo septimo Asa regis Juda,
et regnavit pro eo. 11 Cumque regnasset, et
sedisset super solium ejus, percussit omnem
domum Baasa, et non dereliquit ex ea min-
gentem ad parietem, et propinquos et amicos
ejus. 12 Delevitque Zambri omnem domum
Baasa, juxta verbum Domini, quod locutus
fuerat ad Baasa in manu Jehu prophetæ,
13 Propter universa peccata Baasa, et peccata
Ela filii ejus, qui peccaverunt, et peccare
fecerunt Israel, provocantes Dominum Deum
Israel in vanitatibus suis. 14 Reliqua autem
sermonum Ela, et omnia quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Israel? 15 Anno vigesimo septimo
Asa regis Juda, regnavit Zambri septem
diebus in Thersa: porro exercitus obsidebat
Gebbethon urbem Philisthinorum. 16 Cumque
audisset rebellasse Zambri, et occidisse regem,
fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui erat
princeps militæ super Israel in die illa in
castris. 17 Ascendit ergo Amri, et omnis
Israel cum eo, de Gebbethon, et obsidebant
Thersa. 18 Videns autem Zambri quod
expugnanda esset civitas, ingressus est pala-
tium, et succendit se cum domo regia: et
mortuus est 19 In peccatis suis, quæ pecca-
verat faciens malum coram Domino, et
ambulans in via Jeroboam, et in peccato ejus,
quo fecit peccare Israel. 20 Reliqua autem
sermonum Zambri, et insidiarum ejus, et
tyrannidis, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Israel. 21 Tunc
divisus est populus Israel in duas partes:
media pars populi sequebatur Thebni
filium Gineth, ut constitueret eum regem:
et media pars Amri. 22 Prævaluit
autem populus, qui erat cum Amri,
populo qui sequebatur Thebni filium Gineth:
mortuusque est Thebni, et regnavit Amri.
23 Anno trigesimo primo Asa regis Juda,
regnavit Amri super Israel duodecim
annis: in Thersa regnavit sex annis.
24 Emitque montem Samariæ a Somer
duobus talentis argenti: et ædificavit eum,
et vocavit nomen civitatis, quam extruxerat,
nomine Semer domini montis, Samariam.

25 וַיַּעֲשֶׂה עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע
מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 26 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּבְחַטֹּאתָיו אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ 27 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עָמְרִי
אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 28 וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
29 וְאַחְאָב בֶּן־עָמְרִי מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃ 30 וַיַּעַשׂ
אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מִכֹּל
אֲשֶׁר לְפָנָיו׃ 31 וַיְהִי הֲנָקֵל לֶכְתּוֹ בְּחַטֹּאות
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־אִיזֶבֶל
בַּת־אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד
אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ׃ 32 וַיָּקֶם מִזְבֵּחַ
לַבָּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃
33 וַיַּעַשׂ אַחְאָב אֶת־הָאֲשֵׁרָה וַיּוֹסֶף אַחְאָב
לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִכֹּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו׃
34 בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֱלִי אֶת־יְרִיחֹה
בַּאֲבִירָם בְּכֹרוֹ יִסְּדָהּ וּבִשְׂגִיב צְעִירוֹ הִצִּיב
דְּלָתֶיהָ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן׃

פרשה יז׃

1 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתֹּשָׁבֵי גִלְעָד
אֶל־אַחְאָב חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל
וּמָטָר כִּי אִם־לְפִי דְבָרִי׃ 2 וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 3 לֵךְ מִזֶּה
וּפָנִיתָ לְּךָ קֵדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 4 וְהָיָה מֵהַנַּחַל
תִּשְׁתֶּה וְאֶת־הָעֹרְבִים צִוִּיתִי לְכַלְכֶּלְךָ שָׁם׃
5 וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל
כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 6 וְהָעֹרְבִים
מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר וְלֶחֶם וּבָשָׂר
בָּעָרֶב וּמִן־הַנַּחַל יִשְׁתֶּה׃ 7 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
וַיִּיבַשׁ הַנַּחַל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ׃
8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃
9 קוּם לֵךְ צָרְפַתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁם
הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶךָ׃

25 Καὶ ἐποίησεν Ἀμβρὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς
γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 26 Καὶ ἐπορεύθη
ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
παροργίσαι τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς
ματαίοις αὐτῶν. 27 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ἀμβρὶ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ; 28 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἀμβρὶ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ βασιλεύει Ἀχαὰβ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ
ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀμβρὶ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ υἱὸς
Ἀσὰ ἐτῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ, καὶ εἰκοσιπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γαζουβά,
θυγάτηρ Σελί· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ᾽ αὐτῆς τοῦ
ποιεῖν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· πλὴν τῶν
ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν, ἔθυον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ
ἐθυμίων. Καὶ ἃ συνέθετο Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως
Ἰσραήλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία ἣν ἐποίησε, καὶ οὓς
ἐπολέμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα; Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν ἃς ἐπέθεντο ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξῆρεν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ
βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ Νασίβ· καὶ ὁ βασιλεὺς
Ἰωσαφὰτ ἐποίησε ναῦν εἰς Θαρσὶς πορεύεσθαι εἰς
Σωφὶρ ἐπὶ τὸ χρυσίον. Καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνε-
τρίβη ἡ ναῦς ἐν Γασιὼν Γαβέρ. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ Ἐξαποστελῶ τοὺς παῖδάς σου
καὶ τὰ παιδάριά μου ἐν τῇ νηΐ· καὶ οὐκ ἐβούλετο Ἰω-
σαφάτ. Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽
αὐτοῦ. 29 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἰωσαφὰτ βασιλέως
Ἰούδα Ἀχαὰβ υἱὸς Ἀμβρὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ
ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη. 30 Καὶ ἐποίησεν
Ἀχαὰβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονη-
ρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 31 Καὶ
οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτί-
αις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἰεθεβαὰλ βασιλέως Σιδωνίων,
καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ καὶ προσ-
εκύνησεν αὐτῷ. 32 Καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ
Βάαλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ ὃν
ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ. 33 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαὰβ
ἄλσος· καὶ προσέθηκεν Ἀχαὰβ τοῦ ποιῆσαι
παροργίσματα τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον θεὸν
τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρευ-
θῆναι· ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς
Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 34 Καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Ἀχιὴλ ὁ
Βαιθηλίτης τὴν Ἱεριχώ· ἐν τῷ Ἀβιρὼν πρωτοτόκῳ
αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ τῷ Σεγοὺβ τῷ
νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆς, κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυή.

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἠλιοὺ ὁ προφήτης Θεσβίτης ὁ ἐκ
Θεσβῶν τῆς Γαλαὰδ πρὸς Ἀχαάβ Ζῇ Κύριος ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ᾧ παρέστην ἐνώπιον
αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς ὅτι εἰ
μὴ διὰ στόματος λόγου μου. 2 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα
Κυρίου πρὸς Ἠλιού 3 Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ
ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χοῤῥὰθ τοῦ
ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. 4 Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ
χειμάῤῥου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι
διατρέφειν σε ἐκεῖ. 5 Καὶ ἐποίησεν Ἠλιοὺ κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χοῤῥὰθ
ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. 6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον
αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ
χειμάῤῥου ἔπινεν ὕδωρ. 7 Καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας
καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάῤῥους, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ
τῆς γῆς. 8 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού
9 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας·
ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε.

25 Fecit autem Amri malum in conspectu
Domini, et operatus est nequiter, super
omnes qui fuerunt ante eum. 26 Am-
bulavitque in omni via Jeroboam filii
Nabat, et in peccatis ejus quibus peccare
fecerat Israel: ut irritaret Dominum Deum
Israel in vanitatibus suis. 27 Reliqua autem
sermonum Amri, et prælia ejus quæ gessit,
nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? 28 Dormivitque Amri
cum patribus suis, et sepultus est in Samaria:
regnavitque Achab filius ejus pro eo.
29 Achab vero filius Amri regnavit super
Israel anno trigesimo octavo Asa regis Juda.
Et regnavit Achab filius Amri super Israel
in Samaria viginti et duobus annis. 30 Et
fecit Achab filius Amri malum in conspectu
Domini, super omnes qui fuerunt ante eum.
31 Nec suffecit ei ut ambularet in peccatis
Jeroboam filii Nabat: insuper duxit uxorem
Jezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum.
Et abiit, et servivit Baal, et adoravit eum.
32 Et posuit aram Baal in templo Baal, quod
ædificaverat in Samaria, 33 Et plantavit
lucum: et addidit Achab in opere suo, irritans
Dominum Deum Israel, super omnes reges
Israel qui fuerunt ante eum. 34 In diebus
ejus ædificavit Hiel de Bethel, Jericho: in
Abiram primitivo suo fundavit eam, et in
Segub novissimo suo posuit portas ejus: juxta
verbum Domini, quod locutus fuerat in manu
Josue filii Nun.

CAPUT XVII.

1 Et dixit Elias Thesbites de habitatoribus
Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus
Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his
ros et pluvia, nisi juxta oris mei verba. 2 Et
factum est verbum Domini ad eum, dicens:
3 Recede hinc, et vade contra orientem, et
abscondere in torrente Carith, qui est contra
Jordanem, 4 Et ibi de torrente bibes:
corvisque præcepi ut pascant te ibi. 5 Abiit
ergo, et fecit juxta verbum Domini: cumque
abiisset, sedit in torrente Carith, qui est
contra Jordanem. 6 Corvi quoque de-
ferebant ei panem et carnes mane, similiter
panem et carnes vesperi, et bibebat de
torrente. 7 Post dies autem siccatus est
torrens: non enim pluerat super terram.
8 Factus est ergo sermo Domini ad
eum, dicens: 9 Surge, et vade in Sarephta
Sidoniorum, et manebis ibi: præcepi
enim ibi mulieri viduæ ut pascat te.

10 וַיָּקָם ׀ וַיֵּלֶךְ צָרְפַתָה וַיָּבֹא אֶל־פֶּתַח
הָעִיר וְהִנֵּה־שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה מְקֹשֶׁשֶׁת
עֵצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר קְחִי־נָא לִי
מְעַט־מַיִם בַּכְּלִי וְאֶשְׁתֶּה׃ 11 וַתֵּלֶךְ לָקַחַת
וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר לִקְחִי־נָא לִי פַּת־לֶחֶם
בְּיָדֵךְ׃ 12 וַתֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־
יֶשׁ־לִי מָעוֹג כִּי אִם־מְלֹא כַף־קֶמַח בַּכַּד
וּמְעַט־שֶׁמֶן בַּצַּפָּחַת וְהִנְנִי מְקֹשֶׁשֶׁת שְׁנַיִם
עֵצִים וּבָאתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וְלִבְנִי וַאֲכַלְנֻהוּ
וָמָתְנוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּהוּ אַל־תִּירְאִי
בֹּאִי עֲשִׂי כִדְבָרֵךְ אַךְ עֲשִׂי־לִי מִשָּׁם עֻגָה
קְטַנָּה בָרִאשֹׁנָה וְהוֹצֵאת לִי וְלָךְ וְלִבְנֵךְ
תַּעֲשִׂי בָּאַחֲרֹנָה׃ 14 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּד הַקֶּמַח לֹא תִכְלָה
וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תֶחְסָר עַד יוֹם תֵּתֶן־
יְהוָה גֶּשֶׁם עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 15 וַתֵּלֶךְ
וַתַּעֲשֶׂה כִּדְבַר אֵלִיָּהוּ וַתֹּאכַל הִוא־וָהֵיא
וּבֵיתָהּ יָמִים׃ 16 כַּד הַקֶּמַח לֹא כָלָתָה
וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵר כִּדְבַר יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֵלִיָּהוּ׃ 17 וַיְהִי
אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בֶּן־הָאִשָּׁה
בַּעֲלַת הַבָּיִת וַיְהִי חָלְיוֹ חָזָק מְאֹד עַד
אֲשֶׁר לֹא־נוֹתְרָה־בּוֹ נְשָׁמָה׃ 18 וַתֹּאמֶר
אֶל־אֵלִיָּהוּ מַה־לִּי וָלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים
בָּאתָ אֵלַי לְהַזְכִּיר אֶת־עֲוֺנִי וּלְהָמִית אֶת־
בְּנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תְּנִי־לִי אֶת־בְּנֵךְ
וַיִּקָּחֵהוּ מֵחֵיקָהּ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הָעֲלִיָּה אֲשֶׁר־
הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־מִטָּתוֹ׃
20 וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהָי
הֲגַם עַל־הָאַלְמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מִתְגּוֹרֵר עִמָּהּ
הֲרֵעוֹתָ לְהָמִית אֶת־בְּנָהּ׃ 21 וַיִּתְמֹדֵד
עַל־הַיֶּלֶד שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהָי תָּשָׁב־נָא נֶפֶשׁ־הַיֶּלֶד
הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ׃ 22 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל
אֵלִיָּהוּ וַתָּשָׁב נֶפֶשׁ־הַיֶּלֶד עַל־קִרְבּוֹ וַיֶּחִי׃
23 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וַיֹּרִדֵהוּ מִן־
הָעֲלִיָּה הַבַּיְתָה וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ רְאִי חַי בְּנֵךְ׃ 24 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
אֶל־אֵלִיָּהוּ עַתָּה זֶה יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ
אֱלֹהִים אָתָּה וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךָ אֱמֶת׃

פרשה יח׃

1 וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֶל־
אֵלִיָּהוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֵךְ הֵרָאֵה
אֶל־אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃

10 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτά, καὶ
ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ
ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω
αὐτῆς Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν αὐτῇ Λάβε δή μοι ὀλίγον
ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι. 11 Καὶ ἐπορεύθη
λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν
Λήψῃ δή μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρί σου.
12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή Ζῇ Κύριος ὁ θεός σου, εἰ
ἔστι μοι ἐγκρυφίας ἀλλ' ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν
τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι
καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ
φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. 13 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὴν Ἠλιού Θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ
τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν
μικρὸν καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ
τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτῳ. 14 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ
ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει
ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς
γῆς. 15 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησε, καὶ
ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς.
16 Καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ
καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη, κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού. 17 Καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου· καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία
αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ
πνεῦμα. 18 Καὶ εἶπε πρὸς Ἠλιού Τί ἐμοὶ καὶ
σοί, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς μὲ τοῦ
ἀναμνῆσαι ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν
μου; 19 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὴν γυναῖκα Δός
μοι τὸν υἱόν σου· καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ
κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον
ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ
τῆς κλίνης. 20 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν
Οἴ μοι Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ
κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι
τὸν υἱὸν αὐτῆς. 21 Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ
τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον καὶ εἶπε Κύριε
ὁ θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου
τούτου εἰς αὐτόν. 22 Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ
ἀνεβόησε τὸ παιδάριον. 23 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸ
ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸ
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιού Βλέπε, ζῇ ὁ
υἱός σου. 24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού Ἰδοὺ
ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου
ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα
Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἠλιοὺ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
τῷ τρίτῳ λέγων Πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ
Ἀχαάβ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

10 Surrexit, et abiit in Sarephta. Cumque
venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier
vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque
ei: Da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam.
11 Cumque illa pergeret ut afferret, clamavit
post tergum ejus, dicens: Affer mihi, obsecro,
et buccellam panis in manu tua. 12 Quæ
respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia
non habeo panem, nisi quantum pugillus
capere potest farinæ in hydria, et paululum
olei in lecytho: en colligo duo ligna, ut
ingrediar et faciam illud mihi et filio meo,
ut comedamus, et moriamur. 13 Ad quam
Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac sicut
dixisti: verumtamen mihi primum fac de
ipsa farinula subcinericium panem parvulum,
et affer ad me: tibi autem et filio tuo facies
postea. 14 Hæc autem dicit Dominus Deus
Israel: Hydria farinæ non deficiet, nec
lecythus olei minuetur, usque ad diem in qua
Dominus daturus est pluviam super faciem
terræ. 15 Quæ abiit, et fecit juxta verbum
Eliæ: et comedit ipse, et illa, et domus ejus:
et ex illa die 16 Hydria farinæ non defecit,
et lecythus olei non est imminutus, juxta
verbum Domini, quod locutus fuerat in manu
Eliæ. 17 Factum est autem post hæc, ægro-
tavit filius mulieris matrisfamilias, et erat
languor fortissimus, ita ut non remaneret in
eo halitus. 18 Dixit ergo ad Eliam: Quid
mihi et tibi vir Dei? ingressus es ad me,
ut rememorarentur iniquitates meæ, et
interficeres filium meum? 19 Et ait ad eam
Elias: Da mihi filium tuum. Tulitque eum
de sinu ejus, et portavit in cœnaculum ubi
ipse manebat, et posuit super lectulum suum,
20 Et clamavit ad Dominum, et dixit:
Domine Deus meus, etiamne viduam, apud
quam ego utcumque sustentor, afflixisti ut
interficeres filium ejus? 21 Et expandit se,
atque mensus est super puerum tribus vicibus,
et clamavit ad Dominum, et ait: Domine
Deus meus, revertatur obsecro anima pueri
hujus in viscera ejus. 22 Et exaudivit
Dominus vocem Eliæ, et reversa est anima
pueri intra eum, et revixit. 23 Tulitque
Elias puerum, et deposuit eum de cœnaculo in
inferiorem domum, et tradidit matri suæ, et
ait illi: En vivit filius tuus. 24 Dixitque
mulier ad Eliam: Nunc in isto cognovi,
quoniam vir Dei es tu, et verbum Domini
in ore tuo verum est.

CAPUT XVIII.

1 Post dies multos factum est ver-
bum Domini ad Eliam, in anno tertio,
dicens: Vade, et ostende te Achab, ut
dem pluviam super faciem terræ.

2 וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ לְהֵרָאוֹת אֶל־אַחְאָב וְהָרָעָב
חָזָק בְּשֹׁמְרוֹן׃ 3 וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ
אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְעֹבַדְיָהוּ הָיָה יָרֵא אֶת־
יְהוָה מְאֹד׃ 4 וַיְהִי בְּהַכְרִית אִיזֶבֶל אֵת
נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֹבַדְיָהוּ מֵאָה נְבִאִים
וַיַּחְבִּיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וְכִלְכְּלָם
לֶחֶם וָמָיִם׃ 5 וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ
לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעְיְנֵי הַמַּיִם וְאֶל כָּל־
הַנְּחָלִים אוּלַי נִמְצָא חָצִיר וּנְחַיֶּה סוּס
וָפֶרֶד וְלוֹא נַכְרִית מֵהַבְּהֵמָה׃ 6 וַיְחַלְּקוּ
לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לַעֲבָר־בָּהּ אַחְאָב הָלַךְ
בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־
אֶחָד לְבַדּוֹ׃ 7 וַיְהִי עֹבַדְיָהוּ בַּדֶּרֶךְ וְהִנֵּה
אֵלִיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיַּכִּרֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו
וַיֹּאמֶר הַאַתָּה זֶה אֲדֹנִי אֵלִיָּהוּ׃ 8 וַיֹּאמֶר
לוֹ אָנִי לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃
9 וַיֹּאמֶר מֶה חָטָאתִי כִּי־אַתָּה נֹתֵן אֶת־
עַבְדְּךָ בְּיַד אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי׃ 10 חַי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ־גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־
שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמְרוּ אָיִן
וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגּוֹי כִּי לֹא
יִמְצָאֶכָּה׃ 11 וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר
לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ 12 וְהָיָה אֲנִי אֵלֵךְ
מֵאִתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשָּׂאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא־
אֵדָע וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ
וַהֲרָגָנִי וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת־יְהוָה מִנְּעֻרָי׃
13 הֲלֹא־הֻגַּד לַאדֹנִי אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג
אִיזֶבֶל אֵת נְבִיאֵי יְהוָה וָאַחְבִּא מִנְּבִיאֵי
יְהוָה מֵאָה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ
בַּמְּעָרָה וָאֲכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃ 14 וְעַתָּה
אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ
וַהֲרָגָנִי׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ חַי יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאֶה אֵלָיו׃
16 וַיֵּלֶךְ עֹבַדְיָהוּ לִקְרַאת אַחְאָב וַיַּגֶּד־לוֹ
וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָּהוּ׃ 17 וַיְהִי כִּרְאוֹת
אַחְאָב אֶת־אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֵלָיו
הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר לֹא
עָכַרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ
בַּעֲזָבְכֶם אֶת־מִצְוֺת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי
הַבְּעָלִים׃ 19 וְעַתָּה שְׁלַח קְבֹץ אֵלַי אֶת־
כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וְאֶת־נְבִיאֵי
הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי
הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֹכְלֵי שֻׁלְחַן אִיזָבֶל׃

2 Καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοὺ τοῦ ὀφθῆναι τῷ Ἀχαάβ,
καὶ ἡ λιμὸς κραταιὰ ἐν Σαμαρείᾳ. 3 Καὶ ἐκάλεσεν
Ἀχαὰβ τὸν Ἀβδιοὺ τὸν οἰκονόμον· καὶ Ἀβδιοὺ
ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον σφόδρα. 4 Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφήτας Κυρίου
καὶ ἔλαβεν Ἀβδιοὺ ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ
κατέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ,
καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι. 5 Καὶ
εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἀβδιοὺ Δεῦρο καὶ διέλθωμεν
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ
χειμάῤῥους, ἐάν πως εὕρωμεν βοτάνην καὶ περι-
ποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡμιόνους, καὶ οὐκ ἐξο-
λοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν σκηνῶν. 6 Καὶ ἐμέρισαν
ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτήν· Ἀχαὰβ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ, καὶ Ἀβδιοὺ ἐπορεύθη ἐν
ὁδῷ ἄλλῃ μόνος. 7 Καὶ ἦν Ἀβδιοὺ ἐν τῇ ὁδῷ
μόνος, καὶ ἦλθεν Ἠλιοὺ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ
μόνος· καὶ Ἀβδιοὺ ἔσπευσε καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ αὐτός, κύριέ μου
Ἠλιού; 8 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ αὐτῷ Ἐγώ· πορεύου
λέγε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ Ἠλιού. 9 Καὶ εἶπεν
Ἀβδιοὺ Τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου
εἰς χεῖρα Ἀχαὰβ τοῦ θανατῶσαί με; 10 Ζῇ
Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία οὗ
οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ εἰ
εἶπον Οὐκ ἔστι· καὶ ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν καὶ
τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὕρηκέ σε. 11 Καὶ νῦν
σὺ λέγεις Πορεύου ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ
Ἠλιού. 12 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ,
καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ
οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαάβ, καὶ
οὐχ εὑρήσει σε, καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ ὁ δοῦλός
σού ἐστι φοβούμενος τὸν Κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
13 Ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἷα
πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς
προφήτας Κυρίου, καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν
Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ
καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι; 14 Καὶ νῦν σὺ
λέγεις μοι Πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ
Ἠλιού, καὶ ἀποκτενεῖ με; 15 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ
Ζῇ Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον
αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ. 16 Καὶ
ἐπορεύθη Ἀβδιοὺ εἰς συναντὴν τῷ Ἀχαὰβ καὶ
ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαὰβ καὶ
ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἠλιού. 17 Καὶ ἐγένετο
ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἠλιού, καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ
πρὸς Ἠλιοὺ Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν
Ἰσραήλ; 18 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ Οὐ διαστρέφω τὸν
Ἰσραὴλ ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ καὶ οἶκος τοῦ πατρός σου
ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν,
καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλίμ. 19 Καὶ νῦν
ἀπόστειλον συνάθροισον πρός με πάντα Ἰσραὴλ εἰς
ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης
τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν
ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ.

2 Ivit ergo Elias, ut ostenderet se Achab:
erat autem fames vehemens in Samaria.
3 Vocavitque Achab Abdiam dispensatorem
domus suæ: Abdias autem timebat Dominum
valde. 4 Nam cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, tulit ille centum prophetas,
et abscondit eos quinquagenos et quinquagenos
in speluncis, et pavit eos pane et aqua.
5 Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in
terram ad universos fontes aquarum, et in
cunctas valles, si forte possimus invenire
herbam, et salvare equos et mulos, et non
penitus jumenta intereant. 6 Diviseruntque
sibi regiones, ut circuirent eas: Achab ibat
per viam unam, et Abdias per viam alteram
seorsum. 7 Cumque esset Abdias in via,
Elias occurrit ei: qui cum cognovisset eum,
cecidit super faciem suam, et ait. Num tu
es, domine mi, Elias? 8 Cui ille respondit:
Ego. Vade, et dic domino tuo: Adest Elias.
9 Et ille, Quid peccavi, inquit, quoniam tradis
me servum tuum in manu Achab, ut inter-
ficiat me? 10 Vivit Dominus Deus tuus, quia
non est gens aut regnum, quo non miserit
dominus meus te requirens: et respondentibus
cunctis: Non est hic: adjuravit regna singula
et gentes, eo quod minime reperireris. 11 Et
nunc tu dicis mihi: Vade, et dic domino tuo:
Adest Elias. 12 Cumque recessero a te,
Spiritus Domini asportabit te, in locum quem
ego ignoro: et ingressus nuntiabo Achab, et
non inveniens te, interficiet me: servus autem
tuus timet Dominum ab infantia sua.
13 Numquid non indicatum est tibi domino
meo, quid fecerim cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, quod absconderim de
prophetis Domini centum viros, quinquagenos
et quinquagenos, in speluncis, et paverim eos
pane et aqua? 14 Et nunc tu dicis: Vade, et
dic domino tuo: Adest Elias: ut interficiat
me? 15 Et dixit Elias: Vivit Dominus
exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie
apparebo ei. 16 Abiit ergo Abdias in oc-
cursum Achab, et indicavit ei: venitque
Achab in occursum Eliæ. 17 Et cum vidisset
eum, ait: Tune es ille, qui conturbas Israel?
18 Et ille ait: Non ego turbavi Israel, sed tu,
et domus patris tui, qui dereliquistis mandata
Domini, et secuti estis Baalim. 19 Verumtamen
nunc mitte, et congrega ad me universum Israel
in monte Carmeli, et prophetas Baal quadrin-
gentos quinquaginta, prophetasque lucorum
quadringentos, qui comedunt de mensa Jezabel.

20 וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ
אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכַּרְמֶל׃ 21 וַיִּגַּשׁ
אֵלִיָּהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתַי אַתֶּם
פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם־יְהוָה
הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבַּעַל לְכוּ
אַחֲרָיו וְלֹא־עָנוּ הָעָם אֹתוֹ דָּבָר׃ 22 וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה
לְבַדִּי וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
אִישׁ׃ 23 וְיִתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וְיִבְחֲרוּ
לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וִינַתְּחֻהוּ וְיָשִׂימוּ עַל־
הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יָשִׂימוּ וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה
אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ
לֹא אָשִׂים׃ 24 וּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וַאֲנִי אֶקְרָא בְשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן
כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר׃ 25 וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר
הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רִאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים
וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תָשִׂימוּ׃
26 וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ
וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם־הַבַּעַל מֵהַבֹּקֶר וְעַד־הַצָּהֳרַיִם
לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עֹנֶה
וַיְפַסְּחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 27 וַיְהִי
בַצָּהֳרַיִם וַיְהַתֵּל בָּהֶם אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר
קִרְאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׂיחַ
וְכִי־שִׂיג לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אוּלַי יָשֵׁן הוּא
וְיִקָץ׃ 28 וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגֹּדְדוּ
כְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבָרְמָחִים עַד־שְׁפָךְ־דָּם
עֲלֵיהֶם׃ 29 וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצָּהֳרַיִם וַיִּתְנַבְּאוּ
עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאֵין־קוֹל וְאֵין־עֹנֶה
וְאֵין קָשֶׁב׃ 30 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְכָל־הָעָם
גְּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְּשׁוּ כָל־הָעָם אֵלָיו וַיְרַפֵּא
אֶת־מִזְבַּח יְהוָה הֶהָרוּס׃ 31 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי־
יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ 32 וַיִּבְנֶה אֶת־הָאֲבָנִים
מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית
סָאתַיִם זֶרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ׃ 33 וַיַּעֲרֹךְ
אֶת־הָעֵצִים וַיְנַתַּח אֶת־הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל־
הָעֵצִים׃ 34 וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם
וְיִצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ
וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיְשַׁלֵּשׁוּ׃ 35 וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם
סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעָלָה מִלֵּא־מָיִם׃

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ
Καρμήλιον. 21 Καὶ προσήγαγεν Ἠλιοὺ πρὸς
πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιού Ἕως πότε ὑμεῖς
χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι
Κύριος ὁ θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ
Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
ὁ λαὸς λόγον. 22 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν
λαὸν Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου
μονώτατος, καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι
καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους
τετρακόσιοι· 23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ
ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν
καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτω-
σαν· καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ
πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ. 24 Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι
θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ θεοῦ μου· καὶ ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἂν
ἐπακούσῃ ἐν πυρί, οὗτος θεός· καὶ ἀπεκρίθησαν
πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας.
25 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης
Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ
ποιήσατε πρῶτοι, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς, καὶ ἐπικαλέσασθε
ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε.
26 Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ
ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐθεν
ἕως μεσημβρίας καὶ εἶπον Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ
Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ
οὐκ ἦν ἀκρόασις, καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου οὗ ἐποίησαν. 27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ
ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης καὶ εἶπεν
Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι θεός ἐστιν, ὅτι
ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστίν, καὶ ἅμα μή ποτε χρηματίζει
αὐτός, ἢ μή ποτε καθεύδει αὐτός, καὶ ἐξαναστήσεται.
28 Καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατε-
τέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις
καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς,
29 Καὶ προεφήτευον ἕως οὗ παρῆλθε τὸ δειλινόν.
Καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν,
καὶ ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφή-
τας τῶν προσοχθισμάτων λέγων Μετάστητε ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου·
καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον. 30 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ
πρὸς τὸν λαόν Προσαγάγετε πρὸς μέ· καὶ προσ-
ήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. 31 Καὶ ἔλαβεν
Ἠλιοὺ δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ
Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων
Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. 32 Καὶ ᾠκοδόμησε
τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ
θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε
θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος
κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. 33 Καὶ ἐστοίβασε
τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ
ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς
σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
34 Καὶ εἶπε Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος
καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς
σχίδακας· καὶ ἐποίησαν οὕτως. Καὶ εἶπε Δευτερώ-
σατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Καὶ εἶπε Τρισσώσατε· καὶ
ἐτρίσσευσαν. 35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησεν ὕδατος.

20 Misit Achab ad omnes filios Israel, et
congregavit prophetas in monte Carmeli.
21 Accedens autem Elias ad omnem populum,
ait: Usquequo claudicatis in duas partes? si
Dominus est Deus, sequimini eum: si autem
Baal, sequimini illum. Et non respondit ei
populus verbum. 22 Et ait rursus Elias ad
populum: Ego remansi propheta Domini
solus: prophetæ autem Baal quadringenti et
quinquaginta viri sunt. 23 Dentur nobis duo
boves, et illi eligant sibi bovem unum, et in
frusta cædentes, ponant super ligna, ignem
autem non supponant: et ego faciam bovem
alterum, et imponam super ligna, ignem
autem non supponam. 24 Invocate nomina
deorum vestrorum, et ego invocabo nomen
Domini mei: et Deus qui exaudierit per
ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis
populus ait: Optima propositio. 25 Dixit
ergo Elias prophetis Baal: Eligite vobis
bovem unum, et facite primi, quia vos plures
estis: et invocate nomina deorum vestrorum,
ignemque non supponatis. 26 Qui cum
tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt:
et invocabant nomen Baal de mane usque ad
meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et
non erat vox, nec qui responderet: transilie-
bantque altare quod fecerant. 27 Cumque
esset jam meridies, illudebat illis Elias,
dicens: Clamate voce majore: Deus enim est,
et forsitan loquitur, aut in diversorio est, aut
in itinere, aut certe dormit, ut excitetur.
28 Clamabant ergo voce magna, et incidebant
se juxta ritum suum cultris et lanceolis, donec
perfunderentur sanguine. 29 Postquam
autem transiit meridies, et illis prophetantibus
venerat tempus quo sacrificium offerri solet,
nec audiebatur vox, nec aliquis respondebat,
nec attendebat orantes: 30 Dixit Elias
omni populo: Venite ad me. Et accedente
ad se populo, curavit altare Domini, quod
destructum fuerat. 31 Et tulit duodecim
lapides juxta numerum tribuum filiorum
Jacob, ad quem factus est sermo Domini,
dicens: Israel erit nomen tuum. 32 Et
ædificavit de lapidibus altare in nomine
Domini: fecitque aquæductum, quasi per
duas aratiunculas in circuitu altaris,
33 Et composuit ligna: divisitque per
membra bovem, et posuit super ligna,
34 Et ait: Implete quatuor hydrias aqua,
et fundite super holocaustum, et super
ligna. Rursumque dixit: Etiam secundo
hoc facite. Qui cum fecissent secundo, ait:
Etiam tertio idipsum facite. Fecerunt-
que tertio, 35 Et currebant aquæ circum
altare, et fossa aquæductus repleta est.

36 וַיְהִי ׀ בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ
הַנָּבִיא וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִוָּדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וּבִדְבָרְיךָ עָשִׂיתִי אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 37 עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי
וְיֵדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְאַתָּה הֲסִבֹּתָ אֶת־לִבָּם אֲחֹרַנִּית׃ 38 וַתִּפֹּל
אֵשׁ־יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים
וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הֶעָפָר וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־
בַּתְּעָלָה לִחֵכָה׃ 39 וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ
עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃ 40 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ
לָהֶם תִּפְשׂוּ ׀ אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אַל־
יִמָּלֵט מֵהֶם וַיִּתְפְּשׂוּם וַיּוֹרִדֵם אֵלִיָּהוּ אֶל־
נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם׃ 41 וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ לְאַחְאָב עֲלֵה אֱכֹל וּשְׁתֵה כִּי־קוֹל
הֲמוֹן הַגָּשֶׁם׃ 42 וַיַּעֲלֶה אַחְאָב לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת וְאֵלִיָּהוּ עָלָה אֶל־רֹאשׁ הַכַּרְמֶל
וַיִּגְהַר אַרְצָה וַיָּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בִּרְכָּו׃
43 וַיֹּאמֶר אֶל־נַעֲרוֹ עֲלֵה־נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ־יָם
וַיַּעַל וַיַּבֵּט וַיֹּאמֶר אֵין מְאוּמָה וַיֹּאמֶר שֻׁב
שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 44 וַיְהִי בַּשְּׁבִעִית וַיֹּאמֶר
הִנֵּה־עָב קְטַנָּה כְּכַף־אִישׁ עֹלָה מִיָּם וַיֹּאמֶר
עֲלֵה אֱמֹר אֶל־אַחְאָב אֱסֹר וָרֵד וְלֹא
יַעַצָרְכָה הַגָּשֶׁם׃ 45 וַיְהִי ׀ עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה
וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים וְרוּחַ וַיְהִי גֶּשֶׁם
גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחְאָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה׃
46 וְיַד יְהוָה הָיְתָה אֶל־אֵלִיָּהוּ וַיְשַׁנֵּס
מָתְנָיו וַיָּרָץ לִפְנֵי אַחְאָב עַד־בֹּאֲכָה
יִזְרְעֶאלָה׃

פרשה יט׃

1 וַיַּגֵּד אַחְאָב לְאִיזֶבֶל אֵת כָּל־אֲשֶׁר
עָשָׂה אֵלִיָּהוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הָרַג אֶת־כָּל־
הַנְּבִיאִים בֶּחָרֶב׃ 2 וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָךְ
אֶל־אֵלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה
יוֹסִפוּן כִּי־כָעֵת מָחָר אָשִׂים אֶת־נַפְשְׁךָ
כְּנֶפֶשׁ אַחַד מֵהֶם׃ 3 וַיַּרְא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־
נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לִיהוּדָה
וַיַּנַּח אֶת־נַעֲרוֹ שָׁם׃ 4 וְהוּא־הָלַךְ בַּמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֹתֶם אֶחָת וַיִּשְׁאַל
אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר ׀ רַב עַתָּה יְהוָה
קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא־טוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹתָי׃

36 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
εἶπε Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραήλ,
ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν
πυρί, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλός σου καὶ
διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα. 37 Ἐπάκουσόν
μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου, καὶ γνώτω ὁ λαὸς
οὗτος ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ θεός, καὶ σὺ ἔστρεψας
τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω. 38 Καὶ
ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδακας καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ
τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. 39 Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ
λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον Ἀληθῶς
Κύριος ὁ θεὸς αὐτὸς ὁ θεός. 40 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ
πρὸς τὸν λαόν Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ
Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν· καὶ συνέλαβον
αὐτούς, καὶ κατάγει αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάῤῥουν
Κισσῶν καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ. 41 Καὶ εἶπεν
Ἠλιοὺ τῷ Ἀχαάβ Ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε,
ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. 42 Καὶ ἀνέβη
Ἀχαὰβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν· καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη
ἐπὶ τὴν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων
αὐτοῦ, 43 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ Ἀνάβηθι
καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβλεψε
τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν οὐθέν· καὶ
εἶπεν Ἠλιού Καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἑπτάκις. 44 Καὶ
ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἑπτάκις· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἑβδόμῳ, καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς
ἀνάγουσα ὕδωρ. Καὶ εἶπεν Ἀνάβηθι καὶ εἰπὸν
Ἀχαάβ Ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ
καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. 45 Καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε
καὶ ὧδε, καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις καὶ
πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας· καὶ ἔκλαιε
καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ ἕως Ἰεζραέλ. 46 Καὶ χεὶρ
Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἠλιοὺ καὶ συνέσφιγξε τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζράελ.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ τῇ Ἰεζάβελ γυναικὶ
αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἠλιοὺ καὶ ὡς ἀπέκτεινε
τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ. 2 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ Ἠλιοὺ
καὶ ἐγὼ Ἰεζάβελ, τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ
τάδε προσθείη, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον θήσομαι
τὴν ψυχήν σου καθὼς ψυχὴς ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.
3 Καὶ ἐφοβήθη Ἠλιού, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε
κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ
γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ.
4 Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ
ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ῥαθμέν· καὶ ᾐτήσατο
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν Ἱκανούσθω
νῦν, λάβε δὴ τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, Κύριε, ὅτι
οὐ κρείσσων ἐγώ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου.

36 Cumque jam tempus esset ut offerretur
holocaustum, accedens Elias propheta, ait:
Domine Deus Abraham, et Isaac, et Israel,
ostende hodie quia tu es Deus Israel, et ego
servus tuus, et juxta præceptum tuum feci
omnia verba hæc. 37 Exaudi me Domine,
exaudi me: ut discat populus iste, quia tu es
Dominus Deus, et tu convertisti cor eorum
iterum. 38 Cecidit autem ignis Domini, et
voravit holocaustum, et ligna, et lapides,
pulverem quoque, et aquam quæ erat in aquæ-
ductu lambens. 39 Quod cum vidisset omnis
populus, cecidit in faciem suam, et ait:
Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est
Deus. 40 Dixitque Elias ad eos: Apprehen-
dite prophetas Baal, et ne unus quidem
effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent,
duxit eos Elias ad torrentem Cison, et inter-
fecit eos ibi. 41 Et ait Elias ad Achab:
Ascende, comede, et bibe, quia sonus multæ
pluviæ est. 42 Ascendit Achab, ut come-
deret et biberet: Elias autem ascendit in
verticem Carmeli, et pronus in terram posuit
faciem suam inter genua sua, 43 Et dixit ad
puerum suum: Ascende, et prospice contra
mare. Qui cum ascendisset, et contemplatus
esset, ait: Non est quidquam. Et rursum
ait illi: Revertere septem vicibus. 44 In
septima autem vice, Ecce nubecula parva
quasi vestigium hominis ascendebat de mari.
Qui ait: Ascende, et dic Achab: Junge
currum tuum et descende, ne occupet te
pluvia. 45 Cumque se verteret huc atque
illuc, ecce cœli contenebrati sunt, et nubes, et
ventus, et facta est pluvia grandis. Ascendens
itaque Achab abiit in Jezrahel: 46 Et manus
Domini facta est super Eliam, accinctisque
lumbis currebat ante Achab, donec veniret in
Jezrahel.

CAPUT XIX.

1 Nuntiavit autem Achab Jezabel omnia
quæ fecerat Elias, et quo modo occidisset
universos prophetas gladio. 2 Misitque
Jezabel nuntium ad Eliam, dicens: Hæc mihi
faciant dii, et hæc addant, nisi hac hora cras
posuero animam tuam sicut animam unius ex
illis. 3 Timuit ergo Elias, et surgens abiit
quocumque eum ferebat voluntas: venitque in
Bersabee Juda, et dimisit ibi puerum suum,
4 Et perrexit in desertum, viam unius diei.
Cumque venisset, et sederet subter unam juni-
perum, petivit animæ suæ ut moreretur, et
ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam:
neque enim melior sum quam patres mei.

5 וַיִּשְׁכַּב וַיִּישַׁן תַּחַת רֹתֶם אֶחָד וְהִנֵּה־זֶה
מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֱכוֹל׃
6 וַיַּבֵּט וְהִנֵּה מְרַאֲשֹׁתָיו עֻגַת רְצָפִים
וְצַפַּחַת מָיִם וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכָּב׃
7 וַיָּשָׁב מַלְאַךְ יְהוָה ׀ שֵׁנִית וַיִּגַּע־בּוֹ
וַיֹּאמֶר קוּם אֱכֹל כִּי רַב מִמְּךָ הַדָּרֶךְ׃
8 וַיָּקָם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ ׀
הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵב׃ 9 וַיָּבֹא־
שָׁם אֶל־הַמְּעָרָה וַיָּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ פֹה אֵלִיָּהוּ׃
10 וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה ׀ אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי
לְקַחְתָּהּ׃ 11 וַיֹּאמֶר צֵא וְעָמַדְתָּ בָהָר
לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ
גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים
לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָרוּחַ יְהוָה וְאַחַר הָרוּחַ
רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְהוָה׃ 12 וְאַחַר הָרַעַשׁ
אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל
דְּמָמָה דַקָּה׃ 13 וַיְהִי ׀ כִּשְׁמֹעַ אֵלִיָּהוּ
וַיָּלֶט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח
הַמְּעָרָה וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה־לְּךָ
פֹה אֵלִיָּהוּ׃ 14 וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה ׀
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי
לְקַחְתָּהּ׃ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְבַּרָה דַמָּשֶׂק וּבָאתָ
וּמָשַׁחְתָּ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל־אֲרָם׃
16 וְאֵת יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט מֵאָבֵל
מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ׃ 17 וְהָיָה
הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יֵהוּא וְהַנִּמְלָט
מֵחֶרֶב יֵהוּא יָמִית אֱלִישָׁע׃ 18 וְהִשְׁאַרְתִּי
בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל־הַבִּרְכַּיִם
אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפֶּה אֲשֶׁר
לֹא־נָשַׁק לוֹ׃ 19 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא
אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנֵים־
עָשָׂר צְמָדִים לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁנֵים הֶעָשָׂר
וַיַּעֲבֹר אֵלִיָּהוּ אֵלָיו וַיַּשְׁלֵךְ אַדַּרְתּוֹ אֵלָיו׃

5 Καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν· καὶ
ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστηθι
καὶ φάγε. 6 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιού, καὶ ἰδοὺ πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης
ὕδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ
ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. 7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος
Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἀνάστα φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός.
8 Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη
ἐν ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας
καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρήβ. 9 Καὶ
εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ·
καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε Τί σὺ
ἐνταῦθα, Ἠλιού; 10 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ Ζηλῶν
ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν
σε οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκα-
ψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ,
καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. 11 Καὶ εἶπεν Ἐξελεύσῃ
αὔριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει·
ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα
κραταιὸν διαλῦον ὄρη καὶ συντρῖβον πέτρας
ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος·
καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσ-
σεισμῷ Κύριος· 12 Καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν
πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ
φωνὴ αὔρας λεπτῆς. 13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Ἠλιού, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ
μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ὑπὸ σπήλαιον·
καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπε Τί σὺ ἐνταῦθα,
Ἠλιού; 14 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ
Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην
σου οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν
καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ,
καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν
ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. 15 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς αὐτὸν Πορεύου ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου,
καὶ ἥξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ
ἥξεις καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλέα τῆς
Συρίας· 16 Καὶ τὸν Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσὶ χρίσεις
εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ τὸν Ἑλισαιὲ υἱὸν
Σαφὰτ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ. 17 Καὶ
ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαὴλ
θανατώσει Ἰού, καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας
Ἰοὺ θανατώσει Ἑλισαιέ. 18 Καὶ καταλείψεις
ἐν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα
ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα ὃ
οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ. 19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
καὶ εὑρίσκει τὸν Ἑλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς
ἠροτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν ἐπ'
αὐτόν, καὶ ἐπέῤῥιψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.

5 Projecitque se, et obdormivit in umbra
juniperi: et ecce angelus Domini tetigit eum,
et dixit illi: Surge, et comede. 6 Respexit,
et ecce ad caput suum subcinericius panis, et
vas aquæ: comedit ergo, et bibit, et rursum
obdormivit. 7 Reversusque est angelus
Domini secundo, et tetigit eum, dixitque illi:
Surge, comede: grandis enim tibi restat via.
8 Qui cum surrexisset, comedit et bibit, et
ambulavit in fortitudine cibi illius, quadra-
ginta diebus et quadraginta noctibus, usque
ad montem Dei Horeb. 9 Cumque venisset
illuc, mansit in spelunca: et ecce sermo
Domini ad eum, dixitque illi. Quid hic agis
Elia? 10 At ille respondit: Zelo zelatus
sum pro Domino Deo exercituum, quia dere-
liquerunt pactum tuum filii Israel: altaria
tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt
gladio, derelictus sum ego solus, et quærunt
animam meam ut auferant eam. 11 Et ait
ei: Egredere, et sta in monte coram Domino:
et ecce Dominus transit, et spiritus grandis et
fortis subvertens montes, et conterens petras
ante Dominum: non in spiritu Dominus,
et post spiritum commotio: non in com-
motione Dominus, 12 Et post commotionem
ignis: non in igne Dominus, et post ignem
sibilus auræ tenuis. 13 Quod cum audisset
Elias, operuit vultum suum pallio, et egressus
stetit in ostio speluncæ, et ecce vox ad eum
dicens: Quid hic agis Elia? Et ille respondit:
14 Zelo zelatus sum pro Domino Deo exerci-
tuum: quia dereliquerunt pactum tuum filii
Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas
tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego
solus, et quærunt animam meam ut auferant
eam. 15 Et ait Dominus ad eum: Vade, et
revertere in viam tuam per desertum in
Damascum: cumque perveneris illuc, unges
Hazael regem super Syriam, 16 Et Jehu
filium Namsi unges regem super Israel:
Eliseum autem filium Saphat, qui est de
Abelmeula, unges prophetam pro te. 17 Et
erit, quicumque fugerit gladium Hazael,
occidit eum Jehu: et quicumque fugerit
gladium Jehu, interficiet eum Eliseus.
18 Et derelinquam mihi in Israel septem
millia virorum, quorum genua non sunt
incurvata ante Baal, et omne os, quod
non adoravit eum osculans manus.
19 Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum
filium Saphat, arantem in duodecim jugis
boum; et ipse in duodecim jugis boum
arantibus unus erat: cumque venisset Elias
ad eum, misit pallium suum super illum

20 וַיַּעֲזֹב אֶת־הַבָּקָר וַיָּרָץ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֶשְּׁקָה־נָּא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֵלְכָה
אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מֶה־עָשִׂיתִי
לָךְ׃ 21 וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד
הַבָּקָר וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבִכְלִי הַבָּקָר בִּשְּׁלָם
הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ׃

פרשה כ׃

1 וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ
וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אִתּוֹ וְסוּס וָרָכֶב
וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃
2 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
הָעִירָה׃ 3 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד
כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי־הוּא וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ
הַטּוֹבִים לִי־הֵם׃ 4 וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְךָ אֲנִי
וְכָל־אֲשֶׁר־לִי׃ 5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ
כֹּה־אָמַר בֶּן־הֲדַד לֵאמֹר כִּי־שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ לִי
תִתֵּן׃ 6 כִּי ׀ אִם־כָּעֵת מָחָר אֶשְׁלַח אֶת־
עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֵת בָּתֵּי
עֲבָדֶיךָ וְהָיָה כָּל־מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ
בְיָדָם וְלָקָחוּ׃ 7 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי
רָעָה זֶה מְבַקֵּשׁ כִּי־שָׁלַח אֵלַי לְנָשַׁי
וּלְבָנַי וּלְכַסְפִּי וְלִזְהָבִי וְלֹא מָנַעְתִּי מִמֶּנּוּ׃
8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם
אַל־תִּשְׁמַע וְלוֹא תֹאבֶה׃ 9 וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי
בֶן־הֲדַד אִמְרוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר־
שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בָרִאשֹׁנָה אֶעֱשֶׂה וְהַדָּבָר
הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת וַיֵּלְכוּ הַמַּלְאָכִים
וַיְשִׁבֻהוּ דָּבָר׃ 10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בֶּן־
הֲדַד וַיֹּאמֶר כֹּה־יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים
וְכֹה יוֹסִפוּ אִם־יִשְׂפֹּק עֲפַר שֹׁמְרוֹן
לִשְׁעָלִים לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי׃ 11 וַיַּעַן
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אַל־יִתְהַלֵּל
חֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ׃ 12 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְהוּא שֹׁתֶה הוּא וְהַמְּלָכִים בַּסֻּכּוֹת
וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו שִׂימוּ וַיָּשִׂימוּ עַל־הָעִיר׃
13 וְהִנֵּה ׀ נָבִיא אֶחָד נִגַּשׁ אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ
אֵת כָּל־הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנְנִי
נֹתְנוֹ בְיָדְךָ הַיּוֹם וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

20 Καὶ κατέλιπεν Ἑλισαιὲ τὰς βόας, καὶ κατέδραμεν
ὀπίσω Ἠλιοὺ καὶ εἶπε Καταφιλήσω τὸν πατέρα
μου καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν Ἠλιού
Ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι. 21 Καὶ ἀνέστρεψεν
ἐξ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν
καὶ ἔθυσε καὶ ἥψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν
βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἠλιού, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ συνήθροισεν υἱὸς Ἄδερ πᾶσαν τὴν
δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ
Σαμάρειαν, καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ,
καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἅρμα· καὶ ἀνέβησαν καὶ
περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ'
αὐτήν. 2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἀχαὰβ βασιλέα
Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε
λέγει υἱὸς Ἄδερ 3 Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον
σου ἐμόν ἐστι, καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα
σου ἐμά ἐστι. 4 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ
καὶ εἶπε Καθὼς ἐλάλησας, κύριέ μου βασιλεῦ,
σὸς ἐγώ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά. 5 Καὶ ἀνέστρεψαν
οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπαν Τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἄδερ Ἐγὼ
ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ
χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σου
δώσεις ἐμοί, 6 Ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον
ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ, καὶ ἐρευνή-
σουσι τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων
σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ λήψονται. 7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς γῆς καὶ εἶπε Γνῶτε
δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε
πρὸς μὲ περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν
υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου· τὸ
ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα
ἀπ' αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
πᾶς ὁ λαός Μὴ ἀκούσῃς καὶ μὴ θελήσῃς. 9 Καὶ
εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἄδερ Λέγετε τῷ κυρίῳ
ὑμῶν Πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν
σου ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ
δυνήσομαι ποιῆσαι: καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ
ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον. 10 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν υἱὸς Ἄδερ λέγων Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη, εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς Σαμαρείας
ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου.
11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν
Ἱκανούσθω· μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός.
12 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον
τοῦτον, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς
οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ Οἰκοδομήσατε χάρακα· καὶ ἔθεντο χάρακα
ἐπὶ τὴν πόλιν. 13 Καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς
προσῆλθε τῷ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε
Τάδε λέγει Κύριος Εἰ ἑώρακας τὸν ὄχλον
τὸν μέγαν τοῦτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν
σήμερον εἰς χεῖρας σάς, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

20 Qui statim relictis bobus cucurrit post
Eliam, et ait: Osculer, oro, patrem meum
et matrem meam, et sic sequar te. Dixitque
ei: Vade, et revertere: quod enim meum
erat, feci tibi. 21 Reversus autem ab eo
tulit par boum, et mactavit illud, et in aratro
boum coxit carnes, et dedit populo, et co-
mederunt: consurgensque abiit, et secutus est
Eliam, et ministrabat ei.

CAPUT XX.

1 Porro Benadad rex Syriæ, congregavit
omnem exercitum suum, et triginta duos
reges secum, et equos, et currus: et ascendens
pugnabat contra Samariam, et obsidebat eam.
2 Mittensque nuntios ad Achab regem Israel
in civitatem, 3 Ait: Hæc dicit Benadad:
Argentum tuum, et aurum tuum meum est:
et uxores tuæ, et filii tui optimi, mei sunt.
4 Responditque rex Israel: Juxta verbum
tuum, domine mi rex, tuus sum ego, et
omnia mea. 5 Revertentesque nuntii,
dixerunt, Hæc dicit Benadad, qui misit nos
ad te: Argentum tuum, et aurum tuum, et
uxores tuas, et filios tuos dabis mihi. 6 Cras
igitur hac eadem hora mittam servos meos ad
te, et scrutabuntur domum tuam, et domum
servorum tuorum: et omne quod eis placuerit,
ponent in manibus suis, et auferent. 7 Vocavit
autem rex Israel omnes seniores terræ, et ait:
Animadvertite, et videte, quoniam insidietur
nobis; misit enim ad me pro uxoribus meis,
et filiis, et pro argento et auro: et non abnui.
8 Dixeruntque omnes majores natu, et
universus populus, ad eum: Non audias,
neque acquiescas illi. 9 Respondit itaque
nuntiis Benadad: Dicite domino meo regi:
Omnia propter quæ misisti ad me servum
tuum in initio, faciam: hanc autem rem
facere non possum. 10 Reversique nuntii
retulerunt ei. Qui remisit, et ait: Hæc
faciant mihi dii, et hæc addant, si suffecerit
pulvis Samariæ pugillis omnis populi qui
sequitur me. 11 Et respondens rex Israel,
ait: Dicite ei: Ne glorietur accinctus æque
ut discinctus. 12 Factum est autem, cum
audisset Benadad verbum istud, bibebat
ipse et reges in umbraculis, et ait servis
suis: Circumdate civitatem. Et circumdede-
runt eam. 13 Et ecce propheta unus accedens
ad Achab regem Israel, ait ei: Hæc dicit
Dominus: Certe vidisti omnem multitudinem
hanc nimiam? ecce, ego tradam eam in manu
tua hodie: ut scias, quia ego sum Dominus.

14 וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר
יְהוָה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי־
יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אָתָּה׃ 15 וַיִּפְקֹד
אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־
הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים׃
16 וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה שִׁכּוֹר
בַּסֻּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ
עֹזֵר אֹתוֹ׃ 17 וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
בָּרִאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן־הֲדַד וַיַּגִּידוּ לוֹ
לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃ 18 וַיֹּאמֶר
אִם־לְשָׁלוֹם יָצָאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם
לְמִלְחָמָה יָצָאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃ 19 וְאֵלֶּה
יָצְאוּ מִן־הָעִיר נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהַחַיִל
אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם׃ 20 וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁוֹ וַיָּנֻסוּ
אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וַיִּמָּלֵט בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ
אֲרָם עַל־סוּס וּפָרָשִׁים׃ 21 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּס וְאֶת־הָרָכֶב וְהִכָּה
בַאֲרָם מַכָּה גְדוֹלָה׃ 22 וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִתְחַזַּק וְדַע
וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם עֹלֶה עָלֶיךָ׃
23 וְעַבְדֵי מֶלֶךְ־אֲרָם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי
הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חָזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוּלָם
נִלָּחֵם אִתָּם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם׃
24 וְאֶת־הַדָּבָר הַזֶּה עֲשֵׂה הָסֵר הַמְּלָכִים
אִישׁ מִמְּקֹמוֹ וְשִׂים פַּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם׃
25 וְאַתָּה תִמְנֶה־לְךָ ׀ חַיִל כַּחַיִל הַנֹּפֵל
מֵאוֹתָךְ וְסוּס כַּסּוּס ׀ וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלָּחֲמָה
אוֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע
לְקֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 26 וַיְהִי לִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן־הֲדַד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל
אֲפֵקָה לַמִּלְחָמָה עִם־יִשְׂרָאֵל׃ 27 וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הָתְפָּקְדוּ וְכָלְכְּלוּ וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם
וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים
וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ 28 וַיִּגַּשׁ אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם
אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא־אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא
וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ
וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 29 וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה
נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמִּלְחָמָה וַיַּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־אֲרָם מֵאָה־אֶלֶף רַגְלִי בְּיוֹם אֶחָד׃

14 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ Ἐν τίνι; καὶ εἶπε Τάδε λέγει
Κύριος Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν
χωρῶν· καὶ εἶπεν Ἀχαάβ Τίς συνάψει τὸν πόλεμον;
καὶ εἶπεν Σύ. 15 Καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχαὰβ τοὺς
ἄρχοντας τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο
διακόσια τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν
λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἑπτὰ χιλιάδας. 16 Καὶ
ἐξῆλθε μεσημβρίας· καὶ υἱὸς Ἄδερ πίνων μεθύων
ἐν Σοκχὼθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ
δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐξῆλθον
ἄρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις· καὶ
ἀποστέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας
λέγοντες Ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας. 18 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, συλλαβεῖν
αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλα-
βεῖν αὐτούς. 19 Καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τῆς
πόλεως ἄρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἡ
δύναμις ὀπίσω αὐτῶν 20 Ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν
παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ'
αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε Συρία· καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς
Ἰσραήλ, καὶ σώζεται υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας
ἐφ' ἵππου ἱππέως. 21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ
ἅρματα, καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ.
22 Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε Κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί
ποιήσεις, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς
Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ. 23 Καὶ
οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας καὶ εἶπον Θεὸς ὀρέων
θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο
ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς· ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν
αὐτοὺς κατ' εὐθύ, εἰ μὴν κραταιώσομεν ὑπὲρ
αὐτούς. 24 Καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποίησον· ἀπόστησον
τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ
θοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας, 25 Καὶ ἀλλάξομέν
σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν καὶ
ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἅρματα κατὰ τὰ ἅρματα,
καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθύ, καὶ
κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. Καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν οὕτως. 26 Καὶ ἐγένετο
ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς
Ἄδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκὰ εἰς πόλεμον
ἐπὶ Ἰσραήλ. 27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν,
καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν· καὶ παρενέ-
βαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια
αἰγῶν, καὶ Συρία ἔπλησε τὴν γῆν. 28 Καὶ προσ-
ῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ
Ἰσραήλ Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν εἶπε Συρία
Θεὸς ὀρέων Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς
κοιλάδων αὐτός, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην
ταύτην εἰς χεῖρα σήν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.
29 Καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων
ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ
τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ.

14 Et ait Achab: Per quem? Dixitque ei.
Hæc dicit Dominus: Per pedissequos princi-
pum provinciarum. Et ait: Quis incipiet
prœliari? Et ille dixit: Tu. 15 Re-
censuit ergo pueros principum provincia-
rum, et reperit numerum ducentorum triginta
duorum: et recensuit post eos populum,
omnes filios Israel, septem millia: 16 Et
egressi sunt meridie. Benadad autem
bibebat temulentus in umbraculo suo, et
reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium
ejus venerant. 17 Egressi sunt autem pueri
principum provinciarum in prima fronte.
Misit itaque Benadad. Qui nuntiaverunt ei
dicentes: Viri egressi sunt de Samaria.
18 Et ille ait: Sive pro pace veniunt, ap-
prehendite eos vivos: sive ut prœlientur,
vivos eos capite. 19 Egressi sunt ergo pueri
principum provinciarum, ac reliquus exercitus
sequebatur: 20 Et percussit unusquisque
virum, qui contra se veniebat: fugeruntque
Syri, et persecutus est eos Israel. Fugit
quoque Benadad rex Syriæ in equo cum
equitibus suis. 21 Necnon egressus rex
Israel percussit equos et currus, et percussit
Syriam plaga magna. 22 (Accedens autem
propheta ad regem Israel, dixit ei: Vade, et
confortare, et scito, et vide quid facias·
sequenti enim anno rex Syriæ ascendet contra
te.) 23 Servi vero regis Syriæ dixerunt ei:
Dii montium sunt dii eorum, ideo supera-
verunt nos: sed melius est ut pugnemus
contra eos in campestribus, et obtinebimus
eos. 24 Tu ergo verbum hoc fac: Amove re-
ges singulos ab exercitu tuo, et pone principes
pro eis: 25 Et instaura numerum militum
qui ceciderunt de tuis, et equos secundum
equos pristinos, et currus secundum currus
quos ante habuisti: et pugnabimus contra eos
in campestribus, et videbis quod obtinebimus
eos. Credidit consilio eorum, et fecit ita.
26 Igitur postquam annus transierat, recensuit
Benadad Syros, et ascendit in Aphec, ut pug-
naret contra Israel. 27 Porro filii Israel
recensiti sunt, et acceptis cibariis profecti ex
adverso, castraque metati sunt contra eos,
quasi duo parvi greges caprarum: Syri autem
repleverunt terram. 28 (Et accedens unus
vir Dei, dixit ad regem Israel: Hæc dicit
Dominus: Quia dixerunt Syri: Deus montium
est Dominus, et non est Deus vallium: dabo
omnem multitudinem hanc grandem in manu
tua, et scietis quia ego sum Dominus.)
29 Dirigebantque septem diebus ex adverso
hi atque illi acies, septima autem die com-
missum est bellum: percusseruntque filii Israel
de Syris centum millia peditum in die una.

30 וַיָּנֻסוּ הַנּוֹתָרִים ׀ אֲפֵקָה אֶל־הָעִיר וַתִּפֹּל
הַחוֹמָה עַל־עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף אִישׁ
הַנּוֹתָרִים וּבֶן־הֲדַד נָס וַיָּבֹא אֶל־הָעִיר חֶדֶר
בְּחָדֶר׃ 31 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו הִנֵּה־נָא
שָׁמַעְנוּ כִּי־מַלְכֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־מַלְכֵי
חֶסֶד הֵם נָשִׂימָה נָּא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ
וַחֲבָלִים בְּרֹאשֵׁנוּ וְנֵצֵא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אוּלַי יְחַיֶּה אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 32 וַיַּחְגְּרוּ שַׂקִּים
בְּמָתְנֵיהֶם וַחֲבָלִים בְּרָאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בֶן־הֲדַד אָמַר
תְּחִי־נָא נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדֶנּוּ חַי אָחִי
הוּא׃ 33 וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּ וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ
הֲמִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אָחִיךָ בֶן־הֲדַד וַיֹּאמֶר בֹּאוּ
קָחֻהוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן־הֲדַד וַיַּעֲלֵהוּ עַל־
הַמֶּרְכָּבָה׃ 34 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶעָרִים אֲשֶׁר־
לָקַח־אָבִי מֵאֵת אָבִיךָ אָשִׁיב וְחוּצוֹת תָּשִׂים
לְךָ בְדַמֶּשֶׂק כַּאֲשֶׁר־שָׂם אָבִי בְּשֹׁמְרוֹן וַאֲנִי
בַּבְּרִית אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיִּכְרָת־לוֹ בְרִית וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃
35 וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים
אָמַר אֶל־רֵעֵהוּ בִּדְבַר יְהוָה הַכֵּינִי נָא
וַיְמָאֵן הָאִישׁ לְהַכֹּתוֹ׃ 36 וַיֹּאמֶר לוֹ יַעַן
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנְּךָ הוֹלֵךְ
מֵאִתִּי וְהִכְּךָ הָאַרְיֵה וַיֵּלֶךְ מֵאֶצְלוֹ וַיִּמְצָאֵהוּ
הָאַרְיֵה וַיַּכֵּהוּ׃ 37 וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר
וַיֹּאמֶר הַכֵּינִי נָא וַיַּכֵּהוּ הָאִישׁ הַכֵּה וּפָצֹעַ׃
38 וַיֵּלֶךְ הַנָּבִיא וַיַּעֲמֹד לַמֶּלֶךְ עַל־הַדָּרֶךְ
וַיִּתְחַפֵּשׂ בָּאֲפֵר עַל־עֵינָיו׃ 39 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ
עֹבֵר וְהוּא צָעַק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ ׀
יָצָא בְקֶרֶב־הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה־אִישׁ סָר וַיָּבֵא
אֵלַי אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה
אִם־הִפָּקֵד יִפָּקֵד וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת
נַפְשׁוֹ אוֹ כִכַּר כֶּסֶף תִּשְׁקוֹל׃ 40 וַיְהִי
עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וָהֵנָּה וְהוּא אֵינֶנּוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטֶךָ
אַתָּה חָרָצְתָּ׃ 41 וַיְמַהֵר וַיָּסַר אֶת־הָאֲפֵר
מֵעַל עֵינָיו וַיַּכֵּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי
מֵהַנְּבִאִים הוּא׃ 42 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה יַעַן שִׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חֶרְמִי מִיָּד
וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת
עַמּוֹ׃ 43 וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סַר
וְזָעֵף וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹנָה׃

30 Καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Ἀφεκὰ εἰς τὴν
πόλιν, καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ
χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων· καὶ υἱὸς Ἄδερ
ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς
τὸ ταμιεῖον. 31 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οἶδα
ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν·
ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ
σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς
βασιλέα Ἰσραήλ, εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. 32 Καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς
ὀσφύας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραήλ Δοῦλός σου
υἱὸς Ἄδερ λέγει Ζησάτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν· καὶ
εἶπεν Εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μού ἐστι. 33 Καὶ οἱ
ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἐσπείσαντο, καὶ ἀνελέξαντο
τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον
Ἀδελφός σου υἱὸς Ἄδερ· καὶ εἶπεν Εἰσέλθατε
καὶ λάβετε αὐτόν· καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν υἱὸς
Ἄδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
τὸ ἅρμα. 34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τὰς πόλεις
ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου
ἀποδώσω σοι, καὶ ἐξόδους θήσεις σεαυτῷ ἐν
Δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ,
καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε· καὶ διέθετο
αὐτῷ διαθήκην, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. 35 Καὶ
ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου Πάταξον
δή με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι
αὐτόν. 36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἀνθ' ὧν οὐκ
ἤκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἰδοὺ σὺ ἀποτρέ-
χεις ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πατάξει σε λέων· καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὑρίσκει αὐτὸν λέων καὶ ἐπάταξεν
αὐτόν. 37 Καὶ εὑρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον καὶ
εἶπε Πάταξόν με δή· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ
ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέτριψε. 38 Καὶ ἐπορεύθη
ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ. 39 Καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασι-
λεύς, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
Ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν τοῦ
πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰσήγαγε πρὸς μὲ ἄνδρα
καὶ εἶπε πρὸς μέ Φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα·
ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, καὶ ἔσται ἡ ψυχή σοῦ
ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ἀργυρίου
στήσεις. 40 Καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο ὁ δοῦλός
σου ὧδε καὶ ὧδε, καὶ οὗτος οὐκ ἦν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ Ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα
παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας. 41 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἀφεῖλε
τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπέγνω
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν
οὗτος. 42 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος
Διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρός
σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχή σοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
καὶ ὁ λαός σοῦ ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 43 Καὶ
ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ
ἐκλελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

30 Fugerunt autem qui remanserant in
Aphec, in civitatem: et cecidit murus
super viginti septem millia hominum, qui
remanserant. Porro Benadad fugiens in-
gressus est civitatem, in cubiculum quod erat
intra cubiculum; 31 Dixeruntque ei servi
sui: Ecce, audivimus quod reges domus
Israel clementes sint: ponamus itaque saccos
in lumbis nostris, et funiculos in capitibus
nostris, et egrediamur ad regem Israel:
forsitan salvabit animas nostras. 32 Accinxe-
runt saccis lumbos suos, et posuerunt funiculos
in capitibus suis, veneruntque ad regem
Israel, et dixerunt ei: Servus tuus Benadad
dicit: Vivat, oro te, anima mea. Et ille ait:
Si adhuc vivit, frater meus est. 33 Quod
acceperunt viri pro omine: et festinantes
rapuerunt verbum ex ore ejus, atque dixerunt:
Frater tuus Benadad. Et dixit eis: Ite, et
adducite eum ad me. Egressus est ergo ad
eum Benadad, et levavit eum in currum
suum. 34 Qui dixit ei: Civitates, quas tulit
pater meus a patre tuo, reddam: et plateas
fac tibi in Damasco, sicut fecit pater meus in
Samaria, et ego fœderatus recedam a te.
Pepigit ergo fœdus, et dimisit eum. 35 Tunc
vir quidam de filiis prophetarum dixit ad
socium suum in sermone Domini: Percute
me. At ille noluit percutere. 36 Cui ait:
Quia noluisti audire vocem Domini, ecce
recedes a me, et percutiet te leo. Cumque
paululum recessisset ab eo, invenit eum leo,
atque percussit. 37 Sed et alterum inveniens
virum, dixit ad eum: Percute me. Qui
percussit eum, et vulneravit. 38 Abiit ergo
propheta, et occurrit regi in via, et mutavit
aspersione pulveris os et oculos suos.
39 Cumque rex transisset, clamavit ad regem,
et ait: Servus tuus egressus est ad præli-
andum cominus: cumque fugisset vir unus,
adduxit eum quidam ad me, et ait: Custodi
virum istum: qui si lapsus fuerit, erit anima
tua pro anima ejus, aut talentum argenti
appendes. 40 Dum autem ego turbatus huc
illucque me verterem, subito non comparuit.
Et ait rex Israel ad eum: Hoc est judicium
tuum, quod ipse decrevisti. 41 At ille statim
abstersit pulverem de facie sua, et cognovit
eum rex Israel, quod esset de prophetis.
42 Qui ait ad eum: Hæc dicit Dominus:
Quia dimisisti virum dignum morte de manu
tua, erit anima tua pro anima ejus, et populus
tuus pro populo ejus. 43 Reversus est
igitur rex Israel in domum suam, audire
contemnens, et furibundus venit in Samariam.

פרשה כא׃

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כֶּרֶם הָיָה
לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל אֵצֶל
הֵיכַל אַחְאָב מֶלֶךְ שֹׁמְרוֹן׃ 2 וַיְדַבֵּר
אַחְאָב אֶל־נָבוֹת ׀ לֵאמֹר תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ
וִיהִי־לִי לְגַן־יָרָק כִּי הוּא קָרוֹב אֵצֶל בֵּיתִי
וְאֶתְּנָה לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם
טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְּנָה־לְךָ כֶסֶף מְחִיר זֶה׃
3 וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל־אַחְאָב חָלִילָה לִּי
מֵיְהוָֹה מִתִּתִּי אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ׃
4 וַיָּבֹא אַחְאָב אֶל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר
לֹא־אֶתֵּן לְךָ אֶת־נַחֲלַת אֲבוֹתָי וַיִּשְׁכַּב
עַל־מִטָּתוֹ וַיַּסֵּב אֶת־פָּנָיו וְלֹא־אָכַל לָחֶם׃
5 וַתָּבֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו
מַה־זֶּה רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם׃
6 וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי־אֲדַבֵּר אֶל־נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי
וָאֹמַר לוֹ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ
אִם־חָפֵץ אַתָּה אֶתְּנָה־לְךָ כֶרֶם תַּחְתָּיו
וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן לְךָ אֶת־כַּרְמִי׃ 7 וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה תַּעֲשֶׂה
מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב
לִבֶּךָ אֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי׃ 8 וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב
וַתַּחְתֹּם בְּחֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הסְּפָרִים אֶל־
הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים
אֶת־נָבוֹת׃ 9 וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר
קִרְאוּ־צוֹם וְהֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃
10 וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל נֶגְדּוֹ
וִיעִדֻהוּ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ
וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת׃ 11 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי
עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים
בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזָבֶל
כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁלְחָה
אֲלֵיהֶם׃ 12 קָרְאוּ צוֹם וְהֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת
בְּרֹאשׁ הָעָם׃ 13 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־
בְלִיַּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיְעִדֻהוּ אַנְשֵׁי
הַבְּלִיַּעַל אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר
בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיֹּצִאֻהוּ מִחוּץ
לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת׃ 14 וַיִּשְׁלְחוּ
אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת׃

ΚΕΦ. κα΄. (κ΄)

1 ΚΑΙ ἀμπελὼν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαὶ τῷ
Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῇ ἅλῳ Ἀχαὰβ βασιλέως
Σαμαρείας. 2 Καὶ ἐλάλησεν Ἀχαὰβ πρὸς Ναβου-
θαὶ λέγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται
μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ
οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν
ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω
σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου,
καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων. 3 Καὶ εἶπε
Ναβουθαὶ πρὸς Ἀχαάβ Μὴ γένοιτό μοι παρὰ
θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.
4 Καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαὰβ τεταραγμένον,
καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον. 5 Καὶ
εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ
ἐλάλησε πρὸς αὐτόν Τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον,
καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον; 6 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὴν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην
λέγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου· εἰ
δὲ βούλῃ, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ᾽ αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν Οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
Σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ; ἀνάστηθι
καὶ φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώσω
σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
8 Καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἀχαὰβ
καὶ ἐσφραγίσατο τῇ σφραγῖδι αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε
τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί.
9 Καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων Νηστεύ-
σατε νηστείαν, καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαὶ ἐν
ἀρχῇ τοῦ λαοῦ· 10 Καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας
υἱοὺς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ κατα-
μαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες Εὐλόγησε θεὸν
καὶ βασιλέα· καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν καὶ
λιθοβολησάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθανέτω. 11 Καὶ
ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύ-
τεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει
αὐτοῦ καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰεζάβελ,
καὶ καθὰ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλε
πρὸς αὐτούς. 12 Καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν, καὶ
ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. 13 Καὶ
εἰσῆλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν
ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγον-
τες Εὐλόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις,
καὶ ἀπέθανε. 14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ
λέγοντες Λελιθοβόληται Ναβουθαὶ καὶ τέθνηκε.

CAPUT XXI.

1 Post verba autem hæc, tempore illo
vinea erat Naboth Jezrahelitæ, quæ erat in
Jezrahel, juxta palatium Achab regis Sa-
mariæ. 2 Locutus est ergo Achab ad Naboth,
dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam
mihi hortum olerum, quia vicina est, et prope
domum meam, daboque tibi pro ea vineam
meliorem: aut si commodius tibi putas, ar-
genti pretium, quanto digna est. 3 Cui
respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus,
ne dem hereditatem patrum meorum tibi.
4 Venit ergo Achab in domum suam in-
dignans, et frendens super verbo, quod locutus
fuerat ad eum Naboth Jezrahelites, dicens:
Non dabo tibi hereditatem patrum meorum.
Et projiciens se in lectulum suum, avertit
faciem suam ad parietem et non comedit
panem. 5 Ingressa est autem ad eum
Jezabel uxor sua, dixitque ei: Quid est hoc,
unde anima tua contristata est? et quare non
comedis panem? 6 Qui respondit ei: Locutus
sum Naboth Jezrahelitæ, et dixi ei: Da mihi
vineam tuam, accepta pecunia: aut, si tibi
placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea.
Et ille ait: Non dabo tibi vineam meam.
7 Dixit ergo ad eum Jezabel uxor ejus:
Grandis auctoritatis es, et bene regis regnum
Israel. Surge, et comede panem, et æquo
animo esto, ego dabo tibi vineam Naboth
Jezrahelitæ. 8 Scripsit itaque litteras ex
nomine Achab, et signavit eas annulo ejus,
et misit ad majores natu et optimates, qui
erant in civitate ejus, et habitabant cum
Naboth. 9 Litterarum autem hæc erat
sententia: Prædicate jejunium, et sedere
facite Naboth inter primos populi, 10 Et
submittite duos viros filios Belial contra eum,
et falsum testimonium dicant: Benedixit
Deum et regem: et educite eum, et lapidate,
sicque moriatur. 11 Fecerunt ergo cives
ejus majores natu et optimates, qui habitabant
cum eo in urbe, sicut præceperat eis Jezabel,
et sicut scriptum erat in litteris quas miserat
ad eos: 12 Prædicaverunt jejunium, et
sedere fecerunt Naboth inter primos populi.
13 Et adductis duobus viris filiis diaboli,
fecerunt eos sedere contra eum: at illi, scili-
cet ut viri diabolici, dixerunt contra eum
testimonium coram multitudine: Benedixit
Naboth Deum et regem: quam ob rem eduxe-
runt eum extra civitatem, et lapidibus inter-
fecerunt. 14 Miseruntque ad Jezabel, di-
centes: Lapidatus est Naboth, et mortuus est.

15 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי־סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת
וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־
כֶּרֶם ׀ נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת־לְךָ
בְכֶסֶף כִּי אֵין נָבוֹת חַי כִּי־מֵת׃ 16 וַיְהִי
כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי מֵת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב
לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לְרִשְׁתּוֹ׃
17 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ
הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ 18 קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה בְּכֶרֶם
נָבוֹת אֲשֶׁר־יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ׃ 19 וְדִבַּרְתָּ
אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָצַחְתָּ וְגַם־
יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּם נָבוֹת
יָלֹקּוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אָתָּה׃
20 וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־אֵלִיָּהוּ הַמְצָאתַנִי
אֹיְבִי וַיֹּאמֶר מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 21 הִנְנִי מֵבִי°
אֵלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי
לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 22 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּכְבֵית בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה
אֶל־הַכַּעַס אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּ וַתַּחֲטִא אֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ 23 וְגַם־לְאִיזֶבֶל דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר
הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל יִזְרְעֶאל׃
24 הַמֵּת לְאַחְאָב בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים
וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ 25 רַק
לֹא־הָיָה כְאַחְאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר־הֵסַתָּה אֹתוֹ אִיזֶבֶל
אִשְׁתּוֹ׃ 26 וַיַּתְעֵב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרֵי
הַגִּלֻּלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 27 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ אַחְאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע
בְּגָדָיו וַיָּשֶׂם־שַׂק עַל־בְּשָׂרוֹ וַיָּצוֹם וַיִּשְׁכַּב
בַּשָּׂק וַיְהַלֵּךְ אַט׃ 28 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה
אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ 29 הֲרָאִיתָ כִּי־
נִכְנַע אַחְאָב מִלְּפָנָי יַעַן כִּי־נִכְנַע מִפָּנַי
לֹא־אָבִי הָרָעָה בְּיָמָיו בִּימֵי בְנוֹ אָבִיא
הָרָעָה עַל־בֵּיתוֹ׃

פרשה כב׃

1 וַיֵּשְׁבוּ שָׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין מִלְחָמָה בֵּין אֲרָם
וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
וַיֵּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπε
πρὸς Ἀχαὰβ Ἀνάστα κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα
Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου ὃς οὐκ ἔδωκέ σοι
ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι Ναβουθαὶ ζῶν, ὅτι τέθνηκε.
16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαὰβ ὅτι τέθνηκε
Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο μετὰ
ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Ἀχαὰβ εἰς τὸν
ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου κληρονομῆσαι
αὐτόν. 17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἠλιοὺ τὸν
Θεσβίτην λέγων 18 Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς
ἀπαντὴν Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ,
ὅτι οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαί, ὅτι καταβέβηκεν
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτόν. 19 Καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτὸν λέγων Τάδε λέγει Κύριος Ὡς σὺ ἐφόνευσας
καὶ ἐκληρονόμησας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ
αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμα
σοῦ καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν τῷ αἵματί σου.
20 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἠλιού Εἰ εὕρηκάς με
ὁ ἐχθρός μου; καὶ εἶπεν Εὕρηκα, διότι μάτην
πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου
παροργίσαι αὐτόν. 21 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
κακά, καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ
Ἀχαὰβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον
καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ. 22 Καὶ δώσω
τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιά, περὶ τῶν
παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν
Ἰσραήλ. 23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε Κύριος
λέγων Οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ
προτειχίσματι τοῦ Ἰεζραέλ. 24 Τὸν τεθνηκότα
τοῦ Ἀχαὰβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες, καὶ
τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 25 Πλὴν ματαίως Ἀχαὰβ
ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου,
ὡς μετέθηκεν αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
26 Καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν
βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμοῤῥαῖος,
ὃν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν
Ἰσραήλ. 27 Καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη
Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπορεύετο
κλαίων, καὶ διέῤῥηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο
σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσεν· καὶ
περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξε
Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη. 28 Καὶ
ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠλιοὺ
περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε Κύριος 29 Ἑώρακας ὡς
κατενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω
τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἐκάθισε τὰ τρία ἔτη καὶ οὐκ ἦν πόλεμος
ἀνὰ μέσον Συρίας καὶ ἀνὰ μέσον Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη
Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ.

15 Factum est autem, cum audisset Jeza
lapidatum Naboth, et mortuum, locuta est
Achab: Surge, et posside vineam Nabo
Jezrahelitæ, qui noluit tibi acquiescere,
dare eam accepta pecunia: non enim vi
Naboth, sed mortuus est. 16 Quod cu
audisset Achab, mortuum videlicit Nabo
surrexit, et descendebat in vineam Nabo
Jezrahelitæ, ut possideret eam. 17 Fact
est igitur sermo Domini ad Eliam Thesbite
dicens: 18 Surge, et descende in occursu
Achab regis Israel, qui est in Samaria: ec
ad vineam Naboth descendit, ut posside
eam: 19 Et loqueris ad eum, dicens: Hæ
dicit Dominus: Occidisti, insuper et poss
disti. Et post hæc addes: Hæc di
Dominus: In loco hoc, in quo linxeru
canes sanguinem Naboth, lambent quoq
sanguinem tuum. 20 Et ait Achab
Eliam: Num invenisti me inimicum tib
Qui dixit: Inveni, eo quod venundatus s
ut faceres malum in conspectu Domi
21 Ecce ego inducam super te malum,
demetam posteriora tua, et interficiam
Achab mingentem ad parietem, et clausu
et ultimum in Israel. 22 Et dabo domu
tuam sicut domum Jeroboam filii Nabat,
sicut domum Baasa filii Ahia: quia egis
ut me ad iracundiam provocares, et pecca
fecisti Israel. 23 Sed et de Jezabel locut
est Dominus, dicens: Canes comedent Jezab
in agro Jezrahel. 24 Si mortuus fuerit Acha
in civitate, comedent eum canes: si aute
mortuus fuerit in agro, comedent eum vol
cres cæli. 25 Igitur non fuit alter talis sic
Achab, qui venundatus est ut faceret malu
in conspectu Domini: concitavit enim eu
Jezabel uxor sua, 26 Et abominabilis fact
est, in tantum ut sequeretur idola, quæ f
cerant Amorrhæi, quos consumpsit Domin
a facie filiorum Israel. 27 Itaque cum audiss
Achab sermones istos, scidit vestimenta su
et operuit cilicio carnem suam, jejunavitq
et dormivit in sacco, et ambulavit demiss
capite. 28 Et factus est sermo Domini a
Eliam Thesbiten, dicens: 29 Nonne vidis
humiliatum Achab coram me? quia igitu
humiliatus est mei causa, non inducam malur
in diebus ejus, sed in diebus filii sui inferan
malum domui ejus.

CAPUT XXII.

1 TRANSIERUNT igitur tres anni absque bello
inter Syriam et Israel. 2 In anno autem tertic
descendit Josaphat rex Juda ad regem Israel

3 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־עֲבָדָיו הַיְדַעְתֶּם
כִּי־לָנוּ רָמֹת גִּלְעָד וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים מִקַּחַת
אֹתָהּ מִיַּד מֶלֶךְ אֲרָם׃ 4 וַיֹּאמֶר אֶל־
יְהוֹשָׁפָט הֲתֵלֵךְ אִתִּי לַמִּלְחָמָה רָמֹת
גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
כָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי כְעַמֶּךָ כְּסוּסַי כְּסוּסֶיךָ׃
5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ־
נָא כַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 6 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֵךְ עַל־רָמֹת גִּלְעָד
לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן
אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
הַאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרְשָׁה
מֵאוֹתוֹ׃ 8 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל ׀ אֶל־יְהוֹשָׁפָט
עוֹד אִישׁ־אֶחָד לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֹתוֹ
וַאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
אִם־רָע מִיכָיְהוּ בֶּן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן׃ 9 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֲרָה
מִיכָיְהוּ בֶן־יִמְלָה׃ 10 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ מְלֻבָּשִׁים
בְּגָדִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־
הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם׃ 11 וַיַּעַשׂ לוֹ
צִדְקִיָּה בֶן־כְּנַעֲנָה קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה־
אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְּנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־
כַּלֹּתָם׃ 12 וְכָל־הַנְּבִאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר
עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ ׀ לִקְרֹא
מִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה־נָא דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים פֶּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִי־נָא
דְבָרְיךָ כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ טּוֹב׃
14 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר
יֹאמַר יְהוָה אֵלַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 15 וַיָּבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ
אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־נֶחְדָּל וַיֹּאמֶר
אֵלָיו עֲלֵה וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמֶּה
פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּעֶךָ אֲשֶׁר לֹא־תְדַבֵּר אֵלַי
רַק־אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה׃ 17 וַיֹּאמֶר רָאִיתִי
אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נְפֹצִים אֶל־הֶהָרִים כַּצֹּאן
אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־
אֲדֹנִים לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃

3 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμὰθ Γαλαάδ, καὶ
ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως
Συρίας; 4 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰω-
σαφάτ Ἀναβάσῃ μεθ᾽ ἡμῶν εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ
εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Καθὼς ἐγώ,
καὶ σὺ οὕτως, καθὼς ὁ λαὸς μοῦ ὁ λαὸς σοῦ,
καθὼς οἱ ἵπποι μοῦ οἱ ἵπποι σοῦ. 5 Καὶ εἶπεν
Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ
Ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν Κύριων. 6 Καὶ
συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς
προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ βασιλεύς Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ
εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπον Ἀνάβαινε, καὶ
διδοὺς δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
7 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ Οὐκ
ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπερωτήσομεν
τὸν Κύριον δι᾽ αὐτοῦ; 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ Εἷς ἐστὶν ἀνὴρ εἰς τὸ
ἐπερωτῆσαι δι᾽ αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα
αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ᾽ ἢ κακά,
Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαά· καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ
βασιλεὺς Ἰούδα Μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.
9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα
καὶ εἶπε Τὸ τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαά. 10 Καὶ
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα
ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν
ταῖς πύλαις Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται
ἐπροφήτευον ἐνώπιον αὐτῶν. 11 Καὶ ἐποίησεν
ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ καὶ
εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν
Συρίαν ἕως συντελεσθῇ. 12 Καὶ πάντες οἱ
προφῆται ἐπροφήτευον οὕτως λέγοντες Ἀνάβαινε
εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαάδ, καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει Κύριος
εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας. 13 Καὶ
ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαίαν
ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων Ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ
προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως·
γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς τοὺς λόγους σοῦ κατὰ τοὺς
λόγους ἑνὸς τούτων καὶ λάλησον καλά. 14 Καὶ
εἶπε Μιχαίας Ζῇ Κύριος ὅτι ἃ ἐὰν εἴπῃ Κύριος
πρὸς μέ, ταῦτα λαλήσω. 15 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν
βασιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Μιχαία, εἰ
ἀναβῶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω;
καὶ εἶπεν Ἀνάβαινε, καὶ εὐοδώσει Κύριος εἰς χεῖρα
τοῦ βασιλέως. 16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς
Ποσάκις ἐγὼ ὁρκίζω σε ὅπως λαλήσῃς πρὸς μὲ
ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου; 17 Καὶ εἶπεν Οὐχ
οὕτως· ἑώρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον
ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον ᾧ οὐκ ἔστι ποιμήν·
καὶ εἶπε Κύριος Οὐ Κύριος τούτοις θεός; ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἀναστρεφέτω.

3 (Dixitque rex Israel ad servos suos:
Ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad, et
negligimus tollere eam de manu regis Syriæ?)
4 Et ait ad Josaphat: Veniesne mecum ad
prœliandum in Ramoth Galaad? 5 Dixitque
Josaphat ad regem Israel: Sicut ego sum,
ita et tu: populus meus, et populus tuus unum
sunt: et equites mei, equites tui. Dixitque
Josaphat ad regem Israel: Quære, oro te,
hodie sermonem Domini. 6 Congregavit
ergo rex Israel prophetas, quadringentos
circiter viros, et ait ad eos: Ire debeo in
Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere?
Qui responderunt: Ascende, et dabit eam
Dominus in manu regis. 7 Dixit autem
Josaphat: Non est hic propheta Domini
quispiam, ut interrogemus per eum? 8 Et
ait rex Israel ad Josaphat: Remansit vir
unus, per quem possumus interrogare Do-
minum: sed ego odi eum, quia non prophetat
mihi bonum, sed malum, Michæas filius
Jemla. Cui Josaphat ait: Ne loquaris ita,
rex. 9 Vocavit ergo rex Israel eunuchum
quemdam, et dixit ei: Festina adducere
Michæam filium Jemla. 10 Rex autem Israel,
et Josaphat rex Juda, sedebant unusquisque
in solio suo, vestiti cultu regio, in area juxta
ostium portæ Samariæ, et universi prophetæ
prophetabant in conspectu eorum. 11 Fecit
quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua
ferrea, et ait: Hæc dicit Dominus: His
ventilabis Syriam, donec deleas eam. 12 Om-
nesque prophetæ similiter prophetabant,
dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, et
vade prospere, et tradet Dominus in manus
regis. 13 Nuntius vero, qui ierat ut vocaret
Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce
sermones prophetarum ore uno regi bona
prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum,
et loquere bona. 14 Cui Michæas ait: Vivit
Dominus, quia quodcumque dixerit mihi
Dominus, hoc loquar. 15 Venit itaque ad
regem, et ait illi rex: Michæa, ire debemus
in Ramoth Galaad ad prœliandum, an
cessare? Cui ille respondit: Ascende, et
vade prospere, et tradet eam Dominus in
manus regis. 16 Dixit autem rex ad
eum: Iterum atque iterum adjuro te, ut
non loquaris mihi nisi quod verum est, in
nomine Domini. 17 Et ille ait: Vidi
cunctum Israel dispersum in montibus,
quasi oves non habentes pastorem; et ait
Dominus: Non habent isti dominum: re-
vertatur unusquisque in domum suam in pace,

18 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא
אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לוֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
אִם־רָע׃ 19 וַיֹּאמֶר לָכֵן שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה
רָאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צְבָא
הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ׃
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת־אַחְאָב וְיַעַל
וְיִפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בְּכֹה וְזֶה
אֹמֵר בְּכֹה׃ 21 וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲפַתֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו בַּמָּה׃ 22 וַיֹּאמֶר אֵצֵא וְהָיִיתִי רוּחַ
שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם
תּוּכָל צֵא וַעֲשֵׂה־כֵן׃ 23 וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן
יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה
וַיהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃ 24 וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ
בֶן־כְּנַעֲנָה וַיַּכֶּה אֶת־מִיכָיְהוּ עַל־הַלֶּחִי
וַיֹּאמֶר אֵי־זֶה עָבַר רוּחַ־יְהוָה מֵאִתִּי לְדַבֵּר
אוֹתָךְ׃ 25 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ הִנְּךָ רֹאֶה בַּיּוֹם
הַהוּא אֲשֶׁר תָּבֹא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהֵחָבֵה׃
26 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת־מִיכָיְהוּ
וַהֲשִׁיבֵהוּ אֶל־אָמֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ
בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ 27 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
שִׂימוּ אֶת־זֶה בֵּית הַכֶּלֶא וְהַאֲכִלֻהוּ לֶחֶם
לַחַץ וּמַיִם לַחַץ עַד בֹּאִי בְשָׁלוֹם׃
28 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם
לֹא־דִבֶּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים
כֻּלָּם׃ 29 וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָמֹת גִּלְעָד׃ 30 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ וָבֹא
בַמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבוֹא בַּמִּלְחָמָה׃ 31 וּמֶלֶךְ
אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ שְׁלֹשִׁים
וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִּלָּחֲמוּ אֶת־קָטֹן וְאֶת־
גָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ׃
32 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשָׁפָט
וְהֵמָּה אָמְרוּ אַךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּסֻרוּ
עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט׃ 33 וַיְהִי
כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי־לֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
הוּא וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו׃ 34 וְאִישׁ מָשַׁךְ
בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּכֶּה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין
הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן וַיֹּאמֶר לְרַכָּבוֹ הֲפֹךְ
יָדְיךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי הָחֳלֵיתִי׃
35 וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ
הָיָה מָעֳמָד בַּמֶּרְכָּבָה נֹכַח אֲרָם וַיָּמָת
בָּעֶרֶב וַיִּצֶק דַּם־הַמַּכָּה אֶל־חֵיק הָרָכֶב׃

18 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ
βασιλέα Ἰούδα Οὐκ εἶπα πρὸς σὲ ὅτι οὐ προφη-
τεύει οὗτός μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἢ κακά; 19 Καὶ
εἶπε Μιχαίας Οὐχ οὕτως, οὐκ ἐγώ· ἄκουε ῥῆμα
Κυρίου· οὐχ οὕτως· εἶδον θεὸν Ἰσραὴλ καθή-
μενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ
οὐρανοῦ εἱστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ
ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπε Κύριος Τίς
ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ ἀναβή-
σεται καὶ πεσεῖται ἐν Ῥεμμὰθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν
οὗτος οὕτως, καὶ οὗτος οὕτως. 21 Καὶ ἐξῆλθε
πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν Ἐγὼ
ἀπατήσω αὐτόν. 22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος
Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς εἰς τὸ στόμα πάντων τῶν προφη-
τῶν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀπατήσεις καί γε δυνήσῃ·
ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως. 23 Καὶ νῦν ἰδοὺ
ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων
τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν
ἐπὶ σὲ κακά. 24 Καὶ προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς
Χαναὰν καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα
καὶ εἶπε Ποῖον πνεῦμα Κυρίου τὸ λαλῆσαν ἐν
σοί; 25 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἰδοὺ σὺ ὄψῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμεῖον τοῦ ταμείου τοῦ
κρυβῆναι ἐκεῖ. 26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
Λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς
Σεμὴρ τὸν βασιλέα τῆς πόλεως· καὶ τῷ Ἰωὰς
υἱῷ τοῦ βασιλέως 27 Εἰπὸν θέσθαι τοῦτον ἐν
φυλακῇ, καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ
ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.
28 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς
ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε Κύριος ἐν ἐμοί. 29 Καὶ
ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς
Ἰούδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαάδ. 30 Καὶ
εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα
Ἰούδα Συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ
συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν πόλεμον. 31 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο
τοῖς ἄρχουσι τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ
δυσὶ λέγων Μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν ἀλλ'
ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον. 32 Καὶ ἐγένετο
ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν Ἰωσαφὰτ
βασιλέα Ἰούδα, καὶ αὐτοὶ εἶπαν Φαίνεται βασιλεὺς
Ἰσραὴλ οὗτος· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆσαι·
καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφάτ. 33 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον
οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς
Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἀνέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. 34 Καὶ
ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξε τὸν
βασιλέα Ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ
αὐτοῦ Ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ ἐξάγαγέ με
ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τέτρωμαι. 35 Καὶ ἐτροπώθη
ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς
ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας Συρίας
ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέχυνε τὸ αἷμα
ἀπὸ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἅρματος,
καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ
αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἅρματος.

18 (Dixit ergo rex Israel ad Josaphat:
Numquid non dixi tibi, quia non pro-
phetat mihi bonum, sed semper malum?)
19 Ille vero addens, ait: Propterea audi
sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem
super solium suum, et omnem exercitum cœli
assistentem ei a dextris et a sinistris: 20 Et
ait Dominus: Quis decipiet Achab regem
Israel, ut ascendat, et cadat in Ramoth
Galaad? Et dixit unus verba hujuscemodi,
et alius aliter. 21 Egressus est autem spiritus,
et stetit coram Domino, et ait: Ego decipiam
illum. Cui locutus est Dominus: In quo?
22 Et ille ait: Egrediar, et ero spiritus
mendax in ore omnium prophetarum ejus.
Et dixit Dominus: Decipies, et prævalebis;
egredere, et fac ita. 23 Nunc igitur ecce
dedit Dominus spiritum mendacii in ore
omnium prophetarum tuorum, qui hic sunt,
et Dominus locutus est contra te malum.
24 Accessit autem Sedecias filius Chanaana,
et percussit Michæam in maxillam, et dixit:
Mene ergo dimisit Spiritus Domini, et locutus
est tibi? 25 Et ait Michæas: Visurus es in
die illa, quando ingredieris cubiculum, intra
cubiculum ut abscondaris. 26 Et ait rex
Israel: Tollite Michæam, et maneat apud
Amon principem civitatis, et apud Joas filium
Amelech, 27 Et dicite eis: Hæc dicit rex:
Mittite virum istum in carcerem, et sustentate
eum pane tribulationis, et aqua angustiæ,
donec revertar in pace. 28 Dixitque Michæas:
Si reversus fueris in pace, non est locutus in
me Dominus. Et ait: Audite populi omnes.
29 Ascendit itaque rex Israel, et Josaphat rex
Juda, in Ramoth Galaad. 30 Dixit itaque
rex Israel ad Josaphat: Sume arma, et in-
gredere prælium, et induere vestibus tuis;
porro rex Israel mutavit habitum suum, et
ingressus est bellum. 31 Rex autem Syriæ
præceperat principibus curruum triginta
duobus, dicens: Non pugnabitis contra
minorem et majorem quempiam, nisi contra
regem Israel solum. 32 Cum ergo vidissent
principes curruum Josaphat, suspicati sunt
quod ipse esset rex Israel, et impetu facto
pugnabant contra eum: et exclamavit Josa-
phat. 33 Intellexeruntque principes curruum
quod non esset rex Israel, et cessaverunt ab eo.
34 Vir autem quidam tetendit arcum, in
incertum sagittam dirigens, et casu percussit
regem Israel inter pulmonem et stomachum.
At ille dixit aurigæ suo: Verte manum tuam,
et ejice me de exercitu, quia graviter vulne-
ratus sum. 35 Commissum est ergo prælium
in die illa, et rex Israel stabat in curru
suo contra Syros, et mortuus est vespere;
fluebat autem sanguis plagæ in sinum currus:

36 וַיַּעֲבֹר הָרִנָּה בַּמַּחֲנֶה כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ
לֵאמֹר אִישׁ אֶל־עִירוֹ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ׃
37 וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבוֹא שֹׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת־
הַמֶּלֶךְ בְּשֹׁמְרוֹן׃ 38 וַיִּשְׁטֹף אֶת־הָרֶכֶב
עַל ׀ בְּרֵכַת שֹׁמְרוֹן וַיָּלֹקּוּ הַכְּלָבִים אֶת־
דָּמוֹ וְהַזֹּנוֹת רָחָצוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֵּר׃ 39 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אַחְאָב וְכָל־אֲשֶׁר
עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל־הֶעָרִים
אֲשֶׁר בָּנָה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 40 וַיִּשְׁכַּב
אַחְאָב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 41 וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אָסָא מָלַךְ
עַל־יְהוּדָה בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְאַחְאָב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל׃ 42 יְהוֹשָׁפָט בֶּן־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ
שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת־שִׁלְחִי׃
43 וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ אָסָא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 44 אַךְ
הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים
וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 45 וַיַּשְׁלֵם יְהוֹשָׁפָט
עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 46 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹשָׁפָט
וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וַאֲשֶׁר נִלְחָם הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 47 וְיֶתֶר הַקָּדֵשׁ אֲשֶׁר נִשְׁאַר בִּימֵי
אָסָא אָבִיו בִּעֵר מִן־הָאָרֶץ׃ 48 וּמֶלֶךְ אֵין
בֶּאֱדוֹם נִצָּב מֶלֶךְ׃ 49 יְהוֹשָׁפָט עָשָׂר
אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ לָלֶכֶת אוֹפִירָה לַזָּהָב וְלֹא
הָלָךְ כִּי־נִשְׁבְּרָה אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר׃
50 אָז אָמַר אֲחַזְיָהוּ בֶן־אַחְאָב אֶל־יְהוֹשָׁפָט
יֵלְכוּ עֲבָדַי עִם־עֲבָדֶיךָ בָּאֳנִיּוֹת וְלֹא אָבָה
יְהוֹשָׁפָט׃ 51 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 52 אֲחַזְיָהוּ בֶן־
אַחְאָב מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת
שְׁבַע עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃ 53 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ
וּבְדֶרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ 54 וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לוֹ וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו׃

36 Καὶ ἔστη ὁ στρατοκήρυξ δύνοντος τοῦ ἡλίου
λέγων Ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν
ἑαυτοῦ γῆν, 37 Ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς. Καὶ
ἦλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν
Σαμαρείᾳ. 38 Καὶ ἀπένιψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν
κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλιξαν αἱ ὕες καὶ οἱ
κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ
αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε. 39 Καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαὰβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε,
καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ πάσας
τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων
Ἰσραήλ; 40 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαὰβ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 41 Καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσὰ
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ
Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν 42 Ἰωσαφάτ,
υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ
θυγάτηρ Σαλαΐ. 43 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς
τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου. 44 Πλὴν
τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ
ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. 45 Καὶ εἰρήνευσεν
Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως Ἰσραήλ. 46 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφὰτ καὶ αἱ δυναστεῖαι
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλέων Ἰούδα;
[47 Καὶ περισσὸν τοῦ ἐνδιηλλαγμένου οὐχ ὑπελείφθη
ἐν ἡμέραις Ἀσὰ πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέλεξεν ἀπὸ τῆς
γῆς. 48 Καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Ἐδὼμ ἐστηλω-
μένος. 49 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφὰτ ἐποίησεν
νῆας, τοῦ πορευθῆναι Ὠφειρὰζ εἰς χρυσίον, καὶ
οὐκ ἐπορεύθησαν, ὅτι συνετρίβησαν νῆες ἐν Ἀσεὼν
Γαβέρ. 50 Τότε εἶπεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ πρὸς
Ἰωσαφάτ· Πορευθήτωσαν δοῦλοί σου μετὰ τῶν
δούλων μου καὶ ταῖς ναυσίν· καὶ οὐκ ἠθέλησεν
Ἰωσαφάτ.] 51 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν
αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 52 Καὶ
Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν
Σαμαρείᾳ· ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασι-
λέως Ἰούδα Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη. 53 Καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου
Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.
54 Καὶ ἐδούλευσε τοῖς Βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν
αὐτοῖς, καὶ παρώργισε τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ
κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

36 Et præco insonuit in universo exercitu
antequam sol occumberet, dicens: Unus-
quisque revertatur in civitatem, et in terram
suam. 37 Mortuus est autem rex, et perlatus
est in Samariam: sepelieruntque regem in
Samaria, 38 Et laverunt currum ejus in
piscina Samariæ, et linxerunt canes sanguinem
ejus, et habenas laverunt, juxta verbum
Domini quod locutus fuerat. 39 Reliqua
autem sermonum Achab, et universa quæ fecit,
et domus eburnea quam ædificavit, cuncta-
rumque urbium quas extruxit, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum regum
Israel? 40 Dormivit ergo Achab cum patribus
suis, et regnavit Ochozias filius ejus pro eo.
41 Josaphat vero filius Asa regnare cœperat
super Judam anno quarto Achab regis Israel.
42 Triginta quinque annorum erat cum
regnare cœpisset, et viginti quinque annis
regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus
Azuba filia Salai. 43 Et ambulavit in omni
via Asa patris sui, et non declinavit ex ea:
fecitque quod rectum erat in conspectu
Domini. 44 Verumtamen excelsa non abstulit:
adhuc enim populus sacrificabat, et adolebat
incensum in excelsis. 45 Pacemque habuit
Josaphat cum rege Israel. 46 Reliqua autem
verborum Josaphat, et opera ejus, quæ gessit,
et prælia, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Juda? 47 Sed et
reliquias effeminatorum, qui remanserant in
diebus patris Asab ejus, abstulit de terra.
48 Nec erat tunc rex constitutus in Edom.
49 Rex vero Josaphat fecerat classes in mari,
quæ navigarent in Ophir propter aurum: et
ire non potuerunt, quia confractæ sunt in
Asiongaber. 50 Tunc ait Ochozias filius
Achab ad Josaphat: Vadant servi mei cum
servis tuis in navibus. Et noluit Josaphat.
51 Dormivitque Josaphat cum patribus suis,
et sepultus est cum eis in civitate David patris
sui: regnavitque Joram filius ejus pro eo.
52 Ochozias autem filius Achab regnare
cœperat super Israel in Samaria, anno septi-
modecimo Josaphat regis Juda, regnavitque
super Israel duobus annis. 53 Et fecit malum
in conspectu Domini, et ambulavit in via
patris sui et matris suæ, et in via Jeroboam
filii Nabat, qui peccare fecit Israel. 54 Servivit
quoque Baal, et adoravit eum, et irritavit
Dominum Deum Israel, juxta omnia quæ
fecerat pater ejus.

LIBER REGUM QUARTUS.

מלכים ב א

וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת
אַחְאָב׃ 2 וַיִּפֹּל אֲחַזְיָה בְּעַד
הַשְּׂבָכָה בַּעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן וַיָּחַל
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ דִרְשׁוּ
בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם־אֶחְיֶה
מֵחֳלִי זֶה׃ 3 וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּה
הַתִּשְׁבִּי קוּם עֲלֵה לִקְרַאת מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ־
שֹׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הֲמִבְּלִי אֵין־אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הֹלְכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל
זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן׃ 4 וְלָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָּׁם לֹא־תֵרֵד
מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּה׃
5 וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מַה־זֶּה שַׁבְתֶּם׃ 6 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ ׀
עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם וְדִבַּרְתֶּם
אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲמִבְּלִי אֵין־אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב
אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ
שָּׁם לֹא־תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תָּמוּת׃
7 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם מֶה מִשְׁפַּט הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָלָה לִקְרַאתְכֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר
וְאֵזוֹר עוֹר אָזוּר בְּמָתְנָיו וַיֹּאמַר אֵלִיָּה
הַתִּשְׁבִּי הוּא׃ 9 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר־חֲמִשִּׁים
וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ
הָהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ
דִּבֶּר רֵדָה׃ 10 וַיַּעֲנֶה אֵלִיָּהוּ וַיְדַבֵּר אֶל־שַׂר
הַחֲמִשִּׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־
הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד
אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ′. ΚΕΦ. α′.

ΚΑΙ ἠθέτησε Μωὰβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
Ἀχαάβ. 2 Καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τοῦ
δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ τῷ ἐν
Σαμαρείᾳ, καὶ ἠῤῥώστησε· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν
τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς
ἀῤῥωστίας μου ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι
δι' αὐτοῦ. 3 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἠλιοὺ
τὸν Θεσβίτην λέγων Ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν
τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ
λαλήσεις πρὸς αὐτούς Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν
ἐν Ἰσραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; καὶ οὐχ οὕτως. 4 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ
καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ· καὶ
ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. 5 Καὶ
ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς Τί ὅτι ἐπεστρέψατε; 6 Καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν Ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ
εἶπε πρὸς ἡμᾶς Δεῦτε ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασι-
λέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς
αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι
θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη ἐφ'
ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ. Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν τῷ
βασιλεῖ καθὰ ἐλάλησεν Ἠλιού. 7 Καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτούς Τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος
εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς
τοὺς λόγους τούτους; 8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν
Ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης
οὗτός ἐστι. 9 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πεντη-
κόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ Ἠλιοὺ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους. Καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόν-
ταρχος πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ,
ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, κατάβηθι. 10 Καὶ
ἀπεκρίθη Ἠλιοὺ καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον
Καὶ εἰ ἄνθρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντή-
κοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ ουρανοῦ
καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.

II. REGUM, CAPUT I.

PRÆVARICATUS est autem Moab
Israel, postquam mortuus est Ach
2 Ceciditque Ochozias per cancellos cœ
culi sui, quod habebat in Samaria, et æg
tavit: misitque nuntios, dicens ad eos:
consulite Beelzebub deum Accaron, utr
vivere queam de infirmitate mea hac. 3 A
gelus autem Domini locutus est ad Eli
Thesbiten, dicens: Surge, et ascende
occursum nuntiorum regis Samariæ, et di
ad eos: Numquid non est Deus in Israel,
eatis ad consulendum Beelzebub de
Accaron? 4 Quam ob rem hæc dicit Do
nus: De lectulo, super quem ascendisti, n
descendes, sed morte morieris. Et abiit Eli
5 Reversique sunt nuntii ad Ochoziam. Q
dixit eis: Quare reversi estis? 6 At
responderunt ei: Vir occurrit nobis, et di
ad nos: Ite, et revertimini ad regem, q
misit vos, et dicetis ei: Hæc dicit Dominu
Numquid, quia non erat Deus in Israel, mit
ut consulatur Beelzebub deus Accaron? I
circo de lectulo, super quem ascendisti, n
descendes, sed morte morieris. 7 Qui dix
eis: Cujus figuræ et habitus est vir ille, q
occurrit vobis, et locutus est verba hæ
8 At illi dixerunt: Vir pilosus, et zona pellic
accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbit
est. 9 Misitque ad eum quinquagenariu
principem, et quinquaginta qui erant sub e
Qui ascendit ad eum: sedentique in verti
montis, ait: Homo Dei, rex præcepit
descendas. 10 Respondensque Elias, dix
quinquagenario: Si homo Dei sum, descenda
ignis de cælo, et devoret te, et quinquagint
tuos. Descendit itaque ignis de cælo, et devo
ravit eum, et quinquaginta qui erant cum e

11 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר־חֲמִשִּׁים אַחֵר
וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים
כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ מְהֵרָה רֵדָה׃ 12 וַיַּעַן
אֵלִיָּה וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אִם־אִישׁ הָאֱלֹהִים
אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ
וְאֶת־חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם
וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ 13 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח
שַׂר־חֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַיָּבֹא
שַׂר־הַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָּיו ׀
לְנֶגֶד אֵלִיָּהוּ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו
אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר־נָא נַפְשִׁי וְנֶפֶשׁ עֲבָדֶיךָ
אֵלֶּה חֲמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ׃ 14 הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ
מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים
הָרִאשֹׁנִים וְאֶת־חֲמִשֵּׁיהֶם וְעַתָּה תִּיקַר נַפְשִׁי
בְּעֵינֶיךָ׃ 15 וַיְדַבֵּר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־
אֵלִיָּהוּ רֵד אוֹתוֹ אַל־תִּירָא מִפָּנָיו וַיָּקָם
וַיֵּרֶד אוֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיְדַבֵּר אֵלָיו
כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים
לִדְרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְּלִי
אֵין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לִדְרוֹשׁ בִּדְבָרוֹ לָכֵן
הַמִּטָּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָּׁם לֹא־תֵרֵד מִמֶּנָּה
כִּי־מוֹת תָּמוּת׃ 17 וַיָּמָת כִּדְבַר־יְהוָה ׀
אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלִיָּהוּ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לִיהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֵּן׃ 18 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי אֲחַזְיָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵמָּה
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃

פרשה ב :

1 וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת־אֵלִיָּהוּ
בִּסְעָרָה הַשָּׁמָיִם וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ וֶאֱלִישָׁע
מִן־הַגִּלְגָּל׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־אֱלִישָׁע
שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי עַד־בֵּית־אֵל
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־
אֶעֶזְבֶךָּ וַיֵּרְדוּ בֵּית־אֵל׃ 3 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־
אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי
הֶחֱשׁוּ׃ 4 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ אֱלִישָׁע ׀ שֵׁב־
נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר חַי־
יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ׃

11 Καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα
αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς
αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, τάδε λέγει ὁ
βασιλεύς Ταχέως κατάβηθι. 12 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἠλιοὺ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Εἰ
ἄνθρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά
σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέ-
φαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ. 13 Καὶ
προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστεῖλαι ἡγούμενον
καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν ὁ πεντη-
κόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτοῦ κατέναντι Ἠλιού, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ καὶ
ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ,
ἐντιμωθήτω ἡ ψυχὴ μοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων
σου τούτων τῶν πεντήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου·
14 Ἰδοὺ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε
τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους, καὶ νῦν
ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
15 Καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ καὶ
εἶπε Κατάβηθι μετ᾽ αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν· καὶ ἀνέστη Ἠλιοὺ καὶ κατέβη
μετ᾽ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. 16 Καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἠλιού Τάδε λέγει Κύριος
Τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ἐκζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη ἐφ᾽
ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ᾽ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ. 17 Καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου
ὃ ἐλάλησεν Ἠλιού. 18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ὀχοζίου ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ βασιλεύει ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δεκαδύο ἐν ἔτει ὀκτω-
καιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα· καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ οὐδὲ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀπέστησε
τὰς στήλας τοῦ Βάαλ ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ συνέτριψεν αὐτάς· πλὴν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
οἴκου Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη,
οὐκ ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος
εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ. Repeated; c. 3^{1-3}

ΚΕΦ. β′.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν
συσσεισμῷ τὸν Ἠλιοὺ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ Ἑλισαιὲ ἐκ Γαλγάλων.
2 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς Ἑλισαιέ Κάθου δὴ
ἐνταῦθα, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ·
καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ. 3 Καὶ
ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθὴλ πρὸς
Ἑλισαιὲ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Εἰ ἔγνως ὅτι
Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν Κύριόν σου ἐπάνωθεν
τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε Κἀγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε.
4 Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς Ἑλισαιέ Κάθου δὴ
ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ·
καὶ εἶπεν Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ.

11 Rursumque misit ad eum principem
quinquagenarium alterum, et quinquaginta
cum eo. Qui locutus est illi: Homo Dei,
hæc dicit rex: Festina, descende. 12 Re-
spondens Elias ait: Si homo Dei ego sum,
descendat ignis de cælo, et devoret te, et
quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de
cælo, et devoravit illum, et quinquaginta ejus.
13 Iterum misit principem quinquagenarium
tertium, et quinquaginta qui erant cum eo.
Qui cum venisset, curvavit genua contra
Eliam, et precatus est eum, et ait: Homo Dei,
noli despicere animam meam, et animas
servorum tuorum qui mecum sunt. 14 Ecce
descendit ignis de cælo, et devoravit duos
principes quinquagenarios primos, et quinqua-
genos qui cum eis erant: sed nunc obsecro ut
miserearis animæ meæ. 15 Locutus est
autem angelus Domini ad Eliam, dicens:
Descende cum eo, ne timeas. Surrexit igitur,
et descendit cum eo ad regem, 16 Et locutus
est ei: Hæc dicit Dominus: Quia misisti
nuntios ad consulendum Beelzebub deum
Accaron, quasi non esset Deus in Israel, a quo
posses interrogare sermonem, ideo de lectulo,
super quem ascendisti, non descendes, sed
morte morieris. 17 Mortuus est ergo juxta
sermonem Domini, quem locutus est Elias, et
regnavit Joram frater ejus pro eo, anno
secundo Joram filii Josaphat regis Judæ: non
enim habebat filium. 18 Reliqua autem
verborum Ochoziæ, quæ operatus est, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Israel?

CAPUT II.

1 FACTUM est autem, cum levare vellet
Dominus Eliam per turbinem in cælum, ibant
Elias et Eliseus de Galgalis. 2 Dixitque
Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus
misit me usque in Bethel. Cui ait Eliseus:
Vivit Dominus, et vivit anima tua, quia non
derelinquam te. Cumque descendissent Bethel,
3 Egressi sunt filii prophetarum, qui erant in
Bethel, ad Eliseum, et dixerunt ei: Numquid
nosti, quia hodie Dominus tollet dominum
tuum a te? Qui respondit: Et ego novi: silete.
4 Dixit autem Elias ad Eliseum: Sede hic,
quia Dominus misit me in Jericho. Et ille
ait: Vivit Dominus, et vivit anima tua, quia
non derelinquam te. Cumque venissent Jericho,

5 וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ אֶל־
אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם
יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר
גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי הֶחֱשׁוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ
שֵׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי הַיַּרְדֵּנָה
וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם׃ 7 וַחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי
הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַיַּעַמְדוּ מִנֶּגֶד מֵרָחוֹק
וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הַיַּרְדֵּן׃ 8 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ
אֶת־אַדַּרְתּוֹ וַיִּגְלֹם וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ
הֵנָּה וָהֵנָּה וַיַּעַבְרוּ שְׁנֵיהֶם בֶּחָרָבָה׃
9 וַיְהִי כְעָבְרָם וְאֵלִיָּהוּ אָמַר אֶל־אֱלִישָׁע
שְׁאַל מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ בְּטֶרֶם אֶלָּקַח מֵעִמָּךְ
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וִיהִי־נָא פִּי־שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ
אֵלָי׃ 10 וַיֹּאמֶר הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל אִם־תִּרְאֶה
אֹתִי לֻקָּח מֵאִתָּךְ יְהִי־לְךָ כֵן וְאִם־אַיִן לֹא
יִהְיֶה׃ 11 וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְדַבֵּר
וְהִנֵּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיַּפְרִדוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם׃
12 וֶאֱלִישָׁע רֹאֶה וְהוּא מְצַעֵק אָבִי אָבִי
רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק
בִּבְגָדָיו וַיִּקְרָעֵם לִשְׁנַיִם קְרָעִים׃ 13 וַיָּרֶם
אֶת־אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיָּשָׁב
וַיַּעֲמֹד עַל־שְׂפַת הַיַּרְדֵּן׃ 14 וַיִּקַּח אֶת־
אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעָלָיו וַיַּכֶּה
אֶת־הַמַּיִם וַיֹּאמַר אַיֵּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֵלִיָּהוּ
אַף־הוּא וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה
וָהֵנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע׃ 15 וַיִּרְאֻהוּ בְנֵי־
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירִיחוֹ מִנֶּגֶד וַיֹּאמְרוּ נָחָה
רוּחַ אֵלִיָּהוּ עַל־אֱלִישָׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ
וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אָרְצָה׃ 16 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה־
נָא יֵשׁ־אֶת־עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אֲנָשִׁים בְּנֵי־
חַיִל יֵלְכוּ נָא וִיבַקְשׁוּ אֶת־אֲדֹנֶיךָ פֶּן־נְשָׂאוֹ
רוּחַ יְהוָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הֶהָרִים אוֹ
בְּאַחַת הַגֵּיאָוֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלָחוּ׃
17 וַיִּפְצְרוּ־בוֹ עַד־בֹּשׁ וַיֹּאמֶר שְׁלָחוּ
וַיִּשְׁלְחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיְבַקְשׁוּ שְׁלֹשָׁה
יָמִים וְלֹא מְצָאֻהוּ׃ 18 וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב
בִּירִיחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלוֹא־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם
אַל־תֵּלֵכוּ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר
אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב
כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רֹאֶה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ
מְשַׁכָּלֶת׃ 20 וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צְלֹחִית
חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו׃

5 Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχὼ
πρὸς Ἑλισαιὲ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Εἰ ἔγνως ὅτι
σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνω-
θεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε Καί γε ἐγὼ ἔγνων,
σιωπᾶτε. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἠλιοὺ Κάθου δὴ
ὧδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην·
καὶ εἶπεν Ἑλισαιὲ Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου,
εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι,
7 Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ
ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν
ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. 8 Καὶ ἔλαβεν Ἠλιοὺ τὴν μηλωτὴν
αὐτοῦ καὶ εἵλησε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διῃρέθη
τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι
ἐν ἐρήμῳ. 9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοὺς
καὶ Ἠλιοὺ εἶπε πρὸς Ἑλισαιὲ Αἴτησαι τί ποιήσω
σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν
Ἑλισαιὲ Γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ'
ἐμέ. 10 Καὶ εἶπεν Ἠλιού Ἐσκλήρυνας τοῦ
αἰτήσασθαι· ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὕτως· καὶ ἐὰν μή, οὐ μὴ
γένηται. 11 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων,
ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλουν· καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς
καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διέστειλεν ἀνὰ μέσον
ἀμφοτέρων· καὶ ἀνελήφθη Ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ ὡς
εἰς τὸν οὐρανόν. 12 Καὶ Ἑλισαιὲ ἑώρα, καὶ ἐβόα
Πάτερ πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ.
Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι, καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέῤῥηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα. 13 Καὶ
ὕψωσε τὴν μηλωτὴν Ἠλιού, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν
Ἑλισαιέ· καὶ ἐπέστρεψεν Ἑλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ
τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου· 14 Καὶ ἔλαβε τὴν
μηλωτὴν Ἠλιού, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξε τὸ ὕδωρ καὶ εἶπε Ποῦ ὁ θεὸς Ἠλιοὺ
ἀφφώ; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διεῤῥάγησαν
ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβη Ἑλισαιέ. 15 Καὶ
εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχὼ
ἐξεναντίας καὶ εἶπον Ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα
Ἠλιοὺ ἐπὶ Ἑλισαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συναντὴν
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν,
16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν
παίδων σου πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως·
πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου, μή
ποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου καὶ ἔρριψεν
αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ' ἓν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ'
ἕνα τῶν βουνῶν· καὶ εἶπεν Ἑλισαιὲ Οὐκ ἀπο-
στελεῖτε. 17 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως οὗ
ᾐσχύνετο, καὶ εἶπεν Ἀποστείλατε. Καὶ ἀπέστειλαν
πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας,
καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν. 18 Καὶ ἀνέστρεψαν
πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἱεριχώ·
καὶ εἶπεν Ἑλισαιὲ Οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς Μὴ
πορευθῆτε; 19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
πρὸς Ἑλισαιὲ Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως
ἀγαθή, καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα
πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. 20 Καὶ εἶπεν
Ἑλισαιὲ Λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε
ἐκεῖ ἅλα· καὶ ἔλαβον καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν.

5 Accesserunt filii prophetarum, qui erant
in Jericho, ad Eliseum, et dixerunt ei
Numquid nosti quia Dominus hodie tollet
dominum tuum a te? Et ait: Et ego
novi: silete. 6 Dixit autem ei Elias
Sede hic, quia Dominus misit me usque ad
Jordanem. Qui ait: Vivit Dominus, et vivit
anima tua, quia non derelinquam te. Ierunt
igitur ambo pariter, 7 Et quinquaginta viri
de filiis prophetarum secuti sunt eos, qui et
steterunt econtra, longe: illi autem ambo
stabant super Jordanem. 8 Tulitque Elias
pallium suum, et involvit illud, et percussit
aquas, quæ divisæ sunt in utramque partem,
et transierunt ambo per siccum. 9 Cumque
transissent, Elias dixit ad Eliseum: Postula
quod vis ut faciam tibi, antequam tollar a te.
Dixitque Eliseus: Obsecro ut fiat in me
duplex spiritus tuus. 10 Qui respondit:
Rem difficilem postulasti: attamen si videris
me, quando tollar a te, erit tibi quod petisti:
si autem non videris, non erit. 11 Cum-
que pergerent, et incedentes sermocinarentur,
ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt
utrumque: et ascendit Elias per turbinem
in cælum. 12 Eliseus autem videbat, et cla-
mabat: Pater mi, pater mi, currus Israel, et
auriga ejus. Et non vidit eum amplius:
apprehenditque vestimenta sua, et scidit illa
in duas partes. 13 Et levavit pallium Eliæ,
quod ceciderat ei; reversusque stetit super
ripam Jordanis, 14 Et pallio Eliæ, quod
ceciderat ei, percussit aquas, et non sunt
divisæ; et dixit: Ubi est Deus Eliæ etiam
nunc? Percussitque aquas, et divisæ sunt
huc atque illuc, et transiit Eliseus. 15 Vi-
dentes autem filii prophetarum, qui erant in
Jericho econtra, dixerunt: Requievit spiritus
Eliæ super Eliseum. Et venientes in occursum
ejus, adoraverunt eum proni in terram,
16 Dixeruntque illi: Ecce, cum servis tuis
sunt quinquaginta viri fortes, qui possunt ire,
et quærere dominum tuum, ne forte tulerit
eum spiritus Domini, et projecerit eum in
unum montium, aut in unam vallium. Qui
ait: Nolite mittere. 17 Coegeruntque eum,
donec acquiesceret, et diceret: Mittite. Et
miserunt quinquaginta viros: qui cum quæ-
sissent tribus diebus, non invenerunt. 18 Et
reversi sunt ad eum: at ille habitabat in
Jericho, et dixit eis: Numquid non dixi vobis:
Nolite mittere? 19 Dixerunt quoque viri
civitatis ad Eliseum: Ecce habitatio civitatis
hujus optima est, sicut tu ipse domine per-
spicis: sed aquæ pessimæ sunt, et terra sterilis.
20 At ille ait: Afferte mihi vas novum, et
mittite in illud sal. Quod cum attulissent,

21 וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיַּשְׁלֶךְ־שָׁם מֶלַח
וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רִפִּאתִי לַמַּיִם
הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מָוֶת וּמְשַׁכָּלֶת׃
22 וַיֵּרָפוּ הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּדְבַר
אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֵּר׃ 23 וַיַּעַל מִשָּׁם
בֵּית־אֵל וְהוּא ׀ עֹלֶה בַדֶּרֶךְ וּנְעָרִים
קְטַנִּים יָצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְּסוּ־בוֹ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עֲלֵה קֵרֵחַ עֲלֵה קֵרֵחַ׃ 24 וַיִּפֶן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵם וַיְקַלְלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וַתֵּצֶאנָה
שְׁתַּיִם דֻּבִּים מִן־הַיַּעַר וַתְּבַקַּעְנָה מֵהֶם
אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יְלָדִים׃ 25 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם
אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וּמִשָּׁם שָׁב שֹׁמְרוֹן׃

פרשה ג׃

1 וִיהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
2 וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְאָבִיו
וּכְאִמּוֹ וַיָּסַר אֶת־מַצְּבַת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה
אָבִיו׃ 3 רַק בְּחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל דָּבֵק לֹא־סָר
מִמֶּנָּה׃ 4 וּמֵישַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב הָיָה
נֹקֵד וְהֵשִׁיב לְמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאָה־אֶלֶף
כָּרִים וּמֵאָה אֶלֶף אֵילִים צָמֶר׃ 5 וַיְהִי
כְּמוֹת אַחְאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב בְּמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא
מִשֹּׁמְרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיֵּלֶךְ
וַיִּשְׁלַח אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר
מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי הֲתֵלֵךְ אִתִּי אֶל־מוֹאָב
לַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה כָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי
כְעַמֶּךָ כְּסוּסַי כְּסוּסֶיךָ׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵי־זֶה
הַדֶּרֶךְ נַעֲלֶה וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מִדְבַּר אֱדוֹם׃
9 וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ
אֱדוֹם וַיָּסֹבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־הָיָה
מַיִם לַמַּחֲנֶה וְלַבְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם׃
10 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲהָהּ כִּי־קָרָא יְהוָה
לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּיַד
מוֹאָב׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה נָבִיא
לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד
מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֱלִישָׁע
בֶּן־שָׁפָט אֲשֶׁר־יָצַק מַיִם עַל־יְדֵי אֵלִיָּהוּ׃
12 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר־יְהוָה וַיֵּרְדוּ
אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ אֱדוֹם׃

21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὴν διέξοδον τῶν
ὑδάτων, καὶ ἔῤῥιψεν ἐκεῖ ἅλα καὶ εἶπε Τάδε λέγει
Κύριος Ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν
θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη. 22 Καὶ ἰάθησαν τὰ
ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἐλισαιὲ ὃ ἐλάλησε. 23 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς
Βαιθήλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ
κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ Ἀνάβαινε,
φαλακρέ, ἀνάβαινε. 24 Καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω
αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτά, καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν
ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ
τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέῤῥηξαν ἀπ' αὐτῶν τεσσαράκοντα
καὶ δύο παῖδας. 25 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ
ὄρος τὸ Καρμήλιον, κἀκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σα-
μάρειαν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλέως
Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη. 2 Καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς ὁ
πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ
μετέστησε τὰς στήλας τοῦ Βάαλ ἃς ἐποίησεν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ· 3 Πλὴν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἱεροβοὰμ
υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη,
οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. 4 Καὶ Μωσὰ βασιλεὺς
Μωὰβ ἦν Νωκήδ, καὶ ἐπέστρεφε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνῶν καὶ
ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων. 5 Καὶ ἐγένετο
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαὰβ καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς
Μωὰβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραήλ. 6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ
βασιλεὺς Ἰωρὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας
καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα λέγων
Βασιλεὺς Μωὰβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύσῃ
μετ' ἐμοῦ εἰς Μωὰβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπον
Ἀναβήσομαι· ὅμοιος μοὶ ὅμοιος σοί, ὡς ὁ λαὸς
μοῦ ὁ λαὸς σοῦ, ὡς οἱ ἵπποι μοῦ οἱ ἵπποι σοῦ
8 Καὶ εἶπε Ποίᾳ ὁδῷ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν Ὁδὸν
ἔρημον Ἐδώμ. 9 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδώμ, καὶ
ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν· καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν
αὐτῶν. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Ὦ,
ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερ-
χομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωάβ. 11 Καὶ
εἶπεν Ἰωσαφάτ Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ
Κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ'
αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων τοῦ βασι-
λέως Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ὧδε Ἐλισαιὲ υἱὸς Σαφάτ,
ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἠλιού. 12 Καὶ
εἶπεν Ἰωσαφάτ Ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου·
καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ
Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδώμ.

21 Egressus ad fontem aquarum, misit in
illum sal, et ait: Hæc dicit Dominus: Sanavi
aquas has, et non erit ultra in eis mors, neque
sterilitas. 22 Sanatæ sunt ergo aquæ usque
in diem hanc, juxta verbum Elisei, quod
locutus est. 23 Ascendit autem inde in
Bethel: cumque ascenderet per viam, pueri
parvi egressi sunt de civitate, et illudebant
ei, dicentes: Ascende calve, ascende calve.
24 Qui cum respexisset, vidit eos, et ma-
ledixit eis in nomine Domini: egressique sunt
duo ursi de saltu, et laceraverunt ex eis qua-
draginta duos pueros. 25 Abiit autem inde
in montem Carmeli, et inde reversus est in
Samariam.

CAPUT III.

1 JORAM vero filius Achab regnavit super
Israel in Samaria anno decimo octavo Josa-
phat regis Judæ. Regnavitque duodecim
annis. 2 Et fecit malum coram Domino, sed
non sicut pater suus et mater: tulit enim
statuas Baal, quas fecerat pater ejus. 3 Verum-
tamen in peccatis Jeroboam filii Nabat, qui
peccare fecit Israel, adhæsit, nec recessit ab
eis. 4 Porro Mesa rex Moab, nutriebat
pecora multa, et solvebat regi Israel centum
millia agnorum, et centum millia arietum,
cum velleribus suis. 5 Cumque mortuus
fuisset Achab, prævaricatus est fœdus, quod
habebat cum rege Israel. 6 Egressus est
igitur rex Joram in die illa de Samaria, et
recensuit universum Israel. 7 Misitque ad
Josaphat regem Juda, dicens: Rex Moab
recessit a me, veni mecum contra eum ad
prælium. Qui respondit: Ascendam: qui
meus est, tuus est: populus meus, populus
tuus; et equi mei, equi tui. 8 Dixitque:
Per quam viam ascendemus? At ille respondit:
Per desertum Idumææ. 9 Perrexerunt igitur
rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et
circuierunt per viam septem dierum, nec erat
aqua exercitui, et jumentis quæ sequebantur
eos. 10 Dixitque rex Israel: Heu heu heu,
congregavit nos Dominus tres reges, ut tra-
deret in manus Moab. 11 Et ait Josaphat:
Estne hic propheta Domini, ut deprecemur
Dominum per eum? Et respondit unus
de servis regis Israel: Est hic Eliseus filius
Saphat, qui fundebat aquam super manus Eliæ.
12 Et ait Josaphat: Est apud eum sermo
Domini. Descenditque ad eum rex Israel,
et Josaphat rex Juda, et rex Edom.

13 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה־לִּי
וָלָךְ לֵךְ אֶל־נְבִיאֵי אָבִיךָ וְאֶל־נְבִיאֵי אִמֶּךָ
וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַל כִּי־קָרָא יְהוָה
לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם
בְּיַד מוֹאָב׃ 14 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי לוּלֵי
פְּנֵי־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲנִי נֹשֵׂא אִם־
אַבִּיט אֵלֶיךָ וְאִם־אֶרְאֶךָּ׃ 15 וְעַתָּה קְחוּ־לִי
מְנַגֵּן וְהָיָה כְּנַגֵּן הַמְנַגֵּן וַתְּהִי עָלָיו יַד
יְהוָה׃ 16 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עָשֹׂה
הַנַּחַל הַזֶּה גֵּבִים ׀ גֵּבִים׃ 17 כִּי־כֹה ׀ אָמַר
יְהוָה לֹא־תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא־תִרְאוּ גֶשֶׁם
וְהַנַּחַל הַהוּא יִמָּלֵא מָיִם וּשְׁתִיתֶם אַתֶּם
וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם׃ 18 וְנָקַל זֹאת בְּעֵינֵי
יְהוָה וְנָתַן אֶת־מוֹאָב בְּיֶדְכֶם׃ 19 וְהִכִּיתֶם
כָּל־עִיר מִבְצָר וְכָל־עִיר מִבְחוֹר וְכָל־עֵץ
טוֹב תַּפִּילוּ וְכָל־מַעְיְנֵי־מַיִם תִּסְתֹּמוּ וְכֹל
הַחֶלְקָה הַטּוֹבָה תַּכְאִבוּ בָּאֲבָנִים׃ 20 וַיְהִי
בַבֹּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה־מַיִם בָּאִים
מִדֶּרֶךְ אֱדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת־הַמָּיִם׃
21 וְכָל־מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי־עָלוּ הַמְּלָכִים
לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּצָּעֲקוּ מִכֹּל חֹגֵר חֲגֹרָה
וָמָעְלָה וַיַּעַמְדוּ עַל־הַגְּבוּל׃ 22 וַיַּשְׁכִּימוּ
בַבֹּקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל־הַמָּיִם וַיִּרְאוּ
מוֹאָב מִנֶּגֶד אֶת־הַמַּיִם אֲדֻמִּים כַּדָּם׃
23 וַיֹּאמְרוּ דָּם זֶה הָחֳרֵב נֶחֶרְבוּ הַמְּלָכִים
וַיַּכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְעַתָּה לַשָּׁלָל מוֹאָב׃
24 וַיָּבֹאוּ אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיָּקֻמוּ יִשְׂרָאֵל
וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב וַיָּנֻסוּ מִפְּנֵיהֶם וַיַּכּוּ־בָהּ
וְהַכּוֹת אֶת־מוֹאָב׃ 25 וְהֶעָרִים יַהֲרֹסוּ וְכָל־
חֶלְקָה טוֹבָה יַשְׁלִיכוּ אִישׁ־אַבְנוֹ וּמִלְאוּהָ
וְכָל־מַעְיַן־מַיִם יִסְתְּמוּ וְכָל־עֵץ־טוֹב יַפִּילוּ
עַד־הִשְׁאִיר אֲבָנֶיהָ בַּקִּיר חֲרָשֶׂת וַיָּסֹבּוּ
הַקַּלָּעִים וַיַּכּוּהָ׃ 26 וַיַּרְא מֶלֶךְ מוֹאָב
כִּי־חָזַק מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה וַיִּקַּח אוֹתוֹ שְׁבַע־
מֵאוֹת אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב לְהַבְקִיעַ אֶל־מֶלֶךְ
אֱדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ׃ 27 וַיִּקַּח אֶת־בְּנוֹ הַבְּכוֹר
אֲשֶׁר־יִמְלֹךְ תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֵהוּ עֹלָה עַל־
הַחֹמָה וַיְהִי קֶצֶף־גָּדוֹל עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ
מֵעָלָיו וַיָּשֻׁבוּ לָאָרֶץ׃

פרשה ד

1 וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צָעֲקָה
אֶל־אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה
יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יָרֵא אֶת־יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה
בָּא לָקַחַת אֶת־שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ לַעֲבָדִים׃

13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ Τί
ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ
πατρός σου καὶ τοὺς προφήτας τῆς μητρός σου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Μὴ ὅτι κέκληκε
Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς
εἰς χεῖρας Μωάβ; 14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Ζῇ
Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ,
ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα
ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σὲ καὶ εἶδόν σε.
15 Καὶ νῦν λάβε μοι ψάλλοντα· καὶ ἐγένετο ὡς
ἔψαλλεν ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ
Κυρίου, 16 Καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ποιήσατε
τὸν χειμάῤῥουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους. 17 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ
ὄψεσθε ὑετόν, καὶ ὁ χειμάῤῥους οὗτος πλησθήσεται
ὕδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ
τὰ κτήνη ὑμῶν. 18 Καὶ κούφη αὐτὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς Κυρίου· καὶ παραδώσω τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ
ὑμῶν. 19 Καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυράν,
καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πάσας
πηγὰς ὕδατος ἐμφράξεσθε, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν
ἀχρειώσετε ἐν λίθοις. 20 Καὶ ἐγένετο πρωὶ
ἀναβαινούσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο
ἐξ ὁδοῦ Ἐδώμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος. 21 Καὶ
πᾶσα Μωὰβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς
βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτούς· καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς
περιεζωσμένοι ζώνην καὶ εἶπον Ὦ· καὶ ἔστησαν
ἐπὶ τοῦ ὁρίου. 22 Καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωί, καὶ ὁ
ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα· καὶ εἶδε Μωὰβ
ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυῤῥὰ ὡς αἷμα, 23 Καὶ
εἶπον Αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας· καὶ ἐμαχέσαντο
οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ·
καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ. 24 Καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραήλ· καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν
καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ
τύπτοντες τὴν Μωάβ, 25 Καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον,
καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔῤῥιψαν ἀνὴρ τὸν λίθον
καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν,
καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ κατα-
λιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθῃρημένους· καὶ
ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξεν αὐτήν.
26 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωὰβ ὅτι ἐκραταίωσεν
ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ
ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι
πρὸς βασιλέα Ἐδώμ· καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. 27 Καὶ
ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃν ἐβασί-
λευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωμα
ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐγένετο μετάμελος μέγας ἐπὶ
Ἰσραήλ· καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν
εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν
ἐβόα πρὸς τὸν Ἐλισαιὲ λέγουσα Ὁ δοῦλός σου
ἀνήρ μου ἀπέθανε, καὶ σὺ ἔγνως ὅτι δοῦλός σου
ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστὴς
ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους.

13 Dixit autem Eliseus ad regem Israel
Quid mihi et tibi est? vade ad propheta
patris tui, et matris tuæ. Et ait illi re
Israel: Quare congregavit Dominus tre
reges hos, ut traderet eos in manus Moab
14 Dixitque ad eum Eliseus: Vivit Dominu
exercituum, in cujus conspectu sto, quod s
non vultum Josaphat regis Judæ erubescerem
non attendissem quidem te, nec respexissem
15 Nunc autem adducite mihi psaltem
Cumque caneret psaltes, facta est super eum
manus Domini, et ait: 16 Hæc dici
Dominus: Facite alveum torrentis huju
fossas et fossas. 17 Hæc enim dicit Dominus
Non videbitis ventum, neque pluviam: e
alveus iste replebitur aquis, et bibetis vos
et familiæ vestræ, et jumenta vestra. 18 Pa-
rumque est hoc in conspectu Domini: insuper
tradet etiam Moab in manus vestras. 19 E
percutietis omnem civitatem munitam, e
omnem urbem electam, et universum lignum
fructiferum succidetis, cunctosque fonte
aquarum obturabitis, et omnem agrum egre-
gium operietis lapidibus. 20 Factum es
igitur mane, quando sacrificium offerri solet,
et ecce, aquæ veniebant per viam Edom, e
repleta est terra aquis. 21 Universi autem
Moabitæ, audientes quod ascendissent reges
ut pugnarent adversum eos, convocaverunt
omnes qui accincti erant balteo desuper, e
steterunt in terminis. 22 Primoque mane
surgentes, et orto jam sole ex adverso
aquarum, viderunt Moabitæ econtra aquas
rubras quasi sanguinem, 23 Dixeruntque:
Sanguis gladii est: pugnaverunt reges contra
se, et cæsi sunt mutuo: nunc perge ad
prædam Moab. 24 Perrexeruntque in castra
Israel: porro consurgens Israel, percussit
Moab. at illi fugerunt coram eis. Venerunt
igitur qui vicerant, et percusserunt Moab,
25 Et civitates destruxerunt: et omnem
agrum optimum, mittentes singuli lapides,
repleverunt: et universos fontes aquarum
obturaverunt: et omnia ligna fructifera
succiderunt, ita ut muri tantum fictiles
remanerent: et circumdata est civitas a
fundibulariis, et magna ex parte percussa.
26 Quod cum vidisset rex Moab, prævaluisse
scilicet hostes, tulit secum septingentos viros
educentes gladium, ut irrumperent ad regem
Edom: et non potuerunt. 27 Arripiensque
filium suum primogenitum, qui regnaturus
erat pro eo, obtulit holocaustum super
murum: et facta est indignatio magna in
Israel, statimque recesserunt ab eo, et reversi
sunt in terram suam.

CAPUT IV.

1 Mulier autem quædam de uxoribus
prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens:
Servus tuus vir meus mortuus est, et
tu nosti quia servus tuus fuit timens
Dominum: et ecce creditor venit ut
tollat duos filios meos ad serviendum sibi.

2 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ
הַגִּידִי לִי מַה־יֶּשׁ־לָכְי בַּבָּיִת וַתֹּאמֶר אֵין
לְשִׁפְחָתְךָ כֹל בַּבַּיִת כִּי אִם־אָסוּךְ שָׁמֶן׃
3 וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי־לָךְ כֵּלִים מִן־הַחוּץ
מֵאֵת כָּל־שְׁכֵנָכְי כֵּלִים רֵקִים אַל־תַּמְעִיטִי׃
4 וּבָאת וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בַּעֲדֵךְ וּבְעַד־בָּנַיִךְ
וְיָצַקְתְּ עַל כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא
תַּסִּיעִי׃ 5 וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת
בַּעֲדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ הֵם מַגִּשִׁים אֵלֶיהָ
וְהִיא מיֹּצָקֶת׃ 6 וַיְהִי ׀ כִּמְלֹאת הַכֵּלִים
וַתֹּאמֶר אֶל־בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן׃
7 וַתָּבֹא וַתַּגֵּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי
מִכְרִי אֶת־הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת־נִשְׁיֵכְי וְאַתְּ
בָּנַיִכְי תִּחְיִי בַּנּוֹתָר׃ 8 וַיְהִי הַיּוֹם
וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל־שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה
וַתַּחֲזֶק־בּוֹ לֶאֱכָל־לָחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוֹ יָסֻר
שָׁמָּה לֶאֱכָל־לָחֶם׃ 9 וַתֹּאמֶר אֶל־אִישָׁהּ
הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ
הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד׃ 10 נַעֲשֶׂה־נָּא
עֲלִיַּת קִיר קְטַנָּה וְנָשִׂים לוֹ שָׁם מִטָּה
וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ
יָסוּר שָׁמָּה׃ 11 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה
וַיָּסַר אֶל־הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב־שָׁמָּה׃ 12 וַיֹּאמֶר
אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת
וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו׃ 13 וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱמָר־נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ ׀ אֵלֵינוּ אֶת־
כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ
לְדַבֶּר־לָךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שַׂר הַצָּבָא
וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יֹשָׁבֶת׃ 14 וַיֹּאמֶר
וּמֶה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי אֲבָל בֵּן
אֵין־לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ 15 וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ
וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח׃ 16 וַיֹּאמֶר
לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אַתְּי חֹבֶקֶת בֵּן
וַתֹּאמֶר אַל־אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל־תְּכַזֵּב
בְּשִׁפְחָתֶךָ׃ 17 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן
לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיהָ
אֱלִישָׁע׃ 18 וַיִּגְדַּל הַיָּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם
וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־הַקֹּצְרִים׃ 19 וַיֹּאמֶר
אֶל־אָבִיו רֹאשִׁי ׀ רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנַּעַר
שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ׃ 20 וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־
אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בִּרְכֶּיהָ עַד־הַצָּהֳרַיִם
וַיָּמֹת׃ 21 וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־מִטַּת
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא׃

2 Καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ Τί ποιήσω σοι; ἀνάγγειλόν
μοι τί ἔστι σοι ἐν τῷ οἴκῳ· ἡ δὲ εἶπεν Οὐκ ἔστι
τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ' ἢ ὃ
ἀλείψομαι ἔλαιον. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Δεῦρο
αἴτησαι σεαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν
γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγώσῃς. 4 Καὶ εἰσ-
ελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ
κατὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη
ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς. 5 Καὶ ἀπῆλθε
παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἑαυτῆς
καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον
πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήσθησαν τὰ
σκεύη. 6 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς Ἐγγίσατε
ἔτι πρὸς μὲ τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ Οὐκ ἔστιν
ἔτι σκεῦος· καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον. 7 Καὶ ἦλθε καὶ
ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ· καὶ εἶπεν
Ἑλισαιέ Δεῦρο και ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτίσεις
τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ζήσεσθε
ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ. 8 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ
διέβη Ἑλισαιὲ εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη
καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο
ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινε τοῦ
ἐκεῖ φαγεῖν. 9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα
αὐτῆς Ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός·
10 Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον τόπον μικρόν,
καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ
δίφρον καὶ λυχνίαν, καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. 11 Καὶ ἐγένετο
ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ
ὑπερῷον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. 12 Καὶ εἶπε πρὸς
Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ Κάλεσόν μοι τὴν Σω-
μανῖτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη
ἐνώπιον αὐτοῦ. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰπὸν δὴ
πρὸς αὐτήν Ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν
ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαί σοι; εἰ ἔστι λόγος
σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς
δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ
εἰμι οἰκῶ. 14 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί Τί δεῖ ποιῆσαι
αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ Καὶ
μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
πρεσβύτης. 15 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ
τὴν θύραν. 16 Καὶ εἶπεν Ἑλισαιὲ πρὸς αὐτήν
Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ
περιειληφυῖα υἱόν· ἡ δὲ εἶπε Μή, κύριε, μὴ
διαψεύσῃ τὴν δούλην σόυ. 17 Καὶ ἐν γαστρὶ
ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν
τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν
Ἑλισαιέ. 18 Καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ
ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς
τοὺς θερίζοντας, 19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα
αὐτοῦ Τὴν κεφαλήν μου, τὴν κεφαλήν μου· καὶ
εἶπε τῷ παιδαρίῳ Ἆρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα
αὐτοῦ. 20 Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα
αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως
μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. 21 Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν
καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε.

2 Cui dixit Eliseus: Quid vis ut faciam
tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At
illa respondit: Non habeo ancilla tua quid-
quam in domo mea, nisi parum olei, quo
ungar. 3 Cui ait: Vade, pete mutuo ab
omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca.
4 Et ingredere, et claude ostium tuum, cum
intrinsecus fueris tu, et filii tui: et mitte inde
in omnia vasa hæc: et cum plena fuerint,
tolles. 5 Ivit itaque mulier, et clausit ostium
super se, et super filios suos: illi offerebant
vasa, et illa infundebat. 6 Cumque plena
fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer
mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non
habeo. Stetitque oleum. 7 Venit autem illa,
et indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit,
vende oleum, et redde creditori tuo: tu
autem, et filii tui, vivite de reliquo. 8 Facta
est autem quædam dies, et transibat Eliseus
per Sunam: erat autem ibi mulier magna,
quæ tenuit eum ut comederet panem: cumque
frequenter inde transiret, divertebat ad eam
ut comederet panem. 9 Quæ dixit ad virum
suum; Animadverto quod vir Dei sanctus est
iste, qui transit per nos frequenter. 10 Fa-
ciamus ergo ei cœnaculum parvum, et ponamus
ei in eo lectulum, et mensam, et sellam, et
candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat
ibi. 11 Facta est ergo dies quædam, et
veniens divertit in cœnaculum, et requievit
ibi. 12 Dixitque ad Giezi puerum suum:
Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocasset
eam, et illa stetisset coram eo, 13 Dixit ad
puerum suum; Loquere ad eam: Ecce, sedule
in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut
faciam tibi? numquid habes negotium, et vis
ut loquar regi, sive principi militiæ? Quæ
respondit: In medio populi mei habito.
14 Et ait: Quid ergo vult ut faciam ei?
Dixitque Giezi: Ne quæras: filium enim non
habet, et vir ejus senex est. 15 Præcepit
itaque ut vocaret eam: quæ cum vocata
fuisset, et stetisset ante ostium, 16 Dixit
ad eam: In tempore isto, et in hac eadem
hora, si vita comes fuerit, habebis in utero
filium. At illa respondit: Noli quæso,
domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ.
17 Et concepit mulier, et peperit filium, in
tempore, et in hora eadem, qua dixerat Eliseus.
18 Crevit autem puer. Et cum esset quædam
dies, et egressus isset ad patrem suum, ad
messores, 19 Ait patri suo: Caput meum
doleo, caput meum doleo. At ille dixit puero:
Tolle, et duc eum ad matrem suam. 20 Qui
cum tulisset, et duxisset eum ad matrem suam,
posuit eum illa super genua sua usque ad
meridiem, et mortuus est. 21 Ascendit
autem, et collocavit eum super lectulum
hominis Dei, et clausit ostium: et egressa,

22 וַתִּקְרָא אֶל־אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָא
לִי אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲתֹנוֹת
וְאָרוּצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה׃
23 וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּי הֹלֶכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם
לֹא־חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃
24 וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ נְהַג
וָלֵךְ אַל־תַּעֲצָר־לִי לִרְכֹּב כִּי אִם־אָמַרְתִּי
לָךְ׃ 25 וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אוֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה
הַשּׁוּנַמִּית הַלָּז׃ 26 עַתָּה רוּץ־נָא לִקְרָאתָהּ
וֶאֱמָר־לָהּ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ
הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ 27 וַתָּבֹא
אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הָהָר וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו
וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים ׀
הַרְפֵּה־לָהּ כִּי־נַפְשָׁהּ מָרָה־לָהּ וַיהוָה
הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ 28 וַתֹּאמֶר
הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי
לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי׃ 29 וַיֹּאמֶר לְגֵיחֲזִי חֲגֹר
מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי
תִמְצָא אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְכִי־יְבָרֶכְךָ אִישׁ
לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר׃
30 וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ
אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ׃ 31 וְגֵחֲזִי
עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעֶנֶת עַל־
פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב וַיָּשָׁב
לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד־לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר׃
32 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבָּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר
מֵת מֻשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ׃ 33 וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר
הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה׃
34 וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל־
פִּיו וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו וְכַפָּיו עַל־כַּפָּו וַיִּגְהַר
עָלָיו וַיָּחָם בְּשַׂר הַיָּלֶד׃ 35 וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ
בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל
וַיִּגְהַר עָלָיו וַיְזוֹרֵר הַנַּעַר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת־עֵינָיו׃ 36 וַיִּקְרָא אֶל־
גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשֻּׁנַמִּית הַזֹּאת
וַיִּקְרָאֶהָ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בְנֵךְ׃
37 וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה
וַתִּשָּׂא אֶת־בְּנָהּ וַתֵּצֵא׃ 38 וֶאֱלִישָׁע
שָׁב הַגִּלְגָּלָה וְהָרָעָב בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים
יֹשְׁבִים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁפֹת הַסִּיר
הַגְּדוֹלָה וּבַשֵּׁל נָזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים׃

22 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν
Ἀπόστειλον δή μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν
τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω. 23 Καὶ εἶπε Τί ὅτι σὺ
πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ
σάββατον· ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη. 24 Καὶ ἐπέσαξε
τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς Ἄγε
πορεύου, μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅ τι ἐὰν
εἴπω σοι· 25 Δεῦρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς
τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.
Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἑλισαιὲ
ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον
αὐτοῦ Ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανῖτις ἐκείνη. 26 Νῦν
δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ ἐρεῖς Ἡ εἰρήνη σοι;
ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ;
ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη. 27 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἑλισαιὲ
εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
καὶ ἤγγισε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν· καὶ εἶπεν
Ἑλισαιέ Ἄφες αὐτήν· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώ-
δυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ
οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. 28 Ἡ δὲ εἶπε Μὴ ᾐτησάμην
υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα Οὐ
πλανήσεις μετ᾽ ἐμοῦ; 29 Καὶ εἶπεν Ἑλισαιὲ τῷ
Γιεζὶ Ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ λάβε τὴν βακτη-
ρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὕρῃς
ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν, καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε
ἀνὴρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὴν
βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου.
30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου Ζῇ Κύριος
καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ
ἀνέστη Ἑλισαιὲ καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. 31 Καὶ
Γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν
βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ
ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπέστρεψεν
εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων
Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. 32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἑλισαιὲ
εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς
κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. 33 Καὶ
εἰσῆλθεν Ἑλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισε τὴν
θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς
Κύριον. 34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ
παιδάριον, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα
αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτοῦ, καὶ διέκαμψεν ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ διεθερμάνθη
ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. 35 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ
ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἀνέβη
καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἑπτάκις,
καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
36 Καὶ ἐξεβόησεν Ἑλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ καὶ εἶπε
Κάλεσον τὴν Σωμανῖτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν,
καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ Λάβε
τὸν υἱόν σου. 37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ
τὴν γῆν, καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθε.
38 Καὶ Ἑλισαιὲ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλγαλα· καὶ
ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν
ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἑλισαιὲ
τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ Ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν
μέγαν, καὶ ἕψε ἕψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν.

22 Vocavit virum suum, et ait: Mitte
mecum, obsecro, unum de pueris, et asinam
ut excurram usque ad hominem Dei, et re-
vertar. 23 Qui ait illi: Quam ob causam
vadis ad eum? hodie non sunt calendæ,
neque sabbatum. Quæ respondit: Vadam.
24 Stravitque asinam, et præcepit puero: Mina,
et propera, ne mihi moram facias in eundo
et hoc age quod præcipio tibi. 25 Profecta
est igitur, et venit ad virum Dei in montem
Carmeli: cumque vidisset eam vir Dei econtra,
ait ad Giezi puerum suum: Ecce Sunamitis
illa. 26 Vade ergo in occursum ejus, et dic
ei: Rectene agitur circa te, et circa virum
tuum, et circa filium tuum? Quæ respondit:
Recte. 27 Cumque venisset ad virum Dei in
montem, apprehendit pedes ejus: et accessit
Giezi ut amoveret eam. Et ait homo Dei:
Dimitte illam: anima enim ejus in amaritu-
dine est, et Dominus celavit a me, et non
indicavit mihi. 28 Quæ dixit illi: Numquid
petivi filium a domino meo? Numquid non
dixi tibi: Ne illudas me? 29 Et ille ait ad
Giezi; Accinge lumbos tuos, et tolle baculum
meum in manu tua, et vade. Si occurrerit
tibi homo, non salutes eum: et si salu-
taverit te quispiam, non respondeas illi:
et pones baculum meum super faciem pueri.
30 Porro mater pueri ait: Vivit Dominus,
et vivit anima tua, non dimittam te. Surrexit
ergo, et secutus est eam. 31 Giezi autem
præcesserat ante eos, et posuerat baculum
super faciem pueri, et non erat vox, neque
sensus: reversusque est in occursum ejus, et
nuntiavit ei, dicens: Non surrexit puer.
32 Ingressus est ergo Eliseus domum, et
ecce puer mortuus jacebat in lectulo ejus:
33 Ingressusque clausit ostium super se, et
super puerum: et oravit ad Dominum.
34 Et ascendit, et incubuit super puerum:
posuitque os suum super os ejus, et oculos
suos super oculos ejus, et manus suas super
manus ejus: et incurvavit se super eum, et
calefacta est caro pueri. 35 At ille reversus,
deambulavit in domo, semel huc atque illuc:
et ascendit, et incubuit super eum: et
oscitavit puer septies, aperuitque oculos.
36 At ille vocavit Giezi, et dixit ei, Voca
Sunamitidem hanc. Quæ vocata, ingressa est
ad eum. Qui ait: Tolle filium tuum.
37 Venit illa, et corruit ad pedes ejus, et
adoravit super terram: tulitque filium suum,
et egressa est. 38 Et Eliseus reversus est in
Galgala. Erat autem fames in terra, et
filii prophetarum habitabant coram eo;
dixitque uni de pueris suis: Pone ollam gran-
dem, et coque pulmentum filiis prophetarum.

39 וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל־הַשָּׂדֶה לְלַקֵּט אֹרֹת
וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה וַיְלַקֵּט מִמֶּנּוּ פַּקֻּעֹת
שָׂדֶה מְלֹא בִגְדוֹ וַיָּבֹא וַיְפַלַּח אֶל־סִיר
הַנָּזִיד כִּי־לֹא יָדָעוּ׃ 40 וַיִּצְקוּ לַאֲנָשִׁים
לֶאֱכוֹל וַיְהִי כְּאָכְלָם מֵהַנָּזִיד וְהֵמָּה
צָעָקוּ וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בַּסִּיר אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְלֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל׃ 41 וַיֹּאמֶר וּקְחוּ־קֶמַח
וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק לָעָם וְיֹאכֵלוּ
וְלֹא הָיָה דָּבָר רָע בַּסִּיר׃ 42 וְאִישׁ
בָּא מִבַּעַל שָׁלִשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
לֶחֶם בִּכּוּרִים עֶשְׂרִים־לֶחֶם שְׂעֹרִים וְכַרְמֶל
בְּצִקְלֹנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ׃ 43 וַיֹּאמֶר
מְשָׁרְתוֹ מָה אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ
וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה אָכוֹל וְהוֹתֵר׃ 44 וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם
וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה׃

פרשה ה׃

1 וְנַעֲמָן שַׂר־צְבָא מֶלֶךְ־אֲרָם הָיָה אִישׁ
גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וּנְשֻׂא פָנִים כִּי־בוֹ
נָתַן־יְהוָה תְּשׁוּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה
גִּבּוֹר חַיִל מְצֹרָע׃ 2 וַאֲרָם יָצְאוּ גְדוּדִים
וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה וַתְּהִי
לִפְנֵי אֵשֶׁת נַעֲמָן׃ 3 וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבִרְתָּהּ
אַחֲלֵי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן
אָז יֶאֱסֹף אֹתוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃ 4 וַיָּבֹא וַיַּגֵּד
לַאדֹנָיו לֵאמֹר כָּזֹאת וְכָזֹאת דִּבְּרָה הַנַּעֲרָה
אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אֲרָם
לֶךְ בֹּא וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כִּכְּרֵי־כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת
אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בְּגָדִים׃
6 וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה
שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וַאֲסַפְתּוֹ
מִצָּרַעְתּוֹ׃ 7 וַיְהִי כִּקְרֹא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הַאֱלֹהִים אָנִי
לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת כִּי־זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי לֶאֱסֹף
אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ־דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי־
מִתְאַנֶּה הוּא לִי׃ 8 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ ׀ אֱלִישָׁע
אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־
בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה
קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֹא־נָא אֵלַי וְיֵדַע כִּי יֵשׁ
נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָו
וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח־הַבַּיִת לֶאֱלִישָׁע׃

39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀριώθ·
καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν ἀπ᾿
αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλῆρες τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ,
καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἑψέματος, ὅτι
οὐκ ἔγνωσαν. 40 Καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἑψέματος,
καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν καὶ εἶπεν Θάνατος ἐν τῷ
λέβητι, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ· καὶ οὐκ ἠδύναντο
φαγεῖν. 41 Καὶ εἶπε Λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε
εἰς τὸν λέβητα· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ
τὸ παιδάριον Ἔγχει τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν·
καὶ οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ
λέβητι. 42 Καὶ ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθαρισὰ καὶ
ἤνεγκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογεννημά-
των εἴκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας, καὶ
εἶπε Δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν. 43 Καὶ εἶπεν
ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ Τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν
ἀνδρῶν; καὶ εἶπε Δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν,
ὅτι τάδε λέγει Κύριος Φάγονται καὶ καταλείψουσι.
44 Καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα
Κυρίου.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας
ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ
τεθαυμασμένος προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος
σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ
λελεπρωμένος. 2 Καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι
καὶ ᾐχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν,
καὶ ἦν ἐνώπιαν τῆς γυναικὸς Ναιμάν. 3 Ἡ δὲ
εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς Ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον
τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε
ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. 4 Καὶ
εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν
Οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς
Ἰσραήλ. 5 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμὰν
Δεῦρο εἴσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασι-
λέα Ἰσραήλ· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους
χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς. 6 Καὶ
ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων
Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ,
ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ Ναιμὰν τὸν δοῦλόν μου,
καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ
βιβλίον, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ὁ
θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι
οὗτος ἀποστέλλει πρὸς μὲ ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ
τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε
ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι. 8 Καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν Ἐλισαιὲ ὅτι διέῤῥηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα
Ἰσραὴλ λέγων Ἵνα τί διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σου;
ἐλθέτω δὴ πρὸς μὲ Ναιμὰν καὶ γνώτω ὅτι ἐστὶ
προφήτης ἐν Ἰσραήλ. 9 Καὶ ἦλθε Ναιμὰν ἐν ἵππῳ
καὶ ἅρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαιέ.

39 Et egressus est unus in agrum ut colligeret
herbas agrestes: invenitque quasi vitem
silvestrem, et collegit ex ea colocynthidas
agri, et implevit pallium suum, et reversus
concidit in ollam pulmenti: nesciebat enim
quid esset. 40 Infuderunt ergo sociis, ut
comederent: cumque gustassent de coctione,
clamaverunt, dicentes: Mors in olla, vir Dei.
Et non potuerunt comedere. 41 At ille,
Afferte, inquit, farinam. Cumque tulissent,
misit in ollam, et ait: Infunde turbæ, ut
comedant. Et non fuit amplius quidquam
amaritudinis in olla, 42 Vir autem quidam
venit de Baalsalisa deferens viro Dei panes
primitiarum, viginti panes hordeaceos, et
frumentum novum in pera sua. At ille dixit:
Da populo, ut comedat. 43 Responditque
ei minister ejus: Quantum est hoc, ut
apponam centum viris? Rursum ille ait: Da
populo, ut comedat: hæc enim dicit Dominus·
Comedent, et supererit. 44 Posuit itaque
coram eis: qui comederunt, et superfuit juxta
verbum Domini.

CAPUT V.

1 NAAMAN princeps militiæ regis Syriæ,
erat vir magnus apud dominum suum, et
honoratus: per illum enim dedit Dominus
salutem Syriæ: erat autem vir fortis et dives,
sed leprosus. 2 Porro de Syria egressi
fuerant latrunculi, et captivam duxerant de
terra Israel puellam parvulam, quæ erat in
obsequio uxoris Naaman, 3 Quæ ait ad
dominam suam: Utinam fuisset dominus meus
ad prophetam, qui est in Samaria: profecto
curasset eum a lepra, quam habet. 4 Ingressus
est itaque Naaman ad dominum suum, et
nuntiavit ei, dicens: Sic et sic locuta est
puella de terra Israel. 5 Dixitque ei rex
Syriæ: Vade, et mittam litteras ad regem
Israel. Qui cum profectus esset, et tulisset
secum decem talenta argenti, et sex millia
aureos, et decem mutatoria vestimentorum,
6 Detulit litteras ad regem Israel, in hæc
verba: Cum acceperis epistolam hanc, scito
quod miserim ad te Naaman servum meum,
ut cures eum a lepra sua. 7 Cumque legisset
rex Israel litteras, scidit vestimenta sua, et
ait: Numquid Deus ego sum, ut occidere
possim et vivificare, quia iste misit ad me,
ut curem hominem a lepra sua? animadvertite,
et videte quod occasiones quærat adversum me.
8 Quod cum audisset Eliseus vir Dei, scidisse
videlicet regem Israel vestimenta sua, misit ad
eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua?
veniat ad me, et sciat esse prophetam in
Israel. 9 Venit ergo Naaman cum equis et
curribus, et stetit ad ostium domus Elisei.

10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר
הָלוֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב
בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר׃ 11 וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלַךְ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי ׀ יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד
וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל־
הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְּצֹרָע׃ 12 הֲלֹא טוֹב
אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אֶרְחַץ בָּהֶם וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן
וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃ 13 וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר
אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ
רְחַץ וּטְהָר׃ 14 וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע
פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ
כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃ 15 וַיָּשָׁב אֶל־
אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי
אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃
16 וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־
אֶקָּח וַיִּפְצַר־בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ 17 וַיֹּאמֶר
נַעֲמָן וָלֹא יֻתַּן־נָא לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד־
פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לוֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ
עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־
לַיהוָה׃ 18 לַדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה
לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֺת
שָׁמָּה וְהוּא ׀ נִשְׁעָן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
בֵּית רִמֹּן בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח־
נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 19 וַיֹּאמֶר
לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרַת אָרֶץ׃
20 וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע
אִישׁ־הָאֱלֹהִים הִנֵּה ׀ חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת נַעֲמָן
הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר־הֵבִיא
חַי־יְהוָה כִּי־אִם־רַצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה׃ 21 וַיִּרְדֹּף גֵּיחֲזִי אַחֲרֵי
נַעֲמָן וַיִּרְאֶה נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל
הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃
22 וַיֹּאמֶר ׀ שָׁלוֹם אֲדֹנִי שִׁלְּחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה
עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי־נְעָרִים מֵהַר
אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה־נָּא לָהֶם כִּכַּר־
כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ 23 וַיֹּאמֶר
נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כִּכָּרָיִם וַיִּפְרָץ־בּוֹ וַיָּצַר
כִּכְּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁנֵי חֲרִטִים וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת
בְּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל־שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו׃

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν
λέγων Πορευθεὶς λοῦσαι ἑπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ
ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σού σοι καὶ καθαρισθήσῃ. 11 Καὶ
ἐθυμώθη Ναιμάν, καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπον Ἰδοὺ εἶπον
Πρὸς μὲ πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ
ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ἀποσυνάξει
τὸ λεπρόν. 12 Οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφὰρ
ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ;
οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθή-
σομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. 13 Καὶ
ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν
Μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ·
οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ Λοῦσαι καὶ
καθαρίσθητι. 14 Καὶ κατέβη Ναιμὰν καὶ ἐβαπτί-
σατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ·
καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου
μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. 15 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς
Ἐλισαιὲ αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ
ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἔγνωκα
ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἀλλ' ἢ ἐν
τῷ Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ
τοῦ δούλου σου. 16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ Ζῇ Κύριος
ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· καὶ
παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπείθησε. 17 Καὶ
εἶπε Ναιμὰν Καὶ εἰ μή, δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου
γόμος ζεῦγος ἡμιόνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός
σου ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ
τῷ Κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ. 18 Καὶ ἱλάσεται Κύριος
τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου
εἰς οἶκον Ῥεμμὰν προσκυνῆσαι ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς
ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρός μου, καὶ προσκυνήσω
ἐν οἴκῳ Ῥεμμὰν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ
Ῥεμμάν, καὶ ἱλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου
ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. 19 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς
Ναιμὰν Δεῦρο εἰς εἰρήνην· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς Δεβραθὰ τῆς γῆς. 20 Καὶ εἶπε Γιεζὶ
τὸ παιδάριον Ἐλισαιὲ Ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου
τοῦ Ναιμὰν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ
χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε· ζῇ Κύριος ὅτι εἰ μὴ
δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήψομαι ἀπ' αὐτοῦ
τι. 21 Καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναιμάν· καὶ
εἶδεν αὐτὸν Ναιμὰν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἅρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν Εἰρήνη· 22 Ὁ κύριός μου ἀπέστειλέ με λέγων
Ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς μὲ δύο παιδάρια ἐξ ὄρους
Ἐφραῒμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ
αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας
στολάς. 23 Καὶ εἶπε Λάβε διτάλαντον ἀργυρίου·
καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσὶ θυλάκοις
καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ
δύο παιδάρια αὐτοῦ, καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

10 Misitque ad eum Eliseus nuntium, dicens:
Vade, et lavare septies in Jordane, et re-
cipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis.
11 Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam
quod egrederetur ad me, et stans invocaret
nomen Domini Dei sui, et tangeret manu sua
locum lepræ, et curaret me. 12 Numquid non
meliores sunt Abana et Pharphar, fluvii
Damasci, omnibus aquis Israel, ut laver in eis,
et munder? Cum ergo vertisset se, et abiret
indignans, 13 Accesserunt ad eum servi sui,
et locuti sunt ei: Pater, et si rem grandem
dixisset tibi propheta, certe facere debueras:
quanto magis quia nunc dixit tibi: Lavare,
et mundaberis? 14 Descendit, et lavit in
Jordane septies juxta sermonem viri Dei, et
restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli,
et mundatus est. 15 Reversusque ad virum
Dei cum universo comitatu suo, venit, et stetit
coram eo, et ait: Vere scio quod non sit alius
Deus in universa terra, nisi tantum in Israel.
Obsecro itaque ut accipias benedictionem a
servo tuo. 16 At ille respondit: Vivit
Dominus, ante quem sto, quia non accipiam.
Cumque vim faceret, penitus non acquievit.
17 Dixitque Naaman: Ut vis: sed, obsecro,
concede mihi servo tuo, ut tollam onus duorum
burdonum de terra: non enim faciet ultra
servus tuus holocaustum aut victimam diis
alienis, nisi Domino. 18 Hoc autem solum
est, de quo depreceris Dominum pro servo tuo,
quando ingredietur dominus meus templum
Remmon, ut adoret, et illo innitente super
manum meam, si adoravero in templo Rem-
mon, adorante eo in eodem loco, ut ignoscat
mihi Dominus servo tuo pro hac re. 19 Qui
dixit ei: Vade in pace. Abiit ergo ab eo
electo terræ tempore. 20 Dixitque Giezi puer
viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman
Syro isti, ut non acciperet ab eo quæ attulit:
vivit Dominus, quia curram post eum, et
accipiam ab eo aliquid. 21 Et secutus est
Giezi post tergum Naaman: quem cum
vidisset ille currentem ad se, desiliit de curru
in occursum ejus, et ait: Rectene sunt omnia?
22 Et ille ait: Recte: dominus meus misit
me ad te, dicens: Modo venerunt ad me duo
adolescentes de monte Ephraim, ex filiis pro-
phetarum: da eis talentum argenti, et vestes
mutatorias duplices. 23 Dixitque Naaman:
Melius est ut accipias duo talenta. Et coegit
eum, ligavitque duo talenta argenti in duobus
saccis, et duplicia vestimenta, et imposuit duo-
bus pueris suis, qui et portaverunt coram eo.

24 ויבא אל־העפל ויקח מידם ויפקד
בבית וישלח את־האנשים וילכו׃
25 והוא־בא ויעמד אל־אדניו ויאמר אליו
אלישע מאן גחזי ויאמר לא־הלך עבדך
אנה ואנה׃ 26 ויאמר אליו לא־לבי הלך
כאשר הפך־איש מעל מרכבתו לקראתך
העת לקחת את־הכסף ולקחת בגדים
וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
ושפחות׃ 27 וצרעת נעמן תדבק־בך
ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע
כשלג׃

פרשה ו׃

1 ויאמרו בני־הנביאים אל־אלישע הנה־
נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך
צר ממנו׃ 2 נלכה־נא עד־הירדן ונקחה
משם איש קורה אחת ונעשה־לנו שם
מקום לשבת שם ויאמר לכו׃ 3 ויאמר
האחד הואל נא ולך את־עבדיך ויאמר
אני אלך׃ 4 וילך אתם ויבאו הירדנה
ויגזרו העצים׃ 5 ויהי האחד מפיל
הקורה ואת־הברזל נפל אל־המים ויצעק
ויאמר אהה אדני והוא שאול׃ 6 ויאמר
איש־האלהים אנה נפל ויראהו את־
המקום ויקצב־עץ וישלך שמה ויצף
הברזל׃ 7 ויאמר הרם לך וישלח ידו
ויקחהו׃ 8 ומלך ארם היה נלחם
בישראל ויועץ אל־עבדיו לאמר אל־
מקום פלני אלמני תחנתי׃ 9 וישלח איש
האלהים אל־מלך ישראל לאמר השמר
מעבר המקום הזה כי־שם ארם נחתים׃
10 וישלח מלך ישראל אל־המקום אשר
אמר־לו איש־האלהים והזהירה ונשמר
שם לא־אחת ולא שתים׃ 11 ויסער לב
מלך־ארם על־הדבר הזה ויקרא אל־
עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי
משלנו אל־מלך ישראל׃ 12 ויאמר אחד
מעבדיו לוא אדני המלך כי־אלישע
הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל
את־הדברים אשר תדבר בחדר משכבך׃
13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח
ויקחהו ויגד־לו לאמר הנה בדתן׃
14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל
כבד ויבאו לילה ויקפו על־העיר׃

24 *Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν
χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε
τοὺς ἄνδρας. 25 Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε καὶ παρειστήκει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ἐλισαιὲ Πόθεν Γιεζί; καὶ εἶπε Γιεζί Οὐ πεπό-
ρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα. 26 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιὲ Οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη
μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἅρματος
εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον,
καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ ἐλαιῶνας καὶ
ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ
παιδίσκας. 27 Καὶ ἡ λέπρα Ναιμὰν κολληθήσεται
ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος
ὡσεὶ χιών.*

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΚΑΙ *εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαιὲ
Ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν
σου στενὸς ἀφ᾽ ἡμῶν· 2 Πορευθῶμεν δὴ ἕως
τοῦ Ἰορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν
μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ·
καὶ εἶπε Δεῦτε. 3 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικῶς Δεῦρο
μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ εἶπεν Ἐγὼ πορεύσομαι.
4 Καὶ ἐπορεύθη μετ᾽ αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν
Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα. 5 Καὶ ἰδοὺ ὁ
εἷς καταβάλλων τὴν δοκόν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν
εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησεν Ὦ κύριε, καὶ αὐτὸ
κεκρυμμένον. 6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
Ποῦ ἔπεσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον· καὶ
ἀπέκνισε ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε
τὸ σιδήριον. 7 Καὶ εἴρηκεν Ὕψωσον σεαυτῷ.
καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἔλαβεν αὐτό. 8 Καὶ
ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραήλ, καὶ
ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων Εἰς
τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἐλμωνὶ παρεμβαλῶ. 9 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ
λέγων Φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται. 10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃς εἶπεν αὐτῷ
Ἐλισαιέ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ
δύο. 11 Καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας
περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας
αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Οὐκ ἀναγγελεῖτέ
μοι τίς προδιδωσί με βασιλεῖ Ἰσραήλ; 12 Καὶ
εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ Οὐχί, κύριέ μου
βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ
ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶ-
νός σου. 13 Καὶ εἶπε Δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ
ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
λέγοντες Ἰδοὺ ἐν Δωθαΐμ. 14 Καὶ ἀπέστειλεν
ἐκεῖ ἵππον καὶ ἅρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν, καὶ
ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.*

24 Cumque venisset jam vesperi, tulit de
manu eorum, et reposuit in domo, dimisitque
viros, et abierunt; 25 Ipse autem ingressus,
stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus:
Unde venis Giezi? Qui respondit: Non ivit
servus tuus quoquam. 26 At ille ait: Nonne
cor meum in præsenti erat, quando reversus
est homo de curru suo in occursum tui? Nunc
igitur accepisti argentum, et accepisti vestes,
ut emas oliveta, et vineas, et oves, et boves, et
servos, et ancillas. 27 Sed et lepra Naaman
adhærebit tibi, et semini tuo, usque in
sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus
quasi nix.

CAPUT VI.

1 DIXERUNT autem filii prophetarum ad
Eliseum: Ecce locus, in quo habitamus coram
te, angustus est nobis. 2 Eamus usque ad
Jordanem, et tollant singuli de silva materias
singulas, ut ædificemus nobis ibi locum ad
habitandum. Qui dixit: Ite. 3 Et ait unus
ex illis: Veni ergo, et tu cum servis tuis.
Respondit: Ego veniam. 4 Et abiit cum eis.
Cumque venissent ad Jordanem, cædebant
ligna. 5 Accidit autem, ut cum unus materiam
succidisset, caderet ferrum securis in aquam:
exclamavitque ille, et ait: Heu, heu, heu,
domine mi, et hoc ipsum mutuo acceperam.
6 Dixit autem homo Dei: Ubi cecidit? At
ille monstravit ei locum. Præcidit ergo
lignum, et misit illuc: natavitque ferrum,
7 Et ait: Tolle. Qui extendit manum, et tulit
illud. 8 Rex autem Syriæ pugnabat contra
Israel, consiliumque iniit cum servis suis,
dicens: In loco illo et illo ponamus insidias.
9 Misit itaque vir Dei ad regem Israel,
dicens: Cave ne transeas in locum illum:
quia ibi Syri in insidiis sunt. 10 Misit itaque
rex Israel ad locum quem dixerat ei vir Dei,
et præoccupavit eum, et observavit se ibi non
semel neque bis. 11 Conturbatumque est cor
regis Syriæ pro hac re: et convocatis servis
suis, ait: Quare non indicatis mihi quis
proditor mei sit apud regem Israel? 12 Dixit-
que unus servorum ejus: Nequaquam domine
mi rex, sed Eliseus propheta, qui est in Israel,
indicat regi Israel omnia verba quæcumque
locutus fueris in conclavi tuo. 13 Dixit-
que eis: Ite, et videte ubi sit: ut mittam,
et capiam eum. Annuntiaveruntque ei,
dicentes: Ecce in Dothan. 14 Misit ergo illuc
equos et currus, et robur exercitus: qui cum
venissent nocte, circumdederunt civitatem.

15 וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם
וַיֵּצֵא וְהִנֵּה־חַיִל סוֹבֵב אֶת־הָעִיר וְסוּס
וָרָכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה
נַעֲשֶׂה׃ 16 וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר
אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע
וַיֹּאמַר יְהוָה פְּקַח־נָא אֶת־עֵינָיו וְיִרְאֶה
וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה
הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סְבִיבֹת אֱלִישָׁע׃
18 וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמַר הַךְ־נָא אֶת־הַגּוֹי־הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים
וַיַּכֵּם בַּסַּנְוֵרִים כִּדְבַר אֱלִישָׁע׃ 19 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אֱלִישָׁע לֹא־זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא־זֹה
הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכָה אֶתְכֶם אֶל־
הָאִישׁ אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁוּן וַיֹּלֶךְ אוֹתָם שֹׁמְרוֹנָה׃
20 וַיְהִי כְּבֹאָם שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה
פְּקַח אֶת־עֵינֵי אֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה
אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן׃
21 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלִישָׁע כִּרְאֹתוֹ
אוֹתָם הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי׃ 22 וַיֹּאמֶר לֹא
תַכֶּה הַאֲשֶׁר שָׁבִיתָ בְּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתְּךָ אַתָּה
מַכֶּה שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ
וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם׃ 23 וַיִּכְרֶה לָהֶם
כֵּרָה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ
אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם
לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיְהִי אַחֲרֵי־
כֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם אֶת־כָּל־מַחֲנֵהוּ
וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן׃ 25 וַיְהִי רָעָב
גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן וְהִנֵּה צָרִים עָלֶיהָ עַד
הֱיוֹת רֹאשׁ־חֲמוֹר בִּשְׁמֹנִים כֶּסֶף וְרֹבַע
הַקַּב חרייונים בַּחֲמִשָּׁה כָסֶף׃ 26 וַיְהִי
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל־הַחֹמָה וְאִשָּׁה
צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
27 וַיֹּאמֶר אַל־יוֹשִׁעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ
הֲמִן־הַגֹּרֶן אוֹ מִן־הַיָּקֶב׃ 28 וַיֹּאמֶר־לָהּ
הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת
אָמְרָה אֵלַי תְּנִי אֶת־בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם
וְאֶת־בְּנִי נֹאכַל מָחָר׃ 29 וַנְּבַשֵּׁל אֶת־בְּנִי
וַנֹּאכְלֵהוּ וָאֹמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם הָאַחֵר תְּנִי
אֶת־בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחְבִּא אֶת־בְּנָהּ׃ 30 וַיְהִי
כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל־הַחֹמָה וַיַּרְא הָעָם
וְהִנֵּה הַשַּׂק עַל־בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת׃ 31 וַיֹּאמֶר
כֹּה־יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִף אִם־יַעֲמֹד
רֹאשׁ אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט עָלָיו הַיּוֹם׃

15 Καὶ ὤρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ἑλισαιὲ ἀναστῆναι
καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ
ἵππος καὶ ἅρμα· καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν
Ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν; 16 Καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ
Μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ᾽ ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς
μετ᾽ αὐτῶν. 17 Καὶ προσηύξατο Ἑλισαιὲ καὶ
εἶπε Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος
πλῆρες ἵππων καὶ ἅρμα πυρὸς περικύκλῳ Ἑλισαιέ,
18 Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν· καὶ προσηύξατο
πρὸς Κύριον καὶ εἶπε Πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο
ἀορασίᾳ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ κατὰ τὸ
ῥῆμα Ἑλισαιέ. 19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἑλισαιέ
Οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός· δεῦτε
ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν
ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν.
20 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ
εἶπεν Ἑλισαιέ Ἄνοιξον δή, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ
Σαμαρείας. 21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἑλισαιέ, ὡς εἶδεν αὐτούς Εἰ πατάξας πατάξω,
πάτερ; 22 Καὶ εἶπεν Οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὓς
ᾐχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ
τύπτεις· παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον
αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν, καὶ ἀπελθέτω-
σαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. 23 Καὶ παρέθηκεν
αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν
κύριον αὐτῶν· καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι
Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραήλ. 24 Καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἄδερ βασι-
λεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, καὶ
ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν. 25 Καὶ
ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἰδοὺ περιε-
κάθηντο ἐπ᾽ αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου
πεντήκοντα ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου
κόπρου περιστερῶν πέντε ἀργυρίου. 26 Καὶ ἦν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους,
καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν λέγουσα Σῶσον, κύριε
βασιλεῦ. 27 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Μή σε σώσαι
Κύριος· πόθεν σώσω σε, μὴ ἀπὸ ἅλωνος ἢ ἀπὸ
ληνοῦ; 28 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς Τί ἔστι
σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνή Αὕτη εἶπε πρὸς μέ Δὸς
τὸν υἱόν σοῦ καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ
τὸν υἱὸν μοῦ φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον. 29 Καὶ
ἡψήσαμεν τὸν υἱὸν μοῦ καὶ ἐφάγομεν αὐτόν, καὶ
εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ Δὸς τὸν
υἱὸν σοῦ καὶ φάγωμεν αὐτόν· καὶ ἔκρυψε τὸν
υἱὸν αὐτῆς. 30 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικός,
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο
ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον
ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν. 31 Καὶ εἶπεν
Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ
στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἑλισαιὲ ἐπ᾽ αὐτῷ σήμερον.

15 Consurgens autem diluculo minister viri
Dei, egressus, vidi exercitum in circuitu
civitatis, et equos et currus: nuntiavitque ei,
dicens: Heu, heu, heu, domine mi, quid
faciemus? 16 At ille respondit: Noli timere:
plures enim nobiscum sunt, quam cum illis.
17 Cumque orasset Eliseus, ait: Domine, aperi
oculos hujus, ut videat. Et aperuit Dominus
oculos pueri, et vidit: et ecce, mons plenus
equorum, et curruum igneorum, in circuitu
Elisei. 18 Hostes vero descenderunt ad
eum: porro Eliseus oravit ad Dominum,
dicens: Percute, obsecro, gentem hanc
cæcitate. Percussitque eos Dominus, ne
viderent, juxta verbum Elisei. 19 Dixit
autem ad eos Eliseus: Non est hæc via, neque
ista est civitas: sequimini me, et ostendam
vobis virum quem quæritis. Duxit ergo eos
in Samariam: 20 Cumque ingressi fuissent
in Samariam, dixit Eliseus: Domine, aperi
oculos istorum, ut videant. Aperuitque
Dominus oculos eorum, et viderunt se esse
in medio Samariæ. 21 Dixitque rex Israel
ad Eliseum, cum vidisset eos: Numquid
percutiam eos, pater mi? 22 At ille ait:
Non percuties: neque enim cepisti eos gladio
et arcu tuo, ut percutias: sed pone panem et
aquam coram eis, ut comedant et bibant, et
vadant ad dominum suum. 23 Appositaque
est eis ciborum magna præparatio, et
comederunt et biberunt, et dimisit eos, abie-
runtque ad dominum suum, et ultra non
venerunt latrones Syriæ in terram Israel.
24 Factum est autem post hæc, congregavit
Benadad rex Syriæ, universum exercitum
suum, et ascendit, et obsidebat Samariam.
25 Factaque est fames magna in Samaria: et
tamdiu obsessa est, donec venundaretur caput
asini octoginta argenteis, et quarta pars cabi
stercoris columbarum quinque argenteis.
26 Cumque rex Israel transiret per murum,
mulier quædam exclamavit ad eum, dicens:
Salva me, domine mi rex. 27 Qui ait: Non
te salvat Dominus: unde te possum salvare?
de area, vel de torculari? 28 Dixitque ad eam
rex: Quid tibi vis? Quæ respondit:
Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum,
ut comedamus eum hodie, et filium meum
comedemus cras. 29 Coximus ergo filium
meum, et comedimus. Dixique ei die altera:
Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ
abscondit filium suum. 30 Quod cum
audisset rex, scidit vestimenta sua, et
transibat per murum. Viditque omnis
populus cilicium, quo vestitus erat ad
carnem intrinsecus. 31 Et ait rex: Hæc
mihi faciat Deus, et hæc addat, si steterit
caput Elisei filii Saphat super ipsum hodie.

32 וֶאֱלִישָׁע יֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְּקֵנִים יֹשְׁבִים
אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטֶרֶם יָבֹא
הַמַּלְאָךְ אֵלָיו וְהוּא ׀ אָמַר אֶל־הַזְּקֵנִים
הַרְּאִיתֶם כִּי־שָׁלַח בֶּן־הַמְרַצֵּחַ הַזֶּה לְהָסִיר
אֶת־רֹאשִׁי רְאוּ ׀ כְּבֹא הַמַּלְאָךְ סִגְרוּ הַדֶּלֶת
וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֶּלֶת הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי
אֲדֹנָיו אַחֲרָיו׃ 33 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה
הַמַּלְאָךְ יֹרֵד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־זֹאת
הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה מָה־אוֹחִיל לַיהוָה
עוֹד׃

פרשה ז׃

1 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְּבַר יְהוָה
כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה כָּעֵת ׀ מָחָר סְאָה־סֹלֶת
בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר
שֹׁמְרוֹן׃ 2 וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
נִשְׁעָן עַל־יָדוֹ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמַר
הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה
הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּכָה רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ
וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃ 3 וְאַרְבָּעָה
אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה
עַד־מָתְנוּ׃ 4 אִם־אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר
וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם וְאִם־יָשַׁבְנוּ פֹה
וָמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל־מַחֲנֵה
אֲרָם אִם־יְחַיֻּנוּ נִחְיֶה וְאִם־יְמִיתֻנוּ וָמָתְנוּ׃
5 וַיָּקֻמוּ בַנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם
וַיָּבֹאוּ עַד־קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם
אִישׁ׃ 6 וַאדֹנָי הִשְׁמִיעַ ׀ אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם
קוֹל רֶכֶב וְקוֹל סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת־מַלְכֵי
מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃ 7 וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ
בַנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ אֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם
וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר הִיא וַיָּנֻסוּ
אֶל־נַפְשָׁם׃ 8 וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים הָאֵלֶּה עַד־
קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים
וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אַחֵר
וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ׃ 9 וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־כֵן ׀ אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם
הַזֶּה יוֹם־בְּשֹׂרָה הוּא וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים
וְחִכִּינוּ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וּמְצָאָנוּ עָווֹן
וְעַתָּה לְכוּ וְנָבֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ׃

32 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν
ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον
πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέ-
ρους Εἰ εἴδετε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ
οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου; ἴδετε ὡς ἂν
ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ
παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ· οὐχὶ φωνὴ τῶν
ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ;
33 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ
ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἰδοὺ αὕτη
ἡ κακία παρὰ Κυρίου, τί ὑπομείνω τῷ Κυρίῳ ἔτι;

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΚΑΙ εἶπεν Ἐλισαιέ Ἄκουσον λόγον Κυρίου
Τάδε λέγει Κύριος Ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον μέτρον
σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν
ταῖς πύλαις Σαμαρείας. 2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τρι-
στάτης ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ἐλισαιὲ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ποιήσει
Κύριος καταράκτας ἐν οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα
τοῦτο; καὶ Ἐλισαιὲ εἶπεν Ἰδοὺ σὺ ὄψει τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγῃ. 3 Καὶ
τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν
τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ Τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν;
4 Ἐὰν εἴπωμεν Εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ
λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ· καὶ
ἐὰν καθίσωμεν ὧδε, καὶ ἀποθανούμεθα· καὶ νῦν
δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας,
ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς καὶ ζησόμεθα, καὶ ἐὰν
θανατώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποθανούμεθα. 5 Καὶ
ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν Συρίας· καὶ ἦλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς
Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ. 6 Καὶ
Κύριος ἀκουστὴν ἐποίησε παρεμβολὴν τὴν Συρίας
φωνὴν ἅρματος καὶ φωνὴν ἵππου, φωνὴν δυνάμεως
μεγάλης· καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
Νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς
βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας Αἰγύπτου
τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς. 7 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέ-
δρασαν ἐν τῷ σκότει, καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνὰς
αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους
αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστι, καὶ ἔφυγον πρὸς
τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν. 8 Καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ
οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἰσῆλθον
εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἦραν
ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμόν· καὶ
ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν καὶ εἰσῆλθον
εἰς σκηνὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύ-
θησαν καὶ κατέκρυψαν. 9 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ Οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν;
ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστί, καὶ ἡμεῖς
σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωί, καὶ
εὑρήσομεν ἀνομίαν· καὶ νῦν δεῦρο καὶ εἰσέλθωμεν
καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.

32 Eliseus autem sedebat in domo sua, et
senes sedebant cum eo. Præmisit itaque
virum: et antequam veniret nuntius ille, dixit
ad senes: Numquid scitis quod miseri filius
homicidæ hic, ut præcidatur caput meum?
videte ergo, cum venerit nuntius, claudite
ostium, et non sinatis eum introire: ecce
enim sonitus pedum domini ejus post eum est.
33 Adhuc illo loquente eis, apparuit nuntius,
qui veniebat ad eum. Et ait: Ecce, tantum
malum a Domino est: quid amplius ex-
pectabo a Domino?

CAPUT VII.

1 Dixit autem Eliseus: Audite verbum
Domini: Hæc dicit Dominus: In tempore
hoc cras modius similæ uno statere erit, et
duo modii hordei statere uno, in porta
Samariæ. 2 Respondens unus de ducibus,
super cujus manum rex incumbebat, homini
Dei, ait: Si Dominus fecerit etiam cataractas
in cælo, numquid poterit esse quod loqueris?
Qui ait: Videbis oculis tuis, et inde non
comedes. 3 Quatuor ergo viri erant leprosi
juxta introitum portæ: qui dixerunt ad
invicem: Quid hic esse volumus donec
moriamur? 4 Sive ingredi voluerimus
civitatem, fame moriemur: sive manserimus
hic, moriendum nobis est: venite ergo, et
transfugiamus ad castra Syriæ; si pepercerint
nobis, vivemus: si autem occidere voluerint,
nihilominus moriemur. 5 Surrexerunt ergo
vesperi, ut venirent ad castra Syriæ. Cum-
que venissent ad principium castrorum Syriæ,
nullum ibidem repererunt. 6 Siquidem
Dominus sonitum audiri fecerat in castris
Syriæ curruum, et equorum, et exercitus plu-
rimi: dixeruntque ad invicem: Ecce mercede
conduxit adversum nos rex Israel reges
Hethæorum et Ægyptiorum, et venerunt
super nos. 7 Surrexerunt ergo, et fugerunt
in tenebris, et dereliquerunt tentoria sua, et
equos et asinos, in castris, fugeruntque, ani-
mas tantum suas salvare cupientes. 8 Igitur
cum venissent leprosi illi ad principium
castrorum, ingressi sunt unum tabernaculum,
et comederunt, et biberunt: tuleruntque inde
argentum, et aurum, et vestes, et abierunt,
et absconderunt: et rursum reversi sunt ad
aliud tabernaculum, et inde similiter au-
ferentes absconderunt. 9 Dixeruntque ad
invicem: Non recte facimus: hæc enim dies
boni nuntii est. Si tacuerimus, et nolueri-
mus nuntiare usque mane, sceleris arguemur:
venite, eamus, et nuntiemus in aula regis.

10 וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שֹׁעֵר הָעִיר וַיַּגִּידוּ
לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה
אֵין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם־הַסּוּס
אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְאֹהָלִים כַּאֲשֶׁר
הֵמָּה׃ 11 וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית
הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃ 12 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה
וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו אַגִּידָה־נָּא לָכֶם אֵת
אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי־רְעֵבִים אֲנַחְנוּ
וַיֵּצְאוּ מִן־הַמַּחֲנֶה לְהֵחָבֵה בַהשָּׂדֶה לֵאמֹר
כִּי־יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל־הָעִיר
נָבֹא׃ 13 וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר וְיִקְחוּ־
נָא חֲמִשָּׁה מִן־הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ־בָהּ הִנָּם כְּכָל־הֶהָמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ־בָהּ הִנָּם כְּכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
תָּמּוּ וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה׃ 14 וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב
סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה־אֲרָם
לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ׃ 15 וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־
הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל־הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה בְגָדִים
וְכֵלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בְּהֵחָפְזָם וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיֵּצֵא הָעָם
וַיָּבֹזּוּ אֵת מַחֲנֵה אֲרָם וַיְהִי סְאָה־סֹלֶת
בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל כִּדְבַר
יְהוָה׃ 17 וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת־הַשָּׁלִישׁ
אֲשֶׁר־נִשְׁעָן עַל־יָדוֹ עַל־הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֻהוּ
הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו׃
18 וַיְהִי כְּדַבֵּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
סָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וּסְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל
יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃ 19 וַיַּעַן
הַשָּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמַר וְהִנֵּה
יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה כַּדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּכָה רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם
לֹא תֹאכֵל׃ 20 וַיְהִי־לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ
הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת׃

פרשה ה׃

1 וֶאֱלִישָׁע דִּבֶּר אֶל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֶחֱיָה
אֶת־בְּנָהּ לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ
וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי כִּי־קָרָא יְהוָה לָרָעָב וְגַם־
בָּא אֶל־הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים׃ 2 וַתָּקָם הָאִשָּׁה
וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ הִיא
וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים׃

10 Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην
τῆς πόλεως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες Εἰσήλ-
θομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ
ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς
εἰσί. 11 Καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω. 12 Καὶ ἀνέστη
ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ὑμῖν Συρία·
ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθαν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγοντες
ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληψόμεθα
αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα.
13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπε
Λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμ-
μένων οἳ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδού εἰσι πρὸς πᾶν
τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλεῖπον, καὶ ἀποστελοῦμεν
ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα. 14 Καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας
ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω
τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων Δεῦτε καὶ ἴδετε.
15 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ
Ἰορδάνου, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων
καὶ σκευῶν ὧν ἔῤῥιψε Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι
αὐτούς· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν
τῷ βασιλεῖ. 16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν
τὴν παρεμβολὴν Συρίας· καὶ ἐγένετο μέτρον
σεμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
δίμετρον κριθῶν σίκλου. 17 Καὶ ὁ βασιλεὺς
κατέστησε τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς
ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ
συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε
καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ὃς ἐλάλησεν
ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν. 18 Καὶ
ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἑλισαιὲ πρὸς τὸν βασιλέα
λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως
σίκλου, καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν τῇ πύλῃ
Σαμαρείας· 19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ
Ἑλισαιὲ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταράκτας
ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ
εἶπεν Ἑλισαιέ Ἰδοὺ ὄψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ
ἐκεῖθεν οὐ μὴ φάγῃ. 20 Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ
συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ
ἀπέθανε.

ΚΕΦ. ηʹ.

1 ΚΑΙ Ἑλισαιὲ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς
ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν λέγων Ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὗ ἐὰν παροικήσῃς,
ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καί γε
ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη. 2 Καὶ ἀνέστη ἡ
γυνὴ καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἑλισαιὲ καὶ αὐτὴ καὶ
ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη.

10 Cumque venissent ad portam civitatis,
narraverunt eis, dicentes: Ivimus ad castra
Syriæ, et nullum ibidem reperimus hominem,
nisi equos et asinos alligatos, et fixa tentoria.
11 Ierunt ergo portarii, et nuntiaverunt in
palatio regis intrinsecus. 12 Qui surrexit
nocte, et ait ad servos suos: Dico vobis quid
fecerint nobis Syri: Sciunt quia fame labora-
mus, et idcirco egressi sunt de castris, et lati-
tant in agris, dicentes: Cum egressi fuerint de
civitate, capiemus eos vivos, et tunc civitatem
ingredi poterimus.' 13 Respondit autem unus
servorum ejus: Tollamus quinque equos, qui
remanserunt in urbe (quia ipsi tantum sunt in
universa multitudine Israel, alii enim con-
sumpti sunt), et mittentes explorare poterimus.
14 Adduxerunt ergo duos equos, misitque rex
in castra Syrorum, dicens: Ite, et videte.
15 Qui abierunt post eos usque ad Jordanem:
ecce autem omnis via plena erat vestibus et
vasis, quæ projecerant Syri cum turbarentur:
reversique nuntii indicaverunt regi. 16 Et
egressus populus diripuit castra Syriæ: factus-
que est modius similæ statere uno, et duo
modii hordei statere uno, juxta verbum
Domini. 17 Porro rex ducem illum, in cujus
manu incumbebat, constituit ad portam:
quem conculcavit turba in introitu portæ, et
mortuus est, juxta quod locutus fuerat vir Dei,
quando descenderat rex ad eum. 18 Factum-
que est secundum sermonem viri Dei, quem
dixerat regi, quando ait: Duo modii hordei
statere uno erunt, et modius similæ statere
uno, hoc eodem tempore cras in porta Samariæ:
19 Quando responderat dux ille viro Dei, et
dixerat: Etiamsi Dominus fecerit cataractas
in cælo, numquid poterit fieri quod loqueris?
Et dixit ei: Videbis oculis tuis, et inde non
comedes. 20 Evenit ergo ei sicut prædictum
fuerat, et conculcavit eum populus in porta, et
mortuus est.

CAPUT VIII.

1 ELISEUS autem locutus est ad mulierem,
cujus vivere fecerat filium, dicens: Surge,
vade tu et domus tua, et peregrinare ubi-
cumque repereris: vocavit enim Dominus
famem, et veniet super terram septem annis.
2 Quæ surrexit, et fecit juxta verbum hominis
Dei: et vadens cum domo sua, peregrinata
est in terra Philisthiim diebus multis.

3 וַיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה
מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לִצְעֹק אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֶל־בֵּיתָהּ וְאֶל־שָׂדָהּ׃ 4 וְהַמֶּלֶךְ
מְדַבֵּר אֶל־גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר
סַפְּרָה־נָּא לִי אֵת כָּל־הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה
אֱלִישָׁע׃ 5 וַיְהִי הוּא־מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת־
אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֶת־הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
הֶחֱיָה אֶת־בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־
בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדָהּ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה־בְּנָהּ אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֱלִישָׁע׃
6 וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּתֶּן־
לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הָשֵׁיב אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֵת כָּל־תְּבוּאֹת הַשָּׂדֶה
מִיּוֹם עָזְבָה אֶת־הָאָרֶץ וְעַד־עָתָּה׃
7 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דַּמֶּשֶׂק וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם
חֹלֶה וַיֻּגַּד־לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים
עַד־הֵנָּה׃ 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֲזָהאֵל קַח
בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרַאת אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְדָרַשְׁתָּ אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הַאֶחְיֶה
מֵחֳלִי זֶה׃ 9 וַיֵּלֶךְ חֲזָאֵל לִקְרָאתוֹ וַיִּקַּח
מִנְחָה בְיָדוֹ וְכָל־טוּב דַּמֶּשֶׂק מַשָּׂא אַרְבָּעִים
גָּמָל וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר בִּנְךָ בֶן־
הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃ 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע
לֵךְ אֱמָר־לא חָיֹה תִחְיֶה וְהִרְאַנִי יְהוָה
כִּי־מוֹת יָמוּת׃ 11 וַיַּעֲמֵד אֶת־פָּנָיו וַיָּשֶׂם
עַד־בֹּשׁ וַיֵּבְךְּ אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ 12 וַיֹּאמֶר
חֲזָאֵל מַדּוּעַ אֲדֹנִי בֹכֶה וַיֹּאמֶר כִּי יָדַעְתִּי
אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל רָעָה
מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַּח בָּאֵשׁ וּבַחֻרֵיהֶם בַּחֶרֶב
תַּהֲרֹג וְעֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ וְהָרֹתֵיהֶם
תְּבַקֵּעַ׃ 13 וַיֹּאמֶר חֲזָהאֵל כִּי מָה עַבְדְּךָ
הַכֶּלֶב כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע הִרְאַנִי יְהוָה אֹתְךָ מֶלֶךְ
עַל־אֲרָם׃ 14 וַיֵּלֶךְ ׀ מֵאֵת אֱלִישָׁע וַיָּבֹא
אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה־אָמַר לְךָ אֱלִישָׁע
וַיֹּאמֶר אָמַר לִי חָיֹה תִחְיֶה׃ 15 וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיִּקַּח הַמַּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם
וַיִּפְרֹשׂ עַל־פָּנָיו וַיָּמֹת וַיִּמְלֹךְ חֲזָהאֵל
תַּחְתָּיו׃ 16 וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ לְיוֹרָם בֶּן־
אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה
מָלַךְ יְהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

3 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν
καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς
τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα
περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν
αὐτῆς. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ
τὸ παιδάριον Ἐλισαιὲ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
λέγων Διήγησαι δὴ ἐμοὶ πάντα τὰ μεγάλα ἃ
ἐποίησεν Ἐλισαιέ. 5 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου
τῷ βασιλεῖ ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα, καὶ
ἰδοὺ ἡ γυνή, ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαιέ,
βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς
καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζί Κύριε
βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν
ἐζωπύρησεν Ἐλισαιέ. 6 Καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασι-
λεὺς τὴν γυναῖκα, καὶ διηγήσατο αὐτῷ· καὶ
ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα λέγων
Ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ
γεννήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπε
τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν. 7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαιὲ εἰς
Δαμασκόν· καὶ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας
ἠῤῥώστησε· καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες Ἥκει
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε. 8 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ἀζαὴλ Λάβε ἐν τῇ χειρί σου μαναά,
καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
καὶ ἐπιζήτησον τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων Εἰ
ζήσομαι ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας μου ταύτης; 9 Καὶ
ἐπορεύθη Ἀζαὴλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε
μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
Δαμασκοῦ, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε
καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαιέ
Υἱός σου υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέ με
πρὸς σὲ ἐπερωτῆσαι λέγων Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς
ἀῤῥωστίας μου ταύτης; 10 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ
Δεῦρο εἰπόν Ζωῇ ζήσῃ, καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῇ. 11 Καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης· καὶ ἔκλαυσεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ. 12 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ Τί ὅτι
ὁ κύριός μου κλαίει; και εἶπεν Ὅτι οἶδα ὅσα
ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακά· τὰ ὀχυρώματα
αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρί, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν
ἐνσείσεις, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν
ἀναῤῥήξεις. 13 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ Τίς ἐστιν ὁ
δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα
τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ Ἔδειξέ μοι Κύριός σε
βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν. 14 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ
Ἐλισαιέ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί εἶπέ σοι Ἐλισαιέ; καὶ εἶπεν
Εἶπέ μοι Ζωῇ ζήσῃ. 15 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον
καὶ ἔλαβε τὸ μαχβὰρ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι
καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
ἀπέθανε· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαὴλ ἀντ' αὐτοῦ.
16 Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωρὰμ υἱῷ Ἀχαὰβ
βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασί-
λευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα.

3 Cumque finiti essent anni septem, reversa
est mulier de terra Philisthiim: et egressa
est ut interpellaret regem pro domo sua, et
pro agris suis. 4 Rex autem loquebatur cum
Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi
omnia magnalia quæ fecit Eliseus. 5 Cum-
que ille narraret regi quo modo mortuum
suscitasset, apparuit mulier, cujus vivificaverat
filium, clamans ad regem pro domo sua, et pro
agris suis. Dixitque Giezi: Domine mi rex,
hæc est mulier, et hic est filius ejus, quem
suscitavit Eliseus. 6 Et interrogavit rex
mulierem: quæ narravit ei. Deditque ei rex
eunuchum unum, dicens: Restitue ei omnia
quæ sua sunt, et universos reditus agrorum,
a die qua reliquit terram usque ad præsens.
7 Venit quoque Eliseus Damascum, et Bena-
dad rex Syriæ ægrotabat: nuntiaveruntque
ei, dicentes: Venit vir Dei huc. 8 Et ait
rex ad Hazael: Tolle tecum munera, et vade
in occursum viri Dei, et consule Dominum per
eum, dicens: Si evadere potero de infirmitate
mea hac? 9 Ivit igitur Hazael in occursum
ejus, habens secum munera, et omnia bona
Damasci, onera quadraginta camelorum. Cum-
que stetisset coram eo, ait: Filius tuus
Benadad rex Syriæ misit me ad te, dicens:
Si sanari potero de infirmitate mea hac?
10 Dixitque ei Eliseus: Vade, dic ei: Sana-
beris: porro ostendit mihi Dominus quia
morte morietur. 11 Stetitque cum eo, et
conturbatus est usque ad suffusionem vultus:
flevitque vir Dei. 12 Cui Hazael ait: Quare
dominus meus flet? At ille dixit: Quia
scio quæ facturus sis filiis Israel mala.
Civitates eorum munitas igne succendes, et
juvenes eorum interficies gladio, et parvulos
eorum elides, et prægnantes divides. 13 Dixit-
que Hazael: Quid enim sum servus tuus
canis, ut faciam rem istam magnam? Et
ait Eliseus: Ostendit mihi Dominus te
regem Syriæ fore. 14 Qui cum recessisset
ab Eliseo, venit ad dominum suum. Qui
ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille
respondit: Dixit mihi: Recipies sanitatem.
15 Cumque venisset dies altera, tulit stra-
gulum, et infudit aquam, et expandit super
faciem ejus: quo mortuo, regnavit Hazael
pro eo. 16 Anno quinto Joram filii Achab
regis Israel, et Josaphat regis Juda, reg-
navit Joram filius Josaphat rex Juda.

17 בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָֽםִ׃ 18 וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ ׀ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית
אַחְאָב כִּי בַּת־אַחְאָב הָיְתָה־לּוֹ לְאִשָּׁה
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָֽה׃ 19 וְלֹא־אָבָה
יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת־יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד
עַבְדּוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ לָתֵת לוֹ נִיר לְבָנָיו
כָּל־הַיָּמִֽים׃ 20 בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד־יְהוּדָה וַיַּמְלִכוּ עֲלֵיהֶם מֶֽלֶךְ׃ 21 וַיַּעֲבֹר
יוֹרָם צָעִירָה וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי־הוּא קָם
לַיְלָה וַיַּכֶּה אֶת־אֱדוֹם הַסֹּבֵיב אֵלָיו וְאֵת
שָׂרֵי הָרֶכֶב וַיָּנָס הָעָם לְאֹהָלָֽיו׃ 22 וַיִּפְשַׁע
אֱדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
אָז תִּפְשַׁע לִבְנָה בָּעֵת הַהִֽיא׃ 23 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי יוֹרָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָֽה׃ 24 וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּֽיו׃ 25 בִּשְׁנַת שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ
אֲחַזְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָֽה׃ 26 בֶּן־
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ
וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ
עֲתַלְיָהוּ בַּת־עָמְרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵֽל׃ 27 וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ בֵּית אַחְאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי חֲתַן בֵּית־אַחְאָב
הֽוּא׃ 28 וַיֵּלֶךְ אֶת־יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב לַמִּלְחָמָה
עִם־חֲזָהאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ
אֲרַמִּים אֶת־יוֹרָֽם׃ 29 וַיָּשָׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ
לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יַכֻּהוּ
אֲרַמִּים בָּרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָהאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַאֲחַזְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד
לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל
כִּי־חֹלֶה הֽוּא׃

פרשה ט׃

1 וֶאֱלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאַחַד מִבְּנֵי
הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח פַּךְ
הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדֶךָ וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָֽד׃
2 וּבָאתָ שָׁמָּה וּרְאֵה־שָׁם יֵהוּא בֶן־יְהוֹשָׁפָט
בֶּן־נִמְשִׁי וּבָאתָ וַהֲקֵמֹתוֹ מִתּוֹךְ אֶחָיו
וְהֵבֵיאתָ אֹתוֹ חֶדֶר בְּחָֽדֶר׃ 3 וְלָקַחְתָּ
פַךְ־הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה־
אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּה וְלֹא תְחַכֶּֽה׃

17 Υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. 18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαὰβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. 19 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδαν διὰ Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. 20 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐφ᾽ ἑαυτὸν βασιλέα. 21 Καὶ ἀνέβη Ἰωρὰμ εἰς Σιὼρ καὶ πάντα τὰ ἅρματα τὰ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάντος, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. 22 Καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε ἠθέτησε Λοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. 23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωρὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. 25 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἰωρὰμ υἱῷ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ. 26 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρὶ βασιλέως Ἰσραήλ. 27 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ. 28 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Ῥεμμὼθ Γαλαάδ, καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ. 29 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ τοῦ ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ῥεμμὼθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζράελ, ὅτι ἠῤῥώστει αὐτός.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο εἰς Ῥεμμὼθ Γαλαάδ. 2 Καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ, καὶ ὄψει ἐκεῖ Ἰοὺ υἱὸν Ἰωσαφὰτ υἱοῦ Ναμεσσί, καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμείῳ. 3 Καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰπὲν Τάδε λέγει Κύριος Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν, καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς.

17 Triginta duorum annorum erat cum regnare cœpisset, et octo annis regnavit in Jerusalem. 18 Ambulavitque in viis regum Israel, sicut ambulaverat domus Achab: filia enim Achab erat uxor ejus: et fecit quod malum est in conspectu Domini. 19 Noluit autem Dominus disperdere Judam, propter David servum suum, sicut promiserat ei, ut daret illi lucernam, et filiis ejus cunctis diebus. 20 In diebus ejus recessit Edom, ne esset sub Juda, et constituit sibi regem. 21 Venitque Joram Seira, et omnes currus cum eo: et surrexit nocte, percussitque Idumæos, qui eum circumdederant, et principes curruum, populus autem fugit in tabernacula sua. 22 Recessit ergo Edom ne esset sub Juda, usque ad diem hanc. Tunc recessit et Lobna in tempore illo. 23 Reliqua autem sermonum Joram, et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Juda? 24 Et dormivit Joram cum patribus suis, sepultusque est cum eis in civitate David, et regnavit Ochozias filius ejus pro eo. 25 Anno duodecimo Joram filii Achab regis Israel, regnavit Ochozias filius Joram regis Judæ. 26 Viginti duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, et uno anno regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Athalia filia Amri regis Israel. 27 Et ambulavit in viis domus Achab: et fecit quod malum est coram Domino, sicut domus Achab: gener enim domus Achab fuit. 28 Abiit quoque cum Joram filio Achab, ad præliandum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad, et vulneraverunt Syri Joram: 29 Qui reversus est ut curaretur, in Jezrahel: quia vulneraverant eum Syri in Ramoth, præliantem contra Hazael regem Syriæ, Porro Ochozias filius Joram rex Juda, descendit invisere Joram filium Achab in Jezrahel, quia ægrotabat ibi.

CAPUT IX.

1 Eliseus autem prophetes vocavit unum de filiis prophetarum, et ait illi: Accinge lumbos tuos, et tolle lenticulam olei hanc in manu tua, et vade in Ramoth Galaad. 2 Cumque veneris illuc, videbis Jehu filium Josaphat filii Namsi: et ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum, et introduces in interius cubiculum. 3 Tenensque lenticulam olei, fundes super caput ejus, et dices: Hæc dicit Dominus: Unxi te regem super Israel. Aperiesque ostium, et fugies, et non ibi subsistes.

4 וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד׃
5 וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחַיִל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר
דָּבָר לִי אֵלֶיךָ הַשָּׂר וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל־מִי
מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשָּׂר׃ 6 וַיָּקָם וַיָּבֹא
הַבַּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן אֶל־רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְשַׁחְתִּיךָ
לְמֶלֶךְ אֶל־עַם יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ 7 וְהִכִּיתָה
אֶת־בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנִקַּמְתִּי דְּמֵי ׀ עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים וּדְמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד
אִיזָבֶל׃ 8 וְאָבַד כָּל־בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי
לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 9 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית אַחְאָב כְּבֵית
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּכְבֵית בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה׃
10 וְאֶת־אִיזֶבֶל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֵלֶק
יִזְרְעֶאל וְאֵין קֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנֹס׃
11 וְיֵהוּא יָצָא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
הֲשָׁלוֹם מַדּוּעַ בָּא־הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־הָאִישׁ
וְאֶת־שִׂיחוֹ׃ 12 וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֶּד־נָא לָנוּ
וַיֹּאמֶר כָּזֹאת וְכָזֹאת אָמַר אֵלַי לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־
יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ
וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְקְעוּ
בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא׃ 14 וַיִּתְקַשֵּׁר
יֵהוּא בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי אֶל־יוֹרָם וְיוֹרָם
הָיָה שֹׁמֵר בְּרָמֹת גִּלְעָד הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל
מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם׃ 15 וַיָּשָׁב יְהוֹרָם
הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן־הַמַּכִּים
אֲשֶׁר יַכֻּהוּ אֲרַמִּים בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָאֵל
מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר יֵהוּא אִם־יֵשׁ נַפְשְׁכֶם
אַל־יֵצֵא פָלִיט מִן־הָעִיר לָלֶכֶת לְגִּיד
בְּיִזְרְעֶאל׃ 16 וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה
כִּי יוֹרָם שֹׁכֵב שָׁמָּה וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם׃ 17 וְהַצֹּפֶה עֹמֵד
עַל־הַמִּגְדָּל בְּיִזְרְעֶאל וַיַּרְא אֶת־שִׁפְעַת יֵהוּא
בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שִׁפְעַת אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר
יְהוֹרָם קַח רַכָּב וּשְׁלַח לִקְרָאתָם וְיֹאמַר
הֲשָׁלוֹם׃ 18 וַיֵּלֶךְ רֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ
וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
יֵהוּא מַה־לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל־אַחֲרָי וַיַּגֵּד
הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא־הַמַּלְאָךְ עַד־הֵם וְלֹא־
שָׁב׃ 19 וַיִּשְׁלַח רֹכֵב סוּס שֵׁנִי וַיָּבֹא אֲלֵהֶם
וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
יֵהוּא מַה־לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל־אַחֲרָי׃

4 Καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμὼθ
Γαλαάδ. 5 Καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες
τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο, καὶ εἶπε Λόγος μοι
πρὸς σέ, ὁ ἄρχων· καὶ εἶπεν Ἰού Πρὸς τίνα
ἐκ πάντων ἡμῶν; καὶ εἶπε Πρὸς σέ, ὁ ἄρχων.
6 Καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ
ἐπέχεε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν Κυρίου· ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον
Ἀχαὰβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου, καὶ
ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν
προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων
Κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ 8 Καὶ ἐκ χειρὸς ὅλου
τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τῷ οἴκῳ
Ἀχαὰβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον
καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ. 9 Καὶ δώσω
τὸν οἶκον Ἀχαὰβ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ
Ναβὰτ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιά·
10 Καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν
τῇ μερίδι Ἰεζράελ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων. Καὶ
ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν. 11 Καὶ Ἰοὺ ἐξῆλθε
πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἶπαν
αὐτῷ Εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίληπτος οὗτος
πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα
καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ. 12 Καὶ εἶπον Ἄδικον,
ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν· καὶ εἶπεν Ἰοὺ πρὸς αὐτούς
Οὕτω καὶ οὕτω ἐλάλησε πρὸς μὲ λέγων, καὶ εἶπε
Τάδε λέγει Κύριος Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ
Ἰσραήλ. 13 Καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν, καὶ ἔλαβεν
ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρὲμ τῶν ἀναβάθμων, καὶ ἐσάλπισαν
ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπαν Ἐβασίλευσεν Ἰού. 14 Καὶ
συνεστράφη Ἰοὺ υἱὸς Ἰωσαφὰτ υἱοῦ Ναμεσσὶ
πρὸς Ἰωράμ· καὶ Ἰωρὰμ αὐτὸς ἐφύλασσεν ἐν
Ῥεμμὼθ Γαλαὰδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου
Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας. 15 Καὶ ἀπέστρεψεν
Ἰωρὰμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραὲλ ἀπὸ
τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ
πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας.
Καὶ εἶπεν Ἰού Εἰ ἔστι ψυχὴ ὑμῶν μετ ἐμοῦ,
μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ
πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζραέλ. 16 Καὶ
ἵππευσε καὶ ἐπορεύθη Ἰού, καὶ κατέβη εἰς Ἰεζραέλ,
ὅτι Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ
Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων ὧν κατετόξευσαν
αὐτὸν οἱ Ἀραμὶν ἐν τῇ Ῥαμμὰθ ἐν τῷ πολέμῳ
μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατὸς
καὶ ἀνὴρ δυνάμεως· καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα
κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ. 17 Καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη
ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζραέλ, καὶ εἶδε τὸν κονιορτὸν
Ἰοὺ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτόν, καὶ εἶπε Κονιορτὸν
ἐγὼ βλέπω· καὶ εἶπεν Ἰωράμ Λάβε ἐπιβάτην
καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ εἰπάτω Ἡ
εἰρήνη. 18 Καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς
ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν Τάδε λέγει ὁ βασιλεύς
Ἡ εἰρήνη· καὶ εἶπεν Ἰού Τί σοὶ καὶ εἰρήνῃ;
ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου· καὶ ἀπήγγειλεν ὁ
σκοπὸς λέγων Ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ
οὐκ ἀνέστρεψε. 19 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου
δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε Τάδε
λέγει ὁ βασιλεύς Ἡ εἰρήνη, καὶ εἶπεν Ἰού Τί
σοὶ καὶ εἰρήνῃ; ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου.

4 Abiit ergo adolescens puer prophetæ in
Ramoth Galaad, 5 Et ingressus est illuc:
ecce autem principes exercitus sedebant, et
ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixit-
que Jehu: Ad quem ex omnibus nobis? At
ille dixit: Ad te, o princeps. 6 Et surrexit
et ingressus est cubiculum: at ille fudit oleum
super caput ejus, et ait: Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Unxi te regem super populum
Domini Israel, 7 Et percuties domum Achab
domini tui, ut ulciscar sanguinem servorum
meorum prophetarum, et sanguinem omnium
servorum Domini, de manu Jezabel. 8 Per-
damque omnem domum Achab: et interficiam
de Achab mingentem ad parietem, et clausum
et novissimum in Israel. 9 Et dabo domum
Achab, sicut domum Jeroboam filii Nabat,
et sicut domum Baasa filii Ahia. 10 Jezabel
quoque comedent canes in agro Jezrahel, nec
erit qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, et
fugit. 11 Jehu autem egressus est ad servos
domini sui: qui dixerunt ei: Rectene sunt
omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui
ait eis: Nostis hominem, et quid locutus sit.
12 At illi responderunt: Falsum est, sed
magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc et hæc
locutus est mihi, et ait: Hæc dicit Dominus:
Unxi te regem super Israel. 13 Festinaverunt
itaque, et unusquisque tollens pallium suum
posuerunt sub pedibus ejus, in similitudinem
tribunalis, et cecinerunt tuba, atque dixerunt:
Regnavit Jehu. 14 Conjuravit ergo Jehu
filius Josaphat filii Namsi contra Joram: porro
Joram obsederat Ramoth Galaad, ipse et
omnis Israel, contra Hazael regem Syriæ:
15 Et reversus fuerat ut curaretur in
Jezrahel propter vulnera, quia percusserant
eum Syri, præliantem contra Hazael regem
Syriæ. Dixitque Jehu: Si placet vobis,
nemo egrediatur profugus de civitate, ne
vadat, et nuntiet in Jezrahel. 16 Et
ascendit, et profectus est in Jezrahel. Joram
enim ægrotabat ibi, et Ochozias rex Juda
descenderat ad visitandum Joram. 17 Igitur
speculator qui stabat super turrim Jezrahel,
vidit globum Jehu venientis, et ait: Video
ego globum. Dixitque Joram: Tolle currum,
et mitte in occursum eorum, et dicat vadens:
Rectene sunt omnia? 18 Abiit ergo, qui
ascenderat currum, in occursum ejus, et ait:
Hæc dicit rex: Pacatane sunt omnia? Dixit-
que Jehu: Quid tibi et paci? transi, et
sequere me. Nuntiavet quoque speculator,
dicens: Venit nuntius ad eos et non rever-
titur. 19 Misit etiam currum equorum
secundum: venitque ad eos, et ait: Hæc
dicit rex: Numquid pax est? Et ait Jehu:
Quid tibi et paci? transi, et sequere me.

20 וַיַּגֵּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא עַד־אֲלֵיהֶם
וְלֹא־שָׁב וְהַמִּנְהָג כְּמִנְהַג יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי
כִּי בְשִׁגָּעוֹן יִנְהָג׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אֱסֹר
וַיֶּאְסֹר רִכְבּוֹ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וַאֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אִישׁ בְּרִכְבּוֹ וַיֵּצְאוּ
לִקְרַאת יֵהוּא וַיִּמְצָאֻהוּ בְּחֶלְקַת נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי׃ 22 וַיְהִי כִּרְאוֹת יְהוֹרָם אֶת־
יֵהוּא וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם יֵהוּא וַיֹּאמֶר מָה
הַשָּׁלוֹם עַד־זְנוּנֵי אִיזֶבֶל אִמְּךָ וּכְשָׁפֶיהָ
הָרַבִּים׃ 23 וַיַּהֲפֹךְ יְהוֹרָם יָדָיו וַיָּנֹס
וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחַזְיָהוּ מִרְמָה אֲחַזְיָה׃ 24 וְיֵהוּא
מִלֵּא יָדוֹ בַקֶּשֶׁת וַיַּךְ אֶת־יְהוֹרָם בֵּין זְרֹעָיו
וַיֵּצֵא הַחֵצִי מִלִּבּוֹ וַיִּכְרַע בְּרִכְבּוֹ׃ 25 וַיֹּאמֶר
אֶל־בִּדְקַר שָׁלִשֹׁה שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בְּחֶלְקַת
שְׂדֵה נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי זְכֹר אֲנִי וָאַתָּה
אֵת רֹכְבִים צְמָדִים אַחֲרֵי אַחְאָב אָבִיו
וַיהוָה נָשָׂא עָלָיו אֶת־הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃
26 אִם־לֹא אֶת־דְּמֵי נָבוֹת וְאֶת־דְּמֵי בָנָיו
רָאִיתִי אֶמֶשׁ נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּמְתִּי לְךָ
בַּחֶלְקָה הַזֹּאת נְאֻם־יְהוָה וְעַתָּה שָׂא
הַשְׁלִכֵהוּ בַּחֶלְקָה כִּדְבַר יְהוָה׃ 27 וַאֲחַזְיָה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָאָה וַיָּנָס דֶּרֶךְ בֵּית הַגָּן
וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו יֵהוּא וַיֹּאמֶר גַּם־אֹתוֹ הַכֻּהוּ
אֶל־הַמֶּרְכָּבָה בְּמַעֲלֵה־גוּר אֲשֶׁר אֶת־יִבְלְעָם
וַיָּנָס מְגִדּוֹ וַיָּמָת שָׁם׃ 28 וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ
עֲבָדָיו יְרוּשָׁלָמָה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִקְבֻרָתוֹ
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ 29 וּבִשְׁנַת
אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מָלַךְ
אֲחַזְיָה עַל־יְהוּדָה׃ 30 וַיָּבוֹא יֵהוּא יִזְרְעֶאלָה
וְאִיזֶבֶל שָׁמְעָה וַתָּשֶׂם בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ וַתֵּיטֶב
אֶת־רֹאשָׁהּ וַתַּשְׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן׃ 31 וְיֵהוּא
בָּא בַשָּׁעַר וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם זִמְרִי הֹרֵג
אֲדֹנָיו׃ 32 וַיִּשָּׂא פָנָיו אֶל־הַחַלּוֹן וַיֹּאמֶר
מִי אִתִּי מִי וַיַּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה
סָרִיסִים׃ 33 וַיֹּאמֶר שִׁמְטֻהוּ וַיִּשְׁמְטוּהָ וַיִּז
מִדָּמָהּ אֶל־הַקִּיר וְאֶל־הַסּוּסִים וַיִּרְמְסֶנָּה׃
34 וַיָּבֹא וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיֹּאמֶר פִּקְדוּ־נָא אֶת־
הָאֲרוּרָה הַזֹּאת וְקִבְרוּהָ כִּי בַת־מֶלֶךְ הִיא׃
35 וַיֵּלְכוּ לְקָבְרָהּ וְלֹא־מָצְאוּ בָהּ כִּי אִם־
הַגֻּלְגֹּלֶת וְהָרַגְלַיִם וְכַפּוֹת הַיָּדָיִם׃ 36 וַיָּשֻׁבוּ
וַיַּגִּידוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר־יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד־עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר בְּחֵלֶק
יִזְרְעֶאל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת־בְּשַׂר אִיזָבֶל׃

20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων Ἦλθεν ἕως
αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε, καὶ ὁ ἄγων ἦγε τὸν
Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσί, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο.
21 Καὶ εἶπεν Ἰωρὰμ Ζεῦξον· καὶ ἔζευξεν
ἅρμα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ
Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἅρματι
αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰού, καὶ εὗρον
αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
22 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωρὰμ τὸν Ἰού, καὶ
εἶπεν Ἡ εἰρήνη Ἰού; καὶ εἶπεν Ἰοὺ Τί εἰρήνη;
ἔτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ
φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά. 23 Καὶ ἐπέστρεψεν
Ἰωρὰμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, καὶ εἶπε πρὸς
Ὀχοζίαν Δόλος, Ὀχοζία. 24 Καὶ ἔπλησεν Ἰοὺ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξε τὸν
Ἰωρὰμ ἀνὰ μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ
ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ. 25 Καὶ εἶπε
πρὸς Βαδεκὰρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ Ῥῖψον αὐτὸν
ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου,
ὅτι μνημονεύω, ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ
ζεύγη ὀπίσω Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
Κύριος ἔλαβεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο 26 Εἰ
μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω
αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· καὶ νῦν
ἄρας δὴ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα
Κυρίου. 27 Καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα εἶδε,
καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθγάν· καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω
αὐτοῦ Ἰοὺ καὶ εἶπε Καί γε αὐτόν· καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν πρὸς τῷ ἅρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαί, ἥ
ἐστιν Ἰεβλαάμ· καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδώ, καὶ
ἀπέθανεν ἐκεῖ. 28 Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἅρμα καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ
ἐν πόλει Δαυίδ. 29 Καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ Ἰωρὰμ
βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰούδαν.
30 Καὶ ἦλθεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰεζράελ· καὶ Ἰεζάβελ
ἤκουσε καὶ ἐστιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ
ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυψε διὰ τῆς
θυρίδος. 31 Καὶ Ἰοὺ εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει,
καὶ εἶπεν Ἡ εἰρήνη Ζαμβρὶ ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου
αὐτοῦ; 32 Καὶ ἐπῆρε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς
τὴν θυρίδα καὶ εἶδεν αὐτήν, καὶ εἶπε Τίς εἶ σύ;
κατάβηθι μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν
δύο εὐνοῦχοι. 33 Καὶ εἶπε Κυλίσατε αὐτήν· καὶ
ἐκύλισαν αὐτήν, καὶ ἐῤῥαντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς
πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ
συνεπάτησαν αὐτήν. 34 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε
καὶ ἔπιε, καὶ εἶπεν Ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατη-
ραμένην ταύτην καὶ θάψατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ
βασιλέως ἐστί. 35 Καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν,
καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ
οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν. 36 Καὶ
ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, καὶ εἶπε
Λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιοὺ
τοῦ Θεσβίτου λέγων Ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὲλ
καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ.

20 Nuntiavit autem speculator, dicens: Venit
usque ad eos, et non revertitur: est autem
incessus quasi incessus Jehu filii Namsi, præ-
ceps enim graditur. 21 Et ait Joram: Junge
currum. Junxeruntque currum ejus, et
egressus est Joram rex Israel, et Ochozias
rex Juda, singuli in curribus suis, egressique
sunt in occursum Jehu, et invenerunt eum in
agro Naboth Jezrahelitæ 22 Cumque vidisset
Joram Jehu, dixit: Pax est Jehu? At ille
respondit: Quæ pax? adhuc fornicationes
Jezabel matris tuæ, et veneficia ejus multa
vigent. 23 Convertit autem Joram manum
suam, et fugiens ait ad Ochoziam: Insidiæ
Ochozia. 24 Porro Jehu tetendit arcum
manu, et percussit Joram inter scapulas: et
egressa est sagitta per cor ejus, statimque
corruit in curru suo. 25 Dixitque Jehu ad
Badacer ducem: Tolle, projice eum in agro
Naboth Jezrahelitæ; memini enim quando
ego et tu sedentes in curru sequebamur Achab
patrem hujus, quod Dominus onus hoc levaverit
super eum, dicens: 26 Si non pro sanguine
Naboth, et pro sanguine filiorum ejus, quem
vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in agro
isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, et
projice eum in agrum, juxta verbum Domini.
27 Ochozias autem rex Juda videns hoc, fugit
per viam domus horti: persecutusque est eum
Jehu, et ait: Etiam hunc percutite in curru
suo; et percusserunt eum in ascensu Gaver,
qui est juxta Jeblaam: qui fugit in Mageddo,
et mortuus est ibi. 28 Et imposuerunt eum
servi ejus super currum suum, et tulerunt in
Jerusalem: sepelieruntque eum in sepulchro
cum patribus suis in civitate David. 29 Anno
undecimo Joram filii Achab, regnavit Ochozias
super Judam, 30 Venitque Jehu in Jezrahel.
Porro Jezabel introitu ejus audito, depinxit
oculos suos stibio, et ornavit caput suum, et
respexit per fenestram 31 Ingredientem Jehu
per portam, et ait: Numquid pax potest esse
Zambri, qui interfecit dominum suum? 32 Le-
vavitque Jehu faciem suam ad fenestram, et
ait: Quæ est ista? et inclinaverunt se ad eum
duo vel tres eunuchi. 33 At ille dixit eis:
Præcipitate eam deorsum: et præcipitaverunt
eam, aspersusque est sanguine paries, et equo-
rum ungulæ conculcaverunt eam. 34 Cumque
introgressus esset, ut comederet, biberetque,
ait: Ite, et videte maledictam illam, et sepelite
eam: quia filia regis est. 35 Cumque issent ut
sepelirent eam, non invenerunt nisi calvariam,
et pedes, et summas manus. 36 Reversique
nuntiaverunt ei. Et ait Jehu: Sermo
Domini est, quem locutus est per servum
suum Eliam Thesbiten, dicens: In agro
Jezrahel comedent canes carnes Jezabel,

37 וְהָיְתָ נִבְלַת אִיזֶבֶל כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל אֲשֶׁר לֹא־יֹאמְרוּ
זֹאת אִיזָבֶל׃

פרשה י׃

1 וּלְאַחְאָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב
יֵהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שֹׁמְרוֹן אֶל־שָׂרֵי
יִזְרְעֶאל הַזְּקֵנִים וְאֶל־הָאֹמְנִים אַחְאָב
לֵאמֹר׃ 2 וְעַתָּה כְּבֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם
וְאִתְּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאִתְּכֶם הָרֶכֶב
וְהַסּוּסִים וְעִיר מִבְצָר וְהַנָּשֶׁק׃ 3 וּרְאִיתֶם
הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשַׂמְתֶּם עַל־
כִּסֵּא אָבִיו וְהִלָּחֲמוּ עַל־בֵּית אֲדֹנֵיכֶם׃
4 וַיִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי
הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו וְאֵיךְ נַעֲמֹד
אֲנָחְנוּ׃ 5 וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וַאֲשֶׁר
עַל־הָעִיר וְהַזְּקֵנִים וְהָאֹמְנִים אֶל־יֵהוּא ׀
לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר
אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא־נַמְלִיךְ אִישׁ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
עֲשֵׂה׃ 6 וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר ׀ שֵׁנִית
לֵאמֹר אִם־לִי אַתֶּם וּלְקֹלִי ׀ אַתֶּם שֹׁמְעִים
קְחוּ אֶת־רָאשֵׁי אַנְשֵׁי בְנֵי־אֲדֹנֵיכֶם וּבֹאוּ
אֵלַי כָּעֵת מָחָר יִזְרְעֶאלָה וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ
שִׁבְעִים אִישׁ אֶת־גְּדֹלֵי הָעִיר מְגַדְּלִים
אוֹתָם׃ 7 וַיְהִי כְּבֹא הַסֵּפֶר אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ
אֶת־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ
וַיָּשִׂימוּ אֶת־רָאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ
אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה׃ 8 וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ וַיַּגֶּד־לוֹ
לֵאמֹר הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים פֶּתַח הַשַּׁעַר
עַד־הַבֹּקֶר׃ 9 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם צַדִּקִים אַתֶּם הִנֵּה
אֲנִי קָשַׁרְתִּי עַל־אֲדֹנִי וָאֶהַרְגֵהוּ וּמִי הִכָּה
אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃ 10 דְּעוּ אֵפוֹא כִּי לֹא יִפֹּל
מִדְּבַר יְהוָה אַרְצָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה עַל־
בֵּית אַחְאָב וַיהוָה עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ׃ 11 וַיַּךְ יֵהוּא אֵת
כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְבֵית־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל וְכָל־
גְּדֹלָיו וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהֲנָיו עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ
שָׂרִיד׃ 12 וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיֵּלֶךְ שֹׁמְרוֹן הוּא
בֵּית־עֵקֶד הָרֹעִים בַּדָּרֶךְ׃ 13 וְיֵהוּא
מָצָא אֶת־אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
מִי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ אֲנַחְנוּ
וַנֵּרֶד לִשְׁלוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה׃

37 Καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὲλ, ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτούς Ἰεζάβελ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ τῷ Ἀχαὰβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἔγραψεν Ἰοὺ βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαὰβ λέγων 2 Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἅρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὀχυραὶ καὶ τὰ ὅπλα· 3 Καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν. 4 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ εἶπον Ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς; 5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰοὺ λέγοντες Παῖδές σου ἡμεῖς· καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν, οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν. 6 Καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς Ἰοὺ βιβλίον δεύτερον λέγων Εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς μὲ ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν Ἰεζραὲλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἑβδομήκοντα ἄνδρες, οὗτοι ἁδροὶ τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς. 7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτούς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραὲλ. 8 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε λεγων Ἤνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπε Θέτε αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρωί. 9 Καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν Δίκαιοι ὑμεῖς, ἰδοὺ ἐγώ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν· καὶ τίς ἐπάταξε πάντας τούτους; 10 Ἴδετε ἀφφώ, ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν οὗ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ· καὶ Κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠλιού. 11 Καὶ ἐπάταξεν Ἰοὺ πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραὲλ καὶ πάντας τοὺς ἁδροὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα. 12 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν, αὐτὸς ἐν Βαιθακὰθ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ. 13 Καὶ Ἰοὺ εὗρε τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε Τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον Ἀδελφοὶ Ὀχοζίου ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης.

37 Et erunt carnes Jezabel sicut stercus super faciem terræ in agro Jezrahel, ita ut prætereuntes dicant: Hæccine est illa Jezabel?

CAPUT X.

1 ERANT autem Achab septuaginta filii in Samaria: scripsit ergo Jehu litteras, et misit in Samariam, ad optimates civitatis, et ad majores natu, et ad nutritios Achab, dicens: 2 Statim ut acceperitis litteras has, qui habetis filios domini vestri, et currus, et equos, et civitates firmas, et arma, 3 Eligite meliorem, et eum qui vobis placuerit de filiis domini vestri, et eum ponite super solium patris sui, et pugnate pro domo domini vestri. 4 Timuerunt illi vehementer, et dixerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo, et quo modo nos valebimus resistere? 5 Miserunt ergo præpositi domus, et præfecti civitatis, et majores natu, et nutritii, ad Jehu, dicentes: Servi tui sumus, quæcumque jusseris faciemus, nec constituemus nobis regem: quæcumque tibi placent, fac. 6 Rescripsit autem eis litteras secundo, dicens: Si mei estis, et obeditis mihi, tollite capita filiorum domini vestri, et venite ad me hac eadem hora cras in Jezrahel. Porro filii regis, septuaginta viri, apud optimates civitatis nutriebantur. 7 Cumque venissent litteræ ad eos, tulerunt filios regis, et occiderunt septuaginta viros, et posuerunt capita eorum in cophinis, et miserunt ad eum in Jezrahel. 8 Venit autem nuntius, et indicavit ei, dicens: Attulerunt capita filiorum regis. Qui respondit: Ponite ea ad duos acervos juxta introitum portæ usque mane. 9 Cumque diluxisset, egressus est, et stans dixit ad omnem populum: Justi estis: si ego conjuravi contra dominum meum, et interfeci eum, quis percussit omnes hos? 10 Videte ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus Domini in terram, quos locutus est Dominus super domum Achab, et Dominus fecit quod locutus est in manu servi sui Eliæ. 11 Percussit igitur Jehu omnes, qui reliqui erant de domo Achab in Jezrahel, et universos optimates ejus, et notos, et sacerdotes, donec non remanerent ex eo reliquiæ. 12 Et surrexit, et venit in Samariam: cumque venisset ad Cameram pastorum in via, 13 Invenit fratres Ochoziæ regis Juda, dixitque ad eos: Quinam estis vos? Qui responderunt: Fratres Ochoziæ sumus, et descendimus ad salutandos filios regis, et filios reginæ.

14 וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם חַיִּים וַיִּתְפְּשׂוּם חַיִּים
וַיִּשְׁחָטוּם אֶל־בּוֹר בֵּית־עֵקֶד אַרְבָּעִים
וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא־הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם׃
15 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־יְהוֹנָדָב בֶּן־
רֵכָב לִקְרָאתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיֵשׁ
אֶת־לְבָבְךָ יָשָׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי עִם־לְבָבֶךָ
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וָיֵשׁ תְּנָה אֶת־יָדֶךָ
וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו אֶל־הַמֶּרְכָּבָה׃
16 וַיֹּאמֶר לְכָה אִתִּי וּרְאֵה בְּקִנְאָתִי לַיהוָה
וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ בְּרִכְבּוֹ׃ 17 וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ
אֶת־כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן עַד־
הִשְׁמִדוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־
אֵלִיָּהוּ׃ 18 וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא אֶת־כָּל־הָעָם
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַחְאָב עָבַד אֶת־הַבַּעַל
מְעָט יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה׃ 19 וְעַתָּה
כָל־נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל־עֹבְדָיו וְכָל־כֹּהֲנָיו
קִרְאוּ אֵלַי אִישׁ אַל־יִפָּקֵד כִּי זֶבַח גָּדוֹל
לִי לַבַּעַל כֹּל אֲשֶׁר־יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא
עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת־עֹבְדֵי
הַבָּעַל׃ 20 וַיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה
לַבַּעַל וַיִּקְרָאוּ׃ 21 וַיִּשְׁלַח יֵהוּא בְּכָל־
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָּל־עֹבְדֵי הַבַּעַל וְלֹא־נִשְׁאַר
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל
וַיִּמָּלֵא בֵית־הַבַּעַל פֶּה לָפֶה׃ 22 וַיֹּאמֶר
לַאֲשֶׁר עַל־הַמֶּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכֹל
עֹבְדֵי הַבָּעַל וַיֹּצֵא לָהֶם הַמַּלְבּוּשׁ׃
23 וַיָּבֹא יֵהוּא וִיהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב בֵּית
הַבָּעַל וַיֹּאמֶר לְעֹבְדֵי הַבַּעַל חַפְּשׂוּ
וּרְאוּ פֶּן־יֶשׁ־פֹּה עִמָּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי
אִם־עֹבְדֵי הַבַּעַל לְבַדָּם׃ 24 וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת
זְבָחִים וְעֹלוֹת וְיֵהוּא שָׂם־לוֹ בַחוּץ
שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִמָּלֵט מִן־
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל־יְדֵיכֶם נַפְשׁוֹ
תַּחַת נַפְשׁוֹ׃ 25 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ ׀ לַעֲשׂוֹת
הָעֹלָה וַיֹּאמֶר יֵהוּא לָרָצִים וְלַשָּׁלִשִׁים
בֹּאוּ הַכּוּם אִישׁ אַל־יֵצֵא וַיַּכּוּם לְפִי־
חָרֶב וַיַּשְׁלִכוּ הָרָצִים וְהַשָּׁלִשִׁים וַיֵּלְכוּ
עַד־עִיר בֵּית־הַבָּעַל׃ 26 וַיֹּצִאוּ אֶת־
מַצְּבוֹת בֵּית־הַבַּעַל וַיִּשְׂרְפוּהָ׃ 27 וַיִּתְּצוּ
אֵת מַצְּבַת הַבָּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת־בֵּית
הַבַּעַל וַיְשִׂמֻהוּ לְמֹחֲרָאוֹת עַד־הַיּוֹם׃
28 וַיַּשְׁמֵד יֵהוּא אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל׃

14 Καὶ εἶπε Συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας· καὶ
ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακὰθ τεσσαράκοντα καὶ
δύο ἄνδρας· οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.
15 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὗρε τὸν Ἰωναδὰβ
υἱὸν Ῥηχὰβ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰού Εἰ ἔστι καρδία
σοῦ μετὰ καρδίας μοῦ εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδία μοῦ
μετὰ τῆς καρδίας σοῦ; καὶ εἶπεν Ἰωναδάβ Ἔστιν·
καὶ εἶπεν Ἰού Καὶ εἰ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν
πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα, 16 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν Δεῦρο μετ᾽ ἐμοῦ καὶ ἴδε ἐν τῷ ζηλῶσαί με
τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅρματι
αὐτοῦ. 17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ
ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαὰβ
ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε πρὸς Ἠλιού. 18 Καὶ
συνήθροισεν Ἰοὺ πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς Ἀχαὰβ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰοὺ
δουλεύσει αὐτῷ πολλά. 19 Καὶ νῦν πάντες οἱ
προφῆται τοῦ Βάαλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ
καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς μέ, ἀνὴρ μὴ
ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ·
πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπῇ οὐ ζήσεται. Καὶ Ἰοὺ
ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ ἵν᾽ ἀπολέσῃ τοὺς δούλους
τοῦ Βάαλ. 20 Καὶ εἶπεν Ἰού Ἁγιάσατε ἱερείαν
τῷ Βάαλ· καὶ ἐκήρυξαν. 21 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰοὺ
ἐν παντὶ Ἰσραὴλ λέγων Καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι
καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται
αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολιπέσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην
ποιῶ· ὃς ἂν ἀπολειφθῇ οὐ ζήσεται. Καὶ ἦλθον
πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βάαλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς
αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ· οὐ κατε-
λείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένετο· καὶ εἰσῆλθον εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ
Βάαλ στόμα εἰς στόμα. 22 Καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τοῦ
οἴκου μεσθάαλ Ἐξάγαγε ἔνδυμα πᾶσι τοῖς δούλοις
τοῦ Βάαλ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής.
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰοὺ καὶ Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ
εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τοῦ
Βάαλ Ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ᾽ ὑμῶν
τῶν δούλων Κυρίου ὅτι ἀλλ᾽ ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ
Βάαλ μονώτατοι. 24 Καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι
τὰ θύματα καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα· καὶ Ἰοὺ
ἔταξεν ἑαυτῷ ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν
Ἀνὴρ ὃς ἐὰν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ
ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε
ποιῶν τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ εἶπεν Ἰοὺ τοῖς
παρατρέχουσι καὶ τοῖς τριστάταις Εἰσελθόντες
πατάξατε αὐτούς, μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν ἀνήρ·
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ
ἔῤῥιψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται, καὶ
ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ. 26 Καὶ
ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ καὶ ἐνέπρησαν
αὐτήν. 27 Καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ,
καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτρῶνα ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰοὺ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραήλ.

14 Qui ait: Comprehendite eos vivos. Quos
cum comprehendissent vivos, jugulaverunt
eos in cisterna juxta Cameram, quadraginta
duos viros, et non reliquit ex eis quemquam.
15 Cumque abiisset inde, invenit Jonadab
filium Rechab in occursum sibi, et benedixit
ei. Et ait ad eum: Numquid est cor tuum
rectum, sicut cor meum cum corde tuo? Et
ait Jonadab: Est. Si est, inquit, da manum
tuam. Qui dedit ei manum suam. At
ille levavit eum ad se in currum: 16 Dixit-
que ad eum: Veni mecum, et vide
zelum meum pro Domino. Et impositum in
curru suo, 17 Duxit in Samariam. Et
percussit omnes qui reliqui fuerant de Achab
in Samaria usque ad unum, juxta verbum
Domini, quod locutus est per Eliam. 18 Con-
gregavit ergo Jehu omnem populum, et dixit
ad eos; Achab coluit Baal parum, ego autem
colam eum amplius. 19 Nunc igitur omnes
prophetas Baal, et universos servos ejus, et
cunctos sacerdotes ipsius, vocate ad me: nullus
sit qui non veniat, sacrificium enim grande
est mihi Baal: quicumque defuerit, non vivet.
Porro Jehu faciebat hoc insidiose, ut disper-
deret cultores Baal. 20 Et dixit: Sanctificate
diem solemnem Baal. Vocavitque 21 Et
misit in universos terminos Israel, et venerunt
cuncti servi Baal: non fuit residuus ne unus
quidem qui non veniret. Et ingressi sunt
templum Baal: et repleta est domus Baal, a
summo usque ad summum. 22 Dixitque his
qui erant super vestes: Proferte vestimenta
universis servis Baal. Et protulerunt eis
vestes. 23 Ingressusque Jehu, et Jonadab
filius Rechab, templum Baal, ait cultoribus
Baal: Perquirite, et videte, ne quis forte
vobiscum sit de servis Domini, sed ut sint
servi Baal soli. 24 Ingressi sunt igitur ut
facerent victimas et holocausta: Jehu autem
præparaverat sibi foris octoginta viros, et
dixerat eis: Quicumque fugerit de hominibus
his, quos ego adduxero in manus vestras,
anima ejus erit pro anima illius. 25 Factum
est autem, cum completum esset holocaustum,
præcepit Jehu militibus et ducibus suis:
Ingredimini, et percutite eos, nullus evadat.
Percusseruntque eos in ore gladii, et projece-
runt milites et duces: et ierunt in civitatem
templi Baal, 26 Et protulerunt statuam de
fano Baal, et combusserunt, 27 Et commi-
nuerunt eam. Destruxerunt quoque ædem
Baal, et fecerunt pro ea latrinas usque in diem
hanc. 28 Delevit itaque Jehu Baal de Israel:

29 רַק חֲטָאֵי יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר יֵהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עֶגְלֵי
הַזָּהָב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וַאֲשֶׁר בְּדָן׃
30 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר־הֱטִיבֹתָ
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי
עָשִׂיתָ לְבֵית אַחְאָב בְּנֵי רְבִעִים יֵשְׁבוּ לְךָ
עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ 31 וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר
לָלֶכֶת בְּתוֹרַת־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
לְבָבוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 32 בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל
יְהוָה לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל־
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ 33 מִן־הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
אֵת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָראוּבֵנִי
וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנֹן
וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃ 34 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֵהוּא
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הֲלוֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 35 וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 36 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יֵהוּא עַל־
יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים־וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃

פרשה יא׃

1 וַעֲתַלְיָה אֵם אֲחַזְיָהוּ וְרָאֲתָה כִּי מֵת
בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּאַבֵּד אֵת כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה׃
2 וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ יוֹרָם אֲחוֹת
אֲחַזְיָהוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה וַתִּגְנֹב אֹתוֹ
מִתּוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמְּמוֹתְתִים אֹתוֹ וְאֶת־
מֵינִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַיַּסְתִּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי
עֲתַלְיָהוּ וְלֹא הוּמָת׃ 3 וַיְהִי אִתָּהּ בֵּית
יְהוָה מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה מֹלֶכֶת
עַל־הָאָרֶץ׃ 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית
שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח ׀ אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאיוֹת
לַכָּרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה
וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית
יְהוָה וַיַּרְא אֹתָם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיְצַוֵּם
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִשִׁית
מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 6 וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר סוּר
וְהַשְּׁלִשִׁית בַּשַּׁעַר אַחַר הָרָצִים וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת מַסָּח׃ 7 וּשְׁתֵּי
הַיָּדוֹת בָּכֶם כֹּל יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וְשָׁמְרוּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת בֵּית־יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ׃

29 Πλὴν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη Ἰοὺ ἀπὸ
ὄπισθεν αὐτῶν, αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθὴλ
καὶ ἐν Δάν. 30 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰοὺ Ἀνθ'
ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
μου κατὰ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας
τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι
ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ. 31 Καὶ Ἰοὺ οὐκ ἐφύλαξε
πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἁμαρτιῶν
Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 32 Ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαὴλ ἐν παντὶ
ὁρίῳ Ἰσραὴλ, 33 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνα-
τολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδὶ
καὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροὴρ
ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ
τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν. 34 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ἰοὺ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσα
ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν,
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; 35 Καὶ ἐκοι-
μήθη Ἰοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 36 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς
ἐβασίλευσεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰκοσιοκτὼ ἔτη ἐν
Σαμαρείᾳ.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι
ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ
σπέρμα τῆς βασιλείας. 2 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲ
θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου
τὸν Ἰωὰς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν
ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατου-
μένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ
τῶν κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου
Γοθολίας καὶ οὐκ ἐθανατώθη. 3 Καὶ ἦν μετ'
αὐτῆς κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἓξ ἔτη· καὶ
Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐν τῷ
ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὲ καὶ ἔλαβε τοὺς
ἑκατοντάρχους τῶν Χορρὶ καὶ τῶν Ῥασὶμ καὶ
ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου,
καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου καὶ ὥρκωσε·
καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως,
5 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων Οὗτος ὁ λόγος ὃν
ποιήσετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ
σάββατον καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασι-
λέως ἐν τῷ πυλῶνι, 6 Καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ
πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω
τῶν παρατρεχόντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν
τοῦ οἴκου. 7 Καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς
ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι
τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα.

29 Verumtamen a peccatis Jeroboam filii
Nabat, qui peccare fecit Israel, non recessit,
nec dereliquit vitulos aureos, qui erant in
Bethel et in Dan. 30 Dixit autem Dominus
ad Jehu: Quia studiose egisti quod rectum
erat, et placebat in oculis meis, et omnia quæ
erant in corde meo fecisti contra domum
Achab: filii tui usque ad quartam genera-
tionem sedebunt super thronum Israel.
31 Porro Jehu non custodivit ut ambularet
in lege Domini Dei Israel in toto corde suo:
non enim recessit a peccatis Jeroboam, qui
peccare fecerat Israel. 32 In diebus illis
cœpit Dominus tædere super Israel: percussit-
que eos Hazael in universis finibus Israel,
33 A Jordane contra orientalem plagam,
omnem terram Galaad, et Gad, et Ruben, et
Manasse, ab Aroer, quæ est super torrentem
Arnon, et Galaad, et Basan. 34 Reliqua
autem verborum Jehu, et universa quæ fecit,
et fortitudo ejus, nonne hæc scripta sunt in
Libro verborum dierum regum Israel? 35 Et
dormivit Jehu cum patribus suis, sepelierunt-
que eum in Samaria: et regnavit Joachaz
filius ejus pro eo. 36 Dies autem, quos
regnavit Jehu super Israel, viginti et octo
anni sunt, in Samaria.

CAPUT XI.

1 ATHALIA vero mater Ochoziæ, videns
mortuum filium suum, surrexit, et interfecit
omne semen regium. 2 Tollens autem Josaba
filia regis Joram, soror Ochoziæ, Joas filium
Ochoziæ, furata est eum de medio filiorum
regis qui interficiebantur, et nutricem ejus, de
triclinio: et abscondit eum a facie Athaliæ,
ut non interficeretur. 3 Eratque cum ea sex
annis clam in domo Domini: porro Athalia
regnavit super terram. 4 Anno autem septimo
misit Joiada, et assumens centuriones et
milites, introduxit ad se in templum Domini,
pepigitque cum eis fœdus: et adjurans eos in
domo Domini, ostendit eis filium regis:
5 Et præcepit illis, dicens: Iste est sermo,
quem facere debetis. 6 Tertia pars vestrum
introeat sabbato, et observet excubias domus
regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur,
et tertia pars sit ad portam, quæ est post
habitaculum scutariorum: et custodietis
excubias domus Messa. 7 Duæ vero partes
e vobis, omnes egredientes sabbato, custo-
diant excubias domus Domini circa regem.

מלכים ב יא יב

8 וְהִקַּפְתֶּם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכֵלָיו
בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וִהְיוּ אֶת־
הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃ 9 וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי
הַמֵּאיוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם
יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
10 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאיוֹת אֶת־הַחֲנִית
וְאֶת־הַשְּׁלָטִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית
יְהוָה׃ 11 וַיַּעַמְדוּ הָרָצִים אִישׁ ׀ וְכֵלָיו
בְּיָדוֹ מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית עַד־כֶּתֶף הַבַּיִת
הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבָּיִת עַל־הַמֶּלֶךְ
סָבִיב׃ 12 וַיּוֹצִא אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו
אֶת־הַנֵּזֶר וְאֶת־הָעֵדוּת וַיַּמְלִכוּ אֹתוֹ
וַיִּמְשָׁחֻהוּ וַיַּכּוּ־כָף וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃

13 וַתִּשְׁמַע עֲתַלְיָה אֶת־קוֹל הָרָצִין
הָעָם וַתָּבֹא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה׃ 14 וַתֵּרֶא
וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־הָעַמּוּד כַּמִּשְׁפָּט
וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם
הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתֹקֵעַ בַּחֲצֹצְרוֹת וַתִּקְרַע
עֲתַלְיָה אֶת־בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרָא קֶשֶׁר קָשֶׁר׃
15 וַיְצַו יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת ׀
פְּקֻדֵי הַחַיִל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ
אֶל־מִבֵּית לַשְּׂדֵרֹת וְהַבָּא אַחֲרֶיהָ הָמֵת
בֶּחָרֶב כִּי אָמַר הַכֹּהֵן אַל־תּוּמַת בֵּית
יְהוָה׃ 16 וַיָּשִׂמוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא דֶּרֶךְ־
מְבוֹא הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוּמַת שָׁם׃

17 וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּין
יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לְעָם
לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם׃ 18 וַיָּבֹאוּ
כָל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ אֶת־
מִזְבְּחֹתָו וְאֶת־צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֵת
מַתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת
וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹּת עַל־בֵּית יְהוָה׃
19 וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת־הַכָּרִי וְאֶת־
הָרָצִים וְאֵת ׀ כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיֹּרִידוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבוֹאוּ דֶּרֶךְ־שַׁעַר
הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא
הַמְּלָכִים׃ 20 וַיִּשְׂמַח כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר
שָׁקָטָה וְאֶת־עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית
מֶּלֶךְ׃

פרשה יב׃

1 בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ׃ 2 בִּשְׁנַת־
שֶׁבַע לְיֵהוּא מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ια', ιβ'.

8 Καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ
καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσ-
πορευόμενος εἰς τὰς σαδηρὼθ ἀποθανεῖται· καὶ
ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι
αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν. 9 Καὶ
ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο
Ἰωδαὲ ὁ συνετός· καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ καὶ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ
τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον, καὶ εἰσῆλθον
πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα. 10 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς
τοῖς ἑκατοντάρχοις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς
τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.
11 Καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ
σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ
οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ
οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ. 12 Καὶ ἐξαπέστειλε
τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν νεζὲρ
καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ
ἔχρισεν αὐτόν· καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν
Ζήτω ὁ βασιλεύς. 13 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν
φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς
τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου. 14 Καὶ εἶδε, καὶ
ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἱστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ
κρίμα, καὶ οἱ ᾠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν
βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ
σαλπίζων ἐν σάλπιγξι· καὶ διέῤῥηξε Γοθολία τὰ
ἱμάτια ἑαυτῆς, καὶ ἐβόησε Σύνδεσμος σύνδεσμος.
15 Καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρ-
χοις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς Ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρώθ·
ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθή-
σεται ἐν ῥομφαίᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεύς Καὶ μὴ
ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίου. 16 Καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ
χεῖρας, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων
οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 17 Καὶ
διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀνὰ μέσον Κυρίου καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ
τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ. 18 Καὶ
εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ
καὶ κατέσπασαν αὐτόν, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ
καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς, καὶ
τὸν Μαθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ
πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων· καὶ ἔθηκεν ὁ ἱερεὺς
ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον Κυρίου. 19 Καὶ ἔλαβε
τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν Χοῤῥὶ καὶ τὸν Ῥασὶμ
καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατήγαγον τὸν
βασιλέα ἐξ οἴκου Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης
τῶν παρατρεχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων. 20 Καὶ
ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε·
καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ
τοῦ βασιλέως. 21 Υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν Ἰωὰς ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ἘΝ ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἰοὺ ἐβασίλευσεν Ἰωάς, καὶ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ τῆς Βηρσαβεέ.

II. REGUM, XI. XII.

8 Et vallabitis eum, habentes arma in mani-
bus vestris: si quis autem ingressus fuerit
septum templi, interficiatur: eritisque cum
rege introeunte et egrediente. 9 Et fecerunt
centuriones, juxta omnia quæ præceperat
eis Joiada sacerdos: et assumentes singuli
viros suos, qui ingrediebantur sabbatum,
cum his qui egrediebantur sabbato, venerunt
ad Joiadam sacerdotem. 10 Qui dedit eis
hastas, et arma regis David, quæ erant in
domo Domini. 11 Et steterunt singuli haben-
tes arma in manu sua, a parte templi dextera,
usque ad partem sinistram altaris et ædis,
circum regem. 12 Produxitque filium regis,
et posuit super eum diadema, et testimonium:
feceruntque eum regem, et unxerunt: et
plaudentes manu, dixerunt: Vivat rex.
13 Audivit autem Athalia vocem populi
currentis: et ingressa ad turbas in templum
Domini, 14 Vidit regem stantem super
tribunal juxta morem, et cantores et tubas
prope eum, omnemque populum terræ lætan-
tem, et canentem tubis: et scidit vestimenta
sua, clamavitque: Conjuratio, conjuratio.
15 Præcepit autem Joiada centurionibus, qui
erant super exercitum, et ait eis: Educite
eam extra septa templi, et quicumque eam
secutus fuerit, feriatur gladio. Dixerat enim
sacerdos: Non occidatur in templo Domini.
16 Imposueruntque ei manus, et impegerunt
eam per viam introitus equorum, juxta
palatium, et interfecta est ibi. 17 Pepigit
ergo Joiada fœdus inter Dominum, et inter
regem, et inter populum, ut esset populus
Domini, et inter regem et populum. 18 In-
gressusque est omnis populus terræ templum
Baal, et destruxerunt aras ejus, et imagines
contriverunt valide: Mathan quoque sacer-
dotem Baal occiderunt coram altari. Et
posuit sacerdos custodias in domo Domini.
19 Tulitque centuriones, et Cerethi et Pheleti
legiones, et omnem populum terræ, deduxe-
runtque regem de domo Domini: et venerunt
per viam portæ scutariorum in palatium, et
sedit super thronum regum. 20 Lætatusque
est omnis populus terræ, et civitas conquievit:
Athalia autem occisa est gladio in domo regis.
21 Septemque annorum erat Joas, cum regnare
cœpisset.

CAPUT XII.

1 ANNO septimo Jehu, regnavit Joas: et
quadraginta annis regnavit in Jerusalem;
nomen matris ejus Sebia de Bersabee.

3 וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל־
יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ 4 רַק
הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים
וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 5 וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל־
הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא
בֵית־יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת
עֶרְכּוֹ כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֶב־אִישׁ
לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃ 6 יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים
אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת־בֶּדֶק
הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא שָׁם בָּדֶק׃
7 וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יְהוֹאָשׁ לֹא־חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
8 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוּעַ אֵינְכֶם
מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אַל־תִּקְחוּ־
כֶסֶף מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם כִּי לְבֶדֶק הַבַּיִת
תִּתְּנֻהוּ׃ 9 וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קְחַת־
כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חַזֵּק אֶת־בֶּדֶק
הַבָּיִת׃ 10 וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד
וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
בַּיָּמִין בְּבוֹא־אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנָתְנוּ־שָׁמָּה
הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף
הַמּוּבָא בֵית־יְהוָה׃ 11 וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי־
רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּצֻרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בֵית־יְהוָה׃ 12 וְנָתְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַמְתֻכָּן עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַפְּקֻדִים
בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיאֻהוּ לְחָרָשֵׁי הָעֵץ וְלַבֹּנִים
הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה׃ 13 וְלַגֹּדְרִים וּלְחֹצְבֵי
הָאֶבֶן וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק
אֶת־בֶּדֶק בֵּית־יְהוָה וּלְכֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־
הַבַּיִת לְחָזְקָה׃ 14 אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה בֵּית
יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת
כָּל־כְּלִי זָהָב וּכְלִי־כָסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
בֵית־יְהוָה׃ 15 כִּי־לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֻהוּ
וְחִזְּקוּ בוֹ אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 16 וְלֹא יְחַשְּׁבוּ
אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם
לָתֵת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמֻנָה הֵם
עֹשִׂים׃ 17 כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא
בֵּית יְהוָה לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ׃ 18 אָז יַעֲלֶה
חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל־גַּת וַיִּלְכְּדָהּ
וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת עַל־יְרוּשָׁלִָם׃

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ
ἱερεύς. 3 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν,
καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς
ὑψηλοῖς. 4 Καὶ εἶπεν Ἰωὰς πρὸς τοὺς ἱερεῖς
Πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως, ἀνὴρ
ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως, πᾶν ἀργύριον ὃ
ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, 5 Λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ
τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ
βεδὲκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὗ ἐὰν εὑρεθῇ ἐκεῖ
βεδέκ. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ
ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωὰς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς
τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου. 7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωὰς ὁ
βασιλεὺς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ βεδὲκ
τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ
τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου
δώσετε αὐτό. 8 Καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ
μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ
ἐνισχῦσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου. 9 Καὶ ἔλαβεν
Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε τρώγλην
ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ
Ἀμμαζειβὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίου·
καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν
πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
10 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν
τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως
καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 11 Καὶ
ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἑτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας
ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου Κυρίου·
καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσι τῶν ξύλων καὶ τοῖς
οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 12 Καὶ
τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ
κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ
κατασχεῖν τὸ βεδὲκ οἴκου Κυρίου, εἰς πάντα ὅσα
ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι. 13 Πλὴν
οὐ ποιηθήσονται οἴκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἧλοι,
φιάλαι καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ
σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος
ἐν οἴκῳ Κυρίου, 14 Ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα
δώσουσιν αὐτό· καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν
οἶκον Κυρίου. 15 Καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς
ἄνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν
δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν
ποιοῦσιν. 16 Ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ
ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ τι εἰσηνέχθη ἐν
οἴκῳ Κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο. 17 Τότε
ἀνέβη Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ
Γέθ, καὶ προκατελάβετο αὐτήν· καὶ ἔταξεν Ἀζαὴλ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Fecitque Joas rectum coram Domino cunctis
diebus, quibus docuit eum Joiada sacerdos.
3 Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc
enim populus immolabat, et adolebat in
excelsis incensum. 4 Dixitque Joas ad
sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum,
quæ illata fuerit in templum Domini a
prætereuntibus, quæ offertur pro pretio
animæ, et quam sponte et arbitrio cordis sui
inferunt in templum Domini: 5 Accipiant
illam sacerdotes juxta ordinem suum, et
instaurent sartatecta domus, si quid neces-
sarium viderint instauratione. 6 Igitur
usque ad vigesimum tertium annum regis
Joas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta
templi. 7 Vocavitque rex Joas Joiadam
pontificem et sacerdotes, dicens eis: Quare
sartatecta non instauratis templi? nolite
ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem
vestrum, sed ad instaurationem templi reddite
eam. 8 Prohibitique sunt sacerdotes ultra
accipere pecuniam a populo, et instaurare
sartatecta domus. 9 Et tulit Joiada pontifex
gazophylacium unum, aperuitque foramen
desuper, et posuit illud juxta altare ad
dexteram ingredientium domum Domini,
mittebantque in eo sacerdotes, qui custo-
diebant ostia, omnem pecuniam, quæ defere-
batur ad templum Domini. 10 Cumque
viderent nimiam pecuniam esse in gazophy-
lacio, ascendebat scriba regis, et pontifex,
effundebantque et numerabant pecuniam,
quæ inveniebatur in domo Domini: 11 Et
dabant eam juxta numerum atque mensuram,
in manu eorum qui præerant cæmentariis
domus Domini: qui impendebant eam in
fabris lignorum, et in cæmentariis iis, qui
operabantur in domo Domini, 12 Et
sartatecta faciebant: et in iis, qui cædebant
saxa, et ut emerent ligna, et lapides, qui
excidebantur, ita ut impleretur instauratio
domus Domini, in universis quæ indigebant
expensa ad muniendam domum. 13 Verum-
tamen non fiebant ex eadem pecunia hydriæ
templi Domini, et fuscinulæ, et thuribula, et
tubæ, et omne vas aureum et argenteum, de
pecunia quæ inferebatur in templum Domini;
14 Iis enim qui faciebant opus, dabatur ut
instauraretur templum Domini: 15 Et non
fiebat ratio iis hominibus, qui accipiebant
pecuniam ut distribuerent eam artificibus, sed
in fide tractabant eam. 16 Pecuniam vero pro
delicto, et pecuniam pro peccatis, non infere-
bant in templum Domini, quia sacerdotum erat.
17 Tunc ascendit Hazael rex Syriæ, et pug-
nabat contra Geth, cepitque eam: et direxit
faciem suam ut ascenderet in Jerusalem.

19 וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֵת כָּל־
הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר־הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם
וַאֲחַזְיָהוּ אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קֳדָשָׁיו
וְאֵת כָּל־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית־
יְהֹוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלִָם : 20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה :
21 וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ־קָשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ
בֵּית מִלֹּא הַיֹּרֵד סִלָּא : 22 וְיוֹזָכָר בֶּן־
שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן־שֹׁמֵר | עֲבָדָיו הִכֻּהוּ
וַיָּמֹת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו :

פרשה יג :

1 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ
בֶּן־אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז
בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה : 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהֹוָה וַיֵּלֶךְ
אַחַר חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר מִמֶּנָּה : 3 וַיִּחַר־אַף
יְהֹוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד | חֲזָאֵל מֶלֶךְ־
אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים :
4 וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהֹוָה וַיִּשְׁמַע
אֵלָיו יְהֹוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל
כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם : 5 וַיִּתֵּן יְהֹוָה
לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם
וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם : 6 אַךְ לֹא־סָרוּ מֵחַטֹּאת בֵּית־
יָרָבְעָם אֲשֶׁר־הֶחֱטִי אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהּ הָלָךְ
וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן : 7 כִּי לֹא
הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים
פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רֶכֶב וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רַגְלִי
כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדֻשׁ :
8 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרָתוֹ הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : 9 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז
עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ
בְּנוֹ תַּחְתָּיו : 10 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה : 11 וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי
יְהֹוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־
נְבָט אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהּ הָלָךְ :

18 Καὶ ἔλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα πάντα τὰ
ἅγια ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ὀχοζίας,
οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια
αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε
τῷ Ἀζαὴλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ. 19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰούδα; 20 Καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ
ἔδησαν πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωὰς
ἐν οἴκῳ Μαλλὼ τῷ ἐν Σελᾶ. 21 Καὶ Ἰεζιρχὰρ
υἱὸς Ἰεμουὰθ καὶ Ἰεζεβοὺθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ
οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε,
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ἘΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωὰς
υἱῷ Ὀχοζίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ
υἱὸς Ἰοὺ ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη. 2 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ
ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.
3 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας
καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἄδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ πάσας τὰς
ἡμέρας. 4 Καὶ ἐδεήθη Ἰωάχαζ τοῦ προσώπου
Κυρίου, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε
τὴν θλῖψιν Ἰσραήλ, ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς
Συρίας. 5 Καὶ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν τῷ
Ἰσραήλ, καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας·
καὶ ἐκάθισεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης. 6 Πλὴν οὐκ
ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοὰμ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη· καί
γε τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ. 7 Ὅτι οὐχ
ὑπελείφθη τῷ Ἰωάχαζ λαὸς ἀλλ' ἢ πεντήκοντα
ἱππεῖς καὶ δέκα ἅρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν,
ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο
αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν. 8 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε
καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; 9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάχαζ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ·
καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωὰς
βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκκαίδεκα ἔτη. 11 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ
ἀπέστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ἁμαρ-
τίας ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη.

18 Quam ob rem tulit Joas rex Juda omnia
sanctificata, quæ consecraverant Josaphat et
Joram et Ochozias, patres ejus reges Juda, et
quæ ipse obtulerat: et universum argentum,
quod inveniri potuit in thesauris templi
Domini, et in palatio regis: misitque Hazaeli
regi Syriæ, et recessit ab Jerusalem. 19 Reli-
qua autem sermonum Joas, et universa quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Juda? 20 Surrexe-
runt autem servi ejus, et conjuraverunt inter
se, percusseruntque Joas in domo Mello in
descensu Sella. 21 Josachar namque filius
Semaath, et Jozabad filius Somer, servi ejus,
percusserunt eum, et mortuus est: et sepelie-
runt eum cum patribus suis in civitate David,
regnavitque Amasias filius ejus pro eo.

CAPUT XIII.

1 ANNO vigesimo tertio Joas filii Ochoziæ
regis Juda, regnavit Joachaz filius Jehu super
Israel in Samaria decem et septem annis.
2 Et fecit malum coram Domino, secutusque
est peccata Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israel, et non declinavit ab eis. 3 Iratus-
que est furor Domini contra Israel, et
tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, et in
manu Benadad filii Hazael, cunctis diebus.
4 Deprecatus est autem Joachaz faciem
Domini, et audivit eum Dominus: vidit enim
angustiam Israel, quia attriverat eos rex
Syriæ: 5 Et dedit Dominus salvatorem
Israeli, et liberatus est de manu regis Syriæ:
habitaveruntque filii Israel in tabernaculis suis
sicut heri et nudiustertius. 6 Verumtamen
non recesserunt a peccatis domus Jeroboam,
qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulave-
runt: siquidem et lucus permansit in Samaria.
7 Et non sunt derelicti Joachaz de populo
nisi quinquaginta equites, et decem currus, et
decem millia peditum: interfecerat enim eos
rex Syriæ, et redegerat quasi pulverem in
tritura areæ. 8 Reliqua autem sermonum
Joachaz, et universa quæ fecit, et fortitudo
ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Israel? 9 Dormivitque
Joachaz cum patribus suis, et sepelierunt eum
in Samaria: regnavitque Joas filius ejus
pro eo. 10 Anno trigesimo septimo Joas
regis Juda, regnavit Joas filius Joachaz
super Israel in Samaria sedecim annis,
11 Et fecit quod malum est in conspectu
Domini: non declinavit ab omnibus peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.

12 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ
עִם־אֲבֹתָיו וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ וַיִּקָּבֵר
יוֹאָשׁ בְּשֹׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
14 וֶאֱלִישָׁע חָלָה אֶת־חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת
בּוֹ וַיֵּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֵּבְךְּ
עַל־פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי ׀ אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל
וּפָרָשָׁיו׃ 15 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת
וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחִצִּים׃ 16 וַיֹּאמֶר ׀
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַרְכֵּב יָדְךָ עַל־הַקֶּשֶׁת
וַיַּרְכֵּב יָדוֹ וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל־יְדֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 17 וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קֵדְמָה
וַיִּפְתָּח וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיּוֹר וַיֹּאמֶר חֵץ־
תְּשׁוּעָה לַיהוָה וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַאֲרָם וְהִכִּיתָ
אֶת־אֲרָם בַּאֲפֵק עַד־כַּלֵּה׃ 18 וַיֹּאמֶר קַח
הַחִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ
אַרְצָה וַיַּךְ שָׁלֹשׁ־פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃ 19 וַיִּקְצֹף
עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חָמֵשׁ
אוֹ־שֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת־אֲרָם עַד־
כַּלֵּה וְעַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּה אֶת־אֲרָם׃
20 וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרֻהוּ וּגְדוּדֵי
מוֹאָב יָבֹאוּ בָאָרֶץ בָּא שָׁנָה׃
21 וַיְהִי הֵם ׀ קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת־
הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע
וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בְּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיְחִי
וַיָּקָם עַל־רַגְלָיו׃ 22 וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם לָחַץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי יְהוֹאָחָז׃
23 וַיָּחָן יְהוָה אֹתָם וַיְרַחֲמֵם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם
לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיכָם מֵעַל־
פָּנָיו עַד־עָתָּה׃ 24 וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם
וַיִּמְלֹךְ בֶּן־הֲדַד בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 25 וַיָּשָׁב
יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת־הֶעָרִים מִיַּד
בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד
יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל׃

פרשה יד׃

1 בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן־יוֹאָחָז מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אֲמַצְיָהוּ בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

12 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησε
μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; 13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἱεροβοὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ
τῶν βασιλέων Ἰσραήλ. 14 Καὶ Ἐλισαιὲ ἠῤῥώστησε
τὴν ἀῤῥωστίαν αὐτοῦ δι' ἣν ἀπέθανε· καὶ κατέβη
πρὸς αὐτὸν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Πάτερ πάτερ, ἅρμα
Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἐλισαιὲ Λάβε τόξον καὶ βέλη· καὶ ἔλαβε πρὸς
ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη. 16 Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ
Ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον· καὶ
ἐπεβίβασεν Ἰωὰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν
Ἐλισαιὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως 17 Καὶ εἶπεν Ἄνοιξον τὴν θυρίδα
κατ' ἀνατολάς· καὶ ἤνοιξε· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ
Τόξευσον· καὶ ἐτόξευσε· καὶ εἶπε Βέλος σωτηρίας
τῷ Κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ
πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφὲκ ἕως συντελείας.
18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιὲ Λάβε τόξα· καὶ
ἔλαβε· καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ Πάταξον
εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρὶς καὶ
ἔστη. 19 Καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ καὶ εἶπεν Εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις,
τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ
νῦν τρὶς πατάξεις τὴν Συρίαν. 20 Καὶ ἀπέθανεν
Ἐλισαιέ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν· καὶ μονόζωνοι Μωὰβ
ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. 21 Καὶ
ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ
εἶδον τὸν μονόζωνον, καὶ ἔῤῥιψαν τὸν ἄνδρα ἐν
τῷ τάφῳ Ἐλισαιέ· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἥψατο τῶν
ὀστέων Ἐλισαιέ, καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. 22 Καὶ Ἀζαὴλ ἐξέθλιψε τὸν Ἰσραὴλ
πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωάχαζ. 23 Καὶ ἠλέησε
Κύριος αὐτοὺς καὶ ᾠκτείρησεν αὐτούς, καὶ ἐπέβλεψεν
ἐπ' αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀπέῤῥιψεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. 24 Καὶ ἀπέ-
θανεν Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν
υἱὸς Ἄδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ
ἐπέστρεψεν Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ καὶ ἔλαβε τὰς
πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἄδερ υἱοῦ Ἀζαήλ, ἃς ἔλαβεν
ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ
πολέμῳ· τρὶς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωὰς καὶ ἐπέστρεψε
τὰς πόλεις Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ἘΝ ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωὰς υἱῷ
Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευ-
σεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα.

12 Reliqua autem sermonum Joas, et universa
quæ fecit, et fortitudo ejus, quomodo pugna-
verit contra Amasiam regem Juda, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Israel? 13 Et dormivit Joas cum
patribus suis: Jeroboam autem sedit super
solium ejus. Porro Joas sepultus est in
Samaria cum regibus Israel. 14 Eliseus
autem ægrotabat infirmitate, qua et mortuus
est: descenditque ad eum Joas rex Israel, et
flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater
mi, currus Israel, et auriga ejus. 15 Et ait
illi Eliseus: Affer arcum, et sagittas. Cumque
attulisset ad eum arcum, et sagittas, 16 Dixit
ad regem Israel: Pone manum tuam super
arcum. Et cum posuisset ille manum suam,
superposuit Eliseus manus suas manibus regis,
17 Et ait: Aperi fenestram orientalem.
Cumque aperuisset, dixit Eliseus: Jace sagit-
tam. Et jecit. Et ait Eliseus: Sagitta salutis
Domini, et sagitta salutis contra Syriam:
percutiesque Syriam in Aphec, donec consu-
mas eam. 18 Et ait: Tolle sagittas. Qui
cum tulisset, rursum dixit ei: Percute jaculo
terram. Et cum percussisset tribus vicibus,
et stetisset, 19 Iratus est vir Dei contra eum,
et ait: Si percussisses quinquies, aut sexies,
sive septies, percussisses Syriam usque ad
consumptionem: nunc autem tribus vicibus
percuties eam. 20 Mortuus est ergo Eliseus,
et sepelierunt eum. Latrunculi autem de
Moab venerunt in terram in ipso anno.
21 Quidam autem sepelientes hominem vide-
runt latrunculos, et projecerunt cadaver in
sepulchro Elisei. Quod cum tetigisset ossa
Elisei, revixit homo, et stetit super pedes
suos. 22 Igitur Hazael rex Syriæ afflixit
Israel cunctis diebus Joachaz: 23 Et misertus
est Dominus eorum, et reversus est ad eos
propter pactum suum, quod habebat cum
Abraham, et Isaac, et Jacob: et noluit
disperdere eos, neque projicere penitus, usque
in præsens tempus. 24 Mortuus est autem
Hazael rex Syriæ, et regnavit Benadad filius
ejus pro eo. 25 Porro Joas filius Joachaz
tulit urbes de manu Benadad filii Hazael,
quas tulerat de manu Joachaz patris sui jure
prælii, tribus vicibus percussit eum Joas, et
reddidit civitates Israel.

CAPUT XIV.

1 IN anno secundo Joas filii Joachaz regis
Israel, regnavit Amasias filius Joas regis Juda.

מלכים ב יד

2 בֶּן־עֶשְׂרִ֨ים וְחָמֵ֤שׁ שָׁנָה֙ הָיָ֣ה בְמָלְכ֔וֹ
וְעֶשְׂרִ֣ים וָתֵ֗שַׁע שָׁנָ֛ה מָלַ֖ךְ בִּירוּשָׁלִָ֑ם וְשֵׁ֣ם
אִמּ֔וֹ יְהוֹעַדָּ֖ן מִן־יְרוּשָׁלִָֽם׃ 3 וַיַּ֤עַשׂ הַיָּשָׁר֙
בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה רַ֕ק לֹ֖א כְּדָוִ֣ד אָבִ֑יו כְּכֹ֤ל
אֲשֶׁר־עָשָׂה֙ יוֹאָ֣שׁ אָבִ֔יו עָשָֽׂה׃ 4 רַ֥ק הַבָּמ֖וֹת
לֹא־סָ֑רוּ ע֤וֹד הָעָם֙ מְזַבְּחִ֣ים וּֽמְקַטְּרִ֔ים
בַּבָּמֽוֹת׃ 5 וַיְהִ֕י כַּאֲשֶׁ֛ר חָזְקָ֥ה הַמַּמְלָכָ֖ה
בְּיָד֑וֹ וַיַּךְ֙ אֶת־עֲבָדָ֔יו הַמַּכִּ֖ים אֶת־הַמֶּ֥לֶךְ
אָבִֽיו׃ 6 וְאֶת־בְּנֵ֥י הַמַּכִּ֖ים לֹ֣א הֵמִ֑ית
כַּכָּת֣וּב בְּסֵ֣פֶר תּֽוֹרַת־מֹשֶׁ֡ה אֲשֶׁר־צִוָּ֣ה יְהוָ֡ה
לֵאמֹר֩ לֹא־יוּמְת֨וּ אָב֜וֹת עַל־בָּנִ֗ים וּבָנִים֙
לֹא־יוּמְת֣וּ עַל־אָב֔וֹת כִּ֥י אִם־אִ֥ישׁ בְּחֶטְא֖וֹ
יָמֽוּת׃ 7 הֽוּא־הִכָּ֨ה אֶת־אֱד֤וֹם בְּגֵיא־הַמֶּ֙לַח֙
עֲשֶׂ֣רֶת אֲלָפִ֔ים וְתָפַ֥שׂ אֶת־הַסֶּ֖לַע בַּמִּלְחָמָ֑ה
וַיִּקְרָ֤א אֶת־שְׁמָהּ֙ יָקְתְאֵ֔ל עַ֖ד הַיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃
8 אָ֣ז שָׁלַ֤ח אֲמַצְיָה֙ מַלְאָכִ֔ים אֶל־
יְהוֹאָ֧שׁ בֶּן־יְהוֹאָחָ֛ז בֶּן־יֵה֖וּא מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֑ל
לֵאמֹ֕ר לְכָ֖ה נִתְרָאֶ֥ה פָנִֽים׃ 9 וַיִּשְׁלַ֞ח
יְהוֹאָ֣שׁ מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֗ל אֶל־אֲמַצְיָ֣הוּ מֶֽלֶךְ־
יְהוּדָה֮ לֵאמֹר֒ הַח֜וֹחַ אֲשֶׁ֣ר בַּלְּבָנ֗וֹן שָׁ֠לַח
אֶל־הָאֶ֜רֶז אֲשֶׁ֤ר בַּלְּבָנוֹן֙ לֵאמֹ֔ר תְּנָֽה־אֶת־
בִּתְּךָ֥ לִבְנִ֖י לְאִשָּׁ֑ה וַֽתַּעֲבֹ֞ר חַיַּ֤ת הַשָּׂדֶה֙
אֲשֶׁ֣ר בַּלְּבָנ֔וֹן וַתִּרְמֹ֖ס אֶת־הַחֽוֹחַ׃ 10 הַכֵּ֤ה
הִכִּ֙יתָ֙ אֶת־אֱד֔וֹם וּנְשָׂאֲךָ֖ לִבֶּ֑ךָ הִכָּבֵד֙ וְשֵׁ֣ב
בְּבֵיתֶ֔ךָ וְלָ֤מָּה תִתְגָּרֶה֙ בְּרָעָ֔ה וְנָ֣פַלְתָּ֔ה
אַתָּ֖ה וִיהוּדָ֥ה עִמָּֽךְ׃ 11 וְלֹא־שָׁמַ֖ע אֲמַצְיָ֑הוּ
וַיַּ֞עַל יְהוֹאָ֤שׁ מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵל֙ וַיִּתְרָא֣וּ פָנִ֔ים
ה֖וּא וַאֲמַצְיָ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה בְּבֵ֥ית שֶׁ֖מֶשׁ
אֲשֶׁ֥ר לִיהוּדָֽה׃ 12 וַיִּנָּ֥גֶף יְהוּדָ֖ה לִפְנֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֑ל וַיָּנֻ֖סוּ אִ֥ישׁ לְאֹהָלָֽיו׃ 13 וְאֵת֩
אֲמַצְיָ֨הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֜ה בֶּן־יְהוֹאָ֣שׁ בֶּן־אֲחַזְיָ֗הוּ
תָּפַ֛שׂ יְהוֹאָ֥שׁ מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּבֵ֣ית שָׁ֑מֶשׁ
וַיָּבֹאוּ֙ יְר֣וּשָׁלִַ֔ם וַיִּפְרֹץ֩ בְּחוֹמַ֨ת יְרוּשָׁלִַ֜ם
בְּשַׁ֤עַר אֶפְרַ֙יִם֙ עַד־שַׁ֣עַר הַפִּנָּ֔ה אַרְבַּ֥ע
מֵא֖וֹת אַמָּֽה׃ 14 וְלָקַ֣ח אֶת־כָּל־הַזָּהָב־
וְהַ֠כֶּסֶף וְאֵ֨ת כָּל־הַכֵּלִ֜ים הַנִּמְצְאִ֣ים בֵּית־
יְהוָ֗ה וּבְאֹֽצְרוֹת֙ בֵּ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ וְאֵ֖ת בְּנֵ֣י
הַתַּעֲרֻב֑וֹת וַיָּ֖שָׁב שֹׁמְרֽוֹנָה׃ 15 וְיֶ֨תֶר דִּבְרֵ֤י
יְהוֹאָשׁ֙ אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֔ה וּגְבוּרָת֔וֹ וַאֲשֶׁ֣ר נִלְחַ֔ם
עִ֖ם אֲמַצְיָ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה הֲלֹא־הֵ֣ם כְּתוּבִ֗ים
עַל־סֵ֛פֶר דִּבְרֵ֥י הַיָּמִ֖ים לְמַלְכֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
16 וַיִּשְׁכַּ֤ב יְהוֹאָשׁ֙ עִם־אֲבֹתָ֔יו וַיִּקָּבֵר֙ בְּשֹׁ֣מְר֔וֹן
עִ֖ם מַלְכֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּמְלֹ֛ךְ יָרָבְעָ֥ם בְּנ֖וֹ תַּחְתָּֽיו׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιδ'.

2 *Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὶμ
ἐξ Ἱερουσαλήμ.* 3 *Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωὰς ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐποίησεν.* 4 *Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.*
5 *Καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς
πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ.* 6 *Καὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσε, καθὼς γέγραπται
ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ, ὡς ἐνετείλατο Κύριος
λέγων Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ
υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἀλλ' ἢ
ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται.*
7 *Αὐτὸς ἐπάταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν Γεμελὲδ δέκα
χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ,
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.* 8 *Τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους
πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰοὺ βασιλέως
Ἰσραὴλ λέγων Δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις.* 9 *Καὶ
ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν
βασιλέα Ἰούδα λέγων Ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ
ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ
λέγων Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς
γυναῖκα· καὶ διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν
τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανα.* 10 *Τύπ-
των ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδία
σου· ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ
ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; καὶ πεσῇ σὺ καὶ
Ἰούδας μετὰ σοῦ.* 11 *Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας·
καὶ ἀνέβη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὤφθησαν
προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα
ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα·* 12 *Καὶ ἔπταισεν
Ἰούδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.* 13 *Καὶ τὸν Ἀμεσσίαν
υἱὸν Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμύς· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ
Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις.*
14 *Καὶ ἔλαβε τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ
ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν συμμίξεων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.*
15 *Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς ὅσα ἐποίησεν
ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίου
βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;*
16 *Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ·
καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.*

II. REGUM, XIV.

2 Viginti quinque annorum erat cum regnare
cœpisset: viginti autem et novem annis
regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus
Joadan de Jerusalem. 3 Et fecit rectum
coram Domino, verumtamen non ut David
pater ejus. Juxta omnia, quæ fecit Joas
pater suus, fecit: 4 Nisi hoc tantum, quod
excelsa non abstulit: adhuc enim populus
immolabat, et adolebat incensum in excelsis.
5 Cumque obtinuisset regnum, percussit ser-
vos suos, qui interfecerant regem patrem
suum: 6 Filios autem eorum qui occiderant,
non occidit, juxta quod scriptum est in libro
legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens:
Non morientur patres pro filiis, neque filii
morientur pro patribus: sed unusquisque in
peccato suo morietur. 7 Ipse percussit Edom
in valle Salinarum decem millia, et apprehen-
dit petram in prælio, vocavitque nomen ejus
Jectehel, usque in præsentem diem. 8 Tunc
misit Amasias nuntios ad Joas filium Joachaz,
filii Jehu regis Israel, dicens: Veni, et
videamus nos. 9 Remisitque Joas rex Israel
ad Amasiam regem Juda, dicens: Carduus
Libani misit ad cedrum quæ est in Libano,
dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem.
Transieruntque bestiæ saltus, quæ sunt in
Libano, et conculcaverunt carduum. 10 Per-
cutiens invaluisti super Edom, et sublevavit
te cor tuum: contentus esto gloria, et sede in
domo tua: quare provocas malum, ut cadas
tu et Judas tecum? 11 Et non acquievit
Amasias: ascenditque Joas rex Israel, et
viderunt se, ipse et Amasias rex Juda in
Bethsames oppido Judæ. 12 Percussusque
est Juda coram Israel, et fugerunt unusquis-
que in tabernacula sua. 13 Amasiam vero
regem Juda, filium Joas filii Ochoziæ, cepit
Joas rex Israel in Bethsames, et adduxit eum
in Jerusalem: et interrupit murum Jerusalem,
a porta Ephraim usque ad portam anguli,
quadringentis cubitis. 14 Tulitque omne
aurum, et argentum, et universa vasa, quæ
inventa sunt in domo Domini, et in thesauris
regis, et obsides, et reversus est in Samariam.
15 Reliqua autem verborum Joas quæ fecit,
et fortitudo ejus qua pugnavit contra Ama-
siam regem Juda, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel?
16 Dormivitque Joas cum patribus suis,
et sepultus est in Samaria cum regibus
Israel: et regnavit Jeroboam filius ejus pro eo.

17 וַיְחִי אֲמַצְיָהוּ בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ
יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 18 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי אֲמַצְיָהוּ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 19 וַיִּקְשְׁרוּ
עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַםִ וַיָּנָס לָכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ
אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִתֻהוּ שָׁם׃ 20 וַיִּשְׂאוּ
אֹתוֹ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלַםִ עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ 21 וַיִּקְחוּ כָּל־עַם
יְהוּדָה אֶת־עֲזַרְיָה וְהוּא בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיַּמְלִכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָהוּ׃
22 הוּא בָּנָה אֶת־אֵילַת וַיְשִׁבֶהָ לִיהוּדָה
אַחֲרֵי שְׁכַב הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו׃
23 בִּשְׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַאֲמַצְיָהוּ
בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יָרָבְעָם בֶּן־
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים
וְאַחַת שָׁנָה׃ 24 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 25 הוּא הֵשִׁיב אֶת־
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־יָם הָעֲרָבָה
כִּדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגַּת
הַחֵפֶר׃ 26 כִּי־רָאָה יְהוָה אֶת־עֳנִי יִשְׂרָאֵל
מֹרֶה מְאֹד וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב וְאֵין
עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל׃ 27 וְלֹא־דִבֶּר יְהוָה לִמְחוֹת
אֶת־שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וַיּוֹשִׁיעֵם
בְּיַד יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ׃ 28 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יָרָבְעָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־
נִלְחָם וַאֲשֶׁר הֵשִׁיב אֶת־דַּמֶּשֶׂק וְאֶת־חֲמָת
לִיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
29 וַיִּשְׁכַּב יָרָבְעָם עִם־אֲבֹתָיו עִם מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה טו׃

1 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיָרָבְעָם
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ עֲזַרְיָה בֶן־אֲמַצְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
הָיָה בְמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ יְכָלְיָהוּ מִירוּשָׁלָםִ׃
3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
אֲמַצְיָהוּ אָבִיו׃ 4 רַק הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ
עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃

17 Καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς
Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ
βασιλέα Ἰσραὴλ πεντεκαίδεκα ἔτη. 18 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίου καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
19 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν
ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.
20 Καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν
Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαυίδ. 21 Καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν
Ἀζαρίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ
ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἀμεσσίου. 22 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλώθ,
καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδᾳ μετὰ τὸ κοιμηθῆ-
ναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. 23 Ἐν
ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσίου υἱῷ Ἰωὰς
βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωὰς
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος.
24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ
ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 25 Αὐτὸς ἀπέστησε τὸ
ὅριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμὰθ ἕως τῆς θαλάσσης
τῆς Αραβα, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ
ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ
τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοφέρ. 26 Ὅτι εἶδε
Κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα
καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους
καὶ ἐγκαταλελειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ
Ἰσραήλ. 27 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι
τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωάς.
28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα
ἐπολέμησε καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ
τὴν Αἰμὰθ τῷ Ἰούδᾳ ἐν Ἰσραήλ, οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; 29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοὰμ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραήλ,
καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιεʹ.

1 ἘΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τῷ Ἱεροβοὰμ
βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσ-
σίου βασιλέως Ἰούδα. 2 Υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν ἦν
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ πεντηκονταδύο ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσ-
σίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

17 Vixit autem Amasias, filius Joas, rex Juda,
postquam mortuus est Joas filius Joachaz
regis Israel, quindecim annis. 18 Reliqua
autem sermonum Amasiæ, nonne hæc scripta
sunt in Libro sermonum dierum regum Juda?
19 Factaque est contra eum conjuratio in
Jerusalem: at ille fugit in Lachis. Miserunt-
que post eum in Lachis, et interfecerunt eum
ibi. 20 Et asportaverunt in equis, sepultusque
est in Jerusalem cum patribus suis in civitate
David. 21 Tulit autem universus populus
Judæ Azariam annos natum sedecim, et
constituerunt eum regem pro patre ejus
Amasia. 22 Ipse ædificavit Ælath, et res-
tituit eam Judæ, postquam dormivit rex cum
patribus suis. 23 Anno quintodecimo Amasiæ
filii Joas regis Juda, regnavit Jeroboam filius
Joas regis Israel in Samaria, quadraginta et
uno anno: 24 Et fecit quod malum est
coram Domino. Non recessit ab omnibus
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israel. 25 Ipse restituit terminos Israel,
ab introitu Emath, usque ad mare solitudinis,
juxta sermonem Domini Dei Israel, quem
locutus est per servum suum Jonam filium
Amathi prophetam, qui erat de Geth, quæ
est in Opher. 26 Vidit enim Dominus
afflictionem Israel amaram nimis, et quod
consumpti essent usque ad clausos carcere, et
extremos, et non esset qui auxiliaretur Israeli.
27 Nec locutus est Dominus ut deleret nomen
Israel de sub cælo, sed salvavit eos in manu
Jeroboam filii Joas. 28 Reliqua autem
sermonum Jeroboam, et universa quæ fecit, et
fortitudo ejus qua præliatus est, et quomodo
restituit Damascum et Emath Judæ in Israel,
nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum
dierum regum Israel? 29 Dormivitque
Jeroboam cum patribus suis regibus Israel,
et regnavit Zacharias filius ejus pro eo.

CAPUT XV.

1 ANNO vigesimo septimo Jeroboam regis
Israel, regnavit Azarias filius Amasiæ regis
Juda. 2 Sedecim annorum erat cum regnare
cœpisset, et quinquaginta duobus annis
regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus
Jechelia de Jerusalem. 3 Fecitque quod
erat placitum coram Domino, juxta omnia
quæ fecit Amasias pater ejus. 4 Verumtamen
excelsa non est demolitus: adhuc populus
sacrificabat, et adolebat incensum in excelsis.

5 וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מְצֹרָע עַד־
יוֹם מֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּבֵית הַחָפְשִׁית וְיוֹתָם
בֶּן־הַמֶּלֶךְ עַל־הַבַּיִת שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ׃
6 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עֲזַרְיָהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 7 וַיִּשְׁכַּב עֲזַרְיָה עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 8 בִּשְׁנַת
שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לַעֲזַרְיָהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ זְכַרְיָהוּ בֶן־יָרָבְעָם עַל־
יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃ 9 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו לֹא
סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו שַׁלֻּם
בֶּן־יָבֵשׁ וַיַּכֵּהוּ קָבָל־עָם וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו׃ 11 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זְכַרְיָה הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 12 הוּא דְבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֶל־יֵהוּא לֵאמֹר בְּנֵי רְבִיעִים יֵשְׁבוּ לְךָ
עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־כֵן׃ 13 שַׁלּוּם
בֶּן־יָבֵישׁ מָלַךְ בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָתֵשַׁע שָׁנָה
לְעֻזִּיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יֶרַח־יָמִים
בְּשֹׁמְרוֹן׃ 14 וַיַּעַל מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי מִתִּרְצָה
וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ אֶת־שַׁלּוּם בֶּן־יָבֵישׁ
בְּשֹׁמְרוֹן וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 15 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי שַׁלּוּם וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הִנָּם
כְּתֻבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 16 אָז יַכֶּה־מְנַחֵם אֶת־
תִּפְסַח וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ
מִתִּרְצָה כִּי לֹא פָתַח וַיַּךְ אֵת כָּל־
הֶהָרוֹתֶיהָ בִּקֵּעַ׃ 17 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וָתֵשַׁע שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים
בְּשֹׁמְרוֹן׃ 18 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לֹא־סָר מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל־יָמָיו׃ 19 בָּא
פוּל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן מְנַחֵם לְפוּל
אֶלֶף כִּכַּר־כָּסֶף לִהְיוֹת יָדָיו אִתּוֹ לְהַחֲזִיק
הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ׃ 20 וַיֹּצֵא מְנַחֵם אֶת־הַכֶּסֶף
עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־גִּבּוֹרֵי הַחַיִל לָתֵת
לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים כֶּסֶף לְאִישׁ
אֶחָד וַיָּשָׁב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא־עָמַד שָׁם בָּאָרֶץ׃

*5 Καὶ ἥψατο Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελεπρω-
μένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἐν οἴκῳ ἀφφουσώθ· καὶ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως
ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. 6 Καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 7 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ. 8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ
Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς
Ἱεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον.
9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ
πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 10 Καὶ συνεστράφησαν
ἐπ' αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς, καὶ ἐπάταξαν
αὐτὸν Κεβλαὰμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ζαχαρίου ἰδού εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.
12 Ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησε πρὸς Ἰοὺ λέγων
Υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ,
καὶ ἐγένετο οὕτως. 13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς
ἐβασίλευσεν· καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ
Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλοὺμ μῆνα
ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ. 14 Καὶ ἀνέβη Μαναὴμ
υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλὰ καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν,
καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοὺμ υἱὸν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. 15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Σελλοὺμ καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἣ συνε-
στράφη ἰδού εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ. 16 Τότε
ἐπάταξε Μαναὴμ καὶ τὴν Θερσὰ καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά, ὅτι οὐκ
ἤνοιξαν αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ τὰς ἐν
γαστρὶ ἐχούσας ἀνέῤῥηξεν. 17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ
καὶ ἐννάτῳ τῷ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε
Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ
δέκα ἔτη. 18 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν
ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε
τὸν Ἰσραήλ. 19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη
Φουὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
Μαναὴμ ἔδωκε τῷ Φουᾷ χίλια τάλαντα ἀργυρίου
εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐξήνεγκε
Μαναὴμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν
δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων
πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἑνί· καὶ ἀπέστρεψε
βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.*

5 Percussit autem Dominus regem, et fuit
leprosus usque in diem mortis suæ, et habi-
tabat in domo libera seorsum: Joathan vero
filius regis gubernabat palatium, et judicabat
populum terræ. 6 Reliqua autem sermonum
Azariæ, et universa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in Libro verborum dierum regum
Juda? 7 Et dormivit Azarias cum patribus
suis: sepelieruntque eum cum majoribus suis
in civitate David, et regnavit Joathan filius
ejus pro eo. 8 Anno trigesimo octavo Azariæ
regis Juda, regnavit Zacharias filius Jeroboam
super Israel in Samaria sex mensibus: 9 Et
fecit quod malum est coram Domino, sicut
fecerant patres ejus: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
10 Conjuravit autem contra eum Sellum filius
Jabes: percussitque eum palam, et interfecit,
regnavitque pro eo. 11 Reliqua autem ver-
borum Zachariæ, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel?
12 Iste est sermo Domini, quem locutus est
ad Jehu, dicens: Filii tui usque ad quartam
generationem sedebunt super thronum Israel.
Factumque est ita. 13 Sellum filius Jabes
regnavit trigesimo nono anno Azariæ regis
Judæ: regnavit autem uno mense in Samaria.
14 Et ascendit Manahem filius Gadi de
Thersa: venitque in Samariam, et percussit
Sellum filium Jabes in Samaria, et interfecit
eum, regnavitque pro eo. 15 Reliqua autem
verborum Sellum, et conjuratio ejus, per quam
tetendit insidias, nonne hæc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel?
16 Tunc percussit Manahem Thapsam, et
omnes qui erant in ea, et terminos ejus de
Thersa; noluerant enim aperire ei: et inter-
fecit omnes prægnantes ejus, et scidit eas.
17 Anno trigesimo nono Azariæ regis Juda,
regnavit Manahem filius Gadi super Israel
decem annis in Samaria. 18 Fecitque quod
erat malum coram Domino: non recessit a
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israel cunctis diebus ejus. 19 Veniebat
Phul rex Assyriorum in terram, et dabat
Manahem Phul mille talenta argenti, ut
esset ei in auxilium, et firmaret regnum ejus.
20 Indixitque Manahem argentum super
Israel cunctis potentibus et divitibus, ut
daret regi Assyriorum quinquaginta siclos
argenti per singulos: reversusque est rex
Assyriorum, et non est moratus in terra.

21 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַחֵם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 22 וַיִּשְׁכַּב מְנַחֵם עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ פְּקַחְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃
23 בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ פְּקַחְיָה בֶן־מְנַחֵם עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן שְׁנָתָיִם׃ 24 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 25 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו
פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ שָׁלִישׁוֹ וַיַּכֵּהוּ בְשֹׁמְרוֹן
בְּאַרְמוֹן בֵּית־מֶלֶךְ אֶת־אַרְגֹּב וְאֶת־הָאַרְיֵה
וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִלְעָדִים וַיְמִתֵהוּ
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 26 וְיֶתֶר דִּבְרֵי פְקַחְיָה
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
27 בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ עַל־
יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה׃ 28 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִן־חַטֹּאות
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
29 בִּימֵי פֶּקַח מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בָּא תִּגְלַת
פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־
אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה וְאֶת־יָנוֹחַ וְאֶת־קֶדֶשׁ
וְאֶת־חָצוֹר וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַגָּלִילָה כֹּל
אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיַּגְלֵם אַשּׁוּרָה׃ 30 וַיִּקְשָׁר־
קֶשֶׁר הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה עַל־פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ
וַיַּכֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת
עֶשְׂרִים לְיוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּה׃ 31 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
פֶקַח וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
32 בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 33 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה
בְמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁא בַּת־צָדוֹק׃ 34 וַיַּעַשׂ
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
עֻזִּיָּהוּ אָבִיו עָשָׂה׃ 35 רַק הַבָּמוֹת לֹא
סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים
בַּבָּמוֹת הוּא בָּנָה אֶת־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה
הָעֶלְיוֹן׃ 36 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹתָם וְכָל־אֲשֶׁר
עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃

21 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναὴμ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραήλ; 22 Καὶ ἐκοιμήθη Μαναὴμ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ
Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας
υἱὸς Μαναὴμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.
24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου,
οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 25 Καὶ συνεστράφη
ἐπ' αὐτὸν Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστάτης
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον
οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ
τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες
ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 26 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
ἰδού εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ. 27 Ἐν ἔτει
πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ
Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη. 28 Καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη
ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ. 29 Ἐν ταῖς ἡμέραις
Φακεὲ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαθφελλασὰρ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Αἲν καὶ τὴν
Ἀβὲλ καὶ τὴν Θαμααχὰ καὶ τὴν Ἀνιὼχ καὶ τὴν
Κενὲζ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Γαλαὰν καὶ τὴν
Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπῴκισεν
αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. 30 Καὶ συνέστρεψε
σύστρεμμα Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακεὲ υἱὸν
Ῥομελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ
Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου. 31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Φακεὲ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ. 32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ
Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν
Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα. 33 Υἱὸς
εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν,
καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσὰ θυγάτηρ
Σαδώκ. 34 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ. 35 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς·
αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν
ἐπάνω. 36 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

21 Reliqua autem sermonum Manahem, et
universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel? 22 Et
dormivit Manahem cum patribus suis: reg-
navitque Phaceia filius ejus pro eo. 23 Anno
quinquagesimo Azariæ regis Juda, regnavit
Phaceia filius Manahem super Israel in
Samaria biennio: 24 Et fecit quod erat
malum coram Domino: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
25 Conjuravit autem adversus eum Phacee
filius Romeliæ, dux ejus, et percussit eum in
Samaria in turre domus regiæ, juxta Argob,
et juxta Arie, et cum eo quinquaginta viros
de filiis Galaaditarum, et interfecit eum,
regnavitque pro eo. 26 Reliqua autem
sermonum Phaceia, et universa quæ fecit,
nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum
dierum regum Israel? 27 Anno quinqua-
gesimo secundo Azariæ regis Juda, regnavit
Phacee filius Romeliæ super Israel in Samaria
viginti annis. 28 Et fecit quod erat malum
coram Domino: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
29 In diebus Phacee regis Israel venit
Theglathphalasar rex Assur, et cepit Ajon, et
Abeldomum, Maacha et Janoe, et Cedes, et
Asor, et Galaad, et Galilæam, et universam
terram Nephthali; et transtulit eos in
Assyrios. 30 Conjuravit autem, et tetendit
insidias Osee filius Ela contra Phacee filium
Romeliæ, et percussit eum, et interfecit: reg-
navitque pro eo vigesimo anno Joatham filii
Oziæ. 31 Reliqua autem sermonum Phacee,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel?
32 Anno secundo Phacee, filii Romeliæ regis
Israel, regnavit Joatham filius Oziæ regis
Juda. 33 Viginti quinque annorum erat cum
regnare cœpisset, et sedecim annis regnavit
in Jerusalem: nomen matris ejus Jerusa, filia
Sadoc. 34 Fecitque quod erat placitum coram
Domino: juxta omnia quæ fecerat Ozias
pater suus, operatus est. 35 Verumtamen
excelsa non abstulit: adhuc populus im-
molabat, et adolebat incensum in excelsis: ipse
ædificavit portam domus Domini sublimis-
simam. 36 Reliqua autem sermonum Joatham,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta
sunt in Libro verborum dierum regum Juda?

37 בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ
בִּֽיהוּדָה רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וְאֵת פֶּקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ׃ 38 וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
אָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה טז׃

1 בִּשְׁנַת שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְפֶקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ מָלַךְ אָחָז בֶּן־יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
2 בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְלֹא־עָשָׂה הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו כְּדָוִד אָבִיו׃ 3 וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת־בְּנוֹ הֶעֱבִיר
בָּאֵשׁ כְּתֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
אֹתָם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיְזַבֵּחַ וַיְקַטֵּר
בַּבָּמוֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ
רַעֲנָן׃ 5 אָז יַעֲלֶה רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח
בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַםִ לַמִּלְחָמָה
וַיָּצֻרוּ עַל־אָחָז וְלֹא יָכְלוּ לְהִלָּחֵם׃
6 בָּעֵת הַהִיא הֵשִׁיב רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם
אֶת־אֵילַת לַאֲרָם וַיְנַשֵּׁל אֶת־הַיְהוּדִים
מֵאֵילוֹת וַאֲרוֹמִים בָּאוּ אֵילַת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 7 וַיִּשְׁלַח אָחָז מַלְאָכִים
אֶל־תִּגְלַת פְּלֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר עַבְדְּךָ
וּבִנְךָ אָנִי עֲלֵה וְהוֹשִׁעֵנִי מִכַּף מֶלֶךְ־אֲרָם
וּמִכַּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלָי׃ 8 וַיִּקַּח
אָחָז אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית
יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
לְמֶלֶךְ־אַשּׁוּר שֹׁחַד׃ 9 וַיִּשְׁמַע אֵלָיו מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶל־דַּמֶּשֶׂק
וַיִּתְפְּשֶׂהָ וַיַּגְלֶהָ קִירָה וְאֶת־רְצִין הֵמִית׃
10 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אָחָז לִקְרַאת תִּגְלַת
פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר דּוּמֶּשֶׂק וַיַּרְא אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּדַמָּשֶׂק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אָחָז אֶל־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־דְּמוּת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־תַּבְנִיתוֹ לְכָל־מַעֲשֵׂהוּ׃ 11 וַיִּבֶן אוּרִיָּה
הַכֹּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁלַח הַמֶּלֶךְ
אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק כֵּן עָשָׂה אוּרִיָּה הַכֹּהֵן עַד־
בּוֹא הַמֶּלֶךְ־אָחָז מִדַּמָּשֶׂק׃ 12 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
מִדַּמֶּשֶׂק וַיַּרְא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב
הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל עָלָיו׃ 13 וַיַּקְטֵר
אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וַיַּסֵּךְ אֶת־נִסְכּוֹ וַיִּזְרֹק
אֶת־דַּם־הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃

37 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος
ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰούδᾳ τὸν Ῥαασσὼν βασιλέα
Συρίας καὶ τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου. 38 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιϛ'.

1 ἘΝ ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου
ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα·
2 Υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησε το εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραήλ,
καί γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ
βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ
προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 4 Καὶ ἐθυσίαζε καὶ
ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. 5 Τότε ἀνέβη
Ῥαασσὼν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου
βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον καὶ
ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἄχαζ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν.
6 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασσὼν βασι-
λεὺς Συρίας τὴν Αἰλὰθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε
τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλάθ, καὶ Ἰδουμαῖοι ἦλθον
εἰς Αἰλὰθ καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 7 Καὶ ἀπέστειλεν Ἄχαζ ἀγγέλους πρὸς
Θαλγαθφελλασὰρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων Δοῦλός
σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι σῶσόν με ἐκ χειρὸς
βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ
τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ. 8 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ
ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλε
τῷ βασιλεῖ δῶρα. 9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων· καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς
Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπῴκισεν
αὐτήν, καὶ τὸν Ῥαασσὼν βασιλέα ἐθανάτωσε.
10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἄχαζ εἰς Δαμασκὸν
εἰς ἀπαντὴν Θαλγαθφελλασὰρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων
εἰς Δαμασκόν· καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν
Δαμασκῷ· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς
Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ.
11 Καὶ ᾠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστή-
ριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ
ἐκ Δαμασκοῦ. 12 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσια-
στήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό, 13 Καὶ ἐθυμίασε
τὴν ὁλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ
καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα
τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

37 In diebus illis cœpit Dominus mittere in
Judam Rasin regem Syriæ, et Phacee filium
Romeliæ. 38 Et dormivit Joatham cum
patribus suis, sepultusque est cum eis in
civitate David patris sui, et regnavit Achaz
filius ejus pro eo.

CAPUT XVI.

1 ANNO decimo septimo Phacee filii Ro-
meliæ, regnavit Achaz filius Joatham regis
Juda. 2 Viginti annorum erat Achaz cum
regnare cœpisset, et sedecim annis regnavit in
Jerusalem: non fecit quod erat placitum in
conspectu Domini Dei sui, sicut David pater
ejus: 3 Sed ambulavit in via regum Israel:
insuper et filium suum consecravit, transferens
per ignem secundum idola gentium, quæ
dissipavit Dominus coram filiis Israel. 4 Im-
molabat quoque victimas, et adolebat incensum
in excelsis, et in collibus, et sub omni ligno
frondoso. 5 Tunc ascendit Rasin rex Syriæ,
et Phacee filius Romeliæ rex Israel, in Jeru-
salem ad præliandum: cumque obsiderent
Achaz, non valuerunt superare eum. 6 In
tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam
Syriæ, et ejecit Judæos de Aila: et Idumæi
venerunt in Ailam, et habitaverunt ibi usque
in diem hanc. 7 Misit autem Achaz nuntios
ad Theglathphalasar regem Assyriorum, di-
cens: Servus tuus, et filius tuus ego sum:
ascende, et salvum me fac de manu regis
Syriæ, et de manu regis Israel, qui consur-
rexerunt adversum me. 8 Et cum collegisset
argentum et aurum, quod inveniri potuit in
domo Domini, et in thesauris regis, misit regi
Assyriorum munera. 9 Qui et acquievit
voluntati ejus: ascendit enim rex Assyriorum
in Damascum, et vastavit eam: et transtulit
habitatores ejus Cyrenen, Rasin autem inter-
fecit. 10 Perrexitque rex Achaz in occursum
Theglathphalasar regi Assyriorum in Da-
mascum; cumque vidisset altare Damasci,
misit rex Achaz ad Uriam sacerdotem
exemplar ejus, et similitudinem juxta omne
opus ejus. 11 Extruxitque Urias sacerdos
altare: juxta omnia quæ præceperat rex
Achaz de Damasco, ita fecit sacerdos Urias,
donec veniret rex Achaz de Damasco.
12 Cumque venisset rex de Damasco, vidit
altare, et veneratus est illud: ascenditque
et immolavit holocausta, et sacrificium suum
13 Et libavit libamina, et fudit sanguinem
pacificorum, quæ obtulerat super altare.

14 וְאֵת הַמִּזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָֹה
וַיַּקְרֵב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ
וּמִבֵּין בֵּית יְהוָֹה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ
הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה׃ 15 וַיְצַוֵּהוּ הַמֶּלֶךְ אָחָז
אֶת־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ
הַגָּדוֹל הַקְטֵר אֶת־עֹלַת־הַבֹּקֶר וְאֶת־מִנְחַת
הָעֶרֶב וְאֶת־עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וְאֵת
עֹלַת כָּל־עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
וְכָל־דַּם עֹלָה וְכָל־דַּם זֶבַח עָלָיו תִּזְרֹק
וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת יִהְיֶה־לִּי לְבַקֵּר׃ 16 וַיַּעַשׂ
אוּרִיָּה הַכֹּהֵן כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ
אָחָז׃ 17 וַיְקַצֵּץ הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶת־הַמִּסְגְּרוֹת
הַמְּכֹנוֹת וַיָּסַר מֵעֲלֵיהֶם וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־
הַיָּם הוֹרִד מֵעַל הַבָּקָר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
תַּחְתֶּיהָ וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל מַרְצֶפֶת אֲבָנִים׃
18 וְאֶת־מֵיסַךְ הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר־בָּנוּ בַבַּיִת
וְאֶת־מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הֵסֵב בֵּית
יְהוָֹה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 19 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
אָחָז אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
20 וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ חִזְקִיָּהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃

פרשה יז׃

1 בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לְאָחָז מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה בְשֹׁמְרוֹן
עַל־יִשְׂרָאֵל תֵּשַׁע שָׁנִים׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָֹה רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הָיוּ לְפָנָיו׃ 3 עָלָיו עָלָה שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיְהִי־לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיָּשֶׁב לוֹ
מִנְחָה׃ 4 וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ קֶשֶׁר
אֲשֶׁר שָׁלַח מַלְאָכִים אֶל־סוֹא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
וְלֹא־הֶעֱלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר כְּשָׁנָה
בְשָׁנָה וַיַּעַצְרֵהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּאַסְרֵהוּ
בֵּית כֶּלֶא׃ 5 וַיַּעַל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ
וַיַּעַל שֹׁמְרוֹן וַיָּצַר עָלֶיהָ שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃
6 בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשֵׁעַ לָכַד מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר אֶת־שֹׁמְרוֹן וַיֶּגֶל אֶת־יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה
וַיֹּשֶׁב אֹתָם בַּחְלַח וּבְחָבוֹר נְהַר
גּוֹזָן וְעָרֵי מָדָי׃ 7 וַיְהִי כִּי־חָטְאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָֹה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלֶה
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִתַּחַת יַד פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרָיִם וַיִּירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

14 Τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι Κυρίου· καὶ προσήγαγε
τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον τοῦ
οἴκου Κυρίου, καὶ ἔδειξεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ
θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν. 15 Καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς Ἄχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ λέγων Ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὁλοκαύτωσιν
τὴν πρωινὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν, καὶ
τὴν ὁλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν
αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ
τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν, καὶ
πᾶν αἷμα ὁλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ'
αὐτῷ ἐκχεεῖς· καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν
ἔσται μοι εἰς τὸ πρωί. 16 Καὶ ἐποίησεν Οὐρίας
ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς Ἄχαζ. 17 Καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς
Ἄχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνὼθ καὶ μετῆρεν
ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτῆρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν
ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην. 18 Καὶ τὸν
θεμέλιον τῆς καθέδρας ᾠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.
19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἄχαζ ὅσα ἐποίησεν,
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 20 Καὶ ἐκοιμήθη
Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ἘΝ ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἄχαζ βασιλέως Ἰούδα
ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐννέα ἔτη. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς
Ἰσραὴλ οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 Ἐπ' αὐτὸν
ἀνέβη Σαλαμανασσὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Ὡσηὲ δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ
μαναά. 4 Καὶ εὗρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ
Ὡσηὲ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Σηγὼρ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναὰ
τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ· καὶ
ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς. 5 Καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέβη
εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία
ἔτη. 6 Ἐν ἔτει ἐννάτῳ Ὡσηὲ συνέλαβε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἀπῴκισεν Ἰσραὴλ
εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατῴκησεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ
καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων.
7 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἥμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ
Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραὼ βασι-
λέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς ἑτέρους,

14 Porro altare æreum, quod erat coram
Domino, transtulit de facie templi, et de
loco altaris, et de loco templi Domini: posuit-
que illud ex latere altaris ad aquilonem.
15 Præcepit quoque rex Achaz Uriæ sacerdoti,
dicens: Super altare majus offer holocaustum
matutinum, et sacrificium vespertinum, et
holocaustum regis, et sacrificium ejus, et holo-
caustum universi populi terræ, et sacrificia
eorum, et libamina eorum: et omnem san-
guinem holocausti, et universum sanguinem
victimæ super illud effundes: altare vero
æreum erit paratum ad voluntatem meam.
16 Fecit igitur Urias sacerdos, juxta omnia
quæ præceperat rex Achaz. 17 Tulit autem
rex Achaz cælatas bases, et luterem, qui erat
desuper: et mare deposuit de bobus æreis,
qui sustentabant illud, et posuit super pavi-
mentum stratum lapide. 18 Musach quoque
sabbati, quod ædificaverat in templo, et
ingressum regis exterius convertit in templum
Domini, propter regem Assyriorum. 19 Reli-
qua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Juda? 20 Dormivitque Achaz cum
patribus suis, et sepultus est cum eis in
civitate David, et regnavit Ezechias filius
ejus pro eo.

CAPUT XVII.

1 Anno duodecimo Achaz regis Juda,
regnavit Osee filius Ela in Samaria super
Israel novem annis. 2 Fecitque malum
coram Domino: sed non sicut reges Israel,
qui ante eum fuerant. 3 Contra hunc ascendit
Salmanasar rex Assyriorum, et factus est ei
Osee servus, reddebatque illi tributa. 4 Cum-
que deprehendisset rex Assyriorum Osee,
quod rebellare nitens misisset nuntios ad Sua
regem Ægypti, ne præstaret tributa regi
Assyriorum, sicut singulis annis solitus erat,
obsedit eum, et vinctum misit in carcerem.
5 Pervagatusque est omnem terram: et
ascendens Samariam, obsedit eam tribus
annis. 6 Anno autem nono Osee, cepit rex
Assyriorum Samariam, et transtulit Israel in
Assyrios: posuitque eos in Hala, et in
Harbor juxta fluvium Gozan, in civitatibus
Medorum. 7 Factum est enim, cum peccas-
sent filii Israel Domino Deo suo, qui eduxerat
eos de terra Ægypti, de manu Pharaonis
regis Ægypti, coluerunt deos alienos.

8 וַיֵּלְכוּ בְּחֻקּוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
עָשׂוּ׃ 9 וַיְחַפְּאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר
לֹא־כֵן עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם
בָּמוֹת בְּכָל־עָרֵיהֶם מִמִּגְדַּל נוֹצְרִים עַד־עִיר
מִבְצָר׃ 10 וַיַּצִּבוּ לָהֶם מַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים
עַל כָּל־גִּבְעָה גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃
11 וַיְקַטְּרוּ־שָׁם בְּכָל־בָּמוֹת כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־
הֶגְלָה יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְּבָרִים רָעִים
לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה׃ 12 וַיַּעַבְדוּ הַגִּלֻּלִים
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה׃ 13 וַיָּעַד יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וּבִיהוּדָה בְּיַד כָּל־נְבִיאוֹ כָל־חֹזֶה לֵאמֹר
שֻׁבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְשִׁמְרוּ מִצְוֹתַי
חֻקּוֹתַי כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
אֲבֹתֵיכֶם וַאֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיַד עֲבָדַי
הַנְּבִיאִים׃ 14 וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם
כְּעֹרֶף אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בַּיהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ 15 וַיִּמְאֲסוּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבוֹתָם וְאֵת עֵדְוֹתָיו אֲשֶׁר
הֵעִיד בָּם וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ
וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתָם אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתָם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת כָּהֶם׃
16 וַיַּעַזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה שְׁנֵים עֲגָלִים וַיַּעֲשׂוּ
אֲשֵׁירָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבָּעַל׃ 17 וַיַּעֲבִירוּ אֶת־
בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים
וַיְנַחֵשׁוּ וַיִּתְמַכְּרוּ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 18 וַיִּתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד
בְּיִשְׂרָאֵל וַיְסִרֵם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר
רַק שֵׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃ 19 גַּם־יְהוּדָה לֹא
שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיֵּלְכוּ
בְּחֻקּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 20 וַיִּמְאַס
יְהוָה בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיְעַנֵּם וַיִּתְּנֵם בְּיַד
שֹׁסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכָם מִפָּנָיו׃ 21 כִּי־
קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד וַיַּמְלִיכוּ
אֶת־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיַּדַּא יָרָבְעָם אֶת־
יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהֶחֱטִיאָם חֲטָאָה
גְדוֹלָה׃ 22 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־חַטֹּאות
יָרָבְעָם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה׃ 23 עַד
אֲשֶׁר־הֵסִיר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וַיִּגֶל
יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַדְמָתוֹ אַשּׁוּרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

8 Καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασι τῶν ἐθνῶν
ὧν ἐξῆρε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ
οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν, 9 Καὶ ὅσοι
ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους οὐχ οὕτως
κατὰ Κυρίου θεοῦ αὐτῶν· καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς
ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου
φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς· 10 Καὶ
ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ
βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώ-
δους· 11 Καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς
καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκησε Κύριος ἐκ προσώπου
αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν τοῦ
παροργίσαι τὸν Κύριον· 12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
εἰδώλοις οἷς εἶπε Κύριος αὐτοῖς Οὐ ποιήσετε τὸ
ῥῆμα τοῦτο τῷ Κυρίῳ. 13 Καὶ διεμαρτύρατο
Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ καὶ ἐν
χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος
λέγων Ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν
πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ
δικαιώματά μου καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετει-
λάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς
ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν. 14 Καὶ
οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν
ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν· 15 Καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ
ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων,
καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν
περικύκλῳ αὐτῶν ὧν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ
ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· 16 Ἐγκατέλιπον τὰς
ἐντολὰς Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
χώνευμα δύο δαμάλεις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ
προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ· 17 Καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἐμαν-
τεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο· καὶ ἐπράθησαν
τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
παροργίσαι αὐτόν. 18 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα
ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ
Ἰούδα μονωτάτη. 19 Καί γε Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε
τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν,
καὶ ἀπεώσαντο τὸν Κύριον. 20 Καὶ ἐθυμώθη
Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλευσεν
αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων
αὐτούς, ἕως οὗ ἀπέῤῥιψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ. 21 Ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου
Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν τὸν Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβάτ·
καὶ ἐξέωσεν Ἱεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθε Κυρίου
καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην. 22 Καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ
Ἱεροβοὰμ ἧς ἐποίησεν· οὐκ ἀπέστησαν ἀπ'
αὐτῆς 23 Ἕως οὗ μετέστησε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν
χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφη-
τῶν· καὶ ἀπῳκίσθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς
αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

8 Et ambulaverunt juxta ritum gentium, quas
consumpserat Dominus in conspectu filiorum
Israel, et regum Israel, quia similiter fecerant.
9 Et offenderunt filii Israel verbis non rectis
Dominum Deum suum: et ædificaverunt
sibi excelsa in cunctis urbibus suis, a Turre
custodum usque ad Civitatem munitam.
10 Feceruntque sibi statuas, et lucos, in omni
colle sublimi, et subter omne lignum nemoro-
sum: 11 Et adolebant ibi incensum super
aras in morem gentium, quas transtulerat
Dominus a facie eorum: feceruntque verba
pessima irritantes Dominum: 12 Et coluerunt
immunditias, de quibus præcepit eis Dominus
ne facerent verbum hoc. 13 Et testificatus
est Dominus in Israel et in Juda, per manum
omnium prophetarum et videntium, dicens:
Revertimini a viis vestris pessimis, et cus-
todite præcepta mea, et cæremonias, juxta
omnem legem quam præcepi patribus vestris:
et sicut misi ad vos in manu servorum meorum
prophetarum. 14 Qui non audierunt, sed
induraverunt cervicem suam juxta cervicem
patrum suorum, qui noluerunt obedire Domino
Deo suo. 15 Et abjecerunt legitima ejus, et
pactum, quod pepigit cum patribus eorum, et
testificationes, quibus contestatus est eos:
secutique sunt vanitates, et vane egerunt;
et secuti sunt gentes, quæ erant per circuitum
eorum, super quibus præceperat Dominus eis,
ut non facerent sicut et illæ faciebant. 16 Et
dereliquerunt omnia præcepta Domini Dei
sui: feceruntque sibi conflatiles duos vitulos,
et lucos, et adoraverunt universam militiam
cæli: servieruntque Baal, 17 Et consecrave-
runt filios suos et filias suas per ignem: et
divinationibus inserviebant et auguriis: et
tradiderunt se ut facerent malum coram
Domino, ut irritarent eum. 18 Iratusque est
Dominus vehementer Israeli, et abstulit eos a
conspectu suo, et non remansit nisi tribus
Juda tantummodo. 19 Sed nec ipse Juda
custodivit mandata Domini Dei sui: verum
ambulavit in erroribus Israel, quos operatus
fuerat. 20 Projecitque Dominus omne semen
Israel, et afflixit eos, et tradidit eos in manu
diripientium, donec projiceret eos a facie sua:
21 Ex eo jam tempore, quo scissus est Israel
a domo David, et constituerunt sibi regem
Jeroboam filium Nabat: separavit enim
Jeroboam Israel a Domino, et peccare eos
fecit peccatum magnum. 22 Et ambulaverunt
filii Israel in universis peccatis Jeroboam quæ
fecerat: et non recesserunt ab eis, 23 Usque-
quo Dominus auferret Israel a facie sua, sicut
locutus fuerat in manu omnium servorum
suorum prophetarum: translatusque est Israel
de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

24 וַיָּבֵא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָה
וּמֵעַוָּא וּמֵחֲמָת וּסְפַרְוַיִם וַיֹּשֶׁב בְּעָרֵי
שֹׁמְרוֹן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־
שֹׁמְרוֹן וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֶיהָ׃ 25 וַיְהִי בִּתְחִלַּת
שִׁבְתָּם שָׁם לֹא יָרְאוּ אֶת־יְהוָה וַיְשַׁלַּח
יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרָיוֹת וַיִּהְיוּ הֹרְגִים
בָּהֶם׃ 26 וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר לֵאמֹר
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִגְלִיתָ וַתּוֹשֶׁב בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן
לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיְשַׁלַּח־
בָּם אֶת־הָאֲרָיוֹת וְהִנָּם מְמִיתִים אוֹתָם
כַּאֲשֶׁר אֵינָם יֹדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי
הָאָרֶץ׃ 27 וַיְצַו מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר הֹלִיכוּ
שָׁמָּה אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם
מִשָּׁם וְיֵלְכוּ וְיֵשְׁבוּ שָׁם וְיֹרֵם אֶת־מִשְׁפַּט
אֱלֹהֵי הָאָרֶץ׃ 28 וַיָּבֹא אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים
אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשֹּׁמְרוֹן וַיֵּשֶׁב בְּבֵית־אֵל
וַיְהִי מוֹרֶה אֹתָם אֵיךְ יִירְאוּ אֶת־יְהוָה׃
29 וַיִּהְיוּ עֹשִׂים גּוֹי גּוֹי אֱלֹהָיו וַיַּנִּיחוּ ׀ בְּבֵית
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשֹּׁמְרֹנִים גּוֹי גּוֹי
בְּעָרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם׃
30 וְאַנְשֵׁי בָבֶל עָשׂוּ אֶת־סֻכּוֹת בְּנוֹת
וְאַנְשֵׁי־כוּת עָשׂוּ אֶת־נֵרְגַל וְאַנְשֵׁי חֲמָת
עָשׂוּ אֶת־אֲשִׁימָא׃ 31 וְהָעַוִּים עָשׂוּ נִבְחַז
וְאֶת־תַּרְתָּק וְהַסְפַרְוִים שֹׂרְפִים אֶת־בְּנֵיהֶם
בָּאֵשׁ לְאַדְרַמֶּלֶךְ וַעֲנַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵ סְפַרְיִם׃
32 וַיִּהְיוּ יְרֵאִים אֶת־יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
מִקְצוֹתָם כֹּהֲנֵי בָמוֹת וַיִּהְיוּ עֹשִׂים לָהֶם
בְּבֵית הַבָּמוֹת׃ 33 אֶת־יְהוָה הָיוּ יְרֵאִים
וְאֶת־אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים כְּמִשְׁפַּט
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֹתָם מִשָּׁם׃ 34 עַד
הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֹשִׂים כַּמִּשְׁפָּטִים
הָרִאשֹׁנִים אֵינָם יְרֵאִים אֶת־יְהוָה וְאֵינָם
עֹשִׂים כְּחֻקֹּתָם וּכְמִשְׁפָּטָם וְכַתּוֹרָה
וְכַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר־שָׂם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 35 וַיִּכְרֹת יְהוָה
אִתָּם בְּרִית וַיְצַוֵּם לֵאמֹר לֹא תִירְאוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא־תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
וְלֹא תַעַבְדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם׃ 36 כִּי ׀
אִם־אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה אֹתוֹ
תִירָאוּ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲווּ וְלוֹ תִזְבָּחוּ׃ 37 וְאֶת־
הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
כָּל־הַיָּמִים וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

24 Καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βα-
βυλῶνος τὸν ἐκ Χουθά, ἀπὸ Ἀϊὰ καὶ ἀπὸ Αἱμὰθ
καὶ Σεπφαρουαΐμ, καὶ κατῳκίσθησαν ἐν πόλεσι
Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐκληρονόμη-
σαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατῳκίσθησαν ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῆς. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς
καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ
ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ
ἦσαν ἀποκτέννοντες ἐν αὐτοῖς. 26 Καὶ εἶπαν τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες Τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισας
καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν
τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς
αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδού εἰσι θανατοῦντες
αὐτοὺς καθότι οὐκ οἴδασι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς
γῆς. 27 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων
λέγων Ἀπαγάγετε ἐκεῖθεν, καὶ πορευέσθωσαν καὶ
κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα
τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. 28 Καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν
ἱερέων ὧν ἀπῴκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν
ἐν Βαιθήλ, καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι
τὸν Κύριον. 29 Καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη
θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν
ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατῴκουν· 30 Καὶ οἱ
ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σωκχὼθ Βενίθ,
καὶ οἱ ἄνδρες Χοὺθ ἐποίησαν τὴν Ἐργέλ, καὶ οἱ
ἄνδρες Αἱμὰθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμάθ, 31 Καὶ οἱ
Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ἐβλαζὲρ καὶ τὴν Θαρθάκ,
καὶ ὁ Σεπφαρουαΐμ ἡνίκα κατέκαιον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημελὲχ
θεοῖς Σεπφαρουαΐμ. 32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν
Κύριον· καὶ κατῴκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν
ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμα-
ρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ᾗ κατῴκουν ἐν αὐτῇ·
καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν. 33 Καὶ τὸν Κύριον
ἐφοβοῦντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ
τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπῴκισαν αὐτοὺς ἐκεῖ-
θεν. 34 Ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν
κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν· αὐτοὶ φοβοῦνται, καὶ
αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ
κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ
κατὰ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς
Ἰακὼβ οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ. 35 Καὶ
διέθετο Κύριος μετʼ αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ
οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς
καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς, 36 Ὅτι ἀλλʼ ἢ τῷ
Κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν
ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· αὐτὸν
φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε.
37 Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ
τὰς ἐντολὰς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιεῖν φυλάσσεσθε
πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους.

24 Adduxit autem rex Assyriorum de Baby-
lone, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et
de Sepharvaim: et collocavit eos in civitatibus
Samariæ pro filiis Israel: qui possederunt
Samariam, et habitaverunt in urbibus ejus.
25 Cumque ibi habitare cœpissent, non
timebant Dominum: et immisit in eos
Dominus leones, qui interficiebant eos.
26 Nuntiatumque est regi Assyriorum, et
dictum: Gentes, quas transtulisti, et habitare
fecisti in civitatibus Samariæ, ignorant legi-
tima Dei terræ: et immisit in eos Dominus
leones, et ecce interficiunt eos, eo quod igno-
rent ritum Dei terræ. 27 Præcepit autem
rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc unum
de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis,
et vadat, et habitet cum eis: et doceat eos
legitima Dei terræ. 28 Igitur cum venisset
unus de sacerdotibus his, qui captivi ducti
fuerant de Samaria, habitavit in Bethel, et
docebat eos quomodo colerent Dominum.
29 Et unaquæque gens fabricata est deum
suum: posueruntque eos in fanis excelsis,
quæ fecerant Samaritæ, gens et gens in
urbibus suis, in quibus habitabat. 30 Viri
enim Babylonii fecerunt Sochothbenoth: viri
autem Chutæi fecerunt Nergel: et viri de
Emath fecerunt Asima. 31 Porro Hevæi
fecerunt Nebahaz et Tharthac. Hi autem
qui erant de Sepharvaim comburebant filios
suos igni, Adramelech et Anamelech diis
Sepharvaim, 32 Et nihilominus colebant
Dominum. Fecerunt autem sibi de novissimis
sacerdotes excelsorum, et ponebant eos in
fanis sublimibus. 33 Et cum Dominum
colerent, diis quoque suis serviebant juxta
consuetudinem gentium, de quibus translati
fuerant Samariam: 34 Usque in præsentem
diem morem sequuntur antiquum: non timent
Dominum, neque custodiunt cæremonias ejus,
judicia, et legem, et mandatum, quod præce-
perat Dominus filiis Jacob, quem cognominavit
Israel: 35 Et percusserat cum eis pactum, et
mandaverat eis, dicens: Nolite timere deos
alienos, et non adoretis eos, neque colatis eos,
et non immoletis eis: 36 Sed Dominum
Deum vestrum, qui eduxit vos de terra
Ægypti in fortitudine magna, et in brachio
extento, ipsum timete, et illum adorate,
et ipsi immolate. 37 Cæremonias quoque,
et judicia, et legem, et mandatum, quod
scripsit vobis, custodite ut faciatis cunctis
diebus: et non timeatis deos alienos.

38 וְהַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אִתְּכֶם לֹא תִשְׁכָּחוּ
וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 39 כִּי אִם־
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּירָאוּ וְהוּא יַצִּיל
אֶתְכֶם מִיַּד כָּל־אֹיְבֵיכֶם׃ 40 וְלֹא שָׁמֵעוּ
כִּי אִם־כְּמִשְׁפָּטָם הָרִאשׁוֹן הֵם עֹשִׂים׃
41 וַיִּהְיוּ ׀ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְרֵאִים אֶת־יְהוָה
וְאֶת־פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים גַּם־בְּנֵיהֶם ׀
וּבְנֵי בְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם
עֹשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

פרשה יח :

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ חִזְקִיָּה בֶן־אָחָז מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה
בְמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִי בַּת־זְכַרְיָה׃
3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
דָּוִד אָבִיו׃ 4 הוּא ׀ הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת
וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצֵּבֹת וְכָרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה
וְכִתַּת נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה מֹשֶׁה
כִּי עַד־הַיָּמִים הָהֵמָּה הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מְקַטְּרִים לוֹ וַיִּקְרָא־לוֹ נְחֻשְׁתָּן׃ 5 בַּיהוָה
אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּטָח וְאַחֲרָיו לֹא־הָיָה
כָמֹהוּ בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר הָיוּ
לְפָנָיו׃ 6 וַיִּדְבַּק בַּיהוָה לֹא־סָר מֵאַחֲרָיו
וַיִּשְׁמֹר מִצְוֺתָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
7 וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא יַשְׂכִּיל
וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְלֹא עֲבָדוֹ׃ 8 הוּא
הִכָּה אֶת־פְּלִשְׁתִּים עַד־עַזָּה וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ
מִמִּגְדַּל נוֹצְרִים עַד־עִיר מִבְצָר׃
9 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ
הִיא הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
עַל־שֹׁמְרוֹן וַיָּצַר עָלֶיהָ׃ 10 וַיִּלְכְּדֻהָ
מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים בִּשְׁנַת־שֵׁשׁ לְחִזְקִיָּה
הִיא שְׁנַת־תֵּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
נִלְכְּדָה שֹׁמְרוֹן׃ 11 וַיֶּגֶל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־
יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה וַיַּנְחֵם בַּחְלַח וּבְחָבוֹר
נְהַר גּוֹזָן וְעָרֵי מָדָי׃ 12 עַל ׀ אֲשֶׁר לֹא־
שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ
אֶת־בְּרִיתוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ׃
13 וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל
כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְפְּשֵׂם׃

38 Καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ
ἐπιλήσεσθε· καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους,
39 Ἀλλ' ἢ τὸν Κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε,
καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν. 40 Καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι
αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι. 41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη
ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς
αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες· καί γε οἱ υἱοὶ καὶ
υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες
αὐτῶν ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ιηʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὠσηὲ υἱῷ
Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς
Ἄχαζ βασιλέως Ἰούδα. 2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ
ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα
τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβου θυγάτηρ Ζαχαρίου. 3 Καὶ
ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς ἐξῆρε
τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλό-
θρευσε τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν
ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσεν
αὐτὸν Νεεσθάν. 5 Ἐν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισε,
καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν βασι-
λεῦσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν
αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη
ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῇ. 7 Καὶ ἦν Κύριος μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει συνῆκε· καὶ
ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ
ἐδούλευσεν αὐτῷ. 8 Αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλ-
λοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ
πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ
Ἐζεκίᾳ, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδομος τῷ Ὠσηὲ υἱῷ
Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραήλ, ἀνέβη Σαλαμανασσὰρ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει
ἐπ' αὐτήν, 10 Καὶ κατελάβετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους
τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκίᾳ, αὐτὸς
ἐνιαυτὸς ἔνατος τῷ Ὠσηὲ βασιλεῖ Ἰσραήλ, καὶ
συνελήφθη Σαμάρεια. 11 Καὶ ἀπῴκισε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ
ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῷ
Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων· 12 Ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ
ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος Κυρίου, καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησα· 13 Καὶ τῷ τεσσαρεσ-
καιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου ἀνέβη
Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα τὰς ὀχυρὰς καὶ συνέλαβεν αὐτάς.

38 Et pactum, quod percussit vobiscum,
nolite oblivisci: nec colatis deos alienos,
39 Sed Dominum Deum vestrum timete, et
ipse eruet vos de manu omnium inimicorum
vestrorum. 40 Illi vero non audierunt, sed
juxta consuetudinem suam pristinam per-
petrabant. 41 Fuerunt igitur gentes istæ
timentes quidem Dominum, sed nihilominus
et idolis suis servientes: nam et filii eorum,
et nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita
faciunt usque in præsentem diem.

CAPUT XVIII.

1 Anno tertio Osee filii Ela regis Israel,
regnavit Ezechias filius Achaz regis Juda.
2 Viginti quinque annorum erat, cum regnare
cœpisset: et vigintinovem annis regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Abi filia
Zachariæ. 3 Fecitque quod erat bonum
coram Domino, juxta omnia quæ fecerat
David pater ejus. 4 Ipse dissipavit excelsa, et
contrivit statuas, et succidit lucos, confregit-
que serpentem æneum, quem fecerat Moyses:
siquidem usque ad illud tempus filii Israel
adolebant ei incensum: vocavitque nomen
ejus Nohestan. 5 In Domino Deo Israel
speravit: itaque post eum non fuit similis ei
de cunctis regibus Juda, sed neque in his qui
ante eum fuerunt: 6 Et adhæsit Domino, et
non recessit a vestigiis ejus, fecitque mandata
ejus, quæ præceperat Dominus Moysi. 7 Unde
et erat Dominus cum eo, et in cunctis, ad quæ
procedebat, sapienter se agebat. Rebellavit
quoque contra regem Assyriorum, et non
servivit ei. 8 Ipse percussit Philisthæos
usque ad Gazam, et omnes terminos eorum, a
Turre custodum usque ad Civitatem munitam.
9 Anno quarto regis Ezechiæ, qui erat annus
septimus Osee filii Ela regis Israel, ascendit
Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, et
oppugnavit eam, 10 Et cepit. Nam post
annos tres, anno sexto Ezechiæ, id est, nono
anno Osee regis Israel, capta est Samaria:
11 Et transtulit rex Assyriorum Israel in
Assyrios, collocavitque eos in Hala et in
Habor fluviis Gozan in civitatibus Medorum:
12 Quia non audierunt vocem Domini Dei
sui, sed prætergressi sunt pactum ejus:
omnia, quæ præceperat Moyses servus
Domini, non audierunt, neque fecerunt
13 Anno quartodecimo regis Ezechiæ, ascendit
Sennacherib rex Assyriorum ad universas
civitates Juda munitas: et cepit eas.

14 וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר ׀ לָכִישָׁה ׀ לֵאמֹר ׀ חָטָאתִי שׁוּב
מֵעָלַי אֵת אֲשֶׁר־תִּתֵּן עָלַי אֶשָּׂא וַיָּשֶׂם
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־חִזְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת כִּכַּר־כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כִּכַּר זָהָב׃
15 וַיִּתֵּן חִזְקִיָּה אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בֵית־יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 16 בָּעֵת
הַהִיא קִצַּץ חִזְקִיָּה אֶת־דַּלְתוֹת הֵיכַל
יְהוָה וְאֶת־הָאֹמְנוֹת אֲשֶׁר צִפָּה חִזְקִיָּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
17 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־תַּרְתָּן וְאֶת־
רַב־סָרִיס וְאֶת־רַבְשָׁקֵה ׀ מִן־לָכִישׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ בְּחֵיל כָּבֵד יְרוּשָׁלָםִ וַיַּעֲלוּ
וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַםִ וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ
בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֲשֶׁר בִּמְסִלַּת
שְׂדֵה כוֹבֵס׃ 18 וַיִּקְרְאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא
אֲלֵהֶם אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת
וְשֶׁבְנָה הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר׃
19 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ־נָא אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ
אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ׃
20 אָמַרְתָּ אַךְ־דְּבַר־שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה
לַמִּלְחָמָה עַתָּה עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ
בִּי׃ 21 עַתָּה הִנֵּה בָטַחְתָּ לְּךָ עַל־מִשְׁעֶנֶת
הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן
פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְכָל־הַבֹּטְחִים עָלָיו׃
22 וְכִי־תֹאמְרוּן אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בָּטָחְנוּ הֲלוֹא־הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ
אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה
וְלִירוּשָׁלַםִ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ
בִּירוּשָׁלָםִ׃ 23 וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת־אֲדֹנִי
אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים
אִם־תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃
24 וְאֵיךְ תָּשִׁיב אֵת פְּנֵי פַחַת אַחַד עַבְדֵי
אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים וַתִּבְטַח לְךָ עַל־מִצְרַיִם
לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים׃ 25 עַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי יְהוָה
עָלִיתִי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַשְׁחִתוֹ יְהוָה
אָמַר אֵלַי עֲלֵה עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ׃
26 וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ וְשֶׁבְנָה וְיוֹאָח
אֶל־רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית
כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ וְאַל־תְּדַבֵּר עִמָּנוּ
יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחֹמָה׃

14 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχὶς λέγων Ἡμάρτηκα, ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ· ὃ ἐὰν ἐπιθῇς ἐπ' ἐμὲ βαστάσω· καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσίου. 15 Καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως. 16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Ἐζεκίας τὰς θύρας ναοῦ καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ ἐχρύσωσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων. 17 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθὰν καὶ τὸν Ῥαφὶς καὶ τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχὶς πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρείᾳ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἥ ἐστιν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως. 18 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνὰς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωὰς ὁ υἱὸς Σαφὰτ ὁ ἀναμιμνήσκων. 19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης Εἴπατε δὴ πρὸς Ἐζεκίαν Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων Τί ἡ πεποίθησις αὕτη ἣν πέποιθας; 20 Εἶπας Πλὴν λόγοι χειλέων, βουλὴ καὶ δύναμις εἰς πόλεμον· νῦν οὖν τίνι πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί; 21 Νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὃς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν. 22 Καὶ ὅτι εἶπας πρὸς μέ Ἐπὶ Κύριον θεὸν πεποίθαμεν· οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ Ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλήμ; 23 Καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς. 24 Καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων; καὶ ἤλπισας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἅρματα καὶ ἱππεῖς. 25 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν; Κύριος εἶπε πρὸς μέ Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν. 26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου καὶ Σωμνὰς καὶ Ἰωὰς πρὸς Ῥαψάκην Λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ἰουδαϊστί· καὶ ἵνα τί λαλεῖς ἐν τοῖς ὠσὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους;

14 Tunc misit Ezechias rex Juda nuntios ad regem Assyriorum in Lachis, dicens: Peccavi, recede a me: et omne, quod imposueris mihi, feram. Indixit itaque rex Assyriorum Ezechiæ regi Judæ trecenta talenta argenti, et triginta talenta auri. 15 Deditque Ezechias omne argentum quod repertum fuerat in domo Domini, et in thesauris regis. 16 In tempore illo confregit Ezechias valvas templi Domini, et laminas auri, quas ipse affixerat, et dedit eas regi Assyriorum. 17 Misit autem rex Assyriorum Tharthan, et Rabsaris, et Rabsacen, de Lachis ad regem Ezechiam, cum manu valida, Jerusalem: qui cum ascendissent, venerunt Jerusalem, et steterunt juxta aquæductum piscinæ superioris, quæ est in via Agrifullonis. 18 Vocaveruntque regem: egressus est autem ad eos Eliacim filius Helciæ, præpositus domus et Sobna scriba, et Joahe filius Asaph a commentariis. 19 Dixitque ad eos Rabsaces: Loquimini Ezechiæ: Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quæ est ista fiducia, qua niteris? 20 Forsitan inisti consilium, ut præpares te ad prœlium. In quo confidis, ut audeas rebellare? 21 An speras in baculo arundineo atque confracto Ægypto, super quem, si incubuerit homo, comminutus ingredietur manum ejus, et perforabit eam? sic est Pharao rex Ægypti, omnibus qui confidunt in se. 22 Quod si dixeritis mihi: In Domino Deo nostro habemus fiduciam: nonne iste est, cujus abstuli Ezechias excelsa et altaria: et præcepit Judæ et Jerusalem: Ante altare hoc adorabitis in Jerusalem? 23 Nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum, et dabo vobis duo millia equorum, et videte an habere valeatis ascensores eorum. 24 Et quomodo potestis resistere ante unum satrapam de servis domini mei minimis? An fiduciam habes in Ægypto propter currus et equites? 25 Numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum, ut demolirer eum? Dominus dixit mihi: Ascende ad terram hanc, et demolire eam. 26 Dixerunt autem Eliacim filius Helciæ, et Sobna, et Joahe, Rabsaci: Precamur ut loquaris nobis servis tuis syriace: siquidem intelligimus hanc linguam: et non loquaris nobis judaice, audiente populo, qui est super murum.

27 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה הַעַל אֲדֹנֶיךָ
וְאֵלֶיךָ שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הֲלֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־
הַחֹמָה לֶאֱכֹל אֶת־חֹרֵיהֶם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־
שֵׁינֵיהֶם עִמָּכֶם׃ 28 וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקֵה וַיִּקְרָא
בְקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ
דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 29 כֹּה
אָמַר הַמֶּלֶךְ אַל־יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי־לֹא
יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃ 30 וְאַל־יַבְטַח
אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל
יַצִּילֵנוּ יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 31 אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ־
אִתִּי בְרָכָה וּצְאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ־גַּפְנוֹ
וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וּשְׁתוּ אִישׁ מֵי־בֹרוֹ׃ 32 עַד־
בֹּאִי וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם
אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וּכְרָמִים
אֶרֶץ זֵית יִצְהָר וּדְבַשׁ וִחְיוּ וְלֹא תָמֻתוּ
וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי־יַסִּית אֶתְכֶם
לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ׃ 33 הַהַצֵּל הִצִּילוּ
אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אַרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ 34 אַיֵּה אֱלֹהֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אַיֵּה
אֱלֹהֵי סְפַרְוַיִם הֵנַע וְעִוָּה כִּי־הִצִּילוּ אֶת־
שֹׁמְרוֹן מִיָּדִי׃ 35 מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר־הִצִּילוּ אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי כִּי־יַצִּיל
יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַםִ מִיָּדִי׃ 36 וְהֶחֱרִישׁוּ
הָעָם וְלֹא־עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר כִּי־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ
הִיא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֻהוּ׃ 37 וַיָּבֹא אֶלְיָקִים
בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר
וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי
בְגָדִים וַיַּגִּדוּ לוֹ אֵת דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה׃

פרשה יט׃

1 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃
2 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת
וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים
בַּשַּׂקִּים אֶל־יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא בֶּן־אָמוֹץ׃
3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם־צָרָה
וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי בָאוּ בָנִים
עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אַיִן לְלֵדָה׃ 4 אוּלַי יִשְׁמַע
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת ׀ כָּל־דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֲדֹנָיו לְחָרֵף אֱלֹהִים חַי
וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה׃

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης Μὴ ἐπὶ τὸν
κύριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλέ με ὁ κύριός
μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς
ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ
φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὖρον
αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα; 28 Καὶ ἔστη Ῥαψάκης
καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστί, καὶ ἐλάλησε
καὶ εἶπεν Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου
βασιλέως Ἀσσυρίων 29 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς
Μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, ὅτι οὐ μὴ
δύνηται ὑμᾶς ἐξελέσθαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. 30 Καὶ
μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων
Ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται Κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ
ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. 31 Μὴ
ἀκούετε Ἐζεκίου, ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων Ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξέλθατε
πρός μέ, καὶ πίεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ,
καὶ ἀνὴρ τὴν συκῆν αὐτοῦ φάγεται, καὶ πίεται
ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, 32 Ἕως ἔλθω καὶ λάβω
ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου
καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ
μέλιτος, καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· καὶ
μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων Κύριος
ῥύσεται ὑμᾶς. 33 Μὴ ῥυόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ
τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσυρίων; 34 Ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς Αἱμὰθ
καὶ Ἀρφάδ; ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς Σεπφαρουαΐμ Ἀνὰ
καὶ Ἀβά, ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου;
35 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἳ ἐξείλαντο
τὰς γᾶς αὐτῶν ἐκ χειρός μου, ὅτι ἐξελεῖται Κύριος
τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου; 36 Καὶ ἐκώφευσαν
καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ
βασιλέως λέγων Οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ. 37 Καὶ
εἰσῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ
Σωμνὰς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωὰς υἱὸς Σαφὰτ ὁ
ἀναμιμνήσκων πρὸς Ἐζεκίαν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια,
καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαψάκου.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας,
καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ περιεβάλετο
σάκκον, καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου. 2 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἐλιακὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σωμνὰν
τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων
περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφή-
την υἱὸν Ἀμώς, 3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Τάδε
λέγει Ἐζεκίας Ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ
παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη, ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως
ὠδίνων, καὶ ἰσχὺς οὐκ ἔστι τῇ τικτούσῃ. 4 Εἴ πως
εἰσακούσεται Κύριος ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους
Ῥαψάκου, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
ὁ κύριος αὐτοῦ ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφη-
μεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσε Κύριος ὁ θεός σου, καὶ λήψῃ
προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εὑρισκομένου.

27 Responditque eis Rabsaces, dicens: Num-
quid ad dominum tuum, et ad te misit me
dominus meus, ut loquerer sermones hos, et
non potius ad viros, qui sedent super murum,
ut comedant stercora sua, et bibant urinam
suam vobiscum? 28 Stetit itaque Rabsaces,
et exclamavit voce magna judaice, et ait:
Audite verba regis magni, regis Assyriorum.
29 Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias:
non enim poterit eruere vos de manu mea.
30 Neque fiduciam vobis tribuat super
Dominum, dicens: Eruens liberabit nos
Dominus, et non tradetur civitas hæc in
manu regis Assyriorum. 31 Nolite audire
Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum:
Facite mecum quod vobis est utile, et egre-
dimini ad me: et comedet unusquisque de
vinea sua, et de ficu sua; et bibetis aquas de
cisternis vestris: 32 Donec veniam, et
transferam vos in terram, quæ similis est
terræ vestræ, in terram fructiferam, et
fertilem vini. terram panis et vinearum,
terram olivarum, et olei ac mellis, et vivetis,
et non moriemini. Nolite audire Ezechiam,
qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos.
33 Numquid liberaverunt dii gentium terram
suam de manu regis Assyriorum? 34 Ubi
est deus Emath, et Arphad? ubi est deus
Sepharvaim, Ana, et Ava? numquid libera-
verunt Samariam de manu mea? 35 Quinam
illi sunt in universis diis terrarum, qui
eruerunt regionem suam de manu mea, ut
possit eruere Dominus Jerusalem de manu
mea? 36 Tacuit itaque populus, et non
respondit ei quidquam: siquidem præceptum
regis acceperant, ut non responderent ei.
37 Venitque Eliacim filius Helciæ, præpositus
domus, et Sobna scriba, et Joahe filius Asaph
a commentariis, ad Ezechiam, scissis vestibus,
et nuntiaverunt ei verba Rabsacis.

CAPUT XIX.

1 QUÆ cum audisset Ezechias rex, scidit
vestimenta sua, et opertus est sacco, ingressus-
que est domum Domini. 2 Et misit Eliacim
præpositum domus, et Sobnam scribam, et
senes de sacerdotibus, opertos saccis, ad
Isaiam prophetam filium Amos. 3 Qui
dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribula-
tionis, et increpationis, et blasphemiæ, dies
iste: venerunt filii usque ad partum, et vires
non habet parturiens. 4 Si forte audiat
Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis,
quem misit rex Assyriorum dominus suus,
ut exprobraret Deum viventem, et argueret
verbis, quæ audivit Dominus Deus tuus: et
fac orationem pro reliquiis, quæ repertæ sunt.

5 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ׃
6 וַיֹּאמֶר לָהֶם יְשַׁעְיָהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־
אֲדֹנֵיכֶם כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֹתִי׃ 7 הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ
וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב לְאַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו
בַּחֶרֶב בְּאַרְצוֹ׃ 8 וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא
אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע
כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃ 9 וַיִּשְׁמַע אֶל־תִּרְהָקָה
מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃
10 כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
לֵאמֹר אַל־יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בֹּטֵחַ
בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלִַם בְּיַד מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ 11 הִנֵּה ׀ אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר
עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת לְהַחֲרִימָם
וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ 12 הַהִצִּילוּ אֹתָם אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גּוֹזָן וְאֶת־
חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי־עֶדֶן אֲשֶׁר בִּתְלַאשָּׂר׃
13 אַיּוֹ מֶלֶךְ־חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ
לָעִיר סְפַרְוָיִם הֵנַע וְעִוָּה׃ 14 וַיִּקַּח
חִזְקִיָּהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים
וַיִּקְרָאֵם וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ
חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 15 וַיִּתְפַּלֵּל
חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ 16 הַטֵּה יְהוָה ׀
אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה
וּשְׁמַע אֵת דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ
לְחָרֵף אֱלֹהִים חָי׃ 17 אָמְנָם יְהוָה
הֶחֱרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־הַגּוֹיִם וְאֶת־
אַרְצָם׃ 18 וְנָתְנוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי
לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם
עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם׃ 19 וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים
לְבַדֶּךָ׃ 20 וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סַנְחֵרִיב
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר שָׁמָעְתִּי׃ 21 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ בְּתוּלַת
בַּת־צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלִָם

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς
Ἡσαΐαν, 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας Τάδε ἐρεῖτε
πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν Τάδε λέγει Κύριος Μὴ
φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασ-
φήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων. 7 Ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται
ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ·
καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ εὗρε τὸν βασιλέα
Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνά, ὅτι ἤκουσεν
ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς. 9 Καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακὰ
βασιλέως Αἰθιόπων λέγων Ἰδοὺ ἐξῆλθε πολεμεῖν
μετὰ σοῦ· καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἐζεκίαν λέγων 10 Μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ θεός
σου, ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐν αὐτῷ λέγων Οὐ μὴ
παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων. 11 Ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν
βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαίαις τοῦ
ἀναθεματίσαι αὐτάς, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ; 12 Μὴ
ἐξαιρούμενοι ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν
οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τήν τε Γωζὰν καὶ
τὴν Χαῤῥὰν καὶ τὴν Ῥαφὶς καὶ υἱοὺς Ἐδὲμ τοὺς
ἐν Θαεσθέν; 13 Ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς Αἱμὰθ καὶ
ὁ βασιλεὺς Ἀρφάδ; καὶ ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῆς
πόλεως Σεπφαρουαῒν Ἀνὰ καὶ Ἀβά; 14 Καὶ
ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων
καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου
καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου,
15 Καὶ εἶπεν Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. 16 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ
ἄκουσον, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ
ἴδε, καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρὶμ οὓς
ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα. 17 Ὅτι ἀληθείᾳ
Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη,
18 Καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι
οὐ θεοί εἰσιν ἀλλ' ἢ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα
καὶ λίθος, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς. 19 Καὶ νῦν
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ,
καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ὅτι σὺ
Κύριος ὁ θεὸς μόνος. 20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν λέγων Τάδε λέγει
Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων θεὸς Ἰσραὴλ Ἃ
προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρὶμ βασιλέως
Ἀσσυρίων ἤκουσα. 21 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε
Κύριος ἐπ' αὐτόν Ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτή-
ρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ
κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.

5 Venerunt ergo servi regis Ezechiæ ad
Isaiam. 6 Dixitque eis Isaias: Hæc dicetis
domino vestro: Hæc dicit Dominus: Noli
timere a facie sermonum, quos audisti, quibus
blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me.
7 Ecce, ego immittam ei spiritum, et audiet
nuntium, et revertetur in terram suam, et
dejiciam eum gladio in terra sua. 8 Reversus
est ergo Rabsaces; et invenit regem Assyrio-
rum expugnantem Lobnam: audierat enim
quod recessisset de Lachis. 9 Cumque audis-
set de Tharaca rege Æthiopiæ, dicentes:
Ecce, egressus est ut pugnet adversum te:
et iret contra eum, misit nuntios ad Ezechiam,
dicens: 10 Hæc dicite Ezechiæ regi Juda:
Non te seducat Deus tuus, in quo habes
fiduciam: neque dicas: Non tradetur Jerusa-
lem in manus regis Assyriorum. 11 Tu enim
ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum
universis terris, quomodo vastaverunt eas:
num ergo solus poteris liberari? 12 Numquid
liberaverunt dii gentium singulos, quos
vastaverunt patres mei, Gozan videlicet, et
Haran, et Reseph, et filios Eden, qui erant in
Thelassar? 13 Ubi est rex Emath, et rex
Arphad, et rex civitatis Sepharvaim, Ana, et
Ava? 14 Itaque cum accepisset Ezechias
litteras de manu nuntiorum, et legisset eas,
ascendit in domum Domini, et expandit eas
coram Domino, 15 Et oravit in conspectu
ejus, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes
super cherubim, tu es Deus solus regum
omnium terræ: tu fecisti cælum et terram.
16 Inclina aurem tuam, et audi: aperi
Domine oculos tuos, et vide: audi omnia
verba Sennacherib, qui misit ut exprobraret
nobis Deum viventem. 17 Vere Domine
dissipaverunt reges Assyriorum gentes, et
terras omnium. 18 Et miserunt deos eorum
in ignem: non enim erant dii, sed opera
manuum hominum ex ligno et lapide, et
perdiderunt eos. 19 Nunc igitur Domine
Deus noster, salvos nos fac de manu ejus,
ut sciant omnia regna terræ, quia tu es
Dominus Deus solus. 20 Misit autem Isaias,
filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Quæ depre-
catus es me super Sennacherib rege
Assyriorum, audivi. 21 Iste est sermo,
quem locutus est Dominus de eo: Sprevit
te et subsannavit te virgo filia Sion: post
tergum tuum caput movit, filia Jerusalem.

22 את־מי חרפת וגדפת ועל־מי הרימות
קול ותשא מרום עיניך על־קדוש
ישראל׃ 23 ביד מלאכיך חרפת ׀ אדני
ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים
ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור
ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו׃
24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב
בכף פעמי כל יארי מצור׃ 25 הלא־
שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם
ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות
גלים נצים ערים בצרות׃ 26 וישביהן
קצרי־יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק
דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה׃
27 ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת
התרגזך אלי׃ 28 יען התרגזך אלי
ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך
ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר־
באת בה׃ 29 וזה־לך האות אכול השנה
ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים
ואכלו פרים׃ 30 ויספה פליטת בית־
יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי
למעלה׃ 31 כי מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת יהוה
תעשה־זאת׃ 32 לכן כה־אמר יהוה
אל־מלך אשור לא יבא אל־העיר הזאת
ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מגן
ולא־ישפך עליה סללה׃ 33 בדרך אשר־
יבא בה ישוב ואל־העיר הזאת לא יבא
נאם־יהוה׃ 34 וגנותי אל־העיר הזאת
להושיעה למעני ולמען דוד עבדי׃
35 ויהי בלילה ההוא ויצא ׀ מלאך
יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים
וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מתים׃ 36 ויסע וילך וישב סנחריב
מלך־אשור וישב בנינוה׃ 37 ויהי הוא
משתחוה בית ׀ נסרך אלהיו ואדרמלך
ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך אסר־חדן בנו תחתיו׃

פרשה כ׃

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות
ויבא אליו ישעיהו בן־אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה־אמר יהוה צו
לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃

22 Τίνα ὠνείδισας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ
ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνὴν καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς
ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.
23 Ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας Κύριον καὶ
εἶπας Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων μου ἐγὼ
ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων μηροὺς τοῦ Λιβάνου
καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ, τὰ
ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέσον
δρυμοῦ καὶ Καρμήλου· 24 Ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον
ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξερήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ
ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς. 25 Ἔπλα-
σα αὐτήν, συνήγαγον αὐτήν· καὶ ἐγενήθη εἰς
ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς.
26 Καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ
χειρί, ἔπτηξαν καὶ κατῃσχύνθησαν· ἐγένοντο
χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμάτων
καὶ πάτημα ἀπέναντι ἑστηκότος. 27 Καὶ τὴν
καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἔγνων καὶ τὸν
θυμόν σου ἐπ᾽ ἐμέ. 28 Διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ᾽
ἐμέ, καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου·
καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆρσί σου
καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χείλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω
σε ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ. 29 Καὶ τοῦτό σοι
τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα,
καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτει
τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμητὸς καὶ φυτεία ἀμπελώνων,
καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. 30 Καὶ προσθήσει
τὸν διασεσωσμένον οἴκου Ἰούδα τὸ ὑπολειφθὲν
ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω. 31 Ὅτι ἐξ
Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασωζό-
μενος ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν
δυνάμεων ποιήσει τοῦτο. 32 Οὐχ οὕτως; τάδε
λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων Οὐκ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύ-
σει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει ἐπ᾽ αὐτὴν
θυρεός, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα.
33 Τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ
εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει
Κύριος. 34 Καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως
ταύτης δι᾽ ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.
35 Καὶ ἐγένετο νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου
καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων
ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ὤρθρισαν
τὸ πρωί, καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά. 36 Καὶ
ἀπῆρε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρὶμ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ. 37 Καὶ
ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Μεσερὰχ
τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ
αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κ΄.

1 ἘΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠῤῥώστησεν Ἐζεκίας εἰς
θάνατον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς
ὁ προφήτης καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος
Ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου, ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.

22 Cui exprobrasti, et quem blasphemasti?
contra quem exaltasti vocem tuam, et elevasti
in excelsum oculos tuos? contra sanctum
Israel. 23 Per manum servorum tuorum
exprobrasti Domino, et dixisti: In multitu-
dine curruum meorum ascendi excelsa
montium in summitate Libani, et succidi
sublimes cedros ejus, et electas abietes illius.
Et ingressus sum usque ad terminos ejus, et
saltum Carmeli ejus. 24 Ego succidi. Et bibi
aquas alienas, et siccavi vestigiis pedum
meorum omnes aquas clausas. 25 Numquid
non audisti quid ab initio fecerim? Ex
diebus antiquis plasmavi illud, et nunc
adduxi: eruntque in ruinam collium pug-
nantium civitates munitæ. 26 Et qui sedent
in eis, humiles manu, contremuerunt et
confusi sunt, facti sunt velut fœnum agri, et
virens herba tectorum quæ arefacta est
antequam veniret ad maturitatem. 27 Ha-
bitaculum tuum, et egressum tuum, et
introitum tuum, et viam tuam ego præscivi,
et furorem tuum contra me. 28 Insanisti
in me, et superbia tua ascendit in aures meas:
ponam itaque circulum in naribus tuis, et
camum in labiis tuis, et reducam te in viam,
per quam venisti. 29 Tibi autem Ezechia
hoc erit signum: Comede hoc anno quæ
repereris: in secundo autem anno, quæ
sponte nascuntur: porro in tertio anno
seminate et metite: plantate vineas, et
comedite fructum earum. 30 Et quodcumque
reliquum fuerit de domo Juda, mittet radicem
deorsum, et faciet fructum sursum. 31 De
Jerusalem quippe egredientur reliquiæ, et
quod salvetur de monte Sion: zelus Domini
exercituum faciet hoc. 32 Quam ob rem hæc
dicit Dominus de rege Assyriorum: Non
ingredietur urbem hanc, nec mittet in eam
sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec
circumdabit eam munitio. 33 Per viam, qua
venit, revertetur: et civitatem hanc non
ingredietur, dicit Dominus. 34 Protegamque
urbem hanc, et salvabo eam propter me, et
propter David servum meum. 35 Factum
est igitur in nocte illa, venit angelus Domini,
et percussit in castris Assyriorum centum-
octoginta quinque millia: Cumque diluculo
surrexisset, vidit omnia corpora mortuorum:
et recedens abiit, 36 Et reversus est
Sennacherib rex Assyriorum, et mansit in
Ninive. 37 Cumque adoraret in templo
Nesroch deum suum, Adramelech et Sarasar
filii ejus percusserunt eum gladio, fugeruntque
in terram Armeniorum, et regnavit Asarhad-
don filius ejus pro eo.

CAPUT XX.

1 In diebus illis ægrotavit Ezechias
usque ad mortem: et venit ad eum Isaias
filius Amos propheta, dixitque ei: Hæc
dicit Dominus Deus: Præcipe domui
tuæ: morieris enim tu, et non vives.

24. LXX ἔψυξα, "I have cooled": taking קרתי fr. root of קָרָה, _frost._

2 וַיַּסֵּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־
יְהוָה לֵאמֹר׃ 3 אָנָּה יְהוָה זְכָר־נָא אֵת
אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב
שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ
חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃ 4 וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ
לֹא יָצָא הָעִיר הַתִּיכֹנָה וּדְבַר יְהוָה הָיָה
אֵלָיו לֵאמֹר׃ 5 שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ
נְגִיד עַמִּי כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִד
אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת־
דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי רֹפֶא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה׃ 6 וְהֹסַפְתִּי עַל־יָמֶיךָ
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
אַצִּילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל־
הָעִיר הַזֹּאת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃
7 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנִים
וַיִּקְחוּ וַיָּשִׂימוּ עַל־הַשְּׁחִין וַיֶּחִי׃ 8 וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ מָה אוֹת כִּי־יִרְפָּא
יְהוָה לִי וְעָלִיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּית
יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ זֶה־לְּךָ הָאוֹת
מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבֵּר הָלַךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם־
יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ 10 וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ
נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִי
יָשׁוּב הַצֵּל אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃
11 וַיִּקְרָא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־יְהוָה וַיָּשֶׁב
אֶת־הַצֵּל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעֲלוֹת
אָחָז אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃
12 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן־
בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ־בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ׃
13 וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם אֶת־כָּל־
בֵּית נְכֹתֹה אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
הַבְּשָׂמִים וְאֵת ׀ שֶׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־בֵּית
כֵּלָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרֹתָיו
לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ
בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 14 וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ
הַנָּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה־
אָמְרוּ ׀ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבֹאוּ אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל׃
15 וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דָבָר
אֲשֶׁר לֹא־הִרְאִיתִם בְּאֹצְרֹתָי׃ 16 וַיֹּאמֶר
יְשַׁעְיָהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה׃

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ
ηὔξατο πρὸς Κύριον λέγων 3 Κύριε, μνήσθητι
δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ
καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.
4 Καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα
Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων 5 Ἐπίστρεψον
καὶ ἐρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἡγούμενον τοῦ λαοῦ
μου Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός
σου Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά
σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἀναβήσῃ εἰς οἶκον Κυρίου. 6 Καὶ προσθήσω ἐπὶ
τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἐκ χειρὸς
βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύ-
την, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι'
ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου. 7 Καὶ εἶπε
Λαβέτωσαν παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ
τὸ ἕλκος, καὶ ὑγιάσει. 8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς
Ἡσαΐαν Τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεταί με Κύριος, καὶ
ἀναβήσομαι εἰς οἶκον Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ;
9 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας Τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ
Κυρίου ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε·
πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς, ἐὰν ἐπιστρέψῃ
δέκα βαθμούς. 10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Κοῦφον
τὴν σκιὰν κλῖναι δέκα βαθμούς· οὐχί, ἀλλ'
ἐπιστραφήτω ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα
βαθμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω. 11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας
ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιὰ
ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς.
12 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν
υἱὸς Βαλαδὰν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μαναὰ
πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠῤῥώστησεν Ἐζεκίας.
13 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν
αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθά, τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ
ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα ηὑρέθη
ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ
ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν
πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 14 Καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας
ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν Τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν
ἥκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἐκ γῆς πόῤῥωθεν
ἥκασι πρὸς μὲ ἐκ Βαβυλῶνος. 15 Καὶ εἶπε Τί εἶδον
ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε Πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ
μου εἶδον, οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα
αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. 16 Καὶ
εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν Ἄκουσον λόγον Κυρίου·

2 Qui convertit faciem suam ad parietem, et
oravit Dominum, dicens: 3 Obsecro Domine,
memento quæso quomodo ambulaverim coram
te in veritate, et in corde perfecto, et quod
placitum est coram te fecerim. Flevit itaque
Ezechias fletu magno. 4 Et antequam
egrederetur Isaias mediam partem atrii, factus
est sermo Domini ad eum, dicens: 5 Rever-
tere, et dic Ezechiæ duci populi mei: Hæc
dicit Dominus Deus David patris tui: Audivi
orationem tuam, et vidi lacrymas tuas: et
ecce sanavi te, die tertio ascendes templum
Domini. 6 Et addam diebus tuis quindecim
annos: sed et de manu regis Assyriorum
liberabo te, et civitatem hanc, et protegam
urbem istam propter me, et propter David
servum meum. 7 Dixitque Isaias: Afferte
massam ficorum. Quam cum attulissent, et
posuissent super ulcus ejus, curatus est.
8 Dixerat autem Ezechias ad Isaiam: Quod
erit signum, quia Dominus me sanabit, et
quia ascensurus sum die tertia templum
Domini: 9 Cui ait Isaias: Hoc erit signum
a Domino, quod facturus sit Dominus
sermonem, quem locutus est: Vis ut ascendat
umbra decem lineis, an ut revertatur totidem
gradibus? 10 Et ait Ezechias: Facile est,
umbram crescere decem lineis: nec hoc volo
ut fiat, sed ut revertatur retrorsum decem
gradibus. 11 Invocavit itaque Isaias propheta
Dominum, et reduxit umbram per lineas,
quibus jam descenderat in horologio Achaz,
retrorsum decem gradibus. 12 In tempore
illo misit Berodach Baladan, filius Baladan,
rex Babyloniorum, litteras et munera ad
Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset
Ezechias. 13 Lætatus est autem in adventu
eorum Ezechias, et ostendit eis domum
aromatum, et aurum et argentum, et pigmenta
varia, unguenta quoque, et domum vasorum
suorum, et omnia quæ habere poterat in
thesauris suis. Non fuit quod non monstraret
eis Ezechias in domo sua, et in omni potestate
sua. 14 Venit autem Isaias propheta ad
regem Ezechiam, dixitque ei: Quid dixerunt
viri isti? aut unde venerunt ad te? Cui
ait Ezechias: De terra longinqua venerunt
ad me, de Babylone. 15 At ille respondit:
Quid viderunt in domo tua? Ait Ezechias:
Omnia quæcumque sunt in domo mea,
viderunt: nihil est quod non monstraverim
eis in thesauris meis. 16 Dixit itaque
Isaias Ezechiæ: Audi sermonem Domini:

17 הִנֵּה֮ יָמִ֣ים בָּאִים֒ וְנִשָּׂ֣א ׀ כָּל־אֲשֶׁ֣ר
בְּבֵיתֶ֗ךָ וַאֲשֶׁ֨ר אָצְר֧וּ אֲבֹתֶ֛יךָ עַד־הַיּ֥וֹם
הַזֶּ֖ה בָּבֶ֑לָה לֹא־יִוָּתֵ֥ר דָּבָ֖ר אָמַ֥ר יְהוָֽה׃
18 וּמִבָּנֶ֜יךָ אֲשֶׁ֨ר יֵצְא֧וּ מִמְּךָ֛ אֲשֶׁ֥ר תּוֹלִ֖יד
יִקָּ֑חוּ וְהָיוּ֙ סָרִיסִ֔ים בְּהֵיכַ֖ל מֶ֥לֶךְ בָּבֶֽל׃
19 וַיֹּ֤אמֶר חִזְקִיָּ֙הוּ֙ אֶֽל־יְשַׁעְיָ֔הוּ ט֥וֹב דְּבַר
יְהוָ֖ה אֲשֶׁ֣ר דִּבַּ֑רְתָּ וַיֹּ֕אמֶר הֲל֛וֹא אִם־שָׁל֥וֹם
וֶאֱמֶ֖ת יִהְיֶ֥ה בְיָמָֽי׃ 20 וְיֶ֨תֶר דִּבְרֵ֤י חִזְקִיָּ֙הוּ֙
וְכָל־גְּב֣וּרָת֔וֹ וַאֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֗ה אֶת־הַבְּרֵכָה֙
וְאֶת־הַתְּעָלָ֔ה וַיָּבֵ֥א אֶת־הַמַּ֖יִם הָעִ֑ירָה
הֲלֹא־הֵ֣ם כְּתוּבִ֗ים עַל־סֵ֛פֶר דִּבְרֵ֥י הַיָּמִ֖ים
לְמַלְכֵ֥י יְהוּדָֽה׃ 21 וַיִּשְׁכַּ֥ב חִזְקִיָּ֖הוּ עִם־
אֲבֹתָ֑יו וַיִּמְלֹ֛ךְ מְנַשֶּׁ֥ה בְנ֖וֹ תַּחְתָּֽיו׃

פרשה כא׃

1 בֶּן־שְׁתֵּ֨ים עֶשְׂרֵ֤ה שָׁנָה֙ מְנַשֶּׁ֣ה בְמָלְכ֔וֹ
וַחֲמִשִּׁ֣ים וְחָמֵ֗שׁ שָׁנָ֛ה מָלַ֖ךְ בִּירוּשָׁלָ֑͏ִם וְשֵׁ֥ם
אִמּ֖וֹ חֶפְצִי־בָֽהּ׃ 2 וַיַּ֥עַשׂ הָרַ֖ע בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֑ה
כְּתֹֽעֲבֹת֙ הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁר֙ הוֹרִ֣ישׁ יְהוָ֔ה
מִפְּנֵ֖י בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 3 וַיָּ֗שָׁב וַיִּ֙בֶן֙ אֶת־
הַבָּמ֔וֹת אֲשֶׁ֥ר אִבַּ֖ד חִזְקִיָּ֣הוּ אָבִ֑יו וַיָּ֨קֶם
מִזְבְּחֹ֜ת לַבַּ֗עַל וַיַּ֤עַשׂ אֲשֵׁרָה֙ כַּאֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֗ה
אַחְאָב֙ מֶ֣לֶךְ יִשְׂרָאֵ֔ל וַיִּשְׁתַּ֙חוּ֙ לְכָל־צְבָ֣א
הַשָּׁמַ֔יִם וַֽיַּעֲבֹ֖ד אֹתָֽם׃ 4 וּבָנָ֥ה מִזְבְּחֹ֖ת
בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה אֲשֶׁר֙ אָמַ֣ר יְהוָ֔ה בִּירוּשָׁלַ֖͏ִם
אָשִׂ֥ים אֶת־שְׁמִֽי׃ 5 וַיִּ֥בֶן מִזְבְּח֖וֹת לְכָל־
צְבָ֣א הַשָּׁמָ֑יִם בִּשְׁתֵּ֖י חַצְר֥וֹת בֵּית־יְהוָֽה׃
6 וְהֶעֱבִ֤יר אֶת־בְּנוֹ֙ בָּאֵ֔שׁ וְעוֹנֵ֣ן וְנִחֵ֔שׁ
וְעָ֥שָׂה א֖וֹב וְיִדְּעֹנִ֑ים הִרְבָּ֗ה לַעֲשׂ֥וֹת הָרַ֛ע
בְּעֵינֵ֥י יְהוָ֖ה לְהַכְעִֽיס׃ 7 וַיָּ֗שֶׂם אֶת־פֶּ֛סֶל
הָאֲשֵׁרָ֖ה אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֑ה בַּבַּ֗יִת אֲשֶׁ֨ר אָמַ֤ר
יְהוָה֙ אֶל־דָּוִד֙ וְאֶל־שְׁלֹמֹ֣ה בְנ֔וֹ בַּבַּ֨יִת הַזֶּ֜ה
וּבִירוּשָׁלַ֗͏ִם אֲשֶׁ֤ר בָּחַ֙רְתִּי֙ מִכֹּל֙ שִׁבְטֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל אָשִׂ֥ים אֶת־שְׁמִ֖י לְעוֹלָֽם׃ 8 וְלֹ֣א
אֹסִ֗יף לְהָנִיד֙ רֶ֣גֶל יִשְׂרָאֵ֔ל מִן־הָ֣אֲדָמָ֔ה
אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תִּי לַאֲבוֹתָ֑ם רַ֣ק ׀ אִם־יִשְׁמְר֣וּ
לַעֲשׂ֗וֹת כְּכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר צִוִּיתִ֔ים וּלְכָל־הַתּוֹרָ֕ה
אֲשֶׁר־צִוָּ֥ה אֹתָ֖ם עַבְדִּ֥י מֹשֶֽׁה׃ 9 וְלֹ֖א
שָׁמֵ֑עוּ וַיַּתְעֵ֤ם מְנַשֶּׁה֙ לַעֲשׂ֣וֹת אֶת־הָרָ֔ע
מִן־הַגּוֹיִ֕ם אֲשֶׁר֙ הִשְׁמִ֣יד יְהוָ֔ה מִפְּנֵ֖י בְּנֵ֥י
יִשְׂרָאֵֽל׃ 10 וַיְדַבֵּ֧ר יְהוָ֛ה בְּיַד־
עֲבָדָ֥יו הַנְּבִיאִ֖ים לֵאמֹֽר׃ 11 יַ֗עַן אֲשֶׁ֨ר עָשָׂ֜ה
מְנַשֶּׁ֤ה מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה֙ הַתֹּעֵב֣וֹת הָאֵ֔לֶּה הֵרַ֕ע
מִכֹּ֛ל אֲשֶׁר־עָשׂ֥וּ הָאֱמֹרִ֖י אֲשֶׁ֣ר לְפָנָ֑יו
וַיַּחֲטִ֥א גַם־אֶת־יְהוּדָ֖ה בְּגִלּוּלָֽיו׃

17 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ ληφθήσεται πάντα
τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ
πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα·
καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε Κύριος·
18 Καὶ οἱ υἱοί σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς
γεννήσεις λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 19 Καὶ εἶπεν
Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου
ὃν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.
20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα
ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην
καὶ τὸν ὑδραγωγόν, καὶ εἰσήγαγε τὸ ὕδωρ εἰς
τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
21 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. καʹ.

1 ΥΙΟΣ δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Ἀψιβά. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν
ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ
ὑψηλὰ ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βάαλ, καὶ ἐποίησε
τὰ ἄλση καθὼς ἐποίησεν Ἀχαὰβ βασιλεὺς Ἰσραήλ,
καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. 4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσια-
στήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς εἶπεν Ἐν Ἱερουσαλὴμ
θήσω τὸ ὄνομά μου. 5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσια-
στήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς
δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 6 Καὶ διῆγε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρί, καὶ ἐκληδονίζετο καὶ
οἰωνίζετο, καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνώστας
ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου παροργίσαι αὐτόν. 7 Καὶ ἔθηκε τὸ
γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ εἶπε Κύριος
πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾗ
ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Καὶ οὐ
προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵτινες
φυλάξουσι πάντα ὅσα ἐνετειλάμην κατὰ πᾶσαν
τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου
Μωυσῆς. 9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν
αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἃ ἠφάνισε
Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν λέγων 11 Ἀνθ᾽ ὧν ὅσα ἐποίησε
Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα
ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίη-
σεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε
καί γε τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

17 Ecce dies venient, et auferentur omnia,
quæ sunt in domo tua, et quæ condiderunt
patres tui usque in diem hanc, in Babylonem:
non remanebit quidquam, ait Dominus.
18 Sed et de filiis tuis qui egredientur ex
te, quos generabis, tollentur, et erunt eunuchi
in palatio regis Babylonis. 19 Dixit Ezechias
ad Isaiam: Bonus sermo Domini, quem
locutus es: sit pax et veritas in diebus meis.
20 Reliqua autem sermonum Ezechiæ, et
omnis fortitudo ejus, et quomodo fecerit
piscinam, et aquæductum, et introduxerit
aquas in civitatem, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Juda?
21 Dormivitque Ezechias cum patribus suis,
et regnavit Manasses filius ejus pro eo.

CAPUT XXI.

1 Duodecim annorum erat Manasses cum
regnare cœpisset, et quinquaginta quinque
annis regnavit in Jerusalem: nomen matris
ejus Haphsiba. 2 Fecitque malum in con-
spectu Domini, juxta idola gentium, quas
delevit Dominus a facie filiorum Israel.
3 Conversusque est, et ædificavit excelsa,
quæ dissipaverat Ezechias pater ejus: et
erexit aras Baal, et fecit lucos sicut fecerat
Achab rex Israel, et adoravit omnem militiam
cæli, et coluit eam. 4 Extruxitque aras in
domo Domini, de qua dixit Dominus: In
Jerusalem ponam nomen meum. 5 Et
extruxit altaria universæ militiæ cæli in
duobus atriis templi Domini. 6 Et traduxit
filium suum per ignem: et ariolatus est, et
observavit auguria, et fecit pythones, et arus-
pices multiplicavit, ut faceret malum coram
Domino, et irritaret eum. 7 Posuit quoque
idolum luci, quem fecerat in templo Domini,
super quod locutus est Dominus ad David, et
ad Salomonem filium ejus: In templo hoc, et in
Jerusalem, quam elegi de cunctis tribubus
Israel, ponam nomen meum in sempiternum.
8 Et ultra non faciam commoveri pedem Israel
de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen
custodierint opera omnia quæ præcepi eis, et
universam legem, quam mandavit eis servus
meus Moyses. 9 Illi vero non audierunt:
sed seducti sunt a Manasse, ut facerent
malum super gentes, quas contrivit Dominus
a facie filiorum Israel. 10 Locutusque est
Dominus in manu servorum suorum propheta-
rum, dicens: 11 Quia fecit Manasses rex
Juda abominationes istas pessimas, super
omnia quæ fecerunt Amorrhæi ante eum, et
peccare fecit etiam Judam in immunditiis suis:

12 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
מֵבִיא רָעָה עַל־יְרוּשָׁלַםִ וִיהוּדָה אֲשֶׁר
כָּל־שֹׁמְעָיו תִּצַּלְנָה שְׁתֵּי אָזְנָיו׃ 13 וְנָטִיתִי
עַל־יְרוּשָׁלַםִ אֵת קָו שֹׁמְרוֹן וְאֶת־מִשְׁקֹלֶת
בֵּית אַחְאָב וּמָחִיתִי אֶת־יְרוּשָׁלַםִ כַּאֲשֶׁר
יִמְחֶה אֶת־הַצַּלַּחַת מָחָה וְהָפַךְ עַל־פָּנֶיהָ׃
14 וְנָטַשְׁתִּי אֵת שְׁאֵרִית נַחֲלָתִי וּנְתַתִּים
בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וְהָיוּ לְבַז וְלִמְשִׁסָּה לְכָל־
אֹיְבֵיהֶם׃ 15 יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָרַע
בְּעֵינַי וַיִּהְיוּ מַכְעִסִים אֹתִי מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
יָצְאוּ אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
16 וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מְנַשֶּׁה הַרְבֵּה מְאֹד
עַד אֲשֶׁר־מִלֵּא אֶת־יְרוּשָׁלַםִ פֶּה לָפֶה לְבַד
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 17 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 18 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּגַן בֵּיתוֹ בְּגַן־עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ
אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 19 בֶּן־עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֶּמֶת בַּת־
חָרוּץ מִן־יָטְבָה׃ 20 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו׃ 21 וַיֵּלֶךְ
בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת־
הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר־עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם׃
22 וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הָלַךְ
בְּדֶרֶךְ יְהוָה׃ 23 וַיִּקְשְׁרוּ עַבְדֵי אָמוֹן עָלָיו
וַיָּמִיתוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ׃ 24 וַיַּךְ עַם
הָאָרֶץ אֵת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אָמוֹן
וַיַּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 25 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 26 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בִּקְבֻרָתוֹ
בְּגַן־עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כב׃

1 בֶּן־שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ בְמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם
אִמּוֹ יְדִידָה בַת־עֲדָיָה מִבָּצְקַת׃ 2 וַיַּעַשׂ
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ דָּוִד
אָבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאול׃

12 Οὐχ οὕτως· τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ
Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν,
ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα
αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον
Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ, καὶ
ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ
ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ· 14 Καὶ ἀπεώσομαι τὸ ὑπόλειμμα
γῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν
καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν· 15 Ἀνθ'
ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 16 Καί γε αἷμα ἀθῶον
ἐξέχεε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησε τὴν
Ἱερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.
17 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν
ἥμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
18 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
ἐν κήπῳ Ὀζά· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 19 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν
Ἀμὼς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δύο ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Μεσολλὰμ θυγάτηρ Ἀροῦς ἐξ Ἰετέβα.
20 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
21 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθη ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις οἷς
ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτοῖς. 22 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
Κυρίου. 23 Καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼς
πρὸς αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα
Ἀμώς· καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν
Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 26 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Ὀζά· καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΥΙΟΣ ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγά-
τηρ Ἐδεΐα ἐκ Βασουρώθ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

12 Propterea hæc dicit Dominus Deus Israel:
Ecce ego inducam mala super Jerusalem et
Judam: ut quicumque audierit, tinniant
ambæ aures ejus. 13 Et extendam super
Jerusalem funiculum Samariæ, et pondus
domus Achab: et delebo Jerusalem, sicut
deleri solent tabulæ: et delens vertam, et
ducam crebrius stylum super faciem ejus.
14 Dimittam vero reliquias hereditatis meæ,
et tradam eas in manus inimicorum ejus:
eruntque in vastitatem, et in rapinam cunctis
adversariis suis: 15 Eo quod fecerint malum
coram me, et perseveraverint irritantes me,
ex die qua egressi sunt patres eorum ex
Ægypto, usque ad hanc diem. 16 Insuper et
sanguinem innoxium fudit Manasses multum
nimis, donec impleret Jerusalem usque ad os:
absque peccatis suis, quibus peccare fecit
Judam, ut faceret malum coram Domino.
17 Reliqua autem sermonum Manasse, et
universa quæ fecit, et peccatum ejus quod
peccavit, nonne hæc scripta sunt in Libro
sermonum dierum regum Juda? 18 Dormi-
vitque Manasses cum patribus suis, et sepultus
est in horto domus suæ, in horto Oza: et
regnavit Amon filius ejus pro eo. 19 Viginti
duorum annorum erat Amon cum regnare
cœpisset; duobus quoque annis regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Messalemeth
filia Harus de Jeteba. 20 Fecitque malum
in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses
pater ejus. 21 Et ambulavit in omni via, per
quam ambulaverat pater ejus: servivitque
immunditiis, quibus servierat pater ejus, et
adoravit eas, 22 Et dereliquit Dominum
Deum patrum suorum, et non ambulavit in
via Domini. 23 Tetenderuntque ei insidias
servi sui, et interfecerunt regem in domo sua.
24 Percussit autem populus terræ, omnes qui
conjuraverant contra regem Amon: et con-
stituerunt sibi regem Josiam filium ejus pro
eo. 25 Reliqua autem sermonum Amon quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Juda? 26 Sepelieruntque
eum in sepulchro suo, in horto Oza: et
regnavit Josias filius ejus pro eo.

CAPUT XXII.

1 Octo annorum erat Josias cum regnare
cœpisset, triginta et uno anno regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Idida, filia
Hadaia de Besecath. 2 Fecitque quod
placitum erat coram Domino, et ambu-
lavit per omnes vias David patris sui: non
declinavit ad dexteram, sive ad sinistram.

3 וַיְהִי בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־שָׁפָן בֶּן־
אֲצַלְיָהוּ בֶן־מְשֻׁלָּם הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה
לֵאמֹר׃ 4 עֲלֵה אֶל־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְיַתֵּם אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
אָסְפוּ שֹׁמְרֵי הַסַּף מֵאֵת הָעָם׃ 5 וְיִתְּנֻה
עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים בְּבֵית
יְהוָה וְיִתְּנוּ אֹתוֹ לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
בְּבֵית יְהוָה לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
6 לֶחָרָשִׁים וְלַבֹּנִים וְלַגֹּדְרִים וְלִקְנוֹת עֵצִים
וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק אֶת־הַבָּיִת׃ 7 אַךְ
לֹא־יֵחָשֵׁב אִתָּם הַכֶּסֶף הַנִּתָּן עַל־יָדָם כִּי
בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים׃ 8 וַיֹּאמֶר חִלְקִיָּהוּ
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶל־שָׁפָן הַסֹּפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה
מָצָאתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת־
הַסֵּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ׃ 9 וַיָּבֹא שָׁפָן
הַסֹּפֵר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר
וַיֹּאמֶר הִתִּיכוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בַבַּיִת וַיִּתְּנֻהוּ עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
הַמֻּפְקָדִים בֵּית יְהוָה׃ 10 וַיַּגֵּד שָׁפָן הַסֹּפֵר
לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן
וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־
בְּגָדָיו׃ 12 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן
וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת־עַכְבּוֹר בֶּן־מִיכָיָה
וְאֵת ׀ שָׁפָן הַסֹּפֵר וְאֵת עֲשָׂיָה עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר׃ 13 לְכוּ דִרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בַּעֲדִי
וּבְעַד־הָעָם וּבְעַד כָּל־יְהוּדָה עַל־דִּבְרֵי
הַסֵּפֶר הַנִּמְצָא הַזֶּה כִּי־גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה
אֲשֶׁר־הִיא נִצְּתָה בָנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
אֲבֹתֵינוּ עַל־דִּבְרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת
כְּכָל־הַכָּתוּב עָלֵינוּ׃ 14 וַיֵּלֶךְ חִלְקִיָּהוּ
הַכֹּהֵן וַאֲחִיקָם וְעַכְבּוֹר וְשָׁפָן וַעֲשָׂיָה
אֶל־חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה אֵשֶׁת ׀ שַׁלֻּם בֶּן־תִּקְוָה
בֶּן־חַרְחַס שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יֹשֶׁבֶת
בִּירוּשָׁלַםִ בַּמִּשְׁנֶה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ׃ 15 וַתֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אִמְרוּ לָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם אֵלָי׃
16 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו אֵת כָּל־דִּבְרֵי
הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 17 תַּחַת ׀
אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
לְמַעַן הַכְעִיסֵנִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
וְנִצְּתָה חֲמָתִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבֶּה׃

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ
βασιλεῖ Ἰωσίᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς τὸν Σαπφὰν υἱὸν Ἐζελίου υἱοῦ
Μεσολλὰμ τὸν γραμματέα οἴκου Κυρίου λέγων
4 Ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν
καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν
οἴκῳ Κυρίου, ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν
σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ, 5 Καὶ δότωσαν αὐτὸ
ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων
ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσι τὰ
ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ κατισχῦσαι τὸ βεδὲκ
τοῦ οἴκου, 6 Τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ
τοῖς τειχισταῖς, καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους
λατομητοὺς τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδὲκ τοῦ οἴκου.
7 Πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ
διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι.
8 Καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφὰν
τὸν γραμματέα Βιβλίον τοῦ νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ
Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς
Σαπφάν, καὶ ἀνέγνω αὐτό. 9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐν
οἴκῳ κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέστρεψε τῷ
βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν Ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ
ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθε-
σταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου. 10 Καὶ εἶπε Σαπφὰν
ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Βιβλίον
ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ
Σαπφὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους βιβλίου τοῦ
νόμου, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ. 12 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ
Ἀχικὰμ υἱῷ Σαπφὰν καὶ τῷ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαίου
καὶ τῷ Σαπφὰν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ
δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων 13 Δεῦτε ἐκζητήσατε
τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα καὶ περὶ τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου, ὅτι
μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν
ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα
τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν. 14 Καὶ ἐπορεύθη
Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Ἀχικὰμ καὶ Ἀχοβὼρ καὶ
Σαπφὰν καὶ Ἀσαΐας πρὸς Ὄλδαν τὴν προφῆτιν
μητέρα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκουὰν υἱοῦ Ἀρὰς τοῦ
ἱματιοφύλακος, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἰερουσαλὴμ
ἐν τῇ μασενᾷ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν. 15 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Εἴπατε
τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρός με 16 Τάδε
λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν πάντας
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς
Ἰούδα, 17 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίων
θεοῖς ἑτέροις, ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκκαυθήσεται θυμός
μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται

3 Anno autem octavo decimo regis Josiæ,
misit rex Saphan filium Aslia, filii Messulam,
scribam templi Domini, dicens ei: 4 Vade
ad Helciam sacerdotem magnum, ut confletur
pecunia, quæ illata est in templum Domini,
quam collegerunt janitores templi a populo,
5 Deturque fabris per præpositos domus
Domini: qui et distribuant eam his qui
operantur in templo Domini, ad instauranda
sartatecta templi: 6 Tignariis videlicet et
cæmentariis, et iis qui interrupta componunt:
et ut emantur ligna, et lapides de lapicidinis,
ad instaurandum templum Domini. 7 Verum-
tamen non supputetur eis argentum quod
accipiunt, sed in potestate habeant, et in fide.
8 Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan
scribam: Librum Legis reperi in domo
Domini: deditque Helcias volumen Saphan,
qui et legit illud. 9 Venit quoque Saphan
scriba ad regem, et renuntiavit ei quod
præceperat, et ait: Conflaverunt servi tui
pecuniam, quæ reperta est in domo Domini:
et dederunt ut distribueretur fabris a præfectis
operum templi Domini. 10 Narravit quoque
Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit
mihi Helcias sacerdos. Quem cum legisset
Saphan coram rege, 11 Et audisset rex
verba libri legis Domini, scidit vestimenta
sua. 12 Et præcepit Helciæ sacerdoti, et
Ahicam filio Saphan, et Achobor filio Micha,
et Saphan scribæ, et Asaiæ servo regis,
dicens: 13 Ite et consulite Dominum super
me, et super populo, et super omni Juda, de
verbis voluminis istius, quod inventum est:
magna enim ira Domini succensa est contra
nos: quia non audierunt patres nostri verba
Libri hujus, ut facerent omne quod scriptum
est nobis. 14 Ierunt itaque, Helcias sacerdos,
et Ahicam, et Achobor, et Saphan, et Asaia,
ad Holdam prophetidem, uxorem Sellum,
filii Thecuæ, filii Araas custodis vestium,
quæ habitabat in Jerusalem in Secunda:
locutique sunt ad eam. 15 Et illa respondit
eis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dicite
viro, qui misit vos ad me: 16 Hæc dicit
Dominus: Ecce, ego adducam mala super
locum istum, et super habitatores ejus, omnia
verba Legis quæ legit rex Juda: 17 Quia
dereliquerunt me, et sacrificaverunt diis
alienis, irritantes me in cunctis operibus
manuum suarum: et succendetur indignatio
mea in loco hoc, et non extinguetur,

18 וְאֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם לִדְרֹשׁ
אֶת־יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ׃
19 יַעַן רַךְ־לְבָבְךָ וַתִּכָּנַע ׀ מִפְּנֵי יְהוָה
בְּשָׁמְעֲךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְעַל־יֹשְׁבָיו לִהְיוֹת לְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וַתִּקְרַע
אֶת־בְּגָדֶיךָ וַתִּבְכֶּה לְפָנָי וְגַם אָנֹכִי שָׁמַעְתִּי
נְאֻם־יְהוָה׃ 20 לָכֵן הִנְנִי אֹסִפְךָ עַל־אֲבֹתֶיךָ
וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תִרְאֶינָה
עֵינֶיךָ בְּכֹל הָרָעָה אֲשֶׁר־אֲנִי מֵבִיא עַל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּשִׁבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר׃

פרשה כג׃

1 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיַּאַסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי
יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃ 2 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־
יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ
אִתּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לְמִקָּטֹן
וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי סֵפֶר
הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה׃ 3 וַיַּעֲמֹד
הַמֶּלֶךְ עַל־הָעַמּוּד וַיִּכְרֹת אֶת־הַבְּרִית ׀ לִפְנֵי
יְהוָה לָלֶכֶת אַחַר יְהוָה וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
וְאֶת־עֵדְוֹתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב וּבְכָל־
נֶפֶשׁ לְהָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
הַכְּתֻבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל־הָעָם
בַּבְּרִית׃ 4 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסַּף
לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֵת כָּל־הַכֵּלִים
הָעֲשׂוּיִם לַבַּעַל וְלָאֲשֵׁרָה וּלְכֹל צְבָא
הַשָּׁמָיִם וַיִּשְׂרְפֵם מִחוּץ לִירוּשָׁלַםִ בְּשַׁדְמוֹת
קִדְרוֹן וְנָשָׂא אֶת־עֲפָרָם בֵּית־אֵל׃ 5 וְהִשְׁבִּית
אֶת־הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה
וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמְסִבֵּי יְרוּשָׁלָםִ
וְאֶת־הַמְקַטְּרִים לַבַּעַל לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ
וְלַמַּזָּלוֹת וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם׃ 6 וַיֹּצֵא
אֶת־הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לִירוּשָׁלַםִ
אֶל־נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ בְּנַחַל קִדְרוֹן
וַיָּדֶק לְעָפָר וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־עֲפָרָהּ עַל־קֶבֶר בְּנֵי
הָעָם׃ 7 וַיִּתֹּץ אֶת־בָּתֵּי הַקְּדֵשִׁים אֲשֶׁר
בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֹרְגוֹת שָׁם בָּתִּים
לָאֲשֵׁרָה׃ 8 וַיָּבֵא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי
יְהוּדָה וַיְטַמֵּא אֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר קִטְּרוּ־שָׁמָּה
הַכֹּהֲנִים מִגֶּבַע עַד־בְּאֵר שָׁבַע וְנָתַץ אֶת־
בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר־פֶּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׂר־
הָעִיר אֲשֶׁר־עַל־שְׂמֹאול אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר׃

18 Καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα
ὑμᾶς ἐπιζητῆσαι τὸν Κύριον, τάδε ἐρεῖτε πρὸς
αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ Οἱ λόγοι
οὓς ἤκουσας, 19 Ἀνθ' ὧν ὅτι ἡπαλύνθη ἡ καρδία
σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου, ὡς ἤκουσας
ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς κατάραν, καὶ διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ
ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, καί γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει
Κύριος. 20 Οὐχ οὕτως· ἰδοὺ προστίθημί σε
πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν
τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγώ εἰμι
ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον.

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα· καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως
μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν πάντας
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ
εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου. 3 Καὶ ἔστη ὁ βασι-
λεὺς πρὸς τὸν στῦλον, καὶ διέθετο διαθήκην
ἐνώπιον Κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου,
τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ
καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ
βιβλίον τοῦτο· καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ
διαθήκῃ. 4 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ
τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς
δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν
τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ
σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει
καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυ-
σεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἐν σαδημὼθ Κέδρων,
καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθήλ. 5 Καὶ
κατέκαυσε τοὺς Χωμαρὶμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς
Ἰούδα, καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς
πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλήμ,
καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ
σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρὼθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει
τοῦ οὐρανοῦ. 6 Καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου
Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χειμάῤῥουν
Κέδρων, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ
Κέδρων καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν, καὶ ἔῤῥιψε τὸν
χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.
7 Καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν Καδησὶμ τῶν ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ χεττιὶμ
τῷ ἄλσει. 8 Καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ
πόλεων Ἰούδα, καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλὰ οὗ ἐθυμίασαν
ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαιβὰλ καὶ ἕως Βηρσαβεέ· καὶ
καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν
θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως
τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως.

18 Regi autem Juda, qui misit vos ut con-
suleretis Dominum, sic dicetis: Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Pro eo quod audisti
verba voluminis, 19 Et perterritum est cor
tuum, et humiliatus es coram Domino, auditis
sermonibus contra locum istum, et habitatores
ejus, quod videlicet fierent in stuporem et in
maledictum: et scidisti vestimenta tua, et
flevisti coram me, et ego audivi, ait Dominus:
20 Idcirco colligam te ad patres tuos, et
colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non
videant oculi tui omnia mala quæ inducturus
sum super locum istum.

CAPUT XXIII.

1 ET renuntiaverunt regi quod dixerat.
Qui misit: et congregati sunt ad eum omnes
senes Juda et Jerusalem. 2 Ascenditque rex
templum Domini, et omnes viri Juda, universi-
que qui habitabant in Jerusalem cum eo
sacerdotes et prophetæ, et omnis populus a
parvo usque ad magnum: legitque cunctis
audientibus omnia verba libri fœderis, qui
inventus est in domo Domini. 3 Stetitque
rex super gradum: et fœdus percussit coram
Domino, ut ambularent post Dominum, et
custodirent præcepta ejus, et testimonia, et
cæremonias, in omni corde et in tota anima,
et suscitarent verba fœderis hujus, quæ
scripta erant in libro illo: acquievitque
populus pacto. 4 Et præcepit rex Helciæ
pontifici, et sacerdotibus secundi ordinis, et
janitoribus, ut projicerent de templo Domini
omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, et in
luco, et universæ militiæ cæli: et combussit
ea foris Jerusalem in convalle Cedron, et tulit
pulverem eorum in Bethel. 5 Et delevit
aruspices, quos posuerant reges Juda ad
sacrificandum in excelsis per civitates Juda,
et in circuitu Jerusalem: et eos, qui adolebant
incensum Baal, et Soli, et Lunæ, et duodecim
signis, et omni militiæ cæli. 6 Et efferri
fecit lucum de domo Domini foras Jerusalem
in convalle Cedron, et combussit eum ibi, et
redegit in pulverem, et projecit super sepul-
chra vulgi. 7 Destruxit quoque ædiculas
effeminatorum, quæ erant in domo Domini,
pro quibus mulieres texebant quasi domun-
culas luci. 8 Congregavitque omnes sacerdo-
tes de civitatibus Juda: et contaminavit
excelsa, ubi sacrificabant sacerdotes, de Gabaa
usque Bersabee: et destruxit aras portarum
in introitu ostii Josue principis civitatis,
quod erat ad sinistram portæ civitatis.

9 אַךְ לֹא יַעֲלוּ כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֶל־מִזְבַּח
יְהוָה בִּירוּשָׁלָ͏ִם כִּי אִם־אָכְלוּ מַצּוֹת בְּתוֹךְ
אֲחֵיהֶם׃ 10 וְטִמֵּא אֶת־הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי
בְנֵי־הִנֹּם לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ
וְאֶת־בִּתּוֹ בָּאֵשׁ לַמֹּלֶךְ׃ 11 וַיַּשְׁבֵּת אֶת־
הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לַשֶּׁמֶשׁ
מִבֹּא בֵית־יְהוָה אֶל־לִשְׁכַּת נְתַן־מֶלֶךְ
הַסָּרִיס אֲשֶׁר בַּפַּרְוָרִים וְאֶת־מַרְכְּבוֹת
הַשֶּׁמֶשׁ שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ 12 וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת
אֲשֶׁר עַל־הַגָּג עֲלִיַּת אָחָז אֲשֶׁר־עָשׂוּ ׀
מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
מְנַשֶּׁה בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה נָתַץ
הַמֶּלֶךְ וַיָּרָץ מִשָּׁם וְהִשְׁלִיךְ אֶת־עֲפָרָם
אֶל־נַחַל קִדְרוֹן׃ 13 וְאֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר ׀
עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם אֲשֶׁר מִימִין לְהַר־
הַמַּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
לְעַשְׁתֹּרֶת ׀ שִׁקֻּץ צִידֹנִים וְלִכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ
מוֹאָב וּלְמִלְכֹּם תּוֹעֲבַת בְּנֵי־עַמּוֹן טִמֵּא
הַמֶּלֶךְ׃ 14 וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת וַיִּכְרֹת
אֶת־הָאֲשֵׁרִים וַיְמַלֵּא אֶת־מְקוֹמָם עַצְמוֹת
אָדָם׃ 15 וְגַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל
הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא
וְאֶת־הַבָּמָה נָתָץ וַיִּשְׂרֹף אֶת־הַבָּמָה הֵדַק
לְעָפָר וְשָׂרַף אֲשֵׁרָה׃ 16 וַיִּפֶן יֹאשִׁיָּהוּ
וַיַּרְא אֶת־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־שָׁם בָּהָר וַיִּשְׁלַח
וַיִּקַּח אֶת־הָעֲצָמוֹת מִן־הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיְטַמְּאֵהוּ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 17 וַיֹּאמֶר מָה הַצִּיּוּן
הַלָּז אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַנְשֵׁי
הָעִיר הַקֶּבֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא
מִיהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבַּח בֵּית־אֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר
הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אַל־יָנַע עַצְמֹתָיו וַיְמַלְּטוּ
עַצְמֹתָיו אֵת עַצְמוֹת הַנָּבִיא אֲשֶׁר־בָּא
מִשֹּׁמְרוֹן׃ 19 וְגַם אֶת־כָּל־בָּתֵּי הַבָּמוֹת
אֲשֶׁר ׀ בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס הֵסִיר יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּעַשׂ
לָהֶם כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־
אֵל׃ 20 וַיִּזְבַּח אֶת־כָּל־כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת
אֲשֶׁר־שָׁם עַל־הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרֹף אֶת־
עַצְמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיָּשָׁב יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

9 Πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν
πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
10 Καὶ ἐμίανε τὸν Ταφὲθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ
Ἐννὸμ τοῦ διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολὸχ ἐν πυρί.
11 Καὶ κατέκαυσε τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασι-
λεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου Κυρίου
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου
ἐν Φαρουρίμ· καὶ τὸ ἅρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσε
πυρί. 12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος
τοῦ ὑπερῴου Ἄχαζ, ἃ ἐποίησεν βασιλεῖς Ἰούδα,
καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς
δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς
καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔῤῥιψε τὸν χοῦν αὐτῶν
εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων. 13 Καὶ τὸν οἶκον
τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν
τοῦ ὄρους τοῦ Μοσθάθ, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν
βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι
Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμὼς προσοχθίσματι Μωὰβ
καὶ τῷ Μολὸχ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμὼν ἐμίανεν
ὁ βασιλεύς. 14 Καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ
ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση καὶ ἔπλησε τοὺς τόπους
αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων. 15 Καί γε τὸ θυσιαστή-
ριον τὸ ἐν Βαιθὴλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ
υἱὸς Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, καί γε τὸ
θυσιαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ
συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς
χοῦν, καὶ κατέκαυσε τὸ ἄλσος. 16 Καὶ ἐξένευσεν
Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ
πόλει, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν
τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἑστάναι Ἱεροβοὰμ ἐν
τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπιστρέψας
ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους
τούτους, 17 Καὶ εἶπεν Τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ
ἐγὼ ὁρῶ; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰούδα
καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς
ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθήλ. 18 Καὶ
εἶπεν Ἄφετε αὐτόν, ἀνὴρ μὴ κινησάτωσαν τὰ ὀστᾶ
αὐτοῦ· καὶ ἐρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὀστῶν τοῦ προφήτου τοῦ ἥκοντος ἐκ Σαμαρείας.
19 Καί γε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς
ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς
Ἰσραὴλ παροργίζειν Κύριον, ἀπέστησεν Ἰωσίας,
καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν
ἐν Βαιθήλ. 20 Καὶ ἐθυσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς
τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστη-
ρίων, καὶ κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων
ἐπ' αὐτά, καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλήμ.

9 Verumtamen non ascendebant sacerdotes
excelsorum ad altare Domini in Jerusalem:
sed tantum comedebant azyma in medio frat-
rum suorum. 10 Contaminavit quoque
Topheth, quod est in convalle filii Ennom:
ut nemo consecraret filium suum aut filiam
per ignem, Moloch. 11 Abstulit quoque
equos, quos dederant reges Juda Soli, in
introitu templi Domini juxta exedram
Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim:
currus autem Solis combussit igni. 12 Altaria
quoque, quæ erant super tecta cœnaculi Achaz,
quæ fecerant reges Juda, et altaria quæ fecerat
Manasses in duobus atriis templi Domini,
destruxit rex: et cucurrit inde, et dispersit
cinerem eorum in torrentem Cedron. 13 Ex-
celsa quoque, quæ erant in Jerusalem ad
dexteram partem montis offensionis, quæ
ædificaverat Salomon rex Israel Astaroth
idolo Sidoniorum, et Chamos offensioni Moab,
et Melchom abominationi filiorum Ammon,
polluit rex. 14 Et contrivit statuas, et
succidit lucos: replevitque loca eorum ossibus
mortuorum. 15 Insuper et altare, quod erat
in Bethel, et excelsum quod fecerat Jeroboam
filius Nabat, qui peccare fecit Israel: et altare
illud, et excelsum destruxit, atque combussit,
et comminuit in pulverem, succenditque etiam
lucum. 16 Et conversus Josias, vidit ibi
sepulchra, quæ erant in monte: misitque et
tulit ossa de sepulchris, et combussit ea super
altare, et polluit illud juxta verbum Domini,
quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba
hæc. 17 Et ait: Quis est titulus ille, quem
video? Responderuntque ei cives urbis illius:
Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de
Juda, et prædixit verba hæc, quæ fecisti super
altare Bethel. 18 Et ait: Dimittite eum,
nemo commoveat ossa ejus. Et intacta
manserunt ossa illius, cum ossibus prophetæ
qui venerat de Samaria. 19 Insuper et omnia
fana excelsorum, quæ erant in civitatibus
Samariæ, quæ fecerant reges Israel ad irri-
tandum Dominum, abstulit Josias: et fecit eis
secundum omnia opera quæ fecerat in Bethel.
20 Et occidit universos sacerdotes excelsorum,
qui erant ibi super altaria; et combussit ossa
humana super ea: reversusque est Jerusalem.

21 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ
פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכָּתוּב עַל סֵפֶר
הַבְּרִית הַזֶּה׃ 22 כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח
הַזֶּה מִימֵי הַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 23 כִּי אִם־בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
בִּירוּשָׁלִָם׃ 24 וְגַם אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־
הַיִּדְּעֹנִים וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַגִּלֻּלִים וְאֵת
כָּל־הַשִּׁקֻּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִַם בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ לְמַעַן הָקִים אֶת־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתֻבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה׃ 25 וְכָמֹהוּ
לֹא־הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה
בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכֹל
תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כָּמֹהוּ׃
26 אַךְ ׀ לֹא־שָׁב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר־חָרָה אַפּוֹ בִּיהוּדָה עַל כָּל־הַכְּעָסִים
אֲשֶׁר הִכְעִיסוֹ מְנַשֶּׁה׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם
אֶת־יְהוּדָה אָסִיר מֵעַל פָּנַי כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי
אֶת־יִשְׂרָאֵל וּמָאַסְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
אֲשֶׁר־בָּחַרְתִּי אֶת־יְרוּשָׁלִַם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם׃ 28 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יֹאשִׁיָּהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
29 בְּיָמָיו עָלָה פַרְעֹה נְכֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
עַל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־נְהַר פְּרָת וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיְמִיתֵהוּ בִּמְגִדּוֹ כִּרְאֹתוֹ
אֹתוֹ׃ 30 וַיַּרְכִּבֻהוּ עֲבָדָיו מֵת מִמְּגִדּוֹ
וַיְבִאֻהוּ יְרוּשָׁלִַם וַיִּקְבְּרֻהוּ בִּקְבֻרָתוֹ וַיִּקַּח
עַם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּמְשְׁחוּ
אֹתוֹ וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו׃
31 בֶּן־עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת־יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 32 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃
33 וַיַּאַסְרֵהוּ פַרְעֹה נְכֹה בְרִבְלָה בְּאֶרֶץ
חֲמָת בִּמְלֹךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיִּתֶּן־עֹנֶשׁ עַל־
הָאָרֶץ מֵאָה כִכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב׃
34 וַיַּמְלֵךְ פַּרְעֹה נְכֹה אֶת־אֶלְיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ
תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ אָבִיו וַיַּסֵּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים
וְאֶת־יְהוֹאָחָז לָקָח וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּמָת שָׁם׃

*21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ
λέγων Ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν
καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύ-
της. 22 Ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀφ'
ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἳ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ καὶ
πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων
Ἰούδα· 23 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει
τοῦ βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ
ἐν Ἱερουσαλήμ. 24 Καί γε τοὺς θελητὰς καὶ
τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ Θεραφὶν καὶ τὰ εἴδωλα
καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ
γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν Ἰωσίας, ἵνα
στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους
ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν
οἴκῳ Κυρίου. 25 Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη
ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς ὃς ἐπέστρεψε πρὸς
Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ
αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν
νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος
αὐτῷ. 26 Πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ
θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἐθυμώθη
ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδᾳ ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς
οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. 27 Καὶ εἶπε
Κύριος Καί γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ
προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραήλ, καὶ
ἀπεώσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν
Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον Ἔσται τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ. 28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
29 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ
Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων
ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς
ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν
Μαγεδδῷ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν. 30 Καὶ ἐπεβίβασαν
αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδώ, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ
ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 31 Υἱὸς
εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ
Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά. 32 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ. 33 Καὶ μετέστησεν αὐτὸν
Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Ῥαβλαὰμ ἐν γῇ Ἐμὰθ τοῦ μὴ
βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ
τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν
τάλαντα χρυσίου. 34 Καὶ ἐβασίλευσε Φαραὼ
Νεχαὼ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασι-
λέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ
ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.*

21 Et præcepit omni populo, dicens: Facite
Phase Domino Deo vestro, secundum quod
scriptum est in libro fœderis hujus. 22 Nec
enim factum est Phase tale a diebus judicum,
qui judicaverunt Israel, et omnium dierum
regum Israel et regum Juda, 23 Sicut in
octavo decimo anno regis Josiæ factum est
Phase istud Domino in Jerusalem. 24 Sed et
pythones, et ariolos, et figuras idolorum, et
immunditias, et abominationes, quæ fuerant
in terra Juda et Jerusalem, abstulit Josias: ut
statueret verba legis, quæ scripta sunt in
libro, quem invenit Helcias sacerdos in templo
Domini. 25 Similis illi non fuit ante eum
rex, qui reverteretur ad Dominum in omni
corde suo, et in tota anima sua, et in universa
virtute sua, juxta omnem legem Moysi: neque
post eum surrexit similis illi. 26 Verumtamen
non est aversus Dominus ab ira furoris sui
magni, quo iratus est furor ejus contra Judam:
propter irritationes quibus provocaverat eum
Manasses. 27 Dixit itaque Dominus: Etiam
Judam auferam a facie mea, sicut abstuli
Israel: et projiciam civitatem hanc, quam
elegi, Jerusalem, et domum, de qua dixi: Erit
nomen meum ibi. 28 Reliqua autem sermo-
num Josiæ, et universa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in Libro verborum dierum regum
Juda? 29 In diebus ejus ascendit Pharao
Nechao rex Ægypti, contra regem Assyriorum,
ad flumen Euphraten: et abiit Josias rex in
occursum ejus: et occisus est in Mageddo, cum
vidisset eum. 30 Et portaverunt eum servi
sui mortuum de Mageddo: et pertulerunt in
Jerusalem, et sepelierunt eum in sepulchro
suo. Tulitque populus terræ Joachaz filium
Josiæ: et unxerunt eum, et constituerunt eum
regem pro patre suo. 31 Viginti trium
annorum erat Joachaz cum regnare cœpisset,
et tribus mensibus regnavit in Jerusalem:
nomen matris ejus Amital, filia Jeremiæ, de
Lobna. 32 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerant patres ejus.
33 Vinxitque eum Pharao Nechao in Rebla,
quæ est in terra Emath, ne regnaret in
Jerusalem: et imposuit mulctam terræ,
centum talentis argenti, et talento auri.
34 Regemque constituit Pharao Nechao
Eliacim filium Josiæ pro Josia patre ejus:
vertitque nomen ejus Joakim; porro Joachaz
tulit, et duxit in Ægyptum, et mortuus est ibi.

35 וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נָתַן יְהוֹיָקִים לְפַרְעֹה
אַךְ הֶעֱרִיךְ אֶת־הָאָרֶץ לָתֵת אֶת־הַכֶּסֶף
עַל־פִּי פַרְעֹה אִישׁ כְּעֶרְכּוֹ נָגַשׂ אֶת־הַכֶּסֶף
וְאֶת־הַזָּהָב אֶת־עַם הָאָרֶץ לָתֵת לְפַרְעֹה
נְכֹה׃ 36 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ זְבִידָּה בַת־פְּדָיָה מִן־
רוּמָה׃ 37 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃

פרשה כד׃

1 בְּיָמָיו עָלָה נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיְהִי־לוֹ יְהוֹיָקִים עֶבֶד שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וַיָּשָׁב וַיִּמְרָד־בּוֹ׃ 2 וַיְשַׁלַּח יְהוָה ׀ בּוֹ
אֶת־גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת־גְּדוּדֵי אֲרָם וְאֵת ׀
גְּדוּדֵי מוֹאָב וְאֵת גְּדוּדֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיְשַׁלְּחֵם
בִּיהוּדָה לְהַאֲבִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ 3 אַךְ ׀ עַל־פִּי יְהוָה
הָיְתָה בִּיהוּדָה לְהָסִיר מֵעַל פָּנָיו
בְּחַטֹּאת מְנַשֶּׁה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 4 וְגַם
דַּם־הַנָּקִי אֲשֶׁר שָׁפָךְ וַיְמַלֵּא אֶת־יְרוּשָׁלִַם
דָּם נָקִי וְלֹא־אָבָה יְהוָה לִסְלֹחַ׃ 5 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 6 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹיָקִים עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 וְלֹא־
הֹסִיף עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָצֵאת מֵאַרְצוֹ
כִּי־לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד־נְהַר־
פְּרָת כֹּל אֲשֶׁר הָיְתָה לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃
8 בֶּן־שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין
בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת־אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלִָם׃
9 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
אָבִיו׃ 10 בָּעֵת הַהִיא עָלָה עַבְדֵי נְבֻכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלִָם וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר׃
11 וַיָּבֹא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־הָעִיר
וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ׃ 12 וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין
מֶלֶךְ־יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ
וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ
בָּבֶל בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ׃ 13 וַיּוֹצֵא
מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה
וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְקַצֵּץ אֶת־כָּל־
כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל בְּהֵיכַל יְהוָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃

35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὶμ
τῷ Φαραῷ· πλὴν ἐτιμογράφησε τὴν γῆν τοῦ
δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραώ· ἀνὴρ
κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι
τῷ Φαραῷ Νεχαῷ. 36 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἕνδεκα
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαὶλ ἐκ Ῥουμά.
37 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ἘΝ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὶμ
δοῦλος τρία ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠθέτησαν ἐν
αὐτῷ. 2 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώ-
νους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας
καὶ τοὺς μονοζώνους Μωὰβ καὶ τοὺς μονοζώνους
υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
Ἰούδα τοῦ κατισχῦσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ὃν
ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφη-
τῶν. 3 Πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ
Ἰούδᾳ ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἐν ἁμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε.
4 Καί γε τὸ αἷμα ἀθῷον ἐξέχεε, καὶ ἔπλησε τὴν
Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθῴου, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος ἱλασθῆναι. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ἰωακὶμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰούδα; 6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχὶμ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασι-
λεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι
ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάῤῥου
Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα
ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου. 8 Υἱὸς ὀκτωκαίδεκα
ἐτῶν Ἰωαχὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Νέσθα θυγάτηρ Ἐλλανασθὰμ ἐξ Ἱερουσαλήμ.
9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 10 Ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν
περιοχῇ. 11 Καὶ εἰσῆλθε Ναβουχοδονόσορ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν. 12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαχὶμ
βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος, αὐτὸς
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ
ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν
αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς
βασιλείας αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας
τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς
οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ
σκεύη τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

35 Argentum autem et aurum dedit Joakim
Pharaoni, cum indixisset terræ per singulos,
ut conferretur juxta præceptum Pharaonis:
et unumquemque juxta vires suas exegit, tam
argentum quam aurum de populo terræ, ut
daret Pharaoni Nechao. 36 Vigintiquinque
annorum erat Joakim cum regnare cœpisset:
et undecim annis regnavit in Jerusalem:
nomen matris ejus Zebida filia Phadaia de
Ruma. 37 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerant patres ejus.

CAPUT XXIV.

1 In diebus ejus ascendit Nabuchodonosor
rex Babylonis, et factus est ei Joakim servus
tribus annis: et rursum rebellavit contra eum.
2 Immisitque ei Dominus latrunculos Chal-
dæorum, et latrunculos Syriæ, et latrunculos
Moab, et latrunculos filiorum Ammon: et
immisit eos in Judam, ut disperderent eum,
juxta verbum Domini, quod locutus fuerat
per servos suos prophetas. 3 Factum est
autem hoc per verbum Domini contra Judam,
ut auferret eum coram se, propter peccata
Manasse universa quæ fecit, 4 Et propter
sanguinem innoxium, quem effudit, et implevit
Jerusalem cruore innocentium: et ob hanc
rem noluit Dominus propitiari. 5 Reliqua
autem sermonum Joakim, et universa quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Juda? Et dormivit Joakim
cum patribus suis: 6 Et regnavit Joachin
filius ejus pro eo. 7 Et ultra non addidit rex
Ægypti, ut egrederetur de terra sua: tulerat
enim rex Babylonis, a rivo Ægypti usque ad
fluvium Euphraten, omnia quæ fuerant regis
Ægypti. 8 Decem et octo annorum erat
Joachin cum regnare cœpisset, et tribus
mensibus regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus Nohesta filia Elnathan de Jeru-
salem. 9 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerat pater ejus. 10 In
tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor
regis Babylonis in Jerusalem, et circum-
data est urbs munitionibus. 11 Venitque
Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem
cum servis suis, ut oppugnarent eam.
12 Egressusque est Joachin rex Juda ad
regem Babylonis, ipse et mater ejus, et servi
ejus, et principes ejus, et eunuchi ejus: et
suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni
sui. 13 Et protulit inde omnes thesauros domus
Domini, et thesauros domus regiæ: et concidit
universa vasa aurea, quæ fecerat Salomon rex
Israel in templo Domini juxta verbum Domini.

14 וְהִגְלָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַםִ וְאֶת־כָּל־הַשָּׂרִים
וְאֵת ׀ כָּל־גִּבּוֹרֵי הַחַיִל עֲשָׂרָה אֲלָפִים
גּוֹלֶה וְכָל־הֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר לֹא נִשְׁאַר
זוּלַת דַּלַּת עַם־הָאָרֶץ׃ 15 וַיֶּגֶל אֶת־יְהוֹיָכִין
בָּבֶלָה וְאֶת־אֵם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ
וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֵת אֱוִלֵי הָאָרֶץ הוֹלִיךְ
גּוֹלָה מִירוּשָׁלַםִ בָּבֶלָה׃ 16 וְאֵת כָּל־אַנְשֵׁי
הַחַיִל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר
אֶלֶף הַכֹּל גִּבּוֹרִים עֹשֵׂי מִלְחָמָה וַיְבִיאֵם
מֶלֶךְ־בָּבֶל גּוֹלָה בָּבֶלָה׃ 17 וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ־
בָּבֶל אֶת־מַתַּנְיָה דֹדוֹ תַּחְתָּיו וַיַּסֵּב אֶת־
שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ׃ 18 בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת
שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמִיטַל בַּת־
יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 19 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹיָקִים׃ 20 כִּי ׀
עַל־אַף יְהוָה הָיְתָה בִירוּשָׁלַםִ וּבִיהוּדָה
עַד־הִשְׁלִכוֹ אֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד
צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל׃

פרשה כה׃

1 וַיְהִי בִשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָעֲשִׂירִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבֻכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַםִ
וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיֵק סָבִיב׃
2 וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ׃ 3 בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ
וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּעִיר וְלֹא־הָיָה לֶחֶם
לְעַם הָאָרֶץ׃ 4 וַתִּבָּקַע הָעִיר וְכָל־אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה ׀ הַלַּיְלָה דֶּרֶךְ שַׁעַר ׀ בֵּין
הַחֹמֹתַיִם אֲשֶׁר עַל־גַּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים
עַל־הָעִיר סָבִיב וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה׃
5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחַר הַמֶּלֶךְ וַיַּשִּׂגוּ
אֹתוֹ בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ וְכָל־חֵילוֹ נָפֹצוּ
מֵעָלָיו׃ 6 וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ
אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ
מִשְׁפָּט׃ 7 וְאֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ שָׁחֲטוּ לְעֵינָיו
וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ בַנְחֻשְׁתַּיִם
וַיְבִאֵהוּ בָּבֶל׃ 8 וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הִיא שְׁנַת תְּשַׁע־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עֶבֶד
מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלָםִ׃ 9 וַיִּשְׂרֹף אֶת־בֵּית
יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־בָּתֵּי
יְרוּשָׁלַםִ וְאֶת־כָּל־בֵּית גָּדוֹל שָׂרַף בָּאֵשׁ׃

14 Καὶ ἀπῴκισε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύϊ αἰχμαλωσίας
δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκτονα καὶ
τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ
τῆς γῆς. 15 Καὶ ἀπῴκισε τὸν Ἰωαχὶμ εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ· καὶ
τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικεσίαν
ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. 16 Καὶ πάντας
τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους καὶ τὸν
τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους, πάντες
δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.
17 Καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν
Βατθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκία. 18 Υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς
ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ
ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα
τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου. 19 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν Ἰωακίμ. 20 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν
Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ, ἕως
ἀπέῤῥιψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ
ἠθέτησε Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἦλθε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ παρενέβαλεν
ἐπ' αὐτήν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος
κύκλῳ. 2 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ
ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐννάτῃ τοῦ
μηνός, 3 Καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει,
καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. 4 Καὶ
ἐῤῥάγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου
ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ μέσον τῶν
τειχῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ
οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ· καὶ ἐπορεύθη
ὁδὸν τὴν Ἄραβα, 5 Καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν
Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον
αὐτὸν ἐν Ἀραβὼθ Ἱεριχώ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. 6 Καὶ συνέλαβον
τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά· καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ
κρίσιν. 7 Καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου
ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν
εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ
ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος
τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἦλθε
Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστὼς ἐνώπιον βασι-
λέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ
ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερου-
σαλήμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

14 Et transtulit omnem Jerusalem, et uni-
versos principes, et omnes fortes exercitus,
decem millia, in captivitatem; et omnem
artificem et clusorem: nihilque relictum est,
exceptis pauperibus populi terræ. 15 Trans-
tulit quoque Joachin in Babylonem, et matrem
regis, et uxores regis, et eunuchos ejus: et
judices terræ duxit in captivitatem de Jeru-
salem in Babylonem. 16 Et omnes viros
robustos, septem millia, et artifices, et clusores
mille, omnes viros fortes et bellatores: duxit-
que eos rex Babylonis captivos in Babylonem.
17 Et constituit Matthaniam patruum ejus
pro eo: imposuitque nomen ei Sedeciam.
18 Vigesimum et primum annum ætatis
habebat Sedecias cum regnare cœpisset, et
undecim annis regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus erat Amital, filia Jeremiæ, de
Lobna. 19 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerat Joakim. 20 Iras-
cebatur enim Dominus contra Jerusalem et
contra Judam, donec projiceret eos a facie
sua: recessitque Sedecias a rege Babylonis.

CAPUT XXV.

1 Factum est autem anno nono regni
ejus, mense decimo, decima die mensis, venit
Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse et omnis
exercitus ejus, in Jerusalem, et circumdederunt
eam: et extruxerunt in circuitu ejus muni-
tiones. 2 Et clausa est civitas atque vallata,
usque ad undecimum annum regis Sedeciæ,
3 Nona die mensis: prævaluitque fames in
civitate, nec erat panis populo terræ. 4 Et
interrupta est civitas: et omnes viri bellatores
nocte fugerunt, per viam portæ, quæ est inter
duplicem murum ad hortum regis (porro
Chaldæi obsidebant in circuitu civitatem):
fugit itaque Sedecias per viam quæ ducit ad
campestria solitudinis. 5 Et persecutus est
exercitus Chaldæorum regem, comprehendit-
que eum in planitie Jericho: et omnes
bellatores, qui erant cum eo, dispersi sunt,
et reliquerunt eum. 6 Apprehensum ergo
regem duxerunt ad regem Babylonis in
Reblatha: qui locutus est cum eo judicium.
7 Filios autem Sedeciæ occidit coram eo, et
oculus ejus effodit, vinxitque eum catenis, et
adduxit in Babylonem. 8 Mense quinto,
septima die mensis, ipse est annus nonus
decimus regis Babylonis: venit Nabuzardan
princeps exercitus, servus regis Baby-
lonis, in Jerusalem. 9 Et succendit domum
Domini, et domum regis: et domos
Jerusalem, omnemque domum combussit igni.

10 וְאֶת־חוֹמֹת יְרוּשָׁלִַם סָבִיב נָתְצוּ כָּל־
חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר רַב־טַבָּחִים׃ 11 וְאֵת
יֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת־הַנֹּפְלִים
אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֵת יֶתֶר
הֶהָמוֹן הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים׃
12 וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר רַב־טַבָּחִים
לְכֹרְמִים וּלְיֹגְבִים׃ 13 וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר בֵּית־יְהוָה וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת וְאֶת־יָם
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה שִׁבְּרוּ כַשְׂדִּים
וַיִּשְׂאוּ אֶת־נְחֻשְׁתָּם בָּבֶלָה׃ 14 וְאֶת־
הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְזַמְּרוֹת וְאֶת־
הַכַּפּוֹת וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ
בָם לָקָחוּ׃ 15 וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־
הַמִּזְרָקוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וַאֲשֶׁר־כֶּסֶף
כָּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים׃ 16 הָעַמּוּדִים ׀
שְׁנַיִם הַיָּם הָאֶחָד וְהַמְּכֹנוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל
לִנְחֹשֶׁת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ 17 שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת ׀ הָעַמּוּד הָאֶחָד
וְכֹתֶרֶת עָלָיו ׀ נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת
שָׁלֹשׁ אַמָּה וּשְׂבָכָה וְרִמֹּנִים עַל־הַכֹּתֶרֶת
סָבִיב הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכָאֵלֶּה לָעַמּוּד הַשֵּׁנִי
עַל־הַשְּׂבָכָה׃ 18 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־
שְׂרָיָה כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת־צְפַנְיָהוּ כֹּהֵן
מִשְׁנֶה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף׃ 19 וּמִן־
הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הוּא פָקִיד ׀
עַל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַחֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים מֵרֹאֵי
פְנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־נִמְצְאוּ בָעִיר וְאֵת הַסֹּפֵר
שַׂר הַצָּבָא הַמַּצְבִּא אֶת־עַם הָאָרֶץ
וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצְאִים בָּעִיר׃
20 וַיִּקַּח אֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיֹּלֶךְ
אֹתָם עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה׃ 21 וַיַּךְ
אֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִיתֵם בְּרִבְלָה בְּאֶרֶץ
חֲמָת וַיִּגֶל יְהוּדָה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ 22 וְהָעָם
הַנִּשְׁאָר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּפְקֵד עֲלֵיהֶם
אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן׃
23 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים הֵמָּה וְהָאֲנָשִׁים
כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֹאוּ
אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּה וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה
וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת הַנְּטֹפָתִי
וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶּן־הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם׃

10 *Καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν κατέσπασεν*
ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων. 11 *Καὶ τὸ περισσὸν*
τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς
ἐμπεπτωκότας οἳ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα
Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν του στηρίγματος μετῆρε
Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος. 12 *Καὶ ἀπὸ τῶν*
πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς
ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβίν. 13 *Καὶ τοὺς*
στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου
καὶ τὰς μεχωνὼθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν
τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ
ἦραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα. 14 *Καὶ*
τοὺς λέβητας καὶ τὰ ἰαμὶν καὶ τὰς φιάλας καὶ
τὰς θυΐσκας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς
λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβε. 15 *Καὶ τὰ πυρεῖα*
καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς
ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, 16 *Στύλους δύο καὶ τὴν*
θάλασσαν μίαν καὶ τὰς μεχωνὼθ ἃς ἐποίησε
Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ
χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν. 17 *Ὀκτωκαίδεκα*
πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός, καὶ τὸ χωθὰρ
ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν, καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθὰρ
τριῶν πήχεων σαβαχά, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθὰρ
κύκλῳ, τὰ πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ ταῦτα τῷ
στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχά. 18 *Καὶ*
ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραίαν ἱερέα τὸν
πρῶτον καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ
τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμόν·
19 *Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἕνα ὃς*
ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ
πέντε ἄνδρας τῶν ὁρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ
βασιλέως τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσ-
σοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἄνδρας
τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ
πόλει· 20 *Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ*
ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά. 21 *Καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς*
ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς
Ῥεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰμάθ· καὶ ἀπῳκίσθη Ἰούδας
ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ. 22 *Καὶ ὁ λαὸς ὁ κατα-*
λειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα οὓς κατέλιπε
Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ κατέ-
στησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ
υἱὸν Σαφάν. 23 *Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες*
τῆς δυνάμεως, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι
κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν·
καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ
Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου καὶ Ἰωνὰ υἱὸς Καρὴθ καὶ
Σαραίας υἱὸς Θαναμὰθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰεζονίας
υἱὸς τοῦ Μαχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

10 Et muros Jerusalem in circuitu destruxit
omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum
principe militum. 11 Reliquam autem populi
partem, quæ remanserat in civitate, et
perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis,
et reliquum vulgus, transtulit Nabuzardan
princeps militiæ. 12 Et de pauperibus terræ
reliquit vinitores et agricolas. 13 Columnas
autem æreas, quæ erant in templo Domini, et
bases, et mare æreum, quod erat in domo
Domini, confregerunt Chaldæi, et transtulerunt
æs omne in Babylonem. 14 Ollas quoque
æreas, et trullas, et tridentes, et scyphos, et
mortariola, et omnia vasa ærea, in quibus
ministrabant, tulerunt. 15 Necnon et
thuribula, et phialas: quæ aurea, aurea; et
quæ argentea, argentea; tulit princeps
militiæ: 16 Id est, columnas duas, mare
unum, et bases quas fecerat Salomon in templo
Domini: non erat pondus æris omnium
vasorum. 17 Decem et octo cubitos altitudinis
habebat columna una: et capitellum æreum
super se altitudinis trium cubitorum: et
retiaculum, et malogranata super capitellum
collumnæ, omnia ærea: similem et columna
secunda habebat ornatum. 18 Tulit quoque
princeps militæ Saraiam sacerdotem primum,
et Sophoniam sacerdotem secundum, et tres
janitores. 19 Et de civitate eunuchum unum,
qui erat præfectus super bellatores viros: et
quinque viros de his qui steterant coram rege,
quos reperit in civitate: et Sopher principem
exercitus, qui probabat tyrones de populo
terræ: et sexaginta viros e vulgo, qui inventi
fuerant in civitate. 20 Quos tollens Nabu-
zardan princeps militum, duxit ad regem
Babylonis in Reblatha. 21 Percussitque eos
rex Babylonis, et interfecit eos in Reblatha
in terra Emath: et translatus est Juda de
terra sua. 22 Populo autem qui relictus erat
in terra Juda, quem dimiserat Nabuchodonosor
rex Babylonis, præfecit Godoliam filium Ahicam
filii Saphan. 23 Quod cum audissent omnes duces
militum, ipsi et viri qui erant cum eis, videli-
cet quod constituisset rex Babylonis Godoliam:
venerunt ad Godoliam in Maspha, Ismahel
filius Nathaniæ, et Johanan filius Caree, et
Saraia filius Thanehumeth Netophathites, et
Jezonias filius Maachathi, ipsi et socii eorum.

24 וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ וּלְאַנְשֵׁיהֶם וַיֹּאמֶר
לָהֶם אַל־תִּירְאוּ מֵעַבְדֵי הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ
בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִטַב
לָכֶם׃ 25 וַיְהִי ׀ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה בֶּן־אֱלִישָׁמָע
מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ וַיַּכּוּ
אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּמֹת וְאֶת־הַיְּהוּדִים וְאֶת־
הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ בַּמִּצְפָּה׃
26 וַיָּקֻמוּ כָל־הָעָם מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וְשָׂרֵי
הַחֲיָלִים וַיָּבֹאוּ מִצְרָיִם כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵי
כַשְׂדִּים׃ 27 וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע
שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנֵים
עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ
נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מָלְכוֹ
אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית
כֶּלֶא׃ 28 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־
כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
בְּבָבֶל׃ 29 וְשִׁנָּא אֵת בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל
לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃
30 וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת
הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו׃

חזק ונתחזק׃

24 Καὶ ὤμοσε Γοδολίας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ φοβεῖσθε πάροδον
τῶν Χαλδαίων· καθίσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε
τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν.
25 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ
υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαμὰ ἐκ τοῦ σπέρματος
τῶν βασιλέων, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ ἀπέθανε, καὶ τοὺς
Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ
ἐν Μασσηφᾶ. 26 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων καὶ
εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν Χαλδαίων. 27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικίας τοῦ Ἰωαχὶμ
βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ
εἰκάδι τοῦ μηνός, ὕψωσεν Εὐιαλμαρωδὲκ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν Ἰωαχὶμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ
ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ. 28 Καὶ
ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθά, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν
μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. 29 Καὶ ἠλλοίωσε τὰ
ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ
παντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτοῦ. 30 Καὶ ἡ ἑστιατορία αὐτοῦ
ἑστιατορία διὰ παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ
βασιλέως, λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αυτου.

24 Juravitque Godolias ipsis et sociis eorum,
dicens: Nolite timere servire Chaldæis:
manete in terra, et servite regi Babylonis,
et bene erit vobis. 25 Factum est autem in
mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniæ,
filii Elisama de semine regio, et decem viri
cum eo: percusseruntque Godoliam, qui et
mortuus est: sed et Judæos et Chaldæos, qui
erant cum eo in Maspha. 26 Consurgensque
omnis populus a parvo usque ad magnum, et
principes militum, venerunt in Ægyptum,
timentes Chaldæos. 27 Factum est vero
in anno trigesimo septimo transmigrationis
Joachin regis Juda, mense duodecimo, vigesima
septima die mensis: sublevavit Evilmerodach
rex Babylonis, anno quo regnare cœperat,
caput Joachin regis Juda de carcere. 28 Et
locutus est ei benigne: et posuit thronum ejus
super thronum regum, qui erant cum eo
in Babylone. 29 Et mutavit vestes ejus, quas
habuerat in carcere, et comedebat panem
semper in conspectu ejus cunctis diebus vitæ
suæ. 30 Annonam quoque constituit ei sine
intermissione, quæ et dabatur ei a rege per
singulos dies, omnibus diebus vitæ suæ.

LIBER PRIMUS CHRONICORUM.

דברי הימים א א

אָדָם שֵׁת אֱנוֹשׁ׃ 2 קֵינָן מַהֲלַלְאֵל
יָרֶד׃ 3 חֲנוֹךְ מְתוּשֶׁלַח לָמֶךְ׃
4 נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת׃ 5 בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר
וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבָל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃
6 וּבְנֵי גֹּמֶר אַשְׁכְּנַז וְדִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃
7 וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים
וְרוֹדָנִים׃ 8 בְּנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט
וּכְנָעַן׃ 9 וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּא
וְרַעְמָא וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃
10 וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרוֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת
גִּבּוֹר בָּאָרֶץ׃ 11 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוּדִיִּים
וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתֻּחִים׃
12 וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ
מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים׃
13 וּכְנַעַן יָלַד אֶת־צִידוֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת־חֵת׃
14 וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֵת הַגִּרְגָּשִׁי׃
15 וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הָעַרְקִי וְאֶת־הַסִּינִי׃
16 וְאֶת־הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי׃
17 בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד
וְלוּד וַאֲרָם וְעוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמֶשֶׁךְ׃
18 וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־שָׁלַח וְשֶׁלַח
יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ 19 וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים
שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ
וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ 20 וְיָקְטָן יָלַד אֶת
אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת וְאֶת־
יָרַח׃ 21 וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־
דִּקְלָה׃ 22 וְאֶת־עֵיבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
שְׁבָא׃ 23 וְאֶת־אוֹפִיר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־
יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ 24 שֵׁם
אַרְפַּכְשַׁד שָׁלַח׃ 25 עֵבֶר פֶּלֶג רְעוּ׃
26 שְׂרוּג נָחוֹר תָּרַח׃ 27 אַבְרָם הוּא אַבְרָהָם׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄. ΚΕΦ. α΄.

Ἀ∆ΑΜ, Σήθ, Ἐνώς, 2 Καὶ Καϊνᾶν, Μαλελεήλ,
Ἰάρεδ, 3 Ἐνώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ,
4 Νῶε. υἱοὶ Νῶε· Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ. 5 Υἱοὶ
Ἰάφεθ· Γαμέρ, Μαγώγ, Μαδαΐμ, Ἰωύαν, Ἐλισά,
Θοβέλ, Μοσὸχ καὶ Θίρας. 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γαμέρ·
Ἀσχανὰζ καὶ Ῥιφὰθ καὶ Θοργαμά. 7 Καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰωύαν· Ἐλισὰ καὶ Θάρσις, Κίτιοι καὶ Ῥόδιοι.
8 Καὶ υἱοὶ Χάμ· Χοὺς καὶ Μεσραΐμ, Φοὺδ καὶ
Χαναάν. 9 Καὶ υἱοὶ Χούς· Σαβὰ καὶ Εὐιλὰ
καὶ Σαβαθὰ καὶ Ῥεγμὰ καὶ Σεβεθαχά· καὶ υἱοὶ
Ῥεγμά· Σαβὰ καὶ Δαδάν. 10 Καὶ Χοὺς ἐγέννησε
τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας κυνηγὸς
ἐπὶ τῆς γῆς. [11 Καὶ Μεσραῒμ ἐγέννησεν τοὺς
Λωδιεὶμ καὶ τοὺς Ἀναμιεὶμ καὶ τοὺς Λαβεὶν καὶ
τοὺς Νεφθαλὶμ 12 Καὶ τοὺς Πατροσωνιεὶμ καὶ
τοὺς Χασλωνιείμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιείμ,
καὶ τοὺς Χαφοριείμ. 13 Καὶ Χαναὰν ἐγέννησεν τὸν
Σιδῶνα πρωτότοκον καὶ τὸν Χετταῖον 14 Καὶ
τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ τὸν
Γεργεσαῖον 15 Καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀρουκαῖον
καὶ τὸν Ἀσενναῖον 16 Καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ
τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν Ἀμαθί.] 17 Υἱοὶ Σήμ·
Αἰλὰμ καὶ Ἀσσοὺρ καὶ Ἀρφαξάδ· [καὶ Λοὺδ καὶ
Ἀράμ. Καὶ υἱοὶ Ἀράμ· Ὧς καὶ Οὖδ καὶ Γαθὲρ καὶ
Μοσόχ. 18 Καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησεν τὸν Καϊνάν,
καὶ Καϊνὰν ἐγέννησεν τὸν Σαλά, καὶ Σαλὰ
ἐγέννησεν τὸν Ἔβερ. 19 Καὶ τῷ Ἔβερ ἐγεννήθη-
σαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἑνὶ Φαλέκ, ὅτι ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰεκτάν. 20 Καὶ Ἰεκτὰν ἐγέννησεν
τὸν Ἐλμωδὰδ καὶ τον Σαλὲφ και τον Ἀραμὼθ
21 Καὶ τὸν Κεδουρὰν καὶ τὸν Αἰζὴν καὶ τὸν
Δεκλὰμ 22 Καὶ τὸν Γεμιὰν καὶ τὸν Ἀβιμεὴλ
καὶ τὸν Σαβὰν 23 Καὶ τὸν Οὐφεὶρ καὶ τὸν
Εὐὶ καὶ τὸν Ὡράμ· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν.
24 Υἱοὶ Σήμ· Αἰλὰμ καὶ Ἀσσοὺρ καὶ Ἀρφαξὰδ]
Σάλα, 25 Ἔβερ, Φαλέγ, Ῥαγάν, 26 Σερούχ,
Ναχώρ, Θάῤῥα, 27 [Ἀβράμ, αὐτὸς] Ἀβραάμ.

I. CHRONICORUM, CAPUT I.

ADAM, Seth, Enos, 2 Cainan, Malalcel,
Jared, 3 Henoch, Mathusale, Lamech,
4 Noe, Sem, Cham, et Japheth. 5 Filii
Japheth: Gomer, et Magog, et Madai, et
Javan, Thubal, Mosoch, Thiras. 6 Porro filii
Gomer: Ascenez, et Riphath, et Thogorma.
7 Filii autem Javan: Elisa et Tharsis, Cethim
et Dodanim. 8 Filii Cham: Chus, et Mesraim,
et Phut, et Chanaan. 9 Filii autem Chus:
Saba, et Hevila, Sabatha, et Regma, et
Sabathacha. Porro filii Regma, Saba, et
Dadan. 10 Chus autem genuit Nemrod:
iste cœpit esse potens in terra. 11 Mesraim
vero genuit Ludim, et Anamim, et Laabim,
et Nephthuim, 12 Phetrusim quoque et
Casluim: de quibus egressi sunt Philisthiim,
et Caphtorim. 13 Chanaan vero genuit
Sidonem primogenitum suum, Hethæum
quoque, 14 Et Jebusæum, et Amorrhæum, et
Gergesæum, 15 Hevæumque et Aracæum, et
Sinæum; 16 Aradium quoque, et Samaræum,
et Hamathæum. 17 Filii Sem: Ælam, et
Assur, et Arphaxad, et Lud, et Aram, et Hus,
et Hul, et Gether, et Mosoch. 18 Arphaxad
autem genuit Sale, qui et ipse genuit Heber.
19 Porro Heber nati sunt duo filii, nomen uni
Phaleg, quia in diebus ejus divisa est terra;
et nomen fratris ejus Jectan. 20 Jectan autem
genuit Elmodad, et Saleph, et Asarmoth, et
Jare, 21 Adoram quoque, et Huzal, et Decla,
22 Hebal etiam, et Abimael, et Saba, necnon
23 Et Ophir, et Hevila, et Jobab; omnes isti
filii Jectan: 24 Sem, Arphaxad, Sale.
25 Heber, Phaleg, Ragau, 26 Serug,
Nachor, Thare, 27 Abram, iste est Abraham.

דברי הימים א א

28 בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל׃
29 אֵלֶּה תֹּלְדוֹתָם בְּכוֹר יִשְׁמָעֵאל
נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ 30 מִשְׁמָע
וְדוּמָה מַשָּׂא חֲדַד וְתֵימָא׃ 31 יְטוּר נָפִישׁ
וָקֵדְמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל׃
32 וּבְנֵי קְטוּרָה פִּילֶגֶשׁ אַבְרָהָם יָלְדָה
אֶת־זִמְרָן וְיָקְשָׁן וּמְדָן וּמִדְיָן וְיִשְׁבָּק וְשׁוּחַ
וּבְנֵי יָקְשָׁן שְׁבָא וּדְדָן׃ 33 וּבְנֵי מִדְיָן
עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ 34 וַיּוֹלֶד
אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֵשָׂו
וְיִשְׂרָאֵל׃ 35 בְּנֵי עֵשָׂו אֱלִיפַז רְעוּאֵל
וִיעוּשׁ וְיַעְלָם וְקֹרַח׃ 36 בְּנֵי אֱלִיפָז
תֵּימָן וְאוֹמָר צְפִי וְגַעְתָּם קְנַז וְתִמְנָע
וַעֲמָלֵק׃ 37 בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת זֶרַח
שַׁמָּה וּמִזָּה׃ 38 וּבְנֵי שֵׂעִיר לוֹטָן וְשׁוֹבָל
וְצִבְעוֹן וַעֲנָה וְדִישֹׁן וְאֵצֶר וְדִישָׁן׃
39 וּבְנֵי לוֹטָן חֹרִי וְהוֹמָם וַאֲחוֹת לוֹטָן
תִּמְנָע׃ 40 בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְיָן וּמָנַחַת
וְעֵיבָל שְׁפִי וְאוֹנָם וּבְנֵי צִבְעוֹן אַיָּה
וַעֲנָה׃ 41 בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וּבְנֵי
דִישׁוֹן חַמְרָן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃
42 בְּנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן יַעֲקָן בְּנֵי דִישָׁן
עוּץ וַאֲרָן׃ 43 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בֶּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃
44 וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח
מִבָּצְרָה׃ 45 וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃ 46 וַיָּמָת חוּשָׁם
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־
מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲיוֹת׃
47 וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה
מִמַּשְׂרֵקָה׃ 48 וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃ 49 וַיָּמָת שָׁאוּל
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר׃
50 וַיָּמָת בַּעַל חָנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד
וְשֵׁם עִירוֹ פָּעִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל
בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב׃ 51 וַיָּמָת הֲדָד
וַיִּהְיוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף
עַלְיָה אַלּוּף יְתֵת׃ 52 אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה
אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃ 53 אַלּוּף קְנַז אַלּוּף
תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃ 54 אַלּוּף מַגְדִּיאֵל
אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. α'.

28 Υἱοὶ δὲ Ἀβραάμ· Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαήλ. 29 Αὗται
δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν· πρωτότοκος Ἰσμαήλ, Ναβαϊὼθ
καὶ Κηδάρ, Ναβδεήλ, Μασσάμ, 30 Μασμά, Ἰδουμά,
Μασσῆ, Χονδάν, Θαιμάν, 31 Ἰεττούρ, Ναφές,
Κεδμά· οὗτοι υἱοὶ Ἰσμαήλ. 32 Καὶ υἱοὶ Χεττού-
ρας παλλακῆς Ἀβραάμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν
Ζεμβρᾶμ, Ἰεξάν, Μαδιάμ, Μαδάμ, Σοβάκ, Σωέ· καὶ
υἱοὶ Ἰεξὰν Δαιδὰν καὶ Σαβαΐ. 33 Καὶ υἱοὶ Μαδιάμ·
Γεφὰρ καὶ Ὀφὲρ καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβιδὰ καὶ Ἐλδαδά·
πάντες οὗτοι υἱοὶ Χεττούρας. 34 Καὶ ἐγέννησεν
Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ· καὶ υἱοὶ Ἰσαάκ· Ἰακὼβ
καὶ Ἡσαῦ. 35 Υἱοὶ Ἡσαῦ· Ἐλιφὰζ καὶ Ῥαγουὴλ
καὶ Ἰεοὺλ καὶ Ἰεγλὸμ καὶ Κορέ. 36 Υἱοὶ Ἐλιφάζ·
Θαιμὰν καὶ Ὠμάρ, Σωφὰρ καὶ Γοωθὰμ καὶ Κενὲζ
καὶ Θαμνὰ καὶ Ἀμαλήκ. 37 Καὶ υἱοὶ Ῥαγουήλ·
Ναχές, Ζαρέ, Σομὲ καὶ Μοζέ. 38 Υἱοὶ Σηίρ· Λωτάν,
Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνά, Δησών, Ὠσὰρ καὶ Δισάν.
39 Καὶ υἱοὶ Λωτάν· Χορρὶ καὶ Αἱμάν· ἀδελφὴ
δὲ Λωτὰν Θαμνά. 40 Υἱοὶ Σωβάλ· Ἀλών,
Μαχανάθ, Ταιβήλ, Σωφὶ καὶ Ὠνάν. Υἱοὶ δὲ
Σεβεγών· Ἀϊὲ καὶ Σωνάν. 41 Υἱοὶ Σωνάν·
Δαισών. Υἱοὶ δὲ Δαισών· Ἐμερὼν καὶ Ἀσεβὼν
καὶ Ἰεθρὰμ καὶ Χαῤῥάν. 42 Καὶ υἱοὶ Ὠσάρ·
Βαλαὰμ καὶ Ζουκὰμ καὶ Ἀκάν. Υἱοὶ Δισάν· Ὢς
καὶ Ἀράν. 43 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν·
Βαλὰκ υἱὸς Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Δενναβά. 44 Καὶ ἀπέθανε Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευ-
σεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόῤῥας.
45 Καὶ ἀπέθανεν Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Ἀσὸμ ἐκ γῆς Θαιμανών. 46 Καὶ ἀπέθανεν
Ἀσόμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς
Βαρὰδ ὁ πατάξας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ,
καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ. 47 Καὶ ἀπέ-
θανεν Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σεβλὰ
ἐκ Μασεκκᾶς. 48 Καὶ ἀπέθανε Σεβλά, καὶ ἐβασί-
λευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ῥωβὼθ τῆς παρὰ
ποταμόν. 49 Καὶ ἀπέθανε Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννὼρ υἱὸς Ἀχωβώρ. 50 Καὶ
ἀπέθανε Βαλαεννώρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ
Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Φογώρ. 51 Ἡγεμόνες Ἐδώμ· ἡγεμὼν Θαμνά,
ἡγεμὼν Γωλαδά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, 52 Ἡγεμὼν
Ἐλιβαμάς, ἡγεμὼν Ἠλάς, ἡγεμων Φινών,
53 Ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν
Βαβσάρ, 54 Ἡγεμων Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ζαφωίν·
οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδώμ.

I. CHRONICORUM, I.

28 Filii autem Abraham, Isaac et Ismahel.
29 Et hæ generationes eorum. Primogenitus
Ismahelis, Nabaioth, et Cedar, et Adbeel,
et Mabsam, 30 Et Masma, et Duma, Massa,
Hadad, et Thema, 31 Jetur, Naphis, Cedma;
hi sunt filii Ismahelis. 32 Filii autem
Ceturæ concubinæ Abraham, quos genuit:
Zamran, Jecsan, Madan, Madian, Jesboc,
et Sue. Porro filii Jecsan: Saba, et Dadan.
Filii autem Dadan: Assurim, et Latussim, et
Laomim. 33 Filii autem Madian: Epha, et
Epher, et Henoch, et Abida, et Eldaa; omnes
hi, filii Ceturæ. 34 Genuit autem Abraham
Isaac: cujus fuerunt filii Esau et Israel.
35 Filii Esau: Eliphaz, Rahuel, Jehus, Ihelom,
et Core. 36 Filii Eliphaz: Theman, Omar,
Sephi, Gathan, Cenez, Thamna, Amalec.
37 Filii Rahuel; Nahath, Zara, Samma, Meza.
38 Filii Seir: Lotan, Sobal, Sebeon, Ana,
Dison, Eser, Disan. 39 Filii Lotan: Hori,
Homam. Soror autem Lotan fuit Thamna.
40 Filii Sobal: Alian, et Manahath, et
Ebal, Sephi, et Onam. Filii Sebeon: Aia
et Ana. Filii Ana: Dison. 41 Filii Dison:
Hamram, et Esban, et Jethran, et Charan.
42 Filii Eser: Balaan, et Zavan, et Jacan. Filii
Disan: Hus et Aran. 43 Isti sunt reges, qui
imperaverunt in terra Edom, antequam esset
rex super filios Israel: Bale filius Beor: et
nomen civitatis ejus, Denaba. 44 Mortuus
est autem Bale, et regnavit pro eo Jobab filius
Zare de Bosra. 45 Cumque et Jobab fuisset
mortuus, regnavit pro eo Husam de terra
Themanorum. 46 Obiit quoque et Husam, et
regnavit pro eo Adad filius Badad, qui per-
cussit Madian in terra Moab: et nomen
civitatis ejus Avith. 47 Cumque et Adad
fuisset mortuus, regnavit pro eo Semla de
Masreca. 48 Sed et Semla mortuus est, et
regnavit pro eo Saul de Rohoboth, quæ juxta
amnem sita est. 49 Mortuo quoque Saul,
regnavit pro eo Balanan filius Achobor. 50 Sed
et hic mortuus est, et regnavit pro eo Adad:
cujus urbis nomen fuit Phau, et appellata est
uxor ejus Meetabel filia Matred filiæ Mezaab.
51 Adad autem mortuo, duces pro regibus in
Edom esse cœperunt: dux Thamna, dux Alva,
dux Jetheth, 52 Dux Oolibama, dux Ela, dux
Phinon, 53 Dux Cenez, dux Theman, dux
Mabsar, 54 Dux Magdiel, dux Hiram; hi
duces Edom.

פרשה ב׃

¹ אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי
וִיהוּדָה יִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן׃ ² דָּן יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן נַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃ ³ בְּנֵי
יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה שְׁלוֹשָׁה נוֹלַד
לוֹ מִבַּת־שׁוּעַ הַכְּנַעֲנִית וַיְהִי עֵר ׀ בְּכוֹר
יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִיתֵהוּ׃ ⁴ וְתָמָר
כַּלָּתוֹ יָלְדָה לּוֹ אֶת־פֶּרֶץ וְאֶת־זָרַח כָּל־בְּנֵי
יְהוּדָה חֲמִשָּׁה׃ ⁵ בְּנֵי פֶרֶץ חֶצְרוֹן
וְחָמוּל׃ ⁶ וּבְנֵי זֶרַח זִמְרִי וְאֵיתָן
וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וָדָרַע כֻּלָּם חֲמִשָּׁה׃
⁷ וּבְנֵי כַּרְמִי עָכָר עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מָעַל בַּחֵרֶם׃ ⁸ וּבְנֵי אֵיתָן עֲזַרְיָה׃ ⁹ וּבְנֵי
חֶצְרוֹן אֲשֶׁר נוֹלַד־לוֹ אֶת־יְרַחְמְאֵל וְאֶת־
רָם וְאֶת־כְּלוּבָי׃ ¹⁰ וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב
וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן נְשִׂיא בְּנֵי
יְהוּדָה׃ ¹¹ וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָא
וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז׃ ¹² וּבֹעַז הוֹלִיד
אֶת־עוֹבֵד וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי׃ ¹³ וְאִישַׁי
הוֹלִיד אֶת־בְּכֹרוֹ אֶת־אֱלִיאָב וַאֲבִינָדָב
הַשֵּׁנִי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי׃ ¹⁴ נְתַנְאֵל
הָרְבִיעִי רַדַּי הַחֲמִישִׁי׃ ¹⁵ אֹצֶם הַשִּׁשִּׁי
דָּוִיד הַשְּׁבִיעִי׃ ¹⁶ וְאַחְיֹתֵיהֶם צְרוּיָה
וַאֲבִיגָיִל וּבְנֵי צְרוּיָה אַבְשַׁי וְיוֹאָב וַעֲשָׂה־
אֵל שְׁלֹשָׁה׃ ¹⁷ וַאֲבִיגַיִל יָלְדָה אֶת־עֲמָשָׂא
וַאֲבִי עֲמָשָׂא יֶתֶר הַיִּשְׁמְעֵאלִי׃
¹⁸ וְכָלֵב בֶּן־חֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־עֲזוּבָה אִשָּׁה
וְאֶת־יְרִיעוֹת וְאֵלֶּה בָנֶיהָ יֵשֶׁר וְשׁוֹבָב
וְאַרְדּוֹן׃ ¹⁹ וַתָּמָת עֲזוּבָה וַיִּקַּח־לוֹ כָלֵב
אֶת־אֶפְרָת וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־חוּר׃ ²⁰ וְחוּר
הוֹלִיד אֶת־אוּרִי וְאוּרִי הוֹלִיד אֶת־בְּצַלְאֵל׃
²¹ וְאַחַר בָּא חֶצְרוֹן אֶל־בַּת־מָכִיר אֲבִי
גִלְעָד וְהוּא לְקָחָהּ וְהוּא בֶּן־שִׁשִּׁים
שָׁנָה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־שְׂגוּב׃ ²² וּשְׂגוּב
הוֹלִיד אֶת־יָאִיר וַיְהִי־לוֹ עֶשְׂרִים וְשָׁלוֹשׁ
עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד׃ ²³ וַיִּקַּח גְּשׁוּר־וַאֲרָם
אֶת־חַוֹּת יָאִיר מֵאִתָּם אֶת־קְנָת וְאֶת־
בְּנֹתֶיהָ שִׁשִּׁים עִיר כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי מָכִיר אֲבִי־
גִלְעָד׃ ²⁴ וְאַחַר מוֹת־חֶצְרוֹן בְּכָלֵב אֶפְרָתָה
וְאֵשֶׁת חֶצְרוֹן אֲבִיָּה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַשְׁחוּר
אֲבִי תְקוֹעַ׃ ²⁵ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יְרַחְמְאֵל בְּכוֹר
חֶצְרוֹן הַבְּכוֹר ׀ רָם וּבוּנָה וָאֹרֶן וָאֹצֶם אֲחִיָּה׃

ΚΕΦ. β'.

1 ΤΑΥΤΑ *τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· Ῥουβήν,
Συμεών, Λευί, Ἰούδα, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλών, 2 Δάν,
Ἰωσήφ, Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γάδ, Ἀσήρ. 3 Υἱοὶ
Ἰούδα· Ἢρ, Αὐνάν, Σηλώμ· τρεῖς ἐγεννήθησαν
αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαυᾶς τῆς Χαναανίτιδος.
Καὶ ἦν Ἢρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντίον
Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. 4 Καὶ Θάμαρ ἡ
νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρά.
Πάντες υἱοὶ Ἰούδα πέντε. 5 Υἱοὶ Φαρές· Ἐσρὼμ
καὶ Ἰεμουήλ. 6 Καὶ υἱοὶ Ζαρά· Ζαμβρὶ καὶ Αἰθὰμ
καὶ Αἰμουὰν καὶ Καλχὰλ καὶ Δαράδ, πάντες πέντε.
7 Καὶ υἱοὶ Χαρμί· Ἄχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ἰσραὴλ
ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα. 8 Καὶ υἱοὶ Αἰθάμ·
Ἀζαρίας. 9 Καὶ υἱοὶ Ἐσρὼμ οἳ ἐτέχθησαν αὐτῷ·
ὁ Ἰεραμεὴλ καὶ ὁ Ἀρὰμ καὶ ὁ Χαλέβ. 10 Καὶ
Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ Ἀμιναδὰβ
ἐγέννησε τὸν Ναασσὼν ἄρχοντα οἴκου Ἰούδα.
11 Καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών, καὶ
Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, 12 Καὶ Βοὸζ ἐγέννησε
τὸν Ὠβήδ, καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, 13 Καὶ
Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ τὸν Ἐλιάβ·
Ἀμιναδὰβ ὁ δεύτερος, Σαμαὰ ὁ τρίτος, 14 Ναθαναὴλ
ὁ τέταρτος, Ζαβδαῒ ὁ πέμπτος, 15 Ἀσὰμ ὁ ἕκτος,
Δαυὶδ ὁ ἕβδομος. 16 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουία
καὶ Ἀβιγαία. Καὶ υἱοὶ Σαρουία· Ἀβισὰ καὶ Ἰωὰβ
καὶ Ἀσαήλ, τρεῖς. 17 Καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν
Ἀμεσσάβ· καὶ πατὴρ Ἀμεσσὰβ Ἰοθὸρ ὁ Ἰσμαη-
λίτης. 18 Καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἐσρὼμ ἔλαβε τὴν
Γαζουβὰ γυναῖκα καὶ τὴν Ἰεριώθ. Καὶ οὗτοι
υἱοὶ αὐτῆς· Ἰασὰρ καὶ Σουβὰβ καὶ Ἀρδών.
19 Καὶ ἀπέθανε Γαζουβά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ
Χαλὲβ τὴν Ἐφράθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὢρ.
20 Καὶ Ὢρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί, καὶ Οὐρὶ ἐγέννησε
τὸν Βεσελεήλ. 21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν
Ἐσρὼν πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ,
καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ἑξηκονταπέντε
ἐτῶν ἦν, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σερούχ. 22 Καὶ
Σεροὺχ ἐγέννησε τὸν Ἰαΐρ· καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι
καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαάδ. 23 Καὶ ἔλαβε
Γεδσοὺρ καὶ Ἀρὰμ τὰς κώμας Ἰαῒρ ἐξ αὐτῶν, τὴν
Κανὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἑξήκοντα πόλεις·
πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ. 24 Καὶ
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσρὼν ἦλθε Χαλὲβ εἰς
Ἐφραθά· καὶ ἡ γυνὴ Ἐσρὼν Ἀβιά, καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ τὸν Ἀσχὼ πατέρα Θεκωέ. 25 Καὶ ἦσαν οἱ
υἱοὶ Ἰεραμεὴλ πρωτοτόκου Ἐσρὼν ὁ πρωτότοκος
Ῥὰμ καὶ Βαναὰ καὶ Ἀρὰμ καὶ Ἀσὰν ἀδελφὸς αὐτοῦ.*

CAPUT II.

1 Filii autem Israel: Ruben, Simeon, Levi,
Juda, Issachar, et Zabulon, 2 Dan, Joseph,
Benjamin, Nephthali, Gad, et Aser. 3 Filii
Juda: Her, Onan, et Sela; hi tres nati sunt
ei de filia Sue Chananitide. Fuit autem Her
primogenitus Juda, malus coram Domino, et
occidit eum. 4 Thamar autem nurus ejus
peperit ei Phares et Zara; omnes ergo filii
Juda, quinque. 5 Filii autem Phares: Hesron
et Hamul. 6 Filii quoque Zaræ: Zamri, et
Ethan, et Eman, Chalchal quoque, et Dara,
simul quinque. 7 Filii Charmi: Achar, qui
turbavit Israel, et peccavit in furto anathe-
matis. 8 Filii Ethan: Azarias. 9 Filii
autem Hesron qui nati sunt ei: Jerameel, et
Ram, et Calubi. 10 Porro Ram genuit
Aminadab. Aminadab autem genuit Nahasson,
principem filiorum Juda. 11 Nahasson quo-
que genuit Salma, de quo ortus est Booz.
12 Booz vero genuit Obed, qui et ipse genuit
Isai. 13 Isai autem genuit primogenitum
Eliab, secundum Abinadab, tertium Simmaa,
14 Quartum Nathanael, quintum Raddai,
15 Sextum Asom, septimum David; 16 Quo-
rum sorores fuerunt, Sarvia, et Abigail. Filii
Sarviæ: Abisai, Joab, et Asael: tres. 17 Abigail
autem genuit Amasa, cujus pater fuit Jether
Ismahelites. 18 Caleb vero filius Hesron acce-
pit uxorem nomine Azuba, de qua genuit
Jerioth: fueruntque filii ejus Jazer, et Sobab, et
Ardon. 19 Cumque mortua fuisset Azuba, acce-
pit uxorem Caleb, Ephrata: quæ peperit ei Hur.
20 Porro Hur genuit Uri: et Uri genuit Bezeleel.
21 Post hæc ingressus est Hesron ad filiam
Machir patris Galaad, et accepit eam cum
esset annorum sexaginta: quæ peperit ei
Segub. 22 Sed et Segub genuit Jair, et pos-
sedit viginti tres civitates in terra Galaad.
23 Cepitque Gessur, et Aram, oppida Jair:
et Canath, et viculos ejus sexaginta civitatum;
omnes isti, filii Machir patris Galaad. 24 Cum
autem mortuus esset Hesron, ingressus est
Caleb ad Ephrata. Habuit quoque Hesron
uxorem Abia, quæ peperit ei Ashur patrem
Thecuæ. 25 Nati sunt autem filii Jerameel
primogeniti Hesron, Ram primogenitus ejus,
et Buna, et Aram, et Asom, et Achia.

26 וַתְּהִי אִשָּׁה אַחֶרֶת לִירַחְמְאֵל וּשְׁמָהּ
עֲטָרָה הִיא אֵם אוֹנָם׃ 27 וַיִּהְיוּ בְנֵי־רָם
בְּכוֹר יְרַחְמְאֵל מַעַץ וְיָמִין וָעֵקֶר׃ 28 וַיִּהְיוּ
בְנֵי־אוֹנָם שַׁמַּי וְיָדָע וּבְנֵי שַׁמַּי נָדָב
וַאֲבִישׁוּר׃ 29 וְשֵׁם אֵשֶׁת אֲבִישׁוּר אֲבִיהָיִל
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַחְבָּן וְאֶת־מוֹלִיד׃ 30 וּבְנֵי
נָדָב סֶלֶד וְאַפָּיִם וַיָּמָת סֶלֶד לֹא בָנִים׃
31 וּבְנֵי אַפַּיִם יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שֵׁשָׁן וּבְנֵי
שֵׁשָׁן אַחְלָי׃ 32 וּבְנֵי יָדָע אֲחִי שַׁמַּי יֶתֶר
וְיוֹנָתָן וַיָּמָת יֶתֶר לֹא בָנִים׃ 33 וּבְנֵי
יוֹנָתָן פֶּלֶת וְזָזָא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי־יְרַחְמְאֵל׃
34 וְלֹא־הָיָה לְשֵׁשָׁן בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת
וּלְשֵׁשָׁן עֶבֶד מִצְרִי וּשְׁמוֹ יַרְחָע׃ 35 וַיִּתֵּן
שֵׁשָׁן אֶת־בִּתּוֹ לְיַרְחָע עַבְדּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד
לוֹ אֶת־עַתָּי׃ 36 וְעַתַּי הֹלִד אֶת־נָתָן
וְנָתָן הוֹלִיד אֶת־זָבָד׃ 37 וְזָבָד הוֹלִיד
אֶת־אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃
38 וְעוֹבֵד הֹלִיד אֶת־יֵהוּא וְיֵהוּא הֹלִיד
אֶת־עֲזַרְיָה׃ 39 וַעֲזַרְיָה הֹלִיד אֶת־חָלֶץ
וְחֶלֶץ הֹלִיד אֶת־אֶלְעָשָׂה׃ 40 וְאֶלְעָשָׂה
הֹלִיד אֶת־סִסְמָי וְסִסְמָי הֹלִיד אֶת־שַׁלּוּם׃
41 וְשַׁלּוּם הֹלִיד אֶת־יְקַמְיָה וִיקַמְיָה הֹלִיד
אֶת־אֱלִישָׁמָע׃ 42 וּבְנֵי כָלֵב אֲחִי יְרַחְמְאֵל
מֵישָׁע בְּכֹרוֹ הוּא אֲבִי־זִיף וּבְנֵי מָרֵשָׁה
אֲבִי חֶבְרוֹן׃ 43 וּבְנֵי חֶבְרוֹן קֹרַח וְתַפֻּחַ
וְרֶקֶם וָשָׁמַע׃ 44 וְשֶׁמַע הֹלִיד אֶת־רַחַם
אֲבִי יָרְקְעָם וְרֶקֶם הוֹלִיד אֶת־שַׁמָּי׃
45 וּבֶן־שַׁמַּי מָעוֹן וּמָעוֹן אֲבִי בֵית־צוּר׃
46 וְעֵיפָה פִּילֶגֶשׁ כָּלֵב יָלְדָה אֶת־חָרָן
וְאֶת־מוֹצָא וְאֶת־גָּזֵז וְחָרָן הֹלִיד אֶת־גָּזֵז׃
47 וּבְנֵי יָהְדָּי רֶגֶם וְיוֹתָם וְגֵישָׁן וָפֶלֶט
וְעֵיפָה וָשָׁעַף׃ 48 פִּלֶגֶשׁ כָּלֵב מַעֲכָה
יָלַד שֶׁבֶר וְאֶת־תִּרְחֲנָה׃ 49 וַתֵּלֶד שַׁעַף
אֲבִי מַדְמַנָּה אֶת־שְׁוָא אֲבִי מַכְבֵּנָא וַאֲבִי
גִבְעָא וּבַת־כָּלֵב עַכְסָה׃ 50 אֵלֶּה הָיוּ
בְּנֵי כָלֵב בֶּן־חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה שׁוֹבָל
אֲבִי קִרְיַת יְעָרִים׃ 51 שַׂלְמָא אֲבִי בֵית־
לָחֶם חָרֵף אֲבִי בֵית־גָּדֵר׃ 52 וַיִּהְיוּ בָנִים
לְשׁוֹבָל אֲבִי קִרְיַת יְעָרִים הָרֹאֶה חֲצִי
הַמְּנֻחוֹת׃ 53 וּמִשְׁפְּחוֹת קִרְיַת יְעָרִים
הַיִּתְרִי וְהַפּוּתִי וְהַשֻּׁמָתִי וְהַמִּשְׁרָעִי
מֵאֵלֶּה יָצְאוּ הַצָּרְעָתִי וְהָאֶשְׁתָּאֻלִי׃
54 בְּנֵי שַׂלְמָא בֵּית לֶחֶם וּנְטוֹפָתִי עַטְרוֹת
בֵּית יוֹאָב וַחֲצִי הַמָּנַחְתִּי הַצָּרְעִי׃

26 Καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἱεραμεὴλ, καὶ ὄνομα
αὐτῇ Ἀτάρα· αὕτη ἐστὶ μήτηρ Ὀζόμ. 27 Καὶ
ἦσαν υἱοὶ Ῥὰμ πρωτοτόκου Ἱεραμεὴλ Μαὰς
καὶ Ἰαμὶν καὶ Ἀκόρ. 28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζὸμ
Σαμαῒ καὶ Ἰαδαέ, καὶ υἱοὶ Σαμαῒ Ναδὰβ καὶ
Ἀβισούρ. 29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Ἀβισοὺρ
Ἀβιχαία, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀχαβὰρ καὶ τὸν
Μωήλ. 30 Καὶ υἱοὶ Ναδάβ· Σαλὰδ καὶ Ἀπφαίν·
καὶ ἀπέθανε Σαλὰδ οὐκ ἔχων τέκνα. 31 Καὶ υἱοὶ
Ἀπφαίν· Ἰσεμιήλ, καὶ υἱοὶ Ἰσεμιήλ· Σωσάν,
καὶ υἱοὶ Σωσάν· Δαδαί. 32 Καὶ υἱοὶ Δαδαί·
Ἀχισαμάς, Ἰεθέρ, Ἰωνάθαν· καὶ ἀπέθανεν Ἰεθὲρ
οὐκ ἔχων τέκνα. 33 Καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν· Φαλὲθ
καὶ Ὀζάμ· οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἱεραμεήλ. 34 Καὶ
οὐκ ἦσαν τῷ Σωσὰν υἱοὶ ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ
τῷ Σωσὰν παῖς Αἰγύπτιος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχήλ.
35 Καὶ ἔδωκε Σωσὰν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ
Ἰωχὴλ παιδὶ αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Ἐθί. 36 Καὶ Ἐθὶ ἐγέννησε τὸν Ναθάν, καὶ
Ναθὰν ἐγέννησε τὸν Ζαβέδ, 37 Καὶ Ζαβὲδ
ἐγέννησε τὸν Ἀφαμήλ, καὶ Ἀφαμὴλ ἐγέννησε τὸν
Ὠβήδ, 38 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰηού, καὶ
Ἰηοὺ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, 39 Καὶ Ἀζαρίας
ἐγέννησε τὸν Χελλής, καὶ Χελλὴς ἐγέννησε τὸν
Ἐλεασά, 40 Καὶ Ἐλεασὰ ἐγέννησε τὸν Σοσομαΐ,
καὶ Σοσομαῒ ἐγέννησε τὸν Σαλούμ, 41 Καὶ Σαλοὺμ
ἐγέννησε τὸν Ἰεχεμίαν, καὶ Ἰεχεμίας ἐγέννησε τὸν
Ἐλισαμά, καὶ Ἐλισαμὰ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ.
42 Καὶ υἱοὶ Χαλὲβ ἀδελφοῦ Ἱεραμεήλ· Μαρισὰ ὁ
πρωτότοκος αὐτοῦ, οὗτος πατὴρ Ζίφ· καὶ υἱοὶ
Μαρισὰ πατρὸς Χεβρών. 43 Καὶ υἱοὶ Χεβρών·
Κορὲ καὶ Θαπφοὺς καὶ Ῥεκὸμ καὶ Σαμαά. 44 Καὶ
Σαμαὰ ἐγέννησε τὸν Ῥαὲμ πατέρα Ἰεκλάν, καὶ
Ἰεκλὰν ἐγέννησε τὸν Σαμαΐ. 45 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ
Μαών, καὶ Μαὼν πατὴρ Βαιθσούρ. 46 Καὶ Γαιφὰ
ἡ παλλακὴ Χαλὲβ ἐγέννησε τὸν Ἀρὰμ καὶ τὸν
Μοσὰ καὶ τὸν Γεζουέ. 47 Καὶ υἱοὶ Ἀδδαΐ·
Ῥαγὲμ καὶ Ἰωάθαμ καὶ Σωγὰρ καὶ Φαλὲκ καὶ
Γαιφὰ καὶ Σαγαέ. 48 Καὶ ἡ παλλακὴ Χαλὲβ
Μωχὰ ἐγέννησε τὸν Σαβὲρ καὶ τὸν Θαράμ.
49 Καὶ ἐγέννησε Σαγαὲ πατέρα Μαδμηνὰ καὶ τὸν
Σαοὺ πατέρα Μαχαβηνὰ καὶ πατέρα Γαιβάλ· καὶ
θυγάτηρ Χαλὲβ Ἀσχά. 50 Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ
Χαλέβ. Υἱοὶ Ὢρ πρωτοτόκου Ἐφραθά· Σωβὰλ
πατὴρ Καριαθιαρίμ. 51 Σαλωμὼν πατὴρ Βαιθά,
Λαμμὼν πατὴρ Βαιθαλαέμ, καὶ Ἀρὶμ πατὴρ
Βεθγεδώρ. 52 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβὰλ πατρὶ
Καριαθιαρὶμ Ἀραὰ καὶ Αἰσὶ καὶ Ἀμμανὶθ 53 Καὶ
Οὐμασφαέ, πόλεις Ἰαΐρ, Αἰθαλὶμ καὶ Μιφιθὶμ
καὶ Ἡσαμαθὶμ καὶ Ἡμασαραΐμ· ἐκ τούτων ἐξήλ-
θοσαν οἱ Σαραθαῖοι καὶ υἱοὶ Ἐσθαάμ. 54 Υἱοὶ
Σαλωμών· Βαιθαλαὲμ ὁ Νετωφατί, Ἀταρὼθ
οἴκου Ἰωὰβ καὶ ἥμισυ τῆς Μαλαθί, Ἡσαρί,

26 Duxit quoque uxorem alteram Jerameel,
nomine Atara, quæ fuit mater Onam. 27 Sed et
filii Ram primogeniti Jerameel, fuerunt Moos,
Jamin, et Achar. 28 Onam autem habuit
filios, Semei, et Jada. Filii autem Semei:
Nadab, et Abisur. 29 Nomen vero uxoris
Abisur, Abihail, quæ peperit ei Ahobban,
et Molid. 30 Filii autem Nadab fuerunt,
Saled, et Apphaim. Mortuus est autem Saled
absque liberis. 31 Filius vero Apphaim, Jesi:
qui Jesi genuit Sesan. Porro Sesan genuit
Oholai. 32 Filii autem Jada fratris Semei:
Jether et Jonathan. Sed et Jether mortuus est
absque liberis. 33 Porro Jonathan genuit
Phaleth, et Ziza. Isti fuerunt filii Jerameel.
34 Sesan autem non habuit filios, sed filias; et
servum Ægyptium nomine Jeraa. 35 Deditque
ei filiam suam uxorem: quæ peperit ei Ethei.
36 Ethei autem genuit Nathan, et Nathan
genuit Zabad. 37 Zabad quoque genuit
Ophlal, et Ophlal genuit Obed, 38 Obed
genuit Jehu, Jehu genuit Azariam, 39 Azarias
genuit Helles, et Helles genuit Elasa, 40 Elasa
genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum,
41 Sellum genuit Icamiam, Icamia autem
genuit Elisama. 42 Filii autem Caleb fratris
Jerameel: Mesa primogenitus ejus, ipse est
pater Ziph: et filii Maresa patris Hebron,
43 Porro filii Hebron, Core, et Taphua, et
Recem, et Samma. 44 Samma autem genuit
Raham, patrem Jercaam, et Recem genuit
Sammai. 45 Filius Sammai, Maon: et Maon
pater Bethsur. 46 Epha autem concubina Caleb
peperit Haran, et Mosa, et Gezez. Porro
Haran genuit Gezez. 47 Filii autem Jahaddai,
Regom, et Joathan, et Gesan, et Phalet, et
Epha, et Saaph. 48 Concubina Caleb Maacha,
peperit Saber, et Tharana. 49 Genuit autem
Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena,
et patrem Gabaa. Filia vero Caleb, fuit Achsa.
50 Hi erant filii Caleb, filii Hur primogeniti
Ephratha, Sobal pater Cariathiarim, 51 Salma
pater Bethlehem, Hariph pater Bethgader.
52 Fuerunt autem filii Sobal patris Cariathiarim,
Qui videbat dimidium requietionum. 53 Et
de cognatione Cariathiarim, Jethrei, et
Aphuthei, et Semathei, et Maserei. Ex his
egressi sunt Saraitæ, et Esthaolitæ. 54 Filii
Salma, Bethlehem, et Netophathi, Coronæ
domus Joab, et Dimidium requietionis Sarai.

דברי הימים א ב ג

55 וּמִשְׁפְּחוֹת סוֹפְרִים יֹשְׁבֵו יַעְבֵּץ תִּרְעָתִים
שִׁמְעָתִים שׂוּכָתִים הֵמָּה הַקִּינִים הַבָּאִים
מֵחַמַּת אֲבִי בֵית־רֵכָב׃

פרשה ג׃

1 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי דָוִיד אֲשֶׁר נוֹלַד־
לוֹ בְּחֶבְרוֹן הַבְּכוֹר ׀ אַמְנֹן לַאֲחִינֹעַם
הַיִּזְרְעֵאלִית שֵׁנִי דָּנִיֵּאל לַאֲבִיגַיִל
הַכַּרְמְלִית׃ 2 הַשְּׁלִשִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־
מַעֲכָה בַּת־תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר הָרְבִיעִי
אֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית׃ 3 הַחֲמִישִׁי שְׁפַטְיָה
לַאֲבִיטָל הַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם לְעֶגְלָה אִשְׁתּוֹ׃
4 שִׁשָּׁה נוֹלַד־לוֹ בְחֶבְרוֹן וַיִּמְלָךְ־שָׁם שֶׁבַע
שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּשְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 5 וְאֵלֶּה
נוּלְּדוּ־לוֹ בִּירוּשָׁלָיִם שִׁמְעָא וְשׁוֹבָב וְנָתָן
וּשְׁלֹמֹה אַרְבָּעָה לְבַת־שׁוּעַ בַּת־עַמִּיאֵל׃
6 וְיִבְחָר וֶאֱלִישָׁמָע וֶאֱלִיפָלֶט׃ 7 וְנֹגַהּ וְנֶפֶג
וְיָפִיעַ׃ 8 וֶאֱלִישָׁמָע וְאֶלְיָדָע וֶאֱלִיפֶלֶט
תִּשְׁעָה׃ 9 כֹּל בְּנֵי דָוִיד מִלְּבַד בְּנֵי־
פִילַגְשִׁים וְתָמָר אֲחוֹתָם׃ 10 וּבֶן־
שְׁלֹמֹה רְחַבְעָם אֲבִיָּה בְנוֹ אָסָא בְנוֹ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ׃ 11 יוֹרָם בְּנוֹ אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ
יוֹאָשׁ בְּנוֹ׃ 12 אֲמַצְיָהוּ בְנוֹ עֲזַרְיָה בְנוֹ
יוֹתָם בְּנוֹ׃ 13 אָחָז בְּנוֹ חִזְקִיָּהוּ בְנוֹ
מְנַשֶּׁה בְנוֹ׃ 14 אָמוֹן בְּנוֹ יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ׃
15 וּבְנֵי יֹאשִׁיָּהוּ הַבְּכוֹר יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי
יְהוֹיָקִים הַשְּׁלִישִׁי צִדְקִיָּהוּ הָרְבִיעִי שַׁלּוּם׃
16 וּבְנֵי יְהוֹיָקִים יְכָנְיָה בְנוֹ צִדְקִיָּה בְנוֹ׃
17 וּבְנֵי יְכָנְיָה אַסִּר שְׁאַלְתִּיאֵל בְּנוֹ׃
18 וּמַלְכִּירָם וּפְדָיָה וְשֶׁנְאַצַּר יְקַמְיָה הוֹשָׁמָע
וּנְדַבְיָה׃ 19 וּבְנֵי פְדָיָה זְרֻבָּבֶל וְשִׁמְעִי
וּבֶן־זְרֻבָּבֶל מְשֻׁלָּם וַחֲנַנְיָה וּשְׁלֹמִית
אֲחוֹתָם׃ 20 וַחֲשֻׁבָה וָאֹהֶל וּבֶרֶכְיָה
וַחֲסַדְיָה יוּשַׁב חֶסֶד חָמֵשׁ׃ 21 וּבֶן־חֲנַנְיָה
פְּלַטְיָה וִישַׁעְיָה בְּנֵי רְפָיָה בְּנֵי אַרְנָן בְּנֵי
עֹבַדְיָה בְּנֵי שְׁכַנְיָה׃ 22 וּבְנֵי שְׁכַנְיָה
שְׁמַעְיָה וּבְנֵי שְׁמַעְיָה חַטּוּשׁ וְיִגְאָל וּבָרִיחַ
וּנְעַרְיָה וְשָׁפָט שִׁשָּׁה׃ 23 וּבֶן־נְעַרְיָה
אֶלְיוֹעֵינַי וְחִזְקִיָּה וְעַזְרִיקָם שְׁלֹשָׁה׃
24 וּבְנֵי אֶלְיוֹעֵינַי הוֹדַיְוָהוּ וְאֶלְיָשִׁיב וּפְלָיָה
וְעַקּוּב וְיוֹחָנָן וּדְלָיָה וַעֲנָנִי שִׁבְעָה׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄. β΄, γ΄.

55 Πατριαὶ γραμματέων κατοικοῦντες ἐν Ἰάβις, Θαργαθιὶμ καὶ Σαμαθιὶμ καὶ Σωχαθίμ· οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἱμὰθ πατρὸς οἴκου Ῥηχάβ.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος Ἀμνὼν τῇ Ἀχινάαμ τῇ Ἰεζραηλίτιδι, ὁ δεύτερος Δαμνιὴλ τῇ Ἀβιγαίᾳ τῇ Καρμηλίᾳ, 2 Ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μωχὰ θυγατρὸς Θολμαῒ βασιλέως Γεδσούρ, ὁ τέταρτος Ἀδωνία υἱὸς Ἀγγίθ, 3 Ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτάλ, ὁ ἕκτος Ἰεθραὰμ τῇ Ἀγλᾷ γυναικὶ αὐτοῦ. 4 Ἓξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρών, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξάμηνον· καὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν καὶ Σαλωμών, τέσσαρες τῇ Βηρσαβεὲ θυγατρὶ Ἀμιήλ, 6 Καὶ Ἐβαὰρ καὶ Ἐλισὰ καὶ Ἐλιφαλήθ 7 Καὶ Ναγαὶ καὶ Ναφὲκ καὶ Ἰαφιὲ 8 Καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιαδὰ καὶ Ἐλιφαλά, ἐννέα. 9 Πάντες υἱοὶ Δαυίδ, πλὴν τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν· καὶ Θημὰρ ἀδελφὴ αὐτῶν. 10 Υἱοὶ Σαλωμών· Ῥοβοάμ, Ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ, 11 Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ, 12 Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ, 13 Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ, Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ, 14 Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ. 15 Καὶ υἱοὶ Ἰωσία· πρωτότοκος Ἰωανάν, ὁ δεύτερος Ἰωακίμ, ὁ τρίτος Σεδεκίας, ὁ τέταρτος Σαλούμ. 16 Καὶ υἱοὶ Ἰωακίμ· Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ. 17 Καὶ υἱοὶ Ἰεχονία· Ἀσίρ, Σαλαθιὴλ υἱὸς αὐτοῦ, 18 Μελχιρὰμ καὶ Φαδαΐας καὶ Σανεσὰρ καὶ Ἰεκεμία καὶ Ὡσαμὰθ καὶ Ναβαδίας. 19 Καὶ υἱοὶ Φαδαΐας· Ζοροβάβελ καὶ Σεμεΐ. Καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ· Μοσολλὰμ καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελφὴ αὐτῶν, 20 Καὶ Ἀσουβὲ καὶ Ὀὸλ καὶ Βαραχία καὶ Ἀσαδία καὶ Ἀσοβέδ, πέντε. 21 Καὶ υἱοὶ Ἀνανία· Φαλεττία, καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, Ῥαφὰλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀρνὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ. 22 Καὶ υἱὸς Σεχενία· Σαμαΐα. Καὶ υἱοὶ Σαμαΐα· Χαττοὺς καὶ Ἰωὴλ καὶ Βεῤῥὶ καὶ Νωαδία καὶ Σαφάθ, ἕξ. 23 Καὶ υἱοὶ Νωαδία· Ἐλιθενὰν καὶ Ἐζεκία καὶ Ἐζρικάμ, τρεῖς. 24 Καὶ υἱοὶ Ἐλιθενάν· Ὀδολία καὶ Ἑλιασεβὼν καὶ Φαδαΐα καὶ Ἀκοὺβ καὶ Ἰωανὰν καὶ Δαλααΐα καὶ Ἀνάν, ἑπτά.

I. CHRONICORUM, II. III.

55 Cognationes quoque scribarum habitantium in Jabes, canentes atque resonantes, et in tabernaculis commorantes. Hi sunt Cinæi, qui venerunt de Calore patris domus Rechab.

CAPUT III.

1 DAVID vero hos habuit filios, qui ei nati sunt in Hebron; primogenitum Amnon ex Achinoam Jezrahelitide, secundum Daniel de Abigail Carmelitide, 2 Tertium Absalom filium Maacha filiæ Tholmai regis Gessur, quartum Adoniam filium Aggith, 3 Quintum Saphatiam ex Abital, sextum Jethraham de Egla uxore sua. 4 Sex ergo nati sunt ei in Hebron, ubi regnavit septem annis, et sex mensibus. Triginta autem et tribus annis regnavit in Jerusalem. 5 Porro in Jerusalem nati sunt ei filii, Simmaa, et Sobab, et Nathan, et Salomon, quatuor de Bethsabee filia Ammiel, 6 Jebaar quoque, et Elisama, et Eliphaleth, 7 Et Noge, et Nepheg, et Japhia, 8 Necnon Elisama, et Eliada, et Elipheleth, novem: 9 Omnes hi, filii David, absque filiis concubinarum: habueruntque sororem Thamar. 10 Filius autem Salomonis, Roboam: cujus Abia filius genuit Asa. De hoc quoque natus est Josaphat, 11 Pater Joram: qui Joram genuit Ochoziam, ex quo ortus est Joas: 12 Et hujus Amasias filius genuit Azariam. Porro Azariæ filius Joathan 13 Procreavit Achaz patrem Ezechiæ, de quo natus est Manasses. 14 Sed et Manasses genuit Amon patrem Josiæ. 15 Filii autem Josiæ fuerunt, primogenitus Johanan, secundus Joakim, tertius Sedecias, quartus Sellum. 16 De Joakim natus est Jechonias, et Sedecias. 17 Filii Jechoniæ fuerunt, Asir, Salathiel, 18 Melchiram, Phadaia, Senneser, et Jecemia, Sama, et Nadabia. 19 De Phadaia orti sunt Zorobabel et Semei. Zorobabel genuit Mosollam, Hananiam, et Salomith sororem eorum: 20 Hasaban quoque, et Ohol, et Barachian, et Hasadian, Josabhesed, quinque. 21 Filius autem Hananiæ, Phaltias pater Jeseiæ, cujus filius Raphaia; hujus quoque filius, Arnan, de quo natus est Obdía, cujus filius fuit Sechenias. 22 Filius Secheniæ, Semeia: cujus filii, Hattus, et Jegaal, et Baria, et Naaria, et Saphat, sex numero. 23 Filius Naariæ, Elioenai, et Ezechias, et Ezricam, tres. 24 Filii Elioenai, Oduia, et Eliasub, et Pheleia, et Accub, et Johanan, et Dalaia, et Anani, septem.

פרשה ד :

1 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי
וחור ושובל : 2 וראיה בן־שובל הוליד
את־יחת ויחת הוליד את־אחומי ואת־
להד אלה משפחות הצרעתי :
3 ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש
ושם אחותם הצללפוני : 4 ופנואל אבי
גדר ועזר אבי חושה אלה בני־חור
בכור אפרתה אבי בית לחם : 5 ולאשחור
אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה :
6 ותלד לו נערה את־אחזם ואת־חפר
ואת־תימני ואת־האחשתרי אלה בני
נערה : 7 ובני חלאה צרת יצחר ואתנן :
8 וקוץ הוליד את־ענוב ואת־הצבבה
ומשפחות אחרחל בן־הרום : 9 ויהי יעבץ
נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר
כי ילדתי בעצב : 10 ויקרא יעבץ לאלהי
ישראל לאמר אם־ברך תברכני והרבית
את־גבולי והיתה ידך עמי ועשית
מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את־
אשר שאל : 11 וכלוב אחי־שוחה הוליד
את־מחיר הוא אבי אשתון : 12 ואשתון
הוליד את־בית רפא ואת־פסח ואת־
תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה :
13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל
חתת : 14 ומעונתי הוליד את־עפרה
ושריה הוליד את־יואב אבי גיא חרשים
כי חרשים היו : 15 ובני כלב בן־יפנה
עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז :
16 ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא
ואשראל : 17 ובן־עזרה יתר ומרד ועפר
וילון ותהר את־מרים ואת־שמי ואת־
ישבח אבי אשתמע : 18 ואשתו היהדיה
ילדה את־ירד אבי גדור ואת־חבר אבי
שוכו ואת־יקותיאל אבי זנוח ואלה בני
בתיה בת־פרעה אשר לקח מרד :
19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי
קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי :
20 ובני שימון אמנון ורנה בן־חנן ותולון
ובני ישעי זוחת ובן־זוחת : 21 בני שלה
בן־יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה
ומשפחות בית־עבדת הבץ לבית אשבע :

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ υἱοὶ Ἰούδα· Φαρές, Ἐσρὼμ καὶ Χαρμὶ
καὶ Ὢρ, Σουβάλ, 2 Καὶ Ῥάδα υἱὸς αὐτοῦ· καὶ
Σουβὰλ ἐγέννησε τὸν Ἰέθ, καὶ Ἰὲθ ἐγέννησε τὸν
Ἀχιμαῒ καὶ τὸν Λαάδ· αὗται αἱ γενέσεις τοῦ
Ἀραθί. 3 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Αἰτάμ· Ἰεζραὴλ καὶ
Ἰεσμὰν καὶ Ἰεβδάς, καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν
Ἐσηλιββών. 4 Καὶ Φανουὴλ πατὴρ Γεδώρ, καὶ
Ἰαζὴρ πατὴρ Ὡσάν· οὗτοι υἱοὶ Ὢρ τοῦ πρωτο-
τόκου Ἐφραθὰ πατρὸς Βαιθαλαέν. 5 Καὶ τῷ
Ἀσοὺρ πατρὶ Θεκωὲ ἦσαν δύο γυναῖκες, Ἀωδὰ
καὶ Θοαδά. 6 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀωδὰ τὸν Ὠχαία
καὶ τὸν Ἡφὰλ καὶ τὸν Θαιμὰν καὶ τὸν Ἀασθήρ·
πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀωδᾶς. 7 Καὶ υἱοὶ Θοαδᾶς·
Σερὲθ καὶ Σαὰρ καὶ Ἐσθανάμ. 8 Καὶ Κωὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐνὼβ καὶ τὸν Σαβαθά· καὶ γεννήσεις ἀδελφοῦ
Ῥηχὰβ υἱοῦ Ἰαρίν. 9 Καὶ ἦν Ἰγαβὴς ἔνδοξος
ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰγαβὴς λέγουσα Ἔτεκον ὡς γαβής.
10 Καὶ ἐπεκαλέσατο Ἰγαβὴς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ
λέγων Ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με, καὶ πληθύνῃς
τὰ ὅριά μου, καὶ ᾖ ἡ χείρ σου μετ' ἐμοῦ, καὶ
ποιήσῃς γνῶσιν τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με· καὶ ἐπή-
γαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ᾐτήσατο. 11 Καὶ Χαλὲβ
πατὴρ Ἀσχὰ ἐγέννησε τὸν Μαχίρ· οὗτος πατὴρ
Ἀσσαθών. 12 Ἐγέννησε τὸν Βαθραίαν καὶ τὸν
Βεσσηὲ καὶ τὸν Θαιμὰν πατέρα πόλεως Ναᾶς
ἀδελφοῦ Ἐσελὼμ τοῦ Κενεζί· οὗτοι ἄνδρες Ῥηχάβ.
13 Καὶ υἱοὶ Κενέζ· Γοθονιὴλ καὶ Σαραΐα. καὶ
υἱοὶ Γοθονιήλ· Ἀθάθ. 14 Καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε
τὸν Γοφερά. καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν Ἰωβὰβ
πατέρα Ἀγεαδδαίρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν. 15 Καὶ
υἱοὶ Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννή· Ἤρ, Ἀδὰ καὶ Νοόμ.
Καὶ υἱοὶ Ἀδά· Κενέζ. 16 Καὶ υἱοὶ Ἀλεήλ· Ζὶβ
καὶ Ζεφὰ καὶ Θιριὰ καὶ Ἐσερήλ. 17 Καὶ υἱοὶ Ἐσρί·
Ἰεθέρ, Μωρὰδ καὶ Ἀφερ καὶ Ἰαμών. Καὶ ἐγέννησεν
Ἰεθὲρ τὸν Μαρὼν καὶ τὸν Σεμεῒ καὶ τὸν Ἰεσβὰ
πατέρα Ἐσθαιμών. 18 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὕτη
Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰάρεδ πατέρα Γεδὼρ καὶ τὸν Ἀβὶερ
πατέρα Σωχὼν καὶ τὸν Χετιὴλ πατέρα Ζαμών·
καὶ οὗτοι υἱοὶ Βετθία θυγατρὸς Φαραὼ ἣν ἔλαβε
Μωρήδ. 19 Καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ἰδουίας ἀδελφῆς
Ναχαὶμ πατρὸς Κειλά· Γαρμὶ καὶ Ἐσθαιμών,
Νωχαθί 20 Καὶ υἱοὶ Σεμών· Αμνὼν καὶ Ἀνὰ
υἱὸς Φανὰ καὶ Ἰνών. Καὶ υἱοὶ Σεΐ· Σωάν, καὶ
υἱοὶ Ζωάβ, 21 Υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ Ἰούδα, Ἢρ
πατὴρ Ληχάβ, καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαρισά· καὶ
γενέσεις οἰκείων Ἐφραθαβὰκ τῷ οἴκῳ Ἐσοβά,

CAPUT IV.

1 Filii Juda: Phares, Hesron, et Charmi,
et Hur, et Sobal. 2 Raia vero filius Sobal
genuit Jahath, de quo nati sunt Ahumai et
Laad; hæ cognationes Sarathi. 3 Ista quoque
stirps Etam: Jezrahel, et Jesema, et Jedebos.
Nomen quoque sororis eorum, Asalelphuni.
4 Phanuel autem pater Gedor, et Ezer pater
Hosa; isti sunt filii Hur primogeniti Ephratha
patris Bethlehem. 5 Assur vero patri Thecuæ
erant duæ uxores, Halaa, et Naara. 6 Peperit
autem ei Naara, Oozam, et Hepher, et
Themani, et Ahasthari; isti sunt filii Naara.
7 Porro filii Halaa, Sereth, Isaar, et Ethnan.
8 Cos autem genuit Anob, et Soboba, et
cognationem Aharehel filii Arum. 9 Fuit
autem Jabes inclytus præ fratribus suis, et
mater ejus vocavit nomen illius Jabes, dicens:
Quia peperi eum in dolore. 10 Invocavit
vero Jabes Deum Israel, dicens: Si benedicens
benedixeris mihi, et dilataveris terminos
meos, et fuerit manus tua mecum, et feceris
me a malitia non opprimi. Et præstitit Deus
quæ precatus est. 11 Caleb autem frater Sua
genuit Mahir, qui fuit pater Esthon. 12 Porro
Esthon genuit Bethrapha, et Phesse, et
Tehinna patrem urbis Naas: hi sunt viri
Recha. 13 Filii autem Cenez, Othoniel, et
Saraia. Porro filii Othoniel, Hathath, et
Maonathi. 14 Maonathi genuit Ophra, Saraia
autem genuit Joab patrem Vallis artificum:
ibi quippe artifices erant. 15 Filii vero Caleb
filii Jephone, Hir, et Ela, et Naham. Filii
quoque Ela: Cenez. 16 Filii quoque Jaleleel:
Siph, et Zipha, Thiria, et Asrael. 17 Et filii
Ezra, Jether, et Mered, et Epher, et Jalon,
genuitque Mariam, et Sammai, et Jesba
patrem Esthamo. 18 Uxor quoque ejus
Judaia peperit Jared patrem Gedor, et Heber
patrem Socho, et Icuthiel patrem Zanoe; hi
autem filii Bethiæ filiæ Pharaonis, quam
accepit Mered. 19 Et filii uxoris Odaiæ
sororis Naham patris Ceila, Garmi, et Esthamo,
qui fuit de Machathi. 20 Filii quoque Simon,
Amnon, et Rinna filius Hanan, et Thilon.
Et filii Jesi, Zoheth, et Benzoheth. 21 Filii
Sela, filii Juda: Her pater Lecha, et
Laada pater Maresa, et cognationes domus
operantium byssum in domo juramenti.

22 וְיוֹקִים וְאַנְשֵׁי כֹזֵבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר־
בָּעֲלוּ לְמוֹאָב וְיָשֻׁבִי לָחֶם וְהַדְּבָרִים
עַתִּיקִים : 23 הֵמָּה הַיּוֹצְרִים וְיֹשְׁבֵי נְטָעִים
וּגְדֵרָה עִם־הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ יָשְׁבוּ שָׁם :
24 בְּנֵי שִׁמְעוֹן נְמוּאֵל וְיָמִין יָרִיב
זֶרַח שָׁאוּל : 25 שַׁלֻּם בְּנוֹ מִבְשָׂם בְּנוֹ
מִשְׁמָע בְּנוֹ : 26 וּבְנֵי מִשְׁמָע חַמּוּאֵל בְּנוֹ
זַכּוּר בְּנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ : 27 וּלְשִׁמְעִי בָּנִים
שִׁשָּׁה עָשָׂר וּבָנוֹת שֵׁשׁ וּלְאֶחָיו אֵין בָּנִים
רַבִּים וְכֹל מִשְׁפַּחְתָּם לֹא הִרְבּוּ עַד־בְּנֵי
יְהוּדָה : 28 וַיֵּשְׁבוּ בִּבְאֵר־שֶׁבַע וּמוֹלָדָה
וַחֲצַר שׁוּעָל : 29 וּבְבִלְהָה וּבְעֶצֶם וּבְתוֹלָד :
30 וּבִבְתוּאֵל וּבְחָרְמָה וּבְצִקְלָג : 31 וּבְבֵית
מַרְכָּבוֹת וּבַחֲצַר סוּסִים וּבְבֵית בִּרְאִי
וּבְשַׁעֲרָיִם אֵלֶּה עָרֵיהֶם עַד־מְלֹךְ דָּוִיד :
32 וְחַצְרֵיהֶם עֵיטָם וָעַיִן רִמּוֹן וְתֹכֶן וְעָשָׁן
עָרִים חָמֵשׁ : 33 וְכָל־חַצְרֵיהֶם אֲשֶׁר
סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בָּעַל זֹאת
מוֹשְׁבֹתָם וְהִתְיַחְשָׂם לָהֶם : 34 וּמְשׁוֹבָב
וְיַמְלֵךְ וְיוֹשָׁה בֶּן־אֲמַצְיָה : 35 וְיוֹאֵל
וְיֵהוּא בֶּן־יוֹשִׁבְיָה בֶּן־שְׂרָיָה בֶּן־עֲשִׂיאֵל :
36 וְאֶלְיוֹעֵינַי וְיַעֲקֹבָה וִישׁוֹחָיָה וַעֲשָׂיָה
וַעֲדִיאֵל וִישִׂימִאֵל וּבְנָיָה : 37 וְזִיזָא בֶן־
שִׁפְעִי בֶן־אַלּוֹן בֶּן־יְדָיָה בֶן־שִׁמְרִי בֶּן־
שְׁמַעְיָה : 38 אֵלֶּה הַבָּאִים בְּשֵׁמוֹת נְשִׂיאִים
בְּמִשְׁפְּחוֹתָם וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ לָרוֹב :
39 וַיֵּלְכוּ לִמְבוֹא גְדֹר עַד לְמִזְרַח הַגָּיְא
לְבַקֵּשׁ מִרְעֶה לְצֹאנָם : 40 וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה
שָׁמֵן וָטוֹב וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם וְשֹׁקֶטֶת
וּשְׁלֵוָה כִּי מִן־חָם הַיֹּשְׁבִים שָׁם לְפָנִים :
41 וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת בִּימֵי ׀
יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיַּכּוּ אֶת־אָהֳלֵיהֶם
וְאֶת־הַמְּעִינִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה וַיַּחֲרִימֻם
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם כִּי־מִרְעֶה
לְצֹאנָם שָׁם : 42 וּמֵהֶם ׀ מִן־בְּנֵי שִׁמְעוֹן
הָלְכוּ לְהַר שֵׂעִיר אֲנָשִׁים חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וּפְלַטְיָה וּנְעַרְיָה וּרְפָיָה וְעֻזִּיאֵל בְּנֵי יִשְׁעִי
בְּרֹאשָׁם : 43 וַיַּכּוּ אֶת־שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה
לַעֲמָלֵק וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

22 Καὶ Ἰωακὶμ καὶ ἄνδρες Χωζηβὰ καὶ Ἰωὰς καὶ
Σαράφ, οἳ κατῴκησαν ἐν Μωάβ· καὶ ἀπέστρεψεν
αὐτοὺς ἀβεδηρὶν ἀθουκιίμ. 23 Οὗτοι κεραμεῖς οἱ
κατοικοῦντες ἐν Ἀταῒμ καὶ Γαδιρὰ μετὰ τοῦ
βασιλέως· ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν καὶ
κατῴκησαν ἐκεῖ. 24 Υἱοὶ Σεμεών· Ναμουὴλ καὶ
Ἰαμίν, Ἰαρίβ, Ζαρές, Σαούλ, 25 Σαλὲμ υἱὸς
αὐτοῦ, Μαβασὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμὰ υἱὸς αὐτοῦ,
26 Ἀμουὴλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβοὺδ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακ-
χοὺρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεῒ υἱὸς αὐτοῦ. 27 Τῷ Σεμεῒ
υἱοὶ ἑκκαίδεκα καὶ θυγατέρες ἕξ· καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί· καὶ πᾶσαι αἱ πατριαὶ
αὐτῶν οὐκ ἐπλεύνασαν ὡς υἱοὶ Ἰούδα. 28 Καὶ
κατῴκησαν ἐν Βηρσαβεὲ καὶ Μωλαδὰ καὶ ἐν Ἐσερ-
σουάλ, 29 Καὶ ἐν Βαλαὰ καὶ ἐν Αἰσὲμ καὶ ἐν
Θωλάδ, 30 Καὶ ἐν Βαθουὴλ καὶ ἐν Ἑρμὰ καὶ ἐν
Σικελάγ, 31 Καὶ ἐν Βαιθμαριμὼθ καὶ Ἡμισουσεω-
σὶν καὶ οἴκου Βαρουσεωρίμ· αὗται αἱ πόλεις αὐτῶν
ἕως βασιλέως Δαυίδ. 32 Καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν·
Αἰτὰν καὶ Ἤν, Ῥεμνὼν καὶ Θοκκὰ καὶ Αἰσάρ,
πόλεις πέντε. 33 Καὶ πᾶσαι ἐπαύλεις αὐτῶν
κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βάαλ· αὕτη
κατάσχεσις αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν.
34 Καὶ Μοσωβὰβ καὶ Ἰεμολὸχ καὶ Ἰωσία υἱὸς
Ἀμασία 35 Καὶ Ἰωὴλ καὶ Ἰηοὺ υἱὸς Ἀσαβία
υἱὸς Σαραῦ υἱὸς Ἀσιὴλ 36 Καὶ Ἐλιωναῒ καὶ
Ἰωκαβὰ καὶ Ἰασουία καὶ Ἀσαΐα καὶ Ἰεδιὴλ καὶ
Ἰσμαὴλ καὶ Βαναίας 37 Καὶ Ζουζὰ υἱὸς Σαφαῒ
υἱοῦ Ἀλὼν υἱοῦ Ἰεδιὰ υἱοῦ Σεμρὶ υἱοῦ Σαμαίου.
38 Οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν
ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν· καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος, 39 Καὶ ἐπορεύ-
θησαν ἕως τοῦ ἐλθεῖν Γέραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν
τῆς Γαὶ τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν.
40 Καὶ εὗρον νομὰς πλείονας καὶ ἀγαθάς· καὶ ἡ
γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία,
ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χὰμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμ-
προσθεν. 41 Καὶ ἤλθοσαν οὗτοι οἱ γεγραμμένοι
ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα
καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους
οὓς εὕροσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι
νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ. 42 Καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηὶρ
ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ Φαλαεττία καὶ Νωαδία
καὶ Ῥαφαΐα καὶ Ὀζιὴλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἄρχοντες αὐτῶν·
43 Καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς κατα-
λειφθέντας τοῦ Ἀμαλὴκ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Et qui stare fecit solem, virique Mendacii,
et Securus, et Incendens, qui principes fuerunt
in Moab, et qui reversi sunt in Lahem;
hæc autem verba vetera. 23 Hi sunt figuli
habitantes in plantationibus, et in sepibus,
apud regem in operibus ejus, commoratique
sunt ibi. 24 Filii Simeon: Namuel et Jamin,
Jarib, Zara, Saul. 25 Sellum filius ejus,
Mapsam filius ejus, Masma filius ejus.
26 Filii Masma: Hamuel filius ejus, Zachur
filius ejus, Semei filius ejus. 27 Filii Semei
sedecim, et filiæ sex: fratres autem ejus
non habuerunt filios multos, et universa
cognatio non potuit adæquare summam
filiorum Juda. 28 Habitaverunt autem in
Bersabee, et Molada, et Hasarsuhal, 29 Et
in Bala, et in Asom, et in Tholad, 30 Et in
Bathuel, et in Horma, et in Siceleg, 31 Et
in Bethmarchaboth, et in Hasarsusim, et in
Bethberai, et in Saarim; hæ civitates eorum
usque ad regem David. 32 Villæ quoque
eorum: Etam, et Aen, Remmon, et Thochen,
et Asan, civitates quinque. 33 Et universi
viculi eorum per circuitum civitatum istarum
usque ad Baal; hæc est habitatio eorum, et
sedium distributio. 34 Mosobab quoque et
Jemlech, et Josa filius Amasiæ, 35 Et Joel,
et Jehu filius Josabiæ filii Saraiæ filii Asiel,
36 Et Elioenai, et Jacoba, et Isuhaia, et
Asaia, et Adiel, et Ismiel, et Banaia, 37 Ziza
quoque filius Sephei filii Allon filii Idaia filii
Semri filii Samaia. 38 Isti sunt nominati
principes in cognationibus suis, et in domo
affinitatum suarum multiplicati sunt vehemen-
ter. 39 Et profecti sunt ut ingrederentur
in Gador usque ad orientem vallis, et ut
quærerent pascua gregibus suis. 40 In-
veneruntque pascuas uberes, et valde bonas,
et terram latissimam et quietam et fertilem,
in qua ante habitaverant de stirpe Cham.
41 Hi ergo venerunt, quos supra descripsimus
nominatim, in diebus Ezechiæ regis Juda: et
percusserunt tabernacula eorum, et habitatores
qui inventi fuerant ibi, et deleverunt eos
usque in præsentem diem: habitaveruntque
pro eis, quoniam uberrimas pascuas ibidem
repererunt. 42 De filiis quoque Simeon
abierunt in montem Seir viri quingenti,
habentes principes Phaltiam et Naariam et
Raphaiam et Oziel filios Jesi: 43 Et per-
cusserunt reliquias, quæ evadere potuerant,
Amalecitarum, et habitaverunt ibi pro eis
usque ad diem hanc.

פרשה ה׃

1 וּבְנֵ֨י רְאוּבֵ֥ן בְּכוֹר־יִשְׂרָאֵל֮ כִּ֣י ה֣וּא
הַבְּכוֹר֒ וּֽבְחַלְּלוֹ֙ יְצוּעֵ֣י אָבִ֔יו נִתְּנָה֙ בְּכֹ֣רָת֔וֹ
לִבְנֵ֥י יוֹסֵ֖ף בֶּן־יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹ֥א לְהִתְיַחֵ֖שׂ
לַבְּכֹרָֽה׃ 2 כִּ֤י יְהוּדָה֙ גָּבַ֣ר בְּאֶחָ֔יו וּלְנָגִ֖יד
מִמֶּ֑נּוּ וְהַבְּכֹרָ֖ה לְיוֹסֵֽף׃ 3 בְּנֵ֥י רְאוּבֵ֖ן
בְּכ֣וֹר יִשְׂרָאֵ֑ל חֲנ֥וֹךְ וּפַלּ֖וּא חֶצְר֥וֹן וְכַרְמִֽי׃
4 בְּנֵ֖י יוֹאֵ֑ל שְֽׁמַֽעְיָ֣ה בְנ֔וֹ גּ֥וֹג בְּנ֖וֹ שִׁמְעִ֥י בְנֽוֹ׃
5 מִיכָ֥ה בְנ֛וֹ רְאָיָ֥ה בְנ֖וֹ בַּ֥עַל בְּנֽוֹ׃ 6 בְּאֵרָ֣ה
בְנ֔וֹ אֲשֶׁ֣ר הֶגְלָ֔ה תִּלְּגַ֥ת פִּלְנְאֶ֖סֶר מֶ֣לֶךְ
אַשֻּׁ֑ר ה֥וּא נָשִׂ֖יא לָרֽאוּבֵנִֽי׃ 7 וְאֶחָיו֙
לְמִשְׁפְּחֹתָ֔יו בְּהִתְיַחֵ֖שׂ לְתֹלְדוֹתָ֑ם הָרֹ֥אשׁ
יְעִיאֵ֖ל וּזְכַרְיָֽהוּ׃ 8 וּבֶ֙לַע֙ בֶּן־עָזָ֔ז בֶּן־שֶׁ֖מַע
בֶּן־יוֹאֵ֑ל ה֚וּא יוֹשֵׁ֣ב בַּעֲרֹעֵ֔ר וְעַד־נְב֖וֹ וּבַ֥עַל
מְעֽוֹן׃ 9 וְלַמִּזְרָ֨ח יָשַׁ֜ב עַד־לְב֣וֹא מִדְבָּ֔רָה
לְמִן־הַנָּהָ֖ר פְּרָ֑ת כִּ֧י מִקְנֵיהֶ֛ם רָב֖וּ בְּאֶ֥רֶץ
גִּלְעָֽד׃ 10 וּבִימֵ֨י שָׁא֜וּל עָשׂ֤וּ מִלְחָמָה֙
עִם־הַהַגְרִאִ֔ים וַֽיִּפְּל֖וּ בְּיָדָ֑ם וַיֵּשְׁבוּ֙ בְּאָ֣הֳלֵיהֶ֔ם
עַֽל־כָּל־פְּנֵ֖י מִזְרָ֥ח לַגִּלְעָֽד׃ 11 וּבְנֵי־
גָ֗ד לְנֶגְדָּם֙ יָשְׁב֔וּ בְּאֶ֥רֶץ הַבָּשָׁ֖ן עַד־סַלְכָֽה׃
12 יוֹאֵ֣ל הָרֹ֔אשׁ וְשָׁפָ֖ם הַמִּשְׁנֶ֑ה וְיַעְנַ֥י וְשָׁפָ֖ט
בַּבָּשָֽׁן׃ 13 וַאֲחֵיהֶם֮ לְבֵ֣ית אֲבֽוֹתֵיהֶם֒
מִֽיכָאֵ֡ל וּמְשֻׁלָּ֡ם וְשֶׁ֡בַע וְיוֹרַ֧י וְיַעְכָּ֛ן וְזִ֥יעַ
וָעֵ֖בֶר שִׁבְעָֽה׃ 14 אֵ֣לֶּה ׀ בְּנֵ֣י אֲבִיחַ֗יִל
בֶּן־חוּרִ֙י בֶּן־יָר֔וֹחַ בֶּן־גִּלְעָ֥ד בֶּן־מִֽיכָאֵ֛ל
בֶּן־יְשִׁישַׁ֥י בֶּן־יַחְדּ֖וֹ בֶּן־בּֽוּז׃ 15 אֲחִי֙ בֶּן־
עַבְדִּיאֵ֣ל בֶּן־גּוּנִ֔י רֹ֖אשׁ לְבֵ֥ית אֲבוֹתָֽם׃
16 וַיֵּשְׁב֛וּ בַּגִּלְעָ֥ד בַּבָּשָׁ֖ן וּבִבְנֹתֶ֑יהָ וּבְכָל־
מִגְרְשֵׁ֥י שָׁר֖וֹן עַל־תּוֹצְאוֹתָֽם׃ 17 כֻּלָּם֙
הִתְיַחְשׂ֔וּ בִּימֵ֖י יוֹתָ֣ם מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֑ה וּבִימֵ֖י
יָרָבְעָ֥ם מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵֽל׃ 18 בְּנֵי־רְאוּבֵ֨ן
וְגָדִ֜י וַחֲצִ֥י שֵֽׁבֶט־מְנַשֶּׁה֮ מִן־בְּנֵי־חַיִל֒
אֲ֠נָשִׁים נֹשְׂאֵ֨י מָגֵ֜ן וְחֶ֗רֶב וְדֹ֤רְכֵי קֶ֙שֶׁת֙
וּלְמוּדֵ֣י מִלְחָמָ֔ה אַרְבָּעִ֨ים וְאַרְבָּעָ֜ה אֶ֗לֶף
וּשְׁבַע־מֵא֛וֹת וְשִׁשִּׁ֖ים יֹצְאֵ֥י צָבָֽא׃ 19 וַיַּעֲשׂ֥וּ
מִלְחָמָ֖ה עִם־הַהַגְרִיאִ֑ים וִיט֥וּר וְנָפִ֖ישׁ
וְנוֹדָֽב׃ 20 וַיֵּעָזְר֣וּ עֲלֵיהֶ֗ם וַיִּנָּתְנ֤וּ בְיָדָם֙
הַהַגְרִיאִ֔ים וְכֹ֖ל שֶׁעִמָּהֶ֑ם כִּֽי־לֵאלֹהִ֤ים
זָֽעֲקוּ֙ בַּמִּלְחָמָ֔ה וְנַעְת֥וֹר לָהֶ֖ם כִּי־בָ֥טְחוּ
בֽוֹ׃ 21 וַיִּשְׁבּ֣וּ מִקְנֵיהֶ֗ם גְּֽמַלֵּיהֶם֙ חֲמִשִּׁ֣ים
אֶ֔לֶף וְצֹ֕אן מָאתַ֤יִם וַחֲמִשִּׁים֙ אֶ֔לֶף וַחֲמוֹרִ֖ים
אַלְפָּ֑יִם וְנֶ֥פֶשׁ אָדָ֖ם מֵ֥אָה אָֽלֶף׃ 22 כִּֽי־
חֲלָלִ֤ים רַבִּים֙ נָפָ֔לוּ כִּ֥י מֵהָאֱלֹהִ֖ים הַמִּלְחָמָ֑ה
וַיֵּשְׁב֥וּ תַחְתֵּיהֶ֖ם עַד־הַגֹּלָֽה׃

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· ὅτι
οὗτος ὁ πρωτότοκος, καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν
κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔδωκε τὴν εὐλογίαν
αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσὴφ υἱῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐκ
ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια. 2 Ὅτι Ἰούδας
δυνατὸς ἰσχύϊ καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς
ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἰωσήφ·
3 Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· Ἐνὼχ καὶ
Φαλλούς, Ἀσρὼμ καὶ Χαρμί. 4 Υἱοὶ Ἰωήλ·
Σεμεῒ καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ υἱοὶ Γοὺγ υἱοῦ
Σεμεΐ· 5 Υἱὸς αὐτοῦ Μιχά, υἱὸς αὐτοῦ Ῥηχά,
υἱὸς αὐτοῦ Ἰωήλ, 6 Υἱὸς αὐτοῦ Βεήλ, ὃν μετῴκισε
Θαγλαφαλλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσούρ· οὗτος ἄρχων
τῶν Ῥουβήν. 7 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατρίδι
αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις
αὐτῶν· ὁ ἄρχων Ἰωὴλ καὶ Ζαχαρία 8 Καὶ Βαλὲκ
υἱὸς Ἀζοὺζ υἱὸς Σαμὰ υἱὸς Ἰωήλ. Οὗτος κατῴκη-
σεν ἐν Ἀροὴρ καὶ ἐπὶ Ναβαῦ καὶ Βεελμασσών,
9 Καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατῴκησεν ἕως ἐρχομένων
τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη
αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλαάδ. 10 Καὶ ἐν ἡμέραις
Σαοὺλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους,
καὶ ἔπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκη-
ναῖς αὐτῶν πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλαάδ,
11 Υἱοὶ Γὰδ κατέναντι αὐτῶν κατῴκησαν ἐν γῇ
Βασὰν ἕως Σελά· 12 Ἰωὴλ πρωτότοκος, καὶ
Σαφὰμ ὁ δεύτερος, καὶ Ἰανὶν ὁ γραμματεὺς ἐν
Βασάν. 13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν· Μιχαήλ, Μοσολλὰμ καὶ Σεβεὲ
καὶ Ἰωρεὲ καὶ Ἰωαχὰν καὶ Ζουὲ καὶ Ὠβήδ, ἑπτά.
14 Οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαία υἱοῦ Οὐρὶ υἱοῦ Ἰδαῒ υἱοῦ
Γαλαὰδ υἱοῦ Μιχαὴλ υἱοῦ Ἰεσαῒ υἱοῦ Ἰεδδαῒ υἱοῦ
Βούζ 15 Ἀδελφοῦ υἱοῦ Ἀβδιὴλ υἱοῦ Γουνί, ἄρχων
οἴκου πατριῶν. 16 Κατῴκουν ἐν Γαλαάδ, ἐν Βασὰν
καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περίχωρα
Σαρὼν ἕως ἐξόδου. 17 Πάντων ὁ καταλοχισμὸς
ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις
Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ. 18 Υἱοὶ Ῥουβὴν
καὶ Γὰδ καὶ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐξ υἱῶν δυνάμεως,
ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν καὶ τείνον-
τες τόξον καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα
καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα
ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν. 19 Καὶ ἐποίουν
πόλεμον μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἰτουραίων καὶ
Ναφισαίων καὶ Ναδαβαίων, 20 Καὶ κατίσχυσαν
ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν
Ἀγαραῖοι καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι
πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐπήκου-
σεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. 21 Καὶ
ᾐχμαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καμήλους
πεντακισχιλίας, καὶ προβάτων διακοσίας πεντή-
κοντα χιλιάδας, ὄνους δισχιλίους, καὶ ψυχὰς
ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας. 22 Ὅτι τραυματίαι
πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος.
Καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως μετοικεσίας.

CAPUT V.

1 Filii quoque Ruben primogeniti Israel
(ipse quippe fuit primogenitus ejus: sed cum
violasset thorum patris sui, data sunt primo-
genita ejus filiis Joseph filii Israel, et non est
ille reputatus in primogenitum. 2 Porro
Judas, qui erat fortissimus inter fratres suos,
de stirpe ejus principes germinati sunt:
primogenita autem reputata sunt Joseph.)
3 Filii ergo Ruben primogeniti Israel: Enoch,
et Phallu, Esron, et Carmi. 4 Filii Joel:
Samia filius ejus, Gog filius ejus, Semei
filius ejus, 5 Micha filius ejus, Reia filius
ejus, Baal filius ejus, 6 Beera filius ejus,
quem captivum duxit Thelgathphalnasar rex
Assyriorum, et fuit princeps in tribu Ruben.
7 Fratres autem ejus, et universa cognatio
ejus, quando numerabantur per familias suas,
habuerunt principes Jehiel et Zachariam.
8 Porro Bala filius Azaz, filii Samma, filii
Joel, ipse habitavit in Aroer usque ad Nebo
et Beelmeon. 9 Contra orientalem quoque
plagam habitavit usque ad introitum eremi,
et flumen Euphraten. Multum quippe jumen-
torum numerum possidebant in terra Galaad.
10 In diebus autem Saul prœliati sunt contra
Agareos, et interfecerunt illos, habitaverunt-
que pro eis in tabernaculis eorum, in omni
plaga quæ respicit ad orientem Galaad.
11 Filii vero Gad e regione eorum habitaverunt
in terra Basan usque Selcha: 12 Joel in
capite, et Saphan secundus: Janai autem,
et Saphat, in Basan. 13 Fratres vero
eorum secundum domos cognationum suarum,
Michael, et Mosollam, et Sebe, et Jorai, et
Jachan, et Zie, et Heber, septem. 14 Hi filii
Abihail, filii Huri, filii Jara, filii Galaad, filii
Michael, filii Jesesi, filii Jeddo, filii Buz.
15 Fratres quoque filii Abdiel, filii Guni,
princeps domus in familiis suis. 16 Et
habitaverunt in Galaad, et in Basan, et in
viculis ejus, et in cunctis suburbanis Saron,
usque ad terminos. 17 Omnes hi numerati
sunt diebus Joathan regis Juda, et in diebus
Jeroboam regis Israel. 18 Filii Ruben, et
Gad, et dimidiæ tribus Manasse, viri bella-
tores, scuta portantes et gladios, et tendentes
arcum, eruditique ad prælia, quadraginta
quatuor millia et septingenti sexaginta, pro-
cedentes ad pugnam. 19 Dimicaverunt contra
Agareos: Ituræi vero, et Naplis, et Nodab,
20 Præbuerunt eis auxilium. Traditique
sunt in manus eorum Agarei, et universi qui
fuerant cum eis, quia Deum invocaverunt
cum prœliarentur: et exaudivit eos, eo quod
credidissent in eum. 21 Ceperuntque omnia
quæ possederant, camelorum quinquaginta
millia, et ovium ducenta quinquaginta millia,
et asinos duo millia, et animas hominum
centum millia. 22 Vulnerati autem multi
corruerunt: fuit enim bellum Domini. Habita-
veruntque pro eis usque ad transmigrationem.

23 וּבְנֵי חֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה יָשְׁבוּ בָּאָרֶץ
מִבָּשָׁן עַד־בַּעַל חֶרְמוֹן וּשְׂנִיר וְהַר־חֶרְמוֹן
הֵמָּה רָבוּ׃ 24 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית־אֲבוֹתָם
וְעֵפֶר וְיִשְׁעִי וֶאֱלִיאֵל וְעַזְרִיאֵל וְיִרְמְיָה
וְהוֹדַוְיָה וְיַחְדִּיאֵל אֲנָשִׁים גִּבּוֹרֵי חַיִל אַנְשֵׁי
שֵׁמוֹת רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם׃
25 וַיִּמְעֲלוּ בֵּאלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי
עַמֵּי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם׃
26 וַיָּעַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־רוּחַ ׀ פּוּל
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְאֶת־רוּחַ תִּלְּגַת פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיַּגְלֵם לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט
מְנַשֶּׁה וַיְבִיאֵם לַחְלַח וְחָבוֹר וְהָרָא וּנְהַר
גּוֹזָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ (VI. 1) 27 בְּנֵי לֵוִי
גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃ 28 וּבְנֵי קְהָת
עַמְרָם יִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃
29 וּבְנֵי עַמְרָם אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה וּמִרְיָם וּבְנֵי
אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
30 אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת־פִּינְחָס פִּינְחָס הֹלִיד
אֶת־אֲבִישׁוּעַ׃ 31 וַאֲבִישׁוּעַ הוֹלִיד אֶת־בֻּקִּי
וּבֻקִּי הוֹלִיד אֶת־עֻזִּי׃ 32 וְעֻזִּי הוֹלִיד
אֶת־זְרַחְיָה וּזְרַחְיָה הוֹלִיד אֶת־מְרָיוֹת׃
33 מְרָיוֹת הוֹלִיד אֶת־אֲמַרְיָה וַאֲמַרְיָה
הוֹלִיד אֶת־אֲחִיטוּב׃ 34 וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד
אֶת־צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת־אֲחִימָעַץ׃
35 וַאֲחִימַעַץ הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה וַעֲזַרְיָה
הוֹלִיד אֶת־יוֹחָנָן׃ 36 וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת־
עֲזַרְיָה הוּא אֲשֶׁר כִּהֵן בַּבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנָה
שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלָםִ׃ 37 וַיּוֹלֶד עֲזַרְיָה אֶת־
אֲמַרְיָה וַאֲמַרְיָה הוֹלִיד אֶת־אֲחִיטוּב׃
38 וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת־צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד
אֶת־שַׁלּוּם׃ 39 וְשַׁלּוּם הוֹלִיד אֶת־חִלְקִיָּה
וְחִלְקִיָּה הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה׃ 40 וַעֲזַרְיָה
הוֹלִיד אֶת־שְׂרָיָה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת־
יְהוֹצָדָק׃ 41 וִיהוֹצָדָק הָלַךְ בְּהַגְלוֹת יְהוָה
אֶת־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ בְּיַד נְבֻכַדְנֶאצַּר׃

פרשה ו׃

1 בְּנֵי לֵוִי גֵּרְשֹׁם קְהָת וּמְרָרִי׃ 2 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹם לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃ 3 וּבְנֵי
קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃
4 בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמֻשִׁי וְאֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת
הַלֵּוִי לַאֲבֹתֵיהֶם׃ 5 לְגֵרְשׁוֹם לִבְנִי בְנוֹ
יַחַת בְּנוֹ זִמָּה בְנוֹ׃ 6 יוֹאָח בְּנוֹ עִדּוֹ
בְנוֹ זֶרַח בְּנוֹ יְאָתְרַי בְּנוֹ׃ 7 בְּנֵי קְהָת
עַמִּינָדָב בְּנוֹ קֹרַח בְּנוֹ אַסִּיר בְּנוֹ׃

23 Καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ κατῴκησαν ἀπὸ
Βασὰν ἕως Βαὰλ Ἑρμὼν καὶ Σανὶρ καὶ ὄρος
Ἀερμών· καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν.
24 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν· Ὀφὲρ
καὶ Σεῒ καὶ Ἐλιὴλ καὶ Ἱερεμία καὶ Ὠδουία καὶ
Ἰεδιήλ, ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοί,
ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν. 25 Καὶ
ἠθέτησαν ἐν Θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν
ὀπίσω Θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς οὓς ἐξῆρεν ὁ Θεὸς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 26 Καὶ ἐπήγειρεν ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα Φαλὼχ βασιλέως Ἀσσοὺρ καὶ
τὸ πνεῦμα Θαγλαφαλλασὰρ βασιλέως Ἀσσούρ, καὶ
μετῴκισε τὸν Ῥουβὴν καὶ τὸν Γαδδὶ καὶ τὸ ἥμισυ
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαὰχ καὶ
Χαβὼρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζὰν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

ΚΕΦ. ϛ΄.

1 ΥΙΟΙ Λευί· Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρί. 2 Καὶ υἱοὶ
Καάθ· Ἀμβρὰμ καὶ Ἰσσάαρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.
3 Καὶ υἱοὶ Ἀμβράμ· Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς καὶ
Μαριάμ. Καὶ υἱοὶ Ἀαρών· Ναδὰβ καὶ Ἀβιούδ,
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 4 Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν
Φινεές, Φινεὲς ἐγέννησε τὸν Ἀβισού, 5 Ἀβισοὺ
ἐγέννησε τὸν Βοκκί, καὶ Βοκκὶ ἐγέννησε τὸν Ὀζί,
6 Ὀζὶ ἐγέννησε τὸν Ζαραία, Ζαραία ἐγέννησε τὸν
Μαριήλ, 7 Καὶ Μαριὴλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία,
καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ, 8 Καὶ Ἀχιτὼβ
ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν
Ἀχιμάας, 9 Καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,
καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανάν, 10 Καὶ
Ἰωανὰν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν· οὗτος ἱεράτευσεν
ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλήμ.
11 Καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρίας τὸν Ἀμαρία, καὶ
Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτώβ. 12 Καὶ Ἀχιτὼβ
ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν
Σαλώμ, 13 Καὶ Σαλὼμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν,
καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, 14 Καὶ Ἀζαρίας
ἐγέννησε τὸν Σαραία, καὶ Σαραίας ἐγέννησε τὸν
Ἰωσαδάκ. 15 Καὶ Ἰωσαδὰκ ἐπορεύθη ἐν τῇ
μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ
Ναβουχοδονόσορ. 16 Υἱοὶ Λευί· Γεδσών, Καὰθ
καὶ Μεραρί. 17 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Γεδσών· Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ. 18 Υἱοὶ Καάθ·
Ἀμβρὰμ καὶ Ἰσσάαρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ. 19 Υἱοὶ
Μεραρί· Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί. Καὶ αὗται αἱ πατριαὶ
τοῦ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. 20 Τῷ Γεδσών,
τῷ Λοβενὶ υἱῷ αὐτοῦ, Ἰὲθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμὰθ υἱὸς
αὐτοῦ, 21 Ἰωὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρὰ
υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρὶ υἱὸς αὐτοῦ, 22 Υἱοὶ Καάθ· Ἀμιναδὰβ
υἱὸς αὐτοῦ, Κορὲ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ,

23 Filii quoque dimidiæ tribus Manasse
possederunt terram a finibus Basan usque
Baal, Hermon, et Sanir, et montem Hermon,
ingens quippe numerus erat. 24 Et hi fuerunt
principes domus cognationis eorum, Epher,
et Jesi, et Eliel, et Ezriel, et Jeremia, et
Odoia, et Jediel, viri fortissimi et potentes, et
nominati duces in familiis suis. 25 Reliquerunt
autem Deum patrum suorum, et fornicati sunt
post deos populorum terræ, quos abstulit
Deus coram eis; 26 Et suscitavit Deus Israel
spiritum Phul regis Assyriorum, et spiritum
Thelgathphalnasar regis Assur: et transtulit
Ruben, et Gad, et dimidiam tribum Manasse,
et adduxit eos in Lahela, et in Habor, et Ara,
et fluvium Gozan, usque ad diem hanc.

CAPUT VI.

1 Filii Levi: Gerson, Caath, et Merari.
2 Filii Caath: Amram, Isaar, Hebron, et
Oziel. 3 Filii Amram: Aaron, Moyses, et
Maria: Filii Aaron: Nadab et Abiu, Eleazar
et Ithamar. 4 Eleazar genuit Phinees, et
Phinees genuit Abisue, 5 Abisue vero genuit
Bocci, et Bocci genuit Ozi. 6 Ozi genuit
Zaraiam, et Zaraias genuit Meraioth. 7 Porro
Meraioth genuit Amariam, et Amarias genuit
Achitob. 8 Achitob genuit Sadoc, et Sadoc
genuit Achimaas, 9 Achimaas genuit Azariam,
Azarias genuit Johanan, 10 Johanan genuit
Azariam; ipse est qui sacerdotio functus est, in
domo quam ædificavit Salomon in Jerusalem.
11 Genuit autem Azarias Amariam, et Amarias
genuit Achitob, 12 Achitob genuit Sadoc,
et Sadoc genuit Sellum, 13 Sellum genuit
Helciam, et Helcias genuit Azariam, 14 Azarias
genuit Saraiam, et Saraias genuit Josedec.
15 Porro Josedec egressus est, quando transtulit
Dominus Judam et Jerusalem per manus
Nabuchodonosor. 16 Filii ergo Levi: Gerson,
Caath, et Merari. 17 Et hæc nomina filiorum
Gerson: Lobni, et Semei. 18 Filii Caath:
Amram, et Isaar, et Hebron, et Oziel.
19 Filii Merari: Moholi et Musi. Hæ
autem cognationes Levi secundum familias
eorum. 20 Gersom, Lobni filius ejus, Jahath
filius ejus, Zamma filius ejus, 21 Joah filius
ejus, Addo filius ejus, Zara filius ejus,
Jethrai filius ejus. 22 Filii Caath, Aminadab
filius ejus, Core filius ejus, Asir filius ejus,

8 אֶלְקָנָה בְנוֹ וְאֶבְיָסָף בְּנוֹ וְאַסִּיר בְּנוֹ׃
9 תַּחַת בְּנוֹ אוּרִיאֵל בְּנוֹ עֻזִּיָּה בְנוֹ וְשָׁאוּל
בְּנוֹ׃ 10 וּבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמָשַׂי וַאֲחִימוֹת׃
11 אֶלְקָנָה בְּנוֹ אֶלְקָנָה צוֹפַי בְּנוֹ וְנַחַת
בְּנוֹ׃ 12 אֱלִיאָב בְּנוֹ יְרֹחָם בְּנוֹ אֶלְקָנָה
בְנוֹ׃ 13 וּבְנֵי שְׁמוּאֵל הַבְּכֹר וַשְׁנִי וַאֲבִיָּה׃
14 בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי לִבְנִי בְנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ
עֻזָּה בְנוֹ׃ 15 שִׁמְעָא בְנוֹ חַגִּיָּה בְנוֹ
עֲשָׂיָה בְנוֹ׃ 16 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הֶעֱמִיד דָּוִיד
עַל־יְדֵי־שִׁיר בֵּית יְהוָה מִמְּנוֹחַ הָאָרוֹן׃
17 וַיִּהְיוּ מְשָׁרְתִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד
בַּשִּׁיר עַד־בְּנוֹת שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה
בִּירוּשָׁלִָם וַיַּעַמְדוּ כְמִשְׁפָּטָם עַל־עֲבוֹדָתָם׃
18 וְאֵלֶּה הָעֹמְדִים וּבְנֵיהֶם מִבְּנֵי הַקְּהָתִי
הֵימָן הַמְשׁוֹרֵר בֶּן־יוֹאֵל בֶּן־שְׁמוּאֵל׃
19 בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיאֵל בֶּן־תּוֹחַ׃
20 בֶּן־צִיף בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־מַחַת בֶּן־עֲמָשָׂי׃
21 בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־יוֹאֵל בֶּן־עֲזַרְיָה בֶּן־צְפַנְיָה׃
22 בֶּן־תַּחַת בֶּן־אַסִּיר בֶּן־אֶבְיָסָף בֶּן־קֹרַח׃
23 בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי בֶּן־יִשְׂרָאֵל׃
24 וְאָחִיו אָסָף הָעֹמֵד עַל־יְמִינוֹ
אָסָף בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־שִׁמְעָא׃ 25 בֶּן־מִיכָאֵל
בֶּן־בַּעֲשֵׂיָה בֶּן־מַלְכִּיָּה׃ 26 בֶּן־אֶתְנִי בֶן־
זֶרַח בֶּן־עֲדָיָה׃ 27 בֶּן־אֵיתָן בֶּן־זִמָּה בֶּן־
שִׁמְעִי׃ 28 בֶּן־יַחַת בֶּן־גֵּרְשֹׁם בֶּן־לֵוִי׃
29 וּבְנֵי מְרָרִי אֲחֵיהֶם עַל־הַשְּׂמֹאול
אֵיתָן בֶּן־קִישִׁי בֶּן־עַבְדִּי בֶּן־מַלּוּךְ׃ 30 בֶּן־
חֲשַׁבְיָה בֶן־אֲמַצְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה׃ 31 בֶּן־אַמְצִי
בֶן־בָּנִי בֶּן־שָׁמֶר׃ 32 בֶּן־מַחְלִי בֶּן־מוּשִׁי בֶּן־
מְרָרִי בֶּן־לֵוִי׃ 33 וַאֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם נְתוּנִים
לְכָל־עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן בֵּית הָאֱלֹהִים׃
34 וְאַהֲרֹן וּבָנָיו מַקְטִירִים עַל־מִזְבַּח הָעוֹלָה
וְעַל־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת לְכֹל מְלֶאכֶת קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים וּלְכַפֵּר עַל־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים׃
35 וְאֵלֶּה בְּנֵי אַהֲרֹן אֶלְעָזָר בְּנוֹ פִּינְחָס
בְּנוֹ אֲבִישׁוּעַ בְּנוֹ׃ 36 בֻּקִּי בְנוֹ עֻזִּי בְנוֹ
זְרַחְיָה בְנוֹ׃ 37 מְרָיוֹת בְּנוֹ אֲמַרְיָה בְנוֹ
אֲחִיטוּב בְּנוֹ׃ 38 צָדוֹק בְּנוֹ אֲחִימַעַץ בְּנוֹ׃
39 וְאֵלֶּה מוֹשְׁבוֹתָם לְטִירוֹתָם
בִּגְבוּלָם לִבְנֵי אַהֲרֹן לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כִּי
לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל׃ 40 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־חֶבְרוֹן
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ׃

23 Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισὰφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ, 24 Θαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, Οὐριὴλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζία υἱὸς αὐτοῦ, Σαοὺλ υἱὸς αὐτοῦ. 25 Καὶ υἱοὶ Ἑλκανά· Ἀμεσσὶ καὶ Ἀχιμώθ, 26 Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σουφὶ υἱὸς αὐτοῦ, Καιναὰθ υἱὸς αὐτοῦ, 27 Ἐλιὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ. 28 Υἱοὶ Σαμουήλ· ὁ πρωτότοκος Σανὶ καὶ Ἀβιά. 29 Υἱοὶ Μεραρί· Μοολί, Λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεῒ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὰ υἱὸς αὐτοῦ, 30 Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀγγία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσαΐας υἱὸς αὐτοῦ. 31 Καὶ οὗτοι οὓς κατέστησε Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ᾀδόντων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ. 32 Καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ὀργάνοις ἕως οὗ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. 33 Καὶ οὗτοι οἱ ἑστηκότες καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Καάθ· Αἱμὰν ὁ ψαλτῳδὸς υἱὸς Ἰωὴλ υἱοῦ Σαμουὴλ 34 Υἱοῦ Ἑλκανὰ υἱοῦ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἐλιὴλ υἱοῦ Θοοὺ 35 Υἱοῦ Σοὺφ υἱοῦ Ἑλκανὰ υἱοῦ Μαὰθ υἱοῦ Ἀμαθὶ 36 Υἱοῦ Ἑλκανὰ υἱοῦ Ἰωὴλ υἱοῦ Ἀζαρία υἱοῦ Σαφανία 37 Υἱοῦ Θαὰθ υἱοῦ Ἀσὴρ υἱοῦ Ἀβιασὰφ υἱοῦ Κορὲ 38 Υἱοῦ Ἰσάαρ, υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ υἱοῦ Ἰσραήλ. 39 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσὰφ ὁ ἑστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ· Ἀσὰφ υἱὸς Βαραχία, υἱοῦ Σαμαὰ 40 Υἱοῦ Μιχαὴλ υἱοῦ Βαασία υἱοῦ Μελχία 41 Υἱοῦ Ἀθανὶ υἱοῦ Ζααραῒ υἱοῦ Ἀδαῒ 42 Υἱοῦ Αἰθὰμ υἱοῦ Ζαμμὰμ υἱοῦ Σεμεῒ 43 Υἱοῦ Ἰεὲθ υἱοῦ Γεδσὼν υἱοῦ Λευί. 44 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν· Αἰθὰμ υἱὸς Κισὰ υἱοῦ Ἀβαῒ υἱοῦ Μαλὼχ 45 Υἱοῦ Ἀσεβὶ 46 Υἱοῦ Ἀμεσσία υἱοῦ Βανὶ υἱοῦ Σεμὴρ 47 Υἱοῦ Μοολὶ υἱοῦ Μουσὶ υἱοῦ Μεραρὶ υἱοῦ Λευί. 48 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν οἱ Λευῖται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ. 49 Καὶ Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ. 50 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἀαρών· Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὲς υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισοὺ υἱὸς αὐτοῦ, 51 Βοκκὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σαραΐα υἱὸς αὐτοῦ, 52 Μαριὴλ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτὼβ υἱὸς αὐτοῦ, 53 Σαδὼκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιμάας υἱὸς αὐτοῦ. 54 Καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῇ πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Κααθί, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλῆρος. 55 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρὼν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς.

23 Elcana filius ejus, Abiasaph filius ejus, Asir filius ejus. 24 Thahath filius ejus, Uriel filius ejus, Ozias filius ejus, Saul filius ejus. 25 Filii Elcana, Amasai et Achimoth 26 Et Elcana: Filii Elcana: Sophai filius ejus, Nahath filius ejus, 27 Eliab filius ejus, Jeroham filius ejus, Elcana filius ejus. 28 Filii Samuel, primogenitus Vasseni, et Abia. 29 Filii autem Merari, Moholi: Lobni filius ejus, Semei filius ejus, Oza filius ejus, 30 Sammaa filius ejus, Haggia filius ejus, Asaia filius ejus. 31 Isti sunt, quos constituit David super cantores domus Domini, ex quo collocata est arca: 32 Et ministrabant coram tabernaculo testimonii, canentes donec ædificaret Salomon domum Domini in Jerusalem: stabant autem juxta ordinem suum in ministerio. 33 Hi vero sunt, qui assistebant cum filiis suis, de filiis Caath, Hemam cantor filius Johel, filii Samuel, 34 Filii Elcana, filii Jeroham, filii Eliel, filii Thohu, 35 Filii Suph, filii Elcana, filii Mahath, filii Amasai, 36 Filii Elcana, filii Johel, filii Azariæ, filii Sophoniæ, 37 Filii Thahath, filii Asir, filii Abiasaph, filii Core, 38 Filii Isaar, filii Caath, filii Levi, filii Israel. 39 Et frater ejus Asaph, qui stabat a dextris ejus, Asaph filius Barachiæ, filii Samaa, 40 Filii Michael, filii Basaiæ, filii Melchiæ, 41 Filii Athanai, filii Zara, filii Adaia, 42 Filii Ethan, filii Zamma, filii Semei, 43 Filii Jeth, filii Gersom, filii Levi. 44 Filii autem Merari fratres eorum, ad sinistram, Ethan filius Cusi, filii Abdi, filii Maloch, 45 Filii Hasabiæ, filii Amasiæ, filii Helciæ, 46 Filii Amasai, filii Boni, filii Somer, 47 Filii Moholi, filii Musi, filii Merari, filii Levi. 48 Fratres quoque eorum Levitæ, qui ordinati sunt in cunctum ministerium tabernaculi domus Domini. 49 Aaron vero, et filii ejus adolebant incensum super altare holocausti, et super altare thymiamatis, in omne opus Sancti sanctorum: et ut precarentur pro Israel, juxta omnia quæ præceperat Moyses servus Dei. 50 Hi sunt autem filii Aaron: Eleazar filius ejus, Phinees filius ejus, Abisue filius ejus, 51 Bocci filius ejus, Ozi filius ejus, Zarahia filius ejus, 52 Meraioth filius ejus, Amarias filius ejus, Achitob filius ejus, 53 Sadoc filius ejus, Achimaas filius ejus. 54 Et hæc habitacula eorum per vicos atque confinia, filiorum scilicet Aaron, juxta cognationes Caathitarum: ipsis enim sorte contigerant. 55 Dederunt igitur eis Hebron in terra Juda, et suburbana ejus per circuitum:

41 וְאֶת־שְׂדֵה הָעִיר וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ נָתְנוּ
לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ 42 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן
נָתְנוּ אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־
לִבְנָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יַתִּר וְאֶת־אֶשְׁתְּמֹעַ
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 43 וְאֶת־חִילֵז וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
אֶת־דְּבִיר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 44 וְאֶת־עָשָׁן
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ 45 וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת־
גֶּבַע וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עָלֶמֶת וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־עֲנָתוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ כָּל־
עָרֵיהֶם שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם׃
46 וְלִבְנֵי קְהָת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת
הַמַּטֶּה מִמַּחֲצִית מַטֵּה חֲצִי מְנַשֶּׁה
בַּגּוֹרָל עָרִים עָשֶׂר׃ 47 וְלִבְנֵי
גֵרְשׁוֹם לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר
וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וּמִמַּטֵּה
מְנַשֶּׁה בַּבָּשָׁן עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃
48 לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמַּטֵּה
רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה־גָד וּמִמַּטֵּה זְבוּלֻן בַּגּוֹרָל
עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ 49 וַיִּתְּנוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם אֶת־הֶעָרִים וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶם׃
50 וַיִּתְּנוּ בַגּוֹרָל מִמַּטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה
בְנֵי־שִׁמְעוֹן וּמִמַּטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן אֵת
הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרְאוּ אֶתְהֶם
בְּשֵׁמוֹת׃ 51 וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי קְהָת
וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם מִמַּטֵּה אֶפְרָיִם׃ 52 וַיִּתְּנוּ
לָהֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־גֶּזֶר וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ 53 וְאֶת־יָקְמְעָם וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 54 וְאֶת־
אַיָּלוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־גַּת־רִמּוֹן וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ׃ 55 וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה
אֶת־עָנֵר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־בִּלְעָם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי־קְהָת הַנּוֹתָרִים׃
56 לִבְנֵי גֵּרְשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מַטֵּה
מְנַשֶּׁה אֶת־גּוֹלָן בַּבָּשָׁן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־
עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 57 וּמִמַּטֵּה
יִשָּׂשכָר אֶת־קֶדֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־דָּבְרַת
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 58 וְאֶת־רָאמוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת־עָנֵם וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 59 וּמִמַּטֵּה
אָשֵׁר אֶת־מָשָׁל וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־
עַבְדּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃ 60 וְאֶת־חוּקֹק וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־רְחֹב וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ׃

56 Καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλὲβ υἱῷ Ἰεφοννῆ. 57 Καὶ
τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγα-
δευτηρίων, τὴν Χεβρών, καὶ τὴν Λοβνὰ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Σελνὰ καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐσθαμὼ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, 58 Καὶ τὴν Ἰεθὰρ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
59 Καὶ τὴν Ἀσὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ
τὴν Βαιθσαμὺς καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 60 Καὶ
ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν τὴν Γαβαὶ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλεμὰθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· πᾶσαι
αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς
αὐτῶν. 61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις
ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσους
φυλῆς Μανασσῆ κλήρῳ πόλεις δέκα. 62 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς
Ἰσσάχαρ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί,
ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασὰν πόλεις τρισκαί-
δεκα. 63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ πατριὰς
αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ῥουβήν, ἐκ φυλῆς Γάδ, ἐκ φυλῆς
Ζαβουλὼν κλήρῳ πόλεις δεκαδύο. 64 Καὶ ἔδωκαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευΐταις τὰς πόλεις καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῶν· 65 Καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ
φυλῆς υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν καὶ
ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν τὰς πόλεις ταύτας ἃς
ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος. 66 Καὶ ἀπὸ τῶν
πατριῶν υἱῶν Καάθ, καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν
ὁρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. 67 Καὶ ἔδωκαν
αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Συχὲμ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν
Γαζὲρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 68 Καὶ τὴν
Ἰεκμαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθωρὼν
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, 69 Καὶ τὴν Αἰλὼν καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμὼν καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς· 70 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς
Μανασσῆ τὴν Ἀνὰρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ
τὴν Ἰεμβλαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, κατὰ
πατριὰν τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις. 71 Τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ πατριῶν ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ
τὴν Γωλὰν ἐκ τῆς Βασὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς,
καὶ τὴν Ἀσηρὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς· 72 Καὶ
ἐκ φυλῆς Ἰσσάχαρ τὴν Κέδες καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβερὶ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
καὶ τὴν Δαβὼρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,
73 Καὶ τὴν Ῥαμώθ, καὶ τὴν Αἰνὰν καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς· 74 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μασαὰλ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, 75 Καὶ τὴν Ἀκὰκ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥοὼβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·

56 Agros autem civitatis, et villas, Caleb filio
Jephone. 57 Porro filiis Aaron dederunt
civitates ad confugiendum, Hebron, et Lobna
et suburbana ejus, 58 Jether quoque et
Esthemo cum suburbanis suis, sed et Helon
et Dabir cum suburbanis suis, 59 Asan quo-
que et Bethsemes et suburbana earum. 60 De
tribu autem Benjamin, Gabee et suburbana
ejus, et Almath cum suburbanis suis, Anathoth
quoque cum suburbanis suis; omnes civitates,
tredecim, per cognationes suas. 61 Filiis
autem Caath residuis de cognatione sua,
dederunt ex dimidia tribu Manasse in pos-
sessionem urbes decem. 62 Porro filiis Gersom
per cognationes suas, de tribu Issachar, et de
tribu Aser, et de tribu Nephthali, et de tribu
Manasse in Basan, urbes tredecim. 63 Filiis
autem Merari per cognationes suas, de tribu
Ruben, et de tribu Gad, et de tribu Zabulon,
dederunt sorte civitates duodecim. 64 Dederunt
quoque filii Israel Levitis civitates, et subur-
bana earum: 65 Dederuntque per sortem, ex
tribu filiorum Juda, et ex tribu filiorum
Simeon, et ex tribu filiorum Benjamin,
urbes has quas vocaverunt nominibus suis,
66 Et his qui erant de cognatione filiorum
Caath, fueruntque civitates in terminis eorum
de tribu Ephraim. 67 Dederunt ergo eis
urbes ad confugiendum, Sichem cum subur-
banis suis in monte Ephraim, et Gazer cum
suburbanis suis, 68 Jecmaam quoque cum
suburbanis suis, et Bethoron similiter, 69 Nec-
non et Helon cum suburbanis suis, et
Gethremmon in eumdem modum. 70 Porro
ex dimidia tribu Manasse, Aner et suburbana
ejus, Baalam et suburbana ejus: his videlicet,
qui de cognatione filiorum Caath reliqui
erant. 71 Filiis autem Gersom, de cognatione
dimidiæ tribus Manasse, Gaulon in Basan et
suburbana ejus, et Astharoth cum suburbanis
suis. 72 De tribu Issachar, Cedes et suburbana
ejus, et Dabereth cum suburbanis suis,
73 Ramoth quoque et suburbana ejus, et
Anem cum suburbanis suis. 74 De tribu
vero Aser: Masal cum suburbanis suis,
et Abdon similiter, 75 Hucac quoque et
suburbana ejus, et Rohob cum suburbanis suis.

61 וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי אֶת־קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־חַמּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־
קִרְיָתַיִם וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 62 לִבְנֵי
מְרָרִי הַנּוֹתָרִים מִמַּטֵּה זְבֻלוּן אֶת־רִמּוֹנוֹ
וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־תָּבוֹר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ :
63 וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן
מִמַּטֵּה רְאוּבֵן אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יַהְצָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : 64 וְאֶת־
קְדֵמוֹת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מֵיפַעַת וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ : 65 וּמִמַּטֵּה־גָד אֶת־רָאמוֹת
בַּגִּלְעָד וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מַחֲנַיִם וְאֶת־
מִגְרָשֶׁיהָ : 66 וְאֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת־יַעְזֵר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ :

פרשה ז :

1 וְלִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפוּאָה יָשִׁב
וְשִׁמְרוֹן אַרְבָּעָה : 2 וּבְנֵי תוֹלָע עֻזִּי וּרְפָיָה
וִירִיאֵל וְיַחְמַי וְיִבְשָׂם וּשְׁמוּאֵל רָאשִׁים
לְבֵית־אֲבוֹתָם לְתוֹלָע גִּבּוֹרֵי חַיִל לְתֹלְדוֹתָם
מִסְפָּרָם בִּימֵי דָוִיד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם־אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת : 3 וּבְנֵי עֻזִּי יִזְרַחְיָה
וּבְנֵי יִזְרַחְיָה מִיכָאֵל וְעֹבַדְיָה וְיוֹאֵל יִשִּׁיָּה
חֲמִשָּׁה רָאשִׁים כֻּלָּם : 4 וַעֲלֵיהֶם לְתֹלְדוֹתָם
לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּדֵי צְבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים
וְשִׁשָּׁה אָלֶף כִּי־הִרְבּוּ נָשִׁים וּבָנִים :
5 וַאֲחֵיהֶם לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשָּׂשכָר גִּבּוֹרֵי
חֲיָלִים שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף הִתְיַחְשָׂם
לַכֹּל : 6 בִּנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וִידִיעֲאֵל
שְׁלֹשָׁה : 7 וּבְנֵי בֶלַע אֶצְבּוֹן וְעֻזִּי וְעֻזִּיאֵל
וִירִימוֹת וְעִירִי חֲמִשָּׁה רָאשֵׁי בֵּית אָבוֹת
גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים וְהִתְיַחְשָׂם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה : 8 וּבְנֵי
בֶכֶר זְמִירָה וְיוֹעָשׁ וֶאֱלִיעֶזֶר וְאֶלְיוֹעֵינַי
וְעָמְרִי וִירִימוֹת וַאֲבִיָּה וַעֲנָתוֹת וְעָלָמֶת
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי בָכֶר : 9 וְהִתְיַחְשָׂם לְתֹלְדוֹתָם
רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם גִּבּוֹרֵי חָיִל עֶשְׂרִים
אֶלֶף וּמָאתָיִם : 10 וּבְנֵי יְדִיעֲאֵל
בִּלְהָן וּבְנֵי בִלְהָן יְעוּשׁ וּבִנְיָמִן וְאֵהוּד
וּכְנַעֲנָה וְזֵיתָן וְתַרְשִׁישׁ וַאֲחִישָׁחַר : 11 כָּל־
אֵלֶּה בְּנֵי יְדִיעֲאֵל לְרָאשֵׁי הָאָבוֹת גִּבּוֹרֵי
חֲיָלִים שִׁבְעָה־עָשָׂר אֶלֶף וּמָאתַיִם יֹצְאֵי
צָבָא לַמִּלְחָמָה : 12 וְשֻׁפִּם וְחֻפִּם בְּנֵי עִיר
חֻשִׁם בְּנֵי אַחֵר : 13 בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחֲצִיאֵל
וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשַׁלּוּם בְּנֵי בִלְהָה :
14 בְּנֵי מְנַשֶּׁה אַשְׂרִיאֵל אֲשֶׁר יָלָדָה פִּילַגְשׁוֹ
הָאֲרַמִּיָּה יָלְדָה אֶת־מָכִיר אֲבִי גִלְעָד :

76 Καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κέδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμὼν
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Καριαθαῒμ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς. 77 Τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ τοῖς
καταλοίποις ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ῥεμμὼν
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβὼρ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, 78 Ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου τὴν Ἱεριχὼ κατὰ δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου· ἐκ
φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περισπό-
ρια αὐτῆς, 79 Καὶ τὴν Καδμὼθ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Μαεφλὰ καὶ τὰ πιρισπόρια αὐτῆς·
80 Ἐκ φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμμὼθ Γαλαὰδ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μααναῒμ καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, 81 Καὶ τὴν Ἐσεβὼν καὶ τὰ περι-
σπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς.

ΚΕΦ. ζʹ.

1 ΚΑΙ τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ· Θωλὰ καὶ Φουὰ
καὶ Ἰασοὺβ καὶ Σεμερών, τέσσαρες. 2 Καὶ υἱοὶ
Θωλά· Ὀζί, Ῥαφαΐα καὶ Ἰεριὴλ καὶ Ἰαμαΐ καὶ
Ἰεμασὰν καὶ Σαμουήλ, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν
αὐτῶν τῷ Θωλὰ ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις
αὐτῶν· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ εἴκοσι
καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 3 Καὶ υἱοὶ Ὀζί·
Ἰεζραΐα. Καὶ υἱοὶ Ἰεζραΐα· Μιχαήλ, Ἀβδιοὺ καὶ
Ἰωὴλ καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες. 4 Καὶ
ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον τριά-
κοντα καὶ ἓξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας
καὶ υἱούς. 5 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριὰς
Ἰσσάχαρ καὶ ἰσχυροι δυνάμει ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ
χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων. 6 Υἱοὶ
Βενιαμίν· Βαλὲ καὶ Βαχὶρ καὶ Ἰεδιήλ, τρεῖς.
7 Καὶ υἱοὶ Βαλέ· Ἐσεβὼν καὶ Ὀζὶ καὶ Ὀζιὴλ
καὶ Ἰεριμοὺθ καὶ Οὐρί, πέντε, ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριακοντατέσσαρες.
8 Καὶ υἱοὶ Βαχίρ· Ζεμιρὰ καὶ Ἰωὰς καὶ Ἐλιέζερ
καὶ Ἐλιθενὰν καὶ Ἀμαρία καὶ Ἰεριμοὺθ καὶ Ἀβιοὺδ
καὶ Ἀναθὼθ καὶ Ἐλημέθ. Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Βαχίρ, 9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις
αὐτῶν, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ
δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 10 Καὶ
υἱοὶ Ἰεδιήλ· Βαλαάν. Καὶ υἱοὶ Βαλαάν· Ἰαοὺς
καὶ Βενιαμὶν καὶ Ἀὼθ καὶ Χανανὰ καὶ Ζαιθὰν
καὶ Θαρσὶ καὶ Ἀχισαάρ. 11 Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ἰεδιήλ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει,
ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι
δυνάμει πολεμεῖν. 12 Καὶ Σαπφὶν καὶ Ἀπφὶν
καὶ υἱοὶ Ὧρ, Ἀσώμ, υἱὸς αὐτοῦ, Ἀόρ. 13 Υἱοὶ
Νεφθαλί· Ἰασιήλ, Γωνὶ καὶ Ἀσὴρ καὶ Σελλοὺμ
υἱοὶ αὐτοῦ, Βαλὰμ υἱὸς αὐτοῦ. 14 Υἱοὶ
Μανασσῆ· Ἐσριήλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ
ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Μαχὶρ πατέρα Γαλαάδ.

76 Porro de tribu Nephthali, Cedes in Galilæa
et suburbana ejus, Hamon cum suburbanis suis,
et Cariathaim et suburbana ejus. 77 Filiis
autem Merari residuis: de tribu Zabulon,
Remmono et suburbana ejus, et Thabor cum
suburbanis suis: 78 Trans Jordanem quoque
ex adverso Jericho contra orientem Jordanis,
de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum
suburbanis suis, et Jassa cum suburbanis suis,
79 Cademoth quoque et suburbana ejus, et
Mephaat cum suburbanis suis. 80 Necnon et
de tribu Gad, Ramoth in Galaad et suburbana
ejus, et Manaim cum suburbanis suis, 81 Sed
et Hesebon cum suburbanis suis, et Jezer
cum suburbanis suis.

CAPUT VII.

1 Porro filii Issachar: Thola, et Phua,
Jasub, et Simeron, quatuor. 2 Filii Thola:
Ozi et Raphaia, et Jeriel, et Jemai, et Jebsem,
et Samuel, principes per domos cognationum
suarum. De stirpe Thola viri fortissimi
numerati sunt in diebus David, viginti duo
millia sexcenti. 3 Filii Ozi: Izrahia, de quo
nati sunt Michael, et Obadia, et Johel, et
Jesia, quinque omnes principes. 4 Cumque
eis per familias et populos suos, accincti ad
prælium, viri fortissimi, triginta sex millia:
multas enim habuerunt uxores, et filios.
5 Fratres quoque eorum per omnem cog-
nationem Issachar, robustissimi ad pugnan-
dum, octoginta septem millia numerati sunt.
6 Filii Benjamin: Bela, et Bechor, et Jadiel,
tres. 7 Filii Bela: Esbon, et Ozi, et Oziel, et
Jerimoth, et Urai, quinque principes fami-
liarum, et ad pugnandum robustissimi:
numerus autem eorum, viginti duo millia et
triginta quatuor. 8 Porro filii Bechor: Zamira,
et Joas, et Eliezer, et Elioenai, et Amri, et
Jerimoth, et Abia, et Anathoth, et Almath:
omnes hi, filii Bechor. 9 Numerati sunt
autem per familias suas principes cognationum
suarum, ad bella fortissimi, viginti millia et
ducenti. 10 Porro filii Jadihel: Balan. Filii
autem Balan: Jehus, et Benjamin, et Aod, et
Chanana, et Zethan, et Tharsis, et Ahisahar:
11 Omnes hi filii Jadihel, principes cogna-
tionum suarum, viri fortissimi, decem et
septem millia et ducenti, ad prælium proceden-
tes. 12 Sepham quoque, et Hapham filii Hir,
et Hasim filii Aher. 13 Filii autem Nephthali:
Jaziel, et Guni, et Jeser, et Sellum, filii Bala.
14 Porro filius Manasse, Esriel: concubinaque
ejus Syra peperit Machir patrem Galaad.

15 וּמָכִ֞יר לָקַ֤ח אִשָּׁה֙ לְחֻפִּ֣ים וּלְשֻׁפִּ֔ים
וְשֵׁ֤ם אֲחֹתוֹ֙ מַֽעֲכָ֔ה וְשֵׁ֥ם הַשֵּׁנִ֖י צְלָפְחָ֑ד
וַתִּהְיֶ֥נָה לִצְלָפְחָ֖ד בָּנֽוֹת׃ 16 וַתֵּ֨לֶד מַעֲכָ֤ה
אֵֽשֶׁת־מָכִיר֙ בֵּ֔ן וַתִּקְרָ֤א שְׁמוֹ֙ פֶּ֔רֶשׁ וְשֵׁ֥ם אָחִ֖יו
שָׁ֑רֶשׁ וּבָנָ֖יו אוּלָ֥ם וָרָֽקֶם׃ 17 וּבְנֵ֥י אוּלָ֖ם בְּדָ֑ן
אֵ֗לֶּה בְּנֵ֣י גִלְעָ֔ד בֶּן־מָכִ֖יר בֶּן־מְנַשֶּֽׁה׃
18 וַאֲחֹת֖וֹ הַמֹּלֶ֑כֶת יָלְדָה֙ אֶת־אִישְׁה֔וֹד וְאֶת־
אֲבִיעֶ֖זֶר וְאֶת־מַחְלָֽה׃ 19 וַיִּהְי֖וּ בְּנֵ֣י שְׁמִידָ֑ע
אַחְיָ֣ן וָשֶׁ֔כֶם וְלִקְחִ֖י וַאֲנִיעָֽם׃
20 וּבְנֵ֥י אֶפְרַ֖יִם שׁוּתָ֑לַח וּבֶ֣רֶד בְּנ֔וֹ וְתַ֥חַת
בְּנ֖וֹ וְאֶלְעָדָ֥ה בְנ֖וֹ וְתַ֥חַת בְּנֽוֹ׃ 21 וְזָבָ֤ד בְּנוֹ֙
וְשׁוּתֶ֣לַח בְּנ֔וֹ וְעֵ֖זֶר וְאֶלְעָ֑ד וַהֲרָג֗וּם אַנְשֵׁי־
גַת֙ הַנּוֹלָדִ֣ים בָּאָ֔רֶץ כִּ֣י יָֽרְד֔וּ לָקַ֖חַת אֶת־
מִקְנֵיהֶֽם׃ 22 וַיִּתְאַבֵּ֛ל אֶפְרַ֥יִם אֲבִיהֶ֖ם יָמִ֣ים
רַבִּ֑ים וַיָּבֹ֥אוּ אֶחָ֖יו לְנַחֲמֽוֹ׃ 23 וַיָּבֹא֙ אֶל־
אִשְׁתּ֔וֹ וַתַּ֖הַר וַתֵּ֣לֶד בֵּ֑ן וַיִּקְרָ֤א אֶת־שְׁמוֹ֙
בְּרִיעָ֔ה כִּ֥י בְרָעָ֖ה הָיְתָ֥ה בְּבֵיתֽוֹ׃ 24 וּבִתּ֣וֹ
שֶׁאֱרָ֔ה וַתִּ֛בֶן אֶת־בֵּית־ח֥וֹרוֹן הַתַּחְתּ֖וֹן וְאֶת־
הָעֶלְי֑וֹן וְאֵ֖ת אֻזֵּ֥ן שֶׁאֱרָֽה׃ 25 וְרֶ֣פַח בְּנ֔וֹ
וְרֶ֖שֶׁף וְתֶ֥לַח בְּנ֖וֹ וְתַ֥חַן בְּנֽוֹ׃ 26 לַעְדָּ֥ן
בְּנ֛וֹ עַמִּיה֥וּד בְּנ֖וֹ אֱלִישָׁמָ֥ע בְּנֽוֹ׃ 27 נ֥וֹן
בְּנ֖וֹ יְהוֹשֻׁ֥עַ בְּנֽוֹ׃ 28 וַאֲחֻזָּתָם֙ וּמֹ֣שְׁבוֹתָ֔ם
בֵּֽית־אֵ֖ל וּבְנֹתֶ֑יהָ וְלַמִּזְרָח֙ נַעֲרָ֔ן וְלַֽמַּעֲרָ֗ב
גֶּ֤זֶר וּבְנֹתֶ֙יהָ֙ וּשְׁכֶ֣ם וּבְנֹתֶ֔יהָ עַד־עַיָּ֖ה
וּבְנֹתֶֽיהָ׃ 29 וְעַל־יְדֵ֣י בְנֵֽי־מְנַשֶּׁ֗ה בֵּֽית־שְׁאָ֤ן
וּבְנֹתֶ֙יהָ֙ תַּעְנַ֣ךְ וּבְנֹתֶ֔יהָ מְגִדּ֣וֹ וּבְנוֹתֶ֔יהָ דּ֖וֹר
וּבְנוֹתֶ֑יהָ בְּאֵ֣לֶּה יָשְׁב֔וּ בְּנֵ֥י יוֹסֵ֖ף בֶּן־יִשְׂרָאֵֽל׃
30 בְּנֵ֣י אָשֵׁ֗ר יִמְנָ֧ה וְיִשְׁוָ֛ה וְיִשְׁוִ֥י
וּבְרִיעָ֖ה וְשֶׂ֥רַח אֲחוֹתָֽם׃ 31 וּבְנֵ֣י בְרִיעָ֔ה
חֶ֖בֶר וּמַלְכִּיאֵ֑ל ה֖וּא אֲבִ֥י בִרְזָֽוִת׃ 32 וְחֶ֗בֶר
הוֹלִ֛יד אֶת־יַפְלֵ֥ט וְאֶת־שׁוֹמֵ֖ר וְאֶת־חוֹתָ֑ם
וְאֵ֖ת שׁוּעָ֥א אֲחוֹתָֽם׃ 33 וּבְנֵ֣י יַפְלֵ֔ט פָּסַ֥ךְ
וּבִמְהָ֖ל וְעַשְׁוָ֑ת אֵ֖לֶּה בְּנֵ֥י יַפְלֵֽט׃ 34 וּבְנֵ֣י
שָׁ֔מֶר אֲחִ֥י וְרָהְגָּ֖ה וְחֻבָּ֥ה וַאֲרָֽם׃ 35 וּבֶן־
הֵ֖לֶם אָחִ֑יו צוֹפַ֥ח וְיִמְנָ֖ע וְשֵׁ֥לֶשׁ וְעָמָֽל׃
36 בְּנֵ֖י צוֹפַ֑ח ס֧וּחַ וְחַרְנֶ֛פֶר וְשׁוּעָ֥ל וּבֵרִ֖י
וְיִמְרָֽה׃ 37 בֶּ֣צֶר וָה֗וֹד וְשַׁמָּ֛א וְשִׁלְשָׁ֥ה
וְיִתְרָ֖ן וּבְאֵרָֽא׃ 38 וּבְנֵ֣י יֶ֔תֶר יְפֻנֶּ֥ה וּפִסְפָּ֖ה
וַאֲרָֽא׃ 39 וּבְנֵ֖י עֻלָּ֑א אָרַ֥ח וְחַנִּיאֵ֖ל וְרִצְיָֽא׃
40 כָּל־אֵ֣לֶּה בְנֵֽי־אָשֵׁ֗ר רָאשֵׁ֨י בֵית־הָאָב֜וֹת
בְּרוּרִים֙ גִּבּוֹרֵ֣י חֲיָלִ֔ים רָאשֵׁ֖י הַנְּשִׂיאִ֑ם
וְהִתְיַחְשָׂ֤ם בַּצָּבָא֙ בַּמִּלְחָמָ֔ה מִסְפָּרָ֣ם
אֲנָשִׁ֔ים עֶשְׂרִ֥ים וְשִׁשָּׁ֖ה אָֽלֶף׃

15 Καὶ Μαχὶρ ἔλαβε γυναῖκα τῷ Ἀπφὶν καὶ
Σαπφίν· καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μωχά, καὶ
ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαπφαάδ· ἐγεννήθησαν δὲ τῷ
Σαπφαὰδ θυγατέρες. 16 Καὶ ἔτεκε Μωχὰ γυνὴ
Μαχὶρ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές,
καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σοῦρος· υἱοὶ αὐτοῦ
Οὐλὰμ καὶ Ῥοκόμ. 17 Καὶ υἱοὶ Οὐλάμ· Βαδάμ.
Οὗτοι υἱοὶ Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ.
18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχὲθ ἔτεκε τὸν
Ἰσοὺδ καὶ τὸν Ἀβιέζερ καὶ τὸν Μαελά. 19 Καὶ
ἦσαν υἱοὶ Σεμιρά· Ἀΐμ καὶ Συχὲμ καὶ Λακὶμ
καὶ Ἀνιάν. 20 Καὶ υἱοὶ Ἐφραΐμ· Σωθαλάθ, καὶ
Βαρὰδ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Θαὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλαδὰ
υἱὸς αὐτοῦ, Σαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, 21 Καὶ Ζαβὰδ
υἱὸς αὐτοῦ, Σωθελὲ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀζὲρ καὶ
Ἐλεάδ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Γὲθ οἱ
τεχθέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν τοῦ λαβεῖν τὰ
κτήνη αὐτῶν. 22 Καὶ ἐπένθησεν Ἐφραῒμ ὁ
πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλάς, καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ
αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν. 23 Καὶ εἰσῆλθε
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ
καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά,
ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου. 24 Καὶ ἡ
θυγάτηρ αὐτοῦ Σαραά, καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς κατα-
λοίποις, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω
καὶ τὴν ἄνω. Καὶ υἱοὶ Ὀζάν· Σεηρά, 25 Καὶ
Ῥαφὴ υἱὸς αὐτοῦ, Σαρὰφ καὶ Θαλεὲς υἱοὶ αὐτοῦ,
Θαὲν υἱὸς αὐτοῦ. 26 Τῷ Λααδὰν υἱῷ αὐτοῦ υἱὸς
Ἀμιούδ, υἱὸς Ἐλισαμαΐ, 27 Υἱὸς Νούν, υἱὸς
Ἰησουέ, υἱοὶ αὐτοῦ. 28 Καὶ κατάσχεσις αὐτῶν
καὶ κατοικία αὐτῶν· Βαιθὴλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
κατ' ἀνατολὰς Νοαρὰν πρὸς δυσμαῖς Γαζὲρ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχὲμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
ἕως Γάζης καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς 29 Καὶ ἕως
ὁρίων υἱῶν Μανασσῆ, Βαιθσαὰν καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς, Θανὰχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδδὼ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δὼρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς· ἐν
ταύτῃ κατῴκησαν υἱοὶ Ἰωσὴφ υἱοῦ Ἰσραήλ.
30 Υἱοὶ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ καὶ Σουία καὶ Ἰσουὶ καὶ
Βεριά, καὶ Σορὲ ἀδελφὴ αὐτῶν. 31 Καὶ υἱοὶ
Βεριά· Χαβὲρ καὶ Μελχιήλ, οὗτος πατὴρ Βερ-
θαΐθ. 32 Καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλὴτ καὶ
τὸν Σαμὴρ καὶ τὸν Χωθὰν καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν
αὐτῶν. 33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφλήτ· Φασὲκ καὶ Βαμαὴλ
καὶ Ἀσίθ· οὗτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ. 34 Καὶ υἱοὶ
Σεμμήρ· Ἀχὶ καὶ Ῥοογὰ καὶ Ἰαβὰ καὶ Ἀράμ
35 Καὶ Βανηελὰμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σωφὰ καὶ Ἰμανὰ
καὶ Σελλὴς καὶ Ἀμάλ. 36 Υἱοὶ Σωφᾶς· Σουὲ
καὶ Ἀρναφὰρ καὶ Σουδὰ καὶ Βαρὶν καὶ Ἰμρὰν
37 Καὶ Βασὰν καὶ Ὠὰ καὶ Σαμὰ καὶ Σαλισὰ καὶ
Ἰεθρὰ καὶ Βεηρά. 38 Καὶ υἱοὶ Ἰεθήρ· Ἰεφινὰ
καὶ Φασφὰ καὶ Ἀρά. 39 Καὶ υἱοὶ Ὀλά· Ὀρέχ,
Ἀνιὴλ καὶ Ῥασιά. 40 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσήρ,
πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει,
ἄρχοντες ἡγούμενοι· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παρά-
ταξιν τοῦ πολεμεῖν, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκοσιὲξ
χιλιάδες.

15 Machir autem accepit uxores filiis suis
Happhim et Saphan: et habuit sororem
nomine Maacha: nomen autem secundi, Sal-
phaad, natæque sunt Salphaad filiæ. 16 Et
peperit Maacha uxor Machir filium, vocavit-
que nomen ejus Phares: porro nomen fratris
ejus, Sares: et filii ejus, Ulam et Recen.
17 Filius autem Ulam, Badan; hi sunt filii
Galaad, filii Machir, filii Manasse. 18 Soror
autem ejus regina peperit Virum decorum, et
Abiezer, et Mohola. 19 Erant autem filii
Semida, Ahin, et Sechem, et Leci, et Aniam.
20 Filii autem Ephraim: Suthala, Bared
filius ejus, Thahath filius ejus, Elada filius
ejus, Thahath filius ejus, hujus filius Zabad,
21 Et hujus filius Suthala, et hujus filius
Ezer et Elad: occiderunt autem eos viri Geth
indigenæ, quia descenderant ut invaderent
possessiones eorum. 22 Luxit igitur Ephraim
pater eorum multis diebus, et venerunt fratres
ejus ut consolarentur eum. 23 Ingressusque
est ad uxorem suam: quæ concepit, et peperit
filium, et vocavit nomen ejus Beria, eo quod
in malis domus ejus ortus esset. 24 Filia
autem ejus fuit Sara, quæ ædificavit Bethoron
inferiorem et superiorem, et Ozensara. 25 Porro
filius ejus Rapha, et Reseph, et Thale, de quo
natus est Thaan, 26 Qui genuit Laadan:
hujus quoque filius Ammiud, qui genuit
Elizama, 27 De quo ortus est Nun, qui
habuit filium Josue. 28 Possessio autem
eorum et habitatio, Bethel cum filiabus suis,
et contra orientem Noran, ad occidentalem
plagam Gazer et filiæ ejus, Sichem quoque
cum filiabus suis, usque ad Aza cum filiabus
ejus. 29 Juxta filios quoque Manasse, Beth-
san et filias ejus, Thanach et filias ejus,
Mageddo et filias ejus, Dor et filias ejus: in
his habitaverunt filii Joseph, filii Israel.
30 Filii Aser: Jemna, et Jesua, et Jessui, et
Baria, et Sara soror eorum. 31 Filii autem
Baria: Heber, et Melchiel: ipse est pater
Barsaith. 32 Heber autem genuit Jephlat,
et Somer, et Hotham, et Suaa sororem eorum.
33 Filii Jephlat: Phosech, et Chamaal, et
Asoth: hi filii Jephlat. 34 Porro filii Somer:
Ahi, et Roaga, et Haba, et Aram. 35 Filii
autem Helem fratris ejus: Supha, et Jemna,
et Selles, et Amal. 36 Filii Supha: Sue,
Harnapher, et Sual, et Beri, et Jamra,
37 Bosor, et Hod, et Samma, et Salusa, et
Jethran, et Bera. 38 Filii Jether: Jephone,
et Phaspha, et Ara. 39 Filii autem Olla:
Aree, et Haniel, et Resia. 40 Omnes hi filii
Aser, principes cognationum, electi atque
fortissimi duces ducum: numerus autem eorum
ætatis, quæ apta esset ad bellum, viginti sex
millia.

פרשה ח :

1 וּבִנְיָמִן הוֹלִיד אֶת־בֶּלַע בְּכֹרוֹ אַשְׁבֵּל
הַשֵּׁנִי וְאַחְרַח הַשְּׁלִישִׁי : 2 נוֹחָה הָרְבִיעִי
וְרָפָא הַחֲמִישִׁי : 3 וַיִּהְיוּ בָנִים לְבָלַע
אַדָּר וְגֵרָא וַאֲבִיהוּד : 4 וַאֲבִישׁוּעַ וְנַעֲמָן
וַאֲחוֹחַ : 5 וְגֵרָא וּשְׁפוּפָן וְחוּרָם : 6 וְאֵלֶּה
בְּנֵי אֵחוּד אֵלֶּה הֵם רָאשֵׁי אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי
גֶבַע וַיַּגְלוּם אֶל־מָנָחַת : 7 וְנַעֲמָן וַאֲחִיָּה
וְגֵרָא הוּא הֶגְלָם וְהוֹלִיד אֶת־עֻזָּא וְאֶת־
אֲחִיחֻד : 8 וְשַׁחֲרַיִם הוֹלִיד בִּשְׂדֵה מוֹאָב
מִן־שִׁלְחוֹ אֹתָם חוּשִׁים וְאֶת־בַּעֲרָא נָשָׁיו :
9 וַיּוֹלֶד מִן־חֹדֶשׁ אִשְׁתּוֹ אֶת־יוֹבָב וְאֶת־
צִבְיָא וְאֶת־מֵישָׁא וְאֶת־מַלְכָּם : 10 וְאֶת־
יְעוּץ וְאֶת־שָׂכְיָה וְאֶת־מִרְמָה אֵלֶּה בָנָיו
רָאשֵׁי אָבוֹת : 11 וּמֵחֻשִׁים הוֹלִיד אֶת־
אֲבִיטוּב וְאֶת־אֶלְפָּעַל : 12 וּבְנֵי אֶלְפַּעַל
עֵבֶר וּמִשְׁעָם וָשָׁמֶד הוּא בָּנָה אֶת־אוֹנוֹ
וְאֶת־לֹד וּבְנֹתֶיהָ : 13 וּבְרִעָה וָשֶׁמַע הֵמָּה
רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אַיָּלוֹן הֵמָּה
הִבְרִיחוּ אֶת־יוֹשְׁבֵי גַת : 14 וְאַחְיוֹ שָׁשַׁק
וִירֵמוֹת : 15 וּזְבַדְיָה וַעֲרָד וָעֶדֶר : 16 וּמִיכָאֵל
וְיִשְׁפָּה וְיוֹחָא בְּנֵי בְרִיעָה : 17 וּזְבַדְיָה
וּמְשֻׁלָּם וְחִזְקִי וָחָבֶר : 18 וְיִשְׁמְרַי וְיִזְלִיאָה
וְיוֹבָב בְּנֵי אֶלְפָּעַל : 19 וְיָקִים וְזִכְרִי
וְזַבְדִּי : 20 וֶאֱלִיעֵינַי וְצִלְּתַי וֶאֱלִיאֵל :
21 וַעֲדָיָה וּבְרָאיָה וְשִׁמְרָת בְּנֵי שִׁמְעִי :
22 וְיִשְׁפָּן וָעֵבֶר וֶאֱלִיאֵל : 23 וְעַבְדּוֹן וְזִכְרִי
וְחָנָן : 24 וַחֲנַנְיָה וְעֵילָם וְעַנְתֹתִיָּה :
25 וְיִפְדְיָה וּפְנוּאֵל בְּנֵי שָׁשָׁק : 26 וְשַׁמְשְׁרַי
וּשְׁחַרְיָה וַעֲתַלְיָה : 27 וְיַעֲרֶשְׁיָה וְאֵלִיָּה
וְזִכְרִי בְּנֵי יְרֹחָם : 28 אֵלֶּה רָאשֵׁי אָבוֹת
לְתֹלְדוֹתָם רָאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִּירוּשָׁלָם :
29 וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי גִבְעוֹן וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה : 30 וּבְנוֹ הַבְּכוֹר עַבְדּוֹן
וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנָדָב : 31 וּגְדוֹר וְאַחְיוֹ
וָזָכֶר : 32 וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְאָה וְאַף
הֵמָּה נֶגֶד אֲחֵיהֶם יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם עִם־
אֲחֵיהֶם : 33 וְנֵר הוֹלִיד אֶת־קִישׁ
וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת־שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד
אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־מַלְכִּי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינָדָב
וְאֶת־אֶשְׁבָּעַל : 34 וּבֶן־יְהוֹנָתָן מְרִיב בָּעַל
וּמְרִיב בַּעַל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה : 35 וּבְנֵי
מִיכָה פִּיתוֹן וָמֶלֶךְ וְתַאְרֵעַ וְאָחָז :

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ Βενιαμὶν ἐγέννησε Βαλὲ πρωτότοκον
αὐτοῦ, καὶ 'Ασβὴλ τὸν δεύτερον, 'Ααρὰ τὸν τρίτον,
2 Νωὰ τὸν τέταρτον, καὶ 'Ραφὰ τὸν πέμπτον.
3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλέ· 'Αδὶρ καὶ Γηρὰ καὶ
'Αβιοὺδ 4 Καὶ 'Αβεσσουὲ καὶ Νοαμὰ καὶ 'Αχιὰ
5 Καὶ Γερὰ καὶ Σεφουφὰμ καὶ Οὐράμ. 6 Οὗτοι
υἱοὶ 'Αώδ· οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς
κατοικοῦσι Γαβεέ, καὶ μετῴκισαν αὐτοὺς εἰς
Μαχαναθί· 7 Καὶ Νοομὰ καὶ 'Αχιὰ καὶ Γηρά·
οὗτος 'Ιεγλαάμ, καὶ ἐγέννησε τὸν 'Αζὰ καὶ τὸν
'Ιαχιχώ. 8 Καὶ Σααρὶν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ
Μωὰβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν 'Ωσὶν καὶ τὴν
Βααδὰ γυναῖκα αὐτοῦ. 9 Καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς
'Αδὰ γυναικὸς αὐτοῦ τὸν 'Ιωλὰβ καὶ τὸν Σεβιὰ
καὶ τὸν Μισὰ καὶ τὸν Μελχὰς 10 Καὶ τὸν 'Ιεβοὺς
καὶ τὸν Ζαβιὰ καὶ τὸν Μαρμά· οὗτοι ἄρχοντες
πατριῶν. 11 Καὶ ἐκ τῆς 'Ωσὶν ἐγέννησε τὸν
'Αβιτὼλ καὶ τὸν 'Αλφαάλ. 12 Καὶ υἱοὶ 'Αλφαάλ·
'Ωβήδ, Μισαάλ, Σεμμήρ· οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν
'Ωνὰν καὶ τὴν Λὼδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· 13 Καὶ
Βεριὰ καὶ Σαμά· οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν
τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλάμ, καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς
κατοικοῦντας Γέθ. 14 Καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσὴκ
καὶ 'Αριμὼθ 15 Καὶ Ζαβαδία καὶ 'Ωρὴδ καὶ Ἕδερ
16 Καὶ Μιχαὴλ καὶ 'Ιεσφὰ καὶ 'Ιωδά, υἱοὶ Βεριά·
17 Καὶ Ζαβαδία καὶ Μοσολλὰμ καὶ 'Αζακὶ καὶ
'Αβὰρ 18 Καὶ 'Ισαμαρὶ καὶ 'Ιεζλίας καὶ 'Ιωβάβ,
υἱοὶ 'Ελφαάλ· 19 Καὶ 'Ιακὶμ καὶ Ζαχρὶ καὶ
Ζαβδὶ 20 Καὶ 'Ελιωναῒ καὶ Σαλαθὶ καὶ 'Ελιηλὶ
21 Καὶ 'Αδαΐα καὶ Βαραΐα καὶ Σαμαράθ, υἱοὶ
Σαμαῒθ· 22 Καὶ 'Ιεσφὰν καὶ 'Ωβὴδ καὶ 'Ελεὴλ
23 Καὶ 'Αβδὼν καὶ Ζεχρὶ καὶ 'Ανὰν 24 Καὶ
'Ανανία καὶ 'Αμβρὶ καὶ Αἰλὰμ καὶ 'Αναθὼθ
25 Καὶ 'Ιαθὶν καὶ 'Ιεφαδίας καὶ Φανουήλ, υἱοὶ
Σωσήκ· 26 Καὶ Σαμσαρὶ καὶ Σααρίας καὶ Γοθολία
27 Καὶ 'Ιαρασία καὶ 'Εριὰ καὶ Ζεχρί, υἱὸς 'Ιροάμ.
28 Οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν
ἄρχοντες· οὗτοι κατῴκησαν ἐν 'Ιερουσαλήμ.
29 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαών, καὶ
ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μοαχά· 30 Καὶ ὁ υἱὸς
αὐτῆς ὁ πρωτότοκος 'Αβδών, καὶ Σοὺρ καὶ Κὶς
καὶ Βάαλ καὶ Ναδὰβ καὶ Νὴρ 31 Καὶ Γεδοὺρ
καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζακχοὺρ καὶ Μακελώθ·
32 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά. Καὶ γὰρ
οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν
ἐν 'Ιερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 33 Καὶ
Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κὶς ἐγέννησε τὸν
Σαούλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν 'Ιωνάθαν καὶ τὸν
Μελχισουὲ καὶ τὸν 'Αμιναδὰβ καὶ τὸν 'Ασαβάλ.
34 Καὶ υἱὸς 'Ιωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μερι-
βαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά. 35 Καὶ υἱοὶ
Μιχά· Φιθὼν καὶ Μελὰχ καὶ Θαρὰχ καὶ 'Αχάζ.

CAPUT VIII.

1 BENJAMIN autem genuit Bale primo-
genitum suum, Asbel secundum, Ahara
tertium, 2 Nohaa quartum, et Rapha quin-
tum. 3 Fueruntque filii Bale: Addar, et Gera,
et Abiud. 4 Abisue quoque et Naaman, et
Ahoe, 5 Sed et Gera, et Sephuphan, et
Huram. 6 Hi sunt filii Ahod, principes cogna-
tionum habitantium in Gabaa, qui translati
sunt in Manahath. 7 Naaman autem, et
Achia, et Gera ipse transtulit eos, et genuit
Oza, et Ahiud. 8 Porro Saharaim genuit in
regione Moab, postquam dimisit Husin et
Bara uxores suas. 9 Genuit autem de Hodes
uxore sua Jobab, et Sebia, et Mosa, et
Molchom, 10 Jehus quoque, et Sechia, et
Marma; hi sunt filii ejus, principes in
familiis suis. 11 Mehusim vero genuit
Ahitob, et Elphaal. 12 Porro filii Elphaal:
Heber, et Misaam, et Samad: hic ædificavit
Ono, et Lod, et filias ejus. 13 Baria autem
et Sama, principes cognationum habitantium
in Aialon: hi fugaverunt habitatores Geth.
14 Et Ahio, et Sesac, et Jerimoth, 15 Et
Zabadia, et Arod, et Heder, 16 Michael
quoque, et Jespha, et Joha, filii Baria, 17 Et
Zabadia, et Mosollam, et Hezeci, et Heber,
18 Et Jesamari, et Jezlia, et Jobab, filii
Elphaal, 19 Et Jacim, et Zechri, et Zabdi,
20 Et Elioenai, et Selethai, et Eliel, 21 Et
Adaia, et Baraia, et Samarath, filii Semei.
22 Et Jespham, et Heber, et Eliel, 23 Et
Abdon, et Zechri, et Hanan, 24 Et Hanania,
et Ælam, et Anathothia, 25 Et Jephdaia, et
Phanuel, filii Sesac, 26 Et Samsari, et
Sohoria, et Otholia, 27 Et Jersia, et Elia, et
Zechri, filii Jeroham; 28 Hi patriarchæ, et
cognationum principes, qui habitaverunt in
Jerusalem. 29 In Gabaon autem habitaverunt
Abigabaon, et nomen uxoris ejus Maacha:
30 Filiusque ejus primogenitus Abdon, et
Sur, et Cis, et Baal, et Nadab. 31 Gedor
quoque, et Ahio, et Zacher, et Macelloth:
32 Et Macelloth genuit Samaa: habitaverunt-
que ex adverso fratrum suorum in Jerusalem
cum fratribus suis. 33 Ner autem genuit
Cis, et Cis genuit Saul. Porro Saul genuit
Jonathan, et Melchisua, et Abinadab, et
Esbaal. 34 Filius autem Jonathan, Merib-
baal: et Meribbaal genuit Micha. 35 Filii
Micha, Phithon, et Melech, et Tharaa, et Ahaz;

36 וְאָחָז הוֹלִיד אֶת־יְהוֹעַדָּה וִיהוֹעַדָּה
הוֹלִיד אֶת־עָלֶמֶת וְאֶת־עַזְמָוֶת וְאֶת־זִמְרִי
וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת־מוֹצָא׃ 37 וּמוֹצָא הוֹלִיד
אֶת־בִּנְעָא רָפָה בְנוֹ אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אָצֵל
בְּנוֹ׃ 38 וּלְאָצֵל שִׁשָּׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
עַזְרִיקָם ׀ בֹּכְרוּ וְיִשְׁמָעֵאל וּשְׁעַרְיָה וְעֹבַדְיָה
וְחָנָן כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי אָצֵל׃ 39 וּבְנֵי עֵשֶׁק
אָחִיו אוּלָם בְּכֹרוֹ יְעוּשׁ הַשֵּׁנִי וֶאֱלִיפֶלֶט
הַשְּׁלִשִׁי׃ 40 וַיִּהְיוּ בְנֵי־אוּלָם אֲנָשִׁים
גִּבֹּרֵי־חַיִל דֹּרְכֵי קֶשֶׁת וּמַרְבִּים בָּנִים
וּבְנֵי בָנִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים כָּל־אֵלֶּה מִבְּנֵי
בִנְיָמִן׃

פרשה ט׃

1 וְכָל־יִשְׂרָאֵל הִתְיַחְשׂוּ וְהִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה הָגְלוּ
לְבָבֶל בְּמַעֲלָם׃ 2 וְהַיּוֹשְׁבִים הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר בַּאֲחֻזָּתָם בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים׃ 3 וּבִירוּשָׁלִַם יָשְׁבוּ
מִן־בְּנֵי יְהוּדָה וּמִן־בְּנֵי בִנְיָמִן וּמִן־בְּנֵי
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה׃ 4 עוּתַי בֶּן־עַמִּיהוּד בֶּן־
עָמְרִי בֶּן־אִמְרִי בֶן־בָּנִימִן־בְּנֵי־פֶרֶץ בֶּן־
יְהוּדָה׃ 5 וּמִן־הַשִּׁילוֹנִי עֲשָׂיָה הַבְּכוֹר
וּבָנָיו׃ 6 וּמִן־בְּנֵי זֶרַח יְעוּאֵל וַאֲחֵיהֶם
שֵׁשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים׃ 7 וּמִן־בְּנֵי בִּנְיָמִן
סַלּוּא בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־הוֹדַוְיָה בֶּן־הַסְּנֻאָה׃
8 וְיִבְנְיָה בֶּן־יְרֹחָם וְאֵלָה בֶן־עֻזִּי בֶּן־מִכְרִי
וּמְשֻׁלָּם בֶּן־שְׁפַטְיָה בֶּן־רְעוּאֵל בֶּן־יִבְנִיָּה׃
9 וַאֲחֵיהֶם לְתֹלְדוֹתָם תְּשַׁע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וְשִׁשָּׁה כָּל־אֵלֶּה אֲנָשִׁים רָאשֵׁי אָבוֹת
לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם׃ 10 וּמִן־הַכֹּהֲנִים
יְדַעְיָה וִיהוֹיָרִיב וְיָכִין׃ 11 וַעֲזַרְיָה בֶּן־
חִלְקִיָּה בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־צָדוֹק בֶּן־מְרָיוֹת
בֶּן־אֲחִיטוּב נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים׃
12 וַעֲדָיָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה
וּמַעְשַׂי בֶּן־עֲדִיאֵל בֶּן־יַחְזֵרָה בֶּן־מְשֻׁלָּם
בֶּן־מְשִׁלֵּמִית בֶּן־אִמֵּר׃ 13 וַאֲחֵיהֶם רָאשִׁים
לְבֵית אֲבוֹתָם אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
גִּבּוֹרֵי חֵיל מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית־
הָאֱלֹהִים׃ 14 וּמִן־הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה
בֶן־חַשּׁוּב בֶּן־עַזְרִיקָם ׀ בֶּן־חֲשַׁבְיָה מִן־
בְּנֵי מְרָרִי׃ 15 וּבַקְבַּקַּר חֶרֶשׁ וְגָלָל
וּמַתַּנְיָה בֶּן־מִיכָא בֶּן־זִכְרִי בֶּן־אָסָף׃

*36 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά, καὶ Ἰαδὰ
ἐγέννησε τὸν Σαλαιμὰθ καὶ τὸν Ἀσμὼθ καὶ τὸν
Ζαμβρί, καὶ Ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μαισά, 37 Καὶ
Μαισὰ ἐγέννησε τὸν Βαανά· Ῥαφαΐα υἱὸς αὐτοῦ,
Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. 38 Καὶ τῷ
Ἐσὴλ ἓξ υἱοί, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ καὶ
Σαραΐα καὶ Ἀβδία καὶ Ἀνὰν καὶ Ἀσά· πάντες
οὗτοι υἱοὶ Ἐσήλ. 39 Καὶ υἱοὶ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· Αἰλὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰὰς ὁ
δεύτερος, καὶ Ἐλιφαλὲτ ὁ τρίτος. 40 Καὶ ἦσαν
υἱοὶ Αἰλὰμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει τείνοντες τόξον
καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν ἑκατὸν
πεντήκοντα. Πάντες οὗτοι ἐξ υἱῶν Βενιαμίν.*

ΚΕΦ. θ΄.

*1 ΚΑΙ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν, καὶ
οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς
Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, 2 Καὶ οἱ
κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αὐτῶν
ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ
οἱ δεδομένοι. 3 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησαν
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ. 4 Καὶ
Γνωθὶ καὶ υἱὸς Σαμιοὺδ υἱοῦ Ἀμρὶ υἱοῦ Ἀμβραῒμ
υἱοῦ Βουνὶ υἱοῦ υἱῶν Φαρὲς υἱοῦ Ἰούδα. 5 Καὶ ἐκ
τῶν Σηλωνὶ Ἀσαΐα πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ. 6 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρὰ Ἰεὴλ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἐννενήκοντα. 7 Καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Βενιαμὶν Σαλὼμ υἱὸς Μοσολλὰμ υἱοῦ Ὠδουία
υἱοῦ Ἀσινοῦ, 8 Καὶ Ἰεμναὰ υἱὸς Ἱεροβοὰμ καὶ
Ἠλώ· οὗτοι υἱοὶ Ὀζὶ υἱοῦ Μαχίρ· καὶ Μοσολλὰμ
υἱὸς Σαφατία υἱοῦ Ῥαγουὴλ υἱοῦ Ἰεμναΐ, 9 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἐννακόσιοι
πεντηκονταέξ, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. 10 Καὶ ἀπὸ τῶν
ἱερέων Ἰωδαὲ καὶ Ἰωαρὶμ καὶ Ἰαχὶν 11 Καὶ
Ἀζαρία υἱὸς Χελκία υἱοῦ Μοσολλὰμ υἱοῦ Σαδὼκ
υἱοῦ Μαραῒωθ υἱοῦ Ἀχιτὼβ ἡγουμένου οἴκου τοῦ
θεοῦ, 12 Καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰραὰμ υἱοῦ Φασχὼρ
υἱοῦ Μελχία, καὶ Μαασαία υἱὸς Ἀδιὴλ υἱοῦ Ἐζιρὰ
υἱοῦ Μοσολλὰμ υἱοῦ Μασελμὼθ υἱοῦ Ἐμμήρ,
13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν
αὐτῶν χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα, ἰσχυροὶ
δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ.
14 Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἀσὼβ υἱοῦ
Ἐζρικὰμ υἱοῦ Ἀσαβία ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί,
15 Καὶ Βακβακὰρ καὶ Ἀρὴς καὶ Γαλαὰλ καὶ
Ματθανίας υἱὸς Μιχὰ υἱοῦ Ζεχρὶ υἱοῦ Ἀσάφ,*

36 Et Ahaz genuit Joada: et Joada genuit
Alamath, et Azmoth, et Zamri: porro Zamri
genuit Mosa, 37 Et Mosa genuit Banaa,
cujus filius fuit Rapha, de quo ortus est Elasa,
qui genuit Asel. 38 Porro Asel sex filii
fuerunt his nominibus, Ezricam, Bocru,
Ismael, Saria, Obdia, et Hanan; omnes hi
filii Asel. 39 Filii autem Esec fratris ejus,
Ulam primogenitus, et Jehus secundus, et
Eliphalet tertius. 40 Fueruntque filii Ulam
viri robustissimi, et magno robore tendentes
arcum: et multos habentes filios ac nepotes,
usque ad centum quinquaginta. Omnes hi,
filii Benjamin.

CAPUT IX

1 UNIVERSUS ergo Israel dinumeratus est:
et summa eorum scripta est in Libro regum
Israel et Juda: translatique sunt in Baby-
lonem propter delictum suum. 2 Qui autem
habitaverunt primi in possessionibus, et in
urbibus suis: Israel, et sacerdotes, et Levitæ,
et Nathinæi. 3 Commorati sunt in Jerusalem
de filiis Juda, et de filiis Benjamin, de filiis
quoque Ephraim, et Manasse. 4 Othei filius
Ammiud, filii Amri, filii Omrai, filii Bonni,
de filiis Phares filii Juda. 5 Et de Siloni:
Asaia primogenitus, et filii ejus. 6 De filiis
autem Zara: Jehuel, et fratres eorum, sexcenti
nonaginta. 7 Porro de filiis Benjamin: Salo
filius Mosollam, filii Oduia, filii Asana: 8 Et
Jobania filius Jeroham: et Ela filius Ozi, filii
Mochori; et Mosollam filius Saphatiæ, filii
Rahuel, filii Jebaniæ, 9 Et fratres eorum
per familias suas, nongenti quinquaginta sex.
Omnes hi, principes cognationum per domos
patrum suorum. 10 De sacerdotibus autem:
Jedaia, Joiarib, et Jachin: 11 Azarias quo-
que filius Helciæ, filii Mosollam, filii Sadoc,
filii Maraioth, filii Achitob, pontifex domus
Dei. 12 Porro Adaias filius Jeroham, filii
Phassur, filii Melchiæ: et Maasai filius Adiel,
filii Jezra, filii Mosollam, filii Mosollamith,
filii Emmer; 13 Fratres quoque eorum
principes per familias suas, mille septingenti
sexaginta, fortissimi robore ad faciendum
opus ministerii in domo Dei. 14 De Levitis
autem: Semeia filius Hassub, filii Ezricam,
filii Hasebia, de filiis Merari. 15 Bacbacar
quoque carpentarius, et Galal, et Matha-
nia filius Micha, filii Zechri, filii Asaph:

16 וְעֹבַדְיָה בֶּן־שְׁמַעְיָה בֶּן־גָּלָל בֶּן־יְדוּתוּן
וּבֶרֶכְיָה בֶן־אָסָא בֶּן־אֶלְקָנָה הַיּוֹשֵׁב בְּחַצְרֵי
נְטוֹפָתִי׃ 17 וְהַשֹּׁעֲרִים שַׁלּוּם וְעַקּוּב
וְטַלְמֹן וַאֲחִימָן וַאֲחִיהֶם שַׁלּוּם הָרֹאשׁ׃
18 וְעַד־הֵנָּה בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִזְרָחָה הֵמָּה
הַשֹּׁעֲרִים לְמַחֲנוֹת בְּנֵי לֵוִי׃ 19 וְשַׁלּוּם
בֶּן־קוֹרֵא בֶּן־אֶבְיָסָף בֶּן־קֹרַח וְאֶחָיו לְבֵית־
אָבִיו הַקָּרְחִים עַל מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה
שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים לָאֹהֶל וַאֲבֹתֵיהֶם עַל־מַחֲנֵה
יְהוָה שֹׁמְרֵי הַמָּבוֹא׃ 20 וּפִינְחָס בֶּן־
אֶלְעָזָר נָגִיד הָיָה עֲלֵיהֶם לְפָנִים יְהוָה ׀
עִמּוֹ׃ 21 זְכַרְיָה בֶּן מְשֶׁלֶמְיָה שֹׁעֵר פֶּתַח
לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ 22 כֻּלָּם הַבְּרוּרִים לְשֹׁעֲרִים
בַּסִּפִּים מָאתַיִם וּשְׁנֵים עָשָׂר הֵמָּה בְחַצְרֵיהֶם
הִתְיַחְשָׂם הֵמָּה יִסַּד דָּוִיד וּשְׁמוּאֵל
הָרֹאֶה בֶּאֱמוּנָתָם׃ 23 וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל־
הַשְּׁעָרִים לְבֵית־יְהוָה לְבֵית הָאֹהֶל
לְמִשְׁמָרוֹת׃ 24 לְאַרְבַּע רוּחוֹת יִהְיוּ
הַשֹּׁעֲרִים מִזְרָח יָמָּה צָפוֹנָה וָנֶגְבָּה׃
25 וַאֲחֵיהֶם בְּחַצְרֵיהֶם לָבוֹא לְשִׁבְעַת
הַיָּמִים מֵעֵת אֶל־עֵת עִם־אֵלֶּה׃ 26 כִּי
בֶאֱמוּנָה הֵמָּה אַרְבַּעַת גִּבֹּרֵי הַשֹּׁעֲרִים
הֵם הַלְוִיִּם וְהָיוּ עַל־הַלְּשָׁכוֹת וְעַל־
הָאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃ 27 וּסְבִיבוֹת
בֵּית־הָאֱלֹהִים יָלִינוּ כִּי־עֲלֵיהֶם מִשְׁמֶרֶת
וְהֵם עַל־הַמַּפְתֵּחַ וְלַבֹּקֶר לַבֹּקֶר׃ 28 וּמֵהֶם
עַל־כְּלֵי הָעֲבוֹדָה כִּי בְמִסְפָּר יְבִיאוּם
וּבְמִסְפָּר יוֹצִיאוּם׃ 29 וּמֵהֶם מְמֻנִּים עַל־
הַכֵּלִים וְעַל כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְעַל־הַסֹּלֶת
וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְּבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים׃ 30 וּמִן־
בְּנֵי הַכֹּהֲנִים רֹקְחֵי הַמִּרְקַחַת לַבְּשָׂמִים׃
31 וּמַתִּתְיָה מִן־הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשַׁלֻּם
הַקָּרְחִי בֶּאֱמוּנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבִתִּים׃
32 וּמִן־בְּנֵי הַקְּהָתִי מִן־אֲחֵיהֶם עַל־לֶחֶם
הַמַּעֲרָכֶת לְהָכִין שַׁבַּת שַׁבָּת׃
33 וְאֵלֶּה הַמְשֹׁרְרִים רָאשֵׁי אָבוֹת לַלְוִיִּם
בַּלְּשָׁכֹת פְּטִירִים כִּי־יוֹמָם וָלַיְלָה עֲלֵיהֶם
בַּמְּלָאכָה׃ 34 אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאָבוֹת לַלְוִיִּם
לְתֹלְדוֹתָם רָאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלִָם׃
35 וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי־גִבְעוֹן
יְעוּאֵל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה׃ 36 וּבְנוֹ
הַבְּכוֹר עַבְדּוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנֵר
וְנָדָב׃ 37 וּגְדוֹר וְאַחְיוֹ וּזְכַרְיָה וּמִקְלוֹת׃

16 Καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμία υἱοῦ Γαλαὰλ υἱοῦ
Ἰδιθούν, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὀσσὰ υἱοῦ Ἑλκανὰ ὁ
κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νωτεφατί. 17 Οἱ
πυλωροί· Σαλώμ, Ἀκούμ, Τελμὼν καὶ Διμὰν καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σαλὼμ ὁ ἄρχων· 18 Καὶ ἕως
ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως κατ' ἀνατολάς·
αὗται αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευί.
19 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Κορὲ υἱοῦ Ἀβιασὰφ υἱοῦ
Κορὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς
αὐτοῦ, οἱ Κορῖται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας
φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· καὶ πατέ-
ρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς Κυρίου φυλάσσοντες
τὴν εἴσοδον. 20 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγού-
μενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν Κυρίου, καὶ οὗτοι
μετ' αὐτοῦ. 21 Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολλαμὶ πυλωρὸς
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 22 Πάντες
οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπὶ τῆς πύλης ἐν ταῖς πύλαις διακό-
σιοι καὶ δεκαδύο· οὗτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ
καταλοχισμὸς αὐτῶν· τούτους ἔστησε Δαυὶδ καὶ
Σαμουὴλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν. 23 Καὶ
οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν.
24 Κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι,
κατὰ ἀνατολάς, θάλασσαν, βοῤῥᾶν, νότον. 25 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσ-
πορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς
καιρὸν μετὰ τούτων· 26 Ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ
τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν. Καὶ οἱ Λευῖται
ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβάλλουσιν, 27 Ὅτι ἐπ'
αὐτοὺς ἡ φυλακή· καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ
πρωὶ πρωὶ ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ. 28 Καὶ
ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν
ἀριθμῷ εἰσοίσουσι καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσι.
29 Καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ
ἐπὶ πάντα σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως,
τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν
ἀρωμάτων. 30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων
ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα.
31 Καὶ Ματθαθίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, οὗτος ὁ
πρωτότοκος τῷ Σαλὼμ τῷ Κορίτῃ, ἐν τῇ πίστει
ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου
ἱερέως. 32 Καὶ Βαναΐας ὁ Καθίτης ἐκ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως
τοῦ ἑτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον. 33 Καὶ
οὗτοι ψαλτῳδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν
Λευιτῶν διατεταγμέναι ἐφημερίαι, ὅτι ἡμέρα καὶ
νὺξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις. 34 Οὗτοι ἄρχοντες
τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν,
ἄρχοντες οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ. 35 Καὶ
ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαὼν Ἰεήλ, καὶ
ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μοωχά· 36 Καὶ υἱὸς
αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδών, καὶ Σοὺρ καὶ
Κὶς καὶ Βάαλ καὶ Νὴρ καὶ Ναδὰβ 37 Καὶ
Γεδοὺρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζακχοὺρ καὶ Μακελώθ.

16 Et Obdia filius Semeiæ, filii Galal, filii
Idithun: et Barachia filius Asa, filii Elcana,
qui habitavit in atriis Netophati. 17 Janito-
res autem: Sellum, et Accub, et Telmon, et
Ahimam, et frater eorum Sellum princeps.
18 Usque ad illud tempus, in porta regis ad
orientem, observabant per vices suas de filiis
Levi. 19 Sellum vero filius Core, filii Abia-
saph, filii Core, cum fratribus suis, et domo
patris sui, hi sunt Coritæ super opera minis-
terii, custodes vestibulorum tabernaculi: et
familiæ eorum per vices castrorum Domini
custodientes introitum. 20 Phinees autem
filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino.
21 Porro Zacharias filius Mosollamia, janitor
portæ tabernaculi testimonii. 22 Omnes hi
electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim:
et descripti in villis propriis: quos constitue-
runt David, et Samuel videns, in fide sua,
23 Tam ipsos, quam filios eorum, in ostiis
domus Domini, et in tabernaculo, vicibus suis.
24 Per quatuor ventos erant ostiarii: id est,
ad orientem, et ad occidentem, et ad aquilonem,
et ad austrum. 25 Fratres autem eorum in
viculis morabantur, et veniebant in sabbatis
suis de tempore usque ad tempus. 26 His
quatuor Levitis creditus erat omnis numerus
janitorum, et erant super exedras, et thesauros
domus Domini. 27 Per gyrum quoque templi
Domini morabantur in custodiis suis: ut cum
tempus fuisset, ipsi mane aperirent fores.
28 De horum genere erant et super vasa
ministerii: ad numerum enim et inferebantur
vasa, et efferebantur. 29 De ipsis, et qui
credita habebant utensilia sanctuarii præ-
erant similæ, et vino, et oleo, et thuri, et
aromatibus. 30 Filii autem sacerdotum
unguenta ex aromatibus conficiebant. 31 Et
Mathathias Levites primogenitus Sellum
Coritæ, præfectus erat eorum, quæ in sartagine
frigebantur. 32 Porro de filiis Caath, fratri-
bus eorum, super panes erant propositionis,
ut semper novos per singula sabbata prępara-
rent. 33 Hi sunt principes cantorum per
familias Levitarum, qui in exedris morabantur,
ut die ac nocte jugiter suo ministerio deser-
virent. 34 Capita Levitarum, per familias
suas principes, manserunt in Jerusalem.
35 In Gabaon autem commorati sunt, pater
Gabaon Jehiel, et nomen uxoris ejus Maacha.
36 Filius primogenitus ejus Abdon, et Sur,
et Cis, et Baal, et Ner, et Nadab, 37 Gedor
quoque, et Ahio, et Zacharias, et Macelloth.

38 ומקלות הוליד את־שמאם ואף־הם נגד
אחיהם ישבו בירושלם עם־אחיהם׃
39 ונר הוליד את־קיש וקיש הוליד
את־שאול ושאול הוליד את־יהונתן ואת־
מלכי־שוע ואת־אבינדב ואת־אשבעל׃
40 ובן־יהונתן מריב בעל ומרי־בעל הוליד
את־מיכה׃ 41 ובני מיכה פיתן ומלך
ותחרע׃ 42 ואחז הוליד את־יערה ויערה
הוליד את־עלמת ואת־עזמות ואת־זמרי
וזמרי הוליד את־מוצא׃ 43 ומוצא הוליד
את־בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל
בנו׃ 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם
עזריקם ׀ בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה
וחנן אלה בני אצל׃

פרשה י׃

1 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש־
ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר
גלבע׃ 2 וידבקו פלשתים אחרי שאול
ואחרי בניו ויכו פלשתים את־יונתן ואת־
אבינדב ואת־מלכי־שוע בני שאול׃
3 ותכבד המלחמה על־שאול וימצאהו
המורים בקשת ויחל מן־היורים׃ 4 ויאמר
שאול אל־נשא כליו שלף חרבך ׀
ודקרני בה פן־יבאו הערלים האלה
והתעללו־בי ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאד ויקח שאול את־החרב ויפל
עליה׃ 5 וירא נשא־כליו כי־מת שאול
ויפל גם־הוא על־החרב וימת׃
6 וימת שאול ושלשת בניו וכל־
ביתו יחדו מתו׃ 7 ויראו כל־איש
ישראל אשר־בעמק כי נסו וכי־מתו
שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו
ויבאו פלשתים וישבו בהם׃
8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט
את־החללים וימצאו את־שאול ואת־בניו
נפלים בהר גלבע׃ 9 ויפשיטהו וישאו
את־ראשו ואת־כליו וישלחו בארץ־
פלשתים סביב לבשר את־עצביהם
ואת־העם׃ 10 וישימו את־כליו בית
אלהיהם ואת־גלגלתו תקעו בית
דגון׃ 11 וישמעו כל יביש גלעד
את כל־אשר־עשו פלשתים לשאול׃

38 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά· καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
39 Καὶ Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κὶς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Μελχισουὲ καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ τὸν Ἀσαβάλ.
40 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μεριβαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.
41 Καὶ υἱοὶ Μιχά· Φιθὼν καὶ Μαλὰχ καὶ Θαράχ.
42 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά, καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Γαλεμὲθ καὶ τὸν Γαζμὼθ καὶ τὸν Ζαμβρί, καὶ Ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μασσά,
43 Καὶ Μασσὰ ἐγέννησε τὸν Βαανά, καὶ Ῥαφαΐα υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ.
44 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἓξ υἱοί, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ καὶ Σαραΐα καὶ Ἀβδία καὶ Ἀνὰν καὶ Ἀσά· οὗτοι υἱοὶ Ἐσήλ.

ΚΕΦ. ι΄.

1 ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἐν ὄρει Γελβουέ.
2 Καὶ κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ τὸν Μελχισουὲ υἱοὺς Σαούλ.
3 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαούλ· καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τόξοις καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσαν ἀπὸ τῶν τόξων.
4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσί μοι. Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾿ αὐτήν.
5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανε Σαούλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ.
6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε.
7 Καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὁ ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον· καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς.
8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ.
9 Καὶ ἐξέδυσαν αὐτόν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.
10 Καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγών.
11 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰσραήλ.

38 Porro Macelloth genuit Samaan: isti habitaverunt e regione fratrum suorum in Jerusalem, cum fratribus suis.
39 Ner autem genuit Cis: et Cis genuit Saul: et Saul genuit Jonathan, et Melchisua, et Abinadab, et Esbaal.
40 Filius autem Jonathan, Meribbaal: et Meribbaal genuit Micha.
41 Porro filii Micha, Phithon, et Melech, et Tharaa, et Ahaz.
42 Ahaz autem genuit Jara, et Jara genuit Alamath, et Azmoth, et Zamri: Zamri autem genuit Mosa.
43 Mosa vero genuit Banaa: cujus filius Raphaia genuit Elasa: de quo ortus est Asel.
44 Porro Asel sex filios habuit his nominibus, Ezricam, Bocru, Ismahel, Saria, Obdia, Hanan; hi sunt filii Asel.

CAPUT X.

1 Philisthiim autem pugnabant contra Israel, fugeruntque viri Israel Palæsthinos, et ceciderunt vulnerati in monte Gelboe.
2 Cumque appropinquassent Philisthæi persequentes Saul, et filios ejus, percusserunt Jonathan, et Abinadab, et Melchisua, filios Saul.
3 Et aggravatum est prælium contra Saul, inveneruntque eum sagittarii, et vulneraverunt jaculis.
4 Et dixit Saul ad armigerum suum: Evagina gladium tuum, et interfice me: ne forte veniant incircumcisi isti, et illudant mihi. Noluit autem armiger ejus hoc facere, timore perterritus: arripuit ergo Saul ensem, et irruit in eum.
5 Quod cum vidisset armiger ejus, videlicet mortuum esse Saul, irruit etiam ipse in gladium suum, et mortuus est.
6 Interiit ergo Saul, et tres filii ejus, et omnis domus illius pariter concidit.
7 Quod cum vidissent viri Israel, qui habitabant in campestribus, fugerunt: et Saul ac filiis ejus mortuis, dereliquerunt urbes suas, et huc illucque dispersi sunt: veneruntque Philisthiim, et habitaverunt in eis.
8 Die igitur altero detrahentes Philisthiim spolia cæsorum, invenerunt Saul, et filios ejus jacentes in monte Gelboe.
9 Cumque spoliassent eum, et amputassent caput, armisque nudassent, miserunt in terram suam, ut circumferretur, et ostenderetur idolorum templis, et populis:
10 Arma autem ejus consecraverunt in fano dei sui, et caput affixerunt in templo Dagon.
11 Hoc cum audissent viri Jabes Galaad, omnia scilicet quæ Philisthiim fecerant super Saul,

12 וַיָּקוּמוּ כָּל־אִישׁ חַיִל וַיִּשְׂאוּ אֶת־גּוּפַת
שָׁאוּל וְאֵת גּוּפֹת בָּנָיו וַיְבִיאוּם יָבֵישָׁה
וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלָה בְּיָבֵשׁ
וַיָּצוּמוּ שִׁבְעַת יָמִים׃ 13 וַיָּמָת שָׁאוּל
בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מָעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמָר וְגַם־לִשְׁאוֹל בָּאוֹב לִדְרוֹשׁ׃
14 וְלֹא־דָרַשׁ בַּיהוָה וַיְמִיתֵהוּ וַיַּסֵּב אֶת־
הַמְּלוּכָה לְדָוִיד בֶּן־יִשָׁי׃

פרשה יא׃

1 וַיִּקָּבְצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִיד חֶבְרוֹנָה
לֵאמֹר הִנֵּה עַצְמְךָ וּבְשָׂרְךָ אֲנָחְנוּ׃ 2 גַּם־
תְּמוֹל גַּם־שִׁלְשׁוֹם גַּם בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ
אַתָּה הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אַתָּה תִרְעֶה אֶת־עַמִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה נָגִיד עַל עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם דָּוִיד בְּרִית
בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִיד
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כִּדְבַר יְהוָה בְּיַד־
שְׁמוּאֵל׃ 4 וַיֵּלֶךְ דָּוִיד וְכָל־יִשְׂרָאֵל
יְרוּשָׁלִַם הִיא יְבוּס וְשָׁם הַיְבוּסִי יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ 5 וַיֹּאמְרוּ יֹשְׁבֵי יְבוּס לְדָוִיד לֹא
תָבוֹא הֵנָּה וַיִּלְכֹּד דָּוִיד אֶת־מְצֻדַת צִיּוֹן
הִיא עִיר דָּוִיד׃ 6 וַיֹּאמֶר דָּוִיד כָּל־מַכֵּה
יְבוּסִי בָּרִאשֹׁנָה יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר וַיַּעַל
בָּרִאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה וַיְהִי לְרֹאשׁ׃
7 וַיֵּשֶׁב דָּוִיד בַּמְצָד עַל־כֵּן קָרְאוּ־לוֹ עִיר
דָּוִיד׃ 8 וַיִּבֶן הָעִיר מִסָּבִיב מִן־הַמִּלּוֹא
וְעַד־הַסָּבִיב וְיוֹאָב יְחַיֶּה אֶת־שְׁאָר הָעִיר׃
9 וַיֵּלֶךְ דָּוִיד הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיהוָה צְבָאוֹת
עִמּוֹ׃ 10 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי הַגִּבּוֹרִים
אֲשֶׁר לְדָוִיד הַמִּתְחַזְּקִים עִמּוֹ בְמַלְכוּתוֹ
עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיכוֹ כִּדְבַר יְהוָה
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 11 וְאֵלֶּה מִסְפַּר הַגִּבֹּרִים
אֲשֶׁר לְדָוִיד יָשָׁבְעָם בֶּן־חַכְמוֹנִי רֹאשׁ
הַשָּׁלוֹשִׁים הוּא־עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ עַל־
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת חָלָל בְּפַעַם אֶחָת׃
12 וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן־דּוֹדוֹ הָאֲחוֹחִי
הוּא בִּשְׁלוֹשָׁה הַגִּבֹּרִים׃ 13 הוּא־הָיָה עִם־
דָּוִיד בַּפַּס דַּמִּים וְהַפְּלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ־שָׁם
לַמִּלְחָמָה וַתְּהִי חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה
שְׂעוֹרִים וְהָעָם נָסוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃

12 Καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβίς, καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρῦν ἐν Ἰαβίς· καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας. 13 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ αἷς ἠνόμησε τῷ θεῷ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, διότι οὐκ ἐφύλαξεν· ὅτι ἐπηρώτησε Σαοὺλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφήτης, 14 Καὶ οὐκ ἐζήτησε Κύριον· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρὼν λέγοντες Ἰδοὺ ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς. 2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ Κύριός σοι. Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουήλ. 4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, αὕτη Ἰεβούς, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· 5 Εἶπον τῷ Δαυὶδ Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε. Καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιών, αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ. 6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουία, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα. 7 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυίδ· 8 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ. 9 Καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. 10 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν οἳ ἦσαν τῷ Δαυίδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ἰσραὴλ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ. 11 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυίδ· Ἰεσεβαδὰ υἱὸς Ἀχαμὰν πρῶτος τῶν τριάκοντα, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί. 12 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχί, οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς. 13 Οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδαμίν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

12 Consurrexerunt singuli virorum fortium, et tulerunt cadavera Saul et filiorum ejus: attuleruntque ea in Jabes, et sepelierunt ossa eorum subter quercum, quæ erat in Jabes, et jejunaverunt septem diebus. 13 Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eo quod prævaricatus sit mandatum Domini quod præceperat, et non custodierit illud, sed insuper etiam pythonissam consuluerit, 14 Nec speraverit in Domino: propter quod interfecit eum, et transtulit regnum ejus ad David filium Isai.

CAPUT XI.

1 CONGREGATUS est igitur omnis Israel ad David in Hebron, dicens: Os tuum sumus, et caro tua. 2 Heri quoque, et nudiustertius, cum adhuc regnaret Saul, tu eras qui educebas et introducebas Israel: tibi enim dixit Dominus Deus tuus: Tu pasces populum meum Israel, et tu eris princeps super eum. 3 Venerunt ergo omnes majores natu Israel ad regem in Hebron, et iniit David cum eis fœdus coram Domino: unxeruntque eum regem super Israel, juxta sermonem Domini, quem locutus est in manu Samuel. 4 Abiit quoque David, et omnis Israel, in Jerusalem; hæc est Jebus, ubi erant Jebusæi habitatores terræ. 5 Dixeruntque qui habitabant in Jebus ad David: Non ingredieris huc. Porro David cepit arcem Sion, quæ est civitas David, 6 Dixitque: Omnis qui percusserit Jebusæum in primis, erit princeps et dux. Ascendit igitur primus Joab filius Sarviæ, et factus est princeps. 7 Habitavit autem David in arce, et idcirco appelata est civitas David. 8 Ædificavitque urbem in circuitu a Mello usque ad gyrum, Joab autem reliqua urbis extruxit. 9 Proficiebatque David vadens et crescens, et Dominus exercituum erat cum eo. 10 Hi principes virorum fortium David, qui adjuverunt eum ut rex fieret super omnem Israel, juxta verbum Domini, quod locutus est ad Israel. 11 Et iste numerus robustorum David: Jesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta: iste levavit hastam suam super trecentos vulneratos una vice. 12 Et post eum Eleazar filius patrui ejus Ahohites, qui erat inter tres potentes. 13 Iste fuit cum David in Phesdomim, quando Philisthiim congregati sunt ad locum illum in prælium: et erat ager regionis illius plenus hordeo, fugeratque populus a facie Philisthinorum.

14 וַיִּֽתְיַצְּבוּ בְתוֹךְ־הַֽחֶלְקָה וַיַּצִּילוּהָ וַיַּכּוּ
אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיּוֹשַׁע יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃
15 וַיֵּרְדוּ שְׁלוֹשָׁה מִן־הַשְּׁלוֹשִׁים רֹאשׁ
עַל־הַצֻּר אֶל־דָּוִיד אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם
וּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים חֹנָה בְּעֵמֶק רְפָאִים׃
16 וְדָוִיד אָז בַּמְּצוּדָה וּנְצִיב פְּלִשְׁתִּים
אָז בְּבֵית לָחֶם׃ 17 וַיִּתְאָו דָּוִיד וַיֹּאמַר
מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבּוֹר בֵּית־לֶחֶם אֲשֶׁר
בַּשָּׁעַר׃ 18 וַיִּבְקְעוּ הַשְּׁלֹשָׁה בְּמַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם מִבּוֹר בֵּית־לֶחֶם
אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִאוּ אֶל־דָּוִיד וְלֹא־
אָבָה דָוִיד לִשְׁתּוֹתָם וַיְנַסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה׃
19 וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי מֵֽאֱלֹהַי מֵעֲשׂוֹת
זֹאת הֲדַם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶשְׁתֶּה
בְנַפְשׁוֹתָם כִּי בְנַפְשׁוֹתָם הֱבִיאוּם וְלֹא
אָבָה לִשְׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת
הַגִּבּוֹרִים׃ 20 וְאַבְשַׁי אֲחִי־יוֹאָב הוּא הָיָה
רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשָׁה וְהוּא עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ
עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלֹא־שֵׁם בַּשְּׁלוֹשָׁה׃
21 מִן־הַשְּׁלוֹשָׁה בַשְּׁנַיִם נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם
לְשָׂר וְעַד־הַשְּׁלוֹשָׁה לֹא־בָא׃ 22 בְּנָיָה
בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ־חַיִל רַב־פְּעָלִים מִן־
קַבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֵת שְׁנֵי אֲרִיאֵל מוֹאָב
וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־הָאֲרִי בְּתוֹךְ הַבּוֹר
בְּיוֹם הַשָּׁלֶג׃ 23 וְהוּא הִכָּה אֶת־הָאִישׁ
הַמִּצְרִי אִישׁ מִדָּה ׀ חָמֵשׁ בָּאַמָּה וּבְיַד
הַמִּצְרִי חֲנִית כִּמְנוֹר אֹרְגִים וַיֵּרֶד אֵלָיו
בַּשָּׁבֶט וַיִּגְזֹל אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי
וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ׃ 24 אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ
בֶּן־יְהוֹיָדָע וְלוֹ־שֵׁם בִּשְׁלוֹשָׁה הַגִּבֹּרִים׃
25 מִן־הַשְּׁלוֹשִׁים הִנּוֹ נִכְבָּד הוּא וְאֶל־
הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא וַיְשִׂימֵהוּ דָוִיד עַל־
מִשְׁמַעְתּוֹ׃ 26 וְגִבּוֹרֵי הַחֲיָלִים עֲשָׂהאֵל
אֲחִי יוֹאָב אֶלְחָנָן בֶּן־דּוֹדוֹ מִבֵּית לָחֶם׃
27 שַׁמּוֹת הַהֲרוֹרִי חֶלֶץ הַפְּלוֹנִי׃ 28 עִירָא
בֶן־עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי אֲבִיעֶזֶר הָעַנְּתוֹתִי׃
29 סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי עִילַי הָאֲחוֹחִי׃ 30 מַהְרַי
הַנְּטוֹפָתִי חֵלֶד בֶּן־בַּעֲנָה הַנְּטוֹפָתִי׃ 31 אִיתַי
בֶּן־רִיבַי מִגִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן בְּנָיָה הַפִּרְעָתֹנִי׃
32 חוּרַי מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ אֲבִיאֵל הָעַרְבָתִי׃
33 עַזְמָוֶת הַבַּחֲרוּמִי אֶלְיַחְבָּא הַשַּׁעַלְבֹנִי׃
34 בְּנֵי הָשֵׁם הַגִּזוֹנִי יוֹנָתָן בֶּן־שָׁגֵא הַהֲרָרִי׃
35 אֲחִיאָם בֶּן־שָׂכָר הַהֲרָרִי אֱלִיפַל בֶּן־אוּר׃

14 Καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔσωσεν
αὐτήν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε
Κύριος σωτηρίαν μεγάλην. 15 Καὶ κατέβησαν
τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν
πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ, καὶ παρεμ-
βολὴ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.
16 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύστημα
τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. 17 Καὶ ἐπε-
θύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
λάκκου Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; 18 Καὶ διέρ-
ῥηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων
καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν
Βηθλεέμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ
ἦλθον πρὸς Δαυίδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαυὶδ τοῦ
πιεῖν αὐτό· καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ. 19 Καὶ
εἶπεν Ἵλεώς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα
τοῦτο, εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς
αὐτῶν, ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν· καὶ οὐκ
ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. Ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς
δυνατοί. 20 Καὶ Ἀβισὰ ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος
ἦν ἄρχων τῶν τριῶν, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί·
καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισίν, 21 Ἀπὸ
τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς
εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο.
22 Καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὲ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ,
πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαήλ· οὗτος ἐπάταξε
τοὺς δύο Ἀριὴλ Μωάβ, καὶ οὗτος κατέβη καὶ
ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος,
23 Καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον,
ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ
Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων· καὶ
κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ, καὶ ἀπέ-
κτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ. 24 Ταῦτα
ἐποίησε Βαναία υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν
τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς· 25 Ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα
ἦν ἔνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο,
καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατριὰν
αὐτοῦ. 26 Καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων· Ἀσαὴλ
ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεανὰν υἱὸς Δωδὼ ἐκ Βηθλεέμ,
27 Σαμαὼθ ὁ Ἀρωρί, Χελλὴς ὁ Φελωνί, 28 Ὠρὰ
υἱὸς Ἐκκὴς ὁ Θεκωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί, 29 Σο-
βοχαὶ ὁ Οὐσαθί, Ἠλὶ ὁ Ἀχωνί, 30 Μαραὶ ὁ
Νετωφαθί, Χθαὸδ υἱὸς Νοοζὰ ὁ Νετωφαθί, 31 Αἰρὶ
υἱὸς Ῥεβιὲ ἐκ βουνοῦ Βενιαμίν, Βαναίας ὁ
Φαραθωνί, 32 Οὐρὶ ἐκ Ναχαλὶ Γάας, Ἀβιὴλ ὁ
Γαραβαιθί, 33 Ἀζβὼν ὁ Βαρωμί, Ἐλιαβὰ ὁ
Σαλαβωνί, 34 Υἱὸς Ἀσὰμ τοῦ Γιζωνίτου,
Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλὰ ὁ Ἀραρί, 35 Ἀχὶμ
υἱὸς Ἀχὰρ ὁ Ἀραρί, Ἐλφὰτ υἱὸς Θυροφὰρ

14 Hi steterunt in medio agri, et defenderunt
eum: cumque percussissent Philisthæos, dedit
Dominus salutem magnam populo suo. 15 De-
scenderunt autem tres de triginta principibus
ad petram, in qua erat David, ad speluncam
Odollam, quando Philisthiim fuerant castra-
metati in valle Raphaim. 16 Porro David
erat in præsidio, et statio Philisthinorum in
Bethlehem. 17 Desideravit igitur David, et
dixit: O si quis daret mihi aquam de cisterna
Bethlehem, quæ est in porta! 18 Tres ergo
isti per media castra Philisthinorum perrexe-
runt, et hauserunt aquam de cisterna Beth-
lehem, quæ erat in porta, et attulerunt ad
David ut biberet: qui noluit, sed magis libavit
illam Domino, 19 Dicens: Absit ut in con-
spectu Dei mei hoc faciam, et sanguinem
istorum virorum bibam: quia in periculo ani-
marum suarum attulerunt mihi aquam. Et
ob hanc causam noluit bibere; hæc fecerunt
tres robustissimi. 20 Abisai quoque frater
Joab ipse erat princeps trium, et ipse levavit
hastam suam contra trecentos vulneratos, et
ipse erat inter tres nominatissimus, 21 Et
inter tres secundos inclytus, et princeps
eorum: verumtamen usque ad tres primos
non pervenerat. 22 Banaias filius Joiadæ viri
robustissimi, qui multa opera perpetrarat, de
Cabseel: ipse percussit duos Ariel Moab: et
ipse descendit, et interfecit leonem in media
cisterna tempore nivis. 23 Et ipse percussit
virum Ægyptium, cujus statura erat quinque
cubitorum, et habebat lanceam ut liciatorium
texentium: descendit igitur ad eum cum virga,
et rapuit hastam, quam tenebat manu; et
interfecit eum hasta sua. 24 Hæc fecit Ba-
naias filius Joiadæ, qui erat inter tres robustos
nominatissimus, 25 Inter triginta primus,
verumtamen ad tres usque non pervenerat:
posuit autem eum David ad auriculam suam.
26 Porro fortissimi viri in exercitu, Asahel
frater Joab, et Elchanan filius patrui ejus de
Bethlehem, 27 Sammoth Arorites, Helles Pha-
lonites, 28 Ira filius Acces Thecuites, Abiezer
Anathothites, 29 Sobbochai Husathites, Ilai
Ahohites, 30 Maharai Netophathites, Heled
filius Baana Netophathites, 31 Ethai filius
Ribai de Gabaath filiorum Benjamin, Banaia
Pharathonites, 32 Hurai de torrente Gaas,
Abiel Arbathites, Azmoth Bauramites, Eli-
aba Salabonites. 33 Filii Assem Gezonites,
Jonathan filius Sage Ararites, 34 Ahiam
filius Sachar Ararites, 35 Eliphal filius Ur,

36 חֵפֶר הַמְּכֵרָתִי אֲחִיָּה הַפְּלֹנִי׃ 37 חֶצְרוֹ
הַכַּרְמְלִי נַעֲרַי בֶּן־אֶזְבָּי׃ 38 יוֹאֵל אֲחִי
נָתָן מִבְחָר בֶּן־הַגְרִי׃ 39 צֶלֶק הָעַמּוֹנִי
נַחְרַי הַבֵּרֹתִי נֹשֵׂא כְּלֵי יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה׃
40 עִירָא הַיִּתְרִי גָּרֵב הַיִּתְרִי׃ 41 אוּרִיָּה
הַחִתִּי זָבָד בֶּן־אַחְלָי׃ 42 עֲדִינָא בֶן־שִׁיזָא
הָראוּבֵנִי רֹאשׁ לָראוּבֵנִי וְעָלָיו שְׁלֹשִׁים׃
43 חָנָן בֶּן־מַעֲכָה וְיוֹשָׁפָט הַמִּתְנִי׃ 44 עֻזִּיָּא
הָעַשְׁתְּרָתִי שָׁמָע וִיעוֹאֵל בְּנֵי חוֹתָם
הָעֲרֹעֵרִי׃ 45 יְדִיעֲאֵל בֶּן־שִׁמְרִי וְיֹחָא
אָחִיו הַתִּיצִי׃ 46 אֱלִיאֵל הַמַּחֲוִים וִירִיבַי
וְיוֹשַׁוְיָה בְּנֵי אֶלְנָעַם וְיִתְמָה הַמּוֹאָבִי׃
47 אֱלִיאֵל וְעוֹבֵד וְיַעֲשִׂיאֵל הַמְּצֹבָיָה׃

פרשה יב׃

1 וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל־דָּוִיד לְצִיקְלָג עוֹד
עָצוּר מִפְּנֵי שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ וְהֵמָּה בַּגִּבּוֹרִים
עֹזְרֵי הַמִּלְחָמָה׃ 2 נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת מַיְמִינִים
וּמַשְׂמְאִלִים בָּאֲבָנִים וּבַחִצִּים בַּקָּשֶׁת
מֵאֲחֵי שָׁאוּל מִבִּנְיָמִן׃ 3 הָרֹאשׁ אֲחִיעֶזֶר
וְיוֹאָשׁ בְּנֵי הַשְּׁמָעָה הַגִּבְעָתִי וִיזוּאֵל
וָפֶלֶט בְּנֵי עַזְמָוֶת וּבְרָכָה וְיֵהוּא הָעַנְּתֹתִי׃
4 וְיִשְׁמַעְיָה הַגִּבְעוֹנִי גִּבּוֹר בַּשְּׁלֹשִׁים וְעַל־
הַשְּׁלֹשִׁים וְיִרְמְיָה וְיַחֲזִיאֵל וְיוֹחָנָן וְיוֹזָבָד
הַגְּדֵרָתִי׃ 5 אֶלְעוּזַי וִירִימוֹת וּבְעַלְיָה
וּשְׁמַרְיָהוּ וּשְׁפַטְיָהוּ הַחֲרוּפִי׃ 6 אֶלְקָנָה
וְיִשִּׁיָּהוּ וַעֲזַרְאֵל וְיוֹעֶזֶר וְיָשָׁבְעָם הַקָּרְחִים׃
7 וְיוֹעֵאלָה וּזְבַדְיָה בְּנֵי יְרֹחָם מִן־הַגְּדוֹר׃
8 וּמִן־הַגָּדִי נִבְדְּלוּ אֶל־דָּוִיד לַמְצַד מִדְבָּרָה
גִּבֹּרֵי הַחַיִל אַנְשֵׁי צָבָא לַמִּלְחָמָה עֹרְכֵי
צִנָּה וָרֹמַח וּפְנֵי אַרְיֵה פְּנֵיהֶם וְכִצְבָאיִם
עַל־הֶהָרִים לְמַהֵר׃ 9 עֵזֶר הָרֹאשׁ עֹבַדְיָה
הַשֵּׁנִי אֱלִיאָב הַשְּׁלִשִׁי׃ 10 מִשְׁמַנָּה הָרְבִיעִי
יִרְמְיָה הַחֲמִשִׁי׃ 11 עַתַּי הַשִּׁשִּׁי אֱלִיאֵל
הַשְּׁבִעִי׃ 12 יוֹחָנָן הַשְּׁמִינִי אֶלְזָבָד הַתְּשִׁיעִי׃
13 יִרְמְיָהוּ הָעֲשִׂירִי מַכְבַּנַּי עַשְׁתֵּי עָשָׂר׃
14 אֵלֶּה מִבְּנֵי־גָד רָאשֵׁי הַצָּבָא
אֶחָד לְמֵאָה הַקָּטָן וְהַגָּדוֹל לְאָלֶף׃ 15 אֵלֶּה
הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וְהוּא מְמַלֵּא עַל־כָּל־גִּדְיֹתָיו וַיַּבְרִיחוּ אֶת־
כָּל־הָעֲמָקִים לַמִּזְרָח וְלַמַּעֲרָב׃ 16 וַיָּבֹאוּ
מִן־בְּנֵי בִנְיָמִן וִיהוּדָה עַד־לַמְצַד לְדָוִיד׃

36 Ὁ Μεχωραθρί, Ἀχιὰ ὁ Φελλωνί, 37 Ἡσερὲ ὁ
Χαρμαδαΐ, Νααραὶ υἱὸς Ἀζοβαΐ, 38 Ἰωὴλ υἱὸς
Νάθαν, Μεβαὰλ υἱὸς Ἀγαρί, 39 Σελὴ ὁ Ἀμμωνί,
Ναχὼρ ὁ Βηρωθὶ αἴρων σκεύη υἱῷ Σαρουΐα,
40 Ἰρὰ ὁ Ἰεθρί, Γαρὴβ ὁ Ἰεθρί, 41 Οὐρία ὁ
Χεττί, Ζαβὲτ υἱὸς Ἀχαϊά, 42 Ἀδινὰ υἱὸς Σαιζὰ
τοῦ Ῥουβὴν ἄρχων καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα,
43 Ἀνὰν υἱὸς Μωχὰ καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ Ματθανί,
44 Ὀζία ὁ Ἀσταρωθί, Σαμαθὰ καὶ Ἰειὴλ υἱοὶ
Χωθὰμ τοῦ Ἀραρί, 45 Ἰεδιὴλ υἱὸς Σαμερὶ καὶ
Ἰωζαὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θωσαΐ, 46 Ἐλιὴλ ὁ
Μαωὶ καὶ Ἰαριβὶ καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλλαὰμ
καὶ Ἰεθαμὰ ὁ Μωαβίτης, 47 Δαλιὴλ καὶ Ὠβὴθ
καὶ Ἰεσσιὴλ ὁ Μεσωβία.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Σικελάγ,
ἔτι συνεχομένου ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ υἱοῦ Κίς.
Καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ,
2 Καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ
σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις, ἐκ τῶν ἀδελφῶν
Σαοὺλ ἐκ Βενιαμίν· 3 Ὁ ἄρχων Ἀχιέζερ, καὶ
Ἰωὰς υἱὸς Ἀσμὰ τοῦ Γαβαθίτου, καὶ Ἰωὴλ καὶ
Ἰωφαλὴτ υἱοὶ Ἀσμώθ, καὶ Βερχία, καὶ Ἰηοὺλ ὁ
Ἀναθωθί, 4 Καὶ Σαμαΐας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς
ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, Ἱερεμία
καὶ Ἰεζιὴλ καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰωαζαβὰθ ὁ Γαδαρα-
θιίμ, 5 Ἀζαῒ καὶ Ἀριμοὺθ καὶ Βααλιὰ καὶ
Σαμαραῖα καὶ Σαφατίας ὁ Χαραιφιήλ, 6 Ἑλκανὰ
καὶ Ἰησουνὶ καὶ Ὀζριὴλ καὶ Ἰωζαρὰ καὶ Σοβοκὰμ
καὶ οἱ Κορῖται, 7 Καὶ Ἰελία καὶ Ζαβαδία υἱοὶ
Ἰροὰμ καὶ οἱ τοῦ Γεδώρ. 8 Καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδὶ
ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ
δυνατοὶ ἄνδρες παρατάξεως πολέμου, αἴροντες
θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν
ὀρέων τῷ τάχει· 9 Ἀζὰ ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ
δεύτερος, Ἐλιὰβ ὁ τρίτος, 10 Μασμανὰ ὁ τέταρ-
τος, Ἱερεμίας ὁ πέμπτος, 11 Ἰεθὶ ὁ ἕκτος,
Ἐλιὰβ ὁ ἕβδομος, 12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος, Ἐλιαζὲρ
ὁ ἔννατος, 13 Ἱερεμία ὁ δέκατος, Μελχαβαναῒ ὁ
ἑνδέκατος. 14 Οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γὰδ ἄρχοντες
τῆς στρατιᾶς, εἷς τοῖς ἑκατὸν μικρὸς καὶ μέγας
τοῖς χιλίοις. 15 Οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ οὗτος πεπληρωκὼς
ἐπὶ πᾶσαν κρηπῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐξεδίωξαν πάν-
τας τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως δυσμῶν. 16 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν
Βενιαμὶν καὶ Ἰούδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυίδ.

36 Hepher Mecherathites, Ahia Phelonites,
37 Hesro Carmelites, Naarai filius Asbai,
38 Joel frater Nathan, Mibahar filius Agarai.
39 Selec Ammonites, Naarai Berothites armi-
ger Joab filii Sarviæ. 40 Ira Jethræus, Gareb
Jethræus, 41 Urias Hethæus, Zabad filius
Oholi, 42 Adina filius Ziza Rubenites prin-
ceps Rubenitarum, et cum eo triginta:
43 Hanan filius Maacha, et Josaphat Matha-
nites, 44 Ozia Astarothites, Samma et Jehiel
filii Hotham Arorites, 45 Jedihel filius Samri,
et Joha frater ejus Thosaites, 46 Eliel Ma-
humites, et Jeribai et Josaia filii Elnaem, et
Jethma Moabites, 47 Eliel, et Obed, et Jasiel
de Masobia.

CAPUT XII.

1 Hi quoque venerunt ad David in Siceleg,
cum adhuc fugeret Saul, filium Cis, qui erant
fortissimi et egregii pugnatores, 2 Tendentes
arcum, et utraque manu fundis saxa jacientes,
et dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex
Benjamin. 3 Princeps Ahiezer, et Joas, filii
Somaa, Gabaathites; et Jaziel, et Phallet filii
Azmoth; et Baracha, et Jehu Anathotites.
4 Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter
triginta et super triginta. Jeremias, et Jehe-
ziel, et Johanan, et Jezabad Gaderothites;
5 Et Eluzai et Jerimuth, et Baalia, et Samaria,
et Saphatia Haruphites. 6 Elcana, et Jesia,
et Azareel, et Joezer, et Jesbaam de Carehim;
7 Joela quoque, et Zabadia, filii Jeroham de
Gedor. 8 Sed et de Gaddi transfugerunt ad
David, cum lateret in deserto, viri robustis-
simi, et pugnatores optimi, tenentes clypeum
et hastam: facies eorum quasi facies leonis, et
veloces quasi capreæ in montibus: 9 Ezer
princeps, Obdias secundus, Eliab tertius:
10 Masmana quartus, Jeremias quintus, 11 Ethi
sextus, Eliel septimus, 12 Johanan octavus,
Elzebad nonus, 13 Jeremias decimus, Mach-
banai undecimus; 14 Hi de filiis Gad prin-
cipes exercitus: novissimus centum militibus
præerat, et maximus, mille. 15 Isti sunt qui
transierunt Jordanem mense primo, quando
inundare consuevit super ripas suas: et
omnes fugaverunt qui morabantur in valli-
bus ad orientalem plagam et occidentalem.
16 Venerunt autem et de Benjamin, et de
Juda, ad præsidium, in quo morabatur David.

17 וַיֵּצֵא דָוִיד לִפְנֵיהֶם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם
אִם־לְשָׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי לְעָזְרֵנִי יִהְיֶה־לִּי
עֲלֵיכֶם לֵבָב לְיָחַד וְאִם־לְרַמּוֹתַנִי לְצָרַי
בְּלֹא חָמָס בְּכַפַּי יֵרֶא אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
וְיוֹכַח׃ 18 וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי רֹאשׁ
הַשָּׁלִישִׁים לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן־יִשַׁי שָׁלוֹם ׀
שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ
אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי
הַגְּדוּד׃ 19 וּמִמְּנַשֶּׁה נָפְלוּ עַל־דָּוִיד
בְּבֹאוֹ עִם־פְּלִשְׁתִּים עַל־שָׁאוּל לַמִּלְחָמָה
וְלֹא עֲזָרֻם כִּי בְעֵצָה שִׁלְּחֻהוּ סַרְנֵי
פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר בְּרָאשֵׁינוּ יִפּוֹל אֶל־אֲדֹנָיו
שָׁאוּל׃ 20 בְּלֶכְתּוֹ אֶל־צִיקְלַג נָפְלוּ עָלָיו ׀
מִמְּנַשֶּׁה עַדְנַח וְיוֹזָבָד וִידִיעֲאֵל וּמִיכָאֵל
וְיוֹזָבָד וֶאֱלִיהוּא וְצִלְּתָי רָאשֵׁי הָאֲלָפִים
אֲשֶׁר לִמְנַשֶּׁה׃ 21 וְהֵמָּה עָזְרוּ עִם־דָּוִיד
עַל־הַגְּדוּד כִּי־גִבּוֹרֵי חַיִל כֻּלָּם וַיִּהְיוּ
שָׂרִים בַּצָּבָא׃ 22 כִּי לְעֶת־יוֹם בְּיוֹם יָבֹאוּ
עַל־דָּוִיד לְעָזְרוֹ עַד־לְמַחֲנֶה גָדוֹל כְּמַחֲנֵה
אֱלֹהִים׃ 23 וְאֵלֶּה מִסְפְּרֵי רָאשֵׁי
הֶחָלוּץ לַצָּבָא בָּאוּ עַל־דָּוִיד חֶבְרוֹנָה
לְהָסֵב מַלְכוּת שָׁאוּל אֵלָיו כְּפִי יְהוָה׃
24 בְּנֵי יְהוּדָה נֹשְׂאֵי צִנָּה וָרֹמַח שֵׁשֶׁת
אֲלָפִים וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת חֲלוּצֵי צָבָא׃
25 מִן־בְּנֵי שִׁמְעוֹן גִּבּוֹרֵי חַיִל לַצָּבָא שִׁבְעַת
אֲלָפִים וּמֵאָה׃ 26 מִן־בְּנֵי הַלֵּוִי
אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃
27 וִיהוֹיָדָע הַנָּגִיד לְאַהֲרֹן וְעִמּוֹ שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ 28 וְצָדוֹק נַעַר
גִּבּוֹר חָיִל וּבֵית־אָבִיו שָׂרִים עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם׃
29 וּמִן־בְּנֵי בִנְיָמִן אֲחֵי שָׁאוּל
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעַד־הֵנָּה מַרְבִּיתָם שֹׁמְרִים
מִשְׁמֶרֶת בֵּית שָׁאוּל׃ 30 וּמִן־בְּנֵי
אֶפְרַיִם עֶשְׂרִים אֶלֶף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת גִּבּוֹרֵי
חַיִל אַנְשֵׁי שֵׁמוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם׃
31 וּמֵחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁמוֹנָה עָשָׂר אָלֶף
אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת לָבוֹא לְהַמְלִיךְ אֶת־
דָּוִיד׃ 32 וּמִבְּנֵי יִשָּׂשכָר יוֹדְעֵי בִינָה
לָעִתִּים לָדַעַת מַה־יַּעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל
רָאשֵׁיהֶם מָאתַיִם וְכָל־אֲחֵיהֶם עַל־פִּיהֶם׃
33 מִזְּבֻלוּן יוֹצְאֵי צָבָא עֹרְכֵי
מִלְחָמָה בְּכָל־כְּלֵי מִלְחָמָה חֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְלַעֲדֹר בְּלֹא־לֵב וָלֵב׃

*17 Καὶ Δαυὶδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Εἰ εἰς εἰρήνην ἥκατε πρός με, εἴη
μοι καρδία καθ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ εἰ τοῦ
παραδοῦναί με τοῖς ἐχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ
χειρός, ἴδοι ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγ-
ξαιτο. 18 Καὶ πνεῦμα ἐνέδυσε τὸν Ἀμασαὶ
ἄρχοντα τῶν τριάκοντα καὶ εἶπεν Πορεύου καὶ ὁ
λαός σοῦ, Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, εἰρήνη εἰρήνη σοι,
καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθησέ σοι ὁ
θεός σου· καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς Δαυίδ, καὶ
κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων. 19 Καὶ
ἀπὸ Μανασσῆ προσεχώρησαν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῷ
ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ Σαοὺλ εἰς πόλεμον·
καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς, ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο
παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων
Ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Σαούλ. 20 Ἐν τῷ πορευ-
θῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σικελὰγ προσεχώρησαν αὐτῷ
ἀπὸ Μανασσῆ Ἐδνὰ καὶ Ἰωζαβὰθ καὶ Ῥωδιὴλ
καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰωσαβαὶθ καὶ Ἐλιμοὺθ καὶ
Σεμαθί· ἀρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶ τοῦ Μανασσῆ.
21 Καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τὸν
Γεδδούρ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες· καὶ ἦσαν
ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει. 22 Ὅτι
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δύναμιν
μεγάλην ὡς δύναμις τοῦ θεοῦ. 23 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς, οἱ ἐλθόντες
πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν τοῦ ἀποστρέψαι τὴν
βασιλείαν Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον
Κυρίου. 24 Υἱοὶ Ἰούδα θυρεοφόροι καὶ δορατοφό-
ροι ἓξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεως.
25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν
ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν. 26 Τῶν υἱῶν Λευὶ
τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι· 27 Καὶ Ἰωαδὰς ὁ
ἡγούμενος τῷ Ἀαρών, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς
χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι· 28 Καὶ Σαδὼκ νέος
δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ
ἄρχοντες εἰκοσιδύο. 29 Καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν
τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδες· καὶ ἔτι τὸ
πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου
Σαούλ. 30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραὶμ εἴκοσι χιλιάδες
καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχύϊ ἄνδρες ὀνομαστοὶ
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. 31 Καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ δεκαοκτὼ χιλιάδες, καὶ
οἳ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
Δαυίδ. 32 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ γινώσκοντες
σύνεσιν εἰς τοὺς καιρούς, γινώσκοντες τί ποιῆσαι
Ἰσραήλ, διακόσιοι, καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ'
αὐτῶν. 33 Καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐκπορευόμενοι εἰς
παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς πεν-
τήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυὶδ οὐ χεροκένως.*

17 Egressusque est David obviam eis, et ait:
Si pacifice venistis ad me ut auxiliemini mihi,
cor meum jungatur vobis: si autem insidia-
mini mihi pro adversariis meis, cum ego
iniquitatem in manibus non habeam, videat
Deus patrum nostrorum, et judicet. 18 Spi-
ritus vero induit Amasai principem inter
triginta, et ait: Tui sumus, o David, et tecum
fili Isai: pax, pax tibi, et pax adjutoribus
tuis; te enim adjuvat Deus tuus. Suscepit
ergo eos David, et constituit principes turmæ.
19 Porro de Manasse transfugerunt ad David,
quando veniebat cum Philisthiim adversus
Saul, ut pugnaret: et non dimicavit cum eis:
quia inito consilio remiserunt eum principes
Philisthinorum, dicentes: Periculo capitis
nostri revertetur ad dominum suum Saul.
20 Quando igitur reversus est in Siceleg,
transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, et
Jozabad, et Jedihel, et Michael, et Ednas, et
Jozabad, et Eliu, et Salathi, principes millium
in Manasse; 21 Hi præbuerunt auxilium
David adversus latrunculos: omnes enim erant
viri fortissimi, et facti sunt principes in exer-
citu. 22 Sed et per singulos dies veniebant
ad David ad auxiliandum ei, usque dum fieret
grandis numerus, quasi exercitus Dei. 23 Iste
quoque est numerus principum exercitus, qui
venerunt ad David, cum esset in Hebron, ut
transferrent regnum Saul ad eum, juxta ver-
bum Domini. 24 Filii Juda portantes clypeum
et hastam, sex millia octingenti expediti ad
prælium. 25 De filiis Simeon, virorum for-
tissimorum ad pugnandum, septem millia
centum. 26 De filiis Levi, quatuor millia sex-
centi. 27 Joiada quoque princeps de stirpe
Aaron, et cum eo tria millia septingenti.
28 Sadoc etiam puer egregiæ indolis, et domus
patris ejus, principes viginti duo. 29 De
filiis autem Benjamin fratribus Saul, tria
millia: magna enim pars eorum adhuc seque-
batur domum Saul. 30 Porro de filiis Ephraim
viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri
nominati in cognationibus suis. 31 Et ex
dimidia tribu Manasse, decem et octo millia,
singuli per nomina sua venerunt ut consti-
tuerent regem David. 32 De filiis quoque
Issachar viri eruditi, qui noverant singula
tempora ad præcipiendum quid facere de-
beret Israel, principes ducenti: omnis autem
reliqua tribus eorum consilium sequebatur.
33 Porro de Zabulon qui egrediebantur
ad prælium, et stabant in acie instructi
armis bellicis, quinquaginta millia vene-
runt in auxilium, non in corde duplici.

34 ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה
וחנית שלשים ושבעה אלף׃
35 ומן־הדני ערכי מלחמה עשרים־ושמונה
אלף ושש מאות׃ 36 ומאשר יוצאי
צבא לערך מלחמה ארבעים אלף׃
37 ומעבר לירדן מן־הראובני
והגדי וחצי ׀ שבט מנשה בכל כלי
צבא מלחמה מאה ועשרים אלף׃
38 כל־אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה
בלבב שלם באו חברונה להמליך
את־דויד על־כל־ישראל וגם כל־שרית
ישראל לב אחד להמליך את־דויד׃
39 ויהיו־שם עם־דויד ימים שלושה אכלים
ושותים כי־הכינו להם אחיהם׃ 40 וגם
הקרובים־אליהם עד־יששכר וזבלון ונפתלי
מביאים לחם בחמורים ובגמלים
ובפרדים ׀ ובבקר מאכל־קמח דבלים
וצמקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי
שמחה בישראל׃

פרשה יג׃

1 ויועץ דויד עם־שרי האלפים והמאות
לכל־נגיד׃ 2 ויאמר דויד לכל ׀ קהל
ישראל אם־עליכם טוב ומן־יהוה אלהינו
נפרצה נשלחה על־אחינו הנשארים
בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים
והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו׃
3 ונסבה את־ארון אלהינו אלינו כי־לא
דרשנהו בימי שאול׃ 4 ויאמרו כל־הקהל
לעשות כן כי־ישר הדבר בעיני כל־העם׃
5 ויקהל דויד את־כל־ישראל מן־שיחור
מצרים ועד־לבוא חמת להביא את־ארון
האלהים מקרית יערים׃ 6 ויעל דויד
וכל־ישראל בעלתה אל־קרית יערים
אשר ליהודה להעלות משם את
ארון האלהים ׀ יהוה יושב הכרבים
אשר־נקרא שם׃ 7 וירכיבו את־ארון
האלהים על־עגלה חדשה מבית אבינדב
ועזא ואחיו נהגים בעגלה׃ 8 ודויד
וכל־ישראל משחקים לפני האלהים
בכל־עז ובשירים ובכנרות ובנבלים
ובתפים ובמצלתים ובחצצרות׃ 9 ויבאו
עד־גרן כידן וישלח עזא את־ידו
לאחז את־הארון כי שמטו הבקר׃

34 Καὶ ἀπὸ Νεφθαλὶ ἄρχοντες χίλιοι, καὶ μετ᾽
αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασι τριακονταεπτὰ
χιλιάδες. 35 Καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσό-
μενοι εἰς πόλεμον εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακό-
σιοι. 36 Καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι
εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες. 37 Καὶ ἐκ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ῥουβὴν καὶ Γαδδὶ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐν πᾶσι σκεύεσι
πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες. 38 Πάντες
οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι παράταξιν
ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ, καὶ ἦλθον εἰς Χεβρὼν τοῦ
βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ὁ
κατάλοιπος Ἰσραὴλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
Δαυίδ. 39 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες, ὅτι ἡτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν.
40 Καὶ οἱ ὁμοροῦντες αὐτοῖς ἕως Ἰσσάχαρ καὶ
Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλὶ ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν
καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ
τῶν μόσχων βρώματα, ἄλευρα, παλάθας, σταφίδας,
οἶνον καὶ ἔλαιον, μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος,
ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ΚΑΙ ἐβουλεύσατο Δαυὶδ μετὰ τῶν χιλιάρχων
καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγουμένῳ. 2 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ Εἰ ἐφ᾽ ὑμῖν
ἀγαθὸν καὶ παρὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν εὐοδωθῇ,
ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς
ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραήλ, καὶ μετ᾽
αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέσεως
αὐτῶν, καὶ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς, 3 Καὶ
μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς
ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ᾽ ἡμερῶν Σαούλ.
4 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως,
ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ.
5 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ
ἀπὸ ὁρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσόδου Ἡμὰθ τοῦ
εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαρίμ.
6 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυίδ· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυίδ, ἣ ἦν τοῦ Ἰούδα, τοῦ
ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Κυρίου
καθημένου ἐπὶ Χερουβὶμ οὗ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ᾽ ἅμαξαν
καινὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ· καὶ Ὀζὰ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦγον τὴν ἅμαξαν. 8 Καὶ Δαυὶδ
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν
πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐν ψαλτῳδοῖς καὶ ἐν κινύραις
καὶ ἐν νάβλαις, ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις
καὶ ἐν σάλπιγξι. 9 Καὶ ἦλθοσαν ἕως τῆς ἅλωνος·
καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατα-
σχεῖν τὴν κιβωτόν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος.

34 Et de Nephthali, principes mille: et cum
eis instructi clypeo et hasta, triginta et sep-
tem millia. 35 De Dan etiam præparati ad
prælium, viginti octo millia sexcenti. 36 Et
de Aser egredientes ad pugnam, et in acie
provocantes, quadraginta millia. 37 Trans
Jordanem autem de filiis Ruben, et de Gad, et
dimidia parte tribus Manasse, instructi armis
bellicis, centum viginti millia. 38 Omnes
isti viri bellatores expediti ad pugnandum,
corde perfecto venerunt in Hebron, ut consti-
tuerent regem David super universum Israel:
sed et omnes reliqui ex Israel, uno corde erant,
ut rex fieret David. 39 Fueruntque ibi apud
David tribus diebus comedentes et bibentes:
præparaverant enim eis fratres sui. 40 Sed
et qui juxta eos erant, usque ad Issachar, et
Zabulon, et Nephthali, afferebant panes in
asinis, et camelis, et mulis, et bobus, ad
vescendum: farinam, palathas, uvam passam,
vinum, oleum, boves, arietes, ad omnem
copiam; gaudium quippe erat in Israel.

CAPUT XIII.

1 Iniit autem consilium David cum tribu-
nis, et centurionibus, et universis principibus,
2 Et ait ad omnem cœtum Israel: Si placet
vobis, et a Domino Deo nostro egreditur sermo,
quem loquor: mittamus ad fratres nostros
reliquos in universas regiones Israel, et ad
sacerdotes, et Levitas, qui habitant in subur-
banis urbium, ut congregentur ad nos, 3 Et
reducamus arcam Dei nostri ad nos: non enim
requisivimus eam in diebus Saul. 4 Et re-
spondit universa multitudo ut ita fieret:
placuerat enim sermo omni populo. 5 Con-
gregavit ergo David cunctum Israel, a Sihor
Ægypti, usque dum ingrediaris Emath, ut
adduceret arcam Dei de Cariathiarim. 6 Et
ascendit David, et omnis vir Israel, ad collem
Cariathiarim, qui est in Juda, ut afferret inde
arcam Domini Dei sedentis super cherubim,
ubi invocatum est nomen ejus. 7 Imposue-
runtque arcam Dei super plaustrum novum,
de domo Abinadab: Oza autem, et frater
ejus, minabant plaustrum. 8 Porro David,
et universus Israel, ludebant coram Deo omni
virtute in canticis, et in citharis, et psalteriis,
et tympanis, et cymbalis, et tubis. 9 Cum
autem pervenissent ad aream Chidon, tetendit
Oza manum suam, ut sustentaret arcam: bos
quippe lasciviens paululum inclinaverat eam.

10 וַיִּֽחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּא וַיַּכֵּהוּ עַל אֲשֶׁר־
שָׁלַח יָדוֹ עַל־הָאָרוֹן וַיָּמָת שָׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
11 וַיִּחַר לְדָוִיד כִּי־פָרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּא
וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּא עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 12 וַיִּירָא דָוִיד אֶת־הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר הֵיךְ אָבִיא אֵלַי אֵת אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים׃ 13 וְלֹא־הֵסִיר דָּוִיד אֶת־הָאָרוֹן
אֵלָיו אֶל־עִיר דָּוִיד וַיַּטֵּהוּ אֶל־בֵּית־עֹבֵד
אֱדֹם הַגִּתִּי׃ 14 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עִם־
בֵּית עֹבֵד אֱדֹם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד־אֱדֹם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ׃

פרשה יד׃

1 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים אֶל־
דָּוִיד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחָרָשֵׁי קִיר וְחָרָשֵׁי עֵצִים
לִבְנוֹת לוֹ בָּיִת׃ 2 וַיֵּדַע דָּוִיד כִּי־הֱכִינוֹ
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשֵּׂאת לְמַעְלָה
מַלְכוּתוֹ בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
3 וַיִּקַּח דָּוִיד עוֹד נָשִׁים בִּירוּשָׁלָם וַיּוֹלֶד
דָּוִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הַיְלוּדִים אֲשֶׁר הָיוּ־לוֹ בִּירוּשָׁלָם שַׁמּוּעַ
וְשׁוֹבָב נָתָן וּשְׁלֹמֹה׃ 5 וְיִבְחָר וֶאֱלִישׁוּעַ
וְאֶלְפָּלֶט׃ 6 וְנֹגַהּ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃ 7 וֶאֱלִישָׁמָע
וּבְעֶלְיָדָע וֶאֱלִיפָלֶט׃ 8 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים
כִּי־נִמְשַׁח דָּוִיד לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ
כָל־פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִיד וַיִּשְׁמַע דָּוִיד
וַיֵּצֵא לִפְנֵיהֶם׃ 9 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּפְשְׁטוּ
בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ 10 וַיִּשְׁאַל דָּוִיד בֵּאלֹהִים
לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה עַל־פְּלִשְׁתִּיִּים וּנְתַתָּם בְּיָדִי
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֵה וּנְתַתִּים בְּיָדֶךָ׃
11 וַיַּעֲלוּ בְּבַעַל־פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִיד
וַיֹּאמֶר דָּוִיד פָּרַץ הָאֱלֹהִים אֶת־אוֹיְבַי בְּיָדִי
כְּפֶרֶץ מָיִם עַל־כֵּן קָרְאוּ שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
בַּעַל פְּרָצִים׃ 12 וַיַּעַזְבוּ־שָׁם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
וַיֹּאמֶר דָּוִיד וַיִּשָּׂרְפוּ בָּאֵשׁ׃
13 וַיֹּסִיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בָּעֵמֶק׃
14 וַיִּשְׁאַל עוֹד דָּוִיד בֵּאלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ
הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הָסֵב מֵעֲלֵיהֶם
וּבָאתָ לָהֶם מִמּוּל הַבְּכָאִים׃ 15 וִיהִי כְּשָׁמְעֲךָ
אֶת־קוֹל הַצְּעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים
אָז תֵּצֵא בַמִּלְחָמָה כִּי־יָצָא הָאֱלֹהִים
לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת אֶת־מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃

10 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ ἐπὶ Ὀζᾷ, καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κιβωτόν· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι
τοῦ θεοῦ. 11 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὅτι διέκοψε
Κύριος διακοπὴν ἐν Ὀζᾷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον
ἐκεῖνον Διακοπὴ Ὀζὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων Πῶς εἰσοίσω τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
πρὸς ἐμαυτόν; 13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τὴν
κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυίδ, καὶ ἐξέκλινεν
αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου. 14 Καὶ
ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδαρὰ
τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἀβεδδαρὰ καὶ
πάντα τὰ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιδ΄.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Χειρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέ-
λους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ οἰκοδόμους
καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον.
2 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος
εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ, ὅτι ηὐξήθη εἰς ὕψος ἡ
βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλὴμ·
καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 4 Καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἳ ἦσαν
αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν
καὶ Σαλωμών 5 Καὶ Βαὰρ καὶ Ἐλισὰ καὶ Ἐλιφα-
λὴθ 6 Καὶ Ναγὲθ καὶ Ναφὰθ καὶ Ἰαφιὲ 7 Καὶ
Ἐλισαμαὲ καὶ Ἐλιαδὲ καὶ Ἐλιφαλά. 8 Καὶ ἤκου-
σαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ
πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι
ζητῆσαι τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ ἐξῆλθεν
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς. 9 Καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον
καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.
10 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ θεοῦ λέγων Εἰ
ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ δώσεις αὐτοὺς
εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος
Ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου.
11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασὶν καὶ ἐπάταξεν
αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυίδ· καὶ εἶπε Δαυὶδ Διέκοψεν ὁ
θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρί μου ὡς διακοπὴν
ὕδατος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου Διακοπὴ Φαρασίν. 12 Καὶ ἐγκατέλιπον
ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ εἶπε
Δαυὶδ κατακαῦσαι ἐν πυρί. 13 Καὶ προσέθεντο ἔτι
ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν
γιγάντων. 14 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἔτι ἐν θεῷ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός Οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν,
ἀποστρέφου ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον
τῶν ἀπίων. 15 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν
τοῦ συσσεισμοῦ αὐτῶν ἄκρων τῶν ἀπίων, τότε εἰσ-
ελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν
σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων.

10 Iratus est itaque Dominus contra Ozam, et
percussit eum, eo quod tetigisset arcam: et
mortuus est ibi coram Domino. 11 Con-
tristatusque est David, eo quod divisisset
Dominus Ozam: vocavitque locum illum: Di-
visio Ozæ, usque in præsentem diem. 12 Et
timuit Deum tunc temporis, dicens: Quomodo
possum ad me introducere arcam Dei? 13 Et
ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc
est, in civitatem David, sed avertit in domum
Obededom Gethæi. 14 Mansit ergo arca Dei
in domo Obededom tribus mensibus: et bene-
dixit Dominus domui ejus, et omnibus quæ
habebat.

CAPUT XIV.

1 MISIT quoque Hiram rex Tyri nuntios ad
David, et ligna cedrina, et artifices parietum,
lignorumque, ut ædificarent ei domum. 2 Cog-
novitque David quod confirmasset eum Domi-
nus in regem super Israël, et sublevatum esset
regnum suum super populum ejus Israel.
3 Accepit quoque David alias uxores in
Jerusalem: genuitque filios, et filias. 4 Et
hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in
Jerusalem: Samua, et Sobad, Nathan, et
Salomon, 5 Jebahar, et Elisua, et Eliphalet,
6 Noga quoque, et Napheg, et Japhia,
7 Elisama, et Baaliada, et Eliphalet.
8 Audientes autem Philisthiim eo quod
unctus esset David in regem super univer-
sum Israel, ascenderunt omnes ut quærerent
eum: quod cum audisset David, egressus est
obviam eis. 9 Porro Philisthiim venientes,
diffusi sunt in valle Raphaim. 10 Consuluit-
que David Dominum, dicens: Si ascendam ad
Philisthæos, et si trades eos in manu mea? Et
dixit ei Dominus: Ascende, et tradam eos in
manu tua. 11 Cumque illi ascendissent in
Baalpharasim, percussit eos ibi David, et
dixit: Divisit Deus inimicos meos per manum
meam, sicut dividuntur aquæ: et idcirco
vocatum est nomen illius loci Baalpharasim.
12 Dereliqueruntque ibi deos suos, quos
David jussit exuri. 13 Alia etiam vice
Philisthiim irruerunt, et diffusi sunt in
valle. 14 Consuluitque rursum David Deum,
et dixit ei Deus: Non ascendas post eos,
recede ab eis, et venies contra illos ex
adverso pyrorum. 15 Cumque audieris soni-
tum gradientis in cacumine pyrorum, tunc
egredieris ad bellum. Egressus est enim
Deus ante te, ut percutiat castra Philisthiim.

16 וַיַּעַשׂ דָּוִיד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיַּכּוּ
אֶת־מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים מִגִּבְעוֹן וְעַד־גָּזְרָה׃
17 וַיֵּצֵא שֵׁם־דָּוִיד בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וַיהוָה
נָתַן אֶת־פַּחְדּוֹ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃

פרשה טו׃

1 וַיַּעַשׂ־לוֹ בָתִּים בְּעִיר דָּוִיד וַיָּכֶן
מָקוֹם לַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֶּט־לוֹ אֹהֶל׃
2 אָז אָמַר דָּוִיד לֹא לָשֵׂאת אֶת־
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם־הַלְוִיִּם כִּי־בָם ׀ בָּחַר
יְהוָה לָשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּלְשָׁרְתוֹ
עַד־עוֹלָם׃ 3 וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלָ͏ִם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן
יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר־הֵכִין לוֹ׃ 4 וַיֶּאֱסֹף
דָּוִיד אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶת־הַלְוִיִּם׃
5 לִבְנֵי קְהָת אוּרִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה
וְעֶשְׂרִים׃ 6 לִבְנֵי מְרָרִי עֲשָׂיָה
הַשָּׂר וְאֶחָיו מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים׃
7 לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם יוֹאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה
וּשְׁלֹשִׁים׃ 8 לִבְנֵי אֱלִיצָפָן שְׁמַעְיָה
הַשָּׂר וְאֶחָיו מָאתָיִם׃ 9 לִבְנֵי
חֶבְרוֹן אֱלִיאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו שְׁמוֹנִים׃
10 לִבְנֵי עֻזִּיאֵל עַמִּינָדָב הַשָּׂר
וְאֶחָיו מֵאָה וּשְׁנֵים עָשָׂר׃ 11 וַיִּקְרָא
דָוִיד לְצָדוֹק וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם
לְאוּרִיאֵל עֲשָׂיָה וְיוֹאֵל שְׁמַעְיָה וֶאֱלִיאֵל
וְעַמִּינָדָב׃ 12 וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לַלְוִיִּם הִתְקַדְּשׁוּ אַתֶּם וַאֲחֵיכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֵת אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הֲכִינוֹתִי לוֹ׃ 13 כִּי לְמַבָּרִאשׁוֹנָה לֹא
אַתֶּם פָּרַץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּנוּ כִּי־לֹא
דְרַשְׁנֻהוּ כַּמִּשְׁפָּט׃ 14 וַיִּתְקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־הַלְוִיִּם אֵת אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה כִּדְבַר
יְהוָה בִּכְתֵפָם בַּמֹּטוֹת עֲלֵיהֶם׃
16 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד
אֶת־אֲחֵיהֶם הַמְשֹׁרְרִים בִּכְלֵי־שִׁיר נְבָלִים
וְכִנֹּרוֹת וּמְצִלְתָּיִם מַשְׁמִיעִים לְהָרִים בְּקוֹל
לְשִׂמְחָה׃ 17 וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֵת
הֵימָן בֶּן־יוֹאֵל וּמִן־אֶחָיו אָסָף בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ
וּמִן־בְּנֵי מְרָרִי אֲחֵיהֶם אֵיתָן בֶּן־קוּשָׁיָהוּ׃

16 Καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός,
καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων
ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζηρά. 17 Καὶ ἐγένετο ὄνομα
Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ Κύριος ἔδωκε τὸν
φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυίδ,
καὶ ἡτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ καὶ
ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν. 2 Τότε εἶπε Δαυὶδ Οὐκ
ἔστιν ἆραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἢ τοὺς
Λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο Κύριος αἴρειν τὴν
κιβωτὸν Κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος.
3 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἐν
Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν Κυρίου
εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ. 4 Καὶ συνή-
γαγε Δαυὶδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας.
5 Τῶν υἱῶν Καὰθ Οὐριὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἑκατὸν εἴκοσι· 6 Τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαΐα
ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι εἴκοσι·
7 Τῶν υἱῶν Γεδσὼν Ἰωὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἑκατὸν τριάκοντα· 8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰτ
Σεμεῒ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι·
9 Τῶν υἱῶν Χεβρὼμ Ἐλιηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα· 10 Τῶν υἱῶν Ὀζιὴλ
Ἀμιναδὰβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν
δεκαδύο. 11 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ
Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, τὸν Οὐριήλ,
Ἀσαΐαν καὶ Ἰωὴλ καὶ Σεμαΐαν καὶ Ἐλιὴλ καὶ
Ἀμιναδάβ, 12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἄρχοντες
πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἁγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
Ἰσραὴλ οὗ ἡτοίμασα αὐτῇ. 13 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ
πρότερον ὑμᾶς εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν
ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξεζητήσαμεν ἐν κρίματι. 14 Καὶ
ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τοῦ ἀνενέγκαι
τὴν κιβωτὸν θεοῦ Ἰσραήλ. 15 Καὶ ἔλαβον οἱ
υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ὡς
ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ θεοῦ κατὰ τὴν γραφήν,
ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτούς. 16 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
τοῖς ἄρχουσι τῶν Λευιτῶν Στήσατε τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν τοὺς ψαλτῳδοὺς ἐν ὀργάνοις, νάβλαις,
κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος
ἐν φωνῇ εὐφροσύνης. 17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖ-
ται τὸν Αἰμὰν υἱὸν Ἰωήλ· ἐκ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ Ἀσὰφ υἱὸς Βαραχία, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Αἰθὰν υἱὸς Κισαίου.

16 Fecit ergo David sicut præceperat ei Deus,
et percussit castra Philisthinorum, de Gabaon
usque Gazera. 17 Divulgatumque est nomen
David in universis regionibus, et Dominus
dedit pavorem ejus super omnes gentes.

CAPUT XV.

1 Fecit quoque sibi domos in civitat
David: et ædificavit locum arcæ Dei, tetendit
que ei tabernaculum. 2 Tunc dixit David:
Illicitum est ut a quocumque portetur arca
Dei nisi a Levitis, quos elegit Dominus ad
portandum eam, et ad ministrandum sibi
usque in æternum. 3 Congregavitque uni-
versum Israel in Jerusalem, ut afferretur
arca Dei in locum suum, quem præparaverat
ei. 4 Necnon et filios Aaron, et Levitas;
5 De filiis Caath, Uriel princeps fuit: et
fratres ejus centum viginti. 6 De filiis
Merari, Asaia princeps; et fratres ejus ducenti
viginti. 7 De filiis Gersom, Joel princeps;
et fratres ejus centum triginta. 8 De filiis
Elisaphan, Semeias princeps; et fratres ejus
ducenti. 9 De filiis Hebron, Eliel princeps;
et fratres ejus octoginta. 10 De filiis Oziel,
Aminadab princeps; et fratres ejus centum
duodecim. 11 Vocavitque David Sadoc, et
Abiathar sacerdotes, et Levitas, Uriel, Asaiam,
Joel, Semeiam, Eliel, et Aminadab: 12 Et
dixit ad eos: Vos qui estis principes fami-
liarum Leviticarum, sanctificamini cum fratri-
bus vestris, et afferte arcam Domini Dei Israel
ad locum qui ei præparatus est: 13 Ne ut a
principio, quia non eratis præsentes, percussit
nos Dominus; sic et nunc fiat, illicitum quid
nobis agentibus. 14 Sanctificati sunt ergo
sacerdotes, et Levitæ, ut portarent arcam
Domini Dei Israel. 15 Et tulerunt filii Levi
arcam Dei, sicut præceperat Moyses juxta
verbum Domini, humeris suis, in vectibus.
16 Dixitque David principibus Levitarum, ut
constituerent de fratribus suis cantores in
organis musicorum, nablis videlicet, et
lyris, et cymbalis, ut resonaret in excelsis
sonitus lætitiæ. 17 Constitueruntque Le-
vitas: Heman filium Joel, et de fratribus
ejus, Asaph filium Barachiæ: de filiis vero
Merari, fratribus eorum, Ethan filium Casaiæ.

18 וְעִמָּהֶם אֲחֵיהֶם הַמִּשְׁנִים זְכַרְיָהוּ בֵּן
וְיַעֲזִיאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל ׀ וְעֻנִּי אֱלִיאָב
וּבְנָיָהוּ וּמַעֲשֵׂיָהוּ וּמַתִּתְיָהוּ וֶאֱלִיפְלֵהוּ
וּמִקְנֵיָהוּ וְעֹבֵד אֱדֹם וִיעִיאֵל הַשֹּׁעֲרִים׃
19 וְהַמְשֹׁרְרִים הֵימָן אָסָף וְאֵיתָן בִּמְצִלְתַּיִם
נְחֹשֶׁת לְהַשְׁמִיעַ׃ 20 וּזְכַרְיָה וַעֲזִיאֵל
וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל וְעֻנִּי וֶאֱלִיאָב וּמַעֲשֵׂיָהוּ
וּבְנָיָהוּ בִּנְבָלִים עַל־עֲלָמוֹת׃ 21 וּמַתִּתְיָהוּ
וֶאֱלִיפְלֵהוּ וּמִקְנֵיָהוּ וְעֹבֵד אֱדֹם וִיעִיאֵל
וַעֲזַזְיָהוּ בְּכִנֹּרוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית לְנַצֵּחַ׃
22 וּכְנַנְיָהוּ שַׂר־הַלְוִיִּם בְּמַשָּׂא יָסֹר בַּמַּשָּׂא כִּי
מֵבִין הוּא׃ 23 וּבֶרֶכְיָה וְאֶלְקָנָה שֹׁעֲרִים
לָאָרוֹן׃ 24 וּשְׁבַנְיָהוּ וְיוֹשָׁפָט וּנְתַנְאֵל
וַעֲמָשַׂי וּזְכַרְיָהוּ וּבְנָיָהוּ וֶאֱלִיעֶזֶר הַכֹּהֲנִים
מַחְצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וְעֹבֵד אֱדֹם וִיחִיָּה שֹׁעֲרִים לָאָרוֹן׃
25 וַיְהִי דָוִיד וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים
הַהֹלְכִים לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
מִן־בֵּית עֹבֵד־אֱדֹם בְּשִׂמְחָה׃
26 וַיְהִי בֶּעְזֹר הָאֱלֹהִים אֶת־הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ שִׁבְעָה־פָרִים
וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ 27 וְדָוִיד מְכֻרְבָּל ׀ בִּמְעִיל
בּוּץ וְכָל־הַלְוִיִּם הַנֹּשְׂאִים אֶת־הָאָרוֹן
וְהַמְשֹׁרְרִים וּכְנַנְיָה הַשַּׂר הַמַּשָּׂא הַמְשֹׁרְרִים
וְעַל־דָּוִיד אֵפוֹד בָּד׃ 28 וְכָל־יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל
שׁוֹפָר וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתָּיִם מַשְׁמִעִים
בִּנְבָלִים וְכִנֹּרוֹת׃ 29 וַיְהִי אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה בָּא עַד־עִיר דָּוִיד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל
נִשְׁקְפָה ׀ בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ
דָּוִיד מְרַקֵּד וּמְשַׂחֵק וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃

פרשת טז׃

1 וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּצִּיגוּ
אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִיד
וַיַּקְרִיבוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃
2 וַיְכַל דָּוִיד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ 3 וַיְחַלֵּק לְכָל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ כִּכַּר־
לֶחֶם וְאֶשְׁפָּר וַאֲשִׁישָׁה׃ 4 וַיִּתֵּן לִפְנֵי
אֲרוֹן יְהוָה מִן־הַלְוִיִּם מְשָׁרְתִים וּלְהַזְכִּיר
וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

18 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεύτεροι,
Ζαχαρίας καὶ 'Οζιὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ 'Ιεϊὴλ καὶ
'Ελιωὴλ καὶ 'Ελιὰβ καὶ Βαναία καὶ Μαασαΐα καὶ
Ματθαθία καὶ 'Ελιφενὰ καὶ Μακελλία καὶ 'Αβδεδὸμ
καὶ 'Ιεϊὴλ καὶ Οζίας, οἱ πυλωροί. 19 Καὶ οἱ
ψαλτῳδοί· Αἱμάν, 'Ασὰφ καὶ Αἰθὰν ἐν κυμβάλοις
χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι· 20 Ζαχαρίας
καὶ 'Οζιήλ, Σεμιραμώθ, 'Ιεϊήλ, 'Ωνί, 'Ελιάβ, Μαα-
σαίας, Βαναίας ἐν νάβλαις ἐπὶ ἀλαιμώθ· 21 Καὶ
Ματταθίας καὶ 'Ελιφαλοὺ καὶ Μακενία καὶ 'Αβδεδὸμ
καὶ 'Ιεϊὴλ καὶ 'Οζίας ἐν κινύραις ἀμασενὶθ τοῦ
ἐνισχῦσαι· 22 Καὶ Χωνενία ἄρχων τῶν Λευιτῶν
ἄρχων τῶν ᾠδῶν, ὅτι συνετὸς ἦν. 23 Καὶ Βαραχία
καὶ 'Ελκανὰ πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ. 24 Καὶ Σομ-
νία καὶ 'Ιωσαφὰτ καὶ Ναθαναὴλ καὶ 'Αμασαῒ καὶ
Ζαχαρία καὶ Βαναΐα καὶ 'Ελιέζερ οἱ ἱερεῖς σαλπί-
ζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ
θεοῦ. Καὶ 'Αβδεδὸμ καὶ 'Ιεΐα πυλωροὶ τῆς κιβω-
τοῦ τοῦ θεοῦ. 25 Καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
'Ισραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ
ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου
'Αβδεδὸμ ἐν εὐφροσύνῃ. 26 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατισχῦσαι τὸν θεὸν τοὺς Λευίτας αἴροντας τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἀν'
ἑπτὰ μόσχους καὶ ἀν' ἑπτὰ κριούς. 27 Καὶ
Δαυὶδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ, καὶ πάντες
οἱ Λευῖται αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου
καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ καὶ Χωνενίας ὁ ἄρχων τῶν ᾠδῶν
τῶν ᾀδόντων, καὶ ἐπὶ Δαυὶδ στολὴ βυσσίνη.
28 Καὶ πᾶς 'Ισραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σωφὲρ
καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κυμβάλοις, ἀναφωνοῦντες
ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις. 29 Καὶ ἐγένετο ἡ
κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως
Δαυίδ· καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ παρέκυψε
διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ
ὀρχούμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

ΚΕΦ. ιϛ΄.

1 ΚΑΙ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ
ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν
αὐτῇ Δαυίδ, καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα καὶ
σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ. 2 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ
ἀναφέρων ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου, καὶ εὐλόγησε
τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου. 3 Καὶ διεμέρισε παντὶ
ἀνδρὶ 'Ισραήλ, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός, τῷ
ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην. 4 Καὶ
ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου
ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας καὶ
ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν θεὸν 'Ισραήλ·

18 Et cum eis fratres eorum : in secundo or-
dine, Zachariam, et Ben, et Jaziel, et Semira-
moth, et Jahiel, et Ani, Eliab, et Banaiam,
et Maasiam, et Mathathiam, et Eliphalu, et
Maceniam, et Obededom, et Jehiel, janitores.
19 Porro cantores, Heman, Asaph, et Ethan,
in cymbalis æneis concrepantes. 20 Zacha-
rias autem, et Oziel, et Semiramoth, et Jahiel,
et Ani, et Eliab, et Maasias, et Banaias, in
nablis arcana cantabant. 21 Porro Matha-
thias, et Eliphalu, et Macenias, et Obededom,
et Jehiel, et Ozaziu, in citharis pro octava
canebant epinicion. 22 Chonenias autem
princeps Levitarum, prophetiæ præerat, ad
præcinendam melodiam: erat quippe valde
sapiens. 23 Et Barachias, et Elcana, jani-
tores arcæ. 24 Porro Sebenias, et Josaphat,
et Nathanael, et Amasai, et Zacharias, et
Banaias, et Eliezer, sacerdotes, clangebant
tubis coram arca Dei : et Obededom, et Jehias,
erant janitores arcæ. 25 Igitur David, et
omnes majores natu Israel, et tribuni, ierunt
ad deportandam arcam fœderis Domini de
domo Obededom, cum lætitia. 26 Cumque
adjuvisset Deus Levitas, qui portabant arcam
fœderis Domini, immolabantur septem tauri,
et septem arietes. 27 Porro David erat
indutus stola byssina, et universi Levitæ qui
portabant arcam, cantoresque, et Chonenias
princeps prophetiæ inter cantores: David
autem etiam indutus erat ephod lineo. 28 Uni-
versusque Israel deducebant arcam fœderis
Domini in jubilo, et sonitu buccinæ, et tubis,
et cymbalis, et nablis, et citharis concrepantes.
29 Cumque pervenisset arca fœderis Domini
usque ad civitatem David, Michol filia Saul
prospiciens per fenestram, vidit regem David
saltantem atque ludentem, et despexit eum in
corde suo.

CAPUT XVI.

1 Attulerunt igitur arcam Dei, et consti-
tuerunt eam in medio tabernaculi, quod teten-
derat ei David: et obtulerunt holocausta, et
pacifica coram Deo. 2 Cumque complesset
David offerens holocausta, et pacifica, bene-
dixit populo in nomine Domini. 3 Et divisit
universis per singulos, a viro usque ad mu-
lierem, tortam panis, et partem assæ carnis
bubalæ, et frixam oleo similam. 4 Constituit-
que coram arca Domini de Levitis, qui ministra-
rent, et recordarentur operum ejus, et glorifi-
carent, atque laudarent Dominum Deum Israel:

5 אָסָף הָרֹאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ זְכַרְיָה יְעִיאֵל
וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל וּמַתִּתְיָה וֶאֱלִיאָב
וּבְנָיָהוּ וְעֹבֵד אֱדֹם וִיעִיאֵל בִּכְלֵי נְבָלִים
וּבְכִנֹּרוֹת וְאָסָף בַּמְצִלְתַּיִם מַשְׁמִיעַ׃
6 וּבְנָיָהוּ וְיַחֲזִיאֵל הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת
תָּמִיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים׃ 7 בַּיּוֹם
הַהוּא אָז נָתַן דָּוִיד בָּרֹאשׁ לְהֹדוֹת
לַיהוָה בְּיַד־אָסָף וְאֶחָיו׃ 8 הוֹדוּ
לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילֹתָיו׃ 9 שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ
בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו׃ 10 הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ 11 דִּרְשׁוּ יְהוָה
וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ 12 זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ 13 זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ 14 הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
15 זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
דּוֹר׃ 16 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק׃ 17 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם׃ 18 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־
כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ 19 בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי
מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ 20 וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃ 21 לֹא־
הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מְלָכִים׃ 22 אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי
אַל־תָּרֵעוּ׃ 23 שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ 24 סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃
25 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ 26 כִּי כָּל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃
27 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ׃
28 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ 29 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ
לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ 30 חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־
הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ 31 יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה
מָלָךְ׃ 32 יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ׃ 33 אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי
יְהוָה כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ׃ 34 הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

5 Ἀσὰφ ὁ ἡγούμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχα-
ρίας, Ἰεϊὴλ, Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεϊὴλ, Ματταθίας,
Ἐλιὰβ καὶ Βαναίας καὶ Ἀβδεδὸμ, καὶ Ἰεϊὴλ ἐν
ὀργάνοις νάβλαις κινύραις, καὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβά-
λοις ἀναφωνῶν, 6 Καὶ Βαναίας καὶ Ὀζιὴλ οἱ
ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διὰ παντὸς ἐναντίον τῆς
κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ. Τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν
τὸν Κύριον ἐν χειρὶ Ἀσὰφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
8 ΩΔΗ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ἐπικαλεῖσθε
αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. 9 Ἄισατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε
αὐτῷ, διηγήσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ
ἐποίησε Κύριος. 10 Αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ
αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν
αὐτοῦ. 11 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσατε,
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός. 12 Μνη-
μονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε, τέρατα
καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. 13 Σπέρμα
Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
14 Αὐτὸς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
κρίματα αὐτοῦ. 15 Μνημονεύωμεν εἰς αἰῶνα
διαθήκης αὐτοῦ, λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς
χιλίας γενεάς, 16 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ
τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. 17 Ἔστησεν αὐτὸν
τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην
αἰώνιον, 18 Λέγων Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. 19 Ἐν τῷ γενέσθαι
αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀριθμῷ ὡς ἐσμικρύνθησαν καὶ
παρῴκησαν ἐν αὐτῇ. 20 Καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ
ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν
ἕτερον. 21 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι
αὐτούς, καὶ ἤλεγξε περὶ αὐτῶν βασιλεῖς. 22 Μὴ
ἅψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις
μου μὴ πονηρεύεσθε. 23 Ἄισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα
ἡ γῆ, ἀναγγείλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν
αὐτοῦ. 24 Ἐξηγεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν
αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
25 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός
ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. 26 Ὅτι πάντες οἱ
θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἴδωλα, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανοὺς
ἐποίησε. 27 Δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ. 28 Δότε
τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ Κυρίῳ
δόξαν καὶ ἰσχύν, 29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν
ὀνόματι αὐτοῦ. Λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε Κυρίῳ ἐν
αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ. 30 Φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, κατορθωθήτω ἡ γῆ καὶ μὴ
σαλευθήτω. 31 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι
Κύριος βασιλεύων. 32 Βομβήσει ἡ θάλασσα
σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτῷ. 33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα
τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἦλθε
κρῖναι τὴν γῆν. 34 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ
ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Asaph principem; et secundum ejus Zacha-
riam: porro Jehiel, et Semiramoth, et Jahiel,
et Mathathiam, et Eliab, et Banaiam, et Obed-
edom: Jehiel super organa psalterii, et lyras:
Asaph autem ut cymbalis personaret; 6 Ba-
naiam vero et Jaziel sacerdotes, canere tuba
jugiter coram arca fœderis Domini. 7 In illo
die fecit David principem ad confitendum
Domino Asaph, et fratres ejus. 8 Confi-
temini Domino, et invocate nomen ejus:
notas facite in populis adinventiones ejus.
9 Cantate ei, et psallite ei: et narrate
omnia mirabilia ejus. 10 Laudate no-
men sanctum ejus: lætetur cor quærentium
Dominum. 11 Quærite Dominum, et virtutem
ejus: quærite faciem ejus semper. 12 Recor-
damini mirabilium ejus, quæ fecit: signorum
illius, et judiciorum oris ejus. 13 Semen
Israel servi ejus: filii Jacob electi ejus.
14 Ipse Dominus Deus noster: in universa
terra judicia ejus. 15 Recordamini in sempi-
ternum pacti ejus: sermonis, quem præcepit
in mille generationes, 16 Quem pepigit cum
Abraham: et juramenti illius cum Isaac.
17 Et constituit illud Jacob in præceptum: et
Israel in pactum sempiternum, 18 Dicens:
Tibi dabo terram Chanaan, funiculum heredi-
tatis vestræ. 19 Cum essent pauci numero,
parvi et coloni ejus. 20 Et transierunt de
gente in gentem, et de regno ad populum
alterum. 21 Non dimisit quemquam calum-
niari eos, sed increpavit pro eis reges. 22 No-
lite tangere christos meos: et in prophetis
meis nolite malignari. 23 Cantate Domino
omnis terra: annuntiate ex die in diem salu-
tare ejus. 24 Narrate in gentibus gloriam
ejus: in cunctis populis mirabilia ejus. 25 Quia
magnus Dominus, et laudabilis nimis: et hor-
ribilis super omnes deos. 26 Omnes enim
dii populorum, idola: Dominus autem cælos
fecit. 27 Confessio et magnificentia coram
eo: fortitudo et gaudium in loco ejus. 28 Af-
ferte Domino familiæ populorum: afferte
Domino gloriam et imperium. 29 Date
Domino gloriam, nomini ejus, levate sacrifi-
cium, et venite in conspectu ejus: et adorate
Dominum in decore sancto. 30 Commoveatur
a facie ejus omnis terra: ipse enim fundavit
orbem immobilem. 31 Lætentur cæli, et
exultet terra: et dicant in nationibus, Dominus
regnavit. 32 Tonet mare, et plenitudo ejus:
exultent agri, et omnia quæ in eis sunt.
33 Tunc laudabunt ligna saltus coram
Domino: quia venit judicare terram.
34 Confitemini Domino, quoniam bonus:
quoniam in æternum misericordia ejus.

35 וְאִמְר֕וּ הוֹשִׁיעֵ֙נוּ֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׁעֵ֔נוּ וְקַבְּצֵ֥נוּ
וְהַצִּילֵ֖נוּ מִן־הַגּוֹיִ֑ם לְהֹדוֹת֙ לְשֵׁ֣ם קָדְשֶׁ֔ךָ
לְהִשְׁתַּבֵּ֖חַ בִּתְהִלָּתֶֽךָ׃ 36 בָּר֤וּךְ יְהוָה֙
אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל מִן־הָעוֹלָ֖ם וְעַד־הָעֹלָ֑ם
וַיֹּאמְר֤וּ כָל־הָעָם֙ אָמֵ֔ן וְהַלֵּ֖ל לַיהוָֽה׃
37 וַיַּעֲזָב־שָׁ֗ם לִפְנֵי֙ אֲר֣וֹן בְּרִית־
יְהוָ֔ה לְאָסָ֖ף וּלְאֶחָ֑יו לְשָׁרֵ֞ת לִפְנֵ֧י הָאָר֛וֹן
תָּמִ֖יד לִדְבַר־י֥וֹם בְּיוֹמֽוֹ׃ 38 וְעֹבֵ֥ד אֱדֹ֛ם
וַאֲחֵיהֶ֖ם שִׁשִּׁ֣ים וּשְׁמוֹנָ֑ה וְעֹבֵ֨ד אֱדֹ֧ם בֶּן־
יְדִית֛וּן וְחֹסָ֖ה לְשֹׁעֲרִֽים׃ 39 וְאֵ֣ת ׀ צָד֣וֹק
הַכֹּהֵ֗ן וְאֶחָיו֙ הַכֹּ֣הֲנִ֔ים לִפְנֵ֖י מִשְׁכַּ֣ן יְהוָ֑ה
בַּבָּמָ֖ה אֲשֶׁ֥ר בְּגִבְעֽוֹן׃ 40 לְהַעֲל֨וֹת עֹל֜וֹת
לַיהוָ֗ה עַל־מִזְבַּ֥ח הָעֹלָ֛ה תָּמִ֖יד לַבֹּ֣קֶר
וְלָעָ֑רֶב וּלְכָל־הַכָּתוּב֙ בְּתוֹרַ֣ת יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֖ר
צִוָּ֥ה עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 41 וְעִמָּהֶם֙ הֵימָ֣ן וִידוּת֔וּן
וּשְׁאָר֙ הַבְּרוּרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר נִקְּב֖וּ בְּשֵׁמ֑וֹת
לְהֹדוֹת֙ לַֽיהוָ֔ה כִּ֥י לְעוֹלָ֖ם חַסְדּֽוֹ׃
42 וְעִמָּהֶ֡ם הֵימָ֣ן וִֽידוּת֡וּן חֲצֹצְר֣וֹת וּמְצִלְתַּ֩יִם֩
לְמַשְׁמִיעִ֔ים וּכְלֵ֖י שִׁ֣יר הָאֱלֹהִ֑ים וּבְנֵ֥י
יְדוּת֖וּן לַשָּֽׁעַר׃ 43 וַיֵּלְכ֥וּ כָל־הָעָ֖ם אִ֣ישׁ
לְבֵית֑וֹ וַיִּסֹּ֥ב דָּוִ֖יד לְבָרֵ֥ךְ אֶת־בֵּיתֽוֹ׃

פרשה יז׃

1 וַיְהִ֕י כַּאֲשֶׁ֛ר יָשַׁ֥ב דָּוִ֖יד בְּבֵית֑וֹ וַיֹּ֨אמֶר
דָּוִ֜יד אֶל־נָתָ֣ן הַנָּבִ֗יא הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֤י יוֹשֵׁב֙
בְּבֵ֣ית הָאֲרָזִ֔ים וַאֲר֥וֹן בְּרִית־יְהוָ֖ה תַּ֥חַת
יְרִיעֽוֹת׃ 2 וַיֹּ֤אמֶר נָתָן֙ אֶל־דָּוִ֔יד כֹּ֛ל אֲשֶׁ֥ר
בִּלְבָבְךָ֖ עֲשֵׂ֑ה כִּ֥י הָאֱלֹהִ֖ים עִמָּֽךְ׃
3 וַיְהִ֖י בַּלַּ֣יְלָה הַה֑וּא וַיְהִי֙ דְּבַר־אֱלֹהִ֔ים
אֶל־נָתָ֖ן לֵאמֹֽר׃ 4 לֵ֤ךְ וְאָֽמַרְתָּ֙ אֶל־דָּוִ֣יד
עַבְדִּ֔י כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה לֹ֥א אַתָּ֛ה תִּבְנֶה־לִּ֥י
הַבַּ֖יִת לָשָֽׁבֶת׃ 5 כִּ֣י לֹ֤א יָשַׁ֙בְתִּי֙ בְּבַ֔יִת
מִן־הַיּוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר הֶעֱלֵ֣יתִי אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל עַ֖ד
הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה וָאֶֽהְיֶ֛ה מֵאֹ֥הֶל אֶל־אֹ֖הֶל
וּמִמִּשְׁכָּֽן׃ 6 בְּכֹ֤ל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּ֙כְתִּי֙ בְּכָל־
יִשְׂרָאֵ֔ל הֲדָבָ֣ר דִּבַּ֗רְתִּי אֶת־אַחַד֙ שֹׁפְטֵ֣י
יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁ֥ר צִוִּ֛יתִי לִרְע֥וֹת אֶת־עַמִּ֖י לֵאמֹ֑ר
לָ֥מָּה לֹֽא־בְנִיתֶ֛ם לִ֖י בֵּ֥ית אֲרָזִֽים׃ 7 וְעַתָּ֡ה
כֹּֽה־תֹאמַ֞ר לְעַבְדִּ֣י לְדָוִ֗יד כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה
צְבָא֔וֹת אֲנִ֤י לְקַחְתִּ֙יךָ֙ מִן־הַנָּוֶ֔ה מִֽן־אַחֲרֵ֖י
הַצֹּ֑אן לִהְי֣וֹת נָגִ֔יד עַ֖ל עַמִּ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

35 Καὶ εἴπατε Σῶσον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἄθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσί σου. 36 Εὐλογημένος Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός Ἀμήν. Καὶ ὕμνεσαν τῷ Κυρίῳ. 37 Καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου τὸν Ἀσὰφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διὰ παντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν. 38 Καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑξήκοντα καὶ ὀκτώ· καὶ Ἀβδεδὸμ υἱὸς Ἰδιθοὺν καὶ Ὀσὰ εἰς τοὺς πυλωρούς. 39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον τῆς σκηνῆς Κυρίου ἐν Βαμᾷ τῇ ἐν Γαβαών, 40 Τοῦ ἀναφέρειν ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ. 41 Καὶ μετ' αὐτοῦ Αἱμὰν καὶ Ἰδιθοὺν καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 42 Καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδιθοὺν εἰς τὴν πύλην. 43 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζʹ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς κατῴκησε Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου ὑποκάτω δέῤῥεων. 2 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει, ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Νάθαν 4 Πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου Οὕτως εἶπε Κύριος Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με ἐν αὐτῷ. 5 Ὅτι οὐ κατῴκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καλύμματι 6 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετειλάμην τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων Ὅτι οὐκ ᾠκοδομήσατέ μοι οἶκον κέδρινον; 7 Καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐγὼ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ,

35 Et dicite: Salva nos Deus salvator noster; et congrega nos, et erue de gentibus, ut confiteamur nomini sancto tuo, et exultemus in carminibus tuis. 36 Benedictus Dominus Deus Israel ab æterno usque in æternum: et dicat omnis populus: Amen, et hymnum Domino. 37 Reliquit itaque ibi coram arca fœderis Domini, Asaph et fratres ejus, ut ministrarent in conspectu arcæ jugiter, per singulos dies, et vices suas. 38 Porro Obededom, et fratres ejus sexaginta octo; et Obededom filium Idithun, et Hosa constituit janitores. 39 Sadoc autem sacerdotem, et fratres ejus sacerdotes, coram tabernaculo Domini in excelso, quod erat in Gabaon, 40 Ut offerrent holocausta Domino super altare holocautomatis jugiter, mane et vespere, juxta omnia quæ scripta sunt in lege Domini, quam præcepit Israeli. 41 Et post eum Heman, et Idithun, et reliquos electos, unumquemque vocabulo suo ad confitendum Domino: Quoniam in æternum misericordia ejus. 42 Heman quoque et Idithun canentes tuba, et quatientes cymbala, et omnia musicorum organa, ad canendum Deo; filios autem Idithun fecit esse portarios. 43 Reversusque est omnis populus in domum suam; et David, ut benediceret etiam domui suæ.

CAPUT XVII.

1 Cum autem habitaret David in domo sua, dixit ad Nathan prophetam: Ecce ego habito in domo cedrina: arca autem fœderis Domini sub pellibus est. 2 Et ait Nathan ad David: Omnia, quæ in corde tuo sunt, fac: Deus enim tecum est. 3 Igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan, dicens: 4 Vade, et loquere David servo meo: Hæc dicit Dominus: Non ædificabis tu mihi domum ad habitandum. 5 Neque enim mansi in domo, ex eo tempore quo eduxi Israel, usque ad diem hanc: sed fui semper mutans loca tabernaculi, et in tentorio 6 Manens cum omni Israel. Numquid locutus sum saltem uni judicum Israel, quibus præceperam ut pascerent populum meum, et dixi: Quare non ædificastis mihi domum cedrinam? 7 Nunc itaque sic loqueris ad servum meum David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego tuli te, cum in pascuis sequereris gregem, ut esses dux populi mei Israel.

8 וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הָלַכְתָּ וָאַכְרִית
אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם
כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ 9 וְשַׂמְתִּי
מָקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וּנְטַעְתִּיהוּ וְשָׁכַן
תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא־יוֹסִיפוּ בְנֵי־עַוְלָה
לְבַלֹּתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה׃ 10 וּלְמִיָּמִים
אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ וָאַגִּד לָךְ וּבַיִת
יִבְנֶה־לְּךָ יְהוָה׃ 11 וְהָיָה כִּי־מָלְאוּ יָמֶיךָ
לָלֶכֶת עִם־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימוֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה מִבָּנֶיךָ וַהֲכִינוֹתִי אֶת־
מַלְכוּתוֹ׃ 12 הוּא יִבְנֶה־לִּי בָּיִת וְכֹנַנְתִּי
אֶת־כִּסְאוֹ עַד־עוֹלָם׃ 13 אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב
וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן וְחַסְדִּי לֹא־אָסִיר מֵעִמּוֹ
כַּאֲשֶׁר הֲסִירוֹתִי מֵאֲשֶׁר הָיָה לְפָנֶיךָ׃
14 וְהַעֲמַדְתִּיהוּ בְּבֵיתִי וּבְמַלְכוּתִי עַד־
הָעוֹלָם וְכִסְאוֹ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם׃
15 כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל הֶחָזוֹן הַזֶּה
כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִיד׃ 16 וַיָּבֹא
הַמֶּלֶךְ דָּוִיד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי־
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִים וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתַנִי
עַד־הֲלֹם׃ 17 וַתִּקְטַן זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהִים
וַתְּדַבֵּר עַל־בֵּית־עַבְדְּךָ לְמֵרָחוֹק וּרְאִיתַנִי
כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה יְהוָה אֱלֹהִים׃
18 מַה־יּוֹסִיף עוֹד דָּוִיד אֵלֶיךָ לְכָבוֹד אֶת־
עַבְדֶּךָ וְאַתָּה אֶת־עַבְדְּךָ יָדָעְתָּ׃ 19 יְהוָה
בַּעֲבוּר עַבְדְּךָ וּכְלִבְּךָ עָשִׂיתָ אֵת כָּל־
הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְהֹדִיעַ אֶת־כָּל־הַגְּדֻלּוֹת׃
20 יְהוָה אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ
בְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ׃ 21 וּמִי כְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלַךְ
הָאֱלֹהִים לִפְדּוֹת לוֹ עָם לָשׂוּם לְךָ שֵׁם
גְּדֻלּוֹת וְנֹרָאוֹת לְגָרֵשׁ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר־
פָּדִיתָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם׃ 22 וַתִּתֵּן אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל ׀ לְךָ לְעָם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה
הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 23 וְעַתָּה יְהוָה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ
יֵאָמֵן עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
24 וְיֵאָמֵן וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לֵאמֹר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל
וּבֵית־דָּוִיד עַבְדְּךָ נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃ 25 כִּי ׀ אַתָּה
אֱלֹהַי גָּלִיתָ אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לִבְנוֹת לוֹ בָּיִת
עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ׃

8 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης,
καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ
προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ
ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. 9 Καὶ
θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ καὶ καταφυ-
τεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ
οὐ μεριμνήσει ἔτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας
τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀρχῆς, 10 Καὶ ἀφ'
ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ,
καὶ ἐταπείνωσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ
αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι Κύριος.
11 Καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν ἡμέραι σου καὶ
κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω
τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας
σου, καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 12 Αὐτὸς
οἰκοδομήσει μοι οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 13 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς
πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν, καὶ τὸ ἔλεός
μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπέστησα ἀπὸ
τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου. 14 Καὶ πιστώσω
αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος
ἕως αἰῶνος. 15 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τού-
τους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην, οὕτως
ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ. 16 Καὶ ἦλθεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι Κυρίου,
καὶ εἶπε Τίς εἰμι ἐγώ, Κύριε ὁ θεός; καὶ τίς ὁ
οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος; 17 Καὶ
ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός, καὶ ἐλάλη-
σας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν,
καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ ὕψωσάς
με, Κύριε ὁ θεός. 18 Τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ
πρὸς σὲ τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου
οἶδας, 19 Καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας
τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην. 20 Κύριε, οὐκ ἔστιν
ὅμοιός σοι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σοῦ κατὰ
πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὠσὶν ἡμῶν. 21 Καὶ
οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ
τῆς γῆς, ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώ-
σασθαι λαὸν ἑαυτῷ, τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα
καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ
σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη. 22 Καὶ
ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἕως
αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς θεόν.
23 Καὶ νῦν, Κύριε, ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς
τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω
ἕως αἰῶνος, καὶ ποίησον καθὼς ἐλάλησας· 24 Καὶ
πιστωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομά σου ἕως
αἰῶνος λεγόντων Κύριε Κύριε παντοκράτωρ θεὸς
Ἰσραήλ· καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδός σου ἀνωρθω-
μένος ἐναντίον σου. 25 Ὅτι σύ, Κύριος ὁ θεός
μου, ἤνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον· διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ
παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου.

8 Et fui tecum quocumque perrexisti: et inter-
feci omnes inimicos tuos coram te, fecique tibi
nomen quasi unius magnorum, qui celebrantur
in terra. 9 Et dedi locum populo meo Israel:
plantabitur, et habitabit in eo, et ultra non
commovebitur: nec filii iniquitatis atterent
eos, sicut a principio, 10 Ex diebus quibus
dedi judices populo meo Israel, et humiliavi
universos inimicos tuos. Annuntio ergo tibi,
quod ædificaturus sit tibi Dominus domum.
11 Cumque impleveris dies tuos ut vadas ad
patres tuos, suscitabo semen tuum post te,
quod erit de filiis tuis: et stabiliam regnum
ejus. 12 Ipse ædificabit mihi domum, et
firmabo solium ejus usque in æternum. 13 Ego
ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium:
et misericordiam meam non auferam ab eo,
sicut abstuli ab eo qui ante te fuit. 14 Et
statuam eum in domo mea, et in regno meo,
usque in sempiternum: et thronus ejus erit
firmissimus in perpetuum. 15 Juxta omnia
verba hæc, et juxta universam visionem istam,
sic locutus est Nathan ad David. 16 Cumque
venisset rex David, et sedisset coram Domino,
dixit: Quis ego sum Domine Deus, et quæ
domus mea, ut præstares mihi talia? 17 Sed
et hoc parum visum est in conspectu tuo,
ideoque locutus es super domum servi tui
etiam in futurum: et fecisti me spectabilem
super omnes homines, Domine Deus. 18 Quid
ultra addere potest David, cum ita glorifica-
veris servum tuum, et cognoveris eum?
19 Domine propter famulum tuum juxta cor
tuum fecisti omnem magnificentiam hanc, et
nota esse voluisti universa magnalia. 20 Do-
mine, non est similis tui: et non est alius
Deus absque te, ex omnibus, quos audivimus
auribus nostris. 21 Quis enim est alius, ut
populus tuus Israel, gens una in terra, ad
quam perrexit Deus, ut liberaret, et faceret
populum sibi, et magnitudine sua atque ter-
roribus ejiceret nationes a facie ejus, quem de
Ægypto liberarat? 22 Et posuisti populum
tuum Israel tibi in populum usque in æternum,
et tu Domine factus es Deus ejus. 23 Nunc
igitur Domine, sermo, quem locutus es famulo
tuo, et super domum ejus, confirmetur in per-
petuum, et fac sicut locutus es. 24 Perma-
neatque et magnificetur nomen tuum usque
in sempiternum, et dicatur: Dominus exer-
cituum Deus Israel, et domus David servi
ejus permanens coram eo. 25 Tu enim
Domine Deus meus revelasti auriculam servi
tui, ut ædificares ei domum: et idcirco
invenit servus tuus fiduciam, ut oret coram te.

26 וְעַתָּה יְהוָה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר
עַל־עַבְדְּךָ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ 27 וְעַתָּה
הוֹאַלְתָּ לְבָרֵךְ אֶת־בֵּית עַבְדְּךָ לִהְיוֹת
לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי־אַתָּה יְהוָה בֵּרַכְתָּ
וּמְבֹרָךְ לְעוֹלָם׃

פרשה יח׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּךְ דָּוִיד אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח אֶת־גַּת וּבְנֹתֶיהָ מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים׃ 2 וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיִּהְיוּ מוֹאָב
עֲבָדִים לְדָוִיד נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃ 3 וַיַּךְ דָּוִיד
אֶת־הֲדַרְעֶזֶר מֶלֶךְ־צוֹבָה חֲמָתָה בְּלֶכְתּוֹ
לְהַצִּיב יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת׃ 4 וַיִּלְכֹּד דָּוִיד
מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁבְעַת אֲלָפִים פָּרָשִׁים
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִיד
אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃
5 וַיָּבֹא אֲרַם דַּרְמֶשֶׂק לַעְזוֹר לַהֲדַרְעֶזֶר
מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִיד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים־וּשְׁנַיִם
אֶלֶף אִישׁ׃ 6 וַיָּשֶׂם דָּוִיד בַּאֲרַם דַּרְמֶשֶׂק
וַיְהִי אֲרָם לְדָוִיד עֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה
וַיּוֹשַׁע יְהוָה לְדָוִיד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
7 וַיִּקַּח דָּוִיד אֵת שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ
עַל־עַבְדֵי הֲדַרְעָזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלָםִ׃
8 וּמִטִּבְחַת וּמִכּוּן עָרֵי הֲדַרְעֶזֶר לָקַח דָּוִיד
נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד בָּהּ ׀ עָשָׂה שְׁלֹמֹה
אֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־הָעַמּוּדִים וְאֵת כְּלֵי
הַנְּחֹשֶׁת׃ 9 וַיִּשְׁמַע תֹּעוּ מֶלֶךְ
חֲמָת כִּי הִכָּה דָוִיד אֶת־כָּל־חֵיל הֲדַרְעֶזֶר
מֶלֶךְ־צוֹבָה׃ 10 וַיִּשְׁלַח אֶת־הֲדוֹרָם־בְּנוֹ
אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לִשְׁאוֹל־לוֹ לְשָׁלוֹם
וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהֲדַרְעֶזֶר וַיַּכֵּהוּ
כִּי־אִישׁ מִלְחֲמוֹת תֹּעוּ הָיָה הֲדַרְעָזֶר וְכֹל
כְּלֵי זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ 11 גַּם־אֹתָם
הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לַיהוָה עִם־הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מִכָּל־הַגּוֹיִם מֵאֱדוֹם
וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעֲמָלֵק׃
12 וְאַבְשַׁי בֶּן־צְרוּיָה הִכָּה אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא
הַמֶּלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃ 13 וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם
נְצִיבִים וַיִּהְיוּ כָל־אֱדוֹם עֲבָדִים לְדָוִיד
וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִיד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
14 וַיִּמְלֹךְ דָּוִיד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ 15 וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה
עַל־הַצָּבָא וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד מַזְכִּיר׃

26 Καὶ νῦν, Κύριε, σὺ εἶ αὐτὸς θεός, καὶ ἐλάλησας
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. 27 Καὶ νῦν
ἤρξαι τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου
τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου· ὅτι σὺ
Κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ
ἔλαβε τὴν Γὲθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς
ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἐπάταξε τὴν Μωαβ, καὶ
ἦσαν Μωὰβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα.
3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρaαζὰρ βασιλέα
Σουβὰ Ἡμάθ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην. 4 Καὶ προκατε-
λάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἅρματα καὶ ἑπτὰ
χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν·
καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα, καὶ
ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα. 5 Καὶ ἦλθε
Σύρος ἐκ Δαμασκοῦ βοηθῆσαι Ἀδραaζὰρ βασιλεῖ
Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ
δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν
ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ
εἰς παῖδας φέροντας δῶρα· καὶ ἔσωσε Κύριος
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τοὺς
παῖδας Ἀδραaζάρ, καὶ ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 8 Καὶ ἐκ τῆς Ματαβὲθ καὶ ἐκ τῶν
ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδραaζὰρ ἔλαβε Δαυὶδ
χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐξ αὐτοῦ ἐποίησε Σαλωμὼν
τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ
τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ. 9 Καὶ ἤκουσε Θωὰ βασιλεὺς
Ἡμὰθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν
Ἀδραaζὰρ βασιλέως Σουβά, 10 Καὶ ἀπέστειλε
τὸν Ἀδουρὰμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ
τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆ-
σαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδραaζὰρ καὶ
ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωὰ ἦν τῷ
Ἀδραaζάρ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ
ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ. 11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ
τοῦ χρυσίου οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐξ
Ἰδουμαίας καὶ Μωὰβ καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ
τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλήκ. 12 Καὶ Ἀβεσὰ
υἱὸς Σαρουίας ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι
τῶν ἁλῶν, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας, 13 Καὶ ἔθετο
ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς· καὶ ἦσαν πάντες οἱ
Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυίδ· καὶ ἔσωζε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 14 Καὶ ἐβασίλευσε
Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἦν ποιῶν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ. 15 Καὶ
Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ
Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ὁ ὑπομνηματογράφος.

26 Nunc ergo Domine, tu es Deus, et locutus
es ad servum tuum tanta beneficia. 27 Et
cœpisti benedicere domui servi tui, ut sit
semper coram te: te enim Domine benedi-
cente, benedicta erit in perpetuum.

CAPUT XVIII.

1 Factum est autem post hæc, ut percuteret
David Philisthiim, et humiliaret eos, et tol-
leret Geth, et filias ejus, de manu Philisthiim,
2 Percuteretque Moab, et fierent Moabitæ
servi David, offerentes ei munera. 3 Eo tem-
pore percussit David etiam Adarezer regem
Soba regionis Hemath, quando perrexit ut
dilataret imperium suum usque ad flumen
Euphraten. 4 Cepit ergo David mille quad-
rigas ejus, et septem millia equitum, ac viginti
millia virorum peditum, subnervavitque omnes
equos curruum, exceptis centum quadrigis,
quas reservavit sibi. 5 Supervenit autem et
Syrus Damascenus, ut auxilium præberet
Adarezer regi Soba: sed et hujus percussit
David viginti duo millia virorum. 6 Et posuit
milites in Damasco, ut Syria quoque serviret
sibi, et offerret munera. Adjuvitque eum
Dominus in cunctis, ad quæ perrexerat.
7 Tulit quoque David pharetras aureas, quas
habuerant servi Adarezer, et attulit eas in
Jerusalem. 8 Necnon de Thebath et Chun,
urbibus Adarezer, æris plurimum, de quo fecit
Salomon mare æneum, et columnas, et vasa
ænea. 9 Quod cum audisset Thou rex
Hemath, percussisse videlicet David omnem
exercitum Adarezer regis Soba, 10 Misit
Adoram filium suum ad regem David, ut pos-
tularet ab eo pacem, et congratularetur ei,
quod percussisset et expugnasset Adarezer:
adversarius quippe erat Thou Adarezer.
11 Sed et omnia vasa aurea, et argentea, et
ænea, consecravit David rex Domino, cum
argento et auro, quod tulerat ex universis
gentibus, tam de Idumæa, et Moab, et filiis
Ammon, quam de Philisthiim et Amalec.
12 Abisai vero filius Sarviæ percussit Edom
in valle Salinarum, decem et octo millia.
13 Et constituit in Edom præsidium, ut
serviret Idumæa David: salvavitque Do-
minus David in cunctis, ad quæ per-
rexerat. 14 Regnavit ergo David super
universum Israel, et faciebat judicium atque
justitiam cuncto populo suo. 15 Porro
Joab filius Sarviæ erat super exercitum,
et Josaphat filius Ahilud a commentariis.

16 וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב וַאֲבִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר
כֹּהֲנִים וְשַׁוְשָׁא סֹפֵר׃ 17 וּבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע
עַל־הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי־דָוִיד הָרִאשֹׁנִים
לְיַד הַמֶּלֶךְ׃

פרשה יט׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־
עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 2 וַיֹּאמֶר דָּוִיד
אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד ׀ עִם־חָנוּן בֶּן־נָחָשׁ כִּי־עָשָׂה
אָבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִיד מַלְאָכִים
לְנַחֲמוֹ עַל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִיד אֶל־
אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־חָנוּן לְנַחֲמוֹ׃ 3 וַיֹּאמְרוּ
שָׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן לְחָנוּן הַמְכַבֵּד דָּוִיד אֶת־
אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מְנַחֲמִים
הֲלֹא בַּעֲבוּר לַחְקֹר וְלַהֲפֹךְ וּלְרַגֵּל הָאָרֶץ
בָּאוּ עֲבָדָיו אֵלֶיךָ׃ 4 וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי
דָוִיד וַיְגַלְּחֵם וַיִּכְרֹת אֶת־מַדְוֵיהֶם בַּחֵצִי
עַד־הַמִּפְשָׂעָה וַיְשַׁלְּחֵם׃ 5 וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּידוּ
לְדָוִיד עַל־הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי־
הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
שְׁבוּ בִירֵחוֹ עַד אֲשֶׁר־יְצַמַּח זְקַנְכֶם
וְשַׁבְתֶּם׃ 6 וַיִּרְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן כִּי
הִתְבָּאֲשׁוּ עִם־דָּוִיד וַיִּשְׁלַח חָנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן
אֶלֶף כִּכַּר־כֶּסֶף לִשְׂכֹּר לָהֶם מִן־אֲרַם נַהֲרַיִם
וּמִן־אֲרַם מַעֲכָה וּמִצּוֹבָה רֶכֶב וּפָרָשִׁים׃
7 וַיִּשְׂכְּרוּ לָהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב
וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת־עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ
לִפְנֵי מֵידְבָא וּבְנֵי עַמּוֹן נֶאֶסְפוּ מֵעָרֵיהֶם
וַיָּבֹאוּ לַמִּלְחָמָה׃ 8 וַיִּשְׁמַע דָּוִיד
וַיִּשְׁלַח אֶת־יוֹאָב וְאֵת כָּל־צָבָא הַגִּבּוֹרִים׃
9 וַיֵּצְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח
הָעִיר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה׃
10 וַיַּרְא יוֹאָב כִּי־הָיְתָה פְנֵי־הַמִּלְחָמָה
אֵלָיו פָּנִים וְאָחוֹר וַיִּבְחַר מִכָּל־בָּחוּר
בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲרָם׃ 11 וְאֵת
יֶתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אַבְשַׁי אָחִיו וַיַּעַרְכוּ
לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן׃ 12 וַיֹּאמֶר אִם־תֶּחֱזַק
מִמֶּנִּי אֲרָם וְהָיִיתָ לִּי לִתְשׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי
עַמּוֹן יֶחֶזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ׃ 13 חֲזַק
וְנִתְחַזְּקָה בְּעַד־עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ
וַיהוָה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ 14 וַיִּגַּשׁ
יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לִפְנֵי אֲרָם לַמִּלְחָמָה
וַיָּנוּסוּ מִפָּנָיו׃ 15 וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס
אֲרָם וַיָּנוּסוּ גַם־הֵם מִפְּנֵי אַבְשַׁי אָחִיו
וַיָּבֹאוּ הָעִירָה וַיָּבֹא יוֹאָב יְרוּשָׁלִָם׃

16 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς
Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσὰ γραμματεύς, 17 Καὶ
Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
Φελεθί, καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ
βασιλέως.

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανε Ναας
βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνὰν
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Δαυίδ Ποιήσω
ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱοῦ Ναάς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
Δαυὶδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. Καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν
Ἀμμὼν πρὸς Ἀνὰν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν·
3 Καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀνάν
Μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου
ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; οὐχὶ ὅπως ἐξερευ-
νήσωσι τὴν πόλιν καὶ τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν
ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ; 4 Καὶ ἔλαβεν
Ἀνὰν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρησεν αὐτούς,
καὶ ἀφεῖλε τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς
ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς. 5 Καὶ ἦλθον
ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν, καὶ
ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν
ἠτιμωμένοι σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Καθίσατε
ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν,
καὶ ἀνακάμψατε. 6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
ὅτι ᾐσχύνθη λαὸς Δαυίδ· καὶ ἀπέστειλεν Ἀνὰν
καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ
μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ
ἐκ Συρίας Μααχὰ καὶ παρὰ Σωβὰλ ἅρματα καὶ
ἱππεῖς. 7 Καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδας ἁρμάτων καὶ τὸν βασιλέα
Μααχὰ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἦλθον καὶ
παρενέβαλον κατέναντι Μηδαβά· καὶ οἱ υἱοὶ
Ἀμμὼν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ
ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι. 8 Καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ
ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν
δυνατῶν. 9 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ
παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα
τῆς πόλεως· καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέ-
βαλον καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. 10 Καὶ εἶδεν
Ἰωὰβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν
πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθε, καὶ
ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραήλ, καὶ
παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου. 11 Καὶ τὸ
κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσαῒ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν
Ἀμμών. 12 Καὶ εἶπεν Ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ ὁ
Σύρος, καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν οἱ
υἱοὶ Ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σώσω σε.
13 Ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν
καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει. 14 Καὶ
παρετάξατο Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ
κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπ᾽ αὐτῶν.
15 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ Σύροι,
καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσαῒ καὶ
ἀπὸ προσώπου Ἰωὰβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον
εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἦλθεν Ἰωὰβ εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Sadoc autem filius Achitob, et Ahimelech
filius Abiathar, sacerdotes: et Susa, scriba.
17 Banaias quoque filius Joiadæ super legiones
Cerethi et Pheleti: porro filii David, primi ad
manum regis.

CAPUT XIX.

1 Accidit autem ut moreretur Naas rex
filiorum Ammon, et regnaret filius ejus pro eo.
2 Dixitque David: Faciam misericordiam
cum Hanon filio Naas: præstitit enim mihi
pater ejus gratiam. Misitque David nuntios
ad consolandum eum super morte patris sui.
Qui cum pervenissent in terram filiorum
Ammon, ut consolarentur Hanon, 3 Dixe-
runt principes filiorum Ammon ad Hanon:
Tu forsitan putas, quod David honoris causa
in patrem tuum miserit qui consolentur te:
nec animadvertis, quod ut explorent, et inves-
tigent, et scrutentur terram tuam, venerint ad
te servi ejus. 4 Igitur Hanon pueros David
decalvavit, et rasit, et præcidit tunicas eorum
a natibus usque ad pedes, et dimisit eos.
5 Qui cum abiissent, et hoc mandassent David,
misit in occursum eorum (grandem enim con-
tumeliam sustinuerant), et præcepit ut mane-
rent in Jericho, donec cresceret barba eorum,
et tunc reverterentur. 6 Videntes autem filii
Ammon, quod injuriam fecissent David, tam
Hanon, quam reliquus populus, miserunt mille
talenta argenti, ut conducerent sibi de Meso-
potamia, et de Syria Maacha, et de Soba,
currus et equites. 7 Conduxeruntque triginta
duo millia curruum, et regem Maacha, cum
populo ejus. Qui cum venissent, castrametati
sunt e regione Medaba. Filii quoque Ammon
congregati de urbibus suis, venerunt ad bel-
lum. 8 Quod cum audisset David, misit
Joab, et omnem exercitum virorum fortium:
9 Egressique filii Ammon, direxerunt aciem
juxta portam civitatis: reges autem, qui ad
auxilium ejus venerant, separatim in agro
steterunt. 10 Igitur Joab, intelligens bellum
ex adverso, et post tergum contra se fieri,
elegit viros fortissimos de universo Israel, et
perrexit contra Syrum. 11 Reliquam autem
partem populi dedit sub manu Abisai fratris
sui, et perrexerunt contra filios Ammon.
12 Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris
mihi: si autem superaverint te filii Ammon,
ero tibi in præsidium. 13 Confortare, et
agamus viriliter pro populo nostro, et pro
urbibus Dei nostri: Dominus autem, quod in
conspectu suo bonum est, faciet. 14 Per-
rexit ergo Joab, et populus qui cum eo
erat, contra Syrum ad prælium: et fugavit
eos. 15 Porro filii Ammon videntes quod
fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai
fratrem ejus, et ingressi sunt civitatem:
reversusque est etiam Joab in Jerusalem.

16 וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר
מֵעֵבֶר הַנָּהָר וְשׁוֹפַךְ שַׂר־צְבָא הֲדַרְעֶזֶר
לִפְנֵיהֶם׃ 17 וַיֻּגַּד לְדָוִיד וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא אֲלֵהֶם וַיַּעֲרֹךְ
אֲלֵהֶם וַיַּעֲרֹךְ דָּוִיד לִקְרַאת אֲרָם מִלְחָמָה
וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃ 18 וַיָּנָס אֲרָם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּהֲרֹג דָּוִיד מֵאֲרָם שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וְאֵת שׁוֹפַךְ
שַׂר־הַצָּבָא הֵמִית׃ 19 וַיִּרְאוּ עַבְדֵי הֲדַרְעֶזֶר
כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלִימוּ עִם־דָּוִיד
וַיַּעַבְדֻהוּ וְלֹא־אָבָה אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־
בְּנֵי־עַמּוֹן עוֹד׃

פרשה כ׃

1 וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת ׀ צֵאת
הַמְּלָכִים וַיִּנְהַג יוֹאָב אֶת־חֵיל הַצָּבָא
וַיַּשְׁחֵת ׀ אֶת־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן וַיָּבֹא וַיָּצַר
אֶת־רַבָּה וְדָוִיד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם וַיַּךְ יוֹאָב
אֶת־רַבָּה וַיֶּהֶרְסֶהָ׃ 2 וַיִּקַּח דָּוִיד אֶת־
עֲטֶרֶת־מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאָהּ ׀ מִשְׁקַל
כִּכַּר־זָהָב וּבָהּ אֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ
דָּוִיד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃
3 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשַׂר בַּמְּגֵרָה
וּבַחֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל וּבַמְּגֵרוֹת וְכֵן יַעֲשֶׂה
דָּוִיד לְכֹל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִיד
וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלִָם׃ 4 וַיְהִי אַחֲרֵי־
כֵן וַתַּעֲמֹד מִלְחָמָה בְּגֶזֶר עִם־פְּלִשְׁתִּים
אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי אֶת־סִפַּי מִילִדֵי
הָרָפָא וַיִּכָּנֵעוּ׃ 5 וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה
אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יָעוּר אֶת־
לַחְמִי אֲחִי גָּלְיָת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ
כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ 6 וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה
בְּגַת וַיְהִי ׀ אִישׁ מִדָּה וְאֶצְבְּעֹתָיו שֵׁשׁ־
וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע וְגַם־הוּא נוֹלַד
לְהָרָפָא׃ 7 וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ
יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעָא אֲחִי דָוִיד׃ 8 אֵל נוּלְּדוּ
לְהָרָפָא בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד־דָּוִיד וּבְיַד
עֲבָדָיו׃

16 Καὶ εἶδεν ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν
Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους· καὶ ἐξήγαγον
τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σωφὰθ
ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν
αὐτῶν. 17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε
τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ
ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ παρετάξατο ἐπ᾽ αὐτούς·
καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς
πόλεμον, καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν. 18 Καὶ ἔφυγε
Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀπέκτεινε
Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἁρμάτων
καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν Σωφὰθ
ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινε. 19 Καὶ εἶδον
παῖδες Ἀδρααζὰρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου
Ἰσραήλ, καὶ διέθεντο μετὰ Δαυὶδ καὶ ἐδούλευσαν
αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς
υἱοῖς Ἀμμὼν ἔτι.

ΚΕΦ. κ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν
βασιλέων καὶ ἤγαγεν Ἰωὰβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς
στρατιᾶς, καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμών·
καὶ ἦλθε καὶ περιεκάθισε τὴν Ῥαββά, καὶ Δαυὶδ
ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπάταξεν Ἰωὰβ τὴν
Ῥαββὰ καὶ κατέσκαψεν αὐτήν. 2 Καὶ ἔλαβε
Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εὑρέθη ὁ σταθμὸς
αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος,
καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυίδ· καὶ σκῦλα τῆς
πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. 3 Καὶ τὸν λαὸν
τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ διέπρισε πρίοσι καὶ ἐν
σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ ἐν διασχίζουσι, καὶ οὕτως
ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμών· καὶ
ἀνέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο
ἔτι πόλεμος ἐν Γαζὲρ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· τότε
ἐπάταξε Σοβοχαὶ Σωσαθὶ τὸν Σαφοὺτ ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν. 5 Καὶ
ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἰαὶρ τὸν Λαχμὶ ἀδελφὸν
Γολιὰθ τοῦ Γετθαίου, καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς
ἀντίον ὑφαινόντων. 6 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος
ἐν Γέθ, καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ δάκτυλοι
αὐτοῦ ἓξ καὶ ἓξ εἰκοσιτέσσαρες, καὶ οὗτος ἦν
ἀπόγονος γιγάντων. 7 Καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραήλ,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ
Δαυίδ. 8 Οὗτοι ἐγένοντο τῷ Ῥαφᾷ ἐν Γέθ, πάν-
τες ἦσαν τέσσαρες γίγαντες, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ
Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ.

16 Videns autem Syrus quod cecidisset coram
Israel, misit nuntios, et adduxit Syrum, qui
erat trans fluvium: Sophach autem princeps
militiæ Adarezer, erat dux eorum. 17 Quod
cum nuntiatum esset David, congregavit uni-
versum Israel, et transivit Jordanem, irruitque
in eos, et direxit ex adverso aciem, illis contra
pugnantibus. 18 Fugit autem Syrus Israel:
et interfecit David de Syris septem millia
curruum, et quadraginta millia peditum, et
Sophach exercitus principem. 19 Videntes
autem servi Adarezer se ab Israel esse su-
peratos, transfugerunt ad David, et servierunt
ei: noluitque ultra Syria auxilium præbere
filiis Ammon.

CAPUT XX.

1 Factum est autem post anni circulum, eo
tempore, quo solent reges ad bella procedere,
congregavit Joab exercitum, et robur militiæ,
et vastavit terram filiorum Ammon; perrexit-
que et obsedit Rabba: porro David manebat
in Jerusalem, quando Joab percussit Rabba, et
destruxit eam. 2 Tulit autem David coronam
Melchom de capite ejus, et invenit in ea auri
pondo talentum, et pretiosissimas gemmas,
fecitque sibi inde diadema: manubias quoque
urbis plurimas tulit: 3 Populum autem, qui
erat in ea, eduxit: et fecit super eos tribulas,
et trahas, et ferrata carpenta transire, ita ut
dissecarentur, et contererentur: sic fecit David
cunctis urbibus filiorum Ammon: et reversus
est cum omni populo suo in Jerusalem. 4 Post
hæc initum est bellum in Gazer adversum
Philisthæos: in quo percussit Sobochai Husa-
thites, Saphai de genere Raphaim et humi-
liavit eos. 5 Aliud quoque bellum gestum est
adversus Philisthæos, in quo percussit Adeo-
datus filius Saltus Bethlehemites fratrem
Goliath Gethæi, cujus hastæ lignum erat
quasi liciatorium texentium. 6 Sed et aliud
bellum accidit in Geth, in quo fuit homo
longissimus, senos habens digitos, id est,
simul viginti quatuor: qui et ipse de Rapha
fuerat stirpe generatus. 7 Hic blasphemavit
Israel: et percussit eum Jonathan filius Samaa
fratris David. Hi sunt filii Rapha in Geth,
qui ceciderunt in manu David et servorum
ejus.

פרשה כא׃

1 וַיַּעֲמֹד שָׂטָן עַל־יִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת־
דָּוִיד לִמְנוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמֶר דָּוִיד
אֶל־יוֹאָב וְאֶל־שָׂרֵי הָעָם לְכוּ סִפְרוּ אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד־דָּן וְהָבִיאוּ אֵלַי
וְאֵדְעָה אֶת־מִסְפָּרָם׃ 3 וַיֹּאמֶר יוֹאָב יוֹסֵף
יְהוָה עַל־עַמּוֹ ׀ כָּהֵם מֵאָה פְעָמִים הֲלֹא
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֻּלָּם לַאדֹנִי לַעֲבָדִים לָמָּה
יְבַקֵּשׁ זֹאת אֲדֹנִי לָמָּה יִהְיֶה לְאַשְׁמָה
לְיִשְׂרָאֵל׃ 4 וּדְבַר־הַמֶּלֶךְ חָזַק עַל־יוֹאָב
וַיֵּצֵא יוֹאָב וַיִּתְהַלֵּךְ בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא
יְרוּשָׁלִָם׃ 5 וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר
מִפְקַד־הָעָם אֶל־דָּוִיד וַיְהִי כָל־יִשְׂרָאֵל
אֶלֶף אֲלָפִים וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב
וִיהוּדָה אַרְבַּע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ
שֹׁלֵף חָרֶב׃ 6 וְלֵוִי וּבִנְיָמִן לֹא פָקַד
בְּתוֹכָם כִּי־נִתְעַב דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָב׃
7 וַיֵּרַע בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים עַל־הַדָּבָר הַזֶּה
וַיַּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־
הָאֱלֹהִים חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הַעֲבֶר־נָא אֶת־עֲווֹן
עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ 9 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־גָּד חֹזֵה דָוִיד לֵאמֹר׃ 10 לֵךְ
וְדִבַּרְתָּ אֶל־דָּוִיד לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
שָׁלוֹשׁ אֲנִי נֹטֶה עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת
מֵהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ 11 וַיָּבֹא גָד אֶל־דָּוִיד
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה קַבֶּל־לָךְ׃ 12 אִם־
שָׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעָב וְאִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
נִסְפֶּה מִפְּנֵי־צָרֶיךָ וְחֶרֶב אוֹיְבֶיךָ ׀ לְמַשֶּׂגֶת
וְאִם־שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶרֶב יְהוָה ׀ וְדֶבֶר בָּאָרֶץ
וּמַלְאַךְ יְהוָה מַשְׁחִית בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה רְאֵה מָה־אָשִׁיב אֶת־שֹׁלְחִי דָּבָר׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד
אֶפְּלָה־נָּא בְיַד־יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו מְאֹד
וּבְיַד־אָדָם אַל־אֶפֹּל׃ 14 וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְעִים אֶלֶף
אִישׁ׃ 15 וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים ׀ מַלְאָךְ ׀
לִירוּשָׁלִַם לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רָאָה
יְהוָה וַיִּנָּחֶם עַל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ
יְהוָה עֹמֵד עִם־גֹּרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃

ΚΕΦ. κα.

1 ΚΑΙ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ τοῦ ἀριθμῆσαι τον Ἰσραήλ.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως Πορεύθητε
ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ καὶ ἕως
Δάν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς μέ, καὶ γνώσομαι τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν. 3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ Προσθείη
Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἑκατοντα-
πλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως βλέποντες· πάντες τῷ κυρίῳ μου
παῖδες· ἵνα τί ζητεῖ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ
γένηται εἰς ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραήλ; 4 Τὸ δὲ ῥῆμα
τοῦ βασιλέως ἴσχυσεν ἐπὶ Ἰωάβ· καὶ ἐξῆλθεν
Ἰωὰβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ Ἰσραήλ, καὶ ἦλθεν
εἰς Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τὸν ἀριθμὸν
τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυίδ· καὶ ἦν πᾶς
Ἰσραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν
ἐσπασμένων μάχαιραν, καὶ υἱοὶ Ἰούδα τετρακόσιαι
εαὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων
μάχαιραν. 6 Καὶ τὸν Λευὶ καὶ τὸν Βενιαμὶν οὐκ
ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅτι κατίσχυσε λόγος
τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωάβ. 7 Καὶ πονηρὸν ἐναντίον
τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἐπάταξε
τὸν Ἰσραήλ. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν
Ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο·
καὶ νῦν περίελε δὴ την κακίαν παιδός σου, ὅτι
ἐματαιώθην σφόδρα. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Γὰδ τὸν ὁρῶντα λέγων 10 Πορεύου καὶ λάλησον
πρὸς Δαυὶδ λέγων Οὕτω λέγει Κύριος Τρία αἱρῶ
ἐγὼ ἐπὶ σέ, ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω
σοι. 11 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ
Οὕτως λέγει Κύριος Ἔκλεξαι σεαυτῷ 12 Ἢ τρία
ἔτη λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου
ἐχθρῶν σου, καὶ μάχαιρα ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν Κυρίου καὶ
θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐξολοθρεύων
ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἴδε τί
ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντι λόγον. 13 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Γὰδ Στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα·
ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
οὐ μὴ ἐμπέσω. 14 Καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον
ἐν Ἰσραήλ, καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα
χιλιάδες ἀνδρῶν. 15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς
ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν·
καὶ ὡς ἐξωλόθρευεν, εἶδε Κύριος καὶ μετεμελήθη
ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολοθρεύοντι
Ἱκανούσθω σοι, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγε-
λος Κυρίου ἑστὼς ἐν τῷ ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

CAPUT XXI.

1 Consurrexit autem Satan contra Israel:
et concitavit David ut numeraret Israel.
2 Dixitque David ad Joab, et ad principes
populi: Ite, et numerate Israel a Bersabee
usque Dan: et afferte mihi numerum ut
sciam. 3 Respondit que Joab: Augeat Dominus
populum suum centuplum, quam sunt: nonne
domine mi rex, omnes servi tui sunt? quare
hoc quærit dominus meus, quod in peccatum
reputetur Israeli? 4 Sed sermo regis magis
prævaluit: egressusque est Joab, et circuivit
universum Israel; et reversus est Jerusalem:
5 Deditque Davidi numerum eorum, quos cir-
cuierat: et inventus est omnis numerus Israel,
mille millia et centum millia virorum educen-
tium gladium: de Juda autem quadringenta
septuaginta millia bellatorum. 6 Nam Levi
et Benjamin non numeravit: eo quod Joab
invitus exsequeretur regis imperium. 7 Dis-
plicuit autem Deo quod jussum erat: et per-
cussit Israel. 8 Dixitque David ad Deum:
Peccavi nimis ut hoc facerem: obsecro aufer
iniquitatem servi tui, quia insipienter egi.
9 Et locutus est Dominus ad Gad videntem
Davidis, dicens: 10 Vade, et loquere ad
David, et dic ei: Hæc dicit Dominus: Trium
tibi optionem do; unum, quod volueris, elige,
et faciam tibi. 11 Cumque venisset Gad ad
David, dixit ei: Hæc dicit Dominus: Elige
quod volueris: 12 Aut tribus annis famem:
aut tribus mensibus te fugere hostes tuos, et
gladium eorum non posse evadere: aut tribus
diebus gladium Domini, et pestilentiam versari
in terra, et angelum Domini interficere in
universis finibus Israel. Nunc igitur vide
quid respondeam ei, qui misit me. 13 Et
dixit David ad Gad: Ex omni parte me
angustiæ premunt: sed melius mihi est, ut
incidam in manus Domini, quia multæ sunt
miserationes ejus, quam in manus hominum.
14 Misit ergo Dominus pestilentiam in Israel:
et ceciderunt de Israel septuaginta millia viro-
rum. 15 Misit quoque angelum in Jerusalem,
ut percuteret eam: cumque percuteretur, vidit
Dominus, et misertus est super magnitudine
mali: et imperavit angelo, qui percutiebat:
Sufficit, jam cesset manus tua. Porro angelus
Domini stabat juxta aream Ornan Jebusæi.

16 וַיִּשָּׂא דָוִיד אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־מַלְאַךְ
יְהוָה עֹמֵד בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם
וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל־יְרוּשָׁלִָם
וַיִּפֹּל דָּוִיד וְהַזְּקֵנִים מְכֻסִּים בַּשַּׂקִּים עַל־
פְּנֵיהֶם׃ 17 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־הָאֱלֹהִים הֲלֹא
אֲנִי אָמַרְתִּי לִמְנוֹת בָּעָם וַאֲנִי־הוּא אֲשֶׁר־
חָטָאתִי וְהָרֵעַ הֲרֵעוֹתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאן מֶה
עָשׂוּ יְהוָה אֱלֹהַי תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי
וּבְבֵית אָבִי וּבְעַמְּךָ לֹא לְמַגֵּפָה׃
18 וּמַלְאַךְ יְהוָה אָמַר אֶל־גָּד לֵאמֹר לְדָוִיד
כִּי ׀ יַעֲלֶה דָוִיד לְהָקִים מִזְבֵּחַ לַיהוָה
בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבֻסִי׃ 19 וַיַּעַל דָּוִיד בִּדְבַר־
גָּד אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּשֵׁם יְהוָה׃ 20 וַיָּשָׁב אָרְנָן
וַיַּרְא אֶת־הַמַּלְאָךְ וְאַרְבַּעַת בָּנָיו עִמּוֹ
מִתְחַבְּאִים וְאָרְנָן דָּשׁ חִטִּים׃ 21 וַיָּבֹא
דָוִיד עַד־אָרְנָן וַיַּבֵּט אָרְנָן וַיַּרְא אֶת־דָּוִיד
וַיֵּצֵא מִן־הַגֹּרֶן וַיִּשְׁתַּחוּ לְדָוִיד אַפַּיִם אָרְצָה׃
22 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־אָרְנָן תְּנָה־לִּי מְקוֹם
הַגֹּרֶן וְאֶבְנֶה־בּוֹ מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּכֶסֶף מָלֵא
תְּנֵהוּ לִי וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃
23 וַיֹּאמֶר אָרְנָן אֶל־דָּוִיד קַח־לָךְ וְיַעַשׂ
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רְאֵה נָתַתִּי
הַבָּקָר לָעֹלוֹת וְהַמּוֹרִגִּים לָעֵצִים וְהַחִטִּים
לַמִּנְחָה הַכֹּל נָתָתִּי׃ 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
דָּוִיד לְאָרְנָן לֹא כִּי־קָנֹה אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מָלֵא
כִּי לֹא־אֶשָּׂא אֲשֶׁר־לְךָ לַיהוָה וְהַעֲלוֹת
עוֹלָה חִנָּם׃ 25 וַיִּתֵּן דָּוִיד לְאָרְנָן בַּמָּקוֹם
שִׁקְלֵי זָהָב מִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 26 וַיִּבֶן
שָׁם דָּוִיד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵהוּ בָאֵשׁ
מִן־הַשָּׁמַיִם עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃
27 וַיֹּאמֶר יְהוָה לַמַּלְאָךְ וַיָּשֶׁב חַרְבּוֹ
אֶל־נְדָנָהּ׃ 28 בָּעֵת הַהִיא בִּרְאוֹת דָּוִיד כִּי־
עָנָהוּ יְהוָה בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי וַיִּזְבַּח
שָׁם׃ 29 וּמִשְׁכַּן יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה מֹשֶׁה
בַמִּדְבָּר וּמִזְבַּח הָעוֹלָה בָּעֵת הַהִיא
בַּבָּמָה בְּגִבְעוֹן׃ 30 וְלֹא־יָכֹל דָּוִיד לָלֶכֶת
לְפָנָיו לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים כִּי נִבְעַת מִפְּנֵי
חֶרֶב מַלְאַךְ יְהוָה׃

פרשה כב׃

1 וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה
הָאֱלֹהִים וְזֶה־מִזְבֵּחַ לְעֹלָה לְיִשְׂרָאֵל׃

16 Καὶ ἐπῆρε Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶδε τὸν ἄγγελον Κυρίου ἑστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς
γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπα-
σμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν Οὐκ ἐγὼ εἶπα
τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ; καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἁμαρ-
τών, κακοποιῶν ἐκακοποίησα, καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα
τί ἐποίησαν; Κύριε ὁ θεός, γενηθήτω ἡ χείρ σου
ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, καὶ μὴ
ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν, Κύριε. 18 Καὶ
ἄγγελος Κυρίου εἶπε τῷ Γὰδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς
Δαυὶδ ἵνα ἀναβῇ τοῦ στῆσαι θυσιαστήριον Κυρίῳ
ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου. 19 Καὶ ἀνέβη
Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι
Κυρίου. 20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν
βασιλέα καὶ τέσσαρας υἱοὺς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ
μεθ᾽ ἀχαβίν· καὶ Ὀρνὰ ἦν ἀλοῶν πυρούς.
21 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, καὶ Ὀρνὰ
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἅλω καὶ προσεκύνησε τῷ
Δαυὶδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν. 22 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά Δός μοι τὸν τόπον σου τῆς
ἅλω καὶ οἰκοδομήσω ἐπ᾽ αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν, καὶ
παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ. 23 Καὶ εἶπεν
Ὀρνὰ πρὸς Δαυὶδ Λάβε σεαυτῷ, καὶ ποιησάτω ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἑαυτοῦ·
ἴδε δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὁλοκαύτωσιν καὶ τὸ
ἄροτρον εἰς ξύλα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν, τὰ
πάντα δέδωκα. 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
τῷ Ὀρνᾷ Οὐχί, ὅτι ἀγοράζων ἀγοράσω ἐν ἀργυρίῳ
ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἅ ἐστι σοὶ Κυρίῳ τοῦ
ἀνενέγκαι ὁλοκαύτωσιν δωρεὰν Κυρίῳ. 25 Καὶ
ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὀρνᾷ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους
χρυσίου ὁλκῆς ἑξακοσίους. 26 Καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου· καὶ ἐβόησε πρὸς
Κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως
καὶ κατηνάλωσε τὴν ὁλοκαύτωσιν. 27 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον, καὶ κατέθηκε τὴν ῥομ-
φαίαν εἰς τὸν κολεὸν αὐτῆς. 28 Ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ
Κύριος ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου, καὶ ἐθυσία-
σεν ἐκεῖ. 29 Καὶ σκηνὴ Κυρίου ἣν ἐποίησε
Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν
ὁλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμᾷ ἐν
Γαβαών. 30 Καὶ οὐκ ἐδύνατο Δαυὶδ τοῦ πορευ-
θῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν, ὅτι
οὐ κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας
ἀγγέλου Κυρίου.

ΚΕΦ. κβʹ.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ Οὗτός ἐστιν ὁ
οἶκος Κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυ-
σιαστήριον εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Ἰσραήλ.

16 Levansque David oculos suos, vidit ange-
lum Domini stantem inter cælum et terram,
et evaginatum gladium in manu ejus, et ver-
sum contra Jerusalem: et ceciderunt, tam ipse
quam majores natu vestiti ciliciis, proni in
terram. 17 Dixitque David ad Deum: Nonne
ego sum, qui jussi ut numeraretur populus?
Ego, qui peccavi; ego, qui malum feci: iste
grex quid commeruit? Domine Deus meus,
vertatur obsecro manus tua in me, et in
domum patris mei: populus autem tuus non
percutiatur. 18 Angelus autem Domini præ-
cepit Gad, ut diceret Davidi ut ascenderet,
extrueretque altare Domino Deo in area
Ornan Jebusæi. 19 Ascendit ergo David
juxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat
ex nomine Domini. 20 Porro Ornan cum
suspexisset, et vidisset angelum, quatuorque
filii ejus cum eo, absconderunt se: nam eo
tempore terebat in area triticum. 21 Igitur
cum veniret David ad Ornan, conspexit eum
Ornan, et processit ei obviam de area, et
adoravit eum pronus in terram. 22 Dixitque
ei David: Da mihi locum areæ tuæ, ut
ædificem in ea altare Domino: ita ut quantum
valet argenti accipias, et cesset plaga a populo.
23 Dixit autem Ornan ad David: Tolle, et
faciat dominus meus rex quodcumque ei placet:
sed et boves do in holocaustum, et tribulas in
ligna, et triticum in sacrificium: omnia libens
præbebo. 24 Dixitque ei rex David: Nequa-
quam ita fiet, sed argentum dabo quantum
valet: neque enim tibi auferre debeo, et sic
offerre Domino holocausta gratuita. 25 Dedit
ergo David Ornan pro loco siclos auri justis-
simi ponderis sexcentos. 26 Et ædificavit ibi
altare Domino: obtulitque holocausta, et
pacifica, et invocavit Dominum: et exaudivit
eum in igne de cælo super altare holocausti.
27 Præcepitque Dominus angelo: et convertit
gladium suum in vaginam. 28 Protinus ergo
David, videns quod exaudisset eum Dominus
in area Ornan Jebusæi, immolavit ibi victimas.
29 Tabernaculum autem Domini, quod fecerat
Moyses in deserto, et altare holocaustorum, ea
tempestate erat in excelso Gabaon. 30 Et
non prævaluit David ire ad altare, ut ibi
obsecraret Deum: nimio enim fuerat in timore
perterritus, videns gladium angeli Domini.

CAPUT XXII.

1 Dixitque David: Hæc est domus
Dei, et hoc altare in holocaustum Israel.

2 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִכְנוֹס אֶת־הַגֵּרִים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֹצְבִים לַחְצוֹב
אַבְנֵי גָזִית לִבְנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
3 וּבַרְזֶל ׀ לָרֹב לַמִּסְמְרִים לְדַלְתוֹת
הַשְּׁעָרִים וְלַמְחַבְּרוֹת הֵכִין דָּוִיד וּנְחֹשֶׁת
לָרֹב אֵין מִשְׁקָל׃ 4 וַעֲצֵי אֲרָזִים לְאֵין
מִסְפָּר כִּי־הֵבִיאוּ הַצִּידֹנִים וְהַצֹּרִים עֲצֵי
אֲרָזִים לָרֹב לְדָוִיד׃ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִיד
שְׁלֹמֹה בְנִי נַעַר וָרָךְ וְהַבַּיִת לִבְנוֹת
לַיהוָה לְהַגְדִּיל ׀ לְמַעְלָה לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת
לְכָל־הָאֲרָצוֹת אָכִינָה נָּא לוֹ וַיָּכֶן דָּוִיד
לָרֹב לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ 6 וַיִּקְרָא לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ
וַיְצַוֵּהוּ לִבְנוֹת־בַּיִת לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ אֲנִי
הָיָה עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהָי׃ 8 וַיְהִי עָלַי דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם
לָרֹב שָׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ
לֹא־תִבְנֶה בַיִת לִשְׁמִי כִּי דָּמִים רַבִּים
שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי׃ 9 הִנֵּה־בֵן נוֹלָד
לָךְ הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה וַהֲנִיחוֹתִי
לוֹ מִכָּל־אוֹיְבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֹמֹה יִהְיֶה
שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וָשֶׁקֶט אֶתֵּן עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּיָמָיו׃ 10 הוּא־יִבְנֶה בַיִת לִשְׁמִי וְהוּא
יִהְיֶה־לִּי לְבֵן וַאֲנִי־לוֹ לְאָב וַהֲכִינוֹתִי
אֶת־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃
11 עַתָּה בְנִי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצְלַחְתָּ
וּבָנִיתָ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
עָלֶיךָ׃ 12 אַךְ יִתֶּן־לְּךָ יְהוָה שֵׂכֶל
וּבִינָה וִיצַוְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁמוֹר אֶת־
תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 13 אָז תַּצְלִיחַ אִם־
תִּשְׁמוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
עַל־יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ אַל־תִּירָא וְאַל־
תֵּחָת׃ 14 וְהִנֵּה בְעָנְיִי הֲכִינוֹתִי לְבֵית־
יְהוָה זָהָב כִּכָּרִים מֵאָה־אֶלֶף וְכֶסֶף אֶלֶף
אֲלָפִים כִּכָּרִים וְלַנְּחֹשֶׁת וְלַבַּרְזֶל אֵין
מִשְׁקָל כִּי לָרֹב הָיָה וְעֵצִים וַאֲבָנִים
הֲכִינוֹתִי וַעֲלֵיהֶם תּוֹסִיף׃ 15 וְעִמְּךָ
לָרֹב עֹשֵׂי מְלָאכָה חֹצְבִים וְחָרָשֵׁי אֶבֶן
וָעֵץ וְכָל־חָכָם בְּכָל־מְלָאכָה׃ 16 לַזָּהָב
לַכֶּסֶף וְלַנְּחֹשֶׁת וְלַבַּרְזֶל אֵין מִסְפָּר קוּם
וַעֲשֵׂה וִיהִי יְהוָה עִמָּךְ׃ 17 וַיְצַו דָּוִיד
לְכָל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעְזֹר לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ׃

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσ-
ηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραήλ, καὶ κατέστησε λατόμους
λατομῆσαι λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον
τῷ θεῷ. 3 Καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἥλους
τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ τοὺς στροφεῖς
ἡτοίμασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος, οὐκ ἦν
σταθμός. 4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμός·
ὅτι ἐφέρυσαν οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα
κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυίδ. 5 Καὶ εἶπε Δαυίδ
Σαλωμὼν ὁ υἱός μου παιδάριον ἁπαλόν, καὶ ὁ
οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ Κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην
ἄνω, εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἑτοιμάσω αὐτῷ· καὶ ἡτοίμασε Δαυὶδ εἰς πλῆθος
ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐκάλεσε
Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ
τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ.
7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμών Τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο
ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου
θεοῦ. 8 Καὶ ἐγένετό μοι λόγος Κυρίου λέγων
Αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας, καὶ πολέμους μεγάλους
ἐποίησας· οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου,
ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
ἐμοῦ. 9 Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεταί σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ
ἀναπαύσεως, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι Σαλωμὼν ὄνομα
αὐτῷ, καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. 10 Οὗτος οἰκοδομήσει
οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς
υἱὸν κἀγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον
βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. 11 Καὶ
νῦν, υἱέ μου, ἔσται μετὰ σοῦ Κύριος, καὶ εὐοδώσει
καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ σου, ὡς
ἐλάλησε περὶ σοῦ. 12 Ἀλλ' ἢ δῴη σοι σοφίαν
καὶ σύνεσιν Κύριος, καὶ κατισχῦσαί σε ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου. 13 Τότε εὐοδώσει ἐὰν
φυλάξῃς τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρί-
ματα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ Ἰσραήλ·
ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα
εἰς οἶκον Κυρίου χρυσίου ταλάντων ἑκατὸν χιλιά-
δας, καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας, καὶ
χαλκὸν καὶ σίδηρον οὗ οὐκ ἔστι σταθμός, ὅτι εἰς
πλῆθός ἐστι· καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα, καὶ
πρὸς ταῦτα πρόσθες. 15 Καὶ μετὰ σοῦ πρόσθες
εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα, τεχνῖται καὶ
οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων, καὶ πᾶς
σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ, 16 Ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ,
χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
ἀνάστηθι καὶ ποίει, καὶ Κύριος μετὰ σοῦ.
17 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν
Ἰσραὴλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ.

2 Et præcepit ut congregarentur omnes
proselyti de terra Israel, et constituit ex eis
latomos ad cædendos lapides et poliendos, ut
ædificaretur domus Dei. 3 Ferrum quoque
plurimum ad clavos januarum, et ad commis-
suras atque juncturas præparavit David: et
æris pondus innumerabile. 4 Ligna quoque
cedrina non poterant æstimari, quæ Sidonii
et Tyrii deportaverant ad David. 5 Et dixit
David: Salomon filius meus puer parvulus est
et delicatus: domus autem, quam ædificari
volo Domino, talis esse debet ut in cunctis
regionibus nominetur: præparabo ergo ei
necessaria. Et ob hanc causam ante mortem
suam omnes præparavit impensas. 6 Voca-
vitque Salomonem filium suum: et præcepit
ei ut ædificaret domum Domino Deo Israel.
7 Dixitque David ad Salomonem: Fili mi,
voluntatis meæ fuit ut ædificarem domum
nomini Domini Dei mei, 8 Sed factus est
sermo Domini ad me, dicens: Multum san-
guinem effudisti, et plurima bella bellasti: non
poteris ædificare domum nomini meo, tanto
effuso sanguine coram me: 9 Filius, qui
nascetur tibi, erit vir quietissimus: faciam
enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis
per circuitum: et ob hanc causam Pacificus
vocabitur: et pacem et otium dabo in Israel
cunctis diebus ejus. 10 Ipse ædificabit domum
nomini meo, et ipse erit mihi in filium, et ego
ero illi in patrem: firmaboque solium regni
ejus super Israel in æternum. 11 Nunc ergo
fili mi, sit Dominus tecum, et prosperare, et
ædifica domum Domino Deo tuo, sicut locutus
est de te. 12 Det quoque tibi Dominus pru-
dentiam et sensum, ut regere possis Israel, et
custodire legem Domini Dei tui. 13 Tunc
enim proficere poteris, si custodieris mandata
et judicia, quæ præcepit Dominus Moysi ut
doceret Israel: confortare et viriliter age, ne
timeas, neque paveas. 14 Ecce ego in pauper-
tate mea præparavi impensas domus Domini,
auri talenta centum millia, et argenti mille
millia talentorum: æris vero et ferri non est
pondus, vincitur enim numerus magnitudine:
ligna et lapides præparavi ad universa im-
pendia. 15 Habes quoque plurimos artifices,
latomos, et cæmentarios, artificesque lignorum,
et omnium artium ad faciendum opus pruden-
tissimos, 16 In auro et argento et ære et
ferro, cujus non est numerus. Surge igitur,
et fac, et erit Dominus tecum. 17 Præ-
cepit quoque David cunctis principibus
Israel, ut adjuvarent Salomonem filium suum.

18 הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם
מִסָּבִיב כִּי ׀ נָתַן בְּיָדִי אֵת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְלִפְנֵי עַמּוֹ׃
19 עַתָּה תְּנוּ לְבַבְכֶם וְנַפְשְׁכֶם לִדְרוֹשׁ
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְקוּמוּ וּבְנוּ אֶת־מִקְדַּשׁ
יְהוָה הָאֱלֹהִים לְהָבִיא אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־
יְהוָה וּכְלֵי קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לַבַּיִת הַנִּבְנֶה
לְשֵׁם־יְהוָה׃

פרשה כג׃

1 וְדָוִיד זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים וַיַּמְלֵךְ אֶת־
שְׁלֹמֹה בְנוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֶּאֱסֹף אֶת־
כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃
3 וַיִּסָּפְרוּ הַלְוִיִּם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמָעְלָה וַיְהִי מִסְפָּרָם לְגֻלְגְּלֹתָם לִגְבָרִים
שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה אָלֶף׃ 4 מֵאֵלֶּה לְנַצֵּחַ
עַל־מְלֶאכֶת בֵּית־יְהוָה עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אָלֶף וְשֹׁטְרִים וְשֹׁפְטִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים׃
5 וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שֹׁעֲרִים וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
מְהַלְלִים לַיהוָה בַּכֵּלִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
לְהַלֵּל׃ 6 וַיֶּחָלְקֵם דָּוִיד מַחְלְקוֹת
לִבְנֵי לֵוִי לְגֵרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃
7 לַגֵּרְשֻׁנִּי לַעְדָּן וְשִׁמְעִי׃ 8 בְּנֵי
לַעְדָּן הָרֹאשׁ יְחִיאֵל וְזֵתָם וְיוֹאֵל
שְׁלֹשָׁה׃ 9 בְּנֵי שִׁמְעִי שְׁלֹמוֹת
וַחֲזִיאֵל וְהָרָן שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְלַעְדָּן׃ 10 וּבְנֵי שִׁמְעִי
יַחַת זִינָא וִיעוּשׁ וּבְרִיעָה אֵלֶּה בְנֵי־
שִׁמְעִי אַרְבָּעָה׃ 11 וַיְהִי־יַחַת הָרֹאשׁ
וְזִיזָה הַשֵּׁנִי וִיעוּשׁ וּבְרִיעָה לֹא־הִרְבּוּ
בָנִים וַיִּהְיוּ לְבֵית אָב לִפְקֻדָּה אֶחָת׃
12 בְּנֵי קְהָת עַמְרָם יִצְהָר חֶבְרוֹן
וְעֻזִּיאֵל אַרְבָּעָה׃ 13 בְּנֵי עַמְרָם
אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה וַיִּבָּדֵל אַהֲרֹן לְהַקְדִּישׁוֹ
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא־וּבָנָיו עַד־עוֹלָם
לְהַקְטִיר לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ
בִּשְׁמוֹ עַד־עוֹלָם׃ 14 וּמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
בָּנָיו יִקָּרְאוּ עַל־שֵׁבֶט הַלֵּוִי׃
15 בְּנֵי מֹשֶׁה גֵּרְשׁוֹם וֶאֱלִיעֶזֶר׃ 16 בְּנֵי
גֵרְשׁוֹם שְׁבוּאֵל הָרֹאשׁ׃ 17 וַיִּהְיוּ בְנֵי־
אֱלִיעֶזֶר רְחַבְיָה הָרֹאשׁ וְלֹא־הָיָה לֶאֱלִיעֶזֶר
בָּנִים אֲחֵרִים וּבְנֵי רְחַבְיָה רָבוּ לְמָעְלָה׃
18 בְּנֵי יִצְהָר שְׁלֹמִית הָרֹאשׁ׃

18 Οὐχὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν; καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς
κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν ὑμῶν τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν, καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον
Κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ. 19 Νῦν δότε
καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε
ἁγίασμα τῷ θεῷ ὑμῶν, τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς
οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦ. κγ΄.

1 ΚΑΙ Δαυὶδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν,
καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνθ'
αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ. 2 Καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας
ἄρχοντας Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας.
3 Καὶ ἠριθμήσαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς
καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ
χιλιάδας· 4 Ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα
οἴκου Κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, καὶ γραμμα-
τεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι, 5 Καὶ τέσσαρες
χιλιάδες πυλωροί, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες
τῷ Κυρίῳ ἐν ὀργάνοις οἷς ἐποίησε τοῦ αἰνεῖν τῷ
Κυρίῳ. 6 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας
τοῖς υἱοῖς Λευί, τῷ Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρί.
7 Καὶ τῷ Γεδσών· Ἐδὰν καὶ Σεμεΐ. 8 Υἱοὶ τῷ
Ἐδάν· ἄρχων Ἰειὴλ καὶ Ζηθὰν καὶ Ἰωήλ, τρεῖς.
9 Υἱοὶ Σεμεΐ· Σαλωμίθ, Ἰειὴλ καὶ Δάν, τρεῖς·
οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν τῶν Ἐδάν. 10 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Σεμεΐ· Ἰὲθ καὶ Ζιζὰ καὶ Ἰωὰς καὶ Βεριά,
οὗτοι υἱοὶ Σεμεΐ τέσσαρες. 11 Καὶ ἦν Ἰὲθ ὁ
ἄρχων, καὶ Ζιζὰ ὁ δεύτερος· καὶ Ἰωὰς καὶ Βεριὰ
οὐκ ἐπλήθυναν υἱούς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον
πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν. 12 Υἱοὶ Καάθ·
Ἀμβράμ, Ἰσάαρ, Χεβρών, Ὀζιήλ, τέσσαρες.
13 Υἱοὶ Ἀμβράμ· Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς. Καὶ
διεστάλη Ἀαρὼν τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ
θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ
ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
14 Καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, υἱοὶ
αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευί. 15 Υἱοὶ
Μωυσῆ· Γηρσὰμ καὶ Ἐλιέζερ. 16 Υἱοὶ Γηρσάμ·
Σουβαὴλ ὁ ἄρχων. 17 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ
Ἐλιέζερ Ῥαβία ὁ ἄρχων, καὶ οὐκ ἦσαν τῷ
Ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι· καὶ υἱοὶ Ῥαβιὰ ηὐξήθησαν
εἰς ὕψος. 18 Υἱοὶ Ἰσάαρ· Σαλωμὼθ ὁ ἄρχων.

18 Cernitis, inquiens, quod Dominus Deus
vester vobiscum sit, et dederit vobis requiem
per circuitum, et tradiderit omnes inimicos
vestros in manus vestras, et subjecta sit terra
coram Domino, et coram populo ejus. 19 Præ-
bete igitur corda vestra et animas vestras, ut
quæratis Dominum Deum vestrum: et con-
surgite, et ædificate sanctuarium Domino Deo,
ut introducatur arca fœderis Domini: et vasa
Domino consecrata, in domum, quæ ædificatur
nomini Domini.

CAPUT XXIII.

1 Igitur David senex et plenus dierum,
regem constituit Salomonem filium suum super
Israel. 2 Et congregavit omnes principes
Israel, et sacerdotes atque Levitas. 3 Nume-
ratique sunt Levitæ a triginta annis, et supra:
et inventa sunt triginta octo millia virorum.
4 Ex his electi sunt, et distributi in minis-
terium domus Domini, viginti quatuor millia:
præpositorum autem et judicum sex millia.
5 Porro quatuor millia janitores: et totidem
psaltæ canentes Domino in organis, quæ
fecerat ad canendum. 6 Et distribuit eos
David per vices filiorum Levi, Gerson vide-
licet, et Caath, et Merari. 7 Filii Gerson:
Leedan, et Semei. 8 Filii Leedan: princeps
Jahiel, et Zethan, et Joel, tres. 9 Filii Semei:
Salomith, et Hosiel, et Aran, tres: isti prin-
cipes familiarum Leedan. 10 Porro filii
Semei, Leheth, et Ziza, et Jaus, et Baria: isti
filii Semei, quatuor. 11 Erat autem Leheth
prior, Ziza secundus: porro Jaus et Baria non
habuerunt plurimos filios, et idcirco in una
familia, unaque domo, computati sunt. 12 Filii
Caath: Amram, et Isaar, Hebron, et Oziel,
quatuor. 13 Filii Amram: Aaron, et Moyses.
Separatusque est Aaron ut ministraret in
Sancto sanctorum, ipse et filii ejus in sempi-
ternum, et adoleret incensum Domino se-
cundum ritum suum, ac benediceret nomini
ejus in perpetuum. 14 Moysi quoque hominis
Dei filii annumerati sunt in tribu Levi. 15 Filii
Moysi: Gersom, et Eliezer. 16 Filii Gersom:
Subuel primus. 17 Fuerunt autem filii
Eliezer: Rohobia primus: et non erant Eliezer
filii alii. Porro filii Rohobia multiplicati
sunt nimis. 18 Filii Isaar: Salomith primus

19 בְּנֵי חֶבְרוֹן יְרִיָּהוּ הָרֹאשׁ
אֲמַרְיָה הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי וִיקַמְעָם
הָרְבִיעִי׃ 20 בְּנֵי עֻזִּיאֵל מִיכָה
הָרֹאשׁ וְיִשִּׁיָּה הַשֵּׁנִי׃ 21 בְּנֵי מְרָרִי
מַחְלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי מַחְלִי אֶלְעָזָר וְקִישׁ׃
22 וַיָּמָת אֶלְעָזָר וְלֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־
בָּנוֹת וַיִּשָּׂאוּם בְּנֵי־קִישׁ אֲחֵיהֶם׃ 23 בְּנֵי
מוּשִׁי מַחְלִי וְעֵדֶר וִירֵמוֹת שְׁלוֹשָׁה׃
24 אֵלֶּה בְנֵי־לֵוִי לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לִפְקוּדֵיהֶם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם
עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה׃ 25 כִּי אָמַר דָּוִיד
הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹ וַיִּשְׁכֹּן
בִּירוּשָׁלַםִ עַד־לְעוֹלָם׃ 26 וְגַם לַלְוִיִּם אֵין־
לָשֵׂאת אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו לַעֲבֹדָתוֹ׃
27 כִּי בְדִבְרֵי דָוִיד הָאַחֲרוֹנִים הֵמָּה מִסְפַּר
בְּנֵי־לֵוִי מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמָעְלָה׃ 28 כִּי
מַעֲמָדָם לְיַד בְּנֵי־אַהֲרֹן לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה
עַל־הַחֲצֵרוֹת וְעַל־הַלְּשָׁכוֹת וְעַל־טָהֳרַת
לְכָל־קֹדֶשׁ וּמַעֲשֵׂה עֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
29 וּלְלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת וּלְסֹלֶת לְמִנְחָה
וְלִרְקִיקֵי הַמַּצּוֹת וְלַמַּחֲבַת וְלַמֻּרְבֶּכֶת וּלְכָל־
מְשׂוּרָה וּמִדָּה׃ 30 וְלַעֲמֹד בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
לְהֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה וְכֵן לָעָרֶב׃ 31 וּלְכֹל
הַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה לַשַּׁבָּתוֹת לֶחֳדָשִׁים
וְלַמֹּעֲדִים בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפָּט עֲלֵיהֶם תָּמִיד
לִפְנֵי יְהוָה׃ 32 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל־
מוֹעֵד וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
אַהֲרֹן אֲחֵיהֶם לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃

פרשה כד׃

1 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן מַחְלְקוֹתָם בְּנֵי אַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 2 וַיָּמָת
נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי אֲבִיהֶם וּבָנִים לֹא־הָיוּ
לָהֶם וַיְכַהֲנוּ אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 3 וַיֶּחָלְקֵם
דָּוִיד וְצָדוֹק מִן־בְּנֵי אֶלְעָזָר וַאֲחִימֶלֶךְ מִן־
בְּנֵי אִיתָמָר לִפְקֻדָּתָם בַּעֲבֹדָתָם׃ 4 וַיִּמָּצְאוּ
בְנֵי־אֶלְעָזָר רַבִּים לְרָאשֵׁי הַגְּבָרִים מִן־בְּנֵי
אִיתָמָר וַיַּחְלְקוּם לִבְנֵי אֶלְעָזָר רָאשִׁים
לְבֵית־אָבוֹת שִׁשָּׁה עָשָׂר וְלִבְנֵי אִיתָמָר
לְבֵית אֲבוֹתָם שְׁמוֹנָה׃ 5 וַיַּחְלְקוּם בְּגוֹרָלוֹת
אֵלֶּה עִם־אֵלֶּה כִּי־הָיוּ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ וְשָׂרֵי
הָאֱלֹהִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר וּבִבְנֵי אִיתָמָר׃

19 Υἱοὶ Χεβρών· Ἱεριὰ ὁ ἄρχων, Ἀμαριὰ ὁ
δεύτερος, Ἰεζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμίας ὁ τέταρτος.
20 Υἱοὶ Ὀζιήλ· Μιχὰ ὁ ἄρχων καὶ Ἰσιὰ ὁ
δεύτερος. 21 Υἱοὶ Μεραρί· Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί.
Υἱοὶ Μοολί· Ἐλεάζαρ καὶ Κίς. 22 Καὶ ἀπέθανεν
Ἐλεάζαρ, καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἢ θυγατέ-
ρες, καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κὶς ἀδελφοὶ αὐτῶν.
23 Υἱοὶ Μουσί· Μοολὶ καὶ Ἐδὲρ καὶ Ἰαριμώθ,
τρεῖς. 24 Οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν
ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα
λειτουργίας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω. 25 Ὅτι εἶπε Δαυὶδ Κατέπαυσε Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος. 26 Καὶ οἱ Λευῖται οὐκ
ἦσαν αἴροντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκεύη
αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς· 27 Ὅτι ἐν
τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς
υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, 28 Ὅτι
ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χεῖρι Ἀαρὼν τοῦ λειτουργεῖν
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ πα-
στοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν πάντων
ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ
θεοῦ· 29 Καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως,
καὶ εἰς τὴν σεμίδαλ.ν τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ
λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εις τήγανον, καὶ εἰς τὴν
πεφυραμένην, καὶ εἰς πᾶν μέτρον· 30 Καὶ τοῦ
στῆναι πρωὶ τοῦ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ οὕτω τὸ ἑσπέρας· 31 Καὶ ἐπὶ πάντων
τῶν ἀναφερομένων ὁλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν
τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς, κατὰ ἀριθμόν, κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς
διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ· 32 Καὶ φυλάξουσι τὰς
φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν φυλακὴν
τοῦ ἁγίου καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ἀαρὼν ἀδελφῶν
αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ΄.

1 ΚΑΙ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν διαιρέσει Ναδὰβ καὶ
Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 2 Καὶ ἀπέθανε
Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ
καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρών. 3 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς
Δαυίδ, καὶ Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ
Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν
αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. 4 Καὶ εὑρέθησαν οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ
πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς
υἱοὺς Ἰθάμαρ· καὶ διεῖλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς
Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκκαίδεκα,
τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ κατ' οἴκους πατριῶν ὀκτώ. 5 Καὶ
διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους,
ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων καὶ ἄρχοντες Κυρίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ.

19 Filii Hebron: Jeriau primus, Amaria
secundus, Jahaziel tertius, Jecmaam quartus.
20 Filii Oziel: Micha primus, Jesia secundus.
21 Filii Merari: Moholi, et Musi. Filii Mo-
holi: Eleazar, et Cis. 22 Mortuus est autem
Eleazar, et non habuit filios, sed filias: acce-
peruntque eas filii Cis fratres earum. 23 Filii
Musi: Moholi, et Eder, et Jerimoth, tres.
24 Hi filii Levi in cognationibus et familiis
suis, principes per vices, et numerum capitum
singulorum, qui faciebant opera ministerii
domus Domini, a viginti annis et supra.
25 Dixit enim David: Requiem dedit Dominus
Deus Israel populo suo, et habitationem Jeru-
salem usque in æternum. 26 Nec erit officii
Levitarum ut ultra portent tabernaculum, et
omnia vasa ejus ad ministrandum. 27 Juxta
præcepta quoque David novissima supputa-
bitur numerus filiorum Levi a viginti annis et
supra. 28 Et erunt sub manu filiorum Aaron
in cultum domus Domini, in vestibulis, et in
exedris, et in loco purificationis, et in sanc-
tuario, et in universis operibus ministerii
templi Domini. 29 Sacerdotes autem, super
panes propositionis, et ad similæ sacri-
ficium, et ad lagana azyma, et sarta-
ginem, et ad torrendum, et super omne
pondus atque mensuram. 30 Levitæ vero, ut
stent mane ad confitendum et canendum
Domino: similiterque ad vesperam 31 Tam
in oblatione holocaustorum Domini, quam in
sabbatis et calendis et solemnitatibus reliquis
juxta numerum, et cæremonias uniuscujusque
rei, jugiter coram Domino. 32 Et custodiant
observationes tabernaculi fœderis, et ritum
sanctuarii, et observationem filiorum Aaron
fratrum suorum, ut ministrent in domo Domini.

CAPUT XXIV.

1 PORRO filiis Aaron hæ partitiones erant:
Filii Aaron: Nadab, et Abiu, et Eleazar, et
Ithamar. 2 Mortui sunt autem Nadab et
Abiu ante patrem suum absque liberis: sacer-
dotioque functus est Eleazar, et Ithamar.
3 Et divisit eos David, id est, Sadoc de filiis
Eleazari, et Ahimelech de filiis Ithamar,
secundum vices suas et ministerium. 4 In-
ventique sunt multo plures filii Eleazar in
principibus viris, quam filii Ithamar. Divisit
autem eis, hoc est filiis Eleazar, principes
per familias sedecim: et filiis Ithamar per
familias et domos suas octo. 5 Porro di-
visit utrasque inter se familias sortibus: erant
enim principes sanctuarii, et principes Dei,
tam de filiis Eleazar, quam de filiis Ithamar.

6 וַיִּכְתְּבֵם שְׁמַעְיָה בֶן־נְתַנְאֵל
הַסּוֹפֵר מִן־הַלֵּוִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְצָדוֹק
הַכֹּהֵן וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם בֵּית־אָב אֶחָד אָחֻז לְאֶלְעָזָר
וְאָחֻז ׀ אָחֻז לְאִיתָמָר׃ 7 וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל
הָרִאשׁוֹן לִיהוֹיָרִיב לִידַעְיָה הַשֵּׁנִי׃ 8 לְחָרִם
הַשְּׁלִשִׁי לִשְׂעֹרִים הָרְבִעִי׃ 9 לְמַלְכִּיָּה
הַחֲמִישִׁי לְמִיָּמִן הַשִּׁשִּׁי׃ 10 לְהַקּוֹץ הַשְּׁבִעִי
לַאֲבִיָּה הַשְּׁמִינִי׃ 11 לְיֵשׁוּעַ הַתְּשִׁעִי
לִשְׁכַנְיָהוּ הָעֲשִׂרִי׃ 12 לְאֶלְיָשִׁיב עַשְׁתֵּי
עָשָׂר לְיָקִים שְׁנֵים עָשָׂר׃ 13 לְחֻפָּה שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר לְיֶשֶׁבְאָב אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ 14 לְבִלְגָּה
חֲמִשָּׁה עָשָׂר לְאִמֵּר שִׁשָּׁה עָשָׂר׃ 15 לְחֵזִיר
שִׁבְעָה עָשָׂר לְהַפִּצֵּץ שְׁמוֹנָה עָשָׂר׃
16 לִפְתַחְיָה תִּשְׁעָה עָשָׂר לִיחֶזְקֵאל
הָעֶשְׂרִים׃ 17 לְיָכִין אֶחָד וְעֶשְׂרִים לְגָמוּל
שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים׃ 18 לִדְלָיָהוּ שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
לְמַעַזְיָהוּ אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים׃
19 אֵלֶּה פְקֻדָּתָם לַעֲבֹדָתָם לָבוֹא לְבֵית־
יְהוָה כְּמִשְׁפָּטָם בְּיַד אַהֲרֹן אֲבִיהֶם כַּאֲשֶׁר
צִוָּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 וְלִבְנֵי לֵוִי
הַנּוֹתָרִים לִבְנֵי עַמְרָם שׁוּבָאֵל לִבְנֵי שׁוּבָאֵל
יֶחְדְּיָהוּ׃ 21 לִרְחַבְיָהוּ לִבְנֵי רְחַבְיָהוּ הָרֹאשׁ
יִשִּׁיָּה׃ 22 לַיִּצְהָרִי שְׁלֹמוֹת לִבְנֵי שְׁלֹמוֹת
יָחַת׃ 23 וּבְנָי יְרִיָּהוּ אֲמַרְיָהוּ הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאֵל
הַשְּׁלִישִׁי יְקַמְעָם הָרְבִיעִי׃ 24 בְּנֵי עֻזִּיאֵל
מִיכָה לִבְנֵי מִיכָה שָׁמוֹר׃ 25 אֲחִי מִיכָה
יִשִּׁיָּה לִבְנֵי יִשִּׁיָּה זְכַרְיָהוּ׃ 26 בְּנֵי מְרָרִי
מַחְלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי יַעֲזִיָּהוּ בְנוֹ׃ 27 בְּנֵי
מְרָרִי לְיַעֲזִיָּהוּ בְּנוֹ וְשֹׁהַם וְזַכּוּר וְעִבְרִי׃
28 לְמַחְלִי אֶלְעָזָר וְלֹא־הָיָה לוֹ בָּנִים׃
29 לְקִישׁ בְּנֵי־קִישׁ יְרַחְמְאֵל׃ 30 וּבְנֵי מוּשִׁי
מַחְלִי וָעֵדֶר וִירִימוֹת אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם
לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם׃ 31 וַיַּפִּילוּ גַם־הֵם גּוֹרָלוֹת
לְעֻמַּת ׀ אֲחֵיהֶם בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי דָּוִיד
הַמֶּלֶךְ וְצָדוֹק וַאֲחִימֶלֶךְ וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם אָבוֹת הָרֹאשׁ לְעֻמַּת
אָחִיו הַקָּטָן׃

פרשת כה׃

1 וַיַּבְדֵּל דָּוִיד וְשָׂרֵי הַצָּבָא לַעֲבֹדָה
לִבְנֵי אָסָף וְהֵימָן וִידוּתוּן הַנִּבְּאִים
בְּכִנֹּרוֹת בִּנְבָלִים וּבִמְצִלְתָּיִם וַיְהִי
מִסְפָּרָם אַנְשֵׁי מְלָאכָה לַעֲבֹדָתָם׃

6 Καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαΐας υἱὸς Ναθαναὴλ
ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεύς, καὶ
Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς εἷς εἷς
τῷ Ἐλεάζαρ καὶ εἷς εἷς τῷ Ἰθάμαρ. 7 Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ἰωαρίμ, τῷ Ἰεδίᾳ
ὁ δεύτερος, 8 Τῷ Χαρὶβ ὁ τρίτος, τῷ Σεωρὶμ ὁ
τέταρτος, 9 Τῷ Μελχίᾳ ὁ πέμπτος, τῷ Μεϊαμὶν
ὁ ἕκτος, 10 Τῷ Κὼς ὁ ἕβδομος, τῷ Ἀβίᾳ ὁ
ὄγδοος, 11 Τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔννατος, τῷ Σεχενίᾳ ὁ
δέκατος, 12 Τῷ Ἐλιαβὶ ὁ ἑνδέκατος, τῷ Ἰακὶμ ὁ
δωδέκατος, 13 Τῷ Ὀπφᾷ ὁ τρισκαιδέκατος, τῷ
Ἰεσβαὰλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος, 14 Τῷ Βελγᾷ ὁ
πεντεκαιδέκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑκκαιδέκατος, 15 Τῷ
Χηζὶν ὁ ἑπτακαιδέκατος, τῷ Ἀφεσὴ ὁ ὀκτωκαι-
δέκατος, 16 Τῷ Φεταίᾳ ὁ ἐννεακαιδέκατος, τῷ
Ἐζεκὴλ ὁ εἰκοστός, 17 Τῷ Ἀχὶμ ὁ εἷς καὶ
εἰκοστός, τῷ Γαμοὺλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός,
18 Τῷ Ἀδαλλαὶ ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός, τῷ
Μαασαὶ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός. 19 Αὕτη ἡ
ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν
τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν
αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πατρὸς αὐτῶν, ὡς
ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ. 20 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Λευὶ τοῖς καταλοίποις, τοῖς υἱοῖς Ἀμβρὰμ
Σωβαήλ· τοῖς υἱοῖς Σωβαὴλ Ἰεδία· 21 Τῷ Ῥααβίᾳ
ὁ ἄρχων. 22 Καὶ τῷ Ἰσααρὶ Σαλωμώθ· τοῖς
υἱοῖς Σαλωμὼθ Ἰάθ. 23 Υἱοὶ Ἐκδιοῦ· Ἀμαδία ὁ
δεύτερος, Ἰαζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκμοὰμ ὁ τέταρτος.
24 Τοῖς υἱοῖς Ὀζιὴλ Μιχά· υἱοὶ Μιχὰ Σαμήρ·
25 Ἀδελφὸς Μιχὰ Ἰσία· υἱὸς Ἰσιὰ Ζαχαρία.
26 Υἱοὶ Μεραρὶ Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί· υἱοὶ Ὀζία
27 Τοῦ Μεραρὶ τῷ Ὀζίᾳ· υἱοὶ αὐτοῦ Ἰσοὰμ καὶ
Σακχοὺρ καὶ Ἀβαΐ. 28 Τῷ Μοολὶ Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ· καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ καὶ οὐκ ἦσαν
αὐτῷ υἱοί. 29 Τῷ Κίς, υἱοὶ τοῦ Κὶς Ἱεραμεήλ.
30 Καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσὶ Μοολὶ καὶ Ἐδὲρ καὶ
Ἰεριμώθ. Οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ᾽ οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. 31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους
καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν ἐναντίον
τοῦ βασιλέως καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀχιμέλεχ καὶ οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν
Λευιτῶν πατριάρχαι Ἀραάβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ οἱ νεώτεροι.

ΚΕΦ. κε΄.

1 ΚΑΙ ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχον-
τες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς
Ἀσὰφ καὶ Αἱμὰν καὶ Ἰδιθοὺν τοὺς ἀποφθεγ-
γομένους ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν
κυμβάλοις· καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

6 Descripsitque eos Semeias filius Nathanael
scriba Levites, coram rege et principibus, et
Sadoc sacerdote, et Ahimelech filio Abiathar,
principibus quoque familiarum sacerdotalium
et Leviticarum: unam domum, quæ ceteris
præerat, Eleazar: et alteram domum, quæ sub
se habebat ceteros, Ithamar. 7 Exivit autem
sors prima Joiarib, secunda Jedei, 8 Tertia
Harim, quarta Seorim, 9 Quinta Melchia,
sexta Maiman, 10 Septima Accos, octava
Abia, 11 Nona Jesua, decima Sechenia,
12 Undecima Eliasib, duodecima Jacim,
13 Tertiadecima Hoppha, decimaquarta Is-
baab, 14 Decimaquinta Belga, decimasexta
Emmer, 15 Decimaseptima Hezir, decima-
octava Aphses, 16 Decimanona Pheteia,
vigesima Hezechiel, 17 Vigesimaprima Ja-
chin, vigesimasecunda Gamul, 18 Vigesima-
tertia Dalaiau, vigesimaquarta Maaziau.
19 Hæ vices eorum secundum ministeria sua,
ut ingrediantur domum Domini, et juxta
ritum suum sub manu Aaron patris eorum:
sicut præceperat Dominus Deus Israel.
20 Porro filiorum Levi, qui reliqui fuerant,
de filiis Amram erat Subael, et de filiis Subael,
Jehedeia. 21 De filiis quoque Rohobiæ prin-
ceps Jesias. 22 Isaari vero filius Salemoth,
filiusque Salemoth Jabath: 23 Filiusque
ejus Jeriau primus, Amarias secundus, Jaha-
ziel tertius, Jecmaan quartus. 24 Filius
Oziel, Micha: filius Micha, Samir. 25 Frater
Micha, Jesia: filiusque Jesiæ, Zacharias.
26 Filii Merari: Moholi et Musi. Filius
Oziau: Benno. 27 Filius quoque Merari:
Oziau et Soam et Zachur et Hebri. 28 Porro
Moholi filius: Eleazar, qui non habebat
liberos. 29 Filius vero Cis, Jerameel.
30 Filii Musi: Moholi, Eder, et Jerimoth;
isti filii Levi secundum domos familiarum
suarum. 31 Miseruntque et ipsi sortes
contra fratres suos filios Aaron, coram David
rege, et Sadoc, et Ahimelech, et principibus
familiarum sacerdotalium et Leviticarum, tam
majores, quam minores: omnes sors æquali-
ter dividebat.

CAPUT XXV.

1 Igitur David et magistratus exercitus,
segregaverunt in ministerium filios Asaph,
et Heman, et Idithun: qui prophetarent in
citharis, et psalteriis, et cymbalis, secundum
numerum suum dedicato sibi officio servientes.

2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה
בני אסף על יד אסף הנבא על־ידי
המלך׃ 3 לידותון בני ידותון גדליהו
וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה
על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא
על־הדות והלל ליהוה׃ 4 להימן בני
הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל
וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי
ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר
מחזיאות׃ 5 כל־אלה בנים להימן חזה
המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן
האלהים להימן בנים ארבעה עשר
ובנות שלוש׃ 6 כל־אלה על־ידי אביהם
בשיר בית יהוה במצלתים נבלים
וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי
המלך אסף וידותון והימן׃ 7 ויהי
מספרם עם־אחיהם מלמדי־שיר ליהוה
כל־המבין מאתים שמונים ושמונה׃
8 ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן
כגדול מבין עם־תלמיד׃ 9 ויצא
הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו
השני הוא־ואחיו ובניו שנים עשר׃
10 השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר׃
11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר׃
12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר׃
13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר׃
14 השביעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר׃
15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר׃
16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר׃
17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר׃
18 עשתי־עשר עזראל בניו ואחיו שנים
עשר׃ 19 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו
שנים עשר׃ 20 לשלשה עשר שובאל
בניו ואחיו שנים עשר׃ 21 לארבעה
עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר׃
22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו
שנים עשר׃ 23 לששה עשר לחנניהו
בניו ואחיו שנים עשר׃ 24 לשבעה
עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר׃
25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו
שנים עשר׃ 26 לתשעה עשר למלותי
בניו ואחיו שנים עשר׃ 27 לעשרים
לאליתה בניו ואחיו שנים עשר׃

2 Υἱοὶ Ἀσάφ· Σακχούρ, Ἰωσὴφ καὶ Ναθανίας καὶ
Ἐραήλ· υἱοὶ Ἀσὰφ ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως. 3 Τῷ
Ἰδιθούν, υἱοὶ Ἰδιθούν· Γοδολίας καὶ Σουρὶ καὶ
Ἰσέας καὶ Ἀσαβίας καὶ Ματθαθίας, ἓξ μετὰ τὸν
πατέρα αὐτῶν Ἰδιθοὺν ἐν κινύρᾳ ἀνακρουόμενοι
ἐξομολόγησιν καὶ αἴνεσιν τῷ Κυρίῳ. 4 Τῷ Αἱμάν,
υἱοὶ Αἱμάν· Βουκίας καὶ Ματθανίας καὶ Ὀζιὴλ καὶ
Σουβαὴλ καὶ Ἰεριμὼθ καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀνὰν καὶ
Ἐλιαθὰ καὶ Γοδολλαθὶ καὶ Ῥωμεθιέζερ καὶ Ἰε-
σβασακὰ καὶ Μαλλιθὶ καὶ Ὠθηρὶ καὶ Μεαζώθ.
5 Πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἱμὰν τῷ ἀνακρουομένῳ
τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κέρας· καὶ
ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αἱμὰν υἱοὺς τεσσαρεσκαίδεκα καὶ
θυγατέρας τρεῖς. 6 Πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν ὑμνῳδοῦντες ἐν οἴκῳ θεοῦ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν
νάβλαις καὶ ἐν κινύραις εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ
θεοῦ ἐχόμενα τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀσὰφ καὶ Ἰδιθοὺν καὶ
Αἱμάν. 7 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ᾄδειν Κυρίῳ πᾶς
συνιῶν διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ. 8 Καὶ
ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν
μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν, τελείων καὶ μανθανόν-
των. 9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος υἱῶν
αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ἀσὰφ τοῦ Ἰωσήφ,
Γοδολίας· ὁ δεύτερος Ἡνεία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο· 10 Ὁ τρίτος Ζακχούρ, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 11 Ὁ τέταρτος Ἰεσρί,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 12 Ὁ
πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο· 13 Ὁ ἕκτος Βουκίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 14 Ὁ ἕβδομος Ἰσεριήλ,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 15 Ὁ
ὄγδοος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο· 16 Ὁ ἔννατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 17 Ὁ δέκατος Σεμεΐα,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 18 Ὁ
ἑνδέκατος Ἀσριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο· 19 Ὁ δωδέκατος Ἀσαβία, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 20 Ὁ τρισκαιδέκατος
Σουβαήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·
21 Ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Ματθαθίας, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 22 Ὁ πεντεκαιδέκατος
Ἰεριμώθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·
23 Ὁ ἑκκαιδέκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο· 24 Ὁ ἑπτακαιδέκατος Ἰεσβασακά,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 25 Ὁ
ὀκτωκαιδέκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο· 26 Ὁ ἐννεακαιδέκατος Μαλλιθί,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 27 Ὁ εἰκο-
στὸς Ἐλιαθά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

2 De filiis Asaph: Zacchur, et Joseph, et
Nathania, et Asarela, filii Asaph: sub manu
Asaph prophetantis juxta regem. 3 Porro
Idithun: filii Idithun, Godolias, Sori, Jeseias,
et Hasabias, et Mathathias, sex, sub manu
patris sui Idithun, qui in cithara prophetabat
super confitentes et laudantes Dominum.
4 Heman quoque: filii Heman, Boceian,
Mathaniau, Oziel, Subuel, et Jerimoth,
Hananias, Hanani, Eliatha, Geddelthi, et
Romemthiezer, et Jesbacassa, Mellothi, Othir,
Mahazioth: 5 Omnes isti filii Heman vi-
dentis regis in sermonibus Dei, ut exaltaret
cornu: deditque Deus Heman filios quatuor-
decim, et filias tres. 6 Universi sub manu
patris sui ad cantandum in templo Domini
distributi erant, in cymbalis, et psalteriis,
et citharis, in ministeria domus Domini juxta
regem: Asaph videlicet, et Idithun, et He-
man. 7 Fuit autem numerus eorum cum
fratribus suis, qui erudiebant canticum
Domini, cuncti doctores, ducenti octoginta
octo. 8 Miseruntque sortes per vices suas,
ex æquo tam major quam minor, doctus
pariter, et indoctus. 9 Egressaque est sors
prima Joseph, qui erat de Asaph. Secunda
Godoliæ, ipsi et filiis ejus, et fratribus ejus
duodecim. 10 Tertia Zachur, filiis et fratri-
bus ejus duodecim. 11 Quarta Isari, filiis et
fratribus ejus duodecim. 12 Quinta Na-
thaniæ, filiis et fratribus ejus duodecim.
13 Sexta Bocciau, filiis et fratribus ejus
duodecim. 14 Septima Isreela, filiis et fratribus
ejus duodecim. 15 Octava Jesaiæ, filiis et
fratribus ejus duodecim. 16 Nona Mathaniæ,
filiis et fratribus ejus duodecim. 17 Decima
Semeiæ, filiis et fratribus ejus duodecim.
18 Undecima Azareel, filiis et fratribus ejus
duodecim. 19 Duodecima Hasabiæ, filiis et
fratribus ejus duodecim. 20 Tertiadecima
Subuel, filiis et fratribus ejus duodecim.
21 Quartadecima Mathathiæ, filiis et fratribus
ejus duodecim. 22 Quintadecima Jerimoth,
filiis et fratribus ejus duodecim. 23 Sexta-
decima Hananiæ, filiis et fratribus ejus
duodecim. 24 Septimadecima Jesbacassæ,
filiis et fratribus ejus duodecim. 25 Octava-
decima Hanani, filiis et fratribus ejus
duodecim. 26 Nonadecima Mellothi, filiis
et fratribus ejus duodecim. 27 Vigesima
Eliatha, filiis et fratribus ejus duodecim.

28 לְאֶחָד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר בָּנָיו וְאֶחָיו
שְׁנֵים עָשָׂר׃ 29 לִשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לְגִדַּלְתִּי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃ 30 לִשְׁלֹשָׁה
וְעֶשְׂרִים לְמַחֲזִיאוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים
עָשָׂר׃ 31 לְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים לְרוֹמַמְתִּי
עֶזֶר בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנֵים עָשָׂר׃

פרשה כו׃

1 לְמַחְלְקוֹת לְשֹׁעֲרִים לַקָּרְחִים מְשֶׁלֶמְיָהוּ
בֶן־קֹרֵא מִן־בְּנֵי אָסָף׃ 2 וְלִמְשֶׁלֶמְיָהוּ בָּנִים
זְכַרְיָהוּ הַבְּכוֹר יְדִיעֲאֵל הַשֵּׁנִי זְבַדְיָהוּ
הַשְּׁלִישִׁי יַתְנִיאֵל הָרְבִיעִי׃ 3 עֵילָם הַחֲמִישִׁי
יְהוֹחָנָן הַשִּׁשִּׁי אֶלְיְהוֹעֵינַי הַשְּׁבִיעִי׃ 4 וּלְעֹבֵד
אֱדֹם בָּנִים שְׁמַעְיָה הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשֵּׁנִי
יוֹאָח הַשְּׁלִשִׁי וְשָׂכָר הָרְבִיעִי וּנְתַנְאֵל
הַחֲמִישִׁי׃ 5 עַמִּיאֵל הַשִּׁשִּׁי יִשָּׂשכָר הַשְּׁבִיעִי
פְּעֻלְּתַי הַשְּׁמִינִי כִּי בֵרֲכוֹ אֱלֹהִים׃ 6 וְלִשְׁמַעְיָה
בְנוֹ נוֹלַד בָּנִים הַמִּמְשָׁלִים לְבֵית אֲבִיהֶם כִּי־
גִבּוֹרֵי חַיִל הֵמָּה׃ 7 בְּנֵי שְׁמַעְיָה עָתְנִי
וּרְפָאֵל וְעוֹבֵד אֶלְזָבָד אֶחָיו בְּנֵי־חָיִל אֱלִיהוּ
וּסְמַכְיָהוּ׃ 8 כָּל־אֵלֶּה מִבְּנֵי ׀ עֹבֵד אֱדֹם
הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וַאֲחֵיהֶם אִישׁ־חַיִל בַּכֹּחַ
לַעֲבֹדָה שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם לְעֹבֵד אֱדֹם׃
9 וְלִמְשֶׁלֶמְיָהוּ בָּנִים וְאַחִים בְּנֵי־חָיִל שְׁמוֹנָה
עָשָׂר׃ 10 וּלְחֹסָה מִן־בְּנֵי־מְרָרִי בָּנִים שִׁמְרִי
הָרֹאשׁ כִּי לֹא־הָיָה בְכוֹר וַיְשִׂימֵהוּ אָבִיהוּ
לְרֹאשׁ׃ 11 חִלְקִיָּהוּ הַשֵּׁנִי טְבַלְיָהוּ הַשְּׁלִשִׁי
זְכַרְיָהוּ הָרְבִיעִי כָּל־בָּנִים וְאַחִים לְחֹסָה
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר׃ 12 לְאֵלֶּה מַחְלְקוֹת הַשֹּׁעֲרִים
לְרָאשֵׁי הַגְּבָרִים מִשְׁמָרוֹת לְעֻמַּת אֲחֵיהֶם
לְשָׁרֵת בְּבֵית יְהוָה׃ 13 וַיַּפִּילוּ גוֹרָלוֹת
כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל לְבֵית אֲבוֹתָם לְשַׁעַר וָשָׁעַר׃
14 וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל מִזְרָחָה לְשֶׁלֶמְיָהוּ וּזְכַרְיָהוּ
בְנוֹ יוֹעֵץ בְּשֶׂכֶל הִפִּילוּ גוֹרָלוֹת וַיֵּצֵא
גוֹרָלוֹ צָפוֹנָה׃ 15 לְעֹבֵד אֱדֹם נֶגְבָּה וּלְבָנָיו
בֵּית הָאֲסֻפִּים׃ 16 לְשֻׁפִּים וּלְחֹסָה לַמַּעֲרָב
עִם שַׁעַר שַׁלֶּכֶת בַּמְסִלָּה הָעוֹלָה מִשְׁמָר
לְעֻמַּת מִשְׁמָר׃ 17 לַמִּזְרָח הַלְוִיִּם שִׁשָּׁה
לַצָּפוֹנָה לַיּוֹם אַרְבָּעָה לַנֶּגְבָּה לַיּוֹם
אַרְבָּעָה וְלָאֲסֻפִּים שְׁנַיִם שְׁנָיִם׃ 18 לַפַּרְבָּר
לַמַּעֲרָב אַרְבָּעָה לַמְסִלָּה שְׁנַיִם לַפַּרְבָּר׃
19 אֵלֶּה מַחְלְקוֹת הַשֹּׁעֲרִים לִבְנֵי הַקָּרְחִי
וְלִבְנֵי מְרָרִי׃ 20 וְהַלְוִיִּם אֲחִיָּה עַל־
אוֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים׃

28 Ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ὠθηρί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 29 Ὁ εἰκοστὸς δεύτερος
Γοδολλαθί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·
30 Ὁ εἰκοστὸς τρίτος Μεαζώθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο· 31 Ὁ εἰκοστὸς τέταρτος
Ῥωμετθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο.

ΚΕΦ. κϛ'.

1 ΚΑΙ εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοὶ Κορεῒμ
Μοσελλεμία ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ. 2 Καὶ τῷ
Μοσελλεμίᾳ υἱὸς Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαδιὴλ
ὁ δεύτερος, Ζαβαδία ὁ τρίτος, Ἰενουὴλ ὁ τέταρτος,
3 Ἰωλὰμ ὁ πέμπτος, Ἰωνάθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιωναῒ
ὁ ἕβδομος, 4 Ἀβδεδὸμ ὁ ὄγδοος. Καὶ τῷ Ἀβδεδὸμ
υἱοί· Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰθ ὁ δεύτερος,
Ἰωὰθ ὁ τρίτος, Σαχὰρ ὁ τέταρτος, Ναθαναὴλ ὁ
πέμπτος, 5 Ἀμιὴλ ὁ ἕκτος, Ἰσσάχαρ ὁ ἕβδομος,
Φελαθὶ ὁ ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός.
6 Καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ
πρωτοτόκου Ῥωσαὶ εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν
αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν. 7 Υἱοὶ Σαμαΐ· Ὀθνὶ
καὶ Ῥαφαὴλ καὶ Ὠβὴδ καὶ Ἐλζαβὰθ καὶ Ἀχιούδ,
υἱοὶ δυνατοὶ Ἑλιοῦ καὶ Σαβαχία καὶ Ἰσβακώμ.
8 Πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδόμ, αὐτοὶ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνα-
τῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, οἱ πάντες ἑξηκονταδύο τῷ
Ἀβδεδόμ. 9 Καὶ τῷ Μοσελλεμίᾳ υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ
δεκακαιοκτὼ δυνατοί. 10 Καὶ τῷ Ὁσᾷ τῶν υἱῶν
Μεραρὶ υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐκ ἦν
πρωτότοκος· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἄρχοντα τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας. 11 Χελκίας
ὁ δεύτερος, Ταβλαὶ ὁ τρίτος, Ζαχαρίας ὁ τέταρτος·
πάντες οὗτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσᾷ τρισκαίδεκα.
12 Τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι
τῶν δυνατῶν ἐφημερίαι καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 13 Καὶ ἔβαλον
κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα.
14 Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς
τῷ Σελεμίᾳ καὶ Ζαχαρίᾳ· υἱοὶ Σωὰζ τῷ
Μελχίᾳ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος
βοῤῥᾶ· 15 Τῷ Ἀβδεδὸμ νότον κατέναντι οἴκου
Ἐσεφίμ· 16 Εἰς δεύτερον τῷ Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς
μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως·
φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς. 17 Πρὸς ἀνατολὰς
ἓξ τὴν ἡμέραν, βοῤῥᾶ τῆς ἡμέρας τέσσαρες,
νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν
Ἐσεφὶμ δύο 18 Εἰς διαδεχομένους, καὶ τῷ
Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην τοῦ
παστοφορίου τρεῖς. Φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς
τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἕξ,
καὶ τῷ βοῤῥᾷ τέσσαρες, καὶ τῷ νότῳ τέσσαρες,
καὶ Ἐσεφὶμ δύο εἰς διαδεχομένους, καὶ πρὸς
δυσμαῖς τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχο-
μένους. 19 Αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς
υἱοῖς τοῦ Κορὲ καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί. 20 Καὶ
οἱ Λευῖται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου
Κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων.

28 Vigesimaprima Othir, filiis et fratribus
ejus duodecim. 29 Vigesimasecunda Ged-
delthi, filiis et fratribus ejus duodecim.
30 Vigesimatertia Mahazioth, filiis et fratri-
bus ejus duodecim. 31 Vigesimaquarta
Romemthiezer, filiis et fratribus ejus duo-
decim.

CAPUT XXVI.

1 DIVISIONES autem janitorum: de Coritis
Meselemia, filius Core, de filiis Asaph. 2 Filii
Meselemiæ: Zacharias primogenitus, Jadihel
secundus, Zabadias tertius, Jathanael quartus,
3 Ælam quintus, Johanan sextus, Elioenai
septimus. 4 Filii autem Obededom: Semeias
primogenitus, Jozabad secundus, Joaha ter-
tius, Sachar quartus, Nathanael quintus,
5 Ammiel sextus, Issachar septimus, Pollathi
octavus: quia benedixit illi Dominus. 6 Se-
mei autem filio ejus nati sunt filii, præfecti
familiarum suarum: erant enim viri fortis-
simi; 7 Filii ergo Semeiæ: Othni, et
Raphael, et Obed, Elzabad, fratres ejus viri
fortissimi: Eliu quoque, et Samachias.
8 Omnes hi, de filiis Obededom: ipsi, et filii,
et fratres eorum fortissimi ad ministrandum,
sexaginta duo de Obededom. 9 Porro Mese-
lemiæ filii, et fratres eorum robustissimi,
decem et octo. 10 De Hosa autem, id est, de
filiis Merari: Semri princeps (non enim
habuerat primogenitum, et idcirco posuerat
eum pater ejus in principem), 11 Helcias
secundus, Tabelias tertius, Zacharias quartus;
omnes hi filii, et fratres Hosa, tredecim.
12 Hi divisi sunt in janitores, ut semper
principes custodiarum, sicut et fratres eorum,
ministrarent in domo Domini. 13 Missæ
sunt ergo sortes ex æquo, et parvis, et magnis,
per familias suas, in unamquamque portarum.
14 Cecidit ergo sors orientalis, Selemiæ.
Porro Zachariæ filio ejus, viro prudentissimo,
et erudito, sortito obtigit plaga septentrio-
nalis. 15 Obededom vero et filiis ejus ad
austrum: in qua parte domus erat seniorum
concilium. 16 Sephim, et Hosa ad occi-
dentem, juxta portam, quæ ducit ad viam
ascensionis: custodia contra custodiam.
17 Ad orientem vero Levitæ sex: et ad
aquilonem quatuor per diem: atque ad
meridiem similiter in die quatuor: et ubi
erat concilium, bini et bini. 18 In cellulis
quoque janitorum ad occidentem quatuor in
via, binique per cellulas. 19 Hæ sunt divi-
siones janitorum, filiorum Core et Me-
rari. 20 Porro Achias erat super the-
sauros domus Dei, et vasa sanctorum.

21 בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי
האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: 22 בנ
יחיאלי זתם ויואל אחיו על־אצרות בי
יהוה: 23 לעמרמי ליצהרי לחברוני
לעזיאלי: 24 ושבאל בן־גרשם בן־מש
נגיד על־האצרות: 25 ואחיו לאליעז
רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכר
בנו ושלמות בנו: 26 הוא שלמות ואחי
על כל־אצרות הקדשים אשר הקדיש
דויד המלך וראשי האבות לשרי־האלפי
והמאות ושרי הצבא: 27 מן־המלחמו
ומן־השלל הקדישו לחזק לבית יהוה
28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאו
בן־קיש ואבנר בן־נר ויואב בן־צרוי
כל המקדיש על יד־שלמית ואחיו
29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונ
על־ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברונ
חשביהו ואחיו בני־חיל אלף ושבע־מאו
על פקדת ישראל מעבר לירדן מערב
לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך
31 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתי
לאבות בשנת הארבעים למלכות דוי
נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזי
גלעד: 32 ואחיו בני־חיל אלפים ושב
מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המל
על־הראובני והגדי וחצי שבט המנש
לכל־דבר האלהים ודבר המלך:

פרשה כז:

1 ובני ישראל למספרם ראשי האבות
ושרי האלפים והמאות ושטריהם
המשרתים את־המלך לכל דבר המחלקו
הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדש
השנה המחלקת האחת עשרים וארבע
אלף: 2 על המחלקת הראשונ
לחדש הראשון ישבעם בן־זבדיאל וע
מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 3 מ
בני־פרץ הראש לכל־שרי הצבאות לחד
הראשון: 4 ועל מחלקת החד
השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלו
הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבע
אלף: 5 שר הצבא השליש
לחדש השלישי בניהו בן־יהוידע הכ
ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף

21 Υἱοὶ Λαδὰν οὗτοι, υἱοὶ τῷ Γηρσωνί· τῷ Λαδὰν ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδάν, τῷ Γηρσωνὶ Ἰειήλ. 22 Υἱοὶ Ἰειὴλ Ζεθὸμ καὶ Ἰωὴλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου Κυρίου. 23 Τῷ Ἀμβρὰμ καὶ Ἰσσάαρ Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ. 24 Καὶ Σουβαὴλ ὁ τοῦ Γηρσὰμ τοῦ Μωυσῆ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν. 25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἐλιέζερ Ῥαβίας υἱὸς καὶ Ἰωσίας καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ζεχρὶ καὶ Σαλωμώθ. 26 Αὐτὸς Σαλωμὼθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων, οὓς ἡγίασε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς δυνάμεως· 27 Ἃ ἔλαβεν ἐκ πόλεων καὶ ἐκ τῶν λαφύρων, καὶ ἡγίασεν ἀπ᾽ αὐτῶν τοῦ μὴ καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· 28 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ Σαοὺλ τοῦ Κὶς καὶ Ἀβεννὴρ τοῦ Νὴρ καὶ Ἰωὰβ τοῦ Σαρουία, πᾶν ὃ ἡγίασαν διὰ χειρὸς Σαλωμὼθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 29 Τῷ Ἰσσααρὶ Χωνενία καὶ υἱοὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ γραμματεύειν καὶ διακρίνειν. 30 Τῷ Χεβρωνὶ Ἀσαβίας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν Κυρίου καὶ ἐργασίαν τοῦ βασιλέως. 31 Τοῦ Χεβρωνὶ Οὐρίας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνὶ κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατριάς, ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν, καὶ εὑρέθη ἀνὴρ δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζὴρ τῆς Γαλααδίτιδος. 32 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ῥουβηνὶ καὶ Γαδδὶ καὶ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ εἰς πᾶν πρόσταγμα Κυρίου καὶ λόγον βασιλέως.

ΚΕΦ. κζ΄.

1 ΚΑΙ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις, πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνός, εἰς πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαίρεσις μία εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 2 Καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου Ἰσβοὰζ ὁ τοῦ Ζαβδιήλ, ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 3 Ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρὲς ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. 4 Καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου Δωδία ὁ ἐκ Χώς, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ καὶ Μακελλὼθ ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως. 5 Ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναίας ὁ τοῦ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

21 Filii Ledan, filii Gersonni: de Ledan principes familiarum, Ledan, et Gersonni, Jehieli. 22 Filii Jehieli: Zathan, et Joel fratres ejus, super thesauros domus Domini, 23 Amramitis, et Isaaritis, et Hebronitis, et Ozihelitis. 24 Subuel autem filius Gersom, filii Moysi, præpositus thesauris. 25 Fratres quoque ejus Eliezer, cujus filius Rahabia, et hujus filius Isaias, et hujus filius Joram, hujus quoque filius Zechri; et hujus filius Selemith. 26 Ipse Selemith, et fratres ejus, super thesauros sanctorum, quæ sanctificavit David rex, et principes familiarum, et tribuni, et centuriones, et duces exercitus, 27 De bellis, et manubiis præliorum, quæ consecraverant ad instaurationem et supellectilem templi Domini. 28 Hæc autem universa sanctificavit Samuel videns, et Saul filius Cis, et Abner filius Ner, et Joab filius Sarviæ: omnes, qui sanctificaverunt ea per manum Selemith, et fratrum ejus. 29 Isaaritis vero præerat Chonenias, et filii ejus, ad opera forinsecus super Israel, ad docendum et judicandum eos. 30 Porro de Hebronitis Hasabias, et fratres ejus viri fortissimi, mille septingenti, præerant Israeli trans Jordanem contra occidentem, in cunctis operibus Domini, et in ministerium regis. 31 Hebronitarum autem princeps fuit Jeria, secundum familias et cognationes eorum. Quadragesimo anno regni David recensiti sunt, et inventi sunt viri fortissimi in Jazer Galaad, 32 Fratresque ejus robustioris ætatis, duo millia septingenti principes familiarum. Præposuit autem eos David rex Rubenitis, et Gadditis, et dimidiæ tribui Manasse, in omne ministerium Dei et regis.

CAPUT XXVII.

1 Filii autem Israel secundum numerum suum, principes familiarum, tribuni, et centuriones, et præfecti, qui ministrabant regi juxta turmas suas, ingredientes et egredientes per singulos menses in anno, viginti quatuor millibus singuli præerant. 2 Primæ turmæ in primo mense Jesboam præerat filius Zabdiel, et sub eo viginti quatuor millia. 3 De filiis Phares, princeps cunctorum principum in exercitu mense primo. 4 Secundi mensis habebat turmam Dudia Ahohites, et post se alter nomine Macelloth, qui regebat partem exercitus viginti quatuor millium. 5 Dux quoque turmæ tertiæ in mense tertio, erat Banaias filius Joiadæ sacerdos · et in divisione sua viginti quatuor millia.

6 הוּא בְנָיָהוּ גִּבּוֹר הַשְּׁלֹשִׁים וְעַל־הַשְּׁלֹשִׁים
וּמַחֲלֻקְתּוֹ עַמִּיזָבָד בְּנוֹ׃ 7 הָרְבִיעִי
לַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי עֲשָׂהאֵל אֲחִי יוֹאָב וּזְבַדְיָה
בְנוֹ אַחֲרָיו וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אָלֶף׃ 8 הַחֲמִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
הַשַּׂר שַׁמְהוּת הַיִּזְרָח וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 9 הַשִּׁשִּׁי
לַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי עִירָא בֶן־עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי
וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
10 הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי חֶלֶץ
הַפְּלוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרָיִם וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 11 הַשְּׁמִינִי
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי לַזַּרְחִי
וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
12 הַתְּשִׁיעִי לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי אֲבִיעֶזֶר
הָעַנְּתֹתִי לַבֶּנְיָמִינִי וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 13 הָעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ
הָעֲשִׂירִי מַהְרַי הַנְּטוֹפָתִי לַזַּרְחִי וְעַל
מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃
14 עַשְׁתֵּי־עָשָׂר לְעַשְׁתֵּי עָשָׂר הַחֹדֶשׁ בְּנָיָה
הַפִּרְעָתוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרָיִם וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 15 הַשְּׁנֵים
עָשָׂר לִשְׁנֵים עָשָׂר הַחֹדֶשׁ חֶלְדַּי
הַנְּטוֹפָתִי לְעָתְנִיאֵל וְעַל מַחֲלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה אָלֶף׃ 16 וְעַל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל לָראוּבֵנִי נָגִיד אֱלִיעֶזֶר בֶּן־זִכְרִי
לַשִּׁמְעוֹנִי שְׁפַטְיָהוּ בֶּן־מַעֲכָה׃ 17 לְלֵוִי
חֲשַׁבְיָה בֶן־קְמוּאֵל לְאַהֲרֹן צָדוֹק׃ 18 לִיהוּדָה
אֱלִיהוּ מֵאֲחֵי דָוִיד לְיִשָּׂשכָר עָמְרִי בֶּן־
מִיכָאֵל׃ 19 לִזְבוּלֻן יִשְׁמַעְיָהוּ בֶּן־עֹבַדְיָהוּ
לְנַפְתָּלִי יְרִימוֹת בֶּן־עַזְרִיאֵל׃ 20 לִבְנֵי
אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן־עֲזַזְיָהוּ לַחֲצִי שֵׁבֶט
מְנַשֶּׁה יוֹאֵל בֶּן־פְּדָיָהוּ׃ 21 לַחֲצִי הַמְנַשֶּׁה
גִּלְעָדָה יִדּוֹ בֶּן־זְכַרְיָהוּ לְבִנְיָמִן יַעֲשִׂיאֵל
בֶּן־אַבְנֵר׃ 22 לְדָן עֲזַרְאֵל בֶּן־יְרֹחָם אֵלֶּה
שָׂרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וְלֹא־נָשָׂא דָוִיד
מִסְפָּרָם לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמָטָּה כִּי
אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמָיִם׃ 24 יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה הֵחֵל לִמְנוֹת
וְלֹא כִלָּה וַיְהִי בָזֹאת קֶצֶף עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עָלָה הַמִּסְפָּר בְּמִסְפַּר דִּבְרֵי הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ
דָּוִיד׃ 25 וְעַל אֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ עַזְמָוֶת
בֶּן־עֲדִיאֵל וְעַל־הָאֹצָרוֹת בַּשָּׂדֶה בֶּעָרִים
וּבַכְּפָרִים וּבַמִּגְדָּלוֹת יְהוֹנָתָן בֶּן־עֻזִּיָּהוּ׃

6 Αὐτὸς Βαναίας ὁ δυνατώτερος τῶν τριάκοντα
καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
αὐτοῦ Ζαβὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 7 Ὁ τέταρτος εἰς
τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαὴλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωὰβ
καὶ Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
8 Ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος
Σαμαὼθ ὁ Ἰεσραέ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 9 Ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ
τῷ ἕκτῳ Ὀδουίας ὁ τοῦ Ἐκκῆς ὁ Θεκωίτης, καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιά-
δες. 10 Ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλὴς
ὁ ἐκ Φαλλοῦς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
11 Ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ Σοβοχαῒ ὁ
Οὐσαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 12 Ὁ ἔννατος τῷ
μηνὶ τῷ ἐννάτῳ Ἀβιέζερ ὁ ἐξ Ἀναθὼθ ὁ ἐκ γῆς
Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 13 Ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ Μεηρὰ ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
14 Ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδεκάτῳ Βαναίας ὁ
ἐκ Φαραθὼν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον
Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
16 Καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, τῷ Ῥουβὴν
ἡγούμενος Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Ζεχρί· τῷ Συμεὼν
Σαφατίας ὁ τοῦ Μααχά· 17 Τῷ Λευὶ Ἀσαβίας ὁ τοῦ
Καμουήλ· τῷ Ἀαρὼν Σαδώκ· 18 Τῷ Ἰούδᾳ Ἐλιὰβ
τῶν ἀδελφῶν Δαυίδ· τῷ Ἰσσάχαρ Ἀμβρὶ ὁ τοῦ
Μιχαήλ· 19 Τῷ Ζαβουλὼν Σαμαΐας ὁ τοῦ
Ἀβδίου· τῷ Νεφθαλὶ Ἰεριμὼθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ·
20 Τῷ Ἐφραΐμ Ὡσὴ ὁ τοῦ Ὀζίου· τῷ ἡμίσει
φυλῆς Μανασσῆ Ἰωὴλ υἱὸς Φαδαΐα· 21 Τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ τῷ ἐν γῇ Γαλαὰδ Ἰαδαῒ
ὁ τοῦ Ζαδαίου· τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν Ἰασιὴλ ὁ
τοῦ Ἀβεννήρ· 22 Τῷ Δὰν Ἀζαριὴλ ὁ τοῦ
Ἰρωάβ· οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.
23 Καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε Κύριος πληθῦναι
τὸν Ἰσραὴλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.
24 Καὶ Ἰωὰβ ὁ τοῦ Σαρουίᾳ ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν
τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε· καὶ ἐγένετο ἐν τού-
τοις ὀργὴ ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ
ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασι-
λέως Δαυίδ. 25 Καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασι-
λέως Ἀσμὼθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς
ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζίου.

6 Ipse est Banaias fortissimus inter triginta,
et super triginta; præerat autem turmæ
ipsius Amizabad filius ejus. 7 Quartus,
mense quarto, Asahel frater Joab, et Zabadias
filius ejus post eum: et in turma ejus viginti
quatuor millia. 8 Quintus, mense quinto,
princeps Samaoth Jezerites: et in turma ejus
viginti quatuor millia. 9 Sextus, mense
sexto, Hira filius Acces Thecuites: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 10 Septi-
mus, mense septimo, Helles Phallonites de
filiis Ephraim: et in turma ejus viginti
quatuor millia. 11 Octavus, mense octavo,
Sobochai Husathites de stirpe Zarahi: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 12 Nonus,
mense nono, Abiezer Anathothites de filiis
Jemini: et in turma ejus viginti quatuor
millia. 13 Decimus, mense decimo, Marai,
et ipse Netophathites de stirpe Zarai: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 14 Un-
decimus, mense undecimo, Banaias Pharatho-
nites de filiis Ephraim: et in turma ejus
viginti quatuor millia. 15 Duodecimus, mense
duodecimo, Holdai Netophathites, de stirpe
Gothoniel: et in turma ejus viginti quatuor
millia. 16 Porro tribubus præerant Israel,
Rubenitis, dux Eliezer filius Zechri: Simeo-
nitis, dux Saphatias filius Maacha: 17 Levitis,
Hasabias filius Camuel: Aaronitis, Sadoc:
18 Juda, Eliu frater David: Issachar, Amri
filius Michael: 19 Zabulonitis, Jesmaias
filius Abdiæ: Nephthalitibus, Jerimoth filius
Ozriel: 20 Filiis Ephraim, Osee filius Ozaziu:
dimidiæ tribui Manasse, Joel filius Phadaiæ:
21 Et dimidiæ tribui Manasse in Galaad,
Jaddo filius Zachariæ: Benjamin autem,
Jasiel filius Abner: 22 Dan vero, Ezrihel
filius Jeroham: hi principes filiorum Israel.
23 Noluit autem David numerare eos a
viginti annis inferius: quia dixerat Dominus
ut multiplicaret Israel quasi stellas cæli.
24 Joab filius Sarviæ cœperat numerare, nec
complevit: quia super hoc ira irruerat in
Israel: et idcirco numerus eorum qui fuerant
recensiti, non est relatus in fastos regis
David. 25 Super thesauros autem regis fuit
Azmoth filius Adiel; his autem thesauris,
qui erant in urbibus, et in vicis, et in
turribus, præsidebat Jonathan filius Oziæ.

26 וְעַל עֹשֵׂי מְלֶאכֶת הַשָּׂדֶה
לַעֲבֹדַת הָאֲדָמָה עֶזְרִי בֶּן־כְּלוּב׃
27 וְעַל־הַכְּרָמִים שִׁמְעִי הָרָמָתִי וְעַל
שֶׁבַּכְּרָמִים לְאֹצְרוֹת הַיַּיִן זַבְדִּי הַשִּׁפְמִי׃
28 וְעַל־הַזֵּיתִים וְהַשִּׁקְמִים אֲשֶׁר
בַּשְּׁפֵלָה בַּעַל חָנָן הַגְּדֵרִי וְעַל־אֹצְרוֹת
הַשֶּׁמֶן יוֹעָשׁ׃ 29 וְעַל־הַבָּקָר הָרֹעִים
בַּשָּׁרוֹן שִׁטְרַי הַשָּׁרוֹנִי וְעַל־הַבָּקָר בָּעֲמָקִים
שָׁפָט בֶּן־עַדְלָי׃ 30 וְעַל־הַגְּמַלִּים
אוֹבִיל הַיִּשְׁמְעֵאלִי וְעַל־הָאֲתֹנוֹת יֶחְדְּיָהוּ
הַמֵּרֹנֹתִי׃ 31 וְעַל־הַצֹּאן יָזִיז הַהַגְרִי
כָּל־אֵלֶּה שָׂרֵי הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד׃
32 וִיהוֹנָתָן דּוֹד־דָּוִיד יוֹעֵץ אִישׁ־
מֵבִין וְסוֹפֵר הוּא וִיחִיאֵל בֶּן־חַכְמוֹנִי עִם־
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 33 וַאֲחִיתֹפֶל יוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ
וְחוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעַ הַמֶּלֶךְ׃ 34 וְאַחֲרֵי
אֲחִיתֹפֶל יְהוֹיָדָע בֶּן־בְּנָיָהוּ וְאֶבְיָתָר וְשַׂר־
צָבָא לַמֶּלֶךְ יוֹאָב׃

פרשה כח׃

1 וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי
הַשְּׁבָטִים וְשָׂרֵי הַמַּחְלְקוֹת הַמְשָׁרְתִים
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
וְשָׂרֵי כָל־רְכוּשׁ־וּמִקְנֶה לַמֶּלֶךְ וּלְבָנָיו עִם־
הַסָּרִיסִים וְהַגִּבּוֹרִים וּלְכָל־גִּבּוֹר חָיִל
אֶל־יְרוּשָׁלִָם׃ 2 וַיָּקָם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל־
רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי אַחַי וְעַמִּי אֲנִי
עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בֵּית מְנוּחָה לַאֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה וְלַהֲדֹם רַגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וַהֲכִינוֹתִי
לִבְנוֹת׃ 3 וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא־תִבְנֶה
בַיִת לִשְׁמִי כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אַתָּה
וְדָמִים שָׁפָכְתָּ׃ 4 וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בִּי מִכֹּל בֵּית־אָבִי לִהְיוֹת לְמֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר
לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוּדָה בֵּית אָבִי וּבִבְנֵי
אָבִי בִּי רָצָה לְהַמְלִיךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
5 וּמִכָּל־בָּנַי כִּי רַבִּים בָּנִים נָתַן לִי
יְהוָה וַיִּבְחַר בִּשְׁלֹמֹה בְנִי לָשֶׁבֶת
עַל־כִּסֵּא מַלְכוּת יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל׃
6 וַיֹּאמֶר לִי שְׁלֹמֹה בִנְךָ הוּא־יִבְנֶה
בֵיתִי וַחֲצֵרוֹתָי כִּי־בָחַרְתִּי בוֹ לִי לְבֵן
וַאֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב׃ 7 וַהֲכִינוֹתִי
אֶת־מַלְכוּתוֹ עַד־לְעוֹלָם אִם־יֶחֱזַק
לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי כַּיּוֹם הַזֶּה׃

26 Καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν
ἐργαζομένων Ἐσδρὶ ὁ τοῦ Χελούβ. 27 Καὶ ἐπὶ
τῶν χωρίων Σεμεῒ ὁ ἐκ Ῥαήλ, καὶ ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου Ζαβδὶ
ὁ τοῦ Σεφνί. 28 Καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιώνων καὶ ἐπὶ
τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλλανὰν ὁ
Γεδωρίτης· ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου Ἰωάς.
29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ
Σαρὼν Σατραῒ ὁ Σερωνίτης, καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν
τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσι Σωφὰτ ὁ τοῦ Ἀδλί. 30 Ἐπὶ
δὲ τῶν καμήλων Ἀβίας ὁ Ἰσμαηλίτης. Ἐπὶ δὲ
τῶν ὄνων Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθών. 31 Καὶ ἐπὶ
τῶν προβάτων Ἰαζὶζ ὁ Ἀγαρίτης. Πάντες οὗτοι
προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.
32 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυὶδ σύμβουλος,
ἄνθρωπος συνετός· καὶ Ἰεὴλ ὁ τοῦ Ἀχαμὶ μετὰ
τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. 33 Ἀχιτόφελ σύμβουλος
τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσὶ ὁ πρῶτος φίλος τοῦ
βασιλέως. 34 Καὶ μετὰ τοῦτον Ἀχιτόφελ ἐχόμε-
νος Ἰωδαὲ ὁ τοῦ Βαναίου καὶ Ἀβιάθαρ· καὶ
Ἰωὰβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. κη΄.

1 ΚΑΙ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ πάντας τοὺς ἄρχον-
τας Ἰσραὴλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας
τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα
τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ
τῶν ἑκατοντάδων, καὶ τοὺς γαζοφύλακας, καὶ
τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς
κτήσεως τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ σὺν
τοῖς εὐνούχοις, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς
μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ
ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶπεν
Ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου καὶ λαός μου. Ἐμοὶ
ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως
τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου καὶ στάσιν ποδῶν
Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς τὴν κατασκήνω-
σιν ἐπιτήδεια· 3 Καὶ ὁ θεὸς εἶπεν Οὐκ οἰκοδομή-
σεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σὺ καὶ αἷμα
ἐξέχεας. 4 Καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρός μου εἶναι
βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐν
Ἰούδᾳ ᾑρέτικε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰούδα
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ
πατρός μου ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τοῦ γενέσθαι με εἰς
βασιλέα ἐπὶ παντὶ Ἰσραήλ. 5 Καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν υἱῶν μου, ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέ μοι
Κύριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμὼν τῷ υἱῷ μου
καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας Κυρίου ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ, 6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ θεός Σαλωμὼν
ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν
αὐλήν μου, ὅτι ᾕρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱὸν
κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. 7 Καὶ
κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος,
ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου
καὶ τὰ κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

26 Operi autem rustico, et agricolis qui
exercebant terram, præerat Ezri filius Che-
lub: 27 Vinearumque cultoribus, Semeias
Romathites: cellis autem vinariis, Zabdias
Aphonites. 28 Nam super oliveta et ficeta,
quæ erant in campestribus, Balanan Gederites:
super apothecas autem olei, Joas. 29 Porro
armentis, quæ pascebantur in Saron, præposi-
tus fuit Setrai Saronites: et super boves in
vallibus, Saphat filius Adli: 30 Super came-
los vero, Ubil Ismahelites: et super asinos,
Jadias Meronathites. 31 Super oves quoque
Jaziz Agareus: omnes hi, principes substantiæ
regis David. 32 Jonathan autem patruus
David, consiliarius, vir prudens et litteratus,
ipse et Jahiel filius Hachamoni erant cum filiis
regis. 33 Achitophel etiam consiliarius regis,
et Chusai Arachites amicus regis. 34 Post
Achitophel fuit Joiada filius Banaiæ, et
Abiathar. Princeps autem exercitus regis
erat Joab.

CAPUT XXVIII.

1 CONVOCAVIT igitur David omnes principes
Israel, duces tribuum, et præpositos turma-
rum, qui ministrabant regi: tribunos quoque
et centuriones, et qui præerant substantiæ et
possessionibus regis, filiosque suos cum eunu-
chis, et potentes, et robustissimos quosque in
exercitu Jerusalem. 2 Cumque surrexisset
rex, et stetisset, ait: Audite me fratres mei,
et populus meus: Cogitavi ut ædificarem
domum, in qua requiesceret arca fœderis
Domini, et scabellum pedum Dei nostri: et ad
ædificandum, omnia præparavi. 3 Deus
autem dixit mihi: Non ædificabis domum
nomini meo, eo quod sis vir bellator, et
sanguinem fuderis. 4 Sed elegit Dominus
Deus Israel me de universa domo patris mei,
ut essem rex super Israel in sempiternum: de
Juda enim elegit principes: porro de domo
Juda, domum patris mei: et de filiis patris
mei, placuit ei ut me eligeret regem super
cunctum Israel. 5 Sed et de filiis meis (filios
enim mihi multos dedit Dominus) elegit
Salomonem filium meum, ut sederet in throno
regni Domini super Israel, 6 Dixitque mihi:
Salomon filius tuus ædificabit domum meam,
et atria mea: ipsum enim elegi mihi in filium,
et ego ero ei in patrem. 7 Et firmabo reg-
num ejus usque in æternum, si perseveraverit
facere præcepta mea, et judicia, sicut et hodie.

8 וְעַתָּה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל קְהַל־יְהוָה
וּבְאָזְנֵי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרוּ וְדִרְשׁוּ כָּל־מִצְוֺת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה וְהִנְחַלְתֶּם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם עַד־
עוֹלָם׃ 9 וְאַתָּה שְׁלֹמֹה־בְנִי דַּע אֶת־אֱלֹהֵי
אָבִיךָ וְעָבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה
כִּי כָל־לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה וְכָל־יֵצֶר
מַחֲשָׁבוֹת מֵבִין אִם־תִּדְרְשֶׁנּוּ יִמָּצֵא לָךְ
וְאִם־תַּעַזְבֶנּוּ יַזְנִיחֲךָ לָעַד׃ 10 רְאֵה ׀ עַתָּה
כִּי־יְהוָה בָּחַר בְּךָ לִבְנוֹת־בַּיִת לַמִּקְדָּשׁ
חֲזַק וַעֲשֵׂה׃ 11 וַיִּתֵּן דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה
בְנוֹ אֶת־תַּבְנִית הָאוּלָם וְאֶת־בָּתָּיו וְגַנְזַכָּיו
וַעֲלִיֹּתָיו וַחֲדָרָיו הַפְּנִימִים וּבֵית הַכַּפֹּרֶת׃
12 וְתַבְנִית כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָרוּחַ עִמּוֹ
לְחַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וּלְכָל־הַלְּשָׁכוֹת סָבִיב
לְאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים׃
13 וּלְמַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּלְכָל־
מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה וּלְכָל־כְּלֵי עֲבוֹדַת
בֵּית־יְהוָה׃ 14 לַזָּהָב בַּמִּשְׁקָל לַזָּהָב
לְכָל־כְּלֵי עֲבוֹדָה וַעֲבוֹדָה לְכֹל כְּלֵי הַכֶּסֶף
בְּמִשְׁקָל לְכָל־כְּלֵי עֲבוֹדָה וַעֲבוֹדָה׃
15 וּמִשְׁקָל לִמְנֹרוֹת הַזָּהָב וְנֵרֹתֵיהֶם זָהָב
בְּמִשְׁקַל־מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ וְלִמְנֹרוֹת
הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל לִמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ כַּעֲבוֹדַת
מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה׃ 16 וְאֶת־הַזָּהָב מִשְׁקָל
לְשֻׁלְחֲנוֹת הַמַּעֲרֶכֶת לְשֻׁלְחַן וְשֻׁלְחָן וְכֶסֶף
לְשֻׁלְחֲנוֹת הַכָּסֶף׃ 17 וְהַמִּזְלָגוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת
וְהַקְּשָׂוֹת זָהָב טָהוֹר וְלִכְפוֹרֵי הַזָּהָב
בְּמִשְׁקָל לִכְפוֹר וּכְפוֹר וְלִכְפוֹרֵי הַכֶּסֶף
בְּמִשְׁקָל לִכְפוֹר וּכְפוֹר׃ 18 וּלְמִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
זָהָב מְזֻקָּק בַּמִּשְׁקָל וּלְתַבְנִית הַמֶּרְכָּבָה
הַכְּרֻבִים זָהָב לְפֹרְשִׂים וְסֹכְכִים עַל־אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה׃ 19 הַכֹּל בִּכְתָב מִיַּד יְהוָה
עָלַי הִשְׂכִּיל כֹּל מַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית׃
20 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְנוֹ חֲזַק
וֶאֱמַץ וַעֲשֵׂה אַל־תִּירָא וְאַל־תֵּחָת כִּי יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהַי עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ
עַד־לִכְלוֹת כָּל־מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה׃
21 וְהִנֵּה מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל־
עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים וְעִמְּךָ בְכָל־מְלָאכָה
לְכָל־נָדִיב בַּחָכְמָה לְכָל־עֲבוֹדָה וְהַשָּׂרִים
וְכָל־הָעָם לְכָל־דְּבָרֶיךָ׃

8 Καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας
Κυρίου καὶ ἐν ὠσὶ θεοῦ ἡμῶν, φυλάξασθε καὶ
ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν
καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ'
ὑμᾶς ἕως αἰῶνος. 9 Καὶ νῦν, Σαλωμὼν υἱέ,
γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ
ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ, ὅτι πάσας
καρδίας ἐτάζει Κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει·
ἐὰν ζητήσῃς αὐτόν, εὑρεθήσεταί σοι· καὶ ἐὰν
καταλείψῃς αὐτόν, καταλείψει σε εἰς τέλος. 10 Ἴδε
νῦν, ὅτι Κύριος ᾑρέτικέ σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ
οἶκον εἰς ἁγίασμα, ἴσχυε καὶ ποίει. 11 Καὶ ἔδωκε
Δαυὶδ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ
ναοῦ καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχῶν αὐτοῦ
καὶ τῶν ὑπερῴων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσω-
τέρων καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξιλασμοῦ, 12 Καὶ τὸ
παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν
οἴκου Κυρίου, καὶ πάντων τῶν παστοφορίων τῶν
κύκλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυρίου καὶ τῶν
ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, 13 Καὶ τῶν καταλυμάτων
καὶ τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου,
καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν
τῆς λατρείας οἴκου Κυρίου. 14 Καὶ τὸν σταθμὸν
τῆς ὁλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν,
15 Λυχνιῶν τὴν ὁλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν
λύχνων. 16 Ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν
τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως, ἑκάστης τραπέζης
χρυσῆς καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν, 17 Καὶ τῶν
κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυ-
σῶν, καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν
καὶ θυΐσκων κεφουρέ, ἑκάστου σταθμοῦ. 18 Καὶ τῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσίου
δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παρά-
δειγμα τοῦ ἅρματος τῶν Χερουβὶμ τῶν διαπεπε-
τασμένων ταῖς πτέρυξι καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς
κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου. 19 Πάντα ἐν γραφῇ
χειρὸς Κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμὼν κατὰ τὴν
περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ
παραδείγματος. 20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμὼν τῷ
υἱῷ αὐτοῦ Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποίει, μὴ
φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς, ὅτι Κύριος ὁ θεός μου μετὰ
σοῦ, οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἕως τοῦ
συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου
Κυριου. Και ἰδου το παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ζακχῶ αὐτοῦ καὶ τὰ ὑπερῷα
καὶ τὰς ἀποθήκας τὰς ἐσωτέρας καὶ τὸν οἶκον τοῦ
ἱλασμοῦ, καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου Κυρίου. 21 Καὶ
ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς
πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου Κυρίου, καὶ μετὰ σοῦ ἐν
πάσῃ πραγματείᾳ, καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ
κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ
λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου.

8 Nunc ergo coram universo cœtu Israel,
audiente Deo nostro, custodite, et perquirite
cuncta mandata Domini Dei nostri: ut pos-
sideatis terram bonam, et relinquatis eam
filiis vestris post vos usque in sempiternum.
9 Tu autem Salomon fili mi, scito Deum
patris tui, et servito ei corde perfecto, et
animo voluntario: omnia enim corda scru-
tatur Dominus, et universas mentium cogi-
tationes intelligit. Si quæsieris eum, invenies:
si autem dereliqueris eum, projiciet te in
æternum. 10 Nunc ergo quia elegit te
Dominus ut ædificares domum sanctuarii,
confortare, et perfice. 11 Dedit autem David
Salomoni filio suo descriptionem porticus, et
templi, et cellariorum, et cœnaculi, et cubicu-
lorum in adytis, et domus propitiationis,
12 Necnon et omnium quæ cogitaverat
atriorum, et exedrarum per circuitum in
thesauros domus Domini, et in thesauros
sanctorum, 13 Divisionumque sacerdotalium
et Leviticarum, in omnia opera domus
Domini, et in universa vasa ministerii templi
Domini. 14 Aurum in pondere per singula
vasa ministerii, argenti quoque pondus pro
vasorum et operum diversitate. 15 Sed et in
candelabra aurea, et ad lucernas eorum, aurum
pro mensura uniuscujusque candelabri et
lucernarum. Similiter et in candelabra
argentea, et in lucernas eorum, pro diversitate
mensuræ, pondus argenti tradidit. 16 Aurum
quoque dedit in mensas propositionis pro
diversitate mensarum: similiter et argentum
in alias mensas argenteas. 17 Ad fuscinulas
quoque, et phialas, et thuribula ex auro
purissimo, et leunculos aureos, pro qualitate
mensuræ pondus distribuit in leunculum et
leunculum. Similiter et in leones argenteos
diversum argenti pondus separavit. 18 Altari
autem, in quo adoletur incensum, aurum
purissimum dedit: ut ex ipso fieret similitudo
quadrigæ cherubim, extendentium alas, et
velantium arcam fœderis Domini. 19 Omnia,
inquit, venerunt scripta manu Domini ad me,
ut intelligerem universa opera exemplaris.
20 Dixit quoque David Salomoni filio suo:
Viriliter age, et confortare, et fac: ne timeas,
et ne paveas: Dominus enim Deus meus
tecum erit, et non dimittet te, nec derelinquet,
donec perficias omne opus ministerii domus
Domini. 21 Ecce divisiones sacerdotum et
Levitarum in omne ministerium domus
Domini assistunt tibi, et parati sunt, et
noverunt tam principes quam populus facere
omnia præcepta tua.

פרשה כט :

1 וַיֹּאמֶר דָּוִיד הַמֶּלֶךְ לְכָל־הַקָּהָל
שְׁלֹמֹה בְנִי אֶחָד בָּחַר־בּוֹ אֱלֹהִים נַעַר
וָרָךְ וְהַמְּלָאכָה גְדוֹלָה כִּי לֹא לְאָדָם
הַבִּירָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים׃ 2 וּבְכָל־כֹּחִי
הֲכִינוֹתִי לְבֵית־אֱלֹהַי הַזָּהָב ׀ לַזָּהָב
וְהַכֶּסֶף לַכֶּסֶף וְהַנְּחֹשֶׁת לַנְּחֹשֶׁת הַבַּרְזֶל
לַבַּרְזֶל וְהָעֵצִים לָעֵצִים אַבְנֵי־שֹׁהַם
וּמִלּוּאִים אַבְנֵי־פוּךְ וְרִקְמָה וְכֹל אֶבֶן יְקָרָה
וְאַבְנֵי־שַׁיִשׁ לָרֹב׃ 3 וְעוֹד בִּרְצוֹתִי בְּבֵית
אֱלֹהַי יֶשׁ־לִי סְגֻלָּה זָהָב וָכָסֶף נָתַתִּי לְבֵית־
אֱלֹהַי לְמַעְלָה מִכָּל־הֲכִינוֹתִי לְבֵית
הַקֹּדֶשׁ׃ 4 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים כִּכְּרֵי זָהָב
מִזְּהַב אוֹפִיר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים כִּכַּר־כֶּסֶף
מְזֻקָּק לָטוּחַ קִירוֹת הַבָּתִּים׃ 5 לַזָּהָב
לַזָּהָב וְלַכֶּסֶף לַכֶּסֶף וּלְכָל־מְלָאכָה בְּיַד
חָרָשִׁים וּמִי מִתְנַדֵּב לְמַלֹּאות יָדוֹ הַיּוֹם
לַיהוָה׃ 6 וַיִּתְנַדְּבוּ שָׂרֵי הָאָבוֹת וְשָׂרֵי ׀
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וּלְשָׂרֵי מְלֶאכֶת הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיִּתְּנוּ לַעֲבוֹדַת
בֵּית־הָאֱלֹהִים זָהָב כִּכָּרִים חֲמֵשֶׁת־אֲלָפִים
וַאֲדַרְכֹנִים רִבּוֹ וְכֶסֶף כִּכָּרִים עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
וּנְחֹשֶׁת רִבּוֹ וּשְׁמוֹנַת אֲלָפִים כִּכָּרִים
וּבַרְזֶל מֵאָה־אֶלֶף כִּכָּרִים׃ 8 וְהַנִּמְצָא אִתּוֹ
אֲבָנִים נָתְנוּ לְאוֹצַר בֵּית־יְהוָה עַל יַד־
יְחִיאֵל הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ 9 וַיִּשְׂמְחוּ הָעָם עַל־
הִתְנַדְּבָם כִּי בְּלֵב שָׁלֵם הִתְנַדְּבוּ לַיהוָה
וְגַם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח שִׂמְחָה גְדוֹלָה׃
10 וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְהוָה לְעֵינֵי
כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃
11 לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ
יְהוָה הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ׃
12 וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ 13 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
14 וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי־נַעְצֹר כֹּחַ לְהִתְנַדֵּב
כָּזֹאת כִּי־מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ׃
15 כִּי־גֵרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים כְּכָל־
אֲבֹתֵינוּ כַּצֵּל ׀ יָמֵינוּ עַל־הָאָרֶץ וְאֵין מִקְוֶה׃

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ
Σαλωμὼν ὁ υἱός μου, εἰς ὃν ᾑρέτικεν ἐν αὐτῷ
Κύριος, νέος καὶ ἁπαλός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι
οὐκ ἀνθρώπῳ ἀλλ' ἢ Κυρίῳ θεῷ. 2 Κατὰ πᾶσαν
τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον θεοῦ μου χρυσίον,
ἀργύριον, χαλκόν, σίδηρον, ξύλα, λίθους σοὰμ καὶ
πληρώσεως, λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους, καὶ
πάντα λίθον τίμιον καὶ Πάριον πολύν. 3 Καὶ ἔτι
ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου ἔστι μοι ὃ
περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ
δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς ὕψος, ἐκτὸς ὧν
ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων, 4 Τρισχίλια
τάλαντα χρυσίου τοῦ ἐκ Σουφὶρ καὶ ἑπτακισχίλια
τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαλιφῆναι ἐν αὐτοῖς
τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, 5 Εἰς τὸ χρυσίον τῷ
χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ, καὶ εἰς
πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν. Καὶ τίς ὁ
προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον
Κυρίῳ; 6 Καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες πατριῶν
καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οἱ χιλίαρ-
χοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ προστάται τῶν
ἔργων, καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ βασιλέως· 7 Καὶ
ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου Κυρίου χρυσίου
τάλαντα πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυρίους, καὶ
ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκοῦ
τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδήρου ταλάν-
των χιλιάδας ἑκατόν. 8 Καὶ οἷς εὑρέθη παρ'
αὐτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου
Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰειὴλ τοῦ Γεδσωνί. 9 Καὶ
εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι, ὅτι ἐν
καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ Κυρίῳ, καὶ
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως. 10 Καὶ
εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον
τῆς ἐκκλησίας λέγων Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραήλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος. 11 Σοί, Κύριε, ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ
δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχύς,
ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
δεσπόζεις· ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς
βασιλεὺς καὶ ἔθνος. 12 Παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ
ἡ δόξα, σὺ πάντων ἄρχεις, Κύριε ὁ ἄρχων πάσης
ἀρχῆς, καὶ ἐν χειρί σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία, καὶ
ἐν χειρί σου, παντοκράτωρ, μεγαλῦναι καὶ κατι-
σχῦσαι τὰ πάντα. 13 Καὶ νῦν, Κύριε, ἐξομολογού-
μεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς
σου. 14 Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι
ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα; ὅτι σὰ
τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι. 15 Ὅτι
πάροικοί ἐσμεν ἐναντίον σου, καὶ παροικοῦντες ὡς
πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι
ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή.

CAPUT XXIX.

1 LOCUTUSQUE est David rex ad omnem
ecclesiam: Salomonem filium meum unum
elegit Deus, adhuc puerum et tenellum: opus
namque grande est, neque enim homini præ-
paratur habitatio, sed Deo. 2 Ego autem
totis viribus meis præparavi impensas domus
Dei mei: aurum ad vasa aurea, et argentum
in argentea, æs in ænea, ferrum in ferrea,
ligna ad lignea: et lapides onychinos, et quasi
stibinos, et diversorum colorum, omnemque
pretiosum lapidem, et marmor Parium
abundantissime: 3 Et super hæc, quæ
obtuli in domum Dei mei de peculio meo
aurum et argentum, do in templum Dei mei,
exceptis his, quæ præparavi in ædem sanc-
tam. 4 Tria millia talenta auri de auro
Ophir: et septem millia talentorum argenti
probatissimi, ad deaurandos parietes templi.
5 Et ubicumque opus est aurum de auro, et
ubicumque opus est argentum de argento,
opera fiant per manus artificum: et si quis
sponte offert, impleat manum suam hodie,
et offerat quod voluerit Domino. 6 Polliciti
sunt itaque principes familiarum, et proceres
tribuum Israel, tribuni quoque, et centuriones,
et principes possessionum regis. 7 Dede-
runtque in opera domus Dei auri talenta
quinque millia, et solidos decem millia:
argenti talenta decem millia, et æris talenta
decem et octo millia: ferri quoque centum
millia talentorum. 8 Et apud quemcumque
inventi sunt lapides, dederunt in thesauros
domus Domini, per manum Jahiel Gersonitis.
9 Lætatusque est populus, cum vota sponte
promitterent: quia corde toto offerebant ea
Domino: sed et David rex lætatus est gaudio
magno. 10 Et benedixit Domino coram
universa multitudine, et ait: Benedictus es
Domine Deus Israel patris nostri ab æterno
in æternum. 11 Tua est Domine magnifi-
centia, et potentia, et gloria, atque victoria:
et tibi laus: cuncta enim quæ in cælo sunt,
et in terra, tua sunt: tuum Domine regnum,
et tu es super omnes principes. 12 Tuæ
divitiæ, et tua est gloria: tu dominaris
omnium, in manu tua virtus et potentia:
in manu tua magnitudo, et imperium
omnium. 13 Nunc igitur Deus noster confite-
mur tibi, et laudamus nomen tuum inclytum.
14 Quis ego, et quis populus meus, ut possimus
hæc tibi universa promittere? tua sunt omnia:
et quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi.
15 Peregrini enim sumus coram te, et ad-
venæ, sicut omnes patres nostri. Dies nostri
quasi umbra super terram, et nulla est mora.

16 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֗ינוּ כֹּ֣ל הֶהָמ֤וֹן הַזֶּה֙ אֲשֶׁ֣ר
הֲכִינֹ֔נוּ לִבְנֽוֹת־לְךָ֥ בַ֖יִת לְשֵׁ֣ם קָדְשֶׁ֑ךָ מִיָּדְךָ֥
הִ֖יא וּלְךָ֥ הַכֹּֽל׃ 17 וְיָדַ֣עְתִּי אֱלֹהַ֗י כִּ֤י אַתָּה֙
בֹּחֵ֣ן לֵבָ֔ב וּמֵישָׁרִ֖ים תִּרְצֶ֑ה אֲנִ֗י בְּיֹ֤שֶׁר
לְבָבִי֙ הִתְנַדַּ֣בְתִּי כָל־אֵ֔לֶּה וְעַתָּ֗ה עַמְּךָ֙
הַנִּמְצְאוּ־פֹ֔ה רָאִ֥יתִי בְשִׂמְחָ֖ה לְהִֽתְנַדֶּב־לָֽךְ׃
18 יְהוָ֗ה אֱלֹהֵי֙ אַבְרָהָ֤ם יִצְחָק֙ וְיִשְׂרָאֵל֙
אֲבֹתֵ֔ינוּ שָׁמְרָה־זֹּ֣את לְעוֹלָ֔ם לְיֵ֥צֶר
מַחְשְׁב֖וֹת לְבַ֣ב עַמֶּ֑ךָ וְהָכֵ֥ן לְבָבָ֖ם אֵלֶֽיךָ׃
19 וְלִשְׁלֹמֹ֣ה בְנִ֗י תֵּ֚ן לֵבָ֣ב שָׁלֵ֔ם לִשְׁמוֹר֙
מִצְוֺתֶ֔יךָ עֵדְוֺתֶ֖יךָ וְחֻקֶּ֑יךָ וְלַעֲשׂ֣וֹת הַכֹּ֔ל
וְלִבְנ֖וֹת הַבִּירָ֥ה אֲשֶׁר־הֲכִינֽוֹתִי׃
20 וַיֹּ֤אמֶר דָּוִיד֙ לְכָל־הַקָּהָ֔ל בָּרְכוּ־נָ֖א אֶת־
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם וַיְבָרְכ֣וּ כָֽל־הַקָּהָ֗ל לַיהוָה֙
אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵיהֶ֔ם וַיִּקְּד֧וּ וַיִּֽשְׁתַּחֲו֛וּ לַיהוָ֖ה
וְלַמֶּֽלֶךְ׃ 21 וַיִּזְבְּח֣וּ לַיהוָ֣ה ׀ זְ֠בָחִים וַיַּעֲל֨וּ
עֹל֜וֹת לַיהוָ֗ה לְֽמָחֳרַת֮ הַיּ֣וֹם הַהוּא֒ פָּרִ֨ים
אֶ֜לֶף אֵילִ֥ים אֶ֛לֶף כְּבָשִׂ֥ים אֶ֖לֶף וְנִסְכֵּיהֶ֑ם
וּזְבָחִ֥ים לָרֹ֖ב לְכָל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 22 וַיֹּאכְל֨וּ
וַיִּשְׁתּ֜וּ לִפְנֵ֧י יְהוָ֛ה בַּיּ֥וֹם הַה֖וּא בְּשִׂמְחָ֣ה
גְדוֹלָ֑ה וַיַּמְלִ֨יכוּ שֵׁנִ֜ית לִשְׁלֹמֹ֣ה בֶן־דָּוִ֗יד
וַיִּמְשְׁח֧וּ לַיהוָ֛ה לְנָגִ֖יד וּלְצָד֥וֹק לְכֹהֵֽן׃
23 וַיֵּ֣שֶׁב שְׁלֹמֹ֡ה עַל־כִּסֵּא֩ יְהוָ֨ה ׀ לְמֶ֛לֶךְ
תַּֽחַת־דָּוִ֥יד אָבִ֖יו וַיַּצְלַ֑ח וַיִּשְׁמְע֥וּ אֵלָ֖יו
כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 24 וְכָל־הַשָּׂרִים֙ וְהַגִּבֹּרִ֔ים וְגַ֕ם
כָּל־בְּנֵ֖י הַמֶּ֣לֶךְ דָּוִ֑יד נָ֣תְנוּ יָ֔ד תַּ֖חַת
שְׁלֹמֹ֥ה הַמֶּֽלֶךְ׃ 25 וַיְגַדֵּ֨ל יְהוָ֤ה אֶת־שְׁלֹמֹה֙
לְמַ֔עְלָה לְעֵינֵ֖י כָּל־יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּתֵּ֤ן עָלָיו֙ ה֣וֹד
מַלְכ֔וּת אֲשֶׁר֙ לֹא־הָיָ֧ה עַל־כָּל־מֶ֛לֶךְ לְפָנָ֖יו
עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 26 וְדָוִיד֙ בֶּן־יִשָׁ֔י מָלַ֖ךְ
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 27 וְהַיָּמִ֗ים אֲשֶׁ֤ר מָלַךְ֙
עַל־יִשְׂרָאֵ֔ל אַרְבָּעִ֖ים שָׁנָ֑ה בְּחֶבְר֤וֹן מָלַךְ֙
שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים וּבִירוּשָׁלִַ֥ם מָלַ֖ךְ שְׁלֹשִׁ֥ים
וְשָׁלֽוֹשׁ׃ 28 וַיָּ֨מָת֙ בְּשֵׂיבָ֣ה טוֹבָ֔ה שְׂבַ֥ע
יָמִ֖ים עֹ֣שֶׁר וְכָב֑וֹד וַיִּמְלֹ֛ךְ שְׁלֹמֹ֥ה בְנ֖וֹ
תַּחְתָּֽיו׃ 29 וְדִבְרֵי֙ דָּוִ֣יד הַמֶּ֔לֶךְ הָרִאשֹׁנִ֖ים
וְהָאַחֲרֹנִ֑ים הִנָּ֣ם כְּתוּבִ֗ים עַל־דִּבְרֵי֙ שְׁמוּאֵ֣ל
הָרֹאֶ֔ה וְעַל־דִּבְרֵי֙ נָתָ֣ן הַנָּבִ֔יא וְעַל־דִּבְרֵ֖י
גָּ֥ד הַחֹזֶֽה׃ 30 עִ֥ם כָּל־מַלְכוּת֖וֹ וּגְבֽוּרָת֑וֹ
וְהָעִתִּ֗ים אֲשֶׁ֨ר עָבְר֤וּ עָלָיו֙ וְעַל־יִשְׂרָאֵ֔ל
וְעַ֖ל כָּל־מַמְלְכ֥וֹת הָאֲרָצֽוֹת׃

16 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι
τῷ ἁγίῳ σου, ἐκ χειρός σοῦ ἐστί, καὶ σοὶ τὰ
πάντα. 17 Καὶ ἔγνων, Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων
καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς· ἐν ἁπλότητι
καρδίας προεθυμήθην ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν
λαόν σου τὸν εὑρεθέντα ὧδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ
προθυμηθέντα σοι. 18 Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον
ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ.
19 Καὶ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν
ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου καὶ
τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου. 20 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ* Εὐλογήσατε Κύριον τὸν
θεὸν ἡμῶν· καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Κύριον
τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ κάμψαντες τὰ
γόνατα προσεκύνησαν Κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ. 21 Καὶ
ἔθυσε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης
ἡμέρας, μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἄρνας
χιλίους, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς
πλῆθος παντὶ τῷ Ἰσραήλ. 22 Καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπιον ἐναντίον τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
μετὰ χαρᾶς, καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν
Σαλωμὼν υἱὸν Δαυίδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ
εἰς βασιλέα καὶ Σαδὼκ εἰς ἱερωσύνην. 23 Καὶ
ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ εὐδοκήθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς
Ἰσραήλ. 24 Οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνάσται καὶ
πάντες υἱοὶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ. 25 Καὶ ἐμεγάλυνε
Κύριος τὸν Σαλωμὼν ἐπάνωθεν παντὸς Ἰσραήλ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο
ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 26 Καὶ
Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ
27 Ἔτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρὼν ἔτη ἑπτά, καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία. 28 Καὶ ἐτε-
λεύτησεν ἐν γήρᾳ καλῷ, πλήρης ἡμερῶν, πλούτῳ
καὶ δόξῃ· καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ᾽ αὐτοῦ. 29 Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως
Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν
ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων
Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γὰδ τοῦ
βλέποντος, 30 Περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ
καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἳ ἐγένοντο
ἐπ᾽ αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας
βασιλείας τῆς γῆς.

16 Domine Deus noster, omnis hæc copia,
quam paravimus ut ædificaretur domus no-
mini sancto tuo, de manu tua est, et tua sunt
omnia. 17 Scio Deus meus quod probes
corda, et simplicitatem diligas, unde et ego in
simplicitate cordis mei lætus obtuli universa
hæc: et populum tuum, qui hic repertus est,
vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria.
18 Domine Deus Abraham, et Isaac, et
Israel, patrum nostrorum, custodi in æternum
hanc voluntatem cordis eorum, et semper
in venerationem tui mens ista permaneat.
19 Salomoni quoque filio meo da cor per-
fectum, ut custodiat mandata tua, testimonia
tua, et cæremonias tuas, et faciat universa:
et ædificet ædem, cujus impensas paravi.
20 Præcepit autem David universæ ecclesiæ:
Benedicite Domino Deo nostro. Et bene-
dixit omnis ecclesia Domino Deo patrum
suorum: et inclinaverunt se, et adoraverunt
Deum, et deinde regem. 21 Immolaveruntque
victimas Domino: et obtulerunt holocausta
die sequenti, tauros mille, arietes mille, agnos
mille, cum libaminibus suis, et universo ritu
abundantissime in omnem Israel. 22 Et com-
ederunt, et biberunt coram Domino in die
illo cum grandi lætitia. Et unxerunt secundo
Salomonem filium David. Unxerunt autem
eum Domino in principem, et Sadoc in ponti-
ficem. 23 Seditque Salomon super solium
Domini, in regem pro David patre suo, et
cunctis placuit: et paruit illi omnis Israel.
24 Sed et universi principes, et potentes et
cuncti filii regis David dederunt manum, et
subjecti fuerunt Salomoni regi. 25 Magnifi-
cavit ergo Dominus Salomonem super omnem
Israel: et dedit illi gloriam regni, qualem
nullus habuit ante eum rex Israel. 26 Igitur
David filius Isai regnavit super universum
Israel. 27 Et dies, quibus regnavit super
Israel, fuerunt quadraginta anni: in Hebron
regnavit septem annis: et in Jerusalem annis
triginta tribus. 28 Et mortuus est in senec-
tute bona, plenus dierum, et divitiis, et gloria;
et regnavit Salomon filius ejus pro eo. 29 Gesta
autem David regis priora, et novissima, scripta
sunt in Libro Samuelis videntis, et in Libro
Nathan prophetæ, atque in volumine Gad
videntis: 30 Universique regni ejus, et
fortitudinis, et temporum, quæ transierunt
sub eo, sive in Israel, sive in cunctis regnis
terrarum.

LIBER SECUNDUS CHRONICORUM.

דברי הימים ב א

וַיִּתְחַזֵּק שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִיד עַל־מַלְכוּתוֹ
וַיהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַיְגַדְּלֵהוּ
לְמָעְלָה׃ 2 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְכָל־יִשְׂרָאֵל
לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וְלַשֹּׁפְטִים וּלְכֹל
נָשִׂיא לְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי הָאָבוֹת׃ 3 וַיֵּלְכוּ
שְׁלֹמֹה וְכָל־הַקָּהָל עִמּוֹ לַבָּמָה אֲשֶׁר
בְּגִבְעוֹן כִּי־שָׁם הָיָה אֹהֶל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה בַּמִּדְבָּר׃
4 אֲבָל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הֶעֱלָה דָוִיד מִקִּרְיַת
יְעָרִים בַּהֵכִין לוֹ דָּוִיד כִּי נָטָה־לוֹ אֹהֶל
בִּירוּשָׁלָםִ׃ 5 וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר שָׂם לִפְנֵי מִשְׁכַּן
יְהוָה וַיִּדְרְשֵׁהוּ שְׁלֹמֹה וְהַקָּהָל׃ 6 וַיַּעַל
שְׁלֹמֹה שָׁם עַל־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר לְאֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו עֹלוֹת
אָלֶף׃ 7 בַּלַּיְלָה הַהוּא נִרְאָה
אֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאַל מָה אֶתֶּן־
לָךְ׃ 8 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לֵאלֹהִים אַתָּה עָשִׂיתָ
עִם־דָּוִיד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל וְהִמְלַכְתַּנִי
תַּחְתָּיו׃ 9 עַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יֵאָמֵן דְּבָרְךָ
עִם דָּוִיד אָבִי כִּי אַתָּה הִמְלַכְתַּנִי עַל־עַם
רַב כַּעֲפַר הָאָרֶץ׃ 10 עַתָּה חָכְמָה וּמַדָּע
תֶּן־לִי וְאֵצְאָה לִפְנֵי הָעָם־הַזֶּה וְאָבוֹאָה
כִּי־מִי יִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ הַזֶּה הַגָּדוֹל׃
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר
הָיְתָה זֹאת עִם־לְבָבֶךָ וְלֹא שָׁאַלְתָּ עֹשֶׁר
נְכָסִים וְכָבוֹד וְאֵת נֶפֶשׁ שֹׂנְאֶיךָ וְגַם־יָמִים
רַבִּים לֹא שָׁאָלְתָּ וַתִּשְׁאַל־לְךָ חָכְמָה וּמַדָּע
אֲשֶׁר תִּשְׁפּוֹט אֶת־עַמִּי אֲשֶׁר הִמְלַכְתִּיךָ
עָלָיו׃ 12 הַחָכְמָה וְהַמַּדָּע נָתוּן לָךְ וְעֹשֶׁר
וּנְכָסִים וְכָבוֹד אֶתֶּן־לָךְ אֲשֶׁר ׀ לֹא־הָיָה כֵן
לַמְּלָכִים אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐνίσχυσε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος. 2 Καὶ
εἶπε Σαλωμὼν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, τοῖς χιλιάρ-
χοις καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς κριταῖς καὶ
πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσι
τῶν πατριῶν. 3 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμὼν καὶ
πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαών,
οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ ἣν
ἐποίησε Μωυσῆς παῖς Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ.
4 Ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως
Καριαθιαρίμ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ Δαυίδ, ὅτι ἔπηξεν
αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ τὸ θυσι-
αστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱὸς
Οὐρίου υἱοῦ Ὢρ ἐκεῖ ἦν ἔναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου·
καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμὼν καὶ ἡ ἐκκλησία,
6 Καὶ ἤνεγκε Σαλωμὼν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον Κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ
ἤνεγκεν ἐπ' αὐτῷ ὁλοκαύτωσιν χιλίαν. 7 Ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη θεὸς τῷ Σαλωμὼν καὶ εἶπεν
αὐτῷ Αἴτησαι τί σοι δῶ. 8 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν
πρὸς τὸν θεόν Σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός
μου ἔλεος μέγα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ.
9 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός, πιστωθήτω δὴ τὸ ὄνομά
σου ἐπὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς
με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς. 10 Νῦν
σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἐνώ-
πιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς
κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον; 11 Καὶ
εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμὼν Ἀνθ' ὧν ἐγένετο
τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον
χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναν-
τίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ᾐτήσω, καὶ ᾔτησας
σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν ὅπως κρίνῃς τὸν λαόν
μου ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν, 12 Τὴν
σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι, καὶ πλοῦτον
καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι, ὡς οὐκ
ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς
ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως.

II. CHRONICORUM, CAPUT I.

CONFORTATUS est ergo Salomon filius
David in regno suo, et Dominus Deus
ejus erat cum eo, et magnificavit eum in ex-
celsum. 2 Præcepitque Salomon universo
Israeli, tribunis, et centurionibus, et ducibus,
et judicibus omnis Israel, et principibus fami-
liarum: 3 Et abiit cum universa multitudine
in excelsum Gabaon, ubi erat tabernaculum
fœderis Dei, quod fecit Moyses famulus Dei
in solitudine. 4 Arcam autem Dei adduxerat
David de Cariathiarim, in locum quem præ-
paraverat ei, et ubi fixerat illi tabernaculum,
hoc est, in Jerusalem. 5 Altare quoque
æneum, quod fabricatus fuerat Beseleel filius
Uri filii Hur, ibi erat coram tabernaculo
Domini: quod et requisivit Salomon, et
omnis ecclesia. 6 Ascenditque Salomon ad
altare æneum, coram tabernaculo fœderis
Domini, et obtulit in eo mille hostias. 7 Ecce
autem in ipsa nocte apparuit ei Deus, dicens:
Postula quod vis, ut dem tibi. 8 Dixitque
Salomon Deo: Tu fecisti cum David patre
meo misericordiam magnam: et constituisti
me regem pro eo. 9 Nunc ergo Domine
Deus impleatur sermo tuus, quem pollicitus
es David patri meo: tu enim me fecisti regem
super populum tuum multum, qui tam innu-
merabilis est, quam pulvis terræ. 10 Da
mihi sapientiam et intelligentiam, ut ingre-
diar et egrediar coram populo tuo: quis enim
potest hunc populum tuum digne, qui tam
grandis est, judicare? 11 Dixit autem Deus
ad Salomonem: Quia hoc magis placuit cordi
tuo, et non postulasti divitias, et substantiam,
et gloriam, neque animas eorum qui te ode-
rant, sed nec dies vitæ plurimos: petisti
autem sapientiam et scientiam, ut judicare
possis populum meum, super quem constitui
te regem: 12 Sapientia et scientia data sunt
tibi: divitias autem et substantiam et
gloriam dabo tibi, ita ut nullus in regibus
nec ante te nec post te fuerit similis tui.

13 וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה לַבָּמָה אֲשֶׁר־בְּגִבְעוֹן
יְרוּשָׁלַ͏ִם מִלִּפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּמְלֹךְ עַל־
יִשְׂרָאֵל׃ 14 וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב
וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת רֶכֶב
וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי
הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ 15 וַיִּתֵּן
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב בִּירוּשָׁלַ͏ִם
כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־
בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ 16 וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר
לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵא סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִקְוֵא יִקְחוּ בִּמְחִיר׃ 17 וַיַּעֲלוּ וַיּוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם מֶרְכָּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְסוּס
בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים
וּמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃ 18 וַיֹּאמֶר
שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה וּבַיִת
לְמַלְכוּתוֹ׃

פרשה ב׃

1 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ
סַבָּל וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף אִישׁ חֹצֵב בָּהָר
וּמְנַצְּחִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת׃ 2 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חוּרָם
מֶלֶךְ־צֹר לֵאמֹר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם־דָּוִיד
אָבִי וַתִּשְׁלַח־לוֹ אֲרָזִים לִבְנוֹת לוֹ בַּיִת
לָשֶׁבֶת בּוֹ׃ 3 הִנֵּה אֲנִי בוֹנֶה־בַּיִת לְשֵׁם ׀
יְהוָה אֱלֹהָי לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר לְפָנָיו
קְטֹרֶת־סַמִּים וּמַעֲרֶכֶת תָּמִיד וְעֹלוֹת
לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים
וּלְמוֹעֲדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם זֹאת
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 4 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בוֹנֶה
גָּדוֹל כִּי־גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־הָאֱלֹהִים׃
5 וּמִי יַעֲצָר־כֹּחַ לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת כִּי הַשָּׁמַיִם
וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלֻהוּ וּמִי אֲנִי
אֲשֶׁר אֶבְנֶה־לּוֹ בַיִת כִּי אִם־לְהַקְטִיר
לְפָנָיו׃ 6 וְעַתָּה שְׁלַח־לִי אִישׁ־חָכָם
לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת וּבַבַּרְזֶל
וּבָאַרְגְּוָן וְכַרְמִיל וּתְכֵלֶת וְיֹדֵעַ לְפַתֵּחַ
פִּתּוּחִים עִם־הַחֲכָמִים אֲשֶׁר עִמִּי בִּיהוּדָה
וּבִירוּשָׁלַ͏ִם אֲשֶׁר הֵכִין דָּוִיד אָבִי׃ 7 וּשְׁלַח־
לִי עֲצֵי אֲרָזִים בְּרוֹשִׁים וְאַלְגּוּמִּים מֵהַלְּבָנוֹן
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים
לִכְרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן וְהִנֵּה עֲבָדַי עִם־
עֲבָדֶיךָ׃ 8 וּלְהָכִין לִי עֵצִים לָרֹב כִּי
הַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בוֹנֶה גָּדוֹל וְהַפְלֵא

13 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν ἐκ Βαμὰ τῆς ἐν Γαβαὼν
εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραήλ. 14 Καὶ
συνήγαγε Σαλωμὼν ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγέ-
νοντο αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἅρματα καὶ
δώδεκα χιλιάδες ἱππέων· καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν
πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασι-
λέως ἐν Ἱερουσαλήμ. 15 Καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς
λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμί-
νους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος. 16 Καὶ ἡ
ἔξοδος τῶν ἵππων Σαλωμὼν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ
τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ
ἠγόραζον. 17 Καὶ ἐνέβαινον καὶ ἐξῆγον ἐξ
Αἰγύπτου ἅρμα ἓν ἑξακοσίων ἀργυρίου, καὶ ἵππον
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου· καὶ οὕτω πᾶσι
τοῖς βασιλεῦσι τῶν Χετταίων καὶ τοῖς βασιλεῦσι
Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον.

ΚΕΦ. β΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι Κυρίου καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
2 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας
ἀνδρῶν νωτοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας
λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν
τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. 3 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν
πρὸς Χιρὰμ βασιλέα Τύρου λέγων Ὡς ἐποίησας
μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ
κέδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι
ἐν αὐτῷ, 4 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ
οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου, ἁγιάσαι αὐτὸν
αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ
πρόθεσιν διὰ παντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὁλοκαυτώ-
ματα διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ δείλης, καὶ ἐν
τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 5 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ
οἰκοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
παρὰ πάντας τοὺς θεούς. 6 Καὶ τίς ἰσχύσει
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ
οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἀλλ' ἢ
τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ. 7 Καὶ νῦν ἀπόστειλόν
μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ
χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ
ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ
κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐπιστάμενον
γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ
ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἃ ἡτοίμασε Δαυὶδ ὁ
πατήρ μου. 8 Καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα
καὶ ἀρκεύθινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ
οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἴδασι κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ
Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ τῶν παίδων
μου 9 Πορεύσονται ἑτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος,
ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἔνδοξος.

13 Venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in
Jerusalem coram tabernaculo fœderis, et reg-
navit super Israel. 14 Congregavitque sibi
currus et equites, et facti sunt ei mille quad-
ringenti currus, et duodecim millia equitum:
et fecit eos esse in urbibus quadrigarum, et
cum rege in Jerusalem. 15 Præbuitque rex
argentum et aurum in Jerusalem quasi
lapides, et cedros quasi sycomoros, quæ nas-
cuntur in campestribus multitudine magna.
16 Adducebantur autem ei equi de Ægypto,
et de Coa, a negotiatoribus regis, qui ibant, et
emebant pretio, 17 Quadrigam equorum
sexcentis argenteis, et equum centum quin-
quaginta: similiter de universis regnis
Hethæorum, et a regibus Syriæ, emptio
celebrabatur.

CAPUT II.

1 Decrevit autem Salomon ædificare do-
mum nomini Domini, et palatium sibi. 2 Et
numeravit septuaginta millia virorum por-
tantium humeris, et octoginta millia qui
cæderent lapides in montibus, præpositosque
eorum tria millia sexcentos. 3 Misit quoque
ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicut egisti
cum David patre meo, et misisti ei ligna
cedrina ut ædificaret sibi domum, in qua et
habitavit: 4 Sic fac mecum, ut ædificem
domum nomini Domini Dei mei, ut consecrem
eam ad adolendum incensum coram illo, et
fumiganda aromata, et ad propositionem
panum sempiternam, et ad holocautomata
mane, et vespere, sabbatis quoque, et neo-
meniis, et solemnitatibus Domini Dei nostri
in sempiternum, quæ mandata sunt Israeli.
5 Domus enim, quam ædificare cupio, magna
est: magnus est enim Deus noster super
omnes deos. 6 Quis ergo poterit prævalere,
ut ædificet ei dignam domum? si cælum, et
cæli cælorum capere eum nequeunt: quantus
ego sum, ut possim ædificare ei domum? sed
ad hoc tantum, ut adoleatur incensum coram
illo. 7 Mitte ergo mihi virum eruditum, qui
noverit operari in auro, et argento, ære et
ferro, purpura, coccino, et hyacintho, et qui
sciat sculpere cælaturas, cum his artificibus,
quos mecum habeo in Judæa et Jerusalem,
quos præparavit David pater meus. 8 Sed
et ligna cedrina mitte mihi, et arceuthina,
et pinea, de Libano; scio enim quod servi
tui noverint cædere ligna de Libano, et
erunt servi mei cum servis tuis, 9 Ut paren-
tur mihi ligna plurima. Domus enim, quam
cupio ædificare, magna est nimis, et inclyta.

9 וְהִנֵּה לַחֹטְבִים לְכֹרְתֵי הָעֵצִים נָתַתִּי
חִטִּים ׀ מַכּוֹת לַעֲבָדֶיךָ כֹּרִים עֶשְׂרִים אֶלֶף
וּשְׂעֹרִים כֹּרִים עֶשְׂרִים אָלֶף וְיַיִן בַּתִּים
עֶשְׂרִים אֶלֶף וְשֶׁמֶן בַּתִּים עֶשְׂרִים אָלֶף׃
10 וַיֹּאמֶר חוּרָם מֶלֶךְ־צֹר בִּכְתָב
וַיִּשְׁלַח אֶל־שְׁלֹמֹה בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־
עַמּוֹ נְתָנְךָ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ 11 וַיֹּאמֶר חוּרָם
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִיד
הַמֶּלֶךְ בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֵׂכֶל וּבִינָה
אֲשֶׁר יִבְנֶה־בַּיִת לַיהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃
12 וְעַתָּה שָׁלַחְתִּי אִישׁ־חָכָם יוֹדֵעַ בִּינָה
לְחוּרָם אָבִי׃ 13 בֶּן־אִשָּׁה מִן־בְּנוֹת דָּן
וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב
וּבַכֶּסֶף בַּנְּחֹשֶׁת בַּבַּרְזֶל בָּאֲבָנִים וּבָעֵצִים
בָּאַרְגָּמָן בַּתְּכֵלֶת וּבַבּוּץ וּבַכַּרְמִיל וּלְפַתֵּחַ
כָּל־פִּתּוּחַ וְלַחְשֹׁב כָּל־מַחֲשָׁבֶת אֲשֶׁר
יִנָּתֶן־לוֹ עִם־חֲכָמֶיךָ וְחַכְמֵי אֲדֹנִי דָּוִיד
אָבִיךָ׃ 14 וְעַתָּה הַחִטִּים וְהַשְּׂעֹרִים הַשֶּׁמֶן
וְהַיַּיִן אֲשֶׁר אָמַר אֲדֹנִי יִשְׁלַח לַעֲבָדָיו׃
15 וַאֲנַחְנוּ נִכְרֹת עֵצִים מִן־הַלְּבָנוֹן כְּכָל־
צָרְכֶּךָ וּנְבִיאֵם לְךָ רַפְסֹדוֹת עַל־יָם יָפוֹ
וְאַתָּה תַּעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלָםִ׃
16 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל־הָאֲנָשִׁים הַגֵּירִים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַסְּפָר אֲשֶׁר סְפָרָם
דָּוִיד אָבִיו וַיִּמָּצְאוּ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 17 וַיַּעַשׂ
מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף
חֹצֵב בָּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
מְנַצְּחִים לְהַעֲבִיד אֶת־הָעָם׃

פרשה ג׃

1 וַיָּחֶל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית־יְהוָה
בִּירוּשָׁלַםִ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה אֲשֶׁר נִרְאָה
לְדָוִיד אָבִיהוּ אֲשֶׁר הֵכִין בִּמְקוֹם דָּוִיד
בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃ 2 וַיָּחֶל לִבְנוֹת
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשֵּׁנִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ׃
3 וְאֵלֶּה הוּסַד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית
הָאֱלֹהִים הָאֹרֶךְ אַמּוֹת בַּמִּדָּה הָרִאשׁוֹנָה
אַמּוֹת שִׁשִּׁים וְרֹחַב אַמּוֹת עֶשְׂרִים׃
4 וְהָאוּלָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֹרֶךְ עַל־פְּנֵי
רֹחַב־הַבַּיִת אַמּוֹת עֶשְׂרִים וְהַגֹּבַהּ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים וַיְצַפֵּהוּ מִפְּנִימָה זָהָב טָהוֹר׃

10 Καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσι ξύλα
εἰς βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα τοῖς παισί
σου κόρων πυροῦ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ κριθῶν κόρων
εἴκοσι χιλιάδας, καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας,
καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας. 11 Καὶ εἶπε
Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλε
πρὸς Σαλωμὼν λέγων Ἐν τῷ ἀγαπῆσαι Κύριον
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα.
12 Καὶ εἶπε Χιρὰμ Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς
ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστά-
μενον ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον
τῷ Κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 13 Καὶ
νῦν ἀπέστειλά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνε-
σιν Χιρὰμ τὸν πατέρα μου, 14 Ἡ μήτηρ αὐτοῦ
ἀπὸ θυγατέρων Δάν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ
Τύριος, εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ
καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ καὶ ἐν λίθοις καὶ
ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ
ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ
γλύψαι γλυφάς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν,
ὅσα ἂν δῷς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν
Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου. 15 Καὶ νῦν τὸν
σῖτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον,
ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου, ἀποστειλάτω τοῖς παισὶν
αὐτοῦ. 16 Καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβά-
νου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου, καὶ ἄξομεν αὐτὰ
σχεδίαις ἐπὶ θάλασσαν Ἰόππης, καὶ σὺ ἄξεις
αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ. 17 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν
πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν
γῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν
αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὑρέθησαν ἑκατὸν
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. 18 Καὶ
ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφό-
ρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων, καὶ τρισ-
χιλίους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν.

ΚΕΦ. γ΄.

1 ΚΑΙ ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν
οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμωρία,
οὗ ὤφθη Κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἡτοίμασε Δαυὶδ ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβου-
σαίου. 2 Καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ. 3 Καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκο-
δομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· μῆκος πήχεων ἡ
διαμέτρησις ἡ πρώτη πήχεων ἑξήκοντα, καὶ εὖρος
πήχεων εἴκοσι. 4 Καὶ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ
οἴκου, μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου
πήχεων εἴκοσι, καὶ ὕψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι,
καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ.

10 Præterea operariis, qui cæsuri sunt ligna,
servis tuis dabo in cibaria tritici coros viginti
millia, et hordei coros totidem, et vini viginti
millia metretas, olei quoque sata viginti millia.
11 Dixit autem Hiram rex Tyri per litteras,
quas miserat Salomoni: Quia dilexit Dominus
populum suum, idcirco te regnare fecit super
eum. 12 Et addidit, dicens: Benedictus
Dominus Deus Israel, qui fecit cælum et
terram, qui dedit David regi filium sapientem
et eruditum et sensatum atque prudentem,
ut ædificaret domum Domino, et palatium
sibi. 13 Misi ergo tibi virum prudentem et
scientissimum Hiram, patrem meum, 14 Fi-
lium mulieris de filiabus Dan, cujus pater fuit
Tyrius, qui novit operari in auro, et argento,
ære, et ferro, et marmore, et lignis, in purpura
quoque, et hyacintho, et bysso, et coccino:
et qui scit cælare omnem sculpturam, et
adinvenire prudenter quodcumque in opere
necessarium est, cum artificibus tuis, et cum
artificibus domini mei David patris tui.
15 Triticum ergo, et hordeum, et oleum, et
vinum, quæ pollicitus es domine mi, mitte
servis tuis. 16 Nos autem cædemus ligna de
Libano, quot necessaria habueris, et applica-
bimus ea ratibus per mare in Joppe: tuum
autem erit transferre ea in Jerusalem. 17 Nu-
meravit igitur Salomon omnes viros proselytos,
qui erant in terra Israel, post dinumerationem,
quam dinumeravit David pater ejus, et
inventi sunt centum quinquaginta millia,
et tria millia sexcenti. 18 Fecitque ex eis
septuaginta millia, qui humeris onera porta-
rent, et octoginta millia, qui lapides in
montibus cæderent: tria autem millia et
sexcentos præpositos operum populi.

CAPUT III.

1 Et cœpit Salomon ædificare domum
Domini in Jerusalem in monte Moria, qui
demonstratus fuerat David patri ejus, in loco,
quem paraverat David in area Ornan Jebusæi.
2 Cœpit autem ædificare mense secundo, anno
quarto regni sui. 3 Et hæc sunt fundamenta,
quæ jecit Salomon, ut ædificaret domum Dei,
longitudinis cubitos in mensura prima sexa-
ginta, latitudinis cubitos viginti. 4 Porticum
vero ante frontem, quæ tendebatur in
longum juxta mensuram latitudinis domus,
cubitorum viginti: porro altitudo cen-
tum viginti cubitorum erat: et deau-
ravit eam intrinsecus auro mundissimo.

5 וְאֵת ׀ הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפָּה עֲצֵי בְרוֹשִׁים
וַיְחַפֵּהוּ זָהָב טוֹב וַיַּעַל עָלָיו תִּמֹרִים
וְשַׁרְשְׁרוֹת׃ 6 וַיְצַף אֶת־הַבַּיִת אֶבֶן יְקָרָה
לְתִפְאָרֶת וְהַזָּהָב זְהַב פַּרְוָיִם׃ 7 וַיְחַף
אֶת־הַבַּיִת הַקֹּרוֹת הַסִּפִּים וְקִירוֹתָיו
וְדַלְתוֹתָיו זָהָב וּפִתַּח כְּרוּבִים עַל־
הַקִּירוֹת׃ 8 וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית־קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב־הַבַּיִת אַמּוֹת
עֶשְׂרִים וְרָחְבּוֹ אַמּוֹת עֶשְׂרִים וַיְחַפֵּהוּ
זָהָב טוֹב לְכִכָּרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 9 וּמִשְׁקָל
לְמִסְמְרוֹת לִשְׁקָלִים חֲמִשִּׁים זָהָב וְהָעֲלִיּוֹת
חִפָּה זָהָב׃ 10 וַיַּעַשׂ בְּבֵית־קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים כְּרוּבִים שְׁנַיִם מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים
וַיְצַפּוּ אֹתָם זָהָב׃ 11 וְכַנְפֵי הַכְּרוּבִים
אָרְכָּם אַמּוֹת עֶשְׂרִים כְּנַף הָאֶחָד לְאַמּוֹת
חָמֵשׁ מַגַּעַת לְקִיר הַבַּיִת וְהַכָּנָף הָאַחֶרֶת
אַמּוֹת חָמֵשׁ מַגִּיעַ לִכְנַף הַכְּרוּב הָאַחֵר׃
12 וּכְנַף הַכְּרוּב הָאֶחָד אַמּוֹת חָמֵשׁ מַגִּיעַ
לְקִיר הַבָּיִת וְהַכָּנָף הָאַחֶרֶת אַמּוֹת חָמֵשׁ
דְּבֵקָה לִכְנַף הַכְּרוּב הָאַחֵר׃ 13 כַּנְפֵי
הַכְּרוּבִים הָאֵלֶּה פֹּרְשִׂים אַמּוֹת עֶשְׂרִים
וְהֵם עֹמְדִים עַל־רַגְלֵיהֶם וּפְנֵיהֶם לַבָּיִת׃
14 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְכַרְמִיל וּבוּץ וַיַּעַל עָלָיו כְּרוּבִים׃
15 וַיַּעַשׂ לִפְנֵי הַבַּיִת עַמּוּדִים
שְׁנַיִם אַמּוֹת שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ אֹרֶךְ וְהַצֶּפֶת
אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁוֹ אַמּוֹת חָמֵשׁ׃
16 וַיַּעַשׂ שַׁרְשְׁרוֹת בַּדְּבִיר וַיִּתֵּן עַל־רֹאשׁ
הָעַמֻּדִים וַיַּעַשׂ רִמּוֹנִים מֵאָה וַיִּתֵּן
בַּשַּׁרְשְׁרוֹת׃ 17 וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּדִים עַל־פְּנֵי
הַהֵיכָל אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מֵהַשְּׂמֹאול
וַיִּקְרָא שֵׁם־הַיְמִינִי יָכִין וְשֵׁם הַשְּׂמָאלִי
בֹּעַז׃

פרשה ד׃

1 וַיַּעַשׂ מִזְבַּח נְחֹשֶׁת עֶשְׂרִים אַמָּה
אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רָחְבּוֹ וְעֶשֶׂר אַמּוֹת
קוֹמָתוֹ׃ 2 וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק
עֶשֶׂר בָּאַמָּה מִשְּׂפָתוֹ אֶל־שְׂפָתוֹ עָגוֹל ׀
סָבִיב וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקָו שְׁלֹשִׁים
בָּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב׃ 3 וּדְמוּת בְּקָרִים
תַּחַת לוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב סוֹבְבִים אֹתוֹ
עֶשֶׂר בָּאַמָּה מַקִּיפִים אֶת־הַיָּם סָבִיב
שְׁנַיִם טוּרִים הַבָּקָר יְצוּקִים בְּמֻצַקְתּוֹ׃

5 Καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρί-
νοις, καὶ κατεχρύσωσε χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἔγλυψεν
ἐπ' αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά. 6 Καὶ ἐκόσμησε
τὸν οἶκον λίθοις τιμίοις εἰς δόξαν, καὶ ἐχρύσωσε
χρυσίῳ χρυσίου τοῦ ἐκ Φαρουίμ, 7 Καὶ ἐχρύσωσε
τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ καὶ τοὺς πυλῶ-
νας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ,
καὶ ἔγλυψε Χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων. 8 Καὶ
ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μῆκος
αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, πλάτος τοῦ οἴκου πήχεων
εἴκοσι, καὶ τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἐχρύσωσεν
αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς Χερουβὶμ εἰς τάλαντα
ἑξακόσια. 9 Καὶ ὁλκὴ τῶν ἥλων, ὁλκὴ τοῦ ἑνὸς
πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῷον ἐχρύ-
σωσε χρυσίῳ. 10 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ
τῶν ἁγίων Χερουβὶμ δύο, ἔργον ἐκ ξύλων, καὶ ἐχρύ-
σωσεν αὐτὰ χρυσίῳ. 11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χε-
ρουβὶμ τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ
μία πήχεων πέντε ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου,
καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήχεων πέντε ἁπτομένη
τῆς πτέρυγος τοῦ Χερούβ τοῦ ἑτέρου. [12 Καὶ
ἡ πτέρυξ τοῦ Χεροὺβ τοῦ ἑνὸς πήχεων πέντε
ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ
ἑτέρα πήχεων πέντε ἁπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ
Χεροὺβ τοῦ ἑτέρου.] 13 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν
Χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι,
καὶ αὐτὰ ἑστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. 14 Καὶ ἐποίησε
τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκ-
κίνου καὶ βύσσου, καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ Χερουβίμ.
15 Καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους
δύο, πήχεων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε. 16 Καὶ ἐποίησε
σερσερὼθ ἐν τῷ δαβὶρ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
τῶν στύλων, καὶ ἐποίησε ῥοΐσκους ἑκατὸν καὶ
ἔθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν. 17 Καὶ ἔστησε τοὺς
στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἕνα ἐκ δεξιῶν
καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ
ἀριστερῶν Ἰσχύς.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ ἐποίησε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἴκοσι
πήχεων τὸ μῆκος, καὶ εἴκοσι πήχεων τὸ εὖρος,
καὶ δέκα πήχεων τὸ ὕψος. 2 Καὶ ἐποίησε τὴν
θάλασσαν χυτήν, δέκα πήχεων τὴν διαμέτρησιν,
στρογγύλην κυκλόθεν, καὶ πέντε πήχεων τὸ ὕψος,
καὶ τὸ κύκλωμα τριάκοντα πήχεων. 3 Καὶ ὁμοίωμα
μόσχων ὑποκάτω αὐτῆς κύκλῳ κυκλοῦσιν αὐτήν·
δέκα πήχεις περιέχουσι τόν λουτῆρα κυκλόθεν· δύο
γένη ἐχώνευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν,

5 Domum quoque majorem texit tabulis
ligneis abiegnis, et laminas auri obrizi affixit
per totum: sculpsitque in ea palmas, et
quasi catenulas se invicem complectentes.
6 Stravit quoque pavimentum templi pre-
tiosissimo marmore, decore multo. 7 Porro
aurum erat probatissimum, de cujus laminis
texit domum, et trabes ejus, et postes, et
parietes, et ostia: et cælavit cherubim in
parietibus. 8 Fecit quoque domum Sancti
sanctorum: longitudinem juxta latitudinem
domus, cubitorum viginti: et latitudinem
similiter viginti cubitorum: et laminis aureis
texit eam, quasi talentis sexcentis. 9 Sed et
clavos fecit aureos, ita ut singuli clavi siclos
quinquagenos appenderent: cœnacula quoque
texit auro. 10 Fecit etiam in domo Sancti
sanctorum cherubim duos, opere statuario: et
texit eos auro. 11 Alæ cherubim viginti
cubitis extendebantur, ita ut una ala haberet
cubitos quinque, et tangeret parietem domus:
et altera quinque cubitos habens, alam tan-
geret alterius cherub. 12 Similiter cherub
alterius ala quinque habebat cubitos, et
tangebat parietem: et ala ejus altera quinque
cubitorum, alam cherub alterius contingebat.
13 Igitur alæ utriusque cherubim expansæ
erant, et extendebantur per cubitos viginti:
ipsi autem stabant erectis pedibus, et facies
eorum erant versæ ad exteriorem domum.
14 Fecit quoque velum ex hyacintho, purpura,
cocco, et bysso: et intexuit ei cherubim.
15 Ante fores etiam templi duas columnas,
quæ triginta et quinque cubitos habebant
altitudinis; porro capita earum, quinque
cubitorum. 16 Necnon et quasi catenulas in
oraculo, et superposuit eas capitibus columna-
rum: malogranata etiam centum, quæ catenulis
interposuit. 17 Ipsas quoque columnas posuit
in vestibulo templi, unam a dextris, et alteram
a sinistris: eam, quæ a dextris erat, vocavit
Jachin; et quæ ad lævam, Booz.

CAPUT IV.

1 Fecit quoque altare æneum viginti cu-
bitorum longitudinis, et viginti cubitorum
latitudinis, et decem cubitorum altitudinis.
2 Mare etiam fusile decem cubitis a labio
usque ad labium, rotundum per circuitum:
quinque cubitos habebat altitudinis, et funicu-
lus triginta cubitorum ambiebat gyrum ejus.
3 Similitudo quoque boum erat subter il-
lud, et decem cubitis quædam extrinsecus
cælaturæ, quasi duobus versibus alvum ma-
ris circuibant. Boves autem erant fusiles:

4 עוֹמֵד עַל־שְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה
פֹנִים ׀ צָפוֹנָה וּשְׁלוֹשָׁה פֹּנִים יָמָּה וּשְׁלֹשָׁה ׀
פֹּנִים נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם
עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־אֲחֹרֵיהֶם בָּיְתָה׃
5 וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת־כּוֹס
פֶּרַח שׁוֹשַׁנָּה מַחֲזִיק בַּתִּים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
יָכִיל׃ 6 וַיַּעַשׂ כִּיּוֹרִים עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן
חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וַחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאול לְרָחְצָה
בָהֶם אֶת־מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה יָדִיחוּ בָם
וְהַיָּם לְרָחְצָה לַכֹּהֲנִים בּוֹ׃
7 וַיַּעַשׂ אֶת־מְנֹרוֹת הַזָּהָב עֶשֶׂר כְּמִשְׁפָּטָם
וַיִּתֵּן בַּהֵיכָל חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאול׃
8 וַיַּעַשׂ שֻׁלְחָנוֹת עֲשָׂרָה וַיַּנַּח
בַּהֵיכָל חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וַחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאול
וַיַּעַשׂ מִזְרְקֵי זָהָב מֵאָה׃ 9 וַיַּעַשׂ
חֲצַר הַכֹּהֲנִים וְהָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה וּדְלָתוֹת
לָעֲזָרָה וְדַלְתוֹתֵיהֶם צִפָּה נְחֹשֶׁת׃ 10 וְאֶת־
הַיָּם נָתַן מִכֶּתֶף הַיְמָנִית קֵדְמָה מִמּוּל
נֶגְבָּה׃ 11 וַיַּעַשׂ חוּרָם אֶת־הַסִּירוֹת
וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וַיְכַל חִירָם
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּבֵית הָאֱלֹהִים׃ 12 עַמּוּדִים שְׁנַיִם
וְהַגֻּלּוֹת וְהַכֹּתָרוֹת עַל־רֹאשׁ הָעַמֻּדִים
שְׁתָּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי
גֻּלּוֹת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים׃
13 וְאֶת־הָרִמּוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי
הַשְּׂבָכוֹת שְׁנַיִם טוּרִים רִמּוֹנִים לַשְּׂבָכָה
הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֻּלּוֹת הַכֹּתָרוֹת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים׃ 14 וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת
עָשָׂה וְאֶת־הַכִּיֹּרוֹת עָשָׂה עַל־הַמְּכֹנוֹת׃
15 אֶת־הַיָּם אֶחָד וְאֶת־הַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר
תַּחְתָּיו׃ 16 וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־
הַמִּזְלָגוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהֶם עָשָׂה חוּרָם
אָבִיו לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת
מָרוּק׃ 17 בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ
בַּעֲבִי הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צְרֵדָתָה׃
18 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל־הַכֵּלִים
הָאֵלֶּה לָרֹב מְאֹד כִּי לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל
הַנְּחֹשֶׁת׃ 19 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל־הַכֵּלִים
אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֵת מִזְבַּח הַזָּהָב
וְאֶת־הַשֻּׁלְחָנוֹת וַעֲלֵיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים׃

4 Ἣι ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μόσχους, οἱ τρεῖς
βλέποντες βοῤῥᾶν, καὶ οἱ τρεῖς δυσμάς, καὶ οἱ
τρεῖς νότον, καὶ οἱ τρεῖς κατ' ἀνατολάς, καὶ ἡ
θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω, ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν
ἔσω. 5 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ
χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα
βλαστοὺς κρίνου, χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίους,
καὶ ἐξετέλεσε. 6 Καὶ ἐποίητε λουτῆρας δέκα, καὶ
ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ
ἀριστερῶν, τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν
ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ
θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ.
7 Καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ
τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ
δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. 8 Καὶ ἐποίησε
τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ
δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων· καὶ ἐποίησε φιάλας
χρυσᾶς ἑκατόν· 9 Καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν
ἱερέων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ θύρας τῇ
αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ.
10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου
ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι. 11 Καὶ
ἐποίησε Χιρὰμ τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ
τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε Χιρὰμ ποιῆσαι πᾶσαν
τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ βασιλεῖ ἐν
οἴκῳ τοῦ θεοῦ, 12 Στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν
γωλὰθ τῇ χωθαρὲθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων
δύο, λαὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν
χωθαρὲθ ἅ ἐστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων,
13 Καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο
δίκτυα, καὶ δύο γένη ῥοΐσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ
ἑνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλὰθ τῶν χωθαρὲθ
ἅ ἐστιν ἐπάνω τῶν στύλων. 14 Καὶ τους μεχωνὼθ
ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτῆρας ἐποίησεν ἐπὶ τοὺς
μεχωνώθ, 15 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς
μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς, 16 Καὶ
τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναλημπτῆρας καὶ τοὺς
λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῶν ἃ ἐποίησε Χιρὰμ καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ
Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ. 17 Ἐν
τῷ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ
βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχὼθ
καὶ ἀνὰ μέσον Σαρηδαθά. 18 Καὶ ἐποίησε Σαλω-
μὼν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα,
ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὁλκὴ τοῦ χαλκοῦ. 19 Καὶ
ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη οἴκου
Κυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ
τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως,

4 Et ipsum mare super duodecim boves
impositum erat, quorum tres respiciebant ad
aquilonem, et alii tres ad occidentem: porro
tres alii meridiem, et tres qui reliqui erant,
orientem, habentes mare superpositum: pos-
teriora autem boum erant intrinsecus sub
mari. 5 Porro vastitas ejus habebat mensu-
ram palmi, et labium illius erat quasi labium
calicis, vel repandi lilii: capiebatque tria
millia metretas. 6 Fecit quoque conchas
decem: et posuit quinque a dextris, et quinque
a sinistris, ut lavarent in eis omnia, quæ in
holocaustum oblaturi erant: porro in mari
sacerdotes lavabantur. 7 Fecit autem et
candelabra aurea decem, secundum speciem
qua jussa erant fieri: et posuit ea in templo,
quinque a dextris, et quinque a sinistris:
8 Necnon et mensas decem: et posuit eas in
templo, quinque a dextris, et quinque a
sinistris: phialas quoque aureas centum.
9 Fecit etiam atrium sacerdotum, et basilicam
grandem: et ostia in basilica, quæ texit ære.
10 Porro mare posuit in latere dextro contra
orientem ad meridiem. 11 Fecit autem
Hiram lebetes, et creagras, et phialas: et
complevit omne opus regis in domo Dei:
12 Hoc est, columnas duas, et epistylia,
et capita, et quasi quædam retiacula, quæ
capita tegerent super epistylia. 13 Malo-
granata quoque quadringenta, et retiacula
duo, ita ut bini ordines malogranatorum
singulis retiaculis jungerentur, quæ protege-
rent epistylia, et capita columnarum. 14 Bases
etiam fecit, et conchas, quas superposuit
basibus: 15 Mare unum, boves quoque
duodecim sub mari. 16 Et lebetes, et crea-
gras, et phialas. Omnia vasa fecit Salomoni
Hiram pater ejus in domo Domini ex ære
mundissimo. 17 In regione Jordanis fudit
ea rex in argillosa terra, inter Sochot et
Saredatha. 18 Erat autem multitudo
vasorum innumerabilis, ita ut ignora-
retur pondus æris. 19 Fecitque Salomon
omnia vasa domus Dei, et altare aureum,
et mensas, et super eas panes propositionis:

20 וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת וְנֵרֹתֵיהֶם לְבַעֲרָם כַּמִּשְׁפָּט
לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר׃ 21 וְהַפֶּרַח
וְהַנֵּרוֹת וְהַמֶּלְקָחַיִם זָהָב הוּא מִכְלוֹת
זָהָב׃ 22 וְהַמְזַמְּרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת
וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וּפֶתַח הַבַּיִת
דַּלְתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים וְדַלְתֵי
הַבַּיִת לְהֵיכָל זָהָב׃

פרשה ה׃

1 וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־
קָדְשֵׁי ׀ דָּוִיד אָבִיו וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־כָּל־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית
הָאֱלֹהִים׃ 2 אָז יַקְהֵיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי
הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלִָם
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִיד
הִיא צִיּוֹן׃ 3 וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי׃
4 וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם
אֶת־הָאָרוֹן׃ 5 וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאָרוֹן וְאֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל
הֶעֱלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ 6 וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו
לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ 7 וַיָּבִיאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ
אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל־
תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ 8 וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים
פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם עַל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיְכַסּוּ
הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃
9 וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־
הָאָרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה
וַיְהִי־שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 10 אֵין בָּאָרוֹן רַק
שְׁנֵי הַלֻּחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר
כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃
11 וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי
כָּל־הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצְאִים הִתְקַדָּשׁוּ אֵין לִשְׁמוֹר
לְמַחְלְקוֹת׃ 12 וְהַלְוִיִּם הַמְשֹׁרְרִים לְכֻלָּם
לְאָסָף לְהֵימָן לִידֻתוּן וְלִבְנֵיהֶם וְלַאֲחֵיהֶם
מְלֻבָּשִׁים בּוּץ בִּמְצִלְתַּיִם וּבִנְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת
עֹמְדִים מִזְרָח לַמִּזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים
לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים מַחְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃

20 Καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς
κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ
χρυσίου καθαροῦ, 21 Καὶ λαβίδες αὐτῶν καὶ οἱ
λύχνοι αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυΐσκας
καὶ τὰ πυρεῖα χρυσίου καθαροῦ, 22 Καὶ ἡ θύρα
τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ
τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησε
Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου. Καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν
τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον
καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν εἰς
θησαυρὸν οἴκου Κυρίου. 2 Τότε ἐξεκκλησίασε
Σαλωμων πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ καὶ
πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους
πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνενέγ-
και κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυίδ,
αὕτη Σιών. 3 Καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν
βασιλέα πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, οὗτος ὁ μὴν
ἕβδομος. 4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι
Ἰσραήλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβω-
τὸν 5 Καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα
τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν
αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται. 6 Καὶ ὁ βασιλεὺς
Σαλωμὼν καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ καὶ οἱ
φοβούμενοι καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν
τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα, οἳ
οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἳ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ
τοῦ πλήθους. 7 Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν
κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων
ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν Χερουβίμ. 8 Καὶ
ἦν τὰ Χερουβὶμ διαπεπετακότα τὰς πτέρυγας
αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε
τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφο-
ρεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν, 9 Καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφο-
ρεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων
ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβίρ, οὐκ ἐβλέ-
ποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
10 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς
ἔθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ἃ διέθετο Κύριος μετὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς
ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ
εὑρεθέντες ἡγιάσθησαν, οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι
κατ᾽ ἐφημερίαν. 12 Καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῳδοὶ
πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσὰφ τῷ Αἱμὰν τῷ Ἰδιθοὺν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις
καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις, ἑστηκότες
κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ᾽ αὐτῶν
ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξι.

20 Candelabra quoque cum lucernis suis,
ut lucerent ante oraculum juxta ritum ex
auro purissimo: 21 Et florentia quædam,
et lucernas, et forcipes aureos: omnia de auro
mundissimo facta sunt. 22 Thymiateria
quoque, et thuribula, et phialas, et mortariola,
ex auro purissimo. Et ostia cœlavit templi
interioris, id est, in Sancta sanctorum: et
ostia templi forinsecus aurea.

CAPUT V.

1 Sicque completum est omne opus,
quod fecit Salomon in domo Domini. In-
tulit igitur Salomon omnia quæ voverat
David pater suus, argentum, et aurum, et
universa vasa posuit in thesauris domus
Dei. 2 Post quæ congregavit majores natu
Israel, et cunctos principes tribuum, et capita
familiarum de filiis Israel in Jerusalem, ut
adducerent arcam fœderis Domini de civitate
David, quæ est Sion. 3 Venerunt itaque ad
regem omnes viri Israel in die solemni mensis
septimi. 4 Cumque venissent cuncti seniorum
Israel, portaverunt Levitæ arcam, 5 Et
intulerunt eam, et omnem paraturam taberna-
culi. Porro vasa sanctuarii, quæ erant in
tabernaculo, portaverunt sacerdotes cum Le-
vitis. 6 Rex autem Salomon, et universus
cœtus Israel, et omnes qui fuerunt congregati
ante arcam, immolabant arietes, et boves
absque ullo numero: tanta enim erat multi-
tudo victimarum. 7 Et intulerunt sacerdotes
arcam fœderis Domini in locum suum, id est,
ad oraculum templi, in Sancta sanctorum
subter alas cherubim: 8 Ita ut cherubim
expanderent alas suas super locum, in quo
posita erat arca, et ipsam arcam tegerent cum
vectibus suis. 9 Vectium autem, quibus
portabatur arca, quia paululum longiores
erant, capita parebant ante oraculum: si vero
quis paululum fuisset extrinsecus, eos videre
non poterat. Fuit itaque arca ibi usque in
præsentem diem. 10 Nihilque erat aliud in
arca, nisi duæ tabulæ, quas posuerat Moyses
in Horeb, quando legem dedit Dominus filiis
Israel egredientibus ex Ægypto. 11 Egressis
autem sacerdotibus de sanctuario (omnes enim
sacerdotes, qui ibi potuerant inveniri, sancti-
ficati sunt: nec adhuc in illo tempore vices,
et ministeriorum ordo inter eos divisus erat),
12 Tam Levitæ quam cantores, id est, et
qui sub Asaph erant, et qui sub Eman,
et qui sub Idithun, filii, et fratres eo-
rum, vestiti byssinis, cymbalis, et psal-
teriis, et citharis concrepabant, stantes ad
orientalem plagam altaris, et cum eis
sacerdotes centum viginti canentes tubis.

13 וַיְהִי כְאֶחָד לַמְחַצְּרִים וְלַמְשֹׁרְרִים
לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהֹדוֹת לַיהוָה
וּכְהָרִים קוֹל בַּחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתַּיִם וּבִכְלֵי
הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עָנָן בֵּית יְהוָה׃ 14 וְלֹא־
יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמוֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן
כִּי־מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים׃

פרשה ו׃

1 אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכּוֹן
בָּעֲרָפֶל׃ 2 וַאֲנִי בָּנִיתִי בֵית־זְבֻל לָךְ
וּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ 3 וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ
אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד׃ 4 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֵת דָּוִיד
אָבִי וּבְיָדָיו מִלֵּא לֵאמֹר׃ 5 מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא־
בָחַרְתִּי בְעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת
בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וְלֹא־בָחַרְתִּי בְאִישׁ
לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וָאֶבְחַר
בִּירוּשָׁלַםִ לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִיד
לִהְיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיְהִי עִם־לְבַב
דָּוִיד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִיד אָבִי יַעַן
אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי
הֱטִיבוֹתָ כִּי הָיָה עִם־לְבָבֶךָ׃ 9 רַק אַתָּה
לֹא תִבְנֶה הַבָּיִת כִּי בִנְךָ הַיּוֹצֵא מֵחֲלָצֶיךָ
הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ 10 וַיָּקֶם יְהוָה
אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִיד
אָבִי וָאֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 11 וָאָשִׂים שָׁם אֶת־הָאָרוֹן אֲשֶׁר
שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 12 וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד
כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו׃ 13 כִּי־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וַיִּתְּנֵהוּ בְּתוֹךְ הָעֲזָרָה
חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ וְאַמּוֹת
שָׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֹד עָלָיו וַיִּבְרַךְ עַל־בִּרְכָּיו
נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיְמָה׃
14 וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כָּמוֹךָ
אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ שֹׁמֵר הַבְּרִית
וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לִבָּם׃

13 Καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν
τῷ ψαλτῳδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ
τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ὡς
ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ
ἐν ὀργάνοις τῶν ᾠδῶν, καὶ ἔλεγον Ἐξομολογεῖσθε
τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης
Κυρίου· 14 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στῆναι
λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέ-
πλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ. ϛʹ.

1 ΤΟΤΕ εἶπε Σαλωμὼν Κύριος εἶπε τοῦ κατα-
σκηνῶσαι ἐν γνόφῳ, 2 Καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον
τῷ ὀνόματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον τοῦ κατασκη-
νῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας. 3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ
βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὴν
πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραήλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
Ἰσραὴλ παρειστήκει. 4 Καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν στόματι
αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χερσὶν
αὐτοῦ ἐπλήρωσε λέγων, 5 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ
ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ
τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ,
καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγού-
μενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ, 6 Καὶ ἐξελε-
ξάμην τὴν Ἰερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν
λαόν μου Ἰσραήλ. 7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν
Δαυὶδ τοῦ πατρός μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου Διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν
σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς
ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου· 9 Πλὴν
σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς
ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος οἰκοδομήσει
τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 10 Καὶ ἀνέστησε
Κύριος τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησε· καὶ ἐγε-
νήθην ἀντὶ Δαυὶδ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ
τὸν θρόνον Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ
ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ
Ἰσραήλ, 11 Καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ᾗ
ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἣν διέθετο τῷ Ἰσραήλ.
12 Καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου
ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ· 13 Ὅτι ἐποίησε Σαλωμὼν
βάσιν χαλκῆν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς
αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς
καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς καὶ τριῶν
πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς, καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας
Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανὸν 14 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ
ἔστιν ὅμοιός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,
φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισί σου
τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,

13 Igitur cunctis pariter, et tubis, et voce,
et cymbalis, et organis, et diversi generis
musicorum concinentibus, et vocem in sub-
lime tollentibus, longe sonitus audiebatur,
ita ut cum Dominum laudare cœpissent et
dicere: Confitemini Domino quoniam bonus,
quoniam in æternum misericordia ejus; im-
pleretur domus Dei nube, 14 Nec possent
sacerdotes stare et ministrare propter caligi-
nem. Compleverat enim gloria Domini
domum Dei.

CAPUT VI.

1 TUNC Salomon ait: Dominus pollicitus
est ut habitaret in caligine: 2 Ego autem
ædificavi domum nomini ejus, ut habitaret
ibi in perpetuum. 3 Et convertit rex faciem
suam, et benedixit universæ multitudini
Israel (nam omnis turba stabat intenta), et
ait: 4 Benedictus Dominus Deus Israel, qui
quod locutus est David patri meo, opere
complevit, dicens: 5 A die, qua eduxi
populum meum de terra Ægypti, non elegi
civitatem de cunctis tribubus Israel, ut ædifi-
caretur in eà domus nomini meo: neque elegi
quemquam alium virum, ut esset dux in
populo meo Israel, 6 Sed elegi Jerusalem,
ut sit nomen meum in ea, et elegi David, ut
constituerem eum super populum meum
Israel. 7 Cumque fuisset voluntatis David
patris mei, ut ædificaret domum nomini
Domini Dei Israel, 8 Dixit Dominus ad
eum: Quia hæc fuit voluntas tua, ut ædifi-
cares domum nomini meo, bene quidem fecisti
hujuscemodi habere voluntatem: 9 Sed non
tu ædificabis domum, verum filius tuus, qui
egredietur de lumbis tuis, ipse ædificabit
domum nomini meo. 10 Complevit ergo
Dominus sermonem suum, quem locutus
fuerat: et ego surrexi pro David patre meo,
et sedi super thronum Israel, sicut locutus est
Dominus: et ædificavi domum nomini
Domini Dei Israel. 11 Et posui in ea ar-
cam, in qua est pactum Domini, quod pepigit
cum filiis Israel. 12 Stetit ergo coram altari
Domini ex adverso universæ multitudinis
Israel, et extendit manus suas. 13 Siquidem
fecerat Salomon basim æneam, et posuerat
eam in medio basilicæ, habentem quinque
cubitos longitudinis, et quinque cubitos
latitudinis, et tres cubitos altitudinis: stetit-
que super eam: et deinceps flexis genibus
contra universam multitudinem Israel, et
palmis in cælum levatis, 14 Ait: Domine
Deus Israel, non est similis tui Deus in
cælo et in terra: qui custodis pactum et
misericordiam cum servis tuis, qui am-
bulant coram te in toto corde suo:

15 אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִיד אָבִי אֵת
אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ
מִלֵּאתָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 16 וְעַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְדְּךָ דָוִיד אָבִי אֵת אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי
יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ
אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ
לְפָנָי׃ 17 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָמֵן
דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְדָוִיד׃ 18 כִּי
הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עַל־הָאָרֶץ
הִנֵּה שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ
אַף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 19 וּפָנִיתָ
אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי
לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ׃ 20 לִהְיוֹת עֵינֶיךָ
פְתֻחוֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לָשׂוּם שִׁמְךָ שָׁם
לִשְׁמוֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 21 וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תַּחֲנוּנֵי
עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמְּקוֹם שִׁבְתְּךָ
מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלָחְתָּ׃ 22 אִם־יֶחֱטָא
אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׁא־בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא
אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ בַּבַּיִת הַזֶּה׃ 23 וְאַתָּה ׀
תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת־
עֲבָדֶיךָ לְהָשִׁיב לְרָשָׁע לָתֵת דַּרְכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֶת לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃
24 וְאִם־יִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב
כִּי יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ
וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ לְפָנֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה׃
25 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ
לְחַטַּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַהֲשֵׁיבוֹתָם אֶל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לָהֶם וְלַאֲבֹתֵיהֶם׃
26 בְּהֵעָצֵר הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר כִּי יֶחֶטְאוּ־לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ מֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן
כִּי תַעֲנֵם׃ 27 וְאַתָּה ׀ תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסָלַחְתָּ לְחַטַּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
כִּי תוֹרֵם אֶל־הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יֵלְכוּ־בָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל־אַרְצְךָ אֲשֶׁר־
נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה׃

15 Ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί
μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, καὶ ἐλάλησας ἐν
στόματί σου καὶ ἐν χερσί σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη. 16 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραήλ,
φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου
ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων Οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ
ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ,
πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν
αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπο-
ρεύθης ἐναντίον μου. 17 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραήλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας
τῷ παιδί σου τῷ Δαυίδ. 18 Ὅτι εἰ ἀληθῶς
κατοικήσει Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ
οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί
σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα; 19 Καὶ
ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ
τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ θεός, τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς
δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύ-
χεται ἐναντίον σου σήμερον, 20 Τοῦ εἶναι ὀφθαλ-
μούς σου ἀνεῳγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον
ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν
εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ παῖς
σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. 21 Καὶ ἀκούσῃ τῆς
δεήσεως τοῦ παιδός σου καὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν
προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσ-
ακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἀκούσῃ καὶ ἵλεως ἔσῃ. 22 Ἐὰν
ἁμάρτῃ ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ'
αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀρά-
σηται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
23 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ
κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ
καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ
λαός σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἐὰν ἁμάρ-
τωσί σοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἐξομολογήσωνται
τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν
ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 25 Καὶ σὺ
εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς
ἁμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέψεις
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς
πατράσιν αὐτῶν. 26 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν
οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἁμαρτήσονταί
σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ
αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς,
27 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ
ταῖς ἁμαρτίαις τῶν παίδων καὶ τοῦ λαοῦ σου
Ἰσραήλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν
ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν
γῆν σου ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν.

15 Qui præstitisti servo tuo David patri meo
quæcumque locutus fueras ei: et quæ ore
promiseras, opere complesti, sicut et præsens
tempus probat. 16 Nunc ergo Domine Deus
Israel, imple servo tuo patri meo David
quæcumque locutus es, dicens: Non deficiet
ex te vir coram me, qui sedeat super thronum
Israel: ita tamen si custodierint filii tui vias
suas, et ambulaverint in lege mea, sicut et tu
ambulasti coram me. 17 Et nunc Domine
Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem lo-
cutus es servo tuo David. 18 Ergone credibile
est ut habitet Deus cum hominibus super
terram? Si cælum et cæli cælorum non te
capiunt, quanto magis domus ista, quam
ædificavi? 19 Sed ad hoc tantum facta est,
ut respicias orationem servi tui, et obsecra-
tionem ejus, Domine Deus meus: et audias
preces, quas fundit famulus tuus coram te:
20 Ut aperias oculos tuos super domum istam
diebus ac noctibus, super locum, in quo pol-
licitus es ut invocaretur nomen tuum. 21 Et
exaudires orationem, quam servus tuus orat
in eo: et exaudias preces famuli tui, et
populi tui Israel. Quicumque oraverit in loco
isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de cælis,
et propitiare. 22 Si peccaverit quispiam in
proximum suum, et jurare contra eum para-
tus venerit, seque maledicto constrinxerit
coram altari in domo ista: 23 Tu audies de
cælo, et facies judicium servorum tuorum,
ita ut reddas iniquo viam suam in caput
proprium, ut ulciscaris justum, retribuens ei
secundum justitiam suam. 24 Si superatus
fuerit populus tuus Israel ab inimicis (pecca-
bunt enim tibi) et conversi egerint pœni-
tentiam, et obsecraverint nomen tuum, et
fuerint deprecati in loco isto, 25 Tu exaudies
de cælo, et propitiare peccato populi tui
Israel, et reduc eos in terram, quam dedisti
eis, et patribus eorum. 26 Si clauso cælo
pluvia non fluxerit propter peccata populi,
et deprecati te fuerint in loco isto, et con-
fessi nomini tuo, et conversi a peccatis suis,
cum eos afflixeris, 27 Exaudi de cælo
Domine, et dimitte peccata servis tuis et
populi tui Israel, et doce eos viam bonam,
per quam ingrediantur: et da pluviam terræ,
quam dedisti populo tuo ad possidendum.

28 רָעָב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ דֶּבֶר כִּי־יִהְיֶה
שִׁדָּפוֹן וְיֵרָקוֹן אַרְבֶּה וְחָסִיל כִּי יִהְיֶה
כִּי יָצַר־לוֹ אֹיְבָיו בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־נֶגַע
וְכָל־מַחֲלָה׃ 29 כָּל־תְּפִלָּה כָל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר
יִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם וּלְכֹל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יֵדְעוּ אִישׁ נִגְעוֹ וּמַכְאֹבוֹ וּפָרַשׂ כַּפָּיו
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 30 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־
הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְנָתַתָּה
לָאִישׁ כְּכָל־דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת־לְבָבוֹ
כִּי־אַתָּה לְבַדְּךָ יָדַעְתָּ אֶת־לְבַב בְּנֵי הָאָדָם׃
31 לְמַעַן יִירָאוּךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכֶיךָ כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ׃ 32 וְגַם אֶל־
הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא׀
מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְיָדְךָ
הַחֲזָקָה וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וּבָאוּ וְהִתְפַּלְלוּ
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ 33 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־
הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר־
יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנָּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּ כָל־עַמֵּי
הָאָרֶץ אֶת־שְׁמֶךָ וּלְיִרְאָה אֹתְךָ כְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ 34 כִּי־יֵצֵא עַמְּךָ
לַמִּלְחָמָה עַל־אוֹיְבָיו בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם
וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃
35 וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־
תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ 36 כִּי יֶחֶטְאוּ־
לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יֶחֱטָא וְאָנַפְתָּ
בָם וּנְתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שׁוֹבֵיהֶם
אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה׃ 37 וְהֵשִׁיבוּ
אֶל־לְבָבָם בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם וְשָׁבוּ׀
וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם לֵאמֹר
חָטָאנוּ הֶעֱוִינוּ וְרָשָׁעְנוּ׃ 38 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ
בְּכָל־לִבָּם וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם אֲשֶׁר־
שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה
לַאֲבֹתָם וְהָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְלַבַּיִת אֲשֶׁר
בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃ 39 וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם
מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנֹּתֵיהֶם
וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־
לָךְ׃ 40 עַתָּה אֱלֹהַי יִהְיוּ־נָא עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת
וְאָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

28 Λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἐὰν
γένηται, ἀνεμοφθορία καὶ ἴκτερος, ἀκρὶς καὶ βροῦ-
χος ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς
κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν
καὶ πάντα πόνον, 29 Καὶ πᾶσα προσευχὴ καὶ
πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ
παντὶ λαῷ σου Ἰσραήλ, ἐὰν γνῷ ἄνθρωπος τὴν
ἁφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ διαπε-
τάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,
30 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ἱλάσῃ, καὶ δώσεις ἀνδρὶ
κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱῶν
ἀνθρώπων, 31 Ὅπως φοβῶνται πάσας ὁδούς σου
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ πρόσωπον
τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. 32 Καὶ
πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ
ἐστιν αὐτός, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν
κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ
ἔλθωσι καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,
33 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα
ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι
πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ τοῦ
φοβεῖσθαί σε ὡς ὁ λαός σου Ἰσραήλ, καὶ τοῦ
γνῶναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα. 34 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ
ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐν ὁδῷ ᾗ ἀποστελεῖς αὐτούς, καὶ προσεύξωνται
πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν
ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὗ ᾠκοδόμηκα τῷ
ὀνόματί σου, 35 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς
προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ
ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν. 36 Ὅτι ἁμαρτήσον-
ταί σοι, ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτή-
σεται, καὶ πατάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς
κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν
αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἐχθρῶν
εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς, 37 Καὶ ἐπιστρέψωσι
καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὗ μετήχθησαν
ἐκεῖ, καί γε ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσί σου ἐν τῇ
αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες Ἡμάρτομεν, ἠνομή-
σαμεν, ἠδικήσαμεν, 38 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ
αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς, ὅπου ᾐχμαλώτευσαν
αὐτούς, καὶ προσεύξωνται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς
ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἧς
ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί
σου, 39 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου
κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς
δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα καὶ ἵλεως
ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ἁμαρτῶντί σοι. 40 Καὶ νῦν,
Κύριε, ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι καὶ
τὰ ὦτά σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου.

28 Fames si orta fuerit in terra, et pes-
tilentia, ærugo, et aurugo, et locusta, et
bruchus, et hostes, vastatis regionibus, portas
obsederint civitatis, omnisque plaga et infir-
mitas presserit: 29 Si quis de populo tuo
Israel fuerit deprecatus, cognoscens plagam
et infirmitatem suam, et expanderit manus
suas in domo hac, 30 Tu exaudies de cælo,
de sublimi scilicet habitaculo tuo, et propiti-
are, et redde unicuique secundum vias suas,
quas nosti eum habere in corde suo (tu enim
solus nosti corda filiorum hominum): 31 Ut
timeant te, et ambulent in viis tuis cunctis
diebus, quibus vivunt super faciem terræ,
quam dedisti patribus nostris. 32 Externum
quoque, qui non est de populo tuo Israel,
si venerit de terra longinqua, propter nomen
tuum magnum, et propter manum tuam
robustam, et brachium tuum extentum, et
adoraverit in loco isto, 33 Tu exaudies de
cælo firmissimo habitaculo tuo, et facies
cuncta, pro quibus invocaverit te ille pere-
grinus: ut sciant omnes populi terræ nomen
tuum, et timeant te sicut populus tuus Israel,
et cognoscant, quia nomen tuum invocatum
est super domum hanc, quam ædificavi.
34 Si egressus fuerit populus tuus ad bellum
contra adversarios suos per viam in qua
miseris eos, adorabunt te contra viam, in qua
civitas hæc est, quam elegisti, et domus, quam
ædificavi nomini tuo: 35 Tu exaudies de
cælo preces eorum, et obsecrationem, et ulcis-
caris. 36 Si autem peccaverint tibi (neque
enim est homo, qui non peccet), et iratus
fueris eis, et tradideris hostibus, et captivos
duxerint eos in terram longinquam, vel certe
quæ juxta est, 37 Et conversi in corde suo,
in terra, ad quam captivi ducti fuerant,
egerint pœnitentiam, et deprecati te fuerint in
terra captivitatis suæ, dicentes: Peccavimus,
inique fecimus, injuste egimus: 38 Et re-
versi fuerint ad te in toto corde suo, et in
tota anima sua, in terra captivitatis suæ, ad
quam ducti sunt, adorabunt te contra viam
terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, et
urbis, quam elegisti, et domus, quam ædificavi
nomini tuo: 39 Tu exaudies de cælo, hoc
est, de firmo habitaculo tuo, preces eorum, et
facias judicium, et dimittas populo tuo, quam-
vis peccatori: 40 Tu es enim Deus meus:
aperiantur, quæso, oculi tui, et aures tuæ in-
tentæ sint ad orationem quæ fit in loco isto.

41 וְעַתָּה קוּמָה יְהוָה אֱלֹהִים לְנוּחֶךָ
אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ כֹּהֲנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִים
יִלְבְּשׁוּ תְשׁוּעָה וַחֲסִידֶיךָ יִשְׂמְחוּ בַטּוֹב׃
42 יְהוָה אֱלֹהִים אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ
זָכְרָה לְחַסְדֵי דָּוִיד עַבְדֶּךָ׃

פרשה ז׃

1 וּכְכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל וְהָאֵשׁ
יָרְדָה מֵהַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל הָעֹלָה וְהַזְּבָחִים
וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַבָּיִת׃ 2 וְלֹא יָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים לָבוֹא אֶל־בֵּית יְהוָה כִּי־מָלֵא
כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 3 וְכֹל׀ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרֶדֶת הָאֵשׁ וּכְבוֹד יְהוָה
עַל־הַבָּיִת וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה עַל־הָרִצְפָה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְהוֹדוֹת לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 4 וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם
זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי יְהוָה׃ 5 וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אֶת־זֶבַח הַבָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ
אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם׃
6 וְהַכֹּהֲנִים עַל־מִשְׁמְרוֹתָם עֹמְדִים וְהַלְוִיִּם
בִּכְלֵי־שִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִיד הַמֶּלֶךְ
לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ בְּהַלֵּל
דָּוִיד בְּיָדָם וְהַכֹּהֲנִים מַחְצְצְרִים נֶגְדָּם
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים׃ 7 וַיְקַדֵּשׁ
שְׁלֹמֹה אֶת־תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־
יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם הָעֹלוֹת וְאֵת חֶלְבֵי
הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לֹא יָכוֹל לְהָכִיל אֶת־הָעֹלָה
וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַחֲלָבִים׃ 8 וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֶת־הֶחָג בָּעֵת הַהִיא שִׁבְעַת
יָמִים וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מְאֹד
מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־נַחַל מִצְרָיִם׃ 9 וַיַּעֲשׂוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרֶת כִּי׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
עָשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים וְהֶחָג שִׁבְעַת יָמִים׃
10 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי שִׁלַּח אֶת־הָעָם לְאָהֳלֵיהֶם
שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְדָוִיד וְלִשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
11 וַיְכַל שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־הַבָּא עַל־לֵב שְׁלֹמֹה
לַעֲשׂוֹת בְּבֵית־יְהוָה וּבְבֵיתוֹ הִצְלִיחַ׃

*41 Καὶ νῦν ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός, εἰς τὴν
κατάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος
σου. Ἱερεῖς σου, Κύριε ὁ Θεός, ἐνδύσαιντο σωτη-
ρίαν, καὶ οἱ υἱοί σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς.
42 Κύριε ὁ θεός, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἐλέη Δαυὶδ τοῦ
δούλου σου.*

ΚΕΦ. ζ΄.

*1 ΚΑΙ ὡς συνετέλεσε Σαλωμων προσευχόμενος,
καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε
τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα Κυρίου
ἔπλησε τὸν οἶκον. 2 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
ὅτι ἔπλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον. 3 Καὶ πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἑώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ, καὶ ἡ
δόξα Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσ-
ωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ
προσεκύνησαν καὶ ᾔνουν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 4 Καὶ ὁ βασι-
λεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι
Κυρίου. 5 Καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
τὴν θυσίαν μόσχων, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας,
βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ
ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ
πᾶς ὁ λαός. 6 Καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς
αὐτῶν ἑστηκότες, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις
ᾠδῶν Κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλεως τοῦ ἐξομο-
λογεῖσθαι ἔναντι Κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν·
καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον
αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἑστηκώς. 7 Καὶ ἡγίασε
Σαλωμὼν τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ Κυρίου·
ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα
τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ
ἐποίησε Σαλωμὼν οὐκ ἐξεποίει δέξασθαι τὰ ὁλο-
καυτώματα καὶ τὰ μαναὰ καὶ τὰ στέατα. 8 Καὶ
ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλη-
σία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἱμὰθ καὶ ἕως
χειμάρρου Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον, ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ
θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτήν, 10 Καὶ
ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν
εὐφραινομένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ Σαλωμῶντι καὶ
τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. 11 Καὶ συνετέλεσε Σαλωμὼν
τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμὼν τοῦ
ποιῆσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐωδώθη.*

41 Nunc igitur consurge Domine Deus in
requiem tuam, tu et arca fortitudinis tuæ:
sacerdotes tui Domine Deus induantur salu-
tem, et sancti tui lætentur in bonis. 42 Do-
mine Deus ne averteris faciem christi tui:
memento misericordiarum David servi tui.

CAPUT VII.

1 Cumque complesset Salomon fundens
preces, ignis descendit de cælo, et devoravit
holocausta et victimas: et majestas Domini
implevit domum. 2 Nec poterant sacerdotes
ingredi templum Domini, eo quod implesset
majestas Domini templum Domini. 3 Sed et
omnes filii Israel videbant descendentem
ignem et gloriam Domini super domum: et
corruentes proni in terram super pavimentum
stratum lapide, adoraverunt, et laudaverunt
Dominum: Quoniam bonus, quoniam in
sæculum misericordia ejus. 4 Rex autem, et
omnis populus, immolabant victimas coram
Domino. 5 Mactavit igitur rex Salomon
hostias, boum viginti duo millia, arietum
centum viginti millia: et dedicavit domum
Dei rex, et universus populus. 6 Sacerdotes
autem stabant in officiis suis: et Levitæ in
organis carminum Domini, quæ fecit David
rex ad laudandum Dominum: Quoniam in
æternum misericordia ejus, hymnos David
canentes per manus suas: porro sacerdotes
canebant tubis ante eos, cunctusque Israel
stabat. 7 Sanctificavit quoque Salomon
medium atrii ante templum Domini: obtu-
lerat enim ibi holocausta et adipes pacificorum:
quia altare æneum, quod fecerat, non poterat
sustinere holocausta et sacrificia et adipes.
8 Fecit ergo Salomon solemnitatem in tem-
pore illo septem diebus, et omnis Israel cum
eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath
usque ad torrentem Ægypti. 9 Fecitque die
octavo collectam, eo quod dedicasset altare
septem diebus, et solemnitatem celebrasset
diebus septem. 10 Igitur in die vigesimo
tertio mensis septimi dimisit populos ad
tabernacula sua, lætantes atque gaudentes
super bono, quod fecerat Dominus Davidi,
et Salomoni, et Israeli populo suo. 11 Com-
plevitque Salomon domum Domini, et
domum regis, et omnia quæ disposuerat
in corde suo, ut faceret in domo Do-
mini, et in domo sua, et prosperatus est.

12 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּלָּיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ וּבָחַרְתִּי
בַּמָּקוֹם הַזֶּה לִי לְבֵית זָבַח׃ 13 הֵן אֶעֱצֹר
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהֵן־אֲצַוֶּה עַל־
חָגָב לֶאֱכוֹל הָאָרֶץ וְאִם־אֲשַׁלַּח דֶּבֶר
בְּעַמִּי׃ 14 וְיִכָּנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי
עֲלֵיהֶם וְיִתְפַּלְלוּ וִיבַקְשׁוּ פָנַי וְיָשֻׁבוּ
מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים וַאֲנִי אֶשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם
וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם וְאֶרְפָּא אֶת־אַרְצָם׃
15 עַתָּה עֵינַי יִהְיוּ פְתֻחוֹת וְאָזְנַי קַשֻּׁבוֹת
לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 16 וְעַתָּה בָּחַרְתִּי
וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה לִהְיוֹת שְׁמִי
שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל־
הַיָּמִים׃ 17 וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר
הָלַךְ דָּוִיד אָבִיךָ וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ וְחֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמוֹר׃ 18 וַהֲקִימוֹתִי
אֵת כִּסֵּא מַלְכוּתֶךָ כַּאֲשֶׁר כָּרַתִּי לְדָוִיד
אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מוֹשֵׁל
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 19 וְאִם־תְּשׁוּבוּן אַתֶּם וַעֲזַבְתֶּם
חֻקּוֹתַי וּמִצְוֺתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם
וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 20 וּנְתַשְׁתִּים מֵעַל
אַדְמָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי אַשְׁלִיךְ מֵעַל פָּנָי
וְאֶתְּנֶנּוּ לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּים׃
21 וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הָיָה עֶלְיוֹן לְכָל־עֹבֵר
עָלָיו יִשֹּׁם וְאָמַר בַּמֶּה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה
לָאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה׃ 22 וְאָמְרוּ עַל
אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר הוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ
בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעַבְדוּם
עַל־כֵּן הֵבִיא עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הָרָעָה
הַזֹּאת׃

פרשה ח׃

1 וַיְהִי מִקֵּץ ׀ עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה
שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ׃ 2 וְהֶעָרִים
אֲשֶׁר נָתַן חוּרָם לִשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה
אֹתָם וַיּוֹשֶׁב שָׁם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
3 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמָת צוֹבָה וַיֶּחֱזַק עָלֶיהָ׃
4 וַיִּבֶן אֶת־תַּדְמֹר בַּמִּדְבָּר וְאֵת כָּל־עָרֵי
הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בַּחֲמָת׃ 5 וַיִּבֶן אֶת־
בֵּית חוֹרוֹן הָעֶלְיוֹן וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן
הַתַּחְתּוֹן עָרֵי מָצוֹר חוֹמוֹת דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃

12 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἐξε-
λεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον
θυσίας. 13 Ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ
γένηται ὑετός, καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι κατα-
φαγεῖν τὸ ξύλον, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν
τῷ λαῷ μου, 14 Καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου
ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ
προσεύξωνται καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ
ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονη-
ρῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ ἰάσομαι
τὴν γῆν αὐτῶν. 15 Καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου
ἔσονται ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὦτά μου ἐπήκοα τῇ
προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου. 16 Καὶ νῦν ἐξελε-
ξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι
ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλ-
μοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας.
17 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ
πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλά-
μην σοι, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά
μου φυλάξῃ, 18 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς
βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου
λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἡγούμενος ἀνὴρ ἐν
Ἰσραήλ. 19 Καὶ ἐὰν ἀποστρέψητε ὑμεῖς, καὶ
ἐγκαταλείπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς
ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευ-
θῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνή-
σητε αὐτοῖς, 20 Καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα
τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ
δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. 21 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός,
πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ
Χάριν τίνος ἐποίησε Κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ
οἴκῳ τούτῳ; 22 Καὶ ἐροῦσι Διότι ἐγκατέλιπον
Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγα-
γόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο
θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδού-
λευσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς
πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

ΚΕΦ. η.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδό-
μησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ, 2 Καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε Χιρὰμ τῷ
Σαλωμών, ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμὼν καὶ κατῴ-
κισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν
εἰς Βαισωβὰ καὶ κατίσχυσεν αὐτήν. 4 Καὶ ᾠκοδό-
μησε τὴν Θοεδμὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις
τὰς ὀχυρὰς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἡμάθ. 5 Καὶ ᾠκο-
δόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρὼν
τὴν κάτω, πόλεις ὀχυράς· τείχη, πύλαι καὶ μοχλοί·

12 Apparuit autem ei Dominus nocte, et
ait: Audivi orationem tuam, et elegi locum
istum mihi in domum sacrificii. 13 Si clau-
sero cælum, et pluvia non fluxerit, et mandavero
et præcepero locustæ, ut devoret terram, et
misero pestilentiam in populum meum:
14 Conversus autem populus meus, super
quos invocatum est nomen meum, depreca-
tus me fuerit, et exquisierit faciem meam,
et egerit pœnitentiam a viis suis pessimis:
et ego exaudiam de cælo, et propitius ero
peccatis eorum, et sanabo terram eorum.
15 Oculi quoque mei erunt aperti, et aures
meæ erectæ ad orationem ejus, qui in loco
isto oraverit. 16 Elegi enim, et sanctificavi
locum istum, ut sit nomen meum ibi in sem-
piternum, et permaneant oculi mei, et cor
meum, ibi cunctis diebus. 17 Tu quoque si
ambulaveris coram me, sicut ambulavit David
pater tuus, et feceris juxta omnia quæ præ-
cepi tibi, et justitias meas judiciaque serva-
veris: 18 Suscitabo thronum regni tui, sicut
pollicitus sum David patri tuo, dicens: Non
auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps in
Israel. 19 Si autem aversi fueritis, et de-
reliqueritis justitias meas, et præcepta mea,
quæ proposui vobis, et abeuntes servieritis
diis alienis, et adoraveritis eos, 20 Evellam
vos de terra mea, quam dedi vobis: et domum
hanc, quam sanctificavi nomini meo, projiciam
a facie mea, et tradam eam in parabolam, et
in exemplum cunctis populis. 21 Et domus
ista erit in proverbium universis transeunti-
bus, et dicent stupentes: Quare fecit Dominus
sic terræ huic, et domui huic? 22 Responde-
buntque: Quia dereliquerunt Dominum Deum
patrum suorum, qui eduxit eos de terra
Ægypti, et apprehenderunt deos alienos,
et adoraverunt eos, et coluerunt: idcirco
venerunt super eos universa hæc mala.

CAPUT VIII.

1 Expletis autem viginti annis, postquam
ædificavit Salomon domum Domini et domum
suam: 2 Civitates, quas dederat Hiram
Salomoni, ædificavit, et habitare ibi fecit
filios Israel. 3 Abiit quoque in Emath Suba,
et obtinuit eam. 4 Et ædificavit Palmyram in
deserto, et alias civitates munitissimas ædifi-
cavit in Emath. 5 Extruxitque Bethoron
superiorem, et Bethoron inferiorem, civitates
muratas, habentes portas et vectes et seras:

6 וְאֶת־בַּעֲלָת וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת
אֲשֶׁר־הָיוּ לִשְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל־עָרֵי הָרֶכֶב
וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֵת ׀ כָּל־חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה
אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלַ͏ִם וּבַלְּבָנוֹן
וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 7 כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר
מִן־הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 8 מִן־בְּנֵיהֶם
אֲשֶׁר נוֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־
כִלּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 וּמִן־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה לַעֲבָדִים לִמְלַאכְתּוֹ כִּי־
הֵמָּה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְשָׂרֵי שָׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי
רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃ 10 וְאֵלֶּה שָׂרֵי הַנִּצָּבִים
אֲשֶׁר־לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם הָרֹדִים
בָּעָם׃ 11 וְאֶת־בַּת־פַּרְעֹה הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה
מֵעִיר דָּוִיד לַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ כִּי אָמַר
לֹא־תֵשֵׁב אִשָּׁה לִי בְּבֵית דָּוִיד מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל כִּי־קֹדֶשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר־בָּאָה אֲלֵיהֶם
אֲרוֹן יְהוָה׃ 12 אָז הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה
עֹלוֹת לַיהוָה עַל מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה
לִפְנֵי הָאוּלָם׃ 13 וּבִדְבַר־יוֹם בְּיוֹם לְהַעֲלוֹת
כְּמִצְוַת מֹשֶׁה לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים וְלַמּוֹעֲדוֹת
שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת׃ 14 וַיַּעֲמֵד כְּמִשְׁפַּט
דָּוִיד־אָבִיו אֶת־מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל־
עֲבֹדָתָם וְהַלְוִיִּם עַל־מִשְׁמְרוֹתָם לְהַלֵּל
וּלְשָׁרֵת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים לִדְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
וְהַשּׁוֹעֲרִים בְּמַחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וָשָׁעַר כִּי
כֵן מִצְוַת דָּוִיד אִישׁ־הָאֱלֹהִים׃ 15 וְלֹא
סָרוּ מִצְוַת הַמֶּלֶךְ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
לְכָל־דָּבָר וְלָאֹצָרוֹת׃ 16 וַתִּכֹּן כָּל־מְלֶאכֶת
שְׁלֹמֹה עַד־הַיּוֹם מוּסַד בֵּית־יְהוָה וְעַד־
כְּלֹתוֹ שָׁלֵם בֵּית יְהוָה׃ 17 אָז
הָלַךְ שְׁלֹמֹה לְעֶצְיוֹן־גֶּבֶר וְאֶל־אֵילוֹת עַל־
שְׂפַת הַיָּם בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 18 וַיִּשְׁלַח־לוֹ
חוּרָם בְּיַד־עֲבָדָיו אֳנִיּוֹת וַעֲבָדִים יוֹדְעֵי
יָם וַיָּבֹאוּ עִם־עַבְדֵי שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ
מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים כִּכַּר זָהָב
וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃

6 *Καὶ τὴν Βαλαάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς
ὀχυρὰς αἳ ἦσαν τῷ Σαλωμών, καὶ πάσας τὰς
πόλεις τῶν ἁρμάτων καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων,
καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμὼν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν
τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 7 Πᾶς ὁ λαὸς
ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορ-
ῥαίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου, οἳ οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσραήλ, 8 Ἀλλ'
ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων
μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ οὓς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμὼν εἰς
φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 Καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν εἰς παῖδας τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ
ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἁρμάτων
καὶ ἱππέων. 10 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προ-
στατῶν βασιλέως Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ δια-
κόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ. 11 Καὶ τὴν
θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμὼν ἐκ πόλεως
Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι
εἶπεν Οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ βασιλέως Ἰσραήλ, ὅτι ἅγιός ἐστιν οὗ εἰσῆλθεν
ἐκεῖ κιβωτὸς Κυρίου. 12 Τότε ἀνήνεγκε Σαλωμὼν
ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ
ᾠκοδόμησε Κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ, 13 Κατὰ
τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ ἀναφέρειν κατὰ
τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν
τοῖς μησὶ καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ
τῶν σκηνῶν. 14 Καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρίσιν
Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὰς διαιρέσεις τῶν
ἱερέων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν· καὶ οἱ
Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν καὶ
λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λόγον
ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ τὰς
διαιρέσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην, ὅτι οὕτως
ἐντολαὶ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. 15 Οὐ παρῆλ-
θον τὰς ἐντολὰς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον καὶ εἰς τοὺς
θησαυρούς. 16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσε Σαλω-
μὼν τὸν οἶκον Κυρίου. 17 Τότε ᾤχετο Σαλωμὼν
εἰς Γασιὼν Γαβὲρ καὶ εἰς τὴν Αἰλὰθ τὴν παρα-
θαλασσίαν ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ. 18 Καὶ ἀπέστειλε
Χιρὰμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα καὶ παῖδας
εἰδότας θάλασσαν, καὶ ᾤχοντο μετὰ τῶν παίδων
Σαλωμὼν εἰς Σωφιρά, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τὰ τετρα-
κόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου, καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών.*

6 Balaath etiam et omnes urbes firmissimas,
quæ fuerunt Salomonis, cunctasque urbes
quadrigarum, et urbes equitum; omnia quæ-
cumque voluit Salomon atque disposuit,
ædificavit in Jerusalem et in Libano, et in
universa terra potestatis suæ. 7 Omnem
populum, qui derelictus fuerat de Hethæis, et
Amorrhæis, et Pherezæis, et Hevæis, et
Jebusæis, qui non erant de stirpe Israel:
8 De filiis eorum, et de posteris, quos non
interfecerant filii Israel, subjugavit Salomon
in tributarios, usque in diem hanc. 9 Porro
de filiis Israel non posuit ut servirent operibus
regis: ipse enim erant viri bellatores, et
duces primi, et principes quadrigarum et
equitum ejus. 10 Omnes autem principes
exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti
quinquaginta, qui erudiebant populum. 11 Fi-
liam vero Pharaonis transtulit de civitate
David, in domum quam ædificaverat ei. Dixit
enim rex: Non habitabit uxor mea in domo
David regis Israel, eo quod sanctificata sit:
quia ingressa est in eam arca Domini. 12 Tunc
obtulit Salomon holocausta Domino super
altare Domini, quod extruxerat ante porticum,
13 Ut per singulos dies offerretur in eo
juxta præceptum Moysi in sabbatis et in
calendis, et in festis diebus, ter per annum,
id est, in solemnitate azymorum, et in so-
lemnitate hebdomadarum, et in solemnitate
tabernaculorum. 14 Et constituit juxta
dispositionem David patris sui, officia sacer-
dotum in ministeriis suis: et Levitas in
ordine suo, ut laudarent, et ministrarent
coram sacerdotibus, juxta ritum uniuscujusque
diei: et janitores in divisionibus suis per
portam et portam: sic enim præceperat
David homo Dei. 15 Nec prætergressi sunt
de mandatis regis, tam sacerdotes quam
Levitæ, ex omnibus quæ præceperat, et in
custodiis thesaurorum. 16 Omnes impensas
præparatas habuit Salomon, ex eo die quo
fundavit domum Domini, usque in diem quo
perfecit eam. 17 Tunc abiit Salomon in
Asiongaber, et in Ailath ad oram maris Rubri,
quæ est in terra Edom. 18 Misit autem ei
Hiram per manus servorum suorum naves,
et nautas gnaros maris, et abierunt cum servis
Salomonis in Ophir, tuleruntque inde quadrin-
genta quinquaginta talenta auri, et attulerunt
ad regem Salomonem.

דברי הימים ב ט

פרשה ט :

1 וּמַלְכַּת־שְׁבָא שָׁמְעָה אֶת־שֵׁמַע
שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא לְנַסּוֹת אֶת־שְׁלֹמֹה בְחִידוֹת
בִּירוּשָׁלַםִ בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד וּגְמַלִּים נֹשְׂאִים
בְּשָׂמִים וְזָהָב לָרֹב וְאֶבֶן יְקָרָה וַתָּבוֹא
אֶל־שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה
עִם־לְבָבָהּ : 2 וַיַּגֶּד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־
דְּבָרֶיהָ וְלֹא־נֶעְלַם דָּבָר מִשְּׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא
הִגִּיד לָהּ : 3 וַתֵּרֶא מַלְכַּת־שְׁבָא אֵת חָכְמַת
שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה : 4 וּמַאֲכַל
שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו
וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וּמַשְׁקָיו וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וַעֲלִיָּתוֹ
אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה עוֹד בָּהּ
רוּחַ : 5 וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֱמֶת הַדָּבָר
אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־
חָכְמָתֶךָ : 6 וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי לְדִבְרֵיהֶם עַד
אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתִּרְאֶינָה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הֻגַּד־
לִי חֲצִי מַרְבִּית חָכְמָתֶךָ יָסַפְתָּ עַל־
הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי : 7 אַשְׁרֵי אֲנָשֶׁיךָ
וְאַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הָעֹמְדִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד
וְשֹׁמְעִים אֶת־חָכְמָתֶךָ : 8 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּרוּךְ אֲשֶׁר ׀ חָפֵץ בְּךָ לְתִתְּךָ עַל־כִּסְאוֹ
לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיִּתֶּנְךָ עֲלֵיהֶם
לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה : 9 וַתִּתֵּן
לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים ׀ כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים
לָרֹב מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה וְלֹא הָיָה כַּבֹּשֶׂם
הַהוּא אֲשֶׁר נָתְנָה מַלְכַּת־שְׁבָא לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה : 10 וְגַם עַבְדֵי חוּרָם וְעַבְדֵי שְׁלֹמֹה
אֲשֶׁר־הֵבִיאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיאוּ עֲצֵי
אַלְגּוּמִּים וְאֶבֶן יְקָרָה : 11 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־
עֲצֵי הָאַלְגּוּמִּים מְסִלּוֹת לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית
הַמֶּלֶךְ וְכִנֹּרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים וְלֹא־נִרְאוּ
כָהֵם לְפָנִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה : 12 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא אֶת־כָּל־חֶפְצָהּ אֲשֶׁר
שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר־הֵבִיאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתַּהֲפֹךְ וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ :
13 וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא
לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וָשֵׁשׁ כִּכְּרֵי זָהָב : 14 לְבַד מֵאַנְשֵׁי הַתָּרִים
וְהַסֹּחֲרִים מְבִיאִים וְכָל־מַלְכֵי עֲרַב וּפַחוֹת
הָאָרֶץ מְבִיאִים זָהָב וָכֶסֶף לִשְׁלֹמֹה :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. θ'.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ *βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα
Σαλωμών, καὶ ἦλθε τοῦ πειράσαι Σαλωμὼν ἐν
αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρείᾳ
σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἀρώματα εἰς πλῆθος
καὶ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον· καὶ ἦλθε πρὸς
Σαλωμὼν καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.* 2 *Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ
Σαλωμὼν πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς, καὶ οὐ
παρῆλθε λόγος ἀπὸ Σαλωμὼν ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν
αὐτῇ.* 3 *Καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ τὴν σοφίαν
Σαλωμὼν καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε,* 4 *Καὶ τὰ
βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν παίδων
αὐτοῦ, καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ ἱματισμὸν
αὐτῶν, καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ στολισμὸν αὐτῶν,
καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο.* 5 *Καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ
μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας
σου.* 6 *Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ
ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἀπηγγέλη μοι ἥμισυ τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου,
προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα.* 7 *Μακά-
ριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ παῖδες οὗτοι οἱ
παρεστηκότες σοι διὰ παντὸς καὶ ἀκούοντες τὴν
σοφίαν σου.* 8 *Ἔστω Κύριος ὁ θεός σου εὐλογη-
μένος ὃς ἠθέλησεν εν σοὶ τοῦ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον
αὐτοῦ εἰς βασιλέα Κυρίῳ θεῷ σου· ἐν τῷ ἀγαπῆσαι
Κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ στῆσαι
αὐτὸν εἰς αἰῶνα, καὶ ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς
βασιλέα τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην.* 9 *Καὶ
ἔδωκε τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου
καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον·
καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκε
βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.* 10 *Καὶ
οἱ παῖδες Σαλωμὼν καὶ οἱ παῖδες Χιρὰμ ἔφερον
χρυσίον τῷ Σαλωμὼν ἐκ Σουφὶρ καὶ ξύλα πεύκινα
καὶ λίθον τίμιον.* 11 *Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ Κυρίου
καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ νάβλας
τοῖς ᾠδοῖς, καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν
ἐν γῇ Ἰούδα.* 12 *Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἔδωκε
τῇ βασιλίσσῃ Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ
ᾔτησεν, ἐκτὸς πάντων ὧν ἤνεγκε τῷ βασιλεῖ
Σαλωμών· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς.*
13 *Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχ-
θέντος τῷ Σαλωμὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια
ἑξηκονταὲξ τάλαντα χρυσίου,* 14 *Πλὴν τῶν
ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευο-
μένων ὧν ἔφερον, καὶ πάντων τῶν βασιλέων
τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες
ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.*

II. CHRONICORUM, IX.

CAPUT IX.

1 REGINA quoque Saba, cum audisset fa-
mam Salomonis, venit ut tentaret eum in
ænigmatibus in Jerusalem, cum magnis opi-
bus, et camelis qui portabant aromata, et
auri plurimum, gemmasque pretiosas. Cum-
que venisset ad Salomonem, locuta est ei
quæcumque erant in corde suo. 2 Et exposuit
ei Salomon omnia quæ proposuerat: nec
quidquam fuit, quod non perspicuum ei fecerit.
3 Quæ postquam vidit, sapientiam scilicet
Salomonis, et domum quam ædificaverat,
4 Necnon et cibaria mensæ ejus, et habitacula
servorum, et officia ministrorum ejus, et vesti-
menta eorum, pincernas quoque et vestes
eorum, et victimas quas immolabat in domo
Domini: non erat præ stupore ultra in ea
spiritus. 5 Dixitque ad regem: Verus est
sermo, quem audieram in terra mea de virtu-
tibus et sapientia tua. 6 Non credebam
narrantibus, donec ipsa venissem, et vidissent
oculi mei, et probassem vix medietatem
sapientiæ tuæ mihi fuisse narratam: vicisti
famam virtutibus tuis. 7 Beati viri tui, et
beati servi tui, qui assistunt coram te omni
tempore, et audiunt sapientiam tuam. 8 Sit
Dominus Deus tuus benedictus, qui voluit te
ordinare super thronum suum, regem Domini
Dei tui. Quia diligit Deus Israel, et vult
servare eum in æternum, idcirco posuit te
super eum regem, ut facias judicia atque
justitiam. 9 Dedit autem regi centum vi-
ginti talenta auri, et aromata multa nimis, et
gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata
talia ut hæc, quæ dedit regina Saba regi
Salomoni. 10 Sed et servi Hiram cum servis
Salomonis attulerunt aurum de Ophir, et
ligna thyina, et gemmas pretiossisimas:
11 De quibus fecit rex, de lignis scilicet
thyinis, gradus in domo Domini, et in domo
regia, citharas quoque et psalteria cantoribus:
nunquam visa sunt in terra Juda ligna talia.
12 Rex autem Salomon dedit reginæ Saba
cuncta quæ voluit, et quæ postulavit, et multo
plura quam attulerat ad eum: quæ reversa,
abiit in terram suam cum servis suis. 13 Erat
autem pondus auri, quod afferebatur Salo-
moni per singulos annos, sexcenta sexaginta
sex talenta auri: 14 Excepta ea summa,
quam legati diversarum gentium, et negotia-
tores afferre consueverant, omnesque reges
Arabiæ, et satrapæ terrarum, qui com-
portabant aurum et argentum Salomoni.

15 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה
זָהָב שָׁחוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב שָׁחוּט
יַעֲלֶה עַל־הַצִּנָּה הָאֶחָת׃ 16 וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
מָגִנִּים זָהָב שָׁחוּט שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב
יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ
בְּבֵית יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ 17 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר׃
18 וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא וְכֶבֶשׁ בַּזָּהָב
לַכִּסֵּא מָאֳחָזִים וְיָדוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה עַל־
מְקוֹם הַשָּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל
הַיָּדוֹת׃ 19 וּשְׁנֵים עָשָׂר אֲרָיוֹת עֹמְדִים
שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־
נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָה׃ 20 וְכֹל כְּלֵי
מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכֹל כְּלֵי
בֵית־יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף
נֶחְשָׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה׃ 21 כִּי־אֳנִיּוֹת
לַמֶּלֶךְ הֹלְכוֹת תַּרְשִׁישׁ עִם עַבְדֵי חוּרָם
אַחַת לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹאנָה ׀ אֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ נֹשְׂאוֹת זָהָב וָכֶסֶף שֶׁנְהַבִּים
וְקוֹפִים וְתוּכִּיִּים׃ 22 וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעֹשֶׁר וְחָכְמָה׃
23 וְכֹל מַלְכֵי הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת־פְּנֵי
שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמָתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן
הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ׃ 24 וְהֵם מְבִיאִים אִישׁ
מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת
נֵשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר־שָׁנָה
בְּשָׁנָה׃ 25 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה אַרְבַּעַת
אֲלָפִים אֻרְיוֹת סוּסִים וּמַרְכָּבוֹת וּשְׁנֵים־
עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב
וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 26 וַיְהִי מוֹשֵׁל
בְּכָל־הַמְּלָכִים מִן־הַנָּהָר וְעַד־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם׃ 27 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ
אֶת־הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלִַם כָּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים
נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר־בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃
28 וּמוֹצִיאִים סוּסִים מִמִּצְרַיִם לִשְׁלֹמֹה
וּמִכָּל־הָאֲרָצוֹת׃ 29 וּשְׁאָר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־דִּבְרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל־נְבוּאַת אֲחִיָּה
הַשִּׁילוֹנִי וּבַחֲזוֹת יֶעְדִּי הַחֹזֶה עַל־יָרָבְעָם
בֶּן־נְבָט׃ 30 וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלִַם
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 31 וַיִּשְׁכַּב
שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִיד
אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

15 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν διακοσίους
θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς, ἑξακόσιοι χρυσοῖ καθαροὶ
ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν· 16 Καὶ τριακοσίας
ἀσπίδας ἐλατὰς χρυσᾶς, τριακοσίων χρυσῶν
ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἑκάστην, καὶ ἔδωκεν
αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.
17 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντίνων
ὀδόντων μέγαν, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ
δοκίμῳ. 18 Καὶ ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ ἐνδεδε-
μένοι χρυσίῳ, καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ
τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστη-
κότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας. 19 Καὶ δώδεκα λέοντες
ἑστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ
ἔνθεν· οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.
20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμὼν
χρυσίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ
Λιβάνου χρυσίῳ κατειλημμένα· οὐκ ἦν ἀργύριον
λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμὼν εἰς οὐθέν.
21 Ὅτι ναῦς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσεὶς
μετὰ τῶν παίδων Χιράμ· ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν
ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσεὶς τῷ βασιλεῖ γέμοντα
χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων
καὶ πιθήκων. 22 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν ὑπὲρ
πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ.
23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ
πρόσωπον Σαλωμὼν ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ
ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. 24 Καὶ αὐτοὶ
ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα,
ἵππους καὶ ἡμιόνους, τὸ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν.
25 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες
θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες
ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἁρμάτων
καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ. 26 Καὶ
ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων
Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον
καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ
τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ
εἰς πλῆθος. 28 Καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ
Αἰγύπτου τῷ Σαλωμὼν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς.
29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμὼν οἱ πρῶτοι
καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν
λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ
τοῦ ὁρῶντος περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ. 30 Καὶ
ἐβασίλευσε Σαλωμὼν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαρά-
κοντα ἔτη. 31 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

15 Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas
aureas de summa sexcentorum aureorum, qui
in singulis hastis expendebantur: 16 Tre-
centa quoque scuta aurea trecentorum aureo-
rum, quibus tegebantur singula scuta:
posuitque ea rex in armamentario, quod erat
consitum nemore. 17 Fecit quoque rex
solium eburneum grande, et vestivit illud
auro mundissimo. 18 Sex quoque gradus,
quibus ascendebatur ad solium, et scabellum
aureum, et brachiola duo altrinsecus, et duos
leones stantes juxta brachiola, 19 Sed et
alios duodecim leunculos stantes super sex
gradus ex utraque parte: non fuit tale solium
in universis regnis. 20 Omnia quoque vasa
convivii regis erant aurea, et vasa domus
saltus Libani ex auro purissimo. Argentum
enim in diebus illis pro nihilo reputabatur.
21 Siquidem naves regis ibant in Tharsis
cum servis Hiram, semel in annis tribus: et
deferebant inde aurum et argentum, et ebur,
et simias, et pavos. 22 Magnificatus est
igitur Salomon super omnes reges terræ præ
divitiis et gloria. 23 Omnesque reges terra-
rum desiderabant videre faciem Salomonis, ut
audirent sapientiam, quam dederat Deus in
corde ejus: 24 Et deferebant ei munera,
vasa argentea, et aurea, et vestes, et arma, et
aromata, equos, et mulos, per singulos annos.
25 Habuit quoque Salomon quadraginta
millia equorum in stabulis, et curruum equi-
tumque duodecim millia, constituitque eos in
urbibus quadrigarum, et ubi erat rex in Jeru-
salem. 26 Exercuit etiam potestatem super
cunctos reges, a flumine Euphrate usque ad
terram Philisthinorum, et usque ad terminos
Ægypti. 27 Tantamque copiam præbuit
argenti in Jerusalem quasi lapidum: et
cedrorum tantam multitudinem velut sycomo-
rorum, quæ gignuntur in campestribus.
28 Adducebantur autem ei equi de Ægypto,
cunctisque regionibus. 29 Reliqua autem
operum Salomonis priorum et novissimorum,
scripta sunt in verbis Nathan prophetæ, et in
libris Ahiæ Silonitis, in visione quoque Addo
videntis, contra Jeroboam filium Nabat.
30 Regnavit autem Salomon in Jerusalem
super omnem Israel quadraginta annis.
31 Dormivitque cum patribus suis, et sepelie-
runt eum in civitate David: regnavitque
Roboam filius ejus pro eo.

פרשה י׳

1 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו
כל־ישראל להמליך אתו׃ 2 ויהי כשמע
ירבעם בן־נבט והוא במצרים אשר
ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם
ממצרים׃ 3 וישלחו ויקראו־לו ויבא
ירבעם וכל־ישראל וידברו אל־רחבעם
לאמר׃ 4 אביך הקשה את־עלנו ועתה
הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו
הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך׃ 5 ויאמר
אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך
העם׃ 6 ויועץ המלך רחבעם את־
הזקנים אשר־היו עמדים לפני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב לעם־הזה דבר׃ 7 וידברו
אליו לאמר אם־תהיה לטוב להעם הזה
ורציתם ודברת אלהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל־הימים׃ 8 ויעזב
את־עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ
את־הילדים אשר גדלו אתו העמדים
לפניו׃ 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר את־העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך
עלינו׃ 10 וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר־
דברו אליך לאמר אביך הכביד את־עלנו
ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם
קטני עבה ממתני אבי׃ 11 ועתה אבי
העמיס עליכם על כבד ואני אסיף על־
עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני
בעקרבים׃ 12 ויבא ירבעם וכל־העם
אל־רחבעם ביום השלשי כאשר
דבר המלך לאמר שובו אלי ביום
השלשי׃ 13 ויענם המלך קשה ויעזב
המלך רחבעם את עצת הזקנים׃
14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר
אבי הכביד את־עלכם ואני אסיף עליו
אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃
15 ולא־שמע המלך אל־העם כי־
היתה נסבה מעם האלהים למען
הקים יהוה את־דברו אשר דבר ביד
אחיהו השילוני אל־ירבעם בן־נבט׃

ΚΕΦ. ι.

1 ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Συχὲμ, ὅτι εἰς Συχὲμ
ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν. 2 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ
αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
Σαλωμὼν τοῦ βασιλέως καὶ κατῴκησεν Ἱεροβοὰμ
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύ-
πτου. 3 Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν· καὶ
ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία πρὸς
Ῥοβοὰμ λέγοντες 4 Ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε
τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας
τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ
αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δου-
λεύσομέν σοι. 5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορεύεσθε ἕως
τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρός με· καὶ ἀπῆλθεν
ὁ λαός. 6 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ
τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἑστηκότας ἐναντίον τοῦ
Σαλωμὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν
λέγων Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ
λαῷ τούτῳ λόγον; 7 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες
Ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ
τούτῳ, καὶ εὐδοκήσῃς καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους
ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονταί σοι παῖδες πάσας τὰς
ἡμέρας. 8 Καὶ κατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυ-
τέρων οἳ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβου-
λεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων
μετ' αὐτοῦ τῶν ἑστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ. 9 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκρι-
θήσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ, οἳ ἐλάλησαν πρός με
λέγοντες Ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ
σου ἐφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια
τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ λέγοντες Οὕτως λαλήσεις
τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σὲ λέγων Ὁ πατήρ
σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ'
ἡμῶν, οὕτως ἐρεῖς Ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύ-
τερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου. 11 Καὶ νῦν
ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, κἀγὼ
προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου
ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς
ἐν σκορπίοις. 12 Καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλά-
λησεν ὁ βασιλεὺς λέγων Ἐπιστρέψατε πρός με ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς
σκληρά, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν
βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, 14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων λέγων Ὁ
πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ
προσθήσω ἐπ' αὐτόν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν
ὑμᾶς ἐν μάστιξι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορ-
πίοις. 15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ,
ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων Ἀνέστησε
Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ

CAPUT X.

1 PROFECTUS est autem Roboam in Sichem
illuc enim cunctus Israel convenerat ut con-
stituerent eum regem. 2 Quod cum audisset
Jeroboam filius Nabat, qui erat in Ægypto
(fugerat quippe illuc ante Salomonem), statim
reversus est. 3 Vocaveruntque eum, et venit
cum universo Israel, et locuti sunt ad Roboam,
dicentes: 4 Pater tuus durissimo jugo nos
pressit, tu leviora impera patre tuo, qui nobis
imposuit gravem servitutem, et paululum de
onere subleva, ut serviamus tibi. 5 Qui ait:
Post tres dies revertimini ad me. Cumque
abiisset populus, 6 Iniit consilium cum seni-
bus, qui steterant coram patre ejus Salomone
dum adhuc viveret, dicens: Quid datis consilii
ut respondeam populo? 7 Qui dixerunt ei:
Si placueris populo huic, et leniveris eos
verbis clementibus, servient tibi omni tempore.
8 At ille reliquit consilium senum, et cum
juvenibus tractare cœpit, qui cum eo nutriti
fuerant, et erant in comitatu illius. 9 Dixit-
que ad eos: Quid vobis videtur? vel respon-
dere quid debeo populo huic, qui dixit mihi:
Subleva jugum quod imposuit nobis pater
tuus? 10 At illi responderunt ut juvenes, et
nutriti cum eo in deliciis, atque dixerunt: Sic
loqueris populo, qui dixit tibi: Pater tuus
aggravavit jugum nostrum, tu subleva: et
sic respondebis ei: Minimus digitus meus
grossior est lumbis patris mei. 11 Pater
meus imposuit vobis grave jugum, et ego
majus pondus apponam: pater meus cecidit
vos flagellis, ego vero cædam vos scorpionibus.
12 Venit ergo Jeroboam, et universus po-
pulus, ad Roboam die tertio, sicut præceperat
eis. 13 Responditque rex dura, derelicto
consilio seniorum: 14 Locutusque est juxta
juvenum voluntatem: Pater meus grave
vobis imposuit jugum, quod ego gravius
faciam: pater meus cecidit vos flagellis,
ego vero cædam vos scorpionibus. 15 Et
non acquievit populi precibus: erat enim
voluntatis Dei, ut compleretur sermo
ejus, quem locutus fuerat per manum
Ahiæ Silonitis ad Jeroboam filium Nabat.

16 וְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעָם ׀ אֶת־הַמֶּלֶךְ ׀ לֵאמֹר
מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִיד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶן־יִשַׁי
אִישׁ לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ
דָּוִיד וַיֵּלֶךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל לְאֹהָלָיו׃ 17 וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם רְחַבְעָם׃ 18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
רְחַבְעָם אֶת־הֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל־הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ־
בוֹ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם׃
19 וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִיד
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

פרשה יא׃

1 וַיָּבֹא רְחַבְעָם יְרוּשָׁלִַם וַיַּקְהֵל אֶת־בֵּית
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף בָּחוּר
עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב
אֶת־הַמַּמְלָכָה לִרְחַבְעָם׃ 2 וַיְהִי
דְּבַר־יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָהוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים
לֵאמֹר׃ 3 אֱמֹר אֶל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה
וּבִנְיָמִן לֵאמֹר׃ 4 כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תַעֲלוּ
וְלֹא־תִלָּחֲמוּ עִם־אֲחֵיכֶם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ
כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־
דִּבְרֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ מִלֶּכֶת אֶל־יָרָבְעָם׃
5 וַיֵּשֶׁב רְחַבְעָם בִּירוּשָׁלִָם וַיִּבֶן
עָרִים לְמָצוֹר בִּיהוּדָה׃ 6 וַיִּבֶן אֶת־בֵּית־
לֶחֶם וְאֶת־עֵיטָם וְאֶת־תְּקוֹעַ׃ 7 וְאֶת־בֵּית־
צוּר וְאֶת־שׂוֹכוֹ וְאֶת־עֲדֻלָּם׃ 8 וְאֶת־גַּת
וְאֶת־מָרֵשָׁה וְאֶת־זִיף׃ 9 וְאֶת־אֲדוֹרַיִם וְאֶת־
לָכִישׁ וְאֶת־עֲזֵקָה׃ 10 וְאֶת־צָרְעָה וְאֶת־
אַיָּלוֹן וְאֶת־חֶבְרוֹן אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִן
עָרֵי מְצֻרוֹת׃ 11 וַיְחַזֵּק אֶת־הַמְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן
בָּהֶם נְגִידִים וְאֹצְרוֹת מַאֲכָל וְשֶׁמֶן וָיָיִן׃
12 וּבְכָל־עִיר וָעִיר צִנּוֹת וּרְמָחִים וַיְחַזְּקֵם
לְהַרְבֵּה מְאֹד וַיְהִי־לוֹ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן׃
13 וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר בְּכָל־יִשְׂרָאֵל
הִתְיַצְּבוּ עָלָיו מִכָּל־גְּבוּלָם׃ 14 כִּי־עָזְבוּ
הַלְוִיִּם אֶת־מִגְרְשֵׁיהֶם וַאֲחֻזָּתָם וַיֵּלְכוּ
לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִָם כִּי־הִזְנִיחָם יָרָבְעָם
וּבָנָיו מִכַּהֵן לַיהוָה׃ 15 וַיַּעֲמֶד־לוֹ כֹּהֲנִים
לַבָּמוֹת וְלַשְּׂעִירִים וְלָעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה׃

16 Καὶ παντὸς Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασι-
λεὺς αὐτῶν. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν
βασιλέα λέγων Τίς ἡμῶν ἡ μερὶς ἐν Δαυὶδ καὶ
κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ σκηνώματά σου,
Ἰσραήλ· νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου, Δαυίδ. Καὶ
ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.
17 Καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐπ' αὐτῶν
Ῥοβοάμ. 18 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς Ῥοβοὰμ
ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιρὰμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ
ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις καὶ
ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔσπευσε τοῦ
ἀναβῆναι εἰς τὸ ἅρμα τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ.
19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκ-
κλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν ἑκατὸν ὀγδοή-
κοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον, καὶ
ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασι-
λείαν τῷ Ῥοβοάμ. 2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων 3 Εἰπὸν
πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμὼν καὶ πάντα Ἰούδαν
καὶ Βενιαμὶν λέγων 4 Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ
ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελ-
φοὺς ὑμῶν· ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο. Καὶ
ἐπήκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀπεστράφησαν
τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοάμ. 5 Καὶ κατῴ-
κησε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ᾠκοδόμησε
πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 6 Καὶ ᾠκοδόμησε
τὴν Βηθλεὲμ καὶ Αἰτὰν καὶ Θεκωέ, 7 Καὶ Βαιθ-
σουρὰ καὶ τὴν Σοχὼθ καὶ τὴν Ὀδολλάμ, 8 Καὶ
τὴν Γὲθ καὶ τὴν Μαρισὰν καὶ τὴν Ζίφ, 9 Καὶ
τὴν Ἀδωραὶ καὶ Λαχὶς καὶ τὴν Ἀζηκά, 10 Καὶ
τὴν Σαραὰ καὶ τὴν Αἰλὼμ καὶ τὴν Χεβρὼν ἥ ἐστι
τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, πόλεις τειχήρεις. 11 Καὶ
ὠχύρωσεν αὐτὰς τειχήρεις, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς
ἡγουμένους καὶ παραθέσεις βρωμάτων, ἔλαιον καὶ
οἶνον, 12 Κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ
δόρατα, καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα·
καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν. 13 Καὶ οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται οἳ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνή-
χθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὁρίων. 14 Ὅτι
ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατα-
σχέσεως αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς
Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν Κυρίῳ. 15 Καὶ κατέστησεν
ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς
ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις, ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοάμ·

16 Populus autem universus, rege duriora
dicente, sic locutus est ad eum: Non est
nobis pars in David, neque hereditas in filio
Isai. Revertere in tabernacula tua Israel, tu
autem pasce domum tuam David. Et abiit
Israel in tabernacula sua. 17 Super filios
autem Israel, qui habitabant in civitatibus
Juda, regnavit Roboam. 18 Misitque rex
Roboam Aduram, qui præerat tributis, et
lapidaverunt eum filii Israel, et mortuus est:
porro rex Roboam currum festinavit ascendere,
et fugit in Jerusalem. 19 Recessitque Israel
a domo David, usque ad diem hanc.

CAPUT XI.

1 VENIT autem Roboam in Jerusalem, et
convocavit universam domum Juda et Ben-
jamin, centum octoginta millia electorum
atque bellantium, ut dimicaret contra Israel,
et converteret ad se regnum suum. 2 Factus-
que est sermo Domini ad Semeiam hominem
Dei, dicens: 3 Loquere ad Roboam filium
Salomonis regem Juda, et ad universum
Israel, qui est in Juda et Benjamin: 4 Hæc
dicit Dominus: Non ascendetis, neque pugna-
bitis contra fratres vestros: revertatur
unusquisque in domum suam, quia mea hoc
gestum est voluntate. Qui cum audissent
sermonem Domini, reversi sunt, nec per-
rexerunt contra Jeroboam. 5 Habitavit
autem Roboam in Jerusalem, et ædificavit
civitates muratas in Juda. 6 Extruxitque
Bethlehem, et Etam, et Thecue, 7 Bethsur
quoque, et Socho, et Odollam, 8 Necnon et
Geth, et Maresa, et Ziph, 9 Sed et Aduram,
et Lachis, et Azeca, 10 Saraa quoque, et
Aialon, et Hebron, quæ erant in Juda et
Benjamin, civitates munitissimas. 11 Cumque
clausisset eas muris, posuit in eis principes,
ciborumque horrea, hoc est, olei, et vini.
12 Sed et in singulis urbibus fecit arma-
mentarium scutorum et hastarum, firmavitque
eas summa diligentia, et imperavit super
Judam et Benjamin. 13 Sacerdotes autem
et Levitæ, qui erant in universo Israel,
venerunt ad eum de cunctis sedibus suis,
14 Relinquentes suburbana et possessiones
suas, et transeuntes ad Judam et Jerusalem:
eo quod abjecisset eos Jeroboam, et posteri
ejus, ne sacerdotio Domini fungerentur.
15 Qui constituit sibi sacerdotes excelsorum
et dæmoniorum, vitulorumque quos fecerat.

16 וְאַחֲרֵיהֶם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הַנֹּתְנִים
אֶת־לְבָבָם לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בָּאוּ יְרוּשָׁלַםִ לִזְבּוֹחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם׃ 17 וַיְחַזְּקוּ אֶת־מַלְכוּת יְהוּדָה
וַיְאַמְּצוּ אֶת־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה לְשָׁנִים
שָׁלוֹשׁ כִּי הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ דָּוִיד וּשְׁלֹמֹה
לְשָׁנִים שָׁלוֹשׁ׃ 18 וַיִּקַּח־לוֹ רְחַבְעָם
אִשָּׁה אֶת־מָחֲלַת בֶּן־יְרִימוֹת בֶּן־דָּוִיד
אֲבִיהַיִל בַּת־אֱלִיאָב בֶּן־יִשָׁי׃ 19 וַתֵּלֶד לוֹ
בָּנִים אֶת־יְעוּשׁ וְאֶת־שְׁמַרְיָה וְאֶת־זָהַם׃
20 וְאַחֲרֶיהָ לָקַח אֶת־מַעֲכָה בַּת־אַבְשָׁלוֹם
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אֲבִיָּה וְאֶת־עַתַּי וְאֶת־זִיזָא
וְאֶת־שְׁלֹמִית׃ 21 וַיֶּאֱהַב רְחַבְעָם אֶת־
מַעֲכָה בַת־אַבְשָׁלוֹם מִכָּל־נָשָׁיו וּפִילַגְשָׁיו
כִּי נָשִׁים שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה נָשָׂא וּפִילַגְשִׁים
שִׁשִּׁים וַיּוֹלֶד עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה בָּנִים
וְשִׁשִּׁים בָּנוֹת׃ 22 וַיַּעֲמֵד לָרֹאשׁ רְחַבְעָם
אֶת־אֲבִיָּה בֶן־מַעֲכָה לְנָגִיד בְּאֶחָיו כִּי
לְהַמְלִיכוֹ׃ 23 וַיָּבֶן וַיִּפְרֹץ מִכָּל־
בָּנָיו לְכָל־אַרְצוֹת יְהוּדָה וּבִנְיָמִן לְכֹל
עָרֵי הַמְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן לָהֶם הַמָּזוֹן לָרֹב
וַיִּשְׁאַל הֲמוֹן נָשִׁים׃

פרשה יב׃

1 וַיְהִי כְּהָכִין מַלְכוּת רְחַבְעָם וּכְחֶזְקָתוֹ
עָזַב אֶת־תּוֹרַת יְהוָה וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ׃
2 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַמֶּלֶךְ
רְחַבְעָם עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־
יְרוּשָׁלִָם כִּי מָעֲלוּ בַּיהוָה׃ 3 בְּאֶלֶף
וּמָאתַיִם רֶכֶב וּבְשִׁשִּׁים אֶלֶף פָּרָשִׁים
וְאֵין מִסְפָּר לָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם
לוּבִים סֻכִּיִּים וְכוּשִׁים׃ 4 וַיִּלְכֹּד אֶת־
עָרֵי הַמְּצֻרוֹת אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיָּבֹא עַד־
יְרוּשָׁלִָם׃ 5 וּשְׁמַעְיָה הַנָּבִיא בָּא
אֶל־רְחַבְעָם וְשָׂרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־נֶאֶסְפוּ
אֶל־יְרוּשָׁלִַם מִפְּנֵי שִׁישָׁק וַיֹּאמֶר לָהֶם
כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם עֲזַבְתֶּם אֹתִי וְאַף־אֲנִי
עָזַבְתִּי אֶתְכֶם בְּיַד־שִׁישָׁק׃ 6 וַיִּכָּנְעוּ
שָׂרֵי־יִשְׂרָאֵל וְהַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ צַדִּיק יְהוָה׃
7 וּבִרְאוֹת יְהוָה כִּי נִכְנָעוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֶל־שְׁמַעְיָה ׀ לֵאמֹר נִכְנְעוּ לֹא אַשְׁחִיתֵם
וְנָתַתִּי לָהֶם כִּמְעַט לִפְלֵיטָה וְלֹא־
תִתַּךְ חֲמָתִי בִּירוּשָׁלִַם בְּיַד־שִׁישָׁק׃

16 Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ οἳ
ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι Κύριον θεὸν
Ἰσραήλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ θῦσαι Κυρίῳ
θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. 17 Καὶ κατίσχυσαν
τὴν βασιλείαν Ἰούδα· καὶ κατίσχυσε Ῥοβοὰμ τὸν
τοῦ Σαλωμὼν εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς
ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν ἔτη τρία. 18 Καὶ
ἔλαβεν ἑαυτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν Μοολὰθ
θυγατέρα Ἱεριμοὺθ υἱοῦ Δαυὶδ καὶ Ἀβιγαίαν
θυγατέρα Ἐλιὰβ τοῦ Ἰεσσαί. 19 Καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Σαμορία καὶ τὸν
Ζαάμ. 20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν
Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
τὸν Ἀβιὰ καὶ τὸν Ἰεθὶ καὶ τὸν Ζηζὰ καὶ τὸν
Σαλημώθ. 21 Καὶ ἠγάπησε Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ
θυγατέρα Ἀβεσσαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας
αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας
δεκαοκτὼ εἶχε καὶ παλλακὰς ἑξήκοντα· καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ καὶ θυγατέρας ἑξήκοντα.
22 Καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιὰ τὸν τῆς
Μααχὰ εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι
βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν. 23 Καὶ ηὐξήθη παρὰ
πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰούδα
καὶ Βενιαμὶν καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς, καὶ
ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλῆθος πολύ, καὶ ᾐτήσατο
πλῆθος γυναικῶν.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοὰμ
καὶ ὡς κατεκρατήθη, ἐγκατέλιπε τὰς ἐντολὰς Κυρίου
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ῥοβοὰμ ἀνέβη
Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ὅτι
ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου, 3 Ἐν χιλίοις καὶ δια-
κοσίοις ἅρμασι καὶ ἑξήκοντα χιλιάσιν ἵππων, καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἐλθόντος μετ'
αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου, Λίβυες, Τρωγοδύται καὶ
Αἰθίοπες. 4 Καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν
ὀχυρῶν αἳ ἦσαν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσα-
λήμ. 5 Καὶ Σαμαίας ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς
Ῥοβοὰμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα τοὺς
συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου
Σουσακὶμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπε Κύριος
Ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με, καὶ ἐγὼ ἐγκαταλείψω
ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακίμ. 6 Καὶ ᾐσχύνθησαν οἱ
ἄρχοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεύς, καὶ εἶπαν
Δίκαιος ὁ Κύριος. 7 Καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν Κύριον
ὅτι ἐνετράπησαν, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Σαμαίαν λέγων Ἐνετράπησαν, οὐ καταφθερῶ
αὐτούς, καὶ δώσω αὐτοῖς ὡς μικρὸν εἰς σωτη-
ρίαν, καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμός μου ἐν Ἱερουσαλὴμ,

16 Sed et de cunctis tribubus Israel, qui-
cumque dederant cor suum ut quærerent
Dominum Deum Israel, venerunt in Jeru-
salem ad immolandum victimas suas coram
Domino Deo patrum suorum. 17 Et robora-
verunt regnum Juda, et confirmaverunt Ro-
boam filium Salomonis per tres annos: ambu-
laverunt enim in viis David et Salomonis,
annis tantum tribus. 18 Duxit autem Roboam
uxorem Mahalath, filiam Jerimoth, filii David:
Abihail quoque filiam Eliab filii Isai, 19 Quæ
peperit ei filios, Jehus, et Somoriam, et Zoom.
20 Post hanc quoque accepit Maacha filiam
Absalom, quæ peperit ei Abia, et Ethai, et
Ziza, et Salomith. 21 Amavit autem Roboam
Maacha filiam Absalom, super omnes uxores
suas, et concubinas; nam uxores decem et
octo duxerat, concubinas autem sexaginta: et
genuit viginti octo filios, et sexaginta filias.
22 Constituit vero in capite, Abiam filium
Maacha, ducem super omnes fratres suos:
ipsum enim regem facere cogitabat, 23 Quia
sapientor fuit, et potentior super omnes filios
ejus, et in cunctis finibus Juda, et Benjamin,
et in universis civitatibus muratis: præ-
buitque eis escas plurimas, et multas petivit
uxores.

CAPUT XII.

1 CUMQUE roboratum fuisset regnum Ro-
boam et confortatum, dereliquit legem Domini,
et omnis Israel cum eo. 2 Anno autem
quinto regni Roboam, ascendit Sesac rex
Ægypti in Jerusalem (quia peccaverant
Domino), 3 Cum mille ducentis curribus, et
sexaginta millibus equitum: nec erat nu-
merus vulgi quod venerat cum eo ex Ægypto,
Libyes scilicet, et Troglodytæ, et Æthiopes.
4 Cepitque civitates munitissimas in Juda, et
venit usque in Jerusalem. 5 Semeias autem
propheta ingressus est ad Roboam, et principes
Juda, qui congregati fuerant in Jerusalem
fugientes Sesac, dixitque ad eos: Hæc dicit
Dominus: Vos reliquistis me, et ego reliqui
vos in manu Sesac. 6 Consternatique prin-
cipes Israel et rex dixerunt: Justus est
Dominus. 7 Cumque vidisset Dominus,
quod humiliati essent, factus est sermo
Domini ad Semeiam, dicens: Quia hu-
miliati sunt, non disperdam eos, daboque
eis pauxillum auxilii, et non stillabit furor
meus super Jerusalem per manum Sesac.

8 כִּי יִֽהְיוּ־לוֹ לַעֲבָדִים וְיֵֽדְעוּ עֲבוֹדָתִי
וַעֲבוֹדַת מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת׃ 9 וַיַּעַל
שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־יְרוּשָׁלִַם וַיִּקַּח
אֶת־אֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אֹצְרוֹת בֵּית
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֹּל לָקָח וַיִּקַּח אֶת־מָגִנֵּי
הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה׃ 10 וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתֵּיהֶם מָגִנֵּי נְחֹשֶׁת
וְהִפְקִיד עַל־יַד שָׂרֵי הָרָצִים הַשֹּׁמְרִים
פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיְהִי מִדֵּי־בוֹא
הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה בָּאוּ הָרָצִים וּנְשָׂאוּם
וֶהֱשִׁבוּם אֶל־תָּא הָרָצִים׃ 12 וּבְהִכָּנְעוֹ
שָׁב מִמֶּנּוּ אַף־יְהוָה וְלֹא לְהַשְׁחִית לְכָלָה
וְגַם בִּיהוּדָה הָיָה דְּבָרִים טוֹבִים׃
13 וַיִּתְחַזֵּק הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
בִּירוּשָׁלִַם וַיִּמְלֹךְ כִּי בֶן־אַרְבָּעִים וְאַחַת
שָׁנָה רְחַבְעָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה ׀
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם הָעִיר אֲשֶׁר־בָּחַר יְהוָה
לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית׃ 14 וַיַּעַשׂ הָרָע
כִּי לֹא הֵכִין לִבּוֹ לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה׃
15 וְדִבְרֵי רְחַבְעָם הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי
שְׁמַעְיָה הַנָּבִיא וְעִדּוֹ הַחֹזֶה לְהִתְיַחֵשׂ
וּמִלְחֲמוֹת רְחַבְעָם וְיָרָבְעָם כָּל־הַיָּמִים׃
16 וַיִּשְׁכַּב רְחַבְעָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר
דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה יג׃

1 בִּשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם
וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה עַל־יְהוּדָה׃ 2 שָׁלוֹשׁ שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ מִיכָיָהוּ בַת־
אוּרִיאֵל מִן־גִּבְעָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין
אֲבִיָּה וּבֵין יָרָבְעָם׃ 3 וַיֶּאְסֹר אֲבִיָּה אֶת־
הַמִּלְחָמָה בְּחַיִל גִּבּוֹרֵי מִלְחָמָה אַרְבַּע־
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר וְיָרָבְעָם עָרַךְ
עִמּוֹ מִלְחָמָה בִּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
בָּחוּר גִּבּוֹר חָיִל׃ 4 וַיָּקָם אֲבִיָּה
מֵעַל לְהַר צְמָרַיִם אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרָיִם
וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי יָרָבְעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל׃
5 הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת כִּי יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִיד עַל־יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מֶלַח׃

8 Ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας, καὶ γνώσονται τὴν δου-
λείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασι-
λέως, τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς
χρυσοῦς οὓς ἐποίησε Σαλωμών. 10 Καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν·
καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακὶμ ἄρχοντας
παρατρεχόντων τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα
τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν
τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, εἰσεπορεύοντο οἱ
φυλάσσοντες καὶ οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ ἐπιστρέ-
φοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων. 12 Καὶ
ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ
ὀργὴ Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος·
καὶ γὰρ ἐν Ἰούδᾳ ἦσαν λόγοι ἀγαθοί. 13 Καὶ
κατίσχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἐβασίλευσεν· καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐτῶν
Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ ἑπτακαίδεκα
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ πόλει ᾗ
ἐξελέξατο Κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Νοομμὰ ἡ Ἀμμανῖτις. 14 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρόν, ὅτι οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον. 15 Καὶ λόγοι
Ῥοβοὰμ οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμ-
μένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαία τοῦ προφήτου καὶ
Ἀδδὼ τοῦ ὁρῶντος καὶ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπο-
λέμησε Ῥοβοὰμ τὸν Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.
16 Καὶ ἀπέθανε Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

1 ἘΝ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ ἐπὶ Ἰούδαν. 2 Τρία
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Μααχὰ θυγάτηρ Οὐριὴλ ἀπὸ Γαβαών·
καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβιὰ καὶ ἀνὰ μέσον
Ἱεροβοάμ. 3 Καὶ παρετάξατο Ἀβιὰ ἐν δυνάμει
πολεμισταῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν
δυνατῶν· καὶ Ἱεροβοὰμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν
πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσι, δυνατοὶ πολε-
μισταὶ δυνάμεως. 4 Καὶ ἀνέστη Ἀβιὰ ἀπὸ τοῦ
ὄρους Σομόρων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ
εἶπεν Ἀκούσατε, Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς Ἰσραήλ.
5 Οὐχ ὑμῖν γνῶναι ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ἔδωκε βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα
τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκη ἁλός;

8 Verumtamen servient ei, ut sciant distan-
tiam servitutis meæ, et servitutis regni
terrarum. 9 Recessit itaque Sesac rex
Ægypti ab Jerusalem, sublatis thesauris
domus Domini, et domus regis, omniaque
secum tulit, et clypeos aureos, quos fecerat
Salomon, 10 Pro quibus fecit rex æneos, et
tradidit illos principibus scutariorum, qui
custodiebant vestibulum palatii. 11 Cumque
introiret rex domum Domini, veniebant
scutarii, et tollebant eos, iterumque referebant
eos ad armamentarium suum. 12 Verumtamen
quia humiliati sunt, aversa est ab eis ira
Domini, nec deleti sunt penitus: siquidem et
in Juda inventa sunt opera bona. 13 Con-
fortatus est ergo rex Roboam in Jerusalem,
atque regnavit: quadraginta autem et unius
anni erat cum regnare cœpisset, et decem et
septem annis regnavit in Jerusalem, urbe,
quam elegit Dominus, ut confirmaret nomen
suum ibi, de cunctis tribubus Israel, nomen
autem matris ejus Naama Ammanitis. 14 Fe-
cit autem malum, et non præparavit cor suum
ut quæreret Dominum. 15 Opera vero
Roboam prima et novissima, scripta sunt in
libris Semeiæ prophetæ, et Addo videntis, et
diligenter exposita: pugnaveruntque ad-
versum se Roboam et Jeroboam cunctis
diebus. 16 Et dormivit Roboam cum patribus
suis, sepultusque est in civitate David. Et
regnavit Abia filius ejus pro eo.

CAPUT XIII.

1 ANNO octavo decimo regis Jeroboam,
regnavit Abia super Judam. 2 Tribus annis
regnavit in Jerusalem, nomenque matris ejus
Michaia, filia Uriel de Gabaa: et erat bellum
inter Abiam et Jeroboam. 3 Cumque iniisset
Abia certamen, et haberet bellicosissimos
viros, et electorum quadringenta millia:
Jeroboam instruxit econtra aciem octingenta
millia virorum, qui et ipsi electi erant, et ad
bella fortissimi. 4 Stetit ergo Abia super mon-
tem Semeron, qui erat in Ephraim, et ait:
Audi Jeroboam, et omnis Israel. 5 Num
ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit
regnum David super Israel in sempi-
ternum, ipsi et filiis ejus in pactum salis?

6 וַיָּקָם יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶן־
דָּוִיד וַיִּמְרֹד עַל־אֲדֹנָיו׃ 7 וַיִּקָּבְצוּ
עָלָיו אֲנָשִׁים רֵקִים בְּנֵי בְלִיַּעַל וַיִּתְאַמְּצוּ
עַל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה וּרְחַבְעָם הָיָה נַעַר
וְרַךְ־לֵבָב וְלֹא הִתְחַזַּק לִפְנֵיהֶם׃ 8 וְעַתָּה ׀
אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת יְהוָה
בְּיַד בְּנֵי דָוִיד וְאַתֶּם הָמוֹן רָב וְעִמָּכֶם
עֶגְלֵי זָהָב אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יָרָבְעָם
לֵאלֹהִים׃ 9 הֲלֹא הִדַּחְתֶּם אֶת־כֹּהֲנֵי יְהוָה
אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וְהַלְוִיִּם וַתַּעֲשׂוּ לָכֶם כֹּהֲנִים
כְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כָּל־הַבָּא לְמַלֵּא יָדוֹ בְּפַר
בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם שִׁבְעָה וְהָיָה כֹהֵן לְלֹא
אֱלֹהִים׃ 10 וַאֲנַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְנֻהוּ וְכֹהֲנִים מְשָׁרְתִים לַיהוָה בְּנֵי
אַהֲרֹן וְהַלְוִיִּם בַּמְלָאכֶת׃ 11 וּמַקְטִרִים
לַיהוָה עֹלוֹת בַּבֹּקֶר־בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב בָּעֶרֶב ׀
וּקְטֹרֶת־סַמִּים וּמַעֲרֶכֶת לֶחֶם עַל־הַשֻּׁלְחָן
הַטָּהוֹר וּמְנוֹרַת הַזָּהָב וְנֵרֹתֶיהָ לְבָעֵר
בָּעֶרֶב בָּעֶרֶב כִּי־שֹׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אֹתוֹ׃ 12 וְהִנֵּה
עִמָּנוּ בָרֹאשׁ הָאֱלֹהִים ׀ וְכֹהֲנָיו וַחֲצֹצְרוֹת
הַתְּרוּעָה לְהָרִיעַ עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַל־
תִּלָּחֲמוּ עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבֹתֵיכֶם כִּי־לֹא
תַצְלִיחוּ׃ 13 וְיָרָבְעָם הֵסֵב אֶת־הַמַּאְרָב
לָבוֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּהְיוּ לִפְנֵי יְהוּדָה
וְהַמַּאְרָב מֵאַחֲרֵיהֶם׃ 14 וַיִּפְנוּ יְהוּדָה וְהִנֵּה
לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאָחוֹר וַיִּצְעֲקוּ לַיהוָה
וְהַכֹּהֲנִים מַחְצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃ 15 וַיָּרִיעוּ
אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי בְּהָרִיעַ אִישׁ יְהוּדָה
וְהָאֱלֹהִים נָגַף אֶת־יָרָבְעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
אֲבִיָּה וִיהוּדָה׃ 16 וַיָּנוּסוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם אֱלֹהִים בְּיָדָם׃ 17 וַיַּכּוּ בָהֶם
אֲבִיָּה וְעַמּוֹ מַכָּה רַבָּה וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים
מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר׃
18 וַיִּכָּנְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא וַיֶּאֶמְצוּ
בְּנֵי יְהוּדָה כִּי נִשְׁעֲנוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם׃ 19 וַיִּרְדֹּף אֲבִיָּה אַחֲרֵי יָרָבְעָם
וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עָרִים אֶת־בֵּית־אֵל וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ
וְאֶת־יְשָׁנָה וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־עֶפְרוֹן
וּבְנֹתֶיהָ׃ 20 וְלֹא־עָצַר כֹּחַ־יָרָבְעָם עוֹד
בִּימֵי אֲבִיָּהוּ וַיִּגְּפֵהוּ יְהוָה וַיָּמֹת׃

6 Καὶ ἀνέστη Ἱεροβοὰμ ὁ τοῦ Ναβὰτ ὁ παῖς
Σαλωμὼν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου
αὐτοῦ. 7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες
λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέστη πρὸς Ῥοβοὰμ
τὸν τοῦ Σαλωμών, καὶ Ῥοβοὰμ ἦν νεώτερος καὶ
δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ. 8 Καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε ἀντιστῆναι κατὰ
πρόσωπον βασιλείας Κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυίδ·
καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολύ, καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι
χρυσοῖ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοὰμ εἰς θεούς.
9 Ἦ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς Κυρίου τοὺς υἱοὺς
Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς
ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πάσης; ὁ προσπορευό-
μενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ
κριοῖς ἑπτὰ καὶ ἐγίνετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ.
10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατε-
λίπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσι τῷ
Κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς
ἐφημερίαις αὐτῶν 11 Θυμιῶσι τῷ Κυρίῳ ὁλοκαύ-
τωμα πρωὶ καὶ δείλης, καὶ θυμίαμα συνθέσεως,
καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς,
καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῆ καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως
ἀνάψαι δείλης· ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακὰς
Κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς
ἐγκατελίπετε αὐτόν. 12 Καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν
ἀρχῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ αἱ σάλπιγγες
τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ὑμᾶς· οἱ υἱοὶ τοῦ
Ἰσραήλ, μὴ πολεμήσητε πρὸς Κύριον θεὸν τῶν
πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐκ εὐοδωσεται ὑμῖν. 13 Καὶ
Ἱεροβοὰμ ἀπέστρεψε τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν
ὄπισθε, καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἔνεδρον
ἐκ τῶν ὄπισθεν. 14 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας, καὶ
ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθε καὶ ἐκ τῶν
ὄπισθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. 15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες
Ἰούδα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾶν ἄνδρας Ἰούδα,
καὶ Κύριος ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοὰμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ
ἐναντίον Ἀβιὰ καὶ Ἰούδα. 16 Καὶ ἔφυγον οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. 17 Καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβιὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἀπὸ
Ἰσραὴλ πεντακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί.
18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ὅτι
ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀβιὰ ὀπίσω Ἱεροβοὰμ καὶ
προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, τὴν
Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν
Ἰεσυνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφρὼν
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. 20 Καὶ οὐκ ἔσχεν
ἰσχὺν Ἱεροβοὰμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβιά,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος, καὶ ἐτελεύτησε.

6 Et surrexit Jeroboam filius Nabat, servus
Salomonis filii David: et rebellavit contra
dominum suum. 7 Congregatique sunt ad
eum viri vanissimi, et filii Belial: et prævalu-
erunt contra Roboam filium Salomonis: porro
Roboam erat rudis, et corde pavido, nec
potuit resistere eis. 8 Nunc ergo vos dicitis
quod resistere possitis regno Domini, quod
possidet per filios David, habetisque grandem
populi multitudinem, atque vitulos aureos,
quos fecit vobis Jeroboam in deos. 9 Et
ejecistis sacerdotes Domini, filios Aaron,
atque Levitas: et fecistis vobis sacerdotes
sicut omnes populi terrarum: quicumque
venerit, et initiaverit manum suam in tauro
de bobus, et in arietibus septem, fit sacerdos
eorum qui non sunt dii. 10 Noster autem
Dominus, Deus est, quem non relinquimus,
sacerdotesque ministrant Domino de filiis
Aaron, et Levitæ sunt in ordine suo: 11 Ho-
locausta quoque offerunt Domino per singulos
dies mane et vespere, et thymiama juxta
legis præcepta confectum, et proponuntur
panes in mensa mundissima, estque apud nos
candelabrum aureum, et lucernæ ejus, ut
accendantur semper ad vesperam: nos quippe
custodimus præcepta Domini Dei nostri, quem
vos reliquistis. 12 Ergo in exercitu nostro
dux Deus est, et sacerdotes ejus, qui clangunt
tubis, et resonant contra vos: filii Israel
nolite pugnare contra Dominum Deum patrum
vestrorum, quia non vobis expedit. 13 Hæc
illo loquente, Jeroboam retro moliebatur
insidias. Cumque ex adverso hostium staret,
ignorantem Judam suo ambiebat exercitu.
14 Respiciensque Judas vidit instare bel-
lum ex adverso et post tergum, et clamavit
ad Dominum: ac sacerdotes tubis canere
cœperunt. 15 Omnesque viri Juda vociferati
sunt, et ecce illis clamantibus, perterruit Deus
Jeroboam, et omnem Israel qui stabat ex ad-
verso Abia, et Juda. 16 Fugeruntque filii
Israel Judam, et tradidit eos Deus in manu
eorum. 17 Percussit ergo eos Abia, et popu-
lus ejus, plaga magna: et corruerunt vulnerati
ex Israel quingenta millia virorum fortium.
18 Humiliatique sunt filii Israel in tempore
illo, et vehementissime confortati filii Juda, eo
quod sperassent in Domino Deo patrum suorum.
19 Persecutus est autem Abia fugientem
Jeroboam, et cepit civitates ejus, Bethel et
filias ejus, et Jesana cum filiabus suis, Ephron
quoque et filias ejus: 20 Nec valuit
ultra resistere Jeroboam in diebus Abia:
quem percussit Dominus, et mortuus est.

21 וַיִּתְחַזֵּק אֲבִיָּהוּ וַיִּשָּׂא־לוֹ נָשִׁים אַרְבַּע
עֶשְׂרֵה וַיּוֹלֶד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם בָּנִים וְשֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה בָּנוֹת׃ 22 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּה וּדְרָכָיו
וּדְבָרָיו כְּתוּבִים בְּמִדְרַשׁ הַנָּבִיא עִדּוֹ׃
23 וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְנוֹ תַּחְתָּיו בְּיָמָיו
שָׁקְטָה הָאָרֶץ עֶשֶׂר שָׁנִים׃

פרשה יד׃

1 וַיַּעַשׂ אָסָא הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו׃ 2 וַיָּסַר אֶת־מִזְבְּחוֹת הַנֵּכָר וְהַבָּמוֹת
וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת וַיְגַדַּע אֶת־הָאֲשֵׁרִים׃
3 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה׃
4 וַיָּסַר מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־
הַחַמָּנִים וַתִּשְׁקֹט הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ 5 וַיִּבֶן
עָרֵי מְצוּרָה בִּיהוּדָה כִּי־שָׁקְטָה הָאָרֶץ
וְאֵין־עִמּוֹ מִלְחָמָה בַּשָּׁנִים הָאֵלֶּה כִּי־הֵנִיחַ
יְהוָה לוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה נִבְנֶה ׀ אֶת־
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים
דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים עוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ כִּי
דָרַשְׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּרַשְׁנוּ וַיָּנַח לָנוּ
מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ וַיַּצְלִיחוּ׃ 7 וַיְהִי לְאָסָא
חַיִל נֹשֵׂא צִנָּה וָרֹמַח מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי מָגֵן וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת מָאתַיִם
וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף כָּל־אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃
8 וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי בְּחַיִל אֶלֶף
אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד־
מָרֵשָׁה׃ 9 וַיֵּצֵא אָסָא לְפָנָיו וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה
בְּגֵיא צְפָתָה לְמָרֵשָׁה׃ 10 וַיִּקְרָא אָסָא אֶל־
יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמַר יְהוָה אֵין־עִמְּךָ לַעְזוֹר בֵּין
רַב לְאֵין כֹּחַ עָזְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־עָלֶיךָ
נִשְׁעַנּוּ וּבְשִׁמְךָ בָאנוּ עַל־הֶהָמוֹן הַזֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אַל־יַעְצֹר עִמְּךָ אֱנוֹשׁ׃
11 וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַכּוּשִׁים לִפְנֵי אָסָא
וְלִפְנֵי יְהוּדָה וַיָּנֻסוּ הַכּוּשִׁים׃ 12 וַיִּרְדְּפֵם
אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ עַד־לִגְרָר וַיִּפֹּל
מִכּוּשִׁים לְאֵין־לָהֶם מִחְיָה כִּי־נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי־
יְהוָה וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל הַרְבֵּה
מְאֹד׃ 13 וַיַּכּוּ אֵת כָּל־הֶעָרִים סְבִיבוֹת גְּרָר
כִּי־הָיָה פַחַד־יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹזּוּ אֶת־כָּל־
הֶעָרִים כִּי־בִזָּה רַבָּה הָיְתָה בָהֶם׃ 14 וְגַם־
אָהֳלֵי מִקְנֶה הִכּוּ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן לָרֹב וּגְמַלִּים
וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלָםִ׃

21 Καὶ κατίσχυσεν Ἀβιά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ
γυναῖκας δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκο-
σιδύο καὶ ἑκκαίδεκα θυγατέρας. 22 Καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Ἀβιὰ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι
αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου
Ἀδδώ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἀπέθανεν Ἀβιὰ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασί-
λευσεν Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἀσὰ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα δέκα ἔτη,
2 Καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀπέστησε τὰ
θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ
συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψε τὰ ἄλση, 4 Καὶ
εἶπε τῷ Ἰούδᾳ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς
ἐντολάς. 5 Καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν πόλεων
Ἰούδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα, καὶ εἰρή-
νευσε 6 Πόλεις τειχήρεις ἐν γῇ Ἰούδα, ὅτι εἰρή-
νευσεν ἡ γῆ· καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς
ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσε Κύριος αὐτῷ. 7 Καὶ
εἶπε τῷ Ἰούδᾳ Οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας,
καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ
μοχλούς, ἐνώπιον τῆς γῆς κυριεύσομεν· ὅτι καθὼς
ἐξεζητήσαμεν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐξεζήτησεν
ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν καὶ εὐώδωσεν
ἡμῖν. 8 Καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ Ἀσᾷ ὁπλοφόρων
αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ἰούδα τρια-
κόσιαι χιλιάδες, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν πελτασταὶ
καὶ τοξόται διακόσιαι καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες,
πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως. 9 Καὶ ἐξῆλθεν
ἐπ' αὐτοὺς Ζαρὲ ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις
χιλιάσι καὶ ἅρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως
Μαρησά. 10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀσὰ εἰς συνάντησιν
αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ
βοῤῥᾶν Μαρησά. 11 Καὶ ἐβόησεν Ἀσὰ πρὸς
Κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε Κύριε, οὐκ ἀδυνατεῖ
παρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις·
κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ
πεποίθαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἤλθομεν ἐπὶ
τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο· Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, μὴ
κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος. 12 Καὶ ἐπάταξε
Κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ἰούδα, καὶ ἔφυγον
Αἰθίοπες, 13 Καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσὰ καὶ ὁ
λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδώρ· καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε
μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν, ὅτι συνετρίβησαν
ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά. 14 Καὶ ἐξέκοψαν
τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη
ἔκστασις Κυρίου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐσκύλευσαν πάσας
τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς.
15 Καί γε σκηνὰς κτήσεων καὶ τοὺς Ἀλιμαζονεῖς
ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμή-
λους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

21 Igitur Abia, confortato imperio suo, ac-
cepit uxores quatuordecim: procreavitque
viginti duos filios, et sedecim filias. 22 Re-
liqua autem sermonum Abia, viarumque et
operum ejus, scripta sunt diligentissime in
libro Addo prophetæ.

CAPUT XIV.

1 Dormivit autem Abia cum patribus suis,
et sepelierunt eum in civitate David: reg-
navitque Asa filius ejus pro eo, in cujus diebus
quievit terra annis decem. 2 Fecit autem
Asa quod bonum et placitum erat in conspectu
Dei sui, et subvertit altaria peregrini cultus,
et excelsa, 3 Et confregit statuas, lucosque
succidit: 4 Et præcepit Judæ ut quæreret
Dominum Deum patrum suorum, et faceret
legem, et universa mandata: 5 Et abstulit
de cunctis urbibus Juda aras, et fana, et reg-
navit in pace. 6 Ædificavit quoque urbes
munitas in Juda, quia quietus erat, et nulla
temporibus ejus bella surrexerant, pacem
Domino largiente. 7 Dixit autem Judæ:
Ædificemus civitates istas, et vallemus muris,
et roboremus turribus, et portis, et seris, donec
a bellis quieta sunt omnia, eo quod quæsie-
rimus Dominum Deum patrum nostrorum, et
dederit nobis pacem per gyrum. Ædifica-
verunt igitur, et nullum in extruendo im-
pedimentum fuit. 8 Habuit autem Asa in
exercitu suo portantium scuta et hastas de
Juda trecenta millia, de Benjamin vero scu-
tariorum et sagittariorum ducenta octoginta
millia, omnes isti viri fortissimi. 9 Egressus
est autem contra eos Zara Æthiops cum
exercitu suo, decies centena millia, et curribus
trecentis: et venit usque Maresa. 10 Porro
Asa perrexit obviam ei, et instruxit aciem ad
bellum in valle Sephata, quæ est juxta
Maresa: 11 Et invocavit Dominum Deum,
et ait: Domine, non est apud te ulla distantia,
utrum in paucis auxilieris, an in pluribus:
adjuva nos Domine Deus noster: in te enim,
et in tuo nomine habentes fiduciam, venimus
contra hanc multitudinem. Domine, Deus
noster tu es, non prævaleat contra te homo.
12 Exterruit itaque Dominus Æthiopes coram
Asa et Juda: fugeruntque Æthiopes. 13 Et
persecutus est eos Asa, et populus qui cum eo
erat, usque Gerara: et ruerunt Æthiopes
usque ad internecionem, quia Domino cædente
contriti sunt, et exercitu illius prœliante.
Tulerunt ergo spolia multa, 14 Et percusse-
runt civitates omnes per circuitum Geraræ:
grandis quippe cunctos terror invaserat: et
diripuerunt urbes, et multam prædam asporta-
verunt. 15 Sed et caulas ovium destruentes,
tulerunt pecorum infinitam multitudinem, et
camelorum: reversique sunt in Jerusalem.

פרשה טו :

1 וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־עוֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים : 2 וַיֵּצֵא לִפְנֵי אָסָא וַיֹּאמֶר לוֹ
שְׁמָעוּנִי אָסָא וְכָל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה
עִמָּכֶם בִּהְיוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם־תִּדְרְשֻׁהוּ יִמָּצֵא
לָכֶם וְאִם־תַּעַזְבֻהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם :
3 וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֹא ׀ אֱלֹהֵי אֱמֶת
וּלְלֹא כֹּהֵן מוֹרֶה וּלְלֹא תוֹרָה : 4 וַיָּשָׁב
בַּצַּר־לוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבַקְשֻׁהוּ
וַיִּמָּצֵא לָהֶם : 5 וּבָעִתִּים הָהֵם אֵין שָׁלוֹם
לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוּמֹת רַבּוֹת עַל כָּל־
יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת : 6 וְכֻתְּתוּ גוֹי־בְּגוֹי וְעִיר
בְּעִיר כִּי־אֱלֹהִים הֲמָמָם בְּכָל־צָרָה : 7 וְאַתֶּם
חִזְקוּ וְאַל־יִרְפּוּ יְדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לִפְעֻלַּתְכֶם : 8 וְכִשְׁמֹעַ אָסָא הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עֹדֵד הַנָּבִיא הִתְחַזַּק
וַיַּעֲבֵר הַשִּׁקּוּצִים מִכָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן
וּמִן־הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכַד מֵהַר אֶפְרָיִם וַיְחַדֵּשׁ
אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוּלָם יְהוָה :
9 וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַגָּרִים
עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשִּׁמְעוֹן כִּי־נָפְלוּ
עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב בִּרְאֹתָם כִּי־יְהוָה
אֱלֹהָיו עִמּוֹ : 10 וַיִּקָּבְצוּ יְרוּשָׁלִַם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה
לְמַלְכוּת אָסָא : 11 וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם
הַהוּא מִן־הַשָּׁלָל הֵבִיאוּ בָּקָר שְׁבַע מֵאוֹת
וְצֹאן שִׁבְעַת אֲלָפִים : 12 וַיָּבֹאוּ בַבְּרִית
לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־
לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם : 13 וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־
יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יוּמָת לְמִן־קָטֹן
וְעַד־גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה : 14 וַיִּשָּׁבְעוּ
לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת
וּבְשׁוֹפָרוֹת : 15 וַיִּשְׂמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־
הַשְּׁבוּעָה כִּי בְכָל־לְבָבָם נִשְׁבָּעוּ וּבְכָל־
רְצוֹנָם בִּקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיָּנַח יְהוָה
לָהֶם מִסָּבִיב : 16 וְגַם־מַעֲכָה אֵם ׀ אָסָא
הַמֶּלֶךְ הֱסִירָהּ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה
לַאֲשֵׁרָה מִפְלָצֶת וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת־מִפְלַצְתָּהּ
וַיָּדֶק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן : 17 וְהַבָּמוֹת
לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לְבַב־אָסָא הָיָה שָׁלֵם
כָּל־יָמָיו : 18 וַיָּבֵא אֶת־קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדָשָׁיו
בֵּית הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים :
19 וּמִלְחָמָה לֹא הָיָתָה עַד שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים
וְחָמֵשׁ לְמַלְכוּת אָסָא :

ΚΕΦ. ιε΄.

1 ΚΑΙ Ἀζαρίας υἱὸς Ὠδὴδ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου. 2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν
Ἀσᾶ καὶ παντὶ Ἰούδᾳ καὶ Βενιαμίν, καὶ εἶπεν
Ἀκούσατέ μου, Ἀσὰ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Βενιαμίν.
Κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ·
καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτόν, εὑρεθήσεται ὑμῖν· καὶ
ἐὰν ἐγκαταλείπητε αὐτόν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.
3 Καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐν οὐ θεῷ ἀλη-
θινῷ καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ.
4 Καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον θεὸν Ἰσραήλ,
καὶ εὑρεθήσεται αὐτοῖς. 5 Καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσ-
πορευομένῳ, ὅτι ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὰς χώρας. 6 Καὶ πολεμήσει ἔθνος
πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ θεὸς
ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει. 7 Καὶ ὑμεῖς
ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι
ἔστι μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν. 8 Καὶ ἐν τῷ
ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν
Ἀζαρίου τοῦ προφήτου, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε
τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχεν Ἱερο-
βοὰμ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐνεκαίνισε τὸ θυσια-
στήριον Κυρίου ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ Κυρίου.
9 Καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ
τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ
ἀπὸ Ἐφραῒμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμεών,
ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ
ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ. 10 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ
τῆς βασιλείας Ἀσά. 11 Καὶ ἔθυσε τῷ Κυρίῳ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν,
μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια.
12 Καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι Κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν. 13 Καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ
ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, ἀποθα-
νεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικός. 14 Καὶ ὤμοσαν ἐν Κυρίῳ ἐν φωνῇ
μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγξι καὶ ἐν κερατίναις. 15 Καὶ
εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ τοῦ ὅρκου, ὅτι ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς ὤμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θελήσει
ἐζήτησαν αὐτόν, καὶ εὑρέθη αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε
Κύριος αὐτοῖς κυκλόθεν. 16 Καὶ τὴν Μααχὰ τὴν
μητέρα αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ
λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψε τὸ εἴδωλον καὶ κατέ-
καυσεν ἐν χειμάῤῥῳ Κεδρών. 17 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ
οὐκ ἀπέστησαν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἀλλ'
ἡ καρδία Ἀσὰ ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας
αὐτοῦ. 18 Καὶ εἰσήνεγκε τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια οἴκου τοῦ θεοῦ, ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ σκεύη. 19 Καὶ πόλεμος οὐκ ἦν
μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους
τῆς βασιλείας Ἀσά

CAPUT XV.

1 AZARIAS autem filius Oded, facto in se
spiritu Dei, 2 Egressus est in occursum Asa,
et dixit ei: Audite me Asa et omnis Juda et
Benjamin: Dominus vobiscum, quia fuistis
cum eo. Si quæsieritis eum, invenietis: si
autem dereliqueritis eum, derelinquet vos.
3 Transibunt autem multi dies in Israel
absque Deo vero, et absque sacerdote doctore,
et absque lege. 4 Cumque reversi fuerint in
angustia sua ad Dominum Deum Israel, et
quæsierint eum, reperient eum. 5 In tempore
illo non erit pax egredienti, et ingredienti,
sed terrores undique in cunctis habitatoribus
terrarum: 6 Pugnabit enim gens contra
gentem, et civitas contra civitatem, quia
Dominus conturbabit eos in omni angustia.
7 Vos ergo confortamini, et non dissolvantur
manus vestræ: erit enim merces operi vestro.
8 Quod cum audisset Asa, verba scilicet et
prophetiam Azariæ filii Oded prophetæ, con-
fortatus est, et abstulit idola de omni terra
Juda, et de Benjamin, et ex urbibus, quas
ceperat, montis Ephraim, et dedicavit altare
Domini quod erat ante porticum Domini.
9 Congregavitque universam Judam et
Benjamin, et advenas cum eis de Ephraim, et
de Manasse, et de Simeon: plures enim ad
eum confugerant ex Israel, videntes quod
Dominus Deus illius esset cum eo. 10 Cumque
venissent in Jerusalem mense tertio, anno
decimoquinto regni Asa, 11 Immolaverunt
Domino in die illa, de manubiis et præda
quam adduxerant, boves septingentos, et
arietes septem millia. 12 Et intravit ex
more ad corroborandum fœdus, ut quærerent
Dominum Deum patrum suorum in toto corde,
et in tota anima sua. 13 Si quis autem,
inquit, non quæsierit Dominum Deum Israel,
moriatur, a minimo usque ad maximum, a
viro usque ad mulierem. 14 Juraveruntque
Domino voce magna in jubilo, et in clangore
tubæ, et in sonitu buccinarum, 15 Omnes
qui erant in Juda cum execratione: in omni
enim corde suo juraverunt, et in tota voluntate
quæsierunt eum, et invenerunt: præstititque
eis Dominus requiem per circuitum. 16 Sed
et Maacham matrem Asa regis ex augusto
deposuit imperio, eo quod fecisset in luco
simulacrum Priapi: quod omne contrivit, et
in frusta comminuens combussit in torrente
Cedron. 17 Excelsa autem derelicta sunt
in Israel: attamen cor Asa erat perfectum
cunctis diebus ejus. 18 Eaque quæ voverat
pater suus et ipse, intulit in domum Domini,
argentum, et aurum, vasorumque diversam
supellectilem. 19 Bellum vero non fuit
usque ad trigesimum quintum annum regni
Asa.

פרישה טז׃

1 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ לְמַלְכוּת אָסָא
עָלָה בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה
וַיִּבֶן אֶת־הָרָמָה לְבִלְתִּי תֵּת יוֹצֵא וָבָא
לְאָסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ 2 וַיֹּצֵא אָסָא כֶּסֶף
וְזָהָב מֵאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁלַח אֶל־בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב
בְּדַרְמֶשֶׂק לֵאמֹר׃ 3 בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ
כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵר בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעְשָׁא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃ 4 וַיִּשְׁמַע
בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי
הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לוֹ אֶל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּ
אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־דָּן וְאֵת אָבֵל מָיִם וְאֵת
כָּל־מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי׃ 5 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיַּשְׁבֵּת
אֶת־מְלַאכְתּוֹ׃ 6 וְאָסָא הַמֶּלֶךְ לָקַח
אֶת־כָּל־יְהוּדָה וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַבְנֵי הָרָמָה
וְאֶת־עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּהֶם
אֶת־גֶּבַע וְאֶת־הַמִּצְפָּה׃ 7 וּבָעֵת
הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרֹאֶה אֶל־אָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהִשָּׁעֶנְךָ עַל־מֶלֶךְ
אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עַל־כֵּן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ־אֲרָם מִיָּדֶךָ׃
8 הֲלֹא ׀ הַכּוּשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחַיִל ׀
לָרֹב לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לְהַרְבֵּה מְאֹד
וּבְהִשָּׁעֶנְךָ עַל־יְהוָה נְתָנָם בְּיָדֶךָ׃ 9 כִּי
יְהוָה עֵינָיו מְשֹׁטְטוֹת בְּכָל־הָאָרֶץ
לְהִתְחַזֵּק עִם־לְבָבָם שָׁלֵם אֵלָיו נִסְכַּלְתָּ
עַל־זֹאת כִּי מֵעַתָּה יֵשׁ עִמְּךָ מִלְחָמוֹת׃
10 וַיִּכְעַס אָסָא אֶל־הָרֹאֶה וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית
הַמַּהְפֶּכֶת כִּי־בְזַעַף עִמּוֹ עַל־זֹאת וַיְרַצֵּץ
אָסָא מִן־הָעָם בָּעֵת הַהִיא׃ 11 וְהִנֵּה דִּבְרֵי
אָסָא הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר הַמְּלָכִים לִיהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃
12 וַיֶּחֱלֵא אָסָא בִּשְׁנַת שְׁלוֹשִׁים
וָתֵשַׁע לְמַלְכוּתוֹ בְּרַגְלָיו עַד־לְמַעְלָה
חָלְיוֹ וְגַם־בְּחָלְיוֹ לֹא־דָרַשׁ אֶת־יְהוָה כִּי
בָּרֹפְאִים׃ 13 וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם־אֲבֹתָיו וַיָּמָת
בִּשְׁנַת אַרְבָּעִים וְאַחַת לְמָלְכוֹ׃ 14 וַיִּקְבְּרֻהוּ
בְקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר כָּרָה־לוֹ בְּעִיר דָּוִיד
וַיַּשְׁכִּיבֻהוּ בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מִלֵּא בְּשָׂמִים
וּזְנִים מְרֻקָּחִים בְּמִרְקַחַת מַעֲשֶׂה וַיִּשְׂרְפוּ
לוֹ שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה עַד־לִמְאֹד׃

ΚΕΦ. ιϛ.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς
βασιλείας Ἀσὰ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰού-
δαν, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δοῦναι
ἔξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ἀσᾷ βασιλεῖ Ἰούδα. 2 Καὶ
ἔλαβεν Ἀσὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ θησαυρῶν
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἄδερ βασιλέως Συρίας
τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων 3 Διάθου
διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ πατρός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός σου·
ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον, δεῦρο
καὶ διασκέδασον ἀπ᾿ ἐμοῦ τὸν Βαασὰ βασιλέα
Ἰσραὴλ, καὶ ἀπελθέτω ἀπ᾿ ἐμοῦ. 4 Καὶ ἤκουσεν
υἱὸς Ἄδερ τοῦ βασιλέως Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς
ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Ἀϊὼν καὶ τὴν Δὰν καὶ
τὴν Ἀβελμαῒν καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφ-
θαλί. 5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασά, ἀπέλιπε
τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ καὶ κατέπαυσε
τὸ ἔργον αὐτοῦ. 6 Καὶ Ἀσὰ βασιλεὺς ἔλαβε
πάντα τὸν Ἰούδαν, καὶ ἔλαβε τοὺς λίθους τῆς
Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησε Βαασά,
καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαὲ καὶ τὴν
Μασφά. 7 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀνανὶ
ὁ προφήτης πρὸς Ἀσὰ βασιλέα Ἰούδα καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας
καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κύριον θεόν σου, διὰ
τοῦτο ἐσώθη ἡ δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρός
σου. 8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἦσαν εἰς
δύναμιν πολλήν, εἰς θάρσος εἰς ἱππεῖς εἰς πλῆθος
σφόδρα, καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κύριον
παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου; 9 Ὅτι οἱ ὀφθαλ-
μοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ κατι-
σχῦσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν·
ἠγνόηκας, ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ
πόλεμος. 10 Καὶ ἐθυμώθη Ἀσὰ τῷ προφήτῃ,
καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλακήν, ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ
τούτῳ· καὶ ἐλυμήνατο Ἀσὰ ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ. 11 Καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσὰ οἱ
πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ
βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ. 12 Καὶ ἐμαλακίσθη
Ἀσὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ καὶ τριακοστῷ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοὺς πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλα-
κίσθη· καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησε τὸν
Κύριον ἀλλὰ τοὺς ἰατρούς. 13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. 14 Καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὤρυξεν ἑαυτῷ ἐν
πόλει Δαυίδ, καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης,
καὶ ἔπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρων μυρεψῶν,
καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως σφόδρα.

CAPUT XVI.

1 ANNO autem trigesimo sexto regni ejus,
ascendit Baasa rex Israel in Judam, et muro
circumdabat Rama, ut nullus tute posset
egredi et ingredi de regno Asa. 2 Protulit
ergo Asa argentum et aurum de thesauris
domus Domini, et de thesauris regis, misitque
ad Benadad regem Syriæ, qui habitabat in
Damasco, dicens: 3 Fœdus inter me et te
est, pater quoque meus et pater tuus habuere
concordiam: quam ob rem misi tibi argentum
et aurum, ut rupto fœdere, quod habes cum
Baasa rege Israel, facias eum a me recedere.
4 Quo comperto, Benadad misit principes
exercituum suorum ad urbes Israel: qui per-
cusserunt Ahion, et Dan, et Abelmaim, et
universas urbes Nephthali muratas. 5 Quod
cum audisset Baasa, desiit ædificare Rama, et
intermisit opus suum. 6 Porro Asa rex
assumpsit universum Judam, et tulerunt
lapides de Rama, et ligna quæ ædificationi
præparaverat Baasa, ædificavitque ex eis
Gabaa et Maspha. 7 In tempore illo venit
Hanani propheta ad Asa regem Juda, et dixit
ei: Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, et
non in Domino Deo tuo, idcirco evasit Syriæ
regis exercitus de manu tua. 8 Nonne Æthio-
pes et Libyes multo plures erant quadrigis et
equitibus, et multitudine nimia: quos, cum
Domino credidisses, tradidit in manu tua?
9 Oculi enim Domini contemplantur universam
terram, et præbent fortitudinem his, qui corde
perfecto credunt in eum. Stulte igitur egisti,
et propter hoc ex præsenti tempore adversum
te bella consurgent. 10 Iratusque Asa ad-
versus videntem, jussit eum mitti in nervum:
valde quippe super hoc fuerat indignatus: et
interfecit de populo in tempore illo plurimos.
11 Opera autem Asa prima et novissima,
scripta sunt in Libro regum Juda et Israel.
12 Ægrotavit etiam Asa anno trigesimo nono
regni sui, dolore pedum vehementissimo, et
nec in infirmitate sua quæsivit Dominum, sed
magis in medicorum arte confisus est. 13 Dor-
mivitque cum patribus suis: et mortuus est
anno quadragesimo primo regni sui. 14 Et
sepelierunt eum in sepulchro suo, quod foderat
sibi in civitate David: posueruntque eum
super lectum suum, plenum aromatibus et
unguentis meretriciis, quæ erant pigmentario-
rum arte confecta, et combusserunt super eum
ambitione nimia.

פרשה יז׃

1 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו וַיִּתְחַזֵּק
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיִּתֶּן־חַיִל בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה
הַבְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן נְצִיבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד אָסָא אָבִיו׃
3 וַיְהִי יְהוָה עִם־יְהוֹשָׁפָט כִּי הָלַךְ
בְּדַרְכֵי דָּוִיד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים וְלֹא דָרַשׁ
לַבְּעָלִים׃ 4 כִּי לֵאלֹהֵי אָבִיו דָּרָשׁ
וּבְמִצְוֹתָיו הָלָךְ וְלֹא כְּמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיָּכֶן יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיִּתְּנוּ
כָל־יְהוּדָה מִנְחָה לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי־לוֹ
עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב׃ 6 וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ בְּדַרְכֵי
יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־
הָאֲשֵׁרִים מִיהוּדָה׃ 7 וּבִשְׁנַת
שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבֶן־חַיִל
וּלְעֹבַדְיָה וְלִזְכַרְיָה וְלִנְתַנְאֵל וּלְמִיכָיָהוּ
לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ 8 וְעִמָּהֶם הַלְוִיִּם
שְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְיָהוּ וּזְבַדְיָהוּ וַעֲשָׂהאֵל
וּשְׁמִירָמוֹת וִיהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּהוּ וְטוֹבִיָּהוּ
וְטוֹב אֲדוֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְעִמָּהֶם אֱלִישָׁמָע
וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים׃ 9 וַיְלַמְּדוּ בִּיהוּדָה
וְעִמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ בְּכָל־
עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ בָּעָם׃ 10 וַיְהִי
פַּחַד יְהוָה עַל כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ
עִם־יְהוֹשָׁפָט׃ 11 וּמִן־פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים
לִיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא גַּם
הָעַרְבִיאִים מְבִיאִים לוֹ צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת
אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וּתְיָשִׁים שִׁבְעַת
אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ 12 וַיְהִי
יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וְגָדֵל עַד־לְמָעְלָה וַיִּבֶן
בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת׃
13 וּמְלָאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה
וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה גִּבּוֹרֵי חַיִל בִּירוּשָׁלִָם׃
14 וְאֵלֶּה פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם
לִיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים עַדְנָה הַשָּׂר וְעִמּוֹ
גִּבּוֹרֵי חַיִל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אָלֶף׃
15 וְעַל־יָדוֹ יְהוֹחָנָן הַשָּׂר וְעִמּוֹ מָאתַיִם
וּשְׁמוֹנִים אָלֶף׃ 16 וְעַל־יָדוֹ עֲמַסְיָה בֶן־
זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף
גִּבּוֹר חָיִל׃ 17 וּמִן־בִּנְיָמִן גִּבּוֹר חַיִל
אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ נֹשְׁקֵי־קֶשֶׁת וּמָגֵן מָאתַיִם אָלֶף׃

ΚΕΦ. ιζ΄.

1 ΚΑΙ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ· καὶ κατίσχυσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἔδωκε δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγουμένους
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσιν
Ἐφραῒμ ἃς προκατελάβετο Ἀσὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐγένετο Κύριος μετὰ Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐπορεύθη
ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις· καὶ
οὐκ ἐξεζήτησε τὰ εἴδωλα, 4 Ἀλλὰ Κύριον τὸν
θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησε, καὶ ἐν ταῖς
ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐχ ὡς
τὰ ἔργα τοῦ Ἰσραήλ. 5 Καὶ κατεύθυνε Κύριος
τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε πᾶς Ἰούδα
δῶρα τῷ Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ
δόξα πολλή. 6 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν
ὁδῷ Κυρίου, καὶ ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση
ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα. 7 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ
ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἡγου-
μένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν, τὸν
Ἀβδίαν καὶ Ζαχαρίαν καὶ Ναθαναὴλ καὶ Μιχαίαν,
τοῦ διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰούδα. 8 Καὶ μετ'
αὐτῶν οἱ Λευῖται Σαμαίας καὶ Ναθανίας καὶ
Ζαβδίας καὶ Ἀσιὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰωνάθαν καὶ
Ἀδωνίας καὶ Τωβίας καὶ Τωβαδωνίας, Λευῖται καὶ
οἱ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμὰ καὶ Ἰωρὰμ οἱ ἱερεῖς. 9 Καὶ
ἐδίδασκον ἐν Ἰούδᾳ, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος νόμου
Κυρίου, καὶ διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
ἐδίδασκον τὸν λαόν. 10 Καὶ ἐγένετο ἔκστασις
Κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς κύκλῳ
Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ. 11 Καὶ
ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφὰτ δῶρα
καὶ ἀργύριον καὶ δόματα, καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον
αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακο-
σίους. 12 Καὶ ἦν Ἰωσαφὰτ πορευόμενος μείζων
ἕως εἰς ὕψος, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
οἰκήσεις καὶ πόλεις ὀχυράς. 13 Καὶ ἔργα πολλὰ
ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἄνδρες πολε-
μισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλήμ. 14 Καὶ
οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν· καὶ τῷ Ἰούδᾳ χιλίαρχοι, Ἔδνας ὁ ἄρχων,
καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως τριακόσιαι
χιλιάδες· 15 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωανὰν ὁ ἡγούμε-
νος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες·
16 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαρὶ ὁ προθυ-
μούμενος τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι
χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως. 17 Καὶ ἐκ τοῦ
Βενιαμὶν δυνατὸς δυνάμεως καὶ Ἐλιαδά, καὶ μετ'
αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιαι χιλιάδες·

CAPUT XVII.

1 Regnavit autem Josaphat filius ejus pro
eo, et invaluit contra Israel. 2 Constituitque
militum numeros in cunctis urbibus Juda,
quæ erant vallatæ muris. Præsidiaque dis-
posuit in terra Juda, et in civitatibus Ephraim,
quas ceperat Asa pater ejus. 3 Et fuit
Dominus cum Josaphat, quia ambulavit in
viis David patris sui primis: et non speravit
in Baalim, 4 Sed in Deo patris sui, et per-
rexit in præceptis illius, et non juxta peccata
Israel. 5 Confirmavitque Dominus regnum
in manu ejus, et dedit omnis Juda munera
Josaphat: factæque sunt ei infinitæ divitiæ,
et multa gloria. 6 Cumque sumpsisset cor
ejus audaciam propter vias Domini, etiam
excelsa et lucos de Juda abstulit. 7 Tertio
autem anno regni sui, misit de principibus
suis Benhail, et Obdiam, et Zachariam, et
Nathanael, et Michæam, ut docerent in civita-
tibus Juda: 8 Et cum eis Levitas, Semeiam,
et Nathaniam, et Zabadiam, Asael quoque, et
Semiramoth, et Jonathan, Adoniamque et
Tobiam, et Thobadoniam, Levitas, et cum eis
Elisama et Joram sacerdotes, 9 Docebantque
populum in Juda, habentes librum legis
Domini, et circuibant cunctas urbes Juda,
atque erudiebant populum. 10 Itaque factus
est pavor Domini super omnia regna terrarum,
quæ erant per gyrum Juda, nec audebant
bellare contra Josaphat. 11 Sed et Philisthæi
Josaphat munera deferebant, et vectigal
argenti, Arabes quoque adducebant pecora,
arietum septem millia septingenta, et hir-
corum totidem. 12 Crevit ergo Josaphat, et
magnificatus est usque in sublime: atque
ædificavit in Juda domos ad instar turrium,
urbesque muratas. 13 Et multa opera paravit
in urbibus Juda: viri quoque bellatores, et
robusti erant in Jerusalem, 14 Quorum iste
numerus per domos atque familias singulorum:
In Juda principes exercitus, Ednas dux, et
cum eo robustissimi viri trecenta millia.
15 Post hunc Johanan princeps, et cum
eo ducenta octoginta millia. 16 Post
istum quoque Amasias filius Zechri, con-
secratus Domino, et cum eo ducenta millia
virorum fortium. 17 Hunc sequebatur ro-
bustus ad prœlia Eliada, et cum eo te-
nentium arcum et clypeum ducenta millia.

18 וְעַל־יָדוֹ יְהוֹזָבָד וְעִמּוֹ מֵאָה־וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף
חֲלוּצֵי צָבָא׃ 19 אֵלֶּה הַמְשָׁרְתִים
אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד אֲשֶׁר־נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי
הַמִּבְצָר בְּכָל־יְהוּדָה׃

פרשה יח :

1 וַיְהִי לִיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב
וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב׃ 2 וַיֵּרֶד לְקֵץ שָׁנִים אֶל־
אַחְאָב לְשֹׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח־לוֹ אַחְאָב צֹאן
וּבָקָר לָרֹב וְלָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְסִיתֵהוּ
לַעֲלוֹת אֶל־רָמוֹת גִּלְעָד׃ 3 וַיֹּאמֶר אַחְאָב
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה
הֲתֵלֵךְ עִמִּי רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ כָּמוֹנִי
כָמוֹךָ וּכְעַמְּךָ עַמִּי וְעִמְּךָ בַּמִּלְחָמָה׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ־
נָא כַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 5 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִאִים אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲנֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד
לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן
הָאֱלֹהִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
הַאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרְשָׁה
מֵאֹתוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל ׀ אֶל־יְהוֹשָׁפָט
עוֹד אִישׁ־אֶחָד לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֹתוֹ
וַאֲנִי שְׂנֵאתִיהוּ כִּי אֵינֶנּוּ מִתְנַבֵּא עָלַי
לְטוֹבָה כִּי כָל־יָמָיו לְרָעָה הוּא מִיכָיְהוּ
בֶן־יִמְלָא וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ
כֵּן׃ 8 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד
וַיֹּאמֶר מַהֵר מִיכְהוּ בֶן־יִמְלָא׃ 9 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה יוֹשְׁבִים אִישׁ עַל־
כִּסְאוֹ מְלֻבָּשִׁים בְּגָדִים וְיוֹשְׁבִים בְּגֹרֶן
פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
לִפְנֵיהֶם׃ 10 וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה
קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה
תְּנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם׃ 11 וְכָל־הַנְּבִאִים
נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח
וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 12 וְהַמַּלְאָךְ
אֲשֶׁר־הָלַךְ ׀ לִקְרֹא לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו
לֵאמֹר הִנֵּה דִּבְרֵי הַנְּבִאִים פֶּה־אֶחָד טוֹב
אֶל־הַמֶּלֶךְ וִיהִי־נָא דְבָרְךָ כְּאַחַד מֵהֶם
וְדִבַּרְתָּ טּוֹב׃ 13 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי־יְהוָה
כִּי אֶת־אֲשֶׁר־יֹאמַר אֱלֹהַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃
14 וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
מִיכָה הֲנֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־
אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר עֲלוּ וְהַצְלִיחוּ וְיִנָּתְנוּ בְּיֶדְכֶם׃

18 Καὶ μετ᾽ αὐτὸν Ἰωζαβάδ, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου.
19 Οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν
πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

ΚΕΦ. ιη′.

1 Καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφὰτ ἔτι πλοῦτος καὶ
δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ.
2 Καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαὰβ εἰς
Σαμάρειαν, καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαὰβ πρόβατα καὶ
μόσχους πολλοὺς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ
ἠγάπα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ᾽ αὐτοῦ εἰς
Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος. 3 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα
Εἰ πορεύσῃ μετ᾽ ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδί-
τιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὡς ἐγώ, οὕτω καὶ σύ· ὡς
ὁ λαὸς σοῦ, καὶ ὁ λαὸς μοῦ μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον.
4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ
Ζήτησον δὴ σήμερον τὸν Κύριον. 5 Καὶ συνή-
γαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας τετρα-
κοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰ πορευθῶ εἰς
Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν
Ἀνάβαινε, καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως. 6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Οὐκ ἔστιν ὧδε
προφήτης τοῦ Κυρίου ἔτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ᾽
αὐτοῦ; 7 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσαφάτ Ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸν Κύριον
δι᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστι
προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅτι πᾶσαι αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλά.
Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Μὴ λαλήτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.
8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπε
Τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλά. 9 Καὶ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι
ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολάς,
καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας,
καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον ἐναντίον
αὐτῶν. 10 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς
Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος
Ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντε-
λεσθῇ. 11 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον
οὕτω λέγοντες Ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ, καὶ
εὐοδωθήσῃ, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως. 12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ
καλέσαι τὸν Μιχαίαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων Ἰδοὺ
ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ ἀγαθὰ περὶ
τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σοῦ ὡς
ἑνὸς αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθά. 13 Καὶ εἶπε
Μιχαίας Ζῇ Κύριος ὅτι ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς
πρὸς μέ, αὐτὰ λαλήσω. 14 Καὶ ἦλθε πρὸς
τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς
Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς
πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν Ἀνάβαινε, καὶ
εὐοδώσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν.

18 Post istum etiam Jozabad, et cum eo
centum octoginta millia expeditorum militum.
19 Hi omnes erant ad manum regis, exceptis
aliis, quos posuerat in urbibus muratis, in
universo Juda.

CAPUT XVIII.

1 Fuit ergo Josaphat dives et inclytus
multum, et affinitate conjunctus est Achab.
2 Descenditque post annos ad eum in Sa-
mariam: ad cujus adventum mactavit Achab
arietes et boves plurimos, ipsi, et populo qui
venerat cum eo: persuasitque illi ut ascen-
deret in Ramoth Galaad. 3 Dixitque Achab
rex Israel ad Josaphat regem Juda: Veni
mecum in Ramoth Galaad. Cui ille respondit:
Ut ego, et tu: sicut populus tuus, sic et
populus meus: tecumque erimus in bello.
4 Dixitque Josaphat ad regem Israel: Con-
sule obsecro impræsentiarum sermonem
Domini. 5 Congregavit igitur rex Israel pro-
phetarum quadringentos viros, et dixit ad
eos: In Ramoth Galaad ad bellandum ire
debemus, an quiescere? At illi, Ascende,
inquiunt, et tradet Deus in manu regis.
6 Dixitque Josaphat: Numquid non est hic
prophetes Domini, ut ab illo etiam requi-
ramus? 7 Et ait rex Israel ad Josaphat:
Est vir unus, a quo possumus quærere Domini
voluntatem: sed ego odi eum, quia non pro-
phetat mihi bonum, sed malum omni tempore:
est autem Michæas filius Jemla. Dixitque
Josaphat: Ne loquaris rex hoc modo. 8 Vo-
cavit ergo rex Israel unum de eunuchis, et
dixit ei: Voca cito Michæam filium Jemla.
9 Porro rex Israel, et Josaphat rex Juda,
uterque sedebant in solio suo, vestiti cultu
regio: sedebant autem in area juxta portam
Samariæ, omnesque prophetæ vaticinabantur
coram eis. 10 Sedecias vero filius Chanaana
fecit sibi cornua ferrea, et ait: Hæc dicit
Dominus: His ventilabis Syriam, donec con-
teras eam. 11 Omnesque prophetæ similiter
prophetabant, atque dicebant: Ascende in
Ramoth Galaad, et prosperaberis, et tradet
eos Dominus in manu regis. 12 Nuntius
autem, qui ierat ad vocandum Michæam, ait
illi: En verba omnium prophetarum uno ore
bona regi annuntiant: quæso ergo te ut et
sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisque
prospera. 13 Cui respondit Michæas:
Vivit Dominus, quia quodcumque dixerit
mihi Deus meus, hoc loquar. 14 Venit
ergo ad regem. Cui rex ait: Michæa,
ire debemus in Ramoth Galaad ad bel-
landum, an quiescere? Cui ille respondit:
Ascendite: cuncta enim prospera eve-
nient, et tradentur hostes in manus vestras.

15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמֶּה פְעָמִים
אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ אֲשֶׁר לֹא־תְדַבֵּר אֵלַי רַק
אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָֹה׃ 16 וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת־
כָּל־יִשְׂרָאֵל נְפוֹצִים עַל־הֶהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר
אֵין־לָהֶן רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָֹה לֹא־אֲדֹנִים
לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃ 17 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלֹא אָמַרְתִּי
אֵלֶיךָ לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־לְרָע׃
18 וַיֹּאמֶר לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָֹה
רָאִיתִי אֶת־יְהוָֹה יוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צְבָא
הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עַל־יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ׃
19 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה מִי יְפַתֶּה אֶת־אַחְאָב מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וְיַעַל וְיִפֹּל בְּרָמוֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר
זֶה אֹמֵר כָּכָה וְזֶה אֹמֵר כָּכָה׃ 20 וַיֵּצֵא
הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָֹה וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֲפַתֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֵלָיו בַּמָּה׃ 21 וַיֹּאמֶר
אֵצֵא וְהָיִיתִי לְרוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאָיו
וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם־תּוּכָל צֵא וַעֲשֵׂה־כֵן׃
22 וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן יְהוָֹה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי
נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וַיהוָֹה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃
23 וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה וַיַּךְ אֶת־מִיכָיְהוּ
עַל־הַלֶּחִי וַיֹּאמֶר אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ עָבַר
רוּחַ־יְהוָֹה מֵאִתִּי לְדַבֵּר אֹתָךְ׃ 24 וַיֹּאמֶר
מִיכָיְהוּ הִנְּךָ רֹאֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר
תָּבוֹא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהֵחָבֵא׃ 25 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קְחוּ אֶת־מִיכָיְהוּ וְהָשִׁיבֻהוּ
אֶל־אָמוֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃
26 וַאֲמַרְתֶּם כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׂימוּ זֶה
בֵּית הַכֶּלֶא וְהַאֲכִילֻהוּ לֶחֶם לַחַץ וּמַיִם
לַחַץ עַד שׁוּבִי בְשָׁלוֹם׃ 27 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ
אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דִבֶּר יְהוָֹה
בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם׃
28 וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
אֶל־רָמֹת גִּלְעָד׃ 29 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ וָבוֹא בַמִּלְחָמָה וְאַתָּה
לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
בַּמִּלְחָמָה׃ 30 וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־
שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ לֵאמֹר לֹא תִּלָּחֲמוּ
אֶת־הַקָּטֹן וְאֶת־הַגָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ׃ 31 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב
אֶת־יְהוֹשָׁפָט וְהֵמָּה אָמְרוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
הוּא וַיָּסֹבּוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט
וַיהוָֹה עֲזָרוֹ וַיְסִיתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ׃

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Ποσάκις ὁρκίζω σε
ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς μὲ πλὴν τὴν ἀλήθειαν ἐν
ὀνόματι Κυρίου; 16 Καὶ εἶπεν Εἶδον τὸν Ἰσραὴλ
διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς οὐκ
ἔστι ποιμήν· καὶ εἶπε Κύριος Οὐκ ἔχουσιν ἡγού-
μενον οὗτοι, ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. 17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι οὐ προ-
φητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακά; 18 Καὶ
εἶπεν Οὐχ οὕτως· ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Εἶδον
τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα
δύναμις τοῦ οὐρανοῦ παρειστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. 19 Καὶ εἶπε Κύριος Τίς
ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ ἀνα-
βήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμὼθ Γαλαάδ; καὶ
οὗτος εἶπεν οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως.
20 Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου
καὶ εἶπεν Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος
Ἐν τίνι; 21 Καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν
αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ, ἔξελθε
καὶ ποίησον οὕτω. 22 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος
πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σου
τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά. 23 Καὶ
ἤγγισε Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν καὶ ἐπάταξε τὸν
Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν αὐτῷ Ποίᾳ τῇ
ὁδῷ παρῆλθε πνεῦμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ
λαλῆσαι πρὸς σέ; 24 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἰδοὺ
ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμεῖον
ἐκ ταμείου τοῦ κατακρυβῆναι. 25 Καὶ εἶπε βασι-
λεὺς Ἰσραήλ Λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε
πρὸς Ἐμὴρ ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς Ἰωὰς
ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως, 26 Καὶ ἐρεῖτε
Οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεύς Ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς
οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ
ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.
27 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς
ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐν ἐμοί· καὶ εἶπεν
Ἀκούσατε λαοὶ πάντες. 28 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθ
Γαλαάδ. 29 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσαφάτ Κατακάλυψόν με καὶ εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου·
καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν πόλεμον. 30 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετεί-
λατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἁρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ
λέγων Μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν
ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μόνον. 31 Καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν
Ἰωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς Ἰσραὴλ
ἐστι, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν· καὶ
ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, καὶ Κύριος ἔσωσεν αὐτόν,
καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ.

15 Dixitque rex: Iterum atque iterum te
adjuro, ut mihi non loquaris, nisi quod verum
est, in nomine Domini. 16 At ille ait: Vidi
universum Israel dispersum in montibus,
sicut oves absque pastore: et dixit Dominus:
Non habent isti dominos: revertatur unus-
quisque in domum suam in pace. 17 Et ait
rex Israel ad Josaphat: Nonne dixi tibi, quod
non prophetaret iste mihi quidquam boni, sed
ea quæ mala sunt? 18 At ille, idcirco, ait,
audite verbum Domini: Vidi Dominum se-
dentem in solio suo, et omnem exercitum cæli
assistentem ei a dextris et a sinistris. 19 Et
dixit Dominus: Quis decipiet Achab regem
Israel, ut ascendat et corruat in Ramoth
Galaad? Cumque diceret unus hoc modo, et
alter alio: 20 Processit spiritus, et stetit
coram Domino, et ait: Ego decipiam eum.
Cui Dominus, In quo, inquit, decipies? 21 At
ille respondit: Egrediar, et ero spiritus
mendax in ore omnium prophetarum ejus.
Dixitque Dominus: Decipies, et prævalebis:
egredere, et fac ita. 22 Nunc igitur, ecce
Dominus dedit spiritum mendacii in ore
omnium prophetarum tuorum, et Dominus
locutus est de te mala. 23 Accessit autem
Sedecias filius Chanaana, et percussit Michææ
maxillam, et ait: Per quam viam transivit
Spiritus Domini a me, ut loqueretur tibi?
24 Dixitque Michæas: Tu ipse videbis in die
illo, quando ingressus fueris cubiculum de
cubiculo ut abscondaris. 25 Præcepit autem
rex Israel, dicens: Tollite Michæam, et
ducite eum ad Amon principem civitatis, et
ad Joas filium Amelech. 26 Et dicetis:
Hæc dicit rex: Mittite hunc in carcerem, et
date ei panis modicum, et aquæ pauxillum,
donec revertar in pace. 27 Dixitque Michæas:
Si reversus fueris in pace, non est locutus
Dominus in me. Et ait: Audite omnes
populi. 28 Igitur ascenderunt rex Israel et
Josaphat rex Juda in Ramoth Galaad.
29 Dixitque rex Israel ad Josaphat: Mutabo
habitum, et sic ad pugnam vadam, tu autem
induere vestibus tuis. Mutatoque rex Israel
habitu, venit ad bellum. 30 Rex autem
Syriæ præceperat ducibus equitatus sui,
dicens: Ne pugnetis contra minimum,
aut contra maximum, nisi contra solum re-
gem Israel. 31 Itaque cum vidissent prin-
cipes equitatus Josaphat, dixerunt: Rex
Israel est iste. Et circumdederunt eum
dimicantes: at ille clamavit ad Dominum,
et auxiliatus est ei, atque avertit eos ab illo.

32 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא־הָיָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁבוּ מֵאַחֲרָיו׃ 33 וְאִישׁ
מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּךְ אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן וַיֹּאמֶר לָרַכָּב
הֲפֹךְ יָדְךָ וְהוֹצֵאתַנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי
הָחֳלֵיתִי׃ 34 וַתַּעַל הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא
וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מַעֲמִיד בַּמֶּרְכָּבָה
נֹכַח אֲרָם עַד־הָעָרֶב וַיָּמָת לְעֵת בּוֹא
הַשָּׁמֶשׁ׃

פרשה יט׃

1 וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־בֵּיתוֹ
בְּשָׁלוֹם לִירוּשָׁלָםִ׃ 2 וַיֵּצֵא אֶל־פָּנָיו יֵהוּא
בֶן־חֲנָנִי הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט
הֲלָרָשָׁע לַעְזֹר וּלְשֹׂנְאֵי יְהוָה תֶּאֱהָב
וּבָזֹאת עָלֶיךָ קֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה׃ 3 אֲבָל
דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ כִּי־בִעַרְתָּ
הָאֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ וַהֲכִינוֹתָ לְבָבְךָ לִדְרֹשׁ
הָאֱלֹהִים׃ 4 וַיֵּשֶׁב יְהוֹשָׁפָט בִּירוּשָׁלָםִ
וַיָּשָׁב וַיֵּצֵא בָעָם מִבְּאֵר שֶׁבַע עַד־הַר
אֶפְרַיִם וַיְשִׁיבֵם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃
5 וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה
הַבְּצֻרוֹת לְעִיר וָעִיר׃ 6 וַיֹּאמֶר אֶל־
הַשֹּׁפְטִים רְאוּ מָה־אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא
לְאָדָם תִּשְׁפְּטוּ כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם בִּדְבַר
מִשְׁפָּט׃ 7 וְעַתָּה יְהִי פַחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם
שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי־אֵין עִם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַוְלָה וּמַשֹּׂא פָנִים וּמִקַּח־שֹׁחַד׃ 8 וְגַם
בִּירוּשָׁלַםִ הֶעֱמִיד יְהוֹשָׁפָט מִן־הַלְוִיִּם
וְהַכֹּהֲנִים וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט
יְהוָה וְלָרִיב וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלָםִ׃ 9 וַיְצַו
עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן בְּיִרְאַת יְהוָה
בֶּאֱמוּנָה וּבְלֵבָב שָׁלֵם׃ 10 וְכָל־רִיב
אֲשֶׁר־יָבוֹא עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם ׀ הַיֹּשְׁבִים
בְּעָרֵיהֶם בֵּין־דָּם ׀ לְדָם בֵּין־תּוֹרָה לְמִצְוָה
לְחֻקִּים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם אֹתָם וְלֹא
יֶאְשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה־קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל־
אֲחֵיכֶם כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא תֶאְשָׁמוּ׃ 11 וְהִנֵּה
אֲמַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ עֲלֵיכֶם לְכֹל ׀ דְּבַר־
יְהוָה וּזְבַדְיָהוּ בֶן־יִשְׁמָעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית־
יְהוּדָה לְכֹל דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם
לִפְנֵיכֶם חִזְקוּ וַעֲשׂוּ וִיהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב׃

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων
ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ'
αὐτοῦ. 33 Καὶ ἀνὴρ ἔτεινε τόξον εὐστόχως καὶ
ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ
πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε
τῷ ἡνιόχῳ Ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου, ἐξάγαγέ με
ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα. 34 Καὶ ἐτροπώθη
ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας
Συρίας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνοντος τοῦ
ἡλίου.

ΚΕΦ. ιθ΄.

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ ἐξῆλθεν
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ τοῦ Ἀνανὶ ὁ προφή-
της καὶ εἶπεν αὐτῷ Βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῷ
σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις;
διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ παρὰ Κυρίου·
3 Ὅτι ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ ηὑρέθησαν ἐν σοί, ὅτι
ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ κατηύ-
θυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον.
4 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσαφὰτ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως
ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον
θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 5 Καὶ κατέστησε τοὺς
κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς
ἐν πόλει καὶ πόλει. 6 Καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς Ἴδετε
τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε
ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως.
7 Καὶ νῦν γενέσθω φόβος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ Κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον οὐδὲ
λαβεῖν δῶρα. 8 Καί γε ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν
Ἰωσαφὰτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν
πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου καὶ κρίνειν
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ ἐνετεί-
λατο πρὸς αὐτοὺς λέγων Οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ
Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ, 10 Πᾶς
ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν
ἀνὰ μέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
προστάγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαιώματα καὶ
κρίματα· καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁμαρ-
τήσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· οὕτω ποιήσετε, καὶ
οὐχ ἁμαρτήσεσθε. 11 Καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς
ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον Κυρίου, καὶ
Ζαβδίας υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰούδα
πρὸς πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν· ἰσχύσατε
καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

32 Cum enim vidissent duces equitatus, quod
non esset rex Israel, reliquerunt eum. 33 Ac-
cidit autem ut unus e populo sagittam in
incertum jaceret, et percuteret regem Israel
inter cervicem et scapulas; at ille aurigæ
suo ait: Converte manum tuam, et educ me
de acie, quia vulneratus sum. 34 Et finita
est pugna in die illo: porro rex Israel stabat
in curru suo contra Syros usque ad vesperam,
et mortuus est occidente sole.

CAPUT XIX.

1 Reversus est autem Josaphat rex Juda
in domum suam pacifice in Jerusalem. 2 Cui
occurrit Jehu filius Hanani videns, et ait ad
eum: Impio præbes auxilium, et his qui
oderunt Dominum amicitia jungeris, et
idcirco iram quidem Domini merebaris:
3 Sed bona opera inventa sunt in te, eo quod
abstuleris lucos de terra Juda, et præparaveris
cor tuum ut requireres Dominum Deum patrum
tuorum. 4 Habitavit ergo Josaphat in Jeru-
salem: rursumque egressus est ad populum
de Bersabee usque ad montem Ephraim, et
revocavit eos ad Dominum Deum patrum
suorum. 5 Constituitque judices terræ in
cunctis civitatibus Juda munitis per singula
loca, 6 Et præcipiens judicibus, Videte, ait,
quid faciatis: non enim hominis exercetis
judicium, sed Domini: et quodcumque judi-
caveritis, in vos redundabit. 7 Sit timor
Domini vobiscum, et cum diligentia cuncta
facite: non est enim apud Dominum Deum
nostrum iniquitas, nec personarum acceptio,
nec cupido munerum. 8 In Jerusalem quoque
constituit Josaphat Levitas, et sacerdotes, et
principes familiarum ex Israel, ut judicium
et causam Domini judicarent habitatoribus
ejus. 9 Præcepitque eis, dicens: Sic agetis
in timore Domini fideliter et corde perfecto.
10 Omnem causam, quæ venerit ad vos,
fratrum vestrorum, qui habitant in urbibus
suis inter cognationem et cognationem, ubi-
cumque quæstio est de lege, de mandato, de
cæremoniis, de justificationibus: ostendite
eis, ut non peccent in Dominum, et ne veniat
ira super vos et super fratres vestros: sic
ergo agentes non peccabitis. 11 Amarias
autem sacerdos et pontifex vester, in his, quæ
ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zaba-
dias filius Ismahel, qui est dux in domo Juda,
super ea opera erit, quæ ad regis officium
pertinent: habetisque magistros Levitas
coram vobis, confortamini, et agite diligenter,
et erit Dominus vobiscum in bonis.

פרשה כ׃

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ בְנֵי־מוֹאָב וּבְנֵי
עַמּוֹן וְעִמָּהֶם ׀ מֵהָעַמּוֹנִים עַל־יְהוֹשָׁפָט
לַמִּלְחָמָה׃ 2 וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּידוּ לִיהוֹשָׁפָט לֵאמֹר
בָּא עָלֶיךָ הָמוֹן רָב מֵעֵבֶר לַיָּם מֵאֲרָם
וְהִנָּם בְּחַצְצוֹן תָּמָר הִיא עֵין גֶּדִי׃
3 וַיִּרָא וַיִּתֵּן יְהוֹשָׁפָט אֶת־פָּנָיו לִדְרוֹשׁ
לַיהוָה וַיִּקְרָא־צוֹם עַל־כָּל־יְהוּדָה׃ 4 וַיִּקָּבְצוּ
יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מֵיְהוָה גַּם מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה
בָּאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה׃ 5 וַיַּעֲמֹד יְהוֹשָׁפָט
בִּקְהַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי
הֶחָצֵר הַחֲדָשָׁה׃ 6 וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ הֲלֹא אַתָּה־הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וּבְיָדְךָ
כֹּחַ וּגְבוּרָה וְאֵין עִמְּךָ לְהִתְיַצֵּב׃ 7 הֲלֹא ׀
אַתָּה אֱלֹהֵינוּ הוֹרַשְׁתָּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
הַזֹּאת מִלִּפְנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַתִּתְּנָהּ לְזֶרַע
אַבְרָהָם אֹהַבְךָ לְעוֹלָם׃ 8 וַיֵּשְׁבוּ־בָהּ
וַיִּבְנוּ לְךָ ׀ בָּהּ מִקְדָּשׁ לְשִׁמְךָ לֵאמֹר׃
9 אִם־תָּבוֹא עָלֵינוּ רָעָה חֶרֶב שְׁפוֹט וְדֶבֶר
וְרָעָב נַעַמְדָה לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ
כִּי שִׁמְךָ בַּבַּיִת הַזֶּה וְנִזְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרָתֵנוּ
וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ׃ 10 וְעַתָּה הִנֵּה בְנֵי־עַמּוֹן
וּמוֹאָב וְהַר־שֵׂעִיר אֲשֶׁר לֹא־נָתַתָּה לְיִשְׂרָאֵל
לָבוֹא בָהֶם בְּבֹאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם כִּי סָרוּ
מֵעֲלֵיהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם׃ 11 וְהִנֵּה־הֵם
גֹּמְלִים עָלֵינוּ לָבוֹא לְגָרְשֵׁנוּ מִיְּרֻשָּׁתְךָ
אֲשֶׁר הוֹרַשְׁתָּנוּ׃ 12 אֱלֹהֵינוּ הֲלֹא תִשְׁפָּט־
בָּם כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לִפְנֵי הֶהָמוֹן הָרָב
הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה־
נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ׃ 13 וְכָל־יְהוּדָה
עֹמְדִים לִפְנֵי יְהוָה גַּם־טַפָּם נְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם׃ 14 וְיַחֲזִיאֵל בֶּן־זְכַרְיָהוּ
בֶּן־בְּנָיָה בֶּן־יְעִיאֵל בֶּן־מַתַּנְיָה הַלֵּוִי מִן־
בְּנֵי אָסָף הָיְתָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה בְּתוֹךְ
הַקָּהָל׃ 15 וַיֹּאמֶר הַקְשִׁיבוּ כָל־יְהוּדָה
וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט כֹּה־
אָמַר יְהוָה לָכֶם אַתֶּם אַל־תִּירְאוּ וְאַל־
תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי הֶהָמוֹן הָרָב הַזֶּה כִּי לֹא
לָכֶם הַמִּלְחָמָה כִּי לֵאלֹהִים׃ 16 מָחָר רְדוּ
עֲלֵיהֶם הִנָּם עֹלִים בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ וּמְצָאתֶם
אֹתָם בְּסוֹף הַנַּחַל פְּנֵי מִדְבַּר יְרוּאֵל׃

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωὰβ καὶ υἱοὶ
Ἀμμὼν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς
Ἰωσαφὰτ εἰς πόλεμον. 2 Καὶ ἦλθον καὶ ὑπέ-
δειξαν τῷ Ἰωσαφὰτ λέγοντες Ἥκει ἐπὶ σὲ πλῆθος
πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ
ἰδού εἰσιν ἐν Ἀσασὰν Θαμάρ, αὕτη ἐστὶν Ἐγγαδί.
3 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφὰτ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νηστείαν
ἐν παντὶ Ἰούδᾳ. 4 Καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητῆσαι
τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα
ἦλθον ζητῆσαι τὸν Κύριον. 5 Καὶ ἀνέστη Ἰωσα-
φὰτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ
Κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς,
6 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐχὶ
σὺ εἶ θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν
τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν τῇ χειρί σου
ἰσχὺς δυναστείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σὲ ἀντιστῆναι;
7 Οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ
σου Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραὰμ
τῷ ἠγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα; 8 Καὶ κατῴ-
κησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα
τῷ ὀνόματί σου λέγοντες 9 Ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς
κακά, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, στησόμεθα
ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σοῦ, ὅτι
τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα
πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις.
10 Καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωὰβ καὶ
ὄρος Σηείρ, εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελ-
θεῖν δι' αὐτῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν
αὐτούς· 11 Καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ'
ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονο-
μίας ἡμῶν ἧς ἔδωκας ἡμῖν. 12 Κύριε ὁ θεὸς
ἡμῶν, οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἰσχὺς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ
τοῦτο τὸ ἐλθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἴδαμεν τί
ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν. 13 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἑστηκὼς ἔναντι Κυρίου
καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.
14 Καὶ τῷ Ὀζιὴλ τῷ τοῦ Ζαχαρίου τῶν υἱῶν
Βαναίου τῶν υἱῶν Ἐλεϊὴλ τοῦ Ματθανίου τοῦ
Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, 15 Καὶ εἶπεν
Ἀκούσατε, πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ. Τάδε λέγει
Κύριος ὑμῖν αὐτοῖς Μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε
ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου,
ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστιν ἡ παράταξις ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ.
16 Αὔριον κατάβητε ἐπ' αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαί-
νουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσσεῖς, καὶ εὑρήσετε
αὐτοὺς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἰεριήλ.

CAPUT XX.

1 Post hæc congregati sunt filii Moab, et
filii Ammon, et cum eis de Ammonitis, ad
Josaphat, ut pugnarent contra eum. 2 Ve-
neruntque nuntii, et indicaverunt Josaphat,
dicentes: Venit contra te multitudo magna,
de his locis quæ trans mare sunt, et de Syria,
et ecce consistunt in Asasonthamar, quæ est
Engaddi. 3 Josaphat autem timore perter-
ritus, totum se contulit ad rogandum Dominum,
et prædicavit jejunium universo Juda. 4 Con-
gregatusque est Judas ad deprecandum
Dominum: sed et omnes de urbibus suis
venerunt ad obsecrandum eum. 5 Cumque
stetisset Josaphat in medio cœtu Juda, et
Jerusalem, in domo Domini ante atrium
novum, 6 Ait: Domine Deus patrum nos-
trorum, tu es Deus in cælo, et dominaris
cunctis regnis gentium, in manu tua est
fortitudo et potentia, nec quisquam tibi
potest resistere. 7 Nonne tu Deus noster
interfecisti omnes habitatores terræ hujus
coram populo tuo Israel, et dedisti eam semini
Abraham amici tui in sempiternum? 8 Ha-
bitaveruntque in ea, et extruxerunt in illa
sanctuarium nomini tuo, dicentes: 9 Si
irruerint super nos mala, gladius judicii,
pestilentia, et fames, stabimus coram domo
hac in conspectu tuo, in qua invocatum est
nomen tuum: et clamabimus ad te in tri-
bulationibus nostris, et exaudies, salvosque
facies. 10 Nunc igitur ecce filii Ammon, et
Moab, et mons Seir, per quos non concessisti
Israel ut transirent quando egrediebantur de
Ægypto, sed declinaverunt ab eis, et non
interfecerunt illos: 11 Econtrario agunt, et
nituntur ejicere nos de possessione, quam
tradidisti nobis. 12 Deus noster, ergo non
judicabis eos? In nobis quidem non est tanta
fortitudo, ut possimus huic multitudini resis-
tere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus
quid agere debeamus, hoc solum habemus
residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.
13 Omnis vero Juda stabat coram Domino,
cum parvulis, et uxoribus, et liberis suis.
14 Erat autem Jahaziel filius Zachariæ, filii
Banaiæ, filii Jehiel, filii Mathaniæ, Levites de
filiis Asaph, super quem factus est Spiritus
Domini in medio turbæ, 15 Et ait: Attendite
omnis Juda, et qui habitatis Jerusalem, et tu
rex Josaphat: Hæc dicit Dominus vobis:
Nolite timere, nec paveatis hanc multitu-
dinem: non est enim vestra pugna, sed
Dei. 16 Cras descendetis contra eos:
ascensuri enim sunt per clivum nomine
Sis, et invenietis illos in summitate tor-
rentis, qui est contra solitudinem Jeruel.

17 לֹא לָכֶם לְהִלָּחֵם בָּזֹאת הִתְיַצְּבוּ עִמְדוּ
וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַםִ אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תֵּחַתּוּ מָחָר צְאוּ
לִפְנֵיהֶם וַיהוָה עִמָּכֶם׃ 18 וַיִּקֹּד יְהוֹשָׁפָט
אַפַּיִם אָרְצָה וְכָל־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ
נָפְלוּ לִפְנֵי יְהוָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה׃
19 וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִים וּמִן־בְּנֵי
הַקָּרְחִים לְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָעְלָה׃ 20 וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר
וַיֵּצְאוּ לְמִדְבַּר תְּקוֹעַ וּבְצֵאתָם עָמַד יְהוֹשָׁפָט
וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ
הַאֲמִינוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְתֵאָמֵנוּ הַאֲמִינוּ
בִנְבִיאָיו וְהַצְלִיחוּ׃ 21 וַיִּוָּעַץ אֶל־הָעָם
וַיַּעֲמֵד מְשֹׁרְרִים לַיהוָה וּמְהַלְלִים לְהַדְרַת־
קֹדֶשׁ בְּצֵאת לִפְנֵי הֶחָלוּץ וְאֹמְרִים הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 22 וּבְעֵת הֵחֵלּוּ
בְרִנָּה וּתְהִלָּה נָתַן יְהוָה מְאָרְבִים עַל־
בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהַר־שֵׂעִיר הַבָּאִים לִיהוּדָה
וַיִּנָּגֵפוּ׃ 23 וַיַּעַמְדוּ בְּנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב עַל־
יֹשְׁבֵי הַר־שֵׂעִיר לְהַחֲרִים וּלְהַשְׁמִיד
וּכְכַלּוֹתָם בְּיוֹשְׁבֵי שֵׂעִיר עָזְרוּ אִישׁ־בְּרֵעֵהוּ
לְמַשְׁחִית׃ 24 וִיהוּדָה בָּא עַל־הַמִּצְפֶּה
לַמִּדְבָּר וַיִּפְנוּ אֶל־הֶהָמוֹן וְהִנָּם פְּגָרִים
נֹפְלִים אַרְצָה וְאֵין פְּלֵיטָה׃ 25 וַיָּבֹא
יְהוֹשָׁפָט וְעַמּוֹ לָבֹז אֶת־שְׁלָלָם וַיִּמְצְאוּ
בָהֶם לָרֹב וּרְכוּשׁ וּפְגָרִים וּכְלֵי חֲמֻדוֹת
וַיְנַצְּלוּ לָהֶם לְאֵין מַשָּׂא וַיִּהְיוּ יָמִים
שְׁלוֹשָׁה בֹּזְזִים אֶת־הַשָּׁלָל כִּי רַב־הוּא׃
26 וּבַיּוֹם הָרְבִעִי נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה
כִּי־שָׁם בֵּרְכוּ אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאוּ אֶת־
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֵמֶק בְּרָכָה עַד־הַיּוֹם׃
27 וַיָּשֻׁבוּ כָּל־אִישׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ
וִיהוֹשָׁפָט בְּרֹאשָׁם לָשׁוּב אֶל־יְרוּשָׁלַםִ בְּשִׂמְחָה כִּי־
שִׂמְּחָם יְהוָה מֵאוֹיְבֵיהֶם׃ 28 וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַםִ
בִּנְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת וּבַחֲצֹצְרוֹת אֶל־בֵּית
יְהוָה׃ 29 וַיְהִי פַּחַד אֱלֹהִים עַל כָּל־
מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת בְּשָׁמְעָם כִּי נִלְחַם יְהוָה
עִם אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל׃ 30 וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת
יְהוֹשָׁפָט וַיָּנַח לוֹ אֱלֹהָיו מִסָּבִיב׃
31 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל־יְהוּדָה בֶּן־שְׁלֹשִׁים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלַםִ וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת־שִׁלְחִי׃

17 Οὐχ ὑμῖν ἐστι πολεμῆσαι· ταῦτα σύνετε καὶ
ἴδετε τὴν σωτηρίαν Κυρίου μεθ' ὑμῶν, Ἰούδα καὶ
Ἱερουσαλήμ· μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε· αὔριον
ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, καὶ Κύριος μεθ'
ὑμῶν. 18 Καὶ κύψας Ἰωσαφὰτ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερου-
σαλὴμ ἔπεσαν ἔναντι Κυρίου προσκυνῆσαι Κυρίῳ.
19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορὲ αἰνεῖν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ
ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος. 20 Καὶ ὤρθρισαν
πρωῒ καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωέ· καὶ ἐν
τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἔστη Ἰωσαφὰτ καὶ ἐβόησε καὶ
εἶπεν· Ἀκούσατέ μου, Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ Θεῷ
ἡμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε· ἐμπιστεύσατε ἐν προ-
φήτῃ αὐτοῦ, καὶ εὐοδωθήσεσθε. 21 Καὶ ἐβουλεύ-
σατο μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς καὶ
αἰνοῦντας ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν
τῷ ἐξελθεῖν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως· καὶ ἔλεγον·
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. 22 Καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι αὐτοὺς τῆς
αἰνέσεως καὶ τῆς ἐξομολογήσεως ἔδωκε Κύριος
πολεμεῖν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐπὶ Μωὰβ καὶ ὄρος
Σηεὶρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπώ-
θησαν. 23 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ
Μωὰβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηεὶρ ἐξολο-
θρεῦσαι καὶ ἐκτρῖψαι· καὶ ὡς συνετέλεσαν
τοὺς κατοικοῦντας Σηείρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους
τοῦ ἐξολοθρευθῆναι. 24 Καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν
σκοπιὰν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψε καὶ εἶδε τὸ
πλῆθος· καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ
τῆς γῆς, οὐκ ἦν ἀνασωζόμενος. 25 Καὶ ἦλθεν
Ἰωσαφὰτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα
αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ
σκῦλα καὶ σκεύη ἐπιθυμητά, καὶ ἐσκύλευσαν ἑ-
αυτοῖς· καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων
αὐτῶν τὰ σκῦλα, ὅτι πολλὰ ἦν. 26 Καὶ ἐγένετο τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα
τῆς εὐλογίας· ἐκεῖ γὰρ εὐλόγησαν τὸν Κύριον·
διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 27 Καὶ
ἐπέστρεψε πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
Ἰωσαφὰτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ,
ὅτι εὔφρανεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν. 28 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
νάβλαις καὶ κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον
Κυρίου. 29 Καὶ ἐγένετο ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι
αὐτοὺς ὅτι Κύριος ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ὑπεναντίους
Ἰσραήλ. 30 Καὶ εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ,
καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν.
31 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὢν
ἐτῶν τριάκοντα πέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ
εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σελεΐ.

17 Non eritis vos qui dimicabitis, sed tan-
tummodo confidenter state, et videbitis
auxilium Domini super vos, o Juda, et Jeru-
salem: nolite timere, nec paveatis: cras
egrediemini contra eos, et Dominus erit vo-
biscum. 18 Josaphat ergo, et Juda, et
omnes habitatores Jerusalem, ceciderunt
proni in terram coram Domino, et adoraverunt
eum. 19 Porro Levitæ de filiis Caath, et de
filiis Core, laudabant Dominum Deum Israel
voce magna, in excelsum. 20 Cumque mane
surrexissent, egressi sunt per desertum
Thecue: profectisque eis, stans Josaphat in
medio eorum, dixit: Audite me viri Juda, et
omnes habitatores Jerusalem: credite in
Domino Deo vestro, et securi eritis: credite
prophetis ejus, et cuncta evenient prospera.
21 Deditque consilium populo, et statuit
cantores Domini, ut laudarent eum in turmis
suis, et antecederent exercitum, ac voce
consona dicerent: Confitemini Domino,
quoniam in æternum misericordia ejus.
22 Cumque cœpissent laudes canere, vertit
Dominus insidias eorum in semetipsos, filio-
rum scilicet Ammon, et Moab, et montis Seir,
qui egressi fuerant ut pugnarent contra Judam,
et percussi sunt: 23 Namque filii Ammon,
et Moab, consurrexerunt adversum habitatores
montis Seir, ut interficerent et delerent eos:
cumque hoc opere perpetrassent, etiam in
semetipsos versi, mutuis concidere vulneribus.
24 Porro Juda cum venisset ad speculam,
quæ respicit solitudinem, vidit procul omnem
late regionem plenam cadaveribus, nec su-
peresse quemquam, qui necem potuisset
evadere. 25 Venit ergo Josaphat, et omnis
populus cum eo, ad detrahenda spolia mor-
tuorum: inveneruntque inter cadavera variam
supellectilem, vestes quoque, et vasa pretio-
sissima, et diripuerunt, ita ut omnia portare
non possent, nec per tres dies spolia auferre
præ prædæ magnitudine. 26 Die autem
quarto congregati sunt in valle Benedictionis:
etenim quoniam ibi benedixerant Domino,
vocaverunt locum illum vallis Benedictionis
usque in præsentem diem. 27 Reversusque
est omnis vir Juda, et habitatores Jerusalem,
et Josaphat ante eos, in Jerusalem cum lætitia
magna, eo quod dedisset eis Dominus gaudium
de inimicis suis. 28 Ingressique sunt in
Jerusalem cum psalteriis, et citharis, et tubis,
in domum Domini. 29 Irruit autem pavor
Domini super universa regna terrarum, cum
audissent quod pugnasset Dominus contra
inimicos Israel. 30 Quievitque regnum
Josaphat, et præbuit ei Deus pacem per
circuitum. 31 Regnavit igitur Josaphat
super Judam, et erat triginta quinque an-
norum cum regnare cœpisset: viginti autem
et quinque annis regnavit in Jerusalem,
et nomen matris ejus Azuba filia Selahi.

32 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו אָסָא וְלֹא־סָר מִמֶּנָּה
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 33 אַךְ
הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא־הֵכִינוּ
לְבָבָם לֵאלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם׃ 34 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יְהוֹשָׁפָט הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם
כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי אֲשֶׁר
הֹעֲלָה עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 35 וְאַחֲרֵי־
כֵן אֶתְחַבַּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה עִם
אֲחַזְיָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת׃
36 וַיְחַבְּרֵהוּ עִמּוֹ לַעֲשׂוֹת אֳנִיּוֹת לָלֶכֶת
תַּרְשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר׃
37 וַיִּתְנַבֵּא אֱלִיעֶזֶר בֶּן־דֹּדָוָהוּ מִמָּרֵשָׁה
עַל־יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר כְּהִתְחַבֶּרְךָ עִם־אֲחַזְיָהוּ
פָּרַץ יְהוָה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ וַיִּשָּׁבְרוּ אֳנִיּוֹת
וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת אֶל־תַּרְשִׁישׁ׃

פרשה כא׃

1 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ 2 וְלוֹ־אַחִים בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט עֲזַרְיָה
וִיחִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ וַעֲזַרְיָהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפַטְיָהוּ
כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל׃
3 וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ אֲבִיהֶם מַתָּנוֹת רַבּוֹת
לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְמִגְדָּנוֹת עִם־עָרֵי מְצֻרוֹת
בִּיהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי־
הוּא הַבְּכוֹר׃ 4 וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל־
מַמְלֶכֶת אָבִיו וַיִּתְחַזַּק וַיַּהֲרֹג אֶת־כָּל־אֶחָיו
בֶּחָרֶב וְגַם מִשָּׂרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 בֶּן־שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 6 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ ׀
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב כִּי
בַּת־אַחְאָב הָיְתָה לּוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 7 וְלֹא־אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית
אֶת־בֵּית דָּוִיד לְמַעַן הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת
לְדָוִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת לוֹ נִיר וּלְבָנָיו
כָּל־הַיָּמִים׃ 8 בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד־יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ 9 וַיַּעֲבֹר
יְהוֹרָם עִם־שָׂרָיו וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי
קָם לַיְלָה וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם הַסּוֹבֵב אֵלָיו
וְאֵת שָׂרֵי הָרָכֶב׃ 10 וַיִּפְשַׁע אֱדוֹם
מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז
תִּפְשַׁע לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת
יָדוֹ כִּי עָזַב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃

32 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἀσά, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώ-
πιον Κυρίου. 33 Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχε,
καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν
πρὸς Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφὰτ οἱ πρῶτοι καὶ
οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰηοὺ τοῦ
Ἀνανί, ὃς κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ἰσραήλ.
35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ἰωσαφὰτ βασι-
λεὺς Ἰούδα πρὸς Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ
οὗτος ἠνόμησεν 36 Ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆ-
ναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι
εἰς Θαρσεῖς· καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασιὼν Γαβέρ.
37 Καὶ προεφήτευσεν Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ
Μαρισῆς ἐπὶ Ἰωσαφὰτ λέγων Ὡς ἐφιλίασας τῷ
Ὀχοζίᾳ, ἔθραυσε Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνε-
τρίβη τὰ πλοῖά σου. Καὶ οὐκ ἐδυνάσθη πορευθῆ-
ναι εἰς Θαρσεῖς.

ΚΕΦ. κα.

1 ΚΑΙ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν
Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ αὐτῷ
ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφὰτ ἕξ, Ἀζαρίας καὶ Ἰεϊὴλ καὶ
Ζαχαρίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μιχαὴλ καὶ Ζαφατίας·
πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα.
3 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλά,
ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων
τετειχισμένων ἐν Ἰούδᾳ, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε
τῷ Ἰωράμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος. 4 Καὶ ἀνέστη
Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη,
καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραήλ. 5 Ὄντος
αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, κατέστη Ἰωρὰμ
ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλήμ. 6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων
Ἰσραὴλ ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ
Ἀχαὰβ ἦν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου. 7 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Κύριος
ἐξολοθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυίδ, διὰ τὴν διαθήκην
ἣν διέθετο τῷ Δαυίδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι
αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας. 8 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδὼμ
ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς
βασιλέα. 9 Καὶ ᾤχετο Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόν-
των, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο
καὶ ἠγέρθη νυκτός, καὶ ἐπάταξεν Ἐδὼμ τὸν κυ-
κλοῦντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἁρμάτων, καὶ
ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. 10 Καὶ ἀπέ-
στη ἀπὸ Ἰούδα Ἐδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε
ἀπέστη Λομνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ,
ὅτι ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

32 Et ambulavit in via patris sui Asa, nec
declinavit ab ea, faciens quæ placita erant
coram Domino. 33 Verumtamen excelsa non
abstulit, et adhuc populus non direxerat cor
suum ad Dominum Deum patrum suorum.
34 Reliqua autem gestorum Josaphat priorum
et novissimorum scripta sunt in verbis Jehu
filii Hanani, quæ digessit in Libros regum
Israel. 35 Post hæc iniit amicitias Josaphat
rex Juda cum Ochozia rege Israel, cujus
opera fuerunt impiissima. 36 Et particeps
fuit ut facerent naves, quæ irent in Tharsis:
feceruntque classem in Asiongaber. 37 Pro-
phetavit autem Eliezer filius Dodau de
Maresa ad Josaphat, dicens: Quia habuisti
fœdus cum Ochozia, percussit Dominus opera
tua, contritæque sunt naves, nec potuerunt
ire in Tharsis.

CAPUT XXI.

1 DORMIVIT autem Josaphat cum patribus
suis, et sepultus est cum eis in civitate David:
regnavitque Joram filius ejus pro eo. 2 Qui
habuit fratres, filios Josaphat, Azariam, et
Jahiel, et Zachariam, et Azariam, et Michael,
et Saphatiam; omnes hi, filii Josaphat regis
Juda. 3 Deditque eis pater suus multa
munera argenti et auri, et pensitationes, cum
civitatibus munitissimis in Juda: regnum
autem tradidit Joram, eo quod esset primo-
genitus. 4 Surrexit ergo Joram super
regnum patris sui: cumque se confirmasset,
occidit omnes fratres suos gladio, et quosdam
de principibus Israel. 5 Triginta duorum
annorum erat Joram cum regnare cœpisset:
et octo annis regnavit in Jerusalem. 6 Ambu-
lavitque in viis regum Israel, sicut egerat
domus Achab: filia quippe Achab erat uxor
ejus, et fecit malum in conspectu Domini.
7 Noluit autem Dominus disperdere domum
David, propter pactum quod inierat cum eo:
et quia promiserat ut daret ei lucernam, et
filiis ejus omni tempore. 8 In diebus illis
rebellavit Edom, ne esset subditus Judæ,
et constituit sibi regem. 9 Cumque trans-
isset Joram cum principibus suis, et cuncto
equitatu qui erat secum, surrexit nocte, et
percussit Edom qui se circumdederat, et
omnes duces equitatus ejus. 10 Attamen re-
bellavit Edom, ne esset sub ditione Juda,
usque ad hanc diem: eo tempore et Lobna
recessit, ne esset sub manu illius. Dereli-
querat enim Dominum Deum patrum suorum:

11 גַּם־הוּא עָשָׂה בָמוֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיֶּזֶן
אֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וַיַּדַּח אֶת־יְהוּדָה׃
12 וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלִיָּהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִיד
אָבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־הָלַכְתָּ בְּדַרְכֵי
יְהוֹשָׁפָט אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ 13 וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וַתַּזְנֶה אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
כְּהַזְנוֹת בֵּית אַחְאָב וְגַם אֶת־אַחֶיךָ בֵית־
אָבִיךָ הַטּוֹבִים מִמְּךָ הָרָגְתָּ׃ 14 הִנֵּה
יְהוָה נֹגֵף מַגֵּפָה גְדוֹלָה בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ
וּבְנָשֶׁיךָ וּבְכָל־רְכוּשֶׁךָ׃ 15 וְאַתָּה בָּחֳלָיִים
רַבִּים בְּמַחֲלֵה מֵעֶיךָ עַד־יֵצְאוּ מֵעֶיךָ מִן־
הַחֹלִי יָמִים עַל־יָמִים׃ 16 וַיָּעַר יְהוָה עַל־
יְהוֹרָם אֶת־רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר
עַל־יַד כּוּשִׁים׃ 17 וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיְבַקְעוּהָ
וַיִּשְׁבּוּ אֵת כָּל־הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ
וְגַם־בָּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא־נִשְׁאַר־לוֹ בֵּן כִּי אִם־
יְהוֹאָחָז קְטֹן בָּנָיו׃ 18 וְאַחֲרֵי כָּל־זֹאת
נְגָפוֹ יְהוָה ׀ בְּמֵעָיו לָחֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא׃
19 וַיְהִי לְיָמִים ׀ מִיָּמִים וּכְעֵת צֵאת הַקֵּץ
לְיָמִים ׀ שְׁנַיִם יָצְאוּ מֵעָיו עִם־חָלְיוֹ וַיָּמָת
בְּתַחֲלֻאִים רָעִים וְלֹא־עָשׂוּ לוֹ עַמּוֹ
שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת אֲבֹתָיו׃ 20 בֶּן־שְׁלֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם הָיָה בְמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָםִ וַיֵּלֶךְ בְּלֹא חֶמְדָּה וַיִּקְבְּרֻהוּ
בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים׃

פרשה כב׃

1 וַיַּמְלִיכוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־אֲחַזְיָהוּ
בְנוֹ הַקָּטֹן תַּחְתָּיו כִּי כָל־הָרִאשֹׁנִים הָרַג
הַגְּדוּד הַבָּא בָעַרְבִים לַמַּחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ
אֲחַזְיָהוּ בֶּן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
2 בֶּן־אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ
וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ וְשֵׁם אִמּוֹ
עֲתַלְיָהוּ בַּת־עָמְרִי׃ 3 גַּם־הוּא הָלַךְ
בְּדַרְכֵי בֵּית אַחְאָב כִּי אִמּוֹ הָיְתָה יוֹעַצְתּוֹ
לְהַרְשִׁיעַ׃ 4 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּבֵית אַחְאָב כִּי־הֵמָּה הָיוּ־לוֹ יוֹעֲצִים
אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו לְמַשְׁחִית לוֹ׃ 5 גַּם
בַּעֲצָתָם הָלַךְ וַיֵּלֶךְ אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עַל־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־
אֲרָם בְּרָמוֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ הָרַמִּים אֶת־יוֹרָם׃

11 Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξεπόρνευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδαν. 12 Καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἠλιοὺ τοῦ προφήτου λέγων Τάδε λέγει Κύριος θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφὰτ τοῦ πατρός σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα, 13 Καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Ἀχαάβ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρός σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας, 14 Ἰδοὺ Κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναιξί σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου· 15 Καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσῳ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. 16 Καὶ ἐπήγειρε Κύριος ἐπὶ Ἰωρὰμ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ τοὺς Ἄραβας καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθιόπων· 17 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ κατεδυνάστευον, καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὗρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς ἀλλ' ἢ Ὀχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ. 18 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ᾗ οὐκ ἔστιν ἰατρεία. 19 Καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας· καὶ ὡς ἦλθε καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ. 20 Ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἐπαίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν Ὀχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ ἐπελθὸν ἐπ' αὐτοὺς λῃστήριον, οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀλιμαζονεῖς· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰούδα. 2 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι Ὀχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί. 3 Καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἁμαρτάνειν. 4 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου ὡς οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, 5 Καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη. Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ· καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν Ἰωράμ.

11 Insuper et excelsa fabricatus est in urbibus Juda, et fornicari fecit habitatores Jerusalem, et prævaricari Judam. 12 Allatæ sunt autem ei litteræ ab Elia propheta, in quibus scriptum erat: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Quoniam non ambulasti in viis Josaphat patris tui, et in viis Asa regis Juda, 13 Sed incessisti per iter regum Israel, et fornicari fecisti Judam, et habitatores Jerusalem, imitatus fornicationem domus Achab, insuper et fratres tuos, domum patris tui, meliores te, occidisti: 14 Ecce Dominus percutiet te plaga magna, cum populo tuo, et filiis, et uxoribus tuis, universaque substantia tua; 15 Tu autem ægrotabis pessimo languore uteri tui, donec egrediantur vitalia tua paulatim per singulos dies. 16 Suscitavit ergo Dominus contra Joram spiritum Philisthinorum, et Arabum, qui confines sunt Æthiopibus; 17 Et ascenderunt in terram Juda, et vastaverunt eam, diripueruntque cunctam substantiam quæ inventa est in domo regis, insuper et filios ejus, et uxores: nec remansit ei filius, nisi Joachaz, qui minimus natu erat. 18 Et super hæc omnia percussit eum Dominus alvi languore insanabili. 19 Cumque diei succederet dies, et temporum spatia volverentur, duorum annorum expletus est circulus: et sic longa consumptus tabe, ita ut egereret etiam viscera sua, languore pariter et vita caruit. Mortuusque est in infirmitate pessima, et non fecit ei populus secundum morem combustionis, exequias, sicut fecerat majoribus ejus. 20 Triginta duorum annorum fuit, cum regnare cœpisset, et octo annis regnavit in Jerusalem. Ambulavitque non recte, et sepelierunt eum in civitate David: verumtamen non in sepulchro regum.

CAPUT XXII.

1 Constituerunt autem habitatores Jerusalem Ochoziam filium ejus minimum, regem pro eo: omnes enim majores natu, qui ante eum fuerant, interfecerant latrones Arabum, qui irruerant in castra: regnavitque Ochozias filius Joram regis Juda. 2 Quadraginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, et uno anno regnavit in Jerusalem, et nomen matris ejus Athalia filia Amri. 3 Sed et ipse ingressus est per vias domus Achab: mater enim ejus impulit eum ut impie ageret. 4 Fecit igitur malum in conspectu Domini, sicut domus Achab: ipsi enim fuerunt ei consiliarii post mortem patris sui, in interitum ejus. 5 Ambulavitque in consiliis eorum. Et perrexit cum Joram filio Achab rege Israel, in bellum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad: vulneraveruntque Syri Joram.

6 וַיָּשָׁב לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל כִּי הַמַּכִּים
אֲשֶׁר הִכֻּהוּ בָרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָהאֵל
מֶלֶךְ אֲרָם וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל
כִּי־חֹלֶה הוּא׃ 7 וּמֵאֱלֹהִים הָיְתָה תְּבוּסַת
אֲחַזְיָהוּ לָבוֹא אֶל־יוֹרָם וּבְבֹאוֹ יָצָא עִם־
יְהוֹרָם אֶל־יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי אֲשֶׁר מְשָׁחוֹ
יְהוָה לְהַכְרִית אֶת־בֵּית אַחְאָב׃ 8 וַיְהִי
כְּהִשָּׁפֵט יֵהוּא עִם־בֵּית אַחְאָב וַיִּמְצָא אֶת־
שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מְשָׁרְתִים
לַאֲחַזְיָהוּ וַיַּהַרְגֵם׃ 9 וַיְבַקֵּשׁ אֶת־אֲחַזְיָהוּ
וַיִּלְכְּדֻהוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בְשֹׁמְרוֹן וַיְבִאֻהוּ
אֶל־יֵהוּא וַיְמִתֻהוּ וַיִּקְבְּרֻהוּ כִּי אָמְרוּ בֶּן־
יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר־דָּרַשׁ אֶת־יְהוָה בְּכָל־
לְבָבוֹ וְאֵין לְבֵית אֲחַזְיָהוּ לַעְצֹר כֹּחַ
לְמַמְלָכָה׃ 10 וַעֲתַלְיָהוּ אֵם אֲחַזְיָהוּ
רָאֲתָה כִּי־מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּדַבֵּר אֶת־
כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה׃
11 וַתִּקַּח יְהוֹשַׁבְעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־
יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־
הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים וַתִּתֵּן אֹתוֹ וְאֶת־מֵינִקְתּוֹ
בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּירֵהוּ יְהוֹשַׁבְעַת
בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֵשֶׁת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
כִּי הִיא הָיְתָה אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ
וְלֹא הֱמִיתָתְהוּ׃ 12 וַיְהִי אִתָּם בְּבֵית
הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה
מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ׃

פרשה כג׃

1 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִעִית הִתְחַזַּק יְהוֹיָדָע
וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת לַעֲזַרְיָה בֶן־יְרֹחָם
וּלְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־יְהוֹחָנָן וְלַעֲזַרְיָהוּ בֶן־עוֹבֵד
וְאֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־עֲדָיָהוּ וְאֶת־אֱלִישָׁפָט בֶּן־
זִכְרִי עִמּוֹ בַבְּרִית׃ 2 וַיָּסֹבּוּ בִּיהוּדָה
וַיִּקְבְּצוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְרָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־יְרוּשָׁלִָם׃
3 וַיִּכְרֹת כָּל־הַקָּהָל בְּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים
עִם־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בֶן־הַמֶּלֶךְ
יִמְלֹךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־בְּנֵי דָוִיד׃ 4 זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הַשְּׁלֹשִׁית מִכֶּם בָּאֵי
הַשַּׁבָּת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְשֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים׃
5 וְהַשְּׁלֹשִׁית בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁלֹשִׁית בְּשַׁעַר
הַיְסוֹד וְכָל־הָעָם בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃

6 Καὶ ἐπεστρεψεν Ἰωρὰμ τοῦ ἰατρευθῆναι εἰς
Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ
Σύροι ἐν Ῥαμωθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν πρὸς
Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ
βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη θεάσασθαι τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν
Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζράελ, ὅτι ἠῤῥώστει. 7 Καὶ παρὰ
τοῦ θεοῦ ἐγένετο καταστροφὴ Ὀχοζίᾳ ἐλθεῖν πρὸς
Ἰωράμ· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθε μετ'
αὐτοῦ Ἰωρὰμ πρὸς Ἰηοὺ υἱὸν Ναμεσσεὶ χριστὸν
Κυρίου εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ. 8 Καὶ ἐγένετο ὡς
ἐξεδίκησεν Ἰηοὺ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ εὗρε τοὺς
ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου
λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς.
9 Καὶ εἶπε τοῦ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν· καὶ κατέ-
λαβον αὐτὸν ἰατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἤγαγον
αὐτὸν πρὸς Ἰηου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ
ἔθαψαν αὐτόν, ὅτι εἶπαν Υἱὸς Ἰωσαφάτ ἐστιν, ὃς
ἐζήτησε τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζίᾳ κατισχῦσαι δύναμιν περὶ
τῆς βασιλείας. 10 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου
εἶδεν ὅτι τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη καὶ
ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ
Ἰούδα. 11 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ
βασιλέως τὸν Ἰωὰς υἱὸν Ὀχοζίου, καὶ ἔκλεψεν
αὐτὸν ἐκ μέσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατου-
μένων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ
εἰς ταμεῖον τῶν κλινῶν· καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν
Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ
Ὀχοζίου γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔκρυψεν
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ οὐκ
ἀπέκτεινεν αὐτόν. 12 Καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν οἴκῳ
τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος ἓξ ἔτη, καὶ Γοθολία
ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΕΦ. κγ.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ ἐκραταίωσεν Ιωδαὲ
καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν
Ἰωρὰμ καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ιωανὰν καὶ τὸν
Ἀζαρίαν υἱὸν Ὠβὴδ καὶ τὸν Μαασαίαν υἱὸν Ἀδία
καὶ τὸν Ἐλισαφὰν υἱὸν Ζαχαρίου μεθ' ἑαυτοῦ εἰς
οἶκον Κυρίου. 2 Καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰούδαν, καὶ
συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων
Ἰούδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ
ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ
ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ
τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ
βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασι-
λέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν
οἶκον Δαυίδ. 4 Νῦν ὁ λόγος οὗτος ὃν ποιή-
σετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ
σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς
τὰς πύλας τῶν εἰσόδων, 5 Καὶ τὸ τρίτον ἐν
οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ
τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Qui reversus est ut curaretur in Jezrahel:
multas enim plagas acceperat in supradicto
certamine. Igitur Ochozias filius Joram, rex
Juda, descendit ut inviseret Joram filium
Achab in Jezrahel ægrotantem. 7 Voluntatis
quippe fuit Dei adversus Ochoziam, ut veniret
ad Joram: et cum venisset, et egrederetur
cum eo adversum Jehu filium Namsi, quem
unxit Dominus ut deleret domum Achab.
8 Cum ergo everteret Jehu domum Achab,
invenit principes Juda, et filios fratrum Ocho-
ziæ, qui ministrabant ei, et interfecit illos.
9 Ipsum quoque perquirens Ochoziam, com-
prehendit latitantem in Samaria: adductum-
que ad se occidit, et sepelierunt eum: eo
quod esset filius Josaphat, qui quæsierat
Dominum in toto corde suo; nec erat ultra
spes aliqua, ut de stirpe quis regnaret Ocho-
ziæ; 10 Siquidem Athalia mater ejus, videns
quod mortuus esset filius suus, surrexit, et
interfecit omnem stirpem regiam domus Jo-
ram. 11 Porro Josabeth filia regis tulit Joas
filium Ochoziæ, et furata est eum de medio
filiorum regis, cum interficerentur: abscon-
ditque eum cum nutrice sua in cubiculo
lectulorum: Josabeth autem, quæ absconderat
eum, erat filia regis Joram, uxor Joiadæ pon-
tificis, soror Ochoziæ, et idcirco Athalia non
interfecit eum. 12 Fuit ergo cum eis in
domo Dei absconditus sex annis, quibus
regnavit Athalia super terram.

CAPUT XXIII.

1 ANNO autem septimo confortatus Joiada,
assumpsit centuriones, Azariam videlicet
filium Jeroham, et Ismahel filium Johanan,
Azariam quoque filium Obed, et Maasiam
filium Adaiæ, et Elisaphat filium Zechri: et
iniit cum eis fœdus. 2 Qui circumeuntes
Judam, congregaverunt Levitas de cunctis
urbibus Juda, et principes familiarum Israel,
veneruntque in Jerusalem. 3 Iniit ergo
omnis multitudo pactum in domo Dei cum
rege: dixitque ad eos Joiada: Ecce filius
regis regnabit, sicut locutus est Dominus super
filios David. 4 Iste est ergo sermo quem
facietis: 5 Tertia pars vestrum qui veniunt
ad sabbatum, sacerdotum, et Levitarum,
et janitorum, erit in portis: tertia vero
pars ad domum regis: et tertia ad portam,
quæ appellatur fundamenti: omne vero reli-
quum vulgus sit in atriis domus Domini.

6 ואל־יבוא בית־יהוה כי אם־הכהנים
והמשרתים ללוים המה יבאו כי־קדש
המה וכל־העם ישמרו משמרת יהוה׃
7 והקיפו הלוים את־המלך סביב איש
וכליו בידו והבא אל־הבית יומת והיו
את־המלך בבאו ובצאתו׃ 8 ויעשו הלוים
וכל־יהודה ככל אשר־צוה יהוידע הכהן
ויקחו איש את־אנשיו באי השבת עם
יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן
את־המחלקות׃ 9 ויתן יהוידע
הכהן לשרי המאות את־החניתים ואת־
המגנות ואת־השלטים אשר למלך דויד
אשר בית האלהים׃ 10 ויעמד את־כל־
העם ואיש ׀ שלחו בידו מכתף הבית
הימנית עד־כתף הבית השמאלית למזבח
ולבית על־המלך סביב׃ 11 ויוציאו את־
בן־המלך ויתנו עליו את־הנזר ואת־
העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע
ובניו ויאמרו יחי המלך׃
12 ותשמע עתליהו את־קול העם הרצים
והמהללים את־המלך ותבוא אל־העם
בית יהוה׃ 13 ותרא והנה המלך עומד
על־עמודו במבוא והשרים והחצצרות
על־המלך וכל־עם הארץ שמח ותוקע
בחצצרות והמשוררים בכלי השיר
ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את־
בגדיה ותאמר קשר קשר׃
14 ויוצא יהוידע הכהן את־שרי המאות ׀
פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל־
מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב
כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה׃
15 וישימו לה ידים ותבוא אל־מבוא שער־
הסוסים בית המלך וימיתוה שם׃
16 ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל־
העם ובין המלך להיות לעם ליהוה׃
17 ויבאו כל־העם בית־הבעל ויתצהו
ואת־מזבחתיו ואת־צלמיו שברו ואת מתן
כהן הבעל הרגו לפני המזבחות׃ 18 וישם
יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דויד על־בית יהוה
להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת
משה בשמחה ובשיר על ידי דויד׃

6 Καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον Κυρίου ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν· αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς Κυρίου. 7 Καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκεῦος σκεῦος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐκπορευομένου καὶ εἰσπορευομένου αὐτοῦ. 8 Καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ κατέλυσεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας. 9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ. 10 Καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ. 11 Καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια· καὶ ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεύς. 12 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τρεχόντων καὶ ἐξομολογουμένων καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου. 13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ηὐφράνθη, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ οἱ ᾄδοντες ἐν τοῖς ὀργάνοις ᾠδοὶ καὶ ὑμνοῦντες αἶνον· καὶ διέῤῥηξε Γοθολία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ἐβόησεν Ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε. 14 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεύς Μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ Κυρίου. 15 Καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πύλης τῶν ἱππέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ. 16 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἶναι λαὸν τῷ Κυρίῳ. 17 Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βάαλ, καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, και τὰ εἴδωλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν Ματθὰν ἱερέα Βάαλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ. 18 Καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ἃς διέστειλε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον Κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωσῆ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυίδ.

6 Nec quispiam alius ingrediatur domum Domini, nisi sacerdotes, et qui ministrant de Levitis: ipsi tantummodo ingrediantur, quia sanctificati sunt: et omne reliquum vulgus observet custodias Domini. 7 Levitæ autem circumdent regem, habentes singuli arma sua (et si quis alius ingressus fuerit templum, interficiatur): sintque cum rege et intrante et egrediente. 8 Fecerunt ergo Levitæ, et universus Juda, juxta omnia quæ præceperat Joiada pontifex: et assumpserunt singuli viros qui sub se erant, et veniebant per ordinem sabbati, cum his qui impleverant sabbatum, et egressuri erant; siquidem Joiada pontifex non dimiserat abire turmas, quæ sibi per singulas hebdomadas succedere consueverant. 9 Deditque Joiada sacerdos centurionibus lanceas, clypeosque et peltas regis David, quas consecraverat in domo Domini. 10 Constituitque omnem populum tenentium pugiones, a parte templi dextra, usque ad partem templi sinistram, coram altari, et templo, per circuitum regis. 11 Et eduxerunt filium regis, et imposuerunt ei diadema, et testimonium, dederuntque in manu ejus tenendam legem, et constituerunt eum regem: unxit quoque illum Joiada pontifex, et filii ejus: imprecatique sunt ei, atque dixerunt: Vivat rex. 12 Quod cum audisset Athalia, vocem scilicet currentium atque laudantium regem, ingressa est ad populum in templum Domini. 13 Cumque vidisset regem stantem super gradum in introitu, et principes, turmasque circa eum, omnemque populum terræ gaudentem, atque clangentem tubis, et diversi generis organis concinentem, vocemque laudantium, scidit vestimenta sua, et ait: Insidiæ, insidiæ. 14 Egressus autem Joiada pontifex ad centuriones, et principes exercitus, dixit eis: Educite illam extra septa templi, et interficiatur foris gladio. Præcepitque sacerdos ne occideretur in domo Domini. 15 Et imposuerunt cervicibus ejus manus: cumque intrasset portam equorum domus regis, interfecerunt eam ibi. 16 Pepigit autem Joiada fœdus inter se, universumque populum, et regem, ut esset populus Domini. 17 Itaque ingressus est omnis populus domum Baal, et destruxerunt eam: et altaria ac simulacra illius confregerunt: Mathan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras. 18 Constituit autem Joiada præpositos in domo Domini, sub manibus sacerdotum, et Levitarum, quos distribuit David in domo Domini, ut offerrent holocausta Domino, sicut scriptum est in lege Moysi, in gaudio et canticis, juxta dispositionem David.

19 וַיַּעֲמֵד הַשּׁוֹעֲרִים עַל־שַׁעֲרֵי בֵּית יְהוָה
וְלֹא־יָבוֹא טָמֵא לְכָל־דָּבָר׃ 20 וַיִּקַּח אֶת־
שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת־הָאַדִּירִים וְאֶת־הַמּוֹשְׁלִים
בָּעָם וְאֵת ׀ כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרֶד אֶת־
הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ־שַׁעַר
הָעֶלְיוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
עַל כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה׃ 21 וַיִּשְׂמְחוּ כָל־עַם־
הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקָטָה וְאֶת־עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ
בֶחָרֶב׃

פרשה כד׃

1 בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה
מִבְּאֵר שָׁבַע׃ 2 וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
3 וַיִּשָּׂא־לוֹ יְהוֹיָדָע נָשִׁים שְׁתָּיִם וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ 4 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן הָיָה עִם־
לֵב יוֹאָשׁ לְחַדֵּשׁ אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 5 וַיִּקְבֹּץ
אֶת־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צְאוּ
לְעָרֵי יְהוּדָה וְקִבְצוּ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף
לְחַזֵּק ׀ אֶת־בֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תְּמַהֲרוּ לַדָּבָר וְלֹא מִהֲרוּ
הַלְוִיִּם׃ 6 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לִיהוֹיָדָע
הָרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ לֹא־דָרַשְׁתָּ עַל־
הַלְוִיִּם לְהָבִיא מִיהוּדָה וּמִירוּשָׁלִַם אֶת־
מַשְׂאַת מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה וְהַקָּהָל לְיִשְׂרָאֵל
לְאֹהֶל הָעֵדוּת׃ 7 כִּי עֲתַלְיָהוּ הַמִּרְשַׁעַת
בָּנֶיהָ פָרְצוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים וְגַם
כָּל־קָדְשֵׁי בֵית־יְהוָה עָשׂוּ לַבְּעָלִים׃
8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד וַיִּתְּנֻהוּ
בְּשַׁעַר בֵּית־יְהוָה חוּצָה׃ 9 וַיִּתְּנוּ־קוֹל
בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם לְהָבִיא לַיהוָה מַשְׂאַת
מֹשֶׁה עֶבֶד־הָאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר׃
10 וַיִּשְׂמְחוּ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם וַיָּבִיאוּ
וַיַּשְׁלִיכוּ לָאָרוֹן עַד־לְכַלֵּה׃ 11 וַיְהִי בְּעֵת
יָבִיא אֶת־הָאָרוֹן אֶל־פְּקֻדַּת הַמֶּלֶךְ בְּיַד
הַלְוִיִּם וְכִרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף וּבָא סוֹפֵר
הַמֶּלֶךְ וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֹאשׁ וִיעָרוּ אֶת־
הָאָרוֹן וְיִשָּׂאֻהוּ וִישִׁבֻהוּ אֶל־מְקֹמוֹ כֹּה
עָשׂוּ לְיוֹם בְּיוֹם וַיַּאַסְפוּ כֶסֶף לָרֹב׃
12 וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ וִיהוֹיָדָע אֶל־עוֹשֵׂה מְלֶאכֶת
עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה וַיִּהְיוּ שֹׂכְרִים חֹצְבִים
וְחָרָשִׁים לְחַדֵּשׁ בֵּית יְהוָה וְגַם לְחָרָשֵׁי
בַרְזֶל וּנְחֹשֶׁת לְחַזֵּק אֶת־בֵּית יְהוָה׃

19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου
Κυρίου, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν
πρᾶγμα. 20 Καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρχας καὶ
τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ
πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν
βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς
πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,
καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς
βασιλείας. 21 Καὶ ηὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς
γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· καὶ τὴν Γοθολίαν
ἐθανατωσαν.

ΚΕΦ. κδ.

1 ὩΝ ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωὰς ἐν τῷ βασιλευειν αυτον,
καὶ τεσσαοάκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ Βηρσαβεέ.
2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου
πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. 3 Καὶ
ἔλαβεν Ἰωδαὲ δύο γυναῖκας ἑαυτῷ, καὶ ἐγέννησαν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωὰς ἐπισκευάσαι τὸν
οἶκον Κυρίου. 5 Καὶ συνήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ
τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐξέλθατε εἰς τὰς
πόλεις Ἰούδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ
ἀργύριον κατισχῦσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐνιαυτὸν
κατ' ἐνιαυτόν, καὶ σπεύσατε λαλῆσαι· καὶ οὐκ
ἔσπευσαν οι Λευῖται. 6 Και ἐκάλεσεν ο βασιλεὺς
Ἰωὰς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ
Διὰ τί οὐκ ἐπεσκέψω πεοὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσ-
ενέγκαι ἀπὸ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ κεκριμένον
ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐξεκκλησίασε
τὸν Ισραηλ εις την σκηνην τοῦ μαρτυρίου;
7 Ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς
κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ τὰ ἅγια
οἴκου Κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλίμ. 8 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεύς Γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν
πύλῃ οἴκου Κυρίου ἔξω. 9 Καὶ κηρυξάτωσαν ἐν
Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰσενέγκαι Κυρίῳ καθως
εἶπε Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν
τῇ ἐρήμῳ. 10 Καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ
πᾶς ὁ λαός, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ
γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη. 11 Καὶ ἐγένετο
ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστά-
τας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν, και
ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ
γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ
ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκο-
μον, καὶ κατέστησαν εἰς τον τόπον αὐτοῦ· οὕτως
ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ συνήγαγον ἀργύριον
πολυ. 12 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ
Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν
οἴκου Κυρίου· καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ
τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ χαλκεῖς
σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

19 Constituit quoque janitores in portis
domus Domini, ut non ingrederetur eam im-
mundus in omni re. 20 Assumpsitque centu-
riones, et fortissimos viros ac principes
populi, et omne vulgus terræ, et fecerunt
descendere regem de domo Domini, et introire
per medium portæ superioris in domum regis,
et collocaverunt eum in solio regali. 21 Læ-
tatusque est omnis populus terræ, et urbs
quievit: porro Athalia interfecta est gladio.

CAPUT XXIV.

1 SEPTEM annorum erat Joas cum regnare
cœpisset: et quadraginta annis regnavit in
Jerusalem, nomen matris ejus Sebia de Ber-
sabee. 2 Fecitque quod bonum est coram
Domino, cunctis diebus Joiadæ sacerdotis.
3 Accepit autem ei Joiada uxores duas, e
quibus genuit filios et filias. 4 Post quæ
placuit Joas ut instauraret domum Domini.
5 Congregavitque sacerdotes, et Levitas, et
dixit eis: Egredimini ad civitates Juda, et
colligite de universo Israel pecuniam ad
sartatecta templi Dei vestri, per singulos
annos, festinatoque hoc facite. Porro Levitæ
egere negligentius. 6 Vocavitque rex Joia-
dam principem, et dixit ei: Quare tibi non
fuit curæ, ut cogeres Levitas inferre de Juda
et de Jerusalem pecuniam, quæ constituta est
a Moyse servo Domini, ut inferret eam omnis
multitudo Israel in tabernaculum testimonii?
7 Athalia enim impiissima, et filii ejus,
destruxerunt domum Dei; et de universis,
quæ sanctificata fuerant in templo Domini,
ornaverunt fanum Baalim. 8 Præcepit ergo
rex, et fecerunt arcam: posueruntque eam
juxta portam domus Domini forinsecus.
9 Et prædicatum est in Juda et Jerusalem,
ut deferrent singuli pretium Domino, quod
constituit Moyses servus Dei super omnem
Israel in deserto. 10 Lætatique sunt cuncti
principes, et omnis populus: et ingressi con-
tulerunt in arcam Domini, atque miserunt
ita ut impleretur. 11 Cumque tempus esset
ut deferrent arcam coram rege per manus
Levitarum (videbant enim multam pecuniam),
ingrediebatur scriba regis, et quem primus
sacerdos constituerat: effundebantque pecu-
niam quæ erat in arca: porro arcam reporta-
bant ad locum suum: sicque faciebant per
singulos dies, et congregata est infinita
pecunia. 12 Quam dederunt rex et Joiada
his, qui præerant operibus domus Domini:
at illi conducebant ex ea cæsores lapidum,
et artifices operum singulorum, ut instaura-
rent domum Domini: fabros quoque ferri
et æris, ut quod cadere cœperat, fulciretur.

13 וַיַּעֲשׂוּ עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וַתַּעַל אֲרוּכָה
לַמְּלָאכָה בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים
עַל־מַתְכֻּנְתּוֹ וַיְאַמְּצֻהוּ׃ 14 וּכְכַלּוֹתָם הֵבִיאוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וִיהוֹיָדָע אֶת־שְׁאָר הַכֶּסֶף
וַיַּעֲשֵׂהוּ כֵלִים לְבֵית־יְהוָה כְּלֵי שָׁרֵת
וְהַעֲלוֹת וְכַפּוֹת וּכְלֵי זָהָב וָכָסֶף וַיִּהְיוּ
מַעֲלִים עֹלוֹת בְּבֵית־יְהוָה תָּמִיד כֹּל
יְמֵי יְהוֹיָדָע׃ 15 וַיִּזְקַן יְהוֹיָדָע
וַיִּשְׂבַּע יָמִים וַיָּמֹת בֶּן־מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה בְּמוֹתוֹ׃ 16 וַיִּקְבְּרֻהוּ בְעִיר־דָּוִיד
עִם־הַמְּלָכִים כִּי־עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל
וְעִם־הָאֱלֹהִים וּבֵיתוֹ׃ 17 וְאַחֲרֵי
מוֹת יְהוֹיָדָע בָּאוּ שָׂרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לַמֶּלֶךְ אָז שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם׃
18 וַיַּעַזְבוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם
וַיַּעַבְדוּ אֶת־הָאֲשֵׁרִים וְאֶת־הָעֲצַבִּים וַיְהִי־
קֶצֶף עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּאַשְׁמָתָם
זֹאת׃ 19 וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבִאִים לַהֲשִׁיבָם
אֶל־יְהוָה וַיָּעִידוּ בָם וְלֹא הֶאֱזִינוּ׃ 20 וְרוּחַ
אֱלֹהִים לָבְשָׁה אֶת־זְכַרְיָה בֶּן־יְהוֹיָדָע
הַכֹּהֵן וַיַּעֲמֹד מֵעַל לָעָם וַיֹּאמֶר לָהֶם
כֹּה ׀ אָמַר הָאֱלֹהִים לָמָה אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְלֹא תַצְלִיחוּ כִּי־עֲזַבְתֶּם
אֶת־יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶתְכֶם׃ 21 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו
וַיִּרְגְּמֻהוּ אֶבֶן בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ בַּחֲצַר בֵּית
יְהוָה׃ 22 וְלֹא־זָכַר יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ הַחֶסֶד
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹיָדָע אָבִיו עִמּוֹ וַיַּהֲרֹג
אֶת־בְּנוֹ וּכְמוֹתוֹ אָמַר יֵרֶא יְהוָה וְיִדְרֹשׁ׃
23 וַיְהִי ׀ לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה
עָלָיו חֵיל אֲרָם וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־כָּל־שָׂרֵי הָעָם
מֵעָם וְכָל־שְׁלָלָם שִׁלְּחוּ לְמֶלֶךְ דַּרְמָשֶׂק׃
24 כִּי בְּמִצְעַר אֲנָשִׁים בָּאוּ ׀ חֵיל אֲרָם
וַיהוָה נָתַן בְּיָדָם חַיִל לָרֹב מְאֹד כִּי
עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת־יוֹאָשׁ
עָשׂוּ שְׁפָטִים׃ 25 וּבְלֶכְתָּם מִמֶּנּוּ כִּי־
עָזְבוּ אֹתוֹ בְּמַחֲלֻיִים רַבִּים הִתְקַשְּׁרוּ
עָלָיו עֲבָדָיו בִּדְמֵי בְּנֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וַיַּהַרְגֻהוּ עַל־מִטָּתוֹ וַיָּמֹת וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר
דָּוִיד וְלֹא קְבָרֻהוּ בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים׃
26 וְאֵלֶּה הַמִּתְקַשְּׁרִים עָלָיו זָבָד בֶּן־שִׁמְעָת
הָעַמּוֹנִית וִיהוֹזָבָד בֶּן־שִׁמְרִית הַמּוֹאָבִית׃

13 Καὶ ἐποίουν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη
μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀνέστησαν
τὸν οἶκον Κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνί-
σχυσαν. 14 Καὶ ὡς συνετέλεσαν, ἤνεγκαν πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαὲ τὸ κατάλοιπον τοῦ
ἀργυρίου, καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον Κυρίου,
σκεύη λειτουργικὰ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυΐσκας
χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις
ἐν οἴκῳ Κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας
Ἰωδαέ. 15 Καὶ ἐγήρασεν Ἰωδαὲ πλήρης ἡμερῶν,
καὶ ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐν
τῷ τελευτᾶν αὐτόν. 16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέων, ὅτι ἐποίησεν
ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
τελευτὴν Ἰωδαὲ εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ἰούδα καὶ
προσεκύνησαν τὸν βασιλέα· τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς
ὁ βασιλεύς. 18 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίου
θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐδούλευον ταῖς
Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις· καὶ ἐγένετο ὀργὴ
ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. 19 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφήτας
ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν· καὶ
διεμαρτύρατο αὐτοῖς, καὶ οὐχ ὑπήκουσαν. 20 Καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδαὲ
τὸν ἱερέα, καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν
Τάδε λέγει Κύριος Τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολὰς
Κυρίου; καὶ οὐκ εὐοδωθήσεσθε· ὅτι ἐγκατελίπετε
τὸν Κύριον, καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. 21 Καὶ ἐπέ-
θεντο αὐτῷ, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς
Ἰωὰς τοῦ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου. 22 Καὶ
οὐκ ἐμνήσθη Ἰωὰς τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν Ἰωδαὲ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τὸν
υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπέθνησκεν, εἶπεν Ἴδοι Κύριος
καὶ κρινάτω. 23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ
ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ κατέ-
φθειραν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ
λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ
βασιλεῖ Δαμασκοῦ. 24 Ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι
παρεγένετο δύναμις Συρίας, καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι
ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν,
καὶ μετὰ Ἰωὰς ἐποίησε κρίματα. 25 Καὶ μετὰ τὸ
ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν
αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ
οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως,
καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ
ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ οὐκ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων. 26 Καὶ
οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαὰθ ὁ
Ἀμμανίτης καὶ Ἰωζαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαρὴθ ὁ Μωαβίτης

13 Egeruntque hi qui operabantur indus-
trie, et obducebatur parietum cicatrix
per manus eorum, ac suscitaverunt domum
Domini in statum pristinum, et firmiter eam
stare fecerunt. 14 Cumque complessent
omnia opera, detulerunt coram rege et Joiada
reliquam partem pecuniæ: de qua facta sunt
vasa templi in ministerium, et ad holocausta,
phialæ quoque, et cetera vasa aurea et ar-
gentea: et offerebantur holocausta in domo
Domini jugiter cunctis diebus Joiadæ.
15 Senuit autem Joiada plenus dierum, et
mortuus est cum esset centum triginta anno-
rum; 16 Sepelieruntque eum in civitate
David cum regibus, eo quod fecisset bonum
cum Israel, et cum domo ejus. 17 Postquam
autem obiit Joiada, ingressi sunt principes
Juda, et adoraverunt regem; qui delinitus
obsequiis eorum, acquievit eis. 18 Et dereli-
querunt templum Domini Dei patrum suorum,
servieruntque lucis et sculptilibus, et facta
est ira contra Judam et Jerusalem propter
hoc peccatum. 19 Mittebatque eis prophetas
ut reverterentur ad Dominum, quos protes-
tantes, illi audire nolebant. 20 Spiritus
itaque Dei induit Zachariam filium Joiadæ
sacerdotem, et stetit in conspectu populi, et
dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus: Quare
transgredimini præceptum Domini, quod
vobis non proderit, et dereliquistis Dominum
ut derelinqueret vos? 21 Qui congregati
adversus eum, miserunt lapides juxta regis
imperium in atrio domus Domini. 22 Et
non est recordatus Joas rex misericordiæ,
quam fecerat Joiada pater illius secum, sed
interfecit filium ejus. Qui cum moreretur,
ait: Videat Dominus, et requirat. 23 Cumque
evolutus esset annus, ascendit contra eum
exercitus Syriæ: venitque in Judam et
Jerusalem, et interfecit cunctos principes
populi, atque universam prædam miserunt
regi in Damascum. 24 Et certe cum permo-
dicus venisset numerus Syrorum, tradidit
Dominus in manibus eorum infinitam multi-
tudinem, eo quod dereliquissent Dominum
Deum patrum suorum: in Joas quoque igno-
miniosa exercuere judicia. 25 Et abeuntes
dimiserunt eum in languoribus magnis: sur-
rexerunt autem contra eum servi sui, in
ultionem sanguinis filii Joiadæ sacerdotis, et
occiderunt eum in lectulo suo, et mortuus est:
sepelieruntque eum in civitate David, sed
non in sepulchris regum. 26 Insidiati
vero sunt ei Zabad filius Semmaath Ammani-
tidis, et Jozabad filius Semarith Moabitidis.

27 וּבָנָיו וְרֹב הַמַּשָּׂא עָלָיו וִיסוֹד בֵּית
הָאֱלֹהִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־מִדְרַשׁ סֵפֶר
הַמְּלָכִים וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כה׃

1 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ אֲמַצְיָהוּ
וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ
וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעַדָּן מִירוּשָׁלָםִ׃ 2 וַיַּעַשׂ
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא בְּלֵבָב שָׁלֵם׃
3 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיַּהֲרֹג
אֶת־עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו׃
4 וְאֶת־בְּנֵיהֶם לֹא הֵמִית כִּי כַכָּתוּב
בַּתּוֹרָה בְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר לֹא־יָמוּתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים
לֹא־יָמוּתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִישׁ בְּחֶטְאוֹ
יָמוּתוּ׃ 5 וַיִּקְבֹּץ אֲמַצְיָהוּ אֶת־
יְהוּדָה וַיַּעֲמִידֵם לְבֵית־אָבוֹת לְשָׂרֵי
הָאֲלָפִים וּלְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת לְכָל־יְהוּדָה
וּבִנְיָמִן וַיִּפְקְדֵם לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף בָּחוּר
יוֹצֵא צָבָא אֹחֵז רֹמַח וְצִנָּה׃ 6 וַיִּשְׂכֹּר
מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל בְּמֵאָה
כִכַּר־כָּסֶף׃ 7 וְאִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלָיו
לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ אַל־יָבוֹא עִמְּךָ צְבָא יִשְׂרָאֵל
כִּי אֵין יְהוָה עִם־יִשְׂרָאֵל כֹּל בְּנֵי אֶפְרָיִם׃
8 כִּי אִם־בֹּא אַתָּה עֲשֵׂה חֲזַק לַמִּלְחָמָה
יַכְשִׁילְךָ הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי יֶשׁ־כֹּחַ
בֵּאלֹהִים לַעְזוֹר וּלְהַכְשִׁיל׃ 9 וַיֹּאמֶר
אֲמַצְיָהוּ לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וּמַה־לַּעֲשׂוֹת
לִמְאַת הַכִּכָּר אֲשֶׁר נָתַתִּי לִגְדוּד יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים יֵשׁ לַיהוָה לָתֶת
לְךָ הַרְבֵּה מִזֶּה׃ 10 וַיַּבְדִּילֵם אֲמַצְיָהוּ
לְהַגְּדוּד אֲשֶׁר־בָּא אֵלָיו מֵאֶפְרַיִם לָלֶכֶת
לִמְקוֹמָם וַיִּחַר אַפָּם מְאֹד בִּיהוּדָה
וַיָּשׁוּבוּ לִמְקוֹמָם בָּחֳרִי־אָף׃
11 וַאֲמַצְיָהוּ הִתְחַזַּק וַיִּנְהַג אֶת־עַמּוֹ וַיֵּלֶךְ
גֵּיא הַמֶּלַח וַיַּךְ אֶת־בְּנֵי־שֵׂעִיר עֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים׃ 12 וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ
בְּנֵי יְהוּדָה וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסָּלַע
וַיַּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע וְכֻלָּם נִבְקָעוּ׃
13 וּבְנֵי הַגְּדוּד אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֲמַצְיָהוּ מִלֶּכֶת
עִמּוֹ לַמִּלְחָמָה וַיִּפְשְׁטוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה
מִשֹּׁמְרוֹן וְעַד־בֵּית חוֹרוֹן וַיַּכּוּ מֵהֶם
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיָּבֹזּוּ בִּזָּה רַבָּה׃

27 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ πέντε. Καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν
γραφὴν τῶν βασιλέων· και ἐβασίλευσεν Ἀμασίας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κε'.

1 ὮΝ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμα-
σίας, καὶ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδαὲν ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου,
ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς
κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε
τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα
πατέρα αὐτοῦ. 4 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ
ἀπέκτεινε, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου Κυρίου
καθὼς γέγραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύριος λέγων Οὐκ
ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ
ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῇ
ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανοῦνται. 5 Καὶ συνήγαγεν
Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ
ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ·
καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω,
καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας ἐξελθεῖν εἰς
πόλεμον δυνατοὺς κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεόν.
6 Καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας
δυνατοὺς ἰσχύϊ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου. 7 Καὶ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν λέγων
Βασιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραήλ,
ὅτι οὐκ ἔστι Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν
υἱῶν Ἐφραΐμ. 8 Ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχῦσαι
ἐν τούτοις, καὶ τροπώσεταί σε Κύριος ἐναντίον τῶν
ἐχθρῶν, ὅτι ἐστὶ παρὰ Κυρίου καὶ ἰσχῦσαι καὶ
τροπώσασθαι. 9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ Καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ
ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραήλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ Ἔστι τῷ Κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα
τούτων. 10 Καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει
τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ ἀπελθεῖν εἰς
τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ
Ἰούδαν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν
ὀργῇ θυμοῦ. 11 Καὶ Ἀμασίας κατίσχυσε καὶ
παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν
κοιλάδα τῶν ἁλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς
Σηεὶρ δέκα χιλιάδας. 12 Καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώ-
γρησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ
ἄκρον τοῦ κρημνοῦ, καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ
τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, καὶ πάντες διεῤῥήγνυντο.
13 Καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν Ἀμα-
σίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον,
καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα ἀπὸ Σαμα-
ρείας ἕως Βαιθωρών, καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς
τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά.

27 Porro filii ejus, ac summa pecuniæ quæ
adunata fuerat sub eo, et instauratio domus
Dei, scripta sunt diligentius in Libro regum:
regnavit autem Amasias filius ejus pro eo.

CAPUT XXV.

1 VIGINTI quinque annorum erat Amasias
cum regnare cœpisset, et viginti novem annis
regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus
Joadan de Jerusalem. 2 Fecitque bonum in
conspectu Domini: verumtamen non in corde
perfecto. 3 Cumque roboratum sibi videret
imperium, jugulavit servos, qui occiderant
regem patrem suum, 4 Sed filios eorum non
interfecit, sicut scriptum est in Libro legis
Moysi, ubi præcepit Dominus, dicens: Non
occidentur patres pro filiis, neque filii pro
patribus suis, sed unusquisque in suo peccato
morietur. 5 Congregavit igitur Amasias
Judam, et constituit eos per familias, tribu-
nosque et centuriones in universo Juda et
Benjamin: et recensuit a viginti annis supra,
invenitque trecenta millia juvenum, qui egre-
derentur ad pugnam, et tenerent hastam et
clypeum. 6 Mercede quoque conduxit de
Israel centum millia robustorum, centum
talentis argenti. 7 Venit autem homo Dei ad
illum, et ait: O rex, ne egrediatur tecum
exercitus Israel: non est enim Dominus cum
Israel, et cunctis filiis Ephraim: 8 Quod si
putas in robore exercitus bella consistere,
superari te faciet Deus ab hostibus: Dei
quippe est adjuvare, et in fugam convertere.
9 Dixitque Amasias ad hominem Dei: Quid
ergo fiet de centum talentis, quæ dedi mili-
tibus Israel? Et respondit ei homo Dei:
Habet Dominus unde tibi dare possit multo
his plura. 10 Separavit itaque Amasias
exercitum, qui venerat ad eum ex Ephraim,
ut reverteretur in locum suum: at illi contra
Judam vehementer irati, reversi sunt in
regionem suam. 11 Porro Amasias confidenter
eduxit populum suum, et abiit in vallem
Salinarum, percussitque filios Seir decem
millia. 12 Et alia decem millia virorum
ceperunt filii Juda, et adduxerunt ad præ-
ruptum cujusdam petræ, præcipitaveruntque
eos de summo in præceps, qui universi
crepuerunt. 13 At ille exercitus, quem
remiserat Amasias ne secum iret ad prœ-
lium, diffusus est in civitatibus Juda, a
Samaria usque ad Bethoron, et interfectis
tribus millibus, diripuit prædam magnam:

14 וַיְהִי אַחֲרֵי בוֹא אֲמַצְיָהוּ מֵהַכּוֹת אֶת־
אֲדוֹמִים וַיָּבֵא אֶת־אֱלֹהֵי בְּנֵי שֵׂעִיר וַיַּעֲמִידֵם
לוֹ לֵאלֹהִים וְלִפְנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה וְלָהֶם
יְקַטֵּר׃ 15 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בַּאֲמַצְיָהוּ וַיִּשְׁלַח
אֵלָיו נָבִיא וַיֹּאמֶר לוֹ לָמָּה דָרַשְׁתָּ אֶת־
אֱלֹהֵי הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הִצִּילוּ אֶת־עַמָּם
מִיָּדֶךָ׃ 16 וַיְהִי ׀ בְּדַבְּרוֹ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
הַלְיוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ נְתַנּוּךָ חֲדַל־לְךָ לָמָּה
יַכּוּךָ וַיֶּחְדַּל הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי כִּי־יָעַץ
אֱלֹהִים לְהַשְׁחִיתֶךָ כִּי־עָשִׂיתָ זֹּאת וְלֹא
שָׁמַעְתָּ לַעֲצָתִי׃ 17 וַיִּוָּעַץ אֲמַצְיָהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל־יוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז
בֶּן־יֵהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְךָ נִתְרָאֶה
פָנִים׃ 18 וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־
אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוֹחַ אֲשֶׁר
בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר
תְּנָה אֶת־בִּתְּךָ לִבְנִי לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת־הַחוֹחַ׃
19 אָמַרְתָּ הִנֵּה הִכִּיתָ אֶת־אֱדוֹם וּנְשָׂאֲךָ
לִבְּךָ לְהַכְבִּיד עַתָּה שְׁבָה בְּבֵיתֶךָ לָמָּה
תִתְגָּרֶה בְּרָעָה וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ׃
20 וְלֹא־שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ כִּי מֵהָאֱלֹהִים הִיא
לְמַעַן תִּתָּם בְּיָד כִּי דָרְשׁוּ אֵת אֱלֹהֵי
אֱדוֹם׃ 21 וַיַּעַל יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ
פָנִים הוּא וַאֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּבֵית
שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה׃ 22 וַיִּנָּגֶף יְהוּדָה
לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו׃ 23 וְאֵת
אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בֶּן־יוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז
תָּפַשׂ יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שָׁמֶשׁ
וַיְבִיאֵהוּ יְרוּשָׁלִַם וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלִַם
מִשַּׁעַר אֶפְרַיִם עַד־שַׁעַר הַפּוֹנֶה אַרְבַּע
מֵאוֹת אַמָּה׃ 24 וְכָל־הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וְאֵת
כָּל־הַכֵּלִים הַנִּמְצְאִים בְּבֵית־הָאֱלֹהִים עִם־
עֹבֵד אֱדוֹם וְאֶת־אֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת
בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹן׃
25 וַיְחִי אֲמַצְיָהוּ בֶן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה
אַחֲרֵי מוֹת יוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 26 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲמַצְיָהוּ
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֲלֹא הִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ 27 וּמֵעֵת
אֲשֶׁר־סָר אֲמַצְיָהוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַיִּקְשְׁרוּ
עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלִַם וַיָּנָס לָכִישָׁה
וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִיתֻהוּ שָׁם׃

14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Ἀμασίαν πατά-
ξαντος τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἤνεγκε πρὸς αὐτὸν
τοὺς θεοὺς υἱῶν Σηείρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὑτῷ
εἰς θεούς, καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει, καὶ
αὐτὸς αὐτοῖς ἔθυε. 15 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ Κυρίου
ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτην καὶ
εἶπεν αὐτῷ Τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ οἳ
οὐκ ἐξείλοντο τὸν λαὸν ἑαυτῶν ἐκ χειρός σου;
16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ πρὸς αὐτόν,
καὶ εἶπεν αὐτῷ Μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως
δέδωκά σε; πρόσεχε ἵνα μὴ μαστιγωθῇς. Καὶ
ἐσιώπησεν ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι
ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί σε, ὅτι ἐποίησας
τοῦτο καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου.
17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα,
καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰηοῦ
βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων Δεῦρο καὶ ὀφθῶμεν προσώ-
ποις. 18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ
πρὸς Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα λέγων Ὁ ἀκχοὺχ
ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν
ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ
υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἦλθον τὰ θηρία
καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀκχούχ. 19 Εἶπας Ἰδοὺ
ἐπάταξα τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία
σου ἡ βαρεῖα· νῦν κάθισον ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἵνα
τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας
μετὰ σοῦ; 20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ
Κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας,
ὅτι ἐξεζήτησε τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων. 21 Καὶ
ἀνέβη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλή-
λοις αὐτὸς καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν
Βαιθσαμὺς ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα. 22 Καὶ ἐτροπώθη
Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. 23 Καὶ τὸν Ἀμασίαν
βασιλέα Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ Ἰωάχαζ κατέ-
λαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμύς, καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ κατέσπασεν
ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης Ἐφραῒμ
ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις. 24 Καὶ
πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ παρὰ τῷ
Ἀβδεδὸμ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως
καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς
Σαμάρειαν. 25 Καὶ ἔζησεν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἰωὰς
βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς τὸν
τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἔτη δεκαπέντε.
26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίου οἱ πρῶτοι καὶ
οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου
βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ; 27 Καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ᾧ ἀπέστη Ἀμασίας ἀπὸ Κυρίου, καὶ
ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν
αὐτοῦ εἰς Λαχίς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

14 Amasias vero post cædem Idumæorum,
et allatos deos filiorum Seir, statuit illos in
deos sibi, et adorabat eos, et illis adolebat
incensum. 15 Quam ob rem iratus Dominus
contra Amasiam, misit ad illum prophetam,
qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non
liberaverunt populum suum de manu tua?
16 Cumque hæc ille loqueretur, respondit ei:
Num consiliarius regis es? quiesce ne interfi-
ciam te. Discedensque propheta, Scio, inquit,
quod cogitaverit Deus occidere te, quia fecisti
hoc malum, et insuper non acquievisti consilio
meo. 17 Igitur Amasias rex Juda, inito
pessimo consilio, misit ad Joas filium Joachaz
filii Jehu, regem Israel, dicens: Veni, videa-
mus nos mutuo. 18 At ille remisit nuntios,
dicens: Carduus, qui est in Libano, misit ad
cedrum Libani, dicens: Da filiam tuam
filio meo uxorem: et ecce bestiæ, quæ erant
in silva Libani, transierunt, et conculcaverunt
carduum. 19 Dixisti: Percussi Edom, et
idcirco erigitur cor tuum in superbiam:
sede in domo tua; cur malum adversum te
provocas, ut cadas et tu, et Juda tecum?
20 Noluit audire Amasias, eo quod Domini
esset voluntas ut traderetur in manus hostium
propter deos Edom. 21 Ascendit igitur Joas
rex Israel, et mutuos sibi præbuere con-
spectus: Amasias autem rex Juda erat in
Bethsames Juda: 22 Corruitque Juda coram
Israel, et fugit in tabernacula sua. 23 Porro
Amasiam regem Juda, filium Joas filii Joachaz,
cepit Joas rex Israel in Bethsames, et adduxit
in Jerusalem: destruxitque murum ejus a
porta Ephraim usque ad portam anguli,
quadringentis cubitis. 24 Omne quoque
aurum, et argentum, et universa vasa, quæ
repererat in domo Dei, et apud Obededom,
in thesauris etiam domus regiæ, necnon
et filios obsidum, reduxit in Samariam.
25 Vixit autem Amasias filius Joas rex
Juda, postquam mortuus est Joas filius
Joachaz rex Israel, quindecim annis. 26 Re-
liqua autem sermonum Amasiæ priorum et
novissimorum scripta sunt in Libro re-
gum Juda et Israel. 27 Qui postquam
recessit a Domino, tetenderunt ei insi-
dias in Jerusalem. Cumque fugisset in
Lachis, miserunt, et interfecerunt eum ibi.

28 וַיִּשָּׂאֻהוּ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר יְהוּדָה׃

פרשה כו׃

1 וַיִּקְחוּ כָּל־עַם יְהוּדָה אֶת־עֻזִּיָּהוּ וְהוּא
בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת
אָבִיו אֲמַצְיָהוּ׃ 2 הוּא בָּנָה אֶת־אֵילוֹת
וַיְשִׁיבֶהָ לִיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב־הַמֶּלֶךְ עִם־
אֲבֹתָיו׃ 3 בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
עֻזִּיָּהוּ בְמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ יְכִילְיָה מִן־
יְרוּשָׁלִָם׃ 4 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲמַצְיָהוּ אָבִיו׃ 5 וַיְהִי לִדְרֹשׁ
אֱלֹהִים בִּימֵי זְכַרְיָהוּ הַמֵּבִין בִּרְאֹת
הָאֱלֹהִים וּבִימֵי דָּרְשׁוֹ אֶת־יְהוָה הִצְלִיחוֹ
הָאֱלֹהִים׃ 6 וַיֵּצֵא וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים
וַיִּפְרֹץ אֶת־חוֹמַת גַּת וְאֵת חוֹמַת יַבְנֵה
וְאֵת חוֹמַת אַשְׁדּוֹד וַיִּבְנֶה עָרִים בְּאַשְׁדּוֹד
וּבַפְּלִשְׁתִּים׃ 7 וַיַּעְזְרֵהוּ הָאֱלֹהִים עַל־
פְּלִשְׁתִּים וְעַל־הָעַרְבִיִּים הַיֹּשְׁבִים בְּגוּר־
בָּעַל וְהַמְּעוּנִים׃ 8 וַיִּתְּנוּ הָעַמּוֹנִים מִנְחָה
לְעֻזִּיָּהוּ וַיֵּלֶךְ שְׁמוֹ עַד־לְבוֹא מִצְרַיִם כִּי
הֶחֱזִיק עַד־לְמָעְלָה׃ 9 וַיִּבֶן עֻזִּיָּהוּ מִגְדָּלִים
בִּירוּשָׁלִַם עַל־שַׁעַר הַפִּנָּה וְעַל־שַׁעַר הַגַּיְא
וְעַל־הַמִּקְצוֹעַ וַיְחַזְּקֵם׃ 10 וַיִּבֶן מִגְדָּלִים
בַּמִּדְבָּר וַיַּחְצֹב בֹּרוֹת רַבִּים כִּי מִקְנֶה־רַב
הָיָה לוֹ וּבַשְּׁפֵלָה וּבַמִּישׁוֹר אִכָּרִים וְכֹרְמִים
בֶּהָרִים וּבַכַּרְמֶל כִּי אֹהֵב אֲדָמָה הָיָה׃

11 וַיְהִי לְעֻזִּיָּהוּ חַיִל עֹשֵׂה מִלְחָמָה
יוֹצְאֵי צָבָא לִגְדוּד בְּמִסְפַּר פְּקֻדָּתָם בְּיַד
יְעוּאֵל הַסּוֹפֵר וּמַעֲשֵׂיָהוּ הַשּׁוֹטֵר עַל יַד־
חֲנַנְיָהוּ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 כֹּל מִסְפַּר רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְגִבּוֹרֵי חָיִל אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃
13 וְעַל־יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה
בְּכֹחַ חָיִל לַעְזֹר לַמֶּלֶךְ עַל־הָאוֹיֵב׃ 14 וַיָּכֶן
לָהֶם עֻזִּיָּהוּ לְכָל־הַצָּבָא מָגִנִּים וּרְמָחִים
וְכוֹבָעִים וְשִׁרְיֹנוֹת וּקְשָׁתוֹת וּלְאַבְנֵי קְלָעִים׃
15 וַיַּעַשׂ ׀ בִּירוּשָׁלִַם חִשְּׁבֹנוֹת מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב
לִהְיוֹת עַל־הַמִּגְדָּלִים וְעַל־הַפִּנּוֹת לִירוֹא
בַּחִצִּים וּבָאֲבָנִים גְּדֹלוֹת וַיֵּצֵא שְׁמוֹ עַד־
לְמֵרָחוֹק כִּי־הִפְלִיא לְהֵעָזֵר עַד כִּי־חָזָק׃

28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαυίδ.

ΚΕΦ. κϛ΄.

1 ΚΑΙ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν,
καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν
αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. 2 Αὐτὸς
ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλάθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν
τῷ Ἰούδᾳ μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ. 3 Υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν
ἐβασίλευσεν Ὀζίας, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 4 Καὶ ἐποίησε
τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 5 Καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν
Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος
ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
ἐζήτησε τὸν Κύριον, καὶ εὐώδωσεν αὐτῷ Κύριος.
6 Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ἀλλο-
φύλους, καὶ κατέσπασε τὰ τείχη Γὲθ καὶ τὰ τείχη
Ἰαβνὴρ καὶ τὰ τείχη Ἀζώτου, καὶ ᾠκοδόμησε
πόλεις Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. 7 Καὶ
κατίσχυσεν αὐτὸν Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ
ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς
πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους. 8 Καὶ ἔδωκαν οἱ
Μιναῖοι δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω.
9 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην
τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσε.
10 Καὶ ᾠκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἐλατόμησε λάκκους πολλούς, ὅτι κτήνη πολλὰ
ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφηλᾷ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ
ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ,
ὅτι γεωργὸς ἦν. 11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δύναμις
ποιοῦσα πόλεμον καὶ ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν
εἰς πόλεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν
εἰς ἀριθμόν· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς
Ἰεϊὴλ τοῦ γραμματέως καὶ Μαασίου τοῦ κριτοῦ,
διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως.
12 Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν
εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι, 13 Καὶ μετ'
αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ τριακόσιαι χιλιάδες
καὶ ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι οἱ
ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῶσαι τῷ
βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. 14 Καὶ ἡτοίμασεν
αὐτοῖς Ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ
δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα
καὶ εἰς λίθους σφενδόνας. 15 Καὶ ἐποίησεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ
τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν
βάλλειν βέλεσι καὶ λίθοις μεγάλοις· καὶ
ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω, ὅτι
ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσε.

28 Reportantesque super equos, sepelierunt
eum cum patribus suis in civitate David.

CAPUT XXVI.

1 OMNIS autem populus Juda, filium ejus
Oziam annorum sedecim, constituit regem pro
Amasia patre suo. 2 Ipse ædificavit Ailath,
et restituit eam ditioni Juda, postquam dor-
mivit rex cum patribus suis. 3 Sedecim
annorum erat Ozias cum regnare cœpisset,
et quinquaginta duobus annis regnavit in
Jerusalem, nomen matris ejus Jechelia de
Jerusalem. 4 Fecitque quod erat rectum in
oculis Domini, juxta omnia quæ fecerat
Amasias pater ejus. 5 Et exquisivit Do-
minum in diebus Zachariæ intelligentis et
videntis Deum: cumque requireret Dominum,
direxit eum in omnibus. 6 Denique egressus
est, et pugnavit contra Philisthiim, et
destruxit murum Geth, et murum Jabniæ,
murumque Azoti: ædificavit quoque oppida
in Azoto, et in Philisthiim. 7 Et adjuvit eum
Deus contra Philisthiim, et contra Arabes,
qui habitabant in Gurbaal, et contra Am-
monitas. 8 Appendebantque Ammonitæ
munera Oziæ, et divulgatum est nomen ejus
usque ad introitum Ægypti propter crebras
victorias. 9 Ædificavitque Ozias turres in
Jerusalem super portam anguli, et super
portam vallis, et reliquas in eodem muri
latere, firmavitque eas. 10 Extruxit etiam
turres in solitudine, et effodit cisternas pluri-
mas, eo quod haberet multa pecora, tam in
campestribus, quam in eremi vastitate: vineas
quoque habuit et vinitores in montibus, et in
Carmelo: erat quippe homo agriculturæ de-
ditus. 11 Fuit autem exercitus bellatorum
ejus, qui procedebant ad prœlia, sub manu
Jehiel scribæ, Maasiæque doctoris, et sub
manu Hananiæ, qui erat de ducibus regis.
12 Omnisque numerus principum per familias
virorum fortium, duorum millium sexcentorum.
13 Et sub eis universus exercitus, trecen-
torum et septem millium quingentorum: qui
erant apti ad bella, et pro rege contra adver-
sarios dimicabant. 14 Præparavit quoque eis
Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos, et
hastas, et galeas, et loricas, arcusque et fundas
ad jaciendos lapides. 15 Et fecit in Jeru-
salem diversi generis machinas, quas in
turribus collocavit, et in angulis murorum, ut
mitterent sagittas, et saxa grandia: egres-
sumque est nomen ejus procul, eo quod
auxiliaretur ei Dominus, et corroborasset illum.

16 וּכְחֶזְקָתוֹ גָּבַהּ לִבּוֹ עַד־לְהַשְׁחִית וַיִּמְעַל
בַּיהוָה אֱלֹהָיו וַיָּבֹא אֶל־הֵיכַל יְהוָה
לְהַקְטִיר עַל־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ 17 וַיָּבֹא
אַחֲרָיו עֲזַרְיָהוּ הַכֹּהֵן וְעִמּוֹ כֹּהֲנִים׀ לַיהוָה
שְׁמוֹנִים בְּנֵי־חָיִל׃ 18 וַיַּעַמְדוּ עַל־עֻזִּיָּהוּ
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־לְךָ עֻזִּיָּהוּ לְהַקְטִיר
לַיהוָה כִּי לַכֹּהֲנִים בְּנֵי־אַהֲרֹן הַמְקֻדָּשִׁים
לְהַקְטִיר צֵא מִן־הַמִּקְדָּשׁ כִּי מָעַלְתָּ
וְלֹא־לְךָ לְכָבוֹד מֵיְהוָה אֱלֹהִים׃ 19 וַיִּזְעַף
עֻזִּיָּהוּ וּבְיָדוֹ מִקְטֶרֶת לְהַקְטִיר וּבְזַעְפּוֹ
עִם־הַכֹּהֲנִים וְהַצָּרַעַת זָרְחָה בְמִצְחוֹ
לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים בְּבֵית יְהוָה מֵעַל לְמִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת׃ 20 וַיִּפֶן אֵלָיו עֲזַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ
וְכָל־הַכֹּהֲנִים וְהִנֵּה־הוּא מְצֹרָע בְּמִצְחוֹ
וַיַּבְהִלוּהוּ מִשָּׁם וְגַם־הוּא נִדְחַף לָצֵאת
כִּי נִגְּעוֹ יְהוָה׃ 21 וַיְהִי עֻזִּיָּהוּ הַמֶּלֶךְ
מְצֹרָע׀ עַד־יוֹם מוֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בֵּית הַחָפְשׁוּת
מְצֹרָע כִּי נִגְזַר מִבֵּית יְהוָה וְיוֹתָם בְּנוֹ
עַל־בֵּית הַמֶּלֶךְ שׁוֹפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ׃
22 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עֻזִּיָּהוּ הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים
כָּתַב יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ 23 וַיִּשְׁכַּב
עֻזִּיָּהוּ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו
בִּשְׂדֵה הַקְּבוּרָה אֲשֶׁר לַמְּלָכִים כִּי אָמְרוּ
מְצוֹרָע הוּא וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה כז׃

1 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמָלְכוֹ
וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ יְרוּשָׁה בַּת־צָדוֹק׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה עֻזִּיָּהוּ
אָבִיו רַק לֹא־בָא אֶל־הֵיכַל יְהוָה וְעוֹד
הָעָם מַשְׁחִיתִים׃ 3 הוּא בָּנָה אֶת־שַׁעַר
בֵּית־יְהוָה הָעֶלְיוֹן וּבְחוֹמַת הָעֹפֶל בָּנָה
לָרֹב׃ 4 וְעָרִים בָּנָה בְּהַר־יְהוּדָה וּבֶחֳרָשִׁים
בָּנָה בִּירָנִיּוֹת וּמִגְדָּלִים׃ 5 וְהוּא נִלְחַם
עִם־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן וַיֶּחֱזַק עֲלֵיהֶם וַיִּתְּנוּ־
לוֹ בְנֵי־עַמּוֹן בַּשָּׁנָה הַהִיא מֵאָה כִּכַּר־כֶּסֶף
וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֹּרִים חִטִּים וּשְׂעוֹרִים
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים זֹאת הֵשִׁיבוּ לוֹ בְּנֵי עַמּוֹן
וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וְהַשְּׁלִשִׁית׃ 6 וַיִּתְחַזֵּק
יוֹתָם כִּי הֵכִין דְּרָכָיו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃

16 Καὶ ὡς κατίσχυσεν, ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ
καταφθεῖραι· καὶ ἠδίκησεν ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ,
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου θυμιᾶσαι ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων. 17 Καὶ εἰσῆλθεν
ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεύς, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοί. 18 Καὶ
ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ
Οὐ σοί, Ὀζία, θυμιᾶσαι τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἢ τοῖς
ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θῦσαι·
ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ
Κυρίου· καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ
Κυρίου θεοῦ. 19 Καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιᾶσαι ἐν τῷ
ναῷ· καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς
ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ
ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπάνω τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων. 20 Καὶ ἐπέστρεψε
πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ
ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ· καὶ
κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευ-
σεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος. 21 Καὶ
Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς
τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀπφουσὼθ ἐκάθητο
λεπρός, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου Κυρίου· καὶ
Ἰωάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. 22 Καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Ὀζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμέ-
νοι ὑπὸ Ἰεσσίου τοῦ προφήτου. 23 Καὶ ἐκοιμήθη
Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς
ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρός ἐστι·
καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΥΙΟΣ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωάθαμ ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Ἰερουσὰ θυγάτηρ Σαδώκ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν Ὀζίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν
Κυρίου, καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο. 3 Αὐτὸς
ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ὑψηλήν,
καὶ ἐν τείχει Ὀπὲλ ᾠκοδόμησε πολλά, 4 Ἐν
ὄρει Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς καὶ οἰκήσεις
καὶ πύργους. 5 Αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασι-
λέα υἱῶν Ἀμμὼν καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν·
καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν κατ'
ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα
χιλιάδας κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιά-
δας· ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν
κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ
καὶ τῷ τρίτῳ. 6 Κατίσχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἡτοί-
μασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ.

16 Sed cum roboratus esset, elevatum est
cor ejus in interitum suum, et neglexit Do-
minum Deum suum: ingressusque templum
Domini, adolere voluit incensum super altare
thymiamatis. 17 Statimque ingressus post
eum Azarias sacerdos, et cum eo sacerdotes
Domini octoginta, viri fortissimi, 18 Resti-
terunt regi, atque dixerunt: Non est tui
officii Ozia, ut adoleas incensum Domino, sed
sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui
consecrati sunt ad hujuscemodi ministerium:
egredere de sanctuario, ne contempseris: quia
non reputabitur tibi in gloriam hoc a Do-
mino Deo. 19 Iratusque Ozias, tenens in
manu thuribulum ut adoleret incensum, mina-
batur sacerdotibus. Statimque orta est lepra
in fronte ejus coram sacerdotibus, in domo
Domini super altare thymiamatis. 20 Cumque
respexisset eum Azarias pontifex, et omnes
reliqui sacerdotes, viderunt lepram in fronte
ejus, et festinato expulerunt eum. Sed et
ipse perterritus, acceleravit egredi, eo quod
sensisset illico plagam Domini. 21 Fuit
igitur Ozias rex leprosus usque ad diem
mortis suæ, et habitavit in domo separata
plenus lepra, ob quam ejectus fuerat de domo
Domini. Porro Joatham filius ejus rexit
domum regis, et judicabat populum terræ.
22 Reliqua autem sermonum Oziæ priorum
et novissimorum, scripsit Isaias filius Amos,
propheta. 23 Dormivitque Ozias cum patri-
bus suis, et sepelierunt eum in agro regalium
sepulchrorum, eo quod esset leprosus: regna-
vitque Joatham filius ejus pro eo.

CAPUT XXVII.

1 VIGINTI quinque annorum erat Joatham
cum regnare cœpisset, et sedecim annis reg-
navit in Jerusalem: nomen matris ejus Jerusa
filia Sadoc. 2 Fecitque quod rectum erat
coram Domino, juxta omnia quæ fecerat
Ozias pater suus, excepto quod non est
ingressus templum Domini, et adhuc populus
delinquebat. 3 Ipse ædificavit portam domus
Domini excelsam, et in muro Ophel multa
construxit. 4 Urbes quoque ædificavit in
montibus Juda, et in saltibus castella et
turres. 5 Ipse pugnavit contra regem filiorum
Ammon, et vicit eos, dederuntque ei filii
Ammon in tempore illo centum talenta
argenti, et decem millia coros tritici, ac
totidem coros hordei: hæc ei præbuerunt
filii Ammon, in anno secundo et tertio.
6 Corroboratusque est Joatham, eo quod di-
rexisset vias suas coram Domino Deo suo.

7 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹתָם וְכָל־מִלְחֲמֹתָיו וּדְרָכָיו
הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה׃ 8 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
הָיָה בְמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִָם׃ 9 וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אָחָז בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃

פרשה כח׃

1 בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְלֹא־עָשָׂה
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִיד אָבִיו׃ 2 וַיֵּלֶךְ
בְּדַרְכֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם מַסֵּכוֹת עָשָׂה
לַבְּעָלִים׃ 3 וְהוּא הִקְטִיר בְּגֵיא בֶן־הִנֹּם
וַיַּבְעֵר אֶת־בָּנָיו בָּאֵשׁ כְּתֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
4 וַיְזַבֵּחַ וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת
כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ 5 וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהָיו
בְּיַד מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּכּוּ־בוֹ וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ
שִׁבְיָה גְדוֹלָה וַיָּבִיאוּ דַּרְמָשֶׂק וְגַם בְּיַד־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִתָּן וַיַּךְ־בּוֹ מַכָּה גְדוֹלָה׃
6 וַיַּהֲרֹג פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ בִּיהוּדָה מֵאָה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בְּיוֹם אֶחָד הַכֹּל בְּנֵי־חָיִל
בְּעָזְבָם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם׃
7 וַיַּהֲרֹג זִכְרִי ׀ גִּבּוֹר אֶפְרַיִם אֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ
בֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַזְרִיקָם נְגִיד הַבָּיִת וְאֶת־
אֶלְקָנָה מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ׃ 8 וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵיהֶם מָאתַיִם אֶלֶף נָשִׁים בָּנִים
וּבָנוֹת וְגַם־שָׁלָל רָב בָּזְזוּ מֵהֶם וַיָּבִיאוּ
אֶת־הַשָּׁלָל לְשֹׁמְרוֹן׃ 9 וְשָׁם הָיָה ׀ נָבִיא
לַיהוָה עֹדֵד שְׁמוֹ וַיֵּצֵא לִפְנֵי הַצָּבָא הַבָּא
לְשֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בַּחֲמַת יְהוָה
אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵיכֶם עַל־יְהוּדָה נְתָנָם בְּיֶדְכֶם
וַתַּהַרְגוּ־בָם בְּזַעַף עַד לַשָּׁמַיִם הִגִּיעַ׃
10 וְעַתָּה בְּנֵי־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם אַתֶּם
אֹמְרִים לִכְבֹּשׁ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת לָכֶם
הֲלֹא רַק־אַתֶּם עִמָּכֶם אֲשָׁמוֹת לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ 11 וְעַתָּה שְׁמָעוּנִי וְהָשִׁיבוּ
הַשִּׁבְיָה אֲשֶׁר שְׁבִיתֶם מֵאֲחֵיכֶם כִּי חֲרוֹן
אַף־יְהוָה עֲלֵיכֶם׃ 12 וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים
מֵרָאשֵׁי בְנֵי־אֶפְרַיִם עֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹחָנָן
בֶּרֶכְיָהוּ בֶן־מְשִׁלֵּמוֹת וִיחִזְקִיָּהוּ בֶן־שַׁלֻּם
וַעֲמָשָׂא בֶּן־חַדְלָי עַל־הַבָּאִים מִן־הַצָּבָא׃

7 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ. [8 Καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν βασιλεύσας, καὶ ἓξ καὶ δέκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.] 9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κη΄.

1 ΥΙΟΣ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραήλ· καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε, 3 Καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐν γὲ Βεεννὸμ καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 4 Καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. 5 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ᾐχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκόν· καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτόν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην. 6 Καὶ ἀπέκτεινε Φακεὲ ὁ τοῦ Ῥομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδᾳ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 7 Καὶ ἀπέκτεινε Ζεχρὶ ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραὶμ τὸν Μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸν Ἑλκανὰ τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως. 8 Καὶ ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν. 9 Καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ Κυρίου, Ὠδὴδ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ ὀργὴ Κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνατε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ, καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακε. 10 Καὶ νῦν υἱοὺς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσασθαι εἰς δούλους καὶ δούλας· οὐκ ἰδού εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν; 11 Καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν. 12 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραίμ, Οὐδείας ὁ τοῦ Ἰωανοῦ καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μωσολαμὼθ καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σελλὴμ καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἐλδαΐ, ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου

7 Reliqua autem sermonum Joatham, et omnes pugnæ ejus, et opera, scripta sunt in Libro regum Israel et Juda. 8 Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset, et sedecim annis regnavit in Jerusalem. 9 Dormivitque Joatham cum patribus suis, et sepelierunt eum in civitate David: et regnavit Achaz filius ejus pro eo.

CAPUT XXVIII.

1 VIGINTI annorum erat Achaz cum regnare cœpisset: et sedecim annis regnavit in Jerusalem: non fecit rectum in conspectu Domini sicut David pater ejus: 2 Sed ambulavit in viis regum Israel, insuper et statuas fudit Baalim. 3 Ipse est, qui adolevit incensum in valle Benennom, et lustravit filios suos in igne, juxta ritum gentium, quas interfecit Dominus in adventu filiorum Israel. 4 Sacrificabat quoque, et thymiama succendebat in excelsis, et in collibus, et sub omni ligno frondoso. 5 Tradiditque eum Dominus Deus ejus in manu regis Syriæ, qui percussit eum, magnamque prædam cepit de ejus imperio, et adduxit in Damascum: manibus quoque regis Israel traditus est, et percussus plaga grandi. 6 Occiditque Phacee, filius Romeliæ, de Juda centum viginti millia in die uno, omnes viros bellatores: eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum. 7 Eodem tempore occidit Zechri, vir potens ex Ephraim, Maasiam filium regis, et Ezricam ducem domus ejus, Elcanam quoque secundum a rege. 8 Ceperuntque filii Israel de fratribus suis ducenta millia mulierum, puerorum, et puellarum, et infinitam prædam: pertuleruntque eam in Samariam. 9 Ea tempestate erat ibi propheta Domini, nomine Oded: qui egressus obviam exercitui venienti in Samariam, dixit eis: Ecce iratus Dominus Deus patrum vestrorum contra Juda, tradidit eos in manibus vestris, et occidistis eos atrociter, ita ut ad cælum pertingeret vestra crudelitas. 10 Insuper filios Juda et Jerusalem vultis vobis subjicere in servos et ancillas; quod nequaquam facto opus est: peccastis enim super hoc Domino Deo vestro. 11 Sed audite consilium meum, et reducite captivos, quos adduxistis de fratribus vestris, quia magnus furor Domini imminet vobis. 12 Steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim, Azarias filius Johanan, Barachias filius Mosollamoth, Ezechias filius Sellum, et Azama filius Adali, contra eos qui veniebant de prœlio,

13 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם לֹא־תָבִיאוּ אֶת־הַשִּׁבְיָה
הֵנָּה כִּי לְאַשְׁמַת יְהוָה עָלֵינוּ אַתֶּם
אֹמְרִים לְהֹסִיף עַל־חַטֹּאתֵנוּ וְעַל־אַשְׁמָתֵנוּ
כִּי־רַבָּה אַשְׁמָה לָנוּ וַחֲרוֹן אַף אֶל־יִשְׂרָאֵל׃
14 וַיַּעֲזֹב הֶחָלוּץ אֶת־הַשִּׁבְיָה וְאֶת־הַבִּזָּה
לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְכָל־הַקָּהָל׃ 15 וַיָּקֻמוּ
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת וַיַּחֲזִיקוּ
בַשִּׁבְיָה וְכָל־מַעֲרֻמֵּיהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן־הַשָּׁלָל
וַיַּלְבִּשׁוּם וַיַּנְעִלוּם וַיַּאֲכִלוּם וַיַּשְׁקוּם
וַיְסֻכוּם וַיְנַהֲלוּם בַּחֲמֹרִים לְכָל־כּוֹשֵׁל
וַיְבִיאוּם יְרֵחוֹ עִיר־הַתְּמָרִים אֵצֶל אֲחֵיהֶם
וַיָּשׁוּבוּ שֹׁמְרוֹן׃ 16 בָּעֵת הַהִיא
שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז עַל־מַלְכֵי אַשּׁוּר לַעְזֹר
לוֹ׃ 17 וְעוֹד אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיַּכּוּ בִיהוּדָה
וַיִּשְׁבּוּ־שֶׁבִי׃ 18 וּפְלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי
הַשְּׁפֵלָה וְהַנֶּגֶב לִיהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת־בֵּית־
שֶׁמֶשׁ וְאֶת־אַיָּלוֹן וְאֶת־הַגְּדֵרוֹת וְאֶת־שׂוֹכוֹ
וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־תִּמְנָה וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־
גִּמְזוֹ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 19 כִּי־
הִכְנִיעַ יְהוָה אֶת־יְהוּדָה בַּעֲבוּר אָחָז מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ בִּיהוּדָה וּמָעוֹל מַעַל
בַּיהוָה׃ 20 וַיָּבֹא עָלָיו תִּלְּגַת פִּלְנְאֶסֶר
מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּצַר לוֹ וְלֹא חֲזָקוֹ׃ 21 כִּי־
חָלַק אָחָז אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא לְעֶזְרָה
לוֹ׃ 22 וּבְעֵת הָצֵר לוֹ וַיּוֹסֶף לִמְעוֹל
בַּיהוָה הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז׃ 23 וַיִּזְבַּח לֵאלֹהֵי
דַרְמֶשֶׂק הַמַּכִּים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי־
אֲרָם הֵם מַעְזְרִים אוֹתָם לָהֶם אֲזַבֵּחַ
וְיַעְזְרוּנִי וְהֵם הָיוּ־לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ וּלְכָל־
יִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיֶּאֱסֹף אָחָז אֶת־כְּלֵי בֵית־
הָאֱלֹהִים וַיְקַצֵּץ אֶת־כְּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים
וַיִּסְגֹּר אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה וַיַּעַשׂ לוֹ
מִזְבְּחוֹת בְּכָל־פִּנָּה בִּירוּשָׁלִָם׃ 25 וּבְכָל־
עִיר וָעִיר לִיהוּדָה עָשָׂה בָמוֹת לְקַטֵּר
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָיו׃ 26 וְיֶתֶר דְּבָרָיו וְכָל־דְּרָכָיו הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ 27 וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בָעִיר בִּירוּשָׁלִַם כִּי לֹא
הֱבִיאֻהוּ לְקִבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ
יְחִזְקִיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

13 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς Οὐ μὴ εισαγάγητε τὴν αἰχ-
μαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν
τῷ Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν,
ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν καὶ ὀργὴ θυμοῦ
Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολε-
μισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον
τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησιας. 15 Καὶ
ἀνέστησαν ἄνδρες οἳ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι καὶ
ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάντας τοὺς
γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν
αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν αὐτούς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν
καὶ ἀλείψασθαι, καὶ ἀντελάβοντο καὶ ἐν ὑποζυγίοις
παντὸς ἀσθενοῦντος, καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς
Ἱεριχὼ πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν,
καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν. 16 Ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς βασιλέα
Ἀσσοὺρ βοηθῆσαι αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ, 17 Ὅτι οἱ
Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξεν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ
ᾐχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν. 18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ ἀπὸ
λιβὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμὺς καὶ
τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ τὴν
Ἀϊλὼν καὶ τὴν Γαληρὼ καὶ τὴν Σωχὼ καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
καὶ τὴν Γαμζὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· καὶ κατῴ-
κησαν ἐκεῖ. 19 Ὅτι ἐταπείνωσε Κύριος τὸν Ἰούδαν
διὰ Ἄχαζ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει
ἀπὸ Κυρίου. 20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαλγα-
φελλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσοὺρ καὶ ἔθλιψεν αὐτόν.
21 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰ
ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ
ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Ἀσσούρ· καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν
αὐτῷ ἦν, 22 Ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτόν. Καὶ
προσέθηκε τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ 23 Ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς
Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με, καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ
βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς,
αὐτοῖς τοίνυν θύσω καὶ ἀντιλήψονταί μου· καὶ
αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἀπέστησεν Ἄχαζ τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου
καὶ κατέκοψεν αὐτά, καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας οἴκου
Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ
γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλήμ, 25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει
καὶ πόλει ἐν Ἰούδᾳ ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς
ἀλλοτρίοις, καὶ παρώργισαν Κύριον τὸν θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν. 26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ
καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ ἔσχαται ἰδοὺ
γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ
Ἰσραήλ. 27 Καὶ ἐκοιμήθη Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέ-
ρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ, ὅτι οὐκ
εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων
Ἰσραήλ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ.

13 Et dixerunt eis: Non introducetis huc
captivos, ne peccemus Domino. Quare vultis
adjicere super peccata nostra, et vetera
cumulare delicta? grande quippe peccatum
est, et ira furoris Domini imminet super
Israel. 14 Dimiseruntque viri bellatores
prædam, et universa quæ ceperant, coram
principibus, et omni multitudine. 15 Stete-
runtque viri, quos supra memoravimus, et
apprehendentes captivos, omnesque qui nudi
erant, vestierunt de spoliis; cumque vestissent
eos, et calceassent, et refecissent cibo ac potu,
unxissentque propter laborem, et adhibuissent
eis curam: quicumque ambulare non poterant,
et erant imbecillo corpore, imposuerunt eos
jumentis, et adduxerunt Jericho civitatem
palmarum ad fratres eorum, ipsique reversi
sunt in Samariam. 16 Tempore illo misit
rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans
auxilium. 17 Veneruntque Idumæi, et per-
cusserunt multos ex Juda, et ceperunt prædam
magnam. 18 Philisthiim quoque diffusi sunt
per urbes campestres, et ad meridiem Juda:
ceperuntque Bethsames, et Aialon, et Gade-
roth, Socho quoque, et Thamnan, et Gamzo,
cum viculis suis, et habitaverunt in eis.
19 Humiliaverat enim Dominus Judam propter
Achaz regem Juda, eo quod nudasset eum
auxilio, et contemptui habuisset Dominum.
20 Adduxitque contra eum Thelgathphalnasar
regem Assyriorum, qui et afflixit eum, et
nullo resistente vastavit. 21 Igitur Achaz,
spoliata domo Domini, et domo regum ac
principum, dedit regi Assyriorum munera, et
tamen nihil ei profuit. 22 Insuper et tempore
angustiæ suæ auxit contemptum in Dominum,
ipse per se rex Achaz, 23 Immolavit diis
Damasci victimas percussoribus suis, et dixit:
Dii regum Syriæ auxiliantur eis, quos ego
placabo hostiis, et aderunt mihi, cum econ-
trario ipsi fuerint ruinæ ei, et universo Israel.
24 Direptis itaque Achaz omnibus vasis
domus Dei, atque confractis, clausit januas
templi Dei, et fecit sibi altaria in universis
angulis Jerusalem. 25 In omnibus quoque
urbibus Juda extruxit aras ad cremandum
thus, atque ad iracundiam provocavit Do-
minum Deum patrum suorum. 26 Reliqua
autem sermonum ejus, et omnium operum
suorum priorum et novissimorum, scripta sunt
in Libro regum Juda et Israel. 27 Dormivit-
que Achaz cum patribus suis, et sepelierunt
eum in civitate Jerusalem: neque enim
receperunt eum in sepulchra regum Israel.
Regnavitque Ezechias filius ejus pro eo.

דברי הימים ב כט

פרשה כט :

1 יְחִזְקִיָּהוּ מָלַךְ בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ אֲבִיָּה בַּת־זְכַרְיָהוּ׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִיד אָבִיו׃
3 הוּא בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה
וַיְחַזְּקֵם׃ 4 וַיָּבֵא אֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַלְוִיִּם
וַיַּאַסְפֵם לִרְחוֹב הַמִּזְרָח׃ 5 וַיֹּאמֶר לָהֶם
שְׁמָעוּנִי הַלְוִיִּם עַתָּה הִתְקַדְּשׁוּ וְקַדְּשׁוּ
אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וְהוֹצִיאוּ
אֶת־הַנִּדָּה מִן־הַקֹּדֶשׁ׃ 6 כִּי־מָעֲלוּ אֲבֹתֵינוּ
וְעָשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וַיַּעַזְבֻהוּ
וַיַּסֵּבּוּ פְנֵיהֶם מִמִּשְׁכַּן יְהוָה וַיִּתְּנוּ־עֹרֶף׃
7 גַּם סָגְרוּ דַּלְתוֹת הָאוּלָם וַיְכַבּוּ אֶת־
הַנֵּרוֹת וּקְטֹרֶת לֹא הִקְטִירוּ וְעֹלָה לֹא־
הֶעֱלוּ בַקֹּדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיְהִי
קֶצֶף יְהוָה עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם וַיִּתְּנֵם
לְזַוֲעָה לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם
רֹאִים בְּעֵינֵיכֶם׃ 9 וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ
בֶּחָרֶב וּבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְנָשֵׁינוּ בַּשְּׁבִי עַל־
זֹאת׃ 10 עַתָּה עִם־לְבָבִי לִכְרוֹת בְּרִית
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב מִמֶּנּוּ חֲרוֹן
אַפּוֹ׃ 11 בָּנַי עַתָּה אַל־תִּשָּׁלוּ כִּי־בָכֶם בָּחַר
יְהוָה לַעֲמֹד לְפָנָיו לְשָׁרְתוֹ וְלִהְיוֹת לוֹ
מְשָׁרְתִים וּמַקְטִרִים׃ 12 וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מַחַת
בֶּן־עֲמָשַׂי וְיוֹאֵל בֶּן־עֲזַרְיָהוּ מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִי
וּמִן־בְּנֵי מְרָרִי קִישׁ בֶּן־עַבְדִּי וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־
יְהַלֶּלְאֵל וּמִן־הַגֵּרְשֻׁנִּי יוֹאָח בֶּן־זִמָּה וְעֵדֶן
בֶּן־יוֹאָח׃ 13 וּמִן־בְּנֵי אֱלִיצָפָן שִׁמְרִי וִיעוּאֵל
וּמִן־בְּנֵי אָסָף זְכַרְיָהוּ וּמַתַּנְיָהוּ׃
14 וּמִן־בְּנֵי הֵימָן יְחוּאֵל וְשִׁמְעִי וּמִן־בְּנֵי
יְדוּתוּן שְׁמַעְיָה וְעֻזִּיאֵל׃ 15 וַיַּאַסְפוּ אֶת־
אֲחֵיהֶם וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבֹאוּ כְמִצְוַת הַמֶּלֶךְ
בְּדִבְרֵי יְהוָה לְטַהֵר בֵּית יְהוָה׃ 16 וַיָּבֹאוּ
הַכֹּהֲנִים לִפְנִימָה בֵית־יְהוָה לְטַהֵר וַיּוֹצִיאוּ
אֵת כָּל־הַטֻּמְאָה אֲשֶׁר מָצְאוּ בְּהֵיכַל
יְהוָה לַחֲצַר בֵּית יְהוָה וַיְקַבְּלוּ הַלְוִיִּם
לְהוֹצִיא לְנַחַל־קִדְרוֹן חוּצָה׃ 17 וַיָּחֵלּוּ
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְקַדֵּשׁ וּבְיוֹם שְׁמוֹנָה
לַחֹדֶשׁ בָּאוּ לְאוּלָם יְהוָה וַיְקַדְּשׁוּ אֶת־
בֵּית־יְהוָה לְיָמִים שְׁמוֹנָה וּבְיוֹם שִׁשָּׁה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן כִּלּוּ׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄. κθ΄.

ΚΕΦ. κθ΄.

1 ΚΑΙ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ὢν εἴκοσι καὶ πέντε
ἐτῶν, καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβιὰ θυγάτηρ
Ζαχαρίου. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέῳξε τὰς θύρας
οἴκου Κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς. 4 Καὶ
εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ
κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς,
5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀκούσατε οἱ Λευῖται, νῦν
ἁγνίσθητε, καὶ ἁγνίσατε τὸν οἶκον Κυρίου θεοῦ
τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν
ἐκ τῶν ἁγίων. 6 Ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες
ἡμῶν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου
θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐγκατέλιπαν αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν
τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κυρίου καὶ
ἔδωκαν αὐχένα· 7 Καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας
τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα
οὐκ ἐθυμίασαν, καὶ ὁλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν
ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ Ἰσραήλ. 8 Καὶ ὠργίσθη ὀργῇ
Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς συρισμόν, ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν. 9 Καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν
ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ
οὐκ αὐτῶν, ὃ καὶ νῦν ἐστίν. 10 Ἐπὶ τούτοις νῦν
ἐστὶν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην μου, διαθήκην
Κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν
τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν. 11 Καὶ νῦν μὴ
διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ᾑρέτικε Κύριος στῆναι
ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουρ-
γοῦντας καὶ θυμιῶντας. 12 Καὶ ἀνέστησαν οἱ
Λευῖται, Μαὰθ ὁ τοῦ Ἀμασὶ καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ
Ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Μεραρὶ Κὶς ὁ τοῦ Ἀβδὶ καὶ Ἀζαρίας ὁ τοῦ
Ἰλαελήλ, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσωνὶ Ἰωδαὰδ ὁ
τοῦ Ζεμμὰθ καὶ Ἰωαδάμ, οὗτοι υἱοὶ Ἰωαχά,
13 Καὶ τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰν Ζαμβρὶ καὶ Ἰειήλ,
καὶ τῶν υἱῶν Ἀσὰφ Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας,
14 Καὶ τῶν υἱῶν Αἱμὰν Ἰειὴλ καὶ Σεμεΐ, καὶ
τῶν υἱῶν Ἰδιθοὺν Σαμαίας καὶ Ὀζιήλ· 15 Καὶ
συνήγαγον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ ἡγνίσθησαν
κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος
Κυρίου καθαρίσαι τὸν οἶκον Κυρίου. 16 Καὶ
εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον Κυρίου
ἁγνίσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν
εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν
οἴκου Κυρίου, καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν
εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων ἔξω. 17 Καὶ ἤρξατο
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νουμηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς
ἁγνίσαι, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς
εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἥγνισαν τὸν
οἶκον Κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν.

II. CHRONICORUM, XXIX.

CAPUT XXIX.

1 IGITUR Ezechias regnare cœpit, cum
viginti quinque esset annorum, et viginti
novem annis regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus Abia, filia Zachariæ. 2 Fecitque
quod erat placitum in conspectu Domini,
juxta omnia quæ fecerat David pater ejus.
3 Ipse anno et mense primo regni sui, aperuit
valvas domus Domini, et instauravit eas:
4 Adduxitque sacerdotes atque Levitas, et
congregavit eos in plateam orientalem. 5 Dix-
itque ad eos: Audite me Levitæ, et sanctifi-
camini, mundate domum Domini Dei patrum
vestrorum, et auferte omnem immunditiam de
sanctuario. 6 Peccaverunt patres nostri, et
fecerunt malum in conspectu Domini Dei
nostri, derelinquentes eum: averterunt facies
suas a tabernaculo Domini, et præbuerunt
dorsum. 7 Clauserunt ostia, quæ erant in
porticu, et extinxerunt lucernas, incensumque
non adoleverunt, et holocausta non obtulerunt
in sanctuario Deo Israel. 8 Concitatus est
itaque furor Domini super Judam et Jerusalem,
tradiditque eos in commotionem, et in interi-
tum, et in sibilum, sicut ipsi cernitis oculis
vestris. 9 En, corruerunt patres nostri gladiis;
filii nostri, et filiæ nostræ, et conjuges captivæ
ductæ sunt, propter hoc scelus. 10 Nunc
ergo placet mihi ut ineamus fœdus cum
Domino Deo Israel, et avertet a nobis furorem
iræ suæ. 11 Filii mei nolite negligere, vos
elegit Dominus ut stetis coram eo, et minis-
tretis illi, colatisque eum, et cremetis ei
incensum. 12 Surrexerunt ergo Levitæ:
Mahath filius Amasai, et Joel filius Azariæ,
de filiis Caath: porro de filiis Merari, Cis
filius Abdi, et Azarias filius Jelaleel. De
filiis autem Gersom, Joah filius Zemma, et
Eden filius Joah. 13 At vero de filiis Eli-
saphan, Samri, et Jahiel. De filiis quoque
Asaph, Zacharias, et Mathanias: 14 Necnon
de filiis Heman, Jahiel, et Semei: sed et de
filiis Idithun, Semeias, et Oziel. 15 Congre-
gaveruntque fratres suos, et sanctificati sunt,
et ingressi sunt juxta mandatum regis et
imperium Domini, ut expiarent domum Dei.
16 Sacerdotes quoque ingressi templum
Domini ut sanctificarent illud, extulerunt
omnem immunditiam, quam intro repere-
rant in vestibulo domus Domini, quam tule-
runt Levitæ, et asportaverunt ad torrentem
Cedron foras. 17 Cœperunt autem prima
die mensis primi mundare, et in die oc-
tavo ejusdem mensis ingressi sunt porticum
templi Domini, expiaveruntque templum
diebus octo, et in die sextadecima men-
sis ejusdem, quod cœperant impleverunt.

18 וַיָּב֤וֹאוּ פְנִ֙ימָה֙ אֶל־חִזְקִיָּ֣הוּ הַמֶּ֔לֶךְ
וַיֹּ֣אמְר֔וּ טִהַ֖רְנוּ אֶת־כָּל־בֵּ֣ית יְהוָ֑ה וְאֶת־
מִזְבַּ֤ח הָעוֹלָה֙ וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֔יו וְאֶת־שֻׁלְחַ֥ן
הַמַּעֲרֶ֖כֶת וְאֶת־כָּל־כֵּלָֽיו׃ 19 וְאֵ֣ת כָּל־
הַכֵּלִ֗ים אֲשֶׁ֣ר הִזְנִיחַ֩ הַמֶּ֨לֶךְ אָחָ֧ז בְּמַלְכוּת֛וֹ
בְּמַעֲל֖וֹ הֵכַ֣נּוּ וְהִקְדָּ֑שְׁנוּ וְהִנָּ֕ם לִפְנֵ֖י
מִזְבַּ֥ח יְהוָֽה׃ 20 וַיַּשְׁכֵּם֙ יְחִזְקִיָּ֣הוּ
הַמֶּ֔לֶךְ וַיֶּאֱסֹ֕ף אֵ֖ת שָׂרֵ֣י הָעִ֑יר וַיַּ֖עַל בֵּ֥ית
יְהוָֽה׃ 21 וַיָּבִ֣יאוּ פָרִֽים־שִׁבְעָ֠ה וְאֵילִ֨ים
שִׁבְעָ֜ה וּכְבָשִׂ֣ים שִׁבְעָ֗ה וּצְפִירֵ֤י עִזִּים֙
שִׁבְעָה֙ לְחַטָּ֔את עַל־הַמַּמְלָכָ֥ה וְעַל־הַמִּקְדָּ֖שׁ
וְעַל־יְהוּדָ֑ה וַיֹּ֗אמֶר לִבְנֵ֤י אַהֲרֹן֙ הַכֹּ֣הֲנִ֔ים
לְהַעֲל֖וֹת עַל־מִזְבַּ֥ח יְהוָֽה׃ 22 וַיִּשְׁחֲטוּ֙
הַבָּקָ֔ר וַיְקַבְּל֤וּ הַכֹּֽהֲנִים֙ אֶת־הַדָּ֔ם וַיִּזְרְק֖וּ
הַמִּזְבֵּ֑חָה וַיִּשְׁחֲט֣וּ הָאֵלִ֗ים וַיִּזְרְק֤וּ הַדָּם֙
הַמִּזְבֵּ֔חָה וַיִּשְׁחֲטוּ֙ הַכְּבָשִׂ֔ים וַיִּזְרְק֥וּ הַדָּ֖ם
הַמִּזְבֵּֽחָה׃ 23 וַיַּגִּ֙ישׁוּ֙ אֶת־שְׂעִירֵ֣י הַחַטָּ֔את
לִפְנֵ֥י הַמֶּ֖לֶךְ וְהַקָּהָ֑ל וַיִּסְמְכ֥וּ יְדֵיהֶ֖ם
עֲלֵיהֶֽם׃ 24 וַיִּשְׁחָטוּם֩ הַכֹּהֲנִ֨ים וַֽיְחַטְּא֜וּ
אֶת־דָּמָם֙ הַמִּזְבֵּ֔חָה לְכַפֵּ֖ר עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֑ל
כִּ֣י לְכָל־יִשְׂרָאֵ֗ל אָמַ֤ר הַמֶּ֙לֶךְ֙ הָעוֹלָ֔ה
וְהַחַטָּֽאת׃ 25 וַיַּעֲמֵ֨ד אֶת־הַלְוִיִּ֜ם בֵּ֣ית
יְהוָ֗ה בִּֽמְצִלְתַּ֙יִם֙ בִּנְבָלִ֣ים וּבְכִנֹּר֔וֹת
בְּמִצְוַ֥ת דָּוִ֛יד וְגָ֥ד חֹזֵֽה־הַמֶּ֖לֶךְ וְנָתָ֣ן
הַנָּבִ֑יא כִּ֧י בְיַד־יְהוָ֛ה הַמִּצְוָ֖ה בְּיַד־
נְבִיאָֽיו׃ 26 וַיַּֽעַמְדוּ֙ הַלְוִיִּם֙ בִּכְלֵ֣י
דָוִ֔יד וְהַכֹּהֲנִ֖ים בַּחֲצֹצְרֽוֹת׃ 27 וַיֹּ֙אמֶר֙
חִזְקִיָּ֔הוּ לְהַעֲל֥וֹת הָעֹלָ֖ה לְהַמִּזְבֵּ֑חַ וּבְעֵ֞ת
הֵחֵ֣ל הָעוֹלָ֗ה הֵחֵ֤ל שִׁיר־יְהוָה֙ וְהַחֲצֹ֣צְר֔וֹת
וְעַל־יְדֵ֕י כְּלֵ֖י דָּוִ֥יד מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵֽל׃
28 וְכָל־הַקָּהָל֙ מִֽשְׁתַּחֲוִ֔ים וְהַשִּׁ֣יר מְשׁוֹרֵ֔ר
וְהַחֲצֹצְר֖וֹת מַחְצְצְרִ֑ים הַכֹּ֕ל עַ֖ד לִכְל֥וֹת
הָעֹלָֽה׃ 29 וּכְכַלּ֖וֹת לְהַעֲל֑וֹת כָּֽרְע֗וּ
הַמֶּ֛לֶךְ וְכָל־הַנִּמְצְאִ֥ים אִתּ֖וֹ וַיִּֽשְׁתַּחֲוֽוּ׃
30 וַיֹּ֣אמֶר יְחִזְקִיָּ֣הוּ הַ֠מֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִ֨ים לַלְוִיִּ֜ם
לְהַלֵּל֙ לַֽיהוָ֔ה בְּדִבְרֵ֥י דָוִ֖יד וְאָסָ֣ף הַחֹזֶ֑ה
וַֽיְהַלְלוּ֙ עַד־לְשִׂמְחָ֔ה וַֽיִּקְּד֖וּ וַיִּֽשְׁתַּחֲוֽוּ׃
31 וַיַּ֣עַן יְחִזְקִיָּ֗הוּ וַיֹּ֙אמֶר֙ עַתָּ֨ה
מִלֵּאתֶ֤ם יֶדְכֶם֙ לַֽיהוָ֔ה גֹּ֧שׁוּ וְהָבִ֛יאוּ
זְבָחִ֥ים וְתוֹד֖וֹת לְבֵ֣ית יְהוָ֑ה וַיָּבִ֣יאוּ
הַקָּהָל֙ זְבָחִ֣ים וְתוֹד֔וֹת וְכָל־נְדִ֥יב לֵ֖ב עֹלֽוֹת׃

18 Καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα
καὶ εἶπαν Ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου,
τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ
σκεύη αὐτῆς, 19 Καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν
ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγνίσαμεν,
ἰδού ἐστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου.
20 Καὶ ὤρθρισεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ συνή-
γαγε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς
οἶκον Κυρίου. 21 Καὶ ἀνήνεγκε μόσχους ἑπτά,
κριοὺς ἑπτά, ἀμνοὺς ἑπτά, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ
περὶ ἁμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν
ἁγίων καὶ περὶ Ἰσραήλ· καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς
Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον Κυρίου. 22 Καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ
ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεαν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τοὺς κριούς, καὶ προσέ-
χεαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν
τοὺς ἀμνούς, καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσια-
στηρίῳ. 23 Καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς
περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς
ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ'
αὐτούς. 24 Καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ
ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον,
καὶ ἐξιλάσαντο περὶ παντὸς Ἰσραήλ, ὅτι εἶπεν ὁ
βασιλεύς Περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἡ ὁλοκαύτωσις καὶ
τὰ περὶ ἁμαρτίας. 25 Καὶ ἔστησε τοὺς Λευίτας
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ
ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασι-
λέως καὶ Γὰδ τοῦ ὁρῶντος τῷ βασιλεῖ καὶ Νάθαν
τοῦ προφήτου, ὅτι διὰ ἐντολῆς Κυρίου τὸ πρόσταγμα
ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν· 26 Καὶ ἔστησαν οἱ
Λευῖται ἐν ὀργάνοις Δαυὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς
σάλπιγξι. 27 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἀνενέγκαι τὴν
ὁλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐν τῷ
ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὁλοκαύτωσιν ἤρξαντο
ᾄδειν Κυρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα
Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραήλ. 28 Καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
προσεκύνει, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ᾄδοντες καὶ σάλπιγγες
σαλπίζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ ὁλοκαύτωσις.
29 Καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ
βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὑρεθέντες καὶ προσεκύ-
νησαν. 30 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
ἄρχοντες τοῖς Λευίταις ὑμνεῖν τὸν Κύριον ἐν
λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσὰφ τοῦ προφήτου· καὶ
ὕμνουν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύ-
νησαν. 31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκίας καὶ εἶπε Νῦν
ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν Κυρίῳ, προσαγάγετε
καὶ φέρετε θυσίας αἰνέσεως εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ
ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεις εἰς οἶκον
Κυρίου, καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὁλοκαυτώσεις.

18 Ingressi quoque sunt ad Ezechiam re-
gem, et dixerunt ei: Sanctificavimus omnem
domum Domini, et altare holocausti, vasa-
que ejus, necnon et mensam propositionis
cum omnibus vasis suis, 19 Cunctamque
templi supellectilem, quam polluerat rex
Achaz in regno suo, postquam prævaricatus
est: et ecce exposita sunt omnia coram altare
Domini. 20 Consurgensque diluculo Ezechias
rex, adunavit omnes principes civitatis, et
ascendit in domum Domini: 21 Obtulerunt-
que simul tauros septem, et arietes septem,
agnos septem, et hircos septem, pro peccato,
pro regno, pro sanctuario, pro Juda, dixitque
sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super
altare Domini. 22 Mactaverunt igitur tauros,
et susceperunt sanguinem sacerdotes, et fude-
runt illum super altare, mactaverunt etiam
arietes, et illorum sanguinem super altare
fuderunt, immolaveruntque agnos, et fude-
runt super altare sanguinem. 23 Applicu-
erunt hircos pro peccato, coram rege et
universa multitudine, imposueruntque manus
suas super eos: 24 Et immolaverunt illos
sacerdotes, et asperserunt sanguinem eorum
coram altare pro piaculo universi Israelis: pro
omni quippe Israel præceperat rex ut holo-
caustum fieret, et pro peccato. 25 Constituit
quoque Levitas in domo Domini, cum cym-
balis, et psalteriis, et citharis, secundum
dispositionem David regis, et Gad videntis, et
Nathan prophetæ: siquidem Domini præ-
ceptum fuit, per manum prophetarum ejus.
26 Steteruntque Levitæ tenentes organa
David, et sacerdotes tubas. 27 Et jussit
Ezechias ut offerrent holocausta super altare:
cumque offerrentur holocausta, cœperunt
laudes canere Domino, et clangere tubis,
atque in diversis organis, quæ David rex
Israel præparaverat, concrepare. 28 Omni
autem turba adorante, cantores, et ii qui
tenebant tubas, erant in officio suo, donec
compleretur holocaustum. 29 Cumque finita
esset oblatio, incurvatus est rex, et omnes
qui erant cum eo, et adoraverunt. 30 Præ-
cepitque Ezechias et principes Levitis,
ut laudarent Dominum sermonibus David,
et Asaph videntis: qui laudaverunt eum
magna lætitia, et incurvato genu adorave-
runt. 31 Ezechias autem etiam hæc addidit:
Implestis manus vestras Domino, accedite,
et offerte victimas, et laudes in domo Do-
mini. Obtulit ergo universa multitudo hos-
tias, et laudes, et holocausta, mente devota.

32 וַיְהִי מִסְפַּר הָעֹלָה אֲשֶׁר־הֵבִיאוּ הַקָּהָל
בָּקָר שִׁבְעִים אֵילִים מֵאָה כְּבָשִׂים מָאתָיִם
לְעֹלָה לַיהוָה כָּל־אֵלֶּה׃ 33 וְהַקֳּדָשִׁים
בָּקָר שֵׁשׁ מֵאוֹת וְצֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים׃
34 רַק הַכֹּהֲנִים הָיוּ לִמְעָט וְלֹא יָכְלוּ
לְהַפְשִׁיט אֶת־כָּל־הָעֹלוֹת וַיְחַזְּקוּם אֲחֵיהֶם
הַלְוִיִּם עַד־כְּלוֹת הַמְּלָאכָה וְעַד־יִתְקַדְּשׁוּ
הַכֹּהֲנִים כִּי הַלְוִיִּם יִשְׁרֵי לֵבָב לְהִתְקַדֵּשׁ
מֵהַכֹּהֲנִים׃ 35 וְגַם־עֹלָה לָרֹב בְּחֶלְבֵי
הַשְּׁלָמִים וּבַנְּסָכִים לָעֹלָה וַתִּכּוֹן עֲבוֹדַת
בֵּית־יְהוָה׃ 36 וַיִּשְׂמַח יְחִזְקִיָּהוּ וְכָל־הָעָם
עַל הַהֵכִין הָאֱלֹהִים לָעָם כִּי בְּפִתְאֹם
הָיָה הַדָּבָר׃

פרשה ל׃

1 וַיִּשְׁלַח יְחִזְקִיָּהוּ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה וְגַם־אִגְּרוֹת כָּתַב עַל־אֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה לָבוֹא לְבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלִָם
לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
2 וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו וְכָל־הַקָּהָל בִּירוּשָׁלִָם
לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי׃ 3 כִּי לֹא
יָכְלוּ לַעֲשֹׂתוֹ בָּעֵת הַהִיא כִּי הַכֹּהֲנִים
לֹא־הִתְקַדְּשׁוּ לְמַדַּי וְהָעָם לֹא־נֶאֶסְפוּ
לִירוּשָׁלִָם׃ 4 וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וּבְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל׃ 5 וַיַּעֲמִידוּ דָבָר
לְהַעֲבִיר קוֹל בְּכָל־יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר־שֶׁבַע
וְעַד־דָּן לָבוֹא לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי־
יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלִָם כִּי לֹא לָרֹב עָשׂוּ
כַּכָּתוּב׃ 6 וַיֵּלְכוּ הָרָצִים בָּאִגְּרוֹת מִיַּד
הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וּכְמִצְוַת
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב
אֶל־הַפְּלֵיטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִכַּף מַלְכֵי
אַשּׁוּר׃ 7 וְאַל־תִּהְיוּ כַּאֲבוֹתֵיכֶם וְכַאֲחֵיכֶם
אֲשֶׁר מָעֲלוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם
לְשַׁמָּה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים׃ 8 עַתָּה אַל־
תַּקְשׁוּ עָרְפְּכֶם כַּאֲבוֹתֵיכֶם תְּנוּ־יָד לַיהוָה
וּבֹאוּ לְמִקְדָּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לְעוֹלָם וְעִבְדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָשֹׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ׃
9 כִּי בְשׁוּבְכֶם עַל־יְהוָה אֲחֵיכֶם וּבְנֵיכֶם
לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְלָשׁוּב לָאָרֶץ
הַזֹּאת כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא־יָסִיר פָּנִים מִכֶּם אִם־תָּשׁוּבוּ אֵלָיו׃

32 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὁλοκαυτώσεως ἧς
ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία, μόσχοι ἑβδομήκοντα, κριοὶ
ἑκατόν, ἀμνοὶ διακόσιοι, εἰς ὁλοκαύτωσιν Κυρίῳ
πάντα ταῦτα. 33 Καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι
ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια. 34 Ἀλλ᾽ ἢ οἱ
ἱερεῖς ἦσαν ὀλίγοι καὶ οὐκ ἠδύναντο ἐκδεῖραι τὴν
ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθη τὸ ἔργον,
καὶ ἕως οὗ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς, ὅτι οἱ Λευῖται
προθύμως ἥγνισαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς. 35 Καὶ ἡ
ὁλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως
τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὁλοκαυτώσεως·
καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου. 36 Καὶ
ηὐφράνθη Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς διὰ τὸ ἡτοι-
μακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ
λόγος.

ΚΕΦ. λ΄.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα, καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Ἐφραῒμ
καὶ Μανασσῆ ἐλθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες
καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἐν Ἱερουσαλὴμ ποιῆσαι τὸ
φασὲκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ. 3 Οὐ γὰρ ἠδυνά-
σθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ
ἱερεῖς οὐχ ἡγνίσθησαν ἱκανοί, καὶ ὁ λαὸς οὐ
συνήχθη εἰς Ἱερουσαλημ. 4 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος
ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλη-
σίας. 5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν
παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δὰν ἐλθόντας
ποιῆσαι τὸ φασὲκ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ εἰς Ἱερου-
σαλήμ, ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν.
6 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστα-
λαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς
πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα
τοῦ βασιλέως λέγοντες Οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἐπιστρέ-
ψατε πρὸς Κύριον θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰσραήλ, καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς ἀνασεσωσμένους
τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσούρ.
7 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ
ἀδελφοὶ ὑμῶν οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου θεοῦ
πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν
καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε. 8 Καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε
τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν· δότε
δόξαν Κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἁγίασμα
αὐτοῦ ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε
τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ἀφ᾽ ὑμῶν
θυμὸν ὀργῆς. 9 Ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς
Κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν
ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν αἰχμαλω-
τισάντων αὐτούς, καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν
ταύτην· ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν.

32 Porro numerus holocaustorum, quæ obtulit
multitudo, hic fuit: tauros septuaginta,
arietes centum, agnos ducentos. 33 Sanctifi-
caveruntque Domino boves sexcentos, et oves
tria millia. 34 Sacerdotes vero pauci erant,
nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum
detraherent: unde et Levitæ fratres eorum
adjuverunt eos, donec impleretur opus, et
sanctificarentur antistites: Levitæ quippe
faciliori ritu sanctificantur, quam sacerdotes.
35 Fuerunt ergo holocausta plurima, adipes
pacificorum, et libamina holocaustorum: et
completus est cultus domus Domini. 36 Læ-
tatusque est Ezechias, et omnis populus, eo
quod ministerium Domini esset expletum.
De repente quippe hoc fieri placuerat.

CAPUT XXX.

1 Misit quoque Ezechias ad omnem
Israel et Judam: scripsitque epistolas ad
Ephraim et Manassen, ut venirent ad domum
Domini in Jerusalem, et facerent Phase Do-
mino Deo Israel. 2 Inito ergo consilio regis
et principum, et universi cœtus Jerusalem,
decreverunt ut facerent Phase mense secundo.
3 Non enim potuerant facere in tempore suo,
quia sacerdotes, qui possent sufficere, sanctifi-
cati non fuerant, et populus nondum congre-
gatus fuerat in Jerusalem. 4 Placuitque
sermo regi, et omni multitudini. 5 Et decre-
verunt ut mitterent nuntios in universum
Israel, de Bersabee usque Dan, ut venirent, et
facerent Phase Domino Deo Israel in Jeru-
salem: multi enim non fecerant sicut lege
præscriptum est. 6 Perrexeruntque cursores
cum epistolis ex regis imperio, et principum
ejus, in universum Israel et Judam, juxta id,
quod rex jusserat, prædicantes: Filii Israel
revertimini ad Dominum Deum Abraham, et
Isaac, et Israel: et revertetur ad reliquias,
quæ effugerunt manum regis Assyriorum.
7 Nolite fieri sicut patres vestri et fratres,
qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum,
qui tradidit eos in interitum, ut ipsi cernitis.
8 Nolite indurare cervices vestras, sicut
patres vestri: tradite manus Domino, et
venite ad sanctuarium ejus, quod sanctificavit
in æternum: servite Domino Deo patrum
vestrorum, et avertetur a vobis ira furoris
ejus. 9 Si enim vos reversi fueritis ad
Dominum: fratres vestri et filii habebunt
misericordiam coram dominis suis, qui
illos duxerunt captivos, et revertentur in
terram hanc: pius enim et clemens est
Dominus Deus vester, et non avertet fa-
ciem suam a vobis, si reversi fueritis ad eum.

10 וַיִּהְיוּ הָרָצִים עֹבְרִים מֵעִיר ׀
לָעִיר בְּאֶרֶץ־אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְעַד־זְבֻלוּן
וַיִּהְיוּ מַשְׂחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמַלְעִגִים בָּם׃
11 אַךְ אֲנָשִׁים מֵאָשֵׁר וּמְנַשֶּׁה וּמִזְּבֻלוּן
נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלָםִ׃ 12 גַּם בִּיהוּדָה
הָיְתָה יַד הָאֱלֹהִים לָתֵת לָהֶם לֵב אֶחָד
לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים בִּדְבַר
יְהוָה׃ 13 וַיֵּאָסְפוּ יְרוּשָׁלַםִ עַם־רָב לַעֲשׂוֹת
אֶת־חַג הַמַּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי קָהָל לָרֹב
מְאֹד׃ 14 וַיָּקֻמוּ וַיָּסִירוּ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלָםִ וְאֵת כָּל־הַמְקַטְּרוֹת הֵסִירוּ
וַיַּשְׁלִיכוּ לְנַחַל קִדְרוֹן׃ 15 וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וְהַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת
בֵּית יְהוָה׃ 16 וַיַּעַמְדוּ עַל־עָמְדָם
כְּמִשְׁפָּטָם כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים
הַכֹּהֲנִים זֹרְקִים אֶת־הַדָּם מִיַּד הַלְוִיִּם׃
17 כִּי־רַבַּת בַּקָּהָל אֲשֶׁר לֹא־הִתְקַדָּשׁוּ וְהַלְוִיִּם
עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים לְכֹל לֹא טָהוֹר
לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה׃ 18 כִּי מַרְבִּית הָעָם רַבַּת
מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן לֹא הִטֶּהָרוּ
כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּלֹא כַכָּתוּב כִּי הִתְפַּלֵּל
יְחִזְקִיָּהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה הַטּוֹב יְכַפֵּר
בְּעַד׃ 19 כָּל־לְבָבוֹ הֵכִין לִדְרוֹשׁ הָאֱלֹהִים ׀
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא כְּטָהֳרַת הַקֹּדֶשׁ׃
20 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל־יְחִזְקִיָּהוּ וַיִּרְפָּא אֶת־
הָעָם׃ 21 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצְאִים בִּירוּשָׁלַםִ אֶת־חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת
יָמִים בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמְהַלְלִים לַיהוָה
יוֹם ׀ בְּיוֹם הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בִּכְלֵי עֹז
לַיהוָה׃ 22 וַיְדַבֵּר יְחִזְקִיָּהוּ עַל־לֵב כָּל־
הַלְוִיִּם הַמַּשְׂכִּילִים שֵׂכֶל־טוֹב לַיהוָה
וַיֹּאכְלוּ אֶת־הַמּוֹעֵד שִׁבְעַת הַיָּמִים מְזַבְּחִים
זִבְחֵי שְׁלָמִים וּמִתְוַדִּים לַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם׃ 23 וַיִּוָּעֲצוּ כָּל־הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת
שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים
שִׂמְחָה׃ 24 כִּי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה הֵרִים
לַקָּהָל אֶלֶף פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן
וְהַשָּׂרִים הֵרִימוּ לַקָּהָל פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהֲנִים לָרֹב׃
25 וַיִּשְׂמְחוּ ׀ כָּל־קְהַל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם וְכָל־הַקָּהָל הַבָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים
הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשְׁבִים בִּיהוּדָה׃

10 Καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ
πόλεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ καὶ ἕως
Ζαβουλών· καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν
καὶ καταμωκώμενοι. 11 Ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσὴρ
καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐνετράπη-
σαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα.
12 Καὶ ἐγένετο χεὶρ Κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν
μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰ προστάγματα
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ Κυρίου.
13 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς
τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ
τῷ δευτέρῳ, ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα. 14 Καὶ
ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμίων τοῖς
ψευδέσι κατέσπασαν καὶ ἔῤῥιψαν εἰς τὸν χειμάῤ-
ῥουν Κέδρων. 15 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ τῇ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου· καὶ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἥγνισαν, καὶ
εἰσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ Κυρίου. 16 Καὶ
ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα
αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς
τῶν Λευιτῶν. 17 Ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ
ἡγνίσθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασὲκ
παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἁγνισθῆναι τῷ Κυρίῳ.
18 Ὅτι πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραῒμ καὶ
Μανασσῆ καὶ Ἰσσάχαρ καὶ Ζαβουλὼν οὐχ ἥγνισαν,
ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασὲκ παρὰ τὴν γραφήν. Τοῦτο
καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας περὶ αὐτῶν λέγων Κύριος
ἀγαθὸς ἐξιλάσθω 19 Ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευ-
θυνούσης ἐκζητῆσαι Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων
αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἁγνείαν τῶν ἁγίων.
20 Καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἰάσατο
τὸν λαόν. 21 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ
εὑρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων
ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ καὶ καθυμνοῦν-
τες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις τῷ Κυρίῳ. 22 Καὶ
ἐλάλησεν Ἐζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευι-
τῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ·
καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ
ἡμέρας θύοντες θυσίαν σωτηρίου καὶ ἐξομολογού-
μενοι τῷ Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. 23 Καὶ
ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας
ἄλλας· καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ.
24 Ὅτι Ἐζεκίας ἀπήρξατο τῷ Ἰούδᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ
χιλίους μόσχους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα,
καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους
χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ
ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος. 25 Καὶ ηὐφράνθη
πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται,
καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὑρεθέντες
ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόν-
τες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα.

10 Igitur cursores pergebant velociter de
civitate in civitatem, per terram Ephraim et
Manasse usque ad Zabulon, illis irridentibus
et subsannantibus eos. 11 Attamen quidam
viri ex Aser, et Manasse, et Zabulon, acquies-
centes consilio, venerunt Jerusalem. 12 In
Juda vero facta est manus Domini ut daret
eis cor unum, ut facerent juxta præceptum
regis et principum, verbum Domini. 13 Con-
gregatique sunt in Jerusalem populi multi,
ut facerent solemnitatem azymorum, in mense
secundo: 14 Et surgentes destruxerunt
altaria, quæ erant in Jerusalem, atque uni-
versa, in quibus idolis adolebatur incensum,
subvertentes, projecerunt in torrentem Cedron.
15 Immolaverunt autem Phase quartadecima
die mensis secundi. Sacerdotes quoque atque
Levitæ tandem sanctificati, obtulerunt holo-
causta in domo Domini: 16 Steteruntque in
ordine suo, juxta dispositionem et legem
Moysi hominis Dei; sacerdotes vero suscipie-
bant effundendum sanguinem de manibus
Levitarum, 17 Eo quod multa turba sanctifi-
cata non esset: et idcirco immolarent Levitæ
Phase his, qui non occurrerant sanctificari
Domino. 18 Magna etiam pars populi de
Ephraim, et Manasse, et Issachar, et Zabulon,
quæ sanctificata non fuerat, comedit Phase,
non juxta quod scriptum est: et oravit pro
eis Ezechias, dicens: Dominus bonus propitia-
bitur. 19 Cunctis, qui in toto corde requirunt
Dominum Deum patrum suorum: et non
imputabit eis quod minus sanctificati sunt.
20 Quem exaudivit Dominus, et placatus est
populo. 21 Feceruntque filii Israel, qui
inventi sunt in Jerusalem, solemnitatem
azymorum septem diebus in lætitia magna,
laudantes Dominum per singulos dies: Le-
vitæ quoque et sacerdotes, per organa, quæ
suo officio congruebant. 22 Et locutus est
Ezechias ad cor omnium Levitarum, qui
habebant intelligentiam bonam super Domino:
et comederunt septem diebus solemnitatis,
immolantes victimas pacificorum, et laudantes
Dominum Deum patrum suorum. 23 Placuit-
que universæ multitudini ut celebrarent
etiam alios dies septem: quod et fecerunt
cum ingenti gaudio. 24 Ezechias enim rex
Juda præbuerat multitudini mille tauros,
et septem millia ovium: principes vero
dederant populo tauros mille, et oves decem
millia: sanctificata est ergo sacerdotum
plurima multitudo. 25 Et hilaritate perfusa
omnis turba Juda, tam sacerdotum et Le-
vitarum, quam universæ frequentiæ, quæ
venerat ex Israel: proselytorum quoque
de terra Israel, et habitantium in Juda.

26 וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה בִּירוּשָׁלָםִ כִּי
מִימֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא
כָזֹאת בִּירוּשָׁלָםִ׃ 27 וַיָּקֻמוּ הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם וַיְבָרֲכוּ אֶת־הָעָם וַיִּשָּׁמַע בְּקוֹלָם
וַתָּבוֹא תְפִלָּתָם לִמְעוֹן קָדְשׁוֹ לַשָּׁמָיִם׃

פרשה לא׃

1 וּכְכַלּוֹת כָּל־זֹאת יָצְאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצְאִים לְעָרֵי יְהוּדָה וַיְשַׁבְּרוּ הַמַּצֵּבוֹת
וַיְגַדְּעוּ הָאֲשֵׁרִים וַיְנַתְּצוּ אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־
הַמִּזְבְּחֹת מִכָּל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּבְאֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה עַד־לְכַלֵּה וַיָּשׁוּבוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ לַאֲחֻזָּתוֹ לְעָרֵיהֶם׃ 2 וַיַּעֲמֵד יְחִזְקִיָּהוּ
אֶת־מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל־
מַחְלְקוֹתָם אִישׁ ׀ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ לַכֹּהֲנִים
וְלַלְוִיִּם לְעֹלָה וְלִשְׁלָמִים לְשָׁרֵת וּלְהֹדוֹת
וּלְהַלֵּל בְּשַׁעֲרֵי מַחֲנוֹת יְהוָה׃ 3 וּמְנָת
הַמֶּלֶךְ מִן־רְכוּשׁוֹ לָעֹלוֹת לְעֹלוֹת הַבֹּקֶר
וְהָעֶרֶב וְהָעֹלוֹת לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים
וְלַמֹּעֲדִים כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה׃ 4 וַיֹּאמֶר
לָעָם לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ לָתֵת מְנָת
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְמַעַן יֶחֶזְקוּ בְּתוֹרַת
יְהוָה׃ 5 וְכִפְרֹץ הַדָּבָר הִרְבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר וּדְבַשׁ וְכֹל
תְּבוּאַת שָׂדֶה וּמַעְשַׂר הַכֹּל לָרֹב הֵבִיאוּ׃
6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה הַיּוֹשְׁבִים בְּעָרֵי
יְהוּדָה גַּם־הֵם מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן וּמַעְשַׂר
קָדָשִׁים הַמְקֻדָּשִׁים לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם
הֵבִיאוּ וַיִּתְּנוּ עֲרֵמוֹת עֲרֵמוֹת׃
7 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִשִׁי הֵחֵלּוּ הָעֲרֵמוֹת לִיסּוֹד
וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי כִּלּוּ׃ 8 וַיָּבֹאוּ יְחִזְקִיָּהוּ
וְהַשָּׂרִים וַיִּרְאוּ אֶת־הָעֲרֵמוֹת וַיְבָרְכוּ
אֶת־יְהוָה וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
9 וַיִּדְרֹשׁ יְחִזְקִיָּהוּ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
עַל־הָעֲרֵמוֹת׃ 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲזַרְיָהוּ
הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ לְבֵית צָדוֹק וַיֹּאמֶר מֵהָחֵל
הַתְּרוּמָה לָבִיא בֵית־יְהוָה אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ
וְהוֹתֵר עַד־לָרוֹב כִּי יְהוָה בֵּרַךְ אֶת־
עַמּוֹ וְהַנּוֹתָר אֶת־הֶהָמוֹן הַזֶּה׃
11 וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ לְהָכִין לְשָׁכוֹת בְּבֵית
יְהוָה וַיָּכִינוּ׃ 12 וַיָּבִיאוּ אֶת־הַתְּרוּמָה
וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַקֳּדָשִׁים בֶּאֱמוּנָה וַעֲלֵיהֶם נָגִיד
כּוֹנַנְיָהוּ הַלֵּוִי וְשִׁמְעִי אָחִיהוּ מִשְׁנֶה׃

26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ἱερουσαλήμ·
ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμὼν υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ
οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. 27 Καὶ
ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν
λαόν, καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ
προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε
πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ
συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλση καὶ
κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὶν καὶ ἐξ Ἐφραῒμ
καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἕως εἰς τέλος· καὶ ἐπέστρεψαν
πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. 2 Καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας
τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ
τὰς ἐφημερίας ἑκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουρ-
γίαν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, εἰς τὴν
ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ
αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς
πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 3 Καὶ μερὶς
τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς
ὁλοκαυτώσεις τὴν πρωινὴν καὶ τὴν δειλινήν, καὶ
ὁλοκαυτώσεις εἰς τὰ σάββατα καὶ εἰς τὰς νουμη-
νίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ
νόμῳ Κυρίου. 4 Καὶ εἶπαν τῷ λαῷ τοῖς κατοι-
κοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ δοῦναι τὴν μερίδα τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν
τῇ λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου. 5 Καὶ ὡς προσέταξε
τὸν λόγον, ἐπλεόνασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου
καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν
γέννημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλῆθος
ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. 6 Καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων
καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν, καὶ ἡγίασαν τῷ Κυρίῳ
θεῷ αὐτῶν, καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωροὺς
σωρούς. 7 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ
σωροὶ θεμελιοῦσθαι, καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ
συνετελέσθησαν. 8 Καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ
ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωρούς, καὶ ηὐλόγησαν
τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ. 9 Καὶ
ἐπυνθάνετο Ἐζεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
ὑπὲρ τῶν σωρῶν. 10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδώκ, καὶ
εἶπεν Ἐξ οὗ ἦρκται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον
Κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν
ἕως εἰς πλῆθος, ὅτι Κύριος ηὐλόγησε τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦτο.
11 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἔτι ἑτοιμάσαι παστοφόρια
εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἡτοίμασαν. 12 Καὶ ἤνεγκαν
ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει,
καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης,
καὶ Σεμεῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος,

26 Factaque est grandis celebritas in Je-
rusalem, qualis a diebus Salomonis filii
David regis Israel in ea urbe non fuerat.
27 Surrexerunt autem sacerdotes atque Le-
vitæ benedicentes populo: et exaudita est
vox eorum: pervenitque oratio in habitacu-
lum sanctum cæli.

CAPUT XXXI.

1 Cum hæc fuissent rite celebrata, egres-
sus est omnis Israel, qui inventus fuerat in
urbibus Juda, et fregerunt simulacra, succi-
deruntque lucos, demoliti sunt excelsa, et
altaria destruxerunt, non solum de universo
Juda et Benjamin, sed et de Ephraim quo-
que et Manasse, donec penitus everterent:
reversique sunt omnes filii Israel in posses-
siones et civitates suas. 2 Ezechias autem
constituit turmas sacerdotales et Leviticas
per divisiones suas, unumquemque in officio
proprio, tam sacerdotum videlicet quam Le-
vitarum, ad holocausta et pacifica, ut minis-
trarent et confiterentur, canerentque in portis
castrorum Domini. 3 Pars autem regis erat,
ut de propria ejus substantia offerretur holo-
caustum, mane semper et vespere. Sabbatis
quoque, et calendis, et solemnitatibus ceteris,
sicut scriptum est in lege Moysi. 4 Præ-
cepit etiam populo habitantium Jerusalem, ut
darent partes sacerdotibus, et Levitis, ut
possent vacare legi Domini. 5 Quod cum
percrebuisset in auribus multitudinis, pluri-
mas obtulere primitias filii Israel frumenti,
vini et olei, mellis quoque: et omnium, quæ
gignit humus, decimas obtulerunt. 6 Sed et
filii Israel et Juda, qui habitabant in urbibus
Juda, obtulerunt decimas boum et ovium,
decimasque sanctorum, quæ voverant Domino
Deo suo: atque universa portantes, fecerunt
acervos plurimos. 7 Mense tertio cœperunt
acervorum jacere fundamenta, et mense
septimo compleverunt eos. 8 Cumque ingressi
fuissent Ezechias et principes ejus, viderunt
acervos, et benedixerunt Domino ac populo
Israel. 9 Interrogavitque Ezechias sacerdotes
et Levitas, cur ita jacerent acervi. 10 Re-
spondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe
Sadoc, dicens: Ex quo cœperunt offerri
primitiæ in domo Domini, comedimus, et
saturati sumus, et remanserunt plurima, eo
quod benedixerit Dominus populo suo:
reliquiarum autem copia est ista, quam cernis.
11 Præcepit igitur Ezechias ut prepara-
rent horrea in domo Domini. Quod cum
fecissent, 12 Intulerunt, tam primitias,
quam decimas, et quæcumque voverant,
fideliter. Fuit autem præfectus eorum Cho-
nenias Levita, et Semei frater ejus, secundus,

13 וִיחִיאֵל וַעֲזַזְיָהוּ וְנַחַת וַעֲשָׂהאֵל וִירִימוֹת
וְיוֹזָבָד וֶאֱלִיאֵל וְיִסְמַכְיָהוּ וּמַחַת וּבְנָיָהוּ
פְּקִידִים מִיַּד כָּונַנְיָהוּ וְשִׁמְעִי אָחִיו בְּמִפְקַד
יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וַעֲזַרְיָהוּ נְגִיד בֵּית־
הָאֱלֹהִים׃ 14 וְקוֹרֵא בֶן־יִמְנָה הַלֵּוִי הַשּׁוֹעֵר
לַמִּזְרָחָה עַל נִדְבוֹת הָאֱלֹהִים לָתֵת
תְּרוּמַת יְהוָה וְקָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים׃ 15 וְעַל־
יָדוֹ עֵדֶן וּמִנְיָמִן וְיֵשׁוּעַ וּשְׁמַעְיָהוּ אֲמַרְיָהוּ
וּשְׁכַנְיָהוּ בְּעָרֵי הַכֹּהֲנִים בֶּאֱמוּנָה לָתֵת
לַאֲחֵיהֶם בְּמַחְלְקוֹת כַּגָּדוֹל כַּקָּטָן׃
16 מִלְּבַד הִתְיַחְשָׂם לִזְכָרִים מִבֶּן שָׁלוֹשׁ
שָׁנִים וּלְמַעְלָה לְכָל־הַבָּא לְבֵית־יְהוָה
לִדְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לַעֲבוֹדָתָם בְּמִשְׁמְרוֹתָם
כְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם׃ 17 וְאֵת הִתְיַחֵשׂ הַכֹּהֲנִים
לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם וְהַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּלְמָעְלָה בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם׃
18 וּלְהִתְיַחֵשׂ בְּכָל־טַפָּם נְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם לְכָל־קָהָל כִּי בֶאֱמוּנָתָם יִתְקַדְּשׁוּ־
קֹדֶשׁ׃ 19 וְלִבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים בִּשְׂדֵי
מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם בְּכָל־עִיר וָעִיר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר
נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת לָתֵת מָנוֹת לְכָל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים
וּלְכָל־הִתְיַחֵשׂ בַּלְוִיִּם׃ 20 וַיַּעַשׂ כָּזֹאת
יְחִזְקִיָּהוּ בְּכָל־יְהוּדָה וַיַּעַשׂ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר
וְהָאֱמֶת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ 21 וּבְכָל־
מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר־הֵחֵל ׀ בַּעֲבוֹדַת בֵּית־הָאֱלֹהִים
וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוָה לִדְרֹשׁ לֵאלֹהָיו בְּכָל־
לְבָבוֹ עָשָׂה וְהִצְלִיחַ׃

פרשה לב׃

1 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת הָאֵלֶּה בָּא
סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיָּבֹא בִיהוּדָה וַיִּחַן
עַל־הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת וַיֹּאמֶר לְבִקְעָם אֵלָיו׃
2 וַיַּרְא יְחִזְקִיָּהוּ כִּי־בָא סַנְחֵרִיב וּפָנָיו
לַמִּלְחָמָה עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ 3 וַיִּוָּעַץ עִם־שָׂרָיו
וְגִבֹּרָיו לִסְתּוֹם אֶת־מֵימֵי הָעֲיָנוֹת אֲשֶׁר מִחוּץ
לָעִיר וַיַּעְזְרוּהוּ׃ 4 וַיִּקָּבְצוּ עַם־רָב וַיִּסְתְּמוּ
אֶת־כָּל־הַמַּעְיָנוֹת וְאֶת־הַנַּחַל הַשּׁוֹטֵף בְּתוֹךְ־
הָאָרֶץ לֵאמֹר לָמָּה יָבוֹאוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר
וּמָצְאוּ מַיִם רַבִּים׃ 5 וַיִּתְחַזַּק וַיִּבֶן אֶת־כָּל־
הַחוֹמָה הַפְּרוּצָה וַיַּעַל עַל־הַמִּגְדָּלוֹת
וְלַחוּצָה הַחוֹמָה אַחֶרֶת וַיְחַזֵּק אֶת־הַמִּלּוֹא
עִיר דָּוִיד וַיַּעַשׂ שֶׁלַח לָרֹב וּמָגִנִּים׃

13 Καὶ Ἰειὴλ καὶ Ὀζίας καὶ Ναὲθ καὶ Ἀσαὴλ καὶ
Ἰεριμὼθ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἐλιὴλ καὶ ὁ Σαμαχία
καὶ Μαὰθ καὶ Βαναΐας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεστα-
μένοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεῒ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καθὼς προσέταξεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀζαρίας
ὁ ἡγούμενος οἴκου Κυρίου. 14 Καὶ Κορὴ ὁ τοῦ
Ἰεμνὰ ο Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ
τῶν δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου καὶ τὰ
ἅγια τῶν ἁγίων, 15 Διὰ χειρὸς Ὀδὸμ καὶ Βενιαμὶν
καὶ Ἰησοῦς καὶ Σεμεῒ καὶ Ἀμαρίας καὶ Σεχονίας,
διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸν
μέγαν καὶ τὸν μικρόν, 16 Ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν
ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπο-
ρευομένῳ εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς
ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίαις διατάξεως αὐτῶν.
17 Οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους
πατριῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ἐν διατάξει 18 Ἐγκα-
ταλοχίσαι ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει
ἥγνισαν τὸ ἅγιον. 19 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς
ἱερατεύουσι, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν
πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἳ ὠνομάσθησαν ἐν
ὀνόματι, δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς
ἱερεῦσι καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις.
20 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐζεκίας ἐν παντὶ Ἰούδᾳ,
καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ
Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ
ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν τῷ
νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησε τὸν θεὸν
αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε καὶ
εὐοδώθη.

ΚΕΦ. λβ΄.

1 ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν
ἀλήθειαν ταύτην ἦλθε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ
τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις, καὶ εἶπε προκαταλα-
βέσθαι αὐτάς. 2 Καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι ἥκει
Σενναχηρὶμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολε-
μῆσαι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν ἐμφράξαι
τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
συνεπίσχυσαν αὐτῷ. 4 Καὶ συνήγαγε λαὸν πολὺν
καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν καὶ τὸν ποταμὸν
τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, λέγων Μὴ ἔλθῃ
βασιλεὺς Ἀσσοὺρ καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολὺ καὶ κατισχύσῃ.
5 Καὶ κατίσχυσεν Ἐζεκίας καὶ ᾠκοδόμησε πᾶν τὸ
τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω
προτείχισμα ἄλλο, καὶ κατίσχυσε τὸ ἀνάλημμα
τῆς πόλεως Δαυίδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά.

13 Post quem Jahiel, et Azarias, et Nahath,
et Asael, et Jerimoth, Jozabad quoque, et
Eliel, et Jesmachias, et Mahath, et Banaias,
præpositi sub manibus Choneniæ, et Semei
fratris ejus, ex imperio Ezechiæ regis et
Azariæ pontificis domus Dei, ad quos omnia
pertinebant. 14 Core vero filius Jemna
Levites et janitor orientalis portæ, præpositus
erat iis quæ sponte offerebantur Domino,
primitiisque et consecratis in Sancta sanc-
torum. 15 Et sub cura ejus Enen, et Benjamin,
Jesue, et Semeias, Amarias quoque et Seche-
nias, in civitatibus sacerdotum, ut fideliter
distribuerent fratribus suis partes, minoribus
atque majoribus: 16 Exceptis maribus ab
annis tribus et supra, cunctis qui ingredie-
bantur templum Domini, et quidquid per
singulos dies conducebat in ministerio, atque
observationibus juxta divisiones suas, 17 Sa-
cerdotibus per familias, et Levitis a vigesimo
anno et supra, per ordines et turmas suas,
18 Universæque multitudini, tam uxoribus,
quam liberis eorum utriusque sexus, fideliter
cibi, de his quæ sanctificata fuerant, præbe-
bantur. 19 Sed et filiorum Aaron per agros,
et suburbana urbium singularum, dispositi
erant viri, qui partes distribuerent universo
sexui masculino de sacerdotibus et Levitis.
20 Fecit ergo Ezechias universa quæ diximus
in omni Juda: operatusque est bonum et
rectum et verum, coram Domino Deo suo,
21 In universa cultura ministerii domus
Domini, juxta legem et cæremonias, volens
requirere Deum suum in toto corde suo:
fecitque et prosperatus est.

CAPUT XXXII.

1 Post quæ et hujuscemodi veritatem,
venit Sennacherib rex Assyriorum, et ingres-
sus Judam, obsedit civitates munitas, volens
eas capere. 2 Quod cum vidisset Ezechias,
venisse scilicet Sennacherib, et totum belli
impetum verti contra Jerusalem, 3 Inito
cum principibus consilio, virisque fortissimis,
ut obturarent capita fontium, qui erant extra
urbem: et hoc omnium decernente sententia,
4 Congregavit plurimam multitudinem,
et obturaverunt cunctos fontes, et rivum
qui fluebat in medio terræ, dicentes: Ne
veniant reges Assyriorum, et inveniant
aquarum abundantiam. 5 Ædificavit quo-
que, agens industrie, omnem murum, qui
fuerat dissipatus, et extruxit turres
desuper, et forinsecus alterum murum:
instauravitque Mello in civitate David, et
fecit universi generis armaturam et clypeos:

6 וַיִּתֵּן שָׂרֵי מִלְחָמוֹת עַל־הָעָם וַיִּקְבְּצֵם
אֵלָיו אֶל־רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר וַיְדַבֵּר עַל־
לְבָבָם לֵאמֹר׃ 7 חִזְקוּ וְאִמְצוּ אַל־תִּירְאוּ
וְאַל־תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִלִּפְנֵי
כָּל־הֶהָמוֹן אֲשֶׁר־עִמּוֹ כִּי־עִמָּנוּ רַב מֵעִמּוֹ׃
8 עִמּוֹ זְרוֹעַ בָּשָׂר וְעִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְעָזְרֵנוּ וּלְהִלָּחֵם מִלְחֲמֹתֵנוּ וַיִּסָּמְכוּ הָעָם
עַל־דִּבְרֵי יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃
9 אַחַר זֶה שָׁלַח סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
עֲבָדָיו יְרוּשָׁלַיְמָה וְהוּא עַל־לָכִישׁ וְכָל־
מֶמְשַׁלְתּוֹ עִמּוֹ עַל־יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְעַל־כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַםִ לֵאמֹר׃
10 כֹּה אָמַר סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־מָה
אַתֶּם בֹּטְחִים וְיֹשְׁבִים בְּמָצוֹר בִּירוּשָׁלָםִ׃
11 הֲלֹא יְחִזְקִיָּהוּ מַסִּית אֶתְכֶם לָתֵת
אֶתְכֶם לָמוּת בְּרָעָב וּבְצָמָא לֵאמֹר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יַצִּילֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
12 הֲלֹא־הוּא יְחִזְקִיָּהוּ הֵסִיר אֶת־בָּמֹתָיו
וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַםִ
לֵאמֹר לִפְנֵי מִזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲווּ וְעָלָיו
תַּקְטִירוּ׃ 13 הֲלֹא תֵדְעוּ מֶה עָשִׂיתִי אֲנִי
וַאֲבוֹתַי לְכֹל עַמֵּי הָאֲרָצוֹת הֲיָכוֹל יָכְלוּ
אֱלֹהֵי גּוֹיֵ הָאֲרָצוֹת לְהַצִּיל אֶת־אַרְצָם
מִיָּדִי׃ 14 מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר הֶחֱרִימוּ אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַצִּיל
אֶת־עַמּוֹ מִיָּדִי כִּי יוּכַל אֱלֹהֵיכֶם לְהַצִּיל
אֶתְכֶם מִיָּדִי׃ 15 וְעַתָּה אַל־יַשִּׁיא אֶתְכֶם
חִזְקִיָּהוּ וְאַל־יַסִּית אֶתְכֶם כָּזֹאת וְאַל־
תַּאֲמִינוּ לוֹ כִּי־לֹא יוּכַל כָּל־אֱלוֹהַּ כָּל־גּוֹי
וּמַמְלָכָה לְהַצִּיל עַמּוֹ מִיָּדִי וּמִיַּד אֲבוֹתָי
אַף כִּי אֱלֹהֵיכֶם לֹא־יַצִּילוּ אֶתְכֶם מִיָּדִי׃
16 וְעוֹד דִּבְּרוּ עֲבָדָיו עַל־יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְעַל יְחִזְקִיָּהוּ עַבְדּוֹ׃ 17 וּסְפָרִים כָּתַב
לְחָרֵף לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר עָלָיו
לֵאמֹר כֵּאלֹהֵי גּוֹיֵ הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא־הִצִּילוּ
עַמָּם מִיָּדִי כֵּן לֹא־יַצִּיל אֱלֹהֵי יְחִזְקִיָּהוּ
עַמּוֹ מִיָּדִי׃ 18 וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית
עַל־עַם יְרוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה
לְיָרְאָם וּלְבַהֲלָם לְמַעַן יִלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר׃
19 וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלָםִ כְּעַל אֱלֹהֵי
עַמֵּי הָאָרֶץ מַעֲשֵׂה יְדֵי הָאָדָם׃
20 וַיִּתְפַּלֵּל יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וִישַׁעְיָהוּ בֶן־
אָמוֹץ הַנָּבִיא עַל־זֹאת וַיִּזְעֲקוּ הַשָּׁמָיִם׃

6 Καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν,
καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν πλατεῖαν τῆς
πύλης τῆς φάραγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν
αὐτῶν λέγων 7 Ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε, καὶ μὴ
φοβηθῆτε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως
Ἀσσοὺρ καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους
τοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, ὅτι μεθ᾽ ἡμῶν πλείονες ἢ μετ᾽
αὐτοῦ. 8 Μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι, μεθ᾽
ἡμῶν δὲ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σώζειν καὶ τοῦ
πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν· καὶ κατεθάρσησεν
ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα.
9 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχὶς καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ᾽
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα
καὶ πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ λέγων
10 Οὕτως λέγει Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων
Ἐπὶ τί ὑμεῖς πεποίθατε καὶ καθήσεσθε ἐν τῇ
περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλήμ; 11 Οὐχὶ Ἐζεκίας ἀπατᾷ
ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς
λιμὸν καὶ εἰς δίψαν, λέγων Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσούρ; 12 Οὐχ
οὗτός ἐστιν Ἐζεκίας ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια
αὐτοῦ καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ
καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ λέγων Κατέ-
ναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε καὶ
ἐπ᾽ αὐτῷ θυμιάσετε; 13 Οὐ γνώσεσθε ὅ τι
ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς
τῶν χωρῶν; μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν
ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ
χειρός μου; 14 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν
τούτων οὓς ἐξωλόθρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ
ἐδύναντο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου, ὅτι
δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου;
15 Νῦν οὖν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, καὶ μὴ
πεποιθέναι ὑμᾶς ποιείτω κατὰ ταῦτα, καὶ μὴ
πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς
ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐκ χειρός μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ
θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρός μου.
16 Καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
Κύριον θεὸν καὶ ἐπὶ Ἐζεκίαν παῖδα αὐτοῦ. 17 Καὶ
βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τὸν Κύριον θεὸν
Ἰσραήλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ λέγων Ὡς οἱ θεοὶ
τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο λαοὺς αὐτῶν
ἐκ χειρός μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέληται ὁ θεὸς
Ἐζεκίου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου. 18 Καὶ
ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ βοηθῆσαι
αὐτοῖς καὶ κατασπάσαι, ὅπως προκαταλάβωνται
τὴν πόλιν. 19 Καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ἱερου-
σαλὴμ ὡς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν
ἀνθρώπων. 20 Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας ὁ
βασιλεὺς καὶ Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης
περὶ τούτων, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Constituitque principes bellatorum in
exercitu: et convocavit universos in platea
portæ civitatis, ac locutus est ad cor eorum,
dicens: 7 Viriliter agite, et confortamini:
nolite timere, nec paveatis regem Assyriorum,
et universam multitudinem quæ est cum eo:
multo enim plures nobiscum sunt, quam cum
illo. 8 Cum illo enim est brachium carneum:
nobiscum Dominus Deus noster, qui auxilia-
tor est noster, pugnatque pro nobis. Con-
fortatusque est populus hujuscemodi verbis
Ezechiæ regis Juda. 9 Quæ postquam gesta
sunt, misit Sennacherib rex Assyriorum servos
suos in Jerusalem (ipse enim cum universo
exercitu obsidebat Lachis) ad Ezechiam regem
Juda, et ad omnem populum qui erat in urbe,
dicens: 10 Hæc dicit Sennacherib rex Assy-
riorum: In quo habentes fiduciam sedetis
obsessi in Jerusalem? 11 Num Ezechias
decipit vos, ut tradat morti in fame et siti,
affirmans quod Dominus Deus vester liberet
vos de manu regis Assyriorum? 12 Numquid
non iste est Ezechias, qui destruxit excelsa
illius, et altaria, et præcepit Juda et Jeru-
salem, dicens: Coram altari uno adorabitis, et
in ipso comburetis incensum? 13 An ignora-
tis quæ ego fecerim, et patres mei, cunctis
terrarum populis? numquid prævaluerunt dii
gentium, omniumque terrarum, liberare re-
gionem suam de manu mea? 14 Quis est de
universis diis gentium quas vastaverunt
patres mei, qui potuerit eruere populum suum
de manu mea, ut possit etiam Deus vester
eruere vos de hac manu? 15 Non vos ergo
decipiat Ezechias, nec vana persuasione
deludat, neque credatis ei. Si enim nullus
potuit deus cunctarum gentium atque reg-
norum liberare populum suum de manu mea,
et de manu patrum meorum, consequenter nec
Deus vester poterit eruere vos de manu mea.
16 Sed et alia multa locuti sunt servi ejus
contra Dominum Deum, et contra Ezechiam
servum ejus. 17 Epistolas quoque scripsit
plenas blasphemiæ in Dominum Deum Israel,
et locutus est adversus eum: Sicut dii gentium
ceterarum non potuerunt liberare populum
suum de manu mea, sic et Deus Ezechiæ
eruere non poterit populum suum de manu
ista. 18 Insuper et clamore magno, lingua
judaica, contra populum qui sedebat in muris
Jerusalem, personabat, ut terreret eos, et
caperet civitatem. 19 Locutusque est contra
Deum Jerusalem, sicut adversum deos popu-
lorum terræ, opera manuum hominum.
20 Oraverunt igitur, Ezechias rex, et Isaias
filius Amos prophetes, adversum hanc blas-
phemiam, ac vociferati sunt usque in cælum.

21 וַיִּשְׁלַח יְהוָה מַלְאָךְ וַיַּכְחֵד כָּל־גִּבּוֹר
חַיִל וְנָגִיד וְשָׂר בְּמַחֲנֵה מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיָּשָׁב בְּבֹשֶׁת פָּנִים לְאַרְצוֹ וַיָּבֹא בֵּית
אֱלֹהָיו וּמִיצִיאֵו מֵעָיו שָׁם הִפִּילֻהוּ בֶחָרֶב׃
22 וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת־יְחִזְקִיָּהוּ וְאֵת ׀ יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַםִ מִיַּד סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וּמִיַּד־
כֹּל וַיְנַהֲלֵם מִסָּבִיב׃ 23 וְרַבִּים מְבִיאִים
מִנְחָה לַיהוָה לִירוּשָׁלַםִ וּמִגְדָּנוֹת לִיחִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּנַּשֵּׂא לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם מֵאַחֲרֵי־
כֵן׃ 24 בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה יְחִזְקִיָּהוּ
עַד־לָמוּת וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר לוֹ
וּמוֹפֵת נָתַן לוֹ׃ 25 וְלֹא־כִגְמֻל עָלָיו
הֵשִׁיב יְחִזְקִיָּהוּ כִּי גָבַהּ לִבּוֹ וַיְהִי עָלָיו
קֶצֶף וְעַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃ 26 וַיִּכָּנַע
יְחִזְקִיָּהוּ בְּגֹבַהּ לִבּוֹ הוּא וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ
וְלֹא־בָא עֲלֵיהֶם קֶצֶף יְהוָה בִּימֵי
יְחִזְקִיָּהוּ׃ 27 וַיְהִי לִיחִזְקִיָּהוּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד
הַרְבֵּה מְאֹד וְאֹצָרוֹת עָשָׂה־לּוֹ לְכֶסֶף
וּלְזָהָב וּלְאֶבֶן יְקָרָה וְלִבְשָׂמִים וּלְמָגִנִּים
וּלְכֹל כְּלֵי חֶמְדָּה׃ 28 וּמִסְכְּנוֹת לִתְבוּאַת
דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְיִצְהָר וְאֻרָוֹת לְכָל־בְּהֵמָה
וּבְהֵמָה וַעֲדָרִים לָאֲוֵרוֹת׃ 29 וְעָרִים עָשָׂה
לוֹ וּמִקְנֵה־צֹאן וּבָקָר לָרֹב כִּי נָתַן־לוֹ
אֱלֹהִים רְכוּשׁ רַב מְאֹד׃ 30 וְהוּא יְחִזְקִיָּהוּ
סָתַם אֶת־מוֹצָא מֵימֵי גִיחוֹן הָעֶלְיוֹן
וַיַּיְשְׁרֵם לְמַטָּה־מַּעְרָבָה לְעִיר דָּוִיד וַיַּצְלַח
יְחִזְקִיָּהוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ׃ 31 וְכֵן בִּמְלִיצֵי ׀
שָׂרֵי בָּבֶל הַמְשַׁלְּחִים עָלָיו לִדְרֹשׁ הַמּוֹפֵת
אֲשֶׁר הָיָה בָאָרֶץ עֲזָבוֹ הָאֱלֹהִים לְנַסּוֹתוֹ
לָדַעַת כָּל־בִּלְבָבוֹ׃ 32 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יְחִזְקִיָּהוּ וַחֲסָדָיו הִנָּם כְּתוּבִים בַּחֲזוֹן
יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ 33 וַיִּשְׁכַּב יְחִזְקִיָּהוּ עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּמַעֲלֵה קִבְרֵי בְנֵי־דָוִיד
וְכָבוֹד עָשׂוּ־לוֹ בְמוֹתוֹ כָּל־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלָםִ וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה לג׃

1 בֶּן־שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְמָלְכוֹ
וַחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ׃
2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψε
πάντα δυνατὸν καὶ πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ
στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοὺρ·
καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν
γῆν ἑαυτοῦ. Καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτοῦ, καὶ
τῶν ἐξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν
ἐν ῥομφαίᾳ. 22 Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Ἐζεκίαν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς
Σενναχηρὶμ βασιλέως Ἀσσοὺρ καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν. 23 Καὶ
πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ ὑπερήρθη
κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα.
24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠῤῥώστησεν Ἐζεκίας
ἕως θανάτου, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ
ἐπήκουσεν αὐτῷ, καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ. 25 Καὶ
οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέ-
δωκεν Ἐζεκίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ
ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερου-
σαλήμ. 26 Καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ
ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς
ὀργὴ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου. 27 Καὶ
ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα·
καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου
καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ
ὁπλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητά, 28 Καὶ
πόλεις εἰς τὰ γεννήματα τοῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ
ἐλαίου, καὶ κώμας καὶ φάτνας παντὸς κτήνους καὶ
μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια, 29 Καὶ πόλεις ἃς ᾠκο-
δόμησεν αὐτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν
εἰς πλῆθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀποσκευὴν
πολλὴν σφόδρα. 30 Αὐτὸς Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν
ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γειὼν τὸ ἄνω, καὶ κατηύθυνεν
αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυίδ· καὶ
εὐοδώθη Ἐζεκίας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
31 Καὶ οὕτως τοῖς πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων
ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλεῖσι πρὸς αὐτὸν
πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐγκατέλιπεν αὐτὸν Κύριος τοῦ πειράσαι
αὐτόν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 32 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδοὺ
γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμὼς
τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰούδα
καὶ Ἰσραήλ. 33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει
τάφων υἱῶν Δαυίδ· καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν
αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐβασίλευσε
Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λγ΄.

1 ὮΝ δεκαδύο ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτόν, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου
ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὓς
ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

21 Et misit Dominus angelum, qui percussit
omnem virum robustum, et bellatorem, et
principem exercitus regis Assyriorum:
reversusque est cum ignominia in terram
suam. Cumque ingressus esset domum dei
sui, filii qui egressi fuerant de utero ejus,
interfecerunt eum gladio. 22 Salvavitque
Dominus Ezechiam et habitatores Jerusalem
de manu Sennacherib regis Assyriorum, et de
manu omnium, et præstitit eis quietem per
circuitum. 23 Multi etiam deferebant hostias
et sacrificia Domino in Jerusalem, et munera
Ezechiæ regi Juda: qui exaltatus est post
hæc coram cunctis gentibus. 24 In diebus
illis ægrotavit Ezechias usque ad mortem, et
oravit Dominum: exaudivitque eum, et dedit
ei signum. 25 Sed non juxta beneficia, quæ
acceperat, retribuit, quia elevatum est cor
ejus: et facta est contra eum ira, et contra
Judam et Jerusalem. 26 Humiliatusque est
postea, eo quod exaltatum fuisset cor ejus,
tam ipse, quam habitatores Jerusalem, et
idcirco non venit super eos ira Domini in
diebus Ezechiæ. 27 Fuit autem Ezechias
dives, et inclytus valde, et thesauros sibi
plurimos congregavit argenti et auri et
lapidis pretiosi, aromatum, et arborum uni-
versi generis, et vasorum magni pretii.
28 Apothecas quoque frumenti, vini, et olei,
et præsepia omnium jumentorum, caulasque
pecorum, 29 Et urbes ædificavit sibi: habe-
bat quippe greges ovium et armentorum
innumerabiles, eo quod dedisset ei Dominus
substantiam multam nimis. 30 Ipse est
Ezechias, qui obturavit superiorem fontem
aquarum Gihon, et avertit eas subter ad
occidentem urbis David: in omnibus operibus
suis fecit prospere quæ voluit. 31 Attamen
in legatione principum Babylonis, qui missi
fuerant ad eum, ut interrogarent de portento,
quod acciderat super terram, dereliquit eum
Deus ut tentaretur, et nota fierent omnia quæ
erant in corde ejus. 32 Reliqua autem
sermonum Ezechiæ, et misericordiarum ejus,
scripta sunt in visione Isaiæ filii Amos pro-
phetæ, et in Libro regum Juda et Israel.
33 Dormivitque Ezechias cum patribus suis,
et sepelierunt eum super sepulchra filiorum
David: et celebravit ejus exequias universus
Juda, et omnes habitatores Jerusalem: regna-
vitque Manasses filius ejus pro eo.

CAPUT XXXIII.

1 DUODECIM annorum erat Manasses cum
regnare cœpisset, et quinquaginta quinque an-
nis regnavit in Jerusalem. 2 Fecit autem malum
coram Domino, juxta abominationes gentium,
quas subvertit Dominus coram filiis Israel:

3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר נִתַּץ
יְחִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת לַבְּעָלִים
וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃ 4 וּבָנָה מִזְבְּחוֹת בְּבֵית
יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַםִ יִהְיֶה־
שְּׁמִי לְעוֹלָם׃ 5 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צְבָא
הַשָּׁמָיִם בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית־יְהוָה׃ 6 וְהוּא
הֶעֱבִיר אֶת־בָּנָיו בָּאֵשׁ בְּגֵי בֶן־הִנֹּם וְעוֹנֵן
וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעוֹנִי הִרְבָּה
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃
7 וַיָּשֶׂם אֶת־פֶּסֶל הַסֶּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֶל־דָּוִיד וְאֶל־
שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר
בָּחַרְתִּי מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת־
שְׁמִי לְעֵילוֹם׃ 8 וְלֹא אוֹסִיף לְהָסִיר
אֶת־רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
הֶעֱמַדְתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם רַק ׀ אִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 9 וַיֶּתַע מְנַשֶּׁה
אֶת־יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָםִ לַעֲשׂוֹת רָע
מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מְנַשֶּׁה
וְאֶל־עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃ 11 וַיָּבֵא יְהוָה
עֲלֵיהֶם אֶת־שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ
בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיּוֹלִיכֻהוּ בָּבֶלָה׃ 12 וּכְהָצֵר
לוֹ חִלָּה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע
מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ 13 וַיִּתְפַּלֵּל
אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ וַיְשִׁיבֵהוּ
יְרוּשָׁלַםִ לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים׃ 14 וְאַחֲרֵי־כֵן בָּנָה חוֹמָה
חִיצוֹנָה ׀ לְעִיר־דָּוִיד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן
בַּנַּחַל וְלָבוֹא בְשַׁעַר הַדָּגִים וְסָבַב
לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֶהָ מְאֹד וַיָּשֶׂם שָׂרֵי־חַיִל
בְּכָל־הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה׃ 15 וַיָּסַר
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר וְאֶת־הַסֶּמֶל מִבֵּית יְהוָה
וְכָל־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית־
יְהוָה וּבִירוּשָׁלָםִ וַיַּשְׁלֵךְ חוּצָה לָעִיר׃
16 וַיִּבֶן אֶת־מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי
שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לַעֲבוֹד
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 17 אֲבָל עוֹד הָעָם
זֹבְחִים בַּבָּמוֹת רַק לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ
κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε
στήλας τοῖς Βααλὶμ καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ
προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἐδούλευσεν αὐτοῖς. 4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια
ἐν οἴκῳ Κυρίου οὗ εἶπε Κύριος Ἐν Ἱερουσαλὴμ
ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 5 Καὶ ᾠκοδό-
μησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ
ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 6 Καὶ αὐτὸς
διήγαγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γὲ Βενεννόμ·
καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακεύετο,
καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαοιδούς, καὶ
ἐπλήθυνε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου
τοῦ παροργίσαι αὐτόν. 7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν
τὸ χωνευτόν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ
εἶπε θεὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν υἱὸν
αὐτοῦ Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλήμ, ἣν
ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραήλ, θήσω τὸ
ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Καὶ οὐ προσθήσω
σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ
ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα
τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα
ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 9 Καὶ ἐπλάνησε Μανασσῆς τὸν
Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρε
Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. 10 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μανασσῆ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν. 11 Καὶ ἤγαγε Κύριος
ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως τοῦ
βασιλέως Ἀσσούρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ
ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγον
εἰς Βαβυλῶνα. 12 Καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζήτησε τὸ
πρόσωπον θεοῦ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη
σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ.
13 Καὶ προσηύξατο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπήκουσεν
αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρε-
ψεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι Κύριος αὐτός ἐστι
θεός. 14 Καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τεῖχος ἔξω
τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ λιβὸς κατὰ νότον ἐν τῷ
χειμάῤῥῳ καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τὴν διὰ τῆς πύλης
τῆς ἰχθυϊκῆς ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυ-
κλόθεν καὶ εἰς Ὀπέλ, καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέ-
στησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς
πόλεσι ταῖς τειχήρεσιν ἐν Ἰούδᾳ. 15 Καὶ περιεῖλε
τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ
οἴκου Κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἃ
ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου Κυρίου καὶ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως. 16 Καὶ κατώρθωσε
τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐπ᾽ αὐτὸ
θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ
τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ. 17 Πλὴν ἔτι ὁ λαὸς
ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἐθυσίαζε, πλὴν Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν.

3 Et conversus instauravit excelsa, quæ
demolitus fuerat Ezechias pater ejus: con-
struxitque aras Baalim, et fecit lucos, et
adoravit omnem militiam cæli, et coluit eam.
4 Ædificavit quoque altaria in domo Domini,
de qua dixerat Dominus: In Jerusalem erit
nomen meum in æternum. 5 Ædificavit
autem ea cuncto exercitui cæli, in duobus
atriis domus Domini. 6 Transireque fecit
filios suos per ignem in valle Benennom:
observabat somnia, sectabatur auguria,
maleficis artibus inserviebat, habebat secum
magos, et incantatores: multaque mala oper-
atus est coram Domino, ut irritaret eum:
7 Sculptile quoque et conflatile signum posuit
in domo Dei, de qua locutus est Deus ad
David, et ad Salomonem filium ejus, dicens:
In domo hac et in Jerusalem, quam elegi de
cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum
in sempiternum. 8 Et moveri non faciam
pedem Israel de terra, quam tradidi patribus
eorum: ita dumtaxat si custodierint facere
quæ præcepi eis, cunctamque legem et cære-
monias, atque judicia per manum Moysi.
9 Igitur Manasses seduxit Judam, et habita-
tores Jerusalem, ut facerent malum super
omnes gentes, quas subverterat Dominus a
facie filiorum Israel. 10 Locutusque est
Dominus ad eum, et ad populum illius, et
attendere noluerunt. 11 Idcirco super-
induxit eis principes exercitus regis Assyrio-
rum: ceperuntque Manassen, et vinctum
catenis atque compedibus duxerunt in Baby-
lonem. 12 Qui postquam coangustatus est,
oravit Dominum Deum suum: et egit pœni-
tentiam valde coram Deo patrum suorum.
13 Deprecatusque est eum, et obsecravit
intente: et exaudivit orationem ejus, redux-
itque eum Jerusalem in regnum suum, et
cognovit Manasses quod Dominus ipse esset
Deus. 14 Post hæc ædificavit murum extra
civitatem David, ad occidentem Gihon in
convalle, ab introitu portæ piscium per
circuitum usque ad Ophel, et exaltavit illum
vehementer: constituitque principes exercitus
in cunctis civitatibus Juda munitis: 15 Et
abstulit deos alienos, et simulacrum de domo
Domini: aras quoque, quas fecerat in monte
domus Domini et in Jerusalem, et projecit
omnia extra urbem. 16 Porro instau-
ravit altare Domini, et immolavit super
illud victimas, et pacifica, et laudem:
præcepitque Judæ ut serviret Domino
Deo Israel. 17 Attamen adhuc populus
immolabat in excelsis Domino Deo suo.

18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ אֶל־אֱלֹהָיו
וְדִבְרֵי הַחֹזִים הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּם עַל־דִּבְרֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 19 וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר־לוֹ וְכָל־
חַטָּאתוֹ וּמַעְלוֹ וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָהֶם
בָּמוֹת וְהֶעֱמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים לִפְנֵי
הִכָּנְעוֹ הִנָּם כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי חוֹזָי׃
20 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ
בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
21 בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ
וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 22 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
אָבִיו וּלְכָל־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
אָבִיו זִבַּח אָמוֹן וַיַּעַבְדֵם׃ 23 וְלֹא נִכְנַע
מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהִכָּנַע מְנַשֶּׁה אָבִיו כִּי הוּא
אָמוֹן הִרְבָּה אַשְׁמָה׃ 24 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו
עֲבָדָיו וַיְמִיתֻהוּ בְּבֵיתוֹ׃ 25 וַיַּכּוּ עַם־הָאָרֶץ
אֵת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ
עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרשה לד׃

1 בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי
דָּוִיד אָבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאול׃
3 וּבִשְׁמוֹנֶה שָׁנִים לְמָלְכוֹ וְהוּא עוֹדֶנּוּ
נַעַר הֵחֵל לִדְרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָּוִיד אָבִיו
וּבִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה הֵחֵל לְטַהֵר אֶת־
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם מִן־הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת׃ 4 וַיְנַתְּצוּ לְפָנָיו אֵת
מִזְבְּחוֹת הַבְּעָלִים וְהַחַמָּנִים אֲשֶׁר־לְמַעְלָה
מֵעֲלֵיהֶם גִּדֵּעַ וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים
וְהַמַּסֵּכוֹת שִׁבַּר וְהֵדַק וַיִּזְרֹק עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים
הַזֹּבְחִים לָהֶם׃ 5 וְעַצְמוֹת כֹּהֲנִים
שָׂרַף עַל־מִזְבְּחוֹתָם וַיְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה
וְאֶת־יְרוּשָׁלִָם׃ 6 וּבְעָרֵי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
וְשִׁמְעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי בְּחַרְ בֹתֵיהֶם סָבִיב׃
7 וַיְנַתֵּץ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת־הָאֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים כִּתַּת לְהֵדַק וְכָל־הַחַמָּנִים גִּדַּע
בְּכָל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב לִירוּשָׁלִָם׃
8 וּבִשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמָלְכוֹ לְטַהֵר אֶת־
הָאָרֶץ וְהַבָּיִת שָׁלַח אֶת־שָׁפָן בֶּן־אֲצַלְיָהוּ
וְאֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ שַׂר־הָעִיר וְאֵת יוֹאָח בֶּן־יוֹאָחָז
הַמַּזְכִּיר לְחַזֵּק אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהָיו׃

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ ἡ
προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν
ὁρώντων τῶν λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι
θεοῦ Ἰσραήλ, 19 Ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς
αὐτοῦ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ· καὶ πᾶσαι αἱ
ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἀποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι
ἐφ' οἷς ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλὰ καὶ
ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι,
ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρώντων.
20 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου
αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμὼν υἱὸς
αὐτοῦ. 21 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι καὶ δύο Ἀμὼν ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 22 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
καὶ πᾶσι τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, ἔθυεν Ἀμὼν καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.
23 Καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον Κυρίου ὡς
ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς
αὐτοῦ Ἀμὼν ἐπλήθυνε πλημμέλειαν. 24 Καὶ
ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν
αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς
τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμών·
καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λδ'.

1 ὮΝ ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτόν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον
Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά. 3 Καὶ
ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
ἔτι παιδάριον, ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι Κύριον τὸν
θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ δωδε-
κάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ
καθαρίσαι τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ
τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων, καὶ ἀπὸ τῶν
περιβωμίων καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν· 4 Καὶ
κατέσπασε τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ θυσιαστήρια
τῶν Βααλὶμ καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
ἔκοψε τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτά, καὶ τὰ χωνευτὰ
συνέτριψε καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἔῤῥιψεν ἐπὶ πρόσωπον
τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς· 5 Καὶ
ὀστᾶ ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ
ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, 6 Καὶ
ἐν πόλεσι Μανασσῆ καὶ Ἐφραῒμ καὶ Συμεὼν καὶ
Νεφθαλὶ καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ. 7 Καὶ
κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ ἄλση, καὶ εἴδωλα
κατέκοψε λεπτά, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ
πάσης τῆς γῆς Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρίσαι τὴν γῆν καὶ τὸν
οἶκον ἀπέστειλε τὸν Σαφὰν υἱὸν Ἐσελία καὶ
τὸν Μαασὰ ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν
Ἰουὰχ υἱὸν Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ
κραταιῶσαι τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.

18 Reliqua autem gestorum Manasse, et
obsecratio ejus ad Deum suum: verba quoque
videntium, qui loquebantur ad eum in nomine
Domini Dei Israel, continentur in sermonibus
regum Israel. 19 Oratio quoque ejus et
exauditio, et cuncta peccata atque contemptus,
loca etiam in quibus ædificavit excelsa, et fecit
lucos et statuas, antequam ageret pœnitentiam,
scripta sunt in sermonibus Hozai. 20 Dor-
mivit ergo Manasses cum patribus suis, et
sepelierunt eum in domo sua: regnavitque
pro eo filius ejus Amon. 21 Viginti duorum
annorum erat Amon cum regnare cœpisset, et
duobus annis regnavit in Jerusalem. 22 Fe-
citque malum in conspectu Domini, sicut
fecerat Manasses pater ejus: et cunctis idolis,
quæ Manasses fuerat fabricatus, immolavit
atque servivit. 23 Et non est reveritus
faciem Domini, sicut reveritus est Manasses
pater ejus: et multo majora deliquit. 24 Cum-
que conjurassent adversus eum servi sui,
interfecerunt eum in domo sua. 25 Porro
reliqua populi multitudo, cæsis iis qui Amon
percusserant, constituit regem Josiam filium
ejus pro eo.

CAPUT XXXIV.

1 Octo annorum erat Josias cum regnare
cœpisset, et triginta et uno anno regnavit in
Jerusalem. 2 Fecitque quod erat rectum in
conspectu Domini, et ambulavit in viis David
patris sui: non declinavit neque ad dextram,
neque ad sinistram. 3 Octavo autem anno
regni sui, cum adhuc esset puer, cœpit quæ-
rere Deum patris sui David: et duodecimo
anno postquam regnare cœperat, mundavit
Judam et Jerusalem ab excelsis, et lucis,
simulacrisque et sculptilibus. 4 Destruxe-
runtque coram eo aras Baalim: et simulacra,
quæ superposita fuerant, demoliti sunt: lucos
etiam, et sculptilia succidit atque comminuit:
et super tumulos eorum, qui eis immolare
consueverant, fragmenta dispersit. 5 Ossa
præterea sacerdotum combussit in altaribus
idolorum, mundavitque Judam et Jerusalem.
6 Sed et in urbibus Manasse, et Ephraim,
et Simeon, usque Nephthali, cuncta subvertit.
7 Cumque altaria dissipasset, et lucos, et
sculptilia contrivisset in frusta, cunctaque
delubra demolitus esset de universa terra Is-
rael, reversus est in Jerusalem. 8 Igitur
anno octavodecimo regni sui, mundata
jam terra, et templo Domini, misit Saphan
filium Eseliæ, et Maasiam principem civi-
tatis, et Joha filium Joachaz a commentariis,
ut instaurarent domum Domini Dei sui.

דברי הימים ב לד

9 וַיָּבֹאוּ אֶל־חִלְקִיָּהוּ׀ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתְּנוּ
אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר אָסְפוּ־
הַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי הַסַּף מִיַּד מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
וּמִכֹּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן
וַיֵּשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ 10 וַיִּתְּנוּ עַל־יַד עֹשֵׂה
הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ
אֹתוֹ עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֹשִׂים בְּבֵית
יְהוָה לִבְדוֹק וּלְחַזֵּק הַבָּיִת׃ 11 וַיִּתְּנוּ
לֶחָרָשִׁים וְלַבֹּנִים לִקְנוֹת אַבְנֵי מַחְצֵב
וְעֵצִים לַמְחַבְּרוֹת וּלְקָרוֹת אֶת־הַבָּתִּים
אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃ 12 וְהָאֲנָשִׁים
עֹשִׂים בֶּאֱמוּנָה בַּמְּלָאכָה וַעֲלֵיהֶם׀ מֻפְקָדִים
יַחַת וְעֹבַדְיָהוּ הַלְוִיִּם מִן־בְּנֵי מְרָרִי וּזְכַרְיָה
וּמְשֻׁלָּם מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִים לְנַצֵּחַ וְהַלְוִיִּם
כָּל־מֵבִין בִּכְלֵי־שִׁיר׃ 13 וְעַל הַסַּבָּלִים
וּמְנַצְּחִים לְכֹל עֹשֵׂה מְלָאכָה לַעֲבוֹדָה
וַעֲבוֹדָה וּמֵהַלְוִיִּם סוֹפְרִים וְשֹׁטְרִים
וְשׁוֹעֲרִים׃ 14 וּבְהוֹצִיאָם אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
בֵּית יְהוָה מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן אֶת־סֵפֶר
תּוֹרַת־יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 15 וַיַּעַן חִלְקִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׁפָן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי
בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־
שָׁפָן׃ 16 וַיָּבֵא שָׁפָן אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיָּשֶׁב עוֹד אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּל
אֲשֶׁר־נִתַּן בְּיַד־עֲבָדֶיךָ הֵם עֹשִׂים׃ 17 וַיַּתִּיכוּ
אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית־יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ
עַל־יַד הַמֻּפְקָדִים וְעַל־יַד עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה׃
18 וַיַּגֵּד שָׁפָן הַסּוֹפֵר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר
נָתַן לִי חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא־בוֹ שָׁפָן
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֵת
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 20 וַיְצַו
הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּהוּ וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן
וְאֶת־עַבְדּוֹן בֶּן־מִיכָה וְאֵת׀ שָׁפָן הַסּוֹפֵר
וְאֵת עֲשָׂיָה עֶבֶד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ 21 לְכוּ
דִרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בַּעֲדִי וּבְעַד הַנִּשְׁאָר
בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה עַל־דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
נִמְצָא כִּי־גְדוֹלָה חֲמַת־יְהוָה אֲשֶׁר נִתְּכָה
בָנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת־דְּבַר
יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכָּתוּב עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה׃
22 וַיֵּלֶךְ חִלְקִיָּהוּ וַאֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ אֶל־
חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה אֵשֶׁת׀ שַׁלֻּם בֶּן־תָּוקְהַת
בֶּן־חַסְרָה שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
בִּירוּשָׁלִַם בַּמִּשְׁנֶה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ כְּזֹאת׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λδ'.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν,
καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ,
ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην
ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραῒμ καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοίπου ἐν Ἰσραὴλ καὶ υἱῶν
Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλήμ.
10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ
ποιοῦσι τὰ ἔργα οἳ ἐποίουν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπι-
σκευάσαι καὶ κατισχῦσαι τὸν οἶκον· 11 Καὶ
ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι
λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι
τοὺς οἴκους οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα.
12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ
ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι Ἰὲθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται
ἐξ υἱῶν Μεραρί, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλὰμ ἐκ
τῶν υἱῶν Καὰθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης καὶ
πᾶς συνιῶν ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν. 13 Καὶ ἐπὶ τῶν
νωτοφόρων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ
ἔργα, ἐργασίᾳ καὶ ἐργασίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν
γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί. 14 Καὶ ἐν τῷ
ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς
οἶκον Κυρίου εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου
Κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ. 15 Καὶ ἀπεκρίθη
Χελκίας καὶ εἶπε πρὸς Σαφὰν τὸν γραμματέα
Βιβλίον νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε
Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν. 16 Καὶ εἰσήνεγκε
Σαφὰν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέ-
δωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον Πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύ-
ριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων.
17 Καὶ ἐχώνευσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων καὶ
ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὴν ἐργασίαν. 18 Καὶ
ἀπήγγειλε Σαφὰν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον
λέγων Βιβλίον δέδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ
ἀνέγνω αὐτὸ Σαφὰν ἐναντίον τοῦ βασιλέως.
19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους
τοῦ νόμου, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 20 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ
υἱῷ Σαφὰν καὶ τῷ Ἀβδὸμ υἱῷ Μιχαία καὶ τῷ
Σαφὰν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ παιδὶ τοῦ
βασιλέως λέγων 21 Πορεύθητε ζητήσατε τὸν
Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλει-
φθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδᾳ περὶ τῶν λόγων τοῦ
βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου
ἐκκέκαυται ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες
ἡμῶν τῶν λόγων Κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα
τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 22 Καὶ ἐπο-
ρεύθη Χελκίας καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὄλδαν
τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκωὲ υἱοῦ Ἀρὰς
φυλάσσουσαν τὰς ἐντολάς, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐν μασαναί, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα.

II. CHRONICORUM, XXXIV.

9 Qui venerunt ad Helciam sacerdotem mag-
num: acceptamque ab eo pecuniam, quæ illata
fuerat in domum Domini, et quam congrega-
verant Levitæ, et janitores, de Manasse, et
Ephraim, et universis reliquiis Israel, ab omni
quoque Juda, et Benjamin, et habitatoribus
Jerusalem, 10 Tradiderunt in manibus eorum
qui præerant operariis in domo Domini, ut
instaurarent templum, et infirma quæque sar-
cirent. 11 At illi dederunt eam artificibus,
et cæmentariis, ut emerent lapides de lapicidi-
nis, et ligna ad commissuras ædificii, et ad
contignationem domorum, quas destruxerant
reges Juda. 12 Qui fideliter cuncta faciebant.
Erant autem præpositi operantium, Jahath et
Abdias de filiis Merari, Zacharias et Mosol-
lam de filiis Caath, qui urgebant opus: omnes
Levitæ scientes organis canere. 13 Super eos
vero, qui ad diversos usus onera portabant,
erant scribæ, et magistri de Levitis janitores.
14 Cumque efferrent pecuniam, quæ illata
fuerat in templum Domini, reperit Helcias
sacerdos librum legis Domini per manum
Moysi. 15 Et ait ad Saphan scribam: Librum
legis inveni in domo Domini. Et tradidit ei.
16 At ille intulit volumen ad regem, et nun-
tiavit ei, dicens: Omnia quæ dedisti in manu
servorum tuorum, ecce complentur. 17 Ar-
gentum, quod repertum est in domo Domini,
conflaverunt: datumque est præfectis artificum,
et diversa opera fabricantium. 18 Præterea
tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum.
Quem cum rege præsente recitasset, 19 Au-
dissetque ille verba legis, scidit vestimenta
sua: 20 Et præcepit Helciæ, et Ahicam
filio Saphan, et Abdon filio Micha, Saphan
quoque scribæ, et Asaæ servo regis, dicens:
21 Ite, et orate Dominum pro me, et pro
reliquiis Israel et Juda, super universis ser-
monibus libri istius, qui repertus est:
magnus enim furor Domini stillavit super
nos, eo quod non custodierint patres
nostri verba Domini, ut facerent omnia quæ
scripta sunt in isto volumine. 22 Abiit ergo
Helcias, et hi qui simul a rege missi fuerant,
ad Oldam prophetidem, uxorem Sellum
filii Thecuath, filii Hasra custodis vestium,
quæ habitabat in Jerusalem in Secunda:
et locuti sunt ei verba, quæ supra narravimus.

23 וַתֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אִמְרוּ לָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם
אֵלָי׃ 24 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא
רָעָה עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יוֹשְׁבָיו אֵת
כָּל־הָאָלוֹת הַכְּתוּבוֹת עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
קָרְאוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 25 תַּחַת ׀ אֲשֶׁר
עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּירוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן
הַכְעִיסֵנִי בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם וְתִתַּךְ חֲמָתִי
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבֶּה׃ 26 וְאֶל־מֶלֶךְ
יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם לִדְרוֹשׁ בַּיהוָה כֹּה
תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ׃ 27 יַעַן רַךְ־לְבָבְךָ
וַתִּכָּנַע ׀ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בְּשָׁמְעֲךָ אֶת־דְּבָרָיו
עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו וַתִּכָּנַע לְפָנַי
וַתִּקְרַע אֶת־בְּגָדֶיךָ וַתֵּבְךְּ לְפָנָי וְגַם־אֲנִי
שָׁמַעְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ 28 הִנְנִי אֹסִפְךָ אֶל־
אֲבֹתֶיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
וְלֹא־תִרְאֶינָה עֵינֶיךָ בְּכֹל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי
מֵבִיא עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו וַיָּשִׁיבוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר׃ 29 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם׃
30 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה
וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־
הָעָם מִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בֵּית
יְהוָה׃ 31 וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל־עָמְדוֹ וַיִּכְרֹת
אֶת־הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לָלֶכֶת אַחֲרֵי יְהוָה
וְלִשְׁמוֹר אֶת־מִצְוֺתָיו וְעֵדְוֺתָיו וְחֻקָּיו בְּכָל־
לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית
הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה׃ 32 וַיַּעֲמֵד אֵת
כָּל־הַנִּמְצָא בִּירוּשָׁלַם וּבִנְיָמִן וַיַּעֲשׂוּ יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַם כִּבְרִית אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃
33 וַיָּסַר יֹאשִׁיָּהוּ אֶת־כָּל־הַתֹּעֵבוֹת מִכָּל־
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵד אֵת
כָּל־הַנִּמְצָא בְּיִשְׂרָאֵל לַעֲבוֹד אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם כָּל־יָמָיו לֹא סָרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃

פרשה לה׃

1 וַיַּעַשׂ יֹאשִׁיָּהוּ בִירוּשָׁלַם פֶּסַח
לַיהוָה וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃ 2 וַיַּעֲמֵד הַכֹּהֲנִים עַל־
מִשְׁמְרוֹתָם וַיְחַזְּקֵם לַעֲבוֹדַת בֵּית יְהוָה׃

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραήλ Εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς
πρός με 24 Οὕτω λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακά, τοὺς πάντας λόγους
τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ
ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, 25 Ἀνθ' ὧν
ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἀλλοτρίοις,
ἵνα παροργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμός μου ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται. 26 Καὶ ἐπὶ
βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι
τὸν Κύριον, οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ Οὕτω λέγει Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραήλ Τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας, 27 Καὶ
ἐνετράπη ἡ καρδία σου, καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ
προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτόν, καὶ ἐταπεινώθης ἐναντίον μου, καὶ διέῤῥηξας
τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας κατεναντίον μου, καὶ
ἐγὼ ἤκουσα, φησὶ Κύριος. 28 Ἰδοὺ προστίθημί σε
πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ
μνήματά σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψονται οἱ
ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτόν. Καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον. 29 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε τοὺς πρεσβυ-
τέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ. 30 Καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου,
καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν πάντας λόγους βιβλίου
τῆς διαθήκης τοὺς εὑρεθέντας ἐν οἴκῳ Κυρίου.
31 Καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στῦλον, καὶ
διέθετο διαθήκην ἐναντίον Κυρίου τοῦ πορευθῆναι
ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
καὶ μαρτύρια καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ, ὥστε ποιεῖν τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. 32 Καὶ ἔστησε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ Βενιαμίν, καὶ ἐποίησαν οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλὴμ διαθήκην ἐν οἴκῳ Κυρίου θεοῦ
πατέρων αὐτῶν. 33 Καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ
πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς ἢ ἦν υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ ἐποίησε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰσραὴλ τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ
θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ· οὐκ ἐξέκλινεν
ἀπὸ ὄπισθε Κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λε'.

1 ΚΑΙ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ
θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ φασὲκ τῇ τεσσαρεσκαι-
δεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. 2 Καὶ
ἔστησε τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, καὶ
κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου.

23 At illa respondit eis: Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me:
24 Hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam
mala super locum istum, et super habitatores
ejus, cunctaque maledicta, quæ scripta sunt in
libro hoc, quem legerunt coram rege Juda.
25 Quia dereliquerunt me, et sacrificaverunt
diis alienis, ut me ad iracundiam provocarent
in cunctis operibus manuum suarum, idcirco
stillabit furor meus super locum istum, et non
extinguetur. 26 Ad regem autem Juda, qui
misit vos pro Domino deprecando, sic loqui-
mini: Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Quoniam audisti verba voluminis, 27 Atque
emollitum est cor tuum, et humiliatus es in
conspectu Dei, super his quæ dicta sunt contra
locum hunc, et habitatores Jerusalem, reveri-
tusque faciem meam, scidisti vestimenta tua,
et flevisti coram me: ego quoque exaudivi te,
dicit Dominus. 28 Jam enim colligam te ad
patres tuos, et infereris in sepulchrum tuum in
pace: nec videbunt oculi tui omne malum,
quod ego inducturus sum super locum istum,
et super habitatores ejus. Retulerunt itaque
regi cuncta quæ dixerat. 29 At ille convo-
catis universis majoribus natu Juda et Jeru-
salem, 30 Ascendit in domum Domini, unaque
omnes viri Juda et habitatores Jerusalem,
sacerdotes et Levitæ, et cunctus populus a
minimo usque ad maximum. Quibus audien-
tibus in domo Domini, legit rex omnia verba
voluminis: 31 Et stans in tribunali suo,
percussit fœdus coram Domino, ut ambularet
post eum, et custodiret præcepta, et testimonia,
et justificationes ejus, in toto corde suo, et in
tota anima sua, faceretque quæ scripta sunt
in volumine illo, quod legerat. 32 Adjuravit
quoque super hoc omnes qui reperti fuerant
in Jerusalem et Benjamin: et fecerunt habi-
tatores Jerusalem juxta pactum Domini Dei
patrum suorum. 33 Abstulit ergo Josias
cunctas abominationes de universis regionibus
filiorum Israel: et fecit omnes, qui residui
erant in Israel, servire Domino Deo suo.
Cunctis diebus ejus non recesserunt a Domino
Deo patrum suorum.

CAPUT XXXV.

1 Fecit autem Josias in Jerusalem
Phase Domino, quod immolatum est
quartadecima die mensis primi: 2 Et con-
stituit sacerdotes in officiis suis, hortatusque
est eos ut ministrarent in domo Domini.

3 וַיֹּאמֶר לַלְוִיִּם הַמְּבוֹנִים לְכָל־יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוֹשִׁים לַיהוָה תְּנוּ אֶת־אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ
בַּבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִיד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֵין־לָכֶם מַשָּׂא בַּכָּתֵף עַתָּה עִבְדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
4 וְהָכִינוּ לְבֵית־אֲבוֹתֵיכֶם כְּמַחְלְקוֹתֵיכֶם
בִּכְתָב דָּוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְמִכְתַּב שְׁלֹמֹה
בְנוֹ׃ 5 וְעִמְדוּ בַקֹּדֶשׁ לִפְלֻגּוֹת בֵּית
הָאָבוֹת לַאֲחֵיכֶם בְּנֵי הָעָם וַחֲלֻקַּת בֵּית־
אָב לַלְוִיִּם׃ 6 וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח וְהִתְקַדְּשׁוּ
וְהָכִינוּ לַאֲחֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כִּדְבַר־יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 7 וַיָּרֶם יֹאשִׁיָּהוּ לִבְנֵי
הָעָם צֹאן כְּבָשִׂים וּבְנֵי־עִזִּים הַכֹּל
לַפְּסָחִים לְכָל־הַנִּמְצָא לְמִסְפַּר שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וּבָקָר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אֵלֶּה מֵרְכוּשׁ
הַמֶּלֶךְ׃ 8 וְשָׂרָיו לִנְדָבָה לָעָם
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם הֵרִימוּ חִלְקִיָּה וּזְכַרְיָהוּ
וִיחִיאֵל נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים לַכֹּהֲנִים
נָתְנוּ לַפְּסָחִים אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּבָקָר
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ 9 וְכָונַנְיָהוּ וּשְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְאֵל
אֶחָיו וַחֲשַׁבְיָהוּ וִיעִיאֵל וְיוֹזָבָד שָׂרֵי
הַלְוִיִּם הֵרִימוּ לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים וּבָקָר חֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
10 וַתִּכּוֹן הָעֲבוֹדָה וַיַּעַמְדוּ הַכֹּהֲנִים עַל־
עָמְדָם וְהַלְוִיִּם עַל־מַחְלְקוֹתָם כְּמִצְוַת
הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים
מִיָּדָם וְהַלְוִיִּם מַפְשִׁיטִים׃ 12 וַיָּסִירוּ
הָעֹלָה לְתִתָּם לְמִפְלַגּוֹת לְבֵית־אָבוֹת
לִבְנֵי הָעָם לְהַקְרִיב לַיהוָה כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר
מֹשֶׁה וְכֵן לַבָּקָר׃ 13 וַיְבַשְּׁלוּ הַפֶּסַח בָּאֵשׁ
כַּמִּשְׁפָּט וְהַקֳּדָשִׁים בִּשְּׁלוּ בַּסִּירוֹת וּבַדְּוָדִים
וּבַצֵּלָחוֹת וַיָּרִיצוּ לְכָל־בְּנֵי הָעָם׃ 14 וְאַחַר
הֵכִינוּ לָהֶם וְלַכֹּהֲנִים כִּי הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
אַהֲרֹן בְּהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַחֲלָבִים עַד־
לָיְלָה וְהַלְוִיִּם הֵכִינוּ לָהֶם וְלַכֹּהֲנִים בְּנֵי
אַהֲרֹן׃ 15 וְהַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי־אָסָף עַל־מַעֲמָדָם
כְּמִצְוַת דָּוִיד וְאָסָף וְהֵימָן וִידִתוּן חוֹזֵה
הַמֶּלֶךְ וְהַשֹּׁעֲרִים לְשַׁעַר וָשָׁעַר אֵין לָהֶם
לָסוּר מֵעַל עֲבֹדָתָם כִּי־אֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם
הֵכִינוּ לָהֶם׃ 16 וַתִּכּוֹן כָּל־עֲבוֹדַת יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְהַעֲלוֹת עֹלוֹת
עַל מִזְבַּח יְהוָה כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ׃

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ
Ἰσραὴλ τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ· καὶ
ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον ὃν
ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως
Ἰσραήλ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Οὐκ ἔστιν ὑμῖν
ἐπ' ὤμων ἆραι οὐδέν· νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ·
4 Καὶ ἑτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν καὶ
κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ
βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμὼν υἱοῦ
αὐτοῦ· 5 Καὶ στῆτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέ-
σεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς
τοῦ λαοῦ, καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευίταις·
6 Καὶ θύσατε τὸ φασέκ, καὶ ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελ-
φοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου
διὰ χειρὸς Μωυσῆ. 7 Καὶ ἀπήρξατο Ἰωσίας τοῖς
υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους
ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν, πάντα εἰς τὸ φασέκ,
καὶ πάντας τοὺς εὑρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα
χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας· ταῦτα ἀπὸ
τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως. 8 Καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτοῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ
τοῖς Λευίταις· ἔδωκε δὲ Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ
Ἰεϊὴλ οἱ ἄρχοντες τοῖς ἱερεῦσιν οἴκου θεοῦ, καὶ
ἔδωκαν εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ
ἐρίφους δισχίλια ἑξακόσια καὶ μόσχους τριακοσίους.
9 Καὶ Χωνενίας καὶ Βαναίας καὶ Σαμαίας καὶ
Ναθαναὴλ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ἀσαβίας καὶ Ἰεϊὴλ
καὶ Ἰωζαβὰδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπήρξαντο
τοῖς Λευίταις εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα πεντακισχίλια
καὶ μόσχους πεντακοσίους. 10 Καὶ κατωρθώθη ἡ
λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν
αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν
κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἔθυσαν
τὸ φασέκ, καὶ προσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ
χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν. 12 Καὶ
ἡτοίμασαν τὴν ὁλοκαύτωσιν παραδοῦναι αὐτοῖς
κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς
τοῦ λαοῦ τοῦ προσάγειν τῷ Κυρίῳ, ὡς γέγραπται
ἐν βίβλῳ Μωυσῆ· καὶ οὕτως εἰς τὸ πρωΐ.
13 Καὶ ὤπτησαν τὸ φασὲκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν
κρίσιν, καὶ τὰ ἅγια ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ
ἐν τοῖς λέβησι, καὶ εὐωδώθη, καὶ ἔδραμον πρὸς
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ. 14 Καὶ μετὰ τὸ
ἑτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν
τῷ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα ἕως
νυκτός, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών. 15 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ
υἱοὶ Ἀσὰφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς
ἐντολὰς Δαυὶδ καὶ Ἀσὰφ καὶ Αἱμὰν καὶ Ἰδιθὼμ οἱ
προφῆται τοῦ βασιλέως· καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ
πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης, οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι
ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς. 16 Καὶ
κατωρθώθη καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία Κυρίου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασὲκ καὶ
ἐνεγκεῖν τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
Κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.

3 Levitis quoque, ad quorum eruditionem
omnis Israel sanctificabatur Domino, locutus
est: Ponite arcam in sanctuario templi, quod
ædificavit Salomon filius David rex Israel,
nequaquam enim eam ultra portabitis: nunc
autem ministrate Domino Deo vestro, et
populo ejus Israel. 4 Et præparate vos per
domos et cognationes vestras, in divisionibus
singulorum, sicut præcepit David rex Israel,
et descripsit Salomon filius ejus. 5 Et
ministrate in sanctuario per familias turmas-
que Leviticas, 6 Et sanctificati immolate
Phase: fratres etiam vestros, ut possint juxta
verba quæ locutus est Dominus in manu
Moysi facere, præparate. 7 Dedit præterea
Josias omni populo, qui ibi fuerat inventus in
solemnitate Phase, agnos et hœdos de gregibus,
et reliqui pecoris triginta millia, boum quoque
tria millia; hæc de regis universa substantia.
8 Duces quoque ejus, sponte quod voverant,
obtulerunt, tam populo, quam sacerdotibus et
Levitis. Porro Helcias, et Zacharias, et
Jahiel, principes domus Domini, dederunt
sacerdotibus ad faciendum Phase pecora com-
mixtim duo millia sexcenta, et boves tre-
centos. 9 Chonenias autem, et Semeias, etiam
Nathanael, fratres ejus, necnon Hasabias,
et Jehiel, et Jozabad, principes Levitarum,
dederunt ceteris Levitis ad celebrandum
Phase quinque millia pecorum, et boves quin-
gentos. 10 Præparatumque est ministerium,
et steterunt sacerdotes in officio suo: Levitæ
quoque in turmis, juxta regis imperium.
11 Et immolatum est Phase: asperseruntque
sacerdotes manu sua sanguinem, et Levitæ
detraxerunt pelles holocaustorum: 12 Et
separaverunt ea ut darent per domos et
familias singulorum, et offerrentur Domino,
sicut scriptum est in Libro Moysi: de bobus
quoque fecerunt similiter. 13 Et assaverunt
Phase super ignem, juxta quod in lege
scriptum est: pacificas vero hostias coxerunt
in lebetibus, et cacabis, et ollis, et festinato
distribuerunt universæ plebi: 14 Sibi autem,
et sacerdotibus postea paraverunt: nam in
oblatione holocaustorum et adipum usque ad
noctem sacerdotes fuerunt occupati: unde
Levitæ sibi, et sacerdotibus filiis Aaron para-
verunt novissimis. 15 Porro cantores filii
Asaph stabant in ordine suo, juxta præceptum
David, et Asaph, et Heman, et Idithun,
prophetarum regis, janitores vero per portas
singulas observabant, ita ut nec puncto
quidem discederent a ministerio: quam ob
rem et fratres eorum Levitæ paraverunt eis
cibos. 16 Omnis igitur cultura Domini
rite completa est in die illa, ut facerent
Phase, et offerrent holocausta super altare
Domini, juxta præceptum regis Josiæ.

17 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצְאִים אֶת־הַפֶּסַח
בָּעֵת הַהִיא וְאֶת־חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת
יָמִים׃ 18 וְלֹא־נַעֲשָׂה פֶסַח כָּמֹהוּ בְּיִשְׂרָאֵל
מִימֵי שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וְכָל־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל ׀
לֹא־עָשׂוּ כַּפֶּסַח אֲשֶׁר־עָשָׂה יֹאשִׁיָּהוּ
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצָא וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ 19 בִּשְׁמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּת יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה׃ 20 אַחֲרֵי כָל־זֹאת אֲשֶׁר
הֵכִין יֹאשִׁיָּהוּ אֶת־הַבַּיִת עָלָה נְכוֹ מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם לְהִלָּחֵם בְּכַרְכְּמִישׁ עַל־פְּרָת וַיֵּצֵא
לִקְרָאתוֹ יֹאשִׁיָּהוּ׃ 21 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מַלְאָכִים ׀
לֵאמֹר ׀ מַה־לִּי וָלָךְ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־עָלֶיךָ
אַתָּה הַיּוֹם כִּי אֶל־בֵּית מִלְחַמְתִּי וֵאלֹהִים
אָמַר לְבַהֲלֵנִי חֲדַל־לְךָ מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר־
עִמִּי וְאַל־יַשְׁחִיתֶךָ׃ 22 וְלֹא־הֵסֵב יֹאשִׁיָּהוּ
פָנָיו מִמֶּנּוּ כִּי לְהִלָּחֶם־בּוֹ הִתְחַפֵּשׂ וְלֹא
שָׁמַע אֶל־דִּבְרֵי נְכוֹ מִפִּי אֱלֹהִים וַיָּבֹא
לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת מְגִדּוֹ׃ 23 וַיֹּרוּ הַיֹּרִים
לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבָדָיו
הַעֲבִירוּנִי כִּי הָחֳלֵיתִי מְאֹד׃ 24 וַיַּעֲבִירֻהוּ
עֲבָדָיו מִן־הַמֶּרְכָּבָה וַיַּרְכִּיבֻהוּ עַל רֶכֶב
הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר־לוֹ וַיּוֹלִיכֻהוּ יְרוּשָׁלַםִ וַיָּמָת
וַיִּקָּבֵר בְּקִבְרוֹת אֲבֹתָיו וְכָל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַםִ מִתְאַבְּלִים עַל־יֹאשִׁיָּהוּ׃
25 וַיְקוֹנֵן יִרְמְיָהוּ עַל־יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמְרוּ כָל־
הַשָּׁרִים ׀ וְהַשָּׁרוֹת בְּקִינוֹתֵיהֶם עַל־יֹאשִׁיָּהוּ
עַד־הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֹק עַל־יִשְׂרָאֵל וְהִנָּם
כְּתוּבִים עַל־הַקִּינוֹת׃ 26 וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יֹאשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה׃
27 וּדְבָרָיו הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃

פרשה לו׃

1 וַיִּקְחוּ עַם הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־
יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּמְלִיכֻהוּ תַחַת־אָבִיו בִּירוּשָׁלִָם׃
2 בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז בְמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 3 וַיְסִירֵהוּ
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלִָם וַיַּעֲנֹשׁ אֶת־הָאָרֶץ
מֵאָה כִכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב׃ 4 וַיַּמְלֵךְ
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת־אֶלְיָקִים אָחִיו עַל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִַם וַיַּסֵּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת־
יוֹאָחָז אָחִיו לָקַח נְכוֹ וַיְבִיאֵהוּ מִצְרָיְמָה׃

17 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες τὸ φασὲκ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ
ἡμέρας. 18 Καὶ οὐκ ἐγένετο φασὲκ ὅμοιον αὐτῷ ἐν
Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ
παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν τὸ φασὲκ ὃ
ἐποίησεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ
πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ ὁ εὑρεθεὶς καὶ οἱ κατοικοῦν-
τες ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ. 19 Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ
ἔτει τῆς βασιλείας Ἰωσίου ἐποιήθη τὸ φασὲκ τοῦτο.
20 Μετὰ ταῦτα πάντα ἃ ἔδρασεν Ἰωσίας ἐν τῷ οἴκῳ,
καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας καὶ τὰ
θεραφὶν καὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὰ καρησὶμ ἃ ἦν ἐν γῇ
Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐνεπύρισεν ὁ βασιλεὺς
Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γε-
γραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ'
αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος· πλὴν οὐκ ἀπεστράφη
Κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὗ
ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰούδᾳ ἐπὶ πάντα τὰ
παροργίσματα αὐτοῦ ἃ παρώργισε Μανασσῆς. Καὶ
εἶπε Κύριος Καί γε τὸν Ἰούδαν ἀποστήσω ἀπὸ προσ-
ώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπω-
σάμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ
καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.
Καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν
βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ
ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ.
21 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λέγων Τί
ἐμοὶ καὶ σοί, βασιλεῦ Ἰούδα; οὐκ ἐπὶ σὲ ἥκω σή-
μερον πόλεμον πολεμῆσαι· καὶ ὁ θεὸς εἶπε τοῦ
κατασπεῦσαί με· πρόσεχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ'
ἐμοῦ μὴ καταφθείρῃ σε. 22 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν
Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ
πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ οὐκ ἤκουσε τῶν
λόγων Νεχαὼ διὰ στόματος θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ
πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ. 23 Καὶ ἐτόξευσαν
οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς παισὶν αὐτοῦ Ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα.
24 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἅρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ
δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ· καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπένθησαν
ἐπὶ Ἰωσίαν. 25 Καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν,
καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον
ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς
πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν
θρήνων. 26 Καὶ ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσίου καὶ ἡ
ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου, 27 Καὶ οἱ
λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμ-
μένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

ΚΕΦ. λς'.

1 ΚΑΙ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν
Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν
ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.
2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύ-
ειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ;
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ
Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά. Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώ-
πιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες
αὐτοῦ. Καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθᾷ
ἐν γῇ Αἱμὰθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσα-
λήμ. 3 Καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον,
καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυ-
ρίου καὶ τάλαντον χρυσίου. 4 Καὶ κατέστησε Φαραὼ
Νεχαὼ τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα
ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἔλαβε Φαραὼ Νεχαὼ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυ-
πτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
ἔδωκε τῷ Φαραῷ. Τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι
τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα Φαραώ· καὶ ἕκα-
στος κατὰ δύναμιν ἀπῄτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυ-
σίον παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δοῦναι Φαραῷ Νεχαῷ.

17 Feceruntque filii Israel, qui reperti
fuerant ibi, Phase in tempore illo, et solem-
nitatem azymorum septem diebus. 18 Non
fuit Phase simile huic in Israel a diebus
Samuelis prophetæ: sed nec quisquam de
cunctis regibus Israel fecit Phase sicut Josias,
sacerdotibus, et Levitis, et omni Judæ, et
Israel qui repertus fuerat, et habitantibus in
Jerusalem. 19 Octavodecimo anno regni
Josiæ hoc Phase celebratum est. 20 Post-
quam instauraverat Josias templum, ascendit
Nechao rex Ægypti ad pugnandum in
Charcamis juxta Euphraten: et processit
in occursum ejus Josias. 21 At ille, missis
ad eum nuntiis, ait: Quid mihi et tibi est rex
Juda? non adversum te hodie venio, sed
contra aliam pugno domum, ad quam me
Deus festinato ire præcepit: desine adversum
Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te.
22 Noluit Josias reverti, sed præparavit
contra eum bellum, nec acquievit sermonibus
Nechao ex ore Dei: verum perrexit ut dimi-
caret in campo Mageddo. 23 Ibique vulne-
ratus a sagittariis, dixit pueris suis: Educite
me de prœlio, quia oppido vulneratus sum.
24 Qui transtulerunt eum de curru in alterum
currum, qui sequebatur eum more regio, et
asportaverunt eum in Jerusalem, mortuusque
est, et sepultus in mausoleo patrum suorum:
et universus Juda et Jerusalem luxerunt eum:
25 Jeremias maxime: cujus omnes cantores
atque cantatrices, usque in præsentem diem,
lamentationes super Josiam replicant; et
quasi lex obtinuit in Israel: Ecce scriptum
fertur in lamentationibus. 26 Reliqua autem
sermonum Josiæ et misericordiarum ejus, quæ
lege præcepta sunt Domini: 27 Opera
quoque illius prima et novissima, scripta sunt
in Libro regum Juda et Israel.

CAPUT XXXVI.

1 Tulit ergo populus terræ Joachaz filium
Josiæ, et constituit regem pro patre suo in
Jerusalem. 2 Viginti trium annorum erat
Joachaz cum regnare cœpisset, et tribus men-
sibus regnavit in Jerusalem. 3 Amovit
autem eum rex Ægypti cum venisset in
Jerusalem, et condemnavit terram centum
talentis argenti, et talento auri. 4 Con-
stituitque pro eo regem, Eliakim fratrem
ejus, super Judam et Jerusalem: et vertit
nomen ejus Joakim: ipsum vero Joachaz
tulit secum, et abduxit in Ægyptum.

5 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ 6 עָלָיו
עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּאַסְרֵהוּ
בַּנְחֻשְׁתַּיִם לְהֹלִיכוֹ בָּבֶלָה׃ 7 וּמִכְּלֵי בֵּית
יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם
בְּהֵיכָלוֹ בְּבָבֶל׃ 8 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים
וְתֹעֲבֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַנִּמְצָא עָלָיו הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
9 בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים וַעֲשֶׂרֶת יָמִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 10 וְלִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאֵהוּ
בָבֶלָה עִם־כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית־יְהוָה וַיַּמְלֵךְ
אֶת־צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃
11 בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ
בְמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
12 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא
נִכְנַע מִלִּפְנֵי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה׃
13 וְגַם בַּמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מָרָד אֲשֶׁר
הִשְׁבִּיעוֹ בֵּאלֹהִים וַיֶּקֶשׁ אֶת־עָרְפּוֹ וַיְאַמֵּץ
אֶת־לְבָבוֹ מִשּׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
14 גַּם כָּל־שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהָעָם הִרְבּוּ
לִמְעוֹל־מַעַל כְּכֹל תֹּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיְטַמְּאוּ
אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלִָם׃
15 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם
בְּיַד־מַלְאָכָיו הַשְׁכֵּם וְשָׁלוֹחַ כִּי־חָמַל עַל־
עַמּוֹ וְעַל־מְעוֹנוֹ׃ 16 וַיִּהְיוּ מַלְעִבִים בְּמַלְאֲכֵי
הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו וּמִתַּעְתְּעִים בִּנְבִאָיו
עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־לְאֵין
מַרְפֵּא׃ 17 וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים
וַיַּהֲרֹג בַּחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשָׁם
וְלֹא חָמַל עַל־בָּחוּר וּבְתוּלָה זָקֵן וְיָשֵׁשׁ
הַכֹּל נָתַן בְּיָדוֹ׃ 18 וְכֹל כְּלֵי בֵּית
הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטַנִּים וְאֹצְרוֹת בֵּית
יְהוָה וְאֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא
בָבֶל׃ 19 וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיְנַתְּצוּ
אֵת חוֹמַת יְרוּשָׁלִָם וְכָל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ
בָאֵשׁ וְכָל־כְּלֵי מַחֲמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית׃ 20 וַיֶּגֶל
הַשְּׁאֵרִית מִן־הַחֶרֶב אֶל־בָּבֶל וַיִּהְיוּ־לוֹ
וּלְבָנָיו לַעֲבָדִים עַד־מְלֹךְ מַלְכוּת פָּרָס׃

5 Ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρὰ θυγά-
τηρ Νηρίου ἐκ Ῥαμά. Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ
πατέρες αὐτοῦ. (Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύων τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη
ἀπ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς
Χαλδαίους καὶ λῃστήρια Σύρων καὶ λῃστήρια
Μωαβιτῶν καὶ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ τῆς Σαμαρείας,
καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν
λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παίδων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν. Πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν
τοῦ ἀποστῆναι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς
ἁμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν
αἵματι ἀθῴῳ ᾧ ἐξέχεεν Ἰωακίμ, καὶ ἔπλησε τὴν
Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθῴου, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.) 6 Καὶ ἀνέβη ἐπ᾽
αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις καὶ ἀπήγαγεν
αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. 7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν
οἴκου Κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν
αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. 8 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν,
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη
Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν
Γανοζαῒ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἐβασί-
λευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ. 9 Ὀκτὼ
ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ τρί-
μηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. 10 Καὶ
ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
Ναβουχοδονόσορ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου
Κυρίου· καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίαν ἀδελφὸν τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλήμ. 11 Ἐτῶν
εἴκοσι υἱὸς καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
12 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ
αὐτοῦ· οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου καὶ ἐκ στόματος Κυρίου, 13 Ἐν τῷ τὰ
πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ ἀθετῆσαι ἃ
ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐσκλήρυνε τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε
τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον θεὸν Ἰσραήλ.
14 Καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι Ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆσαι ἀθετή-
ματα βδελυγμάτων ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον
Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. 15 Καὶ ἐξαπέστειλε
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶν
προφητῶν αὐτοῦ, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ. 16 Καὶ ἦσαν μυκτη-
ρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐξουθενοῦντες
τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προ-
φήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς Κυρίου ἐν τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἴαμα. 17 Καὶ ἤγαγεν ἐπ᾽
αὐτοὺς βασιλέα Χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς
νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ Σεδεκίου, καὶ τὰς
παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησε, καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν
χερσὶν αὐτῶν. 18 Καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου τοῦ
θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τοὺς θησαυροὺς
οἴκου Κυρίου, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ
βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων, πάντα εἰσήνεγκεν
εἰς Βαβυλῶνα. 19 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου,
καὶ κατέσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς
βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρί, καὶ πᾶν σκεῦος
ὡραῖον εἰς ἀφανισμόν. 20 Καὶ ἀπῴκισε τοὺς
καταλοίπους εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων,

5 Viginti quinque annorum erat Joakim cum
regnare cœpisset, et undecim annis regnavit
in Jerusalem: fecitque malum coram Domino
Deo suo. 6 Contra hunc ascendit Nabuchodo-
nosor rex Chaldæorum, et vinctum catenis
duxit in Babylonem. 7 Ad quam et vasa
Domini transtulit, et posuit ea in templo suo.
8 Reliqua autem verborum Joakim, et abomi-
nationum ejus, quas operatus est, et quæ
inventa sunt in eo, continentur in Libro
regum Juda et Israel. Regnavit autem Joachin
filius ejus pro eo. 9 Octo annorum erat
Joachin cum regnare cœpisset, et tribus
mensibus, ac decem diebus regnavit in Jeru-
salem, fecitque malum in conspectu Domini.
10 Cumque anni circulus volveretur, misit
Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum in
Babylonem, asportatis simul pretiosissimis
vasis domus Domini. Regem vero constituit
Sedeciam patruum ejus super Judam et Jeru-
salem. 11 Viginti et unius anni erat Sedecias
cum regnare cœpisset, et undecim annis
regnavit in Jerusalem. 12 Fecitque malum
in oculis Domini Dei sui, nec erubuit faciem
Jeremiæ prophetæ, loquentis ad se ex ore
Domini. 13 A rege quoque Nabuchodonosor
recessit, qui adjuraverat eum per Deum: et
induravit cervicem suam et cor, ut non
reverteretur ad Dominum Deum Israel.
14 Sed et universi principes sacerdotum, et
populus, prævaricati sunt inique juxta uni-
versas abominationes gentium, et polluerunt
domum Domini, quam sanctificaverat sibi in
Jerusalem. 15 Mittebat autem Dominus
Deus patrum suorum ad illos per manum
nuntiorum suorum, de nocte consurgens, et
quotidie commonens: eo quod parceret populo
et habitaculo suo. 16 At illi subsannabant
nuntios Dei, et parvipendebant sermones ejus,
illudebantque prophetis, donec ascenderet
furor Domini in populum ejus, et esset nulla
curatio. 17 Adduxit enim super eos regem
Chaldæorum, et interfecit juvenes eorum
gladio in domo sanctuarii sui: non est mi-
sertus adolescentis, et virginis, et senis, nec
decrepiti quidem, sed omnes tradidit in mani-
bus ejus. 18 Universaque vasa domus
Domini, tam majora, quam minora, et the-
sauros templi, et regis, et principum,
transtulit in Babylonem. 19 Incenderunt
hostes domum Domini, destruxeruntque
murum Jerusalem, universas turres com-
busserunt, et quidquid pretiosum fuerat,
demoliti sunt. 20 Si quis evaserat gladium,
ductus in Babylonem servivit regi et
filiis ejus, donec imperaret rex Persarum,

21 לְמַלֹּאות דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד־
רָצְתָה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתוֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי
הָשַּׁמָּה שָׁבָתָה לְמַלֹּאות שִׁבְעִים שָׁנָה׃
22 וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס
לִכְלוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ הֵעִיר
יְהוָה אֶת־רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֶר־קוֹל
בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב לֵאמֹר׃ 23 כֹּה־
אָמַר כּוֹרֶשׁ ׀ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל־מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־
פָקַד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהָיו
עִמּוֹ וְיָעַל׃

21 Τοῦ πληρωθῆναι λόγον Κυρίου διὰ στόματος
Ἱερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάβ-
βατα αὐτῆς σαββατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώ-
σεως αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν
ἑβδομήκοντα. 22 Ἔτους πρώτου Κύρου βασιλέως
Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα Κυρίου διὰ
στόματος Ἱερεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα
Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρῦξαι
ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ λέγων
23 Τάδε λέγει Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς Ἔδωκέ μοι Κύριος ὁ θεὸς
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδο-
μῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ·
τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται
θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω.

21 Et compleretur sermo Domini ex ore
Jeremiæ, et celebraret terra sabbata sua:
cunctis enim diebus desolationis egit sabba-
tum, usque dum complerentur septuaginta
anni. 22 Anno autem primo Cyri regis
Persarum, ad explendum sermonem Domini,
quem locutus fuerat per os Jeremiæ, susci-
tavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum:
qui jussit prædicari in universo regno suo,
etiam per scripturam, dicens: 23 Hæc dicit
Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ
dedit mihi Dominus Deus cœli, et ipse
præcepit mihi ut ædificarem ei domum in
Jerusalem, quæ est in Judæa: quis ex vobis
est in omni populo ejus? sit Dominus Deus
suus cum eo et ascendat.

LIBER ESDRAS.

עזרא א

וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לִכְלוֹת
דְּבַר־יְהוָה מִפִּי יִרְמְיָה הֵעִיר
יְהוָה אֶת־רוּחַ כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֶר־
קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב לֵאמֹר׃
2 כֹּה אָמַר כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כֹּל מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם
וְהוּא־פָקַד עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלַםִ
אֲשֶׁר בִּיהוּדָה׃ 3 מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ
יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל לִירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה וְיִבֶן אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָםִ׃
4 וְכָל־הַנִּשְׁאָר מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר הוּא
גָר־שָׁם יְנַשְּׂאוּהוּ אַנְשֵׁי מְקֹמוֹ בְּכֶסֶף
וּבְזָהָב וּבִרְכוּשׁ וּבִבְהֵמָה עִם־הַנְּדָבָה
לְבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָםִ׃ 5 וַיָּקוּמוּ
רָאשֵׁי הָאָבוֹת לִיהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם לְכֹל הֵעִיר הָאֱלֹהִים אֶת־רוּחוֹ
לַעֲלוֹת לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלָםִ׃ 6 וְכָל־סְבִיבֹתֵיהֶם חִזְּקוּ
בִידֵיהֶם בִּכְלֵי־כֶסֶף בַּזָּהָב בָּרְכוּשׁ וּבַבְּהֵמָה
וּבַמִּגְדָּנוֹת לְבַד עַל־כָּל־הִתְנַדֵּב׃
7 וְהַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ הוֹצִיא אֶת־כְּלֵי בֵית־יְהוָה
אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַםִ וַיִּתְּנֵם
בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ 8 וַיּוֹצִיאֵם כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ
פָּרַס עַל־יַד מִתְרְדָת הַגִּזְבָּר וַיִּסְפְּרֵם
לְשֵׁשְׁבַּצַּר הַנָּשִׂיא לִיהוּדָה׃ 9 וְאֵלֶּה
מִסְפָּרָם אֲגַרְטְלֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים אֲגַרְטְלֵי־כֶסֶף
אָלֶף מַחֲלָפִים תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים׃ 10 כְּפוֹרֵי
זָהָב שְׁלֹשִׁים כְּפוֹרֵי כֶסֶף מִשְׁנִים אַרְבַּע
מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה כֵּלִים אֲחֵרִים אָלֶף׃ 11 כָּל־
כֵּלִים לַזָּהָב וְלַכֶּסֶף חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וְאַרְבַּע
מֵאוֹת הַכֹּל הֶעֱלָה שֵׁשְׁבַּצַּר עִם הֵעָלוֹת
הַגּוֹלָה מִבָּבֶל לִירוּשָׁלָםִ׃

ΕΣΔΡΑΣ, ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως
Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λόγον Κυρίου ἀπὸ
στόματος Ἱερεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου
βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ
βασιλείᾳ αὐτοῦ καί γε ἐν γραπτῷ λέγων 2 Οὕτως
εἶπε Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν Πάσας τὰς βασιλείας
τῆς γῆς ἔδωκέ μοι Κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι
οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.
3 Τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; καὶ
ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται
εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ οἰκοδομη-
σάτω τὸν οἶκον θεοῦ Ἰσραήλ· αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ
ἐν Ἱερουσαλήμ. 4 Καὶ πᾶς ὁ καταλιπόμενος ἀπὸ
πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ
λήψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν
ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνεσι
μετὰ τοῦ ἑκουσίου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ Λευῖται, πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου
τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. 6 Καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν
ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου,
ἐν χρυσῷ, ἐν ἀποσκευῇ καὶ ἐν κτήνεσι καὶ ἐν
ξενίοις, πάρεξ τῶν ἑκουσίων. 7 Καὶ ὁ βασιλεὺς
Κῦρος ἐξήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, ἃ ἔλαβε
Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ
ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ· 8 Καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος
ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου Γα-
σβαρηνοῦ, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασὰρ τῷ
ἄρχοντι τοῦ Ἰούδα. 9 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς
αὐτῶν· ψυκτῆρες χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες
ἀργυροῖ χίλιοι, παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ εἴκοσι,
10 Κεφουρῆς χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ἀργυροῖ διπλοῖ
τετρακόσια δέκα, καὶ σκεύη ἕτερα χίλια. 11 Πάντα
τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργυρῷ πεντακισχίλια
τετρακόσια, τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασα-
βασὰρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερου-
σαλήμ.

ESDRAS, CAPUT I.

IN anno primo Cyri regis Persarum, ut
compleretur verbum Domini ex ore Jere-
miæ, suscitavit Dominus spiritum Cyri regis
Persarum: et traduxit vocem in omni regno
suo, etiam per scripturam, dicens: 2 Hæc
dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ
dedit mihi Dominus Deus cæli, et ipse præ-
cepit mihi ut ædificarem ei domum in Jeru-
salem, quæ est in Judæa. 3 Quis est in
vobis de universo populo ejus? Sit Deus
illius cum ipso. Ascendat in Jerusalem, quæ
est in Judæa, et ædificet domum Domini Dei
Israel, ipse est Deus qui est in Jerusalem.
4 Et omnes reliqui in cunctis locis ubicumque
habitant, adjuvent eum viri de loco suo,
argento et auro, et substantia, et pecoribus,
excepto quod voluntarie offerunt templo Dei,
quod est in Jerusalem. 5 Et surrexerunt
principes patrum de Juda, et Benjamin, et
sacerdotes, et Levitæ, et omnis cujus Deus
suscitavit spiritum, ut ascenderent ad ædifi-
candum templum Domini, quod erat in
Jerusalem. 6 Universique qui erant in
circuitu, adjuverunt manus eorum in vasis
argenteis et aureis, in substantia et jumentis,
in supellectili, exceptis his quæ sponte
obtulerant. 7 Rex quoque Cyrus protulit
vasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodo-
nosor de Jerusalem, et posuerat ea in templo
dei sui. 8 Protulit autem ea Cyrus rex
Persarum per manum Mithridatis filii Gazabar,
et annumeravit ea Sassabasar principi Juda.
9 Et hic est numerus eorum: Phialæ aureæ
triginta, phialæ argenteæ mille, cultri viginti
novem, scyphi aurei triginta, 10 Scyphi
argentei secundi quadringenti decem: vasa
alia mille. 11 Omnia vasa aurea et argentea,
quinque millia quadringenta: universa tulit
Sassabasar, cum his qui ascendebant de
transmigratione Babylonis in Jerusalem.

עזרא ב

פרשה ב :

1 וְאֵלֶּה ׀ בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֹלִים מִשְּׁבִי
הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצּוֹר מֶלֶךְ־בָּבֶל
לְבָבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַםִ וִיהוּדָה אִישׁ
לְעִירוֹ : 2 אֲשֶׁר־בָּאוּ עִם־זְרֻבָּבֶל יֵשׁוּעַ
נְחֶמְיָה שְׂרָיָה רְעֵלָיָה מָרְדֳּכַי בִּלְשָׁן
מִסְפָּר בִּגְוַי רְחוּם בַּעֲנָה מִסְפַּר אַנְשֵׁי
עַם יִשְׂרָאֵל : 3 בְּנֵי פַרְעֹשׁ אַלְפַּיִם מֵאָה
שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם : 4 בְּנֵי שְׁפַטְיָה שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם : 5 בְּנֵי אָרַח שְׁבַע
מֵאוֹת חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים : 6 בְּנֵי־פַחַת מוֹאָב
לִבְנֵי יֵשׁוּעַ יוֹאָב אַלְפַּיִם שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
וּשְׁנֵים עָשָׂר : 7 בְּנֵי עֵילָם אֶלֶף מָאתַיִם
חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה : 8 בְּנֵי זַתּוּא תְּשַׁע
מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה : 9 בְּנֵי זַכָּי
שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים : 10 בְּנֵי בָנִי שֵׁשׁ
מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם : 11 בְּנֵי בֵבָי שֵׁשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה : 12 בְּנֵי עַזְגָּד אֶלֶף
מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם : 13 בְּנֵי אֲדֹנִיקָם
שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וְשִׁשָּׁה : 14 בְּנֵי בִגְוָי
אַלְפַּיִם חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה : 15 בְּנֵי עָדִין
אַרְבַּע מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה : 16 בְּנֵי־
אָטֵר לִיחִזְקִיָּה תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה : 17 בְּנֵי
בֵצָי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה : 18 בְּנֵי
יוֹרָה מֵאָה וּשְׁנֵים עָשָׂר : 19 בְּנֵי חָשֻׁם
מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה : 20 בְּנֵי גִבָּר
תִּשְׁעִים וַחֲמִשָּׁה : 21 בְּנֵי בֵית לָחֶם מֵאָה
עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה : 22 אַנְשֵׁי נְטֹפָה חֲמִשִּׁים
וְשִׁשָּׁה : 23 אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים
וּשְׁמֹנָה : 24 בְּנֵי עַזְמָוֶת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם :
25 בְּנֵי קִרְיַת עָרִים כְּפִירָה וּבְאֵרוֹת שְׁבַע
מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה : 26 בְּנֵי הָרָמָה
וָגָבַע שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד : 27 אַנְשֵׁי
מִכְמָס מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם : 28 אַנְשֵׁי בֵית־
אֵל וְהָעָי מָאתַיִם עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה :
29 בְּנֵי נְבוֹ חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם : 30 בְּנֵי מַגְבִּישׁ
מֵאָה חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה : 31 בְּנֵי עֵילָם אַחֵר
אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה : 32 בְּנֵי
חָרִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים : 33 בְּנֵי־לֹד חָדִיד
וְאוֹנוֹ שְׁבַע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה : 34 בְּנֵי
יְרֵחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה : 35 בְּנֵי
סְנָאָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים :

ΕΣΔΡΑΣ, β'.

ΚΕΦ β'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνον-
τες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς
ἀπῴκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς
Βαβυλῶνα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ, 2 Οἳ ἦλθον μετὰ
Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεεμίας, Σαραίας, Ῥεελίας,
Μαρδοχαῖος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ῥεούμ,
Βαανά. Ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραήλ· 3 Υἱοὶ
Φαρές, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο· 4 Υἱοὶ
Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο· 5 Υἱοὶ
Ἄρες, ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε· 6 Υἱοὶ Φαὰθ
Μωὰβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοὺ Ἰωάβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι
δεκαδύο· 7 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντη-
κοντατέσσαρες· 8 Υἱοὶ Ζατθουά, ἐννακόσιοι τεσ-
σαρακονταπέντε· 9 Υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι
ἑξήκοντα· 10 Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακον-
ταδύο· 11 Υἱοὶ Βαβαΐ, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς·
12 Υἱοὶ Ἀσγάδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο· 13 Υἱοὶ
Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταέξ· 14 Υἱοὶ Βαγουέ,
δισχίλιοι πεντηκονταέξ· 15 Υἱοὶ Ἀδδίν, τετρακό-
σιοι πεντηκοντατέσσαρες. 16 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ
Ἐζεκίᾳ, ἐνενηκονταοκτώ· 17 Υἱοὶ Βασσοῦ, τρια-
κόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 18 Υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δεκαδύο·
19 Υἱοὶ Ἀσούμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 20 Υἱοὶ
Γαβέρ, ἐνενηκονταπέντε· 21 Υἱοὶ Βεθλαέμ, ἑκατὸν
εἰκοσιτρεῖς· 22 Υἱοὶ Νετωφά, πεντηκονταέξ·
23 Υἱοὶ Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· 24 Υἱοὶ
Ἀζμώθ, τεσσαρακοντατρεῖς· 25 Υἱοὶ Καριαθαρίμ,
Χαφιρὰ καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς·
26 Υἱοὶ τῆς Ῥαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς·
27 Ἄνδρες Μαχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· 28 Ἄνδρες
Βαιθὴλ καὶ Ἀϊά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 29 Υἱοὶ
Ναβού, πεντηκονταδύο· 30 Υἱοὶ Μαγεβίς, ἑκατὸν
πεντηκονταέξ· 31 Υἱοὶ Ἠλαμάρ, χίλιοι διακόσιοι
πεντηκοντατέσσαρες· 32 Υἱοὶ Ἠλάμ, τριακόσιοι
εἴκοσι· 33 Υἱοὶ Λοδαδὶ καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσι-
πέντε· 34 Υἱοὶ Ἱεριχώ, τριακόσιοι τεσσαρακοντα-
πέντε· 35 Υἱοὶ Σεναά, τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

ESDRAS, II.

CAPUT II.

1 Hi sunt autem provinciæ filii, qui as-
cenderunt de captivitate, quam transtulerat
Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylo-
nem, et reversi sunt in Jerusalem et Judam,
unusquisque in civitatem suam. 2 Qui
venerunt cum Zorobabel, Josue, Nehemia,
Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mesphar,
Beguai, Rehum, Baana. Numerus virorum
populi Israel: 3 Filii Pharos, duo millia
centum septuaginta duo. 4 Filii Sephatia,
trecenti septuaginta duo. 5 Filii Area, sep-
tingenti septuaginta quinque. 6 Filii
Phathath Moab, filiorum Josue: Joab, duo
millia octingenti duodecim. 7 Filii Ælam,
mille ducenti quinquaginta quatuor. 8 Filii
Zethua, nongenti quadraginta quinque.
9 Filii Zachai, septingenti sexaginta.
10 Filii Bani, sexcenti quadraginta duo.
11 Filii Bebai, sexcenti viginti tres. 12 Filii
Azgad, mille ducenti viginti duo. 13 Filii
Adonicam, sexcenti sexaginta sex. 14 Filii
Beguai, duo millia quinquaginta sex. 15 Filii
Adin, quadringenti quinquaginta quatuor.
16 Filii Ather, qui erant ex Ezechia, nona-
ginta octo. 17 Filii Besai, trecenti viginti
tres. 18 Filii Jora, centum duodecim.
19 Filii Hasum, ducenti viginti tres. 20 Filii
Gebbar, nonaginta quinque. 21 Filii Beth-
lehem, centum viginti tres. 22 Viri Netupha,
quinquaginta sex. 23 Viri Anathoth, centum
viginti octo. 24 Filii Azmaveth, quadra-
ginta duo. 25 Filii Cariathiarim, Cephira,
et Beroth, septingenti quadraginta tres.
26 Filii Rama et Gabaa, sexcenti viginti
unus. 27 Viri Machmas, centum viginti duo.
28 Viri Bethel et Hai, ducenti viginti
tres. 29 Filii Nebo, quinquaginta duo.
30 Filii Megbis, centum quinquaginta sex.
31 Filii Ælam alterius, mille ducenti
quinquaginta quatuor. 32 Filii Harim,
trecenti viginti. 33 Filii Lod, Hadid, et
Ono, septingenti viginti quinque. 34 Filii
Jericho, trecenti quadraginta quinque.
35 Filii Senaa, tria millia sexcenti triginta.

עזרא ב

36 הַכֹּהֲנִים בְּנֵי יְדַעְיָה לְבֵית יֵשׁוּעַ תְּשַׁע
מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 37 בְּנֵי אִמֵּר אֶלֶף
חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 38 בְּנֵי פַשְׁחוּר אֶלֶף
מָאתַיִם אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה׃ 39 בְּנֵי חָרִם
אֶלֶף וְשִׁבְעָה עָשָׂר׃ 40 הַלְוִיִּם בְּנֵי־יֵשׁוּעַ
וְקַדְמִיאֵל לִבְנֵי הוֹדַוְיָה שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה׃
41 הַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי אָסָף מֵאָה עֶשְׂרִים
וּשְׁמֹנָה׃ 42 בְּנֵי הַשֹּׁעֲרִים בְּנֵי־שַׁלּוּם בְּנֵי־
אָטֵר בְּנֵי־טַלְמֹן בְּנֵי־עַקּוּב בְּנֵי חֲטִיטָא
בְּנֵי שֹׁבָי הַכֹּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה׃
43 הַנְּתִינִים בְּנֵי־צִיחָא בְנֵי־חֲשׂוּפָא בְּנֵי
טַבָּעוֹת׃ 44 בְּנֵי־קֵרֹס בְּנֵי־סִיעֲהָא בְּנֵי
פָדוֹן׃ 45 בְּנֵי־לְבָנָה בְנֵי־חֲגָבָה בְּנֵי עַקּוּב׃
46 בְּנֵי־חָגָב בְּנֵי־שַׁמְלַי בְּנֵי חָנָן׃ 47 בְּנֵי־
גִדֵּל בְּנֵי־גַחַר בְּנֵי רְאָיָה׃ 48 בְּנֵי־רְצִין
בְּנֵי־נְקוֹדָא בְּנֵי גַזָּם׃ 49 בְּנֵי־עֻזָּא בְנֵי־פָסֵחַ
בְּנֵי בֵסָי׃ 50 בְּנֵי־אַסְנָה בְנֵי־מְעוּנִים בְּנֵי
נְפִיסִים׃ 51 בְּנֵי־בַקְבּוּק בְּנֵי־חֲקוּפָא בְּנֵי
חַרְחוּר׃ 52 בְּנֵי־בַצְלוּת בְּנֵי־מְחִידָא בְּנֵי
חַרְשָׁא׃ 53 בְּנֵי־בַרְקוֹס בְּנֵי־סִיסְרָא בְּנֵי־
תָמַח׃ 54 בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא׃ 55 בְּנֵי
עַבְדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סֹטַי בְּנֵי־הַסֹּפֶרֶת בְּנֵי
פְרוּדָא׃ 56 בְּנֵי־יַעְלָה בְנֵי־דַרְקוֹן בְּנֵי גִדֵּל׃
57 בְּנֵי שְׁפַטְיָה בְנֵי־חַטִּיל בְּנֵי פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים
בְּנֵי אָמִי׃ 58 כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי
שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וּשְׁנָיִם׃
59 וְאֵלֶּה הָעֹלִים מִתֵּל מֶלַח תֵּל
חַרְשָׁא כְּרוּב אַדָּן אִמֵּר וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד
בֵּית־אֲבוֹתָם וְזַרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם׃
60 בְּנֵי־דְלָיָה בְנֵי־טוֹבִיָּה בְּנֵי נְקוֹדָא שֵׁשׁ
מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 61 וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי חֳבַיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בַרְזִלַּי אֲשֶׁר
לָקַח מִבְּנוֹת בַּרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה
וַיִּקָּרֵא עַל־שְׁמָם׃ 62 אֵלֶּה בִּקְשׁוּ כְתָבָם
הַמִּתְיַחְשִׂים וְלֹא נִמְצָאוּ וַיְגֹאֲלוּ מִן־
הַכְּהֻנָּה׃ 63 וַיֹּאמֶר הַתִּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר
לֹא־יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים עַד עֲמֹד כֹּהֵן
לְאוּרִים וּלְתֻמִּים׃ 64 כָּל־הַקָּהָל כְּאֶחָד
אַרְבַּע רִבּוֹא אַלְפַּיִם שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שִׁשִּׁים׃
65 מִלְּבַד עַבְדֵיהֶם וְאַמְהֹתֵיהֶם אֵלֶּה
שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
וְשִׁבְעָה וְלָהֶם מְשֹׁרְרִים וּמְשֹׁרְרוֹת מָאתָיִם׃

ΕΣΔΡΑΣ, β΄.

*36 Καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουὰ τῷ οἴκῳ Ἰησοῖ,
ἐννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς· 37 Υἱοὶ Ἐμμήρ,
χίλιοι πεντηκονταδύο· 38 Υἱοὶ Φασσούρ, χίλιοι
διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά· 39 Υἱοὶ Ἠρέμ, χίλιοι
ἑπτά. 40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμιὴλ
τοῖς υἱοῖς Ὠδουία, ἑβδομηκοντατέσσαρες· 41 Οἱ
ᾄδοντες υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· 42 Υἱοὶ
τῶν πυλωρῶν υἱοὶ Σελλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελ-
μών, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σωβαΐ, οἱ πάντες
ἑκατὸν τριακονταεννέα. 43 Οἱ Ναθινίμ· υἱοὶ
Σουθία, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβαώθ, 44 Υἱοὶ
Κάδης, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδών, 45 Υἱοὶ Λαβανώ,
υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκούβ, 46 Υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ
Σελαμί, υἱοὶ Ἀνάν, 47 Υἱοὶ Γεδδήλ, υἱοὶ Γαάρ,
υἱοὶ Ῥαϊά, 48 Υἱοὶ Ῥασών, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ
Γαζέμ, 49 Υἱοὶ Ἀζώ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ βασί,
50 Υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μοουνίμ, υἱοὶ Νεφουσίμ,
51 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
52 Υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ Μαουδά, υἱοὶ Ἀρσά,
53 Υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θεμά, 54 Υἱοὶ
Νασθιέ, υἱοὶ Ἀτουφά, 55 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών,
υἱοὶ Σωταΐ, υἱοὶ Σιφηρά, υἱοὶ Φαδουρά, 56 Υἱοὶ
Ἰεηλά, υἱοὶ Δαρκών, υἱοὶ Γεδήλ, 57 Υἱοὶ Σαφατία,
υἱοὶ Ἀτίλ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσεβωείμ, υἱοὶ
Ἠμεί. 58 Πάντες οἱ Ναθανὶμ καὶ υἱοὶ Ἀβδη-
σελμὰ τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. 59 Καὶ οὗτοι οἱ
ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελέχ, Θελαρησά, Χερούβ,
Ἠδάν, Ἐμμήρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι
οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἐξ
Ἰσραήλ εἰσίν· 60 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Βουά, υἱοὶ
Τωβίου, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.
61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ Λαβεία,
υἱοὶ Ἀκκούς, υἱοὶ Βερζελλαΐ, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν
θυγατέρων Βερζελλαΐ τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα καὶ
ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν· 62 Οὗτοι ἐζήτησαν
γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσὶμ καὶ οὐχ εὑρέθησαν, καὶ
ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. 63 Καὶ εἶπεν
Ἀθερσασθὰ αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου
τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ
τοῖς τελείοις. 64 Πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὡσεὶ
τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα,
65 Χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν,
οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά·
καὶ οὗτοι ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι διακόσιοι.*

ESDRAS, II.

36 Sacerdotes: Filii Jadaia in domo Josue
nongenti septuaginta tres. 37 Filii Emmer,
mille quinquaginta duo. 38 Filii Pheshur,
mille ducenti quadraginta septem. 39 Filii
Harim, mille decem et septem. 40 Levitæ:
Filii Josue et Cedmihel filiorum Odoviæ
septuaginta quatuor. 41 Cantores: filii Asaph,
centum viginti octo. 42 Filii janitorum:
filii Sellum, filii Ater, filii Telmon, filii Accub,
filii Hatita, filii Sobai, universi centum triginta
novem. 43 Nathinæi: filii Siha, filii Hasupha,
filii Tabbaoth, 44 Filii Ceros, filii Siaa, filii
Phadon, 45 Filii Lebana, filii Hagaba, filii
Accub, 46 Filii Hagab, filii Semlai, filii
Hanan, 47 Filii Gaddel, filii Gaher, filii
Raaia, 48 Filii Rasin, filii Necoda, filii
Gazam, 49 Filii Asa, filii Phasea, filii Besee,
50 Filii Asena, filii Munim, filii Nephusim,
51 Filii Bacbuc, filii Hacupha, filii Harhur,
52 Filii Besluth, filii Mahida, filii Harsa,
53 Filii Bercos, filii Sisara, filii Thema,
54 Filii Nasia, filii Hatipha, 55 Filii servo-
rum Salomonis, filii Sotai, filii Sopheret, filii
Pharuda, 56 Filii Jala, filii Dercon, filii
Geddel, 57 Filii Saphatia, filii Hatil, filii
Phochereth, qui erant de Asebaim, filii Ami;
58 Omnes Nathinæi, et filii servorum Sa-
lomonis, trecenti nonaginta duo. 59 Et hi
qui ascenderunt de Thelmala, Thelharsa,
Cherub, et Adon, et Emer: et non potuerunt
indicare domum patrum suorum et semen
suum, utrum ex Israel essent. 60 Filii
Dalaia, filii Tobia, filii Necoda, sexcenti quin-
quaginta duo. 61 Et de filiis sacerdotum:
Filii Hobia, filii Accos, filii Berzellai, qui
accepit de filiabus Berzellai Galaaditis, uxorem,
et vocatus est nomine eorum: 62 Hi quæ-
sierunt scripturam genealogiæ suæ, et non
invenerunt, et ejecti sunt de sacerdotio.
63 Et dixit Athersatha eis, ut non come-
derent de Sancto sanctorum, donec sur-
geret sacerdos doctus atque perfectus.
64 Omnis multitudo quasi unus, quadra-
ginta duo millia trecenti sexaginta: 65 Ex-
ceptis servis eorum, et ancillis, qui erant
septem millia trecenti triginta septem: et in
ipsis cantores atque cantatrices ducenti.

66 סוּסֵיהֶם שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
פִּרְדֵיהֶם מָאתַיִם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
67 גְּמַלֵּיהֶם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה
חֲמֹרִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים׃
68 וּמֵרָאשֵׁי הָאָבוֹת בְּבוֹאָם לְבֵית
יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם הִתְנַדְּבוּ לְבֵית
הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִידוֹ עַל־מְכוֹנוֹ׃ 69 כְּכֹחָם
נָתְנוּ לְאוֹצַר הַמְּלָאכָה זָהָב דַּרְכְּמוֹנִים
שֵׁשׁ־רִבָּאוֹת וָאֶלֶף וְכֶסֶף מָנִים חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים וְכָתְנֹת כֹּהֲנִים מֵאָה׃
70 וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּמִן־הָעָם
וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַנְּתִינִים בְּעָרֵיהֶם
וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם׃

פרשה ג׃

1 וַיִּגַּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בֶּעָרִים וַיֵּאָסְפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־
יְרוּשָׁלִָם׃ 2 וַיָּקָם יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹצָדָק וְאֶחָיו
הַכֹּהֲנִים וּזְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל וְאֶחָיו
וַיִּבְנוּ אֶת־מִזְבַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת
עָלָיו עֹלוֹת כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים׃ 3 וַיָּכִינוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־מְכוֹנֹתָיו
כִּי בְּאֵימָה עֲלֵיהֶם מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וַיַּעַל
עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה עֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעָרֶב׃
4 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת כַּכָּתוּב וְעֹלַת יוֹם
בְּיוֹם בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפַּט דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃
5 וְאַחֲרֵי־כֵן עֹלַת תָּמִיד וְלֶחֳדָשִׁים וּלְכָל־
מוֹעֲדֵי יְהוָה הַמְקֻדָּשִׁים וּלְכֹל מִתְנַדֵּב
נְדָבָה לַיהוָה׃ 6 מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הֵחֵלּוּ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה
וְהֵיכַל יְהוָה לֹא יֻסָּד׃ 7 וַיִּתְּנוּ־כֶסֶף
לַחֹצְבִים וְלֶחָרָשִׁים וּמַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה וָשֶׁמֶן
לַצִּדֹנִים וְלַצֹּרִים לְהָבִיא עֲצֵי אֲרָזִים מִן־
הַלְּבָנוֹן אֶל־יָם יָפוֹא כְּרִשְׁיוֹן כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־
פָּרַס עֲלֵיהֶם׃ 8 וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְבוֹאָם
אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים לִירוּשָׁלִַם בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
הֵחֵלּוּ זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל וְיֵשׁוּעַ בֶּן־
יוֹצָדָק וּשְׁאָר אֲחֵיהֶם ׀ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
וְכָל־הַבָּאִים מֵהַשְּׁבִי יְרוּשָׁלִַם וַיַּעֲמִידוּ אֶת־
הַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְנַצֵּחַ
עַל־מְלֶאכֶת בֵּית־יְהוָה׃ 9 וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ
בָּנָיו וְאֶחָיו קַדְמִיאֵל וּבָנָיו בְּנֵי־יְהוּדָה כְּאֶחָד
לְנַצֵּחַ עַל־עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה בְּבֵית הָאֱלֹהִים
בְּנֵי חֵנָדָד בְּנֵיהֶם וַאֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם׃

66 Ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριακονταέξ· ἡμίονοι
αὐτῶν διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 67 Κάμηλοι
αὐτῶν τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι αὐτῶν
ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι. 68 Καὶ ἀπὸ ἀρχόν-
των πατριῶν ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον
Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἠκουσιάσαντο εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ τοῦ στῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν
αὐτοῦ· 69 Ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς
θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρὸν μναῖ ἓξ
μυριάδες καὶ χίλιαι, καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχι-
λίας, καὶ κόθωνοι τῶν ἱερέων ἑκατόν. 70 Καὶ
ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ
λαοῦ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ Ναθινὶμ
ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν.

ΚΕΦ. γʹ.

1 ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς
ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ ἀνέστη
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς
καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ
Ἰσραὴλ, τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώσεις κατὰ
τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ. 3 Καὶ ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν
ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς
ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ
ὁλοκαύτωσις τῷ Κυρίῳ τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἑσπέραν.
4 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ
γεγραμμένον, καὶ ὁλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ
αὐτοῦ· 5 Καὶ μετὰ τοῦτο ὁλοκαυτώσεις ἐνδελε-
χισμοῦ, καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας
ἑορτὰς τῷ Κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ
ἑκουσιαζομένῳ ἑκούσιον τῷ Κυρίῳ. 6 Ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν
ὁλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου
οὐκ ἐθεμελιώθη. 7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς
λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ
καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, ἐνέγκαι
ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν
Ἰόππης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν
ἐπ' αὐτούς. 8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ
ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ,
ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ
Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ κατά-
λοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκο-
σαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν
οἴκῳ Κυρίου. 9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Καδμιὴλ καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦν-
τας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, υἱοὶ Ἠναδὰδ,
υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται.

66 Equi eorum septingenti triginta sex,
muli eorum, ducenti quadraginta quinque,
67 Cameli eorum, quadringenti triginta
quinque, asini eorum, sex millia septingenti
viginti. 68 Et de principibus patrum, cum
ingrederentur templum Domini, quod est in
Jerusalem, sponte obtulerunt in domum Dei
ad extruendam eam in loco suo. 69 Secun-
dum vires suas dederunt impensas operis,
auri solidos sexaginta millia et mille, argenti
mnas quinque millia, et vestes sacerdotales
centum. 70 Habitaverunt ergo sacerdotes, et
Levitæ, et de populo, et cantores, et janitores,
et Nathinæi, in urbibus suis, universusque
Israel in civitatibus suis.

CAPUT III.

1 JAMQUE venerat mensis septimus,
et erant filii Israel in civitatibus suis:
congregatus est ergo populus quasi vir
unus in Jerusalem. 2 Et surrexit Josue
filius Josedec, et fratres ejus sacerdotes, et
Zorobabel filius Salathiel, et fratres ejus, et
ædificaverunt altare Dei Israel, ut offerrent
in eo holocautomata, sicut scriptum est in
lege Moysi viri Dei. 3 Collocaverunt autem
altare Dei super bases suas, deterrentibus eos
per circuitum populis terrarum, et obtulerunt
super illud holocaustum Domino mane et
vespere: 4 Feceruntque solemnitatem taber-
naculorum, sicut scriptum est, et holocaustum
diebus singulis per ordinem secundum præ-
ceptum opus diei in die suo. 5 Et post hæc
holocaustum juge, tam in calendis quam in
universis solemnitatibus Domini, quæ erant
consecratæ, et in omnibus in quibus ultro
offerebatur munus Domino. 6 A primo die
mensis septimi cœperunt offerre holocaustum
Domino: porro templum Dei nondum funda-
tum erat. 7 Dederunt autem pecunias latomis
et cæmentariis: cibum quoque, et potum, et
oleum, Sidoniis Tyriisque, ut deferrent ligna
cedrina de Libano ad mare Joppe, juxta quod
præceperat Cyrus rex Persarum eis. 8 Anno
autem secundo adventus eorum ad templum
Dei in Jerusalem, mense secundo, cœperunt
Zorobabel filius Salathiel, et Josue filius
Josedec, et reliqui de fratribus eorum sacer-
dotes, et Levitæ, et omnes qui venerant de
captivitate in Jerusalem, et constituerunt
Levitas, a viginti annis et supra, ut urgerent
opus Domini. 9 Stetitque Josue et filii ejus,
et fratres ejus, Cedmihel, et filii ejus, et filii
Juda, quasi vir unus, ut instarent super eos
qui faciebant opus in templo Dei: filii Hena-
dad, et filii eorum, et fratres eorum Levitæ.

10 וְיִסְּדוּ הַבֹּנִים אֶת־הֵיכַל יְהוָה וַיַּעֲמִידוּ
הַכֹּהֲנִים מְלֻבָּשִׁים בַּחֲצֹצְרוֹת וְהַלְוִיִּם בְּנֵי־
אָסָף בַּמְצִלְתַּיִם לְהַלֵּל אֶת־יְהוָה עַל־יְדֵי
דָּוִיד מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיַּעֲנוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדֹת
לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְכָל־הָעָם הֵרִיעוּ תְרוּעָה גְדוֹלָה בְהַלֵּל
לַיהוָה עַל הוּסַד בֵּית־יְהוָה׃ 12 וְרַבִּים
מֵהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת הַזְּקֵנִים
אֲשֶׁר רָאוּ אֶת־הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן בְּיָסְדוֹ זֶה
הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם בֹּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל וְרַבִּים
בִּתְרוּעָה בְשִׂמְחָה לְהָרִים קוֹל׃ 13 וְאֵין
הָעָם מַכִּירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה לְקוֹל
בְּכִי הָעָם כִּי הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה
גְדוֹלָה וְהַקּוֹל נִשְׁמַע עַד־לְמֵרָחוֹק׃

פרשה ד׃

1 וַיִּשְׁמְעוּ צָרֵי יְהוּדָה וּבִנְיָמִן כִּי־בְנֵי
הַגּוֹלָה בּוֹנִים הֵיכָל לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיִּגְּשׁוּ אֶל־זְרֻבָּבֶל וְאֶל־רָאשֵׁי
הָאָבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם נִבְנֶה עִמָּכֶם כִּי
כָכֶם נִדְרוֹשׁ לֵאלֹהֵיכֶם וְלֹא ׀ אֲנַחְנוּ
זֹבְחִים מִימֵי אֵסַר חַדֹּן מֶלֶךְ אַשּׁוּר
הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ פֹּה׃ 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם זְרֻבָּבֶל
וְיֵשׁוּעַ וּשְׁאָר רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לֹא־
לָכֶם וָלָנוּ לִבְנוֹת בַּיִת לֵאלֹהֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ
יַחַד נִבְנֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
צִוָּנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרָס׃ 4 וַיְהִי
עַם־הָאָרֶץ מְרַפִּים יְדֵי עַם־יְהוּדָה וּמְבַלְּהִים
אוֹתָם לִבְנוֹת׃ 5 וְסֹכְרִים עֲלֵיהֶם יוֹעֲצִים
לְהָפֵר עֲצָתָם כָּל־יְמֵי כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס
וְעַד־מַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרָס׃
6 וּבְמַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ
כָּתְבוּ שִׂטְנָה עַל־יֹשְׁבֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃
7 וּבִימֵי אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא כָּתַב
בִּשְׁלָם מִתְרְדָת טָבְאֵל וּשְׁאָר כְּנָוֺתָו עַל־
אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מֶלֶךְ פָּרָס וּכְתָב הַנִּשְׁתְּוָן
כָּתוּב אֲרָמִית וּמְתֻרְגָּם אֲרָמִית׃
8 רְחוּם בְּעֵל־טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא כְּתַבוּ
אִגְּרָה חֲדָה עַל־יְרוּשְׁלֶם לְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא
מַלְכָּא כְּנֵמָא׃ 9 אֱדַיִן רְחוּם בְּעֵל־טְעֵם
וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּינָיֵא
וַאֲפַרְסַתְכָיֵא טַרְפְּלָיֵא אֲפָרְסָיֵא אַרְכְּוָיֵ
בָבְלָיֵא שׁוּשַׁנְכָיֵא דֶּהָוֵא עֵלְמָיֵא׃

10 Καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον
Κυρίου· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν
σάλπιγξι καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις
τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως
Ἰσραήλ. 11 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθ-
ομολογήσει τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ισραήλ· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἐσήμαινε φωνῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ
τῇ θεμελιώσει τοῦ οἴκου Κυρίου. 12 Καὶ πολλοὶ
ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες
τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἳ εἴδοσαν τὸν οἶκον
τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν
οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ,
καὶ ὁ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ
ὑψῶσαι ᾠδήν. 13 Καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώ-
σκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς
φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύ-
γασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ
μακρόθεν.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰούδα καὶ Βενια-
μὶν ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ
Κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ, 2 Καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζορο-
βάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ
εἶπον αὐτοῖς Οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὡς
ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς
θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαραδὰν βασιλέως
Ἀσσοὺρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε. 3 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατά-
λοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ
Οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ
ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν
τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κῦρος
ὁ βασιλεὺς Περσῶν. 4 Καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς
ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰούδα, καὶ ἐνεπό-
διζον αὐτοὺς οἰκοδομεῖν, 5 Καὶ μισθούμενοι ἐπ'
αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν
αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν
καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.
6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσουήρου καὶ ἐν ἀρχῇ βασι-
λείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας
Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ. 7 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθα-
σασθὰ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεὴλ καὶ
τοῖς λοιποῖς συνδούλοις· πρὸς Ἀρθασασθὰ βασιλέα
Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστὶ καὶ
ἡρμηνευμένην. 8 Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ
γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἱερου-
σαλὴμ τῷ Ἀρθασασθᾷ βασιλεῖ. 9 Τάδε ἔκρινε
Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς καὶ
οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν, Δειναῖοι,
Ἀφαρσαθαχαῖοι, Ταρφαλαῖοι, Ἀφαρσαῖοι, Ἀρ-
χυαῖοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχαῖοι, Δαυαῖοι,

10 Fundato igitur a cæmentariis templo
Domini, steterunt sacerdotes in ornatu suo
cum tubis, et Levitæ filii Asaph in cymbalis,
ut laudarent Deum per manus David regis
Israel. 11 Et concinebant in hymnis, et
confessione Domino: Quoniam bonus, quoniam
in æternum misericordia ejus super Israel.
Omnis quoque populus vociferabatur clamore
magno in laudando Dominum, eo quod fun-
datum esset templum Domini. 12 Plurimi
etiam de sacerdotibus et Levitis, et principes
patrum, et seniores, qui viderant templum
prius cum fundatum esset, et hoc templum
in oculis eorum, flebant voce magna: et
multi vociferantes in lætitia, elevabant
vocem. 13 Nec poterat quisquam agnoscere
vocem clamoris lætantium, et vocem fletus
populi: commixtim enim populus vocifera-
batur clamore magno, et vox audiebatur
procul.

CAPUT IV.

1 AUDIERUNT autem hostes Judæ et Ben-
jamin, quia filii captivitatis ædificarent tem-
plum Domino Deo Israel: 2 Et accedentes
ad Zorobabel, et ad principes patrum, dixerunt
eis: Ædificemus vobiscum, quia ita ut vos,
quærimus Deum vestrum: ecce nos immola-
vimus victimas a diebus Asor Haddan regis
Assur, qui adduxit nos huc. 3 Et dixit eis
Zorobabel, et Josue, et reliqui principes
patrum Israel: Non est vobis et nobis ut
ædificemus domum Deo nostro, sed nos ipsi
soli ædificabimus Domino Deo nostro, sicut
præcepit nobis Cyrus rex Persarum. 4 Fac-
tum est igitur, ut populus terræ impediret
manus populi Judæ, et turbaret eos in ædifi-
cando. 5 Conduxerunt autem adversus eos
consiliatores, ut destruerent consilium eorum
omnibus diebus Cyri regis Persarum, et usque
ad regnum Darii regis Persarum. 6 In regno
autem Assueri, in principio regni ejus, scripse-
runt accusationem adversus habitatores Judæ
et Jerusalem. 7 Et in diebus Artaxerxis
scripsit Beselam Mithridates, et Thabeel, et
reliqui qui erant in consilio eorum, ad Artax-
erxem regem Persarum: epistola autem
accusationis scripta erat Syriace, et legebatur
sermone Syro. 8 Reum Beelteem, et Samsai
scriba, scripserunt epistolam unam de Je-
rusalem Artaxerxi regi, hujuscemodi:
9 Reum Beelteem, et Samsai scriba, et
reliqui consiliatores eorum, Dinei, et Aphar-
sathachæi, Terphalæi, Apharsæi, Erchuæi,
Babylonii, Susanechæi, Dievi, et Ælamitæ,

עזרא ד

10 וּשְׁאָר אֻמַיָּא דִּי הַגְלִי אָסְנַפַּר רַבָּא וְיַקִּירָא
וְהוֹתֵב הִמּוֹ בְּקִרְיָה דִּי שָׁמְרָיִן וּשְׁאָר
עֲבַר־נַהֲרָה וּכְעֶנֶת׃ 11 דְּנָה פַּרְשֶׁגֶן
אִגַּרְתָּא דִּי שְׁלַחוּ עֲלוֹהִי עַל־אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא
מַלְכָּא עַבְדָךְ אֱנָשׁ עֲבַר־נַהֲרָה וּכְעֶנֶת׃
12 יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי יְהוּדָיֵא
דִּי סְלִקוּ מִן־לְוָתָךְ עֲלֶינָא אֲתוֹ לִירוּשְׁלֶם
קִרְיְתָא מָרָדְתָּא וּבִאישְׁתָּא בָּנַיִן וְשׁוּרַיָּא
אֶשַׁכְלִלוּ וְאֻשַּׁיָּא יַחִיטוּ׃ 13 כְּעַן יְדִיעַ
לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי הֵן קִרְיְתָא דָךְ תִּתְבְּנֵא
וְשׁוּרַיָּה יִשְׁתַּכְלְלוּן מִנְדָּה בְלוֹ וַהֲלָךְ לָא
יִנְתְּנוּן וְאַפְּתֹם מַלְכִים תְּהַנְזִק׃ 14 כְּעַן
כָּל־קֳבֵל דִּי־מְלַח הֵיכְלָא מְלַחְנָא וְעַרְוַת
מַלְכָּא לָא אֲרִיךְ לַנָא לְמֶחֱזֵא עַל־דְּנָה
שְׁלַחְנָא וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָּא׃ 15 דִּי יְבַקַּר
בִּסְפַר דָּכְרָנַיָּא דִּי אֲבָהָתָךְ וּתְהַשְׁכַּח
בִּסְפַר דָּכְרָנַיָּא וְתִנְדַּע דִּי קִרְיְתָא דָךְ קִרְיָא
מָרָדָא וּמְהַנְזְקַת מַלְכִין וּמְדִנָן וְאֶשְׁתַּדּוּר
עָבְדִין בְּגַוַּהּ מִן־יוֹמָת עָלְמָא עַל־דְּנָה
קִרְיְתָא דָךְ הָחָרְבַת׃ 16 מְהוֹדְעִין אֲנַחְנָה
לְמַלְכָּא דִּי הֵן קִרְיְתָא דָךְ תִּתְבְּנֵא וְשׁוּרַיָּה
יִשְׁתַּכְלְלוּן לָקֳבֵל דְּנָה חֲלָק בַּעֲבַר נַהֲרָא
לָא אִיתַי לָךְ׃ 17 פִּתְגָמָא שְׁלַח
מַלְכָּא עַל־רְחוּם בְּעֵל־טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא
וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּי יָתְבִין בְּשָׁמְרָיִן וּשְׁאָר
עֲבַר־נַהֲרָה שְׁלָם וּכְעֶת׃ 18 נִשְׁתְּוָנָא דִּי־
שְׁלַחְתּוּן עֲלֶינָא מְפָרַשׁ קֱרִי קָדָמָי׃ 19 וּמִנִּי
שִׂים טְעֵם וּבַקַּרוּ וְהַשְׁכַּחוּ דִּי קִרְיְתָא דָךְ
מִן־יוֹמָת עָלְמָא עַל־מַלְכִין מִתְנַשְּׂאָה וּמְרַד
וְאֶשְׁתַּדּוּר מִתְעֲבֶד־בַּהּ׃ 20 וּמַלְכִין תַּקִּיפִין
הֲווֹ עַל־יְרוּשְׁלֶם וְשַׁלִּיטִין בְּכֹל עֲבַר
נַהֲרָה וּמִדָּה בְלוֹ וַהֲלָךְ מִתְיְהֵב לְהוֹן׃
21 כְּעַן שִׂימוּ טְעֵם לְבַטָּלָא גֻּבְרַיָּא אִלֵּךְ
וְקִרְיְתָא דָךְ לָא תִתְבְּנֵא עַד־מִנִּי טַעְמָא
יִתְּשָׂם׃ 22 וּזְהִירִין הֱווֹ שָׁלוּ לְמֶעְבַּד
עַל־דְּנָה לְמָה יִשְׂגֵּא חֲבָלָא לְהַנְזָקַת
מַלְכִין׃ 23 אֱדַיִן מִן־דִּי פַּרְשֶׁגֶן נִשְׁתְּוָנָא
דִּי אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מַלְכָּא קֱרִי קֳדָם־רְחוּם
וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּכְנָוָתְהוֹן אֲזַלוּ בִבְהִילוּ
לִירוּשְׁלֶם עַל־יְהוּדָיֵא וּבַטִּלוּ הִמּוֹ בְּאֶדְרָע
וְחָיִל׃ 24 בֵּאדַיִן בְּטֵלַת עֲבִידַת בֵּית־אֱלָהָא
דִּי בִּירוּשְׁלֶם וַהֲוָת בָּטְלָא עַד שְׁנַת
תַּרְתֵּין לְמַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרָס׃

ΕΣΔΡΑΣ, δʹ.

10 *Καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπῴκισεν Ἀσσενα-*
φὰρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς
ἐν πόλεσι τῆς Σομόρων καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν
τοῦ παταμοῦ. 11 *Αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς*
ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. Πρὸς Ἀρθασασθὰ
βασιλέα παῖδές σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ.
12 *Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ*
ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἤλθοσαν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηράν, ἣν
οἰκοδομοῦσι· καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κατηρτισμένα
εἰσί, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν. 13 *Νῦν οὖν*
γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη
ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσι,
φόροι οὐκ ἔσονταί σοι οὐδὲ δώσουσι· καὶ τοῦτο
βασιλεῖς κακοποιεῖ, 14 *Καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως*
οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν. Διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ
ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ, 15 *Ἵνα ἐπισκέψηται ἐν*
βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου, καὶ
εὑρήσεις καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις
ἀποστάτις, καὶ κακοποιοῦσα βασιλεῖς καὶ χώρας,
καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος· διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη
ἠρημώθη. 16 *Γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ*
ὅτι ἂν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη
αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη. 17 *Καὶ*
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ
Σαμψὰ γραμματέα καὶ τοὺς καταλοίπους συνδού-
λους αὐτῶν τοὺς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς
καταλοίπους πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην, καί
φησιν. 18 *Ὁ φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς*
ἡμᾶς ἐκλήθη ἔμπροσθεν ἐμοῦ. 19 *Καὶ παρ' ἐμοῦ*
ἐτέθη γνώμη καὶ ἐπεσκεψάμεθα, καὶ εὕραμεν ὅτι
ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς
ἐπαίρεται, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται
ἐν αὐτῇ· 20 *Καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐγένοντο ἐν*
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν
τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδονται
αὐτοῖς. 21 *Καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς*
ἄνδρας ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομη-
θήσεται ἔτι. 22 *Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγ-*
μένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου, μή ποτε
πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσι.
23 *Τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθὰ βασιλέως*
ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεοὺμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ γραμ-
ματέως καὶ συνδούλων αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν
σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδᾳ, καὶ κατήρ-
γησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει. 24 *Τότε*
ἤργησε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἦν ἀργοῦν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας
Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

ESDRAS, IV.

10 Et ceteri de gentibus quas transtulit
Asenaphar magnus et gloriosus, et habitare
eas fecit in civitatibus Samariæ, et in reliquis
regionibus trans flumen in pace: 11 (Hoc
est exemplar epistolæ, quam miserunt ad
eum) Artaxerxi regi, servi tui, viri qui sunt
trans fluvium, salutem dicunt. 12 Notum sit
regi, quia Judæi, qui ascenderunt a te ad nos,
venerunt in Jerusalem civitatem rebellem et
pessimam, quam ædificant, extruentes muros
ejus, et parietes componentes. 13 Nunc
igitur notum sit regi, quia si civitas illa
ædificata fuerit, et muri ejus instaurati, tri-
butum, et vectigal, et annuos reditus non
dabunt, et usque ad reges hæc noxa perveniet.
14 Nos autem memores salis, quod in palatio
comedimus, et quia læsiones regis videre nefas
ducimus, idcirco misimus et nuntiavimus regi,
15 Ut recenseas in libris historiarum patrum
tuorum, et invenies scriptum in commentariis:
et scies quoniam urbs illa, urbs rebellis est, et
nocens regibus et provinciis, et bella conci-
tantur in ea ex diebus antiquis: quamobrem
et civitas ipsa destructa est. 16 Nuntiamus
nos regi, quoniam si civitas illa ædificata
fuerit, et muri ipsius instaurati, possessionem
trans fluvium non habebis. 17 Verbum misit
rex ad Reum Beelteem, et Samsai scribam, et
ad reliquos qui erant in consilio eorum habi-
tatores Samariæ, et ceteris trans fluvium,
salutem dicens et pacem. 18 Accusatio, quam
misistis ad nos, manifeste lecta est coram me,
19 Et a me præceptum est: et recensuerunt,
inveneruntque quoniam civitas illa a diebus
antiquis adversum reges rebellat, et seditiones,
et prœlia concitantur in ea: 20 Nam et
reges fortissimi fuerunt in Jerusalem, qui et
dominati sunt omni regioni, quæ trans fluvium
est: tributum quoque et vectigal, et reditus
accipiebant. 21 Nunc ergo audite senten-
tiam: Prohibeatis viros illos, ut urbs illa non
ædificetur, donec si forte a me jussum fuerit.
22 Videte ne negligenter hoc impleatis, et
paulatim crescat malum contra reges. 23 Ita-
que exemplum edicti Artaxerxis regis lectum
est coram Reum Beelteem, et Samsai scriba,
et consiliariis eorum: et abierunt festini in
Jerusalem ad Judæos, et prohibuerunt eos in
brachio et robore. 24 Tunc intermissum est
opus domus Domini in Jerusalem, et non
fiebat usque ad annum secundum regni Darii
regis Persarum.

עזרא ה

פרשה ה׃

1 וְהִתְנַבִּי חַגַּי נְבִיָּאה וּזְכַרְיָה בַר־
עִדּוֹא נְבִיַּיָּא עַל־יְהוּדָיֵא דִּי בִיהוּד
וּבִירוּשְׁלֶם בְּשֻׁם אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהוֹן׃
2 בֵּאדַיִן קָמוּ זְרֻבָּבֶל בַּר־שְׁאַלְתִּיאֵל
וְיֵשׁוּעַ בַּר־יוֹצָדָק וְשָׁרִיו לְמִבְנֵא בֵּית
אֱלָהָא דִּי בִירוּשְׁלֶם וְעִמְּהוֹן נְבִיַּיָּא
דִי־אֱלָהָא מְסָעֲדִין לְהוֹן׃ 3 בֵּהּ־זִמְנָא
אֲתָא עֲלֵיהוֹן תַּתְּנַי פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה
וּשְׁתַר בּוֹזְנַי וּכְנָוָתְהוֹן וְכֵן אָמְרִין לְהֹם
מַן־שָׂם לְכֹם טְעֵם בַּיְתָא דְנָה לִבְּנֵא
וְאֻשַּׁרְנָא דְנָה לְשַׁכְלָלָה׃ 4 אֱדַיִן כְּנֵמָא
אֲמַרְנָא לְּהֹם מַן־אִנּוּן שְׁמָהָת גֻּבְרַיָּא
דִּי־דְנָה בִנְיָנָא בָּנַיִן׃ 5 וְעֵין אֱלָהֲהֹם
הֲוָת עַל־שָׂבֵי יְהוּדָיֵא וְלָא־בַטִּלוּ הִמּוֹ
עַד־טַעְמָא לְדָרְיָוֶשׁ יְהָךְ וֶאֱדַיִן יְתִיבוּן
נִשְׁתְּוָנָא עַל־דְּנָה׃ 6 פַּרְשֶׁגֶן אִגַּרְתָּא
דִּי־שְׁלַח תַּתְּנַי ׀ פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה וּשְׁתַר
בּוֹזְנַי וּכְנָוָתֵהּ אֲפַרְסְכָיֵא דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה
עַל־דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא׃ 7 פִּתְגָמָא שְׁלַחוּ
עֲלוֹהִי וְכִדְנָה כְּתִיב בְּגַוֵּהּ לְדָרְיָוֶשׁ
מַלְכָּא שְׁלָמָא כֹלָּא׃ 8 יְדִיעַ ׀ לֶהֱוֵא
לְמַלְכָּא דִּי־אֲזַלְנָא לִיהוּד מְדִינְתָּא לְבֵית
אֱלָהָא רַבָּא וְהוּא מִתְבְּנֵא אֶבֶן גְּלָל
וְאָע מִתְּשָׂם בְּכֻתְלַיָּא וַעֲבִידְתָּא דָךְ
אָסְפַּרְנָא מִתְעַבְדָא וּמַצְלַח בִּידְהֹם׃
9 אֱדַיִן שְׁאֵלְנָא לְשָׂבַיָּא אִלֵּךְ כְּנֵמָא
אֲמַרְנָא לְהֹם מַן־שָׂם לְכֹם טְעֵם בַּיְתָא
דְנָה לְמִבְנְיָה וְאֻשַּׁרְנָא דְנָה לְשַׁכְלָלָה׃
10 וְאַף שְׁמָהָתְהֹם שְׁאֵלְנָא לְהֹם לְהוֹדָעוּתָךְ
דִּי נִכְתֻּב שֻׁם־גֻּבְרַיָּא דִּי בְרָאשֵׁיהֹם׃
11 וּכְנֵמָא פִתְגָמָא הֲתִיבוּנָא
לְמֵמַר אֲנַחְנָא הִמּוֹ עַבְדוֹהִי דִי־אֱלָהּ
שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וּבָנַיִן בַּיְתָא דִּי־הֲוָא בְנֵה
מִקַּדְמַת דְּנָה שְׁנִין שַׂגִּיאָן וּמֶלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל
רַב בְּנָהִי וְשַׁכְלְלֵהּ׃ 12 לָהֵן מִן־דִּי
הַרְגִּזוּ אֲבָהֳתַנָא לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא יְהַב הִמּוֹ
בְּיַד נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל כַּסְדָּיָא וּבַיְתָה
דְנָה סַתְרֵהּ וְעַמָּה הַגְלִי לְבָבֶל׃ 13 בְּרַם
בִּשְׁנַת חֲדָה לְכוֹרֶשׁ מַלְכָּא דִּי בָבֶל כּוֹרֶשׁ
מַלְכָּא שָׂם טְעֵם בֵּית־אֱלָהָא דְנָה לִבְּנֵא׃

ΕΣΔΡΑΣ, ε΄.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ προεφήτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδὼ προφητείαν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνόματι θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς. 2 Τότε ἀνέστησαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδὲκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς. 3 Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Θανθαναΐ ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζαναΐ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ τοιάδε εἶπαν αὐτοῖς Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; 4 Τότε ταῦτα εἴποσαν αὐτοῖς Τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην; 5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ οὐ κατήργησαν αὐτοὺς ἕως γνώμη τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη· καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου. 6 Διασάφησις ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλε Θανθαναΐ ὁ ἔπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζαναΐ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ· 7 Ῥήμασιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ. Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα. 8 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται καὶ εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 9 Τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως εἴπαμεν αὐτοῖς Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; 10 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν. 11 Καὶ τοιοῦτο τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες Ἡμεῖς ἐσμὲν δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ᾠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν καὶ κατηρτίσατο αὐτὸν αὐτοῖς. 12 Ἀφ' ὅτε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον κατέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀπῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα. 13 Ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι.

ESDRAS, V.

CAPUT V.

1 Prophetaverunt autem Aggæus propheta et Zacharias filius Addo, prophetantes ad Judæos, qui erant in Judæa et Jerusalem, in nomine Dei Israel. 2 Tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel, et Josue filius Josedec, et cœperunt ædificare templum Dei in Jerusalem, et cum eis prophetæ Dei adjuvantes eos. 3 In ipso autem tempore venit ad eos Thathanai, qui erat dux trans flumen, et Stharbuzanai, et consiliarii eorum: sicque dixerunt eis: Quis dedit vobis consilium ut domum hanc ædificaretis, et muros ejus instauraretis? 4 Ad quod respondimus eis, quæ essent nomina hominum auctorum ædificationis illius. 5 Oculus autem Dei eorum factus est super senes Judæorum, et non potuerunt inhibere eos. Placuitque ut res ad Darium referretur, et tunc satisfacerent adversus accusationem illam. 6 Exemplar epistolæ, quam misit Thathanai dux regionis trans flumen, et Stharbuzanai, et consiliatores ejus Apharsachæi, qui erant trans flumen, ad Darium regem. 7 Sermo, quem miserant ei, sic scriptus erat: Dario regi pax omnis. 8 Notum sit regi, isse nos ad Judæam provinciam, ad domum Dei magni, quæ ædificatur lapide impolito, et ligna ponuntur in parietibus: opusque illud diligenter extruitur, et crescit in manibus eorum. 9 Interrogavimus ergo senes illos, et ita diximus eis: Quis dedit vobis potestatem ut domum hanc ædificaretis, et muros hos instauraretis? 10 Sed et nomina eorum quæsivimus ab eis, ut nuntiaremus tibi: scripsimusque nomina eorum virorum, qui sunt principes in eis. 11 Hujuscemodi autem sermonem responderunt nobis, dicentes: Nos sumus servi Dei cæli et terræ, et ædificamus templum, quod erat extructum ante hos annos multos, quodque rex Israel magnus ædificaverat, et extruxerat. 12 Postquam autem ad iracundiam provocaverunt patres nostri Deum cæli, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldæi, domum quoque hanc destruxit, et populum ejus transtulit in Babylonem. 13 Anno autem primo Cyri regis Babylonis, Cyrus rex proposuit edictum ut domus Dei hæc ædificaretur.

14 וְאַף מָאנַיָּא דִי־בֵית־אֱלָהָא דִּי דַהֲבָה
וְכַסְפָּא דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הַנְפֵּק מִן־הֵיכְלָא דִּי
בִירוּשְׁלֶם וְהֵיבֵל הִמּוֹ לְהֵיכְלָא דִּי בָבֶל
הַנְפֵּק הִמּוֹ כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא מִן־הֵיכְלָא דִּי
בָבֶל וִיהִיבוּ לְשֵׁשְׁבַּצַּר שְׁמֵהּ דִּי פֶחָה
שָׂמֵהּ׃ 15 וַאֲמַר־לֵהּ ׀ אֵלֶה מָאנַיָּא שֵׂא
אֵזֶל־אֲחֵת הִמּוֹ בְּהֵיכְלָא דִּי בִירוּשְׁלֶם
וּבֵית אֱלָהָא יִתְבְּנֵא עַל־אַתְרֵהּ׃
16 אֱדַיִן שֵׁשְׁבַּצַּר דֵּךְ אֲתָא יְהַב אֻשַּׁיָּא דִּי־
בֵית אֱלָהָא דִּי בִירוּשְׁלֶם וּמִן־אֱדַיִן וְעַד־
כְּעַן מִתְבְּנֵא וְלָא שְׁלִם׃ 17 וּכְעַן הֵן
עַל־מַלְכָּא טָב יִתְבַּקַּר בְּבֵית גִּנְזַיָּא דִּי־
מַלְכָּא תַמָּה דִּי בְּבָבֶל הֵן אִיתַי דִּי־מִן־
כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שִׂים טְעֵם לְמִבְנֵא בֵּית־אֱלָהָא
דֵךְ בִּירוּשְׁלֶם וּרְעוּת מַלְכָּא עַל־דְּנָה
יִשְׁלַח עֲלֶינָא׃

פרשה ו׃

1 בֵּאדַיִן דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא שָׂם טְעֵם
וּבַקַּרוּ ׀ בְּבֵית סִפְרַיָּא דִּי גִנְזַיָּא מְהַחֲתִין
תַּמָּה בְּבָבֶל׃ 2 וְהִשְׁתְּכַח בְּאַחְמְתָא
בְּבִירְתָא דִּי בְּמָדַי מְדִינְתָּא מְגִלָּה חֲדָה
וְכֵן־כְּתִיב בְּגַוַּהּ דִּכְרוֹנָה׃ 3 בִּשְׁנַת
חֲדָה לְכוֹרֶשׁ מַלְכָּא כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שָׂם
טְעֵם בֵּית־אֱלָהָא בִירוּשְׁלֶם בַּיְתָא יִתְבְּנֵא
אֲתַר דִּי־דָבְחִין דִּבְחִין וְאֻשּׁוֹהִי מְסוֹבְלִין
רוּמֵהּ אַמִּין שִׁתִּין פְּתָיֵהּ אַמִּין שִׁתִּין׃
4 נִדְבָּכִין דִּי־אֶבֶן גְּלָל תְּלָתָא וְנִדְבָּךְ דִּי־
אָע חֲדַת וְנִפְקְתָא מִן־בֵּית מַלְכָּא תִּתְיְהִב׃
5 וְאַף מָאנֵי בֵית־אֱלָהָא דִּי דַהֲבָה וְכַסְפָּא
דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הַנְפֵּק מִן־הֵיכְלָא דִי־
בִירוּשְׁלֶם וְהֵיבֵל לְבָבֶל יַהֲתִיבוּן וִיהָךְ
לְהֵיכְלָא דִי־בִירוּשְׁלֶם לְאַתְרֵהּ וְתַחֵת
בְּבֵית אֱלָהָא׃ 6 כְּעַן תַּתְּנַי פַּחַת
עֲבַר־נַהֲרָה שְׁתַר בּוֹזְנַי וּכְנָוָתְהוֹן אֲפַרְסְכָיֵא
דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה רַחִיקִין הֲווֹ מִן־תַּמָּה׃
7 שְׁבֻקוּ לַעֲבִידַת בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ פַּחַת
יְהוּדָיֵא וּלְשָׂבֵי יְהוּדָיֵא בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ
יִבְנוֹן עַל־אַתְרֵהּ׃ 8 וּמִנִּי שִׂים טְעֵם לְמָא
דִי־תַעַבְדוּן עִם־שָׂבֵי יְהוּדָיֵא אִלֵּךְ לְמִבְנֵא
בֵּית־אֱלָהָא דֵךְ וּמִנִּכְסֵי מַלְכָּא דִּי מִדַּת
עֲבַר נַהֲרָה אָסְפַּרְנָא נִפְקְתָא תֶּהֱוֵא
מִתְיַהֲבָא לְגֻבְרַיָּא אִלֵּךְ דִּי־לָא לְבַטָּלָא׃

14 Καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσᾶ
καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ
τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ
εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος
ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκε
τῷ Σαβανασὰρ τῷ θησαυροφύλακι τῷ ἐπὶ τοῦ
θησαυροῦ, 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Πάντα τὰ σκεύη
λάβε καὶ πορεύου θὲς αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν
Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. 16 Τότε
Σαβανασὰρ ἐκεῖνος ἦλθε καὶ ἔδωκε θεμελίους τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως
τοῦ νῦν ᾠκοδομήθη, καὶ οὐκ ἐτελέσθη. 17 Καὶ
νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, ἐπισκεπήτω ἐν
τῷ οἴκῳ τῆς γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος,
ὅπως γνῷς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ· καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου
πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς.

ΚΕΦ. ϛ.

1 TOTE Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην, καὶ
ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γάζα
κεῖται ἐν Βαβυλῶνι. 2 Καὶ εὑρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ
βάρει κεφαλὶς μία, καὶ τοῦτο γεγραμμένον ἐν αὐτῇ
ὑπόμνημα. 3 Ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου βασιλέως
Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην περὶ οἴκου ἱεροῦ θεοῦ
τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ Οἶκος οἰκοδομηθήτω καὶ τόπος
οὗ θυσιάζουσι τὰ θυσιάσματα. Καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα
ὕψος πήχεις ἑξήκοντα, πλάτος αὐτοῦ πήχεων
ἑξήκοντα, 4 Καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς,
καὶ δόμος ξύλινος εἷς· καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου
τοῦ βασιλέως δοθήσεται. 5 Καὶ τὰ σκεύη οἴκου
τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ Ναβουχο-
δονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ δοθήτω καὶ ἀπελ-
θέτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τόπου
οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. 6 Νῦν δώσετε ἔπαρχοι
πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζαναῒ καὶ οἱ σύνδου-
λοι αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ
ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν, 7 Νῦν ἄφετε τὸ
ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ· οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰου-
δαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον
τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τοῦ τόπου
αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀπ᾽ ἐμοῦ γνώμη ἐτέθη μή ποτέ τι
ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων
τοῦ οἰκοδομηθῆναι οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον· καὶ
ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν
τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη
τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι·

14 Nam et vasa templi Dei aurea et argentea,
quæ Nabuchodonosor tulerat de templo, quod
erat in Jerusalem, et asportaverat ea in tem-
plum Babylonis, protulit Cyrus rex de templo
Babylonis, et data sunt Sassabasar vocabulo,
quem et principem constituit, 15 Dixitque
ei: Hæc vasa tolle, et vade, et pone ea in
templo, quod est in Jerusalem, et domus Dei
ædificetur in loco suo. 16 Tunc itaque Sas-
sabasar ille venit et posuit fundamenta templi
Dei in Jerusalem, et ex eo tempore usque nunc
ædificatur, et necdum completum est. 17 Nunc
ergo, si videtur regi bonum, recenseat in
bibliotheca regis, quæ est in Babylone, utrum-
nam a Cyro rege jussum fuerit ut ædificaretur
domus Dei in Jerusalem, et voluntatem regis
super hac re mittat ad nos.

CAPUT VI.

1 Tunc Darius rex præcepit: et recensue-
runt in bibliotheca librorum, qui erant repositi
in Babylone, 2 Et inventum est in Ecbatánis,
quod est castrum in Medena provincia, volu-
men unum, talisque scriptus erát in eo com-
mentarius: 3 Anno primo Cyri regis: Cyrus
rex decrevit ut domus Dei ædificaretur, quæ
est in Jerusalem, in loco ubi immolent hostias,
et ut ponant fundamenta supportantia altitudi-
nem cubitorum sexaginta, et latitudinem
cubitorum sexaginta, 4 Ordines de lapidibus
impolitis tres, et sic ordines de lignis novis:
sumptus autem de domo regis dabuntur.
5 Sed et vasa templi Dei aurea et argentea,
quæ Nabuchodonosor tulerat de templo
Jerusalem et attulerat ea in Babylonem,
reddantur, et referantur in templum in Jeru-
salem in locum suum, quæ et posita sunt in
templo Dei. 6 Nunc ergo Thathanai dux
regionis, quæ est trans flumen, Stharbuzanai,
et consiliarii vestri Apharsachæi, qui estis
trans flumen, procul recedite ab illis, 7 Et
dimittite fieri templum Dei illud a duce
Judæorum, et a senioribus eorum, ut domum
Dei illam ædificent in loco suo. 8 Sed et a
me præceptum est, quid oporteat fieri a pres-
byteris Judæorum illis, ut ædificetur domus
Dei, scilicet ut de arca regis, id est, de tributis,
quæ dantur de regione trans flumen, studiose
sumptus dentur viris illis, ne impediatur opus.

9 וּמָה חַשְׁחָן וּבְנֵי תוֹרִין וְדִכְרִין וְאִמְּרִין ׀
לַעֲלָוָן ׀ לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא חִנְטִין מְלַח ׀ חֲמַר
וּמְשַׁח כְּמֵאמַר כָּהֲנַיָּא דִי־בִירוּשְׁלֶם לֶהֱוֵא
מִתְיְהֵב לְהֹם יוֹם בְּיוֹם דִּי־לָא שָׁלוּ׃
10 דִּי־לֶהֱוֺן מְהַקְרְבִין נִיחוֹחִין לֶאֱלָהּ שְׁמַיָּא
וּמְצַלַּיִן לְחַיֵּי מַלְכָּא וּבְנוֹהִי׃ 11 וּמִנִּי שִׂים
טְעֵם דִּי כָל־אֱנָשׁ דִּי יְהַשְׁנֵא פִּתְגָמָא דְנָה
יִתְנְסַח אָע מִן־בַּיְתֵהּ וּזְקִיף יִתְמְחֵא עֲלֹהִי
וּבַיְתֵהּ נְוָלוּ יִתְעֲבֵד עַל־דְּנָה׃ 12 וֵאלָהָא
דִּי־שַׁכִּן שְׁמֵהּ תַּמָּה יְמַגַּר כָּל־מֶלֶךְ וְעַם
דִּי ׀ יִשְׁלַח יְדֵהּ לְהַשְׁנָיָה לְחַבָּלָה בֵּית־
אֱלָהָא דֵךְ דִּי בִירוּשְׁלֶם אֲנָה דָרְיָוֶשׁ שָׂמֶת
טְעֵם אָסְפַּרְנָא יִתְעֲבִד׃ 13 אֱדַיִן
תַּתְּנַי פַּחַת עֲבַר־נַהֲרָה שְׁתַר בּוֹזְנַי
וּכְנָוָתְהוֹן לָקֳבֵל דִּי־שְׁלַח דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא
כְּנֵמָא אָסְפַּרְנָא עֲבַדוּ׃ 14 וְשָׂבֵי יְהוּדָיֵא
בָּנַיִן וּמַצְלְחִין בִּנְבוּאַת חַגַּי נְבִיָּאה
וּזְכַרְיָה בַּר־עִדּוֹא וּבְנוֹ וְשַׁכְלִלוּ מִן־
טַעַם אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל וּמִטְּעֵם כּוֹרֶשׁ וְדָרְיָוֶשׁ
וְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מֶלֶךְ פָּרָס׃ 15 וְשֵׁיצִיא
בַּיְתָה דְנָה עַד יוֹם תְּלָתָה לִירַח אֲדָר
דִּי־הִיא שְׁנַת־שֵׁת לְמַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא׃
16 וַעֲבַדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּהֲנַיָּא וְלֵוָיֵא וּשְׁאָר
בְּנֵי־גָלוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית־אֱלָהָא דְנָה
בְּחֶדְוָה׃ 17 וְהַקְרִבוּ לַחֲנֻכַּת בֵּית־אֱלָהָא
דְנָה תּוֹרִין מְאָה דִּכְרִין מָאתַיִן אִמְּרִין
אַרְבַּע מְאָה וּצְפִירֵי עִזִּין לְחַטָּיָא עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל תְּרֵי עֲשַׂר לְמִנְיָן שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
18 וַהֲקִימוּ כָהֲנַיָּא בִּפְלֻגָּתְהוֹן וְלֵוָיֵא
בְּמַחְלְקָתְהוֹן עַל־עֲבִידַת אֱלָהָא דִּי
בִירוּשְׁלֶם כִּכְתָב סְפַר מֹשֶׁה׃
19 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפָּסַח בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃ 20 כִּי הִטַּהֲרוּ
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כְּאֶחָד כֻּלָּם טְהוֹרִים
וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח לְכָל־בְּנֵי הַגּוֹלָה וְלַאֲחֵיהֶם
הַכֹּהֲנִים וְלָהֶם׃ 21 וַיֹּאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
הַשָּׁבִים מֵהַגּוֹלָה וְכֹל הַנִּבְדָּל מִטֻּמְאַת
גּוֹיֵ־הָאָרֶץ אֲלֵהֶם לִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 22 וַיַּעֲשׂוּ חַג־מַצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים
בְּשִׂמְחָה כִּי־שִׂמְּחָם יְהוָה וְהֵסֵב לֵב מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר עֲלֵיהֶם לְחַזֵּק יְדֵיהֶם בִּמְלֶאכֶת
בֵּית־הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

9 Καὶ ὃ ἂν ὑστέρημα, καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν
καὶ ἀμνοὺς εἰς ὁλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ,
πυρούς, ἅλας, οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερέων
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς ἡμέραν
ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν, 10 Ἵνα ὦσιν εὐωδίας
προσφέροντες τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προσεύ-
χωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ υἱῶν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ἄνθρωπος
ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο, καθαιρεθήσεται ξύλον
ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὠρθωμένος πληγήσεται
ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθή-
σεται. 12 Καὶ ὁ θεὸς οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα
ἐκεῖ καταστρέψαι πάντα βασιλέα καὶ λαὸν ὃς
ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξαι ἢ ἀφανίσαι τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐγὼ Δαρεῖος
ἔθηκα γνώμην, ἐπιμελῶς ἔσται. 13 Τότε Θανθαναῒ
ὁ ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σαθαρβουζαναῒ καὶ
οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὃ ἀπέστειλε Δαρεῖος βασι-
λεύς, οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς. 14 Καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τῶν Ἰουδαίων ᾠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν
προφητείᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ
Ἀδδώ, καὶ ἀνῳκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ
γνώμης θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου καὶ
Δαρείου καὶ Ἀρθασασθὰ βασιλέων Περσῶν. 15 Καὶ
ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς
Ἀδάρ, ὅ ἐστιν ἔτος ἕκτον τῆς βασιλείας Δαρείου
τοῦ βασιλέως. 16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ,
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν
ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν εὐφρο-
σύνῃ. 17 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατόν, κριοὺς διακοσίους,
ἀμνοὺς τετρακοσίους, χιμάῤῥους αἰγῶν ὑπὲρ ἁμαρ-
τίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν
φυλῶν Ἰσραήλ. 18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν
διαιρέσεσιν αὐτῶν καὶ τοὺς Λευίτας ἐν μερισμοῖς
αὐτῶν ἐπὶ δουλείας θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν
γραφὴν βίβλου Μωυσῆ. 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
τῆς ἀποικεσίας τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. 20 Ὅτι ἐκαθαρίσθησαν
οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἕως εἷς πάντες καθαροί· καὶ
ἔσφαξαν τὸ πάσχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικε-
σίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι καὶ
ἑαυτοῖς. 21 Καὶ ἔφαγον υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα,
οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς
ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ
ἐκζητῆσαι Κύριον θεὸν Ἰσραήλ. 22 Καὶ ἐποίησαν
τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφρο-
σύνῃ, ὅτι εὔφρανεν αὐτοὺς Κύριος, καὶ ἐπέστρεψε
καρδίαν βασιλέως Ἀσσοὺρ ἐπ' αὐτοὺς κραταιῶσαι
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Quod si necesse fuerit, et vitulos, et agnos,
et hædos, in holocaustum Deo cæli, frumen-
tum, sal, vinum, et oleum, secundum ritum
sacerdotum, qui sunt in Jerusalem, detur eis
per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia.
10 Et offerant oblationes Deo cæli, orentque
pro vita regis, et filiorum ejus. 11 A me
ergo positum est decretum: Ut omnis homo
qui hanc mutaverit jussionem, tollatur lignum
de domo ipsius, et erigatur, et configatur in
eo, domus autem ejus publicetur. 12 Deus
autem, qui habitare fecit nomen suum ibi,
dissipet omnia regna, et populum qui exten-
derit manum suam ut repugnet, et dissipet
domum Dei illam, quæ est in Jerusalem.
Ego Darius statui decretum, quod studiose
impleri volo. 13 Igitur Thathania dux re-
gionis trans flumen, et Stharbuzanai, et
consiliarii ejus, secundum quod præceperat
Darius rex, sic diligenter executi sunt.
14 Seniores autem Judæorum ædificabant, et
prosperabantur juxta prophetiam Aggæi
prophetæ, et Zachariæ filii Addo: et ædifi-
caverunt et construxerunt, jubente Deo
Israel, et jubente Cyro, et Dario, et Arta-
xerxe, regibus Persarum: 15 Et comple-
verunt domum Dei istam, usque ad diem
tertium mensis Adar, qui est annus sextus
regni Darii regis. 16 Fecerunt autem filii
Israel, sacerdotes et Levitæ, et reliqui filiorum
transmigrationis, dedicationem domus Dei in
gaudio. 17 Et obtulerunt in dedicationem
domus Dei, vitulos centum, arietes ducentos,
agnos quadringentos, hircos caprarum pro
peccato totius Israel duodecim, juxta numerum
tribuum Israel. 18 Et statuerunt sacerdotes
in ordinibus suis, et Levitas in vicibus suis,
super opera Dei in Jerusalem, sicut scriptum
est in Libro Moysi. 19 Fecerunt autem filii
Israel transmigrationis, Pascha, quartadecima
die mensis primi. 20 Purificati enim fuerant
sacerdotes et Levitæ quasi unus: omnes
mundi ad immolandum pascha universis filiis
transmigrationis, et fratribus suis sacerdoti-
bus, et sibi. 21 Et comederunt filii Israel,
qui reversi fuerant de transmigratione, et
omnes qui se separaverant a coinquinatione
gentium terræ ad eos, ut quærerent Dominum
Deum Israel. 22 Et fecerunt solemnitatem
azymorum septem diebus in lætitia, quoniam
lætificaverat eos Dominus, et converterat cor
regis Assur ad eos, ut adjuvaret manus eorum
in opere domus Domini Dei Israel.

פרשה ז :

1 וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת
אַרְתַּחְשַׁסְתְּא מֶלֶךְ־פָּרָס עֶזְרָא בֶּן־שְׂרָיָה
בֶּן־עֲזַרְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה : 2 בֶּן־שַׁלּוּם בֶּן־
צָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב : 3 בֶּן־אֲמַרְיָה בֶן־עֲזַרְיָה
בֶּן־מְרָיוֹת : 4 בֶּן־זְרַחְיָה בֶן־עֻזִּי בֶּן־בֻּקִּי :
5 בֶּן־אֲבִישׁוּעַ בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ : 6 הוּא עֶזְרָא
עָלָה מִבָּבֶל וְהוּא־סֹפֵר מָהִיר בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּתֶּן־לוֹ הַמֶּלֶךְ כְּיַד־יְהוָה אֱלֹהָיו עָלָיו
כֹּל בַּקָּשָׁתוֹ : 7 וַיַּעֲלוּ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים
וְהַנְּתִינִים אֶל־יְרוּשָׁלָםִ בִּשְׁנַת־שֶׁבַע
לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא הַמֶּלֶךְ : 8 וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַםִ
בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הִיא שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית
לַמֶּלֶךְ : 9 כִּי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
הוּא יְסֻד הַמַּעֲלָה מִבָּבֶל וּבְאֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל־יְרוּשָׁלַםִ כְּיַד־אֱלֹהָיו
הַטּוֹבָה עָלָיו : 10 כִּי עֶזְרָא הֵכִין לְבָבוֹ
לִדְרוֹשׁ אֶת־תּוֹרַת יְהוָה וְלַעֲשֹׂת וּלְלַמֵּד
בְּיִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט : 11 וְזֶה ׀
פַּרְשֶׁגֶן הַנִּשְׁתְּוָן אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
אַרְתַּחְשַׁסְתְּא לְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר סֹפֵר
דִּבְרֵי מִצְוֹת־יְהוָה וְחֻקָּיו עַל־יִשְׂרָאֵל :
12 אַרְתַּחְשַׁסְתְּא מֶלֶךְ מַלְכַיָּא
לְעֶזְרָא כָהֲנָא סָפַר דָּתָא דִּי־אֱלָהּ שְׁמַיָּא
גְּמִיר וּכְעֶנֶת : 13 מִנִּי שִׂים טְעֵם דִּי
כָל־מִתְנַדַּב בְּמַלְכוּתִי מִן־עַמָּא יִשְׂרָאֵל
וְכָהֲנוֹהִי וְלֵוָיֵא לִמְהָךְ לִירוּשְׁלֶם עִמָּךְ
יְהָךְ : 14 כָּל־קֳבֵל דִּי מִן־קֳדָם מַלְכָּא
וְשִׁבְעַת יָעֲטֹהִי שְׁלִיחַ לְבַקָּרָה עַל־יְהוּד
וְלִירוּשְׁלֶם בְּדָת אֱלָהָךְ דִּי בִידָךְ :
15 וּלְהֵיבָלָה כְּסַף וּדְהַב דִּי־מַלְכָּא וְיָעֲטוֹהִי
הִתְנַדַּבוּ לֶאֱלָהּ יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשְׁלֶם
מִשְׁכְּנֵהּ : 16 וְכֹל כְּסַף וּדְהַב דִּי תְהַשְׁכַּח
בְּכֹל מְדִינַת בָּבֶל עִם הִתְנַדָּבוּת עַמָּא
וְכָהֲנַיָּא מִתְנַדְּבִין לְבֵית אֱלָהֲהֹם דִּי
בִירוּשְׁלֶם : 17 כָּל־קֳבֵל דְּנָה אָסְפַּרְנָא תִקְנֵא
בְּכַסְפָּא דְנָה תּוֹרִין דִּכְרִין אִמְּרִין וּמִנְחָתְהוֹן
וְנִסְכֵּיהוֹן וּתְקָרֵב הִמּוֹ עַל־מַדְבְּחָא דִּי
בֵּית אֱלָהֲכֹם דִּי בִירוּשְׁלֶם : 18 וּמָה דִי
עֲלָיךְ וְעַל־אֶחָיךְ יִיטַב בִּשְׁאָר כַּסְפָּא
וְדַהֲבָה לְמֶעְבַּד כִּרְעוּת אֱלָהֲכֹם תַּעַבְדוּן ׃

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ *μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ*
Ἀρθασασθὰ βασιλέως Περσῶν ἀνέβη Ἔσδρας υἱὸς
Σαραίου υἱοῦ Ἀζαρίου υἱοῦ Χελκία 2 *Υἱοῦ Σελοὺμ*
υἱοῦ Σαδδοὺκ υἱοῦ Ἀχιτὼβ 3 *Υἱοῦ Σαμαρία υἱοῦ*
Ἐσριὰ υἱοῦ Μαρεὼθ 4 *Υἱοῦ Ζαραΐα υἱοῦ Ὀζίου*
υἱοῦ Βοκκὶ 5 *Υἱοῦ Ἀβισουὲ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ*
Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου.
6 *Αὐτὸς Ἔσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ αὐτὸς*
γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ ὃν ἔδωκε
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασι-
λεύς, ὅτι χεὶρ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν
πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός. 7 *Καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ*
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ
Ναθινὶμ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἀρθα-
σασθᾷ τῷ βασιλεῖ. 8 *Καὶ ἤλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ*
τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ ἔτος ἕβδομον τῷ
βασιλεῖ. 9 *Ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου*
αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυ-
λῶνος, ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου
ἤλθοσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι χεὶρ Θεοῦ αὐτοῦ ἦν
ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν. 10 *Ὅτι Ἔσδρας ἔδωκεν ἐν*
καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ
διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα.
11 *Καὶ αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος οὗ*
ἔδωκεν Ἀρθασασθὰ τῷ Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ γραμ-
ματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν Κυρίου καὶ προσταγ-
μάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 12 *Ἀρθασασθὰ*
βασιλεὺς βασιλέων Ἔσδρᾳ γραμματεῖ νόμου Κυρίου
τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. Τετέλεστο λόγος καὶ ἡ
ἀπόκρισις. 13 *Ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ*
ἑκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ
καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ
μετὰ σοῦ πορευθῆναι· 14 *Ἀπὸ προσώπου τοῦ*
βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη
ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ
νόμῳ Θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρί σου· 15 *Καὶ εἰς*
οἶκον Κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ σύμβουλοι ἑκουσιάσθησαν τῷ Θεῷ τοῦ
Ἰσραὴλ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατασκηνοῦντι· 16 *Καὶ*
πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅ τι ἐὰν εὕρῃς ἐν πάσῃ
χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἑκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ
ἱερέων τῶν ἑκουσιαζομένων εἰς οἶκον Θεοῦ τὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ. 17 *Καὶ πάντα προσπορευόμενον*
τοῦτον ἑτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους,
κριούς, ἀμνούς, καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς
αὐτῶν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
18 *Καὶ εἴ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγα-*
θυνθῇ ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου
ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ Θεῷ ὑμῶν ποιήσατε.

CAPUT VII.

1 Post hæc autem verba, in regno Ar-
taxerxis regis Persarum, Esdras filius Saraiæ,
filii Azariæ, filii Helciæ, 2 Filii Sellum,
filii Sadoc, filii Achitob, 3 Filii Amariæ,
filii Azariæ, filii Maraioth, 4 Filii Zarahiæ,
filii Ozi, filii Bocci, 5 Filii Abisue, filii
Phinees, filii Eleazar, filii Aaron sacerdotis
ab initio. 6 Ipse Esdras ascendit de Baby-
lone, et ipse scriba velox in lege Moysi, quam
Dominus Deus dedit Israel: et dedit ei rex,
secundum manum Domini Dei ejus super eum,
omnem petitionem ejus. 7 Et ascenderunt
de filiis Israel, et de filiis sacerdotum, et de
filiis Levitarum, et de cantoribus, et de jani-
toribus, et de Nathinæis, in Jerusalem, anno
septimo Artaxerxis regis. 8 Et venerunt in
Jerusalem mense quinto, ipse est annus
septimus regis. 9 Quia in primo die mensis
primi cœpit ascendere de Babylone, et in
primo die mensis quinti venit in Jerusalem,
juxta manum Dei sui bonam super se.
10 Esdras enim paravit cor suum, ut investi-
garet legem Domini, et faceret et doceret in
Israel præceptum et judicium. 11 Hoc est
autem exemplar epistolæ edicti, quod dedit
rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scribæ eru-
dito in sermonibus et præceptis Domini, et
cæremoniis ejus in Israel. 12 Artaxerxes
rex regum Esdræ sacerdoti, scribæ legis Dei
cæli doctissimo, salutem. 13 A me decretum
est, ut cuicumque placuerit in regno meo de
populo Israel, et de sacerdotibus ejus, et de
Levitis, ire in Jerusalem, tecum vadat. 14 A
facie enim regis, et septem consiliatorum
ejus, missus es, ut visites Judæam et Jeru-
salem in lege Dei tui, quæ est in manu tua:
15 Et ut feras argentum et aurum, quod rex
et consiliatores ejus sponte obtulerunt Deo
Israel, cujus in Jerusalem tabernaculum est.
16 Et omne argentum et aurum quodcumque
inveneris in universa provincia Babylonis, et
populus offerre voluerit, et de sacerdotibus
quæ sponte obtulerint domui Dei sui, quæ
est in Jerusalem, 17 Libere accipe, et
studiose eme de hac pecunia vitulos, arietes,
agnos, et sacrificia et libamina eorum, et offer
ea super altare templi Dei vestri, quod est in
Jerusalem. 18 Sed et si quid tibi et fratribus
tuis placuerit, de reliquo argento et auro
ut faciatis, juxta voluntatem Dei vestri facite.

19 וּמָאנַיָּא דִּי־מִתְיַהֲבִין לָךְ לְפָלְחָן בֵּית
אֱלָהָךְ הַשְׁלֵם קֳדָם אֱלָהּ יְרוּשְׁלֶם׃ 20 וּשְׁאָר
חַשְׁחוּת בֵּית אֱלָהָךְ דִּי יִפֶּל־לָךְ לְמִנְתַּן
תִּנְתֵּן מִן־בֵּית גִּנְזֵי מַלְכָּא׃ 21 וּמִנִּי אֲנָה
אַרְתַּחְשַׁסְתְּא מַלְכָּא שִׂים טְעֵם לְכֹל
גִּזַּבְרַיָּא דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה דִּי כָל־דִּי
יִשְׁאָלֶנְכוֹן עֶזְרָא כָהֲנָא סָפַר דָּתָא דִּי־אֱלָהּ
שְׁמַיָּא אָסְפַּרְנָא יִתְעֲבֵד׃ 22 עַד־כְּסַף כַּכְּרִין
מְאָה וְעַד־חִנְטִין כּוֹרִין מְאָה וְעַד־חֲמַר
בַּתִּין מְאָה וְעַד־בַּתִּין מְשַׁח מְאָה וּמְלַח
דִּי־לָא כְתָב׃ 23 כָּל־דִּי מִן־טַעַם אֱלָהּ
שְׁמַיָּא יִתְעֲבֵד אַדְרַזְדָּא לְבֵית אֱלָהּ שְׁמַיָּא
דִּי־לְמָה לֶהֱוֵא קְצַף עַל־מַלְכוּת מַלְכָּא
וּבְנוֹהִי׃ 24 וּלְכֹם מְהוֹדְעִין דִּי כָל־כָּהֲנַיָּא
וְלֵוָיֵא זַמָּרַיָּא תָרָעַיָּא נְתִינַיָּא וּפָלְחֵי בֵּית
אֱלָהָא דְנָה מִנְדָּה בְלוֹ וַהֲלָךְ לָא שַׁלִּיט
לְמִרְמֵא עֲלֵיהֹם׃ 25 וְאַנְתְּ עֶזְרָא כְּחָכְמַת
אֱלָהָךְ דִּי־בִידָךְ מֶנִּי שָׁפְטִין וְדַיָּנִין דִּי־
לֶהֱוֹן דָּאְנִין לְכָל־עַמָּה דִּי בַּעֲבַר נַהֲרָה
לְכָל־יָדְעֵי דָּתֵי אֱלָהָךְ וְדִי לָא יָדַע
תְּהוֹדְעוּן׃ 26 וְכָל־דִּי־לָא לֶהֱוֵא עָבֵד דָּתָא
דִי־אֱלָהָךְ וְדָתָא דִּי מַלְכָּא אָסְפַּרְנָא דִּינָה
לֶהֱוֵא מִתְעֲבֵד מִנֵּהּ הֵן לְמוֹת הֵן
לִשְׁרֹשׁוּ הֵן־לַעֲנָשׁ נִכְסִין וְלֶאֱסוּרִין׃
27 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר
נָתַן כָּזֹאת בְּלֵב הַמֶּלֶךְ לְפָאֵר אֶת־בֵּית
יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם׃ 28 וְעָלַי הִטָּה־
חֶסֶד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו וּלְכָל־שָׂרֵי
הַמֶּלֶךְ הַגִּבֹּרִים וַאֲנִי הִתְחַזַּקְתִּי כְּיַד־יְהוָה
אֱלֹהַי עָלַי וָאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים
לַעֲלוֹת עִמִּי׃

פרשה ח׃

1 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבֹתֵיהֶם וְהִתְיַחְשָׂם
הָעֹלִים עִמִּי בְּמַלְכוּת אַרְתַּחְשַׁסְתְּא הַמֶּלֶךְ
מִבָּבֶל׃ 2 מִבְּנֵי פִינְחָס גֵּרְשֹׁם מִבְּנֵי
אִיתָמָר דָּנִיֵּאל מִבְּנֵי דָוִיד חַטּוּשׁ׃ 3 מִבְּנֵי
שְׁכַנְיָה מִבְּנֵי פַרְעֹשׁ זְכַרְיָה וְעִמּוֹ הִתְיַחֵשׂ
לִזְכָרִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים׃ 4 מִבְּנֵי פַּחַת מוֹאָב
אֶלְיְהוֹעֵינַי בֶּן־זְרַחְיָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם הַזְּכָרִים׃
5 מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה בֶּן־יַחֲזִיאֵל וְעִמּוֹ שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת הַזְּכָרִים׃ 6 וּמִבְּנֵי עָדִין עֶבֶד בֶּן־
יוֹנָתָן וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים הַזְּכָרִים׃ 7 וּמִבְּנֵי עֵילָם
יְשַׁעְיָה בֶּן־עֲתַלְיָה וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים׃

19 Καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν
οἴκου θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερου
σαλήμ. 20 Καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου θεοῦ σου
ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης
βασιλέως 21 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ. Ἐγὼ Ἀρθασασθὰ
βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς
ἐν πέρᾳ τοῦ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς
Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ
οὐρανοῦ ἑτοίμως γινέσθω, 22 Ἕως ἀργυρίου
ταλάντων ἑκατόν, καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατόν,
καὶ ἕως οἴνου βάτων ἑκατόν, καὶ ἕως ἐλαίου
βάτων ἑκατόν, καὶ ἅλας οὗ οὐκ ἔστι γραφή.
23 Πᾶν ὅ ἐστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
γινέσθω. Προσέχετε μή τις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν
οἶκον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μή ποτε γένηται ὀργὴ
ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. 24 Καὶ ὑμῖν ἐγνώρισται ἐν πᾶσι τοῖς
ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ᾄδουσι, πυλωροῖς, Ναθι-
νὶμ καὶ λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τοῦτο, φόρος μὴ
ἔστω σοι, οὐκ ἐξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτούς.
25 Καὶ σύ, Ἔσδρα, ὡς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐν χειρί
σου κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτάς, ἵνα ὦσι
κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρᾳ τοῦ ποταμοῦ
πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τοῦ θεοῦ σου, καὶ τῷ μὴ
εἰδότι γνωριεῖτε. 26 Καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ᾖ ποιῶν
νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἑτοίμως,
τὸ κρίμα ἔσται γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς
θάνατον ἐάν τε εἰς παιδείαν ἐάν τε εἰς ζημίαν
τοῦ βίου ἐάν τε εἰς παράδοσιν. 27 Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν ἐν
καρδίᾳ τοῦ βασιλέως οὕτως, τοῦ δοξάσαι τὸν
οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, 28 Καὶ ἐπ'
ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ
τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων
τοῦ βασιλέως τῶν ἐπηρμένων. Καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην
ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ, καὶ συνῆξα ἀπὸ
Ἰσραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ.

ΚΕΦ. η′.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ
ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ
Ἀρθασασθὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 2 Ἀπὸ
υἱῶν Φινεές, Γηρσών· ἀπὸ υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιήλ·
ἀπὸ υἱῶν Δαυίδ, Ἀττούς· 3 Ἀπὸ υἱῶν Σαχανία
καὶ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ
τὸ σύστρεμμα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· 4 Ἀπὸ
υἱῶν Φαὰθ Μωάβ, Ἐλιανὰ υἱὸς Σαραΐα, καὶ μετ'
αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά· 5 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ζαθόης Σεχενίας υἱὸς Ἀζιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ
τριακόσια τὰ ἀρσενικά· 6 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδίν,
Ὠβὴθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα τὰ
ἀρσενικά· 7 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλάμ, Ἰσαΐας υἱὸς
Ἀθελία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά·

19 Vasa quoque, quæ dantur tibi in minis-
terium domus Dei tui, trade in conspectu
Dei in Jerusalem. 20 Sed et cetera, quibus
opus fuerit in domum Dei tui, quantumcumque
necesse est ut expendas, dabitur de thesauro
et de fisco regis, 21 Et a me. Ego Arta-
xerxes rex, statui atque decrevi omnibus
custodibus arcæ publicæ, qui sunt trans
flumen, ut quodcumque petierit a vobis Esdras
sacerdos, scriba legis Dei cæli, absque mora
detis, 22 Usque ad argenti talenta centum,
et usque ad frumenti coros centum, et usque
ad vini batos centum, et usque ad batos olei
centum, sal vero absque mensura. 23 Omne,
quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribuatur
diligenter in domo Dei cæli: ne forte irasca-
tur contra regnum regis, et filiorum ejus.
24 Vobis quoque notum facimus de universis
sacerdotibus, et Levitis, et cantoribus, et
janitoribus, Nathinæis, et ministris domus
Dei hujus, ut vectigal, et tributum, et annonas
non habeatis potestatem imponendi super eos.
25 Tu autem Esdra, secundum sapientiam
Dei tui, quæ est in manu tua, constitue judi-
ces et præsides, ut judicent omni populo qui
est trans flumen, his videlicet qui noverunt
legem Dei tui, sed et imperitos docete libere.
26 Et omnis qui non fecerit legem Dei tui, et
legem regis diligenter, judicium erit de eo,
sive in mortem, sive in exilium, sive in con-
demnationem substantiæ ejus, vel certe in
carcerem. 27 Benedictus Dominus Deus
patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde
regis, ut glorificaret domum Domini, quæ est
in Jerusalem, 28 Et in me inclinavit miseri-
cordiam suam coram rege, et consiliatoribus
ejus, et universis principibus regis potentibus:
et ego confortatus manu Domine Dei mei,
quæ erat in me, congregavi de Israel principes
qui ascenderent mecum.

CAPUT VIII.

1 Hi sunt ergo principes familiarum, et
genealogia eorum, qui ascenderunt mecum in
regno Artaxerxis regis de Babylone. 2 De
filiis Phinees, Gersom. De filiis Ithamar,
Daniel. De filiis David, Hattus. 3 De filiis
Secheniæ, filiis Pharos, Zacharias: et cum
eo numerati sunt viri centum quinquaginta.
4 De filiis Phahath Moab, Elioenai filius
Zarehe, et cum eo ducenti viri. 5 De filiis
Secheniæ, filius Ezechiel, et cum eo trecenti
viri. 6 De filiis Adan, Abed filius Jonathan, et
cum eo quinquaginta viri. 7 De filiis Alam,
Isaias filius Athaliæ, et cum eo septuaginta viri.

8 וּמִבְּנֵי שְׁפַטְיָה זְבַדְיָה בֶּן־מִיכָאֵל וְעִמּוֹ
שְׁמֹנִים הַזְּכָרִים׃ 9 מִבְּנֵי יוֹאָב עֹבַדְיָה
בֶּן־יְחִיאֵל וְעִמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמֹנָה עָשָׂר
הַזְּכָרִים׃ 10 וּמִבְּנֵי שְׁלוֹמִית בֶּן־יוֹסִפְיָה
וְעִמּוֹ מֵאָה וְשִׁשִּׁים הַזְּכָרִים׃ 11 וּמִבְּנֵי
בֵּבַי זְכַרְיָה בֶּן־בֵּבָי וְעִמּוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה
הַזְּכָרִים׃ 12 וּמִבְּנֵי עַזְגָּד יוֹחָנָן בֶּן־הַקָּטָן
וְעִמּוֹ מֵאָה וַעֲשָׂרָה הַזְּכָרִים׃ 13 וּמִבְּנֵי
אֲדֹנִיקָם אַחֲרֹנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם אֱלִיפֶלֶט
יְעוּאֵל וּשְׁמַעְיָה וְעִמָּהֶם שִׁשִּׁים הַזְּכָרִים׃
14 וּמִבְּנֵי בִגְוַי עוּתַי וְזַבּוּד וְעִמָּהֶם שִׁבְעִים
הַזְּכָרִים׃ 15 וָאֶקְבְּצֵם אֶל־הַנָּהָר
הַבָּא אֶל־אַהֲוָא וַנַּחֲנֶה שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה
וָאָבִינָה בָעָם וּבַכֹּהֲנִים וּמִבְּנֵי לֵוִי לֹא־
מָצָאתִי שָׁם׃ 16 וָאֶשְׁלְחָה לֶאֱלִיעֶזֶר לַאֲרִיאֵל
לִשְׁמַעְיָה וּלְאֶלְנָתָן וּלְיָרִיב וּלְאֶלְנָתָן
וּלְנָתָן וְלִזְכַרְיָה וְלִמְשֻׁלָּם רָאשִׁים וּלְיוֹיָרִיב
וּלְאֶלְנָתָן מְבִינִים׃ 17 וָאוֹצִאָה אוֹתָם עַל־אִדּוֹ
הָרֹאשׁ בְּכָסִפְיָא הַמָּקוֹם וָאָשִׂימָה בְּפִיהֶם
דְּבָרִים לְדַבֵּר אֶל־אִדּוֹ אָחִיו הַנְּתוּנִים
בְּכָסִפְיָא הַמָּקוֹם לְהָבִיא־לָנוּ מְשָׁרְתִים לְבֵית
אֱלֹהֵינוּ׃ 18 וַיָּבִיאוּ לָנוּ כְּיַד־אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹבָה
עָלֵינוּ אִישׁ שֶׂכֶל מִבְּנֵי מַחְלִי בֶּן־לֵוִי בֶּן־
יִשְׂרָאֵל וְשֵׁרֵבְיָה וּבָנָיו וְאֶחָיו שְׁמֹנָה עָשָׂר׃
19 וְאֶת־חֲשַׁבְיָה וְאִתּוֹ יְשַׁעְיָה מִבְּנֵי מְרָרִי
אֶחָיו וּבְנֵיהֶם עֶשְׂרִים׃ 20 וּמִן־
הַנְּתִינִים שֶׁנָּתַן דָּוִיד וְהַשָּׂרִים לַעֲבֹדַת
הַלְוִיִּם נְתִינִים מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים כֻּלָּם נִקְּבוּ
בְשֵׁמוֹת׃ 21 וָאֶקְרָא שָׁם צוֹם עַל־הַנָּהָר
אַהֲוָא לְהִתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ דֶּרֶךְ יְשָׁרָה לָנוּ וּלְטַפֵּנוּ וּלְכָל־
רְכוּשֵׁנוּ׃ 22 כִּי בֹשְׁתִּי לִשְׁאוֹל מִן־הַמֶּלֶךְ
חַיִל וּפָרָשִׁים לְעָזְרֵנוּ מֵאוֹיֵב בַּדָּרֶךְ כִּי־
אָמַרְנוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר יַד־אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־
מְבַקְשָׁיו לְטוֹבָה וְעֻזּוֹ וְאַפּוֹ עַל כָּל־עֹזְבָיו׃
23 וַנָּצוּמָה וַנְּבַקְשָׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל־זֹאת
וַיֵּעָתֵר לָנוּ׃ 24 וָאַבְדִּילָה מִשָּׂרֵי הַכֹּהֲנִים
שְׁנֵים עָשָׂר לְשֵׁרֵבְיָה חֲשַׁבְיָה וְעִמָּהֶם
מֵאֲחֵיהֶם עֲשָׂרָה׃ 25 וָאֶשְׁקוֹלָה לָהֶם אֶת־
הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים תְּרוּמַת
בֵּית־אֱלֹהֵינוּ הַהֵרִימוּ הַמֶּלֶךְ וְיֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
וְכָל־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים׃ 26 וָאֶשְׁקֲלָה עַל־
יָדָם כֶּסֶף כִּכָּרִים שֵׁשׁ־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וּכְלֵי־כֶסֶף מֵאָה לְכִכָּרִים זָהָב מֵאָה כִכָּר׃

8 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατία, Ζαβαδίας υἱὸς Μιχαήλ,
καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά· 9 Καὶ
ἀπὸ υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδία υἱὸς Ἰεϊήλ, καὶ μετ'
αὐτοῦ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ ἀρσενικά· 10 Καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Βαανί, Σελιμοὺθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ
μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά· 11 Καὶ
ἀπὸ υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας υἱὸς Βαβί, καὶ μετ'
αὐτοῦ εἰκοσιοκτὼ τὰ ἀρσενικά· 12 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἀσγάδ, Ἰωανὰν υἱὸς Ἀκκατάν, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά· 13 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἀδωνικὰμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Ἐλιφαλάτ, Ἰεὴλ καὶ Σαμαΐα, καὶ μετ' αὐτῶν
ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά· 14 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγουαΐ,
Οὐθαῒ καὶ Ζαβούδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα
τὰ ἀρσενικά. 15 Καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν
ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐί, καὶ παρενε-
βάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς· καὶ συνῆκα ἐν τῷ
λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Λευὶ οὐχ
εὗρον ἐκεῖ. 16 Καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ
Ἀριήλ, τῷ Σεμεΐᾳ καὶ τῷ Ἀλωνὰμ καὶ τῷ Ἰαρὶβ
καὶ τῷ Ἐλνάθαν καὶ τῷ Νάθαν καὶ τῷ Ζαχαρίᾳ
καὶ τῷ Μοσολλὰμ καὶ τῷ Ἰωαρὶμ καὶ τῷ Ἐλνάθαν
συνιέντας. 17 Καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντας
ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκα ἐν στόματι
αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν
τῶν Ἀθινεὶμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου τοῦ ἐνέγκαι
ἡμῖν ᾄδοντας εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. 18 Καὶ ἦλθο-
σαν ἡμῖν, ὡς χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς,
ἀνὴρ Σαχὼν ἀπὸ υἱῶν Μοολὶ υἱοῦ Λευὶ υἱοῦ
Ἰσραήλ, καὶ ἀρχὴν ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ δεκαοκτώ· 19 Καὶ τὸν Ἀσεβία καὶ
τὸν Ἰσαΐα ἀπὸ τῶν υἱῶν Μεραρί, ἀδελφοὶ αὐτοῦ
καὶ υἱοὶ αὐτοῦ εἴκοσι· 20 Καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινὶμ
ὧν ἔδωκε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες εἰς δουλείαν τῶν
Λευιτῶν, Ναθινὶμ διακόσιοι εἴκοσι· πάντες συνή-
χθησαν ἐν ὀνόμασι. 21 Καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἀουὲ τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθεῖαν
ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει
ἡμῶν. 22 Ὅτι ᾐσχύνθην αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ
βασιλέως δύναμιν καὶ ἱππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ
ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἴπαμεν τῷ βασιλεῖ λέγον-
τες Χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦν-
τας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν, καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς
αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.
23 Καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ
θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, καὶ ἐπήκουσεν ἡμῖν.
24 Καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων
δώδεκα, τῷ Σαραΐᾳ, τῷ Ἀσαβίᾳ, καὶ μετ' αὐτῶν
ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα. 25 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἀπαρχῆς
οἴκου θεοῦ ἡμῶν, ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ οἱ εὑρισκόμενοι. 26 Καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας
αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, καὶ
σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατόν, καὶ τάλαντα χρυσίου ἑκατόν·

8 De filiis Saphatiæ, Zebedia filius Michael,
et cum eo octoginta viri. 9 De filiis Joab,
Obedia filius Jahiel, et cum eo ducenti decem et
octo viri. 10 De filiis Selomith, filius Josphiæ,
et cum eo centum sexaginta viri. 11 De filiis
Bebai, Zacharias filius Bebai, et cum eo viginti
octo viri. 12 De filiis Azgad, Johanan filius
Eccetan, et cum eo centum et decem viri.
13 De filiis Adonicam, qui erant novissimi:
et hæc nomina eorum: Elipheleth, et Jehiel,
et Samaias, et cum eis sexaginta viri. 14 De
filiis Begui, Uthai et Zachur, et cum eis
septuaginta viri. 15 Congregavi autem eos
ad fluvium, qui decurrit ad Ahava, et mansi-
mus ibi tribus diebus: quæsivitque in populo
et in sacerdotibus de filiis Levi, et non inveni
ibi. 16 Itaque misi Eliezer, et Ariel, et
Semeiam, et Elnathan, et Jarib, et alterum
Elnathan, et Nathan, et Zachariam, et Mosol-
lam principes: et Joiarib, et Elnathan
sapientes. 17 Et misi eos ad Eddo, qui est
primus in Chasphiæ loco, et posui in ore
eorum verba, quæ loquerentur ad Eddo, et
fratres ejus Nathinæos, in loco Chasphiæ, ut
adducerent nobis ministros domus Dei nostri.
18 Et adduxerunt nobis per manum Dei nostri
bonam super nos, virum doctissimum de filiis
Moholi filii Levi filii Israel, et Sarabiam et
filios ejus et fratres ejus decem et octo, 19 Et
Hasabiam, et cum eo Isaiam de filiis Merari,
fratresque ejus et filios ejus viginti: 20 Et
de Nathinæis, quos dederat David et principes
ad ministeria Levitarum, Nathinæos ducentos
viginti: omnes hi suis nominibus vocabantur.
21 Et prædicavi ibi jejunium juxta fluvium
Ahava, ut affligeremur coram Domino Deo
nostro, et peteremus ab eo viam rectam nobis
et filiis nostris, universæque substantiæ
nostræ. 22 Erubui enim petere a rege
auxilium et equites, qui defenderent nos ab
inimico in via; quia dixeramus regi: Manus
Dei nostri est super omnes, qui quærunt eum
in bonitate: et imperium ejus, et fortitudo
ejus, et furor super omnes, qui derelinquunt
eum. 23 Jejunavimus autem, et rogavimus
Deum nostrum per hoc: et evenit nobis
prospere. 24 Et separavi de principibus
sacerdotum duodecim, Sarabiam, et Hasabiam,
et cum eis de fratribus eorum decem; 25 Ap-
pendique eis argentum et aurum, et vasa
consecrata domus Dei nostri, quæ obtulerat
rex et consiliatores ejus, et principes ejus,
universusque Israel eorum qui inventi fue-
rant: 26 Et appendi in manibus eorum
argenti talenta sexcenta quinquaginta, et
vasa argentea centum, auri centum talenta:

27 וּכְפֹרֵי זָהָב עֶשְׂרִים לַאֲדַרְכֹנִים אָלֶף
וּכְלֵי נְחֹשֶׁת מֻצְהָב טוֹבָה שְׁנַיִם חֲמוּדֹת
כַּזָּהָב׃ 28 וָאֹמְרָה אֲלֵהֶם אַתֶּם קֹדֶשׁ
לַיהוָה וְהַכֵּלִים קֹדֶשׁ וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
נְדָבָה לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם׃ 29 שִׁקְדוּ
וְשִׁמְרוּ עַד־תִּשְׁקְלוּ לִפְנֵי שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם וְשָׂרֵי־הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלִָם
הַלִּשְׁכוֹת בֵּית יְהוָה׃ 30 וְקִבְּלוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֵּלִים
לְהָבִיא לִירוּשָׁלִַם לְבֵית אֱלֹהֵינוּ׃
31 וַנִּסְעָה מִנְּהַר אַהֲוָא בִּשְׁנֵים עָשָׂר
לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לָלֶכֶת יְרוּשָׁלִָם וְיַד
אֱלֹהֵינוּ הָיְתָה עָלֵינוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכַּף אוֹיֵב
וְאוֹרֵב עַל־הַדָּרֶךְ׃ 32 וַנָּבוֹא יְרוּשָׁלִָם וַנֵּשֶׁב
שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה׃ 33 וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי
נִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֵּלִים בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ עַל יַד־מְרֵמוֹת בֶּן־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן
וְעִמּוֹ אֶלְעָזָר בֶּן־פִּינְחָס וְעִמָּהֶם יוֹזָבָד
בֶּן־יֵשׁוּעַ וְנוֹעַדְיָה בֶן־בִּנּוּי הַלְוִיִּם׃ 34 בְּמִסְפָּר
בְּמִשְׁקָל לַכֹּל וַיִּכָּתֵב כָּל־הַמִּשְׁקָל בָּעֵת
הַהִיא׃ 35 הַבָּאִים מֵהַשְּׁבִי בְנֵי־
הַגּוֹלָה הִקְרִיבוּ עֹלוֹת ׀ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
פָּרִים שְׁנֵים־עָשָׂר עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֵילִים ׀
תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה כְּבָשִׂים שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה
צְפִירֵי חַטָּאת שְׁנֵים עָשָׂר הַכֹּל עוֹלָה
לַיהוָה׃ 36 וַיִּתְּנוּ ׀ אֶת־דָּתֵי הַמֶּלֶךְ
לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּפַחֲווֹת עֵבֶר הַנָּהָר
וְנִשְּׂאוּ אֶת־הָעָם וְאֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים׃

פרשה ט׃

1 וּכְכַלּוֹת אֵלֶּה נִגְּשׁוּ אֵלַי הַשָּׂרִים
לֵאמֹר לֹא־נִבְדְּלוּ הָעָם יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כְּתֹעֲבֹתֵיהֶם
לַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הַפְּרִזִּי הַיְבוּסִי הָעַמֹּנִי
הַמֹּאָבִי הַמִּצְרִי וְהָאֱמֹרִי׃ 2 כִּי־נָשְׂאוּ
מִבְּנֹתֵיהֶם לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְהִתְעָרְבוּ זֶרַע
הַקֹּדֶשׁ בְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וְיַד הַשָּׂרִים
וְהַסְּגָנִים הָיְתָה בַּמַּעַל הַזֶּה רִאשׁוֹנָה׃
3 וּכְשָׁמְעִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת־
בִּגְדִי וּמְעִילִי וָאֶמְרְטָה מִשְּׂעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי
וָאֵשְׁבָה מְשׁוֹמֵם׃ 4 וְאֵלַי יֵאָסְפוּ כֹּל חָרֵד
בְּדִבְרֵי אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה
וַאֲנִי יֹשֵׁב מְשׁוֹמֵם עַד לְמִנְחַת הָעָרֶב׃

27 Καὶ χαφουρῆ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χίλιοι,
καὶ σκεύη χαλκοῦ στίλβοντος ἀναθοῦ διάφορα
ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ. 28 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
Ὑμεῖς ἅγιοι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια καὶ τὸ
ἀργυριον καὶ τὸ χρυσίον ἑκούσια τῷ Κυρίῳ θεῷ
πατέρων ἡμῶν· 29 Ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε, ἕως
στῆτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν
Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν
Ἱερουσαλὴμ εἰς σκηνὰς οἴκου Κυριου. 30 Καὶ
ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ
ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ τῶν σκευῶν ἐνεγκεῖν
εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. 31 Καὶ
ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀουὲ ἐν τῇ
δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς
Ἱερουσαλήμ· καὶ χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ᾽ ἡμῖν, καὶ
ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν
τῇ ὁδῷ. 32 Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἐκαθίσαμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. 33 Καὶ ἐγενήθη
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ
τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ
χεῖρα Μεριμὼθ υἱοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως, καὶ μετ᾽
αὐτοῦ Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεές, καὶ μετ᾽ αὐτῶν Ἰωζαβὰδ
υἱὸς Ἰησοῦ καὶ Νωαδία υἱὸς Βαναΐα οἱ Λευῖται,
34 Ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ
ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμός. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
35 Οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροι-
κίας προσήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις τῷ θεῷ Ἰσραήλ,
μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραήλ, κριοὺς
ἐνενηκονταέξ, ἀμνοὺς ἑβδομηκονταεπτά, χιμάρους
περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὁλοκαυτώματα
τῷ Κυρίῳ. 36 Καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασι-
λέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις
περαν τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ θ΄.

1 ΚΑΙ ως ετελεσθη ταῦτα, ἤγγισαν πρὸς μὲ οἱ
ἄρχοντες λέγοντες Οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν
ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, τῷ Χαναί, ὁ Ἐθί, ὁ
Φερεζί, ὁ Ἰεβουσί, ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβὶ καὶ ὁ
Μοσερὶ καὶ ὁ Ἀμοῤῥί· 2 Ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ
θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν,
καὶ χεὶρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ
ἐν ἀρχῇ. 3 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον,
διέῤῥηξα τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἔτιλλον
ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ
πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἠρεμάζων. 4 Καὶ
συνήχθησαν πρὸς μὲ πᾶς ὁ διώκων λόγον θεοῦ
Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας· κἀγὼ καθή-
μενος ἠρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.

27 Et crateres aureos viginti, qui habebant
solidos millenos, et vasa æris fulgentis optimi
duo, pulchra, ut aurum. 28 Et dixi eis·
Vos sancti Domini, et vasa sancta, et argentum
et aurum quod sponte oblatum est Domino
Deo patrum nostrorum: 29 Vigilate et
custodite, donec appendatis coram principibus
sacerdotum, et Levitarum, et ducibus familia-
rum Israel in Jerusalem, in thesaurum domus
Domini. 30 Susceperunt autem sacerdotes
et Levitæ pondus argenti et auri, et vasorum,
ut deferrent Jerusalem in domum Dei
nostri. 31 Promovimus ergo a flumine Ahava
duodecimo die mensis primi ut pergeremus
Jerusalem: et manus Dei nostri fuit super
nos, et liberavit nos de manu inimici et
insidiatoris in via. 32 Et venimus Jerusalem,
et mansimus ibi tribus diebus. 33 Die autem
quarta appensum est argentum, et aurum, et
vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth
filii Uriæ sacerdotis, et cum eo Eleazar filius
Phinees, cumque eis Jozabed filius Josue, et
Noadaia filius Bennoi Levitæ, 34 Juxta
numerum et pondus omnium: descriptumque
est omne pondus in tempore illo. 35 Sed et qui
venerant de captivitate filii transmigrationis,
obtulerunt holocautomata Deo Israel, vitulos
duodecim pro omni populo Israel, arietes
nonaginta sex, agnos septuaginta septem,
hircos pro peccato duodecim: omnia in holo-
caustum Domino. 36 Dederunt autem edicta
regis satrapis, qui erant de conspectu regis,
et ducibus trans flumen, et elevaverunt
populum et domum Dei.

CAPUT IX.

1 Postquam autem hæc completa sunt,
accesserunt ad me principes, dicentes: Non
est separatus populus Israel, sacerdotes et
Levitæ, a populis terrarum, et abominatio-
nibus eorum, Chananæi videlicit, et Hethæi,
et Pherezæi, et Jebusæi, et Ammonitarum,
et Moabitarum, et Ægyptiorum, et Amorrhæo-
rum: 2 Tulerunt enim de filiabus eorum
sibi et filiis suis, et commiscuerunt semen
sanctum cum populis terrarum: manus etiam
principum et magistratuum fuit in transgres-
sione hac prima. 3 Cumque audissem ser-
monem istum, scidi pallium meum et tunicam,
et evelli capillos capitis mei et barbæ,
et sedi mœrens. 4 Convenerunt autem
ad me omnes, qui timebant verbum
Dei Israel, pro transgressione eorum qui
de captivitate venerant, et ego sedebam
tristis usque ad sacrificium vespertinum:

עזרא ט י

⁵ וּבְמִנְחַת הָעֶרֶב קַמְתִּי מִתַּעֲנִיתִי וּבְקָרְעִי
בִגְדִי וּמְעִילִי וָאֶכְרְעָה עַל־בִּרְכַּי וָאֶפְרְשָׂה
כַפַּי אֶל־יְהוָה אֱלֹהָי׃ ⁶ וָאֹמְרָה אֱלֹהַי
בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ
כִּי עֲוֺנֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹּאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ
גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם׃ ⁷ מִימֵי אֲבֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
בְּאַשְׁמָה גְדֹלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבַעֲוֺנֹתֵינוּ
נִתַּנּוּ אֲנַחְנוּ מְלָכֵינוּ כֹהֲנֵינוּ בְּיַד ׀ מַלְכֵי
הָאֲרָצוֹת בַּחֶרֶב בַּשְּׁבִי וּבַבִּזָּה וּבְבֹשֶׁת
פָּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ ⁸ וְעַתָּה כִּמְעַט־רֶגַע
הָיְתָה תְחִנָּה מֵאֵת ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר
לָנוּ פְּלֵיטָה וְלָתֶת־לָנוּ יָתֵד בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ
לְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתִתֵּנוּ מִחְיָה
מְעַט בְּעַבְדֻתֵנוּ׃ ⁹ כִּי־עֲבָדִים אֲנַחְנוּ
וּבְעַבְדֻתֵנוּ לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיַּט־עָלֵינוּ
חֶסֶד לִפְנֵי מַלְכֵי פָרַס לָתֶת־לָנוּ מִחְיָה
לְרוֹמֵם אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ וּלְהַעֲמִיד
אֶת־חָרְבֹתָיו וְלָתֶת־לָנוּ גָדֵר בִּיהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִָם׃ ¹⁰ וְעַתָּה מַה־נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ
אַחֲרֵי־זֹאת כִּי עָזַבְנוּ מִצְוֺתֶיךָ׃ ¹¹ אֲשֶׁר
צִוִּיתָ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ נִדָּה
הִיא בְּנִדַּת עַמֵּי הָאֲרָצוֹת בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר מִלְאוּהָ מִפֶּה אֶל־פֶּה בְּטֻמְאָתָם׃
¹² וְעַתָּה בְּנוֹתֵיכֶם אַל־תִּתְּנוּ לִבְנֵיהֶם
וּבְנֹתֵיהֶם אַל־תִּשְׂאוּ לִבְנֵיכֶם וְלֹא־תִדְרְשׁוּ
שְׁלֹמָם וְטוֹבָתָם עַד־עוֹלָם לְמַעַן תֶּחֶזְקוּ
וַאֲכַלְתֶּם אֶת־טוּב הָאָרֶץ וְהוֹרַשְׁתֶּם
לִבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם׃ ¹³ וְאַחֲרֵי כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּבְאַשְׁמָתֵנוּ הַגְּדֹלָה
כִּי ׀ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ חָשַׂכְתָּ לְמַטָּה מֵעֲוֺנֵנוּ
וְנָתַתָּה לָּנוּ פְּלֵיטָה כָּזֹאת׃ ¹⁴ הֲנָשׁוּב
לְהָפֵר מִצְוֺתֶיךָ וּלְהִתְחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתֹּעֵבוֹת
הָאֵלֶּה הֲלוֹא תֶאֱנַף־בָּנוּ עַד־כַּלֵּה לְאֵין
שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה׃ ¹⁵ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל צַדִּיק אַתָּה כִּי־נִשְׁאַרְנוּ פְלֵיטָה
כְּהַיּוֹם הַזֶּה הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָתֵינוּ כִּי
אֵין לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ עַל־זֹאת׃

פרשה י׃

¹ וּכְהִתְפַּלֵּל עֶזְרָא וּכְהִתְוַדֹּתוֹ בֹּכֶה
וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים נִקְבְּצוּ אֵלָיו
מִיִּשְׂרָאֵל קָהָל רַב־מְאֹד אֲנָשִׁים וְנָשִׁים
וִילָדִים כִּי־בָכוּ הָעָם הַרְבֵּה בכה׃

ΕΣΔΡΑΣ, θʹ, ιʹ.

5 Καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώ-
σεώς μου· καὶ ἐν τῷ διαῤῥῆξαί με τὰ ἱμάτιά μου
καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ
ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν θεόν,
6 Καὶ εἶπα Κύριε, ᾐσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ
ὑψῶσαι θεέ μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ, ὅτι αἱ
ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν,
καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς
τὸν οὐρανόν. 7 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν
ἐσμὲν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν
ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν
χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ
προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 8 Καὶ νῦν
ἐπιεικεύσατο ἡμῖν ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν
ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν
τόπῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς
ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν. 9 Ὅτι δοῦλοί ἐσμεν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ ἔκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων
Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι
αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι
τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν
Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ. 10 Τί εἴπωμεν ὁ θεὸς
ἡμῶν μετὰ τοῦτο; ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς σου,
11 Ἃς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προ-
φητῶν λέγων Ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονο-
μῆσαι αὐτὴν γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει
λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, ὧν
ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρ-
σίαις αὐτῶν. 12 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν
μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζη-
τήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος,
ὅπως ἐνισχύσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ
κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος. 13 Καὶ
μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν
ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ
μεγάλῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκού-
φισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν.
14 Ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου καὶ
ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν· μὴ παρο-
ξυνθῇς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐγκα-
τάλειμμα καὶ διασωζόμενον. 15 Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραήλ, δίκαιος σύ, ὅτι κατελείφθημεν διασωζό-
μενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν
πλημμελείαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στῆναι ἐνώπιόν
σου ἐπὶ τούτῳ.

ΚΕΦ. ιʹ.

1 ΚΑΙ ὡς προσηύξατο Ἔσδρας, καὶ ὡς ἐξηγό-
ρευσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ
θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία
πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανί-
σκοι, ὅτι ἔκλαυσεν ὁ λαὸς καὶ ὕψωσε κλαίων.

ESDRAS, IX. X.

5 Et in sacrificio vespertino surrexi de afflic-
tione mea, et scisso pallio et tunica, curvavi
genua mea, et expandi manus meas ad Domi-
num Deum meum, 6 Et dixi: Deus meus,
confundor et erubesco levare faciem meam ad
tè: quoniam iniquitates nostræ multiplicatæ
sunt super caput nostrum, et delicta nostra
creverunt usque ad cælum, 7 A diebus patrum
nostrorum: sed et nos ipsi peccavimus graviter
usque ad diem hanc, et in iniquitatibus nostris
traditi sumus ipsi, et reges nostri, et sacerdo-
tes nostri, in manum regum terrarum, et in
gladium, et in captivitatem, et in rapinam, et
in confusionem vultus, sicut et die hac. 8 Et
nunc quasi parum et ad momentum facta est
deprecatio nostra apud Dominum Deum nos-
trum, ut dimitterentur nobis reliquiæ, et dare-
tur nobis paxillus in loco sancto ejus, et
illuminaret oculos nostros Deus noster, et
daret nobis vitam modicam in servitute nostra,
9 Quia servi sumus, et in servitute nostra non
dereliquit nos Deus noster, sed inclinavit
super nos misericordiam coram rege Persarum,
ut daret nobis vitam, et sublimaret domum
Dei nostri, et extrueret solitudines ejus, et
daret nobis sepem in Juda et Jerusalem. 10 Et
nunc quid dicemus, Deus noster, post hæc?
quia dereliquimus mandata tua, 11 Quæ
præcepisti in manu servorum tuorum prophe-
tarum, dicens: Terra, ad quam vos ingredimini
ut possideatis eam, terra immunda est, juxta
immunditiam populorum, ceterarumque terra-
rum, abominationibus eorum qui repleverunt
eam ab ore usque ad os in coinquinatione sua.
12 Nunc ergo filias vestras ne detis filiis
eorum, et filias eorum ne accipiatis filiis
vestris, et non quæratis pacem eorum, et
prosperitatem eorum, usque in æternum: ut
confortemini, et comedatis quæ bona sunt
terræ, et heredes habeatis filios vestros usque
in sæculum. 13 Et post omnia quæ venerunt
super nos in operibus nostris pessimis, et in
delicto nostro magno, quia tu Deus noster
liberasti nos de iniquitate nostra, et dedisti
nobis salutem sicut est hodie, 14 Ut non
converteremur, et irrita faceremus mandata
tua, neque matrimonia jungeremus cum
populis abominationum istarum. Numquid
iratus es nobis usque ad consummationem ne
dimitteres nobis reliquias ad salutem? 15 Do-
mine Deus Israel, justus es tu: quoniam
derelicti sumus, qui salvaremur sicut die hac.
Ecce coram te sumus in delicto nostro; non
enim stari potest coram te super hoc.

CAPUT X.

1 Sic ergo orante Esdra, et implorante
eo, et flente, et jacente ante templum
Dei, collectus est ad eum de Israel cœtus
grandis nimis virorum, et mulierum, et
puerorum, et flevit populus fletu multo.

2 וַיַּעַן שְׁכַנְיָה בֶן־יְחִיאֵל מִבְּנֵי עוֹלָם
וַיֹּאמֶר לְעֶזְרָא אֲנַחְנוּ מָעַלְנוּ בֵאלֹהֵינוּ
וַנֹּשֶׁב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת מֵעַמֵּי הָאָרֶץ וְעַתָּה
יֵשׁ־מִקְוֶה לְיִשְׂרָאֵל עַל־זֹאת׃ 3 וְעַתָּה
נִכְרָת־בְּרִית לֵאלֹהֵינוּ לְהוֹצִיא כָל־נָשִׁים
וְהַנּוֹלָד מֵהֶם בַּעֲצַת אֲדֹנָי וְהַחֲרֵדִים
בְּמִצְוַת אֱלֹהֵינוּ וְכַתּוֹרָה יֵעָשֶׂה׃ 4 קוּם
כִּי־עָלֶיךָ הַדָּבָר וַאֲנַחְנוּ עִמָּךְ חֲזַק וַעֲשֵׂה׃
5 וַיָּקָם עֶזְרָא וַיַּשְׁבַּע אֶת־שָׂרֵי
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְכָל־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר
הַזֶּה וַיִּשָּׁבֵעוּ׃ 6 וַיָּקָם עֶזְרָא מִלִּפְנֵי בֵּית
הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ אֶל־לִשְׁכַּת יְהוֹחָנָן בֶּן־
אֶלְיָשִׁיב וַיֵּלֶךְ שָׁם לֶחֶם לֹא־אָכַל וּמַיִם
לֹא־שָׁתָה כִּי מִתְאַבֵּל עַל־מַעַל הַגּוֹלָה׃
7 וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה וִירוּשָׁלִַם לְכֹל בְּנֵי
הַגּוֹלָה לְהִקָּבֵץ יְרוּשָׁלִָם׃ 8 וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־
יָבוֹא לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים כַּעֲצַת הַשָּׂרִים
וְהַזְּקֵנִים יָחֳרַם כָּל־רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבָּדֵל
מִקְּהַל הַגּוֹלָה׃ 9 וַיִּקָּבְצוּ כָל־אַנְשֵׁי־
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן ׀ יְרוּשָׁלִַם לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים
הוּא חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ
וַיֵּשְׁבוּ כָל־הָעָם בִּרְחוֹב בֵּית הָאֱלֹהִים
מַרְעִידִים עַל־הַדָּבָר וּמֵהַגְּשָׁמִים׃ 10 וַיָּקָם
עֶזְרָא הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם מְעַלְתֶּם
וַתֹּשִׁיבוּ נָשִׁים נָכְרִיּוֹת לְהוֹסִיף עַל־אַשְׁמַת
יִשְׂרָאֵל׃ 11 וְעַתָּה תְּנוּ תוֹדָה לַיהוָה
אֱלֹהֵי־אֲבֹתֵיכֶם וַעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ וְהִבָּדְלוּ מֵעַמֵּי
הָאָרֶץ וּמִן־הַנָּשִׁים הַנָּכְרִיּוֹת׃ 12 וַיַּעֲנוּ
כָל־הַקָּהָל וַיֹּאמְרוּ קוֹל גָּדוֹל כֵּן כִּדְבָרְיךָ
עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת׃ 13 אֲבָל הָעָם רָב וְהָעֵת
גְּשָׁמִים וְאֵין כֹּחַ לַעֲמוֹד בַּחוּץ וְהַמְּלָאכָה
לֹא־לְיוֹם אֶחָד וְלֹא לִשְׁנַיִם כִּי־הִרְבִּינוּ
לִפְשֹׁעַ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 14 יַעַמְדוּ־נָא שָׂרֵינוּ
לְכָל־הַקָּהָל וְכֹל ׀ אֲשֶׁר בֶּעָרֵינוּ הַהֹשִׁיב
נָשִׁים נָכְרִיּוֹת יָבֹא לְעִתִּים מְזֻמָּנִים
וְעִמָּהֶם זִקְנֵי־עִיר וָעִיר וְשֹׁפְטֶיהָ עַד
לְהָשִׁיב חֲרוֹן אַף־אֱלֹהֵינוּ מִמֶּנּוּ עַד לַדָּבָר
הַזֶּה׃ 15 אַךְ יוֹנָתָן בֶּן־עֲשָׂהאֵל וְיַחְזְיָה
בֶן־תִּקְוָה עָמְדוּ עַל־זֹאת וּמְשֻׁלָּם וְשַׁבְּתַי
הַלֵּוִי עֲזָרֻם׃ 16 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה
וַיִּבָּדְלוּ עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֲנָשִׁים רָאשֵׁי הָאָבוֹת
לְבֵית אֲבֹתָם וְכֻלָּם בְּשֵׁמוֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּיוֹם
אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי לְדַרְיוֹשׁ הַדָּבָר׃

2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν
Ἠλὰμ καὶ εἶπε τῷ Ἔσδρᾳ Ἡμεῖς ἠσυνθετήσαμεν
τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας
ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ἐστὶν ὑπομονὴ
τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ. 3 Καὶ νῦν διαθώμεθα
διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς
γυναῖκας καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν βούλῃ·
ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος γενηθήτω. 4 Ἀνάστα,
ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ· κραταιοῦ
καὶ ποίησον. 5 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας καὶ ὥρκισε
τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας καὶ πάντα
Ἰσραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ
ὤμοσαν. 6 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας ἀπὸ προσώπου
οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον
Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισοὺβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ· ἄρτον
οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένθει ἐπὶ
τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας. 7 Καὶ παρήνεγκαν
φωνὴν ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς
υἱοῖς τῆς ἀποικίας τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 8 Πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας
ὡς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας.
9 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰούδα καὶ
Βενιαμὶν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας,
οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔννατος· ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ
ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ
τοῦ χειμῶνος. 10 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε καὶ
ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ
πλημμέλειαν Ἰσραήλ. 11 Καὶ νῦν δότε αἴνεσιν
Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ
ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν
τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων.
12 Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν
Μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι.
13 Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός,
καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στῆναι ἔξω· καὶ τὸ ἔργον
οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύ-
ναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ. 14 Στή-
τωσαν δὴ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεσιν
ἡμῶν ὃς ἐκάθισε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἐλθέτωσαν
εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν· καὶ μετ' αὐτῶν πρε-
σβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ τοῦ
ἀποστρέψαι ὀργὴν θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν
περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 15 Πλὴν Ἰωνά-
θαν υἱὸς Ἀσαὴλ καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωὲ μετ'
ἐμοῦ περὶ τούτου, καὶ Μεσολλὰμ καὶ Σαββαθαῒ ὁ
Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς. 16 Καὶ ἐποίησαν οὕτως
υἱοὶ τῆς ἀποικίας· καὶ διεστάλησαν Ἔσδρας
ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ
καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα.

2 Et respondit Sechenias filius Jehiel de filiis
Ælam, et dixit Esdræ: Nos prævaricati
sumus in Deum nostrum, et duximus uxores
alienigenas de populis terræ: et nunc, si est
pœnitentia in Israel super hoc, 3 Percutia-
mus fœdus cum domino Deo nostro, ut pro-
jiciamus universas uxores, et eos qui de his
nati sunt, juxta voluntatem Domini, et eorum
qui timent præceptum Domini Dei nostri:
secundum legem fiat. 4 Surge, tuum est
decernere, nosque erimus tecum: confortare,
et fac. 5 Surrexit ergo Esdras, et adjuravit
principes sacerdotum et Levitarum, et omnem
Israel, ut facerent secundum verbum hoc, et
juraverunt. 6 Et surrexit Esdras ante do-
mum Dei, et abiit ad cubiculum Johanan filii
Eliasib, et ingressus est illuc, panem non
comedit, et aquam non bibit: lugebat enim
transgressionem eorum, qui venerant de
captivitate. 7 Et missa est vox in Juda, et
in Jerusalem omnibus filiis transmigrationis,
ut congregarentur in Jerusalem: 8 Et omnis
qui non venerit in tribus diebus juxta con-
silium principum et seniorum, auferetur
universa substantia ejus, et ipse abjicietur de
cœtu transmigrationis. 9 Convenerunt igitur
omnes viri Juda et Benjamin in Jerusalem
tribus diebus, ipse est mensis nonus, vigesimo
die mensis: et sedit omnis populus in platea
domus Dei, trementes pro peccato, et pluviis.
10 Et surrexit Esdras sacerdos, et dixit ad
eos: Vos transgressi estis, et duxistis uxores
alienigenas, ut adderetis super delictum Israel.
11 Et nunc date confessionem Domino Deo
patrum vestrorum, et facite placitum ejus, et
separamini a populis terræ, et ab uxoribus
alienigenis. 12 Et respondit universa multi-
tudo, dixitque voce magna: Juxta verbum
tuum ad nos, sic fiat. 13 Verumtamen quia
populus multus est, et tempus pluviæ, et non
sustinemus stare foris, et opus non est diei
unius vel duorum (vehementer quippe pecca-
vimus in sermone isto), 14 Constituantur
principes in universa multitudine: et omnes
in civitatibus nostris qui duxerunt uxores
alienigenas, veniant in temporibus statutis,
et cum his seniores per civitatem et civitatem,
et judices ejus, donec avertatur ira Dei nostri
a nobis super peccato hoc. 15 Igitur Jonathan
filius Azahel, et Jaasia filius Thecue,
steterunt super hoc, et Mesollam et Se-
bethai Levites adjuverunt eos: 16 Fe-
ceruntque sic filii transmigrationis. Et
abierunt, Esdras sacerdos, et viri principes
familiarum, in domos patrum suorum, et
omnes per nomina sua, et sederunt in die
primo mensis decimi ut quærerent rem.

17 וַיְכַלּוּ בַכֹּל אֲנָשִׁים הַהֹשִׁיבוּ נָשִׁים
נָכְרִיּוֹת עַד יוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן׃
18 וַיִּמָּצֵא מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
הֹשִׁיבוּ נָשִׁים נָכְרִיּוֹת מִבְּנֵי יֵשׁוּעַ בֶּן־
יוֹצָדָק וְאֶחָיו מַעֲשֵׂיָה וֶאֱלִיעֶזֶר וְיָרִיב
וּגְדַלְיָה׃ 19 וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נְשֵׁיהֶם
וַאֲשֵׁמִים אֵיל־צֹאן עַל־אַשְׁמָתָם׃ 20 וּמִבְּנֵי
אִמֵּר חֲנָנִי וּזְבַדְיָה׃ 21 וּמִבְּנֵי חָרִם מַעֲשֵׂיָה
וְאֵלִיָּה וּשְׁמַעְיָה וִיחִיאֵל וְעֻזִּיָּה׃ 22 וּמִבְּנֵי
פַּשְׁחוּר אֶלְיוֹעֵינַי מַעֲשֵׂיָה יִשְׁמָעֵאל נְתַנְאֵל
יוֹזָבָד וְאֶלְעָשָׂה׃ 23 וּמִן־הַלְוִיִּם יוֹזָבָד וְשִׁמְעִי
וְקֵלָיָה הוּא קְלִיטָא פְּתַחְיָה יְהוּדָה וֶאֱלִיעֶזֶר׃
24 וּמִן־הַמְשֹׁרְרִים אֶלְיָשִׁיב וּמִן־הַשֹּׁעֲרִים
שַׁלֻּם וָטֶלֶם וְאוּרִי׃ 25 וּמִיִּשְׂרָאֵל מִבְּנֵי
פַרְעֹשׁ רַמְיָה וְיִזִּיָּה וּמַלְכִּיָּה וּמִיָּמִן וְאֶלְעָזָר
וּמַלְכִּיָּה וּבְנָיָה׃ 26 וּמִבְּנֵי עֵילָם מַתַּנְיָה
זְכַרְיָה וִיחִיאֵל וְעַבְדִּי וִירֵמוֹת וְאֵלִיָּה׃
27 וּמִבְּנֵי זַתּוּא אֶלְיוֹעֵנַי אֶלְיָשִׁיב מַתַּנְיָה
וִירֵמוֹת וְזָבָד וַעֲזִיזָא׃ 28 וּמִבְּנֵי בֵּבָי יְהוֹחָנָן
חֲנַנְיָה זַבַּי עַתְלָי׃ 29 וּמִבְּנֵי בָּנִי מְשֻׁלָּם
מַלּוּךְ וַעֲדָיָה יָשׁוּב וּשְׁאָל יְרָמוֹת׃ 30 וּמִבְּנֵי
פַּחַת מוֹאָב עַדְנָא וּכְלָל בְּנָיָה מַעֲשֵׂיָה
מַתַּנְיָה בְצַלְאֵל וּבִנּוּי וּמְנַשֶּׁה׃ 31 וּבְנֵי
חָרִם אֱלִיעֶזֶר יִשִּׁיָּה מַלְכִּיָּה שְׁמַעְיָה
שִׁמְעוֹן׃ 32 בִּנְיָמִן מַלּוּךְ שְׁמַרְיָה׃ 33 מִבְּנֵי
חָשֻׁם מַתְּנַי מַתַּתָּה זָבָד אֱלִיפֶלֶט יְרֵמַי
מְנַשֶּׁה שִׁמְעִי׃ 34 מִבְּנֵי בָנִי מַעֲדַי עַמְרָם
וְאוּאֵל׃ 35 בְּנָיָה בֵדְיָה כְּלוּהִי׃ 36 וַנְיָה
מְרֵמוֹת אֶלְיָשִׁיב׃ 37 מַתַּנְיָה מַתְּנַי וְיַעֲשָׂו׃
38 וּבָנִי וּבִנּוּי שִׁמְעִי׃ 39 וְשֶׁלֶמְיָה וְנָתָן
וַעֲדָיָה׃ 40 מַכְנַדְבַי שָׁשַׁי שָׁרָי׃ 41 עֲזַרְאֵל
וְשֶׁלֶמְיָהוּ שְׁמַרְיָה׃ 42 שַׁלּוּם אֲמַרְיָה יוֹסֵף׃
43 מִבְּנֵי נְבוֹ יְעִיאֵל מַתִּתְיָה זָבָד זְבִינָא יַדּוֹ
וְיוֹאֵל בְּנָיָה׃ 44 כָּל־אֵלֶּה נָשְׂאוּ נָשִׁים
נָכְרִיּוֹת וְיֵשׁ מֵהֶם נָשִׁים וַיָּשִׂימוּ בָּנִים׃

17 Καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδοάσιν οἳ ἐκάθισαν
γυναῖκας ἀλλοτρίας ἕως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου. 18 Καὶ εὑρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν
ἱερέων οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἀπὸ υἱῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μαασία καὶ
Ἐλιέζεο καὶ Ἰαρὶβ καὶ Γαδαλία· 19 Καὶ ἔδωκαν
χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν καὶ
πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως
αὐτῶν· 20 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμήρ, Ἀνανὶ καὶ
Ζαβδία· 21 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Μασαὴλ καὶ
Ἐλία καὶ Σαμαΐα καὶ Ἰεὴλ καὶ Οζία· 22 Καὶ
ἀπὸ υἱῶν Φασούρ, Ἐλιωναΐ, Μαασία καὶ Ἰσμαὴλ
καὶ Ναθαναὴλ καὶ Ἰωζαβὰδ καὶ Ἠλασά· 23 Καὶ
ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ἰωζαβὰδ καὶ Σαμοὺ καὶ Κωλία,
αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθεΐα καὶ Ἰούδας καὶ Ἐλιέζερ,
24 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀδόντων Ἐλισάβ, καὶ ἀπὸ τῶν
πυλωρῶν Σολμὴν καὶ Τελμὴν καὶ Ὠδούθ· 25 Καὶ
ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ῥαμία καὶ Ἀζία
καὶ Μελχία καὶ Μεαμὶν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἀσαβία
καὶ Βαναία· 26 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλάμ, Ματθανία
καὶ Ζαχαρία καὶ Ἰαϊὴλ καὶ Ἀβδία καὶ Ἰαριμὼθ
καὶ Ἠλία· 27 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθουά, Ἐλιωναΐ,
Ἐλισούβ, Ματθαναΐ καὶ Ἀρμὼθ καὶ Ζαβὰδ καὶ
Ὀζιζά· 28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβεΐ, Ἰωανάν, Ἀνα-
νία καὶ Ζαβοὺ καὶ Θαλί· 29 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Βανουί, Μοσολλάμ, Μαλούχ, Ἀδαΐας, Ἰασοὺβ
καὶ Σαλουία καὶ Ῥημώθ· 30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαὰθ
Μωάβ, Ἐδνὲ καὶ Χαλὴλ καὶ Βαναία, Μαασία,
Ματθανία, Βεσελεὴλ καὶ Βανουὶ καὶ Μανασσῆ·
31 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Ἐλιέζερ, Ἰεσία, Μελχία,
Σαμαΐας, Σεμεών, 32 Βενιαμίν, Βαλούχ, Σαμαρία·
33 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσήμ, Μετθανία, Ματθαθά,
Ζαδάβ, Ἐλιφαλέτ, Ἱεραμί, Μανασσῆ, Σεμεΐ·
34 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανί, Μοοδία, Ἀμράμ, Οὐήλ,
35 Βαναία, Βαδαΐα, Χελκία, 36 Οὐουανία,
Μαριμώθ, Ἐλιασίφ, 37 Ματθανία, Ματθαναΐ·
καὶ ἐποίησαν 38 Οἱ υἱοὶ Βανουὶ καὶ οἱ υἱοὶ
Σεμεΐ, 39 Καὶ Σελεμία καὶ Νάθαν καὶ Ἀδαΐα,
40 Μαχαδναβού, Σεσεΐ, Σαριού, 41 Ἐζριὴλ καὶ
Σελεμία καὶ Σαμαρία 42 Καὶ Σελλούμ, Ἀμαρεία,
Ἰωσήφ· 43 Ἀπὸ υἱῶν Ναβού, Ἰαήλ, Ματθανίας,
Ζαβάδ, Ζεβεννάς, Ἰάδαὶ καὶ Ἰωὴλ καὶ Βαναία.
44 Πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτρίας,
καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

17 Et consummati sunt omnes viri, qui duxe-
rant uxores alienigenas, usque ad diem primam
mensis primi. 18 Et inventi sunt de filiis
sacerdotum qui duxerant uxores alienigenas:
de filiis Josue filii Josedec, et fratres ejus,
Maasia, et Eliezer, et Jarib, et Godolia.
19 Et dederunt manus suas ut ejicerent
uxores suas, et pro delicto suo arietem de
ovibus offerrent. 20 Et de filiis Emmer,
Hanani, et Zebedia. 21 Et de filiis Harim,
Maasia, et Elia, et Semeia, et Jehiel, et Ozias.
22 Et de filiis Pheshur, Elioenai, Maasia,
Ismael, Nathanael, Jozabed, et Elasa. 23 Et
de filiis Levitarum, Jozabed, et Semei, et
Celaia, ipse est Calita, Phataia, Juda, et
Eliezer. 24 Et de cantoribus, Eliasib. Et
de janitoribus, Sellum, et Telem, et Uri.
25 Et ex Israel, de filiis Pharos, Remeia, et
Jesia, et Melchia, et Miamin, et Eliezer, et
Melchia, et Banea. 26 Et de filiis Ælam,
Mathania, Zacharias, et Jehiel, et Abdi, et
Jerimoth, et Elia. 27 Et de filiis Zethua,
Elioenai, Eliasib, Mathania, et Jerimuth, et
Zabad, et Aziza. 28 Et de filiis Bebai,
Johanan, Hanania, Zabbai, Athalai. 29 Et de
filiis Bani, Mosollam, et Melluch, et Adaia,
Jasub, et Saal, et Ramoth. 30 Et de filiis
Phahath Moab, Edna, et Chalal, Banaias, et
Maasias, Mathanias, Beseleel, Bennui, et
Manasse. 31 Et de filiis Herem, Eliezer,
Josue, Melchias, Semeias, Simeon, 32 Benja-
min, Maloch, Samarias. 33 Et de filiis
Hasom, Mathanai, Mathatha, Zabad, Eli-
phelet, Jermai, Manasse, Semei. 34 De filiis
Bani, Maaddi, Amram, et Vel, 35 Baneas,
et Badaias, Cheliau, 36 Vania, Marimuth,
et Eliasib, 37 Mathanias, Mathanai, et Jasi,
38 Et Bani, et Bennui, Semei, 39 Et Sal-
mias, et Nathan, et Adaias, 40 Et Mechne-
debai, Sisai, Sarai, 41 Ezrel, et Selemiau,
Semeria, 42 Sellum, Amaria, Joseph. 43 De
filiis Nebo, Jehiel, Mathathias, Zabad, Zabina,
Jeddu, et Joel, et Banaia. 44 Omnes hi
acceperant uxores alienigenas, et fuerunt ex
eis mulieres, quæ pepererant filios.

LIBER NEHEMIÆ.

נחמיה א

דִּבְרֵי נְחֶמְיָה בֶּן־חֲכַלְיָה וַיְהִי בְחֹדֶשׁ־
כִּסְלֵו שְׁנַת עֶשְׂרִים וַאֲנִי הָיִיתִי
בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃ 2 וַיָּבֹא חֲנָנִי אֶחָד מֵאַחַי
הוּא וַאֲנָשִׁים מִיהוּדָה וָאֶשְׁאָלֵם עַל־הַיְּהוּדִים
הַפְּלֵיטָה אֲשֶׁר־נִשְׁאֲרוּ מִן־הַשֶּׁבִי וְעַל־
יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 3 וַיֹּאמְרוּ לִי הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ מִן־הַשְּׁבִי שָׁם בַּמְּדִינָה בְּרָעָה
גְדֹלָה וּבְחֶרְפָּה וְחוֹמַת יְרוּשָׁלַ͏ִם מְפֹרָצֶת
וּשְׁעָרֶיהָ נִצְּתוּ בָאֵשׁ׃ 4 וַיְהִי כְּשָׁמְעִי ׀
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יָשַׁבְתִּי וָאֶבְכֶּה
וָאֶתְאַבְּלָה יָמִים וָאֱהִי צָם וּמִתְפַּלֵּל לִפְנֵי
אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם׃ 5 וָאֹמַר אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית
וָחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֺתָיו׃ 6 תְּהִי־נָא
אָזְנְךָ־קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְתוּחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־
תְּפִלַּת עַבְדְּךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ
הַיּוֹם יוֹמָם וָלַיְלָה עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
וּמִתְוַדֶּה עַל־חַטֹּאות בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
חָטָאנוּ לָךְ וַאֲנִי וּבֵית־אָבִי חָטָאנוּ׃ 7 חֲבֹל
חָבַלְנוּ לָךְ וְלֹא־שָׁמַרְנוּ אֶת־הַמִּצְוֺת וְאֶת־
הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ׃ 8 זְכָר־נָא אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לֵאמֹר אַתֶּם תִּמְעָלוּ אֲנִי אָפִיץ
אֶתְכֶם בָּעַמִּים׃ 9 וְשַׁבְתֶּם אֵלַי וּשְׁמַרְתֶּם
מִצְוֺתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲכֶם
בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם אֲקַבְּצֵם וַהֲבִואֹתִים
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לְשַׁכֵּן אֶת־שְׁמִי
שָׁם׃ 10 וְהֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ
בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבְיָדְךָ הַחֲזָקָה׃ 11 אָנָּא אֲדֹנָי
תְּהִי נָא אָזְנְךָ־קַשֶּׁבֶת אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־
תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ הַחֲפֵצִים לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ
וְהַצְלִיחָה־נָּא לְעַבְדְּךָ הַיּוֹם וּתְנֵהוּ לְרַחֲמִים
לִפְנֵי הָאִישׁ הַזֶּה וַאֲנִי הָיִיתִי מַשְׁקֶה לַמֶּלֶךְ׃

ΝΕΕΜΙΑΣ, ΚΕΦ. α.

ΛΟΓΟΙ Νεεμία υἱοῦ Χελκία. Καὶ ἐγένετο ἐν
μηνὶ Χασελεῦ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐν Σουσὰν ἀβιρά· 2 Καὶ ἦλθεν Ἀνανὶ εἷς ἀπὸ
ἀδελφῶν μου, αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ
ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων οἳ κατελεί-
φθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ εἴποσαν πρὸς μέ Οἱ καταλειπόμενοι οἱ κατα-
λειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ
ἐν πονηρίᾳ μεγάλῃ καὶ ἐν ὀνειδισμῷ, καὶ τείχη
Ἱερουσαλὴμ καθῃρημένα, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνε-
πρήσθησαν ἐν πυρί. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί
με τοὺς λόγους τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ
ἐπένθησα ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευ-
χόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. 5 Καὶ
εἶπα Μὴ δή, Κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς
ὁ μέγας καὶ φοβερός, φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ
τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· 6 Ἔστω δὴ τὸ οὖς σου
προσέχον καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι τοῦ
ἀκοῦσαι προσευχὴν τοῦ δούλου σου, ἣν ἐγὼ προσ-
εύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα
περὶ υἱῶν Ἰσραὴλ δούλων σου, καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ
ἁμαρτίαις υἱῶν Ἰσραὴλ αἷς ἡμάρτομέν σοι, καὶ ἐγὼ
καὶ ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν. 7 Διαλύσει
διελύσαμεν πρὸς σέ, καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς
ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ
ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου. 8 Μνήσθητι δὴ
τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου λέγων
Ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε, ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν
τοῖς λαοῖς· 9 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς μέ, καὶ
φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς,
ἐὰν ᾖ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ,
ἐκεῖθεν συνάξω αὐτούς, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν
τόπον ὃν ἐξελεξάμην κατεσκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ. 10 Καὶ αὐτοὶ παῖδές σου καὶ λαός σου, οὓς
ἐλυτρώσω ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ
χειρί σου τῇ κραταιᾷ. 11 Μὴ δή, Κύριε· ἀλλὰ
ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ
δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων σου τῶν
θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· Καὶ εὐόδωσον
δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρ-
μοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Καὶ ἐγὼ ἤμην
οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ.

NEHEMIAS, CAPUT I.

VERBA Nehemiæ filii Helchiæ. Et fac-
tum est in mense Casleu, anno vigesimo,
et ego eram in Susis castro. 2 Et venit
Hanani unus de fratribus meis, ipse et viri ex
Juda: et interrogavi eos de Judæis, qui
remanserant et supererant de captivitate, et
Jerusalem, 3 Et dixerunt mihi: Qui reman-
serunt, et relicti sunt de captivitate ibi in
provincia, in afflictione magna sunt, et in
opprobrio: et murus Jerusalem dissipatus est,
et portæ ejus combustæ sunt igni. 4 Cumque
audissem verba hujuscemodi, sedi, et flevi, et
luxi diebus multis: jejunabam, et orabam
ante faciem Dei cæli. 5 Et dixi: Quæso
Domine Deus cæli fortis, magne atque terri-
bilis, qui custodis pactum et misericordiam
cum his qui te diligunt, et custodiunt man-
data tua; 6 Fiant aures tuæ auscultantes,
et oculi tui aperti, ut audias orationem servi
tui, quam ego oro coram te hodie, nocte et
die, pro filiis Israel, servis tuis: et confiteor
pro peccatis filiorum Israel, quibus pecca-
verunt tibi: ego et domus patris mei pecca-
vimus. 7 Vanitate seducti sumus, et non
custodivimus mandatum tuum, et cæremonias,
et judicia, quæ præcepisti Moysi famulo tuo.
8 Memento verbi, quod mandasti Moysi servo
tuo, dicens: Cum transgressi fueritis, ego
dispergam vos in populos: 9 Et si reverta-
mini ad me, et custodiatis præcepta mea, et
faciatis ea; etiamsi abducti fueritis ad
extrema cæli, inde congregabo vos, et redu-
cam in locum, quem elegi ut habitaret nomen
meum ibi. 10 Et ipsi servi tui, et populus
tuus: quos redemisti in fortitudine tua
magna, et in manu tua valida. 11 Obsecro
Domine, sit auris tua attendans ad orationem
servi tui, et ad orationem servorum tuorum,
qui volunt timere nomen tuum: et dirige
servum tuum hodie, et da ei misericordiam
ante virum hunc; ego enim eram pincerna
regis.

נחמיה ב

פרשה ב :

1 ויהי ׀ בחדש ניסן שנת עשרים
לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא
את־היין ואתנה למלך ולא־הייתי רע
לפניו : 2 ויאמר לי המלך מדוע ׀ פניך
רעים ואתה אינך חולה אין זה כי־אם
רע לב ואירא הרבה מאד : 3 ואמר
למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא־ירעו
פני אשר העיר בית־קברות אבתי חרבה
ושעריה אכלו באש : 4 ויאמר לי המלך
על־מה־זה אתה מבקש ואתפלל אל־אלהי
השמים : 5 ואמר למלך אם־על־המלך
טוב ואם־ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני
אל־יהודה אל־עיר קברות אבתי ואבננה :
6 ויאמר לי המלך והשגל ׀ יושבת אצלו
עד־מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב
לפני־המלך וישלחני ואתנה לו זמן :
7 ואומר למלך אם־על־המלך טוב אגרות
יתנו־לי על־פחות עבר הנהר אשר
יעבירוני עד אשר־אבוא אל־יהודה :
8 ואגרת אל־אסף שמר הפרדס אשר
למלך אשר יתן־לי עצים לקרות את־
שערי הבירה אשר־לבית ולחומת העיר
ולבית אשר־אבוא אליו ויתן־לי המלך
כיד אלהי הטובה עלי : 9 ואבוא אל־
פחוות עבר הנהר ואתנה להם את
אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי
חיל ופרשים : 10 וישמע סנבלט החרני
וטוביה העבד העמני וירע להם רעה
גדלה אשר־בא אדם לבקש טובה לבני
ישראל : 11 ואבוא אל־ירושלם ואהי־שם
ימים שלשה : 12 ואקום ׀ לילה אני
ואנשים ׀ מעט עמי ולא־הגדתי לאדם
מה אלהי נתן אל־לבי לעשות לירושלם
ובהמה אין עמי כי אם־הבהמה אשר
אני רכב בה : 13 ואצאה בשער־הגיא
לילה ואל־פני עין התנין ואל־שער
האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם
אשר־הם ׀ פרוצים ושעריה אכלו באש :
14 ואעבר אל־שער העין ואל־ברכת
המלך ואין־מקום לבהמה לעבר תחתי :
15 ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר
בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב :

ΝΕΕΜΙΑΣ, β'.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισὰν ἔτους εἰκοστοῦ
Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖ καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ,
καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ, καὶ
οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπέ μοι ὁ
βασιλεὺς Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρόν, καὶ
οὐκ εἶ μετριάζων; καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰ μὴ
πονηρία καρδίας. Καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα,
3 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ Ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα
ζήτω. Διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσ-
ωπόν μου διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων
μου ἠρημώθη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν
ἐν πυρί; 4 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς Περὶ τίνος
τοῦτο σὺ ζητεῖς; καὶ προσηυξάμην πρὸς τὸν θεὸν
τοῦ οὐρανοῦ, 5 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ Εἰ ἐπὶ τὸν
βασιλέα ἀγαθόν, καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς
σου ἐνώπιόν σου ὥστε πέμψαι αὐτὸν ἐν Ἰούδᾳ
εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου, καὶ ἀνοικοδομήσω
αὐτήν. 6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ
ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ Ἕως πότε ἔσται ἡ
πορεία σου, καὶ πότε ἐπιστρέψεις; καὶ ἠγαθύνθη
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλέ με, καὶ
ἔδωκα αὐτῷ ὅρον. 7 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ Εἰ
ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς
τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε παραγα-
γεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰούδαν, 8 Καὶ ἐπιστολὴν
ἐπὶ Ἀσὰφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὅς ἐστι τῷ
βασιλεῖ, ὥστε δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας
καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ εἰς οἶκον ὃν
εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν. Καὶ ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς
ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθή. 9 Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς
ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς
τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπέστειλε μετ'
ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγοὺς δυνάμεως καὶ ἱππεῖς.
10 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀρωνὶ καὶ Τωβία
ὁ δοῦλος Ἀμμωνί, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο
ὅτι ἥκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ. 11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. 12 Καὶ ἀνέστην νυκτὸς
ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλα
ἀνθρώπῳ τί ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ
ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ κτῆνος οὐκ ἔστι
μετ' ἐμοῦ εἰ μὴ τὸ κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ'
αὐτῷ. 13 Καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ Γωληλὰ
καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν καὶ εἰς
πύλην τῆς κοπρίας· καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ
τείχει Ἱερουσαλὴμ ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσι, καὶ πύλαι
αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρί. 14 Καὶ παρῆλθον
ἐπὶ πύλην τοῦ Αἲν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ
βασιλέως, καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτήνει παρελθεῖν
ὑποκάτω μου. 15 Καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει
χειμάῤῥου νυκτός, καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει·
καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, καὶ ἐπέστρεψα.

NEHEMIAS. II.

CAPUT II.

1 Factum est autem in mense Nisan, anno
vigesimo Artaxerxis regis: et vinum erat
ante eum, et levavi vinum, et dedi regi: et
eram quasi languidus ante faciem ejus.
2 Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus
tristis est, cum te ægrotum non videam?
Non est hoc frustra, sed malum nescio quod
in corde tuo est. Et timui valde, ac nimis:
3 Et dixi regi: Rex in æternum vive: quare
non mœreat vultus meus, quia civitas domus
sepulchrorum patris mei deserta est, et portæ
ejus combustæ sunt igni? 4 Et ait mihi rex:
Pro qua re postulas? Et oravi Deum cæli,
5 Et dixi ad regem: Si videtur regi bonum,
et si placet servus tuus ante faciem tuam, ut
mittas me in Judæam, ad civitatem sepulchri
patris mei, et ædificabo eam: 6 Dixitque
mihi rex, et regina quæ sedebat juxta eum:
Usque ad quod tempus erit iter tuum, et
quando reverteris? Et placuit ante vultum
regis, et misit me: et constitui ei tempus.
7 Et dixi regi: Si regi videtur bonum, epis-
tolas det mihi ad duces regionis trans flumen,
ut traducant me, donec veniam in Judæam:
8 Et epistolam ad Asaph custodem saltus
regis, ut det mihi ligna, ut tegere possim
portas turris domus, et muros civitatis, et
domum, quam ingressus fuero. Et dedit mihi
rex juxta manum Dei mei bonam mecum.
9 Et veni ad duces regionis trans flumen,
dedique eis epistolas regis. Miserat autem
rex mecum principes militum, et equites.
10 Et audierunt Sanaballat Horonites, et
Tobias servus Ammanites: et contristati
sunt afflictione magna, quod venisset homo,
qui quæreret prosperitatem filiorum Israel.
11 Et veni Jerusalem, et eram ibi tribus
diebus, 12 Et surrexi nocte ego, et viri
pauci mecum, et non indicavi cuiquam quid
Deus dedisset in corde meo ut facerem in
Jerusalem, et jumentum non erat mecum,
nisi animal, cui sedebam. 13 Et egressus sum
per portam vallis nocte, et ante fontem dra-
conis, et ad portam stercoris, et con-
siderabam murum Jerusalem dissipatum, et
portas ejus consumptas igni. 14 Et tran-
sivi ad portam fontis, et ad aquæductum
regis, et non erat locus jumento, cui sede-
bam, ut transiret. 15 Et ascendi per
torrentem nocte, et considerabam murum,
et reversus veni ad portam vallis, et redii.

16 וְהַסְּגָנִים לֹא יָדְעוּ אָנָה הָלַכְתִּי וּמָה
אֲנִי עֹשֶׂה וְלַיְּהוּדִים וְלַכֹּהֲנִים וְלַחֹרִים
וְלַסְּגָנִים וּלְיֶתֶר עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה עַד־כֵּן
לֹא הִגַּדְתִּי׃ 17 וָאוֹמַר אֲלֵהֶם אַתֶּם רֹאִים
הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בָהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַםִ
חֲרֵבָה וּשְׁעָרֶיהָ נִצְּתוּ בָאֵשׁ לְכוּ וְנִבְנֶה
אֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַםִ וְלֹא־נִהְיֶה עוֹד חֶרְפָּה׃
18 וָאַגִּיד לָהֶם אֶת־יַד אֱלֹהַי אֲשֶׁר־הִיא
טוֹבָה עָלַי וְאַף־דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר אָמַר־
לִי וַיֹּאמְרוּ נָקוּם וּבָנִינוּ וַיְחַזְּקוּ יְדֵיהֶם
לַטּוֹבָה׃ 19 וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי
וְטֹבִיָּה ׀ הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי וְגֶשֶׁם הָעַרְבִי
וַיַּלְעִגוּ לָנוּ וַיִּבְזוּ עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ מָה־הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים הַעַל הַמֶּלֶךְ אַתֶּם
מֹרְדִים׃ 20 וָאָשִׁיב אוֹתָם דָּבָר וָאוֹמַר לָהֶם
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הוּא יַצְלִיחַ לָנוּ וַאֲנַחְנוּ
עֲבָדָיו נָקוּם וּבָנִינוּ וְלָכֶם אֵין־חֵלֶק וּצְדָקָה
וְזִכָּרוֹן בִּירוּשָׁלָםִ׃

פרשה ג׃

1 וַיָּקָם אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶחָיו
הַכֹּהֲנִים וַיִּבְנוּ אֶת־שַׁעַר הַצֹּאן הֵמָּה
קִדְּשׁוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו וְעַד־מִגְדַּל הַמֵּאָה
קִדְּשׁוּהוּ עַד מִגְדַּל חֲנַנְאֵל׃ 2 וְעַל־יָדוֹ בָנוּ
אַנְשֵׁי יְרֵחוֹ וְעַל־יָדוֹ בָּנָה זַכּוּר בֶּן־אִמְרִי׃
3 וְאֵת שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ בְּנֵי הַסְּנָאָה הֵמָּה
קֵרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו מַנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו׃
4 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק מְרֵמוֹת בֶּן־אוּרִיָּה בֶּן־
הַקּוֹץ וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק מְשֻׁלָּם בֶּן־בֶּרֶכְיָה
בֶּן־מְשֵׁיזַבְאֵל וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק צָדוֹק בֶּן־
בַּעֲנָא׃ 5 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיקוּ הַתְּקוֹעִים
וְאַדִּירֵיהֶם לֹא־הֵבִיאוּ צַוָּרָם בַּעֲבֹדַת
אֲדֹנֵיהֶם׃ 6 וְאֵת שַׁעַר הַיְשָׁנָה הֶחֱזִיקוּ
יוֹיָדָע בֶּן־פָּסֵחַ וּמְשֻׁלָּם בֶּן־בְּסוֹדְיָה הֵמָּה
קֵרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו וּמַנְעֻלָיו וּבְרִיחָיו׃
7 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק מְלַטְיָה הַגִּבְעֹנִי וְיָדוֹן
הַמֵּרֹנֹתִי אַנְשֵׁי גִבְעוֹן וְהַמִּצְפָּה לְכִסֵּא
פַּחַת עֵבֶר הַנָּהָר׃ 8 עַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק עֻזִּיאֵל
בֶּן־חַרְהֲיָה צוֹרְפִים וְעַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק חֲנַנְיָה
בֶּן־הָרַקָּחִים וַיַּעַזְבוּ יְרוּשָׁלַםִ עַד הַחוֹמָה
הָרְחָבָה׃ 9 וְעַל־יָדָם הֶחֱזִיק רְפָיָה בֶן־
חוּר שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלָםִ׃ 10 וְעַל־
יָדָם הֶחֱזִיק יְדָיָה בֶן־חֲרוּמַף וְנֶגֶד בֵּיתוֹ
וְעַל־יָדוֹ הֶחֱזִיק חַטּוּשׁ בֶּן־חֲשַׁבְנְיָה׃

16 Καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην
καὶ τί ἐγὼ ποιῶ· καὶ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς
ἱερεῦσι καὶ τοῖς ἐντίμοις καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ
τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα ἕως τότε
οὐκ ἀπήγγειλα. 17 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς
βλέπετε τὴν πονηρίαν ταύτην ἐν ᾗ ἐσμὲν ἐν
αὐτῇ, πῶς Ἱερουσαλὴμ ἔρημος καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς
ἐνεπρήσθησαν πυρί· δεῦτε καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ
τεῖχος Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος.
18 Καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἥ
ἐστιν ἀγαθὴ ἐπ᾿ ἐμέ, καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ
βασιλέως οὓς εἶπέ μοι· καὶ εἶπα Ἀναστῶμεν καὶ
οἰκοδομήσωμεν. Καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες
αὐτῶν εἰς τὸ ἀγαθόν. 19 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ
ὁ Ἀρωνὶ καὶ Τωβία ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνὶ καὶ Γησὰμ
ὁ Ἀραβί, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ᾿ ἡμᾶς
καὶ εἶπον Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἦ
ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε; 20 Καὶ
ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπα αὐτοῖς Ὁ θεὸς
τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐοδώσει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δοῦλοι
αὐτοῦ καθαροί, καὶ οἰκοδομήσομεν· καὶ ὑμῖν οὐκ
ἔστι μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν
Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. γ′.

1 ΚΑΙ ἀνέστη Ἐλιασοὺβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν
πύλην τὴν προβατικήν· αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτήν,
καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου τῶν
ἑκατὸν ἡγίασαν ἕως πύργου Ἀναμεήλ. 2 Καὶ ἐπὶ
χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἱεριχώ, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν
Ζακχοὺρ υἱοῦ Ἀμαρί. 3 Καὶ τὴν πύλην τὴν
ἰχθυηρὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά· αὐτοὶ ἐστέ-
γασαν αὐτήν, καὶ ἐστέγασαν θύρας αὐτῆς καὶ
κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 4 Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἐπὶ Ῥαμὼθ υἱοῦ Οὐρία υἱοῦ
Ἀκκώς. Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλὰμ
υἱὸς Βαραχίου υἱοῦ Μαζεβήλ. Καὶ ἐπὶ χεῖρα
αὐτῶν κατέσχε Σαδὼκ υἱὸς Βαανά. 5 Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν κατέσχοσαν οἱ Θεκωίμ, καὶ ἀδωρὶμ
οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν
αὐτῶν. 6 Καὶ τὴν πύλην Ἰασαναὶ ἐκράτησαν
Ἰωιδὰ υἱὸς Φασὲκ καὶ Μεσουλὰμ υἱὸς Βασωδία·
αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς
καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 7 Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαβαωνίτης
καὶ Εὐάρων ὁ Μηρωνωθίτης, ἄνδρες τῆς Γαβαὼν
καὶ τῆς Μασφὰ ἕως θρόνου τοῦ ἄρχοντος τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ. 8 Καὶ παρ᾿ αὐτὸν παρη-
σφαλίσατο Ὀζιὴλ υἱὸς Ἀραχίου πυρωτῶν. Καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τοῦ
Ῥωκείμ, καὶ κατέλιπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τείχους
τοῦ πλατέος. 9 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε
Ῥαφαΐα υἱὸς Σούρ, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ἱερου-
σαλήμ. 10 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαΐα
υἱὸς Ἐρωμάφ, καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀττοὺθ υἱὸς Ἀσαβανία.

16 Magistratus autem nesciebant quo abiissem,
aut quid ego facerem: sed et Judæis et sacer-
dotibus, et optimatibus, et magistratibus, et
reliquis qui faciebant opus, usque ad id loci
nihil indicaveram. 17 Et dixi eis: Vos nostis
afflictionem in qua sumus; quia Jerusalem
deserta est, et portæ ejus consumptæ sunt
igni: venite, et ædificemus muros Jerusalem,
et non simus ultra opprobrium. 18 Et indi-
cavi eis manum Dei mei, quod esset bona
mecum, et verba regis, quæ locutus esset mihi,
et aio: Surgamus et ædificemus. Et con-
fortatæ sunt manus eorum in bono. 19 Audie-
runt autem, Sanaballat Horonites, et Tobias
servus Ammanites, et Gosem Arabs, et sub-
sannaverunt nos, et despexerunt, dixeruntque:
Quæ est hæc res, quam facitis? numquid
contra regem vos rebellatis? 20 Et reddidi
eis sermonem, dixique ad eos: Deus cæli ipse
nos juvat, et nos servi ejus sumus: surgamus
et ædificemus: vobis autem non est pars, et
justitia, et memoria in Jerusalem.

CAPUT III.

1 Et surrexit Eliasib sacerdos magnus, et
fratres ejus sacerdotes, et ædificaverunt portam
gregis: ipsi sanctificaverunt eam, et statuerunt
valvas ejus, et usque ad turrim centum cubi-
torum sanctificaverunt eam, usque ad turrim
Hananeel. 2 Et juxta eum ædificaverunt
viri Jericho: et juxta eum ædificavit Zachur
filius Amri. 3 Portam autem piscium ædifi-
caverunt filii Asnaa: ipsi texerunt eam, et
statuerunt valvas ejus, et seras, et vectes. Et
juxta eos ædificavit Marimuth filius Uriæ, filii
Accus. 4 Et juxta eum ædificavit Mosollam
filius Barachiæ, filii Mesezebel: et juxta eos
ædificavit Sadoc filius Baana: 5 Et juxta
eos ædificaverunt Thecueni: optimates autem
eorum non supposuerunt colla sua in opere
Domini sui. 6 Et portam veterem ædifica-
verunt Joiada filius Phasea, et Mosollam filius
Besodia: ipsi texerunt eam, et statuerunt
valvas ejus, et seras, et vectes. 7 Et juxta
eos ædificaverunt Meltias Gabaonites, et Jadon
Meronathites, viri de Gabaon et Maspha, pro
duce qui erat in regione trans flumen. 8 Et
juxta eum ædificavit Eziel filius Araia aurifex:
et juxta eum ædificavit Ananias filius pigmen-
tarii: et dimiserunt Jerusalem usque ad
murum plateæ latioris. 9 Et juxta eum ædifi-
cavit Raphaia filius Hur, princeps vici Jeru-
salem. 10 Et juxta eum ædificavit Jedaia
filius Haromaph contra domum suam: et
juxta eum ædificavit Hattus filius Haseboniæ.

11 מדה שנית החזיק מלכיה בן־חרם
וחשוב בן־פחת מואב ואת מגדל
התנורים׃ 12 ועל־ידו החזיק שלום
בן־הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא
ובנותיו׃ 13 את שער הגיא החזיק חנון
וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד
שער השפות׃ 14 ואת ׀ שער האשפות
החזיק מלכיה בן־רכב שר פלך בית־
הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו מנעליו
ובריחיו׃ 15 ואת שער העין החזיק
שלון בן־כל־חזה שר פלך המצפה
הוא יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת
השלח לגן־המלך ועד־המעלות היורדות
מעיר דויד׃ 16 אחריו החזיק נחמיה
בן־עזבוק שר חצי פלך בית־צור עד־נגד
קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד
בית הגברים׃ 17 אחריו החזיקו הלוים
רחום בן־בני על־ידו החזיק חשביה
שר־חצי־פלך קעילה לפלכו׃ 18 אחריו
החזיקו אחיהם בוי בן־חנדד שר חצי
פלך קעילה׃ 19 ויחזק על־ידו עזר
בן־ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד
עלת הנשק המקצע׃ 20 אחריו החרה
החזיק ברוך בן־זבי מדה שנית מן־
המקצוע עד־פתח בית אלישיב הכהן
הגדול׃ 21 אחריו החזיק מרמות בן־אוריה
בן־הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב
ועד־תכלית בית אלישיב׃ 22 ואחריו
החזיקו הכהנים אנשי הככר׃ 23 אחריו
החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו
החזיק עזריה בן־מעשיה בן־ענניה אצל
ביתו׃ 24 אחריו החזיק בנוי בן־חנדד
מדה שנית מבית עזריה עד־המקצוע
ועד־הפנה׃ 25 פלל בן־אוזי מנגד המקצוע
והמגדל היוצא מבית המלך העליון
אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן־
פרעש׃ 26 והנתינים היו ישבים בעפל
עד נגד שער המים למזרח והמגדל
היוצא׃ 27 אחריו החזיקו התקעים מדה
שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד
חומת העפל׃ 28 מעל ׀ שער הסוסים
החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו׃

11 Καὶ δεύτερος ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡρὰμ καὶ
Ἀσοὺβ υἱὸς Φαὰθ Μωάβ, καὶ ἕως πύργου τῶν
Θανουρίμ. 12 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε
Σαλλοὺμ υἱὸς Ἀλλωής, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου
Ἱερουσαλήμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. 13 Τὴν
πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνοὺν καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ζανώ· αὐτοὶ ᾠκοδόμησαν αὐτήν, καὶ
ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ
μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει
ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας. 14 Καὶ τὴν πύλην
τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Ῥηχάβ, ἄρχων
περιχώρου Βηθακχαρίμ, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ
ἐσκέπασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ
κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 15 Τὴν δὲ
πύλην τῆς πηγῆς ἠσφαλίσατο Σαλωμὼν υἱὸς
Χολεζέ, ἄρχων μέρους τῆς Μασφά· αὐτὸς ἐξῳκο-
δόμησεν αὐτὴν καὶ ἐστέγασεν αὐτήν, καὶ ἔστησε
τὰς θύρας αὐτῆς, καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ
τεῖχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κουρᾷ τοῦ
βασιλέως, καὶ ἕως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινου-
σῶν ἀπὸ πόλεως Δαυίδ. 16 Ὀπίσω αὐτοῦ ἐκρά-
τησε Νεεμίας υἱὸς Ἀζαβούχ, ἄρχων ἡμίσους
περιχώρου Βηθσοὺρ ἕως κήπου τάφου Δαυὶδ καὶ
ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγονυίας καὶ ἕως
Βηθαγγαρίμ. 17 Ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ
Λευῖται, Ῥαοὺμ υἱὸς Βανί. Ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ
ἐκράτησεν Ἀσαβία ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Κεϊλὰ
τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ. 18 Καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐκρά-
τησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεῒ υἱὸς Ἡναδάδ, ἄρχων
ἡμίσους περιχώρου Κεϊλά. 19 Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ Ἀζοὺρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἄρχων τοῦ Μασφαί,
μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συνα-
πτούσης τῆς γωνίας. 20 Μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησε
Βαροὺχ υἱὸς Ζαβοὺ μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς
γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασοὺβ τοῦ ἱερέως τοῦ
μεγάλου. 21 Μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμὼθ υἱὸς
Οὐρία υἱοῦ Ἀκκὼς μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας
Βηθελιασοὺβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασούβ. 22 Καὶ
μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἐκχεχάρ.
23 Καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὶν καὶ Ἀσοὺβ
κατέναντι οἴκου αὐτῶν. Καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησεν
Ἀζαρίας υἱὸς Μαασίου υἱοῦ Ἀνανία ἐχόμενα
οἴκου αὐτοῦ. 24 Μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησε Βανὶ υἱὸς
Ἀδὰδ μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς
γωνίας καὶ ἕως τῆς καμπῆς 25 Φαλὰχ υἱοῦ Εὐζαῒ
ἐξεναντίας τῆς γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς
τῆς φυλακῆς. Καὶ μετ᾽ αὐτὸν Φαδαΐα υἱὸς Φόρος.
26 Καὶ οἱ Ναθινὶμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ὠφὰλ
ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς, καὶ ὁ
πύργος ὁ ἐξέχων. 27 Καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησαν
οἱ Θεκωὶμ μέτρον δεύτερον ἐξεναντίας τοῦ πύργου
τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους
τοῦ Ὀφλά. 28 Ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων
ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ.

11 Mediam partem vici ædificavit Melchias
filius Herem, et Hasub filius Phahath Moab,
et turrim furnorum. 12 Et juxta eum ædifi-
cavit Sellum filius Alohes princeps mediæ
partis vici Jerusalem, ipse et filiæ ejus. 13 Et
portam vallis ædificavit Hanun, et habitatores
Zanoe: ipsi ædificaverunt eam, et statuerunt
valvas ejus, et seras, et vectes, et mille cubitos
in muro usque ad portam sterquilinii. 14 Et
portam sterquilinii ædificavit Melchias filius
Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse
ædificavit eam, et statuit valvas ejus, et seras,
et vectes. 15 Et portam fontis ædificavit
Sellum filius Cholhoza, princeps pagi Maspha:
ipse ædificavit eam, et texit, et statuit valvas
ejus, et seras, et vectes, et muros piscinæ Siloe
in hortum regis, et usque ad gradus, qui
descendunt de civitate David. 16 Post eum
ædificavit Nehemias filius Azboc, princeps
dimidiæ partis vici Bethsur, usque contra
sepulchrum David, et usque ad piscinam,
quæ grandi opere constructa est, et usque ad
domum fortium. 17 Post eum ædificaverunt
Levitæ, Rehum filius Benni: post eum ædifi-
cavit Hasebias princeps dimidiæ partis vici
Ceilæ in vico suo. 18 Post eum ædificaverunt
fratres eorum, Bavai filius Enadad, princeps
dimidiæ partis Ceilæ. 19 Et ædificavit juxta
eum Aser filius Josue, princeps Maspha, men-
suram secundam, contra ascensum firmissimi
anguli. 20 Post eum in monte ædificavit
Baruch filius Zachai mensuram secundam,
ab angulo usque ad portam domus Eliasib
sacerdotis magni. 21 Post eum ædificavit
Merimuth filius Uriæ filii Haccus men-
suram secundam, a porta domus Eliasib,
donec extenderetur domus Eliasib. 22 Et
post eum ædificaverunt sacerdotes, viri de
campestribus Jordanis. 23 Post eum ædifi-
cavit Benjamin et Hasub contra domum suam:
et post eum ædificavit Azarias filius Maasiæ
filii Ananiæ contra domum suam. 24 Post
eum ædificavit Bennui filius Henadad men-
suram secundam, a domo Azariæ usque ad
flexuram, et usque ad angulum. 25 Phalel
filius Ozi contra flexuram et turrim, quæ
eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio
carceris: post eum Phadaia filius Pharos.
26 Nathinæi autem habitabant in Ophel usque
contra portam aquarum ad orientem, et
turrim, quæ prominebat. 27 Post eum ædifi-
caverunt Thecueni mensuram secundam e
regione, a turre magna et eminente usque
ad murum templi. 28 Sursum autem
a porta equorum ædificaverunt sacer-
dotes, unusquisque contra domum suam.

נחמיה ג ד

29 אחריו החזיק צדוק בן־אמר נגד ביתו
ואחריו החזיק שמעיה בן־שכניה שמר
שער המזרח׃ 30 אחרי החזיק חנניה
בן־שלמיה וחנון בן־צלף הששי מדה
שני אחריו החזיק משלם בן־ברכיה נגד
נשכתו׃ 31 אחרי החזיק מלכיה בן־הצרפי
עד־בית הנתינים והרכלים נגד שער
המפקד ועד עלית הפנה׃ 32 ובין עלית
הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים
והרכלים׃ (iv. 1) 33 ויהי כאשר שמע
סנבלט כי־אנחנו בונים את־החומה ויחר
לו ויכעס הרבה וילעג על־היהודים׃
34 ויאמר ׀ לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר
מה היהודים האמללים עשים היעזבו
להם היזבחו היכלו ביום היחיו את־
האבנים מערמות העפר והמה שרופות׃
35 וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר־
הם בונים אם־יעלה שועל ופרץ חומת
אבניהם׃ 36 שמע אלהינו כי־היינו בוזה
והשב חרפתם אל־ראשם ותנם לבזה
בארץ שביה׃ 37 ואל־תכס על־עונם
וחטאתם מלפניך אל־תמחה כי הכעיסו
לנגד הבונים׃ 38 ונבנה את־החומה
ותקשר כל־החומה עד־חציה ויהי לב
לעם לעשות׃

פרשה ד׃

1 ויהי ׀ כאשר שמע סנבלט וטוביה
והערבים והעמנים והאשדודים כי־
עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי־החלו
הפרצים להסתם ויחר להם מאד׃
2 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם
בירושלם ולעשות לו תועה׃ 3 ונתפלל
אל־אלהינו ונעמיד משמר עליהם
יומם ולילה מפניהם׃ 4 ויאמר יהודה
כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו
לא נוכל לבנות בחומה׃ 5 ויאמרו
צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר־
נבוא אל־תוכם והרגנום והשבתנו
את־המלאכה׃ 6 ויהי כאשר־באו היהודים
הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל־המקמות אשר־תשובו עלינו׃

ΝΕΕΜΙΑΣ, γ΄, δ΄.

29 Καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδοὺκ υἱὸς Ἐμμὴρ
ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ. Καὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησε
Σαμαΐα υἱὸς Σεχενία, φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνα-
τολῆς. 30 Μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς
Σελεμία καὶ Ἀνὼμ υἱὸς Σελὲφ ὁ ἕκτος μέτρον
δεύτερον. Μετ᾽ αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλὰμ υἱὸς
Βαραχία ἐξεναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ. 31 Μετ᾽
αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τοῦ Σαρεφὶ ἕως Βηθὰν
Ναθινίμ, καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ
Μαφεκὰδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς. 32 Καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν
οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι.

ΚΕΦ. δ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὅτι
ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν αὐτῷ
ἐφάνη, καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολύ, καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ
τοῖς Ἰουδαίοις. 2 Καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ Αὕτη ἡ δύναμις Σομόρων ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
οὗτοι οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν; ἆρα θυσιά-
ζουσιν; ἆρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἰάσονται
τοὺς λίθους μετὰ τὸ χῶμα γενέσθαι γῆς καυθέντας;
3 Καὶ Τωβίας ὁ Ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἦλθε
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Μὴ θυσιάζουσιν ἢ φάγονται
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ
καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν; 4 Ἄκουσον
ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμόν,
5 Καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ
αἰχμαλωσίας, 6 Καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν.
7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Σαναβαλλὰτ καὶ Τωβία
καὶ οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀμμανῖται ὅτι ἀνέβη ἡ φυὴ
τοῖς τείχεσιν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ
ἀναφράσσεσθαι, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα.
8 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν
παρατάξασθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ποιῆσαι αὐτὴν
ἀφανῆ. 9 Καὶ προσηυξάμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἡμῶν, καὶ ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ᾽ αὐτοὺς
ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 10 Καὶ
εἶπεν Ἰούδας Συνετρίβη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ
ὁ χοῦς πολύς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν
ἐν τῷ τείχει. 11 Καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς
Οὐ γνώσονται καὶ οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν
εἰς μέσον αὐτῶν καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύ-
σωμεν τὸ ἔργον. 12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθοσαν οἱ
Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν, καὶ εἴποσαν
ἡμῖν Ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ᾽ ἡμᾶς·

NEHEMIAS, III. IV.

29 Post eos ædificavit Sadoc filius Emmer
contra domum suam. Et post eum ædificavit
Semaia filius Secheniæ, custos portæ orien-
talis. 30 Post eum ædificavit Hanania filius
Selemiæ, et Hanun filius Seleph sextus,
mensuram secundam: post eum ædificavit
Mosollam filius Barachiæ, contra gazophy-
lacium suum. 31 Post eum ædificavit Melchias
filius aurificis usque ad domum Nathinæorum,
et scruta vendentium contra portam judicia-
lem, et usque ad cœnaculum anguli. 32 Et
inter cœnaculum anguli in porta gregis ædifi-
caverunt aurifices et negotiatores.

CAPUT IV.

1 Factum est autem, cum audisset Sana-
ballat quod ædificaremus murum, iratus est
valde: et motus nimis subsannavit Judæos,
2 Et dixit coram fratribus suis, et frequentia
Samaritanorum: Quid Judæi faciunt im-
becilles? Num dimittent eos gentes? Num
sacrificabunt, et complebunt in una die?
Numquid ædificare poterunt lapides de acervis
pulveris, qui combusti sunt? 3 Sed et Tobias
Ammanites proximus ejus, ait: Ædificent:
si ascenderit vulpes, transiliet murum eorum
lapideum. 4 Audi Deus noster, quia facti
sumus despectui: converte opprobrium super
caput eorum, et da eos in despectionem in
terra captivitatis. 5 Ne operias iniquitatem
eorum, et peccatum eorum coram facie tua non
deleatur, quia irriserunt ædificantes. 6 Itaque
ædificavimus murum, et conjunximus totum
usque ad partem dimidiam: et provocatum
est cor populi ad operandum. 7 Factum est
autem, cum audisset Sanaballat, et Tobias, et
Arabes, et Ammanitæ, et Azotii, quod obducta
esset cicatrix muri Jerusalem, et quod cœpis-
sent interrupta concludi, irati sunt nimis.
8 Et congregati sunt omnes pariter, ut veni-
rent, et pugnarent contra Jerusalem, et
molirentur insidias. 9 Et oravimus Deum
nostrum, et posuimus custodes super murum
die ac nocte contra eos. 10 Dixit autem
Judas: Debilitata est fortitudo portantis, et
humus nimia est, et nos non poterimus
ædificare murum. 11 Et dixerunt hostes
nostri: Nesciant, et ignorent, donec veniamus
in medium eorum, et interficiamus eos, et
cessare faciamus opus. 12 Factum est
autem, venientibus Judæis, qui habitabant
juxta eos, et dicentibus nobis per decem vices,
ex omnibus locis quibus venerant ad nos,

7 וָאַעֲמִיד מִתַּחְתִּיּוֹת לַמָּקוֹם מֵאַחֲרֵי
לַחוֹמָה בַּצְּחִחִיִּים וָאַעֲמִיד אֶת־הָעָם
לְמִשְׁפָּחוֹת עִם־חַרְבֹתֵיהֶם רָמְחֵיהֶם
וְקַשְּׁתֹתֵיהֶם׃ 8 וָאֵרֶא וָאָקוּם וָאֹמַר אֶל־
הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר הָעָם אַל־
תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם אֶת־אֲדֹנָי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
זְכֹרוּ וְהִלָּחֲמוּ עַל־אֲחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
נְשֵׁיכֶם וּבָתֵּיכֶם׃ 9 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
שָׁמְעוּ אוֹיְבֵינוּ כִּי־נוֹדַע לָנוּ וַיָּפֶר הָאֱלֹהִים
אֶת־עֲצָתָם וַנָּשָׁב כֻּלָּנוּ אֶל־הַחוֹמָה אִישׁ
אֶל־מְלַאכְתּוֹ׃ 10 וַיְהִי ׀ מִן־הַיּוֹם הַהוּא
חֲצִי נְעָרַי עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם
מַחֲזִיקִים וְהָרְמָחִים הַמָּגִנִּים וְהַקְּשָׁתוֹת
וְהַשִּׁרְיֹנִים וְהַשָּׂרִים אַחֲרֵי כָּל־בֵּית יְהוּדָה׃
11 הַבּוֹנִים בַּחוֹמָה וְהַנֹּשְׂאִים בַּסֶּבֶל עֹמְשִׂים
בְּאַחַת יָדוֹ עֹשֶׂה בַמְּלָאכָה וְאַחַת מַחֲזֶקֶת
הַשָּׁלַח׃ 12 וְהַבּוֹנִים אִישׁ חַרְבּוֹ אֲסוּרִים
עַל־מָתְנָיו וּבוֹנִים וְהַתּוֹקֵעַ בַּשּׁוֹפָר אֶצְלִי׃
13 וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר
הָעָם הַמְּלָאכָה הַרְבֵּה וּרְחָבָה וַאֲנַחְנוּ
נִפְרָדִים עַל־הַחוֹמָה רְחוֹקִים אִישׁ מֵאָחִיו׃
14 בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר
שָׁמָּה תִּקָּבְצוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִלָּחֶם לָנוּ׃
15 וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם מַחֲזִיקִים
בָּרְמָחִים מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת
הַכּוֹכָבִים׃ 16 גַּם בָּעֵת הַהִיא אָמַרְתִּי לָעָם
אִישׁ וְנַעֲרוֹ יָלִינוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִָם וְהָיוּ־
לָנוּ הַלַּיְלָה מִשְׁמָר וְהַיּוֹם מְלָאכָה׃ 17 וְאֵין
אֲנִי וְאַחַי וּנְעָרַי וְאַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר
אַחֲרַי אֵין־אֲנַחְנוּ פֹשְׁטִים בְּגָדֵינוּ אִישׁ שִׁלְחוֹ
הַמָּיִם׃

פרשה ה׃

1 וַתְּהִי צַעֲקַת הָעָם וּנְשֵׁיהֶם גְּדוֹלָה
אֶל־אֲחֵיהֶם הַיְּהוּדִים׃ 2 וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים
בָּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ רַבִּים וְנִקְחָה דָגָן
וְנֹאכְלָה וְנִחְיֶה׃ 3 וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים שְׂדֹתֵינוּ
וּכְרָמֵינוּ וּבָתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים וְנִקְחָה דָגָן
בָּרָעָב׃ 4 וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים לָוִינוּ כֶסֶף
לְמִדַּת הַמֶּלֶךְ שְׂדֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ׃ 5 וְעַתָּה
כִּבְשַׂר אַחֵינוּ בְּשָׂרֵנוּ כִּבְנֵיהֶם בְּנֵינוּ וְהִנֵּה
אֲנַחְנוּ כֹבְשִׁים אֶת־בָּנֵינוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ
לַעֲבָדִים וְיֵשׁ מִבְּנֹתֵינוּ נִכְבָּשׁוֹת וְאֵין
לְאֵל יָדֵנוּ וּשְׂדֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ לַאֲחֵרִים׃

13 Καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατό-
πισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς, καὶ ἔστησα
τὸν λαὸν κατὰ δήμους μετὰ ῥομφαιῶν αὐτῶν,
λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν. 14 Καὶ εἶδον,
καὶ ἀνέστην καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ
πρὸς τοὺς στρατηγοὺς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους
τοῦ λαοῦ Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν·
μνήσθητε τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ,
καὶ παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, υἱῶν
ὑμῶν, θυγατέρων ὑμῶν, γυναικῶν ὑμῶν καὶ
οἴκων ὑμῶν. 15 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ
θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπεστρέψαμεν πάντες
ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.
16 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἥμισυ τῶν
ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον, καὶ ἥμισυ αὐτῶν
ἀντείχοντο, καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα καὶ
θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω παντὸς οἴκου Ἰούδα
17 Τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει. Καὶ οἱ αἴρον-
τες ἐν τοῖς ἀρτῆρσιν ἐν ὅπλοις· ἐν μιᾷ χειρὶ
ἐποίει αὐτοῦ τὸ ἔργον, καὶ ἐν μιᾷ ἐκράτει τὴν
βολίδα. 18 Καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ ῥομφαίαν
αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδο-
μοῦσαν· καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα
αὐτοῦ. 19 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους
τοῦ λαοῦ Τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολύ, καὶ ἡμεῖς
σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 20 Ἐν τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσητε
τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς
ἡμᾶς, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν.
21 Καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον, καὶ ἥμισυ αὐτῶν
κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ
ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων. 22 Καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ Ἕκαστος μετὰ τοῦ
νεανίσκου αὐτοῦ αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νὺξ προφυλακή, καὶ ἡ ἡμέρα
ἔργον. 23 Καὶ ἤμην ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς
προφυλακῆς ὀπίσω μου, καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν
ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

ΚΕΦ. εʹ.

1 ΚΑΙ ἡ κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν
μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους.
2 Καὶ ἦσάν τινες λέγοντες Ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ
ἐν θυγατράσιν ἡμων ἡμεῖς πολλοί, καὶ ληψόμεθα
σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζησόμεθα. 3 Καὶ εἰσί
τινες λέγοντες Ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν
καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγγυῶμεν καὶ ληψόμεθα
σῖτον καὶ φαγόμεθα. 4 Καὶ εἰσί τινες λέγοντες
Ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρους τοῦ βασιλέως,
ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν.
5 Καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν σὰρξ ἡμῶν, ὡς
υἱοὶ αὐτῶν υἱοὶ ἡμῶν· καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυνα-
στεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν
εἰς δούλους, καὶ εἰσιν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν κατα-
δυναστευόμεναι, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις χειρῶν ἡμῶν,
καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις.

13 Statui in loco post murum per circuitum
populum in ordinem cum gladiis suis, et
lanceis, et arcubus. 14 Et perspexi atque
surrexi: et aio ad optimates et magistratus,
et ad reliquam partem vulgi: Nolite timere a
facie eorum. Domini magni et terribilis
mementote, et pugnate pro fratribus vestris,
filiis vestris, et filiabus vestris, et uxoribus
vestris, et domibus vestris. 15 Factum est
autem, cum audissent inimici nostri nuntiatum
esse nobis, dissipavit Deus consilium eorum.
Et reversi sumus omnes ad muros, unusquisque
ad opus suum. 16 Et factum est a die illa,
media pars juvenum eorum faciebat opus, et
media parata erat ad bellum, et lanceæ, et
scuta, et arcus, et loricæ, et principes post eos
in omni domo Juda 17 Ædificantium in
muro, et portantium onera, et imponentium:
una manu sua faciebat opus, et altera tenebat
gladium: 18 Ædificantium enim unus-
quisque gladio erat accinctus renes. Et
ædificabant, et clangebant buccina juxta me.
19 Et dixi ad optimates, et ad magistratus,
et ad reliquam partem vulgi: Opus grande
est et latum, et nos separati sumus in muro
procul alter ab altero: 20 In loco quocumque
audieritis clangorem tubæ, illuc concurrite ad
nos: Deus noster pugnabit pro nobis. 21 Et
nos ipsi faciamus opus: et media pars
nostrum teneat lanceas, ab ascensu auroræ,
donec egrediantur astra. 22 In tempore
quoque illo dixi populo: Unusquisque cum
puero suo maneat in medio Jerusalem, et sint
nobis vices per noctem et diem, ad operandum.
23 Ego autem et fratres mei, et pueri mei, et
custodes, qui erant post me, non deponebamus
vestimenta nostra: unusquisque tantum
nudabatur ad baptismum.

CAPUT V.

1 Et factus est clamor populi et uxorum
ejus magnus adversus fratres suos Judæos.
2 Et erant qui dicerent: Filii nostri, et filiæ
nostræ multæ sunt nimis: accipiamus pro
pretio eorum frumentum, et comedamus, et
vivamus. 3 Et erant qui dicerent: Agros
nostros, et vineas, et domos nostras opponamus,
et accipiamus frumentum in fame. 4 Et
alii dicebant: Mutuo sumamus pecunias in
tributa regis, demusque agros nostros et
vineas: 5 Et nunc sicut carnes fratrum
nostrorum, sic carnes nostræ sunt: et sicut
filii eorum, ita et filii nostri; ecce nos
subjugamus filios nostros et filias nostras in
servitutem, et de filiabus nostris sunt famulæ,
nec habemus unde possint redimi, et agros
nostros, et vineas nostras alii possident.

[6] וַיִּחַר לִי מְאֹד כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת־זַעֲקָתָם וְאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ [7] וַיִּמָּלֵךְ לִבִּי עָלַי וָאָרִיבָה אֶת־הַחֹרִים וְאֶת־הַסְּגָנִים וָאֹמְרָה לָהֶם מַשָּׁא אִישׁ־בְּאָחִיו אַתֶּם נֹשְׁאִים וָאֶתֵּן עֲלֵיהֶם קְהִלָּה גְדוֹלָה׃ [8] וָאֹמְרָה לָהֶם אֲנַחְנוּ קָנִינוּ אֶת־אַחֵינוּ הַיְּהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לַגּוֹיִם כְּדֵי בָנוּ וְגַם־אַתֶּם תִּמְכְּרוּ אֶת־אֲחֵיכֶם וְנִמְכְּרוּ־לָנוּ וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא מָצְאוּ דָּבָר׃ [9] וַיֹּאמֶר לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר־אַתֶּם עֹשִׂים הֲלוֹא בְּיִרְאַת אֱלֹהֵינוּ תֵּלֵכוּ מֵחֶרְפַּת הַגּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ׃ [10] וְגַם־אֲנִי אַחַי וּנְעָרַי נֹשִׁים בָּהֶם כֶּסֶף וְדָגָן נַעַזְבָה־נָּא אֶת־הַמַּשָּׁא הַזֶּה׃ [11] הָשִׁיבוּ נָא לָהֶם כְּהַיּוֹם שְׂדֹתֵיהֶם כַּרְמֵיהֶם זֵיתֵיהֶם וּבָתֵּיהֶם וּמְאַת הַכֶּסֶף וְהַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר אֲשֶׁר אַתֶּם נֹשִׁים בָּהֶם׃ [12] וַיֹּאמְרוּ נָשִׁיב וּמֵהֶם לֹא נְבַקֵּשׁ כֵּן נַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר וָאֶקְרָא אֶת־הַכֹּהֲנִים וָאַשְׁבִּיעֵם לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ [13] גַּם־חָצְנִי נָעַרְתִּי וָאֹמְרָה כָּכָה יְנַעֵר הָאֱלֹהִים אֶת־כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִבֵּיתוֹ וּמִיגִיעוֹ וְכָכָה יִהְיֶה נָעוּר וָרֵק וַיֹּאמְרוּ כָל־הַקָּהָל אָמֵן וַיְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעַשׂ הָעָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃ [14] גַּם מִיּוֹם ׀ אֲשֶׁר־צִוָּה אֹתִי לִהְיוֹת פֶּחָם בְּאֶרֶץ יְהוּדָה מִשְּׁנַת עֶשְׂרִים וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא הַמֶּלֶךְ שָׁנִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲנִי וְאַחַי לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא אָכַלְתִּי׃ [15] וְהַפַּחוֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־לְפָנַי הִכְבִּידוּ עַל־הָעָם וַיִּקְחוּ מֵהֶם בְּלֶחֶם וָיַיִן אַחַר כֶּסֶף־שְׁקָלִים אַרְבָּעִים גַּם נַעֲרֵיהֶם שָׁלְטוּ עַל־הָעָם וַאֲנִי לֹא־עָשִׂיתִי כֵן מִפְּנֵי יִרְאַת אֱלֹהִים׃ [16] וְגַם בִּמְלֶאכֶת הַחוֹמָה הַזֹּאת הֶחֱזַקְתִּי וְשָׂדֶה לֹא קָנִינוּ וְכָל־נְעָרַי קְבוּצִים שָׁם עַל־הַמְּלָאכָה׃ [17] וְהַיְּהוּדִים וְהַסְּגָנִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אִישׁ וְהַבָּאִים אֵלֵינוּ מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־סְבִיבֹתֵינוּ עַל־שֻׁלְחָנִי׃ [18] וַאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שֵׁשׁ־בְּרֻרוֹת וְצִפֳּרִים נַעֲשׂוּ־לִי וּבֵין עֲשֶׂרֶת יָמִים בְּכָל־יַיִן לְהַרְבֵּה וְעִם־זֶה לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא בִקַּשְׁתִּי כִּי־כָבְדָה הָעֲבֹדָה עַל־הָעָם הַזֶּה׃ [19] זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי לְטוֹבָה כֹּל אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עַל־הָעָם הַזֶּה׃

6 Καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους. 7 Καὶ ἐβουλεύσατο καρδία μου ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ εἶπα αὐτοῖς Ἀπαιτήσει ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἃ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην, 8 Καὶ εἶπα αὐτοῖς Ἡμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἑκουσίῳ ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, καὶ παραδοθήσονται ἡμῖν; καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐκ εὕροσαν λόγον. 9 Καὶ εἶπε Οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. 10 Καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν ἑαυτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον, ἐγκατελίπομεν δὴ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην. 11 Ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν καὶ ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐλαιῶνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε ἑαυτοῖς. 12 Καὶ εἶπαν Ἀποδώσομεν καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις. Καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο. 13 Καὶ τὴν ἀναβολήν μου ἐξετίναξα καὶ εἶπα Οὕτως ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα ὃς οὐ στήσει τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός. Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἀμήν, καὶ ᾔνεσαν τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο. 14 Ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Ἀρθασασθᾷ, ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον. 15 Καὶ τὰς βίας τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ, ἔσχατον ἀργύριον δίδραχμα τεσσαράκοντα, καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν· κἀγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου θεοῦ. 16 Καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ ἐκράτησα, ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον. 17 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου. 18 Καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἷς, καὶ πρόβατα ἓξ ἐκλεκτὰ καὶ χίμαρος ἐγίνοντό μοι, καὶ ἀνὰ μέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει· καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον. 19 Μνήσθητί μου ὁ θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

6 Et iratus sum nimis cum audissem clamorem eorum secundum verba hæc: 7 Cogitavitque cor meum mecum: et increpavi optimates et magistratus, et dixi eis: Usurasne singuli a fratribus vestris exigitis? Et congregavi adversum eos concionem magnam, 8 Et dixi eis: Nos, ut scitis, redemimus fratres nostros Judæos, qui venditi fuerant gentibus, secundum possibilitatem nostram: et vos igitur vendetis fratres vestros, et redimemus eos? Et siluerunt, nec invenerunt quid responderent. 9 Dixique ad eos: Non est bona res, quam facitis: quare non in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobretur nobis a gentibus inimicis nostris? 10 Et ego, et fratres mei, et pueri mei, commodavimus plurimis pecuniam et frumentum: non repetamus in commune istud, æs alienum concedamus, quod debetur nobis. 11 Reddite eis hodie agros suos, et vineas suas, et oliveta sua, et domos suas: quin potius et centesimam pecuniæ, frumenti, vini, et olei, quam exigere soletis ab eis, date pro illis. 12 Et dixerunt: Reddemus, et ab eis nihil quæremus: sicque faciemus ut loqueris. Et vocavi sacerdotes, et adjuravi eos, ut facerent juxta quod dixeram. 13 Insuper excussi sinum meum, et dixi: Sic excutiat Deus omnem virum, qui non compleverit verbum istud, de domo sua, et de laboribus suis: sic excutiatur, et vacuus fiat. Et dixit universa multitudo: Amen. Et laudaverunt Deum. Fecit ergo populus sicut erat dictum. 14 A die autem illa, qua præceperat rex mihi ut essem dux in terra Juda, ab anno vigesimo usque ad annum trigesimum secundum Artaxerxis regis, per annos duodecim, ego et fratres mei annonas, quæ ducibus debebantur, non comedimus. 15 Duces autem primi, qui fuerant ante me, gravaverunt populum, et acceperunt ab eis, in pane, et vino, et pecunia, quotidie siclos quadraginta: sed et ministri eorum depresserunt populum. Ego autem non feci ita propter timorem Dei: 16 Quin potius in opere muri ædificavi, et agrum non emi, et omnes pueri mei congregati ad opus erant. 17 Judæi quoque et magistratus, centum quinquaginta viri, et qui veniebant ad nos de gentibus quæ in circuitu nostro sunt, in mensa mea erant. 18 Parabatur autem mihi per dies singulos bos unus, arietes sex electi, exceptis volatilibus, et inter dies decem vina diversa, et alia multa tribuebam: insuper et annonas ducatus mei non quæsivi: valde enim attenuatus erat populus. 19 Memento mei Deus meus in bonum, secundum omnia quæ feci populo huic.

נחמיה ו

פרשה ו׃

1 וַיְהִי כַאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה
וּלְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וּלְיֶתֶר אֹיְבֵינוּ כִּי בָנִיתִי
אֶת־הַחוֹמָה וְלֹא־נוֹתַר בָּהּ פָּרֶץ גַּם עַד־
הָעֵת הַהִיא דְּלָתוֹת לֹא־הֶעֱמַדְתִּי בַשְּׁעָרִים׃
2 וַיִּשְׁלַח סַנְבַלַּט וְגֶשֶׁם אֵלַי לֵאמֹר לְכָה
וְנִוָּעֲדָה יַחְדָּו בַּכְּפִירִים בְּבִקְעַת אוֹנוֹ
וְהֵמָּה חֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה׃
3 וָאֶשְׁלְחָה אֲלֵיהֶם מַלְאָכִים לֵאמֹר מְלָאכָה
גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוּכַל לָרֶדֶת לָמָּה
תִשְׁבַּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אַרְפֶּהָ וְיָרַדְתִּי
אֲלֵיכֶם׃ 4 וַיִּשְׁלְחוּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה אַרְבַּע
פְּעָמִים וָאָשִׁיב אוֹתָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃
5 וַיִּשְׁלַח אֵלַי סַנְבַלַּט כַּדָּבָר הַזֶּה פַּעַם
חֲמִישִׁית אֶת־נַעֲרוֹ וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ׃
6 כָּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע וְגַשְׁמוּ אֹמֵר
אַתָּה וְהַיְּהוּדִים חֹשְׁבִים לִמְרוֹד עַל־כֵּן
אַתָּה בוֹנֶה הַחוֹמָה וְאַתָּה הֹוֶה לָהֶם
לְמֶלֶךְ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 7 וְגַם־נְבִיאִים
הֶעֱמַדְתָּ לִקְרֹא עָלֶיךָ בִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר
מֶלֶךְ בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשָּׁמַע לַמֶּלֶךְ
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְעַתָּה לְכָה וְנִוָּעֲצָה
יַחְדָּו׃ 8 וָאֶשְׁלְחָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא נִהְיָה
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר כִּי
מִלִּבְּךָ אַתָּה בוֹדָאם׃ 9 כִּי כֻלָּם מְיָרְאִים
אוֹתָנוּ לֵאמֹר יִרְפּוּ יְדֵיהֶם מִן־הַמְּלָאכָה
וְלֹא תֵעָשֶׂה וְעַתָּה חַזֵּק אֶת־יָדָי׃
10 וַאֲנִי בָאתִי בֵּית שְׁמַעְיָה בֶּן־דְּלָיָה
בֶּן־מְהֵיטַבְאֵל וְהוּא עָצוּר וַיֹּאמֶר נִוָּעֵד
אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים אֶל־תּוֹךְ הַהֵיכָל וְנִסְגְּרָה
דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כִּי בָּאִים לְהָרְגֶךָ וְלַיְלָה
בָּאִים לְהָרְגֶךָ׃ 11 וָאֹמְרָה הַאִישׁ כָּמוֹנִי
יִבְרָח וּמִי כָמוֹנִי אֲשֶׁר־יָבֹא אֶל־הַהֵיכָל וָחָי
לֹא אָבוֹא׃ 12 וָאַכִּירָה וְהִנֵּה לֹא אֱלֹהִים
שְׁלָחוֹ כִּי הַנְּבוּאָה דִּבֶּר עָלַי וְטוֹבִיָּה
וְסַנְבַלַּט שְׂכָרוֹ׃ 13 לְמַעַן שָׂכוּר הוּא לְמַעַן־
אִירָא וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן וְחָטָאתִי וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם
רָע לְמַעַן יְחָרְפוּנִי׃ 14 זָכְרָה אֱלֹהַי
לְטוֹבִיָּה וּלְסַנְבַלַּט כְּמַעֲשָׂיו אֵלֶּה וְגַם
לְנוֹעַדְיָה הַנְּבִיאָה וּלְיֶתֶר הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ
מְיָרְאִים אוֹתִי׃ 15 וַתִּשְׁלַם הַחוֹמָה בְּעֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה לֶאֱלוּל לַחֲמִשִּׁים וּשְׁנַיִם יוֹם׃

ΝΕΕΜΙΑΣ, ϛʹ.

ΚΕΦ ϛ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλὰτ
καὶ Τωβίᾳ καὶ τῷ Γησὰμ τῷ Ἄραβι καὶ τοῖς
καταλοίποις ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ᾠκοδόμησα τὸ τεῖχος
καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή, ἕως τοῦ καιροῦ
ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις, 2 Καὶ
ἀπέστειλε Σαναβαλλὰτ καὶ Γησὰμ πρὸς μὲ λέγων
Δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις
ἐν πεδίῳ Ὠνώ· καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί
μοι πονηρίαν. 3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέ-
λους λέγων Ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνή-
σομαι καταβῆναι μή ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον·
ὡς ἂν τελειώσω αὐτό, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς.
4 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς μὲ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο,
καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα. 5 Καὶ ἀπέστειλε
πρὸς μὲ Σαναβαλλὰτ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
στολὴν ἀνεῳγμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἦν
γεγραμμένον ἐν αὐτῇ Ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογίζεσθε ἀποστατῆσαι, διὰ τοῦτο
σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς
βασιλέα. 7 Καὶ πρὸς τούτοις προφήτας ἔστησας
σεαυτῷ, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλέα
ἐπὶ Ἰούδᾳ. Καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ
οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ
τὸ αὐτό. 8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων
Οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι
ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς. 9 Ὅτι πάντες
φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες Ἐκλυθήσονται χεῖρες
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται·
καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου. 10 Κἀγὼ
εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεῒ υἱοῦ Δαλαΐα υἱοῦ Μεταβεήλ,
καὶ αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπε Συναχθῶμεν εἰς
οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς
θύρας αὐτοῦ, ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε.
11 Καὶ εἶπα Τίς ἐστιν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς
τὸν οἶκον καὶ ζήσεται; 12 Καὶ ἐπέγνων, καὶ ἰδοὺ
ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν, ὅτι ἡ προφητεία
λόγος κατ' ἐμοῦ· καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλὰτ
ἐμισθώσαντο 13 Ἐπ' ἐμὲ ὄχλον, ὅπως φοβηθῶ
καὶ ποιήσω οὕτως καὶ ἁμάρτω καὶ γένωμαι αὐτοῖς
εἰς ὄνομα πονηρόν, ὅπως ὀνειδίσωσί με. 14 Μνή-
σθητι ὁ θεὸς Τωβίᾳ καὶ Σαναβαλλὰτ ὡς τὰ
ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῷ Νωαδίᾳ τῷ προφήτῃ
καὶ καταλοίποις τῶν προφητῶν οἳ ἦσαν φοβερίζον-
τές με. 15 Καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτῃ καὶ εἰκάδι
τοῦ Ἐλοὺλ μηνὸς εἰς πεντήκοντα καὶ δύο ἡμέρας.

NEHEMIAS, VI.

CAPUT VI.

1 Factum est autem, cum audisset Sana-
ballat, et Tobias, et Gossem Arabs, et ceteri
inimici nostri, quod ædificassem ego murum,
et non esset in ipso residua interruptio (usque
ad tempus autem illud valvas non posueram
in portis), 2 Miserunt Sanaballat et Gossem
ad me, dicentes: Veni, et percutiamus fœdus
pariter in viculis in campo Ono. Ipsi autem
cogitabant ut facerent mihi malum. 3 Misi
ergo ad eos nuntios, dicens: Opus grande ego
facio, et non possum descendere: ne forte
negligatur, cum venero et descendero ad vos.
4 Miserunt autem ad me secundum verbum
hoc per quatuor vices: et respondi eis juxta
sermonem priorem. 5 Et misit ad me Sana-
ballat juxta verbum prius quinta vice puerum
suum, et epistolam habebat in manu sua
scriptam hoc modo: 6 In gentibus au-
ditum est, et Gossem dixit, quod tu et Judæi
cogitetis rebellare, et propterea ædifices
murum, et levare te velis super eos regem:
propter quam causam 7 Et prophetas posueris,
qui prædicent de te in Jerusalem, dicentes:
Rex in Judæa est. Auditurus est rex verba
hæc: idcirco nunc veni, ut ineamus consilium
pariter. 8 Et misi ad eos, dicens: Non est
factum secundum verba hæc, quæ tu loqueris:
de corde enim tuo tu componis hæc. 9 Omnes
enim hi terrebant nos, cogitantes quod cessa-
rent manus nostræ ab opere, et quiesceremus.
Quam ob causam magis confortavi manus
meas: 10 Et ingressus sum domum Semaiæ
filii Dalaiæ filii Metabeel secreto. Qui ait:
Tractemus nobiscum in domo Dei in medio
templi, et claudamus portas ædis: quia venturi
sunt ut interficiant te, et nocte venturi sunt
ad occidendum te. 11 Et dixi: Num quisquam
similis mei fugit? et quis ut ego ingredietur
templum, et vivet? non ingrediar. 12 Et
intellexi quod Deus non misisset eum, sed
quasi vaticinans locutus esset ad me, et
Tobias et Sanaballat conduxissent eum;
13 Acceperat enim pretium, ut territus fa-
cerem, et peccarem, et haberent malum, quod
exprobrarent mihi. 14 Memento mei Domine
pro Tobia et Sanaballat, juxta opera eorum
talia: sed et Noadiæ prophetæ, et cæterorum
prophetarum, qui terrebant me. 15 Com-
pletus est autem murus vigesimo quinto die
mensis Elul, quinquaginta duobus diebus.

16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל־אוֹיְבֵינוּ
וַיִּרְאוּ כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵינוּ וַיִּפְּלוּ
מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ
נֶעֶשְׂתָה הַמְּלָאכָה הַזֹּאת׃ 17 גַּם ׀ בַּיָּמִים
הָהֵם מַרְבִּים חֹרֵי יְהוּדָה אִגְּרֹתֵיהֶם
הוֹלְכוֹת עַל־טוֹבִיָּה וַאֲשֶׁר לְטוֹבִיָּה בָּאוֹת
אֲלֵיהֶם׃ 18 כִּי־רַבִּים בִּיהוּדָה בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה
לוֹ כִּי־חָתָן הוּא לִשְׁכַנְיָה בֶן־אָרַח
וִיהוֹחָנָן בְּנוֹ לָקַח אֶת־בַּת־מְשֻׁלָּם בֶּן
בֶּרֶכְיָה׃ 19 גַּם טוֹבֹתָיו הָיוּ אֹמְרִים לְפָנַי
וּדְבָרַי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אִגְּרוֹת שָׁלַח
טוֹבִיָּה לְיָרְאֵנִי׃

פרשה ז :

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחוֹמָה וָאַעֲמִיד
הַדְּלָתוֹת וַיִּפָּקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשֹׁרְרִים
וְהַלְוִיִּם׃ 2 וָאֲצַוֶּה אֶת־חֲנָנִי אָחִי וְאֶת־
חֲנַנְיָה שַׂר הַבִּירָה עַל־יְרוּשָׁלִָם כִּי־הוּא
כְּאִישׁ אֱמֶת וְיָרֵא אֶת־הָאֱלֹהִים מֵרַבִּים׃
3 וָאֹמַר לָהֶם לֹא יִפָּתְחוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם
עַד־חֹם הַשֶּׁמֶשׁ וְעַד הֵם עֹמְדִים יָגִיפוּ
הַדְּלָתוֹת וֶאֱחֹזוּ וְהַעֲמִיד מִשְׁמְרוֹת יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם אִישׁ בְּמִשְׁמָרוֹ וְאִישׁ נֶגֶד בֵּיתוֹ׃
4 וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם וּגְדֹלָה וְהָעָם מְעַט
בְּתוֹכָהּ וְאֵין בָּתִּים בְּנוּיִם׃ 5 וַיִּתֵּן אֱלֹהַי
אֶל־לִבִּי וָאֶקְבְּצָה אֶת־הַחֹרִים וְאֶת־הַסְּגָנִים
וְאֶת־הָעָם לְהִתְיַחֵשׂ וָאֶמְצָא סֵפֶר הַיַּחַשׂ
הָעוֹלִים בָּרִאשׁוֹנָה וָאֶמְצָא כָּתוּב בּוֹ׃
6 אֵלֶּה ׀ בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֹלִים מִשְּׁבִי
הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלִַם וְלִיהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ׃
7 הַבָּאִים עִם־זְרֻבָּבֶל יֵשׁוּעַ נְחֶמְיָה עֲזַרְיָה
רַעַמְיָה נַחֲמָנִי מָרְדֳּכַי בִּלְשָׁן מִסְפֶּרֶת בִּגְוַי
נְחוּם בַּעֲנָה מִסְפַּר אַנְשֵׁי עַם־יִשְׂרָאֵל׃ 8 בְּנֵי
פַרְעֹשׁ אַלְפַּיִם מֵאָה וְשִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃ 9 בְּנֵי
שְׁפַטְיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים וּשְׁנָיִם׃
10 בְּנֵי אָרַח שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃
11 בְּנֵי־פַחַת מוֹאָב לִבְנֵי יֵשׁוּעַ וְיוֹאָב
אַלְפַּיִם וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שְׁמֹנָה עָשָׂר׃
12 בְּנֵי עֵילָם אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃
13 בְּנֵי זַתּוּא שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה׃ 14 בְּנֵי זַכָּי שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים׃
15 בְּנֵי בִנּוּי שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה׃
16 בְּנֵי בֵבָי שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃

16 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ
ἡμῶν, καὶ ἐπέπεσε φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο. 17 Καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰούδα
ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία
ἤρχοντο πρὸς αὐτούς· 18 Ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰούδᾳ
ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενία
υἱοῦ Ἡραέ, καὶ Ἰωνὰν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν
θυγατέρα Μεσουλὰμ υἱοῦ Βαραχία εἰς γυναῖκα.
19 Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς μέ,
καὶ λόγους μοῦ ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ· καὶ ἐπιστο-
λὰς ἀπέστειλε Τωβίας φοβερίσαι με.

ΚΕΦ. ζ΄.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ᾠκοδομήθη τὸ τεῖχος, καὶ
ἔστησα τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ
καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ Λευῖται. 2 Καὶ ἐνετειλάμην
τῷ Ἀνανίᾳ ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ἀνανίᾳ ἄρχοντι
τῆς βιρὰ ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ
ἀληθὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλούς,
3 Καὶ εἶπα αὐτοῖς Οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι
Ἱερουσαλὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔτι αὐτῶν
γρηγορούντων κλειέσθωσαν αἱ θύραι καὶ σφηνού-
σθωσαν· καὶ στῆσον προφύλακας οἰκούντων ἐν
Ἱερουσαλήμ, ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ
ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ. 4 Καὶ ἡ πόλις πλατεῖα
καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ
ἦσαν οἰκίαι ᾠκοδομημέναι. 5 Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς
εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ
τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας· καὶ
εὗρον βιβλίον τῆς συνοδίας οἳ ἀνέβησαν ἐν πρώ-
τοις, καὶ εὗρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ 6 Καὶ
οὗτοι υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλω-
σίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπῴκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ
7 Μετὰ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεεμία, Ἀζαρία
καὶ Ῥεελμά, Ναεμανί, Μαρδοχαῖος, Βαλσάν,
Μασφαράθ, Ἔσδρα, Βογουία, Ἰναούμ, Βαανά,
Μασφάρ. Ἄνδρες λαοῦ Ἰσραήλ, 8 Υἱοὶ Φόρος,
δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο· 9 Υἱοὶ Σαφατία,
τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο· 10 Υἱοὶ Ἠρά, ἑξακό-
σιοι πεντηκονταδύο· 11 Υἱοὶ Φαὰθ Μωὰβ τοῖς
υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι δεκα-
οκτώ· 12 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκον-
τατέσσαρες· 13 Υἱοὶ Ζαθουία, ὀκτακόσιοι τεσσα-
ρακονταπέντε· 14 Υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι
ἑξήκοντα· 15 Υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρα-
κονταοκτώ· 16 Υἱοὶ Βηβί, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ·

16 Factum est ergo cum audissent omnes
inimici nostri, ut timerent universæ gentes
quæ erant in circuitu nostro, et conciderent
intra semetipsos, et scirent quod a Deo factum
esset opus hoc. 17 Sed et in diebus illis,
multæ optimatum Judæorum epistolæ mitte-
bantur ad Tobiam, et a Tobia veniebant ad
eos. 18 Multi enim erant in Judæa habentes
juramentum ejus, quia gener erat Secheniæ
filii Area, et Johanan filius ejus acceperat
filiam Mosollam filii Barachiæ: 19 Sed et
laudabant eum coram me, et verba mea
nuntiabant ei: et Tobias mittebat epistolas
ut terreret me.

CAPUT VII.

1 Postquam autem ædificatus est murus, et
posui valvas, et recensui janitores, et cantores,
et Levitas: 2 Præcepi Hanani fratri meo, et
Hananiæ principi domus de Jerusalem (ipse
enim quasi vir verax et timens Deum plus
ceteris videbatur), 3 Et dixi eis: Non aperi-
antur portæ Jerusalem usque ad calorem solis.
Cumque adhuc assisterent, clausæ portæ sunt,
et oppilatæ: et posui custodes de habitatori-
bus Jerusalem, singulos per vices suas, et
unumquemque contra domum suam. 4 Civitas
autem erat lata nimis et grandis, et populus
parvus in medio ejus, et non erant domus
ædificatæ. 5 Deus autem dedit in corde meo,
et congregavi optimates, et magistratus, et
vulgus, ut recenserem eos: et inveni librum
census eorum, qui ascenderant primum, et
inventum est scriptum in eo: 6 Isti filii
provinciæ, qui ascenderunt de captivitate
migrantium, quos transtulerat Nabuchodo-
nosor rex Babylonis, et reversi sunt in
Jerusalem, et in Judæam, unusquisque in
civitatem suam. 7 Qui venerunt cum Zoro-
babel, Josue, Nehemias, Azarias, Raamias,
Nahamani, Mardochæus, Belsam, Mespharath,
Begoai, Nahum, Baana. Numerus virorum
populi Israel: 8 Filii Pharos, duo millia
centum septuaginta duo: 9 Filii Saphatia,
trecenti septuaginta duo: 10 Filii Area,
sexcenti quinquaginta duo: 11 Filii Pha-
hathmoab filiorum Josue et Joab, duo millia
octingenti decem et octo: 12 Filii Ælam,
mille ducenti quinquaginta quatuor: 13 Filii
Zethua, octingenti quadraginta quinque:
14 Filii Zachai, septingenti sexaginta:
15 Filii Bannui, sexcenti quadraginta
octo: 16 Filii Bebai, sexcenti viginti octo:

17 בְּנֵי עַזְגָּד אַלְפַּיִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים
וּשְׁנָיִם׃ 18 בְּנֵי אֲדֹנִיקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת
שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה׃ 19 בְּנֵי בִגְוָי אַלְפַּיִם
שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה׃ 20 בְּנֵי עָדִין שֵׁשׁ מֵאוֹת
חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁה׃ 21 בְּנֵי אָטֵר לְחִזְקִיָּה
תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה׃ 22 בְּנֵי חָשֻׁם שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ 23 בְּנֵי בֵצָי שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה׃ 24 בְּנֵי חָרִיף
מֵאָה שְׁנֵים עָשָׂר׃ 25 בְּנֵי גִבְעוֹן תִּשְׁעִים
וַחֲמִשָּׁה׃ 26 אַנְשֵׁי בֵית־לֶחֶם וּנְטֹפָה
מֵאָה שְׁמֹנִים וּשְׁמֹנָה׃ 27 אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ 28 אַנְשֵׁי בֵית־
עַזְמָוֶת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃ 29 אַנְשֵׁי קִרְיַת
יְעָרִים כְּפִירָה וּבְאֵרוֹת שְׁבַע מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 30 אַנְשֵׁי הָרָמָה וָגָבַע
שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד׃ 31 אַנְשֵׁי מִכְמָס
מֵאָה וְעֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם׃ 32 אַנְשֵׁי בֵית־אֵל
וְהָעָי מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 33 אַנְשֵׁי
נְבוֹ אַחֵר חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 34 בְּנֵי עֵילָם
אַחֵר אֶלֶף מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה׃
35 בְּנֵי חָרִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים׃ 36 בְּנֵי
יְרֵחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
37 בְּנֵי לֹד חָדִיד וְאֹנוֹ שְׁבַע מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים וְאֶחָד׃ 38 בְּנֵי סְנָאָה שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים תְּשַׁע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ 39 הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי יְדַעְיָה לְבֵית יֵשׁוּעַ תְּשַׁע מֵאוֹת
שִׁבְעִים וּשְׁלֹשָׁה׃ 40 בְּנֵי אִמֵּר אֶלֶף
חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם׃ 41 בְּנֵי פַשְׁחוּר אֶלֶף
מָאתַיִם אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה׃ 42 בְּנֵי חָרִם
אֶלֶף שִׁבְעָה עָשָׂר׃ 43 הַלְוִיִּם בְּנֵי־יֵשׁוּעַ
לְקַדְמִיאֵל לִבְנֵי לְהוֹדְוָה שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה׃
44 הַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי אָסָף מֵאָה אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנָה׃ 45 הַשֹּׁעֲרִים בְּנֵי־שַׁלֻּם בְּנֵי־אָטֵר
בְּנֵי־טַלְמֹן בְּנֵי־עַקּוּב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי
שֹׁבָי מֵאָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנָה׃ 46 הַנְּתִינִים
בְּנֵי־צִחָא בְנֵי־חֲשֻׂפָא בְּנֵי טַבָּעוֹת׃ 47 בְּנֵי־
קֵירֹס בְּנֵי־סִיעָא בְּנֵי פָדוֹן׃ 48 בְּנֵי־לְבָנָה
בְנֵי־חֲגָבָא בְּנֵי שַׁלְמָי׃ 49 בְּנֵי־חָנָן בְּנֵי־גִדֵּל
בְּנֵי־גָחַר׃ 50 בְּנֵי־רְאָיָה בְנֵי־רְצִין בְּנֵי
נְקוֹדָא׃ 51 בְּנֵי־גַזָּם בְּנֵי־עֻזָּא בְּנֵי פָסֵחַ׃
52 בְּנֵי־בֵסַי בְּנֵי־מְעוּנִים בְּנֵי נְפוּשְׁסִים׃
53 בְּנֵי־בַקְבּוּק בְּנֵי־חֲקוּפָא בְּנֵי חַרְחוּר׃
54 בְּנֵי־בַצְלִית בְּנֵי־מְחִידָא בְּנֵי חַרְשָׁא׃

17 Υἱοὶ Ἀσγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο·
18 Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταεπτά· 19 Υἱοὶ
Βαγοΐ, δισχίλιοι ἑξηκονταεπτά. 20 Υἱοὶ Ἠδίν,
ἑξακόσιοι πεντηκονταπέντε· 21 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ
Ἐζεκίᾳ, ἐνενηκονταοκτώ· 22 Υἱοὶ Ἠσάμ, τρια-
κόσιοι εἰκοσιοκτώ· 23 Υἱοὶ Βεσεΐ, τριακόσιοι εἰκοσι-
τέσσαρες· 24 Υἱοὶ Ἀρίφ, ἑκατὸν δώδεκα· υἱοὶ
Ἀσέν, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 25 Υἱοὶ Γαβαών,
ἐνενηκονταπέντε· 26 Υἱοὶ Βαιθαλέμ, ἑκατὸν εἰκο-
σιτρεῖς· υἱοὶ Ἀτωφά, πεντηκονταέξ· 27 Υἱοὶ
Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· 28 Ἄνδρες Βηθασμώθ,
τεσσαρακονταδύο· 29 Ἄνδρες Καριαθαρίμ, Κα-
φιρὰ καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς·
30 Ἄνδρες Ἀραμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἴκοσι·
31 Ἄνδρες Μαχεμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· 32 Ἄνδρες
Βαιθὴλ καὶ Ἀΐ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς· 33 Ἄνδρες
Ναβία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο· 34 Ἄνδρες Ἠλα-
μαάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκονταδύο· 35 Υἱοὶ
Ἠράμ, τριακόσιοι εἴκοσι· 36 Υἱοὶ Ἱεριχώ, τρια-
κόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 37 Υἱοὶ Λοδαδὶδ καὶ
Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιεῖς· 38 Υἱοὶ Σαναά,
τρισχίλιοι ἐννακόσιοι τριάκοντα. 39 Οἱ ἱερεῖς
υἱοὶ Ἰωδαὲ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἑβδομη-
κοντατρεῖς· 40 Υἱοὶ Ἐμμήρ, χίλιοι πεντηκονταδύο·
41 Υἱοὶ Φασεούρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακον-
ταεπτά· 42 Υἱοὶ Ἠράμ, χίλιοι δεκαεπτά. 43 Οἱ
Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ τοῦ Καδμιὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ
Οὐδουία, ἑβδομηκοντατέσσαρες· 44 Οἱ ᾄδοντες
υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ· 45 Οἱ
πυλωροὶ υἱοὶ Σαλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμών,
υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν
τριακονταοκτώ. 46 Οἱ Ναθινὶμ υἱοὶ Σηά, υἱοὶ
Ἀσφά, υἱοὶ Ταβαώθ, 47 Υἱοὶ Κιράς, υἱοὶ Ἀσουία,
υἱοὶ Φαδών, 48 Υἱοὶ Λαβανά, υἱοὶ Ἀγαβά,
υἱοὶ Σελμεΐ, 49 Υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γαδήλ, υἱοὶ
Γαάρ, 50 Υἱοὶ Ῥααΐα, υἱοὶ Ῥασσών, υἱοὶ
Νεκωδά, 51 Υἱοὶ Γηζάμ, υἱοὶ Ὀζί, υἱοὶ Φεσή,
52 Υἱοὶ Βησί, υἱοὶ Μεϊνών, υἱοὶ Νεφωσασί,
53 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀχιφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
54 Υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ Μιδά, υἱοὶ Ἀδασάν,

17 Filii Azgad, duo millia trecenti viginti
duo: 18 Filii Adonicam, sexcenti sexaginta
septem: 19 Filii Beguai, duo millia sexa-
ginta septem: 20 Filii Adin, sexcenti
quinquaginta quinque: 21 Filii Ater, filii
Hezeciæ, nonaginta octo: 22 Filii Hasem,
trecenti viginti octo: 23 Filii Besai, trecenti
viginti quatuor: 24 Filii Hareph, centum
duodecim: 25 Filii Gabaon, nonaginta
quinque: 26 Filii Bethlehem, et Netupha,
centum octoginta octo. 27 Viri Anathoth,
centum viginti octo. 28 Viri Bethazmoth,
quadraginta duo. 29 Viri Cariathiarim,
Cephira, et Beroth, septingenti quadraginta
tres. 30 Viri Rama et Geba, sexcenti viginti
unus. 31 Viri Machmas, centum viginti duo.
32 Viri Bethel et Hai, centum viginti tres.
33 Viri Nebo alterius, quinquaginta duo.
34 Viri Ælam alterius, mille ducenti quinqua-
ginta quatuor. 35 Filii Harem, trecenti
viginti. 36 Filii Jericho, trecenti quadra-
ginta quinque. 37 Filii Lot Hadid et Ono,
septingenti viginti unus. 38 Filii Senaa,
tria millia nongenti triginta. 39 Sacerdotes:
Filii Idaia in domo Josue, nongenti septua-
ginta tres. 40 Filii Emmer, mille quinqua-
ginta duo. 41 Filii Phashur, mille ducenti
quadraginta septem. 42 Filii Arem, mille
decem et septem. Levitæ: 43 Filii Josue
et Cedmihel, filiorum 44 Oduiæ, septua-
ginta quatuor. Cantores: 45 Filii Asaph,
centum quadraginta octo. 46 Janitores:
Filii Sellum, filii Ator, filii Telmon, filii
Accub, filii Hatita, filii Sobai: centum tri-
ginta octo. 47 Nathinæi: filii Soha, filii
Hasupha, filii Tebbaoth, 48 Filii Ceros, filii
Siaa, filii Phadon, filii Lebana, filii Hagaba,
filii Selmai, 49 Filii Hanan, filii Geddel,
filii Gaher, 50 Filii Raaia, filii Rasin, filii
Necoda, 51 Filii Gezem, filii Aza, filii Phasea,
52 Filii Besai, filii Munim, filii Nephussim,
53 Filii Bacbuc, filii Hacupha, filii Harhur,
54 Filii Besloth, filii Mahida, filii Harsa,

55 בְּנֵי־בַרְקוֹס בְּנֵי־סִיסְרָא בְּנֵי תָמַח׃
56 בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא׃ 57 בְּנֵי עַבְדֵי
שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סוֹטַי בְּנֵי־סֹפֶרֶת בְּנֵי פְרִידָא׃
58 בְּנֵי־יַעְלָא בְנֵי־דַרְקוֹן בְּנֵי גִדֵּל׃ 59 בְּנֵי
שְׁפַטְיָה בְנֵי־חַטִּיל בְּנֵי פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים
בְּנֵי אָמוֹן׃ 60 כָּל־הַנְּתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי
שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וּשְׁנָיִם׃
61 וְאֵלֶּה הָעוֹלִים מִתֵּל מֶלַח תֵּל
חַרְשָׁא כְּרוּב אַדּוֹן וְאִמֵּר וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד
בֵּית־אֲבֹתָם וְזַרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם׃
62 בְּנֵי־דְלָיָה בְנֵי־טוֹבִיָּה בְּנֵי נְקוֹדָא שֵׁשׁ
מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃ 63 וּמִן־הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי חֳבַיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בַרְזִלַּי אֲשֶׁר
לָקַח מִבְּנוֹת בַּרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקָּרֵא
עַל־שְׁמָם׃ 64 אֵלֶּה בִּקְשׁוּ כְתָבָם הַמִּתְיַחְשִׂים
וְלֹא נִמְצָא וַיְגֹאֲלוּ מִן־הַכְּהֻנָּה׃ 65 וַיֹּאמֶר
הַתִּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא־יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים עַד עֲמֹד הַכֹּהֵן לְאוּרִים וְתֻמִּים׃
66 כָּל־הַקָּהָל כְּאֶחָד אַרְבַּע רִבּוֹא אַלְפַּיִם
שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים׃ 67 מִלְּבַד עַבְדֵיהֶם
וְאַמְהֹתֵיהֶם אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָהֶם מְשֹׁרְרִים
וּמְשֹׁרְרוֹת מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
68 סוּסֵיהֶם שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
פִּרְדֵיהֶם מָאתַיִם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃
69 גְּמַלִּים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה
חֲמֹרִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים׃
70 וּמִקְצָת רָאשֵׁי הָאָבוֹת נָתְנוּ לַמְּלָאכָה
הַתִּרְשָׁתָא נָתַן לָאוֹצָר זָהָב דַּרְכְּמֹנִים
אֶלֶף מִזְרָקוֹת חֲמִשִּׁים כָּתְנוֹת כֹּהֲנִים
שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 71 וּמֵרָאשֵׁי
הָאָבוֹת נָתְנוּ לְאוֹצַר הַמְּלָאכָה זָהָב
דַּרְכְּמוֹנִים שְׁתֵּי רִבּוֹת וְכֶסֶף מָנִים אַלְפַּיִם
וּמָאתָיִם׃ 72 וַאֲשֶׁר נָתְנוּ שְׁאֵרִית הָעָם
זָהָב דַּרְכְּמוֹנִים שְׁתֵּי רִבּוֹא וְכֶסֶף מָנִים
אַלְפָּיִם וְכָתְנֹת כֹּהֲנִים שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה׃
73 וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשּׁוֹעֲרִים
וְהַמְשֹׁרְרִים וּמִן־הָעָם וְהַנְּתִינִים וְכָל־
יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם וַיִּגַּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם׃

55 Υἱοὶ Βαρκουέ, υἱοὶ Σισαράθ, υἱοὶ Θημά, 56 Υἱοὶ
Νισιά, υἱοὶ Ἀτιφά· 57 Υἱοὶ δούλων Σαλωμὼν
υἱοὶ Σουτεΐ, υἱοὶ Σαφαράτ, υἱοὶ Φεριδά, 58 Υἱοὶ
Ἰελήλ, υἱοὶ Δορκών, υἱοὶ Γαδαήλ, 59 Υἱοὶ Σαφα-
τία, υἱοὶ Ἐττήλ, υἱοὶ Φακαράθ, υἱοὶ Σαβαΐμ, υἱοὶ
Ἠμίμ· 60 Πάντες οἱ Ναθινὶμ καὶ υἱοὶ δούλων
Σαλωμὼν τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. 61 Καὶ οὗτοι
ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελέθ, Θελαρησά, Χαρούβ,
Ἠρών, Ἰεμήρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι
οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἀπὸ
Ἰσραήλ εἰσιν· 62 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ
Νεκωδά, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο· 63 Καὶ ἀπὸ
τῶν ἱερέων υἱοὶ Ἐβία, υἱοὶ Ἀκώς, υἱοὶ Βερζελλί,
ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδί-
του γυναῖκας καὶ ἐκλήθησαν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν·
64 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας
καὶ οὐχ εὑρέθη, καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς
ἱερατείας. 65 Καὶ εἶπεν Ἀθερσασθὰ ἵνα μὴ
φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῇ
ἱερεὺς φωτίσων. 66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία
ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξή-
κοντα, 67 Πάρεξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν
αὐτῶν, οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακον-
ταεπτά· καὶ ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι διακόσιοι
τεσσαρακονταπέντε· [68 Ἵπποι ἑπτακόσιοι τρια-
κονταέξ· ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
69 Κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι
ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι.] 70 Καὶ ἀπὸ μέρους
ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ
Νεεμίᾳ εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χιλίους, φιάλας
πεντήκοντα καὶ χωθωνὼθ τῶν ἱερέων τριάκοντα.
71 Καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς
θησαυροὺς τοῦ ἔργου χρυσοῦ νομίσματος δύο
μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας τριακοσίας,
72 Καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσίου
δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας διακο-
σίας, καὶ χωθωνὼθ τῶν ἱερέων ἑξηκονταεπτά.
73 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται καὶ οἱ
πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ
οἱ Ναθινὶμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.
Καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

55 Filii Bercos, filii Sisara, filii Thema,
56 Filii Nasia, filii Hatipha, 57 Filii ser-
vorum Salomonis, filii Sothai, filii Sophereth,
filii Pharida, 58 Filii Jahala, filii Darcon,
filii Jeddel, 59 Filii Saphatia, filii Hatil,
filii Phochereth, qui erat ortus ex Sabaim,
filio Amon. 60 Omnes Nathinæi, et filii
servorum Salomonis, trecenti nonaginta duo.
61 Hi sunt autem, qui ascenderunt de Thel-
mela, Thelharsa, Cherub, Addon, et Emmer:
et non potuerunt indicare domum patrum
suorum, et semen suum, utrum ex Israel
essent. 62 Filii Dalaia, filii Tobia, filii Ne-
coda, sexcenti quadraginta duo. 63 Et de
sacerdotibus, filii Habia, filii Accos, filii
Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai
Galaaditis uxorem: et vocatus est nomine
eorum. 64 Hi quæsierunt scripturam suam
in censu, et non invenerunt: et ejecti sunt de
sacerdotio. 65 Dixitque Athersatha eis ut
non manducarent de Sanctis sanctorum, donec
staret sacerdos doctus et eruditus. 66 Omnis
multitudo quasi vir unus, quadraginta duo
millia trecenti sexaginta, 67 Absque servis
et ancillis eorum, qui erant septem millia
trecenti triginta septem, et inter eos cantores
et cantatrices, ducenti quadraginta quinque.
68 Equi eorum, septingenti triginta sex:
muli eorum, ducenti quadraginta quinque:
69 Cameli eorum, quadringenti triginta
quinque: asini, sex millia septingenti viginti.
70 Nonnulli autem de principibus familiarum
dederunt in opus. Athersatha dedit in the-
saurum auri drachmas mille, phialas quinqua-
ginta, tunicas sacerdotales quingentas triginta.
71 Et de principibus familiarum dederunt
in thesaurum operis, auri drachmas viginti
millia, et argenti mnas duo millia ducentas.
72 Et quod dedit reliquus populus, auri
drachmas viginti millia, et argenti mnas duo
millia, et tunicas sacerdotales sexaginta sep-
tem. 73 Habitaverunt autem sacerdotes, et
Levitæ, et janitores, et cantores, et reliquum
vulgus, et Nathinæi, et omnis Israel, in civita-
tibus suis. Et venerat mensis septimus: filii
autem Israel erant in civitatibus suis.

פרשה ח׃

1 וַיֵּאָסְפוּ כָל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־
הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ
לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת
מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
2 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי
הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכֹל מֵבִין לִשְׁמֹעַ
בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 3 וַיִּקְרָא־בוֹ
לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר ׀ לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם
מִן־הָאוֹר עַד־מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים
וְהַנָּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאָזְנֵי כָל־הָעָם אֶל־סֵפֶר
הַתּוֹרָה׃ 4 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְדַּל־
עֵץ אֲשֶׁר־עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֶצְלוֹ מַתִּתְיָה
וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וְאוּרִיָּה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה
עַל־יְמִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ פְּדָיָה וּמִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה
וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם׃ 5 וַיִּפְתַּח
עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל־הָעָם כִּי־מֵעַל
כָּל־הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמְדוּ כָל־הָעָם׃
6 וַיְבָרֶךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל
וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן ׀ אָמֵן בְּמֹעַל יְדֵיהֶם
וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוֻּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃
7 וְיֵשׁוּעַ וּבָנִי וְשֵׁרֵבְיָה ׀ יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי ׀
הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עֲזַרְיָה יוֹזָבָד
חָנָן פְּלָאיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת־הָעָם
לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עָמְדָם׃ 8 וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר
בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל
וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא׃ 9 וַיֹּאמֶר נְחֶמְיָה
הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן ׀ הַסֹּפֵר
וְהַלְוִיִּם הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם
הַיּוֹם קָדֹשׁ־הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל־
תִּתְאַבְּלוּ וְאַל־תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל־הָעָם
כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃ 10 וַיֹּאמֶר
לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים
וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ כִּי־קָדוֹשׁ
הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ כִּי־חֶדְוַת
יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם׃ 11 וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים
לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הַסּוּ כִּי־הַיּוֹם קָדֹשׁ
וְאַל־תֵּעָצֵבוּ׃ 12 וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה
גְדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ
לָהֶם׃ 13 וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֶסְפוּ רָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־
עֶזְרָא הַסֹּפֵר וּלְהַשְׂכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς
εἰς τὸ πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος,
καὶ εἶπαν τῷ Ἔσδρᾳ τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι
τὸ βιβλίον νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Ἰσραήλ. 2 Καὶ ἤνεγκεν Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς
τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικὸς καὶ πᾶς ὁ συνιῶν ἀκούειν ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου, 3 Καὶ
ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι
τὸν ἥλιον ἕως ἡμίσους τῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῶν
ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες,
καὶ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.
4 Καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος
ξυλίνου, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματθαθίας
καὶ Σαμαΐας καὶ Ἀνανίας καὶ Οὐρίας καὶ Χελκία
καὶ Μαασία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν
Φαδαΐας καὶ Μισαὴλ καὶ Μελχίας καὶ Ἀσὼμ καὶ
Ἀσαβαδμὰ καὶ Ζαχαρίας καὶ Μεσολλάμ. 5 Καὶ
ἤνοιξεν Ἔσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ
λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ· καὶ ἐγένετο
ἡνίκα ἤνοιξεν αὐτό, ἔστη πᾶς ὁ λαός. 6 Καὶ
ηὐλόγησεν Ἔσδρας Κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν,
καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν Ἀμήν, ἐπά-
ραντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκυψαν καὶ προσε-
κύνησαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναΐας καὶ Σαραβίας ἦσαν
συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον, καὶ ὁ λαὸς
ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ
νόμου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐδίδασκεν Ἔσδρας καὶ διέ-
στελλεν ἐν ἐπιστήμῃ Κυρίου, καὶ συνῆκεν ὁ λαὸς
ἐν τῇ ἀναγνώσει. 9 Καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἔσδρας
ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ
συνετίζοντες τὸν λαόν, καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ
Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε
μηδὲ κλαίετε· ὅτι ἔκλαιε πᾶς ὁ λαός, ὡς ἤκουσαν
τοὺς λόγους τοῦ νόμου. 10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα καὶ πίετε γλυκάσματα
καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία
ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ μὴ διαπέσητε,
ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰσχὺς ἡμῶν. 11 Καὶ οἱ Λευῖται
κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν λέγοντες Σιωπᾶτε,
ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταπίπτετε. 12 Καὶ
ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλ-
λειν μερίδας καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην,
ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.
13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν σὺν τῷ παντὶ λαῷ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἔσδραν τὸν γραμματέα,
ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

CAPUT VIII.

1 CONGREGATUSQUE est omnis populus
quasi vir unus, ad plateam quæ est ante
portam aquarum: et dixerunt Esdræ scribæ
ut afferret librum legis Moysi, quam præ-
ceperat Dominus Israeli. 2 Attulit ergo
Esdras sacerdos legem coram multitudine
virorum et mulierum, cunctisque qui pote-
rant intelligere, in die prima mensis septimi.
3 Et legit in eo aperte in platea quæ erat
ante portam aquarum, de mane usque ad
mediam diem, in conspectu virorum et
mulierum et sapientium; et aures omnis
populi erant erectæ ad librum. 4 Stetit
autem Esdras scriba super gradum ligneum,
quem fecerat ad loquendum: et steterunt
juxta eum, Mathathias, et Semeia, et Ania, et
Uria, et Helcia, et Maasia, ad dexteram ejus:
et ad sinistram, Phadaia, Misael, et Melchia,
et Hasum, et Hasbadana, Zacharia, et Mosol-
lam. 5 Et aperuit Esdras librum coram omni
populo: super universum quippe populum
eminebat: et cum aperuisset eum, stetit
omnis populus. 6 Et benedixit Esdras Do-
mino Deo magno: et respondit omnis populus:
Amen, amen: elevans manus suas; et incur-
vati sunt, et adoraverunt Deum proni in
terram. 7 Porro Josue, et Bani, et Serebia,
Jamin, Accub, Septhai, Odia, Maasia, Celita,
Azarias, Jozabed, Hanan, Phalaia, Levitæ,
silentium faciebant in populo ad audiendam
legem: populus autem stabat in gradu suo.
8 Et legerunt in libro legis Dei distincte, et
aperte ad intelligendum: et intellexerunt cum
legeretur. 9 Dixit autem Nehemias (ipse est
Athersatha) et Esdras sacerdos et scriba, et
Levitæ interpretantes universo populo: Dies
sanctificatus est Domino Deo nostro: nolite
lugere, et nolite flere. Flebat enim omnis
populus cum audiret verba legis. 10 Et
dixit eis: Ite, comedite pinguia, et bibite
mulsum, et mittite partes his qui non præpara-
verunt sibi: quia sanctus dies Domini est, et
nolite contristari: gaudium etenim Domini
est fortitudo nostra. 11 Levitæ autem silentium
faciebant in omni populo, dicentes: Tacete,
quia dies sanctus est, et nolite dolere.
12 Abiit itaque omnis populus, ut comederet
et biberet, et mitteret partes, et faceret
lætitiam magnam: quia intellexerant verba,
quæ docuerat eos. 13 Et in die secundo con
gregati sunt principes familiarum universi
populi, sacerdotes et Levitæ, ad Esdram
scribam, ut interpretaretur eis verba legis.

14 וַיִּמְצְאוּ כָּתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת
בֶּחָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 15 וַאֲשֶׁר יַשְׁמִיעוּ
וְיַעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר
צְאוּ הָהָר וְהָבִיאוּ עֲלֵי־זַיִת וַעֲלֵי־עֵץ שֶׁמֶן
וַעֲלֵי הֲדַס וַעֲלֵי תְמָרִים וַעֲלֵי עֵץ עָבֹת
לַעֲשֹׂת סֻכֹּת כַּכָּתוּב׃ 16 וַיֵּצְאוּ הָעָם
וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל־גַּגּוֹ
וּבְחַצְרֹתֵיהֶם וּבְחַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים
וּבִרְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וּבִרְחוֹב שַׁעַר אֶפְרָיִם׃
17 וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקָּהָל הַשָּׁבִים מִן־הַשְּׁבִי ׀
סֻכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי
יֵשׁוּעַ בִּן־נוּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד׃ 18 וַיִּקְרָא
בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם ׀ בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם
הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ־חָג שִׁבְעַת
יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כַּמִּשְׁפָּט׃

פרשה ט׃

1 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
נֶאֶסְפוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשַׂקִּים וַאֲדָמָה
עֲלֵיהֶם׃ 2 וַיִּבָּדְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
בְּנֵי נֵכָר וַיַּעַמְדוּ וַיִּתְוַדּוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם
וַעֲוֺנוֹת אֲבֹתֵיהֶם׃ 3 וַיָּקוּמוּ עַל־עָמְדָם
וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
רְבִעִית הַיּוֹם וּרְבִעִית מִתְוַדִּים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ 4 וַיָּקָם עַל־מַעֲלֵה
הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנִי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בֻּנִּי
שֵׁרֵבְיָה בָּנִי כְנָנִי וַיִּזְעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ 5 וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם
יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה
הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם
וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה
וּתְהִלָּה׃ 6 אַתָּה־הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ
אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים
וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא
הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ 7 אַתָּה הוּא יְהוָה
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ אַבְרָהָם׃
8 וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת
עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת
לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃

14 Καὶ εὕροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ᾧ ἐνε-
τείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, ὅπως κατοικήσωσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ
ἑβδόμῳ, 15 Καὶ ὅπως σημάνωσι σάλπιγξιν ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Καὶ εἶπεν Ἔσδρας Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐνέγ-
κατε φύλλα ἐλαίας καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων
καὶ φύλλα μυρσίνης καὶ φυλλα φοινίκων καὶ φύλλα
ξύλου δασέος, ποιῆσαι σκηνὰς κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον. 16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἤνεγκαν, καὶ
ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος
αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς
οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως καὶ ἕως
πύλης Ἐφραΐμ. 17 Καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία
οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνάς, καὶ
ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς, ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυὴ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης· καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη.
18 Καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν
ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας
τῆς ἐσχάτης· καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας,
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

ΚΕΦ. θʹ.

1 ΚΑΙ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ
ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν. 2 Καὶ
ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ
ἀλλοτρίου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν.
3 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνέ-
γνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ Κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες
τῷ Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. 4 Καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει
τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Καδμιήλ, Σεχενία
υἱὸς Σαραβία, υἱοὶ Χωνενί, καὶ ἐβόησαν φωνῇ
μεγάλῃ πρὸς Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. 5 Καὶ
εἴποσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμιὴλ Ἀνάστητε
εὐλογεῖτε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα
δόξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ
αἰνέσει. 6 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας Σὺ εἶ αὐτὸς Κύριος
μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν, τὴν
γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσας
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ
πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν
οὐρανῶν. 7 Σὺ εἶ Κύριος ὁ θεός, σὺ ἐξελέξω ἐν
Ἄβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν
Χαλδαίων, καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ.
8 Καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν
σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι
αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων
καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαίων
καὶ Γεργεσαίων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ·
καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σύ.

14 Et invenerunt scriptum in lege, præ-
cepisse Dominum in manu Moysi, ut habitent
filii Israel in tabernaculis, in die solemni,
mense septimo: 15 Et ut prædicent, et
divulgent vocem in universis urbibus suis, et
in Jerusalem, dicentes: Egredimini in montem,
et afferte frondes olivæ, et frondes ligni pul-
cherrimi, frondes myrti, et ramos palmarum,
et frondes ligni nemorosi, ut fiant tabernacula,
sicut scriptum est. 16 Et egressus est populus,
et attulerunt. Feceruntque sibi tabernacula
unusquisque in domate suo, et in atriis suis,
et in atriis domus Dei, et in platea portæ
aquarum, et in platea portæ Ephraim.
17 Fecit ergo universa Ecclesia eorum qui
redierant de captivitate, tabernacula, et
habitaverunt in tabernaculis: non enim fece-
rant a diebus Josue filii Nun taliter filii Israel
usque ad diem illum. Et fuit lætitia magna
nimis. 18 Legit autem in libro legis Dei per
dies singulos, a die primo usque ad diem
novissimum; et fecerunt solemnitatem septem
diebus, et in die octavo collectam juxta ritum.

CAPUT IX.

1 In die autem vigesimo quarto mensis
hujus, convenerunt filii Israel in jejunio et in
saccis, et humus super eos. 2 Et separatum
est semen filiorum Israel ab omni filio alieni-
gena: et steterunt, et confitebantur peccata
sua, et iniquitates patrum suorum. 3 Et
consurrexerunt ad standum: et legerunt in
volumine legis Domini Dei sui, quater in die,
et quater confitebantur, et adorabant Dominum
Deum suum. 4 Surrexerunt autem super
gradum Levitarum, Josue, et Bani, et Cedmi-
hel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, et Cha-
nani: et clamaverunt voce magna ad Dominum
Deum suum. 5 Et dixerunt Levitæ, Josue,
et Cedmihel, Bonni, Hasebnia, Serebia, Odaia,
Sebnia, Phathahia: Surgite, benedicite Do-
mino Deo vestro ab æterno usque in æternum:
et benedicant nomini gloriæ tuæ excelso in
omni benedictione et laude. 6 Tu ipse
Domine, solus, tu fecisti cælum, et cælum
cælorum, et omnem exercitum eorum: terram,
et universa quæ in ea sunt: maria, et omnia
quæ in eis sunt: et tu vivificas omnia hæc, et
exercitus cæli te adorat. 7 Tu ipse Domine
Deus, qui elegisti Abram, et eduxisti eum de
igne Chaldæorum, et posuisti nomen ejus
Abraham: 8 Et invenisti cor ejus fidele
coram te: et percussisti cum eo fœdus,
ut dares ei terram Chananæi, Hethæi, et
Amorrhæi, et Pherezæi, et Jebusæi, et
Gergesæi, ut dares semini ejus: et
implesti verba tua, quoniam justus es.

9 וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־
זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃ 10 וַתִּתֵּן
אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל
עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם
וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ 11 וְהַיָּם
בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן
בְּמַיִם עַזִּים׃ 12 וּבְעַמּוּד עָנָן הִנְחִיתָם
יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה לְהָאִיר לָהֶם
אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָהּ׃ 13 וְעַל הַר־
סִינַי יָרַדְתָּ וְדַבֵּר עִמָּהֶם מִשָּׁמָיִם וַתִּתֵּן
לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים׃ 14 וְאֶת־שַׁבַּת קָדְשְׁךָ
הוֹדַעְתָּ לָהֶם וּמִצְווֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ
לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃ 15 וְלֶחֶם מִשָּׁמַיִם
נָתַתָּה לָהֶם לִרְעָבָם וּמַיִם מִסֶּלַע הוֹצֵאתָ
לָהֶם לִצְמָאָם וַתֹּאמֶר לָהֶם לָבוֹא לָרֶשֶׁת
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָשָׂאתָ אֶת־יָדְךָ לָתֵת
לָהֶם׃ 16 וְהֵם וַאֲבֹתֵינוּ הֵזִידוּ וַיַּקְשׁוּ אֶת־
עָרְפָּם וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ׃ 17 וַיְמָאֲנוּ
לִשְׁמֹעַ וְלֹא־זָכְרוּ נִפְלְאֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עִמָּהֶם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם וַיִּתְּנוּ־רֹאשׁ לָשׁוּב
לְעַבְדֻתָם בְּמִרְיָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְרַב־וְחֶסֶד וְלֹא
עֲזַבְתָּם׃ 18 אַף כִּי־עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל
מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ זֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הֶעֶלְךָ
מִמִּצְרָיִם וַיַּעֲשׂוּ נֶאָצוֹת גְּדֹלוֹת׃ 19 וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עֲזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר אֶת־
עַמּוּד הֶעָנָן לֹא־סָר מֵעֲלֵיהֶם בְּיוֹמָם
לְהַנְחֹתָם בְּהַדֶּרֶךְ וְאֶת־עַמּוּד הָאֵשׁ בְּלַיְלָה
לְהָאִיר לָהֶם וְאֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ־
בָהּ׃ 20 וְרוּחֲךָ הַטּוֹבָה נָתַתָּ לְהַשְׂכִּילָם
וּמַנְךָ לֹא־מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם וּמַיִם נָתַתָּה
לָהֶם לִצְמָאָם׃ 21 וְאַרְבָּעִים שָׁנָה כִּלְכַּלְתָּם
בַּמִּדְבָּר לֹא חָסֵרוּ שַׂלְמֹתֵיהֶם לֹא בָלוּ
וְרַגְלֵיהֶם לֹא בָצֵקוּ׃ 22 וַתִּתֵּן לָהֶם מַמְלָכוֹת
וַעֲמָמִים וַתַּחְלְקֵם לְפֵאָה וַיִּירְשׁוּ אֶת־אֶרֶץ
סִיחוֹן וְאֶת־אֶרֶץ מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־
אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן׃ 23 וּבְנֵיהֶם הִרְבִּיתָ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וַתְּבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ לַאֲבֹתֵיהֶם לָבוֹא לָרָשֶׁת׃

9 Καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ
θάλασσαν ἐρυθράν. 10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς
αὐτοῦ, ὅτι ἔγνως ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ᾽ αὐτούς,
καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
11 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔῤῥηξας ἐνώπιον αὐτῶν,
καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ,
καὶ τοὺς καταδιώξοντας αὐτοὺς ἔῤῥιψας εἰς βυθὸν
ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ. 12 Καὶ ἐν στύλῳ
νεφέλης ὡδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας καὶ ἐν στύλῳ
πυρὸς τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν
ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ. 13 Καὶ ἐπὶ ὄρος Σινᾶ
κατέβης καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ,
καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα καὶ νόμους ἀλη-
θείας, προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθάς. 14 Καὶ
τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς,
ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω
αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου σου. 15 Καὶ ἄρτον
ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοτίαν αὐτῶν,
καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν
αὐτῶν. Καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι
τὴν γῆν ἐφ᾽ ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου δοῦναι
αὐτοῖς. 16 Καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερη-
φανεύσαντο καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου. 17 Καὶ
ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν
τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας μετ᾽ αὐτῶν· καὶ
ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν
ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ. Καὶ
σὺ ὁ Θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς. 18 Ἔτι
δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ
εἶπαν Οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ
Αἰγύπτου· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.
19 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ
ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν στῦλον τῆς
νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ᾽ αὐτῶν ἡμέρας ὁδηγῆσαι
αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στῦλον τοῦ πυρὸς τὴν
νύκτα φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσονται
ἐν αὐτῇ. 20 Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
ἔδωκας συνετίσαι αὐτούς, καὶ τὸ μάννα σου οὐκ
ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ
ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν. 21 Καὶ τεσ-
σαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ
ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδέν· ἱμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπα-
λαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διεῤῥάγησαν.
22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς
ἐμέρισας αὐτοῖς, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν
Σηὼν βασιλέως Ἐσεβὼν καὶ τὴν γῆν Ὢγ
βασιλέως τοῦ Βασάν. 23 Καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν.

9 Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in
Ægypto: clamoremque eorum audisti super
mare Rubrum. 10 Et dedisti signa atque
portenta in Pharaone, et in universis servis
ejus, et in omni populo terræ illius: cognovisti
enim quia superbe egerant contra eos: et
fecisti tibi nomen, sicut et in hac die. 11 Et
mare divisisti ante eos, et transierunt per
medium maris in sicco: persecutores autem
eorum projecisti in profundum, quasi lapidem
in aquas validas. 12 Et in columna nubis
ductor eorum fuisti per diem, et in columna
ignis per noctem, ut appareret eis via, per
quam ingrediebantur. 13 Ad montem quoque
Sinai descendisti, et locutus es cum eis de
cælo, et dedisti eis judicia recta, et legem
veritatis, cæremonias, et præcepta bona:
14 Et sabbatum sanctificatum tuum ostendisti
eis, et mandata, et cæremonias, et legem præ-
cepisti eis in manu Moysi servi tui. 15 Panem
quoque de cælo dedisti eis in fame eorum, et
aquam de petra eduxisti eis sitientibus, et
dixisti eis ut ingrederentur et possiderent
terram, super quam levasti manum tuam, ut
traderes eis. 16 Ipsi vero et patres nostri
superbe egerunt, et induraverunt cervices
suas, et non audierunt mandata tua. 17 Et
noluerunt audire, et non sunt recordati mira-
bilium tuorum quæ feceras eis. Et indura-
verunt cervices suas, et dederunt caput, ut
converterentur ad servitutem suam, quasi per
contentionem. Tu autem Deus propitius,
clemens et misericors, longanimis et multæ
miserationis, non dereliquisti eos, 18 Et
quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem,
et dixissent: Iste est Deus tuus, qui eduxit
te de Ægypto: feceruntque blasphemias
magnas. 19 Tu autem in misericordiis tuis
multis non dimisisti eos in deserto: columna
nubis non recessit ab eis per diem: ut du-
ceret eos in viam, et columna ignis per
noctem, ut ostenderet eis iter per quod ingre-
derentur. 20 Et spiritum tuum bonum
dedisti qui doceret eos, et manna tuum non
prohibuisti ab ore eorum, et aquam dedisti
eis in siti. 21 Quadraginta annis pavisti eos
in deserto, nihilque eis defuit: vestimenta
eorum non inveteraverunt, et pedes eorum
non sunt attriti. 22 Et dedisti eis regna, et
populos, et partitus es eis sortes: et posse-
derunt terram Sehon, et terram regis Hesebon,
et terram Og regis Basan. 23 Et multipli-
casti filios eorum sicut stellas cæli, et ad-
duxisti eos ad terram, de qua dixeras patribus
eorum ut ingrederentur et possiderent.

24 וַיָּבֹאוּ הַבָּנִים וַיִּירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ וַתַּכְנַע
לִפְנֵיהֶם אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִים
וַתִּתְּנֵם בְּיָדָם וְאֶת־מַלְכֵיהֶם וְאֶת־עַמְמֵי
הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כִּרְצוֹנָם׃ 25 וַיִּלְכְּדוּ
עָרִים בְּצֻרוֹת וַאֲדָמָה שְׁמֵנָה וַיִּירְשׁוּ
בָּתִּים מְלֵאִים־כָּל־טוּב בֹּרוֹת חֲצוּבִים
כְּרָמִים וְזֵיתִים וְעֵץ מַאֲכָל לָרֹב וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׂבְּעוּ וַיַּשְׁמִינוּ וַיִּתְעַדְּנוּ בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל׃
26 וַיַּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ בָּךְ וַיַּשְׁלִכוּ אֶת־תּוֹרָתְךָ
אַחֲרֵי גַוָּם וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרָגוּ אֲשֶׁר־הֵעִידוּ
בָם לַהֲשִׁיבָם אֵלֶיךָ וַיַּעֲשׂוּ נֶאָצוֹת גְּדוֹלֹת׃
27 וַתִּתְּנֵם בְּיַד צָרֵיהֶם וַיָּצֵרוּ לָהֶם וּבְעֵת
צָרָתָם יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע
וּכְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּתֵּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים
וְיוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרֵיהֶם׃ 28 וּכְנוֹחַ לָהֶם
יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רַע לְפָנֶיךָ וַתַּעַזְבֵם בְּיַד
אֹיְבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם וַיָּשׁוּבוּ וַיִּזְעָקוּךָ וְאַתָּה
מִשָּׁמַיִם תִּשְׁמַע וְתַצִּילֵם כְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת
עִתִּים׃ 29 וַתָּעַד בָּהֶם לַהֲשִׁיבָם אֶל־
תּוֹרָתֶךָ וְהֵמָּה הֵזִידוּ וְלֹא־שָׁמְעוּ לְמִצְוֺתֶיךָ
וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ־בָם אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה אָדָם
וְחָיָה בָהֶם וַיִּתְּנוּ כָתֵף סוֹרֶרֶת וְעָרְפָּם
הִקְשׁוּ וְלֹא שָׁמֵעוּ׃ 30 וַתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם
שָׁנִים רַבּוֹת וַתָּעַד בָּם בְּרוּחֲךָ בְּיַד־
נְבִיאֶיךָ וְלֹא הֶאֱזִינוּ וַתִּתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי
הָאֲרָצֹת׃ 31 וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא־עֲשִׂיתָם
כָּלָה וְלֹא עֲזַבְתָּם כִּי אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם
אָתָּה׃ 32 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד אַל־
יִמְעַט לְפָנֶיךָ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר־מְצָאַתְנוּ
לִמְלָכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וּלְכֹהֲנֵינוּ וְלִנְבִיאֵנוּ
וְלַאֲבֹתֵינוּ וּלְכָל־עַמֶּךָ מִימֵי מַלְכֵי אַשּׁוּר
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 33 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
34 וְאֶת־מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ כֹּהֲנֵינוּ וַאֲבֹתֵינוּ לֹא
עָשׂוּ תּוֹרָתֶךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל־מִצְוֺתֶיךָ
וּלְעֵדְוֺתֶיךָ אֲשֶׁר הַעִידֹתָ בָּהֶם׃ 35 וְהֵם
בְּמַלְכוּתָם וּבְטוּבְךָ הָרָב אֲשֶׁר־נָתַתָּ
לָהֶם וּבְאֶרֶץ הָרְחָבָה וְהַשְּׁמֵנָה אֲשֶׁר־נָתַתָּ
לִפְנֵיהֶם לֹא עֲבָדוּךָ וְלֹא־שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם
הָרָעִים׃ 36 הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֲבָדִים וְהָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ לֶאֱכֹל אֶת־פִּרְיָהּ
וְאֶת־טוּבָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים עָלֶיהָ׃

24 Καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ
τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν
ἐνώπιον αὐτῶν. 25 Καὶ κατελάβοσαν πόλεις
ὑψηλὰς, καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων
ἀγαθῶν, λάκκους λελατομημένους, ἀμπελῶνας καὶ
ἐλαιῶνας καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος· καὶ
ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ
ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ μεγάλῃ. 26 Καὶ
ἤλλαξαν καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔῤῥιψαν τὸν
νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν, καὶ τοὺς προ-
φήτας σου ἀπέκτειναν οἳ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς
ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σὲ, καὶ ἐποίησαν παροργ-
ισμοὺς μεγάλους. 27 Καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν
χειρὶ θλιβόντων αὐτοὺς, καὶ ἔθλιψαν αὐτούς· καὶ
ἀνεβόησαν πρὸς σὲ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν,
καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς
σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας καὶ
ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτούς. 28 Καὶ
ὡς ἀνεπαύσαντο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου· καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατῆρξαν ἐν αὐτοῖς. Καὶ
πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σὲ, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ
εἰσήκουσας καὶ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου
πολλοῖς, 29 Καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι
αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου· καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ'
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ κρίμασί σου ἡμάρτοσαν,
ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ
ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα καὶ τράχηλον αὐτῶν
ἐσκλήρυναν, καὶ οὐκ ἤκουσαν. 30 Καὶ εἵλκυσας
ἐπ' αὐτοὺς ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν
πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου· καὶ οὐκ
ἐνωτίσαντο, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς
γῆς. 31 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς
οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς εἰς συντέλειαν καὶ οὐκ ἐγκα-
τέλιπες αὐτούς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων. 32 Καὶ νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς
ὁ μέγας ὁ κραταιὸς καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσων τὴν
διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου, μὴ ὀλιγωθήτω
ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ
τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ
τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ
τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ
ἡμερῶν βασιλέων Ἀσσοὺρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 33 Καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχο-
μένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας· καὶ ἡμεῖς
ἐξημάρτομεν. 34 Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ
ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου, καὶ οὐ προσ-
έσχον τῶν ἐντολῶν σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ
διεμαρτύρω αὐτοῖς. 35 Καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ
σου καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ πολλῇ ᾗ ἔδωκας
αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπαρᾷ ᾗ
ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν οὐκ ἐδούλευσάν σοι, καὶ οὐκ
ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονη-
ρῶν. 36 Ἰδοὺ σήμερόν ἐσμεν δοῦλοι, καὶ ἡ γῆ ἣν
ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς
καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ ἐσμεν δοῦλοι ἐπ' αὐτῆς,

24 Et venerunt filii, et possederunt terram,
et humiliasti coram eis habitatores terræ
Chananæos, et dedisti eos in manu eorum, et
reges eorum et populos terræ, ut facerent eis
sicut placebat illis. 25 Ceperunt itaque
urbes munitas, et humum pinguem, et posse-
derunt domos plenas cunctis bonis: cisternas
ab aliis fabricatas, vineas, et oliveta, et ligna
pomifera multa: et comederunt, et saturati
sunt, et impinguati sunt, et abundaverunt
deliciis in bonitate tua magna. 26 Provoca-
verunt autem te ad iracundiam, et recesserunt
a te, et projecerunt legem tuam post terga
sua: et prophetas tuos occiderunt, qui contesta-
bantur eos ut reverterentur ad te: feceruntque
blasphemias grandes. 27 Et dedisti eos in
manu hostium suorum, et afflixerunt eos.
Et in tempore tribulationis suæ clamaverunt
ad te, et tu de cælo audisti, et secundum
miserationes tuas multas dedisti eis salvatores,
qui salvarent eos de manu hostium suorum.
28 Cumque requievissent, reversi sunt ut
facerent malum in conspectu tuo: et dere-
liquisti eos in manu inimicorum suorum, et
possederunt eos. Conversique sunt, et cla-
maverunt ad te: tu autem de cælo exaudisti,
et liberasti eos in misericordiis tuis, multis
temporibus. 29 Et contestatus es eos ut
reverterentur ad legem tuam. Ipsi vero
superbe egerunt, et non audierunt mandata
tua, et in judiciis tuis peccaverunt, quæ faciet
homo, et vivet in eis: et dederunt humerum
recedentem, et cervicem suam induraverunt,
nec audierunt. 30 Et protraxisti super eos
annos multos, et contestatus es eos in spiritu
tuo per manum prophetarum tuorum: et non
audierunt, et tradidisti eos in manu populorum
terrarum. 31 In misericordiis autem tuis
plurimis non fecisti eos in consumptionem,
nec dereliquisti eos: quoniam Deus misera-
tionum, et clemens es tu. 32 Nunc itaque
Deus noster magne, fortis, et terribilis, custo-
diens pactum et misericordiam, ne avertas a
facie tua omnem laborem, qui invenit nos,
reges nostros, et principes nostros, et sacer-
dotes nostros, et prophetas nostros, et patres
nostros, et omnem populum tuum, a diebus
regis Assur usque in diem hanc. 33 Et tu
justus es in omnibus, quæ venerunt super nos:
quia veritatem fecisti, nos autem impie egimus.
34 Reges nostri, principes nostri, sacerdotes
nostri, et patres nostri, non fecerunt legem
tuam, et non attenderunt mandata tua, et
testimonia tua quæ testificatus es in eis. 35 Et
ipsi in regnis suis, et in bonitate tua multa,
quam dederas eis, et in terra latissima et
pingui, quam tradideras in conspectu eorum,
non servierunt tibi, nec reversi sunt a studiis
suis pessimis. 36 Ecce nos ipsi hodie servi
sumus: et terra, quam dedisti patribus nostris
ut comederent panem ejus, et quæ bona
sunt ejus, et nos ipsi servi sumus in ea.

37 וּתְבוּאָתָהּ מַרְבָּה לַמְּלָכִים אֲשֶׁר־
נָתַתָּה עָלֵינוּ בְּחַטֹּאותֵינוּ וְעַל־גְּוִיֹּתֵינוּ
מֹשְׁלִים וּבִבְהֶמְתֵּנוּ כִּרְצוֹנָם וּבְצָרָה
גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ׃

פרשה י׃

1 וּבְכָל־זֹאת אֲנַחְנוּ כֹּרְתִים אֲמָנָה
וְכֹתְבִים וְעַל הֶחָתוּם שָׂרֵינוּ לְוִיֵּנוּ
כֹּהֲנֵינוּ׃ 2 וְעַל הַחֲתוּמִים נְחֶמְיָה הַתִּרְשָׁתָא
בֶּן־חֲכַלְיָה וְצִדְקִיָּה׃ 3 שְׂרָיָה עֲזַרְיָה
יִרְמְיָה׃ 4 פַּשְׁחוּר אֲמַרְיָה מַלְכִּיָּה׃
5 חַטּוּשׁ שְׁבַנְיָה מַלּוּךְ׃ 6 חָרִם מְרֵמוֹת
עֹבַדְיָה׃ 7 דָּנִיֵּאל גִּנְּתוֹן בָּרוּךְ׃ 8 מְשֻׁלָּם
אֲבִיָּה מִיָּמִן׃ 9 מַעַזְיָה בִלְגַּי שְׁמַעְיָה
אֵלֶּה הַכֹּהֲנִים׃ 10 וְהַלְוִיִּם וְיֵשׁוּעַ בֶּן־
אֲזַנְיָה בִּנּוּי מִבְּנֵי חֵנָדָד קַדְמִיאֵל׃
11 וַאֲחֵיהֶם שְׁבַנְיָה הוֹדִיָּה קְלִיטָא פְּלָאיָה
חָנָן׃ 12 מִיכָא רְחוֹב חֲשַׁבְיָה׃ 13 זַכּוּר
שֵׁרֵבְיָה שְׁבַנְיָה׃ 14 הוֹדִיָּה בָנִי בְּנִינוּ׃
15 רָאשֵׁי הָעָם פַּרְעֹשׁ פַּחַת מוֹאָב עֵילָם
זַתּוּא בָּנִי׃ 16 בֻּנִּי עַזְגָּד בֵּבָי׃ 17 אֲדֹנִיָּה
בִגְוַי עָדִין׃ 18 אָטֵר חִזְקִיָּה עַזּוּר׃ 19 הוֹדִיָּה
חָשֻׁם בֵּצָי׃ 20 חָרִיף עֲנָתוֹת נוֹבָי׃
21 מַגְפִּיעָשׁ מְשֻׁלָּם חֵזִיר׃ 22 מְשֵׁיזַבְאֵל
צָדוֹק יַדּוּעַ׃ 23 פְּלַטְיָה חָנָן עֲנָיָה׃ 24 הוֹשֵׁעַ
חֲנַנְיָה חַשּׁוּב׃ 25 הַלּוֹחֵשׁ פִּלְחָא שׁוֹבֵק׃
26 רְחוּם חֲשַׁבְנָה מַעֲשֵׂיָה׃ 27 וַאֲחִיָּה חָנָן
עָנָן׃ 28 מַלּוּךְ חָרִם בַּעֲנָה׃ 29 וּשְׁאָר הָעָם
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם הַשּׁוֹעֲרִים הַמְשֹׁרְרִים
הַנְּתִינִים וְכָל־הַנִּבְדָּל מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת אֶל־
תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נְשֵׁיהֶם בְּנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם
כֹּל יוֹדֵעַ מֵבִין׃ 30 מַחֲזִיקִים עַל־אֲחֵיהֶם
אַדִּירֵיהֶם וּבָאִים בְּאָלָה וּבִשְׁבוּעָה לָלֶכֶת
בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה בְּיַד מֹשֶׁה
עֶבֶד־הָאֱלֹהִים וְלִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת אֶת־
כָּל־מִצְוֺת יְהוָה אֲדֹנֵינוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו׃
31 וַאֲשֶׁר לֹא־נִתֵּן בְּנֹתֵינוּ לְעַמֵּי הָאָרֶץ
וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם לֹא נִקַּח לְבָנֵינוּ׃ 32 וְעַמֵּי
הָאָרֶץ הַמְבִיאִים אֶת־הַמַּקָּחוֹת וְכָל־שֶׁבֶר
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת לִמְכּוֹר לֹא־נִקַּח מֵהֶם
בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם קֹדֶשׁ וְנִטֹּשׁ אֶת־הַשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִית וּמַשָּׁא כָל־יָד׃ 33 וְהֶעֱמַדְנוּ
עָלֵינוּ מִצְוֺת לָתֵת עָלֵינוּ שְׁלִישִׁית
הַשֶּׁקֶל בַּשָּׁנָה לַעֲבֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃

37 Καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν
οἷς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ
τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι καὶ ἐν κτήνεσιν
ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς, καὶ ἐν θλίψει μεγάλῃ
ἐσμέν. 38 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα
πίστιν καὶ γράφομεν, καὶ ἐπισφραγίζουσιν ἄρχοντες
ἡμῶν, Λευῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμίας Ἀρτασασθὰ
υἱὸς Ἀχαλία, καὶ Σεδεκίας 2 Υἱὸς Ἀραία, καὶ
Ἀζαρία, καὶ Ἱερεμία, 3 Φασούρ, Ἀμαρία, Μελχία,
4 Ἀττούς, Σεβανί, Μαλούχ, 5 Ἰράμ, Μεραμώθ,
Ἀβδία, 6 Δανιήλ, Γανναθών, Βαρούχ, 7 Με-
σουλάμ, Ἀβία, Μιαμίν, 8 Μααζία, Βελγαΐ, Σα-
μαΐα, οὗτοι ἱερεῖς· 9 Καὶ οἱ Λευῖται Ἰησοῦς υἱὸς
Ἀζανία, Βαναίου ἀπὸ υἱῶν Ἠναδάδ, Καδμιὴλ
10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαβανία, Ὠδουία,
Καλιτάν, Φελία, Ἀνάν, 11 Μιχά, Ῥοώβ, Ἀσε-
βίας, 12 Ζακχώρ, Σαραβία, Σεβανία, 13 Ὠδούμ,
υἱοὶ Βανουαΐ· 14 Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ Φόρος,
Φαὰθ Μωάβ, Ἠλάμ, Ζαθουία· υἱοὶ Βανί, 15 Ἀσγάδ,
Βηβαΐ, 16 Ἀδανία, Βαγοΐ, Ἠδίν, 17 Ἀτήρ,
Ἐζεκία, Ἀζούρ, 18 Ὠδουία, Ἠσάμ, Βησί,
19 Ἀρίφ, Ἀναθώθ, Νωβαΐ, 20 Μεγαφής, Με-
σουλλάμ, Ἠζίρ, 21 Μεσωζεβήλ, Σαδούκ, Ἰεδδούα,
22 Φαλτία, Ἀνάν, Ἀναΐα, 23 Ὡσηέ, Ἀνανία,
Ἀσούβ, 24 Ἀλωής, Φαλαΐ, Σωβήκ, 25 Ῥεούμ,
Ἐσσαβανά, Μαασία, 26 Καὶ Ἀΐα, Αἰνάν, Ἠνάμ,
27 Μαλούχ, Ἠράμ, Βαανά, 28 Καὶ οἱ κατά-
λοιποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροί,
οἱ ᾄδοντες, οἱ Ναθινίμ, καὶ πᾶς ὁ προσπορευό-
μενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ θεοῦ,
γυναῖκες αὐτῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν·
πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνιῶν 29 Ἐνίσχυον ἐπὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ
εἰσήλθοσαν ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὅρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν
νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου
τοῦ θεοῦ, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντο-
λὰς Κυρίου καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγ-
ματα αὐτοῦ, 30 Καὶ τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας
ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
οὐ λημψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν· 31 Καὶ λαοὶ τῆς
γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν
ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδόσθαι, οὐκ ἀγορῶμεν
παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ· καὶ
ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον καὶ ἀπαίτησιν πάσης
χειρός. 32 Καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολάς,
δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ'
ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,

37 Et fruges ejus multiplicantur regibus, quos
posuisti super nos propter peccata nostra, et
corporibus nostris dominantur, et jumentis
nostris secundum voluntatem suam, et in
tribulatione magna sumus. 38 Super omnibus
ergo his nos ipsi percutimus fœdus, et scribi-
mus, et signant principes nostri, Levitæ
nostri, et sacerdotes nostri.

CAPUT X.

1 SIGNATORES autem fuerunt, Nehemias,
Athersatha filius Hachelai, et Sedecias,
2 Saraias, Azarias, Jeremias, 3 Pheshur,
Amarias, Melchias, 4 Hattus, Sebenia,
Melluch, 5 Harem, Merimuth, Obdias,
6 Daniel, Genthon, Baruch, 7 Mosollam,
Abia, Miamin, 8 Maazia, Belgai, Semeia:
hi sacerdotes. 9 Porro Levitæ, Josue filius
Azaniæ, Bennui de filiis Henadad, Cedmihel,
10 Et fratres eorum, Sebenia, Odaia, Celita,
Phalaia, Hanan, 11 Micha, Rohob, Hasebia,
12 Zachur, Serebia, Sabania, 13 Odaia,
Bani, Baninu. 14 Capita populi, Pharos,
Phahathmoab, Ælam, Zethu, Bani, 15 Bonni,
Azgad, Bebai, 16 Adonia, Begoai, Adin,
17 Ater, Hezecia, Azur, 18 Odaia, Hasum,
Besai, 19 Hareph, Anathoth, Nebai,
20 Megphias, Mosollam, Hazir, 21 Mesi-
zabel, Sadoc, Jeddua, 22 Pheltia, Hanan,
Anaia, 23 Osee, Hanania, Hasub, 24 Alohes,
Phalea, Sobec, 25 Rehum, Hasebna, Maasia,
26 Echaia, Hanan, Anan, 27 Melluch,
Haran, Baana: 28 Et reliqui de populo,
sacerdotes, Levitæ, janitores, et cantores,
Nathinæi, et omnes qui se separaverunt de
populis terrarum ad legem Dei, uxores eorum,
filii eorum, et filiæ eorum, 29 Omnes qui
poterant sapere spondentes pro fratribus suis,
optimates eorum, et qui veniebant ad polli-
cendum et jurandum ut ambularent in lege
Dei, quam dederat in manu Moysi servi Dei,
ut facerent et custodirent universa mandata
Domini Dei nostri, et judicia ejus et cæremo-
nias ejus, 30 Et ut non daremus filias nostras
populo terræ, et filias eorum non acciperemus
filiis nostris. 31 Populi quoque terræ, qui
important venalia, et omnia ad usum, per
diem sabbati ut vendant, non accipiemus
ab eis in sabbato et in die sanctificato. Et
dimittemus annum septimum, et exactionem
universæ manus. 32 Et statuemus super nos
præcepta, ut demus tertiam partem sicli
per annum ad opus domus Dei nostri,

34 לְלֶ֣חֶם הַֽמַּעֲרֶ֡כֶת וּמִנְחַ֣ת הַתָּמִיד֩
וּלְעוֹלַ֨ת הַתָּמִ֜יד הַשַּׁבָּת֗וֹת הֶחֳדָשִׁים֙
לַמּֽוֹעֲדִ֔ים וְלַקֳּדָשִׁים֙ וְלַֽחַטָּא֔וֹת לְכַפֵּ֖ר
עַל־יִשְׂרָאֵ֑ל וְכֹ֖ל מְלֶ֥אכֶת בֵּית־אֱלֹהֵֽינוּ׃
35 וְהַגּוֹרָל֞וֹת הִפַּ֗לְנוּ עַל־קֻרְבַּ֣ן הָעֵצִ֡ים
הַכֹּהֲנִ֣ים הַלְוִיִּם֩ וְהָעָ֨ם לְהָבִ֜יא לְבֵ֧ית
אֱלֹהֵ֛ינוּ לְבֵית־אֲבֹתֵ֖ינוּ לְעִתִּ֣ים מְזֻמָּנִ֑ים
שָׁנָ֣ה בְשָׁנָ֑ה לְבַעֵ֗ר עַל־מִזְבַּח֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ
כַּכָּת֖וּב בַּתּוֹרָֽה׃ 36 וּלְהָבִ֞יא אֶת־בִּכּוּרֵ֣י
אַדְמָתֵ֗נוּ וּבִכּוּרֵי֙ כָּל־פְּרִ֣י כָל־עֵ֔ץ שָׁנָ֖ה
בְשָׁנָ֑ה לְבֵ֖ית יְהוָֽה׃ 37 וְאֶת־בְּכֹר֤וֹת בָּנֵ֙ינוּ֙
וּבְהֶמְתֵּ֔נוּ כַּכָּת֖וּב בַּתּוֹרָ֑ה וְאֶת־בְּכוֹרֵ֨י
בְקָרֵ֜ינוּ וְצֹאנֵ֗ינוּ לְהָבִיא֙ לְבֵ֣ית אֱלֹהֵ֔ינוּ
לַכֹּ֣הֲנִ֔ים הַמְשָׁרְתִ֖ים בְּבֵ֥ית אֱלֹהֵֽינוּ׃ 38 וְאֶת־
רֵאשִׁ֣ית עֲרִיסֹתֵ֣ינוּ וּתְרוּמֹתֵינוּ֩ וּפְרִ֨י כָל־עֵ֜ץ
תִּיר֣וֹשׁ וְיִצְהָ֗ר נָבִ֤יא לַכֹּֽהֲנִים֙ אֶל־לִשְׁכ֣וֹת
בֵּית־אֱלֹהֵ֔ינוּ וּמַעְשַׂ֥ר אַדְמָתֵ֖נוּ לַלְוִיִּ֑ם וְהֵם֙
הַלְוִיִּ֔ם הַֽמְעַשְּׂרִ֔ים בְּכֹ֖ל עָרֵ֥י עֲבֹדָתֵֽנוּ׃
39 וְהָיָ֨ה הַכֹּהֵ֧ן בֶּֽן־אַהֲרֹ֛ן עִם־הַלְוִיִּ֖ם בַּעְשֵׂ֣ר
הַלְוִיִּ֑ם וְהַלְוִיִּ֞ם יַעֲל֣וּ אֶת־מַעֲשַׂ֣ר הַֽמַּעֲשֵׂ֗ר
לְבֵ֣ית אֱלֹהֵ֔ינוּ אֶל־הַלְּשָׁכ֖וֹת לְבֵ֥ית הָאוֹצָֽר׃
40 כִּ֣י אֶל־הַ֠לְּשָׁכוֹת יָבִ֨יאוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֜ל וּבְנֵ֣י
הַלֵּוִ֗י אֶת־תְּרוּמַ֣ת הַדָּגָן֮ הַתִּיר֣וֹשׁ וְהַיִּצְהָר֒
וְשָׁם֙ כְּלֵ֣י הַמִּקְדָּ֔שׁ וְהַכֹּֽהֲנִים֙ הַֽמְשָׁרְתִ֔ים
וְהַשּׁוֹעֲרִ֖ים וְהַמְשֹׁרְרִ֑ים וְלֹ֥א נַעֲזֹ֖ב אֶת־
בֵּ֥ית אֱלֹהֵֽינוּ׃

פרשה יא׃

1 וַיֵּשְׁב֥וּ שָׂרֵֽי־הָעָ֖ם בִּירוּשָׁלָ֑ם וּשְׁאָ֣ר
הָעָ֡ם הִפִּ֣ילוּ גוֹרָל֩וֹת לְהָבִ֨יא ׀ אֶחָ֜ד מִן־
הָעֲשָׂרָ֗ה לָשֶׁ֙בֶת֙ בִּירוּשָׁלַ֙ם֙ עִ֣יר הַקֹּ֔דֶשׁ
וְתֵ֥שַׁע הַיָּד֖וֹת בֶּעָרִֽים׃ 2 וַֽיְבָרְכ֖וּ הָעָ֑ם
לְכֹל֙ הָאֲנָשִׁ֔ים הַמִּֽתְנַדְּבִ֔ים לָשֶׁ֖בֶת
בִּירוּשָׁלָֽם׃ 3 וְאֵ֙לֶּה֙ רָאשֵׁ֣י הַמְּדִינָ֔ה
אֲשֶׁ֥ר יָשְׁב֖וּ בִּירוּשָׁלָ֑ם וּבְעָרֵ֣י יְהוּדָ֡ה יָשְׁב֞וּ
אִ֣ישׁ בַּאֲחֻזָּתוֹ֩ בְּעָרֵיהֶ֨ם יִשְׂרָאֵ֜ל הַכֹּהֲנִים֙
וְהַלְוִיִּ֔ם וְהַנְּתִינִ֔ים וּבְנֵ֖י עַבְדֵ֥י שְׁלֹמֹֽה׃
4 וּבִירוּשָׁלַ֣ם יָשְׁב֗וּ מִבְּנֵ֤י יְהוּדָה֙ וּמִבְּנֵ֣י בִנְיָמִ֔ן
מִבְּנֵ֣י יְ֠הוּדָה עֲתָיָ֨ה בֶן־עֻזִּיָּ֜ה בֶּן־זְכַרְיָ֗ה
בֶּן־אֲמַרְיָ֛ה בֶּן־שְׁפַטְיָ֥ה בֶן־מַהֲלַלְאֵ֖ל מִבְּנֵי־
פָֽרֶץ׃ 5 וּמַעֲשֵׂיָ֤ה בֶן־בָּרוּךְ֙ בֶּן־כָּל־חֹ֔זֶה
בֶּן־חֲזָיָ֥ה בֶן־עֲדָיָ֖ה בֶּן־יוֹיָרִ֑יב בֶּן־זְכַרְיָ֖ה בֶּן־
הַשִּׁלֹנִֽי׃ 6 כָּל־בְּנֵי־פֶ֕רֶץ הַיֹּשְׁבִ֖ים בִּירוּשָׁלָ֑ם
אַרְבַּ֥ע מֵא֛וֹת שִׁשִּׁ֥ים וּשְׁמֹנָ֖ה אַנְשֵׁי־חָֽיִל׃

33 Εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ
ἐνδελεχισμοῦ, καὶ εἰς ὁλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελεχισμοῦ
τῶν σαββάτων, τῶν νουμηνιῶν, εἰς τας ἑορτὰς
καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι
περὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς ἔργα οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
34 Καὶ κλήρους ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν, εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν, εἰς
καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἐνιαυτὸν κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐκκαῦ-
σαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ὡς
γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, 35 Καὶ ἐνέγκαι τὰ
πρωτογεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογεννή-
ματα καρποῦ παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ᾽ ἐνιαυτὸν
εἰς οἶκον Κυρίου, 36 Καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν
ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ
ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν.
37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν
παντὸς ξύλου, οἴνου καὶ ἐλαίου οἴσομεν τοῖς
ἱερεῦσιν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ
δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις· καὶ αὐτοὶ οἱ
Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσι δουλείας
ἡμῶν. 38 Καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ἀαρὼν μετὰ
τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου, καὶ οἱ
Λευῖται ἀνοίσουσι τὴν δεκάτην τῆς δεκάδος εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ. 39 Ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσοίσουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ τὰς ἀπαρχὰς
τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐκεῖ
σκεύη τὰ ἅγια καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ
οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ· καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν
κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν
Ἱερουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς
πόλεσι. 2 Καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας
ἄνδρας τοὺς ἑκουσιαζομένους καθίσαι ἐν Ἱερου-
σαλήμ. 3 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἳ
ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα·
ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν Ἰσραήλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ
Ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών. 4 Καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀπὸ
υἱῶν Βενιαμίν. Ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα· Ἀθαΐα υἱὸς
Ἀζΐα υἱὸς Ζαχαρία υἱὸς Σαμαρία υἱὸς Σαφατία
υἱὸς Μαλελεήλ. Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές·
5 Καὶ Μαασια υἱὸς Βαροὺχ υἱὸς Χαλαζὰ υἱὸς
Ὀζία υἱὸς Ἀδαΐα υἱὸς Ἰωαρὶβ υἱὸς Ζαχαρίου υἱὸς τοῦ
Σηλωνί. 6 Πάντες υἱοὶ Φαρὲς οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερου-
σαλὴμ τετρακόσιοι ἑξηκονταοκτὼ ἄνδρες δυνάμεως.

33 Ad panes propositionis, et ad sacrificium
sempiternum, et in holocaustum sempiternum
in sabbatis, in calendis, in solemnitatibus, et
in sanctificatis, et pro peccato: ut exoretur
pro Israel, et in omnem usum domus Dei
nostri. 34 Sortes ergo misimus super obla-
tionem lignorum, inter sacerdotes, et Levitas,
et populum, ut inferrentur in domum Dei
nostri per domos patrum nostrorum, per
tempora, a temporibus anni usque ad annum:
ut arderent super altare Domini Dei nostri,
sicut scriptum est in lege Moysi: 35 Et ut
afferremus primogenita terræ nostræ, et
primitiva universi fructus omnis ligni, ab anno
in annum, in domo Domini; 36 Et primitiva
filiorum nostrorum, et pecorum nostrorum,
sicut scriptum est in lege, et primitiva boum
nostrorum, et ovium nostrarum, ut offerrentur
in domo Dei nostri, sacerdotibus qui ministrant
in domo Dei nostri: 37 Et primitias ciborum
nostrorum, et libaminum nostrorum, et poma
omnis ligni, vindemiæ quoque et olei, affere-
mus sacerdotibus ad gazophylacium Dei nostri,
et decimam partem terræ nostræ Levitis.
Ipsi Levitæ decimas accipient ex omnibus
civitatibus operum nostrorum. 38 Erit autem
sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis
Levitarum, et Levitæ offerent decimam partem
decimæ suæ in domo Dei nostri, ad gazophy-
lacium in domum thesauri. 39 Ad gazophy-
lacium enim deportabunt filii Israel, et filii
Levi, primitias frumenti, vini, et olei: et ibi
erunt vasa sanctificata, et sacerdotes, et
cantores, et janitores, et ministri, et non
dimittemus domum Dei nostri.

CAPUT XI.

1 HABITAVERUNT autem principes populi
in Jerusalem: reliqua vero plebs misit sortem,
ut tollerent unam partem de decem, qui
habitaturi essent in Jerusalem civitate sancta,
novem vero partes in civitatibus. 2 Benedixit
autem populus omnibus viris qui se sponte
obtulerant ut habitarent in Jerusalem. 3 Hi
sunt itaque principes provinciæ, qui habita-
verunt in Jerusalem, et in civitatibus Juda.
Habitavit autem unusquisque in possessione
sua, in urbibus suis, Israel, sacerdotes, Levitæ,
Nathinæi, et filii servorum Salomonis. 4 Et
in Jerusalem habitaverunt de filiis Juda, et de
filiis Benjamin: de filiis Juda, Athaias filius
Aziam, filii Zachariæ, filii Amariæ, filii
Zaphatiæ, filii Malaleel: de filiis Phares,
5 Maasia filius Baruch, filius Cholhoza,
filius Hazia, filius Adaia, filius Joiarib, filius
Zachariæ, filius Silonitis: 6 Omnes hi
filii Phares, qui habitaverunt in Jeru-
salem, quadringenti sexaginta octo viri fortes.

⁷ וְאֵ֖לֶּה בְּנֵ֣י בִנְיָמִ֑ן סַלֻּא֙ בֶּן־מְשֻׁלָּ֔ם
בֶּן־יוֹעֵ֣ד בֶּן־פְּדָיָ֗ה בֶּן־קוֹלָיָ֛ה בֶּן־מַעֲשֵׂיָ֖ה
בֶּן־אִֽיתִיאֵ֥ל בֶּן־יְשַֽׁעְיָֽה׃ 8 וְאַחֲרָ֖יו גַּבַּ֣י סַלָּ֑י
תְּשַׁ֥ע מֵא֖וֹת עֶשְׂרִ֥ים וּשְׁמֹנָֽה׃ 9 וְיוֹאֵ֥ל
בֶּן־זִכְרִ֖י פָּקִ֣יד עֲלֵיהֶ֑ם וִֽיהוּדָ֧ה בֶן־הַסְּנוּאָ֛ה
עַל־הָעִ֖יר מִשְׁנֶֽה׃ 10 מִן־הַכֹּהֲנִ֛ים
יְדַֽעְיָ֥ה בֶן־יוֹיָרִ֖יב יָכִֽין׃ 11 שְׂרָיָ֣ה בֶן־חִלְקִיָּ֗ה
בֶּן־מְשֻׁלָּם֙ בֶּן־צָד֔וֹק בֶּן־מְרָי֕וֹת בֶּן־אֲחִיט֑וּב
נְגִ֖ד בֵּ֥ית הָאֱלֹהִֽים׃ 12 וַאֲחֵיהֶ֞ם עֹשֵׂ֤י
הַמְּלָאכָה֙ לַבַּ֔יִת שְׁמֹנֶ֥ה מֵא֖וֹת עֶשְׂרִ֣ים
וּשְׁנָ֑יִם וַעֲדָיָ֨ה בֶּן־יְרֹחָ֤ם בֶּן־פְּלַלְיָה֙ בֶּן־
אַמְצִ֣י בֶן־זְכַרְיָ֔ה בֶּן־פַּשְׁח֖וּר בֶּן־מַלְכִּיָּֽה׃
13 וְאֶחָיו֙ רָאשִׁ֣ים לְאָב֔וֹת מָאתַ֖יִם אַרְבָּעִ֣ים
וּשְׁנָ֑יִם וַעֲמַשְׁסַ֧י בֶּן־עֲזַרְאֵ֛ל בֶּן־אַחְזַ֥י בֶּן־
מְשִׁלֵּמ֖וֹת בֶּן־אִמֵּֽר׃ 14 וַאֲחֵיהֶם֙ גִּבֹּ֣רֵי
חַ֔יִל מֵאָ֖ה עֶשְׂרִ֣ים וּשְׁמֹנָ֑ה וּפָקִ֣יד עֲלֵיהֶ֔ם
זַבְדִּיאֵ֖ל בֶּן־הַגְּדוֹלִֽים׃ 15 וּמִן־הַלְוִיִּ֗ם
שְׁמַעְיָ֧ה בֶן־חַשּׁ֛וּב בֶּן־עַזְרִיקָ֥ם בֶּן־חֲשַׁבְיָ֖ה
בֶּן־בּוּנִּֽי׃ 16 וְשַׁבְּתַ֨י וְיוֹזָבָ֜ד עַל־הַמְּלָאכָ֣ה
הַחִֽיצֹנָ֗ה לְבֵ֛ית הָאֱלֹהִ֖ים מֵרָאשֵׁ֥י הַלְוִיִּֽם׃
17 וּמַתַּנְיָ֣ה בֶן־מִיכָ֣א בֶן־זַ֠בְדִּי בֶּן־אָסָ֞ף רֹ֤אשׁ
הַתְּחִלָּה֙ יְהוֹדֶ֣ה לַתְּפִלָּ֔ה וּבַקְבֻּקְיָ֖ה מִשְׁנֶ֣ה
מֵאֶחָ֑יו וְעַבְדָּא֙ בֶּן־שַׁמּ֔וּעַ בֶּן־גָּלָ֖ל בֶּן־
יְדִיתֽוּן׃ 18 כָּל־הַלְוִיִּם֙ בְּעִ֣יר הַקֹּ֔דֶשׁ
מָאתַ֖יִם שְׁמֹנִ֥ים וְאַרְבָּעָֽה׃ 19 וְהַשּׁוֹעֲרִים֙
עַקּ֣וּב טַלְמ֔וֹן וַאֲחֵיהֶ֖ם הַשֹּׁמְרִ֣ים בַּשְּׁעָרִ֑ים
מֵאָ֖ה שִׁבְעִ֥ים וּשְׁנָֽיִם׃ 20 וּשְׁאָ֣ר יִשְׂרָאֵ֡ל
הַכֹּהֲנִ֣ים הַלְוִיִּ֗ם בְּכָל־עָרֵ֣י יְהוּדָ֔ה אִ֖ישׁ
בְּנַחֲלָתֽוֹ׃ 21 וְהַנְּתִינִ֖ים יֹשְׁבִ֣ים בָּעֹ֑פֶל וְצִיחָ֥א
וְגִשְׁפָּ֖א עַל־הַנְּתִינִֽים׃ 22 וּפְקִ֨יד הַלְוִיִּ֤ם
בִּירוּשָׁלִַ֙ם֙ עֻזִּ֣י בֶן־בָּנִ֔י בֶּן־חֲשַׁבְיָה֙ בֶּן־מַתַּנְיָ֔ה
בֶּן־מִיכָ֑א מִבְּנֵ֤י אָסָף֙ הַמְשֹׁ֣רְרִ֔ים לְנֶ֖גֶד
מְלֶ֥אכֶת בֵּית־הָאֱלֹהִֽים׃ 23 כִּי־מִצְוַ֥ת הַמֶּ֖לֶךְ
עֲלֵיהֶ֑ם וַאֲמָנָ֥ה עַל־הַמְשֹׁרְרִ֖ים דְּבַר־י֥וֹם
בְּיוֹמֽוֹ׃ 24 וּפְתַחְיָ֣ה בֶּן־מְשֵׁיזַבְאֵ֗ל מִבְּנֵֽי־זֶ֛רַח
בֶּן־יְהוּדָ֖ה לְיַ֣ד הַמֶּ֑לֶךְ לְכָל־דָּבָ֖ר לָעָֽם׃
25 וְאֶל־הַחֲצֵרִ֖ים בִּשְׂדֹתָ֑ם מִבְּנֵ֣י יְהוּדָ֗ה
יָֽשְׁבוּ֩ בְּקִרְיַ֨ת הָאַרְבַּ֜ע וּבְנֹתֶ֗יהָ וּבְדִיבֹן֙
וּבְנֹתֶ֔יהָ וּבִֽיקַּבְצְאֵ֖ל וַחֲצֵרֶֽיהָ׃ 26 וּבְיֵשׁ֥וּעַ
וּבְמֹלָדָ֖ה וּבְבֵ֥ית פָּֽלֶט׃ 37 וּבַחֲצַ֥ר שׁוּעָ֛ל
וּבִבְאֵ֥ר שֶׁ֖בַע וּבְנֹתֶֽיהָ׃ 28 וּבְצִקְלַ֕ג וּבִמְכֹנָ֖ה
וּבִבְנֹתֶֽיהָ׃ 29 וּבְעֵ֥ין רִמּ֖וֹן וּבְצָרְעָ֥ה וּבְיַרְמֽוּת׃

7 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν· Σηλὼ υἱὸς Μεσουλὰμ
υἱὸς Ἰωὰδ υἱὸς Φαδαΐα υἱὸς Κωλεΐα υἱὸς Μαασίου
υἱὸς Ἐθιὴλ υἱὸς Ἰεσία, 8 Καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβὲ,
Σηλὶ, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτώ. 9 Καὶ Ἰωὴλ υἱὸς
Ζεχρὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς, καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανὰ
ἀπὸ τῆς πόλεως δεύτερος· 10 Ἀπὸ τῶν ἱερέων·
καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαρὶβ, Ἰαχὶν, 11 Σαραία υἱὸς
Ἐλχία υἱὸς Μεσουλὰμ υἱὸς Σαδδοὺκ υἱὸς Μαριὼθ
υἱὸς Αἰτὼθ ἀπέναντι οἴκου τοῦ θεοῦ. 12 Καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου
ὀκτακόσιοι εἰκοσιδύο. Καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἱεροὰμ υἱοῦ
Φαλαλία υἱοῦ Ἀμασὶ υἱὸς Ζαχαρία υἱὸς Φασσοὺρ
υἱὸς Μελχία, 13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες
πατριῶν διακόσιοι τεσσαρακονταδύο. Καὶ Ἀμασία
υἱὸς Ἐσδριὴλ υἱοῦ Μεσαριμὶθ υἱοῦ Ἐμμὴρ, 14 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως ἑκατὸν εἰκο-
σιοκτώ, καὶ ἐπίσκοπος Βαδιὴλ υἱὸς τῶν μεγάλων.
15 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἐσρικάμ,
[υἱοῦ Ἀσαβία υἱοῦ Βοννά· 16 Καὶ Σαθαῖος καὶ
Ἰωσαβὰδ ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ
ἐξωτάτου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν·
17 Καὶ] Ματθανίας υἱὸς Μιχὰ [υἱὸς Ζεχρεὶ υἱοῦ
Ἀσὰβ ἄρχων τοῦ αἴνου, καὶ Ἰούδας τῆς προσευ-
χῆς, καὶ Βοκχείας δεύτερος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
καὶ Ἀβδίας υἱὸς Σαμαίου υἱοῦ Γαλὲλ υἱοῦ
Ἰδιθούν· 18 Πάντες οἱ Λευῖται ἐν τῇ πόλει τῇ
ἁγίᾳ] διακόσιοι ὀγδοηκοντατέσσαρες. 19 Καὶ οἱ
πυλωροὶ Ἀκοὺβ, Τελαμὶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. [20 Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσιν τῆς Ιουδαίας, ἀνὴρ ἐν τῇ κληρονομίᾳ
αὐτοῦ. 21 Καὶ οἱ Ναθιναῖοι οἳ κατῴκησαν ἐν
Ὀφλᾷ· καὶ Σιαὰ καὶ Γεσφὰς ἀπὸ τῶν Ναθιναίων.]
22 Καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανὶ υἱὸς Ὀζὶ
υἱὸς Ἀσαβία υἱὸς Μιχά. Ἀπὸ υἱῶν Ἀσὰφ τῶν
ᾀδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ θεοῦ· 23 Ὅτι
ἐντολὴ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτούς, [καὶ διέμεινεν ἐν
πίστει ἐπὶ τοῖς ᾠδοῖς λόγος ἑκάστης ἡμέρας ἐν τῇ
ἡμέρᾳ αὐτοῦ.] 24 Καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βασηζὰ
[ἀπὸ τῶν υἱῶν Ζαρὰ υἱοῦ Ἰούδα,] πρὸς χεῖρα τοῦ
βασιλέως εἰς πᾶν χρῆμα τῷ λαῷ, 25 Καὶ πρὸς
τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν. Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβὸκ [καὶ ἐν ταῖς θυγα-
τράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν Δαιβὼν καὶ ἐν ταῖς θυγα-
τράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν Καβσεὴλ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς
αὐτῆς,] 26 Καὶ ἐν Ἰησοῦ [καὶ ἐν Μωλαδᾷ καὶ ἐν
Βηθφαλὰτ 27 Καὶ ἐν Ἀσερσωὰλ] καὶ ἐν Βηρσαβεὲ
[καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, 28 Καὶ ἐν Σεκελὰγ
καὶ ἐν Μαβνᾷ καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς,
29 Καὶ ἐν Ῥεμαὼν καὶ ἐν Σαρᾷ καὶ ἐν Ἱεριμούθ,]

7 Hi sunt autem filii Benjamin: Sellum filius
Mosollam, filius Joed, filius Phadaia, filius
Colaia, filius Masia, filius Etheel, filius Isaia,
8 Et post eum Gebbai, Sellai, nongenti viginti
octo, 9 Et Joel filius Zechri præpositus
eorum, et Judas filius Senua super civitatem
secundus. 10 Et de sacerdotibus, Idaia filius
Joarib, Jachin, 11 Saraia filius Helciæ, filius
Mosollam, filius Sadoc, filius Meraioth, filius
Achitob princeps domus Dei. 12 Et fratres
eorum facientes opera templi: octingenti
viginti duo. Et Adaia filius Jeroham, filius
Phelelia, filius Amsi, filius Zachariæ, filius
Pheshur, filius Melchiæ, 13 Et fratres ejus
principes patrum: ducenti quadraginta duo.
Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius
Mosollamoth, filius Emmer, 14 Et fratres
eorum potentes nimis: centum viginti octo,
et præpositus eorum Zabdiel filius potentium.
15 Et de Levitis, Semeia filius Hasub, filius
Azaricam, filius Hasabia, filius Boni, 16 Et
Sabathai et Jozabed, super omnia opera,
quæ erant forinsecus in domo Dei, a prin-
cipibus Levitarum. 17 Et Mathania filius
Micha, filius Zebedei, filius Asaph, princeps
ad laudandum et ad confitendum in oratione,
et Becbecia secundus de fratribus ejus, et
Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithun:
18 Omnes Levitæ in civitate sancta ducenti
octoginta quatuor. 19 Et janitores, Accub,
Telmon, et fratres eorum, qui custodiebant
ostia: centum septuaginta duo. 20 Et reliqui
ex Israel sacerdotes et Levitæ in universis
civitatibus Juda, unusquisque in possessione
sua. 21 Et Nathinæi, qui habitabant in
Ophel, et Siaha, et Gaspha de Nathinæis.
22 Et episcopus Levitarum in Jerusalem, Azzi
filius Bani, filius Hasabiæ, filius Mathaniæ,
filius Michæ. De filiis Asaph, cantores in
ministerio domus Dei. 23 Præceptum quippe
regis super eos erat, et ordo in cantoribus per
dies singulos, 24 Et Phathahia filius Me-
sezebel, de filiis Zara filii Juda in manu regis,
juxta omne verbum populi, 25 Et in domibus
per omnes regiones eorum. De filiis Juda
habitaverunt in Cariatharbe, et in filiabus ejus:
et in Dibon, et in filiabus ejus: et in Cabseel,
et in viculis ejus, 26 Et in Jesue, et in
Molada, et in Bethphaleth, 27 Et in Haser-
sual, et in Bersabee, et in filiabus ejus, 28 Et
in Siceleg, et in Mochona, et in filiabus ejus,
29 Et in Remmon, et in Saraa, et in Jerimuth,

נחמיה יא יב

30 זָנֹחַ עֲדֻלָּם וְחַצְרֵיהֶם לָכִישׁ וּשְׂדֹתֶיהָ
עֲזֵקָה וּבְנֹתֶיהָ וַיַּחֲנוּ מִבְּאֵר־שֶׁבַע עַד־
גֵּיא הִנֹּם׃ 31 וּבְנֵי בִנְיָמִן מִגָּבַע מִכְמָשׂ
וְעַיָּה וּבֵית־אֵל וּבְנֹתֶיהָ׃ 32 עֲנָתוֹת נֹב
עֲנָנְיָה׃ 33 חָצוֹר רָמָה גִּתָּיִם׃ 34 חָדִיד
צְבֹעִים נְבַלָּט׃ 35 לֹד וְאוֹנוֹ גֵּי הַחֲרָשִׁים׃
36 וּמִן־הַלְוִיִּם מַחְלְקוֹת יְהוּדָה לְבִנְיָמִן׃

פרשה יב׃

1 וְאֵלֶּה הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר עָלוּ
עִם־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל וְיֵשׁוּעַ שְׂרָיָה
יִרְמְיָה עֶזְרָא׃ 2 אֲמַרְיָה מַלּוּךְ חַטּוּשׁ׃
3 שְׁכַנְיָה רְחֻם מְרֵמֹת׃ 4 עִדּוֹא גִנְּתוֹי
אֲבִיָּה׃ 5 מִיָּמִין מַעַדְיָה בִּלְגָּה׃ 6 שְׁמַעְיָה
וְיוֹיָרִיב יְדַעְיָה׃ 7 סַלּוּ עָמוֹק חִלְקִיָּה
יְדַעְיָה אֵלֶּה רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וַאֲחֵיהֶם
בִּימֵי יֵשׁוּעַ׃ 8 וְהַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ בִּנּוּי
קַדְמִיאֵל שֵׁרֵבְיָה יְהוּדָה מַתַּנְיָה עַל־
הֻיְּדוֹת הוּא וְאֶחָיו׃ 9 וּבַקְבֻּקְיָה וְעֻנִּי
אֲחֵיהֶם לְנֶגְדָּם לְמִשְׁמָרוֹת׃ 10 וְיֵשׁוּעַ
הוֹלִיד אֶת־יוֹיָקִים וְיוֹיָקִים הוֹלִיד אֶת־
אֶלְיָשִׁיב וְאֶלְיָשִׁיב הוֹלִיד אֶת־יוֹיָדָע׃
11 וְיוֹיָדָע הוֹלִיד אֶת־יוֹנָתָן וְיוֹנָתָן הוֹלִיד
אֶת־יַדּוּעַ׃ 12 וּבִימֵי יוֹיָקִים הָיוּ כֹהֲנִים
רָאשֵׁי הָאָבוֹת לִשְׂרָיָה מְרָיָה לְיִרְמְיָה
חֲנַנְיָה׃ 13 לְעֶזְרָא מְשֻׁלָּם לַאֲמַרְיָה
יְהוֹחָנָן׃ 14 לִמְלוּכִי יוֹנָתָן לִשְׁבַנְיָה יוֹסֵף׃
15 לְחָרִם עַדְנָא לִמְרָיוֹת חֶלְקָי׃ 16 לְעִדּוֹא
זְכַרְיָה לְגִנְּתוֹן מְשֻׁלָּם׃ 17 לַאֲבִיָּה זִכְרִי
לְמִנְיָמִין לְמוֹעַדְיָה פִּלְטָי׃ 18 לְבִלְגָּה שַׁמּוּעַ
לִשְׁמַעְיָה יְהוֹנָתָן׃ 19 וּלְיוֹיָרִיב מַתְּנַי לִידַעְיָה
עֻזִּי׃ 20 לְסַלַּי קַלָּי לְעָמוֹק עֵבֶר׃ 21 לְחִלְקִיָּה
חֲשַׁבְיָה לִידַעְיָה נְתַנְאֵל׃ 22 הַלְוִיִּם בִּימֵי
אֶלְיָשִׁיב יוֹיָדָע וְיוֹחָנָן וְיַדּוּעַ כְּתוּבִים
רָאשֵׁי אָבוֹת וְהַכֹּהֲנִים עַל־מַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ
הַפָּרְסִי׃ 23 בְּנֵי לֵוִי רָאשֵׁי הָאָבוֹת
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים וְעַד־יְמֵי
יוֹחָנָן בֶּן־אֶלְיָשִׁיב׃ 24 וְרָאשֵׁי הַלְוִיִּם חֲשַׁבְיָה
שֵׁרֵבְיָה וְיֵשׁוּעַ בֶּן־קַדְמִיאֵל וַאֲחֵיהֶם לְנֶגְדָּם
לְהַלֵּל לְהוֹדוֹת בְּמִצְוַת דָּוִיד אִישׁ־
הָאֱלֹהִים מִשְׁמָר לְעֻמַּת מִשְׁמָר׃ 25 מַתַּנְיָה
וּבַקְבֻּקְיָה עֹבַדְיָה מְשֻׁלָּם טַלְמוֹן עַקּוּב
שֹׁמְרִים שׁוֹעֲרִים מִשְׁמָר בַּאֲסֻפֵּי הַשְּׁעָרִים׃

ΝΕΕΜΙΑΣ, ια΄, ιβ΄.

[30 Καὶ ἐν Ζαννουᾷ καὶ Ὀδολλὰμ καὶ ταῖς ἐπαύ-
λεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν] Λαχὶς καὶ ἀγροὶς αὐτῆς,
[καὶ ἐν Ἀζηκᾷ καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς.]
Καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηρσαβεὲ [ἕως φάραγγος
Ἐννόμ.] 31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχ-
μάς, [καίγε Ἀϊὰ καὶ Βηθὴλ καὶ τῶν θυγατέρων
αὐτῆς, 32 Καὶ ἐν Ἀναθὼθ, Νὸβ, Ἀνίᾳ, 33 Ἀσώρ,
Ῥαμᾷ, Γεθθαΐμ, 34 Ἀδώδ, Σεβωείμ, Ναβαλάτ,
35 Λύδδα καὶ Ὠνώ, γῆ ἀρασείμ.] 36 Καὶ ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν μερίδες Ἰούδα τῷ Βενιαμίν.

ΚΕΦ ιβ΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβάν-
τες μετὰ Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦ·
Σαραΐα, Ἱερεμία, Ἔσδρα, 2 Ἀμαρία, Μαλούχ,
[Ἀττούς, 3 Σεχενία, Ῥεούμ, Μαρεμώθ, 4 Ἀδαΐας,
Γεναθών, Ἀβίας, 5 Μιαμείν, Μααδίας, Βελγάς,
6 Σεμεΐας, Ἰωαρείβ, Ἰδεΐας, 7 Σαλού, Ἀμούκ,
Χελκίας, Ὠδουΐας.] Οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν ἱερέων
καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῖ. 8 Καὶ οἱ
Λευῖται· Ἰησοῦ, Βανουί, Καδμιήλ, Σαραβία,
Ἰωδαέ, Ματθανία, ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, [9 Καὶ Βακβακίας καὶ Ἀκαΐ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἀπέναντι αὐτῶν] εἰς τὰς ἐφημε-
ρίας. 10 Καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησε τὸν Ἰωακίμ, καὶ
Ἰωακὶμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασίβ, καὶ Ἐλιασὶβ τὸν
Ἰωδαέ, 11 Καὶ Ἰωδαὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν,
καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού. 12 Καὶ ἐν
ἡμέραις Ἰωακὶμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν· τῷ Σαραΐᾳ Ἀμαρία, τῷ
Ἱερεμίᾳ Ἀνανία, 13 Τῷ Ἔσδρᾳ Μεσουλάμ, τῷ
Ἀμαρίᾳ Ἰωανάν, 14 Τῷ Ἀμαλοὺχ Ἰωνάθαν, τῷ
Σεχενίᾳ Ἰωσήφ, 15 Τῷ Ἀρὲ Μαννάς, τῷ Μαριὼθ
Ἐλκαΐ, 16 Τῷ Ἀδαδαΐ Ζαχαρία, τῷ Γαναθὼθ
Μεσολάμ, 17 Τῷ Ἀβίᾳ Ζεχρί, τῷ Μιαμὶν Μααδαί,
τῷ Φελετί, 18 Τῷ Βαλγὰς Σαμουέ, τῷ Σεμιᾷ
Ἰωνάθαν, 19 Τῷ Ἰωαρὶβ Ματθαναΐ, τῷ Ἐδίῳ
Ὀζί, 20 Τῷ Σαλαΐ Καλλαΐ, τῷ Ἀμὲκ Ἀβέδ,
21 Τῷ Ἑλκίᾳ Ἀσαβίας, τῷ Ἰεδεϊοὺ Ναθαναήλ.
22 Οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασίβ, Ἰωαδὰ καὶ
Ἰωὰ καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰδούα γεγραμμένοι ἄρχοντες
τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου
τοῦ Πέρσου· 23 Υἱοὶ δὲ Λευὶ ἄρχοντες τῶν
πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισουέ.
24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν· Ἀσαβία καὶ
Σαραβία καὶ Ἰησοῦ, καὶ υἱοὶ Καδμιὴλ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὕμνον αἰνεῖν ἐν
ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ἐφημερίαν πρὸς
ἐφημερίαν. 25 [Μαθθανίας καὶ Βακβακίας, Ἀβδείας,
Μοσαλλάμ, Τελμών, Ἀκκοὺβ φυλάσσοντες πυλω-
ροὶ φυλακῆς.] Ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς

NEHEMIAS, XI. XII.

30 Zanoa, Odollam, et in villis earum, Lachis
et regionibus ejus, et Azeca, et filiabus ejus.
Et manserunt in Bersabee usque ad vallem
Ennom. 31 Filii autem Benjamin, a Geba,
Mechmas, et Hai, et Bethel, et filiabus ejus:
32 Anathoth, Nob, Anania, 33 Asor, Rama,
Gethaim, 34 Hadid, Seboim, et Neballat,
Lod, 35 Et Ono valle artificum. 36 Et de
Levitis portiones Judæ et Benjamin.

CAPUT XII.

1 Hi sunt autem sacerdotes et Levitæ, qui
ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel,
et Josue: Saraia, Jeremias, Esdras, 2 Amaria,
Melluch, Hattus, 3 Sebenias, Rheum, Meri-
muth, 4 Addo, Genthon, Abia, 5 Miamin,
Madia, Belga, 6 Semeia, et Joiarib, Idaia,
Sellum, Amoc, Helcias, 7 Idaia. Isti principes
sacerdotum, et fratres eorum, in diebus Josue.
8 Porro Levitæ, Jesua, Bennui, Cedmihel,
Sarebia, Juda, Mathanias, super hymnos ipsi
et fratres eorum: 9 Et Becbecia atque
Hanni, et fratres eorum, unusquisque in
officio suo. 10 Josue autem genuit Joacim,
et Joacim genuit Eliasib, et Eliasib genuit
Joiada, 11 Et Joiada genuit Jonathan, et
Jonathan genuit Jeddoa. 12 In diebus autem
Joacim erant sacerdotes et principes familia-
rum: Saraiæ, Maraia: Jeremiæ, Hanania:
13 Esdræ, Mosollam: Amariæ, Johanan:
14 Milicho, Jonathan: Sebeniæ, Joseph:
15 Haram, Edna: Maraioth, Helci: 16 Adaiæ,
Zacharia: Genthon, Mosollam: 17 Abiæ,
Zechri: Miamin et Moadiæ, Phelti: 18 Belgæ,
Sammua: Semaiæ, Jonathan: 19 Joiarib,
Mathanai: Jodaiæ, Azzi: 20 Sellai, Celai:
Amoc, Heber: 21 Helciæ, Hasebia: Idaiæ,
Nathanael. 22 Levitæ in diebus Eliasib, et
Joiada, et Johanan, et Jeddoa, scripti principes
familiarum, et sacerdotes in regno Darii
Persæ. 23 Filii Levi principes familiarum,
scripti in Libro verborum dierum, et usque
ad dies Jonathan, filii Eliasib. 24 Et prin-
cipes Levitarum, Hasebia, Serebia, et Josue
filius Cedmihel: et fratres eorum per vices
suas, ut laudarent et confiterentur juxta
præceptum David viri Dei, et observarent
æque per ordinem. 25 Mathania, et Becbecia,
Obedia, Mosollam, Telmon, Accub, custo-
des portarum et vestibulorum ante portas.

26 אֵלֶּה בִּימֵי יוֹיָקִים בֶּן־יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹצָדָק
וּבִימֵי נְחֶמְיָה הַפֶּחָה וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן
הַסּוֹפֵר׃ 27 וּבַחֲנֻכַּת חוֹמַת
יְרוּשָׁלַםִ בִּקְשׁוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־מְקוֹמֹתָם
לַהֲבִיאָם לִירוּשָׁלָםִ לַעֲשֹׂת חֲנֻכָּה וְשִׂמְחָה
וּבְתוֹדוֹת וּבְשִׁיר מְצִלְתַּיִם נְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת׃
28 וַיֵּאָסְפוּ בְּנֵי הַמְשֹׁרְרִים וּמִן־הַכִּכָּר
סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַםִ וּמִן־חַצְרֵי נְטֹפָתִי׃
29 וּמִבֵּית הַגִּלְגָּל וּמִשְּׂדוֹת גֶּבַע וְעַזְמָוֶת
כִּי חֲצֵרִים בָּנוּ לָהֶם הַמְשֹׁרְרִים סְבִיבוֹת
יְרוּשָׁלָםִ׃ 30 וַיִּטַּהֲרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
וַיְטַהֲרוּ אֶת־הָעָם וְאֶת־הַשְּׁעָרִים וְאֶת־
הַחוֹמָה׃ 31 וָאַעֲלֶה אֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה מֵעַל
לַחוֹמָה וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדֹת גְּדוֹלֹת
וְתַהֲלֻכֹת לַיָּמִין מֵעַל לַחוֹמָה לְשַׁעַר
הָאַשְׁפֹּת׃ 32 וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵיהֶם הוֹשַׁעְיָה וַחֲצִי
שָׂרֵי יְהוּדָה׃ 33 וַעֲזַרְיָה עֶזְרָא וּמְשֻׁלָּם׃
34 יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּשְׁמַעְיָה וְיִרְמְיָה׃
35 וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת זְכַרְיָה
בֶן־יוֹנָתָן בֶּן־שְׁמַעְיָה בֶּן־מַתַּנְיָה בֶּן־מִיכָיָה
בֶּן־זַכּוּר בֶּן־אָסָף׃ 36 וְאֶחָיו שְׁמַעְיָה וַעֲזַרְאֵל
מִלֲלַי גִּלֲלַי מָעַי נְתַנְאֵל וִיהוּדָה חֲנָנִי
בִּכְלֵי־שִׁיר דָּוִיד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְעֶזְרָא
הַסּוֹפֵר לִפְנֵיהֶם׃ 37 וְעַל שַׁעַר הָעַיִן
וְנֶגְדָּם עָלוּ עַל־מַעֲלוֹת עִיר דָּוִיד בַּמַּעֲלֶה
לַחוֹמָה מֵעַל לְבֵית דָּוִיד וְעַד שַׁעַר הַמַּיִם
מִזְרָח׃ 38 וְהַתּוֹדָה הַשֵּׁנִית הַהוֹלֶכֶת
לְמוֹאל וַאֲנִי אַחֲרֶיהָ וַחֲצִי הָעָם מֵעַל
לְהַחוֹמָה מֵעַל לְמִגְדַּל הַתַּנּוּרִים וְעַד
הַחוֹמָה הָרְחָבָה׃ 39 וּמֵעַל לְשַׁעַר־אֶפְרַיִם
וְעַל־שַׁעַר הַיְשָׁנָה וְעַל־שַׁעַר הַדָּגִים
וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל וּמִגְדַּל הַמֵּאָה וְעַד שַׁעַר
הַצֹּאן וְעָמְדוּ בְּשַׁעַר הַמַּטָּרָה׃ 40 וַתַּעֲמֹדְנָה
שְׁתֵּי הַתּוֹדֹת בְּבֵית הָאֱלֹהִים וַאֲנִי וַחֲצִי
הַסְּגָנִים עִמִּי׃ 41 וְהַכֹּהֲנִים אֶלְיָקִים מַעֲשֵׂיָה
מִנְיָמִין מִיכָיָה אֶלְיוֹעֵינַי זְכַרְיָה חֲנַנְיָה
בַּחֲצֹצְרוֹת׃ 42 וּמַעֲשֵׂיָה וּשְׁמַעְיָה וְאֶלְעָזָר
וְעֻזִּי וִיהוֹחָנָן וּמַלְכִּיָּה וְעֵילָם וָעָזֶר וַיַּשְׁמִיעוּ
הַמְשֹׁרְרִים וְיִזְרַחְיָה הַפָּקִיד׃ 43 וַיִּזְבְּחוּ בַיּוֹם
הַהוּא זְבָחִים גְּדוֹלִים וַיִּשְׂמָחוּ כִּי הָאֱלֹהִים
שִׂמְּחָם שִׂמְחָה גְדוֹלָה וְגַם הַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים
שָׂמֵחוּ וַתִּשָּׁמַע שִׂמְחַת יְרוּשָׁלַםִ עַד־מֵרָחוֹק׃

26 Ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ,
καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία καὶ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ
γραμματεύς. 27 Καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ἱερου-
σαλὴμ ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις
αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ,
ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθᾷ καὶ
ἐν ᾠδαῖς κυμβαλίζοντες καὶ ψαλτήρια καὶ
κινύραι. 28 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ᾀδόντων
καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων 29 Καὶ ἀπὸ ἀγρῶν· ὅτι
ἐπαύλεις ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ᾄδοντες ἐν Ἱερου-
σαλήμ. 30 Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλω-
ροὺς καὶ τὸ τεῖχος. 31 Καὶ ἀνήνεγκαν τοὺς
ἄρχοντας Ἰούδα ἐπάνω τοῦ τείχους, καὶ ἔστησαν
δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους, καὶ διῆλθον ἐκ δεξιῶν
ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας. 32 Καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὀπίσω αὐτῶν Ὠσαΐα καὶ ἥμισυ ἀρχόντων
Ἰούδα, 33 Καὶ Ἀζαρίας καὶ Ἔσδρας καὶ Μεσολ-
λὰμ 34 Καὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ Σαμαΐας καὶ
Ἱερεμία· 35 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν
σάλπιγξι Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαΐα
υἱὸς Ματθανία υἱὸς Μιχαία υἱὸς Ζακχοὺρ υἱὸς
Ἀσάφ, 36 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαμαΐα καὶ Ὀζιήλ,
Γελώλ, Ἰαμά, Ἀΐα, Ναθαναὴλ καὶ Ἰούδα, Ἀνανί,
τοῦ αἰνεῖν ἐν ᾠδαῖς Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ·
καὶ Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν
37 Ἐπὶ πύλης τοῦ αἰνεῖν κατέναντι αὐτῶν. Καὶ
ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει
τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἕως τῆς
πύλης τοῦ ὕδατος [κατ' ἀνατολάς. 38 Καὶ περὶ
αἰνέσεως ἡ δευτέρα ἐξεπορεύετο συναντῶσα αὐτοῖς,
καὶ ἐγὼ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ
ἐπάνω τοῦ τείχους, ὑπεράνω τοῦ πύργου τῶν
θανουρείμ, καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλάτεος,
39 Καὶ ὑπεράνω τῆς πύλης] Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τὴν
πύλην [τὴν εἰσιανὰ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην] ἰχθυρὰν καὶ
πύργου Ἀναμεὴλ καὶ [ἀπὸ πύργου τοῦ Μεὰ καὶ]
ἕως πύλης τῆς προβατικῆς, [καὶ ἔστησαν ἐπὶ
πύλην τῆς φυλακῆς. 40 Καὶ ἔστησαν αἱ δύο τῆς
αἰνέσεως ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐγὼ καὶ τὸ ἥμισυ
τῶν στρατηγῶν μετ' ἐμοῦ, 41 Καὶ οἱ ἱερεῖς
Ἐλιακείμ, Μαασίας, Μιαμίν, Μιχαίας, Ἐλιωναΐ,
Ζαχαρίας, Ἀνανίας ἐν σάλπιγξιν, 42 Καὶ Μαα-
σίας καὶ Σεμεΐας καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ὀζὶ καὶ Ἰωνὰν
καὶ Μελχίας καὶ Αἰλὰμ καὶ Ἰεζούρ.] Καὶ ἠκού-
σθησαν οἱ ᾄδοντες, καὶ ἐπεσκέπησαν. 43 Καὶ
ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα μέ-
γάλα καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ηὔφρανεν
αὐτοὺς μεγάλως· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ηὐφράνθησαν, καὶ ἠκούσθη
ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν.

26 Hi in diebus Joacim filii Josue, filii Jo-
sedec, et in diebus Nehemiæ ducis, et Esdræ
sacerdotis scribæque. 27 In dedicatione
autem muri Jerusalem, requisierunt Levitas
de omnibus locis suis, ut adducerent eos in
Jerusalem, et facerent dedicationem et lætitiam
in actione gratiarum, et cantico, et in cymbalis,
psalteriis, et citharis. 28 Congregati sunt
autem filii cantorum de campestribus circa
Jerusalem, et de villis Nethuphati, 29 Et
de domo Galgal, et de regionibus Geba et
Azmaveth: quoniam villas ædificaverunt sibi
cantores in circuitu Jerusalem. 30 Et mun-
dati sunt sacerdotes et Levitæ, et mundaverunt
populum, et portas, et murum. 31 Ascendere
autem feci principes Juda super murum,
et statui duos magnos choros laudantium.
Et ierunt ad dexteram super murum ad
portam sterquilinii. 32 Et ivit post eos
Osaias, et media pars principum Juda, 33 Et
Azarias, Esdras, et Mosollam, 34 Judas, et
Benjamin, et Semeia, et Jeremias. 35 Et de
filiis sacerdotum in tubis, Zacharias filius
Jonathan, filius Semeiæ, filius Mathaniæ,
filius Michaiæ, filius Zechur, filius Asaph,
36 Et fratres ejus, Semeia, et Azareel, Ma-
lalai, Galalai, Maai, Nathanael, et Judas, et
Hanani, in vasis cantici David viri Dei: et
Esdras scriba ante eos in porta fontis. 37 Et
contra eos ascenderunt in gradibus civitatis
David, in ascensu muri super domum David,
et usque ad portam aquarum ad orientem.
38 Et chorus secundus gratias referentium
ibat ex adverso, et ego post eum, et media
pars populi super murum, et super turrim
furnorum, et usque ad murum latissimum,
39 Et super portam Ephraim, et super portam
antiquam, et super portam piscium, et turrim
Hananeel, et turrim Emath, et usque ad
portam gregis: et steterunt in porta custodiæ.
40 Steteruntque duo chori laudantium in
domo Dei, et ego, et dimidia pars magistra-
tuum mecum. 41 Et sacerdotes, Eliachim,
Maasia, Miamin, Michea, Elioenai, Zacharia,
Hanania, in tubis, 42 Et Maasia, et Semeia,
et Eleazar, et Azzi, et Johanan, et Melchia,
et Ælam, et Ezer. Et clare cecinerunt
cantores, et Jezraia præpositus: 43 Et im-
molaverunt in die illa victimas magnas, et
lætati sunt: Deus enim lætificaverat eos lætitia
magna: sed et uxores eorum et liberi gavisi
sunt, et audita est lætitia Jerusalem procul.

44 וַיִּפָּקְדוּ בַיּוֹם הַהוּא אֲנָשִׁים עַל־הַנְּשָׁכוֹת
לָאוֹצָרוֹת לַתְּרוּמוֹת לָרֵאשִׁית וְלַמַּעַשְׂרוֹת
לִכְנוֹס בָּהֶם לִשְׂדֵי הֶעָרִים מְנָאוֹת הַתּוֹרָה
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם כִּי שִׂמְחַת יְהוּדָה עַל־
הַכֹּהֲנִים וְעַל־הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים׃ 45 וַיִּשְׁמְרוּ
מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמֶרֶת הַטָּהֳרָה
וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים כְּמִצְוַת דָּוִיד שְׁלֹמֹה
בְנוֹ׃ 46 כִּי־בִימֵי דָוִיד וְאָסָף מִקֶּדֶם רָאשׁ
הַמְשֹׁרְרִים וְשִׁיר־תְּהִלָּה וְהֹדוֹת לֵאלֹהִים׃
47 וְכָל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי זְרֻבָּבֶל וּבִימֵי נְחֶמְיָה
נֹתְנִים מְנָיוֹת הַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים דְּבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ וּמַקְדִּשִׁים לַלְוִיִּם וְהַלְוִיִּם
מַקְדִּשִׁים לִבְנֵי אַהֲרֹן׃

פרשה יג׃

1 בַּיּוֹם הַהוּא נִקְרָא בְּסֵפֶר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי
הָעָם וְנִמְצָא כָּתוּב בּוֹ אֲשֶׁר לֹא־יָבוֹא
עַמֹּנִי וּמֹאָבִי בִּקְהַל הָאֱלֹהִים עַד־עוֹלָם׃
2 כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּלֶּחֶם
וּבַמָּיִם וַיִּשְׂכֹּר עָלָיו אֶת־בִּלְעָם לְקַלְלוֹ
וַיַּהֲפֹךְ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה׃ 3 וַיְהִי
כְּשָׁמְעָם אֶת־הַתּוֹרָה וַיַּבְדִּילוּ כָל־עֵרֶב
מִיִּשְׂרָאֵל׃ 4 וְלִפְנֵי מִזֶּה אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן
נָתוּן בְּלִשְׁכַּת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה׃
5 וַיַּעַשׂ לוֹ לִשְׁכָּה גְדוֹלָה וְשָׁם הָיוּ לְפָנִים
נֹתְנִים אֶת־הַמִּנְחָה הַלְּבוֹנָה וְהַכֵּלִים
וּמַעְשַׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר מִצְוַת
הַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים וּתְרוּמַת
הַכֹּהֲנִים׃ 6 וּבְכָל־זֶה לֹא הָיִיתִי בִּירוּשָׁלִָם
כִּי בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא
מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאתִי אֶל־הַמֶּלֶךְ וּלְקֵץ יָמִים
נִשְׁאַלְתִּי מִן־הַמֶּלֶךְ׃ 7 וָאָבוֹא לִירוּשָׁלִָם
וָאָבִינָה בָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶלְיָשִׁיב
לְטוֹבִיָּה לַעֲשׂוֹת לוֹ נִשְׁכָּה בְּחַצְרֵי בֵּית
הָאֱלֹהִים׃ 8 וַיֵּרַע לִי מְאֹד וָאַשְׁלִיכָה
אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵית־טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן־
הַלִּשְׁכָּה׃ 9 וָאֹמְרָה וַיְטַהֲרוּ הַלְּשָׁכוֹת
וָאָשִׁיבָה שָּׁם כְּלֵי בֵּית הָאֱלֹהִים אֶת־הַמִּנְחָה
וְהַלְּבוֹנָה׃ 10 וָאֵדְעָה כִּי־מְנָיוֹת הַלְוִיִּם
לֹא נִתָּנָה וַיִּבְרְחוּ אִישׁ־לְשָׂדֵהוּ הַלְוִיִּם
וְהַמְשֹׁרְרִים עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה׃ 11 וָאָרִיבָה
אֶת־הַסְּגָנִים וָאֹמְרָה מַדּוּעַ נֶעֱזַב בֵּית־
הָאֱלֹהִים וָאֶקְבְּצֵם וָאַעֲמִדֵם עַל־עָמְדָם׃

44 Καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς καὶ ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς ἄρχουσι τῶν πόλεων, μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰούδᾳ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἑστῶτας. 45 Καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τοὺς ᾄδοντας καὶ τοὺς πυλωρούς, ὡς ἐντολαὶ Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν υἱοῦ αὐτοῦ. 46 Ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσὰφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ᾀδόντων καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τῷ θεῷ. 47 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου διδόντες μερίδας τῶν ᾀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἁγιάζοντες τοῖς Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἁγιάζοντες τοῖς υἱοῖς Ἀαρών.

ΚΕΦ. ιγ.

1 ἘΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ· καὶ εὑρέθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν Ἀμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶνος, 2 Ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαὰμ καταράσασθαι, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπίμικτος ἐν Ἰσραήλ. 4 Καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασὶβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγιῶν Τωβίᾳ. 5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ γαζοφυλάκιον μέγα, καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ᾀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων. 6 Καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἤμην ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀρθασασθὰ βασιλέως Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ᾐτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως, 7 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ᾗ ἐποίησεν Ἐλιασὶβ τῷ Τωβίᾳ, ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ θεοῦ. 8 Καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα, καὶ ἔῤῥιψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου· 9 Καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια, καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μάννα καὶ τὸν λίβανον. 10 Καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν, καὶ ἐφύγοσαν ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ᾄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον. 11 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπα Διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ; καὶ συνήγαγον αὐτούς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν.

44 Recensuerunt quoque in die illa viros super gazophylacia thesauri ad libamina, et ad primitias, et ad decimas, ut introferrent per eos principes civitatis in decore gratiarum actionis, sacerdotes et Levitas: quia lætificatus est Juda in sacerdotibus et Levitis adstantibus. 45 Et custodierunt observationem Dei sui, et observationem expiationis, et cantores, et janitores juxta præceptum David, et Salomonis filii ejus, 46 Quia in diebus David et Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum, in carmine laudantium et confitentium Deo. 47 Et omnis Israel, in diebus Zorobabel, et in diebus Nehemiæ, dabant partes cantoribus et janitoribus per dies singulos, et sanctificabant Levitas, et Levitæ sanctificabant filios Aaron.

CAPUT XIII.

1 IN die autem illo lectum est in volumine Moysi audiente populo: et inventum est scriptum in eo, quod non debeant introire Ammonites et Moabites in ecclesiam Dei usque in æternum: 2 Eo quod non occurrerint filiis Israel cum pane et aqua: et conduxerint adversum eos Balaam, ad maledicendum eis: et convertit Deus noster maledictionem in benedictionem. 3 Factum est autem, cum audissent legem, separaverunt omnem alienigenam ab Israel. 4 Et super hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat præpositus in gazophylacio domus Dei nostri, et proximus Tobiæ. 5 Fecit ergo sibi gazophylacium grande, et ibi erant ante eum reponentes munera, et thus, et vasa, et decimam frumenti, vini, et olei, partes Levitarum, et cantorum, et janitorum, et primitias sacerdotales. 6 In omnibus autem his non fui in Jerusalem, quia anno trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, et in fine dierum rogavi regem. 7 Et veni in Jerusalem, et intellexi malum, quod fecerat Eliasib Tobiæ, ut faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei. 8 Et malum mihi visum est valde. Et projeci vasa domus Tobiæ foras de gazophylacio: 9 Præcepique, et emundaverunt gazophylacia: et retuli ibi vasa domus Dei, sacrificium, et thus. 10 Et cognovi quod partes Levitarum non fuissent datæ: et fugisset unusquisque in regionem suam de Levitis, et cantoribus, et de his qui ministrabant: 11 Et egi causam adversus magistratus, et dixi: Quare dereliquimus domum Dei? Et congregavi eos, et feci stare in stationibus suis.

12 וְכָל־יְהוּדָה הֵבִיאוּ מַעְשַׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
וְהַיִּצְהָר לָאוֹצָרוֹת׃ 13 וָאוֹצְרָה עַל־
אוֹצָרוֹת שֶׁלֶמְיָה הַכֹּהֵן וְצָדוֹק הַסּוֹפֵר
וּפְדָיָה מִן־הַלְוִיִּם וְעַל־יָדָם חָנָן בֶּן־זַכּוּר
בֶּן־מַתַּנְיָה כִּי נֶאֱמָנִים נֶחְשָׁבוּ וַעֲלֵיהֶם
לַחֲלֹק לַאֲחֵיהֶם׃ 14 זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי
עַל־זֹאת וְאַל־תֶּמַח חֲסָדַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּבֵית אֱלֹהַי וּבְמִשְׁמָרָיו׃ 15 בַּיָּמִים הָהֵמָּה
רָאִיתִי בִיהוּדָה ׀ דֹרְכִים־גִּתּוֹת ׀ בַּשַּׁבָּת
וּמְבִיאִים הָעֲרֵמוֹת וְעֹמְסִים עַל־הַחֲמֹרִים
וְאַף־יַיִן עֲנָבִים וּתְאֵנִים וְכָל־מַשָּׂא וּמְבִיאִים
יְרוּשָׁלַםִ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וָאָעִיד בְּיוֹם מִכְרָם
צָיִד׃ 16 וְהַצֹּרִים יָשְׁבוּ בָהּ מְבִיאִים דָּאג
וְכָל־מֶכֶר וּמֹכְרִים בַּשַּׁבָּת לִבְנֵי יְהוּדָה
וּבִירוּשָׁלָםִ׃ 17 וָאָרִיבָה אֵת חֹרֵי יְהוּדָה
וָאֹמְרָה לָהֶם מָה־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֲשֶׁר־
אַתֶּם עֹשִׂים וּמְחַלְּלִים אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׃
18 הֲלוֹא כֹה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיָּבֵא אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת וְעַל הָעִיר
הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חָרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל
לְחַלֵּל אֶת־הַשַּׁבָּת׃ 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַםִ לִפְנֵי הַשַּׁבָּת
וָאֹמְרָה וַיִּסָּגְרוּ הַדְּלָתוֹת וָאֹמְרָה אֲשֶׁר
לֹא יִפְתָּחוּם עַד אַחַר הַשַּׁבָּת וּמִנְּעָרַי
הֶעֱמַדְתִּי עַל־הַשְּׁעָרִים לֹא־יָבוֹא מַשָּׂא
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ 20 וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי
כָל־מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלָםִ פַּעַם וּשְׁתָּיִם׃
21 וָאָעִידָה בָהֶם וָאֹמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ
אַתֶּם לֵנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם־תִּשְׁנוּ יָד
אֶשְׁלַח בָּכֶם מִן־הָעֵת הַהִיא לֹא־בָאוּ
בַּשַּׁבָּת׃ 22 וָאֹמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר
יִהְיוּ מִטַּהֲרִים וּבָאִים שֹׁמְרִים הַשְּׁעָרִים
לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם־זֹאת זָכְרָה־לִּי
אֱלֹהַי וְחוּסָה עָלַי כְּרֹב חַסְדֶּךָ׃ 23 גַּם ׀
בַּיָּמִים הָהֵם רָאִיתִי אֶת־הַיְּהוּדִים
הֹשִׁיבוּ נָשִׁים אַשְׁדֳּדִיּוֹת עַמֳּנִיּוֹת
מוֹאֲבִיּוֹת׃ 24 וּבְנֵיהֶם חֲצִי מְדַבֵּר
אַשְׁדּוֹדִית וְאֵינָם מַכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית
וְכִלְשׁוֹן עַם וָעָם׃ 25 וָאָרִיב עִמָּם וָאֲקַלְלֵם
וָאַכֶּה מֵהֶם אֲנָשִׁים וָאֶמְרְטֵם וָאַשְׁבִּיעֵם
בֵּאלֹהִים אִם־תִּתְּנוּ בְנֹתֵיכֶם לִבְנֵיהֶם
וְאִם־תִּשְׂאוּ מִבְּנֹתֵיהֶם לִבְנֵיכֶם וְלָכֶם׃

12 *Καὶ πᾶς Ἰούδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ*
καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυρούς,
13 *Ἐπὶ χεῖρα Σελεμία τοῦ ἱερέως καὶ Σαδὼκ τοῦ*
γραμματέως καὶ Φαδαΐα ἀπὸ τῶν Λευιτῶν· καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀνὰν υἱὸς Ζακχοὺρ υἱὸς Ματ-
θανίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. 14 *Μνήσθητί μου ὁ θεὸς*
ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτω ἔλεός μου ὃ ἐποίησα
ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ θεοῦ. 15 *Ἐν ταῖς ἡμέραις*
ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰούδᾳ πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ
σαββάτῳ, καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγεμίζον-
τας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ
σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ ἐπεμαρτυράμην
ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν. 16 *Καὶ ἐκάθισαν ἐν*
αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες
τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.
17 *Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ἰούδα τοῖς ἐλευθέ-*
ροις καὶ εἶπα αὐτοῖς Τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς
ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου; 18 *Οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες*
ὑμῶν, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ
ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην; καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὀργὴν ἐπὶ Ἰσραὴλ
βεβηλῶσαι τὸ σάββατον; 19 *Καὶ ἐγένετο ἡνίκα*
κατέστησαν πύλαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαβ-
βάτου, καὶ εἶπα καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας, καὶ εἶπα
ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββά-
του· καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς
πύλας, ὥστε μὴ αἴρειν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου. 20 *Καὶ ηὐλίσθησαν πάντες καὶ ἐποίη-*
σαν πρᾶσιν ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δίς. 21 *Καὶ*
ἐπεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
Διὰ τί ὑμεῖς αὐλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους;
ἐὰν δευτερώσητε, ἐκτενῶ χεῖρά μου ἐν ὑμῖν. Ἀπὸ
τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἤλθοσαν ἐν σαββάτῳ.
22 *Καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἳ ἦσαν καθαριζόμενοι*
καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἁγιάζειν
τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Πρὸς ταῦτα μνήσθητί
μου, ὁ θεός, καὶ φεῖσαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλέους σου. 23 *Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον*
τοὺς Ἰουδαίους οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας,
Ἀμμανίτιδας, Μωαβίτιδας. 24 *Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν*
ἥμισυ λαλοῦντες Ἀζωτιστί, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώ-
σκοντες λαλεῖν Ἰουδαϊστί. 25 *Καὶ ἐμαχεσάμην*
μετ' αὐτῶν καὶ κατηρασάμην αὐτούς· καὶ ἐπάταξα
ἐν αὐτοῖς ἄνδρας καὶ ἐμαδάρωσα αὐτούς, καὶ
ὥρκισα αὐτοὺς ἐν τῷ θεῷ Ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέ-
ρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐὰν λάβητε
ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

12 Et omnis Juda apportabat decimam
frumenti, vini, et olei, in horrea. 13 Et con-
stituimus super horrea Selemiam sacerdotem,
et Sadoc scribam, et Phadaiam de Levitis,
et juxta eos Hanan filium Zachur, filium
Mathaniæ: quoniam fideles comprobati sunt,
et ipsis creditæ sunt partes fratrum suorum.
14 Memento mei Deus meus pro hoc, et ne
deleas miserationes meas, quas feci in domo
Dei mei, et in cæremoniis ejus. 15 In diebus
illis vidi in Juda calcantes torcularia in sab-
bato, portantes acervos, et onerantes super
asinos vinum, et uvas, et ficus, et omne onus,
et inferentes in Jerusalem die sabbati. Et
contestatus sum, ut in die qua vendere liceret,
venderent. 16 Et Tyrii habitaverunt in ea,
inferentes pisces, et omnia venalia: et vende-
bant in sabbatis filiis Juda in Jerusalem:
17 Et objurgavi optimates Juda, et dixi eis:
Quæ est hæc res mala, quam vos facitis, et
profanatis diem sabbati? 18 Numquid non
hæc fecerunt patres nostri, et adduxit Deus
noster super nos omne malum hoc, et super
civitatem hanc? Et vos additis iracundiam
super Israel violando sabbatum. 19 Factum
est autem, cum quievissent portæ Jerusalem
in die sabbati, dixi: et clauserunt januas, et
præcepi ut non aperirent eas usque post
sabbatum: et de pueris meis constitui super
portas ut nullus inferret onus in die sabbati,
20 Et manserunt negotiatores, et vendentes
universa venalia, foris Jerusalem semel et bis.
21 Et contestatus sum eos, et dixi eis:
Quare manetis ex adverso muri? si secundo
hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque
ex tempore illo non venerunt in sabbato.
22 Dixi quoque Levitis ut mundarentur, et
venirent ad custodiendas portas, et sanctifi-
candam diem sabbati. Et pro hoc ergo
memento mei Deus meus, et parce mihi
secundum multitudinem miserationum tuarum.
23 Sed et in diebus illis vidi Judæos ducentes
uxores Azotidas, Ammonitidas, et Moabitidas.
24 Et filii eorum ex media parte loque-
bantur azotice, et nesciebant loqui judaice,
et loquebantur juxta linguam populi et
populi. 25 Et objurgavi eos, et maledixi.
Et cecidi ex eis viros, et decalvavi eos, et
adjuravi in Deo, ut non darent filias
suas filiis eorum, et non acciperent de filia-
bus eorum filiis suis, et sibimetipsis, dicens:

26 הֲלוֹא עַל־אֵלֶּה חָטָא־שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וּבַגּוֹיִם הָרַבִּים לֹא־הָיָה מֶלֶךְ כָּמֹהוּ
וְאָהוּב לֵאלֹהָיו הָיָה וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים
מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם־אוֹתוֹ הֶחֱטִיאוּ
הַנָּשִׁים הַנָּכְרִיּוֹת׃ 27 וְלָכֶם הֲנִשְׁמַע
לַעֲשֹׂת אֵת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
לִמְעֹל בֵּאלֹהֵינוּ לְהֹשִׁיב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת׃
28 וּמִבְּנֵי יוֹיָדָע בֶּן־אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
חָתָן לְסַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי וָאַבְרִיחֵהוּ מֵעָלָי׃
29 זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהָי עַל גָּאֳלֵי הַכְּהֻנָּה
וּבְרִית הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם׃ 30 וְטִהַרְתִּים
מִכָּל־נֵכָר וָאַעֲמִידָה מִשְׁמָרוֹת לַכֹּהֲנִים
וְלַלְוִיִּם אִישׁ בִּמְלַאכְתּוֹ׃ 31 וּלְקֻרְבַּן הָעֵצִים
בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת וְלַבִּכּוּרִים זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי
לְטוֹבָה׃

26 Οὐχ οὕτως ἥμαρτε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραήλ;
*καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος
αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν, καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ, καὶ
τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι.* 27 *Καὶ
ὑμῶν μὴ ἀκουσώμεθα ποιῆσαι πᾶσαν πονηρίαν
ταύτην, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν, καθίσαι
γυναῖκας ἀλλοτρίας.* 28 *Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ
τοῦ Ἐλισοὺβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ
Σαναβαλλὰτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν
ἀπ' ἐμοῦ.* 29 *Μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀγχι-
στείᾳ τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκῃ τῆς ἱερατείας καὶ
τοὺς Λευίτας.* 30 *Καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ
πάσης ἀλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς
ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ,*
31 *Καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ
χρόνων καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις. Μνήσθητί μου ὁ
θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην.*

26 Numquid non in hujuscemodi re peccavit
Salomon rex Israel? et certe in gentibus
multis non erat rex similis ei, et dilectus Deo
suo erat, et posuit eum Deus regem super
omnem Israel: et ipsum ergo duxerunt ad
peccatum mulieres alienigenæ. 27 Numquid
et nos inobedientes faciemus omne malum
grande hoc, ut prævaricemur in Deo nostro,
et ducamus uxores peregrinas? 28 De filiis
autem Joiada filii Eliasib sacerdotis magni,
gener erat Sanaballat Horonites, quem fugavi
a me. 29 Recordare Domine Deus meus,
adversum eos qui polluunt sacerdotium, jusque
sacerdotale et leviticum. 30 Igitur mundavi
eos ab omnibus alienigenis, et constitui ordines
sacerdotum et Levitarum, unumquemque in
ministerio suo: 31 Et in oblatione lignorum
in temporibus constitutis, et in primitivis.
Memento mei Deus meus in bonum. Amen.

LIBER ESTHER.

אסתר א

וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה׃ 2 בַּיָּמִים הָהֵם
כְּשֶׁבֶת ׀ הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כִּסֵּא
מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃ 3 בִּשְׁנַת
שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל־שָׂרָיו
וַעֲבָדָיו חֵיל ׀ פָּרַס וּמָדַי הַפַּרְתְּמִים וְשָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו׃ 4 בְּהַרְאֹתוֹ אֶת־עֹשֶׁר
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יְקָר תִּפְאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ
יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם׃ 5 וּבִמְלוֹאת ׀
הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעָם
הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמִגָּדוֹל וְעַד־
קָטָן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת
בִּיתַן הַמֶּלֶךְ׃ 6 חוּר ׀ כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת
אָחוּז בְּחַבְלֵי־בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף
וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת ׀ זָהָב וָכֶסֶף עַל
רִצְפַת בַּהַט־וָשֵׁשׁ וְדַר וְסֹחָרֶת׃ 7 וְהַשְׁקוֹת
בִּכְלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיֵין
מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 8 וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת
אֵין אֹנֵס כִּי־כֵן ׀ יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־
רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ־וָאִישׁ׃
9 גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה
מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 10 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב־
הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לִמְהוּמָן בִּזְּתָא חַרְבוֹנָא
בִּגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר וְכַרְכַּס שִׁבְעַת
הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 11 לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת
הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי־טוֹבַת
מַרְאֶה הִיא׃ 12 וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי
לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים
וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בוֹ׃

ΕΣΘΗΡ, ΚΕΦ. α.

*ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου, οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης
ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκρά-
τησεν. 2 Ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη
βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ πόλει, 3 Ἐν
τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε
τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς
Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν
σατραπῶν. 4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι
αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν
δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐν
ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα· 5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώ-
θησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὑρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν
ἐπὶ ἡμέρας ἓξ ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως,
6 Κεκοσμημένῃ βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμέ-
νοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ
κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις παρίνοις
καὶ λιθίνοις· κλῖναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ
λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου καὶ πιννίνου καὶ
παρίνου λίθου, καὶ στρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως
διηνθισμέναι, κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα· 7 Ποτήρια
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προ-
κείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς
καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν. 8 Ὁ δὲ
πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο·
οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπέταξε τοῖς
οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων. 9 Καὶ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα ἐποίησε
πότον ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ
βασιλεὺς Ἀρταξέρξης. 10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Ἀμὰν
καὶ Βαζὰν καὶ Θαῤῥᾷ καὶ Βαραζὶ καὶ Ζαθολθᾶ
καὶ Ἀβαταζᾶ καὶ Θαραβᾶ, τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις
τοῖς διακονοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου,
11 Εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτόν, βασι-
λεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ
δεῖξαι αὐτὴν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ
κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν. 12 Καὶ οὐκ εἰσή-
κουσεν αὐτοῦ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν
εὐνούχων· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη,

* ἜΤΟΥΣ δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῇ μιᾷ τοῦ Νισὰν ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου τοῦ Σεμεΐου τοῦ Κισαίου ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἄνθρωπος Ἰουδαῖος οἰκῶν ἐν Σούσοις τῇ πόλει, ἄνθρωπος μέγας, θεραπεύων ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἧς ᾐχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. Καὶ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον. Καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμός, τάραχος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἰδοὺ δύο δράκοντες μεγάλοι, ἕτοιμοι προῆλθον ἀμφότεροι παλαίειν· καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη, καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοιμάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολεμῆσαι δικαίων ἔθνος. Καὶ ἰδοὺ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, θλῖψις καὶ στενοχωρία, κάκωσις καὶ τάραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν κακά, καὶ ἡτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεόν. Ἀπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ πολύ· καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν καὶ κατέφαγον τοὺς ἐνδόξους. Καὶ διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακὼς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, καὶ τί ὁ θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγνῶναι αὐτὸ ἕως τῆς νυκτός. Καὶ ἡσύχασε Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαβαθὰ καὶ Θαῤῥα τῶν δύο εὐνούχων

ESTHER, CAPUT I.

IN diebus Assueri, qui regnavit ab India
usque Æthiopiam, super centum viginti
septem provincias: 2 Quando sedit in solio
regni sui, Susan civitas regni ejus exordium
fuit. 3 Tertio igitur anno imperii sui, fecit
grande convivium cunctis principibus et
pueris suis, fortissimis Persarum, et Medorum
inclytis, et præfectis provinciarum coram se,
4 Ut ostenderet divitias gloriæ regni sui, ac
magnitudinem, atque jactantiam potentiæ
suæ, multo tempore, centum videlicet et octo-
ginta diebus. 5 Cumque implerentur dies
convivii, invitavit omnem populum, qui in-
ventus est in Susan, a maximo usque ad
minimum: et jussit septem diebus convivium
præparari in vestibulo horti, et nemoris, quod
regio cultu et manu consitum erat. 6 Et
pendebant ex omni parte tentoria aerii coloris,
et carbasini ac hyacinthini, sustentata funibus
byssinis atque purpureis, qui eburneis circulis
inserti erant, et columnis marmoreis fulcie-
bantur. Lectuli quoque aurei et argentei,
super pavimentum smaragdino et pario stratum
lapide, dispositi erant: quod mira varietate
pictura decorabat. 7 Bibebant autem qui
invitati erant, aureis poculis, et aliis atque
aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quoque,
ut magnificentia regia dignum erat, abundans,
et præcipuum ponebatur. 8 Nec erat qui
nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex
statuerat, præponens mensis singulos de
principibus suis, ut sumeret unusquisque quod
vellet. 9 Vasthi quoque regina fecit convivium
feminarum in palatio, ubi rex Assuerus manere
consueverat. 10 Itaque die septimo, cum rex
esset hilarior, et post nimiam potationem
incaluisset mero, præcepit Maumam, et
Bazatha, et Harbona, et Bagatha, et Abgatha,
et Zethar, et Charchas, septem eunuchis, qui
in conspectu ejus ministrabant, 11 Ut
introducerent reginam Vasthi coram rege,
posito super caput ejus diademate, ut osten-
deret cunctis populis et principibus pulchri-
tudinem illius: erat enim pulchra valde.
12 Quæ renuit, et ad regis imperium, quod
per eunuchos mandaverat, venire contempsit.
Unde iratus rex, et nimio furore succensus,

13 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יֹדְעֵי
הָעִתִּים כִּי־כֵן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־יֹדְעֵי
דָּת וָדִין׃ 14 וְהַקָּרֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר
אַדְמָתָא תַרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא מְמוּכָן
שִׁבְעַת שָׂרֵי ׀ פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת׃ 15 כְּדָת מַה־
לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי עַל ׀ אֲשֶׁר לֹא־
עָשְׂתָה אֶת־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּיַד
הַסָּרִיסִים׃ 16 וַיֹּאמֶר מוּמְכָן לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ
עָוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים
וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ 17 כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־
כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן
בְּאָמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא
אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא־בָאָה׃
18 וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמַרְנָה ׀ שָׂרוֹת פָּרַס־
וּמָדַי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכֹל
שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדַי בִּזָּיוֹן וָקָצֶף׃ 19 אִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת מִלְּפָנָיו
וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס־וּמָדַי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר
לֹא־תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לִרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה
מִמֶּנָּה׃ 20 וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־
הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְמִגָּדוֹל וְעַד־
קָטָן׃ 21 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מְמוּכָן׃
22 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל־עַם וָעָם
כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל־אִישׁ שֹׂרֵר בְּבֵיתוֹ
וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ׃

פרשה ב׃

1 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֹׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זָכַר אֶת־וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה
וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ׃ 2 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־
הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבַקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת
בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה׃ 3 וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ
פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת־
כָּל־נַעֲרָה בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל־שׁוּשַׁן
הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הֵגֶא סְרִיס
הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃

13 Καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ Κατὰ ταῦτα ἐλά-
λησεν Ἀστίν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ
κρίσιν. 14 Καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ
Σαρσαθαῖος καὶ Μαλισεὰρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ
Μήδων οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρα-
καθήμενοι τῷ βασιλεῖ, 15 Καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστὶν τῇ βασι-
λίσσῃ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων. 16 Καὶ εἶπεν ὁ
Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας
Οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστὶν ἡ
βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας
καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως. 17 Καὶ γὰρ
διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης, καὶ
ὡς ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ. Ὡς οὖν ἀντεῖπε τῷ
βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ, 18 Οὕτω σήμερον αἱ τυραν-
νίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων
ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς
τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν.
19 Εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασι-
λικὸν καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ
Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, μηδὲ εἰσελθέτω
ἔτι ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν
αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς.
20 Καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
ὃν ἐὰν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ οὕτω
πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν
ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου. 21 Καὶ
ἤρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι· καὶ
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος,
22 Καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ
χώραν, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον
αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τουτους ἐκόπασεν ὁ
βασιλευς τοῦ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστίν,
μνημονεύων οἷα ἐλάλησε καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν.
2 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ζητηθήτω
τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἴδει· 3 Καὶ
καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς
χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπιλεξάτωσαν
κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἴδει εἰς Σοῦσαν τὴν
πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα, καὶ παραδοθήτωσαν τῷ
εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν,
καὶ δοθήτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια·

τοῦ βασιλεως τῶν φυλασσοντων τὴν αὐλήν, ἤκουσέ τε αὐτῶν τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύνησεν, καὶ ἔμαθεν ὅτι ἑτοιμάζουσι τὰς χεῖρας ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ. Καὶ ὑπέδευξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν. Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λόγων τούτων· καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τούτων. Καὶ ἦν Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἔνδοξος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτησε κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως.

13 Interrogavit sapientes, qui ex more regio
semper ei aderant, et illorum faciebat cuncta
consilio, scientium leges ac jura majorum
14 (Erant autem primi et proximi, Charsena,
et Sethar, et Admatha, et Tharsis, et Mares,
et Marsana, et Mamuchan, septem duces
Persarum atque Medorum, qui videbant
faciem regis, et primi post eum residere soliti
erant), 15 Cui sententiæ Vasthi regina
subjaceret, quæ Assueri regis imperium, quod
per eunuchos mandaverat, facere noluisset.
16 Responditque Mamuchan, audiente rege,
atque principibus: Non solum regem læsit
regina Vasthi, sed et omnes populos, et
principes, qui sunt in cunctis provinciis regis
Assueri. 17 Egredietur enim sermo reginæ ad
omnes mulieres, ut contemnant viros suos, et
dicant: Rex Assuerus jussit ut regina Vasthi
intraret ad eum, et illa noluit. 18 Atque
hoc exemplo omnes principum conjuges Persa-
rum atque Medorum, parvipendent imperia
maritorum: unde regis justa est indignatio.
19 Si tibi placet, egrediatur edictum a facie
tua, et scribatur juxta legem Persarum atque
Medorum, quam præteriri illicitum est, ut
nequaquam ultra Vasthi ingrediatur ad
regem, sed regnum illius, altera, quæ melior
est illa, accipiat. 20 Et hoc in omne (quod
latissimum est) provinciarum tuarum divul-
getur imperium, et cunctæ uxores tam
majorum, quam minorum, deferant maritis
suis honorem. 21 Placuit consilium ejus
regi, et principibus: fecitque rex juxta con-
silium Mamuchan, 22 Et misit epistolas ad
universas provincias regni sui, ut quæque
gens audire et legere poterat, diversis linguis
et litteris, esse viros principes ac majores in
domibus suis: et hoc per cunctos populos
divulgari.

CAPUT II.

1 HIS ita gestis, postquam regis Assueri
indignatio deferbuerat, recordatus est Vasthi,
et quæ fecisset, vel quæ passa esset: 2 Dixe-
runtque pueri regis, ac ministri ejus: Quæ-
rantur regi puellæ virgines ac speciosæ, 3 Et
mittantur qui considerent per universas
provincias puellas speciosas et virgines: et
adducant eas ad civitatem Susan, et tradant
eas in domum feminarum sub manu Egei
eunuchi, qui est præpositus et custos
mulierum regiarum: et accipiant mundum
muliebrem, et cetera ad usus necessaria.

אסתר ב

4 וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ 5 אִישׁ יְהוּדִי
הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן
יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃
6 אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגֹּלָה אֲשֶׁר
הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר
הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 7 וַיְהִי אֹמֵן
אֶת־הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת־דֹּדוֹ כִּי אֵין
לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר וְטוֹבַת
מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי
לוֹ לְבַת׃ 8 וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ וּבְהִקָּבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוּשַׁן
הַבִּירָה אֶל־יַד הֵגָי וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל-
בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הֵגַי שֹׁמֵר הַנָּשִׁים׃
9 וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד
לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־
מָנוֹתֶהָ לָתֵת לָהּ וְאֵת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת
הָרְאֻיוֹת לָתֶת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁנֶּהָ
וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃
10 לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מוֹלַדְתָּהּ
כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תַגִּיד׃
11 וּבְכָל־יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לָדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר
וּמַה־יֵּעָשֶׂה בָּהּ׃ 12 וּבְהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה
וְנַעֲרָה לָבוֹא ׀ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִקֵּץ
הֱיוֹת לָהּ כְּדָת הַנָּשִׁים שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ
כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים
בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים
וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים׃ 13 וּבָזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה
אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ
לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית
הַמֶּלֶךְ׃ 14 בָּעֶרֶב ׀ הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא
שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שֵׁנִי אֶל־יַד שַׁעַשְׁגַז
סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילַגְשִׁים לֹא־תָבוֹא
עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ
וְנִקְרְאָה בְשֵׁם׃ 15 וּבְהַגִּיעַ תֹּר־אֶסְתֵּר בַּת־
אֲבִיחַיִל ׀ דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקַח־לוֹ לְבַת
לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָּבָר כִּי אִם
אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגַי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר
הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי
כָּל־רֹאֶיהָ׃ 16 וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
הוּא־חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת־שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ׃

ΕΣΘΗΡ, β'.

*4 Καὶ ἡ γυνὴ ἣ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ βασιλεύσει
ἀντὶ Ἀστίν. Καὶ ἤρεσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα,
καὶ ἐποίησεν οὕτως. 5 Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰου-
δαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ
Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου τοῦ Σεμείου τοῦ Κισαίου,
ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, 6 Ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ
Ἱερουσαλὴμ ἣν ᾐχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος. 7 Καὶ ἦν τούτῳ παῖς
θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἐσθήρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι
αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς
γυναῖκα· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἴδει.
8 Καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα,
συνήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς Σοῦσαν τὴν πόλιν
ὑπὸ χεῖρα Γαΐ, καὶ ἤχθη Ἐσθὴρ πρὸς Γαῒ τὸν
φύλακα τῶν γυναικῶν. 9 Καὶ ἤρεσεν αὐτῷ τὸ
κοράσιον, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ
ἔσπευσε δοῦναι αὐτῇ τὸ σμῆγμα καὶ τὴν μερίδα
καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ
βασιλικοῦ, καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς
ἅβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι. 10 Καὶ οὐχ
ὑπέδειξεν Ἐσθὴρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα·
ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι.
11 Καθʼ ἑκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρ-
δοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπι-
σκοπῶν τί Ἐσθὴρ συμβήσεται. 12 Οὗτος δὲ ἦν
καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν
ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκαδύο· οὕτως γὰρ ἀναπλη-
ροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἓξ
ἀλειφομέναις ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἓξ ἐν
τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,
13 Καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ
ᾧ ἐὰν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεισέρχεσθαι αὐτῷ
ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων. 14 Δείλης
εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν
γυναικῶνα τὸν δεύτερον οὗ Γαῒ ὁ εὐνοῦχος τοῦ
βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἔτι
εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἐὰν μὴ κληθῇ
ὀνόματι. 15 Ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον
Ἐσθὴρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς
Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέτη-
σεν ὧν ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν·
ἦν γὰρ Ἐσθὴρ εὑρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν
βλεπόντων αὐτήν. 16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐσθὴρ πρὸς
Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ὅς
ἐστιν Ἀδάρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.*

ESTHER, II.

4 Et quæcumque inter omnes oculis regis
placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit
sermo regi: et ita, ut suggesserant, jussit
fieri. 5 Erat vir Judæus in Susan civitate,
vocabulo Mardochæus, filius Jair, filii Semei,
filii Cis, de stirpe Jemini, 6 Qui translatus
fuerat de Jerusalem eo tempore, quo Jechoniam
regem Juda Nabuchodonosor rex Babylonis
transtulerat, 7 Qui fuit nutritius filiæ fratris
sui Edissæ, quæ altero nomine vocabatur
Esther, et utrumque parentem amiserat:
pulchra nimis, et decora facie. Mortuisque
patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam
adoptavit in filiam. 8 Cumque percrebruisset
regis imperium, et juxta mandatum illius
multæ pulchræ virgines adducerentur Susan,
et Egeo traderentur eunucho; Esther quoque
inter ceteras puellas ei tradita est, ut serva-
retur in numero feminarum. 9 Quæ placuit
ei, et invenit gratiam in conspectu illius. Et
præcepit eunucho, ut acceleraret mundum
muliebrem, et traderet ei partes suas, et
septem puellas speciosissimas de domo regis,
et tam ipsam quam pedissequas ejus ornaret
atque excoleret. 10 Quæ noluit indicare ei
populum et patriam suam: Mardochæus enim
præceperat ei, ut de hac re omnino reticeret:
11 Qui deambulabat quotidie ante vestibulum
domus, in qua electæ virgines servabantur,
curam agens salutis Esther, et scire volens
quid ei accideret. 12 Cum autem venisset
tempus singularum per ordinem puellarum, ut
intrarent ad regem, expletis omnibus quæ ad
cultum muliebrem pertinebant, mensis duo-
decimus vertebatur: ita duntaxat, ut sex
mensibus oleo ungerentur myrrhino, et aliis
sex quibusdam pigmentis et aromatibus
uterentur. 13 Ingredientesque ad regem,
quidquid postulassent ad ornatum pertinens,
accipiebant, et ut eis placuerat, compositæ de
triclinio feminarum ad regis cubiculum trans-
ibant. 14 Et quæ intraverat vespere, egre-
diebatur mane, atque inde in secundas ædes
deducebatur, quæ sub manu Susagazi eunuchi
erant, qui concubinis regis præsidebat: nec
habebat potestatem ad regem ultra redeundi,
nisi voluisset rex, et eam venire jussisset ex
nomine. 15 Evoluto autem tempore per
ordinem, instabat dies, quo Esther filia
Abihail fratris Mardochæi, quam sibi
adoptaverat in filiam, deberet intrare ad
regem. Quæ non quæsivit muliebrem
cultum, sed quæcumque voluit Egeus eunu-
chus custos virginum, hæc ei ad ornatum
dedit. Erat enim formosa valde, et incredi-
bili pulchritudine, omnium oculis gratiosa
et amabilis videbatur. 16 Ducta est itaque
ad cubiculum regis Assueri mense decimo,
qui vocatur Tebeth, septimo anno regni ejus.

17 וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים
וַתִּשָּׂא־חֵן וָחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלֹת
וַיָּשֶׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת
וַשְׁתִּי׃ 18 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל
לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֵת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר
וַהֲנָחָה לַמְּדִינוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מַשְׂאֵת כְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ 19 וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלוֹת שֵׁנִית
וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ׃ 20 אֵין אֶסְתֵּר
מַגֶּדֶת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
עָלֶיהָ מָרְדֳּכָי וְאֶת־מַאֲמַר מָרְדֳּכַי אֶסְתֵּר
עֹשָׂה כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ׃
21 בַּיָּמִים הָהֵם וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ
קָצַף בִּגְתָן וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ׃ 22 וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֵּד
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ
בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי׃ 23 וַיְבֻקַּשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא
וַיִּתָּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃

פרשה ג׃

1 אַחַר ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי
וַיְנַשְּׂאֵהוּ וַיָּשֶׂם אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל־
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 2 וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לְהָמָן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמָרְדֳּכַי לֹא
יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמָרְדֳּכָי מַדּוּעַ
אַתָּה עוֹבֵר אֵת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ׃ 4 וַיְהִי
בְּאָמְרָם אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם
וַיַּגִּידוּ לְהָמָן לִרְאוֹת הֲיַעַמְדוּ דִּבְרֵי מָרְדֳּכַי
כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי׃ 5 וַיַּרְא
הָמָן כִּי־אֵין מָרְדֳּכַי כֹּרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ
וַיִּמָּלֵא הָמָן חֵמָה׃ 6 וַיִּבֶז בְּעֵינָיו לִשְׁלֹחַ יָד
בְּמָרְדֳּכַי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מָרְדֳּכָי
וַיְבַקֵּשׁ הָמָן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַם מָרְדֳּכָי׃
7 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִיסָן בִּשְׁנַת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הִפִּיל פּוּר
הוּא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הָמָן מִיּוֹם ׀ לְיוֹם וּמֵחֹדֶשׁ
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃

17 Καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ, καὶ εὗρε χάριν
παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ
τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον. 18 Καὶ ἐποίησεν ὁ
βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς
δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ ὕψωσε τοὺς γάμους
Ἐσθήρ, καὶ ἄφεσιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ. 19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ
αὐλῇ. 20 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα
αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος,
φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα
αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ Ἐσθὴρ οὐ
μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. 21 Καὶ ἐλυπή-
θησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισω-
ματοφύλακες ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζήτουν
ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα. 22 Καὶ
ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν Ἐσθήρ,
καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.
23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνούχους καὶ
ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς
καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ
βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν
ἐγκωμίῳ.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρτα-
ξέρξης Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαῖον, καὶ ὕψωσεν
αὐτὸν καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ·
2 Καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ,
οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ
Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ. 3 Καὶ ἐλάλησαν
οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ
Μαρδοχαῖε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
λεγόμενα; 4 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ,
καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμὰν
Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασ-
σόμενον, καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι
Ἰουδαῖός ἐστι. 5 Καὶ ἐπιγνοὺς Ἀμὰν ὅτι οὐ
προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα,
6 Καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ
τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους. 7 Καὶ
ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας
Ἀρταξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος
εἰς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

17 Et adamavit eam rex plus quam omnes
mulieres, habuitque gratiam et misericordiam
coram eo super omnes mulieres, et posuit
diadema regni in capite ejus, fecitque eam
regnare in loco Vasthi. 18 Et jussit con-
vivium præparari permagnificum cunctis
principibus, et servis suis, pro conjunctione
et nuptiis Esther. Et dedit requiem uni-
versis provinciis, ac dona largitus est juxta
magnificentiam principalem. 19 Cumque
secundo quærerentur virgines et congrega-
rentur, Mardochæus manebat ad januam
regis: 20 Necdum prodiderat Esther patriam,
et populum suum, juxta mandatum ejus.
Quidquid enim ille præcipiebat, observabat
Esther: et ita cuncta faciebat, ut eo tempore
solita erat, quo eam parvulam nutriebat.
21 Eo igitur tempore, quo Mardochæus ad
regis januam morabatur, irati sunt Bagathan
et Thares, duo eunuchi regis, qui janitores
erant, et in primo palatii limine præsidebant:
volueruntque insurgere in regem, et occidere
eum. 22 Quod Mardochæum non latuit,
statimque nuntiavit reginæ Esther; et illa
regi, ex nomine Mardochæi, qui ad se rem
detulerat. 23 Quæsitum est, et inventum:
et appensus est uterque eorum in patibulo.
Mandatumque est historiis, et annalibus
traditum coram rege.

CAPUT III.

1 Post hæc rex Assuerus exaltavit Aman
filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag: et
posuit solium ejus super omnes principes,
quos habebat. 2 Cunctique servi regis, qui
in foribus palatii versabantur, flectebant
genua, et adorabant Aman: sic enim præ-
ceperat eis imperator; solus Mardochæus non
flectebat genu, neque adorabat eum. 3 Cui
dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii
præsidebant: Cur præter ceteros non observas
mandatum regis? 4 Cumque hoc crebrius
dicerent, et ille nollet audire, nuntiaverunt
Aman, scire cupientes utrum perseveraret in
sententia: dixerat enim eis se esse Judæum.
5 Quod cum audisset Aman, et experimento
probasset quod Mardochæus non flecteret sibi
genu, nec se adoraret, iratus est valde, 6 Et
pro nihilo duxit in unum Mardochæum
mittere manus suas: audierat enim quod
esset gentis Judæ; magisque voluit omnem
Judæorum, qui erant in regno Assueri, perdere
nationem. 7 Mense primo (cujus vocabulum
est Nisan) anno duodecimo regni Assueri,
missa est sors in urnam, quæ hebraice dicitur
phur, coram Aman, quo die et quo
mense gens Judæorum deberet interfici: et
exivit mensis duodecimus, qui vocatur Adar.

8 וַיֹּאמֶר הָמָן לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
יֶשְׁנוֹ עַם־אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים
בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶךָ וְדָתֵיהֶם שֹׁנוֹת
מִכָּל־עָם וְאֶת־דָּתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים
וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שֹׁוֶה לְהַנִּיחָם׃ 9 אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ
טוֹב יִכָּתֵב לְאַבְּדָם וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כִּכַּר־
כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהָבִיא
אֶל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ׃ 10 וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־
טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמָן בֶּן־
הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר הַיְּהוּדִים׃ 11 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהָמָן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעָם
לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ 12 וַיִּקָּרְאוּ
סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹשָׁה
עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הָמָן
אֶל אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפַּחוֹת אֲשֶׁר ׀
עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וָעָם
מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וָעָם כִּלְשׁוֹנוֹ
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ נִכְתָּב וְנֶחְתָּם
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְנִשְׁלוֹחַ סְפָרִים בְּיַד
הָרָצִים אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד
לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד־
זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם
לָבוֹז׃ 14 פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־
מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים לִהְיוֹת
עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה׃ 15 הָרָצִים יָצְאוּ
דְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת
וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה׃

פרשה ד׃

1 וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר
וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גְדוֹלָה
וּמָרָה׃ 2 וַיָּבוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ
כִּי אֵין לָבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ
שָׂק׃ 3 וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר
דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ אֵבֶל גָּדוֹל
לַיְּהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי וּמִסְפֵּד שַׂק וָאֵפֶר
יֻצַּע לָרַבִּים׃ 4 וַתָּבוֹאנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר
וְסָרִיסֶיהָ וַיַּגִּידוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה
מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־
מָרְדֳּכַי וּלְהָסִיר שַׂקּוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קִבֵּל׃

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην
λέγων Ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν
ἔξαλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ
βασιλέως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ
ἐᾶσαι αὐτούς. 9 Εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογμα-
τισάτω ἀπολέσαι αὐτούς, κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα
μύρια. 10 Καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δα-
κτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν, σφραγίσαι
κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.
11 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν Τὸ μὲν
ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει. 12 Καὶ
ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ
πρώτῳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν
Ἀμὰν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσι κατὰ
πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας,
ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἄρχουσι τῶν
ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ
βασιλέως. 13 Καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς
τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος
τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτου, ὅς
ἐστιν Ἀδάρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.*
14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο
κατὰ χώραν· καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν
ἑτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην. 15 Ἐσπεύ-
δετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σοῦσαν· ὁ δὲ βασιλεὺς
καὶ Ἀμὰν ἐκωθωνίζοντο, ἐταράσσετο δὲ ἡ πόλις.

ΚΕΦ. δ'.

1 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον
καὶ κατεπάσατο σποδόν, καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς
πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ Αἴρεται
ἔθνος μηδὲν ἠδικηκός. 2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς
πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ
ἐξὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ
σποδόν. 3 Καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ ἐξετίθετο τὰ
γράμματα κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα
τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωσαν
ἑαυτοῖς. 4 Καὶ εἰσῆλθον αἱ ἅβραι καὶ οἱ
εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης καὶ ἀνήγγειλαν
αὐτῇ· καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός,
καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ
ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον· ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη.

* Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τόδε· Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει. Πολλῶν ἐπάρξας ἐθνῶν καὶ πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθην, μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαιρόμενος ἐπιεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἠπιότητος ἀεὶ διεξάγων, τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους διὰ παντὸς καταστῆσαι βίους, τήν τε βασιλείαν ἥμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξόμενος ἀνανεώσασθαί τε τὴν ποθουμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην. Πυθομένου δέ μου τῶν συμβούλων πῶς ἂν ἀχθείη τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνῃ παρ' ἡμῖν διενέγκας καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαραλλάκτως καὶ βεβαίᾳ πίστει ἀποδεδειγμένος καὶ δεύτερον τῶν βασιλειῶν γέρας ἀπενηνεγμένος Ἀμὰν ἐπέδειξεν ἡμῖν, ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμεμίχθαι δυσμενῆ λαόν τινα, τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τά τε τῶν βασιλέων παραπέμποντας διηνεκῶς διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτως συναρχίαν. Διειληφότες οὖν τόδε τὸ ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διὰ παντὸς ἀνθρώπῳ κείμενον, διαγωγὴν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον, καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι τὰ χείριστα συντελοῦν κακὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν· προστετάχαμεν οὖν τοὺς σημαινομένους ὑμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμὰν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν, πάντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπολέσαι ὁλοριζὶ ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις ἄνευ παντὸς οἴκτου καὶ φειδοῦς τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδὰρ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὅπως οἱ πάλαι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ᾅδην κατελθόντες εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῆ καὶ ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα.

8 Dixitque Aman regi Assuero: Est populus
per omnes provincias regni tui dispersus, et a
se mutuo separatus, novis utens legibus et
cæremoniis, insuper et regis scita contemnens.
Et optime nosti quod non expediat regno tuo,
ut insolescat per licentiam; 9 Si tibi placet,
decerne ut pereat, et decem millia talentorum
appendam arcariis gazæ tuæ. 10 Tulit ergo
rex annulum, quo utebatur, de manu sua, et
dedit eum Aman filio Amadathi de progenie
Agag, hosti Judæorum, 11 Dixitque ad
eum: Argentum, quod tu polliceris, tuum sit;
de populo age quod tibi placet. 12 Vocatique
sunt scribæ regis mense primo Nisan, tertia-
decima die ejusdem mensis: et scriptum est,
ut jusserat Aman, ad omnes satrapas regis, et
judices provinciarum, diversarumque gentium,
ut quæque gens legere poterat, et audire pro
varietate linguarum, ex nomine regis Assueri:
et litteræ signatæ ipsius annulo, 13 Missæ
sunt per cursores regis ad universas pro-
vincias, ut occiderent atque delerent omnes
Judæos, a puero usque ad senem, parvulos et
mulieres, uno die, hoc est, tertiodecimo mensis
duodecimi, qui vocatur Adar, et bona eorum
diriperent. 14 Summa autem epistolarum
hæc fuit, ut omnes provinciæ scirent, et
pararent se ad prædictam diem. 15 Festina-
bant cursores, qui missi erant, regis imperium
explere. Statimque in Susan pependit
edictum, rege et Aman celebrante convivium,
et cunctis Judæis, qui in urbe erant, flentibus.

CAPUT IV.

1 QUÆ cum audisset Mardochæus, scidit
vestimenta sua, et indutus est sacco, spargens
cinerem capiti; et in platea mediæ civitatis
voce magna clamabat, ostendens amaritudinem
animi sui, 2 Et hoc ejulatu usque ad fores
palatii gradiens. Non enim erat licitum
indutum sacco aulam regis intrare. 3 In
omnibus quoque provinciis, oppidis, ac locis,
ad quæ crudele regis dogma pervenerat,
planctus ingens erat apud Judæos, jeju-
nium, ululatus, et fletus, sacco et cinere
multis pro strato utentibus. 4 Ingressæ
autem sunt puellæ Esther et eunuchi,
nuntiaveruntque ei. Quod audiens con-
sternata est: et vestem misit, ut ablato
sacco induerent eum: quam accipere noluit.

5 וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר הֶעֱמִיד לְפָנֶיהָ וַתְּצַוֵּהוּ עַל־מָרְדֳּכָי
לָדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה׃ 6 וַיֵּצֵא הֲתָךְ
אֶל־מָרְדֳּכָי אֶל־רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי
שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ׃ 7 וַיַּגֶּד־לוֹ מָרְדֳּכַי אֵת כָּל־
אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת ׀ פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
אָמַר הָמָן לִשְׁקוֹל עַל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיְּהוּדִיִּים
לְאַבְּדָם׃ 8 וְאֶת־פַּתְשֶׁגֶן כְּתָב־הַדָּת אֲשֶׁר־
נִתַּן בְּשׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ לְהַרְאוֹת
אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ
לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֶּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ
מִלְּפָנָיו עַל־עַמָּהּ׃ 9 וַיָּבוֹא הֲתָךְ וַיַּגֵּד
לְאֶסְתֵּר אֵת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי׃ 10 וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל־מָרְדֳּכָי׃ 11 כָּל־
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים
אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר־יָבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־
יִקָּרֵא אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית לְבַד מֵאֲשֶׁר
יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה
וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה
שְׁלוֹשִׁים יוֹם׃ 12 וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכָי אֵת
דִּבְרֵי אֶסְתֵּר׃ 13 וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי לְהָשִׁיב
אֶל־אֶסְתֵּר אַל־תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ לְהִמָּלֵט
בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים׃ 14 כִּי אִם־
הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רֶוַח
וְהַצָּלָה יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר
וְאַתְּ וּבֵית־אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־
לְעֵת כָּזֹאת הִגַּעַתְּ לַמַּלְכוּת׃ 15 וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מָרְדֳּכָי׃ 16 לֵךְ כְּנוֹס
אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן וְצוּמוּ
עָלַי וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים לַיְלָה וָיוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אָצוּם
כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כַדָּת
וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי׃ 17 וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי
וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר׃

פרשה ה׃

1 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר
מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית
נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת׃

5 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν
εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρειστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε
μαθεῖν αὔτη παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές,
[6 Ἐπὶ τὴν πλατεῖαν πρὸς τὰ βασίλεια.]
7 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονὸς
καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμὰν τῷ
βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα
ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους. 8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον
τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς
ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἐσθήρ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν
βασιλέα καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ, μνη-
σθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν
χειρί μου, διότι Ἀμὰν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ
ἐλάλησε καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον· ἐπικάλεσαι τὸν
Κύριον καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν, ῥῦσαι
ἡμᾶς ἐκ θανάτου. 9 Εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος
ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους.
10 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι
πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὸν 11 Ὅτι τὰ ἔθνη
πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος
ἢ γυνὴ ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ
σωτηρία· πλὴν ᾧ ἐκτείνῃ ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσῆν
ῥάβδον, οὗτος σωθήσεται· κἀγὼ οὐ κέκλημαι
εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὗται ἡμέραι
τριάκοντα. 12 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρ-
δοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἐσθήρ. 13 Καὶ
εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι καὶ
εἰπὸν αὐτῇ Ἐσθήρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ ὅτι σωθήσῃ
μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους·
14 Ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ,
ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίος.
Σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεῖσθε·
καὶ τίς εἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;
15 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἐσθὴρ τὸν ἥκοντα πρὸς
αὐτὴν πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα 16 Βαδίσας
ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ
νηστεύσατε ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πίητε
ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν· κἀγὼ δὲ καὶ
αἱ αἴβραι μου ἀσιτήσομεν· καὶ τότε εἰσελεύσομαι
πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν καὶ
ἀπολέσθαι με δέῃ. 17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος
ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθήρ·*

ΚΕΦ. ε'.

[1 ΚΑΙ ἐγένετο, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἐνεδύσατο ἡ Ἐσθὴρ βασιλικοῖς, καὶ ἔστη ἐν αὐλῇ
τοῦ οἴκου βασιλέως τῇ ἐσωτέρᾳ ἐξεναντίας τῆς
βασιλικῆς τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκάθετο
ἐν θρόνῳ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἐν τῷ
οἴκῳ βασιλικῷ ἐξεναντίας τῆς θυρας τοῦ οἴκου.

* Καὶ ἐδεήθη Κυρίου, μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
καὶ εἶπε Κύριε Κύριε βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
σου τὸ πᾶν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν τῷ θέλειν
σε σῶ ται τὸν Ἰσραήλ· ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, καὶ Κύριος εἶ
πάντων, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάξεταί σοι τῷ Κυρίῳ· σὺ
πάντα γινώσκεις, σὺ οἶδας Κύριε ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει οὐδὲ ἐν ὑπερ-
ηφανείᾳ οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τοῦτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν
τὸν ὑπερήφανον Ἀμάν, ὅτι ηὐδόκουν φιλεῖν πέλματα ποδῶν
αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἐποίησα τοῦτο ἵνα μὴ
θῶ δόξαν ἀνθρώπου ὑπεράνω δόξης θεοῦ· καὶ οὐ προσκυνήσω
οὐδένα πλὴν σοῦ τοῦ Κυρίου μου, καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν
ὑπερηφανείᾳ. Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ θεὸς
Ἀβραάμ, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς
καταφθορὰν καὶ ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρο-
νομίαν σου· μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα σου ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώ-
σω ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐπακουσον τῆς δεήσεώς μου καὶ
ἱλάσθητι τῷ κλήρῳ σου, καὶ στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς
εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνῶμέν σου τὸ ὄνομα, Κύριε, καὶ μὴ
ἀφανίσῃς στόμα αἰνούντων σε, Κύριε. Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐκέ-
κραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν. Καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον
ἐν ἀγῶνι θανάτου κατειλημμένη, καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια
τῆς δόξης αὐτῆς ἐνεδύσατο ἱμάτια στενοχωρίας καὶ πένθους,
καὶ ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων σποδοῦ καὶ κοπριῶν
ἐνέπλησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπεί-
νωσε σφόδρα, καὶ πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιάματος αὐτῆς
ἔπλησε στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς· καὶ ἐδεῖτο Κυρίου θεοῦ
Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Κύριέ μου, βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος,
βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ καὶ μὴ ἐχούσῃ βοηθὸν εἰ μὴ σέ, ὅτι

5 Accitoque Athach eunucho, quem rex
ministrum ei dederat, præcepit ei ut iret ad
Mardochæum, et disceret ab eo cur hoc
faceret. 6 Egressusque Athach, ivit ad
Mardochæum stantem in platea civitatis,
ante ostium palatii: 7 Qui indicavit ei
omnia quæ acciderant, quomodo Aman pro-
misisset, ut in thesauros regis pro Judæorum
nece inferret argentum; 8 Exemplar quoque
edicti, quod pendebat in Susan, dedit ei, ut
reginæ ostenderet, et moneret eam, ut intraret
ad regem, et deprecaretur eum pro populo
suo. 9 Regressus Athach, nuntiavit Esther
omnia quæ Mardochæus dixerat. 10 Quæ
respondit ei, et jussit ut diceret Mardochæo:
11 Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub
ditione ejus sunt, norunt provinciæ, quod sive
vir, sive mulier, non vocatus, interius atrium
regis intraverit, absque ulla cunctatione
statim interficiatur: nisi forte rex auream
virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ,
atque ita possit vivere. Ego igitur quomodo
ad regem intrare potero, quæ triginta jam
diebus non sum vocata ad eum? 12 Quod
cum audisset Mardochæus, 13 Rursum
mandavit Esther, dicens: Ne putes quod
animam tuam tantum liberes, quia in domo
regis es præ cunctis Judæis: 14 Si enim
nunc silueris, per aliam occasionem libera-
buntur Judæi: et tu, et domus patris tui,
peribitis. Et quis novit, utrum idcirco ad
regnum veneris, ut in tali tempore parareris?
15 Rursumque Esther hæc Mardochæo verba
mandavit: 16 Vade et congrega omnes
Judæos, quos in Susan repereris, et orate pro
me. Non comedatis, et non bibatis tribus
diebus, et tribus noctibus: et ego cum
ancillis meis similiter jejunabo, et tunc
ingrediar ad regem, contra legem faciens,
non vocata, tradensque me morti et periculo.
17 Ivit itaque Mardochæus, et fecit omnia,
quæ ei Esther præceperat.

CAPUT V.

1 DIE autem tertio induta est Esther re-
galibus vestimentis, et stetit in atrio domus
regiæ, quod erat interius, contra basili-
cam regis: at ille sedebat super solium suum
in consistorio palatii contra ostium domus.

2 וַיְהִי כִרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
עֹמֶדֶת בֶּחָצֵר נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ
הַשַּׁרְבִיט׃ 3 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי
הַמַּלְכוּת וְיִנָּתֵן לָךְ׃ 4 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן
הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ׃
5 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ אֶת־הָמָן לַעֲשׂוֹת
אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן
אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃ 6 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ
וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת
וְתֵעָשׂ׃ 7 וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמַר שְׁאֵלָתִי
וּבַקָּשָׁתִי׃ 8 אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת־שְׁאֵלָתִי
וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בַּקָּשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן
אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר
אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃ 9 וַיֵּצֵא הָמָן
בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת
הָמָן אֶת־מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־
קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא הָמָן עַל־מָרְדֳּכַי
חֵמָה׃ 10 וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֹהֲבָיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃
11 וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת־כְּבוֹד עָשְׁרוֹ
וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ
וְאֵת אֲשֶׁר נִשְּׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא־הֵבִיאָה
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה
אֲשֶׁר־עָשָׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמָחָר
אֲנִי קָרוּא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ 13 וְכָל־זֶה
אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה
אֶת־מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃
14 וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֹהֲבָיו
יַעֲשׂוּ־עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבַבֹּקֶר ׀
אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ אֶת־מָרְדֳּכַי עָלָיו
וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב
הַדָּבָר לִפְנֵי הָמָן וַיַּעַשׂ הָעֵץ׃

2 Ὡς δὲ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τὴν βασίλισσαν
ἱσταμένην ἐν τῇ αὐλῇ, εὗρεν δὲ χάριν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐκτείνας ὁ βασιλεὺς τῇ Ἐσθὴρ
τὴν ῥάβδον τὴν χρυσῆν τὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ προσῆλθεν ἡ Ἐσθὴρ καὶ ἥψατο τῆς ἄκρας
τῆς ῥάβδου.] 3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Τί θέλεις,
Ἐσθήρ; καὶ τί σού ἐστι τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ
ἡμίσους τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι. 4 Εἶπε
δὲ Ἐσθήρ Ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν·
εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ
Ἀμὰν εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω σήμερον. 5 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς Κατασπεύσατε Ἀμὰν ὅπως
ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἐσθήρ· καὶ παραγίνονται
ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν ἣν εἶπεν Ἐσθήρ. 6 Ἐν
δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ Τί
ἐστιν, βασίλισσα Ἐσθήρ; καὶ ἔσται ὅσα ἀξιοῖς.
7 Καὶ εἶπε Τὸ αἴτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμα· 8 Εἰ
εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ
βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἔτι τὴν αὔριον εἰς τὴν δοχὴν
ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὔριον ποιήσω τὰ αὐτά.
9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμὰν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερ-
χαρὴς εὐφραινόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμὰν
Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη
σφόδρα. 10 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσε
τοὺς φίλους καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
11 Καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ
τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς
ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασι-
λείας. 12 Καὶ εἶπεν Ἀμάν Οὐ κέκληκεν ἡ βασί-
λισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν
ἀλλ' ἢ ἐμέ, καὶ εἰς τὴν αὔριον κέκλημαι. 13 Καὶ
ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν
Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ. 14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι Κοπήτω σοι
ξύλον πηχῶν πεντήκοντα, ὄρθρου δὲ εἰπὸν τῷ
βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ
ξύλου· σὺ δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ
βασιλεῖ καὶ εὐφραίνου. Καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα τῷ
Ἀμάν, καὶ ἡτοιμάσθη τὸ ξύλον.

κίνδυνός μου ἐν χειρί μου. Ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου, ὅτι σύ, Κύριε, ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον, καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας· καὶ νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Δίκαιος εἶ, Κύριε· καὶ νῦν οὐχ ἱκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἐξᾶραι ὁρισμὸν στόματός σου καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν σου, καὶ ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων σοι καὶ σβέσαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσιαστηρίου σου, καὶ ἀνοῖξαι στόμα ἐθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων καὶ θαυμασθῆναι βασιλέα σάρκινον εἰς αἰῶνα. Μὴ παραδῷς, Κύριε, τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὖσι, καὶ μὴ καταγελασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς· τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτισον. Μνήσθητι, Κύριε, γνώσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν, καὶ ἐμὲ θάρσυνον, βασιλεῦ τῶν θεῶν καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν· δὸς λόγον εὔρυθμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος, καὶ μετάθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μῖσος τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς, εἰς συντέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμονοούντων αὐτῷ· ἡμᾶς δὲ ῥῦσαι ἐν χειρί σου, καὶ βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰ μὴ σέ, Κύριε. Πάντων γνῶσιν ἔχεις, καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων, καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπεριτμήτων καὶ παντὸς ἀλλοτρίου. Σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανείας μου ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου· βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμηνίων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη σου τράπεζαν Ἀμάν, καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν· καὶ οὐκ ηὐφράνθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν πλὴν ἐπὶ σοί, Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραάμ. Ὁ θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον φωνὴν ἀπηλπισμένων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων, καὶ ῥῦσαί με ἐκ τοῦ φόβου μου.

V.

* ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ περιεβάλλετο τὴν δόξαν αὐτῆς· καὶ γενηθεῖσα ἐπιφανής, ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην θεὸν καὶ σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας, καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κουφίζουσα τὴν ἔνδυσιν αὐτῆς· καὶ αὐτὴ

2 Cumque vidisset Esther reginam stantem,
placuit oculis ejus, et extendit contra eam
virgam auream, quam tenebat manu. Quæ
accedens, osculata est summitatem virgæ ejus.
3 Dixitque ad eam rex: Quid vis Esther
regina? quæ est petitio tua? etiam si
dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi.
4 At illa respondit: Si regi placet, obsecro
ut venias ad me hodie, et Aman tecum, ad
convivium quod paravi. 5 Statimque rex,
Vocate, inquit, cito Aman, ut Esther obediat
voluntati. Venerunt itaque rex et Aman ad
convivium, quod eis regina paraverat.
6 Dixitque ei rex, postquam vinum biberat
abundanter: Quid petis ut detur tibi? et pro
qua re postulas? etiam si dimidiam partem
regni mei petieris, impetrabis. 7 Cui
respondit Esther: Petitio mea, et preces
sunt istæ: 8 Si inveni in conspectu regis
gratiam, et si regi placet, ut det mihi quod
postulo, et meam impleat petitionem: veniat
rex et Aman ad convivium quod paravi eis,
et cras aperiam regi voluntatem meam.
9 Egressus est itaque illo die Aman lætus et
alacer. Cumque vidisset Mardochæum se-
dentem ante fores palatii, et non solum non
assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de
loco sessionis suæ, indignatus est valde:
10 Et dissimulata ira, reversus in domum
suam, convocavit ad se amicos suos, et Zares
uxorem suam: 11 Et exposuit illis magni-
tudinem divitiarum suarum, filiorumque
turbam, et quanta eum gloria super omnes
principes et servos suos rex elevasset. 12 Et
post hæc ait: Regina quoque Esther nullum
alium vocavit ad convivium cum rege, præter
me: apud quam etiam cras cum rege pransu-
rus sum. 13 Et cum hæc omnia habeam,
nihil me habere puto, quamdiu videro Mar-
dochæum Judæum sedentem ante fores regias.
14 Responderuntque ei, Zares uxor ejus,
et ceteri amici: Jube parari excelsam tra-
bem, habentem altitudinis quinquaginta
cubitos, et dic mane regi ut appendatur super
eam Mardochæus, et sic ibis cum rege lætus
ad convivium. Placuit ei consilium, et jussit
excelsam parari crucem.

פרשה ו :

1 בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת דִּבְרֵי
הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :
2 וַיִּמָּצֵא כָתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי עַל־
בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי
הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ : 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשָׂה
יְקָר וּגְדוּלָּה לְמָרְדֳּכַי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי
הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו לֹא־נַעֲשָׂה עִמּוֹ דָּבָר :
4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בֶחָצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצַר
בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ
לִתְלוֹת אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין
לוֹ : 5 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה
הָמָן עֹמֵד בֶּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא :
6 וַיָּבוֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת
בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר
הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת
יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי : 7 וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל־הַמֶּלֶךְ
אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ : 8 יָבִיאוּ
לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס
אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר
מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ : 9 וְנָתוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס
עַל־יַד־אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפַּרְתְּמִים
וְהִלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקָרוֹ וְהִרְכִּיבֻהוּ עַל־הַסּוּס בִּרְחוֹב הָעִיר
וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ : 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהָמָן מַהֵר קַח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה־כֵן לְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי
הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אַל־תַּפֵּל דָּבָר מִכֹּל
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : 11 וַיִּקַּח הָמָן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־
הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מָרְדֳּכָי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בִּרְחוֹב
הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ : 12 וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי
אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ
אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ : 13 וַיְסַפֵּר הָמָן לְזֶרֶשׁ
אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֹהֲבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע
הַיְּהוּדִים מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר הַחִלּוֹתָ לִנְפֹּל
לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו :

ΚΕΦ. ς′.

1 Ὁ δὲ Κύριος ἀπέστησε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ
βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ
αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν
ἀναγινώσκειν αὐτῷ. 2 Εὗρε δὲ τὰ γράμματα τὰ
γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπήγγειλε τῷ
βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως ἐν
τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς
χεῖρας Ἀρταξέρξῃ. 3 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς Τίνα
δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ
εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Οὐκ ἐποίησας
αὐτῷ οὐδέν. 4 Ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα
περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμὰν ἐν τῇ
αὐλῇ· εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς Τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ
Ἀμὰν εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν
Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ᾧ ἡτοίμασε. 5 Καὶ
εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ἰδοὺ Ἀμὰν ἕστη-
κεν ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς Καλέσατε
αὐτόν. 6 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν Τί ποιήσω
τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν
ἑαυτῷ Ἀμάν Τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ
ἐμέ; 7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Ἄνθρωπον ὃν
ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι, 8 Ἐνεγκάτωσαν οἱ
παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ
βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ᾽ ὃν ὁ βασι-
λεὺς ἐπιβαίνει, 9 Καὶ δότω ἑνὶ τῶν φίλων τοῦ
βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρω-
πον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν
ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας
τῆς πόλεως λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ
ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει. 10 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἀμάν Καλῶς ἐλάλησας· οὕτως ποίησον τῷ
Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαΐῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ
αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας.
11 Ἔλαβε δὲ Ἀμὰν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον,
καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς
πόλεως καὶ ἐκήρυσσε λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ
ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι. 12 Ἐπέ-
στρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν· Ἀμὰν
δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς.
13 Καὶ διηγήσατο Ἀμὰν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ
Ζωσάρᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις· καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνή Εἰ ἐκ
γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἦρξαι ταπεινοῦσθαι
ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῇ, καὶ οὐ μὴ δύνῃ
αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι θεὸς ζῶν μετ᾽ αὐτοῦ.

ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἱλαρὸν ὡς προσφιλές, ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου. Καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνδεδύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερὸς σφόδρα. Καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δόξῃ ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψεν· καὶ ἔπεσεν ἡ βασίλισσα καὶ μετέβαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει, καὶ κατεπέκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἅβρας τῆς προπορευομένης. Καὶ μετέβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραΰτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ μέχρις οὗ κατέστη, καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς καὶ εἶπεν αὐτῇ Τί ἐστιν, Ἐσθήρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστίν· πρόσελθε. Καὶ ἄρας τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς, καὶ ἠσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπε Λάλησόν μοι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἶδόν σε, κύριε, ὡς ἄγγελον θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου ὅτι θαυμαστὸς εἶ, κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν. Ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσετο, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτήν.

CAPUT VI.

1 Noctem illam duxit rex insomnem, jus-
sitque sibi afferri historias et annales priorum
temporum. Quæ cum illo presente legerentur,
2 Ventum est ad illum locum ubi scriptum
erat, quomodo nuntiasset Mardochæus insi-
dias Bagathan et Thares eunuchorum, regem
Assuerum jugulare cupientium. 3 Quod cum
audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris
ac præmii Mardochæus consecutus est? Dixe-
runt ei servi illius ac ministri: Nihil omnino
mercedis accepit. 4 Statimque rex, Quis est,
inquit, in atrio? Aman quippe interius
atrium domus regiæ intraverat, ut suggereret
regi, et juberet Mardochæum affigi patibulo,
quod ei fuerat præparatum. 5 Responderunt
pueri: Aman stat in atrio. Dixitque rex:
Ingrediatur. 6 Cumque esset ingressus, ait
illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare
desiderat? Cogitans autem in corde suo
Aman, et reputans quod nullum alium rex,
nisi se, vellet honorare, 7 Respondit: Homo,
quem rex honorare cupit, 8 Debet indui
vestibus regiis, et imponi super equum, qui de
sella regis est, et accipere regium diadema
super caput suum, 9 Et primus de regiis
principibus ac tyrannis teneat equum ejus, et
per plateam civitatis incedens clamet, et dicat:
Sic honorabitur, quemcumque voluerit rex
honorare. 10 Dixitque ei rex: Festina, et
sumpta stola et equo, fac, ut locutus es, Mar-
dochæo Judæo, qui sedet ante fores palatii.
Cave ne quidquam de his, quæ locutus es,
prætermittas. 11 Tulit itaque Aman stolam
et equum, indutumque Mardochæum in platea
civitatis, et impositum equo præcedebat, atque
clamabat: Hoc honore condignus est, quem-
cumque rex voluerit honorare. 12 Rever-
susque est Mardochæus ad januam palatii: et
Aman festinavit ire in domum suam, lugens
et operto capite: 13 Narravitque Zares uxori
suæ, et amicis, omnia quæ evenissent sibi. Cui
responderunt sapientes, quos habebat in con-
silio, et uxor ejus: Si de semine Judæorum est
Mardochæus, ante quem cadere cœpisti, non
poteris ei resistere, sed cades in conspectu ejus.

14 עוֹדָם֙ מְדַבְּרִ֣ים עִמּ֔וֹ וְסָרִיסֵ֥י הַמֶּ֖לֶךְ
הִגִּ֑יעוּ וַיַּבְהִ֙לוּ֙ לְהָבִ֣יא אֶת־הָמָ֔ן אֶל־
הַמִּשְׁתֶּ֖ה אֲשֶׁר־עָשְׂתָ֥ה אֶסְתֵּֽר׃

פרשה ז׃

1 וַיָּבֹ֤א הַמֶּ֙לֶךְ֙ וְהָמָ֔ן לִשְׁתּ֖וֹת עִם־אֶסְתֵּ֥ר
הַמַּלְכָּֽה׃ 2 וַיֹּאמֶר֩ הַמֶּ֨לֶךְ לְאֶסְתֵּ֜ר גַּ֣ם
בַּיּ֤וֹם הַשֵּׁנִי֙ בְּמִשְׁתֵּ֣ה הַיַּ֔יִן מַה־שְּׁאֵלָתֵ֛ךְ
אֶסְתֵּ֥ר הַמַּלְכָּ֖ה וְתִנָּ֣תֵֽן לָ֑ךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵ֛ךְ
עַד־חֲצִ֥י הַמַּלְכ֖וּת וְתֵעָֽשׂ׃ 3 וַתַּ֨עַן אֶסְתֵּ֤ר
הַמַּלְכָּה֙ וַתֹּאמַ֔ר אִם־מָצָ֨אתִי חֵ֤ן בְּעֵינֶ֙יךָ֙
הַמֶּ֔לֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּ֖לֶךְ ט֑וֹב תִּנָּֽתֶן־לִ֤י נַפְשִׁי֙
בִּשְׁאֵ֣לָתִ֔י וְעַמִּ֖י בְּבַקָּשָׁתִֽי׃ 4 כִּ֤י נִמְכַּ֙רְנוּ֙
אֲנִ֣י וְעַמִּ֔י לְהַשְׁמִ֖יד לַהֲר֣וֹג וּלְאַבֵּ֑ד וְ֠אִלּוּ
לַעֲבָדִ֨ים וְלִשְׁפָח֤וֹת נִמְכַּ֙רְנוּ֙ הֶחֱרַ֔שְׁתִּי כִּ֣י
אֵ֥ין הַצָּ֛ר שֹׁוֶ֖ה בְּנֵ֥זֶק הַמֶּֽלֶךְ׃
5 וַיֹּ֙אמֶר֙ הַמֶּ֣לֶךְ אֲחַשְׁוֵר֔וֹשׁ וַיֹּ֖אמֶר לְאֶסְתֵּ֣ר
הַמַּלְכָּ֑ה מִ֣י ה֥וּא זֶה֙ וְאֵי־זֶ֣ה ה֔וּא אֲשֶׁר־
מְלָא֥וֹ לִבּ֖וֹ לַעֲשׂ֥וֹת כֵּֽן׃ 6 וַתֹּ֣אמֶר אֶסְתֵּ֔ר
אִ֚ישׁ צַ֣ר וְאוֹיֵ֔ב הָמָ֥ן הָרָ֖ע הַזֶּ֑ה וְהָמָ֣ן
נִבְעַ֔ת מִלִּפְנֵ֥י הַמֶּ֖לֶךְ וְהַמַּלְכָּֽה׃ 7 וְהַמֶּ֜לֶךְ
קָ֤ם בַּחֲמָתוֹ֙ מִמִּשְׁתֵּ֣ה הַיַּ֔יִן אֶל־גִּנַּ֖ת
הַבִּיתָ֑ן וְהָמָ֣ן עָמַ֗ד לְבַקֵּ֤שׁ עַל־נַפְשׁוֹ֙
מֵאֶסְתֵּ֣ר הַמַּלְכָּ֔ה כִּ֣י רָאָ֔ה כִּֽי־כָלְתָ֥ה אֵלָ֛יו
הָרָעָ֖ה מֵאֵ֥ת הַמֶּֽלֶךְ׃ 8 וְהַמֶּ֡לֶךְ שָׁב֩ מִגִּנַּ֨ת
הַבִּיתָ֜ן אֶל־בֵּ֣ית ׀ מִשְׁתֵּ֣ה הַיַּ֗יִן וְהָמָן֙ נֹפֵ֔ל
עַל־הַמִּטָּה֙ אֲשֶׁ֣ר אֶסְתֵּ֣ר עָלֶ֔יהָ וַיֹּ֣אמֶר
הַמֶּ֔לֶךְ הֲ֠גַם לִכְבּ֧וֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּ֛ה עִמִּ֖י
בַּבָּ֑יִת הַדָּבָ֗ר יָצָא֙ מִפִּ֣י הַמֶּ֔לֶךְ וּפְנֵ֥י הָמָ֖ן
חָפֽוּ׃ 9 וַיֹּ֣אמֶר חַ֠רְבוֹנָה אֶחָ֨ד מִן־הַסָּרִיסִ֜ים
לִפְנֵ֣י הַמֶּ֗לֶךְ גַּ֣ם הִנֵּה־הָעֵ֣ץ אֲשֶׁר־עָשָׂ֣ה
הָמָ֡ן לְמָרְדֳּכַ֞י אֲשֶׁ֧ר דִּבֶּר־ט֣וֹב עַל־הַמֶּ֗לֶךְ
עֹמֵד֙ בְּבֵ֣ית הָמָ֔ן גָּבֹ֖הַּ חֲמִשִּׁ֣ים אַמָּ֑ה
וַיֹּ֥אמֶר הַמֶּ֖לֶךְ תְּלֻ֥הוּ עָלָֽיו׃ 10 וַיִּתְלוּ֙ אֶת־
הָמָ֔ן עַל־הָעֵ֖ץ אֲשֶׁר־הֵכִ֣ין לְמָרְדֳּכָ֑י וַחֲמַ֥ת
הַמֶּ֖לֶךְ שָׁכָֽכָה׃

פרשה ח׃

1 בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא נָתַ֞ן הַמֶּ֤לֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ֙
לְאֶסְתֵּ֣ר הַמַּלְכָּ֔ה אֶת־בֵּ֥ית הָמָ֖ן צֹרֵ֣ר
הַיְּהוּדִיִּ֑ים וּמָרְדֳּכַ֗י בָּ֚א לִפְנֵ֣י הַמֶּ֔לֶךְ
כִּֽי־הִגִּ֣ידָה אֶסְתֵּ֔ר מַ֥ה הוּא־לָֽה׃

14 Ἔτι αὐτῶν λαλούντων παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι
ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμὰν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἡτοί-
μασεν Ἐσθήρ.

ΚΕΦ. ζ'.

1 ΕΙΣΗΛΘΕ δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν συμπιεῖν
τῇ βασιλίσσῃ. 2 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τῇ
δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ Τί ἐστιν, Ἐσθὴρ
βασίλισσα, καὶ τί τὸ αἴτημά σου καὶ τί τὸ ἀξίωμά
σου; καὶ ἔστω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας
μου. 3 Καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν Εἰ εὗρον χάριν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτή-
ματί μου, καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου.
4 Ἐπράθημεν γὰρ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς
ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ
τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ
παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς
τοῦ βασιλέως. 5 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς Τίς οὗτος
ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο; 6 Εἶπε
δὲ Ἐσθήρ Ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμὰν ὁ πονηρὸς
οὗτος. Ἀμὰν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ
τῆς βασιλίσσης. 7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἀπὸ
τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον· ὁ δὲ Ἀμὰν παρῃ-
τεῖτο τὴν βασίλισσαν, ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς
ὄντα. 8 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου,
Ἀμὰν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν
βασίλισσαν· εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς Ὥστε καὶ τὴν
γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμὰν δὲ ἀκούσας
διετράπη τῷ προσώπῳ. 9 Εἶπε δὲ Βουγαθὰν εἷς
τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ καὶ ξύλον
ἡτοίμασεν Ἀμὰν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ
τοῦ βασιλέως, καὶ ὤρθωται ἐν τοῖς Ἀμὰν ξύλον
πηχῶν πεντήκοντα. Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Σταυρω-
θήτω ἐπ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμὰν ἐπὶ
τοῦ ξύλου ὃ ἡτοιμάσθη Μαρδοχαίῳ. Καὶ τότε ὁ
βασιλεὺς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρτα-
ξέρξης ἐδωρήσατο Ἐσθὴρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμὰν τῷ
διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασι-
λέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἐσθὴρ ὅτι ἐνοικείωται αὐτῇ.

14 Adhuc illis loquentibus, venerunt eunuchi
regis, et cito eum ad convivium, quod regina
paraverat, pergere compulerunt.

CAPUT VII.

1 INTRAVIT itaque rex et Aman, ut biberent
cum regina. 2 Dixitque ei rex etiam secunda
die, postquam vino incaluerat: Quæ est petitio
tua Esther ut detur tibi? et quid vis fieri?
etiam si dimidiam partem regni mei petieris,
impetrabis. 3 Ad quem illa respondit: Si
inveni gratiam in oculis tuis o rex, et si tibi
placet, dona mihi animam meam, pro qua
rogo, et populum meum, pro quo obsecro.
4 Traditi enim sumus ego et populus meus,
ut conteramur, jugulemur, et pereamus. Atque
utinam in servos et famulas venderemur: esset
tolerabile malum, et gemens tacerem; nunc
autem hostis noster est, cujus crudelitas
redundat in regem. 5 Respondensque rex
Assuerus ait: Quis est iste, et cujus potentiæ,
ut hæc audeat facere? 6 Dixitque Esther:
Hostis et inimicus noster pessimus iste est
Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit,
vultum regis ac reginæ ferre non sustinens.
7 Rex autem iratus surrexit, et de loco con-
vivii intravit in hortum arboribus consitum.
Aman quoque surrexit ut rogaret Esther
reginam pro anima sua, intellexit enim a rege
sibi paratum malum. 8 Qui cum reversus
esset de horto nemoribus consito, et intrasset
convivii locum, reperit Aman super lectulum
corruisse, in quo jacebat Esther, et ait: Etiam
reginam vult opprimere, me præsente, in
domo mea. Necdum verbum de ore regis
exierat, et statim operuerunt faciem ejus.
9 Dixitque Harbona, unus de eunuchis, qui
stabant in ministerio regis: En lignum, quod
paraverat Mardochæo, qui locutus est pro
rege, stat in domo Aman, habens altitudinis
quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Ap-
pendite eum in eo. 10 Suspensus est itaque
Aman in patibulo quod paraverat Mardochæo:
et regis ira quievit.

CAPUT VIII.

1 DIE illo dedit rex Assuerus Esther reginæ
domum Aman adversarii Judæorum, et Mar-
dochæus ingressus est ante faciem regis. Con-
fessa est enim ei Esther quod esset patruus suus

² וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר
מֵהָמָן וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר
אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־בֵּית הָמָן׃ ³ וַתּוֹסֶף
אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי
רַגְלָיו וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־
רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר
חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים׃ ⁴ וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר אֵת שַׁרְבִט הַזָּהָב וַתָּקָם אֶסְתֵּר
וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ ⁵ וַתֹּאמֶר אִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו וְכָשֵׁר
הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו
יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן
בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד
אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ׃
⁶ כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר־
יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי
בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי׃ ⁷ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמָרְדֳּכַי
הַיְּהוּדִי הִנֵּה בֵית־הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר
וְאֹתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח
יָדוֹ בַּיְּהוּדִיִּים׃ ⁸ וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל־
הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
וְחִתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כְתָב אֲשֶׁר־
נִכְתָּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנַחְתּוֹם בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב׃ ⁹ וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי־הַמֶּלֶךְ
בָּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ
סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־
אֲשֶׁר־צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל־הַיְּהוּדִים וְאֶל
הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים־וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
אֲשֶׁר ׀ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים
וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ
וְעַם וָעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל־הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם
וְכִלְשׁוֹנָם׃ ¹⁰ וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי
הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים׃
¹¹ אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים ׀ אֲשֶׁר
בְּכָל־עִיר וָעִיר לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם
לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חֵיל
עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף וְנָשִׁים
וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃ ¹² בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־
מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃

2 Ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν αφεί-
λατο Ἀμὰν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ, καὶ
κατέστησεν Ἐσθὴρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν
Ἀμάν. 3 Καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα,
καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἠξίου
ἀφελεῖν τὴν Ἀμὰν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς
Ἰουδαίοις. 4 Ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τὴν
ῥάβδον τὴν χρυσῆν· ἐξηγέρθη δὲ Ἐσθὴρ παρε-
στηκέναι τῷ βασιλεῖ. 5 Καὶ εἶπεν Ἐσθήρ Εἰ δοκεῖ
σοι καὶ εὗρον χάριν, πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ
γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμάν, τὰ γρα-
φέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους οἵ εἰσιν ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου. 6 Πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν
κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου; 7 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθήρ Εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
Ἀμὰν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν
ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς
Ἰουδαίοις, τί ἔτι ἐπιζητεῖς; 8 Γράψατε καὶ ὑμεῖς
ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγί-
σατε τῷ δακτυλίῳ μου· ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ
βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ
μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν. 9 Ἐκλήθησαν
δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ὅς ἐστι
Νισάν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ
ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονό-
μοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς
Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ
σατράπαις κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν
αὐτῶν λέξιν. 10 Ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως
καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέ-
στειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων, 11 Ὡς
ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν
ἐν πάσῃ πόλει, βοηθῆσαί τε αὐτοῖς καὶ
χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκοις αὐτῶν καὶ τοῖς
ἀντικειμένοις αὐτῶν ὡς βούλονται, 12 Ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ
τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

2 Tulitque rex annulum, quem ab Aman
recipi jusserat, et tradidit Mardochæo. Es-
ther autem constituit Mardochæum super
domum suam. 3 Nec his contenta, procidit
ad pedes regis, flevitque, et locuta ad eum
oravit, ut malitiam Aman Agagitæ, et
machinationes ejus pessimas, quas excogita-
verat contra Judæos, juberet irritas fieri.
4 At ille ex more sceptrum aureum protendit
manu, quo signum clementiæ monstrabatur:
illaque consurgens stetit ante eum, 5 Et ait:
Si placet regi, et si inveni gratiam in oculis
ejus, et deprecatio mea non ei videtur esse
contraria, obsecro, ut novis epistolis, veteres
Aman litteræ, insidiatoris et hostis Judæorum,
quibus eos in cunctis regis provinciis perire
præceperat, corrigantur. 6 Quomodo enim
potero sustinere necem et interfectionem
populi mei? 7 Responditque rex Assuerus
Esther reginæ, et Mardochæo Judæo: Domum
Aman concessi Esther, et ipsum jussi affigi
cruci, quia ausus est manum mittere in Judæos.
8 Scribite ergo Judæis, sicut vobis placet,
regis nomine, signantes litteras annulo meo.
Hæc enim consuetudo erat, ut epistolis, quæ
ex regis nomine mittebantur, et illius annulo
signatæ erant, nemo auderet contradicere.
9 Accitisque scribis et librariis regis (erat
autem tempus tertii mensis, qui appellatur
Siban) vigesima et tertia die illius, scriptæ
sunt epistolæ, ut Mardochæus voluerat, ad
Judæos, et ad principes, procuratoresque
et judices, qui centum viginti septem pro-
vinciis ab India usque ad Æthiopiam, præsi-
debant; provinciæ atque provinciæ, populo
et populo, juxta linguas et litteras suas,
et Judæis, prout legere poterant, et audire.
10 Ipsæque epistolæ, quæ regis nomine mitte-
bantur, annulo ipsius obsignatæ sunt, et missæ
per veredarios: qui per omnes provincias
discurrentes, veteres litteras novis nuntiis
prævenirent. 11 Quibus imperavit rex, ut
convenirent Judæos per singulas civitates,
et in unum præciperent congregari, ut starent
pro animabus suis, et omnes inimicos suos,
cum conjugibus ac liberis et universis
domibus, interficerent atque delerent, et
spolia eorum diriperent. 12 Et constituta
est per omnes provincias una ultionis dies,
id est, tertiadecima mensis duodecimi Adar.

13 פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה
וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת
הַיְּהוּדִים עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם
מֵאֹיְבֵיהֶם׃ 14 הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ
הָאֲחַשְׁתְּרָנִים יָצְאוּ מְבֹהָלִים וּדְחוּפִים
בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה׃ 15 וּמָרְדֳּכַי יָצָא ׀ מִלִּפְנֵי
הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וָחוּר
וַעֲטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן
וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה׃ 16 לַיְּהוּדִים
הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשֹׂן וִיקָר׃ 17 וּבְכָל־
מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וָעִיר מְקוֹם
אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה
וְשָׂשׂוֹן לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים
מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־
הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם׃

פרשה ט׃

1 וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר
בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ
אֹיְבֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁלוֹט בָּהֶם וְנַהֲפוֹךְ הוּא
אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם׃
2 נִקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בִּמְבַקְשֵׁי
רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד בִּפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל
פַּחְדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ 3 וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מְנַשְּׂאִים אֶת־הַיְּהוּדִים כִּי־
נָפַל פַּחַד־מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם׃ 4 כִּי־גָדוֹל
מָרְדֳּכַי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־
הַמְּדִינוֹת כִּי־הָאִישׁ מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל׃
5 וַיַּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם מַכַּת־חֶרֶב
וְהֶרֶג וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם׃
6 וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ 7 וְאֵת ׀ פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת ׀
דַּלְפוֹן וְאֵת ׀ אַסְפָּתָא׃ 8 וְאֵת ׀ פּוֹרָתָא וְאֵת ׀
אֲדַלְיָא וְאֵת ׀ אֲרִידָתָא׃ 9 וְאֵת ׀ פַּרְמַשְׁתָּא
וְאֵת ׀ אֲרִיסַי וְאֵת ׀ אֲרִדַי וְאֵת ׀ וַיְזָתָא׃
10 עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא צֹרֵר
הַיְּהוּדִים הָרָגוּ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃

13 Ὧν ἐστιν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπο-
γεγραμμένα.* [Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτεθείσθω
ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἑτοίμους δὲ
εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν
ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.]
14 Οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ
τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ
πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις. 15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος
ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ
στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον
πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.
16 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη
17 Κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ
πρόσταγμα, οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα· χαρὰ καὶ
εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κώθων καὶ εὐφροσύνη·
καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο καὶ Ἰου-
δάϊζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦ. θ'.

1 ἘΝ γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τῇ τρισκαιδεκάτῃ
τοῦ μηνός, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, παρῆν τὰ γράμματα
τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως. 2 Ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις·
οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς. 3 Οἱ
γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ
οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους·
ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.
4 Προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασι-
λέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

* * * *

6 Καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι
ἄνδρας πεντακοσίους, 7 Τόν τε Φαρσαννὲς
καὶ Δελφὼν καὶ Φασγὰ 8 Καὶ Φαραδαθὰ
καὶ Βαρεὰ καὶ Σαρβακὰ 9 Καὶ Μαρμασιμὰ
καὶ Ῥουφαῖον καὶ Ἀρσαῖον καὶ Ζαβουθαῖον,
10 Τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαίου
τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν

* Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι χαίρειν. Πολλοὶ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μεῖζον ἐφρόνησαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τόν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχειροῦσι μηχανᾶσθαι· καὶ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιροῦντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγάθων κόμποις ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα κατοπτεύοντος ἀεὶ θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφεύξεσθαι δίκην. Πολλάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα παραμυθία μετόχους αἱμάτων ἀθώων καταστήσασα περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκέστοις, τῷ τῆς κακοηθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον εὐγνωμοσύνην. Σκοπεῖν δὲ ἔξεστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιοτέρων ὡς παρεδώκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητοῦντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια δυναστευόντων λοιμότητι, καὶ προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες ἀεὶ μετ' ἐπιεικεστέρας ἀπαντήσεως. Ὡς γὰρ Ἀμὰν Ἀμαδάθου Μακεδὼν ταῖς ἀληθείαις ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος καὶ πολὺ διεστηκὼς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθεὶς ἡμῖν ἔτυχεν ἧς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν. Οὐκ ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερηφανίαν ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερῆσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ πνεύματος. τόν τε ἡμέτερον σωτῆρα καὶ διὰ παντὸς εὐεργέτην Μαρδοχαῖον καὶ τὴν ἄμεμπτον τῆς βασιλείας κοινωνὸν Ἐσθὴρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν· διὰ γὰρ τῶν τρόπων τούτων ᾠήθη λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτησιν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετάξαι. Ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμὸν Ἰουδαίους εὑρίσκομεν οὐ κακούργους ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτευομένους νόμοις, ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζῶντος θεοῦ τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει. Καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμὰν Ἀμαδάθου ἀποσταλεῖσι γράμμασι, διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος θεοῦ διὰ τάχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν· τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παῤῥησίας, ἐᾶν τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις, καὶ συνεπισχύειν αὐτοῖς ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ

13 Summaque epistolæ hæc fuit, ut in
omnibus terris ac populis, qui regis Assueri
subjacebant imperio, notum fieret, paratos
esse Judæos ad capiendam vindictam de
hostibus suis. 14 Egressique sunt veredarii
celeres nuncia perferentes, et edictum regis
pependit in Susan. 15 Mardochæus autem,
de palatio, et de conspectu regis egrediens,
fulgebat vestibus regiis, hyacinthinis videlicet
et aereis, coronam auream portans in capite,
et amictus serico pallio atque purpureo.
Omnisque civitas exultavit, atque lætata
est. 16 Judæis autem nova lux oriri visa
est, gaudium, honor, et tripudium. 17 Apud
omnes populos, urbes, atque provincias, quo-
cumque regis jussa veniebant, mira exultatio,
epulæ, atque convivia, et festus dies: in
tantum ut plures alterius gentis et sectæ,
eorum religioni et cæremoniis jungerentur.
Grandis enim cunctos judaici nominis terror
invaserat.

CAPUT IX.

1 IGITUR duodecimi mensis, quem Adar
vocari ante jam diximus, tertiadecima die,
quando cunctis Judæis interfectio parabatur,
et hostes eorum inhiabant sanguini, versa
vice Judæi superiores esse cœperunt, et se de
adversariis vindicare. 2 Congregatique sunt
per singulas civitates, oppida, et loca, ut
extenderent manum contra inimicos et per-
secutores suos. Nullusque ausus est resistere,
eo quod omnes populos magnitudinis eorum
formido penetrarat. 3 Nam et provinciarum
judices, et duces, et procuratores, omnisque
dignitas quæ singulis locis ac operibus præ-
erat, extollebant Judæos timore Mardochæi:
4 Quem principem esse palatii, et plurimum
posse cognoverant: fama quoque nominis
ejus crescebat quotidie, et per cunctorum ora
volitabat. 5 Itaque percusserunt Judæi
inimicos suos plaga magna, et occiderunt eos,
reddentes eis quod sibi paraverant facere:
6 In tantum ut etiam in Susan quingentos
viros interficerent, extra decem filios Aman
Agagitæ hostis Judæorum: quorum ista sunt
nomina: 7 Pharsandatha, et Delphon, et
Esphatha, 8 Et Phoratha, et Adalia, et
Aridatha, 9 Et Phermesta, et Arisai, et Aridai,
et Jezatha. 10 Quos cum occidissent, prædas
de substantiis eorum tangere noluerunt.

אסתר ט

11 בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ
הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
מֶה עָשׂוּ וּמַה־שְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־
בַּקָּשָׁתֵךְ עוֹד וְתֵעָשׂ׃ 13 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן גַּם־מָחָר לַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן יִתְלוּ עַל־הָעֵץ׃ 14 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוּשָׁן
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן תָּלוּ׃ 15 וַיִּקָּהֲלוּ
הַיְּהוּדִיִּים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בְשׁוּשָׁן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אִישׁ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃
16 וּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
נִקְהֲלוּ ׀ וְעָמֹד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם
וְהָרוֹג בְּשֹׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף
וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ 17 בְּיוֹם־
שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃
18 וְהַיְּהוּדִיִּים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן נִקְהֲלוּ בִּשְׁלוֹשָׁה
עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃
19 עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרָוזִים הַיֹּשְׁבִים
בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם
טוֹב וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ׃ 20 וַיִּכְתֹּב
מָרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים׃ 21 לְקַיֵּם
עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃ 22 כַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחוּ
בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם
טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה
וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת
לָאֶבְיֹנִים׃ 23 וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הֵחֵלּוּ
לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מָרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם׃

ΕΣΘΗΡ, θ'.

11 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· ἐπεδόθη τε ὁ ἀριθμὸς τῷ
βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις. 12 Εἶπε
δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ Ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι
ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους· ἐν δὲ
τῇ περιχώρῳ πῶς οἴει ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοῖς
ἔτι καὶ ἔσται σοι; 13 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ τῷ
βασιλεῖ Δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως
τὴν αὔριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν κρεμάσαι.
14 Καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξέθηκε τοῖς
Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὰν
κρεμάσαι. 15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν
Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδὰρ καὶ
ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους, καὶ οὐδὲν διήρπα-
σαν. 16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ
βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν, καὶ
ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλεσαν γὰρ
αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ
τοῦ Ἀδάρ, καὶ οὐδὲν διήρπασαν. 17 Καὶ ἀνεπαύ-
σαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός,
καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς
καὶ εὐφροσύνης. 18 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ
πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ
ἀνεπαύσαντο· ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην
μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. 19 Διὰ τοῦτο οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω
ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ Ἀδὰρ ἡμέραν
ἀγαθὴν μετ᾽ εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας
ἕκαστος τῷ πλησίον. 20 Ἔγραψε δὲ Μαρδοχαῖος
τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαπέστειλε
τοῖς Ἰουδαίοις ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασι-
λείᾳ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν, 21 Στῆσαι τὰς
ἡμέρας ταύτας ἀγαθάς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρες-
καιδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Ἀδάρ·
22 Ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ
Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ τὸν μῆνα
ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς, ὅς ἦν Ἀδάρ, ἀπὸ πένθους
εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν,
ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφρο-
σύνης, ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις
καὶ τοῖς πτωχοῖς. 23 Καὶ προσεδέξαντο οἱ
Ἰουδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος,

δωδεκάτου μηνὸς Ἀδὰρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων θεὸς ἀντ᾽ ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην. Καὶ ὑμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγετε, ὅπως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ᾖ ἡμῖν καὶ τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσαις, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλεύουσι μνημόσυνον τῆς ἀπωλείας. Πᾶσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον ἥτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ δόρατι καὶ πυρὶ καταναλωθήσεται μετ᾽ ὀργῆς· οὐ μόνον ἀνθρώποις ἄβατος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος κατασταθήσεται. Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἑτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.

ESTHER IX.

11 Statimque numerus eorum, qui occisi
erant in Susan, ad regem relatus est. 12 Qui
dixit reginæ: In urbe Susan interfecerunt
Judæi quingentos viros, et alios decem filios
Aman: quantam putas eos exercere cædem
in universis provinciis? Quid ultra postulas,
et quid vis ut fieri jubeam? 13 Cui illa
respondit: Si regi placet, detur potestas
Judæis, ut sicut fecerunt hodie in Susan, sic
et cras faciant, et decem filii Aman in pati-
bulis suspendantur. 14 Præcepitque rex ut
ita fieret. Statimque in Susan pependit
edictum, et decem filii Aman suspensi sunt.
15 Congregatis Judæis quartadecima die
mensis Adar, interfecti sunt in Susan trecenti
viri: nec eorum ab illis direpta substantia
est. 16 Sed et per omnes provincias, quæ
ditioni regis subjacebant, pro animabus suis
steterunt Judæi, interfectis hostibus ac per-
secutoribus suis: in tantum ut septuaginta
quinque millia occisorum implerentur, et
nullus de substantiis eorum quidquam con-
tingeret. 17 Dies autem tertiusdecimus
mensis Adar, primus apud omnes inter-
fectionis fuit, et quartadecima die cædere
desierunt. Quem constituerunt esse solem-
nem, ut in eo omni tempore deinceps vacarent
epulis, gaudio atque conviviis. 18 At hi qui
in urbe Susan cædem exercuerant, tertiodecimo
et quartodecimo die ejusdem mensis in cæde
versati sunt: quintodecimo autem die percu-
tere desierunt. Et idcirco eumdem diem
constituerunt solemnem epularum atque
lætitiæ. 19 Hi vero Judæi, qui in oppidis
non muratis ac villis morabantur, quartum-
decimum diem mensis Adar conviviorum et
gaudii decreverunt, ita ut exsultent in eo, et
mittant sibi mutuo partes epularum et cibo-
rum. 20 Scripsit itaque Mardochæus omnia
hæc, et litteris comprehensa misit ad Judæos,
qui in omnibus regis provinciis morabantur,
tam in vicino positis, quam procul, 21 Ut
quartamdecimam et quintamdecimam diem
mensis Adar pro festis susciperent, et rever-
tente semper anno solemni celebrarent honore:
22 Quia in ipsis diebus se ulti sunt Judæi de
inimicis suis, et luctus atque tristitia in
hilaritatem gaudiumque conversa sunt, es-
sentque dies isti epularum atque lætitiæ, et
mitterent sibi invicem ciborum partes, et
pauperibus munuscula largirentur. 23 Sus-
ceperuntque Judæi in solemnem ritum cuncta
quæ eo tempore facere cœperant, et quæ
Mardochæus litteris facienda mandaverat.

24 כִּי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר
כָּל־הַיְּהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים לְאַבְּדָם
וְהִפִּל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהֻמָּם וּלְאַבְּדָם :
25 וּבְבֹאָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־הַסֵּפֶר
יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־
הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו
עַל־הָעֵץ : 26 עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה
פוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דִּבְרֵי
הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת וּמָה־רָאוּ עַל־כָּכָה וּמָה
הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם : 27 קִיְּמוּ וְקִבְּלֻ הַיְּהוּדִים
עֲלֵיהֶם ׀ וְעַל־זַרְעָם וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים
עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת־שְׁנֵי
הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל־שָׁנָה
וְשָׁנָה : 28 וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה
וּמְדִינָה וְעִיר וָעִיר וִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִכְרָם לֹא־
יָסוּף מִזַּרְעָם : 29 וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיחַיִל וּמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי
אֶת־כָּל־תֹּקֶף לְקַיֵּם אֶת־אִגֶּרֶת הַפֻּרִים
הַזֹּאת הַשֵּׁנִית : 30 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־
כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה
מְדִינָה מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דִּבְרֵי שָׁלוֹם
וֶאֱמֶת : 31 לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה
בִּזְמַנֵּיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מָרְדֳּכַי
הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ
עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זַרְעָם דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת
וְזַעֲקָתָם : 32 וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר קִיַּם דִּבְרֵי
הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר :

פרשה י :

1 וַיָּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרֹשׁ ׀ מַס עַל־הָאָרֶץ
וְאִיֵּי הַיָּם : 2 וְכָל־מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ
וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ
הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס : 3 כִּי ׀ מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי
מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים
וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר
שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ :

24 Πῶς Ἀμὰν Ἀμαδάθου ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει αὐτούς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσαι αὐτούς, 25 Καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον· ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ. 26 Διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κλήρους, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραί, διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο, 27 Καὶ ἔστησεν· καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν, οὐδὲ μὴν ἄλλως χρήσονται. Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριὰν καὶ χώραν. 28 Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουραὶ ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τῶν γενεῶν. 29 Καὶ ἔγραψεν Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδὰβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραί.

* * * *

31 Καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγιείας ἑαυτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν. 32 Καὶ Ἐσθὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

ΚΕΦ. ιʹ.

1 ἜΓΡΑΨΕ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης· 2 Καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον. 3 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ φιλούμενος διηγεῖτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.

* Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος Παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο ταῦτα. Ἐμνήσθην γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων, οὐδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος, ἡ μικρὰ πηγὴ ἣ ἐγένετο ποταμός, καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολύ. Ἐσθήρ ἐστιν ὁ ποταμός, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐποίησε βασίλισσαν· οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγώ εἰμι καὶ Ἀμάν· τὰ δὲ ἔθνη τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων· τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμόν, οὗτός ἐστιν Ἰσραὴλ οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν θεὸν καὶ σωθέντες. Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐῤῥύσατο Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Διὰ τοῦτο ἐποίησε κλήρους δύο, ἕνα τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ καὶ ἕνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἦλθον οἱ δύο κλῆροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὗται ἐν μηνὶ Ἀδὰρ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς μετὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ θεοῦ κατὰ γενεὰν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ. Ἔτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας εἰσήνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραί, ἣν ἔφασαν εἶναι καὶ ἡρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

24 Aman enim, filius Amadathi stirpis Agag, hostis et adversarius Judæorum, cogitavit contra eos malum, ut occideret illos, atque deleret: et misit phur, quod nostra lingua vertitur in sortem. 25 Et postea ingressa est Esther ad regem, obsecrans ut conatus ejus, litteris regis irriti fierent: et malum, quod contra Judæos cogitaverat, reverteretur in caput ejus. Denique et ipsum et filios ejus affixerunt cruci, 26 Atque ex illo tempore dies isti appellati sunt phurim, id est, sortium: eo quod phur, id est, sors, in urnam missa fuerint. Et cuncta quæ gesta sunt, epistolæ, id est, libri hujus, volumine continentur; 27 Quæque sustinuerunt, et quæ deinceps immutata sunt, susceperunt Judæi super se et semen suum, et super cunctos, qui religioni eorum voluerunt copulari, ut nulli liceat duos hos dies absque solemnitate transigere: quos scriptura testatur, et certa expetunt tempora, annis sibi jugiter succedentibus. 28 Isti sunt dies, quos nulla unquam delebit oblivio: et per singulas generationes cunctæ in toto orbe provinciæ celebrabunt: nec est ulla civitas, in qua dies phurim, id est, sortium, non observentur a Judæis, et ab eorum progenie, quæ his cæremoniis obligata est. 29 Scripseruntque Esther regina filia Abihail et Mardochæus Judæus, etiam secundam epistolam, ut omni studio dies ista solemnis sanciretur in posterum; 30 Et miserunt ad omnes Judæos, qui in centum viginti septem provinciis regis Assueri versabantur, ut haberent pacem, et susciperent veritatem, 31 Observantes dies sortium, et suo tempore cum gaudio celebrarent: sicut constituerant Mardochæus et Esther, et illi observanda susceperunt a se, et a semine suo, jejunia et clamores, et sortium dies, 32 Et omnia, quæ libri hujus, qui vocatur Esther, historia continentur.

CAPUT X.

1 REX vero Assuerus, omnem terram et cunctas maris insulas fecit tributarias: 2 Cujus fortitudo et imperium, et dignitas atque sublimitas, qua exaltavit Mardochæum, scripta sunt in libris Medorum, atque Persarum: 3 Et quomodo Mardochæus judaici generis secundus a rege Assuero fuerit: et magnus apud Judæos, et acceptabilis plebi fratrum suorum, quærens bona populo suo, et loquens ea quæ ad pacem seminis sui pertinerent.

Size 7888
2
BS The triglot Bible
1
1890
v.1:1

7888
Size
2
BS
1
1890
v.1:1

Graduate Theological Union
Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709

DEMCO

GTU Library
3 2400 00310 9091